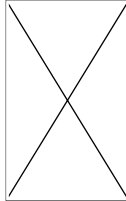

سەرجه می بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاکر فهتاح

کتیبی هه شته م

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خواهنی ئیمتیاز: شهوکه ت شیخ یهزدین

سهرنووسەر: بهدران شههمهد ههیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

سەرجه می به رهه مه وه رگێردراوه کانی

شاكر فهتاح

کتیبي هه شته م

رێکخستن و لیکۆلینه وهی

ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگێردراوه کانی شاكر فهتاح - کتیبی هه شته م
دانانی: شاكر فهتاح

رێکخستن و لیکۆلینه وهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ٥٧٨

دهرهینانی هونه ریی ناوه وه و بهرگ: ئاراس ئه کرم
ههله گری: دلشاد مسته فا + ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
سه رپه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مهحمود

چاپی به کهم، ههولیر - ٢٠٠٧

له کتیبخانه ی گشتیبی ههولیر ژماره (٤٧٧) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه تی

دوارپۇزى مەۋشايەتى

سالی یه کهم

چیرۆکی ژبانی یه کهم سالی بابە ئادەم و دایە حەوا یە لەسەر زەویدا

نووسەری: رۆبیر دیو دونیە

بەیانییەکیان، ئادەم و حەوا، لە بەهەشت کرانە دەرەو. یه کهم که سێکیش که لەسەر زەویدا قسە ی کرد حەوا بوو. که حەوا ئادەمی چاو پێ کهوت بەو هەناسە ساردیی و سەرگەردانییەو پێی گوت: (خۆشەوێستەم چیت ئەوی؟ ... دەست ئەکەین بەکار!) ... پاش ئەو هەردووکیان ملیان پێتە نا و رۆیشتن. ئەمە یه کهم مجاریان بوو، هەستیان کرد بەبرسیستی و تینویتی. بەلام هەرچەندە ئاویان دۆزییەو لەناو جۆگەلەکانی ناوێند سەوزە گیاکاندا و خواردیانەو تا تینویتییان پێی شکا، هەرچەندیان کرد هەندێ میوەیان بۆ نەدۆزرایەو برسیستی خۆیان پێ بشکێن! ...

- تەنانت سێوێکیشمان بۆ نەدۆزرایەو؟!.

ئەم ورتە یەیش هەر لە دەمی حەواو بوو هاتە دەرەو. ئەم وشانە ی دوا یییە، لەناو گوێی ئادەمدا زرنگانەو ئەویش بەمۆرییە کهو ئەو ئاوی لە حەوا دایەو و پێی گوت: (بۆچ ئەمە چیی تیا یه؟! ...) ... ئافەرەتە کهیش رووی لی وەرگێرا و بەتوانجەو دەستی کرد بەورته و بۆلە کردن گوتی: (وا دیارە هەر لە سەرەتاو چاکمان دیتە پێ!) ... رۆژ گەیشته سەر تەختی خۆی لەناو جەرگی ئاسماندا، تیشکەکانی ئەمەندە گەرم بوون، ئادەم و حەوا یان پروکاند. هەستیان کرد بەماندویتی ییەکی وا که لەو پێش نەیان دیوو. جۆرە تەمەلی و خاوی یەکی وایش گەیشتبوون بەدل و دەر وونیان که لەو بەر هەستیان پێ نەکرد بوو. چونکە بای بەهەشت خۆش بوو، نە گەرم بوو، نە سارد. بەدرێژایی سالی ش هەر بەو جۆرە ئەمایەو. هەموودەمیکی ئەوی وەک بەهار وا بوو. ئاسمانە کهیشی هەرگیز بەری تاریک نەئەوو. بەلام لەو رۆژەدا که لە بەیانییەو تا ئێوارێ بەهەتاوی رۆژەکه پروکابوون، که ئێواره داها ت رۆژیان دیی پشستی تیکردن و ئاوا بوو، ئیتر تاریکایی داها ت و هەردووکیانی داپۆشی.

ئەو یه کهم شەوی ژبانی سەر زەویی ئادەم و حەوا بوو! بەلام لە رۆژی یه کهمیاندا شتی زۆریان هاتە پێش چاو هەرچەندیان ئەکرد تییان نەئەگەیشتن... چونکە ئەو گژوگیانە ی، لە کاتی رۆیشتنیاندا پێیان پیا ئەنان، جاریکی تر راست نەئەبوو. ... پێیەکانی ئادەم

ئاوسان و سوور هەلگەران... حەوا ییش لەناو هەندێ گژوگیای درکاوییدا هەل ئەنگوت... که تەماشای کرد خۆین لە قاچی دی، فرمیسک بەچاویا هاتە خوارەو! ئەمە یه کهم جاری بوو که خۆین لە لەشی بیت. هەرەها یه کهم جاریشی بوو که بگری! ... که چاویان ئەکهوت بەگۆلەکان سیس ئەین، تی نەئەگەیشتن سەبارەت بەچیە و سیس ئەین! ... هەرەها که گیانلەبەرەکان چاویان پێ ئەکهوتن هەرایان ئەکرد. ئەمانیش لە هەرپاگردنەکی ئەوان زۆتر ئەکهوتنە ترس و لەرزەو. وا پێ کهوت شتیکی بە بەردەمیاندا خشی ی کرد بەسەر سەوزە گیایە کهدا. ئادەم وایزانی مارە. گالۆکیکی لە لقی دارەکان دروست کردبوو بۆ خۆی، که پیا مالی دەست بەجی مرد. که ئادەم چاوی بەو گیانلەبەرە بچووکە کهوت، برستی تیا نەما و وەستا هەلگرت و سەیریکی کرد. که چی مارمێلکە یه کی بچووک دەرچوو، گیانی تیا نەما بوو. هەرچەندی کرد مارمێلکە ی بۆ زیندوو نەکرایەو... که لەو رەنجەرۆ بوو، حەوا لیتی پرسی: (واتای ئەمە چیە؟) ئادەمیش پێی گوت: (هەرچەند ئەکم تیی ناگەم!) بۆ ئەوان ئەمە گران بوو کهوا بەو زووانە لە مردن تی بگەن! ... چونکە ئەمە یه کهم جاریان بوو مردنیان چاو پێ کهوتی! ... لە دەمەو ئێواریدا، چاویان لە گورگیکی بوو، قەپالی ئەگرت لە بەرخیک، حەوا ییش خۆی هاویشته باویشی ئادەمەو لەبەر خۆیەو ئەیگوت: (کهواتە ژبان ئەمە تا! ...) ئادەمیش لەبەر خۆیەو گوتی: (ئیمە سێومان خوارد که ئەمانەمان بیتە پێ!) ...

بەلام دەستیان نەکرد بەگەیی کردن لە یه کتری. که چی هەردووکیشیان هەستیان بەهەناسە ساردیی و خەفە تباریی ئەکرد! ...

یه کهم شەویان بە ترس و لەرزەو رابوارد... ئەو تریسکه سامناکانە ی که لە ناو چاوی گیانلەبەر و درندەکاندا ئەیان دین، ترسیان خستبوو دلیانەو... ئەو گیانلەبەرانی که لە بەهەشتا، ئەهانتە لایانەو و خۆیان تی هەل ئەسوون. لەو شەویدا گەمارۆیان ئەدان و بەهەر چوار لای ئەو درەختەدا ئەسوورانەو که ئەوان لە بنیا دانیشتبوون، ئەیان قیژاند و ئەیان بۆراند و نرکەنرکیان ئەکرد بەسەریاندا. که بوو بەبە یانی و لە خەو راپەرین، حەوا بەدەنگیکی کزەو بە ئادەمی گوت: (تا بلتی برسیمە! ...) ... ئادەمیش هیچ ورتە ی لە دەم نەهاتە دەرەو. دەم دەست هەستایە سەر پێ و رووی کردە ئەو جیگایە ی که شەوی پیشوو گورگە که لەویدا بەرخەکی گرتبوو ئەیخوارد. چونکە وای هاتە پێش چاو که لە گۆشتی گیانلەبەرەکان بەولاهو هیچ سەرچاویەکی تر نییە پێی بژین. هەر پارچە گۆشتیک لە

گورگه که به جیمابوو، کوئی کردنه وه و هینانیه بهردهم حهوا. حهوايش که پارچه یه کی لی چیشته دهموده ست بیزی لی کرده وه. بهلام زوری پی نهچوو، له برسانا سکی دهستی کرده وه بهژان. ناچار بوو دهست بکاته وه بهگوشته خواردن. ئنجا گوتی: (بلیم چی؟...) ناچارم بیخوم... قهیناکات بام بیخوم... ئەم کاره بریتیه له راهاتن له مه بهولاوه هیچ گرانییه کی تری تیا نییه!).

بهلام له پاش ئەم نان و خوانه بچووکه، که ئادهم بۆ حهواي پازانده وه، ئایا ئادهم ئهرك و نازاری نان پهیدا کردنی له کۆل بووه وه؟!...

- دیاره نهء!...

ئادهم په یی به وه برد که پیخۆر پهیدا کردن، کاریکی ئاسان نییه. بیرکردنه وه و خۆ ماندوو کردنی پی ئهوی. ئەگینا خۆی و ئەو ئافره تهی له گه لیا یه تی، له تاو برسیستی په ریشان ئەبن. ههروه ها په یی به وه بيش برد، که بۆ ئەمه ی هه موودهم خۆرشتی تهواویان له بهرده ستا بی، بۆ ئەمه ی پیی بژین، نابێ پشت به ریکه وت زۆر به ست!... هیشتا واته کانی خوا له گویدا ئەزنگانه وه که پیی فەرموو بوو: (به رنجی شان و خۆی) (*) ناوچه وان نه بی نانت دهست ناکه وی!) ئادهم و حهوا راستبوونه وه و هه ستانه سه ر پی، ئنجا دهستیان کرده وه به ریشتن. له ریکا ئەشکه و تیکیان هاته بهر که له ناو گردی کدا هه لکه ندرا بوو. په نایان برده بهر ئه وی. پاشان ئادهم چوه وه دهره وه. هه ندی لقوپی دی دار و دره ختی هینا به گه لاکانیانه وه و هاته وه کن حهوا، جیگا نوستتیکي نه رمونۆلی وای بۆ دروست کرد، که له نوستنی سه ر بهرده رهقه که ی ناو ئەشکه وته که چاکتر بوو!...

ئادهم و حهوا دهستیان کرد به سوک کردنی باری خۆیان، که تا له به هه شتدابوون ئەبو پیروپی ئه و یاسایه یان بکر دایه که نابێ به روتی بچه بهرده می خوا. هه ردووکیان پشتینه کیان له که مه ری خۆیان کرده وه. ئەم پشتینه بۆ ئەوه بوو که به روپشتیان بشاریته وه. له گه لای دره ختان دروست کرابوون. هه رده می رۆژ گه رمی بکر دایه ئەو پشتینه یان له که مه ری خۆیان ئەکر ده وه. هه رچه نده شه یتان، که کاتی خۆی له به هه شتدا چه واشه ی کردبوون و له خشته ی بردبوون تا سپه که ی پی خواردبوون، به لینی پیدا بوون، شتی خۆش و ناوازه یان دهست بخت، بهلام هیچ کامیکیان بایه خیکی نه ئەدا به و

(*) خۆه = (نارهق، عرق).

رووتبوونه وه یه! چونکه له و چهند رۆژه یاندا که تازه هاتبوونه سه ر زه وی، هیچ خه میکیان نه بوو ئەوه نه بی که خواردمه نییه ک په یدا بکه ن بۆ خۆیان، بیخۆن و به برسیتییه وه نه میننه وه!... له وه بهولاوه خه می شتی تریان نه ئەخوارد!...

که به یانیان رۆژ هه ل ئەهات، ئادهم ئەچوه دهره وه بۆ راوکردن. حهوايش به ته نیا ئەمايه وه له ئەشکه وته که دا، هه ر خه ریکی ئەوه ئەبوو که کراسیک له پووش بۆ خۆی بچنی بۆ ئەمه ی خۆی له سه رمای شه و بیاریزی. به هیوای ئەوه یش بوو که رۆژیک له رۆژان ئادهم گیانله به ریکی به رگن راو بکات ئەویش که وه لکه ی لی بکاته وه و له شه ودا خۆی پی دایبۆشی تا گه رمی بیته وه. بهلام له و کاتانه دا، کاره ساتیکی گرنگ رووی دا. ئەو ئاواته ی که حهوا هه یبوو بۆ خۆ گه رمکردنه وه پیی هاته دی. له گه ل ئەوه یشدا ئەو که وه لی که به ئاواتیه وه بوو دهستی بکه وی، دهستی نه که وت... له و کاته دا که ئادهم خه ریکی ئەوه بوو بچیته دهره وه، بۆ ئەمه ی راوی نیچیریکی وا بکات که به رگن بی و که دلی پیوه بی، سه روست خروشا و کردی به شوپشیکي گرنگ. له دهنگي گه رمه گرمی هه وره کان ئەم په ر و ئەو په ری ئاسمان دهنگي ئەدایه وه. گیتزه لووکه یه کی سه خت و توندوتیژ په یدا بوو. هه ر دره ختیکی بهاتیه بهر له رهگ و ریشه ده ری ئەکیشا. باران کردی به ره هیله و به شه سستی ئەهاته خواره وه. هه وره تریشقه کان دایان له بنکی ئەو دار و دره ختانه ی که گیتزه لووکه کان له بن هه لیانکه ندبوون. ئاگری تی بهردان!... ئادهم و حهوايش سه یری ئەو کاره ساته سه یره تازیه یان ئەکرد، واقیان ورما بوو، ترس و له رز نیشتبووه دلایانه وه. کاتی که سه روستی شوپشگێر له شوپشه که ی خۆی بووه وه و دامرکایه وه، له پاش ئەو شه وه سامناکه که زهنده قی پیای ئەبرد، ئادهم و حهوا، هه ردووکیان له کون چوونه دهره وه و، به ره به ره له دره ختیکی ئاگر تیبه ربوو خۆیان نزیک خسته وه دره خته که هیشتا ئەسووتا، گری لی ئەبووه وه. حهوايش دهستی برد بۆ لقیکی دره خته که که ئاگری پیوه بوو. بهلام گورج دهستی لی دوورخسته وه و به هاواره وه گه رایه وه پاشه وه. ئەگه ریا و ئەینالاند. ئاده میش په نجه سووتاوه کانی حهواي خسته ناو دهستی خۆیه وه و به دل پی سووتان و به زه یی پی هاتنه وه یه کی تهواوه وه دهستی به سه را ئەهینا. پاشان به هیواشی و نه رمیه که وه نوشتایه وه و پر به دهم په نجه سووتاوه کانی حهواي ماچ کرد... دوور نییه ئەمه یه که م ماچ بوو بی که له سه ر زه ویدا روویدای!... له گه ل ئەوه یشا ئادهم و حهوا له ئاگره که خۆیان دوور نه خسته وه... چونکه هه ستيان ئەکرد به گه رمیه ک ئەهاته ناو ئەندامه کانی له شیا نه وه. ئاده میش له شه ودا هه سستی به وه کردبوو که ئاگره که هیزی رووناک کردنه وه ی تیا یه. له بهر

ئەو دەستى كىرگەن دەۋە ئەۋەتىشكە ھەندى لىقە دارە ھەلگىر ساۋانە بگۈزۈپتەۋە بۇ ناۋ ئەشكەۋتەكى خۇيان، تا لە شەۋە ساردەكاندا خۇيانى پى گەرم بگەنەۋە، ھەرۋەھا لە شەۋە تارىكەكانىشدا ئەشكەۋتەكىيانى پى رووناك بگەنەۋە. لەگەل ئەۋەشدا پەيى بەۋە بىرد كە بۇ ئەمەى كەلەك لەۋ ئاگرە ۋەرىگرى، پىتۈستە ئاگى لى بى نەكۈزۈتتەۋە. ئادەم ھەر سەپرى ئاگرەكى ئەكرد و بىرى ئەكردەۋە لەۋ ھۆپەى كە ئەۋ مەبەسەى بۇ پىك بەپىتى. لە پى داردەستەكى خۇى ھاتە بەرچاۋ، كە ھىشتا بەدەستىيەۋە بو. ئىتر بەھۆى ئەۋ داردەستەۋە تۋانى ھەندى لىقەدارى ئاگر تىيەرىۋ، ھەلگىرى و بەفرىكان بىيانگەپىتتە ناۋ ئەشكەۋتەكە. بۇيەكا بەفرىكان ئەبىردنە ناۋ ئەشكەۋتەكەۋە، تا نەكۈزۈتتەۋە. لە يەكەم ھەلەمەتيا سەرنەكەۋە. چۈنكە پىش ئەمەى بگاتە ناۋ ئەشكەۋتەكە، ئاگرى لىقەدارەكان كۈزايەۋە. ئەمجارەش چۈۋەۋە بۇ ئاگرەپىنان، ھەمىسان ئاگرەكە كۈزايەۋە. يەك لەسەر يەك تا دە جار ئەۋ كارەى خۇى دوۋبارە كىردەۋە، ھەر سەرى نەگرت. بەسەزمانە ئەۋەى نەئەزانى كە سەركەۋتن رەنگە لە سەرنەكەۋتەۋە پەيدا بىتى...

ئەۋەندەى پى نەچۈۋ راسىتى ئەم قسەيەى بۇ دەرەكەۋت. چۈنكە لەتاۋ ھەناسەساردىيى و رەنجەپۇبى خۇى كە نەيتۋانى ئەۋ ئاگرە بگەپىتتە ناۋ ئەشكەۋتەكەۋە داردەستەكى خۇى فرىدايە ناۋ پىخەفەكى ھەۋاۋە، كە ئەۋە بو لەۋە پىش خۇى لە چىلكە و گەلا دارە وشكەكان بۇى دروست كىردىۋ. خۇىشى لەتاۋ ئىشى گىيانى، بەھەناسەساردىيەكەۋە، بەدلىكى شكاۋەۋە، لە پەنايەكى ئەشكەۋتەكەدا پالى لى دايەۋە. بەلام سەر داردەستەكى ئادەم ئاگرى گرتىۋ. ھۆى ئەۋەش ئەۋە بو لىقە دارە گر تى بەرىۋەكانى پى ھەلگرتىۋ بۇ ناۋ ئەشكەۋتەكە. زۆرى پى نەچۈۋ، ئادەم، ھەستى پى كىرد دۈكەل لە پىخەفەكى ھەۋا بەرز ئەپىتەۋە.

بەلام ھىشتا گرى نەگرتىۋ، نەسوۋتاپو، بەتەۋاۋەتى. لەۋ كاتەشدا ھەۋا ھاتە ژوۋرەۋە كە چاۋى كەۋت بەپىخەفەكى خۇى ئەسوۋتى، ھاۋارى كىرد و قىژاندى، گوتى: (ئە... ئەۋە پىخەفەكەمە ئەسوۋتى!)... بەلام ئادەم بەۋە دلى كەۋتە خۇشپىيەۋە ئەۋەندەى نەما بو لە خۇشيانا گەشكەدار بى... چۈنكە پەيى بەۋە بىرد، كە ئەۋ خۋايەى سزى داۋن، بەرەللايان ناكات لەناۋ بىچن، چۈنكە ئەم شاھكارەى بۇ داھىنان شاھكارى ئاگر!... ئىتر مەرۋ ھىچى لەسەر نىيە بىكات، ئەۋە نەبى، كە ئەۋ گرە ئاگرانە بىپارتىزى و نەھىلتى بگۈزۈتتەۋە بۇ گەشتن بەم مەبەسەىش، ھەر ئەۋەندەى بەسە كە جاروبارتىك ھەندى چىلكە كۈ بگاتەۋە! ئادەم سەرلەنۋى پىخەفەكى تى بۇ ھەۋا دروست كىردەۋە. پاشان لە

ئەشكەۋتەكە چۈۋە دەرەۋە بۇ ئەمەى خۇرشتىك بۇ خۇيان پەيدا بكات. لە رىگادا چاۋى بەگەلىك لاشەى گىيانلەبەران كەۋت، كە گىژەلۈكەكە لەناۋى بىردىۋن... لە بىن درەختىكى سوۋتاۋدا، فېلە گىژەيەكى سوۋتاۋى دىيى، پارچەيەكى لى كىردەۋە و خۋاردى تەماشى كىرد جىاۋازىيەكى زۆر ھەيە لە ناۋ ئەۋ گۆشتە بىژاۋە و ئەۋ گۆشتە كالەدا، كە تا ئەۋسا خۇى و ھەۋا ئەپانخۋارد چىشكەى ھەردوۋ جۆرە گۆشتەكى بەلاۋە زۆر جىاۋاز بو ئادەم لەمە سەرى زۆر سوۋما بەملاۋ بەۋلاى خۇيدا ئاۋرى دايەۋە، بۇ ئەمەى فرىشتەيەك، ياخود خۋا خۇى بىپىنى،(*) تا سوۋاسى خۇى و ھەست پى كىردى خۇى بەكردەۋە جۋانەكانى خۋايى، بۇ خۋا دەرپىرى بەلام خۋا لەمە مەبەستىكى ژىرانەى خۇى ھەبوۋ چۈنكە لەۋ رۆژەۋە كە مەرۋقى لە بەھەشت دەرەك، وىستى مەرۋقەكە تى بگەپىتى كە لەسەر زەۋىدا تەنبايە لەبەرئەۋە پىتۈستە خۇ بەخۇى خۇى بۇ گىروگىرت و تەنگۈ چەلەمەكانى خۇى چارە بدۆزىتتەۋە دۋاى ئەۋەش ناپى بەھىچ كلۋچىك بۇ كىزى و بى چارەبى، ياخود بۇ رەنجەپۇبى و ھەناسە ساردىيى خۇى بىدا بەدەستەۋە.

جا ئەگەر ژيان پىتۈستى بەھەندى پىشتىۋانى كىردى خۋا بو بام بىرى بەلام لە دوۋرەۋە ئەبى تا پىشى بىرى ئەۋ يارمەتى دان و پىشتىۋانى كىردەى بەدزىيەۋە بى! ئەمەش، ھەر، تا ئەۋەندە ئەكرى، كە پىاۋ فىر ئەبى چۈن پىشت بەخۇى بىستى و كاروبارى خۇى بەدەستى خۇى ھەلپسوۋپىتى!.

ئادەم كە دەمەۋ ئىۋارنى ھاتەۋە ئەشكەۋتەكى خۇى، پارچە گۆشتىكى بىژاۋى پىشكەش ھەۋا كىرد ھەۋاش كە چىشكەى گۆشتەكى كىرد زۆرى لا خۇش بو. ئىتر لەۋ كاتەۋە فىرى ئەۋەبوۋ كە بەھۆى ئاگرەۋە گۆشتى ئەۋ گىيانلەبەرانە بىرژىنى كە ئادەم پراۋى ئەكردن!.

رۆژ لەسەر رۆژ تى ئەپەپى مەرۋقى يەكەمىش،^(۱) ھەموو رۆژەلانىكى لەسەر تەختە بەردىك لە نىك ئەشكەۋتەكەيەۋە تۆمار ئەكرد ھەرچەندە خۇرشت دۆزىنەۋە ئەركىكى زۆرى خىستىۋە سەرشانى ئادەم، كە بەھۆى ئەۋەۋە يەجگار كەۋتۈۋە ھەموو پەژارەۋە،

(*) بەپىي ئايىنى ئىسلام بىپىنى خۋا لە تۋانادانىيە بەلام بىپىنى كىردەۋى خۋايى، لە تۋان دايە. (ۋەرگىر)

(۱) مەبەستى يەكەم مەرۋقى سەر پۈۋى زەۋى (الانسان الاول)د.

چونکه ژيان و گوزهرانی خوی و ژنه‌ک‌هی له‌سه‌ر ئه‌وه به‌ندبوو، به‌لام جار به‌جاریک جوړه دلته‌نگیبه‌کی تووش ئه‌بوو، هه‌ر چه‌ندیکی ئه‌کرد نه‌ی ئه‌زانی له‌چییه‌وه په‌یدا ئه‌بێ!... هه‌ستی به‌خوی ئه‌کرد، به‌دل ئه‌یه‌وئ ئه‌م کچه‌ پچک‌وله‌ به‌گریته‌ باوه‌شی هه‌وايش تا ئه‌وکاته، هه‌ر بریتی بوو له‌ دۆستی‌ک، له‌ هاو‌پتی‌ه‌ک، بۆ ئه‌وه په‌یوه‌ندیی ناوه‌ندیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو که له‌گه‌ل‌یا ئه‌گه‌را به‌سه‌ر زه‌ویدا... به‌لام ئه‌و گه‌شته، نه‌ مه‌یه‌ستیکی تیا‌بوو، نه‌ ئامانج‌یکشی هه‌بوو!... ئاده‌م هه‌ر ئه‌وه‌نده سه‌یری سنگ و مه‌مه‌که‌کی هه‌وا‌ی ئه‌کرد که به‌جوانی و پټ‌ک و پټ‌کیبه‌کی ته‌واوه‌وه خه‌مل‌یبون، یاخود سه‌یری سمته‌ خروپه‌ تورت و تونده‌ک‌هی ئه‌کرد که له‌شولاری رازاند‌بووه‌وه، ئاره‌زووی سه‌یر سه‌یر له‌ دل‌یا ئه‌بزوايه‌وه ته‌زووی په‌جگار سه‌یر به‌له‌شیا ئه‌هات، خوینی گه‌رموگوو به‌ناو ده‌ماره‌کانیا به‌ته‌ووژم ئه‌هات!...

به‌لام هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد نه‌ی ئه‌ویرا له‌و گوژرانه‌ بدوئ که به‌سه‌ریا ئه‌هات، له‌و پشیتیبه‌ بدوئ که که‌وت‌بووه‌ دل‌یه‌وه و شه‌وانی پټ رۆژ ئه‌کرده‌وه، بێ ئه‌مه‌ی به‌یلتی خه‌ویک به‌چیتته‌ چاویه‌وه!...

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که پر به‌دل هه‌ستی به‌وه ئه‌کرد، که ئه‌گه‌ر بێتو به‌چیتته‌ سه‌ر جیگای هه‌واو له‌ ته‌نشتیبه‌وه پال بکه‌وئ، زۆر دل‌خۆش و کامه‌ران ئه‌بێ، به‌لام به‌ریه‌ستی خوی زۆر ئه‌کرد له‌و کرده‌ویه!.

یه‌که‌م مانگی به‌خته‌باران (مایس) له‌سه‌ر زه‌ویدا دا‌هات. گیان له‌به‌ره‌کان تووشی شیت و ویتی درنده‌ییبه‌ک بوون!... ئاده‌م و هه‌وايش، هه‌موو رۆژتیک، جووته‌ گیانله‌به‌ر و په‌له‌وه‌ره‌کانیان ئه‌دی، هه‌ر نێره یه‌کیان به‌مییه‌ک‌هی خۆیه‌وه نووسا‌بوو!... هه‌رچه‌نده هیتشتا له‌و رازه‌ تی نه‌ گه‌یشتبون، که بۆچ ئه‌و نێرومی‌تیانه‌ خۆیان به‌یه‌ک‌تره‌وه ئه‌نووسیتن، یاخود بۆچ ئه‌بن به‌یه‌ک له‌ش، به‌لام هه‌رچه‌ند ئه‌و کرده‌ویه‌یان چاوپټ ئه‌که‌وت، ده‌مو ده‌ست روویان لێ وه‌رته‌گیرا هه‌ر وه‌ک جوړه شه‌رمی‌کی شاره‌و بیانگرتی له‌و کرده‌وانه‌ وا بوو!...

به‌لام شه‌وه‌کان له‌ ژیر په‌رده‌ی تاریکی خۆیاندا، زۆر له‌م جوړه کرده‌وه سامناکانه‌ی بۆ شار‌دبوونه‌وه!...

به‌شه‌وه‌رگو‌تیان له‌ زیره‌ زیر و، لووره‌ لوور و وه‌رین بوو... ده‌نگی ئه‌و گیان له‌به‌رانه‌ گو‌تی‌ک‌هی پر کرد‌بوون... ئه‌و ده‌نگانه‌ بریتی بوون له‌ ده‌رپینی ئاره‌زوویه‌کی کل‌په‌دار که له‌ ناوی خوینی ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ دا گری سه‌ند‌بوو هه‌موو‌یشیان هه‌ر ئه‌م بانگه‌ سه‌یره‌یان ئه‌دا

به‌گو‌تی‌ک‌هی مرۆڤدا: بانگی خۆشه‌ویستی و دل‌داری!... ئه‌و بانگ‌هی که هه‌ستی جیهانی ئه‌پاراست له‌گه‌ل گه‌وره‌بوون و گه‌شه‌ کرد‌نیا!...

ئاده‌م و هه‌وايش، به‌ته‌واوه‌تی بۆیان ده‌رکه‌وت، که ئه‌و گیانله‌به‌رانه، له‌ توانایاندا نیه به‌رگ‌هی ئه‌و بانگه‌ چا و به‌ست که‌ره بگرن!... کاتێ که ئه‌و ئاره‌زووه‌ شیتانه‌یه‌ دل‌ی داگیر ئه‌کردن، قژیان بژ ئه‌بووه‌وه، چاویان بریسه‌کی لێهه‌ت، دانه‌کانیشیان له‌یه‌کیان ئه‌دا... ته‌نانه‌ت گیانله‌به‌ره هه‌ره شیرین و له‌سه‌رخۆکانیش، که ئه‌و ئاره‌زووه‌ ده‌سه‌لاتی لێ ئه‌سه‌ندن، وه‌ک درنده‌یان لێ ئه‌هات و ئه‌گوژران به‌شیتویه‌کی تر، که زۆر سامناک بوو!... پی‌اوو ژنه‌که، چاویان ئه‌پریه‌وه ئه‌و شه‌روشۆر و جه‌نگه‌ سه‌ختانه‌ی که له‌به‌رده‌میاندا ئه‌کران و له‌ پاش تاو‌تیکش ئاگره‌کانیان ئه‌کوژانه‌وه... که سه‌رنجیان ئه‌دا، نێرینه‌ی گیانله‌به‌ره‌کانیان، هه‌مووده‌م به‌سه‌رکه‌وتوویی، له‌ جه‌نگه‌کانیان ئه‌بوونه‌وه، که‌چی مییه‌کانیان له‌ ژیر نێره‌کانیاندا ئه‌پلیشانه‌وه!...

جا هه‌ر ئه‌و ئه‌نجامه‌ دامه‌زراوه‌ نه‌گوژراوه‌ بوو که هه‌موو‌جاریک رووی ئه‌دا، بووبوه‌ به‌ره‌ه‌ل‌ستیک له‌ ناوه‌ند ئه‌وان و ئه‌و تیک‌ک‌وشانه‌دا بۆ گه‌یشتن به‌و خۆشییه‌ درنده‌یه‌ی که‌وا ده‌رته‌که‌وت گیانله‌به‌ره‌کان هه‌موویان خۆیان بۆ ئه‌کو‌تا!...

تا ئه‌هات شه‌وه‌کان گه‌رم‌تر ئه‌بون، بۆن خۆشیی گوله‌کانیشیان له‌ناودا زۆتر بلا‌وته‌بووه‌وه!... ئیواره‌یه‌کیان، هه‌وا پاکشایه‌ سه‌ر چیمه‌نه‌ پر له‌ ئاورنگه‌کان، به‌سه‌ریا هات‌بوو ئه‌گریا... ئاده‌میش لێی نزیک بووه‌وه... به‌هیتاشی ده‌می بۆ هینا و خه‌ریک بوو باوه‌شی پیا بکات... به‌لام هه‌وا، به‌نه‌رمییه‌که‌وه ده‌ستی نا به‌سنگیه‌وه و له‌ خوی دوور خستنه‌وه ئنجا پیتی گوت: (مه‌که... تکا ئه‌که‌م!...)...

ئاده‌میش هه‌ستایه‌ سه‌رپټ و سه‌ری خوی هه‌لگرت و رۆیی، پاشان له‌ داخانا خوی خسته‌ جوگه‌یه‌که‌وه بۆ ئه‌مه‌ی به‌ساردیی ئاوه‌که‌ گری شاراره‌ی ناو له‌شی بکوژیتیتته‌وه!... له‌و شه‌وه‌دا، ئاده‌م له‌به‌ر ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌دا نوست... که‌چی هه‌وا له‌ده‌ره‌وه‌ مایه‌وه، خه‌ونه‌چووه‌ چاوی!... له‌ ناکاو ساز و ئاوازه‌ شه‌وییه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌ستی پټ کرد!... ئاهونا‌له‌ و هاوار و قیژه‌ی گیانله‌به‌ران و په‌له‌وه‌ران له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ئه‌گه‌یشته‌ گو‌تی‌ک‌ه‌کانی هه‌وا ئه‌و ده‌نگانه‌ به‌ناخی دل‌ی ئافره‌ته‌که‌دا چوونه‌ خواره‌وه، کاریان لێ کرد خوینی گه‌رموگو‌ریان له‌ ناو ده‌ماره‌کانیان وروژاند هه‌ستی کرد به‌شتی‌کی گران که‌وت‌وته‌ سه‌رشانه‌کانی ته‌زوویه‌کی به‌هیز به‌ناو له‌شیا تپه‌په‌ری، هه‌ر له‌ ته‌وقه‌سه‌ریه‌وه هه‌تا که‌له‌موس‌تی پټی،

له راستیدا، ههوا، نازاری زۆر پێ گه‌یشته... ئێش و نازاره‌که‌ی هه‌وا ئه‌وه‌نده زۆر بوو، هاواری کرد و قیژاندی، ده‌نگ و هاواره‌که‌یشی ئه‌وه‌نده زل بوو، له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه... به‌لام ئاده‌م گوتی نه‌دایه‌ هاوارو فه‌ربادی ژنه‌که‌ی... هه‌روه‌ک گوتیشی له‌و هاواره‌ نه‌بووبی خۆی وانواند... ئه‌و کاته‌ بۆ ئه‌و زۆر گرنگ بوو... گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌و په‌ری خوشی، گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌و په‌ری خوتوکه‌ی له‌ش و کامه‌رانیی ده‌روونی!... گه‌یشته‌بووه‌ پۆیه‌ی هه‌ره‌ به‌رزی سه‌رکه‌وته‌که‌ی!...

کاتی که‌ پیاوه‌که‌ له‌ ئافره‌ته‌که‌ جیا‌بووه‌وه، هه‌وا هه‌ستی پێ کرد ناو له‌شی بریندار بووه‌!... له‌ دلی خۆیدا ئه‌یگوت:

(له‌ پێناو ئه‌م شته‌ پچکۆله‌یدا بوو که‌ سروشت وای لی هاتبوو، بووبوه‌ نیچیرتیکی خوتوکه‌ و ته‌زوویه‌کی شیتانه‌؟!...)

ئهی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ گیانه‌به‌ره‌ میچکه‌کان بانگی گیانه‌به‌ره‌ نێره‌کانی خۆیان کرد به‌هاوار و فه‌ریاده‌وه‌؟!...

ئهی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ شه‌وگار پرپوو له‌ ده‌نگی هاوار و قییژه‌ی ئاره‌زوو و ته‌زوو و تاسه‌ی گه‌شکه‌داری؟!..)

ئاده‌م هه‌ستی پێ کرد، چی به‌دلی ژنه‌که‌یدا دی، لیتی نزیک بووه‌وه‌ و به‌ده‌روونیکی پر خوشی و کامه‌رانییه‌وه‌ چرپاندی به‌گوتیدا، گوتی:

(هه‌وا، خۆزگه‌ ئه‌ترانی چه‌ند دلم خوش بووه‌ و هه‌ست به‌کامه‌رانی ئه‌که‌م؟!...)

- خوشه‌ویسته‌که‌م، منیش دل‌خوشتی تۆم ئه‌وی!...

- ئهی تۆ وانیت؟!... تویش وه‌ک من هه‌ست به‌کامه‌رانی ناکه‌یت؟

- ئۆه... من؟!... که‌ تۆ دل‌خۆش بیت، منیش دلم خوش ئه‌بی، خوشه‌ویستم!...

ئاده‌میش به‌سه‌ر سوپمانیکه‌وه‌ سه‌یرتیکی هه‌وای کرد ئنجا لیتی پرسی:

(ئهی تویش هه‌ست به‌کامه‌رانی ناکه‌یت، خوشه‌ویسته‌که‌م؟)

- به‌لێ خوشه‌ویستم!...

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا ئاده‌م هه‌ستی پێ کرد، هه‌رچه‌ند کامه‌رانییه‌که‌ی خۆی گه‌یشته‌وه‌ته‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی به‌لام کامه‌رانی هه‌وا نه‌گه‌یشته‌وه‌ته‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی!... له‌ شه‌رما ده‌موچاوی خۆی خسته‌ ناو مستی خوێه‌وه‌ ئه‌مه‌یش یه‌که‌م جاربوو له‌سه‌ر زه‌ویدا، که‌ پیاو هه‌ست به‌نه‌نگی و سووکی کرده‌وه‌ی خۆی بکات!...

له‌ پاش ئه‌مه‌ی ئاده‌م، بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژیا‌نیا، چووه‌ باخه‌لی هه‌واوه‌ هه‌موو خه‌میتکی ئه‌وه‌بوو که‌ ژنه‌که‌ی خۆی هاوبه‌ش بکات له‌ کامه‌رانی خۆیدا ئه‌یتوانی له‌ هه‌موو کاتیکا ئاره‌زووی خۆی بشکێتی: له‌ به‌یانیا‌ندا بوايه‌، یان له‌ ئیوارا‌ندا، یاخود به‌رۆژ به‌لام به‌و هه‌موو لنگ بازیا‌نه‌یشه‌وه‌ که‌ ئاده‌م له‌گه‌ڵیا ئه‌یکرد، هه‌وا هه‌روه‌ک خۆی ماوه‌، خوشی پێ نه‌ئه‌گه‌یشته‌ له‌ کاتی لنگ بازیه‌که‌یا‌ندا. هه‌وا، هه‌موو ده‌م ئه‌گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ست به‌خۆی بکات، خه‌ریکه‌... ئه‌ویش خوشیه‌کی پێ بکات، به‌لام له‌ پر می‌رده‌که‌ی ریتی پێ ئه‌پری، نه‌ی ئه‌ه‌یشته‌ هه‌وا خوشیه‌که‌ی پێ بکات، گورج تینویتی خۆی ئه‌شکاند، ئیتر هه‌وا‌یش ئه‌و هه‌له‌ی له‌ ده‌ست ئه‌چوو!... هه‌وا وه‌ک ئه‌و نه‌بوو!... ئاده‌م پیاویتی خوپه‌رست بوو!... ئه‌ویش له‌وه‌دا وه‌ک هه‌موو پیاویتی بوو که‌له‌وه‌ دوا لیتی که‌وته‌وه‌ هه‌رچه‌ندتیکی کرد ئه‌وخۆشی هه‌ردوولا‌یه‌ په‌یدا‌نه‌بوو له‌ ناوه‌ند خۆی و هه‌وا‌دا... چاره‌روانی هاته‌ندی ئه‌و ئاواته‌ی زۆر کرد... به‌لام به‌هیچ ئه‌نجامی‌ک نه‌گه‌یشته‌... دوا‌یی بیری هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ ئه‌بی پیاوان، یه‌جگار زوو خوتوکه‌ی خوشیا‌ن پێ بکات له‌ کاتی لنگ بازیدا، بۆیه‌کا ئه‌و خوشیه‌ ته‌واوه‌ هه‌ر به‌وان ئه‌گات!... به‌لام هه‌وا، له‌ پاش لنگ بازیه‌که‌ی یه‌که‌م، هه‌رچه‌ند لنگ با‌زیی بکرا‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئاماده‌مدا نازاری پێ نه‌ ئه‌گه‌یشته‌... به‌لام په‌یی به‌وه‌برد، که‌ ئه‌وه‌ زۆردارییه‌کی زۆر گه‌وره‌ی تیا‌یه‌، که‌ کاریک به‌یارمه‌تیی دوو‌کس نه‌بی، پیتک نه‌بی، که‌چی خوشیه‌که‌، هه‌ر ته‌نیا، به‌یه‌کی‌کیان بکات، به‌وی تریان نه‌گات!...

جا به‌هۆی ئه‌وه‌ه‌ست کردن به‌که‌مو‌کوورییه‌وه‌ که‌ پیتی گه‌یشته‌، ده‌ستی کرد به‌لیکۆلینه‌وه‌ له‌ باب‌ه‌ت را‌زی ئه‌م کاره‌وه‌، له‌ ناو جیهانی گیانه‌به‌را‌ندا.

به‌م ره‌نگه‌، هه‌وا، هه‌موو رۆژیک ئه‌چووه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو جه‌نگه‌لستانه‌که‌، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ ناو لقو‌پۆیی دره‌خته‌کان و چیمه‌نه‌کاندا، شتیکی وا بدۆزیته‌وه‌، که‌ رێگای بۆ رۆشن بکاته‌وه‌.

رۆژتیکیان هه‌وا چاوی به‌شاه‌کاریکی تازه‌که‌وت، که‌ له‌به‌رده‌می خۆیدا روویدا... ئه‌وشاه‌کاره‌یش، شاه‌کاری (له‌ دایک بوون) بوو!... هه‌وا که‌وت به‌ بێچووه‌ چۆله‌که‌یه‌کی بێ په‌ر، له‌ ناو به‌ردی‌کی سبیه‌وه‌ ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ بێچووه‌ چۆله‌که‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ده‌ندوو‌ک لیدانی به‌رده‌سپیه‌که‌ له‌ ناوه‌وه‌، تا رێگای ته‌واوی بۆ خۆی کرده‌وه‌ و لێ‌یشی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پاشان په‌نا‌ی برده‌ به‌ره‌یلا‌نه‌یه‌کی پچوو‌ک که‌ په‌له‌وه‌ریکی گه‌وره‌ پارێزگاریی ئه‌کرد...

هه‌وا هه‌ستی کرد به‌ترس و له‌رز و خه‌مو خه‌فه‌تیک دلی ئه‌گوشی، چونکه‌ چاوی که‌وت

به و هیلانهیه که پرپوو له بېنچوه چۆلهکهی تازه له دایک بوو، ئەملا و ئەولای هیلانهکەش له و پارچه بەرده سپییانەى لى که وتیوو!... له دلى خۆیدا ئەیگوت تۆ بلیتی رۆژتیک له رۆژان له هیلکهیهکی لهمه گەورەترهوه که سیک بیتە دەرەوه که له خۆی و له ئادەم بکات، تا هەردووکیان بیکەن به هاو دەمی خۆیان؟!... بێگومان ئەگەر شتی وا روودات، زۆری پێ خوش ئەبێ، به پرووی خوشیشەوه پیشوازیی ئەکات، چاک و چلۆنییهکی گەرمو گورپیشی له گەلدا ئەکات!...

ئێوارەى ئەو رۆژه، ئادەم زوو له گەشتەکهی خۆی هاتەوه که رویشکیکی سک پری بۆ حەوا هاویشت، که ئەو به ئەرکیکی زۆرهوه بۆی راو کرابوو، رۆژی دوایی، که ئادەم چووه دەرەوه بۆ راووشکار، حەوا دەستی کرد به پارچه پارچه کردنی گوشتی که رویشکه که بۆ ئەمەى بهرەبه بېرژینى به لām که سکەکهی هەلدری و سەرنجی له ناو سکەکهی دا، دەستی خۆی کیشایهوه له فرمان، واقی ورم!... چونکه له هەناوی که رویشکه که دا، گەلیک گیانله بهری پچووک پچووک دی، هەموویان چاویان نووقاند بوو.

هەریه که یشیان به پەتییکی گۆشتین به دایکه که یانهوه نووسابوون... ئەو گیان له بهرانه، له کاتیکا مردبوون که دایکه که یان مردبوو!...

ئێتر له وه به ولاره نزیکى که رویشکه که نه که و ته وه چونکه په یی به وه برد که ئەو پازەى لێ شاررابوو وه و تێی نه ئەگەشت جاریکى تریش هاته وه بهردهمی.

حەوا هەر له خۆیهوه، دەستی کرد به دەست هێنان به سەر سکی خۆیدا، په نجهی نا به هەموولایهکی سکيا به لām هەستی به هیچ ئیشیک نه کرد...

هەر له وساکه وه دەستی کرد به بېرکردنه وه له وهی که ئەو گیانله به ره پچووکانهی که له ناو سکە پرپوه کهی خۆی دان ئەبێ چۆن و له چه رێگایه که وه بینه دەرەوه و رزگاریان بێ، تا بۆ خۆیان بژین له جیهاندا!؟

به لām هەر چه ندیک بیری له وه کرده وه، هیچی بۆ دەر نه کهوت رێی ئاگاداریی و شارەزای بۆ رۆشن نه بووه وه که ئێواره داها و ئادەم گەرایه وه ئەشکه و ته که، حەوا کیشی کرد له گەل خۆیدا و بریدی سەر ئەو جێگایه که که رویشکه که لى فری دابوو ئنجا پیتی گوت:

(تەماشاکە!)... به لām ئادەم هەر ئەم دوو وشەیهی پێ گوت: (شتیکی سەیره!)... حەوایش به و وشانه دلى ئاوی نه خوارد وه!...

پاشان هاوین هاته پیشه وه... گەرمایه کی بێ ئامانی پتیه بوو، پیاوی ئەپر ووکاند... ته نانه ت ئەو جوگه لانه ییش وشک بوون، که ئاویان لى ئەخواردنه وه... ئەو گژوگیا یانه ییش سووتان که جاروبار په نایان بۆ ئەبرد و ئەیان خواردن بۆ ئەمەى له برسا نه مرن!... بهری داره کانیش دهستیان کرد به هەلوه رین... به لām ته رپی و تازه ییان تیا نه مابوو، چیشکه یشیان خوش نه بوو... بایه کی توندی گەرم و ناخۆشیشی هەل کرد، هەموو گیانله به ره کانی گېژوو پێ کرد و خاوی کردنه وه و به که ساسی هێشتنیه وه جا له ناو ئەو باو گرو تاوه دا، حەوا هەستی کرد به جوهر دلته نگییه کی سەر خه ریکه دلى داگیر بکات.

له ناکاو، له پر، وای لى ئەهات برشیته وه... چەند جاریکیش وای لى هات... جار و بار تیکیش ئیش و ئازاری سووک ئەهات به ناو سکيا... بهرگەى ئەوهی پێ ئەگیرا... هەر چه نده ئادەم لەم دەر د و نه خوشییانەى حەوا وه ترسی لى نیشتبوو، ئەترسا له وهی بمری، به لām هەر چه نده حەواى بدیا به تۆزه چاک بوونه وه یه ک چاک بۆته وه، به هەلی ئەزانی، داوای لى ئەکرد لنگ بازى له گەلدا بکات!...

له راستیدا ئەبوو تاو وتینی گەرما که و هەناسه ساردییه که یان دووری به خستنايه وه له دلدارى و لنگ بازى، به لām ئادەم خۆی پێ نه ئەگیرا هیچ رۆژتیکیش نه بوو به حەوا نه لى که ئاره زووی لنگ بازى ئەکات له گەلیا هەموو جاریک به حەواى ئەگوت: (خۆشه یسته که م... هەر ته نیا ئەو خوشییه م بۆ ماوه ته وه له ژياندا!).

که ئەوهی پێ ئەگوت باوه شیشی پیا ئەکرد و ئەیگوشی به خۆیه وه!... دەستی ئەکرد به لنگ بازى له گەلیا!...

ئافره ته به سه زمانه که ییش، به و هەموو ئەرک و ئازاره وه که هەیبوو، به و هەموو پرست براوییه وه که تیا بوو، ناچار ئەبوو، بۆ ئەمەى دلى نه شکینى خۆی ئەدا به دهستی وه!... له گەل ئەمه شا، شه و یکیان، له ئادەم راپه رپی و دەستی کرد به سه رکیشی کردن!... ئەوهی به جگار پێ ناخۆش بوو، که ئادەم ئەوه نده خۆ په رست بوو، هیچ گوێی نه ئەدایه ئیش و ئازار و هاواری ئەو... ئەوهی به جگار پێ ناشیرین بوو، که ئادەم هەر به دووی به زموره زمی خۆیدا ئەگه را و، بۆ دامرکاندنه وهی ئالۆش و خرۆشی خۆی ئەبووست لنگ بازى له گەلدا بکات!... حەوا ئەوه نده له ئادەم به قین بوو، که ئادەم لێی هاته پیشه وه کاری لنگ بازى له گەلدا بکات هیزی دایه خۆی و به هەموو هیز و هه رپه تیکیه وه دهستی نا به سنگیه وه و له خۆی دوورخسته وه... بێجگه له وه قیژاندیشی به سه ریا و پیتی گوت: (پیا وه که!)... تۆ له هەموو درنده کانی تر درنده تری!...)

ئادەمىش دلى شكاو، بەھەناسە ساردىيەكەۋە ھەلسايە سەر پى و، بەو شەۋە تارىكە پىڭگاي گرتە بەر و، رۆيشت، نەي ئەزانى پروو پۆ كۆي ئەكات!...

ھەوايش ھەستى كىرد بەخۆي: كەنەفت كراۋە راست بوۋەۋە دەستى برد ھەندى چىلكەي نا بەئاگرەكەۋە، كە خەرىك بوو بكوژىتەۋە پاشان چوۋە ناۋ دارستانەكەۋە و بەسەر پوش و پەللاش وشكەكاندا راکشا، ئنجا دەستى كىرد بەبىر كىردنەۋە لەۋەي كە سەد رۆژى خشت بوو لە ناۋ دۆزەخىكى بى ئاماندا ئەژيان ئەۋەندە تىنۋويان ئەبوو، گەروويان وشك ئەبوو، گرى ئەدا لە لەشيان.

برسىتى گرى بەردابوۋە ھەناۋيان گەرمائىش لەشى ھەردووكيانى پرووكاندبوو لەشى خاۋ كىردبوۋنەۋە، ھەستىيان بەماندوۋىتى و شىپىزەيى ئەكەرد، كەچى لەگەل ئەم ھەموو دەرد و سەرگەردانىيەيشدا، ئادەم ھەر بەدوۋى ئارەزوو دامىر كاندەۋەي خۆيدا ئەگەر، كە ھەرگىز تىر خواردنى نىيە لە لىنگ بازى!... ھەر گىيانلەبەرىك لەۋ ناۋاندا ئەژيا، ۋازى ھىنا لە لىنگ بازى خۆي و دامىركايەۋە و بى دەنگ و سەنگ مايەۋە ھەر ئادەم نەبى پىاۋەكەي مىردى كە ۋازى لە بەزمورەزمى خۆي ھەر نە ئەھىنا ئەۋ ھەر لەۋ ساكەۋە، كە ئەۋ خۆششەيى پى گەيشتوۋە ۋازى لى نەھىناۋە، ھەموو دەم داۋاي ئەۋ لىنگ بازىيەي لى ئەكات... بەھىچ شىتىك دانامركىت!... ئادەم ۋاي لى ھاتوۋە، لە پىناۋ ئەۋ خۆششەيەدا كە پىي ئەگات، ۋاز لە خواردنىش ئەھىنى!... ھەر ئەۋەندەيش جارىك لەۋ خۆششەيى بى بەش ھىشتەۋە، كە ھىچ جارىك ئەۋ خۆششەيە بەخۆي ھەۋا نەگەيشتوۋە، ئادەم پىشتى تى كىرد و، بەرەللاي كىرد و، لىپىدا رۆيشت ئەمىشى بەم دەرد و نەخۆششەي تايەۋە، لەم تارىكە شەۋەدا بەجى ھىشت!... تۆ بلىي ئادەم بگەرپتەۋە؟!... جا ئەگەر نەگەرپتەۋە، لە كۆي ئەۋ نەخۆشى و كامەرانىيەي دەست ئەكەۋى كە لە لىنگ بازىيەكەي خۆي و ئەۋدا دەستى ئەكەۋت؟!... ئادەم، ھەر ۋەك پىۋەي دىاربو، ئەۋ لىنگ بازىيەي بەھۆي مان و ژيانى خۆي دائەنا!... بى گومان، ئەۋ تا لىي دوور بگەرپتەۋە، خۆي لەۋ خۆششەيە بى بەش ئەھىلپتەۋە!... بەلام... خۆي... ئەي خۆي، ئەبى چى بكات؟!...

ھەۋا ئەۋەي بەبىردا ئەھات كە بىرى!... مردن؟!... بەلى مردن!... ئەي مردن لەم ژيانە باشتر نىيە؟!...

بەلام... مردنەكەي چۆن بۆ پىك دى؟!... ياخود بەۋاتايەكى تر مەرۋف چۆن ئەمى؟!...

ھەۋا پەلەۋەرى بىرىندارى دىبوو، ئەكەۋتە خوارەۋە و ئەمردن بەرخىشى دىبوو بەدەم

گورگەۋە قەپالىيان لى ئەگرتن و ئەيانخواردن چەند جارىكىش شەپ و كوشتارى ناۋەند گىيانلەبەرانى چاۋ پى كەۋتبو، كە گىيانلەبەرە بەھىزەكانيان، گىيانلەبەرە بى ھىزەكانيان ئەكۈشت و ئەيانخواردن... تەنەت ئەۋ گىيانلەبەرەانىشى دىبوو، كە بەرگەي گىزەلۋەكانيان نەئەگرت و ئەمردن!...

بەلام ھەرگىز ئەۋ گىيانلەبەرە چاۋپى نەكەۋتبو، كە زىندوۋىي و لە تاۋ ئىش و ئازارى لەشى و دەرد و نەخۆششەيى خۆي، خۆي دابى بەسەر زەۋىدا و چاۋەروانى مردن بكات، كە بەسىتى تۈۋشى بىي!...

بۆ ئەمەي بىرى، تۆ بلىي ئەمەندەي بەس بى، كە ھەر لەم جىگەيەدا رابكىشى و چاۋەكانى خۆي بنوۋقىتى و ھەموو جوۋلەۋ بزوۋتەۋەيەكىش لە خۆي بەرەست بكات؟!... لەۋ كاتەدا كە ھەۋا خەرىكى ئەم خەموپەژارەيە بوو، لە پىر لە ناۋ سىكىا شىتىك بەتۈندىيى بزوۋتەۋە و داۋ لە ھەناۋى، دەم و دەست تىي گەياند كە لە ناۋ سىكىا شىتىك ھەيە... شتەكە لە ناكەۋ بزوۋتەۋە و ئەۋ ئىشەي پى گەياند... ئەۋىش چاۋە پىترس و لەرەكانى خۆي بەرز كىردەۋە بەرە و ئاسمان دەمىشى كىردەۋە ھاۋار بكا و بقىزىتى... بەلام ھاۋارەكە نەگەيشتە سەر لىۋەكانى، لە خۆيەۋە مرد و نەما!... چۈنكە ھەستى بەئىش و ئازارىكى توند و بەھىز كىرد كە لە لى كەۋتنى شتەكەي ناۋ سىكىەۋە پەيداۋوبوۋ لە دىۋارى ھەناۋى... ئەۋ ساكە ھەۋا تى گەيشت!...

ئەۋە تى گەيشت كە گىيانلەبەرىكى پچوۋك لە ناۋ سىكايە ئەجوۋلىتەۋە ئەۋىش گىيانلەبەرىكى پچوۋكە ۋەك ئەۋ گىيانلەبەرەنە ۋايە كە رۆژەكە لە ناۋ سىكى كەروىشكەكەيدا دۆزىنيەۋە!... ھەۋا لە خۆشياندا ھەر ئەيگۈت و ئەيگۈتەۋە (ئۆخەي منالە!... ئۆخەي منالە!...)... پاشان كەۋت بەسەر زەۋىدا و لە ھۆش خۆي چوۋ!...

ئەمجارە كە ھەۋا چاۋى خۆي كىردەۋە، ئادەمى ھاتە پىش چاۋ!... بەردىكى خرى گەۋرەي بەدەستەۋە گىرتىۋو زۆرى پى نەچوۋ پىشكەش بەھەۋاي كىرد... بەلام بەزۆر زەردەخەنەي بەخۆي ئەكەرد بۆ ھەۋا پىي گۈت: (ھەۋا ھا بگرە ئەمە بۆ تۆ!...) بەلام ھەۋا نەي ئەۋىست ۋا زوۋ بىبەخشى ھەروەھا نەيشى ئەۋىست دىلخۆششەيە گەۋرەكەي خۆي بۆ دەرىخات ئەترسا لەۋەي تىي نەگات و ئەۋەندەي ھەلىش ئەگرى رىزى لى نەگرى!...

ئادەم ھەستى پى كىرد ھەۋا دىندەيى لەگەلدا نوۋاند كە خۆي نەدا بەدەستىيەۋە، بۆيەكا

بەو جۆرە بەجیبی ھیشتوو و خۆی لى دوور خستەو!... بەلام كە لە ژنەكەى خۆى دووركەوتەو زۆرى پى نەچوو تى گەشت كە ئەگەر لنگ بازى خۆشپەك نەبەخشى بەو ئافرەتەى كە لنگ بازىيەكەى لەگەڵدا ئەكرى، ئەبىتە بارىكى گران بەسەرەو، لىي وەرپس ئەبى و تاپىي بكرى خۆشى لى رزگار ئەكات!... بىجگە لەو ئەگەر بەھاتايە ھەواى كە نەفت بەكردايە تا سەر، لەوانە بوو لە ھەوا زۆرتر تازار بچىژى بەدەست تەنبايەو لەبەرئەو زۆرى پى نەچوو، ئادەم ھۆشى ھاتەو بەرخۆى ھاتەو سەر پى راست لە رىگادا خۆى كەلەكەى بەرچاوەو تەبو، كەردبوو بەلەكەى و خواردبوو كە تەماشاي كەردبوو چىشكەى كەلەكەى خۆشە و بۆنەكەيشى ھەر خۆشە كەلەكەى وايشى لەگەڵ خۆيا ھەلگرت و بپارىدا بەرپەتەو لای ھەوا و ئەو دياربەيشى پىشكەش بكات.

ھەوايش كە كەلەكەى لى وەرگرت كەردى بەدووكەرتەو دەمەدەست دەستى كەرد بەخواردنى ئىجا كە لە خواردنى بوو ھەو چو بەلای ئادەمەو، دەستى كەردە مىلى و باوھشى پىاكر دپاشان سەرى خستە سەرشانى و ھەساندەو.

ئىجا بەگەلەيەكەو پىي گوت: (بۆچ بەجىت ھىشتم ھەى دى رەق؟... بۆچ لەو شەو تارىكەدا لىم جىبابووتەو؟! ئادەمىش شانەكانى خۆى راوھشاند و ھىچ وەرەمى نەدايەو ھەوايش ئەمەى بەھەل زانى، كە كارەساتە گەورەكەى لى ئاشكرا بكات.

ھىزى داھە بەرخۆى و بەچرە پىي گوت: (ئادەم... منىش منالەكەم ئەبى!)... ئادەمىش بەچاويكى گىژ و وىژەو سەرىكى كەرد و پىي گوت: (منالەكەم... منالە؟!).

– بەلەى منالە... ئىمشەو لە سەكما جولاىەو!...

ئادەمىش چاوى بپىيە ئەو شۆنەى كە ئەو شاھكارەى تىا شارابووەو پاشان دەستى بۆ درىژ كەرد و بەنەرمىيەكەو پىا مالى ئادەم ھەرچەندە نەى ئەزانى فرمانى سەرشانى خۆى چىيە بەرامبەر ئەو منالەى كە لە ناو سەكى ھەوا ئەجولايەو بەلام لەو كاتەدا ھەستى بەرپىز گرتنىك ئەكەرد لە دلى خۆيدا بەرامبەر ئەو سەكە، كە ھەر لە پەرسەنى ئەكەرد... ئادەم ئەو ھەى بۆ دەرەكەوتبوو كە ھىلەكە لە لەشى پەلەو ھەركەان دىتە دەرەو ھەندى مى نىگەى^(۱)

گىبانلەبەرەكانىشى دىبوو كە منالەكانى خۆيان لە لەشى خۆيان فرى ئەدايە خوارەو بەلام نىرەكانيان لەو بارەدا دەستيان نەبوو... بىجگە لەو ئەم كەينە و بەينەيش ھەروا بەئاسانى پىك نايەت!... باشە ئەم منالە چۆن دىتە دەرەو؟... كەى دىتە دەرەو؟ دىسانەو ئادەم،

دەستى بردەو بەسەكەى ھەوا،^(۱) دەستى لى ئەخست، بەلكو ھەست بەجولەيەك بكات لە ناويا تا لەو دلىبايى كە منالى تىا پەيدا بوو... بەلام ھەرچەندىكى كە ئەو ھەى بۆ دەرەكەوت ئىجا لە ھەواى پەرسى:

– (تۆ لەو دلىبايى كە منالە سەكتا ھەيە؟!..)

– ناخ!... تۆ ئەگەر بىزانىايە ئەم كەينە و بەينەيە چەكارىك لە دلى ئافرەت ئەكات، ئەم پەرسەت نە ئەكەرد!...

خۆشەويستەكەم، لەو دلىبايە كە ئافرەت لە ھەست كەردن بەمنالە لە سەكى خۆيدا، ھەرگىز بەھەلەدا ناچى!...

ئادەم نەى ئەويست باوەر بەو قەسانە بكات... بەلام لەو كاتەدا ھەرچەندەىكى تايەتى خۆى كەوتەو بىر كە بەھەواى فەرمووبو: (بەتازارەو منالە ئەبى!...)...

بەلام ئەم ھەرچەندەى ھەتە ئەو سەكە جىبەجى نەبووبو، نە دەرەو ھەوا، نە دەرەو ھەى خۆى!...

ئادەم لە بىر كەردنەو ھەواى خۆى وازى ھىنا چۆنكە ھەوا دەنگى ھەلەرى و گوتى:

– خۆشەويستەكەم! ئەمە شتىكى سەيرە لىم رووتەدا چۆنكە من بىزو بە (توورە زەلە)^(۲) و ئەكەم... ئەو مەو سۆرە پچكۆلەيە كە لە ناو گۆگياكاندا ئەماندۆزىيەو!...

– خۆشەويستەكەم! خۆت ئەتوانىت بۆى بەرپەت بىدۆزىتەو!

بەلام ھەوا شەرمەزارى كەرد كە پىي گوت: (بى گومان، خۆشەويستەكەم خۆت تىي ئەگەيت... من ئەم مەو ھەم بۆ خۆم ناو... بۆ منالەكەم ئەو... خۆشەويستەكەم تى گەيشتە؟!)

لەم ھەموو مەژوووى مەژفایەتەدا، ژن و پىاويكى ھەك ئادەم و ھەوا نادۆزىتەو كە ئەو ھەندە ھەموو ھەفەتەيان خواردپى بەدەست سەك پىيەكەو، تۆ بلىي ئەو ژن و پىاوە، پەييان بەو بەرپى كە پاشەروژى مەژفایەتى بەو سەكەو بەندبوو؟!

ھەوا نەى ئەزانى ئەو منالە چەند روژ لەسەكيا ئەمىنەتەو ھەروەھا ئەو ھەى ئەزانى

(۱) بۆ سەكى ھەوا.

(۲) مامۆستا بۆ ئەم روو كەى ناوى بردووە بە (توورە زەلە) لەو بەرى لاپەرەكەو بەرامبەرى نووسىو: (فراولە) و نىشانەى (؟) لە دواواناوە.

چۆن منالەكەى ئەبى، تا ئەھات گەرمایی رۆژ تینی ئەسەند، وەك گرە ئاگرێكى لى ھاتبوو پیاوی ھەل ئەپرووكاند... ئافەرەتەكەیش بەو پیتیە، تا ئەھات ئیش و ئازاری زۆر ئەبو ئادەمیش پىگایەكى وای دۆزییەو بە ئا و كیشان بۆ ھەوا كە خراب نەبوو مەبەسبىشی ئەو بو ھەوا نەكەویتیە ئەرک و ئازارەو بەھۆى ھات و چۆو بە ئەمەى ئا و بخواتەو و تینوتى خۆى بشکیتى... ئادەم كالەكێكى ھینا، كونیكى پچكۆلەى تى کرد لەو كونەو ھەرچییەكى لە ئاودا بو دەرى ھینایە دەرەو پاش ئەو ئەو كالەكەى بەكار ئەھینا بۆ ئا و كیشان لە رووباریكەو كە خەریك بو و شك ببی تا ئەو بەشى بۆ ئەچوو سەر، ئەبو تووشى گەلیك شەر و شورى خوتنن ببوایە لەگەل گیانلەبەراند، ئەگینا ھەندى لەو ئاوى پاشماوہی دەست نە ئەكەوت.

ھەوايش ھەستى بەو کرد كە ئادەم بەدەست ئا و ھینانەو لە چ گیرە و كیشەيەكدایە، لە چ تەنگو چەلەمەيەك دایە تى كۆشا، ئادەم دلنیا بكات، كە خۆى لە توانیدا ھەيە بچیتە سەر ئاوەكە، ئاوىش بخواتەو و خویشى بشوات بەلام ئادەم، نەى ھیشت ئەو بكات زۆرى لى کرد خۆى بەھیچەو ماندوو نەكات، نەو ك منالەكە لە سكيا ئازاری پى بگات. رۆژتيكان، لە پاش رۆشتنى ئادەم، ھەوا وىستى بچیتە دەرەو، لە گەرمى و ساردیى بايەكە تى بگات بەلام گر و تاوى ھەتاو كە ئەمەندە توند و تیژیوو، ناچاری کرد بگەریتەو ناو ئەشكەوتەكە. لەو كاتەدا، ئافەرەتەكە، ھەستى بەئالۆزانى دەمارەمیشكییەكانى خۆى کرد، نەى ئەزانى لە چییەو پەيدا ئەبى بیتجگە لەو گەلیك دلەنگیى تووش ھات، پەيتا پەيتا پەيدا ئەبوون و ئەگۆرران، بەلام لە كۆلى نە ئەبوونەو... ماوہیەكى دوور و درێژیشى بەسەر رۆشتبوو، ھیشتا منالەكە جوولەيەكى لەسكيا نەكردبوو، وەك جوولەكەى یەكەمى كە دلى پرکرد لە خویشى و كامەرانى ئەمەيش بووبوو ھۆبەكى تازە بۆ خەفەتباریى و ئازاری دلى چونكە ھەوا لەو ئەترسا كە منالەكە لە سكيا مردي، ھیچ شتێكیش لە ئا و سكيا نەماي، لاشەيەكى پچووكى بى گیان نەبى!...

سەیر ئەو بوو، ئادەم خویشى، بەم ھەستەو، خەریك ماوو، خەفەتى پیتی ئەخوارد و گینگلەى ئەدا... ئادەم وای ئەھاتە پيش چا و كە ھەوا لەو كارە تى نەگەیشتوو و ھەر لە خوہەو گەورەى كردووە ئەو منالەيش كە لای خۆى وایە لە ئا و سكيايە و ئەژى، لە راستیدا پەيدا نەبوو، ھەوا ھەر بەخەموو پەژاردى ئەو شەووە كە كەنەفتى كردبوو و لى جیابووبوو، سەرى خۆى گران كردووە، تا ئەو سك پرپوونەى لە میشكى خۆیدا

ھیناوتە بەرچاوى خۆى كە ھەيە، كەچى لە راستیشدا ھەر نەبوو!...

شەويكيان ئادەم خۆى لە ھەوا نزیك خستەو و گرتیە باوہشى خۆى بەلام كە ھەوا تەماشای چاوەكانى ئادەمى کرد و تىگەیشت چە نیازتىكى بەئالۆشى ھەيە، توند خۆى لە دەستى راپسكاند و قیژاندی بەسەریا، گوتى:

(تۆ شیت بووى وا ئەكەیت؟!... منالەكەت لە بىر چۆتەو؟!..)

- زۆرم بیست لە بابەت ئەم منالەو كە لە سكيا ھەيە و ھەرگیز نایشیەتە دەرەو!... بەھەموو رەنگ من لەمە بەولاوہ خۆم پى ناگیرى!...

- ئای لەم خۆپرستیيە كە تۆ ھەتە!...

- تۆ وابلى: كە ئەم لنگ بازىيە خویشى بە تۆ ناگەینى، بۆبەكا ناتەوى بىكەیت!...

- بەلى گەرەم وایە... ئەمەيش ھۆبەكى ترە بۆ ئەمەى كە لەسەر قسەى خۆم برۆم!

لەو كاتەدا ئەو ھەندى نەماوو تىك بچن و پەيوەندى ناوەندیان دووبارە ئالۆزیتەو بەلام كارەساتىكى ئاسمانى روویدا و نەبەیت ئەو پەيوەندیيەى ناوەندیان تىك بچى.

چونكە لەو كاتەدا، گرمەگرمى ھەورە تریشقە دەستى پى کرد، ئا و بەكوندە لە ئاسمان ئەھاتە خوارەو.

رەھیتلە بارانەكان پەيتا پەيتا، يەك لەدواى يەكەو ئەبارینە سەر زەوى باران ئەمەندە بارى، سەر زەوى بوو بەگۆلا و ھەردووكیان وازبان لە دەمەقالى خویان ھینا، بۆ ئەمەى خۆبان بدەنە بەربارانە ساردەكە، تا كلوكۆى لەشیان لە تاو گەرمایی و وشكى و بى ئاوى دابجیتەو... بەلام دوو رۆژى پى چو، باران ھەر ئەبارى و نەوہستایەو! ئادەم و ھەوايش بەو ھۆبەو خەم داىگرتنەو!...

(لافاو) ھەستا ھەر بەروبووميكيان بۆ كۆبووبووہو راپیچی کرد لەگەل خۆیدا تەنانەت كالەكە زلەكانیش نەیانتوانى بەرگەى ئەو لافاو بگرن رۆژ دەستى کرد بەكورت بوونەو.

گەلای دار و درەختەكان زوو بەزوو ھەلەورین و كەوتنە خوارەو گژوگیاكانیش بەھۆى ئەو بفرەو كە ئەبارى رزین و زەردبوون و لە ئا و چوون پەلە ھەورە چلكنەكانیش ھەموو ئاسمانیان داگیرکرد و رۆژیان شاردەو... سروشت ھەر لە نەخوشتكى ئەكرد كە لە گیانەلا دابى!

زستان لە ئاكاو ھاتە پيشەو ئافەرەتەكە ھەستى بەساردیى و سربى ئەكرد دەستى کرد بەدۆزینەو پىستى ئەو گیانلەبەرانی كە ئادەم راوى كردبوون بۆ ئەمەى پىستىكيان تیا

بدۆزیتتهوه و خۆی پێ گهرم بکاتهوه بهلام هه موویان رهق هه لهاتیبون، له که لهک که وتیبون، به کاری ئه وه نه ههاتن، ئادهم ئهرک و ئازاریکی یه جگه زۆری ئه هاته بهر تا خواره مه نه بدۆزیتتهوه بۆ خۆیان چونکه له ناوه دا سه ر زهوی چۆل بوو بوو؛ هه یچ گه یانه به ریک له ویدا نه مابوو.

حه وا هه سستی به خۆی کرد، تابهت له شی گهران ئه بهی چونکه مهاله که ی ناوسکی له گه شه کردن دایه به لام ئادهم وا دیار بوو ئالۆش و خرۆشی ره گه زیازییه که ی نه شتیبوه وه. چونکه نه پیتی ئه کرا، نه دهستی ئه په رزا، بهر له ختوکه و خۆشی له شی خۆی بکاته وه!... هه موو ئیوارانیکی گورگه کان له و دیبوو ئه شکه وته که یانه وه کوئه بو نه وه، به ده نگیکی سامناکه وه ئه یان لهوراند به فریش هه ر ئه باریی زۆری پێ نه چوو زهوی تارایه کی به فرینی سپیی تهنگی دا به سه ر خۆیدا...

له و کاته دا که حه وا له و چاو ئه ندازه یه ورد ئه بو وه وه به ئاده می گو ت: (خۆشه ویسته که م کارمان ته وا بوو!)

ئادهم هه یچ وه رامییکی نه دایه وه ئه و وا به بیریا ئه هات که سزا که ی خوا خه ریکه ته واو بهی زۆریشی پێ ناچی زهوی له ناو به فره سپیی که دا جلی مردووانه ی خۆی له بهر ئه کا و هه یچ گه یانه به ریکی تیا نامی ئه له گه ل ئه وه ی شدا ئادهم خه فه تیکی زۆری نه ئه خوارد بۆ ئه و ژبان ه ی که تا ئه هات ئهرک و ئازاری زۆتر ئه بوو.

به لام ژبان، به قسه ی ئه وان نه جو لایه وه، هه واکه ی لێ تی یک دان... چونکه ئه و و حه وا نه مردن ته نانه ت له و هه لگه رانه وه ی ناو سه رو شته ی ش هه یچ ئازاریکیان پێ نه گه یشت!...

سێ رۆژی خشت بوو ئادهم و حه وا به برسی تییه وه گه ینگه یان ئه دا له به ر ئه وه ئادهم ناچار بوو بگه یڕ به دوای خۆر شتا.

په واکه خۆی فری دایه ناو به فره که وه و به ناویا رۆ شت دهستی کرد به شو ئین پێ هه لگرتنی گه یانه به ره کان دوایی ریتی که وه بهر به رخی یک که له هاو ریکیانی خۆی دو اکه وتبوو کو ته کیکی پیا مائی مات ی کرد و کو شتی به رخه که مرد، به لام ئادهم له خۆ شیاندا دهنگی سه رکه وتنی خۆی به زکر ده وه ده مو ده ست به رخه که ی هه ینا یه وه بۆ حه وا گو ئی نه دایه چزووی به فره سار ده که که به پیه رو ته کانیه وه ئه دا هه یچ کامیکیان، تاو یک له سه ری نه وه ستن له پاش ئه مه ی ئادهم که وه که ی له گو شتی به رخه که کر ده وه، هه ردو وکیان ده مو ده ست قه پالیان گرت له و گو شته خو ئیاو ییه و ده ستیان کرد به خواردنی،

ئادهم تاتی ر ی نه خوارد له و گو شته، هه سستی به ئازاری پیه کانی خۆی نه کرد کاتی که سو یستی راست بیه ته وه و هه سستی به سه ر پێ، نه ی توانی جو له یه ک بکات ئه وه ی زۆر پێ گران و ناخۆش بوو، که له شی لیری کرد بوو و له هه ندی شو ئینیا ئاوسا بوو. به هه ناسه سارد ییه که وه هاواری کرد، گو ئی:

(ئای مهال کاو ول خۆم... ئای سه رگه ردان خۆم... هه ر ئه مه مابوو تووشم بهی!...)... حه وایش که ئه وه ی چاو پیه که وت چنگی کرد به به فره که دا و دهستی کرد به هه نوونی پێ ئاوسا وه کانی ئادهم به و به فره^(۱) تا هه سستی به خۆی کرد تا ئه ندازه یه ک چاک بۆ ته وه!...

به لام که شه و دا هات تووشی تهنگ و چه له مه یه کی گه وه و سامناک بوون له و کاته دا که ئادهم را کشا بوو به شتا، به ده م ئازاره که ی له شیه وه نکه نک یکی له سه ر خۆی ئه کرد، حه وا چو به ر ده م ده رگای ئه شکه وته که پشوویه ک بدا و هه ندی بای پاک هه ل مژ ی که چی له پر پاشه و پاش گه رایه دوا وه و قریشکاندی: (گورگن... گورگ) بۆی گو شتی به رخه که، که مابو وه وه، گه له یه ک گورگی کیش کر دبو وه به ر ده م ئه شکه وته که گورگه کان له و ی دا کو بوو بو نه وه، گلا راویان پێ که وتبوو، هه ر ئه هاتن و ئه چوون، ئه یان لهوراند و دانیان ر یچ ئه کر ده وه هه ر له بهر ئه وه ی ش په لاماری ژو و ره و یان نه ئه دا، پیا و و ژنه که بخو ئ، گری ئاگره که یان ئه دیی له دم ئه شکه وته که دا به ر ز ئه بو وه وه.

ئادهم به زۆر خۆی کیش کرد تا هه ستایه سه ر پێ له ئاگره که نزیک بو وه وه قی ژان دی به سه ر حه وادا پیتی گو ت:

(هه ندی بره دار بخه ره سه ر ئاگره که... داره که ی زۆتر بکه... باشه، هه روا بکه!...)... یه کی یک له گورگه کان ویستی بیه ژو و ره وه به لام ئادهم کو ته کیکی پیا مائی په راسووی شکاند، گورگه که له تاو ئیشی له شی خۆی، پاشه و پاش گه رایه دوا وه بۆ ناو گورگه کانی تر، به زۆر خۆی کیش ئه کرد گورگه کانی ش که دییان خو ئین به له شیا دیته خواره وه، په لاماریاندا، کو شتیان و پارچه پارچه یان کرد، خواردیان!...

حه وایش به شی خۆی به ر نه گاریی ئه و گورگه در ندانه بوو. هه ندیک سه لکه بزوتکی کل په داری تی گرتن گورگه کان به ترس و له رزی که وه به ره و پاش ئه گه رانه دوا وه.

(۱) واتا: به فره که ی تی هه لده سوو.

بەللام زۆرى پىنەنچو، لە تاو برسیتى خۆيان کەللە ڕەقییان ئەنواندەو و درندانە ھورۆمیان ئەبردەو ناو ئەشکەوتەکە.

دوايى لە ئاسۆو بەيانى دەرکەوت ئیتر گورگەکانیش یەک لە دواى یەک خۆيان لە ئەشکەوتەکە کیشایە دواو و ھیچیان لەویدا نەمان.

چەند رۆژتیک بەسەر ئادەم و ھەوادا تى پەری، پەروون لە ترس و لەرز و برسیتی و سەرما و بەرەنگارى کردنى گەلە گورگ... تا ئەودەمە پەلە بەفرەکان ھیشتا دەستیان نەکردبوو بەتوانەو بەللام زۆرى پىنەنچو ئاوەکانى بەفرە توواوەکان دەستیان کرد بەزوتنەو پاشان بەگورجى ڕیگایان بۆ خۆيان کردەو و لیشاویان ھینا، ھەر شتیک کەوتە بەردەمیان ڕایاندا لەگەل خۆياندا رۆژ دەستى کردەو بەدریژبوون... چەند جاریکیش بەرى ئاسمان ڕوون بوووە... بەللام باران، ھیشتا لە بارین نەکەوتبوو... لەو دۆلەدا کە ئادەم و ھەوا تیا ئەژيان ئاوە دەستى کرد بە بەرزبوونەو... پاشان سەرکەوتە سەرەو بەشیکى ئەشکەوتەکەیشى داگیر کرد... ئادەمیش کە چاوى پىنەنچو کەوت ئاوەکە لە ناو ئەشکەوتەکەدا، بەرە، بەرە بەرز ئەبیتەو لەبەر خۆبەو گوتى: (ناچارین، خۆشەویستەکەم لێرە بار بکەین... ناچارین کۆچ بکەین!).

ئادەم و ھەوا، ھیندەى پىیان ھەلگیرا و بەکەلکیان ھات لە کۆچە تازەکیاندا، ھەلیان گرت لەگەل خۆياندا.

ئنجە چوونە دەرەو لە ئەشکەوتەکە و ملیان پێونا بۆ گەشتیکى تر. پیاو کە پشتى کۆمابوو بەو بارەو کە ھەلگیرتبوو ئافرەتەکەیش بەھۆى سەکە زلە گرانەکەبەو، جوولانەو کەنى سستیيان تى کەوتبوو، چالاکی و لەش سووکیە کەیش نیو چل بوو بوون!...

ئادەم و ھەوا بەسستیە کەو دەستیان کرد بەرۆشتن بارانیش ڕەھیلەى ئەکرد، تیرە بارانى ئەکردن، ئادەم دەستى کرد بەپیشاندانى ھیوادارى جاربەر ئەم قسانەى دووبارە ئەکردەو: (نابى ئەم بارە ھەروا بپنیتەو!) کەچی لەگەل ئەویشا بەچاویکی کز و ھەناسە ساردانەو تەماشای ئاسمانى ئەکرد!... ھەوايش کە پىنەنچو ئەکەوت لەبەرەکانى ناو ڕیگاکە و ھەل ئەنگوت، دەم و دەست، دەستەکانى خۆى درێژ ئەکرد بۆ سەکەکەى، تا بپارێژى لە ئازار ھەموو ھۆشیکى خۆى داووە سەر ئەو منالەى کە لە ناو سکيا بوو دەستى کرد بوو بەھەستکردن بەویش کە منالەکە خەریکە زوو بەزوو لە پەناکەى خۆى بپتە دەرەو...

ئادەم و ھەوا بەرۆشتنى خۆیانەو مانەو بارانیش لە بارینى خۆى نە ئەکەوت بەللام ماندویتی کاریکى پىنەنچو، ئەوئەو نەمابوو بمرن و پەتۆ نەبەن بگەنە ئامانجى خۆيان... لە ناکاو ھەوا وەستا قیژەبەکى پىنەنچو و لەرزى کرد... قیژەکەى ئەوئەو تیش و کارىگەر بوو ئادەمى داچلەکاند و دللى داخوړياندا... وا دیاربوو ئیش و ئازارى منال بوون گەشتبوو جەرگ و ھەناوى ئافرەتەکە، بەتوندی و تیشبەو لى ئەدا... ئەو باوو باران و سەرما و سۆلە و تەر و تووشى و ڕیگا بەردەلان و قور و چلپاوەیش بەماندویتی و رەنج و کوێرەو ڕی کۆچ کردنەکەبانەو، ئەوئەو ترژینى لە ھەواى بەسەزمان تال کردبوو... ھەواى کۆل و سەرگەردان ناچاربوو خۆیدا بەو زەویبەدا کە پەرو بوو لە قور و چلپا و لە تاو ئیش و ئازارى گیانى خۆى ئەگرا و ئەینالاند... ئادەمیش خۆى نووشتانەو بۆى و قسەکانى خۆى بۆ دووبارە کردەو، پىنەنچو:

(خۆت بگرە خۆشەویستە بەسەزمانەکەم... بەم زوانە پەنايەکى نزیک ئەدۆزینەو!...)... ئافرەتەکە تەکانى دایە خۆى ھەلستى بەللام ھەستى پىنەنچو، شتیک ھەناوى ئەدرینى، ھەر چەندیکى کرد نەیتوانى بپروى لە جى خۆى، لە جى خۆیدا مایەو.

پال کەوت لە ناو قورەکەدا خەموو پەژارە بەرەنگارى مێشک و ھۆشى بوو نەى ئەزانى جى بکات... نە ھیزی پىنەنچو، نە دەسلات ئنجا ئەو کاتە پەیی بەو ڕازە برد کە منال لە کوێ وە ئەبیت.

ھەروەھا ئەویش تى گەشت کە منالەکە، ھەر لەوئەو پەیدا بوو کە لنگ بازى لەگەل ئادەمدا کردووە... ئەو لنگ بازىبەى کە ھىچ خۆشییەکى بۆ خۆى تیانەبوو، مەگەر ئیش و ئازار و دلتنەنگى... لەگەل منالیکیشدا!... بەو مێشکە ماندووى خۆبەو، ھەرەشەکەى خۆى بیکەوتەو کە پىنەنچو ھەرمووبوو:

(بەئازارەو منال ئەبى!...)... نە... نە... ناکات جاریکى تر لنگ بازى لەگەل ئادەمدا بکاتەو، خۆى تووشى ئەم دەرد و ئازارە بى ئەندازى بکاتەو، ھەر بۆ ئەمەى ئادەم ئالۆش و خروشى خۆى پىنەنچو!

ئادەمیش کە ھەر خۆى بوو، بوو بوو بەھۆى ئەو ئیش و ئازارەى ھەوا، بەپەرۆشەو ئەھات بەلایەو و بەچاویکی گىژ و وێژانەو سەیری ئەکرد.

ھەوايش پالى نا بەسنگیەو و بەسەریا قیژاند، گوتى:

(پۆ لیم دوور بکەرەو... پۆ لیم دوور بکەرەو!...)

ئادەمىش وەرەمى داپەو گوتى: (خۆشەويستەكەم ئەمە لە ھەلەى منەو ەروى نەداو،...
ئاخ خۆزگە ئەتتوانى تۆزىكى تىرش برۆيت!...)

ئافەتەكەيش بەتيزىكەو پىكەنى؛ وەك بەلئى: پەككولە تى نەگەشتوويى ئەم پىاو ە
ناپەوئ پەى ببات بەو ئىش و ئازارە و ئەندازەيشيان تى بگات! چەند جارئىكى تىرش
منالەكە خۆى لە ناو سكىدا بزواند... بەلام بەھەموو ەيز و ەپەتتەكەو ەس ەواى
بەسەزمانىش، لە تاو ئىشى لەش و گيانى خۆى، وەك شىت ئەيقىزان و، ھاوار و
فەريادى ئەكرد و، خۆى ئەگەوزاند لە ناو قور و چلپاو ەكەدا لە پر ەستى كە بەشتىكى
زىندو لە لەشى ھاتە ەروە بەلام ەشتا ەر بەھەناو ەو بەستراو، ئادەمىش بەدل
خۆشى و سەرسورمانىكەو قىزاندى گوتى (منالئىكى پچووك ەرچوو... منالئىك!...)
بەلام ەوا تازە لە ھۆش خۆى چو بو، ئاگای لە خۆى نەماو تا ماو ەكە ەرنەگىش
نەھاتەو سەرخۆى!.

كە ەوا ھاتەو ھۆش خۆى تارىكايى زەويى داگىر كەربو. گريانىكى كز و پچووك كە
ەر لە مياواندى بىچوو پشەلەى ئەكرد ھاتە بەر گوتى ەوا ئادەمىش خۆى بو ەوا
نوشتانەو و پىي گوت: (خۆشەويستەكەم... خۆشەويستەكەم!)، پاشان منالەكەى
پىشكەش كەرد... ەوايش لە دەستى وەرگرت و نوساندى بەسنگى خۆ ەو... ئەو ەدى
نەماو لە خۆشيانا گەشكەدارى بەرپەكەوت دەمى منالەكە بەر گوى مەككىكى ەوا
كەوت... منالەكە گوى مەكەكەى داىكى خستە دەمى ەو و دەستى كە بەمژىنى... كە شىر
لە مەكەكە ەو ئەھاتە ناو دەمى منالەكەو، ەوا ەستى وا ئەكرد بەندە ەكە و تازە
گەردنى ئازاد كراو!... بەلئى ئەمە راستە كە بەدەم ئازارەو منالەكەى بو... بەلام چەند
خۆشە بىتە داىك!.

تەنانت نامادەيشە كە لە پىنا و بە باو ەش گرتنى منالئىكدا كە لە سكى خۆى بوو،
ەرچى گىروگرفت و تەنگو چەلەمە ەكى رۆژگار ە ە شانىان بداتە بەر!... ەوا ئىتر
لەو ەدا نەما ەو كە كۆ لە ەچ شتىك بكاتەو، يان لە پاشەرۆژ بترسى... تەنانت
ئادەمىشى بەچاويكى واو سە ەر ئەكرد، كە پى زانىن بەكەو ە چاكەكانى و سوپاسكارى
بەرامبەرى تيا ئەچرىسكا ەو!... چونكە ئەوى دانابو بەھوى ئەو كامەرانىبەى كە دەستى
كەوتبو!...

دوايى رۆژ بوو ە بارانەكە دەستى كە بەخۆ گىرساندەو^(۱) پەلە ەو ەكان ئاسمانيان
بەردا رۆژ ەركەوت رووناكىبەكەيشى ەموو جىھانى گرتەو ئنجا ئادەمىش لە داىكى
منالەكەى نزىك بوو ەو و بانگى كەرد:

- ەوا!

- ئادەم!... خۆشەويستەكەم!.

ەوا منالەكەى بەسەر دەستەكانى ەو ەلگرت برديە پىشەو بو ئادەم پاشان بەدەنگىكى
ناسكى پر لە خۆشەويستىبەو لىي پرسى:

(ئادەم! منالەكە جوان نىه؟)...

- بەلئى خۆشەويستەكەم جوانە... ئەلئى چى ناوى بنىين (قابىل)؟!...

برا ەو

۱۹۶۵ / ۱۲ / ۳۰

(۱) يان: بارانەكە خۆشى كەو ە.

چاره دلداری

چپرۆکی جیهان له سالی ۲۰۰۰ ی زاینیدا

نووسینی: ه. ج. ویلژ

ئەم نووسراوه

ئەم نووسراوه که ناوی (چاره دلداری) یه، له لایهن نووسه‌ری به‌ناوبانگی ئینگلیزه‌وه (ه. ج. ویلژ) به‌زمانی ئینگلیزی دانراوه. له گۆڤاری (کتابی) دا، ژماره (۵۰) ی مانگی به‌فره‌باران (مایس) ی سالی ۱۹۵۶، که له لایهن (حیلمی موراڤ) ده‌وه له قاهره‌دا ده‌رده‌چوو، خرابووه سهر زمانی عه‌ره‌بی. منیش له ۱۹۶۷/۶/۱۶ دا گۆڤمه سهر زمانی کوردی. نووسراوه‌که له‌سهر بنچینه‌یه‌کی زانستی و هونه‌ری و وێژه‌یی، جیاوازی پیشان ده‌دا له ناوه‌ند ژبانی ناو سه‌ده‌کانی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) و سه‌ده‌کانی پیشووی خوێاندا و سه‌ده‌ی (۲۰۰۰) ی زاینیدا. نووسه‌ری گه‌وره (ه. ج. ویلژ) هونه‌رمه‌ندی و زانایی و وێژه‌کاریه‌کی زۆری نواندووه له پیشاندانی پیشکه‌وتوویی سالی (۲۰۰۰) دا له پرووی ماکینه‌کاری و شارستانیتی (نانی: مادی) یاخود که‌ره‌سته‌یه‌یه‌وه. که به‌هۆی ئەوه‌وه گۆرانکارییه‌کی زۆر گه‌وره و فراوان له ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا په‌یدا بووه، چ له پرووی چاکیه‌وه، چ له پرووی خراپیه‌وه له راستیدا ئەو شتانه‌ی (ه. ج. ویلژ) هیتاونه‌یه پیش چاوی خۆی که پرووبه‌دن و بقه‌ومین له (داهینان) و (باو) و (گۆران) و (گه‌شه‌کردن) ی ژباندا، تا ئیستاکه زۆریان هاتوونه‌ته‌دی. که‌چی له سه‌ره‌که‌ی تریه‌وه باری کرده‌وه و په‌وشتی جوان و به‌رز و پیرۆز به‌پیتی شارستانیتییه‌ نانییه‌که پیش نه‌که‌وتووه و گه‌شه‌ی نه‌کردووه و په‌ره‌ی نه‌سه‌ندووه و به‌لای چاکیشدا نه‌گۆراوه. به‌واتایه‌کی کورت و په‌سند (خۆپه‌رستی مرۆڤ) هه‌روه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، به‌لکو ته‌شه‌نه‌یشی کردووه، ته‌نانه‌ت به‌ناو پزیشکه زاناکانیشدا بێجگه له ده‌وله‌مه‌نده خا‌نه‌دانه‌کان!... (ه. ج. ویلژ) ئەم باره‌ی له چپرۆکی (دلداری) دا پیشان داوه، که به‌پیتی ئەندیشه‌ی ئەو له سالی (۲۰۰۰) ی زاینیدا قه‌وماوه، یان ده‌قه‌ومێ. کچیکی خا‌نه‌دانی ده‌وله‌مه‌ند حه‌ز له لاویکی شه‌نگ و شوخی هه‌زار ده‌کات. به‌لام باوکی کچه‌که، کچه‌که‌ی خۆی داناوه بیدات به‌شو و به‌هاو‌پیه‌کی خۆی که ئەویش ده‌وله‌مه‌ند و پایه‌دار بووه وه‌کو خۆی. جا له کاتی‌کدا که

کچه‌که و کوره‌که دلدارییه‌که‌یان خه‌ریک بووه بگاته پۆیه‌ی خۆی و سه‌ریگری به‌ماره‌کردنیان له یه‌کتری، باوکی کچه‌که په‌نا ده‌باته به‌ر پزیشکی‌کی مرۆڤ نوێنی موگناتیسی،^(۱) بۆ ئەمه‌ی (زانایی) و (هونه‌رمه‌ندی) یه‌که‌ی خۆی له‌وه‌دا به‌کار به‌یتێ که کچه‌که به‌هۆی (نواندنی موگناتیسی) یه‌وه وای بکات واز له دۆسته خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی به‌یتێ و شوو به‌و کابرایه بکات که باوکی بۆی هه‌ل‌بژاردووه. پزیشکه‌که هه‌موو چه‌واشه‌کاری و گزی و فزییه‌کی خۆی ده‌خاته کار، بۆ که‌لکی نا‌پوخته‌ی خۆی، تا کچه‌که چه‌واشه‌ ده‌کات و دپته سه‌ر قسه‌ی باوکی که شوو به‌پیاوه نا‌په‌سندکه بکات. کوره به‌سه‌زمانه‌که که رۆژان و مانگان به‌خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەم کلۆلییه‌وه ده‌تلپته‌وه و سه‌رگه‌ردان ده‌سوورپته‌وه تا دوا‌یی له‌پاش رهنج و خه‌باتیکی دلپرا‌نه مائی کچه‌که و جیگای پزیشکه‌که‌ی بۆ ده‌دۆزپته‌وه و له هه‌موو رازیکی فرۆفیل و چاوورپاوه‌که تپده‌گات. ئینجا هورروژم ده‌باته سه‌ر پزیشکه‌که و شلوکو‌تی مه‌رگی ده‌کات و ریسوایشی ده‌کات، تا ناچاری ده‌کات فرۆفیل و چه‌واشه‌کاریه‌که‌ی خۆی هه‌لبه‌ه‌شینه‌یه‌وه و، سه‌رله‌نوێ کور و کچه دلداران به‌دلدارییه‌که‌ی خۆیان شادبینه‌وه و بینه ژن و میتردی یه‌کتری. به‌م په‌نگه له سالی (۲۰۰۰) ی‌شدا هه‌ر (دلداری) سه‌رده‌که‌وتیه‌وه به‌سه‌ر (په‌ولپه‌رستی) و (خۆپه‌رستی) دا.

ئەم نووسراوه نایاب و ناوازه‌یه په‌ندیکی گه‌وره‌ی تپدا‌یه بۆ هه‌موو لایه‌ک به‌تایبه‌تی بۆ خوتنده‌وارانی کورد. که ئەویش ئەوه‌تا: (شارستانیتی نانی به‌کار نایه‌ت، تا شارستانیتی گیانی‌ش به‌پیتی ئەو گه‌شه‌ ده‌کات و پیش ده‌که‌وێ). جا هیوادارم به‌خودا که خوتنده‌واره به‌پزیه‌کانی کورد که‌لک و خوشی لێ وه‌رگرن.

شاکر فه‌تاح

(خاوه‌ن پرۆژه‌ی خوتنده‌واری کورد)

سلیمانی - (۱۹۶۷/۶/۱۶)

(۱) پزیشکی مرۆڤ نوێنی موگناتیسی: (طیبب التنویم المغناطیسی)

دەلەن لە ناوەند سالی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) دا جیهان بەجۆریکی وا گۆراوه، که لەو گۆرانه زۆرتەر که لە پینج سەد سالی پیش ئەو ماوهیەدا پێک هاتووه. سەدەى نۆزدەهەمیش بەسەرەتای سەردەمیکی تازه داتەنری لە مێژووی مەزناوە تیدا.

ئەم سەدەیه، سەدەى شارە گەورە گەورەکانە، که لەوساکەوه دەستی پێ کردووه، که ژيانى لادىيانەى کۆن ياساکەى دواى هاتووه! وایش دەرەکهوئى که ئەوانە راست بکەن. چونکه لە سەرەتای سەدەى نۆزدەهەمدا، زۆریه پەگەزى ئادەمیزاد هیشتا لە شارە بچکۆلەکان و گوندەکاندا دەژیان. ژيانیشیان هەروەک ئەو ژيانە وا بوو که لە سەرەتای مێژووه ژيانبوون تا ئەوسا. بەکشتوکالەوه یاخود بەپیشەسازى کشتوکالەوه خەریک بوون. هەموو کەسیکیش بەتەنگ ئەووه بوو که نزیک بەبنکەى کاروفەرمانەکانیان بژین. کەم رێ دەکەوت لە جیگای خۆیان بگۆزنەوه، یاخود کۆچ بکەن. چونکه ئەوساکە هیشتا هۆى گۆزانەوهى گورج و ئاسووده دانەهاتبوو. گۆزانەوهکانى ئەو دەمه لە شۆتینیکەوه بۆ شۆتینیکى تر یان بەپێ دەکران، یاخود بەهۆى ئەو کەشتیپانەوه که بەزەبرى با دەپۆن بەناو ئاودا، که یەجگار سست دەپۆشتن، یاخود بەسواری ئەسپ و اتا پۆژى لە شەست میل زۆرتریان نەدەبرى! جا لەو سەردەمه سەرەتایىیهدا هەر شارێک ژمارەى دانیشتوانى لە سەد هەزار کەس زۆرتەر بووبۆ، یان لە پایتەختى فەرمانرەوایییهکاندا دەبوو، یان لە بەندەرە گرنگەکاندا. ژمارەى ئەو جۆرە شارانەیش لە ژمارەى پەنجەى دەست زۆرتەر نەبوون. بەلام کە سەدەى نۆزدەهەم دواى هات، داهینانى رێگای ئاسن و، تەلگراف و، کەشتییه هەلەمدارەکان و، کەلوپەلانى سەرسوهرینهەر، ئەو بارە کۆنانەى گۆرپوو و لە ناوى برەبوون، که جارىکی تر پەیدا نابنەوه. لەبەر ئەوه دروستکردنى شارى گەورە گەورە بەئاسان پێک ددهات. ئەم شارە تازانەیش هەموو بابەتیکی سەرەوت و حەسانەوهیان تیدا بوو. پرپوون لە کۆگای گەورە گەورەى بازىرگانی و بەزمگای رەنگاو رەنگ. ئیتر لەو ساکەوه بەرەبرەکانى و راکیشان و توندکردنەوه لە ناوەند ئەم رۆکەشانهى شارستانىیتى تازەدا و دەستکەوتى ناوخۆى شۆتینە لادىکانى سەرەتایى پێشوو پەیدا نەبوون. زوو بەزوو لە شارە بچکۆلەکان و گوندەکانەوه دانیشتوان رەویان دەرکرد بۆ شارە گەورەکان.

شارە گەورەکان بەجۆریکی وا دلێ کیش دکردن، که خۆیان پێ نەدەگیرا رەوى بۆ نەکەن. دواى ئەوه پیشەسازى پیش کەوت. پیتوبستى بەکارگەرەکان کەم بووهوه بێ فەرمانى

پەرهى سەند. بازارى شارە بچکۆلەکان و گوندەکان پەکیان کەوت. جیگا گەورەکانى پیشەسازى بەسایه گونده وێران بووهکانەوه، بەهێز و هەرەتەوه زوو بەزوو گەشەیان کرد! ئەم کارەساتە بووبوو کاروبارى هەموو دەمهى نووسەرەکانى ئەو سەردەمه، که پێى دەلەن سەردەمى (فیکتۆریا) ی شازن. نووسەرەکانى بەریتانیا و ئەمریکا و هیندستان و چین هەر بەوهوه خەریک بوون. لە هەموو شۆتینیکدا شارە گەورەکان جیگای شارە بچکۆلە کۆنەکانیان دەرگرتەوه. لە کاربەدەستهکانیشدا زۆر کەم هەبوون که پەییان بەوه بردبێ، که ئەم گۆرانه ئەنجامیکە بەناچارى لە گۆرانى هۆى پێکگەشتن و گۆزانەوهوه پەیدا بووه. کەچی ئەوانى تر خەریکی ئەوه بوون که رێشوتین بۆ ئەوه دابنێن که ئەو شەپۆلى رەوکردنە بەرەو پاش بگێرنەوه، که بەرەنگارى راکیشانە سەرسوهرینهەرەکەى شارە گەورەکانیش بکەن. بەلای خۆیانەوه وا بوو، که دەتوانن ئەو لادىپانە لە شۆتینى خۆیاندا بەهێلنەوه!

بەلام گۆرانهکانى سەدەى نۆزدەهەم بوونە بەرەبەیانى سەدەى تازه، تەنانت ئەو شارە گەورانهیش که لە برانەوهى ئەو سەدەى نۆزدەهەمەدا پەیدا بووبوون، لە گەلیک رۆوهوه خراپەى خۆیان هەبوو، که بووبوونە هۆى لێلکردنى ژيانى دانیشتووەکانیان و تیکدانى سەرەوت و ئارامیان. دوکەلى کارخانەکانیان که زيانى بەتەندروستى دەگەيان، لە گەل دەنگەدەنگ و قیژووهۆى ناو شەقامەکان و ناو کارخانەکان که سەرى پیاویان دەهینایە ژان، دوو خراپە بوون لەو خراپانە.

بەلام دواى ئەوه ئەمانە چارەکران. کەرەستەى تازەیان دۆزییهوه بۆ خانوو دروستکردن و، کارخانەیشیان خستەگەر، بێ ئەمهى سووتەمهنى بەکاربهێتن. لەبەر ئەوه رەوتى گۆرانى شارستانىیتى و شت داهینان لە ناوەند سالیەکانى ۱۹۰۰ و ۲۰۰۰ دا یەجگار تیشى لى هات، لە بابەت سەردەمى (فیکتۆریا) وه هیچ نەمایهوه بیرهوهى نەبێ. که ژيانى ئەو سەردەمەیان بەبێ کارەبى شل و شێواوى دادەنا!... داهینانى رێگای ئاسنیش هەر بریتى بوو لە هەنگاوى یەکەم لە گۆرانى هۆى هاتوچۆ و گفتوگۆ و گۆزانەوهدا. ئەم گۆرانه، لە دوايیدا شۆرشیکى بەرپا کرد لە ژيانى مەزناوە تیدا. کاتى که سالی ۲۰۰۰ هات، رێگا ئاسنەکان و رێگا کۆنەکانى سەر زهوى که لە گۆل و بەرد دروست کرابوون و پرپوون لە کەندوکۆسپ و قوڕ و چلپاو، بەجاریک نەمان. لە جیى ئەو رێگایانە رێگای تەخت و لووس پەیدا بوون، که لە کەرەستەیهکى وا دروست کرابوون لە لاستیکى دەرکرد، پێیان

دهگوت (ئيد هاميت) به ناوی (ئيد هام) هوه که دای هینابوو. داهینانی ئەم کەرەستەیش به چه شنی داهینانی چاپگه‌ری و هه‌لم، له داهینراوه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی ده‌ژمیرا، که کاریکی زۆر گه‌وره‌یان له مێژووی جیهان کردووه، به تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌رکی که‌مه و به‌هه‌رزانی‌ش ده‌ست ده‌که‌وی.

نرخ‌ی ته‌نیک له‌م کەرەستەیه‌ له‌ چه‌ند شلنیک (*) تیپه‌ر ناکات! له‌ دروستکردنی ئەم رینگا درێژه پانه تازانه‌دا، خه‌می ئەمه‌یان خواردووه که هه‌ریه‌که‌یان بێن به‌چه‌ند لکیکه‌وه. هه‌ردوو لکه‌که‌ی ئەملا و ئەولای رینگا که‌ بو‌ ئه‌وانه دانراون که سواری ئەسپه ئاسنینه ده‌بن و ئۆتۆمبیلی گۆتزانوه، ئەوانه‌ی که له‌ سالتیکدا له‌ بیست و پینج میل زۆتر نارۆن. هه‌ردوو لکه‌که‌ی دوا‌ی ئەوانیش بو‌ ئه‌و ئۆتۆمبیلانه‌ دانراون، که تیژی رۆشنتیان له‌ ساتیکدا ده‌گاته سه‌د میل به‌شی ناوه‌راستی رینگا که‌یش بو‌ ئه‌و ئۆتۆمبیلانه‌ دانراوه که له‌ سالتیکدا له‌ سه‌د میل پتر ده‌پۆن! جا ئەم به‌شی ناوه‌راستانه که له‌م رینگا تازانه‌دا کرابوونه‌وه، تا نزیکه‌ی ده‌ سالتیش هه‌چ ئۆتۆمبیلیکیان پێدا نه‌ده‌پۆشت. چونکه ئه‌و ئۆتۆمبیلانه‌ هه‌شتا نه‌هاتبوونه کایه‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه تیژ بپۆن. به‌لام دوا‌ی ئه‌وه، له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی تر ئۆتۆمبیلیان زۆتر پێدا ده‌پۆشت. ئۆتۆمبیلی و سووکیان به‌ناودا ده‌پۆشت که تیژی رۆشنتیان ده‌گه‌یشته دوو سه‌د میل. ئەشکێل (قطری) چه‌رخه‌کانیشیان له‌ ناوه‌ند بیست پێ و سی پێدا بوو. جا له‌م کاته‌دا که ئەم جو‌ره‌ گۆرانه‌ی تێدا په‌یدا بوو، یاخود ئەم شو‌رشی پێشه‌سازیه‌ی تێدا به‌ریابوو، شو‌رشیکی تری وایش په‌یدا بوو، که به‌شینه‌ی باره‌کانی شاره‌ گه‌وره‌کانی گۆری. دوکەل و ته‌مومژی کاره‌خانه‌کان و پیسی و پۆخلیه‌یه‌کانیان له‌ ناودا نه‌مان. له‌ جیاتنی سووته‌مه‌نی، بو‌ هه‌لسو‌راندن و رووناک‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و کارخانه‌ به‌کار ده‌هێنرا. دوا‌ی ئه‌وه رینگا‌کان و کو‌ره‌کانی ناو شاره‌کان بنمێچیان بو‌ کرا و داپۆشران. بو‌ ئه‌وه کەرەستەیه‌کیان داهینابوو، هه‌ر له‌ شووشه‌ی ده‌کرد. بنمێچه‌کانیان له‌و کەرەستەیه‌ دروست ده‌کرد. مه‌به‌سیشیان ئه‌وه‌بوو که ئەوانه‌ی به‌ناو شاردای هاتوچۆ ده‌که‌ن، له‌ گۆرانی با و ورووژانی به‌پاریزی! دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر یاسایه‌کی پڕوپوچ دانرابوو له‌ باب‌ه‌ت به‌رز‌کردنه‌وه‌ی ساختمانه‌وه تا ئەندازه‌یه‌کی دیاریکراو، هه‌له‌وه‌شێنرایه‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌وه شاری (له‌نده‌ن) که هه‌ر له‌ ده‌شتاییه‌کی ده‌کرد که له‌ سه‌ربه‌انه‌کانی خانوه‌ په‌سته‌ نزمه‌کانی دروست ببوو، که له‌ نزیکه‌وه ته‌ختایی

(*) شلن: په‌نجای فلس ده‌کات.

بوون، بوو به‌شاریکی وه‌ها که خانوه‌کانی به‌رز بوو بوونه‌وه به‌ئاسماندا و که‌له‌یه‌یان له‌ هه‌ور ده‌دا. پاش ئه‌وه بێجگه‌ له‌ فه‌رمانه‌کانی ئاوکی‌شان و رووناکی بلاو‌کردنه‌وه و لا‌بردنی پووش و په‌لاش و گلتیش که خرابوونه سه‌ر ئەستۆی شاره‌وانیه‌یه‌کان، فه‌رمانیکی تریش خرابووه سه‌ر ئەستۆیان، ئه‌ویش بریتی بوو له‌ باکی‌شان بو‌ ناو خانوه‌کان و تازه‌کردنه‌وه‌ی بایه‌که و گه‌رم‌کردن و سارد‌کردنی بایه‌کی به‌پێی پێوست! فرۆکه‌ بوو بووه‌ هۆی گواستنه‌وه‌ی ته‌واو. بو‌ هاتوچۆ به‌کار ده‌هێنرا. خانوه‌کانیش گۆرابوون له‌ پێشدا بچووک و تایبه‌تی بوون به‌خواه‌نه‌کانیان. له‌ دوا‌یدا گۆرابوون به‌میان‌خانه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره که هه‌موو دانیشتوانیان ده‌گرت و، خواردن و خواردنه‌وه‌یشیان پێشکه‌ش ده‌کردن! له‌ جووتیاره‌کانیش هه‌ندێک مابوونه‌وه، ئەوانیش گواستیانوه‌ ناو شاره‌ گه‌وره‌کان. هه‌موو رۆژیک به‌فرۆکه‌ ده‌چونه‌ سه‌ر کشتوکاله‌کانیان له‌ ده‌ره‌وه و، ده‌هاتنه‌وه ناو شار!... به‌م په‌نگه‌ له‌ لادیکاندا خانوو نه‌ما. دانیشتوانی خاکی ئینگله‌ره هه‌موویان له‌ چوار شاری گه‌وره‌دا کو‌بوو بوونه‌وه هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌یان ملیۆن که‌سی تێدا رژابوو!... ئیستاکه‌ بام خۆمان بناسینین به‌پاله‌وانی چیڕۆکه‌که‌مان (مووریس) له‌گه‌ڵ باپیره‌ گه‌وره‌یدا که ناوی (موریس) ه.

٢

(موریس)ی باپیر له‌ سه‌رده‌می شازنی دلچاک (فیکتۆریا) دا ده‌ژیا. گۆزه‌رانیکی باشی هه‌بوو. ده‌وله‌مه‌ند بوو. هۆشی له‌سه‌رخۆی بوو. رۆژنامه‌ی (تایمس)ی ده‌خوێنده‌وه. رۆژی به‌کشه‌مووانیش ده‌چووه‌ کلێسا. هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ خۆی نه‌چوایه، به‌چاو‌یکی سووکه‌وه سه‌یری ده‌کرد. ئه‌و له‌و پیاوانه‌ بوو که له‌ کرده‌وه‌ی دروست و به‌جی و پێوست به‌ولاه هه‌یچی نه‌ده‌کرد. ئەمانه‌یشی که ده‌کرد، له‌ شێوه‌یه‌کی رێکوپێکدا ده‌یکردن، هه‌رگیز له‌و شێوه‌یه‌ لای نه‌ده‌دا.

هه‌موو ده‌م جلوه‌رگی لێهاتووی له‌به‌ر ده‌کرد. له‌ جیتی خۆیدا پارهی له‌ ریتی خودادا ده‌به‌خشیه‌وه. هه‌چ ده‌میکیش قژی سه‌ری خۆی له‌وه‌نده به‌ولاه هه‌له‌ده‌پاچی که باو بوو له‌ناو هه‌موواندا! هه‌رچی بو‌ ئه‌و پێوست بووایه‌ بیبێ، ده‌ستی خۆی ده‌خست. هه‌رچی بو‌ یه‌کیکی وه‌ک ئه‌و پێوست بووایه‌ خۆی لێ به‌پاریزی، خۆی لێ ده‌پاراست! له‌ناو ئه‌و شته زۆره‌ په‌سندانه‌یشدا که هه‌بیبو ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی بوو. ئەوانیش هه‌م ژنی چاک، هه‌م مندالانی چاک بوون. ژماره‌یشیان به‌جی بوو! ئەوانیش جلوه‌رگی نایابیان له‌به‌ر ده‌کرد که

لێیان بوەشیتەوه. لە خانوویەکی ناوازی لێهاتوویشدا دەژیان، که لەسەر شێوی خانووەکانی سەردەمی (فیکتۆریا) ی شازن دروست کرابوو.

لە شێوی باوی (ئان) ی شارنیشدا کەلویەلەکانی ناوێوەی خانووەکە پازینرابوو. ئەوانە لەو خۆپەندەکاندا دیارنەبوون کە بۆیان دەلوا. کە گەورەیش دەبوون لەو کار و فەرماناندا دادەمەزرێنران کە بۆ ئەوان دەستیان دەدا. هەرچی کەچەکانیشی بوو، هەرچەندە جار بە جارێک بۆلەبۆلێکی ناپەسندیان دەکرد، بەلام هەموویان دان بەشوو، بەو پیاوانە ی که خاوەنی پاشەپۆژێکی دروست بوون. کاتێک (مۆریس) وای لێ هات بۆی، لە دەمی خۆیدا مرد. لەناو گۆرێکی مەرمەردا نێژرا، کە هەر شایستە ی خۆی بوو!... دوا ی ئەو لەشەکی دەستی کرد بە پزین. پەنگە پێش ئەمە ی دەست بەکەین بە چیرۆکە کەمان ئێسکەکانی بووبن بەخۆل و بڵاوبوونەوه بەهەر چوار لای جیهاندا!.. تەنانەت لە کاتی دەست پێکردنی ئەم چیرۆکەدا، کورەکانی و کورەکانی و ئەو و وەچەکانی، هیچیان لە جیهاندا نەماون و، ئێسک و پرووسکیان بوون بەخۆل!.

بەلام ئەو ئەمانە ی بەبیردا نەدەهات، نەیشی دەتوانی بەبیردا بێن. خۆ ئەگەر یەکی پێی بگوتایە پاشەپۆژ وا دەبێ، دەمەدەست بەدرۆی دەخستەوه و، هوروزمیشی دەبردە سەر بیروباوەری. چونکە هاوڕێکەمان لەو جۆرە کەسانە بوو، کە لەبەر بەرپزێی خۆیان گوتیان نەدەدا بە پاشەپۆژی مەرقایەتی، بایەخیان پێ نەدەدا، تەنانەت لەو بیروباوەریشدا بوو، کە خۆی مرد، مەرقایەتی ئەوانە نییە کە پاشەپۆژێکی بۆ بێنیتەوه!... بەم پەنگە ئەو ئەو ی لە دەست نەدەهات، یاخود هیچ بایەخیکی بەوه نەدەدا، کە بێر بکاتەوه لەو ی که لەدوا ی مردنی خۆی شتێک پروو بدات!.

کەچی لە راستیدا ئەمە پروو دا!... چونکە لەپاش ئەویش کە ئێسکەکانی خۆی و ئەو ی نەوەکانی لەناو گۆردا پزان و خاوەنەکانیان لە بیر ی کەسدا نەمان... هەرەها لە دوا ی ئەمە ی که خانووەکە ی ئەو تێیدا بوو پروو خا و، لەجێی ئەو چەند خانوویەکی تر دروست کران... لە دوا ی ئەمە ی رۆژنامە ی (تایم) لە دەرچوون کەوت و لە بیریش چوووه... لە دوا ی ئەو ی تەپلە ی ئاوریشم باوی نەما و لە یادی کەسیشدا نەما... لەدوا ی ئەمە ی هەرچی لەپێش چاوی (مۆریس) دا زیندوو و گەڕا، وشک هەلەهات و مرد!.

لەدوا ی ئەمانە، هەموویان، جیهان هەر لەجێی خۆی مابوووه، هیچی لێ نەهاتبوو. هەر لە شۆینی خۆیەوه دەڕۆشت. ئادەمیزادەکانیش هەر بەسەر پشتیەوه مابوونەوه، دەژیان و،

هەر خەمی خۆیان و زەوی و ساختمانەکانی خۆیان دەخوارد. (میسستەر مۆریس) و هاوچەرەکانی چۆن بوون، ئەوانیش هەر بەو چەشنە بوون!.. لە هەمووی سەیرتر ئەو بوو کە لە هەموو کووچە و کەناریکی سەر زەویدا هاوچەرەکی (میسستەر مۆریس) هەبوون، هەموویان خۆینی ناو دەمارەکانیان وەک خۆینی ناو دەمارەکانی ئەو بوو. ئەمەیش هەر لەو دەکات کە خۆینی خۆینەری ئەم چیرۆکە بەناو لەشی هەموو ئەو و وەچەکانیدا دەسووپیتەوه، لە هەموو لایەکی سەر زەمیندا کە تێیدا دەبن. خۆینەکەیشی تێکەڵ بەخۆینی هەزار و یەک بەری سەیر سەیر دەبێ، کە بەهیچ کلزجێک پیاو ناتوانێ سەری لێ دەربکات!.

جا لەناو ئەو کەسانەدا کە خۆینی (میسستەر مۆریس) بەناو دەماریاندا هاتوچۆ دەکات، یەکیەک هەبوو، دەژیا، زۆر لە باپیرە گەورە ی خۆی دەکرد. سروشت و پەشت و خوی لەو ی دەکرد. ئەمیش وەک باپیرە گەورە ی لەشیکی گۆشتن و بالایەکی کورتەبنی هەبوو، کە ئەو لە سەدە ی نۆزدەهەمدا دەژیا. ناویشی هەرەک ناوی ئەو بوو. بەلام تۆزێک دەمی خۆی دەقووچاند. ناوێکی بەم جۆرە لە دەم دەهاتە دەرەوه:

(مورریس)!... تەنانەت لە بزووتنەوه ی دەموچاویشییدا هەر لەو دەچوو! ئەم هاوڕێیەشمان وەک ئەو پیاویکی دەوڵەمەند بوو. نە گوتی دەدا یە دواپۆژ نە خەمی چینی هەزارانیشی دەخوارد. بەلام دیارە رۆژنامە ی (تایم) ی نەدەخویندەوه. تەنانەت ئەویشی نەدەزانی کە رۆژنامە یەک بەو ناوێوە هەبووه.

چونکە پێش مردنی بەماوێەکی زۆر، رۆژنامەکان لە ئارادا نەمان. پۆژگار لەناوی بردبوون. لە جیات ی رۆژنامە شتێک داهااتبوو، هەر کەس ی بیبووایە، تا بەیان یان جەلەکانی خۆی دەگوێ، هەموو دەنگوباسیکی جیهانی لەو شتەوه گۆی لێ دەبوو (*) ئەو کەلویەلەیش لە گەورە و بچووی و شێوەدا هەر لە کاتژمێری سەر دیوار دەکات! لە پروو کەلویەلەکەدا نیشانکاری بەکارهبا و، کاتژمێری بەکارهبا و، رۆژنامە ی پۆژ ژماردن دامەزرێنراون. بێجگە لەو ی یادەینەرێکی دروستکراویشی تێدا یە بۆ بیرخستەوه ی گفت و بەلێن و پەیمان. لە شۆینی کاتژمێرەکەیشدا بۆیەکیان داناه، لە کاتی پەیدا بوونی

(*) ه.ج. ویلێز، کە نووسەری ئەم چیرۆکە یە، لەپێش داھێنانی (پادپۆ) دا ئەم چیرۆکە ی نووسیوه. هەندێ لە قسەکە ی هاتۆتە دی. (ش. ف)

دەنگوباسدا وەك كەلەشپەر دەخوینى. كەلوپەلەكە لە دواى ئەو ھۆشياركردنەو، ھەر دەنگوباسىكى لا ھەي، دەيلى. بەدەنگىكى ئاشكرا و پەوانەو كە ھەر لە دەنگى مەوۆف دەكات دوا دەنگوباسى جىھان دەگىرپتەو كە لە شەوى پيشوودا قەوماو.

ھەر ھەھا ھاتوچۆى فرۆكە گەورەكانىش دەگىرپتەو كە بەناو ناوچەكانى زەويدا دەسووپتەو. ناوى ئەو خاوەن گەشتوگوزارانەيش دەخوینىتەو كە لە ھەوارگە تەندروستىيە ناوازەكانى سەربانەكەى خاكى (تیبەت)دا نىشتونەتەو. ھەر ھەھا بىرپارەكانى كۆمەلە گەورەكانى بازارگانىش دەگىرپتەو كە لە دوا كۆبونەوياندا داويان. ئەمانە، ھەمووى، لەو كاتەدا گوێ لى دەي، كە خەرىكى خۆگۆرپنە و، خۆ ئامادەكردنە بۆ چوونە دەرەو! جا ئەگەر، (مىستەر موورىس) نەيوست گوێ لەوانە بگرى، دەتوانى دەست بنى بەگۆپكەيەكى بچووكدا، كەلوپەلى قسەكردنەكە تۆزىك دەلەپتەو. دوايى دەست دەكاتەو بەقسەكردن لە بابەت كاروبارى ترەو!...

ئەوئەندە ھەيە، شىوێى خۆ رازاندنەو (مىستەر موورىس) لە شىوێى خۆ رازاندنەو بایرە گەورەكەى لە سەدەى نۆزدەھەمدا جىاوازە.

كەسىش ئەو نازانى كاميان ئەوێ پى ناخۆشە كە خۆى لە بەرگى ئەوى ترەا بىيى! بەلام ئەمە تەواو راستە كە (موورىس) ئەوێ پى خۆشترە كە بەرووتىيەو بىواتە دەرەو، بى جلوبەرگ، نەك وەكو بايرە گەورەى بكات: بەتەپلەى ئاورىشم و چاكەتى رەشى فەرمانرەوايانەو و پانتۆلى خۆلەمىشى و كاتزىمىرى زنجىردارەو خۆى پىزىتەو، تا لە شىوێى پىاويكى بەپىزدا خۆى دەرەخت. بەلام رىش تاشىن بۆ نەوێ چاك ئاسان بوو. ھەر ھەھە نەشتەركارىكى ھونەرمەند، ھەر لە زووەو ھەرچى رەگورپشەى توو كەكانى رىشى ھەيە لە بنج و بىخ دەرى ھىناو!... ھەرچى لنگەكانىشىنى سىپالىكى وەھاى تىي پىچاون كە رەنگى گوشت دەكات. ئەم سىپالەيش لە كەرەستەيەكى وەھا دروست كراو كە بەھۆى باكىشىكى تايبەتەيەو فووى پىدا كرا، دىمەنى ماسوولكە توندوتۆلەكانى پىشان دەدات. بەبان ئەمەيشەو بەرگىكى وەھاى لە بەردايە، كە لە لاسىكى تەنكى روون دروست كراو.

پشتەكەى ئاورىشمى پىوہە لە رەنگى لەشدا. ئەم جلوبەرگانەيش جىگای مەكىنەى باگۆزىيان گرتۆتەو، كە لە ساردى و گەرمى و ئالۆزانى كوت و پرى با لەشى دەپاريزن! دواى ئەو پالتۆيەكى يەخە نوشتاوە لەبەر دەكات كە رەنگى سوورە. سەرىشى كە ھىچ

تووكىكى پىتوہە نەھىلراوەتەو و، لە بنج و بىخەو دەركىشراو بەكلاويكى رەنگ سوورى تەنك و بچووك دادەپۆشى. كە بەباى (ھايدروچىن) فوو دراو. زۆرتر لە پىنەى كەلەشپەر دەكات!

جا ھەر كاتى لە رازاندنەوێى خۆى بوو و، جلوبەرگەكانى خۆى بەم رەنگە لەبەر كرد، دەچىتە دەرەو و، ئامادەيش دەي بۆ بىيىنى كەسانى تر. چونكە دلىيا دەي لە جوانى سەر و شىوێى خۆى.

ئەم (موورىس)ە پاشناوى (مىستەر)ى پىتوہە نەبوو. چونكە پاشناو لە دەمىكەو لەناو نەماو. فەرمانەكەيشى ئەو بوو، بووبوو فەرمانبەرىكى فەرمانرەوايى لە «ھاوبەشى (شركە) يە گەورەكەى ئاورىژ و باووشىن»دا. ئەم ھاوبەشىيە ھەرچى چەرخىكى (با) ھەبوو لەگەل ئاورىژەكانى جىھاندا ھى ئەو بوو. ھەرچى ھىزى كارەباى ھەموو جىھانىشە ئەو پىكى دەھىنا!

(موورىس) لەناو مىوانخانەيەكى گەورەدا دەژيا، كە كەوتبوو ناو گەرەكى (رېگای حەوتەم)و لە شارى (لەندەن)دا. لايەكى گەورەى پى سەرەوت و ئاسوودەيى لە مىوانخانەكە داگىر كەردبوو، لە نەوۆى بىست و حەوتەمدا. چونكە ھەرچى خانووە بچكۆلەكان و ژيانى تەنبايى خىزان ھەبوو، لەگەل پىشكەوتنى ھۆى خۆشراواردندا لەناو جىھاندا، نەماو. بۆ ئەمەيش گەلىك ھۆ لە ئارادابوو: يەكلىك لەوانە ئەو بوو كە نرخى كرىي خانوو و نرخى زەوى تا دەھات زۆرترى لى دەھات. ھەر ھەھا چىنى دەسوپتەوند لە ئارادا نەماو. شىوێى چىشت لىنانىش بەتەواوێ گۆررا بوو.

جا لەبەر ئەم ھۆبانە و گەلىك ھۆى ترىش ياساى خانووى بچكۆلە و جىاجىا كە لە سەدەكانى پيشوودا باو بوو، لە ئارادا نەما و نەيشدەگونجا بىيىتەو.

چونكە ئەو ياسا كۆنە وای لە مەوۆف دەكرد كە لە تەنبايى و چۆلەوانىيەكى خراپدا بىيىتەو. جا كە (موورىس) ئامادە دەبوو بۆ چوونە دەرەو، رووى دەكردە يەكلىك لە دوو دەرگانەكەى لا خانووەكەى خۆى، كە ھەردوو كىيان بەرامبەرى يەكتر بوون. ئەو دوو دەرگايە، ھەريەكەيان لەسەر شەقامىك دەكرايەو، دەستى دەنا بەگۆپكەيەكدا، دەرگا دەكرايەو. كە تەماشای دەكرد لە پارەوێكى پاندايە. لە بەشى ناوەرەستىدا چەند تەختىكى دانىشتن دانراو بەخۆى و ئەو كەسەو كە لە سەرى دانىشتوو، لە شىوہەيەكى لەنگەداردا دەزووتەو بەلای چەپدا. پارەو كە ھەموو دەم كۆمەلىك ژن و پىاوى تىدا

دەببىرا كە ھەموويان جلويەركى رەنگاوپەنگى جوانيان لەبەردا بوو. جا ئەگەر يەكيتكى لەناو ئەوانەدا بناسىيايەو سەرى خۆى بۆ دەبزواند، بەلام ورتەى لە دەمەو نەدەھات. چونكە لەم سەردەمەدا باو وا بوو كە پيش ناشاكردن كەس قسەكردى بەكاريتكى جوان نەدەزانى!... دواى ئەو (مووريس) لەسەر تەختىكى نەگىراو دادەنيشت. زۆرى پى نەدەچوو، تەختەكەى دەگويزايەو بۆ بەردەم دەرگای جى سەرکەوتنيتكى گەورە. كە دەبیردە خوارەو بۆ ناو ھۆلتيكى گەورەى ناوازە، كە لەويدا لە شىوہەكى مەكینەبيدا بەرچايى دەدرايە!....

ژەمى نانى بەيانيانيش لەم سەردەمەدا، لە ھى سەردەمەكانى پيشوو ناكات. چونكە پارچە نانە زلەكانى كە دەبى بەرۆنى گيانلەبەر چەور بكرين لەپيش خواردنياندا پارچە گوشتى ئەو گيانلەبەرانیەش كە تازە كوژراون و دەبى ببرژينين، ياخود سوور بكرينەو لەناو رۆندا، ھەرەھا ئەو ھىلكەيەش كە بەزۆر لە بنى مريشكەكە دەھينريتە دەرەو، كە واى لى دەكات دەكەويتە قيرەقير لەناو ئازارى لەشى و دەست دەكات بەھاوار بەزمانى خۆى... ئەم خواردنە ھەموويان و ئەو خواردنەيەش كە لە دانگى ئەماندان، ئەوانەى كە لە سەردەمى (فيكتوريا) دا باو بوون، دەيانخواردن، ئەمانە لەوانەن كە بەرەى پيشگەيشتوو و پيشكەوتوو ئەم چەرخە بيزى لى بكەنەو و لىي بتوقين كە بيخۆن. ئەمانەى ئىستا بەكوليچە و چەند جۆرە دۆشاويك دەكەن كە لە ديمەندا ئەو دەرناخەن ك لە چ جۆرە گيانلەبەريكى كۆلۆ و بەسەزمان دەرھيتراون ئەم خواردەمەنيانەيەش دەخريتە سەر چەند دەفريتكى بچووك كە بەسەر لاسكە ئاسنيتكدا دەخزين. لاسكە ئاسنەكانيش لە سنووقيتكى بچووكەو دەكشيتە دەرەو، كە لەسەر لايەكى خوانى نانخواردنەكە دانراو. رووى ئەم خوانەيش بەجۆريتكى وا دروست كراو. كەچى لە راستيدا لە كانزايەكى تايبەتى دروست كراو، كە چلەك ناگريتە خۆى. لە دواى ھەموو ژەمە نانخواردنيتكيش لە ھەناسەيەكدا دەشۆرى! جا لەناو ئەم ھۆلەدا بەسەدان خوانى وا بچووك بچووك ھەيە كە بەتاكوتەرا و بەكۆمەل، نانخۆرەكان لەملا و لەولايەو دادەنيشن. ئيتەر ھەر ئەو نەدە (مووريس) چوو بەلای ميژنيك لەو ميژانەو كە زۆر بەجوانى رازينرايونەو دەستەيەكى ساز و ئاوازی نەبىنراو، كە لە پشوداندا بوو، دەستى كەردەو بەساز و ئاواز ليدان. پارچە ساز و ئاوازەكان زۆر خۆش بوون، پياويان دەھيتايە جۆش. لەو ناویدا دەنگيان دەدایەو! بەلام (مووريس) نە بەتەنگ نانەكەيەو بوو، نە بەتەنگ ساز و ئاوازەكەو. ھەر چاوى دەگيترا

بەھۆلەكەدا. ھەرەك بۆ كەسيتكى ناسراو بگەرئ وا بوو. دواى بەخۆشيبەكەو راست بوو ھەو ھەو، دەستى بۆ پياويك راوہشانە كە لەوپەرى ھۆلەكەو بوو. كابرەكە، پياويكى كەلەگەتى گەم رەنگ بوو. چاكەتيتكى لەبەردا بوو، رەنگەكانى زەرد و سەوزى زەيتوونى بوو. كاتى كە چاوى بە (مووريس) كەوت، واى ھاتە پيش چاو، وشك و توندە. بەچاويدا دياربوو توورە بوو، كە لەو پيش وا نەبوو. دواى (مووريس) دانېشت و بەميوانەكەيشى گوت كە لە تەنيشتەو دابنيش. ئينجا پيتى گوت: «ترسام نەيەيت!». ھەرچەندە زۆر تپەريبوو بەسەر سەردەمى (فيكتوريا) دا، بەلام زمانە ئينگليزيبەكەى (مووريس)، ھېشتا ھەرەك ھى ئەو سەردەمە وا بوو. چونكە داھيتانى فۆتۆگرانى و كەلافەى دەنگ تۆماركردن، كە وردە وردە جىگای نووسراو خويندەويان گرتبوو ھەو، ھەر ئەو نەدە كەلكيان نەبوو كە چاوى مرقىيان دەپاراست لە كزى و كولى و داھاتن، كەلكى ئەو ھيشيان ھەبوو كە گەشەكردن و گۆرانيشيان لە زمانەكان و شىوہى زمانەكاندا وەستاندا!...

كابرەى خاوەن چاكەتى زەرد و سەوز و ھەرامى مووريسى دايەو گوتى: «من بۆيەكا لە كاتى بەليني ھاتەكەم ترازووم، كارەساتيتكى سەير رووى دا: زرنگكاريكى بەناوبانگ ھاواری لە دەست ماندويتى و برستېران دەكرد، كە بەھۆى فەرمان زۆركردنەو تووشى ببو!». دواى ئەو ميوانەكە سەيريتكى خواردەمەنيە ھەمەرەنگەكەى كرد و دەستى كەردەو بەقسەكردن، گوتى: «ئەمە چل سالى خستە خەو نەچۆتە چاو!». (مووريس) يش گوتى: «تا ئەم ئەندازەيە نەخەوتوويت؟. كەواتە كاروبارى تۆ و پزېشكەكانى ھاوپيت كە نواندى موگناتيسى بەكار دەھين لە برەودايە!». پزېشكەكەيش تۆزتيك لە دۆشاويكى رەنگ كارەبايى ھەلگرت و خواردى. ئينجا بەملكەچيبەكەو گوتى: «لە راستيدا من زۆر نەخۆشم ديتە لا». (مووريس) يش گوتى: «مەگەر ھەر خودا خۆى بزانت، ئەگەر ئيتو نەبوونا، چيمان دەكرد!».

پزېشكەكە چيژكەى دۆشاوہكەى، زۆر بەلاوہ خۆش بوو. دواى ئەو ھەرامى دايەو، گوتى: «نەء وا مەلئ. ئيمە ئەو نەدە گرنگ نين. جيھان ئەمە ھەزاران سالانە، بەباشى بەرپۆدەدەچى و ئيمەيشى لەگەلدا نەبووين. تەنانەت ھەتا دووسەد ساليش لەمەوپيش پزېشكەكان ژمارەيان لە ھەزاران تپەري دەكرد، زۆريەيان دلەرق و بەسام بوون وەك گيانلەبەرانى درندە، ھەريەكەيشيان بەچەشنى مەر لاسايى يەكترييان دەكردەو. ھەرچى پزېشكەكانى نەخۆشيبەكەى ھۆشيش بوون، ھەموو دەسپى و چاووراكەر بوون، فريان بەسەر ئەو پيشەيەو نەبوو!».

پزیشکه که چاوی برپیووه دۆشاوه که. لهو کاته دا (مووریس) گوتی: «بۆچ کهسانی تر له ده می پێشوو دا تیگه یشتوو بوون؟». پزیشکه کهیش سه ری خو ی راوه شان د و گوتی: «ئه وده مه کهس به ته نگه وه نه بوو، ئه گه ر که می ک گه و ج یاخو د گرۆز بووین. چونکه ئه و سا که ژیا ن ئاسا ن بوو. له به ره ره کا نی و پا له په ستۆ و ته نگ پێ هه لچینه وه دوور بوو. ئه و سا که ده بوو پیا و به ته وا وه تی هۆشی نه مایه، ئینجا کۆمه لایه تی بی ری له وه ده که ده وه که چاره ی بکا ت. له به ر ئه وه ئه و سا که هی چیا ن له ده ست نه ده ها ت ئه وه نه یی که بی خه نه به ندی خا نه وه، و اتا بی خه نه ئه و شو ئینه وه که پێیا ن ده گوت: (نه خوشخانه ی شیتان)».

(مووریس) یش قسه که ی پێ بری گوتی: «منیش ئه وه ده زانم. چونکه له چیرۆکه میژوو بییه دلدا رییه کا ندا که بۆما ن ده گێر نه وه، زۆر جا ری و اه یه پا له وانه که خو ی ده کو تی بۆ ئه وه ی یاره خو شه و یسته جوا نه که ی خو ی له هه وا رگه یه کی چا کو نه وه ی نه خوشا نی هۆشدا ده ره به ئنی و پرگا ر بکا ت. یاخو د کا ری کی تری و هه ا جیه جی بکا ت. جا نا زانم تو چو ئیت؟... ئایا گو ی له م چیرۆکه پر و پو و چا نه ده گرت؟».

– من پێی لی ده ئیم که زۆر جا ر ئه و جو ره چیرۆکا نه ده خو ئیمه وه. چونکه به هۆی ئه وه وه خو م و ئه رک و ئا زا ری خو م له به ر ده چێته وه. خو یشم ده خه مه ئه و رۆژه پر له جه ره زه بییه دلدا رییا نه وه که له سه ده ی نو زده هه می نبه و شارسا نی تیدا ده قه و ما ن و سه ری پیا ویا ن پێ سو ر ده ما!. منیش له هه مو و شتی ک زۆر تر هۆگری ئه و جو ره چیرۆکه خو شه دل کێشکه را نه م!. ئای ئه و چه ر خه چه ند دوا که و تو و بو وه!... رێگا ئاسنینه کا نی پیس و پۆخل بوون. ژوو ره کا نی رپیوا ره کا نی ئه و رێگا ئاسنینه یش دو که لیا ن به ر دا وه ته ئاسما ن. خا نو وه کا نی ئه و چه ر خه په ست و بچو وک بوون. گا لیسه کا نی ئه و سه ر ده مه یش به ئه سپ رایا نکیشا ون!. و ا ده ر ده که و ی تو نو و سرا و نا خو ئینی ته وه!...

– نه. ئای خو ئیمه وه! چونکه من له خو ئیندنگایه کی تا زه دا پێگه یشتووم. ئه و جو ره قسه پر و پو و چه کۆنا نه ی تیدا به کا ر نه ده هێنرا. هه ر چی خو ئینده وارییه کم هه یه به هۆی (فۆنۆگراف) وه فیر بووم!.

– دیا ره وایه. دیا ره وایه. ئه ی تو ئه وه ده زانی ت که پێشه که ی ئیمه له و رۆژا نه دا مو ژده ی پاشه رۆژی کی نایا بی نه ده دا؟. بێجگه له وه که سیش با یه خی پێ نه ده دا؟.

خۆ ئه گه ر به ا تا یه یه کی ک به دا نیشتوا نی ئه و چه ر خه ی بگوتا یه: که له پێش ئه مه ی دو و سه د سا ل تیه ره بکا ت، چینی کی و هه ا له نا و پیا وئا ندا په یدا ده بن، که فه رما نه که یا ن

به ته نیا هه ر ئه وه ده یی که هه ندی شت به خه نه می شکما نه وه، تا به هۆی ئه و سه رو شه وه هه ر بیرو با وه ری کی نا په سن دی تیدا یی لێی ده ربکه ن. بێجگه له وه به سه ر ئا ره زو و ی به د و زیا نه خشی شدا زالا بن و نیا زی پیس و خرا پیش له دلما ن ده ره به ئن.

هه رو هه ا کا رو با ری تری وایش را په رتین. جا ئه گه ر به ا تا یه یه کی ک به و که سا نه ی بگوتا یه ئه م هه مو و کا را نه به هۆی به کا ره ی نا نی (نوا ندنی مو گنا تیسی) یه وه پێک دین که سیا ن به م قسا نه با وه ریا ن نه ده که ردا!. له نا و هه مو ویا ندا هه رچه ند که سی ک په یدا ده بوو، که په ی به وه به ن که له تو نا یدا هه یه له کا تی نوا ندنی مو گنا تیسی دا کا ر بکری ته دل و هۆشی مرۆژ و، نیا زی شت به ری ته دلایه وه که هه ندی شت له بی ر خو ی ببا ته وه، یاخو د هه ندی شت ئا ره زو و بکا ت، به جو ری کی و ا که له پا ش ته و او بوونی کا تی نو ستن ئه و نیا زا نه ی بچه می شک وه و تیدا بچه سپین.

– که وا ته ئه وانه نوا ندنی مو گنا تیسی یا ن زانی وه.

– به لێ زانی ویا نه. ته نا نه ت بۆ ئه وه یش به کا ریا ن هێنا وه که ئیش و ئا زا ر له بی ر پیا و بی نه وه، و هک له کا تی ددا ن ژا ن که رندا!...

– به بۆ نه ی لیدا وانی چیرۆکه دلدا رییه کا نه وه، هه ز ده که م ئا شکرا ی بکه م که ئه وانه له و با به ته م نزیک ده خه نه وه که ئه مه و ی گف تو گو ی له سه ر بکه م.

(مووریس) یش تا ویک بیده نگ بوو، که و ته بی ر که ر دنه وه وه. هه نا سه یه کی در ئیشی هه ل کێشا. له و کاته دا پزیشکه که چا و ی تی بر پیو و، لێی ورد ده بو وه وه. ده ستی شی کرده وه به خوار دنی پا رچه می وه کا نی نا و دۆشا وه که، که به لای وه زۆر خو ش بوو. دوا ی ئه وه (مووریس) گوتی:

– له راستیدا من کچی کم هه یه. خو ئینده وارییه کی با شم فیر که ر دو وه. و تا ره کا نی ما مو ستا جیهانییه کا نم دا وه به گو ئیدا که له سه ر قه وانه کا ن تو ما ر که را ون. کچه که م فیری هونه ر و، دا نا نی وێژی یی و، راستی په رستی و، شی وه ی هه لسا ن و دا نیشتن و، هه لپه رکێ و، گه لی ک شتی تری ش بو وه. منیش نیا زم هه یه بی ده م به شو و به ها و رپییه کی خو م، که له پیا و هه ره چا که کا نی نا و (ها و به شی رو و نا کی) یه. نا و ی (به ندون) ه.

– ته مه نی کچه که ت چه نده؟

– هه ژده سا له.

– ئه م ته مه نه مه تر سی تیدا یه. له دوا ی ئه وه چی هه یه بیل ئیت؟

- وا دهردهكهوى ئهوهنده گوتى لهو چيرۆكه دلدارىبانه گرتوه، وازى له وانهكانى خۆى هيناهه له راستى په رستيدا. كه للهيشى پى بووه لهو ئه ندىشه پىوچانه كه له بابته شوپه سواره كانى (ميسر) هوه گوتراوه، ئهوانه كه خويان دهخسته ناو تهنگوچه له مهوه و به شير شهريان ده كرد. ههروهها له بابته ئه و (ئيسپانيا) نهوه كه له گه ل گادا زورانبازيان ده كرد. ئه مانه و ئه وه موو جوړه جهره زه بيبانه كه له ناو چيرۆكه ميژوو بيبه كانى و داستانه دلدارىبه كاندا هه ن. ئه نجامى خويندنه وهى ئه م چيرۆكانه يش به وه گه يشتوه كه كچه گه وچه كه م، هۆشى به خۆى نه ماوه و، كه وتوو ته سهر فاكوفيكى ئه وهى كه له شپوهى دلداريدا نه بى شو نه كات و، دهستى بنى به رووى (به ندون) ي به سه زمانى دلچاكه وه!...

پزىشكه مروث نوينه كەيش قسه كهى پى برى و گوتى: «من گه ليك كاره ساتى وه هام هاتوو ته به رده م. ئه ي لاوه كهى تر كييه له چيرۆكه كه دا؟».

(مووريس) يش خۆى خسته شپوهى باوكيكه وه كه له كرده وهى كچه كهى شه رمه زار بى. به دهن گيكى شه رمانه وه كه پچرپچر له دهمى دهاته دهره وه گوتى: «كه س نييه ئه و چاوگير (مراقب) نه بى كه له و فرۆكه خانه يه دا فه رمان ده بينى، كه فرۆكه كانى پارس دين و لىي دهنيشنه وه. ههروهك ده لىن لاوتكى هه زه ركاره و سه ر و شپوهى جوانه و دل ده كيشى. به لām په وشت و خوى سه يره و، كرده وهى نه بينراو و نه ناسراوى لى روو ده دات بيجگه له وه هۆگرى چاوليكه ريبه كى كونه په رستانه يه. تۆ ده زانيت كه ده يشخوينتته وه و ده يشنووسيت؟... كچه كه شم له وه وه فبرى خويندنه وه و نووسين بووه. جا له جياتى ئه وهى هه ردوو كيان وهك كوړ و كچيكى ژير و تيجگه يشتوو به ته له فون قسه له گه ل يه كتردا بكه ن، ده چن شتيك بۆ يه كتر ده نووسن كه نازانم ناوى چيبه!... تۆ ده زانيت چى پى ده لىن؟»

- نامه؟

- نه... ئاخ! هۆنراوه!...

كه ئه وهى لى بيس ت مروث نوينه كه برۆكانى به رز كرده وه و به سه رسورمانيكه وه لىي پرى: «كچه كه ت چۆن ئه وى دۆزيبه وه؟».

هاتبووه خواره وه له فرۆكه كه، كورده كه يارمه تى دا بوو. به م په نگه كه وتبووه ناو باوه شيه وه و، هه موو شتيك ته واو ببوو!...

- دواى ئه وه چى هه يه؟

- هه مووى هه ر ئه مه نده يه. به لām ده بى ئه و كورده له ئه ندازه ي خويدا بوه ستينرى. منيش

له به ر ئه وه بانگم كردوو ينه ئيره، كه پرست پى بكه م!... به لای تۆ وه چى بكه م باشه؟... چى ده توانم بكه م؟ خۆ دياره كه من به هۆى هينى موگناتيسيبه وه كه سم بۆ نانوتينرى. له م بابته وه هيجى وا نازانم. به لām تۆ؟

پزىشكه كه يش هه ردوو دهستى خسته سهر خوانه كه و پىي گوت:

- مروث نواندن، هه ر چۆنيك بى، جادووگه رى نييه.

- من ده زانم وايه. به لām تۆ ده توانيت...

- هيج كه سى، به خۆشى خۆى نه بى، نواندى موگناتيسى له گه لدا به كار نا هينرى. جا ئه گه ر كچه كه ت توانيبيتى خۆى بگرى و شو نه كات به (به ندون)، زۆر تر بير به لای ئه وه دا ده چى كه نا هيلنى نواندى موگناتيسى له گه لدا به كار به ينرى. ئه گه ر به هۆى مام ناوه نديتى كه سيكى تريشه وه بى، هه ر جار يكيش بنوتينرى، ئيتر كارى ئيمه ئاسان ده بى!...

- تۆ ده توانيت ئه وه بكه يت.

- ئه ي دياره ئه وه ده توانم بكه م! جا هه ر كاتى توانيمان بينوين و فيرى گويدى و ملكه چى بكه ين، ئه وه يشمان پى ده كرى كه نياز بخه ينه دلييه وه بۆ ئه مه ي شوو به م (به ندون)ه بكات.

ئيمه ئه وساكه واى پى ده لىن: ئه م پياوه جووتى ئه وه. لاوه كهى تر ئيسكى قورسه، گوزه رانى له گه لدا ناكرى. جا هه ر كاتى له پاش ئه وه كچه كه كورده كهى ترى بينى، بيزى لى ده كاته وه و، خۆى لى دوور ده خاته وه. ئه مانه و له م جوړه بابته تانه ي به گويدا ده ده ين. خۆ ئه گه ر بشتوانين كچه كه بخه ينه خه وىكى ته واو و قووله وه، ئه وساكه ده توانين نيازى وا بخه ينه دلييه وه كه ئه و لاوه ي به ته واوه تى له بير بجيتته وه!

- ئه مه گه ليك باشتره!

- به لām هه ر وه كو گوتم گيرو گرفته كه له مه دا يه كه چۆن ده توانين كچه كه بنوين؟... تۆ نابى له م بابته وه هيج شتيكى لا ئاشكرا بكه يت. نايشبى هانه ي بده ينه سهر نواندن. چونكه له وانه يه له مه به ست تى بكات و سه ركيشيمان له گه لدا بكات.

مروث نوينه كه سه رى خسته سهر له پى دهستى خۆى و دهستى كرد به بير كردنه وه يه كى ته واو. (مووريس) يش به قينيكه وه پىي گوت: «به راستى ئه مه زۆر ناخۆش و نارهايه، كه پياو ئه وهى له ده ست نه بى، چاره نووسى كچه كهى خۆى ديارى بكات!».

- ناوونيشانى كچه كه م به رى. هه ر زانباريه كيش ت له م بابته وه له لا هه يه پيم بلنى.

بەم بۆنەيەو ٲٲٲ دەپرسم: ئايا لەم كەينەويەينەيەدا سامان دەستى تٲٲدا ھەيە؟

(مووريس) ٲٲش تاوٲك دامما چى بٲئى. دوايى گوتى: «لە ٲاستيدا ھەندئ ٲارە لە ئارادا ھەيە. ٲارەكەيش زۆرە. ئەم ٲارەيە بە (ھاويەشى تەختكردنى ٲٲگا) دا بەكارھٲٲٲراوہ. ئەم ٲارەيەي لە داٲكيەوہ بۆ بەجئ ماوہ. ئەمەيش كەينەويەينەكە گرانتر لئ دەكات!».

– تەواوہ.

ئٲٲتر ٲٲزٲشكەكە دەستى كردهوہ بە ٲٲرسٲٲن و لٲكۆلٲنەوہي خۆي لە بايەت ئەم كەينەويەينەيەوہ، تا ھەر زانٲيارٲيەكي ٲٲٲٲست بٲئ لە باوكي كچەكەوہ دەستى بكەوئ... ئٲٲتر گفٲوگۆي ھەردووكيان درٲٲژەي سەند.

٣

ھەر لەو كاتەدا (ئەلٲزابٲٲ مووريس) لە شوٲٲٲٲكي بٲٲدەنگ و سەنگي فرۆكەخانەكەدا دانٲشٲبٲو، لە خوار ئەو جيئى نٲشٲنەوہ گەورەيەوہ كە فرۆكەكاني ٲاٲتەختى فەرەنسە دەھاتنە ئەوئ و دەنٲشٲنەوہ.

لە تەنٲشٲٲشٲيەوہ ئەو لاوہ بەژنوبالا ٲٲكٲٲٲك و جلٲوہرگ ٲازاوہيە دانٲشٲبٲو، كە بەدٲل ھەزى لئ دەكرد. لاوہكە ئەو چامە (قصيدة)يەي بۆ دەخٲٲدەوہ كە ئەو بەيانٲيە لەكاتى فەرمانكردندا بەسەر ئەويدا ھەلدابو. كاتئ كە لە خٲٲٲدەوہي چامەكە بووہو، ھەردووكيان تاوٲك بٲٲدەنگ بوون. لەٲاشدا فرۆكەيەكي زۆر گەورە و زەلام لە ئەمربكاوہ ھات، وەك تٲٲزكەي تەفەنگ ئاسماني دەٲٲٲ. لە سەرەوہ بەتەوژم ھاتە خواروہ بۆ سەر تەختايى فرۆكەخانەكە، بنٲشٲٲتەوہ! فرۆكە لە سەرەتادا وەك خالٲٲكي بچووكي ديار بوو، لە رووي ئاسماندا دەرەكەوت. كەوتبووہ ناوچە ٲەلە ھەورەكانەوہ. دواي ئەوہ وردە وردە گەورە بوو، ٲەلە سٲٲٲيەكەي ناو ٲەلە شٲٲنەكەي فراوان بوو.

تا دەھات گەورەترى لئ دەھات، سٲٲٲٲٲٲش دەبوو. دەتوانرا بالەكاني كەلەشى فرۆكەكە جوئ بووبوونەوہ بەتەواوہتى ببٲٲٲٲٲ. درٲٲژي ھەريەكەيان چەند سەد ٲٲٲٲەك دەبوو. لەشەكەي ناوہ ٲاستى فرۆكەكەيش ئەو بالاٲنە ھەلٲيان گرتبوو. دواي ٲٲٲە تەختەكاني گەشتكەرەكان دەرەكەوتن.

ئەم تەختانە دەجوولانەوہ. بەتەنشت يەكٲشەوہ نووسابوون. فرۆكەكە ھەرچەندە دەنٲشٲتەوہ، بەلام ئەو دووانە وايان دەھاتە ٲٲٲش چاو كە بەرز دەبٲٲتەوہ. دواي ئەوہ سٲٲبەري فرۆكەكە داي لە سەرباني ساختمانە بەرزەكان. دەنگي مەكينەكاني و فرەفرى

فرۆكەكە لەناو چٲٲنە نزٲكەكاني بايەكەدا دەبٲسٲران. دوايى فرۆكەكە لەسەر زەوييەك نٲشٲتەوہ و دەنگي نەما. (ئەلٲزابٲٲ) ٲٲش بۆ جارى دووہم توانى چاوہ جوانەكاني خۆي بخشٲٲئى بەو لاوہدا كە لە تەنٲشٲٲيەوہ دانٲشٲبٲو. دەمى بٲٲدەنگي تەواوبو. (دەنتون) دەستى كرد بەئاواتەخوازي بۆ ئەو ٲۆژە نزٲكەي كە ھەردووكيان لە دەست ھەموو تەنگوچەلەمە و گٲٲروگرفتٲك دەرٲاز دەبن و بەفرۆكەيەك دەفرٲ بۆ شارٲك لە شارە بەر ٲۆژەكاني (ژاٲٲٲيا)، كە لەويدا تٲٲر لە سەريەستى و ئازادى و خوشرٲاواردن بخۆن. كچەكە ئەو ئاواتەي لا خوشر بوو.

بەلام لە بازدان دەترسا. بٲٲدەنگي كرد و گوتى: «بەلئ خوشرەويستەكەم ٲۆژٲٲكي وامان بۆ ھەلدەكەوئ. ٲۆژٲٲكي وامان دەستگٲٲر دەبئ!».

فيك و ھووٲٲ فيكفيكەكاني فرۆكەخانەكە، لەو ھەو و ئەندٲشەيەي كردن. چونكە نٲشانەي ئەوہ بوو كە فەرمانبەرەكاني فرۆكەخانەكە كاتى فەرمانكردنيان ھاتووہ. ٲٲٲٲستە دەست بكەن بەفەرمان. كچ و كٲرەكە، لە يەكٲري جيابوونەوہ.

ئەوانٲش ھەر لەو دلدارانەيان دەكرد، كە ھەزاران سال لەوہ ٲٲٲش لە يەكٲري جيا دەبوونەوہ. كچەكە چووہ سەر شوٲٲنى سەرخسٲن، لەوٲوہ نٲشٲتەوہ بۆ خوارئ، لە يەكٲك لە شەقامەكاني (لەندەن) داگٲٲرسايەوہ. ئەم شەقامە لە شەقامە تازەكاني شارى (لەندەن) بوو. ھى ئەو سەردەمە بوو كە لٲٲى دەدوٲٲٲن. شەقامەكاني ھەمويان سەريان بەشووشە گٲٲراوہ. ھەر كەسئ بەناويدا ٲروات لە ساردى و گەرمى و باو و باران ٲزگارى دەبئ. ٲٲٲبازەكاني شەقامەكان دەجوٲٲٲٲن. بۆ ھەموو كووچەيەكي شارەكە دەچن. جا لەسەر يەكٲك لەم ٲٲٲبازانەوہ (ئەلٲزابٲٲ) گەرايەوہ ئەو شوٲٲنەي كە تٲٲٲدا دەژئ لە ميوانخانەي ئافرەتاندا. ئەمٲش ئەو شوٲٲنەيە كە بەھوئ تەلەفۆنەوہ دەگات بە وتارٲٲٲژە ھەرە گەورەكاني جيھان، كە لەوانەوہ كچەكە زانست و خٲٲٲدەواري فيٲر دەبئ. ھەرچەندە وتارەكاني ئەو مامۆستا جيھانييە گەورانە ٲٲٲوون لە زانست و تٲٲگەيشٲوويى، بەلام لەو كاتەدا بەلای كچەكەوہ بەگەوجى و قسەي ٲٲٲٲوچ دادەنران. چونكە تٲششكى ئەو ٲۆژەي لە فرۆكەخانەكەوہ دەگەيشٲە ناو دٲئ، دٲئ بەجوٲٲكى وا ٲۆشن دەكردەوہ، كە ھەموو شٲٲكى ترى لەٲٲر دەبردەوہ، دلدارييەكەي خۆي نەبئ!... (ئەلٲزابٲٲ) كاتەكاني نيوہٲۆي لە وەرزشخانەدا ٲاوارد. ناني چٲشٲتەنگاويشى لەگەل دوو دەستە كچى ھاوٲٲى خۆي و چاوگٲٲرە ئافرەتەكە خوارد. چونكە ئەودەمە ھٲشٲا ئەوہ باو بوو كە كچاني چٲٲى

دوله مه ندان، نه وانه ی دایکیان مردی، چا وگپړېکی تافره تیان به سهره وه داده نان، ناگای له پوره رده کردن و کرده وه و په وشتیان دهبوو، سهره پرشستی پینگه یانندی ده کردن. ههر له و روزه دا ژنه چا وگپړه کی چو به پیر میوانیکه وه، که چاکه تپکی پهنک زهر و سه وزی له بهر دابوو. پهنکی دهموچاوی سپی بوو. چاوه کانی تیژیون. میوانه که یه کپک له قسه کانی نه وه بوو، که چیرې کپکی تازه ی نایبی خویندبو وه که له م دواییه دا یه کپک له چیرې کونوسه هره گه وره و خوشه ویسته کان نوو سببوی. چیرې که که له سهرده می شاژن (قیکتوریا) دوابوو. خاوه ن چیرې که که ییش وه ک چیرې کونوسه کانی کون ناوونیشانی به شه کانی چیرې که که ی هه لېژاردبوو. ههر ناوونیشانی ییش بریتی بوو له واژه یه کی درېژ، که خوینه ی چیرې که که پوخته ی کاره ساتی نه و به شه ی لیوه تپده گه یشت! دواي نه وه ی میوانه که له پیداهه لدانی نه م داهینراوه بووه وه، هاته سهر نه وه ی که چیرې که که نه و سهرده می بیر ده خاته وه، که پرپوه له کونه پهرستی و تنگی و پشپوی. نه وده م و ابوه که مرؤف و گیانله بهر شان به شانی یه کتر رۆیشتوون، به ناو شه قامی پیس و پوخلدا. له ههر پیچوپه نایه کی کولانه کانیشدا، مهرگ بؤ مرؤف ناماده بووه. که له وه بووه دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی: «به لّام له و سهرده مده دا، ژیان خوش بووه. پرپوه له کاره ساتی سهر و کوتوپر و نا کاو، که به هوئ نه وانه ژیان که چووه ته دلّه وه و، مرؤفیش له دست وهرسبون و تهنیایی رزگاری بووه. گه لیک شوینی و اهه بووه له سهر زه ویدا، که که س هیشتا نه یدوزیوه ته وه هیچ مرؤفیکي پیشکه وتوو نه چوته ناوی. به لّام ئیستا که که رسته ی سهرسورپان و بابته ی کوتوپر و نا کاومان له ژیان خوماندا نه هیشتوته وه. جا له بهر نه وه ژیان که که مان خوشی تپدا نه ماوه. بووه به شتیکي ئاسایی و ناساز، که پیاو لیتی وهرس ده بی. جیتی نازیه تی و بهرگه گرتن و ئارام و خوداناسی و چاکه بهرز و پیروزه کانی تری تپدا نه ماوه. نه وانه نه وندهی نه ماوه که له ناو په گه زی مرؤفایه تی دهریچن. به م پهنکه قسه کانی پیاوه که سهرنجی کچه کانی بؤ خوئ راکیتشا.

له گفتوگو که یدا گه لیک گوژایه وه، له م بابته وه بؤ نه و بابته، تا دوايی گه یشته سهر نه وه ی که توانج و پلار له و ژینه سارد و سره بگریته که تپیدا ده ژین له (له ندهن) ی تازه دا. گوتی: «نه م ژیان ژیانیکي پان و فراوانه و پر گیروگرفته. گه لیک گه شتی ئاسانی تپدا ده کړی بؤ نه مپهر و نه وپهری جیهان، که نه مانه له چا و گه شته کانی باووپایر باند، که پر بوون له جهریه زه یی و خوش رابواردن، به گه شتیکي هه ناسه ساردی و پر له وهرسبون داده نرین!.

له سهره تادا (نه لیزابیت) له گفتوگو که دا هاویه ش نه بوو. به لّام له پاش تاویک گفتوگو که ی نه وند ده پت خوش بوو، له شپوه یه کی شهرمانه دا چهند جارتیک قسه ی هاویشته. به لّام پیاوه که نه وند ده به تنگ نه وه وه نه بوو.

دهستی کرده وه به قسه کردنه کی خوئ، رپگایه کی تازه ی پیشان ده دا بؤ خوش رابواردن. نه ویش شپوه ی نواندی موگناتیس ی بوو. دواي نه وه له شپوه یه کی هونه رمه ندانه دا نیاز بخرپته دلّیانه وه، به جورپکی ودها که هه ست به خو بان بکه ن، له راستیدا له و چهره کونه دا ده ژین. چیرکه ی خوشی جهریه زه ییه کی دلّاریانه ی شیرینیش بکه ن له و جهریه زه ییه خوشانه ی کون، ههر وه که له راستیدا نه و چیرکه یه بکه ن و اب، کاتی که له و خه وه موگناتیس ییه ییش خه به ربوونه وه، جهریه زه ییه کانی خو بان به جورپکی و ابیر ده که ویتته وه، ههر وه که به راستی روویان دابی و ده بن!.

کچه کان به سهرچلپیه که وه سهری ده می پزیشکه که یان ده کرد. نه ویش دهستی کرده وه به قسه کردن گوتی: «نه م نامانجمان بوو، سالتیک بوو، تپده کوشاین پتی بگه ی. ههر له خه ویکي ده سترکه ده کات!.... باش بوو دوايی به و نامانجه مان گه یشتین. ئاواته که ی خومان هینایه دی!... ئیوه له تواناییتاندا هیه ئاسوکانی نه م دوزینه وده به یینه ییش چاوی خوتان. به هوئ نه م دوزینه وده وه شاره زاییمان زورتر ده بی. په نایه کیشمان ده ست ده که وئ بؤ سهر وتی گیان و ئارامی دلّمان. له کاتیکدا که ده که وینه وه ته نگانه وه به ده ست نه م ژیان په سته وه که تپیدا ده ژین، نه م ژینه ناپه سنده ی که له سهر بنچینه ی به ریه ره کانپیه کی دلّره قانه دامه زراوه، ده توانین په نابهرینه بهر نه م نواندی موگناتیس ییه!.

کچه چا وگپړه که ییش به په رۆشیکه وه قسه که ی پت بری و گوتی: «ئایا توه توه ت له دست دی؟». پزیشکه که ییش به باوه به خورکرنیکه وه پتی گوت: «بیگومان ده توانم نه وه بکه م. چ جور خه ویکت ده وئ پیم بلتی بؤتی جپبه جت ده که م!.

کچه چا وگپړه که ی نواند و نه و خه وه ی پتی دی که خوئ داوای کرد. کاتی کچه که خه بهری بووه وه، نه و خه و ی که پتی گوتبوو، به ناوازییه وه دیبوی. کچه کانی تریش نه ویان به و خوشییه وه که له خه وه که یدا دیبوی، که وتنه سهر ئاره زووی نه وه ی که نه وانیش خو بان بخه نه ژیردهستی پزیشکه که وه بیان نوینی! ههر دوو کیان له رابردوویه کی خوشدا نوقوم بوون. به م پهنکه که س له (نه لیزابیت) داوای نه کرد خوئ بخاته ژیر دهستی پزیشکه که وه

بینوینتی (ئەلیزابیث) خۆی لە خۆبەوه داوای نواندنی خۆی لە پزیشکە کرد. دەمۆدەست کەوتە ناو جیهانی خەووە، کە لەویدا نوستوو هیچی بە دەست نییە، هەموو شتێک بە دەست مەرۆف نۆینە کەوێت.

ئە بەم ڕەنگە داوانانە کە سەری گرت! ئەو ڕێشوتنەیش کە پزیشکە کە و باوکی کچە کە پێکەو داوانابوو سەری گرت. دەربارە (دەنتون) خۆشەویستی بیری گۆرا. دلی چوو بە لای شووکردندا بە (بەندون) واتا ئەو زاوایە کە باوکی بۆی هەڵبژاردبوو!...

٤

رۆژتیکیان (دەنتون) چوو بۆ ئەو کووچە بێدەنگە کە هەموو جارێک (ئەلیزابیث) ی لەویدا دەدی. لە کاتی خۆیدا نەهات!... دلی شکا!... هەندیکیش پیتی توورە بوو. رۆژی دواییش هەر نەهات! رۆژی پاشتریش هەر نەهات!... (دەنتون) دلی داخوڕیا. کەوتە خەموخەتەو بۆ دەزگیرانە کە!... جا بۆ ئەمە ئەو ترسە لە دلی خۆی دەرکات، دانیشتی و دەستی کرد بە جامە دانانی دلدار، تا لە کاتی بینینیدا بۆی بخوێنیتەو!...

بەم ڕەنگە (دەنتون) تا سێ رۆژی خشتیش بەرەنگاری خەموخەتەو دەکرد، ئەم ھۆبە دەستکردانە بە کار دەھێنا!... دوایی ئەو راستییە سامناکە بۆ دەرکەوت، کە بەھێچ کلۆجی بۆی بەرپەرچ نەدەرایەو. کچە کە ڕەنگە نەخۆشیی. دووریش نییە مردبێ. بەلام ھەرگیز بەو ھەروای نەدەکرد کە ناپاکی لە گەڵ کردبێ!... تا ھەفتە یەک تریش لاوەکە لەو ھەناسە ساردی و دەردی سەرییەدا مایەو. تا دەهات دلی تەنگتر دەبوو. تا دەهات ھەستی بە کلۆلی خۆی دەکرد. دوایی پیتی لێ نا کە کچە تەنیا شتێک بوو لە جیهاندا کە دەبێت لە پێناویدا بژی. جا لەبەر ئەو پتۆستە بگەرێ و بیدۆزیتەو، و، خۆی بۆ ئەم مەبەسە ماندوو بکات!...

چەند ھۆبە کە بچوو و ساکاری بە دەستەو بوو. دەیتوانی بە کاریان بەینتی لە کاتی گەران بە شوێن کچە کە دا. وازی لە ھەرمانە کە خۆی ھێنا و فرۆکە خانە کە بە جێ ھێشت. دەستی کرد بە گەران بەناو کۆلندا، بۆ کچە کە دەگەرا، کە بە لای خۆبەو ھەموو جیهانی دەھێنا! ئەو نەیدەزانی کچە کە لە کۆی دەژی.

ھیچی وایشی نەدەزانی لە بابەت شێوەی ژیان و کەسوکار و ناوونیشانەو تا بە ھۆی ئەوانەو کچە کە بدۆزیتەو. کچە کە، بە لای ھۆشی بچووکی لە خۆباییبوی خۆبەو دا بوو، کە خۆشی لەو دایە ھیچ ناوونیشانیکی خۆی بۆ کۆرە کە ناشکرا نەکات، نەوێک تێ بکات

لەوێ کە جیاوازییەکی تەواوی کۆمەلایەتی ھەبە لەناوەند خۆی و ئەو!... ڕێگاکانی رۆژھەلات و رۆژئاوا و سەرۆ و خواروی شارە گەورە کە (لەندەن) ی ھاتە پێش چاو. شاری لەندەن لە سەردەمی فیکتۆریايشدا کە سەرژماری دانیشتوکانی لە چوار ملیۆن کەس تێپەری نەدەکردن، ھەر وا بوو، ئەمەندە گەورە و فراوان بوو، پیاو لەناویدا ون دەبوو!... کەواتە لە سەدە بیست و یەکەمدا دەبێ چۆن بێ، کە سەرژماری دانیشتوکانی دەگاتە سێ ملیۆن کەس؟! بەم ڕەنگە دەگەرا بەناو شەقام و ڕێگاکاندا، نەیدەزانی ڕوو بکاتە کۆی. چست و چالاکییەکی زۆری دەنواند لە گەراندا.

بەشەو و بەرۆژ دەهات و دەچوو. دەستی نەدەپەرژا بخوات، یاخود بنوێت! (دەنتون) چەند ھەفتە و چەند مانگیکی بەم جۆرە ژیانەو ڕابوارد.

نە خەوی مابوو، نە خۆراک. ئەرک و ئازاریکی زۆری تووش بوو بوو بێجگە لەو ھەمەندە ھەناسە ساردی و توورەیی تووش ھاتبوو، ئەمەندە گرفتاری بینینی کچە کە ببوو، ئەمەندە تاسە و تەزووی ھاتبوو جۆش، لە پەلۆپۆ کەوتبوو!... تەنانەت لە پاش ئەویش کە ھەموو ھیوایەکی لێ ڕابوو بۆ دۆزینەو یارە کە، ھەر دەهات و دەچوو، تەماشای ھەموو دەموچاویکی دەکرد، سەیری ھەموو بەژن و بالایەکی دەکرد، لە ھەموو شەقام و کۆلان و ڕارو و شوێنی سەرکەوتن و چایخانە یە کدا چاوی دەگێرا بەناو ئەم شارە چروپەدا بە لکو خودایە یارە کە بدۆزیتەو!...

دوایی ڕێکەوت بەزەیی پێدا ھاتەو: کچە کە دی! وا ڕێکەوت ئەو رۆژە جەژن بوو. ئەویش برسی بوو. باجی چوونە ناوێک دا بە یەکیک لە چێشتخانە گەورەکانی شارە کە. بەناو خانەکاندا تێپەری کرد. لێی ببوو بەخو سەیری ھەموو کەسیکی دەکرد. لە پەر لە جیی خۆی وەستا. وەک قاچی لە جێ چووبی و بوو. چاوێکی گەشەو. لێوێکانی کرانەو! (ئەلیزابیث) ی دی چەند گەزێک لەو لایە دانیشتبوو. کچە کەیش چاوی ڕێبوو ئەو شوێنە کە کۆرە کە لێی دانیشتبوو. بەلام چاوێکی سارد و سەپوون، ھیچ ترووسکە یەکی خۆشەویستی و ئاشنا یە تییدا دیار نەبوو. ھەر وەک کۆرە کە نەناسیبیتەو و بوو. چاوێکی کچە کە وەک چاوێکی پەیکەرێک و بوون!...

لەپاش ئەمە ی تاوێک سەیری (دەنتون) ی کرد، چاوی گۆتزیایەو بۆ بینینی ئەوانە ی لە پشت ئەو بوو!... ئەو ئەگەر ھەر سەیری چاوێکی کچە کە ی بکەوێت، گومانێ تێ

دهبرد که (ئەلیزابیث) بێ. بەلام جوولەکانی دەستەکانیشی ناسییەوه. ئەو کۆمەڵە قژە بچووکەیشی ناسییەوه که لار دەبوووه بەلای گوتیدا، له کاتی سەر بزواندنهکانیدا. بێجگه لهوه له شوێنهکانی تری لهشی و دەموچاوشی ورد بوووه، که هه‌موو دەم لهو شوێنه بێدەنگه‌ی فرۆکه‌خانه‌که‌دا دلی خۆی پێ ده‌گه‌شاندوه! یه‌کێک له‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ کچه‌که‌دا دانیشتبوون قسه‌یه‌کی کرد. کچه‌که‌ رووی وەرگێرا بۆ پیاویک که له‌ ته‌نیشته‌وه دانیشتبوو. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کرد. پیاوه‌که‌ له‌ له‌شدا بچووک بوو. جلویه‌رگه‌کانیشی ئەمه‌نده‌ پرپوچ بوون پیاویان ده‌هێنايه‌ پێکه‌نین. کابرا هه‌ر له‌ ماریکی ده‌کرد که شاخه‌کانی ئاوسابن. ئەو پیاوه‌ (به‌ندون) بوو. ئەو زاوايه‌ بوو که باوکی بۆ کچه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌بژاردبوو. (ده‌نتون) تاویک له‌ جیبی خۆی وه‌ستا. ڕه‌نگی زه‌رد هه‌ل‌گه‌را. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌چاو کچه‌که‌ و هاوڕێکه‌ی بخوات. دوا‌ی ئەو برستی برا و له‌سه‌ر ته‌ختیکی لای خواره‌که‌ دانیشت. پشتی کرده‌ کچه‌که‌ی یاری. به‌م ڕه‌نگه‌ ماوه‌یه‌ک مایه‌وه، نه‌یده‌وێرا جاریکی تر ته‌ماشای کچه‌که‌ بکاته‌وه. بەلام که ئاوری لێ دانه‌وه، کچه‌که‌ و می‌رده‌که‌ی و باوکه‌که‌ی و دایه‌نی کچه‌که‌ هه‌موویان هه‌ستابوونه‌ سه‌ر پێ، خه‌ریک بوون بچنه‌ ده‌ره‌وه‌! (ده‌نتون)‌ی به‌سه‌ر زمان له‌ جیبی خۆیدا مایه‌وه. هه‌روه‌ک ده‌ست و پێی به‌سترايێته‌وه‌ و بوو. به‌لام که ئەو چوار که‌سه‌ که‌می‌ک دوورکه‌وتنه‌وه‌ و، له‌ دووروه‌ له‌شیان بچووک ده‌رده‌که‌وت، هه‌ل‌سایه‌ سه‌ر پێی هیچی تری له‌ می‌شکدا جیگیر نه‌بێوه‌ ئەو نه‌بێ که دوايان بکه‌وێ!... له‌و ماوه‌یه‌دا تاویکی به‌سه‌ر داهاات، ترسا له‌وه‌ی پێ شوێنیانی ون کردبێ.

بەلام زۆری پێ نه‌چوو (ئەلیزابیث) و دایه‌نه‌که‌ی دۆزییه‌وه. چووبوونه‌ ناو شه‌قامیکی واوه‌ که رێبازی بزێوی هه‌بوو و، به‌ناو هه‌موو شاره‌که‌دا ده‌رۆیشت. بەلام (به‌ندون) و (مووريس) شوێنیان ون بوو.

لاوه‌که‌ خۆی پێ نه‌گیرا. پر به‌دڵ ده‌بویست یان ده‌موده‌ست کچه‌که‌ بدوینێ یاخود خۆی بدات به‌کوش! خۆی کوتایه‌ ئەو شوێنه‌ی که هه‌ر کچه‌که‌ و دایه‌نه‌که‌ی لێی دانیشتبوون. ئەویش به‌ته‌نشت ئەوانه‌وه‌ دانیشت! ده‌موچاوه‌ زه‌رد هه‌ل‌گه‌راوه‌که‌ی (ده‌نتون) پر بوو له‌ هه‌ست و نیازی شێتانه‌.

ده‌ستیکی برد بۆ مه‌چه‌کی کچه‌که‌ و گرتی و بانگی کرد: (ئەلیزابیث)!... کچه‌که‌یش ئاوری لێ دایه‌وه‌ و به‌سه‌رسورمانیکی ئاشکراوه‌ سه‌یری کرد.

بەلام له‌ ده‌موچاویدا هه‌ر ئەوه‌نده‌ دیاربوو که تووشی کابرایه‌کی نه‌ناسراو هاتوه‌ و لێی ده‌سله‌میته‌وه‌! جاریکی تریش به‌ده‌نگیکی واوه‌ قیژاندی به‌سه‌ر کچه‌که‌دا، که خۆی ده‌نگه‌که‌ی خۆی به‌لاوه‌ نه‌ناسراو بوو: (ئەلیزابیث)!... دل‌داره‌که‌م تۆ نامناسیته‌وه‌؟ به‌لام له‌ رووی ئەلیزابیث(دا) هیچ ده‌رنه‌که‌وت ترس و بێ سه‌ره‌وتی و په‌شی‌واوی نه‌بێ. له‌شی خزیی له‌ لاوه‌که‌ دوور خسته‌وه‌! دایه‌نه‌که‌ خۆی هێنايه‌ پێشه‌وه‌ تا ئەگه‌ر به‌پتووستی زانی ده‌ستی لێ بخاته‌ کار! ئەویش ئافره‌تیکی بچکۆله‌ بوو. سه‌ری سپی ببوو.

ده‌موچاوی هه‌ستی ناو دلی ده‌رده‌بری. به‌هه‌ردوو چاوه‌ گه‌شه‌ بریسکه‌داره‌ تیژه‌کانی له‌ (ده‌نتون) ورد ده‌بوووه‌وه. لێی پرسى: «ده‌لێی چی؟» ئەویش گوتی: «ئەم کچه‌ ده‌ناسێ!»... ئەویش رووی کرده‌ (ئەلیزابیث) و لێی پرسى: «تۆ ئەم کورپه‌ ده‌ناسیت؟»... کچه‌که‌ گوتی: «نه‌!».

(ئەلیزابیث) ده‌ستی کرد به‌دوو باره‌کردنه‌وه‌ی ئەم وه‌رامه‌: به‌لام به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه‌. ده‌ستی خستبووه‌ سه‌ر ناوچه‌وانی خۆی. هه‌ر وه‌ک یه‌کیکی تر وانی پێ گوتبێ و دووباره‌ی بکاته‌وه‌ ده‌یگوت: «نه‌... من ناینام. من له‌وه‌ دل‌نیام که من ناینام!».

- به‌لام... به‌لام... چۆن نامناسیته‌وه‌؟... من ده‌نتونم. ئەو ده‌نتونه‌م که هه‌موو جاریک ده‌تبینی. جی نیشته‌وه‌ی فرۆکه‌کانت له‌بیر چۆته‌وه‌؟ ئەو ته‌خته‌ بچکۆله‌یه‌ت له‌بیر چۆته‌وه‌ که له‌ناو بای به‌ره‌ل‌لا و پاک و خاوێندا له‌سه‌ری داده‌نیشتین؟. چامه‌کانی منت له‌بیر چۆته‌وه‌ که بۆم ده‌خوێنیته‌وه‌؟. (ئەلیزابیث) یش قیژاندی گوتی: «نه‌... نه‌... من ناینام... من ناینام... شتییک هه‌یه‌... به‌لام... نازانم چییه‌. هه‌رچی ده‌زانم ئەوه‌یه‌ که ناینام!».

ده‌موچاوی کچه‌که‌ ته‌واو ژاکابوو. سه‌رسورمانیکی ناخۆشیشی پێوه‌ دیاربوو. دایه‌نه‌که‌یش چاویکی خشانده‌ به‌و و به‌کوره‌که‌دا. ئەویش له‌م کاره‌ سه‌ری سورما‌بوو. دوا‌ی ئەوه‌ رووی کرده‌ کوره‌که‌ و، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کزه‌وه‌ پێی گوت: «چاوت لێیه‌؟ کچه‌که‌ تۆ ناسیت!» . دووباره‌ (ئەلیزابیث) پێی گوتیه‌وه‌: «من تۆ ناینام. من دل‌نیام له‌وه‌ که ناتناسم!».

- به‌لام خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆم! ئەی گۆرانییه‌کان و چامه‌ دل‌داریه‌کانت بیر ناکه‌ویتته‌وه‌؟ دایه‌نه‌که‌یش قسه‌که‌ی پێ بری: (کچه‌که‌ بۆی دووباره‌ کردیته‌وه‌ که ناتناسی... تۆ نابێ ئەوه‌نده‌ له‌ سه‌ری برۆیت. بێگومان تۆ به‌هه‌له‌دا چوویت. تۆیش جوان نییه‌ له‌مه‌ به‌ولاوه‌

گفتوگومان له گه لدا بکهیت. تۆ نابیی له چه قی رینگادا ئەمەندە تەنگە تاومان بکهیت!.

- بەلام.

که (دەنتون) ئەو وشەیی بە دەمدا هات، دەموچاوه باریکه لانه کهی چوو شێوهی هەناسە ساردییەکی بێ ئەندازە و خۆی دەکوتا بۆ ئەوێ لەبەر زۆر و ستەمی رۆژگارا بوەستی!... بەلام دایەنە که بەبۆلە بۆلێکەوه پیتی گوت: «ئەو! لاو! تۆ نابیی ئەوەندە سەر بکهیتە سەرمان!».

کوڕە که گوتی نەدایە قسە کهی ئەو. له خۆشەویستە کهی خۆی وردبوو و بانگی کرد: «ئەلیزابیث!».

کچه که ئەمەندە سەری سورما بوو لەم کارە، دەموچاوی بە جارێک شلە ژابوو. دامابوو. نەیدەزانی چی بکات. بەلام زۆری پێ نەچوو، قیژاندی بە سەریدا و گوتی: «من تۆ ناناسم... ناخ!... من پێم گوتیت ناتناسم... ناخ له دەست تۆ!».

(دەنتون) تاوێک واقعی ورم! دوايي ههستا و دهستی کرد بە نالە نال و بۆلە بۆل. دهنگه کهی دهبيسترا. وهک شيرتيکی برينداري لي هاتبوو. له تاو ئيشي دلي دهستی بهرز کردوه بۆ ئاسمان، دهپارايهوه له خودا... چاوی کهوت به بن ميهچه بلورينه کهی رینگاکه... پاش ئەو وه رگه رايهوه و دهستی کرد به کشانهوه. به ههناسه ساردییه کهوه لهم رتبهزهوه دهیگوێزايهوه بۆ ئەو رتبهزه. دوايي له ناو هاتوچۆکه راندا له چا و ن بوو.

چاوه کانی دایه نه که ههر له دوايهوه بوون، تا له چا و ن بوو. لهو کاته دا ئهليزابيث رووی کرده دایه نه که و به په شوکاوييه کهوه لبي پرسى و، له تاو ئيشي دلي دهسته کانی خۆی توند قووچاندبوو گوتی: «ئەو پیاوه کێ بوو؟... ئەو پیاوه کێ بوو؟».

دایه نه کهيش برۆکانی خۆی بهرز کردوه و به دهنگيکی رهوان و بيستراوهوه گوتی: «مرۆڤيکی گهوجه. من له مهوپيش ههر نه مديوه!».

- ههر نه تدیوه؟...

- خۆشەویستە کهم ههر نه مديوه! تۆ خۆت به مهوه خهريک مه که. دلي خويشت تهنگ مه که.

ه

له پاش چهند رۆژتيك يه کيکی تر له دهرگای نهخۆشخانه کهی پزيشکه کهیدا. واتا پزيشکه به ناوبانگه که، که چاکه ته کهی زهر د و سهوز بوو. پاش ئەو لاوێک هاته ناو ژووری نهخۆشی دهرخستنه کهوه. به دهموچاويکی زهر د هه لگه راو و په شوکا و سه رسامه وه، به ناو ژووره که دا ده هات و ده چوو. له پاش تاوێک به دهنگيکی به رزه وه به پزيشکه کهی گوت: «دەمه وئ له بیرم بچیتەوه سه نگدا تیی مۆریوه وه. له دهموچا و جلویه رگه کانی و به ژن و بالای ورد ده بووه... دواي ئەو وه راميشی دایه وه، گوتی: «ههر شتيکت بوئ له بيرت بچیتەوه، خۆش بێ يان ناخۆش، چهند کارتيکی ده وئ بوئ به جی بهیترئ. دواي ئەو په یوسته ئەوه يش بزانیته که مزيکی زۆر ده سیتم!».

- من ههر ئەوه ندەم ده وئ له بیرم بچیتەوه... ههر چيه که ده وئ ده تده می!

- که واته ئەوه کارتيکی ئاسانه. چونکه خۆت ده ته وئ واکه ی. من له وه م به ئه رکتر کردوه. ئەو يش له م دواييه دا، ئەوانه به جۆرتيکی واکه ی و گران بوون، به هيو نه يوم تپياندا سەر بکه وم. ههر چه ندە ئەو شته ی کردم به ئاره زووی ئەو که سه نه بوو که نواندم، که چی تپيشيدا سه رکه وتم!... ئەو يش کاری دلداري بوو. ههر له که پنه و به ينه که ی تۆی ده کرد. به لام ئەو کچ بوو. تۆيش دلت خورپه نه کات. دلنياه به کامی خۆت ده گه يت. لاوه که له تهنشت مرۆڤ نوينه که وه دانيشت. خۆی واکه ی پيشاندا که بێ دهنگ و سه نگ دانيشتوه. دواي ئەو ته ماشای پزيشکه که ی کرد و گوتی: «وا چيرۆکه که ی خۆمت بۆ ده گپرمه وه. دياره تۆيش ده ته وئ گوتی لي بگريت».

- «باشه... کچيک هه بوو ناوی ئهليزابيث مووريس بوو...». به لام قسه که ی خۆی بری. چونکه ده موچاوی مرۆڤ نوينه که ی دی، سه رسورمانيکی کوتوپری تيدا ئاشکرا بوو. ههر له وه هه ناسه يه دا لاوه که هه موو شتيک تپگه يشت ئيتر هه ستايه سه ر پێ. واکه ی پيشان دا که زال بووه به سه ر ئەو پياوه دا که له به رده مييدا دانيشتوه. دواي ئەو توند شانی پزيشکه که ی گرت. چهند تاو يکی پێ چوو.

ههر چه ندی کرد قسه ی بۆ نه هات، که هه ستی خۆی پێ ده ربهری... به لام پاشه جار گوتی: «بيده ره وه دهستم. بيده ره وه دهستم!» پزيشکه که يش هه ناسه يه کی هه لکيشا و گوتی: «مه به ستت چيه ؟...».

- بيده ره وه دهستم!

- کټې بدهمه وه دهستت؟

- نه ليزا بېټ مووريس. کچه که ی لټی دوايت!.

پزېشکه که ویستی خوۍ رزگار بکات له چنگی لاوه که. هه ستایه سه ریږی... به لام (دهنتون) چنگی زورتر له شانی گیرکرد! مروژ نوټنه که پالی نا به لاوه که وه، به دهنګی که به رزه وه پټی گوت: «به رم ده! به رلاکه!» . له پاش تاوټیک هر دوولایان به رهنګاری یه کتربون، که وتنه زورانبازییه کی توندوتیږه وه، که هیچیان لټیان نه ده زانی. نه مه یش سه باره ت به وه بوو که نه م جوړه وهرزینه ده میټک بوو له سهر زه ویدا باوی نه مابوو. مه گهر له کاتی گره و یاخود نومایشدا ببینرایه، نه گینا به رچاو نه ده که وت! به لام (دهنتون) هر نه وه نه بوو که له دوژمنه که ی خوۍ به ته مه ن بچو وکتر بی، هه روه ها به هیتریش بوو. جا له بهر نه وه هر له مپه ری ژووره که وه تا نه وپه ری ژووره که ده ستیان کرد به یه کتر گه وزاندن، تا (دهنتون) هه لټکی بډ هه لکه وت و دوژمنه که ی خوۍ دا به زه ویدا. به لام پزېشکه که له دواوه (دهنتون) ی راکیشا و که وت به سه ریدا... به لام هر تاوټکی پټی چوو، لاوه که گورج هه لسا یه سه ریږی و خوۍ بډ گیث کرد، په لاماری بدات. خوټن له ده ماره کانیدا هاته وه هوش خوۍ، هه ستی کرد سهری ته واد دیشی. پشتیشی وا به سهر نه ژنوکانی (دهنتون) وه. لاوه که یش پارچه هه ورټکی ته رکاوی به دهسته وه یه ده موچاوی نه و ی پټی ده سرټی. پزېشکه که هیچ دهنګی نه کرد. هر نه و ونده ی کرد په نجه ی کیشا بډ لاوه که، که واز له گوشینی پارچه هه ورکه به یتنی و له و ونده به ولاوه ده موچاوی ته ر نه کات... دواپی دهنګی دهرهات و گوتی: «یاریدم بده هه لسمه سه ریږی!...»...

(دهنتون) یش پټی گوت: «تو هیشتا به ته واده تی نه هاتو یتنه وه سه ر خوت».

- نارهمه ن منت تټیک شکاندووه!...

- ته نیا هه دوو کمان لټره داین... دهرگا که یش داخراوه... له وه زورتر مه لټی!...

دواپی نه وه ی هه ندټیک بی دهنګ بوون، لاوه که ده ستی کرده وه به قسه کردن گوتی: «هیشتا ماوټی سهرت ته ر بکه م... نه گینا له سه ریټشه که ت رزگار نابیت!...»

پزېشکه که یش خوۍ دایه ده ست دوژمنه که ی و، به موټییه که وه پټی گوت: «دهی هر تاوم پټدا بکه تا نوقوم دهیم!».

جاریکی تریش بی دهنګی دایگرته وه... دواپی مروژ نوټنه که ده ستی کرده وه به قسه کردن. گوتی: «وام دټنه پیش چاو که گه راوینه ته وه سه ر سه رده می به رد.

گه راوینه ته وه سه ر توندوتیږی و زورانبازی!... (دهنتون) یش به و قسه یه ده ماری بزوت و گوتی: «به لام له سه رده می به رددا که س نه یده وټیرا ده ست بخاته کاری دوو دلۍ خوښه ویسته وه!».

مروژ نوټنه که دیسانه وه که وته وه بیرکرده وه. پاش نه وه پزېشکه که ده ستی کرده وه به قسه کردن، لټی پرسى: «ده ته وټی چی بکه یت؟»... لاوه که یش گوتی: «له کاتی له هوش خو چوونه که تدا چاوټیک خشانده ناو قاقه زه کانتدا، تا ناوونیشانی کچه که م دوزییه وه، که له وه پیشی ناوونیشانیانم نه ده زانی. به ته له فونیش قسه م له گه لدا کرد. وا به ریټکه وه یه دټنه تیږه!».

- تو بلټی دایه نه که یشی له گه لدا بیت؟

- به لټی دټت.

- به لام بو چی؟... تینا گم چی ده که یت... نیازت چیه بیکه یت.

- هه روه ها گه رام بو چه کیکی کوشنده یش... نه مه زور سه یره که له م چه رخددا چه کی کوشنده نه و ونده که م بی. که چی له سه رده می به رددا تټیکرا که س هیچی نه بوو چه ک نه بی! دواپی نه م چرا یه م دوزییه وه. ته له کانم لټی کرده وه. چاو وروانی نه وه بووم خه به رت بیتنه وه. نه و ته لانه م هر به دهسته وه بوو. تا نه گهر بزوتیته وه به رهنګاریت بکه م! چرا که ی گرت به ده ستییه وه و بردی بو سه ر شانی پزېشکه که. ټینجا پټی گوت: «نه گهر بیت و هر چیت لټی داوا ده که م بو م نه که یت، هر به م چرا یه که لله ت ده شکټیم!».

پزېشکه که یش له نوو سراوی: (را به ری مروژنی نوټی بو نه اندازه کانی ره وشت و خو) وه رسته یه کی وهر گرتبوو، بوټی خوټنده وه گوتی: «کاروبار به توندوتیږی چاره ناکړی!».

(دهنتون) یش وهرامی دایه وه گوتی: «به توندوتیږی کاروبار چاره ده کړی. به لام نه و چاره کرده نه پسند نییه!».

- ټیستاکه چیت ده وټی؟

- ده بی به دایه نه که بلټیت که نیاز ده خه یته دلۍ کچه که وه بو نه مه ی شو به پیاوه قژ سوورده و چاو ته نکه که بکات. هر نه مه یه که بو م ده که یت!

- به لټی هر نه مه یه که بوټی ده که م!

- هر له و کاته یشدا من بیرى کچه که بخه روه!

- ئەمە پىچەوانەى سەرىزى پىشەكەمە!

- گوئى بگرە پىت بلىم... ئەگەر ئەم كچەم دەست نەكەوئتەو دەردىم پى خوشتر دەبى لە ژىن. تۆش ئەوئەندە بەهيو مەبە كە من رېز لە راوئىت بگرم. جا ئەگەر وەك پىم گوتوويت، وا هەلنەسووپىت و، منىش بەكامى خۆم نەگەم، ناھىلەم پىنج وردىلە لەسەر زەویدا بژىت! ئەوئەشت لەبىر نەچى كە ئەم چرايە، چەكىكى دىكاويىيە، تا ئازارەكى زۆرت نەدات ناتكوژى!... ئەوئەش بزانە، كە هەرچەندە ئەم كارە لەم رۆژانەدا بەكارەكى ناپەسند دادەنرى و باوئىشى نەماو بەلام من خۆمى لى ناكىشمەو! خۆ من ئەوئەش دەزانم كە ئەم ژىنە زۆر بابەتى وەهاى تىدا نىيە كە بەپىنى پىاو خۆى لە سەرى بدات بەكوشت!

- كە داينەكە هات دەتپىنى؟

- من ناھىلەم بىپىنى. خۆم لە پشت ئەم پەردەيەو دەشارمەو. لە پشت تۆشەو دەوئەستم! سەرى پزىشكەكە بەم قسانە كەوتە ئازاوەو. بىرى لە خۆى دەكردەو چى بكات. لەپاش تاوئىك بەلاوئەكەى گوت: «تۆ هەرزەكارەكى بەچنگىت، بەلام نىو پىشكەوتوويت. من خەرىكى ئەو بووم بەرامبەر بەنەخۆشەكەى خۆم پىوئىستى سەرشانى خۆم بەجى بەپىنم. بەلام وا دەردەكەوئى تۆ لەم كەينەوئەينەيەدا دەتەوئى بەئارەزووى خۆت بچىت بەرپەو!».

- كەواتە نىازت وایە ئەو پىم گوتوويت بى پىچ و پەنا بەجى بەپىنىت؟...

- من بۆم دەست نادات كەللەى خۆم بەشكاندن بەدەم لەپىناو كارەكى پىوئىستى وادا كە فرى بەسەر مەوئە نىيە!

- كەواتە چى دەكەيت؟

- مەوئى نوئىن ياخود پزىشك لە هەموو شتەك زۆرتەر رقى لە ئابرووچوون دەبىتەو. من پىاوئىكى دىندەنىم هەر ئەوئەندە، من دلتەنگى ئەوئەم كە ئەم كەينەوئەينەيە گەيشتە ئەم ئەندازەيە. بەلام دلتەنگى و پىشم و قىنەكەم لەپاش رۆژەك دوو رۆژ دەپۆن و نامپىن.

- سوپاست دەكەم. كەواتە لە يەكترى تىگەيشتەن و هەردووكمەن لەسەر يەك شت رىكەوتەن. ئىنجا كە وای لى هات پىوئىست بەو ناكات لەسەر زەوى ناو ژوورەكەو بەمىنەتەو، بەم جۆرەش دابىشەت!... هەروەك لاوئەكە رىوئىنى بۆ كارەكە داناو بەو جۆرە سەرى گرت. ... كچەكەش بىرەوئەريەكەى بۆ گەرايەو. واتا كۆرەكەى ناسىيەو و ژيانى پى لە دلدارى خۆى و ئەوى بىرەوئەو. دووبارە دەستى كەردەو بەدلدارى لەگەل كۆرەكەدا...

... ئا بەم رەنگە (دلدارى) سەركەوتەو... تەنەت بەسەر شارستانىتى سالى

(۲۰۰۰) هەمى پاش زابىنىشدا هەر سەركەوتەو!...

۱۹۶۷/۶/۱۶

میژووی جیهان

نووسه‌ری: رینییه سیدیلو

میژووی پیش میژوو

مرۆڤ له سه‌ره‌تای په‌یدابوونیا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌زانی که هیچ نازانی!... جا له‌به‌رئه‌وه، ئه‌مه‌ شتیکی ئاسان بوو، که باوه‌ر به‌و قسه‌ پرۆپوچه‌ بکات که له‌ باب‌ه‌ت بنچینه‌ی په‌گه‌زه‌کان و شاره‌کان و، دۆزینه‌وه‌ی ئاگر و ئاسن و، گه‌لیک شتی تره‌وه‌ ئه‌دوین جا ئه‌مانه‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک میژووی پابردووی مرۆڤ رۆشن ئه‌که‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بنچینه‌ی سروشتیشی ده‌رئه‌خه‌ن... ئنجا جوانی ئه‌م قسه‌ پرۆپوچه‌ بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌ندیشه‌ (خیال)یه‌دا که پریشگی تیا ئه‌دان، ئه‌و قسانه‌یان خستبووه‌ میشکی مرۆڤه‌وه و تیا جیگیربووون!.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌ پرۆپوچه‌یش بخه‌ینه‌ لاره‌ و، هه‌رچی له‌ناو (نوسراوه‌ پیرۆز)ه‌کاندا به‌ لیکێ بده‌ینه‌وه، که به‌ دووهم سه‌رچاوه‌ی میژوو دانه‌نرتن، وامان بۆ ده‌رئه‌که‌وه‌ی که له‌ دایک بوونی (بابه‌ ئاده‌م) به‌ر سالی (٤٠٠٤)ی پیش زایین ئه‌که‌وه‌ی (لافاوه‌ گه‌وره‌که‌ی جیهانییش) به‌ر سالی (٢٣٤٨)ی پ.ز ئه‌که‌وه‌ی...

له‌دوای (قسه‌ پرۆپوچه‌کان) و (نوسراوه‌ پیرۆزه‌کان)یش سییه‌م سه‌رچاوه‌ی میژوو دیته‌ پێشه‌وه، که ئه‌ویش (زانست)ه... زانستیش له‌چاوه‌ قسه‌ پرۆپوچه‌کاندا له‌ رووی ئه‌ندیشه‌وه، به‌هه‌ژار دانه‌نرتی... جا له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌و وا پێشان ئه‌دات- ئه‌ویش به‌دڵه‌ له‌رزیه‌که‌وه- که زه‌وی له‌پیش سه‌د هه‌زار سالی هه‌بووه‌!... هه‌رچی زانسته‌ پرس زۆتر ئه‌کات له‌وه‌ی که بلێ وایه... ئه‌و له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زه‌وی ناسه‌کان که له‌بابه‌ت زه‌وییه‌وه ئه‌یکه‌ن و، له‌بابه‌ت زه‌وی هه‌لکۆلین^(١) و ئه‌و شوینه‌وارانه‌وه که ئه‌یدۆزنه‌وه، یارمه‌تی وه‌رئه‌گرێ... هه‌روه‌ها له‌ لی وردبوونه‌وه و تیگه‌یشتنی زاناکانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه یارمه‌تی وه‌رئه‌گرێ که چوونه‌ته‌ ناو ئه‌و تیره و هۆزانه‌وه که ئیستایش نزیکه‌ی سه‌ره‌تای ژبانی مرۆڤایه‌تی ئه‌ژین، تابوتانی بگاته‌ ئه‌و وه‌رامانه‌ی که پرسیاره‌کانی خۆی پێ لیک بداته‌وه... به‌لام ئیسه‌ نابێ به‌م لیکۆلینه‌وه سسته‌ به‌ئهرک و ئازاره‌ پێکه‌نین... وا هه‌ل ئه‌گرێ ئیسه‌ پش خه‌ریکی ئه‌وه‌بین که ئه‌وه‌ی زاناکان ئه‌یلێن به‌یه‌نینه‌ پیش چاوه‌ی خۆمان زاناکان

(١) زه‌وی هه‌لکۆلین: (التنقیبات)

ئه‌لێن (زه‌وی) و (مرۆڤ)، هه‌ردووکیان، له‌ ئه‌نجامی گه‌شه‌کردن و کاره‌ساتی سروشتی سه‌رسوهرینه‌ری په‌یتا په‌یتاوه‌ په‌یدابوون... بام وای به‌یه‌نینه‌ پیش چاوه‌ی خۆمان که زه‌وی نزیکه‌ی سێ هه‌زار ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپێشه‌وه ده‌ستی کردوه‌ به‌په‌یدابوون هه‌روه‌ها نزیکه‌ی دوو هه‌زار ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپیش دروست کراوه‌ زیندووکه‌کان^(١) په‌یدابوون له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌م دروست کراوانه‌ له‌پیشدا له‌شیوه‌ی (به‌کتیرا)دا بوون، له‌ناخی ئاودا ژیاون، به‌چاوش نه‌بینراون... دوای ئه‌وه‌ ئه‌و دروست کراوانه‌ ده‌رکه‌وتوون که برپراگی پشتیان هه‌یه^(٢). ئه‌مانیش پێنج سه‌د ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپیش په‌یدابوون هه‌رچی گیانه‌به‌ره‌ مه‌مک داره‌کانیشه‌ له‌پیش سه‌د ملیۆن سالی هه‌رکه‌وتوون ئه‌و گیانه‌به‌رانه‌یش که له‌ مرۆڤ ئه‌که‌ن چهند (ده‌میلیۆن)یک ساڵ له‌مه‌وپیش هاتوونه‌ته‌ ناوه‌وه‌ دوایی گه‌شه‌کردنی پیشکه‌وتوویی گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی که (مرۆڤ)یش بێته‌کایه‌وه؛ له‌ناو ئه‌و دارستانانه‌دا که‌که‌وتوونه‌ته‌ که‌مه‌ری زه‌وییه‌وه، که خاوه‌نی گه‌رماو ته‌رپین^(٣)...

زۆری پێ نه‌چوو ئه‌م گیانه‌به‌رانه‌ی که به‌چوار چنگۆله‌ ئه‌رۆیشتن به‌پیدا، ژبانی ناو دره‌خته‌کان کاری تی کردن دوایی وایان لی هات له‌سه‌ر دووپت ئه‌رۆیشتن دووپتییه‌که‌ی تریشیان ئه‌دا، له‌ خۆه‌لواسین به‌لقی دارودره‌خته‌وه، له‌وکاتانه‌دا که له‌م داره‌وه‌ بۆ ئه‌و دار هاتووچۆی ئه‌کرد... رۆژگار تیپه‌ری و گیانه‌به‌رکه‌نیش، یشیان راست بووه‌وه، سه‌ریشیان په‌راوه‌ستا و میشکه‌که‌یشیان گه‌وره‌تری لیته‌ات...^(٤)

(په‌یدابوونی هۆش)^(٥):

دوای ئه‌وه‌ ئه‌و شاکاره‌ سه‌رسوهرینه‌ره‌ هاته‌ پێشه‌وه، که بازدی به‌م گیانه‌به‌ره‌ دا و گه‌یاندیه‌ پله‌ی (مرۆڤایه‌تی) چونکه‌ سه‌رده‌می به‌سته‌له‌ک په‌یدابوو که لا‌فاوه‌که‌ی هه‌موو جه‌نگه‌لستانه‌کانی له‌بن هه‌لکه‌ند و پای به‌ده‌م ئاوه‌وه‌ چهند کۆمه‌لیکیشی له‌م جووره‌ گیانه‌به‌رانه‌ به‌ته‌نیایی و ئاواره‌یی هێشته‌وه‌ له‌ پال شاخه‌کاندا، په‌ناگاکانی ناو جه‌نگه‌لستانه‌کانیان له‌ده‌ست چوو بوو.

(١) زیندووکه‌کان.

(٢) برپه‌داره‌کان.

(٣) که گه‌رم و شی دارن.

(٤) میشک: (الدماغ).

(٥) هۆش: (العقل).

له‌بەر ئه‌وه ناچاربوون، له‌ده‌ست گيانله‌به‌ره درنده‌كان خويان ده‌رباز بکه‌ن و په‌نا به‌رنه ناو ئه‌شکه‌وته‌کانه‌وه... هه‌روه‌ها خۆ پاراستنه‌که‌يشی ناچاری کرد پشت به‌ده‌ستی به‌چه‌کێک ياخود به‌ ناز و جيانزێک^(١) که ئاره‌زووکردنی نه‌مردن پێی به‌خشيبوو^(٢)، ئه‌و ناز و جيازه‌يش بریتی بوو له: (هۆش)... جا ئه‌و تاوه‌ ده‌مه‌ی که مرۆڤ ده‌ستی کرد به‌پشت به‌ستن به (هۆش)، به‌ له‌دايک بوونی (مرۆڤ) دانه‌نرئ!...

جا (مرۆڤ) به‌سايه‌ی ئه‌م (هۆش)ه‌و بوو که ده‌ستی کرد به‌ده‌سه‌لاتداریی به‌سه‌ر (جيهان)دا... به‌لام (جيهان) به‌روويه‌کی خۆشه‌وه به‌ره‌و پيڕی (مرۆڤ) نه‌چوو... به‌پێچه‌وانه‌وه ته‌نگوچه‌له‌مه و گيروگرفتێکی زۆری هينايه به‌ر، (هۆش)يش بریتی بوو له چه‌کێک، که له (مرۆڤ) به‌ولاوه هه‌يچ دروست کراوێکی تر ده‌ستی نه‌که‌وت...

ئنجـا مرۆڤ ده‌ستی کرد به‌لێکۆلینه‌وه و لێ وردبوونه‌وه... ئه‌بوو به‌دواي هه‌موو شتێکدا بگه‌ڕێ و بیدۆزیته‌وه... به‌لام له‌پیش هه‌مووياندا به‌دواي ناسینی ده‌روون و له‌ش و جيهانی خۆیدا گه‌را... هه‌روه‌ها مرۆڤ پێویست بوو هه‌موو شتێکیش دابه‌یت... هه‌ندێ شت فێربوو... دواي زانیاری و شاره‌زایی پیشکه‌وت و فراوان بوو... به‌لام هه‌رجیه‌کی بۆ ده‌رکه‌وت هه‌شتا که‌م بوو، گه‌لێک که‌متریش بوو له‌ چا و ئه‌و زانیاریاندا که ئه‌بوو له هه‌زاران ساڵه‌ی دوا رۆژدا ده‌ستی که‌وێ... به‌لام ئه‌وه‌يش دیاربوو که ئه‌و زانیاری و شاره‌زایی هونه‌ری که مرۆڤ ده‌ستی کردبوو به‌کۆکردنه‌وه‌يان، هه‌رچه‌نده جاره نا جارێک ئه‌هاتنه پاشه‌وه و که‌میان نه‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ماوه‌ی ژيانیا تا ئه‌هات زۆرتیان لێ ئه‌هات و پشت به‌پشت په‌ره‌يان ئه‌سه‌ند... جا ئه‌م گه‌نجینه‌یه‌ی که ئیمرو له‌ به‌رده‌ستماندايه و به‌و جوهری له‌وه‌پیش پيشان درا کۆتۆته‌وه، هه‌ر بریتیه‌ی له‌وه‌ی که ئیمه پێی ئه‌لێن (شارستانی) ياخود (ئاوه‌دانی)... ئه‌مه‌يش بۆ هه‌يچ جوهره دروست کراو ياخود گيانله‌به‌ریکی تر نه‌لواوه، که زانست و هونه‌ر پشت به‌پشت کۆبکاته‌وه و به‌جێی به‌هێلێ بۆ نه‌وه‌ی خۆی.

ئهم نازه و جيازه هه‌ر به‌ (مرۆڤ) براره‌وه. جا له‌بهر ئه‌وه، له‌ دايک بوونی (مرۆڤ) بریتیه‌ی له‌ له‌دايکبوونی (مێژوو)... ياخود (به‌ره‌به‌یانی مێژوو)...

(١) راستتر: که‌ره‌سته‌یه‌ک یان: که‌لوپه‌لیک.

(٢) ئاره‌زووکردنی نه‌مردن: (غریزه‌ البقاء)، په‌مه‌کی مانه‌وه.

زمان... ئاگر... ئاین

مرۆڤ له‌وکاتانه‌دا که له‌ناو تاریکیدا ئه‌ژیا، له‌ رۆژانی رابردوویدا، چهند جه‌نگێکی بیروباوه‌ری وه‌های برده‌وه که له‌ هه‌مووشتیکی تر بالاترین له‌وه‌دا که له‌گيانله‌به‌ره درنده‌کانی جوێ بکاته‌وه. ئه‌نجامه‌کانی ئه‌و جه‌نگانه‌يشی هه‌تا ئیستا ماونه‌وه، له‌ناونه‌چوون وادیاره ئه‌و ئه‌نجامانه‌يش هه‌ر ئه‌مینه‌وه و زالیش ئه‌بن به‌سه‌ر چاره‌نوسی نه‌ته‌وه‌کاندا... ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌يش بریتین له: (زمان) و (ئاگر) و (ئاین)... چونکه هه‌يچ خۆینه‌واریه‌کی وه‌ها نه‌دۆزراوه‌ته‌وه که بووبێ له‌پیش مێژوودا، بێ ئه‌مه‌ی له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌یدا نیشانه‌ی ئه‌وه‌ی تیا بووبێ که رۆژه‌کانی ئه‌و خۆینه‌واریه‌ی ئه‌و سێ بابه‌ته‌یان زانیوه‌!

١- ئه‌مه‌يش له‌بهر ئه‌وه‌یه که هه‌ر (مرۆڤ)ه‌ له‌ناو هه‌موو گيانله‌به‌رانا که ئه‌توانێ قسه بکات که هونه‌ری بیرکردنه‌وه‌يش به‌کارئه‌هێنێ جا له‌بهر ئه‌وه زۆری پێ نه‌چوو فێری قسه‌کردن بوو، به‌چهند ده‌نگێکی دیاردی کراو، که خۆی وای دانا، به‌هه‌ریه‌که‌یان واتایه‌کی تایبه‌تی بدات ئنجـا لێره‌وه (زمان) داها، که بریتیه‌ی له‌ گالیسکه‌یه‌کی (بیر)و، که‌لوپه‌لیکی ناوازی گفتوگۆکردن... ئیتر له‌ رۆژی له‌دايکبوونی (زمان)ه‌وه، ژيان له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، ده‌ستی کرد به‌به‌ره‌مدان زوو به‌زوو، له‌ داهیتانی ده‌نگه‌کان و شتیه زمانه‌کان و برگه (مقطع)ه‌کاندا پیشکه‌وت و هه‌ندیکیشی خسته پال یه‌ک... هه‌روه‌ها ئالۆشه‌کانیش له‌ دايک بوون مرۆڤ ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌دواي ئه‌و هۆیاندا که ئه‌و ئالۆشانه دانه‌مرکینه‌وه ئه‌مه یه‌که‌م جاربوو که مرۆڤ ددان به‌ئەقین یان دلداریی دا، بێ هه‌روه‌ها یه‌که‌م ده‌مه‌قالتیشی ده‌ست پێ کرد... ئیتر له‌و رۆژه‌یشه‌وه ژيانی (مرۆقايه‌تی)ی راسته‌قینه ده‌ستی پێ کرد...

٢- مرۆڤ له‌ مێژوه‌وه (ئاگر)ی ده‌ناسی روه‌و چاکه‌که‌ی ئاگری ناسی ئه‌وه‌يشی له‌ تینی هه‌تاوی رۆژا دۆزیه‌وه...

روه‌و خراپه‌که‌ی ئاگریشی له‌ بروسکه و هه‌وره‌ تریشقه و شاخه ئاگرینه‌کان و ئه‌و ئاگرانه‌دا ئه‌دی که به‌رئه‌بوونه‌وه و نه‌ی ئه‌زانی چۆن و له‌چیه‌وه په‌یدا ئه‌بن ئاگره‌کان به‌رئه‌بوونه جه‌نگه‌لستانه‌کان و پووش و په‌لاشی مێرگه‌کان!... به‌لام زۆریان پێ نه‌چوو، له‌ تێگه‌شتندا پیشکه‌وتن، تا گه‌يشته ئه‌وه‌ی هۆی گر په‌یداکردنیان دۆزیه‌وه، دووریش نییه که له‌ خۆش به‌ختیانه‌وه بووبێ، که له‌وه تێگه‌شتن که له‌ لێک که‌وتنی دووپارچه

بهرد له شپوه په کی توندوتیژدا پزېسکه ناگری لې په یدانه بې!... جا هر نه وندده فیږی نه وده بوون ناگر هه ل بکه، دده موده ست هه سستیان به هېز و هه پده تی خوږیان کرد ئیتر له و روزه وده له په رستنی ناگر وازیان نه هیتا چونکه دیمه نه ناگره کان ترسیان نه خسته دلپانه وده به لام نه وندده ی پې نه چوو، ناگریان خسته ژیر چنگی خوږیانه وده، که یو که لکی خوږیان به کاریان نه هیتا نه وانه که هه تا نه و ساکه هه چپیه کیان نه خوارد به کالی نه یان خوارد، هه ر له خوږیانه وده فیږی هونه ری چپشت لپنان بوون... هه وده ها له پاش ما وده په ک فیږی خشت سوور کردنه وده یش بوون، له نا و ناگر دا، به مه به سی نه وده کی خانوویان لې دروست بکه نه هه وده ها فیږی (کان)^(۱) توواندنه وده یش بوون... له پاش نه وده به چنده هه زار سالییک (زانست) له پږی به کارهیتانی (کان) هه کانه وده، وای لې کردن بتوان (پږیگا ئاسنینه) و (تانک) دروست بکه نه که چي له گه ل نه م هه موو پږیسه که و تنه یشدا، هه تا ئیستاکه یش، هه ر موم دانه گیرسین له نا و په رستگا کیاندا، گوږی سه ریازی نه ناسراویش به وده ریز لې نه گرن، که شاپلیته به کی سه رده تایی له سه ر هه ل بگیریسین!...

۳- هه رچی (تایین) یشه، هه ر له سه رده تایی ژبانی مرؤقه وده، دلې مرؤقانی داگیر کرد وده هه تا ئیستاکه یش ده سنی لې هه ل نه گرت وده... کاروباری تایینش له سه رده تادا فری به سه ر جادوو گه ربی و چا و به ست کردنه وده زور تری وده له وده کی با وده و خوا په رستی پږی کوپنیک بوو بې؛ چونکه مرؤقی سه رده تایی، نه ی نه توانی خوږی له وترسه نازاد بکات که هیته کانی سروشتی نه یان خسته دلپه وده، یا خود گیانله به رده درنده کان نه یان تو قاند و میشکیان پږ نه کرد له مه ترسی هه رچی ترسیشه به ئاسانی نه گوږی و نه بې به په رستی گیانله به ران و، شتومه که په ره سینه کان و، له و شتانه وده ده سنی پې کرد، که له ژوو ر تنی گه یشتن و په ی پې بردنی مرؤقه وده هه وده ها کاروباری تایینی له ترسی مردنه وده په یدابوون جا چونکه مرؤقه کو نه کان هوی کوږانه وده ژبانیان نه نه زانی، نه ترسان له وده یش که مردو وده کان نازاری زیندو وده کان بدن، به هیوای نه وده یش بوون که نه و مردو وده بتوانن یارمه تی بیان بدن، له بهر نه م هویانه هه موو، به تنه گ نه وده وده بوون که مردو وده کانی خوږیان به ناز و ریزه وده بنیږن، که له نا و گوږه کانیشیاندا که لویه له و خوارده مه نی دابنن، که پهل و پږشیان به گوریس به ستنه وده، تا ما وده نه دهن به وده کی نازاری که سی بدن. له پاش ده میک فیږی نه وده یش بوون که هاوار به رنه به رگیانی با پیرانیان، داوای یارمه تی بیان لې

(۱) کان: کانزا (معدن)، کان به مانای (منجم) دیت

بکه نه که به سه ر دوزمه نه کیاندا زالیان بکه نه کوشتی^(۱) پږیسه که ش کردن و، نوشته کردن و، بیرو با وده ری پږو پو چیشیان داهیتا یو نه مه ی ریز گرتنی خوږیان پږیسه که شی گیانه سه ر لې شپو وده کان و دهر به دهره کان و گیانه خو مالپیه کان بکه نه له هه ر هوزه یش په کییک خوږی ترخان کرد بوو، یو تیگه یشتنی هونه ری تایین، یو نه مه ی مام نا وده ندی بکات^(۲) له نا وده زیندو وده کان و نه و هیته نه ناسرا وانه دا که له پشت ژبانه وده تارماییان دیاره... جا به درته ی روزه گار، په رستکاری به کان گوږان و گه یشتنه پله ی (یه ک خوا یی) له پاش نه وده (خوانه ناسی) هاته کوږه وده و، که وته به ربه رده کانی وده له گه ل (یه ک خوا یی) دا!... نه وده هه یه، له بهر نه وده مرؤق هه ست به خوږی نه کات، کز و بې ده سلا ته به رامبه ر نه وده هیته کی هیشتا نه یناسیوه و نه یدیوه، له هه موو سه رده میکی خوږیدا، هه رگیز له بیرو با وده ری پږو چوچ و چاو وراو کردن وازی نه هیتا وده!... جا به هوی دهر که و تنی نه م سی شته وده: (زمان) و (ناگر) و (تایین)، مرؤق ده سنی کرد به زالیوون به سه ر درنده به تیبی سه رده تایی خوږیدا!...

ئاو ده دانی چه رخی را وکردن

مرؤق له سه رده تایی ژبانیان خه می نه وده کی خوارد که خوږی پپاریزی له مردن و نازار، له بهر نه وده یش به رده نگاری گیانله به رده درنده کان نه بوو، که نه و نه شک و ته ی نه وانه تیا نه ژبان هه ر یو خوږی می نیته وده جا له بهر نه وده پیویست بوو به دکاریی نه و گیانله به رده درنده له کوږ خوږیان بکه نه وده دوو ریش نییه که با وده ریان و ابووی، خواردنی دلې گیانله به رده درنده، هیت و گوږ نه دات به پیاو یو نه مه ی به رگه بگری و بکه ویته زورانبازی به وده له گه ل نه و درنده دا... خواردنی گوشتی فیله گیتزه یا خود ئاسکیش، گورج و گوږی نه و گیانله به رانه بیه خشی به پیاو له را کردند!... خواردنه وده خوږی شپیش نازیی و به چنگی نه و گیانله به رده به مرؤق بیه خشی... به م رهنه مرؤقه کانی پږشیان که له سه رده تایی ژباند خواردنیان هه ر له سه ر گزو گیا بوو خواردنی گوشت فیږیوون و ده سستیان پې کرد... دوا ی نه وده یش فیږی نه وده بوون که چن له سه ر ناگر نه و گوشته بېرژین.

زوریسی پې نه چوو، وایان لیتهات به دوا ی گیانله به راندا نه گه ران بیاندوزنه وده و راویان بکه نه، تا خوږی له خواردنی گوشته کانیان بیین... تا به م رهنه راوی گیانله به ران و،

(۱) کوشتی: قوربانی.

(۲) هاوسه نگیه ک بکات....

پاوی ماسی، ههردووکیان بوون به کار و فرمانی بنچینهیی مرۆڤ...

مرۆڤه‌کان فێری ئه‌وه‌یش بوون که به‌کۆمه‌له‌ بژین- وه‌ک فیه‌له‌کان و مه‌یمونه‌کان- بۆ ئه‌مه‌ی باشت‌تر بتوانن خۆیان بپارێزن... فێری ئه‌وه‌یش بوون که کزیی و بێ ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌چه‌ک چاره‌ بکه‌ن... هه‌ینایان له‌ ته‌خته‌ و به‌رد کوته‌ک و دارده‌ست و ڕم و چه‌قۆ و پاچیان دروست کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ فێری تیروکه‌وان دروست کردن بوون.

له‌ دووره‌وه‌ دوژمنه‌که‌ی خۆیان پێ ئه‌پیکا... کاتیکی وایش هات فێری هونه‌ری نیچیر ڕاوکردن بوون، خۆیان له‌ نیچیره‌کان مات ئه‌دا و، داویان بۆ ئه‌نانه‌وه‌ و، ته‌له‌یان بۆ دانه‌نان...

دوا‌ی ئه‌وه‌ دڵ په‌قی و فروفیل‌بازی و خۆه‌لک‌بێژان چوه‌ گیانیانه‌وه‌، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا خۆیان له‌ خۆیاندا کز و بێ چاره‌بوون، به‌لام ئه‌یان‌توانی به‌سه‌ر ئه‌و درنده‌یه‌شدا زāl بێن که له‌ خۆیان به‌هه‌ت‌ترین!... به‌هۆی خۆه‌لک‌بێژانه‌که‌یانه‌وه‌، گیانی خراپه‌کاریش سواری دلبان بوو... هه‌رچی جه‌نگه‌له‌ ڕاوکردنه‌وه‌ په‌یدا‌بوو... چونکه‌ مرۆڤ چه‌کی کوشنده‌ی داهه‌ینا بۆ کوشتنی گیانه‌له‌به‌رانی درنده‌... به‌لام له‌پاشدا ئه‌و چه‌کانه‌یان له‌ خۆشیاندا کارکرد... که ناکۆکی ئه‌که‌وته‌ ناوه‌ند تاک و ته‌رایانی مرۆڤه‌کان خۆیان‌وه‌، یاخود ناوه‌ند خه‌زانه‌کان‌وه‌، یان ناوه‌ند تیره‌ و هۆزه‌کان‌وه‌ مرۆڤه‌کان ئه‌و چه‌کانه‌یان له‌ دژی یه‌کتری به‌کارئه‌هه‌ینا.

زۆری پێ نه‌چوو، مرۆڤه‌ سه‌رکه‌وتوه‌که‌ له‌ جیاتی ئه‌مه‌ی دوژمنه‌ شکاوه‌که‌ی خۆی بکوژێ، ئه‌یکرد به‌به‌نده‌ی خۆی!... له‌ فروفیل‌کردنیه‌وه‌ له‌ گیانه‌له‌به‌رانی درنده‌، مرۆڤ فێری ئه‌وه‌بوو که فروفیل‌ له‌ دراوسێکانی خۆشی بکات!... نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دوژمنی خۆیدا ئاشت ئه‌بووه‌وه‌ که‌چی زۆری پێ نه‌ئه‌چوو، دۆستایه‌تییه‌که‌ی خۆیان و ئه‌وانیان ئه‌شکاند، لێیان ڕائه‌په‌ڕین و چه‌کیان لێ ئه‌خستنه‌کار، وایان ئه‌زانی که به‌هۆی ئه‌و جه‌نگه‌وه‌ هه‌موو جه‌نگێک له‌ناو ئه‌به‌ن!...

(تۆوی هونه‌ره‌کان):

له‌وکاتانه‌دا که له‌ناو ئاشتیدا ئه‌ژیان، مرۆڤه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ڕێک خستنی ژبانی خۆیان فێری به‌زم‌په‌ڕم و هه‌له‌په‌رکی بوون ده‌ستیکیان هه‌ینا به‌سه‌ر خانوه‌کان و به‌رگ و پۆشه‌نییه‌کانیاندا ده‌رزبێ وایان داهه‌ینا که کونی تیا‌بو، ئه‌ویشیان له‌به‌رد دروست کرد، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ پیستی گیانه‌له‌به‌ره‌ درنده‌کان جلوه‌رگ بۆ خۆیان بدروون... هه‌روه‌ها چرایشیان

داهه‌ینا، ناو ئه‌شکه‌وته‌کانیان پێ ڕووناک ئه‌کردنه‌وه‌... ملوانکه‌ و گه‌ردانه‌ و خشلان داهه‌ینا، له‌ هه‌یلکه‌ شه‌یتانوکه‌ و کاره‌با و مه‌رجان و ددانی سه‌گ و گورگ ئه‌یان هه‌ینه‌وه‌.

ئه‌مانه‌یان بۆ خۆپازاندنه‌وه‌ به‌کار ئه‌هه‌ینا دوورنیه‌ که بۆ کیش کردنی گیانه‌ پاکه‌کان و بۆ ده‌رکردنی گیانه‌ خراپه‌کانیش به‌کاریان هه‌ینان... ئه‌ی تۆ چاوت لێیان نییه‌ که له‌سه‌ر دیواری ئه‌شکه‌وته‌کانیان وینه‌ی گیانه‌له‌به‌رانیان کیشاوه‌ و تیر یاخود ڕمیان لێ که‌وتوه‌؟... تۆ بلێی ئه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ بووبی که له‌ کاتی ڕاوکردندا (به‌خت) ڕوویان تێ بکات؟... هونه‌ره‌کان له‌پێشدا بریتی بوون له‌ ده‌ربڕینی نیشانه‌کانی چاوه‌به‌ست کردن یاخود جادووگه‌ری... به‌لام له‌ دوا‌یدا نرخیکی تریان په‌یدا کرد بۆ خۆیان... ئه‌و وینه‌ ڕه‌نگاو‌ڕه‌نگانه‌یش که له‌سه‌رده‌می ڕاوکه‌رانه‌وه‌- پێش میژوو- بۆمان ماونه‌ته‌وه‌، به‌لگه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و ڕاوکه‌رانه‌ له‌ هونه‌ر زانیدا ده‌ستیکێ گه‌وره‌یان بووه‌...

ئاوه‌دانی شوانه‌کان

که ئاوه‌دانی ڕاوکه‌ره‌کان به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌سه‌د هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێشه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردبێ، ئه‌بێ ئاوه‌دانی شوانه‌کان، که له‌دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردوو، زۆرتر بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ده‌هه‌زار ساڵ... هه‌رچی ئه‌و که‌له‌ سه‌هۆلانه‌بوو که له‌ چه‌رخێ سه‌هۆل به‌ندان‌وه‌ ما‌بوونه‌وه‌، ده‌ستیان کرد به‌توانه‌وه‌.

باو باران و سه‌رما، ڕوویان کرده‌ خۆشی ئیتر مرۆڤه‌کان له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانیان هاتنه‌ ده‌روه‌ به‌سه‌ر ئه‌و سه‌وزه‌گیایانه‌دا بلا‌بوونه‌وه‌ که تازه‌ ده‌ستیان کردبوو بگه‌شه‌کردن... ئیتر له‌ ڕاوکردن ده‌ستیان هه‌لگرت و بوون به‌شوان...

چونکه‌ له‌وه‌پێش گیانه‌له‌به‌رانی سه‌ر زه‌وییان له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌کوشت که خۆیانیان لێ بپارێزن و گۆشته‌کانیشیان بکه‌ن به‌خۆرشت بۆ خۆیان... به‌لام له‌مه‌ به‌دوا‌وه‌ ده‌ستیان کرد به‌مالی کردنیان و به‌خه‌ت‌کردنیان له‌ گاو مانگاوه‌ ده‌ستیان پێ کرد چونکه‌ ئه‌مانه‌ له‌ هه‌موو گیانه‌له‌به‌رێک بێ وه‌ی تربوون.

پاش ئه‌وان، ده‌ستیان کرد به‌پام کردنی که‌ر و حوشت‌ر و ئاسک و فیه‌له‌ گێژه‌، به‌مه‌ڕه‌بزن و گامیش و ئه‌سپ و مایین و سه‌گ و ئیستر و به‌ران... ده‌ستیان کرد به‌مالی کردنی مریشک و که‌له‌شیر و په‌له‌وه‌ران... فیه‌له‌کانیان ناز ئه‌گرت، له‌به‌ر که‌لک و فه‌ریان... هه‌رچه‌نده‌ که‌سانی واهه‌ن له‌و باوه‌ره‌دان، که مرۆڤ له‌به‌ر مه‌به‌سی ئایینی گیانه‌له‌به‌رانی پام کردوو، به‌لام به‌لگه‌ی وا زۆر به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ که بیه‌چه‌سپێتیته‌ دله‌وه‌، که له‌به‌ر که‌لکی

ئابووری دهستی داوخته گیانله بهر به خپوکردن... ئیتر له و ساكه وه، مرؤف به و چاوه وه ته ماشای گیانله بهرانی نه ته کرد كه سه رچاوه به كن راسته وخو خورش و كهول و شیر و هیلکه ی نه خنه بهر دهست بیتجگه له وه چاوشیان کرایه وه و چنه دهرگایه کی گه وره یشیان لی کرایه وه بۆ پیشه سازی، وهک: پیشه وکاری پیست ناماده کردن و، خوری سازکردن و، که ره و په نیر دروست کردن...

له گهل داها تني شوانکاره بیدا، مرؤف له ته شکه وته کانیان هاتنه دهر وه له نزیک ته وه رگایانه وه که پانه ئازله کانیان تیا ته له وه پان، دهستیان کرد به دامه زرانندی خپوته تی سووک و ساکار هه روه ها به هوی ته وه که به دوی جی له وه و سه وزه گیای ته و تازه دا ته گه پان بوون به کوچه ر... ته م جوړه ژبانه کاری کرده ئاوه دانی و پیشکه وتنی مرؤف... هونه رکان دواکه وتن چونکه هه مو لایه ک خوویان دایه پیوستی ژبان فیروون؛ چون هه سان به کار بهیتن بۆ دم تیزکردنی ته و که لویه لانه ی که له سینگ دروستیان ته کردن.

فیروون کاسه و گلینه و گوژه و ئامانانی تر له گل دروست بکه نه له مه دا که لویه لی وایان به کار ته هینا که ته و ئامانانه گورج بسووپینه وه، تا ناویان بۆش بکه نه.

ئاوه دانی چه رخی کشتوکال

پیشکه وتنی چه رخی شوانکاره یی، گه یشته راده یه کی وه ها که مرؤف هیواش، هیواش خو بداته چاندنی و کشتوکال به م رهنکه له پاش سه رکه وتنیان به سه ر گیانله به راندا، هوروزمیان برده سه ر جیهانی گژوگیایش دهستیان کرد به بهر نه گاری کردنی داروده ختی خزیو و چروپروگه شه که ر، پرووی زه وییان پاک کرده وه.

تۆویان تیا چاند و، هه رچییان لی په دابوو، چنیانه وه... جا لیته دا دووباره ته م پرسه ته که ینه وه: تۆلپی کشتوکال به نیازیکی ئایینییه وه دهست پی کرای... ئاخو مرؤف له سه رته ای ژبانیا، هه ر له بهر ته وه زه ویی هه ل کۆلپوه که مردووی خو تیا بنیژی... هه ر له بهر ته وه دانه و تله ی چاندووه له نزیک ته و گوړانه وه، که خورش بۆ مردووه کانی خو به ره م بهیتن... یاخود هه ر پیکه وت و به خت یاری بووه که تیکه ل به نیازی ئایینییش بوون، بۆ ته مه ی مرؤف له شاکاری پرواندنی گژوگیا و دار و دره ختیش شاره زه بکه نه... سا ته م لایان راست بی، یان ته و لایان، له راستیدا مرؤف زو به زو له تۆو چاندندا شاره زابوو، فیتری که ش راگرتن بوو، کار تیکردنی رۆژ و بارانی بۆ دهرکه وت، گلی زه وییه کانیشی تاکی کرده وه، بۆ جیا کردنه وه ی زه ویی به پیت، له زه ویی بی پیت... جا

هه رچه نه د پارچه زه وییه کی ته دی، به هوی زۆر چاندنه وه له که لک ته که وت، ته وی به جی ته هیشته و ته چووه سه ر پارچه زه وییه کی تر که هیشته نه کیلرای و به کار نه هیترایی... هه رچی زه وییه که بو فراوان بو... هه رچی مرؤفیش بوو، ژماره یان که م بو... به لام زۆری پی نه چو که زو به زو ته وه یان بۆ دهرکه وت که زۆرکردنی به ره م له دهسه لاتی مرؤفدایه . به مه رجی چینی سه ره وه ی خاکه که بشکین و بگه نه ژیر ته و خاکه وه...

به هوی ته وه ی پی بردنه وه، گه یشته ته وه ی که لویه لی جووت کردن دابهیتن... له نووسراوی (تهورات) یشدا ته مه نووسراوه که یه که م که سی ته و که لویه لی جووت کردنی داهینا ناوی (طوبال قابیل) بووه... ته مه یش له سی هه زار سال له مه و پیشه وه پرووی داوه... گریکه کان پی ته لئین (ترتۆلیمس)... به لام میسرییه کان ته لئین (ئۆزیریس)^(۱) که لویه لی جووت کردنی داهینا وه، جووتیاره کان توانیان گه نه بچین و بیشی هاړن، تا له ئارده که ی نان دروست بکه نه... هه روه ها شاره زای چاندنی جو و گه نه شامی و که تانیش بوون...

بایه خیشیاندا به زۆرکردنی داره رمی و دارسیو و دارفندق و دارمیو و، که له ناوی تریکه ی مه ییان دروست کرد... وازیان له ره وه ندی هینا و خو بان له نزیک سه رچاوه ئاوه کان و بیره کانه وه دامه زراندا دوی ته وه له بهر و له دار، له سه ر که ناری گو مه کان و چه م و جوگا کان خانوویان بۆ خو بان دروست کرد... له و ده مه دا ئا و بوو بو به هاوده می مرؤف، که زو به زو فیتری ته وه بوو پرده و بهستی چون له سه ر و له بهر ده مه دا: دروست بکات...

ئنجا پیشه ساری په دابوو: خوری و که تان ریسران و چران ئنجا رهنگیش کران... دوی ته وه فیتری دروست کردنی ئامانه کان بوون له گل، که ته گیرایه وه و ته کرا به قوړ.

زۆری پی نه چو که لویه لی ناو مایش دروست کران مرؤف دهستی دایه پوخته کردن و قال کردنی ته و که لویه لانه ی که دروستی کردبوون تا وای لیها ته له کانه کان دروستی ته کردن... داهینانی مووشه ده مه یش که ناگری پی خوش ته کرا، بو به سه رته ای زالبوونی مرؤف به سه ر کانه کانداهک: مس و مز و زهرد و ئاسن...

(۱) ئۆزیریس: له مه زترین خوا وه نده کانی میسرییه کۆنه کان بوو، پارتیزه ری مردووه کان بووه، برا و میتردی (ئیزیس) بوو، کوژرا و دوا یی به ته قه للا ی ژنه که یه وه زیندو بووه وه.

ئاۋەدانى سەردەمى شەرنەشە

ھەر ئۇەندە كۆمەلەيەتى دەستى پىن كىرد و مۇقەكەن بوون بەدەستە، دەستە، دەمودەست ناكۆكى كەوتە ناۋەندىانەۋە و بەربوونە سەروپۆتەلەكى يەكتىرى، يەكتىرىن لەتۈپەت كىرد، وا ديارە مۇقەكەن ھەروا ھەلەكەوتوۋە كە ترس لەبراي خۆي پەيدا بىكات... نەتەۋەى واھەبوو، ھەمىو تاك و تەراكانى بەجارتىك رەويان ئەكەرد و نىشتەمانى خۆيان بەجى ئەھىشت ئەمەيش ھەندى جار رەوي ئەدا.

بەلام ئەۋانەى كە لە شۈنەيكە ئەمانەۋە و دائەمەزران، جىگاگەى خۆيان بەديوارىكى زل ئەپاراست ئىجا لەمەۋە شارەكان پەيدابوون... ئەم شارانە لەسەرەتادا بۇ ئەۋە بەكار ئەھىتران كە مۇقەكەن خۆيانىان تىيا بىپارتىن لە دۈژمن، كە تىياپاندا كۆپىنەۋە، كە كەلپەلىشىيان تىيا بگۆرپەنەۋە... ھەرچى پىپاۋە ئاينىيەكان و خاۋەن پىشەكان بوون، لەناۋياندا ئەمانەۋە جارەجارتىكىش بازىرگانەكان ھاتوچۇيان بۇ ئەكەردن...

ئىتەر بازىرگانى ھاتە پىشەۋە

لە سەرتادا گۆرپەنەۋەى كەلپەل بەتۈندۈتۈشۈى و داگىر كەردنەۋە ئەكەر تەنەنەت لە زمانى يۆنانىدا وشەى (بازىرگانى)، واتايەكى تىرشى ھەيە، كە ئەۋىش (تېك دان)ە!... وشەى كەلپەل گۆرپەنەۋەىش، لە زمانى ئەلمانىدا، واتايەكى تىرشى ھەيە كە ئەۋىش (چەۋاشەكەردن)ە!...

ھۆزەكە، لە بەرھەمەكانى خۆي ھەندى كۈشتىيى لەناۋ پەرستگاكانى خۇيدا دائەنا كە شەپ ئەھات، لە درەنگە كاتىكىدا ھۆزىكى دراۋسە ھورۈرمى ئەھىنا و ئەۋە كەلپەلەنەى داگىر ئەكەرد... لەجىتى ئەۋە كەلپەلەنە، كەلپەلى خۆي دائەنا كە لە نىرخدا ۋەك ئەۋان بن... دۋاى ئەۋە كەلپەل گۆرپەنەۋە پاستەۋ پاست ئەكەر ئەۋىش لە شىۋەى شت بەشت گۆرپەنەۋە... كارۋانەكان دەستىيان كىرد بەھاتوچۇ بەناۋ رېگا ناسراۋەكاندا، لەناۋ جەنگەلەكاندا... دلتىابوون لەۋەى كە توۋشى گىيەلەبەرانى درپەندە نايەن... خۆيان ئەكەرتا بۇ ناۋ بازىرەكان... جا لەمەۋە ئەۋە رېگايانە پەيدابوون كە رەويان ئەكەردە شارەكان... جا ھەرۋەك لە زمانى مىسىرى كۆنەۋە دەرئەكەۋى، شارەكان بوون بەمەلەندى رېگاكان.

ۋشەى (شار)، لەم زمانەدا، وا ئەنۋوسرا: ھىلەكىكى راست و چەپپان لەناۋ كەمەرە (دائە)يەكدا ئەكىشا.

ۋاتا رېگاكان لەناۋ ئەم شارەدا لېك ئەدەن، كە بەديۋارتىك چۈرلەى گىراۋە... ئەمەيش سەرتەى نوۋسىنەۋەى مېژۋى مۇقەكەن بوو...

جىھانى كۆن

بەرە بەيانى ئاۋەدانىيەكانى پىشەيان

مۇقەكەن لەرەبەيانى ئەۋە ئاۋەدانىيانەدا بوۋە كە لەناۋ مېژۋودا ناۋبراۋن، ھىشتا دورۋرۋوۋە لە زۆر جۆر لە جۆرەكانى زانىيارى.

نەزانىۋىتى بنۋوسى، نە پەيى بەۋە بردۋوۋە كە خوا (يەك)ە نەشارەزايشى ھەبوۋە لە بابەت دراۋ و گالىسكە و، سۋارپوۋنى ئەسپەۋە...

كۆمەلەيەتپەيەكانى مۇقەكەن تىپىش، ھەمۋىيان، لە رەوي ئاۋەدانىيەۋە، لەيەك سەردەمدا، ۋەك يەك نەبوون.

ھەر لەۋكاتەدا كە ھەندى كەس گەيشتىۋونە ئەۋە رادەيەى كە زەۋى بىكىلن و كىشتوكال بىكەن، ھەندىكى تىران ھىشتا ھەر لەزىيانى كۆچەرىيدا ئەزىيان، جىيان بەخۆيان نەئەگرت، لەم شۈنەۋە ئەيانگۈستەۋە بۇ ئەۋە شۈن... ھەندىكى تىرشىيان ئاسنىان دۋزى بوۋەۋە، بەلام بەلەى زانىنى (زەرد)دا تىنەپەرى بوون... تەنەنەت لەم چەرخەيشدا، ھىشتا ھۆزى وا ھەيە كە زىانەكەى لە بارستايى سەردەمى راۋ دايە، كە پىش مېژۋ ئەكەۋى!...

ئەۋەندە ھەيە، ئاۋەدانى گەۋرە گەۋرە لەم لاۋ لەۋلاۋە پەيدابوون، كە لەپاش ئەۋە بەدۋو سى ھەزار سال (مەسىح) لەدايك بوۋە... چۈنكە ھەندى نەتەۋە پىن گەيشتىۋون و گەلېك شاھەنشاهى (ئىمپەراتورىيەت)ەكان دەستىيان كىردىۋو بە درۋستىۋون ئەم پىشكەۋتن و گەشەكەردنى ئاۋەدانىيەپىش كەۋتېۋوۋە ناۋ چەند خاكېكەۋە كە لە رۆژھەلاتى زىتى سىپى ناۋەرەستەۋە دەستى پىن ئەكەرد تا ئەگەيە زىتى چىن.

دۆلەكانى ئەملاۋەۋەلەى چەند رەۋىيارىكى گەۋرە گەۋرە دىاردىيىكرەۋى گرتىۋوۋە، ۋەك: نىل و، دەجلە و، فۋرات و، ئەندۇس و، زىتى زەرد. چۈنكە لافاۋەكانى ئەۋە رەۋىيارانە، پىت و بەرھەمى زۆر و خۆش گۈزەرانى بۇ ئەۋە خاكەنە كىش ئەكەرد.

ئەۋەندە ھەيە، ھىشتا ئەۋە ئاۋەدانىيانەمان بەتەۋاۋەتى بۇ دەرەكەۋتوۋە لە بابەت ئەۋانەۋە زۆر زانانن لە بابەت ھەندىكىيانەۋە ھەر ئەۋەندە ئەزانن كە بەھۋى كەلاۋەكان و ھەندى ئەفسانەۋە شتىكىيان لى تىبگەين... ئىمە ھەر ئەۋەندەمان لەدەس دى كە ئەۋەمان

به بیردابی، که (ثایین) لهو ئاوهدانییه دا دهستیکی بالای بووه چونکه ئهو شوین ههوارانهی ئاوهدانییان ماونه تهوه، زۆر جاری وا هه بووه، ئاشنایه تییان به ئایینه وه بووه...

جا هه رچه نده خواکانی ئهو ئاوهدانییه و ئه فسانه کانیان له یه کتر جیا وازبوون، به لام شیوهی ژيانی ئهو کۆمه لایه تییه تا ئه ندازه یه ک له یه کتری ئه کرد چونکه شوانکاره ره و نه دهنده کان، زۆری پێ نه ئه چوو، هور و ژمیان ئه برده سه ره ئه م دۆله پر پیتته ئاوهدانانه... ئه وانه له بیابانه کانی ئه فه ریکاو نیوه دوورگه ی عه ره بستان و چایه ره کانی تیه به ت و مه نگۆلیاوه دهر ئه په رین و په لاماری بنکه ئاوهدانه بێ دهنگ و سه نگه کانیان ئه دا و داگیریان ئه کردن... ئه نجامیش به یه کیته ئه گه یشت له م دووانه: یان ئه بو ئه و تالانه کانه تیته که ئه و نه ته وانه ببونایه که شکانه دیویان، له گه لیا ئه دا بژیا نایه و شان به شانی ئه وانه پیتش بکه و تنایه... یاخود ئه بو ئه و نه ته وه شکا وانه یان له ژێر پیتی خۆیا ئه دا بپلیشاندا یه وه و به درنده یی خۆیا ئه ناویان به ردنا یه!...

ئاوه دانیی دۆلی نیل

له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به پیتنج هه زار سال نه ته وه یه کی شوانکاره ی کۆچه ر پیتی برده به ر دۆلی نیل ره نگه ئه وانه له (حه به شتان) وه هاته بنه ئه وێ به ناو دۆلی رووباری نیل دا بلا بوونه وه.

ئهو ساکه له ویدا ئاوهدانییه ک هه بوو، گه ش و په ره سه ندوو، یه کیته بوو له ئاوهدانییه سه ره تاییه کانی ئه وده مه... به پیتی کشتوکال و شینایی ئهو دۆله دلای کیش کردن، زۆری پێ نه چوو، له ویدا مۆلیان داو کردیان به نیشته جیتی خۆیا ئه وانه یشت دهستیان دایه کشتوکال و تیته که بوون به ناو دانیشته وانی ئهو خا که دا...

به لام ئهو نه ته وه تازه هاتوه، هه ره سه ره ره وشت و خووی کۆنی خۆیا مانه وه گیانه به رانیان ئه په رست بیچه شیر (سجمت) و چه قه ل (ئه نویس) و به ران (خنیمو) و مانگا (هاتور) یان به خوا ئه زانی هه روه ها پیتیکی زۆریشیان له پشیل و باز و جله ئه گرت... نیشانه ی خواکانیشیان بریتی بوو له سه ری گیانه به ره کان و له شی مرۆف دوورنییه که (أبولهول) له سه ره ئه م بنچینه یه په یکه ری بۆ دروست کرابی.

ئهو نده هه یه ئه م له شیوه یه کی پیتچه وانه دا دروست کراوه سه ری له ژن ئه کا و له شیشی له شیر!...

میسرییه کان په رستنی ئه م خویانه له مانه وه فیروون به م ره نگه کۆمه لای خواکانی

خۆیا ته واو کرد به تاییه تی له وکاته دا که دهستیان کرد به کشتوکال، هه رچی شتیکی کاری کرد پیتته به ره مه می شینایی ئه یان په رست: وه ک رۆژ (ره ع)، نیل (ئوزیریس) - خوی شینایی... ئه و نده هه بوو ئه و رووباری (نیل) ه که خۆشگوزهرانی ئه به خشی به میسر، رووباریکی بێ دهنگ و سه نگ نه بوو بزێو بوو پیتوست بوو به ره به ستی لافا وه کانی بکرایه ئه ویش به وه ئه کرا که به ستی گه و ره گه و ره ی له به رده مه دروست بکری له گه ل پرده و ئه ستیرک جا بۆ ئه مه ی ئه م پرده و ئه ستیرک و به سته گه و رانه دروست بکرت، پیتوست بوو یاسایه ک له ناو خا که دا دا به زرتیری و په ی ره و ی بکری یاسایه کی کۆمه لایه تی تاییه تیش بۆ نه ته وه که دا برتی به جو ریکی وا که له گه ل کاروباری ژیا نیا بگونجی... جا له به ره وه میسر (یاسای ها و به شی) ی هه لپژارد، به لام له ژێر سیتبه ری خونا ریکدا...

فیرعه ونه کان کوری رۆژن^(۱)

یاسای خونا ریی میسر له سه ره بنچینه ی (مافی خوی) دامه زرابوو ئهو دمه ره پروایان وابوو که فیرعه ونه کان کوری رۆژن له به ره ئه وه ئه وانیان به خوا دا ئه نا.

ئهو فیرعه وانه، خا وه نه ده سه لاتی ته وا بوون، هه رچی زه ویه کیش له ناو خا که یاندا بوو به هه ی خۆیا ئه نا...

هه رچه نده فه رمانداری ناوچه کان، زۆر جاری وا هه بوو جیگا کانی خۆیا بۆ کوره کانی خۆیا به جی ئه هیشت، واته کوره کانیا ئه بوون به فه رماندار له جیتی خۆیا، هه رچه نده که لکیان له یاسایه کی وا ئه گرت که هه ره یاسای فه رمانداره کانی زه و ی داره کان ئه چوو، به لام خونا کار هه موو ده میته چنگی به سه ره دا گرتبوون چونکه فیرعه ون گه و ره ی مرۆف و گه و ره ی هه موو شتیکیش بوو، خوی زیندوو بوو. (هه ره ئه ویش بوو که ئاوی ئه به خشی به زه و ی)...

به لام ئهو ها و به شی (اشتراکیه) یه ی که میسر هه لی بژارد بوو بۆ خۆی، بریتی بوو له (ها و به شی فه رمان په وایی) چونکه ئهو دمه هیتشتا زه ویداری تاییه تی دانه هاتبوو هه موو میسرییه ک به ره نجبه ره یاخود به (فه رمان به ریکی شاری) دا ئه نا له ژێر چنگی فه رمان په واییه کی وادا که هه موو کاروباریکی له ژێر چنگی مرۆفیکدا کۆ کردبوو وه... فه رمانداری ناوچه کانی و کویتخای گونده کان ئه وه خرابوو سه ره شانیان که کارگه ران کۆ بکه نه وه بۆ چاک کردنه و ی ئه ستیرکه کان و پرده کان و پاک کردنه و ی جۆگا کان... ئه وانه

(۱) یان: کوری خۆرن.

چاویان برپیووه جووتیاره‌کان و ته‌ماشای کاریان نه‌کردن، له‌کاتی دروینه‌بشدا باجیان لی نه‌سه‌ندن... هه‌روه‌ها هه‌ندی وه‌ستایش دانرابوون له‌سه‌ر نه‌و ساختمانه ئاویانه لیان نه‌پرسایه‌وه هه‌ندی فه‌رمانبه‌ریش هه‌بوون به‌ره‌می کشتوکالیان کۆنه‌کرده‌وه و نه‌یان‌خسته کۆگاکانی فه‌رمانبه‌رواییه‌وه یاسای نه‌و ده‌مه وابوو که نه‌و به‌ره‌مانه بدریته ده‌ست نه‌وانه... جا نه‌م جوړه یاسایه که هی هه‌موان بووه، بئ گومان نه‌رکی زۆر گران بوو چونکه دانیش‌توانی ناوچه‌که، به‌هه‌موویان، چواریه‌کی به‌ره‌می ناوچه‌که‌یان دابه‌ش نه‌کرد له‌ناو خۆیاندا، که‌چی به‌خت کردنی فه‌رمانبه‌رواییش سئ چواریه‌که‌کی تری قووت نه‌دا چونکه له‌و به‌ره‌مه، مووچه‌ی فه‌رمانبه‌ره‌کان و مانگانه‌ی نه‌وانه‌ی که جووتیاره‌بوون ده‌رته‌چوو، له‌گه‌ل مانگانه‌ی پیاوه ئایینییه‌کان و فیرعه‌ون خۆیدا!... نه‌وانه پیشه‌یان وابوو، هه‌ر ساله هه‌ندی که له‌و به‌ره‌مانه‌یان له‌کۆگایه‌کدا دانه‌نا و هه‌لیان نه‌گرت بۆ پۆژی گرانی و نه‌بوونی به‌ره‌م... هه‌ر فیرعه‌ون، به‌ته‌نیا، پینج یه‌کی به‌ره‌مه‌که‌ی بۆ خۆی نه‌برد. هه‌ر خۆشی پیاوه ئایینییه‌کان و فه‌رمانبه‌ره‌کانی دانه‌مه‌زrand.

بازرگانی و پیشه‌سازی کاری فه‌رمانبه‌رواییه

میسر، له‌ میژووی خۆیدا، به‌شیک تهرخان کردووه بۆ بازرگانی چونکه که‌شتیی دروست کرد، به‌رده‌لان و کانه‌کانی به‌کاره‌یتا رستن و چنن فیربوو ده‌سته، ده‌سته، ئاشایه‌تییبه‌کی ته‌واویشی په‌یدا کرد له‌گه‌ل خاکه‌کانی گوئ ئاوی پۆژه‌لاتی ده‌ریای سپیی ناوه‌راست جا نه‌م هه‌موو جوړه کارگوزاریانه له‌لایه‌ن (فه‌رمانبه‌روایی هاوبه‌شی) یه‌وه پتک نه‌هیتران چونکه پیشه‌سازی و بازرگانی تایبه‌تی بوون بۆ فه‌رمانبه‌روایی، که‌سی تر توخیان نه‌ئه‌که‌وت...

له‌ژیر یاسایه‌کی وایشدا، که پیاوی ئازادی له‌ پیاوی دیل جوئ نه‌ئه‌کرده‌وه، کۆکردنه‌وه‌ی کارگه‌ران، به‌باجیک دانه‌نا و خرابووه سه‌ر شانی کۆمه‌لایه‌تی... جا له‌به‌ر نه‌وه به‌هۆی کۆکردنه‌وه‌ی کارگه‌رانه‌وه، دروست کردنی ساختمانه گه‌وره و گشتییه‌کان، که به‌پیتی پیره‌ویی گه‌وره و فراوانی پینشکه‌وتن جیبه‌جی نه‌کران، بووبووه کاریکی ئاسان. بۆ وینه: جوگایه‌کیان رانه‌کیشا له‌ ناوه‌ند رووباری (نیل) و گوئی (مۆیس) دا‌کانی و به‌ستیان له‌سه‌ر دروست نه‌کرد نه‌م گوومه‌یشیان نه‌کرد به‌ئه‌ستیرکیکی گه‌وره بۆ ئاو کۆکردنه‌وه له‌ ناویا، له‌کاتی گه‌وه‌هاژدی رووباره‌که‌دا که‌نیشانه‌ی هه‌لسانی ئاوه‌که‌ی بوون، بۆ نه‌مه‌ی ماوه به‌ رووباره‌که نه‌ده‌ن زبان به‌که‌س بگه‌ینن...

له‌ ژمیرکاری و نه‌ندازیاری و ئاسان ناسیندا یه‌که‌م بوون!...

جا نه‌م جوړه هه‌روه‌زه‌ بوو، که بووه هۆی دروست کردنی هه‌ره‌مه‌کان (ئه‌هرام) به‌لام ئاراسته‌کردنی کرێکاران هه‌ر له‌ دروستکردنی گۆرستانه‌کاندا رووی نه‌ئه‌دا له‌ هه‌موو شوین کاریکی تریشدا رووی نه‌دا: له‌پیش هه‌موویاندا له‌ کۆری داهینانی هونه‌ری نووسیندا نه‌و ئاراسته‌کردنه به‌کار هیترا چونکه نه‌م هونه‌ره له‌وه‌وه ده‌ستی پئ کرد، نیشانه‌یان له‌سه‌ر به‌رده‌کان هه‌ل نه‌که‌ند دواي نه‌وه، نه‌و نیگاران به‌وینه و شیوه، هه‌ربه‌که‌یان نیشانه‌ی بابه‌تییکی نه‌دا و، له‌سه‌ر په‌رگه‌لای (بُردی) نه‌نوسران... دواي نه‌وه نه‌م نیشانه‌ گۆران و به‌ده‌نگ پیتشان نه‌دران پاش نه‌وه به‌پرگه‌ی وشه پیتشان نه‌دران نه‌مه‌ بوو به‌بنجینه‌ی هونه‌ری (خۆپندنه‌وه) هه‌روه‌ها میسریه‌کان یه‌که‌م که‌س بوون که ژمیرکاریان زانیوه^(۱).

هه‌روه‌ها یه‌که‌م که‌سیکیش بوون که ژمیرکاری به‌ته‌ی ئابووریان زانیوه ته‌مه‌یش نه‌و ده‌مه‌ فیری بوون که ده‌ستیان کردووه به‌ژماردنی نه‌و کاتانه‌ی که رووباری (نیل) ئاوه‌که‌ی هه‌لساوه و نیشته‌وتنه‌وه... پتوانه‌ی نه‌و زه‌ویانه‌یان کردووه که ئاوی لافاوی رووباره‌که گرتوویه‌وه، هه‌روه‌ها یه‌که‌م که‌سیک بوون که ده‌ستوره سه‌ره‌تاییه‌کانی نه‌ندازیاریان له‌ کاروباری پۆژانه‌ی خۆیاندا به‌کاره‌یتاوه. زانیوانه‌ شت بپتو و بیکیشن پارچه‌ی ئاسایی ژماره‌یشیان (کسر الاعتیادی) ژمیرکاری کردووه^(۲).

هه‌روه‌ها ژمیرکاری په‌گی ژماره (جذر)یشیان زانیوه... سه‌رنجیان له‌ پۆژگیران و مانگ گیران و جوولانه‌وه‌ی نه‌ستیرانیش داوه و چاویان تئ بریوون... سالیشیان، به‌پیتی پۆژ، کردووه به‌دوانزه مانگ هه‌ر مانگه‌یشیان داناوه به‌سیی پۆژ بیجگه‌ له‌م مانگانه پینج پۆژی تریشیان خستۆته سه‌ر ساله‌که... هه‌ندی له‌ خاوه‌ن لیکۆلینه‌وه‌کانیش له‌و باوه‌ره‌دان که نه‌ندازه‌کانی (هه‌ره‌می گه‌وره)، هه‌له‌یتان و دۆزینه‌وه ئاماده‌ نه‌که‌ن بۆ گه‌لیک گیروگرتنی ژمیرکاری و نه‌ستیره‌ شوناسی!...

- (۱) ده‌یی خۆپنه‌ری هیژا نه‌وه بزانی که ده‌لین (میسریه‌کان) مه‌به‌ست له‌ خه‌لکی میصری کۆنه که نووسه‌ر له‌ سه‌ره‌تای نه‌م به‌شه‌وه ئیشاره‌ی پیتدا، هه‌روا (قیستی)یه‌کان و نه‌و (فینیقی)یانه‌ی تیا ده‌ژیان، به‌لام (عه‌ره‌ب) نه‌وه دواي بلا‌بوونه‌وه‌ی ئیسلام به‌ره‌و عیتراق و شام لوتیان ژه‌نه نه‌و ولاته و داگیران کرد، نه‌گین تا چوونی ئیسلام بۆ نه‌وئ عه‌ره‌ب له‌و ولاته‌دا نه‌بووه. بۆیه نه‌وان خاوه‌نی نه‌و شارستانیه‌ته‌ نین که نووسه‌ر باسی ده‌کات، ده‌بوو مامۆستا رسته‌که‌ی دواي به‌مجۆره دارشتایه: میسریه‌ کۆنه‌کان یه‌که‌م که‌سبوون که ژمیرکاریان زانیوه.
- (۲) پارچه‌ی ئاسایی: که‌رتی ئاسایی.

میسرییه‌کانی کۆن گه‌لق پيشه‌سازیی و هونه‌ریان زانیوه

هه‌روه‌ها میسرییه‌کان، هه‌ر له کۆنه‌وه، زانیویانه شووشه دروست بکه‌ن... هه‌روه‌ها ته‌رازوو و ناشی بایشیان ناسیوه^(١)، که بۆ گه‌نم هارین و ئاو هه‌ل هینجان^(٢) به‌کاربان ئه‌هینان، بۆ ئاودان... هه‌روه‌ها هونه‌ری پزیشکایه‌تی و نه‌شته‌رکاریش له میسردا داها‌توون هه‌تا ئیستایش هه‌ندێ له‌ هونه‌رانه هه‌روه‌ک خۆیان ماونه‌ته‌وه و به‌کارئه‌هێرتین، گۆرانیکی زۆریان به‌سهردا نه‌هاتوه... میسرییه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌وه هه‌بوو که مرۆف له‌ دوا‌ی مردن زیندوو ئه‌بێته‌وه، له‌ په‌روه‌ده‌کردنی له‌شی مردوودا، (مۆمیاکردن)، شاره‌زاییه‌کی زۆریان ئه‌نواند که هه‌تا ئیستاکه‌یش زانستی نوێ ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی نییه که له‌م هونه‌رده‌ا بگاته ئه‌وان... پ‌اکردن و گه‌ره‌وی گالیسه‌که‌کانیش بووبوونه یاریی باو له‌ناو میسرییه‌کاندا، سه‌رده‌می وه‌رزینی بۆ کردبوونه‌وه... هه‌روه‌ها به‌کارهینانی دۆشه‌ک و سه‌رین و پشتی و ته‌ختی نوستن و پۆپه‌شمین و په‌رده کولله و جاجم و مه‌وج و، ده‌ستکێش و (شه‌تره‌نج)یش بووبوونه بایه‌تی باو له‌ناویاندا...

جا ئه‌م باو دا‌هینان و شت دا‌هینانه، په‌یتا، په‌یتا، ئه‌هاتنه ناوه‌وه، ماوه‌یه‌کی درێژیان پێ چوو، که سه‌رده‌می فه‌رمانه‌په‌ی سیی و یه‌ک خیزانیان گه‌ته‌وه... دا‌به‌ش کردنی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یش به‌پیتی ته‌مه‌نی فه‌رمانداریی ئه‌و خیزانانه، یارمه‌تییه‌کی زۆر گرنگمان ئه‌دات بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژووی میسر... (مینا) یه‌که‌م گه‌وره‌یه‌ک بوو که فه‌رمانداریی به‌سه‌ر خاکی میسری یه‌که‌گرتوودا کرد، له‌ ساڵی ٣٢٠٠ پ.ز. دا. له‌ هه‌ره جینشینه گرنگه‌کانی ئه‌و، که شوپنه‌واری زیندوویان له‌پاش خۆیان به‌جی هیشته‌وه: (زوسره) که (هه‌ره‌می سه‌قاره)ی پێ پیلکه‌ داری دروست کردوه، له‌ ساڵی ٢٨٠٠ پ.ز. دا. هه‌روه‌ها (توت عه‌نخ ئامون)ه که گه‌وره‌یی خۆی به‌وه هیشته‌وته‌وه، گۆرپکی زێرینی بۆ خۆی دروست کردوه که کیشانه‌که‌ی له‌ سێ سه‌د کیلو گرام زۆرت‌ره... هه‌روه‌ها (رامسیسی دووهم)ه که جه‌نگه‌کان و خاک داگیرکردنه‌کانی له‌وانه‌ن که له‌هی ئه‌فسانه بچن... به‌واته‌ی ئه‌موئه‌و وایه که گوايه گه‌یشتوته سه‌ر رووباری (گانگز) که‌چی هه‌ندێ میژوو ناسانی وایش هه‌ن که ئه‌لێن سه‌رکه‌وتنه سه‌ربازییه‌کانیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بووه که چه‌ند له‌شکرپکی (هیتیت)ه‌کانی شکاندوه، که له‌ سووریه‌وه هوروزمیان هینابوه سه‌ر خاکه‌که‌ی.

(١) ناشی با: (طاحونه هواثیه)

(٢) هه‌ل هینجان: پ‌اکیشانی ئاو (سه‌رخستنی) له‌ خواره‌وه بۆ سه‌ره‌وه.

میسر هه‌ر له زووه‌وه چاویان تی بریوه

له‌پراستیدا ئاسایش و بێ وه‌یی بۆ میسر چاکتربوو له‌ داگیرکردنی خاکه‌کانی تر... له‌ ساڵی ١٦٨٠ پ.ز. دا، نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ شوانکاره‌کانی ئاسیا هوروزمیان هینایه سه‌ر میسر.

ئه‌وانه پێیان ئه‌گوتن (هیکسۆس)^(١). دوو سه‌د ساڵ له‌ بناوانه‌کانی رووباری (نیل)دا فه‌رمانه‌په‌ییان کرد.

هه‌رچه‌نده خونکاره‌کانی (تیبه)^(٢)، نه‌یان هیشته زۆری پێ بچێ، خاکی میسریان له‌ ده‌ست ئه‌وانه سه‌نده‌وه به‌لام میسرییه‌کان هه‌موو ده‌م له‌ ترسی ئه‌وه‌دا‌بوون که دراوسێکانیان هه‌لکوتنه سه‌ریان و خاکه‌که‌یان داگیر بکه‌ن، ترسه‌که‌یشیان هه‌م له‌ شوانکاره په‌وه‌نده‌کان بوو، هه‌م له‌و شاهه‌نشاهییه‌کانه‌ بوو که له‌ودیه سنووری خاکه‌که‌یان وه‌بوو گه‌لق جاریش ناچاربوون مل که‌چ بکه‌ن بۆ: حه‌به‌شه‌یه‌کان، بۆ ئاشووریه‌کان، بۆ فارسه‌کان، بۆ یۆنانیه‌کان، بۆ رۆماییه‌کان و بۆ نه‌ته‌وه‌کانی تر...

دوا‌یی په‌ییان به‌وه‌برد، که نه‌ ئه‌ه‌رامه‌کان به‌ته‌نیا، نه‌مۆمیا گه‌ریی به‌ته‌نیا، ئه‌توان ئاوه‌دانییه‌که‌یان بپارێزن... ئه‌بێ فه‌رمانه‌په‌ییه‌که‌یان له‌ شکرپکی به‌هێزی هه‌بێ... ئه‌گینا خۆی له‌ دوزمنان و دراوسێکانی بۆ ناپارێژێ!

(١) چه‌ند تیره و هۆزپکی سامیه‌کان بوون، میسریان گرت و له‌ نیوان ١٦٥٠ - ١٥٦٠ پ.ز. حوکمیان کرد، هه‌ردوو بنه‌مائه‌ی ١٥، ١٦ له‌وان بوون، فه‌رمانداره‌کانی (تیبه) لێیان پ‌اپه‌رین و ئه‌حمه‌سی یه‌که‌م که دامه‌زرێنه‌ری بنه‌مائه‌ی (١٨) هه‌م بوو ده‌ری کردن، له‌ رۆژگاری ئه‌واندا (به‌نی ئیسرائیل)یه‌کان له‌ میسردا نیشته‌جی بوون.

(٢) تیبه (طیبه) یان (تیبه): کۆنه‌ شارپکی (عه‌عید)ی میصره‌ و له‌ گوێ نیل له‌ پارێزگاری (قنا)، پایته‌ختی فه‌رمانداری تازه‌بوو و له‌ سه‌رده‌می بنه‌مائه‌ی (١١)دا گه‌شه‌ی کرد و خواوه‌ند (ئامون) لێره ده‌په‌رسترا، له‌ بنه‌مائه‌ی (١٩)ه‌وه گه‌لۆله‌ی لێژبوو و ئیتر بووه جێگایه‌کی ئایینی و خواوه‌ند په‌رستن تا فارسه‌کان تالان و وێرانیان کرد، له‌ ٦٦٣ پ.ز. دوا‌ی ئه‌مانیش به‌تلیسه‌یه‌کان کاویان کرد، له‌ سه‌ره‌تا‌کانی مه‌سیحیدا خواپه‌رستان روویان تیکرد و ئاوه‌دان بووه، گرنگترین پاشماوه‌کانی: (ئوقسور، که‌رنه‌ک)، وه‌ له‌به‌ر نیلیشه‌وه: شاری (ه‌بو) و (دیرالبحری) و په‌یکه‌ری (م‌نون) هه‌ن...

ئاوهدانىيەكانى دەجلە و فورات

جا ئەگەر كەنارەكانى ئاوى (نىل) چاويان بەرپا پەرىن و گەورەيى نەتەوئەيەك كەوتى... بى گومان كەنارەكانى دەجلە و فورات بېشكە و گۆرستانى گەلىك ئاودايى بوون چونكە لەناو دەشت و دۆلەكانى ئەو دوو رووبارەدا گەلىك رەگەز ئەژيان، گەلىك ياساى فەرماندارنى دامەزرابوون، ھەندىكيان لە ئاودەند دۆلەكانى ھەر دوو رووبارى جووتە خوشكدا بەتەنشت يەكەو ئەژيان، ھەندىكيشيان يەك لەدواى يەك، بەرەو دوا ئەھاتنە پېشەو...

خاكي دەجلە و فورات ياخود زەويى (ئاودەند ھەردوو رووبار) لە جىگا ھەرە گرنەكانى جىھان بوو، كە پىگاكاني جىھانى كۆنى بەناودا ئەرۆشت... جا لەبەر ئەو پەيتا، پەيتا ھۆزەكان، يەك بەدواى يەكدا، ئەھاتنە ناويەو، بى ئەمەى تيا جىگرىن... ھەروەك دۆل و دەشتى ئاودەند ئەو دوو رووبارە، ئىستەگەيەك بووبى بۆ سەرەوتىكى سەرپىيى... ئىتر ھەر ئەوئەندە ھۆزىك ئەھاتە ناويەو و دەستى ئەكرد بە جى گەرم كردن بۆ خۆى، لەناكاو ھۆزىكى تر ھەلى ئەكوتايە سەرى و دەرى ئەپەراند بۆ ئەمەى جىيەكەى داگير بكات و بۆ خۆى بىيىتەو...!

ئەوانە، ھىچ نەتەوئەيەكيان، خەباتيان بۆ ئەو نەكرد كە نىشتمانىك بۆ خويان ئامادە بكەن و ھەزار سالىك تيا بىيىنەو... كەچى لە دۆلى (نىل)دا ئەمە روويدا...

ئەوئەندە ھەبوو، خاكي جووتە رووبار، لە رووبارى نىل زۆرتر پىويستيان بەپىشەسازى مرۆڤ و خەباتى مرۆڤ بوو چونكە بى ئەو دووشە ھىچ شتىك گەشە ناكات چونكە خاكەكەى وابوو، لەلایەكەو لەم بەسەرەو ئەنىشتەو، لەلایەكى تىشەو ئاوى لافاو ئەيگرتەو...

جا لەبەر ئەو زەويەكەى ئاودانىكى ھەموو دەمى ئەويست... ئەو ئاودەيش كە زىندەگاني بەو خاكە ئەبەخشى، پىويستىيەكى ھەموو دەمى ھەبوو بەدەستى رەنگىن و توانا و بەھىز، تاكىشى بكات بۆ ئاوى زنجىرە جوگا و چەماوتىكى ورد و بەيەكەو نووسا...

نوخشەى ئاودەانى ئاودەند جووتە رووبار

جوتيارەكانى پىشينيان كە ھاتبوونە بەشى خوارووى دۆل و دەشتى ئاودەند جووتە رووبارەكەو، لە نىك سالى (٤٠٠٠) ي پ.ز. دا، پەييان بەم راسستىيە بردبوو، ئەوانە ئاودەنىيەكى پىشكەوتوويان ھەبوو گالىسكەيان داھىنا مسيان بەكارھىنا ئەم مسەيش، بى گومان، لە قەفقاسەو گەيشتبووە ئەوان چونكە ئەوى كانگا بوو. ھەموو جۆرەكانىكى تيا دەست ئەكەوت لە كەلاوەكانى (سوسە^(١))دا، كە ھەلەكەندران، ھەندى ئاويىنەيان دۆزىيەو لەسەر چوارچىو و بنكى ئىسك ياخود دار دامەزرتىرابوون چەند پارچە شووشەيەكيشيان دۆزىيەو كە رەنگ كرابوون.

ئەمەيش ئەو ئەگەينى كە بەرھەمىكى پىشەسازىيان ھەبوو ھەرچەند لە شىوئەدا سەرەتايى بوو بەلام لە چا و ئەو سەردەمەدا كەتيا پەيدا بوو، بەدەستكرديكى پىشكەوتووانە دائەنرى.

جا لەم ناوچەيدا، دامەزرتىنەكانى ئاودەنىي (سۆمەر)ى، لەپاش ھەزار سالىك، بۆيان دەرگەوت كە بەسايەى ئەو جووتە رووبارەو چ كەلكىيان دەست كەوتووە و اتا دەستياوى ئەو دوو زىيەيان چەند بەسەرەو ھەيە. ئىتر لە خاكي (سۆمەر)يەكاندا، لە بەشى بن ئاوانەكەيدا، دامەزرتىراو ئاويەكان پەيدا بوون و پەريان سەند جا بەھۆى ئەم دامەزرتىراوانەو زەويەكە بەتەرىي مایەو كىلگەكانىش پىبون لە دەغل و دان.

سۆمەريەكان خاى گەشە پىكردن و خوا ژنى دانەوتلەيان ئەپەست... ئەوانە تۆوى جۆيان ئەچاند، دارخورمايان ئەرواند، فىرى ئەوئەيش بوون كە پەيىن بەزەويدا بكەن كە جووتىش بەكاربەين... زوو بەزوو فىرى ئەوئەيش بوون كە زىو بكىشن ئەم كانەسپىيەيش ھەر ئەبى لە شاخەكانى ژووورو ھىنرابن كە ھەر دوو رووبارەكەيان لىو ھەل ئەقولى (*).

سۆمەريەكان، ئەم زىوئەيان بەپارچە پارچەيى لە كرپىن و فرۆشتندا بەكار ئەھىنا، لە شىوئەيەكى سەرەتايى پارەى ئىستەدا.

(١) سوسيان (شوش)، پاشماو و كەلاوئەيەكى دىرينە لە خوراسان لە باشوورى دىزەفول لە ئىران پايتەختى ئىسلامىيەكان بوو، لە ٦٤٠ پ.ز ئاشوور بانىپال وىرانى كرد، لە سەردەمى دارىوشى يەكەمدا بوو پايتەختى ئەخمىنيەكان، گەلى ناسەوار و كەلاوئەى كۆشكى تىدايە.

(*) ديارە مەبەسى نووسەر (كوردستان)ە (سۆمەر)ى يەكانىش كە ئارى نەژادن، ھەر ئەبى تىرەيەك بن لە كورد- (وەرگىي)-

هەل ئەنگوتنى ئاۋەدانى سۆمەرى و راست بوۋنەۋە

ئەو سۆمەرىيە نەتەۋەيەكى سەيربۇن... نووسىنى مېخى ئەوان دايانھېتا... گالىسكە سوۋكەكان كە لەسەر چەرخ بېرۇن بەرپەۋە و گا ياخود كەر رايان بېكىشى ھەر ئەوان بە بەكاربان ھېتان... لە گۆرستانە شاھانىيەكانىشىياندا، لە شارى (ئوور)دا، گەلىك دەستكردى ناياب و ناۋەزەى جوانيان بەجى ھېشتوۋە لە بابەتى گەۋھەر كارى، كە بەردە بەنرخەكان و كائە كەم دەستكەۋتوۋەكانيان تيا كۆتۈۋە كە لە شىۋەيەكى پىر نەخش و نىگارى پىر وردە كارىيدا، بەجوانىيەكى بى ئەندازەۋە دارپىزاۋن...

نەتەۋەيەك لە (سامى)يەكان كە لە (ئاكاد)ۋە ھاتبۇن، لە خاكى ژوۋروۋەۋە، ھېرشيان ھېنايە سەر ئاۋەدانى سۆمەرىيەكان نىكەى چوار سەد سال لە خاكەكەياندا مانەۋە چەند نەتەۋەيەكىش لە شوانكارەكانى شاخەكان، جەرە ناجارىك ھورۇمىيان ئەبەردە سەر سۆمەرىيەكان بۆ تالان كىردن و پروت كىردنەۋە و ئاۋاۋە نانەۋە ژيانيان لى تال ئەكەردن بەلام سۆمەرىيەكان زۆرى نەخاياندا، خۇيان لە دەست ئەوانە ئازاد كىردەۋە ئەو دەمە سالى ۲۶۲۲ پ. ز. بو. دووبارە دەستيان كىردەۋە بەپېشكەۋتن و ئاۋەدانىيەكەى خۇيان چەند ياسايەكى وايان دامەزاند، كە بۇن بەنۋەنەى رېك خىستنى كاروبار ھەلسوراندنى گشتى، ياخود فەرماندارى... فەرمانبەرەكانى فەرمانپەرۋايى باجيان لە نىشتەنىيەكان كۆ ئەكەردەۋە، لە شىۋەى ئاۋەل و مەر و مالاۋدا ئەم گيانلەبەرەنە لەكاتى كوشتى پېشكەش كىردنا بەكار ئەھىنران، بۆ خواكان... ياخود بۆكەلكى ئابورىي نەتەۋە بەكار ئەھىنران، بۆ وېنە: ئەياندان بەجوۋتیارەكان جوۋتيان پىر بىكەن، بەمىزىكى دىاردىي كراۋ... ژمىركارەكان دەستكەۋتى فەرمانپەرۋايىيان وا ئەژمارد و بەراۋورد ئەكەرد: ئەيانگوت: بايى ئەۋندە سەنگ جۆ، ياخود خورما، يان پۇنە. راسپىرراۋان يان دامەزاند، نامە بىنە و بەھىن لەناۋ شارەكاندا.

كەشتىيان بەناۋ جۆگاندا لى خورى كە پىركرابون لە مېۋە و دەرەخ و دان... لەبەر ئەۋە ھەرزانى و خۇشگۈزەرانى ھەموۋلايەكى خاكى سۆمەرى گرتەۋە...

دووبارە (سامى)يەكان خۇيان ھاۋىشتەۋە ناۋ ھەستىي خاكەكەۋە دوايى بەسەرىا زال بوۋنەۋە.

ئەو دەمە سالى ۲۳۵۸ پ. ز. بو. كەچى لەگەل ئەۋەشىدا ئاۋەدانى و پېشكەۋتوۋىي سۆمەرىيەكان ھەر لەجىي خۇياندا مانەۋە ئەمانىش لەناۋ ئەمانەدا

دەرئەكەۋتن: ۋەك: ساختمانەكان ئاۋدان و، شارەزايى و ھونەرمەندىي لە پاراستنى جۆگە ئاۋەكاندا و، ھونەر نواندن لە ھۆنراۋە (شەر) گوتناۋ، ھەل كۆلىنى ئەۋ پەيكەرەنە كە لە پاشەۋژدا بوۋنە بىچىنەى ناۋبانگى فەرمانپەرۋايى (بابل).

ياساكانى ھامورابى خۇنكار

گەشتىر پىرۋى ئەم ئاۋەدانى و پېشكەۋتوۋىيە ئەۋ ياسايانەبۇن كە ناۋى خۇنكار (ھامورابى)يان بەزىندوۋىتى ھېشتەۋە... بەشى شارستانى ئەم ياسايانە، دانى ئەنا بەبۇنى سى چىندا: چىنى ئازادەكان، چىنى نىۋە ئازادەكان، چىنى بەندە... دەسلەتنى باۋكەكانىشى دىاردىي كىردىۋە بەسەر مەنەلەكانياندا... ھەموۋ خاۋەن زەۋىيەكىشى بەلپىرسراۋ دائەنا لە پاراستنى جۆگا ئاۋەكانى ناۋ زەۋىيەكەى خۇيدا... ھەرچى بەشى (دادگەرى)ىش بو، لە ياساكان، بىچىنەى دادگاكانى تيا دانرابوۋ شىۋەى راپەراندنى كاروبارى دادگەرىش تيا دىاردىي كرابوۋ چۆنىتى دامەزاندنى دادگەرەكانىشى تيا نووسرابوۋ دەستورەكانى بەلگە و نىشانەكانى كەينەۋەيەكانىشى تيا دىاردىي كرابوۋ. ھەرۋەھا (ياساى سزادان)ىش، بۆ ھەموۋ كەتن و تاۋانىك، بۆ ھەموۋ بەد كىردارىيەك سزاي تاييەتى ئاشكرا كىردىۋە... ھەرچى (ياساى بازىرگانى)ىش بو ھەموۋ نىرخ و كىرپىكانى دىاردىي كىردىۋە كارۋانەكانىشى خىستبۇۋە سەر شىۋەيەكى رېكۆپىك، كە ھەر لە ھاۋىيەشى (شەركە)يەكانى گواستەۋە ھەلگرتىيان ئەكەرد... ھەرۋەھا دەستيا و (قرىز) و نىرخى سوۋدى پارە (فائە)ىشى خىستبۇۋە سەر دەستورپىكى رېكۆپىك.

جا ھەرۋەكو مىسەر، لەشىۋەى ياساى ھاۋىيەشىدا چارەى ئابورىي خۆى كىردىۋە، (بابل)ىش لە سەر شىۋەى (ئازادىي ئابورىي) ئەۋزىشت بەرپەۋە.

دانى نابوۋ بەساماندارىي تاييەتى (الملكية الخاصة)دا. پىۋژەكانى تاك و تەراكانى گەلى پال پىشت ئەكەرد.

بىچىنەى ياساى سەرمايەدارىشى دانابو، بۆ پەيمان نامە و رېكەۋتنى بازىرگانى، بۆ كۆمپىيالەكان، بۆ بوۋ نامەى دىنبايى بۆ فەرمانپەرۋايىش ھەر ئەۋەندەى ھېشتبۇۋەۋە، كە خەرىكى ياسادانان و رېك خىستنى ژيان و ناۋىرپىكەرىي و دادگەرىي بۆ لەكاتى ناكۆكى و تېك چوۋندا بەم رەنگە ياساكانى (ھامورابى) لەپىش لەدايك بۇنى (مەسىح)ۋە بەدوۋ ھەزار سال، زۆر رېگاي وايان تيا پىشان درابوۋ، كە ئېمە ئىستاكەش ھەر لەسەر ئەۋ رېگايانە ئەۋرېن!...

پهیدا بوونی فەرمانرەوایی ئاشووری

بەلّام لە نزیک سالی ١٩٢٥ ی پ. ز. دا مەرگی ئاوەدانیی سۆمەری هاتە پێشەوه شوانکارە پەوندەکان جاریکی تریش لە شاخەکانەوه سەرەو خوار بوونەوه... (هیتیت)ەکان بووبون بەپێشەنگیان... تالان کەران، پەیتا، پەیتا، یەک لە دوا یەک، ئەهاتنە سەر خاکی سۆمەر (حوری)یەکان، پاش ئەوان (فریجی)یەکان، ئنجا (ئارامی)یەکان، لەناو خاکی (بابل)دا نیشتمانیان بۆ خۆیان دامەزراند... لەشکرەکانیان لە ژماردە ئەهاتن، هەموو پۆژەهلاتی ناوەراستیان گرتەوه. دوا یی نەتەوه یەک لە دانیشتوانی دۆلەکان، توانی بەسەر ئەم پشێوییەدا زāl ببێ ئەو نەتەوه یەیش (ئاشووری)یەکان بوون، کە خۆینی (سامی)یەکان بەناو دەمارەکانیاندا گقە ی ئەکرد ئەوانە لە دەشتی ڕووباری (دەجلە)دا نیشتمانی خۆیان دامەزراند ئەو دەمە سالی (١١٠٠) ی پ. ز. بوو. ئەوانە ھۆگری چەند جەنگیکی وابوون، کە ئەیانویست، جیھانی کۆن ھەمووی بخەنە ژێر چنگی خۆیانەوه.

ئاوەدانی جەنگ و ڤەندەیی

ئاشوورییەکان پەییان بەو بەرد کە بەئاوەدانی دەشتە کە ھەموو شتی ک ناپێتەوه... پێویستە بشپارتیزین وایشیان هاتە پێش چاو کە (ھوروژم بردن لە ھەموو خۆپاراستنیک چاکترە)... لەبەر ئەو دەستیان کیشا بەسەر ھۆزە کۆچەرەکانی ناوشاخەکاندا دەستکەوت و دەرامەتەکانیشیان خستە ژێر چنگی خۆیانەوه، کە ھەندیک لەوانە دار و کان و بەردە بەنرخەکان بوون... دوا ی ئەو بابل و سوریه و سامیرە^(١) یان خستە ژێر دەستی خۆیانەوه... بەم ڤەنگە ھەر لە لیواری زربی سپیی ناوەراستەوه، ئەو خاكانەیان داگیرکرد، تا گەیشتنە لیواری کەندەلان (خلیج)ی فارسی^(٢)... دوا ی میسریشیان گرت... گالیسکە جەنگییەکانیان و ئەسپی شۆرەسوارەکانیان و تیر و کەوانەکانیان لە ھەر شوێنیک ببینرانایە، ترس و لەرز ئەکەوتنە دلی دانیشتووەکانیانەوه!... ئاشوورییەکان دیتھاتیان ئەسووتاند، دیلەکانیان ئەکوشت، سکی ئافرەتیان ھەل ئەدری، نەتەوهکانیان ئەکرد بەدیل،

نەتەوهکانیشیان ھەر بەجاریک دەر ئەپەراند و تەفر و توونا ئەکران!... ئاوەدانی ئاشوورییەکان بەتەنگ خۆین رشتنەوه زۆتر بوو، لەوێ کە شت دا بهینێ و خاک ئاوەدان بکاتەوه!... ئاینە کەیشیان لەسەر بنچینە ی پەرستنی خواکانی جەنگ دامەزرابوو... کەچی لەگەل ئەویشدا تا ئەندازە یەکی باش لە (ئەستیرە شوناسی) و (زانست)ەکاندا پێشکەوتن... ھەرچی پزیشکایەتی یەکیان بوو، لەسەر بنچینە ی رێکخستنی خواردەمەنی دامەزرابوو...

لە چاک کردنەوه ی برینیشدا شارەزاییەکی زۆریان پەیدا کردبوو... کەچی لەگەل ئەویشدا، ھەندێ کاروباری جادووگەری و نوشتکاری پیاو ئەیینییەکان، ئەو پزیشکایەتی ی بۆ ژۆکردبوو... ئاشوورییەکان پارەیان بەکار ئەهینا کە لە مز (قورقوشم) دروست کرابوون و مۆری فەرمانرەواییان پتوہبوو پەیکەرەکانیشیان گەورە گەورەبوون و ھەر بۆ یادکردنەوه ی جەنگەکان و ڤاوە نێچیر ئەتاشران.

ئەوئەندە ھەبوو گەورەیی و دەسلەتداری ئاشوورییەکان ڤرپوون لە ڤەندەیی و دووری لە ئاوەدان کردنەوه.

تەنانەت ئەوانە ھیچ نووسراویکیان نەخستە سەر نووسراو خانەکە ی (نەینەوا)، کە یەکەم نووسراو خانەبوو لە مێژوودا و (سۆمەری)یەکانیش دایان مەزراندبوو ئاشوورییەکان ھەر ئەوئەندەیان بەس بوو کە بەسەر ڤا بردووه بژین ھیچیان نەخستە سەری.

ئەوکاتەیش کە تیا ئەژیان ھەر بەکوشتار و ڤەندە یەتی یەوه ڤایان ئەبوارد!...

بەلّام ئەوئەندە ی پێ نەچوو، خاکەکیان لە دەس چوو زۆر خۆماندووکردن، جەنگاوەرەکانیان لە پەلوپۆخستبوو ھەندێ نەتەوه ی دەشتەکی، وەک (میدیایی)یەکان^(١) و (شەمەری)^(٢)یەکان ھوروژمیان بردنە سەر.

خاکی (نەینەوا)یان داگیرکرد و (بابل)یشیان ئازاد کرد... ئیتەر لەو ساکەوه، چەند نەتەوه یەکی تازە بابەت، بەناو دۆلی دەجلە و فوراتدا جمەیان ئەهات و شەپۆلیان ئەدا!...

(١) میدی، میدیا: کەوتۆتە باکوری ڤۆژتاوای ئێرانەوه، دانیشتووەکانی بەمیدییەکان ناو دەبرین و لە ھەزارە یەکەمی پ. ز. لەو دەفەرەدان، پایتەختەکیان (ئەکباتان- ھەمەدان)بوو کە لە ٥٥٦ پ. ز. کۆرش داگیری کرد و لە ٣٣٠ پ. ز. ئەسکەندەر گرتی کوردەکان نەوه ی میدییەکان.

(٢) شەمەر: کۆمەلە ھۆزیکێ عەرەبن، لە نێوان سوریا و عێراقدا دەژین، بەلّام ھەرچۆنێ بێ جارێ ھیتانە باسی ئەمانە بۆ ئەو سەردەمە ھیشتا زووه، نازانم، نووسەر چۆن ئەم ناوێ خستۆتە ڤال میدییەکانەوه!؟

(١) سامیرە: ناوچە یەکە لە فەلەستین و شارەکیشی ھەر بەم ناوہ یە؛ دەورە ی ٨٨٠ پ. ز. بنیاتنراو، پایتەختی مەملەکەتی ئیسرائیل بوو، ھیردۆس تازە ی کردووه و ناوی نا (سەبستیە)، بەدانیشتوانی ناوچە کە دەوترێ (سامیرییەکان)
(٢) کەندەلان: راستەر (کەنداو)

ئاۋەدانى دۆلى رۇوبارى زەرد

لە ساھەى رۇوبارى زەردەۋە^(۱)، دەشتە پان و فراوانەكەى ناو خاكى (چىن)، بوۋەتە سەرچاۋەيەكى گەۋرە بۆ بەرھەمى گەنم و گەنمە شامى و پاقلەى سۇيا... ئەو قور و لىتەيەى كە ئەنىشتە بن رۇوبارەكەۋە، بنى رۇوبارەكە و ئاورپىزى رۇوبارەكەيان بەرز ئەكرەۋە تا گەىشتە رادەيەكى ۋەھا مەترسى بىكەۋىتە سەر ئەو زەۋىيە نىمانەى كە لەملاۋ لەۋلاى رۇوبارەكەۋە درىژ بوۋنەتەۋە بەلام مەرۋف وا راھاتوۋە زەۋىي پىر پىت و دەۋلەمەندىان پىر باشتەر، بام مەترسى ىشى تىباى، لە زەۋىي نىز و بى پىت، بام بى ۋەىش بى!

ئەفسانەكانى چىنى كۆنىش وا ئەگىرنەۋە كە (رۇوبارى زەرد) لە دەمارە خوتىنى (بان كو)، ياخود (ئادەم)، يان مەرۋقى يەكەم ھاتوۋەتە دەرەۋە، كە سەرى بوۋە بەشاخ و چاۋەكانىشى بوۋن بەمانگ و رۇژ!... ئەمىش ئەفسانەيەكى ۋەھايە كە ھونەرمەندىى بوژانەى لى ئەۋەشىتەۋە.

چىنىيەكانىش سەردەمى (بان كو) ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۷۶-۴۷۹) ى پ.ز. كەچى كەسانى واىش ھەن ئەو سەردەمە ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۱۹-۹۶۲-۹۶) ى پ.ز. بەلام ھەر چۆنىك بىر راستىيەكەى، چىنىيەكان لەۋ باۋەرەدان كە مەرۋف گەلىك كۆنترە و گەلىك نەزادترە لەۋەى كە لە (تەرۋات)دا ناۋبراۋە.

ھەرچى باۋوباپىرانى چىنىيەكانىش، مېژوۋ ناسەكان و زاناکانى رۇژئاۋا پى لەۋە نانېن كە خۇيان لە بنچىنەدا نىشتەجىي چىن بوۋن. بەلاى ئەۋانەۋە ۋايە كە ئەۋ باۋوباپىرانە لە خاكانى ترەۋە رۇوبان كىرەۋە بۆ چىن... (ھېرۇدۆت) بەلايەۋە ۋابوۋ كە ئەم چىنىيەكانە لە خاكى مېسەرەۋە گەىشتەۋنەتە ئەۋى بەلاى عبرانىيەكانىشەۋە ۋايە كە چىنىيەكان لەبەرەى (حام)ن ھەندى لە مېژوۋنوسەكانىش گوتوۋايانە لە ھىندستانەۋە چوۋنەتە ئەۋى... بەلام راستىيەكەى ئەۋەيە كە لە شۆپنەۋارى چىنىيەكاندا ھىچى وا نەدۇزراۋەتەۋە كە پىشمانى بدات چىنىيەكان لە خاكىكى ترەۋە چوۋنەتە ئەۋى چۈنكە چىن لە كۆنترىن سەردەمى

(۱) رۇوبارى زەرد (يانگ تىسى كيانگ): لە بەناۋانگىترىن و مەزنىترىن رۇوبارەكانى ئاسىيايە لە ۋلاتى چىندا، درىژى ۵۹۸۰ كم، لە بانەكانى (تىبەت)دە دىت و بەرەۋ رۇژھەلات دەرۋا تا دەرژىتە دەرۋاي چىنەۋە، لىرەدا دەلتايەكى گەۋرەى ھەيە كە سالانە قور و لىتەيەكى زۆر لەگەل خۇيدا دىنې، بەشادەمارى ئابوۋرى چىنى دادەنرى، لەۋ شارائەى وان لە گوى ئەم رۇوبارە: تشونگ كىنگ، ھو، نانكىن... گەلى دەرياچەى وا لەسەر ۋەك: يانگ تونگ.

خۇيدا، كە تا ئىستا لەلايەن زانستەۋە دۇزراۋەتەۋە، كە سەردەمى شاھەنشاهىى ناۋەرەستە، تاك و تەنبا ژياۋە و دوۋرېۋە لە جىھانەۋە.

دانىشتۋانى خاكەكەىش ئاورپىزى ئەۋ رۇوبارە زەردەيان ھەر پاك كىرەۋەتەۋە و، زانىۋىشيانە، لەپاش ئاۋدانى كىشتوكال، پاشماۋەى ئاۋەكەى چۆن بەكار بەيىن.

ۋاتا ئەۋانىش شىۋەى كىشتوكال ئاۋدانىان زانىۋە و، تۆۋىشيان چاندوۋە ئەۋ دەشتە كاكى بەكاكىيەشيان كىرەۋە بەبەھەشت؛ پرتەقال و لىمۆ و تۆۋى تىبا ئەۋرا.

پىش ئەمەى (مەسىح) لەدايك بىى، بەھەشت سەد سال، لە باشۋورى چىنەۋە برنچيان ھىناۋە بۆ لاي خۇيان.

كرمى ئاورىشمىيان بەختى ئەكرە و لە ئاورىشمەكەىشى سىپالى ناۋازەيان دروست ئەكرە ۋاتا لەپىش ئەۋرەپادا، بەھەزار و پىنچ سەد سال، پىشەسازى ئاورىشمىيان زانىۋە!... ژيانىكى كىشتوكالى دامەزراۋىشيان بوۋە خانۋەكانى خۇيان لە قور و پوۋش دروست كىرەۋە لەپىش لەدايك بوۋنى (مەسىح)ىشدا بەدوۋەھەزار سال، لە ھورۋژمە جەنگىيەكانىندا ئەسپىيان بەكارھىناۋە ئەۋان، ئەۋە، لە مەغۇلەكانەۋە فىرېۋون... ھەر نىزىك بەۋ سەردەمە پىشەى كاشى دروست كىرەشيان زانىۋە و، تىياشيا شارەزابوۋن دۋاي ئەۋە كانى زەردىشيان ناسىۋە، كە لەخاكى (سىبەريا)ۋە بۇيان ھاتوۋە... لە پىشەسازى زەرددا تەۋاۋ شارەزابوۋن زۆرى پى نەچۋە، ھەزار سالىك پىش لە داىك بوۋنى مەسىح ىش، ئاسنىان دۇزىۋەتەۋە و بەھونەرمەندىيەكەۋە بەكارىان ھىناۋە جا رەنگە ھەر لەم سەردەمەشدا بوۋى، كە شتىكى ۋايان كىرەۋە، كە كەس لەپىش ئەۋانەۋە نەى كىرەۋە، ئەۋىش بەكارھىنانى ئەۋ خەلۋەيە كە لەبن زەۋىدا كۆۋوبوۋەۋە.

ئاۋەدانىيە گەۋرەكەى چىن

لەرۋى چالاكى ھۆشيشەۋە، چىنىيەكان بەۋەۋە ئەنازن كە لە پىنچ ھەزار سال لەمەۋ پىشەۋە ساز و ئاۋازيان داھىناۋە نىزىكەى بىست و پىنچ سەدەش لەپاش ئەۋە نوۋسىنيان داھىناۋە. نوۋسىنەكەىشيان لەسەرەتادا بەھۆى پەتى گرى دراۋەۋە نوۋسراۋە دۋاي ئەۋە بوۋە بەھىل كىشان لەسەر ئىسك و ھىلكە شەيتانۋەكە ھەل كۆلراۋە دۋاي ئەۋەش گۆرراۋە و بوۋە بەۋىنەى نىشانە پىشان دەر كە بەھۆى ئەۋەشەۋە ھۆگرى كاروبارى زانستى و كىرەۋەى ۋىژەيى بوۋن.

بەلىكۆلىنەۋەى مېژوۋىشەۋە زۆر خەرىك بوۋن، بەلام ئەۋەندەى پەيۋەندىى بەسەر ژيان

و نیشتمانی خۆبانهوه بووین هه‌رچی رابردوی خۆبانه له چوار هه‌زار به‌رگ نووسراودا نووسیویانه‌ته‌وه له ژيانی (فوهی)^(۱)یه‌وه ده‌ستیان پێ کردووه له‌گه‌ڵ ه‌ی ئه‌و پێنج شاهه‌نشاها که به‌ناوی بابته سه‌ره‌کییه‌کانه‌وه فه‌رماندارییان کردووه که بریتین له: (زه‌وی) و (دار) و (کان) و (ئاگر) و (ئاو)... ئه‌مانیش، راستیت ئه‌وی، بریتین له نیشانه ئه‌فسانیه‌یه‌کان که ئه‌گه‌ڕینه‌وه بۆ سه‌رده‌می پێش می‌ژوو...

ئه‌مه‌یش زۆر گرانه که هه‌رچی می‌ژوو به‌کیان هه‌یه به‌جێته می‌شکه‌وه چونکه بریتیه له گێڕانه‌وی ناوی خێزانه‌کان و فه‌رمانداره‌کان، کوشتاره‌کان و داوانه‌وه و فرۆفیل‌بازی ناو کۆشکی شا‌کان! ئێمه هه‌ر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌نده‌یه‌ن که بزانی‌ن شاهه‌نشاها (کوری ئاسمان) بووه که سه‌رۆکی زرن‌گاریی ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ بووه که له‌سه‌ر یاسایه‌کی زه‌مینه‌داریی پۆیوه به‌پێوه خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌دا ژیا‌ون که دیواری به‌لندیان بووه. پاشما‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یش، به‌پێی کاروپیشه‌ی خۆیان دابه‌ش کرا‌ون به‌پێنج چینه‌وه فه‌رمانه‌وه‌اییش پێک خستنی کاروباری ئا‌وی خستبووه ئه‌ستۆی خۆی. هه‌ندێ گژوگیای ئه‌ویست برۆین‌رین، به‌ربه‌ستی پ‌رواندنی هه‌ندیکیشی ئه‌کرد... زه‌وییه‌کانیش ئه‌و دابه‌شی ئه‌کردن به‌سه‌ر خاوه‌ن کشتوکا‌لدا. هه‌ر خۆبشی سه‌ره‌پرشتی کاروباری چاندن و شینایی ئه‌کرد. هیچ شتی‌یکیش له‌ئارا‌دا نه‌بوو، که ئه‌و خۆش گ‌وزه‌رانییه‌یان لێ تیک بدات، خۆماتدانی هۆزه شوان‌کاره‌ په‌وه‌نده‌کان نه‌بێ له‌و دیو سنووره‌کانیا‌نه‌وه هه‌ندێ گومان له‌وه‌دا هه‌یه که چینییه‌کان بووبن له‌پێشدا ده‌ستیان کردبێ به‌ه‌روژم بردن بۆ سه‌ر ئه‌وانه‌ی که له‌پشت ده‌شته پان و فراوانه‌که‌وه ئه‌ژیان به‌لام هۆزه درنده‌کان زۆری پێ نه‌چوو، له‌ سالی (٧٧١)ی پ.ز.دا ته‌نگه‌تا‌ویان کردن و ناچاریان کردن پایته‌خته‌که‌ی خۆیان بگۆژنه‌وه بۆ ناو ده‌شتاییه‌که.

به‌لام شا‌کاری راسته‌قینه‌ی چین ئه‌وه‌یه که توانایه‌کی وای بووه، سه‌ری پیا‌وی هێنا‌وه‌ته سه‌رسو‌رمان شا‌کاره‌که‌یش بریتی بووه له‌مه‌ی: که هه‌ر هێرش به‌ریک ها‌تووه‌ته ناو خاکی چینی‌ه‌وه، له‌ناو چینه‌دا جێگیربووه و ما‌وه‌ته‌وه، به‌لام له‌ناو بۆته‌ی نه‌ته‌وه‌ی چینی‌شدا تو‌وا‌وه‌ته‌وه و، له‌شێوه‌ی نه‌ته‌وه‌ی چینی‌شدا دا‌رژا‌وه.

هه‌روه‌ها زāl بووه به‌سه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌دا که زāl بو‌وبوو به‌سه‌ریا!...

(١) فوهی: رابه‌ریکی ئه‌فسانه‌یی و ئیمپراتۆر و یاسادانه‌ریکی چینییه‌کان بووه له‌ ده‌وره‌یه‌ری ٣٣٠٠ سال پ.ز.

ئاوه‌دانی دوورگه‌ی کریت

ئه‌وه‌نده هه‌یه ئاوه‌دانی هه‌ر له‌م‌لاو له‌ولای ر‌ووباره‌که‌نه‌وه په‌یدا‌بوون زرتیکانی‌ش د‌لی مرۆقیان ک‌یش کردووه و هانه‌یان داوه بۆ وریابوونه‌وه و پ‌یشکه‌وتن... جا هه‌روه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌شته‌کانیان ئاوه‌دان کردۆته‌وه، بوون به‌خاوه‌ن کشتوکا‌ل، دانیشتوانی سه‌ر لیواری ده‌لیاکانی‌ش بوون به‌که‌شتیه‌یه‌وان... نوخشه‌ی ئاوه‌دانییه‌کانی گ‌وێ زرتیش له‌ دوورگه‌ی (کریت)^(١) دا په‌یدا‌بووه، که بو‌وه‌ته پردیک له‌ناوه‌ند ئه‌وروپا و ئاسیا و ئه‌فه‌ریکا‌دا!...

چونکه له‌ نزیک سالی (٥٠٠٠) پ.ز.دا، چه‌ند هۆژیک له‌ نا‌وچه‌ی زرتی سپیی نا‌وه‌راسته‌وه په‌ویان ت‌ی کرد و له‌ناو ئه‌م دوورگه‌یه‌دا گیرسانه‌وه به‌سه‌ر کۆمه‌له‌ دوورگه‌کانی زرتی (ئ‌یجه)^(٢) ده‌ستیان ک‌یشا و خستیان ه‌ژیر ژیر چنگی خۆبانه‌وه؛ زۆری پ‌ی نه‌چوو، له‌گه‌ڵ خ‌وینی ه‌یرش به‌رانی ئه‌و هۆزانه‌وه که له‌ با‌کوره‌وه ها‌تبوون، ئاره‌زووی بازرگانی به‌ناو ده‌ماره‌کانیا‌ندا ها‌تووچۆی کرد... ئه‌م هۆزانه‌ په‌سه‌نییان ده‌رنه‌که‌وتووه... کریتییه‌کان له‌ دا‌رشتنی ز‌یر و زی‌بو و مسی سووردا، واتا له‌ ده‌ستکردی ورده‌کاریی ئه‌و کاتانه‌دا شا‌ره‌زاییه‌کی ه‌ونه‌رمه‌دانه‌یان په‌یدا‌کرد...

له‌گه‌ڵ میسریه‌یه‌کانیشدا ئاشنایه‌تییان دامه‌زراند، ف‌یری ه‌ونه‌ری نووسینی‌ش بوون... جا که سه‌رده‌می زه‌رد ده‌رکه‌وت، کاروباری ئابووری کریتییه‌کان که‌وته با‌ریکی تازه‌وه چونکه ئه‌م کانه، له‌ هه‌موو نا‌وچه‌ی زرتی نا‌وه‌راستدا، هه‌ر بۆ ئه‌وان ته‌رخان کرابوو.

کریتییه‌کان ئه‌مه‌نده هۆگری ئه‌م پ‌یشه‌سازییه‌ بو‌وبوون، ده‌سته، ده‌سته مرۆقیان په‌وانه ئه‌کرد بۆ گ‌وێ ئاوه‌کانی (ی‌زنانه‌ستان) و (ئ‌یسپانیا)... ئه‌گه‌ران په‌دا‌وی کانی (مز)دا که له‌وپه‌ری با‌کوره‌وه ئه‌گه‌یشه‌ته ئه‌و شو‌ینانه، ئه‌چوون به‌ره‌مه‌ کشتوکا‌لییه‌کانی خۆیان له‌گه‌ڵ

(١) کریت یان (ئ‌یق‌ریتش): دوورگه‌یه‌کی یۆنانیه له‌ ده‌ریای سپی نا‌وه‌راستدا پانتاییه‌که‌ی ٨٣٣٦ کم^٢، زنجیره‌ شا‌خ‌یکی به‌رز ده‌ییرێ؛ ته‌ریبه له‌گه‌ڵ که‌نا‌رای باشووری، له‌ مه‌له‌بنده‌ شارستانیه‌ کۆنه‌کانی مرۆقه، له‌ هه‌زاره‌ی دو‌وه‌می پ.ز.دا چ‌وه ئه‌وپه‌ری پ‌یشکه‌وتنی، به‌لام له‌دا‌وی سه‌ده‌ی پاز‌ه‌ی زاینیه‌وه گ‌لۆله‌ی که‌وته ل‌یژی، له‌سه‌ده‌ی (١٧)دا ع‌وسمانیه‌یه‌کان گرتیان له‌ ١٩١٣ یۆنانیه‌یه‌کان گرتیان، ئ‌یستا به‌ ئاسه‌واری کۆن و زه‌یتون و شه‌را‌به‌وه به‌نا‌وبانگه‌.

(٢) ئ‌یجه: ده‌ریایه‌که له‌ ن‌یوان یۆنان و تو‌رکی‌ادا، به‌ش‌یه‌که له‌ ده‌ریای سپی نا‌وه‌راست بۆته‌وه، کۆن (ئه‌رخه‌بیل)یان پ‌ی ده‌وت، ته‌نگا‌وی ده‌رده‌نیل ده‌یبه‌ستنی به‌ده‌ریای مه‌رمه‌ره‌وه، ق‌وولت‌رین ج‌یگای ده‌گا‌ته ١٣١١ م.

ئەوانەدا ئەگۆرپىيەو بەمز و مىسى سوور و دانى فىل... بەرھەمەكانى خۆشيان برىتى بوون
لە پۆنەكان و مەيەكان... لەباتى بۆنى خۆش و دارى تەختە، زىر و مروارىيان لە
مىسرىيەكان ئەسەند... دەسلالتى ناو زىريان تا ئەھات پەردى ئەسەند.

ئاوهدانى كریتیيەكان، لە پيشدا، ھەر لەسەر كەنارى پۆژھەلاتدا پەيدا بوو بوو دواى
ئەو ئەوانەدانیيەكە كشايە ناو ناوەرەستى دورگەكەو، كە لەویدا كۆشكى (كنوسوس)^(۱)
دروست كرا... بەرپگایەكى شاهانەيشەو كە ئەملاو ئەولای پرپووبو لە خانووى
باخچەدار، نووسابو بەكەنارى باشوورى دورگەكەو... زۆرىشى پى نەچو كە خىزانى
(كنوسوس) بەسەر ھەموو سەرۆكەكانى كریتدا دەسلالتى پەيدا كرد... ئەوانەيش بوون
بەفەرماندارى خاوەن زەوى ئەوانەيش وەك ھەموو دانىشتوانى دورگەكە مليان بۆ يەك
پيشەوا كەچ ئەكرد، كەھى ھەموولایەك بوو دەسلالتى فەرماندار و سەركرەدى لەشكر و
سەرۆكايەتى ئايىنى گرتبوو دەست خۆى! تەنانت يەكپەك لەو پيشەوايانە، كەناوى
(مىنوس) بوو، ئەمەندە بەچنگ و بەزەبر و زەنگ بوو، باى دامەزراندنى شاهەنشاهىتى
يەك كەوتە كەللەيەو، دەستى كرد بە پەرەپیدانى دەسلالتى خۆى بەسەر ھەندى خاكى
ئەملاو ئەولای دورگەكە!...

ئافرەت ئەچیتە سەر تەخت

ئاوهدانى دورگەى (كریت) بەو جىا ئەبوو دەو لە ھى شۆپنەكانى تر كە ئافرەتیش مافى
ھەبوو بچیتە سەر تەختى شاھى شىوہەكانى رەوشت و خو ھەموو خاكەكەيان گرتبوو دەو...
كۆشكى شاهانەى (كنوسوس) يەك بەچەشنى كۆشكى شاهانەى (قەرساى) كە لەوپەرى
خۆش رابواردنى دابو، بوو بوو پيشانگای جلوبەرگ و باوى تازە داھاتوو... لەناو ئەو
كۆشكەدا گەروى (شەرەنج) و، سەيران و، ئاھەنگى بەزمورەزمو ھەلپەركى ئەگىرپان و
ئەكران... دىوارى خانووەكانى كریتیيەكان بەگەچى رەنگاوپرەنگ مالتج ئەدران و جوان
ئەكران ھەروەھا بەوینەيش ئەراژپنرانەو...

ژيانى ناو دورگەكە، ھەمووى، پرپووبو لە ئاھەنگ و زەماوەند و خۆش رابواردن...
بەلام ئەو ھۆزە درندانەى كە لە دەمپكەو دەستيان بەسەر خاكى (يۆنان)دا كیشابو لە

(۱) كنوسوس: شارىكى كۆنە لە دورگەى (كریت)، پايتەختى بنەمالەى (مىنوبە) بوو، لەسەدەى
(۱۶) پ.ز.دا پيشكەوتنى گەيشتە ئەوپەرى، گەلج جار تووشى بوومەلەرزە بوو، (ناخىەكان) لە
۱۳۸۰ پ.ز.دا كوليان كرد، لە قەشەنگىرین پايتەختەكانى دىباى دىرین بوو.

دورگەو چاويان برپىووە خاكى (كریت)... ئالۆشى داگیرکردنى (كریت)يان كەوتبوو
لەشەو... ئىمە ناتوانین بەتەواوہتى، ئەو بەلپین، كە ئەوان بوون بەھۆى سووتاندنى
ژمارەيەكى زۆر لە كۆشكەكانى ناو دورگەكە... بەلام ھىچ گومانمان لەوہدا نىيە، كە سەرەو
ژىركردنى كۆشكى (كنوسوس) و تالان كردنىشى ئۆباليان بەئەستۆى ئەوانە... ئىتر ھەر
ئەوئەندەبوو، لە سالى (۱۴۰۰) پ.ز.دا ئەو شاهەنشاهىتييە نەما و لەناو چوو!...

ئاوهدانى فنىكەيىيەكان

لەسالى (۱۱۰۰) پ.ز.دا ئاوەدانى فنىكەيىيەكان^(۱) پەيدا بوو ئەميش وەك
ئاوهدانى كریتیيەكان ھى گوى زرى بوو... ئەو كەنارانەى لىيانەو ھاتبوونە ئەوئ چۆل و
ھۆل بوون... بۆيەكا بەجتيان ھىشتبوون، كە بەدواى نانى سكى خوياندا ئەگەران... ئەمانە
لە نەوہى (سام) بوون، كە كورى (نوح) پىغەمبەر بوو... رەوشت و خووەكانى
شوانكارەيىيەكەى خويان، لەگەل خوياندا گواستبوو دەو ناو زرى كان... خاكەكەى خۆشيان
ھىچ نەبوو ئەو نەبى، كە كوردبوو بەبنكەيەك، لەوئ دەستيان ئەكرد بەجەربەيەكانى
خويان... شارەكانى (سوور) و (سەيدا)يان كوردبوو بەدوو بنكەى خۆرشت و كەلوپەل
وەرگرتن و خۆ نامادەكردن، ئنجا لەويانەو دەستيان ئەكرد بەگەشت و كۆچەكانيان ھەردوو
شارەكەيش ناحەزى يەكتربوون بەربەرەكانىيان لەگەل يەكتردا ئەكرد... ھىچ شتىكىش
لەئارادا نەبوو كە بىيانكات بەيەك، ئەو نەبى كە ھەردوولايان بەپەرەشەو بوون بازىرگانى
ناوچەى زرى ناوەرەست تەرخان بكەن بۆ خويان، لەگەل ھەندى رىككەوتنى ئابوورى و،
يەكيتىي پەرستنى خوايەكان كە (عەشتە رووت)، خوى مانگ و دەليا) و (مىلكارت)،
پالەوانى سەر لى شىواوى گەرۆك بوو... ھەردوو شارەكە لەوہدا يارمەتى يەكتريان دا كە
كۆمەلە كەشتىيەكى گەورە دروست بكەن بۆ بازىرگانى، كە تەختەكانى لە دارى (ئورزى)
لوياننى و، پەردەكانىشى لە ئاوەرپسى لۆكەى مىسرى دروست كرابوون...

(۱) فنىكەيىيەكان يان (فنىقيەكان): دانىشتوانى فنىقيان كە برىتييە لەو ولاتەى كەوتۆتە كەناوای
پۆژھەلاتى دەريای سپى ناوەرەست، لە ئاوەرۆى رووبارى (العاصى)يەو لە باكور ھەتا (راس
الناقورە)ى لويان لە باشوور، شارە گرنگەكانى: عەككا، صور، صەيدا، بىروت، جوبەيل
(بىبىلوس)و تەرابلوس، دواى ئەم ناو ھەر بەسەر دوو دەقەرى ئىمپراتۆريەتى بىزەنتى كە برىتى
بوون لە: فنىقيى سەر دەريا، پايتەختەكەى شارى صور بوو، فنىقيى لوياننى، پايتەختەكەى
دیمەشق بوو.

بلیه ته کانی بازرگانی

فنیکه بیه کانه دهستیان کرد به گهشت به ناو شه پۆلی ده ریاکاندا، بازرگانی به نده کانیان نه کرد چینی و کاشییان له دوورگه کانی (رۆدس) و (کریت) هوه نه هینا (رۆن) و (ههنجیر) و (مه) یشیان له یۆنانستانه وه نه هینا.

یاقیق و گوگردیشیان به خاوی له دوورگه (سجلیا) وه کیش نه کرد له ئیسپانیاه و زبو، له (نه نده لوس) یاخود دوورگه کانی (کاسیتیرید) یشه وه، که زۆر له ئینگلتیره وه دوورنه بوون، مزایانی نه هینا... ته نانهت زری گه وره که ی نه تله سییشیان بریوو نه لێن به چوارلای نه فه ریکا یشتا سوورابوونه وه پیتش دۆزینه وهی لوتکه ی هیوای به کار(*) به دوو ههزار سال، به ویتیشدا تیتیه بریوو! نه وانه له پرووت کردنه وهی کاروان و داگیرکردنیش کۆیان نه نه کرده وه به لām له داگیرکهریه که یاندا هه رده ستیان بۆ نه وه به نده رانه نه برد که له سه ر که ناری زری کان بوون. به ته نگ نه وه وه نه بوون که له وه پاش به ناو نه و خاكانه دا بچنه ژوو ره وه نه وان هه ر نه وه نده یان به س بوو، که نه و شارانه ی له سه ر گوێ ناوه کان بوون بیانکه نه به ئیستگه یه که بۆ خۆیان بیانکه نه به بنکه یه که هه روه ها ماوه یه کی وایشیان پێ بدری که بازرگانی به که یان له خراپه ی به ره ره کانی بپاریزن.

له ناو نه و هه موو خاكانه دا که درێژبوو بوونه وه به لیتواره کانی زری په شه وه تا نه گاته که ناره کانی ده ربای گه وره ی نه تله سی (کارخانه) یان دامه زرانده بوو هه روه ها شاری (کارتاجه) یشیان له سالی (۸۱۴) ی پ.ز.دا. له سه ر که ناری باکوری نه فه ریکا دروست کرد نه وه بوو له دوا ی فنیکه بیه که نه و نه شاره گه وره یی و زرنگکاری نه وانی بۆما یه وه هه روه ها توانییان یاسایه که بۆ ژماره کان دابنێن به لām نه یان یاخود هه یج (صفر) یان له یاساکه یاندا ناو نه بردبوو هه روه ها له پیته کانی نه لف و بیتی فیرعه ونیه که نه وه شتیه یه کی نووسین یان داهینابوو که بریتی بوو له (۲۲) ژماره به لām زۆری پێ نه چوو، هه یزه کانی (ئاشووری) یه که نه و، به جهنگ پرزه ی هه یزه جهنگیه کانی نه وان یان بری پشتیان شکاندن.

شاری (سه یدا) یان گرت و ئاگریان تی به ردا و سووتاندنیان دوا ی نه وان (ماکدونی) یه که نیش، له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به نزیکه (۶۷۷) سال هه ریشیان هه ینا یه سه ر فنیکه بیه که نه و له ناویان بردن... له گه ل نه وه یشتا بیروباوه ریه کانیان و ناوه دانی به که یان، هه رمانه وه، له ناو نه چوون.

(*) لوتکه ی هیوای به کار = (رأس رجاء الصالح) - وه رگێر -

په لاماردانی هۆزه کوچه ره کان و په یدا بوونی نه وه ی ئیسرائیل

به لām زۆری پێ نه چوو ناوه دانی به کانی ناو دۆله کانی رووباره کان و که نار ناوه کان، به هۆی دۆژمانیه تی ناو خۆیان، یاخود هوروژمی شوانکاره کوچه ره که نه وه که وتنه کزی... هه تا نه هات نه وانه زۆتر ده سه لاتیان نه سه ند دوا یی بوون به نیشته جیی نه و ده شتانه و ده ستیان کرد به دامه زرانده ی شاهه نشاهی تی تازه و ناوه دانی نوێ.

نه مانه یشیان له سه ر که لاوه کانی نه و ناوه دانی و شاهه نشاهی تی یانه دانه مه زرانده که خۆیان، به هۆی درنده یی خۆیا نه وه له ناویان برده بوون... دوا یی بوون به باوکانی جیهانیکی نوێ...

زاناکانی په گه زه کانی مرۆف، خۆیان زۆر ماندوو کرد بۆ نه وه ی نیشتمانی راسته قینه ی نه و هوروژم هه نه رانه بزائن.

وایان بۆ ده رکه ت نه وانه له چه ند نیشتمانیکی و له چه ند په گه زیکه وه هاتبوونه نه و جیگا یانه هی وایان تیا بوو له خاکی چه به شه وه هاتبوونه نه و شوێنا نه هی وایشیا تیا بوو له خاکی مه غۆله وه هاتبوون... به لām ته نیا دوو په گه ز له وانه کاریان له مێژووی مرۆفایه تی کرد: یه کیکیان (سامی) بوو، نه و ی که یشیان (هندی ناو روپایی).

هه رچی (سامی) یه که نه و بوون له خاکی عه ره بدا په یدا بوو بوون یاخود به جوړیکی دیاردیی کراو له خاکی فه له ستیندا په یدا بوو بوون نه ویش له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به سی هه زار سال نه وانه به ناو هه موو لایه کی رۆژه لاتی ناوه راستدا بلا بوو نه وه له شتیه ی ره وند و ناو ره دا نه هاتنه نه و خاكانه وه، نه که له شتیه ی په لاماردان و شه روشوێردا... هاتنه کانی شیان، په ییتا، په ییتا و یه که له دوا ی یه که بوون... له ژوو رووی سوویه دا جیگیربوون دوا ی نه وه هاتنه خواره وه بۆ ناو دۆله کانی دجله و فورات.

هی وایشیان تیا بوو له ناو (سۆمه ری) یه که نه و جی گیربوون له وانیشه وه فیری ناوه دانی بوون... هه ندیکیشیان له ژیر سه رکرده یی پیغه مبه ر (ئمبراهیم) دا له خاکی (کلدان) ه وه خۆیان گه یانده خاکی (میسر) له تاو برسی تی هوروژمیان برده سه ریان نه وده مه سالی (۲۱۰۰) ی پ.ز. بوو!!

دوورنیه هه ندیکیش له وانه یارمه تی (هیکسۆس) هکانیان دابی و پیکه وه خاکی میسر یان تالان و داگیرکردی هه روه ها (سامی) یه که نه و ته ناو (ئاشووری) یه که نه و فینکه بیه که نه وه، تیکه لیان بوون... (ئارامی) یه که نیش که په لاماری چه ند خاکیکی پان و

فراوانیاندا له ناوچه‌ی زرتی سپیی ناوه‌راست و ناوچه‌ی دۆلی فوراندا، له سالی (۱۵۰۰) ی.پ.ز.دا. دیسانه‌وه له (سامی) یه‌کان بوون... هه‌روه‌ها (جووله‌که) کانیش له‌سامیه‌کان بوون... نووسراوی (تهورات) یش چیرۆکی زۆری تیا به له بابته‌وه و کۆچه‌رانه‌وه که سوپراونه‌ته‌وه به‌ناو زه‌ویدا، له‌م سه‌رچاوه‌ی ناوه‌وه گواستوو یانه‌ته‌وه بۆ‌وه و سه‌رچاوه‌ی ناو... له‌م له‌وه‌رگاوه گواستوو یانه‌ته‌وه بۆ‌وه و له‌وه‌رگا... خواکانی شوانکاره‌کانیشیان کردووه به‌گه‌وره‌ی خۆیان، که یه‌کێک له‌وانه (گوێره‌که) یه، چ له‌ زیره‌ دروست کرابێ، چ له‌ به‌رد... یه‌کێک له‌ کوپه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ئیه‌براهیم) یش که ناوی (یه‌عقوب) بووه و پاش ناوی (ئیسرائیل) یان بۆ‌داناوه، ده‌ستی کردووه به‌وه، له‌ خاکی (که‌نعان) وه‌ه گواستوو تیه‌یه‌وه بۆ‌ دۆلی (نیل) به‌لام نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌م په‌وه که‌لکێکی نه‌تۆیان ده‌ست نه‌که‌وتووه ئازاریان زۆرداون وه‌ک به‌نده له‌گه‌لیان جوولانه‌ته‌وه دوا‌ی ناچاربوون له‌وه‌ دۆله جیا‌بهنه‌وه له‌گه‌ل (موسا) پیغه‌مبه‌ری سه‌رکرده‌یاندا... ماوه‌یه‌ک له‌ناو چۆل و بیاباندا گێژیان خواردووه. پاش نه‌وه گه‌یشته‌وه ته‌وه خاکی (که‌نعان)...

به‌لام له‌وسا که‌وه که‌ خوا له‌ سه‌ر کیتی (سیناء) قسه‌ی له‌گه‌ل (موسا) کردووه، جووله‌کان وازیان له‌ خواکانی خۆیان هێناوه ئیتر هه‌ر خوایه‌کیان په‌رستووه و ناسیووه.

نه‌وه‌ی ئیسرائیلانه، یه‌که‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ک بوون، که باوه‌ریان به‌ یه‌که‌م ئاینی‌کی ئاسمانی هێناوه نه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌م (نه‌ته‌وه‌ی هه‌ل بژێراوه)، زۆری نه‌خایاندووه، ناکۆکی و جوو بوونه‌وه که‌وتووه ته‌ ناویانه‌وه له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پیش زاینیدا کوشتنی ئه‌مو نه‌وه‌ گه‌لیک شۆرش له‌ ناویاندا رووی داوه پاش نه‌وه (ئاشووری) یه‌کان نه‌وه‌ی (سامره) یان له‌ خاکه‌که‌ی خۆیان ده‌رپه‌راندووه و، له‌ سالی (۷۳۱) ی.پ.ز.دا نیشتمانه‌که‌یان داگیرکردوون دوا‌ی ئاشوورییه‌کانیش (بابلی) یه‌کان هه‌لیان کوتاوه‌ته سه‌ریان، له‌ سالی (۵۸۷) دا.پ.ز. جووله‌که‌کانیان گرتووه به‌دیل و ته‌فر و توونایان کردوون کاتی‌کیش بۆیان لوا و گه‌رانه‌وه (فه‌له‌ستین)، یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک هێرشیان هێنایه سه‌ر و خاکه‌که‌یان داگیرکردنه‌وه ماکدونیا‌یه‌کان و سوریه‌یه‌کان و رۆمانه‌کان بوونه‌ته گه‌وره‌ی خاکه‌که‌یان... جووله‌کان، له‌گه‌ل نه‌وه هه‌موو شۆرشانه‌یشدا که‌ ئه‌یان کرد، ره‌نجیان به‌با نه‌چوو...

په‌رستگا پیره‌زه‌که‌یان رووخێنرا و سه‌ره‌له‌نوێ ته‌فر و توونا کرانه‌وه... چوونه‌وه سه‌ر دۆخی جاران... هه‌روه‌ک هۆزه‌کانی پینشووی خۆیان یان لی‌ها ته‌وه: بوونه‌وه به‌کۆچه‌ر، له‌م شاره‌وه ئه‌یان گواسته‌وه بۆ‌وه شار، له‌ هه‌یج شوێنێکدا جێیان به‌خۆیان نه‌ته‌گرت و دانه نه‌مه‌زان...

نه‌ته‌وه‌کانی ئه‌وروپا ئه‌چنه‌وه سه‌ر په‌گه‌زی هیندی

به‌لام هیندییه ئه‌وروپا‌یه‌کان، له سامیه‌یه‌کان زۆتر سه‌رکه‌وتن له ده‌ست که‌وتنی نیشتمانیکی تا سه‌ردا، له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا نیشتمانی کۆنی ئه‌وانه تا ئیستا نه‌زانراوه به‌لای هه‌ندیکه‌وه وایه ئه‌وانه له‌ بانی (پامیر) دابوون به‌لای هه‌ندیکیشه‌وه وایه نیشتمانی کۆنیان (تورکستان) یاخود (سیبه‌ریا) بووه... هه‌ندیکیش گوتوو یانه ئه‌وانه له‌پیشدا له‌سه‌ر که‌ناره‌کانی زرتی (بالتیک)، یاخود له‌ ده‌شته‌که‌ی ئه‌لمانی پۆله‌نده‌یی، یان له‌ دۆلی رووباری (دانوب) دا بوون... به‌لام له‌هه‌موویان په‌سه‌ندتر نه‌وه باوه‌ریه، که ئه‌وانه له‌پیشدا شوانکاره‌ بووبن و کۆچه‌ر، له‌خوارووی خاکی رووسیادا بووبن، له‌ ناوه‌ند رووباری (دینیپه‌ر) و (قۆلگا) دا.

ئه‌ویش له‌ سالی (۳۰۰) ی.پ.ز.دا دوورنیه‌یه که‌ له‌ناوه‌ند زتی (دانوب) و شاخی (ئۆرال) دا بلا‌بووبنه‌وه... ئه‌وانه له‌ ئه‌سپ پام کردندا، له‌ به‌خیتوکردنی مه‌ر و مالات و ئاژه‌لێشدا ده‌ستیکیان هه‌بوو... پیشه‌سازی ناوما‌لیشیان کردووه، ئه‌وه‌نده‌ی که‌ فری به‌و ژبانه‌وه بووه وه‌ک پیشه‌سازی شیر و خوری و هه‌نگوین... ئه‌وانه جووتیشیان به‌کاره‌یتاوه له‌ کێلانی زه‌ویدا... خانووی وایشان دروست کردووه بۆ‌خۆیان، که شێوه‌یان درێژکۆله‌بووه له‌ شێوه‌ی خێزان و هۆزیشدا کۆمه‌له‌یان به‌ستووه ئه‌وانه به‌پێچه‌وانه‌ی جووله‌که‌کان پێیان ناوه له‌ جیا‌وازی ناو کۆمه‌لایه‌تی...

له‌ نووسین شاره‌زانه‌بوون... ئاشنایه‌تییان له‌گه‌ل زې‌روزی‌دا نه‌بووه... ته‌نانه‌ت که‌کانی مسیشیان دۆزی‌وته‌وه چه‌کێکی کوشنده‌یان لی‌ دروست کردووه له‌شێوه‌ی (ته‌ور زین) دا بووه ئه‌م چه‌که‌یان له‌ جه‌نگی په‌لامارداندا به‌کاره‌یتاوه به‌سه‌رپشتی ئه‌سپه‌رام کراوه‌کانیا نه‌وه داویانه‌ته غار و ده‌رپه‌ری‌بوون نه‌وه خاکه‌ ساردانه‌یان به‌جی هه‌یشته‌وه و په‌ویان کردووه بۆ‌خاکه‌ گه‌رمه‌کان، که رۆژیان لی‌ ئه‌دات...

ئه‌وه‌ده‌مه‌ سالی (۲۵۰) ی.پ.ز. بووه...

په‌وه‌که‌یان گه‌یشته‌وته خاکه‌کانی (بالتکان) و ئاسیای بچوک له‌وێشه‌وه سه‌ر به‌ره‌و‌خوار بوونه‌ته‌وه بۆ‌ ناوچه‌ی زرتی سپیی ناوه‌راست و که‌ناره‌کانی زرتی هیندی... به‌لگه‌یش له‌سه‌ر نه‌وه هه‌یه‌ک ئه‌وانه به‌ناو رێگایه‌کی وادا رۆیشته‌وون که‌ به‌ناو خاکه‌کانی (تورکستان) و (قه‌فقاس) دا تی‌ ئه‌په‌ری تا له‌ سالی (۲۱۰) ی.پ.ز. دا گه‌یشته‌ونه‌ته (بۆ‌سفر) ... جا به‌هۆی ئه‌م کۆچه‌ دووردرێژه‌وه که‌ کردوویانه، پۆل پۆل له‌ یه‌کتر

جیابوونەتەو ھەر وەھا بەھۆی جێ گیر بوونیشیانەو ھەناو ئەو خاکانەدا کە گەیشتوونەتە ناوی، ڕەوشت و خو و زمانەکانیان لە یەکتەر جوێ بوونەتەو... لەسالی (٢٠٠٠) ی پ. ز.دا نەتەو ھەکیان لە خاکی (یۆنان)دا جێ گیربوو، پێیان گوتوون (ئاخیان) زۆریشی نەخایاندوو، ئەمانە دوورگەکانی کریت و ناو زرتی (ئێجە)یان گرتوو.

لەسالی (١٢٠٠) ی پ. ز.یشدا (سیمەری)یەکان و (سیشی)یەکانیش دەشتەکانی ڕووسیایان کردوو بەنیشتمانی خۆیان ھەندێک لەوانەیش گەیشتوونەتە ڕۆژھەلاتی ناوەراست (ھیتیت)یەکان شاری (بابل)یان لە سالی (١٣٠٠) ی پ. ز.دا داگیرکردوو... کەچی (ئاری)یەکان ڕوویان کردۆتە دۆلی (ئەندوس) (تراس)یەکان و (فریج)یەکان لە سالی (٥٠٠) ی پ. ز.دا داگەراونەتە خوارو ھە بۆ ئاسیای پچوک و سووریا (مید)یەکان و (فارس)ەکانیش لە سالی (١٢٠٠) ی پ. ز.دا پەلاماری زەویەکانی ناوھند دەجلە و فوراتیان داو، ھەرچی پاشماوێ خاکی شاھەنشاهی ئاشووریەکانیش بوو داگیریان کردوو... ھەر وەھا، لە سالی (٦١٢) ی پ. ز.دا (سلاڤ)ەکان و (جەرمان)ەکان و (سەلت)^(١)ەکانیش، بەسایە چە کە ئاسنینەکانیانەو لە دەستەکانی ئەوروپادا بڵاوبوونەتەو ئا بەم ڕەنگە ھیندیە ئەوروپاییەکان ئەم ھەموو ناوچانەیان خستوونە ژێر دەستی خۆیانەو، ھەر لە کەناری زرتی ئەتلەسییەو تا ئەگاتە سەر کەناری ڕووباری (گانگز) ئەودەمە سالی (٥٠٠) ی پ. ز. بوو... ئیتر لەوانەو، بنچینە ھەموو نەتەو ھەر وەکان ھاتوونەتە خوارو...

ئێمە لەم بەشەدا، لە مێژووی (جیھانی کۆن) بوونەو لە بابەت ئاوەدانییە جوێ جویکانییەو دوواین، وەک ئەو ئاوەدانییانە کە لە دۆڵەکانی (نیل) و (دەجلە) و (فورات) و (ئەندوس) و (ڕووباری زەرد)دا پەیدا بوون.

ھەر وەھا وەک ئەو ئاوەدانییانە کە لە سەر کەنارەکانی زرتی سپی ناوەراستدا پەیدا بوون... لە بابەت ھاتنەخوارو ھە شوانکارە کۆچەرەکانیشەو قسەمان کرد، کە لە ئاسیاو ڕوویان کردوو بۆ ئەوروپا و بۆ ڕۆژھەلاتی ناوەراست... لەمەو دوايش لە بەشیکی تازە مێژووی کۆن ئەدوین، کە پیتی ئەلین: (سەردەمی گریک)...

(١) سەلت: زمانی سەلتیەکانە، کە ئەوانیش نەتەو ھەکی ھیندو جەرمانین کە لە ئەوروپای ناوەراستدا جیگیربوون و دوايی لەگەڵ گەلانی ڕۆمانیدا تیکەڵبوون.

سەردەمی گریک (نەژادی ڕەگەزی یۆنانی)

لە پارچە زەویەکی بچووکدا کە کەوتوونە دامپن شاخەکانی بەلکانەو و خۆی ئەگەییشتە سەر دەریای سپی ناوەراست، واتایەکی ھەرە بلند لە بابەت ژبانی پێشکەوتوونەو بە ڕۆژ دراو ئەو خاکە (یۆنانستان)ە، کە بریتیە لە خاکی شاخاوی ھەژار، بەلام خاوەنی زەویەکی پڕپیتە بۆ کشتوکال ھەرچەندە زۆریە کەرەستە خاوەکانی تیانییە، بەلام زرتی سپی ناوەراست تۆلە ھەوێ بۆ کردوونەتەو، کە بەھۆی ئەو ھەو ڕۆلەکانی یۆنانستان توانیویانە وەک: بازرگان و کەشتییەوان و تالان کەری ناو زرتی^(١) پیتە ناو مێژوونەو...!

خاکی یۆنان وەک بۆتە یەک وابوو، چەند ڕەگەز و تیرە و خۆپنیک تیا تووابوو ھە لەمانەو نەتەو ھەکی وا پەیدا بوو کە ڕەگی یەکەم ئاوەدانی لەناو ئەوروپادا داگوت... لە سالی (٢٠٠٠) ی پ. ز. دا (ئاخیان)^(٢) و (پەلاسجی) ھەبوون... دواي ئەوان (ئەیلوان)^(٣) و (یۆنان)یش ھاتنە ناو ھەو... ئەمانە لە ھۆزەکانی ھیندی ئەوروپایی بوون... زۆری پتی نەچو (دووریان)^(٤)یش ھاتنە ناو ھەو، کە پەلێک بوون لە ھۆزەکانی باکور ئەمانە بە سەر ھەموو ھۆزەکان و ڕەگەزەکانی پێش خۆیاندا زالت بوون چنگیشیان گرت بە سەر ھەموو خاکە کە و دانیشتوونەکانی دا لە (ئیسپارتە)دا ئەمە ڕویدا لەبەر ئەو دانیشتوونەکانی پێشین، ناچار بوون، ڕەویان کرد، خۆیان لێ دوور خستوونەو (ئاخیان)ەکان پەنایان بردە بەر زرتی دەستیان کرد بە داگیرکردنی کەنارەکانی زرتی سپی ناوەراست و

(١) تالان کەری ناو زرتی: (قراصنة البحار).

(٢) ئەخیان: کۆنترین نەتەو ھە گریکەکانە لە ھەزارە دوو ھەمی پ. ز. ھەو، لە ١٤٥٠ پ. ز. پامالی شارستانی کریتیان کرد، لە نیوان ١٤٠٠ بۆ ١٢٠٠ پ. ز. شارستانیەتەکیان ڕەوی سەند، بەلام کە (دووریان)ەکان سەریان ھەلدا، بەختیان کەوتە کزی.

(٣) ئەیلوان: لە نەتەو ھە کۆنەکانی یۆنان، چەند تیرە ھەکی ھیلینی بوون لە باشووری یۆنان، لەبەر دەم لیشاوی (دووریان)ەکاندا ئەمان کشانەو، دوايی لە کەنارەکانی ئاسیای بچووکدا گیرسانەو و نیشتە جی بوون.

(٤) دووریانەکان: نەتەو ھەکی ئیندو ئۆروپی بوون کە لە ھەزارە دوو ھەمی پ. ز. دا یۆنانیان گرت، لە ١٢٠٠ پ. ز. دا یۆنانیان گرت، لە ١٢٠٠ پ. ز. ئەخیانەکانیان دەرپەراند و تسالیا و کریت و دوورگەکانی سیکلادیان داگیرکرد، ھەتا پەلیان ھاویشتە ئاسیای بچووکیشەو، بەنەتەو ھەکی شەرانگیز ناویان دەرکردبوو.

ئاسىيە بچووك لەناو مېژووناسەكانىشدا كەسانى وا ھەن كە باوەرپىيان واىە (شەرى تروادە)، ڕووى نەداو، بەلام برىتييە لە ھەلبەستىكى پى ئەندىشە، لەو زۆرانبازيەو ھەرگىراو كە لەناوھەند دانىشتوانى ئەو خاكانە و ئەو تالان كەر و داگىرەرانەدا ڕووى داو كە لە (ئاخابان) ھو ھاتوون، لەژىر سەركردايەتى (ئاگامەمنون) دا، كە لەسالى (١١٨٠) ى پ.ز. دا گەيشتونەتە ئەو ى دوورنىيە چىرۆكى (ئەسپى تروادە) ىش ھەر برىتى بوو ى لە نىشانەيەك ى دەست پى كردن بە بەكارھىنانى ئەسپ لە جەنگا و ھەركەوتنى شۆرە سواران چونكە ئەو دەمە وا باو بوو كە جەنگا ھەرەكان يان بە پى پۆن، ياخو بە گالىسكەيەكى ھەھا كە ئەسپ راىكىشى.

جا لە ڕووى ئەم جووتە ھو ھو: ھو (دورىان) كە ھاتنە ناو خاكى يۆنانەو ە گرتيان لەگەل ھو نىشتەنىيەكانى پىشووى يۆنان كە بەناو پانايى و درىزايى زى (ئىجە) دا بلاو بوونەو، چەند شارىك پەيدا بوون، كە زۆريان پى نەچو بوونە بنكەى بازرگانى، ھەك (ئىزمىر) و (ساموس) جا لاو ھەكان و ٲاكردو ھە زرنك كارەكان، ى ھەر كوئىيەك ئەچوون، لەم ھەر و لەو ھەرى جىھاندا، ھوشت و خووى نەتەو ھى و زمانەكەى خويان لەگەل خوياندا ئەبرد زۆرىشى نەخاياند، كەشتىيەوانەكانى (گرىك)، شاھەنشايى ڕوخواو ھەكى فنىكەيىەكانيان داگىركرد لە چوونە ٲۆژ ھەلاتياندا شارى (بىزەنتە) يان دروست كرد، كە ئەو دەمە (٧٠٠) ى پ. ز بوو دواى ئەو بەناو گەرووى (بۆ سفۆر) دا تىپەرىن و دەستيان كرد بەشار دامەزراندن لە ناوچەى زى ٲەشدا لە ھىرشەكانى باشوورىشاندا گەلىك بنكەى بازرگانىيان لە مىسردا دامەزراند، لە سالى (٦٥٨) ى پ.ز. ھەرو ھا لە (لېبىا) ىشدا بنكەيان دامەزراند بەلام لە ٲۆژئاوا دا لە سالى (٦٠٠) ى پ. ز. دا دوورگەى (سجىلىا) و خاكى ئىتالىا يان داگىركرد كە لەو ىدا شارى (ٲار ئىنوب) يان دروست كرد، كە لەو ٲاش بەناوى (ناٲۆلى) يەو ە ناوبانگى ھەركرد ھەرو ھا شارى (مارسىلىا) يان دامەزراند كە لەو ٲىش فنىكەيەكان شوئەنە وارىكيان تيا دامەزراند بوو. ئەمىش دواى ناو ھەكى گۆٲراو بوو بە (مارسىلىا) ...

گرىكەيەكان، لە تەوژمى بازرگانىيەكەياندا، گەيشتنە (ئىسپانىا) ئەو دەمە سالى (٤٠٠) ى پ.ز. بوو ئەوانە ھەرچەندە ٲارەيان زۆر دەست ئەكەوت، بەلام ئەو بىگانانەى كە كرىن و فرۆتنيان لەگەلدا ئەكردن، لەوانە زۆرتريان دەست ئەكەوت، چونكە لەوانەو شارستانىتى ڤىٲروون!...

پەيدا بوونى شارەكانى يۆنان

بەلام لەخاكى يۆنان خویدا، گوندەكان گەورەبوون و بوون بەشار، لەشارى (كورنشە) دا نىشانەى ٲايتەختى تەواو ھەركەوت.

ئىجىنا) ىش گەشەى كرد و ھەك ٲارەگائىكى بازرگانى لىھات^(١). (كىوس) بوو بەبازارى بەندە فرۆشتن، (بىرا) ىش بوو كۆگايەك ى ئەو كەلوپەلانەى كە لە ھەر ھە ئەھاتنە خاكى يۆنانەو ھەرچى ناوچەكانى ناو ھەيش بوون، ھەرو ھەك خويان ى دەنگ و سەنگ و ى جوولە مانەو، تەنانەت شارى (ئەثىنا) ھەرسىيەكى ٲىوئىستىيى خوى لە گەنم ى بەرھەم ئەھىنرا باخە ھەنجىر و زەيتونەكان و ھەنگەلانەكانىش بەشى ئەو ەيان نەئەكرد كە سامانىكى ئەوتۆيان دەست بەخەن ھەرچى ٲىشەسازىيش بوو، لەناو گرىكەكاندا سەرتايى بوو ٲىشەسازەكان دەستى خويان و چەند كەلوپەلىكى ئاسىنى كارىان بەكارئەھىنا، لەگەل نوٲلى دار و مووشەدەمەى لەٲىست دروست كراو دا...

ٲىگاكانىش، ھەرو ھا، سەرتايى بوون، ھىشتا تەخت نەكرا بوون كەلوپەلەكانىش لەسەر ٲشتى كەر و ئىستەر ئەگۆٲىزانەو جا لەبەر ئەو ى كە ٲام كردنى گىيانلەبەران ھىشتا سەرتايى بوو جارى وا ھەبوو، مرقەكان گالىسكەكانى گواستەنەو ەيان كىش ئەكرد... يۆنانىيەكان لە زستاندا خويان لە قەرەى كۆچكردنى ناو زى ئەئەدا ھەرو ھا لەشەو ىشدا وایان ئەكرد...

كەشتىيەوانەكان كەوتبوونە ژىر چنگى باو ھىشتا ڤىرى ئەو نەبوو بوون كە كەشتى ئاراستەيەكى تەواو و دامەزرا و بكەن جا لەبەر ئەو بەتەنگ ئەو ھو ھو بوون كەكەشتىيەكانيان. گران بار نەكەن بەلام دامايى ناچارى كردن ڤىرى بەكارھىنانى چەند سەولتىكى زۆرىن، لە كەشتىيەكدا ئىتر لەو ساكەو ە ناو ەدانى و ٲىشكەوتووى گرىكەيەكانيان بەسەر ٲشتى ناو ھەل ئەگرت و ئەيانبرد ى گشت لا.

تۆوى سەرنەنگرى بوونى ھەرمەن ھواىى گرىكەكان

ئەو ەندە ھەبوو، ئەو گرىكەيانەى كە خوا ئەو ھەموو ناز و جىازانەى ٲى بەخشىبوون، ھەندى كەموكوو ٲى و كەردەو نەنگى سامناكىشيان ھەبوو چونكە ئەوانە ھەر دزنەبوون، درۆزن و و چەواشەكارىش بوون!... ئەوانە ھەر لەخوئانەو زرنك كاربوون جارى وايش

(١) ٲارەگائىكى بازرگانى: بازارى ٲارە و دراو (سوق التجارە والصرف).

هه‌بوو ږقه‌به‌ریی و به‌ریه‌ره‌کانی له ناو هه‌ندئ لایاندا، له‌ناو گونده‌کان و باژێره‌کاندا، که پېوون له بازارگانی و پېشه‌سازیی، نه‌گه‌یشته‌کوشتن و برین!...

به‌ریه‌ره‌کانی بووبوو یاسای ژبانیان ئاژاوه و پشټووییش بووبوو شټوه‌ی گوزه‌رانیان شه‌ر و کوشتاریش له‌ناویاندا زۆرتر باوبوو له‌ ناشتی و دۆستایه‌تی!... ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌نانه‌ییدا که ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی دوزمنانی بیگانه‌هه‌ره‌شه‌ی لی ته‌کردن، هه‌رچه‌ندیان ته‌کرد ریککه‌وتن و یه‌کی‌تیبیان بۆ نه‌ئه‌چوو هه‌ر هۆی ته‌وه‌یش ته‌مه‌بوو، که ته‌وانه‌هه‌موو دهم ده‌ستکه‌وتی تاییه‌تی خۆیان ته‌دا به‌سه‌ر ده‌سه‌که‌وتی گشتیدا ته‌نانه‌ت سه‌ر ته‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌ایی گریکه‌کان له‌وه‌وه‌ دانه‌نین که شه‌ره‌کانیان یه‌کیان نه‌گرتوو بۆ به‌رگری دوزمنه‌کانیان هه‌رچی یه‌کو (ږوما) بوو، یاسای فه‌رمانه‌وه‌ایی له‌ ته‌وروپادا داهینا به‌لام (یونانستان) هیچی له‌ده‌ست نه‌هات ته‌وه‌نه‌بۆ که چه‌ند شارێک دروست بکات و بچن به‌گژیه‌کدا!.

له‌ کاتی‌کیشا که یونانییه‌کان گه‌یشته‌بونه‌ ته‌وپه‌ری گه‌وره‌یی خۆیان، ته‌م شه‌روشه‌ر و ئاژاوه و به‌ریه‌ره‌کانییه‌یش گه‌یشته‌بوه‌ ته‌وپه‌ری خراپی خۆی ده‌ هه‌ر ته‌وه‌یش بوو که بوو به‌هۆی سه‌ره‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌ایییه‌کیان!...

ته‌وه‌نده‌هه‌بوو دیموکراتیته‌ی گریکه‌کان هه‌ر له‌سه‌ر شټوه‌ی خۆی مایه‌وه، هۆگری فه‌رمانداریی زاده‌گانه‌کان بوو ته‌وکاته‌یش که ژماره‌ سه‌ری شاری (ئه‌ثینا) گه‌یشته‌بوه (....ر. ٤٥٠) که‌س، پتریش له‌ بیگانه‌کان بوون، هه‌ر ته‌و (١٢٠,٠٠٠) که‌سه‌ی که مابوونه‌وه‌ به‌خواه‌ن نیشتمان دانه‌رنان و له‌به‌کاره‌ینانی مافی شارستانیه‌تی که‌لکیان وه‌رته‌گرت خۆ ته‌گه‌ر منالان و ئافره‌تانییش له‌م ژماره‌یه‌ ده‌ریکه‌ین، هه‌ر (٣٠,٠٠٠) یاخود (٤٠,٠٠٠) که‌سه‌یکیان لی ته‌مایه‌وه‌ که مافیان هه‌بوو و له‌ کاروباری گشتیدا هاویه‌شیان کرد بۆ به‌م ره‌نگه‌ دیموکراتیه‌یه‌که‌ هه‌ر بۆ کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ پسپۆران ته‌مایه‌وه‌ له‌ هه‌ر پانه‌زه‌ که‌سه‌ یه‌کی‌ک به‌ولاوه‌، مافی زرنگ کاریی خۆی به‌کار نه‌ئه‌هینا!

ته‌م یاسای دیموکراتیه‌یه‌یش هه‌ر ته‌و که‌سانه‌ی ته‌گرتوه‌ که نیشته‌جی خاکی یونان بوون و له‌ باوک و دایکی وه‌هایش له‌ دایک بوون که سه‌ر به‌فرمانه‌وه‌ایی گریک بوون و به‌گریکی دانراون جا له‌به‌ر ته‌وه‌ی خاکه‌که‌ پټووستی به‌هیزی مرۆڤ هه‌بوو، بۆ به‌ره‌لگرتن و ڤاکیشانی گالیسه‌که‌کان و سه‌ول لیدان بۆ لیخوړینی که‌شتیه‌یه‌کان، گوئی نه‌ئه‌دایه‌ ته‌وه‌ی که‌ مقۆمقۆ و ده‌مه‌ قالی بکات له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که به‌نده‌گه‌ریی کرده‌وه‌یه‌کی ره‌وايه‌ یاخود نا‌ره‌وا.

هه‌روه‌ها به‌ته‌نگ ته‌وه‌یشه‌وه‌ نه‌بوو که چاکه و خراپه‌ی تی بکات و دیاردی بکات له‌به‌ر

ته‌وه‌ یاسای دیموکراتیه‌یه‌کیان، ته‌وی سه‌ره‌نگری بوونی خۆی له‌ناو خۆیدا هه‌لگرتبوو چونکه‌ زۆری نه‌خایاند، هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ گۆڤرا و بوو به‌یاسای (دیماگۆگ)ی، که له‌سه‌ر پټره‌ویی ته‌و، ته‌بوو نه‌ته‌وه‌ کاروباری خۆی بداته‌ ده‌ست پټشه‌وايه‌کی نه‌ته‌وه‌یی ته‌مه‌ له‌لایه‌که‌وه‌ له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ نه‌ته‌وه‌ ته‌مه‌نده‌ به‌ته‌نگ یاسای دیموکراتیه‌یه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بوو ته‌ترسا له‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی پټشه‌وايه‌ی زۆر ببی و له‌ وه‌ ده‌رچی ته‌یوست ته‌و پټشه‌وايه‌یه‌یه‌ له‌ناو به‌ری جا به‌م کرده‌وه‌یه‌ نه‌ته‌وه‌ی یونان هه‌ل‌بژاردی پټشه‌وتووانی خۆی له‌ناو برد له‌به‌ر ته‌وه‌ شاری (ئه‌ثینا)ی و کزکردبوو، هه‌رچه‌ندی ته‌کرد به‌رگه‌ی دوزمنانی ته‌ئه‌گرت دوايي‌ ناچاربوو سه‌ری خۆی بۆ (ئیسپارته) دابنه‌وین، که ته‌وه‌یش بوو به‌هۆی ته‌وه‌ی که هه‌موو خاکی یونان بکه‌وین ته‌ ژیر چنگی درنده‌کانه‌وه‌!...

ئیسپارته... یاخوه‌ ژبانی ناو به‌ره‌گای سه‌ربازیی

هه‌رچی شاری (ئیسپارته) بوو له‌ شه‌ره‌کانی تری گریکه‌کان جیاوازیو ته‌م له‌سه‌ر ته‌و ڤیگایه‌ نه‌ئه‌رۆیشته‌ که شه‌ره‌کانی تر گرتبوویان بۆ پټشه‌وتنی خۆیان ته‌م له‌پاش په‌لاماره‌که‌ی (دوریان)ه‌کان، له‌ یاسای شاهیه‌یه‌وه‌ گۆڤرا و چوو هه‌ر یاسای (ئه‌ریستۆکراتی) هه‌ر له‌سه‌ر ته‌م یاسایه‌یش مایه‌وه‌ نه‌گۆڤرا نه‌ئه‌ی زانی زۆر و سته‌مو سه‌رکیشی چییه‌ نه‌زانیشی (دیموکراتیه‌یه‌تی) چییه‌ ته‌م مه‌یینی زرنگ کارییه‌یشی، نیشانه‌ی بی ده‌سه‌لاتی بوو له‌ گه‌شه‌کردن و فراوان بووندا سروشتی یاسا ئابوورییه‌که‌یشی رووکه‌شیکی تر بوو بۆ ته‌و بی ده‌سه‌لاتیه‌یه‌ی چونکه‌ ته‌و نه‌خۆی خه‌ریک کرد به‌بازرگانییه‌وه‌، نه‌خۆیشی خه‌ریک کرد به‌ره‌وکردن و بلاووبونه‌وه‌وه‌ به‌سه‌ر زه‌ویدا، ته‌و هه‌ر ته‌وه‌نده‌ به‌ته‌نگه‌وه‌بوو که ته‌وه‌نده‌ی به‌شی خۆی په‌یدا بکات، هه‌روه‌ها خۆیشی به‌مه‌شقی جه‌نگیه‌یه‌وه‌ خه‌ریک ته‌کرد و به‌(هونه‌ر)یکیشی دانه‌نا جا له‌به‌ر ته‌وه‌ هه‌موو ژبانی ئیسپارته ته‌رخان کرابوو بۆ پټووستیه‌یه‌کانی سه‌ربازیی. له‌ ږۆله‌کانی فه‌رمانه‌وه‌ایی، بچوکه‌کانیان، هه‌ر له‌منالییه‌وه‌ هه‌تا مردنیان وا په‌روه‌رده‌ ته‌کران که هه‌مووده‌م چه‌کی جه‌نگ هه‌ل بگرن.

شه‌ره‌که‌ هه‌مووده‌م له‌خۆ ئاماده‌کردنیکی جه‌نگیدا بوو... ماوه‌یان به‌هیچ شتیکی نه‌ئه‌دا که گیانی جه‌نگاوه‌ریان له‌بیرباته‌وه‌... هیچ بایه‌خیکیان به‌هونه‌راوه‌ (شعر) و په‌رستکاری (عبادت) و راستی په‌رستی (فلسفه) نه‌ئه‌دا... تییزیان به‌هونه‌ر (فنون)ه‌کان ته‌کرد... خۆشیان له‌ زۆر زیو لائه‌دا... پوول و پاوه‌کانی خۆیان له‌ ئاسن دروست ته‌کرد... هه‌ر ته‌وه‌ باوبوو له‌لایان، که له‌ناو به‌ره‌گاکانی سه‌ربازییدا پټکه‌وه‌ بژین...

چینه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی له ئیسپارته‌دا

کۆمه‌لایه‌تی (ئیسپارته) بریتی بوو له چوار چین که هه‌ریه‌که‌یان دله‌قانه له‌وانی تر جیا نه‌بووه‌وه:

چینی زاده‌گان ئه‌مانه راسته‌وخۆ له (دوریان) هکان که‌وتبوونه‌وه هه‌موو مافیکی زرنگ کارانه‌یان هه‌بوو ئه‌مانه هه‌موویان بریتی بوون له چه‌ند هه‌زار که‌سیک زه‌وییه‌کانیان، وه‌ک یه‌ک، له‌ناو خۆیاندا دایه‌ش کردبوو که‌ خاوه‌نی زه‌وییه‌که‌ ئه‌مرد، زه‌وییه‌که‌ بۆ کۆری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌مایه‌وه رۆله‌کانی ئه‌م چینه، ماوه‌ نه‌ئه‌دران که‌ هیچ به‌شیکیان له‌ کانه به‌نرخه‌ ناوازه‌کان هه‌بێ نه‌وه‌ک تووشی گه‌ر و گیتچه‌لی خۆش رابواردن و به‌زم‌په‌رمان!... به‌م رهنگه‌ هیچیان بۆ نه‌ئه‌مایه‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که‌ بینه‌ جه‌نگاوه‌ر...

هه‌رچی چینی دووه‌میش بوو، ئه‌مانه له‌دوای چینی یه‌که‌مه‌وه ئه‌هاتن ئه‌مانه‌ چینیکی بوون له‌ پیاوه‌ ئازاده‌کان، که‌ مافی ئه‌وه‌یان نه‌بوو بێ به‌خواوه‌ن زه‌وی، له‌ناو سنووری شاره‌که‌دا ئه‌مانه هه‌ر پیشه و کاریان هه‌بوو له‌گه‌ڵ بازرگانیدا ئه‌مانه له‌سه‌ر شتیه‌یه‌کی رێکوپێک، هه‌موو ده‌م باجیان ئه‌دا...

بۆ فرمانی سه‌ربازیه‌ش بانگ ئه‌کران... دوای ئه‌وانه چینی به‌نده‌کانی زه‌وی ئه‌هاتنه‌ پێشه‌وه. ئه‌مانه له‌زه‌ویدا کاریان ئه‌کرد.

پاش ئه‌وان چینی ئه‌وه به‌نده‌ ئه‌هاتنه پێشه‌وه که‌ هی تاک و ته‌راکانی گه‌ل بوون.

به‌م رهنگه‌ کۆمه‌لایه‌تی ئیسپارته بریتی بوو له‌ سێ ده‌سته: هه‌ندیکیان فه‌رمانداریان ئه‌کرد ده‌سته‌یه‌کیان باجیان ئه‌دا ده‌سته‌یه‌کیان فرمانیان بۆ که‌سانی تر ئه‌کرد.

به‌لام هه‌موویشیان، ئه‌بوو له‌پێناو گه‌وره‌یی (ئیسپارته) دا بچه‌ جه‌نگه‌وه ئه‌ویش به‌مه‌رجی که‌ پێویست به‌وه ببوایه‌!...

له‌ دایک بوونی یاسای دیموکراتی

یاسای زرنگ کاری ئیسپارته سه‌یر ئه‌هاته پێش چاو چونکه‌ بریتیی بوو له‌ دوو شا که‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌پاش باوکی خۆی ئه‌بوو به‌فه‌رماندار هه‌ردووکیان کاروباری ئاینییان هه‌ل ئه‌سووراند، له‌گه‌ڵ دادگه‌ری و، سه‌رکرده‌یی له‌شکریدا به‌لام له‌ژێر سه‌ره‌پرشته‌یه‌کی ته‌واوی چه‌ند فه‌رمانداریکدا فرمانیان ئه‌بینی که‌ له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه هه‌ل بژێررابوون.

به‌ته‌نشت ئه‌وانه‌یشه‌وه کۆرپێکی ریش سپییان هه‌بوو. له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێکی یاسادانه‌ردا،

که‌ له‌ هه‌موو دانیه‌شتوانی خاکه‌که‌ دروست بووبوو هه‌رچه‌ند (ئیسپارته) دوور ئه‌ندیشه‌یی نواندبوو، به‌لام بنچینه‌ی دامه‌زرانه‌که‌ی دروست و ته‌واونه‌بوو.

تۆوی سه‌ره‌نگری بوونی له‌ناو خۆیدا هه‌لگرتبوو ئه‌وه نه‌ی ئه‌هیشته که‌س زیو و زیوی هه‌بێ که‌چی نیشتته‌جێکانی خاکی ئیسپارته ده‌ستیان ئه‌دایه‌ فروفیلبازی، سه‌رمایه‌کانی خۆیان ده‌رباز ئه‌کرد بۆ ده‌روه‌ زه‌وییشیان به‌سامانی فه‌رمانه‌وایی دانه‌نا نه‌ئه‌یان هیشته که‌س بیاندات به‌بارمه‌ته نه‌ئه‌یشیان هیشته که‌س بیانفرۆشی که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا نه‌یتوانی سه‌رداره‌کانی خۆی به‌ریه‌ست بکات له‌دانی زه‌وییه‌که‌ی ژێرده‌ستیان به‌بارمه‌ته و، وازه‌ینانیش له‌مافی زه‌وی داری، له‌پێناوی دانه‌وه‌ی ده‌ستیادا هه‌روه‌ها نه‌یشی توانی خۆی بپارێژی له‌وه‌ی که‌ چه‌ند ده‌وله‌مه‌ندیک بینه‌ پێشه‌وه و ده‌سه‌لات په‌یدا بکه‌ن له‌ناو خاکه‌که‌دا.

هه‌رچه‌نده‌ ماوه‌ی ناوه‌ند شاری (ئیسپارته) و شاری (ئه‌ثینا) له‌ سه‌د میل پتر نه‌بوو، به‌لام جیاوازییه‌کی زۆر هه‌بوو له‌ناوه‌ندیاندا ئه‌مه‌یش نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌ر شارێک له‌ شاره‌کانی (گریک) هکان شتیه‌ و سروشتی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو جا ئه‌م جیاوازییه‌ له‌ناوه‌ند باری زرنگ کاری و، ره‌وشت و خو و، وینه‌ی بالای هه‌ردوو لایانیشدا هه‌بوو هه‌رچی (ئیسپارته) بوو بۆ جه‌نگ ئه‌ژیا هه‌رچی (ئه‌ثینا) بوو له‌سه‌ر بازرگانی ئه‌ژیا. (ئه‌ثینا) له‌ یاسای شاهیه‌یه‌وه گۆرپی، بوو به‌ئهریستۆکراتی له‌ویشه‌وه گۆرپی کردی به‌یاسای فه‌رمانداری ته‌نهایی که‌ ئه‌مانه‌ی هه‌موو به‌کاره‌ینا، ئنجا که‌وته ناو باوه‌شی یاسای دیموکراتیه‌یه‌وه، که‌ له‌ هه‌موو ده‌میکدا بووه وینه‌ی بالای فه‌رمانداری له‌ناو هه‌موو جیهاندا.

(ئه‌ثینا) له‌ به‌ره‌به‌یانی بوونیا ده‌رکه‌وت و گه‌شه‌ی کرد. ئه‌مه‌یش به‌سایه‌ی چست و چالاکی خاوه‌ن پیشه و کاره‌کانی ناوخۆیه‌وه بوو خانه‌دانه‌کانیشی توانیان شایه‌کان له‌سه‌رتخته به‌یینه‌ خواره‌وه و فه‌رمانداری به‌خنه‌ ده‌ست خۆیان. به‌لام ته‌ورژمی دیموکراتی زۆر به‌هێزتر بوو له‌وه‌ی که‌ به‌رامبه‌ری بووه‌ستن. له‌ناو یاساشوناسه‌کانیا پیاوێکی وه‌ک (دراکو^(١)) په‌یدا بوو، که‌ له‌ سالی (٦٢١) ی.ز.دا (یاسای سزادان) ی دانا هیچ که‌موکۆرییه‌کی تیا نه‌بوو، ئه‌وه‌نه‌بی که‌ سزاکانی زۆر دله‌قانه دانرابوون زۆری پێ نه‌چوو،

(١) دراگون: یاسادانه‌ریکی ئه‌سینایی بووه، له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی حه‌وتی پ.ز، یه‌که‌م یاسای بۆ شاره‌که‌ دانا و ئه‌وانه‌ی دوای خۆی ئه‌و یاسایه‌یان به‌دله‌قی ده‌دایه‌ قه‌له‌م.

له سالی (۵۹۴) ی.پ.ز.دا، (سۆلۆن)^(۱) یش پیدابوو، هه‌ندێ له‌و که‌موکووپییانه‌ی راست کرده‌وه به‌هۆی ئەم یاسا راست کردنه‌وه‌یه‌وه، (سۆلۆن) ئەو مافانه‌ی هه‌لگرت که ئە‌دران به‌هه‌ندیک و جیای ئە‌کردنه‌وه له‌که‌سانی تر، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که له‌ دایک بوونیان جیاوازی هه‌بوو هه‌روه‌ها یاسای بارمته دانانیشی هه‌لگرت که له‌ جیاتی ده‌ستیاو به‌کار ئە‌هێنرا، له‌گه‌ڵ گرتنی کابرای ده‌ستیاو پێ دراودا که تا ئەو ساکه ئە‌گیرا، تا ده‌ستیاو که‌ی ئە‌دایه‌وه، کاری پێ ئە‌کرا و ئە‌چه‌وسینرایه‌وه، ئنجا به‌ر‌ه‌للا ئە‌کرا...

دانیش‌توانی خا‌که‌که‌یشی کرد به‌‌چوار چینه‌وه، نه‌ک به‌‌پیتی له‌‌دایک بوونیان، به‌‌پیتی سامانه‌کانیان...

به‌م ره‌نگه (سۆلۆن) بوو به‌‌خواه‌نی ئە‌و شو‌ر‌شه‌ی که دانی نا به‌‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌مه‌نداندا... هه‌روه‌ها ناو‌ب‌زیک‌کردنی ناشتی خ‌وا‌زان‌ه‌یشی دا‌ه‌یتنا، که له‌ که‌ینه‌به‌‌ینه‌کانی شارستانیدا به‌‌کار‌به‌‌ی‌نری...

به‌لام له‌ سالی (۵۶۱) ی.پ.ز.دا (بیزاسترۆس)^(۲) هاته ناوه‌وه ئە‌و ئە‌م یاسایه‌ی هه‌لگرت فه‌رمان‌دار‌یی‌ه‌کی دیک‌تاتۆ‌ری‌یانه‌ی کرد زه‌وییه‌کانی له‌ ده‌ست زه‌وی داره‌ خانه‌دانه‌کان سه‌نده‌وه دا‌به‌‌شی کردن به‌‌سه‌ر هه‌مواندا زانی چۆن ئا‌ژاو‌ه‌کان بکو‌ژ‌تی‌یه‌وه (ئه‌ثینا) یشی کرد به‌‌یه‌‌کی‌ک له‌ بن‌که‌کانی ئا‌وه‌دانی و خ‌و‌ینه‌وار‌یی له‌ یۆنانستاندا.

خ‌وا‌کان ها‌وبه‌ش نه‌بن له‌ فه‌رمان‌دار‌یی ئە‌ثینادا

له‌پاش سه‌د سالیکی تر، دیک‌تاتۆ‌ری‌کی تر هات به‌‌شو‌ئینیا فه‌رمان‌دار‌یی‌ه‌که‌ی هه‌ر پانزه‌ سال در‌یژه‌ی سه‌ند به‌‌لام ناوه‌که‌ی له‌ می‌ژ‌ووی دی‌وک‌راتی‌یه‌تی ئە‌ثینادا زیندوو مایه‌وه چون‌که له‌ سه‌رده‌می فه‌رمان‌دار‌یی ئە‌ودا وشه‌ی (دی‌وک‌راسی) هاته ناوه‌وه هه‌روه‌ها له‌ سه‌رده‌می ئە‌و‌یشدا دی‌وک‌راسی‌یه‌که خ‌ۆ‌شی گه‌شه‌ی کرد و گه‌یشه‌ی ئە‌وه‌په‌ری سنووری خ‌ۆ‌ی. کۆمه‌لانی وا هاتنه ناوه‌وه که نه‌ته‌وه‌یان ئە‌نواند، ئە‌وان یاسایان دا‌ه‌نا و ئە‌وانیش ده‌نگیان له‌سه‌ر

(۱) سۆلۆن: (ده‌روبه‌ری ۶۴۰-۵۵۸ پ.ز) یاسادانه‌ریکی تری ئە‌سینایی بووه، هه‌روا یه‌کی‌که له‌ هه‌وت هه‌کیمه‌کانی یۆنان، یاسا‌کانی چاکسازی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بوون که ڕی‌گه‌ خ‌ۆ‌ش‌که‌ری‌ک بوون بۆ په‌یدابوونی دی‌وک‌راتی‌ه‌تی کلیستنس.

(۲) پیسیستراتوس (۶۰۰-۵۲۷ پ.ز) به‌‌دیک‌تاتۆ‌ر و زۆرداری ئە‌سینا ده‌ناس‌ری که له‌ ۵۶۰ دا‌حو‌کی به‌‌ده‌سته‌بووه، بازرگانی په‌ره‌پێدا و به‌‌ره‌وپێشه‌وه‌ی برد، خه‌می ئە‌ده‌ب و هه‌نه‌ریشی ده‌خ‌وارد و هانی ده‌دان.

ئه‌دا و بریاریان بۆ ئە‌دا ئە‌و فه‌رمان‌به‌‌رانه‌یش که ئە‌و یاسایانه‌یان به‌‌کار ئە‌هێنا و ئە‌خسته‌ گه‌ر، یان له‌‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه هه‌ل ئە‌ب‌ز‌یران، یاخود سه‌ره‌ش‌کیان بۆ دا‌ه‌نه‌نان، خ‌ۆ‌یان و به‌‌ختیان هه‌ر که‌سی ده‌ر‌چ‌وا‌یه، ئە‌و ئە‌بوو به‌‌فه‌رمان‌به‌‌ر له‌‌مه‌یشدا تا ئە‌ندازه‌یه‌ک ها‌وبه‌ش کردنی خ‌وا‌کانی تیا‌بوو، له‌ کاروبار هه‌ل‌سو‌و‌راندنی شار‌ه‌که‌دا!...

سروش ده‌ر به‌‌ره‌گه‌زی مر‌ۆ‌ثایه‌تی^(۱)

(ئه‌ثینا) هه‌روا مایه‌وه، بوو به‌‌مام‌ۆ‌ستای ره‌گه‌زی مر‌ۆ‌ثایه‌تی بوو به‌‌سروش (اله‌ام) ده‌ر بۆ هه‌و‌یان له‌‌پیش هه‌موو ش‌تی‌کا نمونه‌ی بلیمه‌تی بی‌روه‌ۆش بوو، که تا هه‌زار سالی‌ش پ‌تر کاری کرده سه‌ر ئا‌وه‌دان‌یی‌ه‌کانی جیهان... د‌وای ئە‌وه نمونه‌ی سه‌ره‌سته‌ی و ئازادی‌ش بوو و‌اتا سه‌ره‌سته‌ی له‌ یارمه‌تی د‌اندا، له‌‌نا‌وه‌ند هه‌موو تاکه‌کانی نه‌ته‌وه و چینه‌کانیا که هه‌ر ئە‌م یارمه‌تیدانه‌بوو، بووه هۆی سروش دانیشی‌ه‌وه، ها‌وبه‌شی (شرکات) یه‌کان و پا‌ره‌خانه (بانک) ه‌کان دامه‌زران... سه‌ره‌سته‌یی گوتن و نووسین و بی‌رون‌واندیش بلا‌و‌بو‌وه‌وه... که به‌‌هۆی ئە‌وه‌وه شاه‌کاری نا‌وا‌زه و نایاب په‌یدابوون و هاتنه نا‌وه‌وه چ له‌‌رووی و‌ی‌ژه‌وه، چ له‌‌رووی زانست و هه‌نه‌ره‌وه!

پاش ئە‌وه سه‌ره‌سته‌یی په‌رس‌تن هاته نا‌وه‌وه، که بوو به‌‌هۆی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سامنا‌ک‌ترین ئە‌فسانه‌کانی سه‌رده‌می ب‌ت‌په‌رستی!... له‌‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا که (ئه‌ثینا) خه‌باتی ئە‌کرد بۆ ئە‌وه‌ی که ب‌ی‌ته‌ نمونه‌ی یه‌کسانی (مسا‌وات) یش به‌‌لام ئە‌م یه‌کسانی‌یه‌ی بۆ نه‌چ‌وه سه‌ر ئە‌مه راسته که به‌‌لای ئە‌وه‌وه جیا‌وا‌زی‌یه‌ک نه‌بوو له‌‌نا‌وه‌ند خانه‌دانه ده‌سه‌لات‌داره‌کان و بۆ‌ره پیا‌وه‌کانه‌وه به‌‌لام جیا‌وا‌زی ئە‌نواند له‌‌نا‌وه‌ند ئە‌و که‌سانه‌دا که له‌‌دایک و با‌و‌کی ئە‌ثینایی له‌‌دایک بو‌بو‌ون و، ئە‌و که‌سانه‌ی که ب‌ی‌گانه‌بوون.

نه‌یشی توانی ج‌له‌وی به‌‌نده‌گه‌ری ب‌ک‌ی‌شی‌ته‌وه چون‌که پ‌ی‌و‌ی‌ستی ئا‌بو‌وری پ‌الی پ‌ت‌وه ئە‌نا بۆ ئە‌وه هه‌روه‌ها نه‌یشی توانی که نا‌کو‌کی نا‌و چینه‌کان به‌‌ره‌ست ب‌کات. بووه زۆ‌را‌ن‌با‌زی له‌‌نا‌وه‌ند خ‌او‌ه‌ن زه‌وییه‌ گه‌وره‌کان و، خ‌او‌ه‌ن که‌شتی‌یه‌کان و، با‌زرگانی به‌‌نده‌ره‌کان و، جو‌وتیاران و شو‌انه‌کانی نا‌و شا‌خه‌کاندا!.

(۱) سروش ده‌ر: و‌اتا: ئیله‌ام به‌‌خش (المه‌م).

تاریکی له پاش رووناکی

بوی هه لکه وت دهوله مەندیش ببی له کانگاکانی (لۆریۆم) دا زیبوی دهرهینا بۆ دهرهینانی زیویش ئه و بهندانە ئه چهوسانده و بیتیگاری پێ نهکردن که شتییهکانیشی به سهر زریکاندا زالبوون باجیشی دانا به سهر دهرامه ته کانه وه، که له ۲٪ تیپهر نه نه کرد!...

زۆری پێ نه چو، دوورگهکانی زرتی (ئهیجه) یش په نایان بۆ هینا و چوونه ژیر بالیه وه، بوونه سویندخواری، دوا قسهی ئه که وتن، سه رانه یان ئه دایه پاره ی ئه ویشیان به کار نه هینا، کیشانه و پیتوانه ی ناو (ئه ئینا) یان به کار نه هینا ئه وانیش له سهر بیروباوه ری ئه م ئه رۆیشتن به رپوه، یاسا کۆمه لایه تییهکانی ئه میان په پیره و بی ئه کرد، دوا ی روهشت و خو و چاولیکه ری ئه میش ئه که وتن.

له راستیدا (ئه ئینا) بوو بووه شاهه نشاهیته یه ک.

به لام دهوله مەندییه که ی هه موو که سیکی نه ته وه که ی نه گرتبووه وه هه رچه ند که سیکیانی گرتبووه وه که چی هه ژاری به ناو زۆریه ی نه ته وه که دا بلاو بوو بووه وه هه ر به رنه نگارییه کی هه ژاری ئه کرا، له رپگه ی تیزکردنی روه کردنه وه و، دامه زرانندی ئاوه دانیه وه له خاکی بیگانه کاندای بۆ یۆنانیه کان، له رپگه ی خه بات کردنه وه بۆ دانانی چه ند یاسایه ک بۆ یارمه تی دان و پاره به خشین و مووچه پرینه وه له لایه ن فه رمانه واییه وه بۆ هه ژاره کان، که لکیکی نه بوو...

ته نیا ئه نجامیک که له م هه موو یاسایانه وه په یدا بو، هه ر ئه وه بوو که له نگه ری پاره ی خاکی (ئه ئینا) گرانتەر لی بکات و تیکی بدات ئه مه یش بو به هۆی ئه وه ی که باجه کان پتر لی بکرتن.

به شی زۆری ئه م باجه نه یش ئه خرا نه سهر کۆمه لکی که م له دهوله مەندان، که هه تا ئه هات ژماره یان که م ئه بووه وه شه ره که ویستی چاره ی ئه م ته نگوچه له مه یه به وه بکات، جه نگ زۆرتر هه ل بگیرسینی، تا خاکی زۆرتری ده ست بکه و ی که چی هه ر ئه م چاره کردنه بوو که بوو به هۆی سه ر نه نگری کردنی خۆی!...

ئه و جه نگانه ی که هه ر بازرگانهکانی خویان که لکیان لی ئه بینن!

به م ره نگه بۆ (ئه ئینا) وا هاته پیتشه وه که خۆی بداته ده ست مه رگ به لام مردنه که ی

مردنیکی سست و پر ئازار بوو چونکه خۆی تووشی به دخوویی و پشیبویی و به رتیل خواردن کرد دهستی کرد به ته نگه تاوکردنی رۆله بلیمه تهکانی خۆی (میلتیادیس)^(۱) له ناو به ندیخانه دا مرد (ته میستوکلیس)^(۲) یش، ئه گه ر رای نه کردایه، هه ر به و ده رده ئه چوو (ئه ریسستید)^(۳) ئازار درا و چه وسینرایه وه (سوکرات) یش ناچار کرا ژه ره بخواته وه. (پیریکیس) یش له ناو برا!...

(دهسته ی یاسا دانان)، خۆی ته کان ئه دا که ده سه لاتهکانی فه رمانه وایی بگریته ده ست خۆی (دهسته ی فه رمان به جی هینان) یش هه رچه ندیان ئه کرد فه رمانی خویان بۆ به جی نه ئه هینرا هه ست کردن به فه رمانی سه رشان و به ته نگه وه بوون بۆ چاکه ی فه رمانه واییش کزبوو بوو.

کاتیکیش (ئه ئینا) هۆشی هاته وه به رخۆی و، له سهر ئامۆژگاری و چاو ترسانندی (دیۆستینیس)^(۴) هه لپه یه کی کرد و تهکانی دایه خۆی راست بیته وه، تازه هه ل له ده ست چوو بوو چونکه هۆزه جه رهزه و درنده کان هه لیان کوتابوو هه سهر شه ره که، له ده رگیان ئه دا!...

له راستیدا به شی هه ره گه وه ری میژووی (گریک) هکان بریتی بوو له په لاماردانی هه ندی شار بۆ سه ر هه ندی شاری تر.

هۆی ئه و هه موو شه ر و شۆرانه یش چاوپێ هه لئینیان بوو و هیچی تر، ئه و جه نگانه یش هه رگیز له برانه وه نه هاتوون، هه ر بۆ ئه مه ی به سه ریه کا سه رکه ون و ده سه لاتیان به سه ر یه کتردا هه بی ئه م سه رکه وتن زال بوونه یش، وه نه بی بۆ هیچ شاریکیان چوو بیته سه ر هه ر ئه و نه ده، ماوه یه کی که م ماوه ته وه و له ده ست چوو جه ل له ناو ئه م جه نگه هه موو ده مییانده دا

(۱) میلتیادس: سه رکرده یه کی ئه سیناییه کان بوو له مارتۆندا (۴۹۰ پ.ز) به سه ر فارسه کاندای زالبوو راپوان.

(۲) ته میستوکلیس (ده وریه ی ۵۲۵-۴۶۰ پ.ز) له گه وه سه رکردهکانی سوپای یۆنانی بوو، له شه ری سلامینا ۴۸۰ پ.ز که شتی گه لی فارسی شکاند و زالبوویه سه ریاندای، له دووره ولات مرد.

(۳) ئه ریسستیدس (۵۴۰-۴۶۸ پ.ز) سه رکرده و سیاسه ته داریکی ئه سینایی بوو، له مارتۆندا سه رکه وت و به شداری شه ری سلامینا و پلانیای کردوه به (دادپه روه ر) ناوزه د کرابوو.

(۴) دیۆستینس (۳۸۴-۳۲۲ پ.ز) سیاسه ته دار و وتارییژیکی یۆنانی بوو، به وتاره به ناویانگهکانی خه لکی ئه سینای هانده دا که به ره رهکانی فیلیپسی مه کدۆنی بکه ن، په یکه ریکی جوانی ئه م ئیستا وا له مۆزه خانه ی فاتیکاندا یه.

(ئیسپارته) له وشکانیدا سەرکەوتوو (ئەئینا) یش بەسایە کەشتییەکانییەو له ئاودا سەرکەوتوو.

درێژەدان بەگێڕانەوێ ئەم شەپۆشۆرانیەیش کەلێکی ئەو تۆی نییە ئەوەندە هەیه (ئیسپارته) توانی بەسەر دوورگەکانی (پلویونیز) دا زāl ببی هەرچی (ئەئینا) یش بوو، دەستی کێشا بەسەر دوورگەکانی ناوزیری (ئێجە) دا.

ئەو دەمەیش سالی (٤٥٩) ی.پ.ز. بوو. تا ماوێه کیش له شەر وەستانەو هەریەکیان دانی نا بەناوچە دەسلاتی ئەوێ تریاندا، بەمەرچی کەسیان نەچنە سەرکەسیان.

لەسەر یاسایەکی ناوێی کردنیش رێککەوتن، تا هەر ناکوکییەک لەدوارۆژدا، لەناویاندا پرویدا، لەسەر بنچینە ئەو یاسایە بێرێننەو کەچی هەردوولایشیان بەچاوی خۆپاراستن و خۆمات دانەو بۆ هەلێکی تاییەتی تەماشای یەکتریان ئەکرد هەردوولا لەسەر ئەو رێک کەوتبوون کە سەردەمی ئاشتی و ئاسایشی ناوەندیان سببی سالییک درێژە بسێنێ بەلام پێش ئەوێ ئەو سببی سالییک تێ بپەرێ پەیماننامەکی خۆیان هەلەشاندەو بەم رەنگە لەسالی (٤٢١) ی.پ.ز. دا شەرێکی تازه له ناوەندیاندا پەیدا بوو ئەو شەرە بەکەلێ کەس نەهات، بەکەلێ بازەرگەکانی جەنگ نەبێ، کە هەموو دەمیکیش هەروایە!...

شەری هەموودەمی^(١) جەنگێکی تازه پەیدا بوو بەلام کەلێکەکی هەر بۆ ئەو بازەرگانە بوو کە پێویستی لەشکرەکانیان جیەجێ ئەکرد دوا ئەو ئاشتیەکیان کەوتە ناوەو، زۆری پێ نەچوو، سەرلەنوێ هەلەشێنرایەو (ئەئینا) ئەویست دەست بکێشی بەسەر دوورگە (سجیلیا) دا لەوکاتەدا (ئیسپارته) یش دەستی یارمەتی درێژکرد بۆ (سیراکوز)، خۆی و ئەواند کە پێویستی سەرلانی خۆی بەجێ ئەهێنێ لە یارمەتی دانی ئەو شارە یۆنانیانەدا کە کەوتبوونە ژێر چنگی (ئەئینا) و لەسالی (٤٠٤) ی.پ.ز. دا (ئەئینا) شکاو پەیماننامەکی ئاشتی لەگەڵ ئیسپارته دا گرتدا، کە ئەبوو بەپێی ئەو پەیماننامە لە هەموو ئەو خاکە بێگانانە لەژێر دەستیایە بکشیتهو هەروەها بەپێی چەند مەرچیکێ پر سووکی و ریسوایی ببیتە سۆتندواری (ئیسپارته) ئەوەندە هەبوو ئەم کەینەوبەینەیه، هیچی لە دلی هەردوولا دا نەگۆرێ چونکە (ئیسپارته) بەچاو چلێسییە کەو دەستی کرد بەپەلاماردان و داگیرکردنی خاکەکان هەرچی (ئەئینا) یش بوو،

(١) راستتر: هەمیشەیی، بەردەوام.

خۆی مات دابوو، بۆ هەلێک ئەگەر و تۆلەیی خۆی بکاتەو دوايي ئەو هەلەیی دەست کەوت. لەگەڵ (تیبە)^(١) دا کەوتنەیهک و پێکەو لەشکری (ئیسپارته) یان لە سالی (٣٧١) ی.پ.ز. دا شکاند.

بەم رەنگە هەتا ئەهات شەرپوشۆر و داوانانەو و گەلە کۆمەکی هێز و توانای شارەکانی گریکی ئەتواندەو هەر لەو کاتانەیشدا هۆزە درێژەکان چاویان پریو ئەو زۆرانبازانە و بۆ هەلێک ئەگەر ان کەلێ لێ وەرێگرن...

(فارس) دکان لەو دوژمنانە، لە هەموویان نزیکتر بوون ئەمانە بووبوونە جێ نویشینی ئاسیای ئاشووری، لەلای رۆژەلەتەو.

تیرە هیندییه ئەوروپاییەکانیش، وەک ماکدونیااییەکان و سەلتیبیەکان، نزیکي بوون لەلای باکورەو.

مۆزە دان بە یەکیستی خوا

فارسەکان، بەلای دروست کەرائی (پارثینون) هەو؛ کە (گریک) دکان بوون، بەدەشتەکی و شاخی و درێژە دائەنران ئەمانەیان بەپێشکەوتوو دانەئەنا... ئەو درێژانەیش لە سالی (٥٤٥) ی.پ.ز. دا لە ئێران هاتنە خوارەو بۆ سەر شاهەنشاهییه پیرەکی ئاشووری گرتیان و سەرلەنوێ رێکیان خستەو^(*).

(سیرس) یش کە لەناو نووسراو دکانی ناو خۆتندنگاکان دا ناوی گۆرراو و کراو بە (کۆرش)، خاکەکانی (بابل) و (لیدی) گرت. (کەیکاوس) یش لەشکرەکانی (میسر) و (حەبەش) ی شکاند (دارا) یش دەستی کرد بەرێک خستن و دروست کردنی ئەم شاهەنشاهییه خاک فراوانە، لە سالی (٥٠٠) ی.پ.ز. دا.

بەلام ئەو پەلاماردەرانە، لە راستیدا کتوبی و درێژە نەبوون ئەوانەیش لە دروست کردنی کۆشکەکاندا شارەزاییان هەبوو ئەوەندە هەبوو کۆشکەکانی ئەمان زۆرتر بایەخ بەپرازدنەوێ ناویان ئەدرا، لەوێ کە بایەخ بدێ بەپرازاوێی ساختمانەکانیان ئەوانە

(١) تیبە یان (سیبە): شارێکی یۆنانییه لە باکوری رۆژاوی ئەسینا، پایتەختی بیۆسبای کۆنە، دەلێن کەدمۆسی فینیکی بنیاتی ناو، (ئیبامینونداس) ی سەرکردەیی بەسەر ئیسپارتهکاندا زالبوو (سەدی چواری پ.ز.)

(*) ئەمانە کوردەکانی (میدی) بوون، کە بەیارمەتی بابلییهکان فەرمانڕوایی ئاشووریان لەناوێرد. - وەرگێڕ -

له پینښدا رږژ و مانگ و ناگر و بایان ته پهرست به لام که سالی (۵۵۰) ی پ.ز. هات و (زهردهشت) په دابوو، دهستی کرد به موژده دان به یه کیتی خوا و اتا بانگیدا بویه کیتی خوا، که دروست که ری هه موو جیهان و ناسمانه جا چونکه فارسه کان هیشتا وای نه گه یشتیبون که باوه به یه کیتی خوا بکه، ناینیکی مام ناوونجیبیان بۆ خویان برپاردا، که تیکه ل بوو له باوه په کانی کونبان و ناموژگار ییه کانی (زهردهشت) له بهر نهوه باوه ری خویان هینا به سهر (میثرا)، که خوی روونکی و پارتیزگاری خوانکاره کان بوو، له گه ل (نورموزد) که خوی توانا و به چنگ و گیانی چاکه کردن بوو دوی نهوه دوزمنیکیشیان بۆ هم خواجه داهینا ناویان نا (گیانی به دکاری). (*)

فارسه کان له دامه زانندن و ریک خستنی فرمانداری و کاروبار هه لسو وړاندن دا ته و او شاره زابوون شاهه نشاهییه که ی خویان دابه ش کردبوو به چنده خاکیکه وه یاسایه کی سامانی وردیشیان دانابوو، که له سهر بنچینه ی باجی زهوی دامه زابوو پاریان له زیر و زیو دروست نه کرد و به کاریشیان نه هینا له ناو هه موو خاکه کان یاندا فارسه کان به پیچه وانه (گریک) هکان، یه کیتیبیان له ناودا هه بوو، له شکری ریک و پیکیشیان دامه زانندبوو به لام بایی بوون له خویان.

هیز و توانا که یان چه و اشه یان کردن و هانیان دان بۆ سهر یونانییه کان که له وکاته دا روو له کزی بوون فارسه کان هه لیان کوتایه سهر خاکی یونان به لام (نه هینا) ییه کان، به دل و گیان شه ریان نه کرد، خویان نه دا به کوشته له پینا و سهرکه و تندا دواپی له شه ری (ماراتون) دا، له سالی (۴۹۰) ی پ.ز. دا فارسه کان یان شکانه نه مه ییش سه باره ت به وه بوو، که (نه هینا) ییه کان، هه رچه نده هیزه کان یان بریتی بوون له چنده کومه له سهر یازیکه مه شق پیکراو، که له شکری نه ته وه بیان نه کرد، به لام سهر یازده کان زریی ناسن و رم و شیر و کلاویان به کار نه هینا که چی له شکری فارسه کان به نیوه روو تیبیه وه جهنگیان نه کرد هیچ چه کیکیشیان پی نه بوو، تیروکه وان و، قوچه قانی نه بی که له پووشه خورمای لوول دراو دروست نه کران.

نه وه نده هه بوو سهرکه و تنی یونانییه کان هه بۆ ده میک بوو چونکه زوری پی نه چوو (نه گزه رکیس) ی کوری (داریوس) له سالی (۴۸۰) ی پ.ز. دا هاته وه سهر یان به گه رووی

(*) ناینی زهردهشتی، هه خواجه کی ناسیوه، دوزمنه که ییشی وه که له ناینه کانی ناسمانی پاش خزی داناوی هاتوه، بریتی بوو له (نه هیمه) یاخود (شه یان)، یاخود (دیو). -وه رگیتی-

(تیرموپلیه) دا تپه ری کرد، چونکه (تیسپارته) ییه کان باش قایمیان نه کردبوو... مه ترسی فارسه کان له دلی یونانییه کاندا مایه وه چونکه له نا کوکی ناوه ند شاره کانی گریگه کاندا په نجه یان هه بوو ناگری شه ریان له ناویاندا خوش نه کرد.

له سالی (۴۱۲) ی پ.ز. دا له گه ل (تیسپارته) ییه کاندا بوون به سویند خوار، تا (نه هینا) ییه کان یان شکانه. به لام له سالی (۴۰۴) ی پ.ز. دا لیبان هه لگه رانه وه، له گه ل (تیبیه) ییه کاندا بوون به سویند خوار له گریکه کان، خویان له شکری مووچه خویان دروست کرد خویشیان دانا به ناو و پیکه، که گریکه کان له گه ل یه کتردا تیک نه چوون، نه چوونه لای نه وای بۆ ناو و پیکه کردن. فارسه کان، له مه دا، پیتشانیاندا که له زرنگ کاریدا، شاره زاییه کی ته وایان هینا!... که چی راستییه که ییشی نه مه بوو، فارسه کان بویه کا به هیزه وه نه یان نوواند، که یونانییه کان کزیوون له هونه ره کانی جهنگ کردنیشدا دهستیان نه بوو، وه که هوزه کانی (ماکدونیا)، که زوری پی نه چوو، رژانه ناو جه رگی خاکی یونانه وه له وه پاش له ویش دهر یازوون و چوونه دهره وه بۆ نه مه ی جیهان داگیر بکه!...

یه کیتی له ژیر نالی بنگانه یه کدا

(ماکدونیا) به خوی و شاخه کانی و پاوانه کانی و دارستانه کان ییه وه نه که ویتیه به شی ژوو رووی خاکی یونانه وه گریکه کان هم ماکدونیا یانه یان به ییگانه دانه نا ته نانه ت ناوه دانی و پیتشکه و تنه که ییشیان دابوو بهر کلکان، نه یانگوت فریان به سهر دیو کراتیبیه وه نییه هه ره له سهر یاسای خونکاری مابوونه وه نه وه نده هه بوو هم خونکارییه که له باوکه وه نه مایه وه بۆ کوپ، وای بۆ هه لکه ووت، گه وره یی ماکدونیا ییه کانی به رز تر کرده وه.

چونکه له سالی (۳۵۹) ی پ.ز. دا شاهیک دلی پر له ناوات هاته سهر تهخت، خوی دابوو مه ی و ئافره ت و ئه سپ و راو، ناوی (فیلیپ) (۱) بوو. هم شاهه توانی له کانگاکانی شاخی (بناجس) که لک وهر گری دراوی به ناوی خویه وه دهر کرد به هوی نه و پاره ییه وه توانی له شکریک بۆ خوی پیکه و به بنی دهر وونی پیساوانی پی بکری به زهری پاره ییش دراوست به هیزه کانی خوی بکات به سویند خواری خوی سهر یازده کانی هه موویان رمی دیرتیان پی بوو وایش راهینرابوون که له شیه و ریزی یه کگرتوودا، جهنگ بکه

(۱) فلیپس: ناوی پینج له مه لیکه کانی ماکدونیا بووه، به ناویانگترین فلیپسی دووه مه (۳۸۲-۳۳۶ پ.ز) که باوکی نه سکهنده ری گه وره یه، له ۳۵۶ پ.ز. مه لیک بووه و هه موو شاره کانی یونانی داگیر کرد، دوی شه ری (خیرونیا) سهر به خوی نه و ولاته ی نه هیشته، نه مه له ۳۳۸ پ.ز. دا

خویان له زۆرانباری تاک تاک بپارێزن تیپ تیپیش بجووتین. به سه روو ئه مانه شیشه وه هه موویان، دهسته یه ک بۆ هه لسه و پاندنی کاروباری جهنگ دانرابوو، سه ره رشتی نه کرد، خه می گواستنه وه و پێک گه یشتن و هاتووچۆ و چه کی جهنگی نه خوارد جا به م جوړه له شکره پیکوپیک و به هیزه وه، (فیلیپ) رۆژبه رۆژ له جهنگه کانییدا سه ر نه کهوت تا دوایی وای لیهات، له جهنگی (کیرونی) (۱) دا له سالی (۳۳۸) ی پ.ز.دا، هیزه کانی (ئه ئینا) و (تیبه) ی پیکه وه شکاند شاری (کورنشه) دهروازه کانی خۆی بۆ کرده وه به م په نگه بۆ یه که م جار له میژوو دا، خا که کانی گریکه کان یه کیان گرت... به لام له ژیر نالای بێگانه یه که دا!...

شاکاره کانی ئه سه کهنده ری ماکدونی

ئه سه کهنده ریش، که کوری (فیلیپ) بوو، ویستی کاره که ی باوکی خۆی بیاته سه ر له سالی (۳۳۶) ی پ.ز.دا هاتنه سه رته خت ئه وده مه ته مه نی نۆزه سال بوو له ته مه نیکی سی و سی سالییدا مرد به لام له ماوه ی ژیا نیا کرده وه ی گه وه گه وه ی نوواند.

به راستی شاهکار بوون، مۆڤ سه ری لییان سوپه ما ته نانته بوون به هۆی ئه وه یش که سامانیکی گه وه له چیرۆک و هۆنراوه بینه ناوه وه چونکه به هۆی ئه و کرده وانه وه جیهان سه ره و ژیر هه لگه را یۆنانستان پایه ی بلند بووه وه جا له پاش ئه مه ی هه موو خاکی یۆنانی خسته ژیر چنگی خۆیه وه و ملی پێ که چ کردن و پێگاکانی هاتووچۆی، بۆ خۆی، بێ وه ی کرد و له گه رووی (دارده نیل) په ریبه وه، ئاسیای و هاته پێش چاو که دهروازه کانی خۆی بۆ ته کاته وه له شی شاهه نشاهی یه که ی (فارس) یش، به هۆی نه خۆشییه وه دارزیبوو له به ر ئه وه سه ربازه ئییرانییه کان له به رامبه ر له شکری ئه سه کهنده ردا خویان پێ نه گیرا له سالی (۳۳۳) ی پ.ز.دا ئاسیای بچووکی داگیرکرد (داریۆس) رای کرد و فه رمانه وایی و خیزانه که ی خۆی بۆ داگیرکه ر به جی هیشت له سالی (۳۳۲) ی پ.ز.دا ئه سه کهنده ر ملی پێگای گرتوه (سوریا) ی گرت، پاش ئه وه (میسر) یشی گرت له کاتی هێرش برده کانی (ئه سه کهنده روونه) و (ئه سه کهنده ریبه) ی دروست کرد راسپێرراوانی زانستی په وانه کرد بۆ پشکنینی به شی ژوو رووی (نیل).

دوای ئه وه له سالی (۳۳۱) ی پ.ز.دا گه رایه وه بۆ خاکی ناوه ند جووته رووبار (بابل) و (سوسه) ی گرت، له رووباره کانی (ده جله) و (فورات) په ریبه وه بۆ ناو خاکی (فارس).

(۱) کیرونیان خیرۆنیا... (پهراویزی سه ره وه).

(داریۆس) ی راوه دوو ئه نا، تا له سالی (۳۳۰) ی پ.ز.دا دۆزیبه وه مرديوو ئنجا چوو بۆ زری (قهزوتین)، به ناو ئه و خا که دا گوزه ری کرد، که ئیمیرۆ پیتی ئه لێن (تورکستان).

دوای ئه وه هه رچیبه کی ته هاته به ر پای ئه مالی، له سالی (۳۲۶) ی پ.ز.دا هه لی کوتایه سه ر (هیندستان) ئه وهنده هه بوو، له شکره که ی له تاو ماندویتی په کی که وتبوو، هه فتا رۆژی خشت له ژیر په هیله و شهسته بارانی هاویندا مایه وه له شکره که مانی گرت، له مه به و لاوه پێش نه کهوت، ئه سه کهنده ریش ناچاربوو وازی له زینده خه وه کانی خۆی هینا له سالی (۳۲۳) ی پ.ز.دا گه رایه وه شاری (بابل) له پاش ئه وه ی دوو هه فته به ئه رک و ئازاری نه خۆشی تا و له رزه وه تلایه وه، گیانی به خاک سپارد...

هه رچه نده (ئه سه کهنده ر)، هه موو ئاواته کانی خۆی بۆ نه هاته دیی، که شاهه نشاهیبه که ی خۆی ئه مه نده فراوان بکات، تا سه ر زه وی هه مووی ته گریته وه، به لام چه ند شاهه نشاهیبه کی کۆنی له ناو به ر بلیمه تی گریکه کانی شی گه یانده هه موو لایه کی سه ر زه مین که تا ئه وده مه نه ناسرابوون. (ئه سه کهنده ر) یه جگار زه ره ک بوو له فه رماندار ییشدا ده سه لاتیکی گه وه ی هه بوو زۆر به ته نگ ئه وه شیشه وه بوو که هه رچی نه ته وه یه کی که وتبووه ژیر دهسته وه، له ناویه که دا بیانته یینته وه و بیانکات به جیهانیکی تازه.

ئه سه کهنده ریبه بووه بنگه ی خۆینه واریی و ئاوه دانی

به لام شاهه نشاهیبه که ی ئه سه کهنده ر، زۆر گه وه تر بوو له وه ی که جی نشینه کانی ئه و بتوانن فه رمانداری بکهن له به ر ئه وه یاریده ده ره کانی ئه سه کهنده ر ئه و خا که نه یان له ناو خۆدا دابه ش کرد یۆنانستان بووه به شی (ئه نته یگۆنوس) (۱). ئاسیایش بووه به شی (ئه نته یخوس) (۲). میسریش بووه به شی (په تلیموس) (۳).

خاکی یۆنان دهستی کرد به روو خاندن جهنگ له ناو شاره کانی گه رمه ی سه ند ناکۆکی

(۱) ئه نته یگۆنوسی کویر: به توانا ترین و گه وه ترین سه رکرده کانی ئه سه کهنده ر بوو، سوریا و میزۆپۆتامیا و ئاسیای بچووکی گرت، له مه کدۆنیادا ئه م دامه زرتیه ری بنه ماله ی ئه نته یگۆنیه کانه که حوکیان ده کرد، هه تا ۱۶۸ پ.ز. که رۆمانییه کان ولاتیان داگیرکرد، له سالی ۳۰۱ پ.ز. کوژرا.

(۲) ئه نته یپاتورس: (۳۹۷-۳۱۹ پ.ز) سه رکرده یه کی مه کدۆنی بوو یارمه تیده ری ئه سه کهنده ر بووه، که سه رۆکه که ی له ولاندا نه بوو ئه م حوکی ده کرد، دوای مر دنی ئه سه کهنده ر راپه رینی شاره کانی یۆنانی دامرکانده وه و سه رکو تی کردن (۳۲۲ پ.ز).

(۳) بتلیموس: ناویه که دا په راوه به سه ر پاشا کانی میسر دا له (هه لنستی کان) که ناوزه کرابوون=

له ناو دهسته كانیا توندوتیژیوو هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی كۆمه‌لایه‌تی و زرنگ کاریشی تیا روودا ئنجا له‌سالی (٢٧٩) ی.پ.ز.دا ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی هۆزه‌ درنده‌كان هاته‌ پێشه‌وه‌ ته‌نانه‌ت هۆزه‌كاني (لیریا) و (تراسیا) و (سه‌لت) ته‌كانیان دایه‌ خۆیان چوونه‌ پێشه‌وه‌، تا گه‌یشتنه‌ شاری (ده‌لفی).

به‌لام دووباره‌ گه‌پانه‌وه‌ بۆ لای باكوړه‌وه‌ دوایی له‌ناو پارچه‌ زه‌وییه‌كدا دامه‌زران كه‌ كه‌وتبووه‌ ناوه‌ند پرووباری (دانوب) و (بیزه‌نته‌) وه‌.

هه‌ر (میسر) یش بوو كه‌ چاولیكه‌رییه‌كاني گریكه‌كاني پاراستبوو ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو له‌شێوه‌یه‌كی تاییه‌تی خۆیدا دای رشتیبون بیروباوه‌ری گریكه‌كان له‌ ئارادابوون.

هه‌رچه‌نده‌ نه‌ته‌وه‌كه‌، له‌ میسرایه‌تی لای نه‌دا و، به‌ره‌نگاری هه‌موو جوړه‌ پهنه‌گیتی ژیا‌نی یۆنانی ئه‌كرد، به‌لام په‌تلیمۆسییه‌كان، به‌خۆیان و سه‌ربازه‌كانیان و پیاوه‌كاني فه‌رمانپه‌واوییانه‌وه‌، هه‌موویان له‌ په‌گه‌زی گریكه‌كان بوون.

زمانی یۆنانی بووبوو زمانی فه‌رمانپه‌واویی شاری ئه‌سكه‌نده‌رییه‌یش، توانی تا ئه‌ندازه‌یه‌كی گه‌وره‌ جیگای (ئه‌ثینا) بگریته‌وه‌ له‌ خۆینه‌واری و پێشكه‌وتندا كاروباری بازرگانی له‌ناو به‌نده‌ره‌كه‌یدا كۆبووه‌وه‌ له‌ده‌رگای به‌نده‌ره‌كه‌یشدا چراگا (مناره‌) یك^(١) دروست كرابوو، به‌رزاییه‌كه‌ی (٣٦٠) پێ بوو نووسراو‌خانه‌كه‌یشی نزیكه‌ی پێنج سه‌د هه‌زار نووسراوی تیا‌بوو له‌شاره‌كه‌دا راپه‌ڕینیك له‌ ساختمان دروست كردن و ئه‌ندازیارییدا په‌یدا‌بوو شاره‌كه‌ كرابوو به‌پێنج گه‌ره‌كه‌وه‌... هه‌ریه‌كه‌یان ناویكی لێ‌ نرا كه‌ پیتیك بوو له‌ پیتته‌كاني ئه‌لف و بی... ئه‌م یاسایه‌یش، له‌ شێوه‌یه‌كی كز و له‌رزۆكدا له‌شاری (نیویرك) ی ئیمپۆدا ده‌رئه‌كه‌وی!...

له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌یشدا، هه‌مووی، میسر هه‌روه‌ك خۆی مایه‌وه‌، نه‌ گۆرا... هه‌روه‌ك له‌سه‌رده‌می (فیرعه‌ون) ه‌كاندا وا بوو له‌سه‌ر یاسای خونكاریی مایه‌وه‌، به‌لام یاسای هاویه‌شی (اشترایی) یشی تیا فه‌رمانپه‌واوو په‌تلیمۆسییه‌كان، ئه‌م باره‌ كۆنه‌یان پاراست، هه‌لیان نه‌گرت خونكاریی ده‌ست به‌ره‌للایان نووساند به‌هاویه‌شیی فه‌رمانپه‌واویییه‌وه‌ هه‌رچی

= به‌ (په‌تلیسیه‌كان- لاگین) له‌ ٣٠٦ - ٣٠ پ.ز. ژماره‌شیان ١٦ مه‌لیك بوون لیته‌دا ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ (سوتیر) ٣٦٠ - ٢٨٣ پ.ز كه‌ كورێ (لاگوس) ه‌ له‌سه‌ر له‌شكره‌كاني ئه‌سكه‌نده‌ر بووه‌، ئه‌سكه‌نده‌ریه‌ی كرده‌ پایته‌ختی، كتییخانه‌یه‌كی تیا دانا.

(١) مناره‌، فنار: دانانی چرا له‌به‌رزیه‌وه‌ بۆ پێشاندانی گه‌م و كه‌شتی.

زه‌وی هه‌بوو، هی ئه‌وان بوو هه‌موو جوړه‌ به‌ره‌مه‌یكیش به‌ره‌و پرووی ئه‌وان كرابوونه‌وه‌ هینایان نێرراوانی فه‌رمانپه‌واوییان دامه‌زراند: له‌سه‌ر كشتوكاڵ و، پێشه‌سازی و، بازرگانی هه‌ندێ یاسایشیان دانا‌بوو بۆ پاراستنی هه‌ندێ خۆرشت له‌ كۆگاكانی فه‌رمانپه‌واویییدا، تا ئاماده‌بن بۆ پۆژی په‌ش.

فه‌رمانپه‌واویی ده‌ستی گرتبوو به‌سه‌ر ئه‌م به‌ره‌مه‌مانه‌دا: (پۆن، خۆی، پیتته‌ خۆشكردن، پێشه‌سازی گه‌لای بوردیی - ورق البردی -، رستن و چنن، كاروباری كانگاك‌ان و دارپشتنی كانه‌كان) خۆی نه‌بی، نه‌ی ئه‌هیشته‌ كه‌س بیانكات به‌م په‌نگه‌ فه‌رمانپه‌واویی خۆی پێشه‌سازبوو، خۆشی بازرگان بوو په‌وانه‌كردنی (پۆن و مه‌ی و دانه‌وێله‌) یشی هه‌ر بۆ خۆی دانا‌بوو هه‌روه‌ها هینان و فروشتنی - بۆنی خۆش و به‌هارات و به‌رده‌ به‌نرخه‌كان- یشی هه‌ر بۆ خۆی دانا‌بوو... له‌سه‌ر ده‌رامه‌ته‌كاني تریش باجی دانا‌بوو. كه‌ ئه‌گه‌یشته‌ ٢٥٪ نرخه‌كانیان.

گه‌شه‌كردن ئه‌بیتته‌ هۆی له‌ناوچوون

بازرگانی له‌هه‌موو لایه‌كی پۆژه‌ه‌لاتی زرتی سپیی ناوه‌راستدا گه‌شه‌ی كرد هه‌روه‌ها زرتی دانی و هونه‌ره‌كانیشی پێشكه‌وتن یاساكانی دلنایی (تأمین) و، پاره‌خانه‌ (بانك) و، ده‌ستیواو (قرض) و، سوودی پاره‌خانه‌ و، ناردنی پاره‌ی بێگانه‌... ئه‌مانه‌ هه‌موو، زانران و دانران چه‌كه‌كاني پاره‌خانه‌یش له‌ به‌ره‌ودابوون پاره‌ هه‌ر له‌لای ده‌وله‌مه‌نده‌كان كۆته‌بووه‌وه‌ راگرتنی به‌نده‌كانیش بۆ كاركردن بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ پۆژانه‌ی كارگه‌ره‌ ئازاده‌كان كه‌م بپیتته‌وه‌ ئه‌م باره‌ بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ كه‌ ژیا‌نی هه‌ژاران تال بێ خیزانیشی پچر پچر كرد چونكه‌ ئافره‌تی ناچاركرد بپیتته‌ ناوه‌وه‌ و ده‌ست بكات به‌فرمان كردن ئافره‌ت له‌وه‌دا زۆر پێشكه‌وت ته‌نانه‌ت هی وایان تیا په‌یدا‌بوو، پشتیوانی (محاماه) و ئه‌ندازیاریی ئه‌كرد كه‌ (كليۆپاتره‌)^(١) یش هاته‌ سه‌رته‌خت، پایه‌ی ئافره‌ت ته‌واو دامه‌زرا ئه‌و ده‌مه‌ سالی (٨٠) ی.پ.ز.بوو ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو خه‌ریك بوونی ئافره‌ت به‌كارو‌فرمانه‌وه‌، له‌ منال بوونی خست. له‌وه‌ی‌شه‌وه‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ك په‌یدا‌بوو، كه‌ بۆ هه‌ندێ خاك، وه‌ك یۆنان و

(١) كليۆپاتره‌: كه‌وت شازنی (لاجیا) كان به‌م ناوه‌وه‌ له‌ میسردا بووه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی لیته‌دا مه‌به‌سته‌؛ پێنجه‌میانه‌ كه‌ له‌ ئه‌سكه‌نده‌ریه‌ له‌ دایك بووه‌ (٥١ - ٣٠ پ.ز.). له‌دوای شه‌ری فارسال (٤٨ پ.ز) قه‌یسه‌ر شه‌یدای ببوو له‌ ئه‌نجامدا (قه‌یسه‌رون) ی لێ بوو، مرقس ئه‌نتۆنیۆسیش هه‌زی لێكرد و سێ منالی له‌میش بوو، دوای شه‌ری (ئه‌كسیۆم) خۆی كوشت.

دوورگه کانی زرتی ئیجه یه جگار خراب بوو چونکه ژماره سه ری نیشته جی کانی نهو خاکانه دابووبانه کم بوونهوه!...

بهم رهنه گه شه کردنی ئاوه دانی یونان بووه هوی له ناوچوونی!... جا به ته نشت لیک جوئی بوونهوه ی تاک و تهراکانی^(۱) خیزانهوه، که له بهر هه ژاریی پرووی دابوو، زۆربوونی سامانییش له دهست دهوله مهنده کانداهه بوو که به لیشاو له لایان کۆبوو بووه، ئهم سامان زۆربیه ییش بوو بووه هوی نهوه ی که نهو دهوله مهنده خوو به نه خویش رابواردن و به زموره زم و داوین پیسی و به دخویی ئیتر وای لیها ت که کاتی نهوه هات چرای ئاوه دانی بدریته دهست نه ته وانی تر!...

جیهان دهستیای یونانی زۆر به سه ره وه هیه

به لام مردنی ئاوه دانی یونان، ناوی یونانی له بیرنه بردینه وه چونکه یونان ماموستایه ک بوو بۆ خۆی جیهان و مرۆقایه تی فیتری واتای جوانی کرد... جوانی هونه ر و خانوو دروست کردن، جوانی وێژه، جوانی بیر... وینه ی نهو جوانیانه له به ره مه مه کانی (هۆمیرۆس) و، نه ره ستوو و، سۆفۆکلیس و، یۆروپیدیس و، ئه ربستوفین (دا ئه بیترین، که هه ره که له باب ته یکه... بلن دکردنه وه ی پایه ی جوانییش به ته نشت بلن دکردنه وه ی پایه ی هیز و له شی ته واره وه په ی دابوو ناوی (هیرکۆلی) به زیندویتی مایه وه یارییه کانی ئۆلیمپیایش په ی دابوون، که هه ر چوار ساله جاریک پیشان ئه دران...

بۆ چاکه و راستی ئایینی جوئی جوتیان نه بوو خواکانیشیان کرده وه ی نه مردن و بلندیان نه بوو نه وانه خواکانی خویان له شیوه ی مرۆقدا دائه رشت هیچ خویان به وه ی شه وه ماندوو نه ته کرد که نهو خویانه له ره وشت کزی و ئالۆشه کانی مرۆقایه تی دووربخه نه وه!... (راستی) ییش ئامانجی هه ره به رزی راستی په رست (فه یله سوف) دکانیان نه بوو جا هه ر له بهر نه وه یه که (ئه پیکۆر) ئه بیین، ئاره زواتی مرۆق به باب ته یکی گه وه دائه نی که چی (دیوجین) تییزی ئه کرد به سه رچلیی مرۆق.

هه رچه نه ده یونانییه کان له زانستی ژمیتر (حساب) دا پێش نه که وتبوون، به لام بلیمه تییه کی زگ ماکانه یان هه بوو له زانستی نه دازباریی و پێش بینی (نظریه) یه نه دازباریه کانداه.

جا له م کۆره دا ناوی ئهم پیاوه گه ورانه به زیندویتی مانه وه: (ئه لیس و، فیثاگۆرس و،

(۱) تاک و تهراکانی خیزان: مه به ستی له نه دمه کانی خیزانه (افراد العائله)

یۆکلید و، هیبارکس (که زانستی ژمیترکاری سی سوچه کانی داهینا)، ئه پۆلۆنیس و، ئه رشه میدس)...

هه ره ها گریکه کان سه رمایه یه کی ته وایشیان بۆ به جی هیشته ی له زانستی گیانله به راندا هه تا ئیستاکه ییش (هیپوکراتس) به (باوکی پزیشکایه تی) دائه نری... لیکۆلینه وه ی زهوی و ئه ستیهرکانیش پێشکه وت... نه و دیان زانی که زهوی به لای خۆیدا ئه سوورپیتسه وه... (ئهریستار خورس) نه وه ییشی دۆزییه وه که زهوی به لای رۆزیشدا ئه سوورپیتسه وه که رۆزیش که وتۆته ناوه راستی په ی داییشه وه (کون)، که زهوییش به شیکه لهو. (۱۷۰۰) سال به سه ر ئه مه دا تیپه ری ئنجا ره گه زی مرۆقایه تی هاته وه سه ر په ی بردن به م راستییه له باب ته، باب ته ی که ره سه تییه وه، گریکه کان، گه لیک شتیان به ره گه زی مرۆقایه تی به خشی، که پێشکه وتنی زانست و هونه ر به ره به ره پیتی گه یانن تا گه یشتنه نه دازه ی خویان.

هه ندیک له وانه: (قه لغان) و (چه رخی ئاوکیشان) و (ناشی با) و (کات ژمیتری ئاویی) و (له نگه ری که شتی) و (زۆر شیوه ی گیرساندنه وه ی که شتییه کان له که نار ئاوه کانداه)... رهنه گه داهینانی پاره ی له کان دروست کراو و مۆکردنی، له باب ته هه ره گرنگه کان بی که مرۆقایه تی له گریکه کانه وه ده ستی که وتوه... له پاش که وتنی (ئه ئینا) ییشه وه تا ئیستا، که دوو هه زار ساله، زاناکان ناوه گریکییه کان به کار ئه هین بۆ که له یه ل و باب ته ی کاره زانستییه کانیا!...

ئاوه دانی له نیشتهمانی (بووا) دا

که (ئه سه کهنده ر) له پرووباری (ئهن دوس) په ربیه وه گه یشتنه که ناره کانی پرووباری (گانگز)، بۆ یه که م جار، به ئاوه دانی هیندستان گه یشت چونکه ده میکی دووردریژ بوو، ئارییه کان ده سه لاتی خویان به سه ر دانیشتوانی نهو خاکه دا په ی دا کردبوو... ئه وانیش وه ک ئه وان گه وه ره کانی سروشتیان ئه په رست له ئاسمان و ئاگرپزبان ئه گیرت. ئه وانیش نووسراوانی پیرۆزی خویان هه بوو، به زمانی (سه نسکریتی) نووسرابوونه وه پیتیان ئه گوته (قیداسی) (بوراها) کان که بریتی بوون له پیاوه ئایینییه کانیا، ئایینی بوراهمایان راست کردبووه وه، بۆ که لکی تاییه تی خویان مرۆقیان دابه ش کردبوو به چه ند چینیته وه که شیشه کان و جهنگاوه ره کان و جووتیاره ئارییه کانیشیان جیا کردبووه وه لهو نه ته وانه ی که ئاریی نه بوون.

جا له سالی (۵۶۰) ی.پ.ز.دا، له خیزانی (ساکياس) که له خانه دانه کان دا نه را، له باکوری (به ناريس) دا، منالتيک له دايک بوو هر نه ونده ته مهنی گه يشته نوزده سالان، وازی له ژيانی ده وله مهنده و دهسه لاتدارانه هینا و بوو به که شیش زوری پی نه چو، له پاش بیرکردنه و هیه کی قول، تاینیکی تازه هاته میتشکيه وه... جا هم شازاده که شیشه: (بودا) بوو... نهو تاینی که بلاوی نه کرده وه به ناو نه ته ودها، مرقفی بز چاکه کردن و، خوراگرتن، ژيانی وشک و برنگ ناراسته نه کرد... تاینی بودایی زوو به زوو بلاو بوو وه هوئی نه مهبش نه و بوو که تاینه که جیاوازی نه نه زانی له ناوهند چینه کان و په گه زه کاند... بانگیشی نه دا بز یارمه تی دانی کز و بز دهسه لات... جا له پاش کشانه وهی شه پوئی (ماکدونیایا) بیه کان له هیندستان، له سالی (۲۶۰) ی.پ.ز.دا، خونکار (ناسوکا) خیشی باوهری هینا به تاینی بودایی ئیتر له وساهه باری تاینی هیندیه کان گورا... چونکه نه تاینه تازه به هم موو خاکی هیندی گرتنه وه له گهل خاکی (سیلان) دا ههروه ها به رهو روثاوايش کشا تا گه يشته ناوهدانی گریگه کان که له روثاواي پروباری (نه ندوس) دا گیرسابووه وه.

به یه که گه يشتنی نه دوو ناوهدانییه يش، ناوهدانییه کی تازه لی په یدابوو، که ناوهدانی گریگه کان و ناموژگار بیهه کانی بودای تیا تیکهل بوو بوو...

جا نه ناوهدانییه تازه به بوو، که کشا بز (چین) بز نه مهی سروش (وحی) بدات به هونه رمنده کانیان.

زورانبازی بوو له روزه لات و روثاوا

چرای پیشکه وتن، (چین) هلی گرتبوو له روزه لاتدا، له روثاوايشدا نهو چرای به دهست (یونانستان) وه بوو... نه ونده هه بوو کارتیکردنی ناوهدانی گریگه کان له جیهاندا له شتیه کی راسته وخودا بوو به لام نهو به ناوهدانی چین نه لوا...

له گهل نهو ویشدا، هه ردوو پیشکه وتنه که به تنشت یه که وه نه روثاوايش و، زوریش له یه کیان نه کرد، که نه ونده نه ما بوو به ته واده تی وه کیان لی بی... شاره کانی چینیش وه شاره کانی یونانستان هه میشه له جهنگ و به ریه ره کانی دابوون.

دوای نهو خا که له ناوژاویه رزگاری بوو، بز نه مهی دابهش بی له ناو خویدا و بیته پارچه پارچه، له شتیه یاسای خونکاری یاخود سهرداری ناکوکدا... سهرده می زه ویداری چین، هر لهو سهرده مهی نه کرد که له ناو نووسراوی (تیلیاده) دا ناوی هاتوه

ده ریه یونانستان... نه مه نهو زورانبازییه بوو که که وتبووه ناوهند خاوهن دهسه لات ته کانه وه که هه موویان زهوی داری گه وره گه وره بوون... ههروه ها لهو سهرده مهبشدا بوو که روثاوايش و راستی په رستان په یدابوون!... له پیش په یدابوونی (سوکرات) دا به ماو هیه کی دوو روثاوايش له چیندا، له سالی (۵۰۰) ی.پ.ز.دا (کونگ فوتسی) په یدابوو، که جیهان پیی نه لین (کونفوسیوس) هه موو لایه کی ناگادار نه کرده وه: که پیوسته خویان بناسن. نه گینا ناکه ونه سهریاری چاکی و پیشیش ناکه ون!...

سهرده می پیغه مبه ران و تیگه يشتوان

سهر نهو هیه نهو چهرخه کی که (کونفوسیوس) بانگی تیا نه دا و بانگه که ی دهنگی نه دایه وه، پیغه مبه رکانی جو له که یشی دی، بانگیان نه دا بز باوهر کردن به خوایه کی تاک و ته نیا ههروه ها نهو سهرده مبه گوی له (سولون) و (زهردهشت) و (بودا) یش بوو، خه باتیان نه کرد بز نه مهی مرقف بخه نه سهر ریگای هه ره چاک بز نامانجی هه ره به که لک!...

نه ونده هه بوو ژیری چین، هه ره کو چاو به ستیک مایه وه، بنکی ده رنه ته که وت ههروه کو جمووجو لیک تاینیش مایه وه که له هندی بزوتنه وهی جادو و گهرانه و ساز و ناوژاوايش خوی نه نواند... نه ژیری و تیگه يشتووی یه یش به ریه سستی به ریه ره کانی و شه روثاوايش ناو گه وره خاوهن زه و بیه کانی بز نه کرا... جا له کاتی جهنگه کانیاندا هونه ره کانی جهنگ گه شیهان نه کرد و نه گوران درنده یی سهرکه وتووه کانی جهنگ پتری لی ته هات ته نانهت وایان لی هاتبوو دیله کانیان فری نه دایه ناو ناوی له کو له وه... تافره تانبشیان پارچه پارچه نه کرد!...

ههروهک (نه سکه ندهری ماکدونیایی) له یوناندا ده رنه ته که وت له سالی (۲۳۰) ی.پ.ز. یشدا (چی هوانگ تی) یش له چیندا ده رکه وت یه که له دوی یه که دوژمنه کانی خوی له ناو برد توانی شاهه نشاهییه کی چینی دابه زرتی و بز که لک و چاکه ی خوی بیچه وسیتیته وه!... یاسایه کی بنکه یی (مرکزی) بز هه لیسورانندی کاروبار، بز دامه زراندا تاک و ته رایه تی ناوچه یی نه هیشت نه ویش بهم جوړه که له شتیه کی فراواندا نیشته جیکانی له نیشتمانه که ی خویان نه گوتزایه وه بز شوتیکی تر له ناو شاهه نشاهییه که دا یاساکان و کیشانه کان و پتوانه کان و پاره ی له هه موو لایه کدا کرد به یه که پاره که ی له زهر دروست نه کرد په نگه سهریشت سورمینی که پیت بلیم پانایی

رېڼگا و پانايي نېړکي چهرخی گالیسکه کانیشی دیاردیی کرد ههروهه نووسینیشی کرد به یهک...

که چی له گهل ته ویشدا گالتهی به راستی په رسته کانی نه کرد!...

شاهه نشاهییه که ی (چی هوانگ تی) له رووباری زهروهه درېژبووهه تا گه یشته رووباری شین ته نانه تیتیشی تیتیه ی له سالی (۲۱۵) ی پ.ز.دا دیواره گه وره که ی چینی دروست کرد هه بۆ ته مه ی که شاهه نشاهی چینی له په لاماردانی دوژمنه کانی خوی بپاریزئ: که بریتی بوون له هۆزه کانی (هۆن)، که هه موویان له تورکی مه غولی بوون... ههروهک شاهه نشاهییه که ی (ته سکه ندهری ماکدونیایی) به مردنی خوی لیک بچرا، ههروهه شاهه نشاهییه که ی (چی هوانگ تی) یش به مردنی خوی هه لوه شایه وه.

چونکه جی نشینه کانی که سبان له وانه نه بوون که بتوان له سه رېڼگا زنگ کارییه که ی ته و برۆن؛ زووبه زو خاکی چین که و ته وه ناو باوهشی ئاژاوه و، دهسه لاتی کزبوو، سامی نه ما، جا له وکاته یشدا بوو که دوژمنه کانی له هۆزه درنده کان، چاویان تی بریبوو، بۆ هه لیکي وا ته گه ران که به سه ریا بدن.

دلرهقی و درندهیی له خوینی رۆمان^(۱)

هه رچه نده (رۆما) له گه یشتن به لوتکه ی گه وره یی له (یونان) دواکه و تېوو، به لام چهرخی رۆمایي که و تېوو ناو چهرخی گریگییه وه ناوه دانی هه ردوولایشیان، چه شنی دوو که مه ره ی زنجیریک تیک ئالا بوون... هه ره له سه رده می یونانییه کان، خۆباند، شاری (رۆما) یش له دایک بوو.

به پیتی ته مه، ئیمه هه ناگه رپینه وه بۆ پاشه وه، له کۆری رۆژگارد، بیتجگه له وه بیتویسته چاویش بگپین بۆ ئاسوی فراوانتر له کۆری چۆل و هۆلیدا... بیتویسته له و ناوچه تنگ و ته سکه بچینه دهره وه که له میژوی ناوه دانییه کانی پیتشودا بۆ خۆمان دانا بوو... بیتویسته روو بکهینه رۆژئاوا... چونکه سه رۆکایه تیی جیهان دهستی کردبوو به گواسته وه له و په ری رۆژه لاتی زرتی سپی ناوه راسته وه بۆ ته و په ری رۆژئاوای... هیتشتا نه گه یشتوه باکور. چه ند سه د سالییک، په لاماردانی هۆزه هیندییه ته وروپاییه کان بۆ سه ر ئیتالیا، له په لاماردانیان بۆ سه ر یونان دواکه وت ته و په لاماردانه که و ته نزیکه ی سالی (۱۲۰۰) ی

(۱) یان: رۆماییه کاند

پ. ز... ئیستاکه یش (رۆما) بۆی نه کرا، بگاته ته و بارستاییه به رزه ی یونان له خۆینده وارییدا...

مه بهس، ته و بارستاییه که دل و دهرون و گیان به رز ته بنه وه تا ته یگه نئ!... دوورنییه شوانه کانی رۆما بینه جووتیار و خاوهن کشتوکال یان سه ربازه کانی رۆما بینه پشتیوان (محامی)... به لام ته و دل رهقی و درنده ییه ی که له باووباپیریانه وه بۆیان ماوه ته وه، هه رچه ندی پیتش بکه ون هه ره له کانگای دلپاندا ته مینیته وه!...

بیست نه ته وه و دلک

ته و نده هه بوو، دل رهقییه که یان به ره سه ستی گه وره ییه که یانی نه کرد جا ههروهک گریکه کانی ره گه زی مرۆفایه تییان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیش مرۆفایه تییان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیش مرۆفایه تییان فیری یه کیتی کرد... (رۆما) که په یدابوو گوندیک بوو زۆری پت نه چوو بوو به شاریک دوا ته و بوو به شاریکی گه وره له جیهاندا.

چونکه تا ته هات شاهه نشاهییه که ی فراوانتری لی ته هات له هه موولایه که وه خاکی ته هاته سه ر، رۆمایش بوو بوو به پایته ختی به لام رۆما ههروهک خوی مایه وه... بیست نه ته وه ی تیاوو یهک دلپان هه بوو... په نجا خاکیشی هه بوو یهک سه ربان هه بوو!

کاتی که رۆما هه ناگای گه وره گه وره ی ته نا به ره و گه وره یی، دهستی کرد به داهیتانی رابردوویهک بۆ خوی که له گهل ئاواتی خۆیدا ته سازا... ته ویش وهک ده و له مه نده کانی جهنگ، بنچینه یه کی باووباپیرانی بۆ خوی دۆزییه وه، خوی پت ته گه یانده خواکان و سه رۆکه گه وره کان... گه لیک ته فسانه ی دروست کرد بۆ خوی که له سه ره تادا ته چوه وه سه ر ته و فرماندارانه ی که له پیاوچاکان بوون، ته چوه وه سه ر درنده کان و گیانله به ره کان!... ته مه یش واناگه یینی که میژوو که ی کۆنیان هه مووی درۆ و هه لبه سته... چونکه ته مه یش ته گونجی که له پاش داگیرکردنی (ته رواده)، ژماره یهک له ئاواره کان گه یشتینه ناو دانیششتوانه راسته قینه کانی ئیتالیا، ئنجا له شوتنیکا جی گیربووبن که پیتی ته لین (لاتیوم)... دوورنییه (ته تروسکان) هکانی باکوریش له به ره ی ته و ئاوارانه وه هاتین که له ئاسیای بچوکه وه گه یشتوونه ته ته وئ... به لام ته و ی به ته واهه تی لیی دلپانین و راسته، ته ویه که نه ته ویه که له گریکه کان گه نجینه کانی ناوه دانی و پیتشکه و تووی گریکه کانپان له گهل خۆپاندا گواسته وه بۆ باشووری ئیتالیا...

نیازی به هیڅ مرؤف نه گه ښیته گه وره یی

زۆر تر بیر به لای نه وده دا نه چي، که نهو په گه زه ی رومای ناوهدان کردوه ته وه، له سه ره تا دا بریتي بووه له یه کیتی چوار هوز یاخود تیره، که نه مانه ن: (نه لېان، سابین، لاتین، رومان)... نه میښ له سالی (۷۵۰) ی پ.ز.دا...

نه وانه خو ټینان ټیکه لای یه کتربوو... به هه موویشیان چنه د خواجه کیان نه په رست!...

رؤمایش بوو بووه بۆته یه ک هه موو په گه ز و باوه رپیه کی له ناو خویدا توند بووه وه و کړدوونی به یه ک... له گه ل نه مه یشدا چنه د سالییک هه ر به و چه شنه مایه وه، بریتي بوو له باژیرتیکی بچووک که بازاری تیا نه گیترا بۆ گونده کانی یه کیتی لاتینی. شاره که به ته نگ نه ووه بوو پردیک له سه ر روبروی (تیه ر) دروست بکات، چاره ی زونگاوه کان بکات، له ناوړتی روبرو باره که یشدا به نده رتیک دروست بکات، که نه وانه ی جیبه جی کرد، ټیتر هه موو کاروبار و دواړو ژتیکی خوی دایه ده ست خونکاریکی واکه هه موو ده سه لاتیکی سه ربا زانه و دادگه ریی و ټایینی له چنگ خویدا کۆکړد بووه زورجاری وایش هه بوو نهو خونکاره له ناو نه ته وده هه ل نه بژیرا.

هه لېژاردنی نهو خونکاره یش به ندبوو به بریاردانی هه موویانه وه. روم، هه ر له سه ره تاي ژبانیه وه پرووی کرده یاسا دانان.

یاساکه یشی بریتي بوو له کۆمه له یه ک کاروباری ټایینی که باوه رپیه ټایینییه کانی تیا ټیکه ل بوو بوو به بیرو باوه ری پروپوچ یاخود نه فسانه...

رؤما، هه ر له به ره به یانی میژووه که یه وه و ابو، که هه رچی هه بوو له ملاو له ولایدا، موژده ی دواړو ژتیکی رۆشني نه دا...

(نه تروسکان) هکان هه ندی شاره زای نه ندازیاری ناودان و پاره به ختکردن و له بابته دروست کردنی ثامن و دفره وه نه زانی... نهو یونانیانه یش که له ناو دوورگه کانی (سجیلیا) و (که مبانیا) دا نیشته جی بوون، له دروست کردنی په رستگاهان و گفتوگوی راستی په رستیانه دا شاره زابوون... نه ونده هه بوو شاره کانی هه ردو په گه زه که، نه وده یان له ده ست نه ته هات، که بۆ (رؤما) لوو ابو و پتی بوو بووه گه وره!...

نهو شاره ی تر له سه ر شتییک دامابوون، نه ویش: (هیڅ و هه رته ی نیاز) بوو!...

کۆمار... یاخود فه رمانداریی خانه دانه کان

له نزیکه ی سالی (۵۰۰) ی پ.ز.دا، هه لېژاردنی خونکار له رومادا به م جوړه ته و او نه بوو، که دهنگی هه موو تاک و ته راکانی نه ته وه ی له سه ر بدری به لام نه م یاسایه به دلی سه رکه هوزه کان نه بوو چونکه به ره ره کانی و قینه به ریی له ناویاندا زور توندو تیژبوو، بۆ ده سه لانداری جا له به ر نه وه یاسایه کی کۆمارییان به سه ر فه رمانه واییه تازه پیگه یشته وه که دا سه پاند، که پالی نه دا به ده سه لاتی سه رۆکی هیڅه کانه وه.

جا له جیانی نه وه ی خونکاریک هه ل بژیرتی و به سه ر ته خته وه بمینی تا نه مرئ، فه رمانه واییه کی نه رستو کراتی شهنکه به ره یان دامه زران... کاروباری فه رمانه واییه که دوو (کونسول) سه ر په رشتی یان نه کرد... هه ردو وکیان بۆ تاکه سالییک هه ل نه بژیران هه ردو وکیشیان به شیوه یه کی و فرمانی خو یان به جی نه هیئا که زیان به ده سه لاتی سه رۆکه کانی هوزه کان نه گه یني چونکه فه رمانداری راسته قینه ی روم (کۆری ریش سپیان) بوو. جا نه م کۆره بوو که یاساکانی دانه ا که بریاری له سه ر پاره به خت کردن نه دا که رتی نه دا به فه رمانه وایي ره ش بگی ر بکات و سه ربا ز بگری که سه ر په رشتی زرنگ کاری ده ره وه یش بکات...

کاتیکی وایش هاته پیښه وه، که دهنگ دان گشتی بوو، هه موو چینیکی نه گرته وه به لام نه ندامیتی کۆری ریش سپیان هه ر بۆ نه و که سانه ته رخان کرابوو که له چینی نه رستو کراتی و ده له مه ندان بوون، که نه یانوویست نه ته وه په چه وسپننه وه. (گاتو) یش که وتار بیژتیکی ده م پارا بوو، بریتي بوو له پیانوویکی ده له مه مند، بۆ که لکی نه رستو کراتیه کان تی نه کؤشا و له سه ری نه کردنه وه که چی خویشی واک نه واند که له سه ر (رؤما) ی نه کردوه (شیشیرۆن) ی کۆنه په رستیش که مه ردی جه نگی ټیکچوونی کۆماره که بوو، له راستیدا بریتي بوو له نه ندامیتی کۆری ریش سپیان، له گه ل نه ته وده ا کرده وه ی خراپی نه واند!... چنه د سه د سالیکی پی چوو، ئنجا هیڅی هه ل بژیره کان رتیک خرا، له کاتی دهنگ دانی گشتییدا، بۆ به ره رنگاری کردنی ده سه لاتی ریش سپیه کان نه مه نده یش به سه که راستی زرنگ کاری ناو وه ی کۆماری رومامان بۆ ده ربات جا له ماوه ی نهو چنه د سه د ساله دا، خاوه ن دهنگه کان، واکا هه لېژیره کان، کزکرا بوون، نه چه وسپنرانه وه ناو اتیان بۆ نه و رۆژانه نه خواست که ده سه لات به ده ست نهو خونکارانه وه بوو که له لایه ن نه ته وده، هه موو چینیکیه وه هه ل نه بژیران...

وریا بوونه و دی کزکراوه کان

ئوهنده هه‌بوو، ئو خاوه‌ن ده‌نگه‌ کز و بئ ده‌سه‌لاتان، تا ئه‌هات هه‌زبان په‌یدا ئه‌کرد، به‌هه‌تر ئه‌بوون ده‌ستیان کرد به‌داواکردنی په‌کسانی له‌ مافه‌کاندا... هه‌موو دهم له‌سه‌ر ئه‌م هاواری خۆبان ئه‌رۆشتن... په‌که‌م سه‌رکه‌وتنیان ئه‌وه‌بوو چه‌ند کۆمه‌لێکیان دامه‌زراند، فرمانیان ئه‌وه‌بوو که له‌سه‌ریان بکه‌نه‌وه، له‌ به‌رامبه‌ر دۆژمنه‌کانیاندا... مافی کۆبوونه‌ویان ده‌ست که‌وت... هه‌تا توانیان تئ کۆشان، تا کاریکی وایان کرد یاسای دیل کردنی ده‌ستیاو له‌ سه‌ره‌کانیان هه‌لگرت، که ئه‌بوو هه‌رچی ده‌ستیاو نه‌داته‌وه بکری به‌ دیل تا ده‌ستیاو که‌ی ئه‌داته‌وه به‌خاوه‌ن ده‌ستیاو هه‌روه‌ها کۆری ریش سپییانیان ناچارکرد که یاسایه‌ک دهر بکات بۆ ریک‌خه‌ستنی ژن هه‌تان، به‌مه‌رجی رۆ بدری که له‌ ناو هه‌موو چینه‌کاندا پێک بئ که‌چی له‌وه پێش له‌ ناوه‌ند چینیک و چینیکی تردا رۆ به‌ژن هه‌تان نه‌ئه‌درا!...

زۆریشی پئ نه‌چوو، ئو پایه‌ی فه‌رمانه‌روایییه‌نیشیان ده‌ست که‌وت که له‌وه‌پێش هه‌ر بۆ خانه‌دانه‌کان دانرابوون له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، هه‌شتا هه‌رکزیبون... ئه‌وانه‌ هه‌ژار بوون، یان پێشه‌سازبوون، یان به‌رده‌ست. به‌ده‌ست به‌ریه‌ره‌کانی (به‌نده‌) کانه‌وه هاواریان بوو. چونکه ئه‌وانه‌ بئ رۆژانه کاریان ئه‌کرد... هه‌رچی جووتیاره‌کانیشیان بوو، له‌ به‌ریه‌ره‌کانییه‌کی تر ئه‌یاننالاند... ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که دانه‌ویله‌یان له‌ دهره‌وه ئه‌هه‌تا بۆ خاکی رۆما... زۆرجاری وایش هه‌بوو، ناچار ئه‌بوون زه‌وییه‌کانی خۆیان به‌جئ ئه‌هه‌شت و په‌ویان ئه‌کرد بۆ ناوشاره‌کان، که له‌و جیگایانه‌دا به‌ده‌ست بئ فرمانییه‌وه ته‌نگه‌تاو ئه‌بوون...

نه‌ه‌وه دیکتاتۆرێک هه‌ل ئه‌بۆری

هه‌موو (دیکتاتۆر) یک، نه‌رم نه‌بوو، خۆی مل که‌چ بکات بۆ ریشی سپیه‌کان له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا زۆری پئ نه‌چوو، هه‌لی وا بۆ بۆره‌ پیاوان هه‌لکه‌وت، ئه‌و دیکتاتۆره‌یان دامه‌زراند که به‌دلبان بوو، نه‌ک به‌دلی ریش سپیه‌کان... (ماربۆس) یش په‌که‌م دیکتاتۆر بوو له‌م جۆره‌ پیاوه، که له‌ سالی (۱۰۸) ی پ.ز.دا هاته‌ سه‌رته‌خت... ئه‌م دیکتاتۆره، جه‌نگاوه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو بوو که دهرگای له‌شکریشی بۆ نه‌ته‌وه کرده‌وه له‌جباتی ئه‌وه‌ی هه‌ر بۆ زاده‌گانه‌کانی بکاته‌وه، له‌ناو نه‌ته‌وه‌دا جیی خۆی قایم کرد... نرخه‌ی گه‌می هه‌رزان کرد زه‌وییه‌کانی فه‌رمانه‌روایییه‌ی دایه‌ش کرد به‌سه‌ر سه‌ریزه‌کانیا.

به‌بۆنه‌ی هه‌ندئ رووداویشه‌وه زه‌وییه‌ گه‌وره‌کانی له‌ خاوه‌نه‌کانیان داگیرکرد... کاتی که

ریش سپیه‌کانیش به‌ره‌نگاری بوون، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که (ماربۆس) ی ئه‌په‌رست لێیان راست بووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌کوشتاریان!...

سێزه‌ر پیاوی رۆژبوو^(۱)

له‌دوای (ماربۆس)^(۲)، (سولا) هاته‌ جیگای ئه‌مه‌یش نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کۆنه‌ په‌رستی بوو چونکه (سولا)، دیکتاتۆریکی ئه‌ریستوکراتی بوو، ناز و جیازه‌کانی بۆریش سپیه‌کان گه‌یانه‌وه‌ نوێنه‌ره‌کانی نه‌ته‌وه‌یشی له‌ ناز و جیازه‌کانیان بئ به‌ش هه‌تایه‌وه... هه‌ر له‌وکاته‌یشدا که گه‌یشته‌بوو ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ ته‌خت هاته‌ خواره‌وه و وازی له‌ فه‌رمانداریی هه‌تا... له‌مه‌یش که‌س سه‌ری سوڤنه‌ئهما چونکه ئه‌مه‌ شتیکی ئاشکراوو، که ریش سپیه‌کان ده‌سه‌لاتی خۆیان په‌یدا کرده‌وه، فرمانی ئه‌ویش پرابوووه...

به‌لام نوێنه‌ره‌کانی نه‌ته‌وه له‌وه به‌هه‌تر بوون که له‌م شکسته‌ بئ ده‌نگ بن له‌به‌ر ئه‌وه گونده‌کان و لادیکان که‌وتبوونه‌ جۆش، له‌ فه‌رمانه‌روایی راست ئه‌بوونه‌وه له‌سالی (۷۳) ی پ.ز.دا (سپار تاکۆس) راست بووه‌وه و بانگی دا بۆ به‌نده‌کان که ده‌ست بکه‌ن به‌ شۆرش ده‌وله‌مه‌نده‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌ده‌ربازکردنی پاره‌کانیان له‌ ئی탈یا.

به‌ره‌هه‌ستیکی زۆریش خرایه‌ پێش دهم دهریازکردنی زۆر ئنجا که کۆری ریش سپیان هه‌ستیان پئ کرد، فه‌رمانه‌روایی، چ له‌رووی سامانه‌وه، چ له‌رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌ رووخان دایه، ئاوپکی به‌ملاو به‌ولادا دایه‌وه ئه‌گه‌را بۆ پیاویکی به‌توانا و به‌جه‌رگ که (رۆما) له‌م پشویه‌ پرگار بکات... له‌ سالی (۴۹) ی پ.ز.دا، پیاویکیان دۆزییه‌وه، به‌لام له‌ ئه‌ریستوکراتییه‌کان نه‌بوو ئه‌و پیاوه (سێزه‌ر) بوو، که برازی (ماربۆس) بوو.

هونه‌ره‌کانی جه‌نگ و له‌شکر ئارایی رۆماییه‌کان

له‌وکاته‌دا رۆما فراوان بوو بوو چونکه شاهه‌نشاهییه‌کی بۆخۆی دامه‌زراندبوو، به‌هۆی له‌شکره‌که‌یه‌وه، که زۆر به‌هه‌تر و ریکۆریک و پۆشته و چه‌کدار بوو... کلاوی ئاسن و و زری و قه‌لغان و نێزه و شیربان پێوه‌بوو... به‌کارهه‌تانی فیلیش له‌ جه‌نگا، رۆما نه‌بئ،

(۱) سێزه‌ر: چار، قه‌یسه‌ر... رسته‌که‌ی هه‌مووی ئه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه که: قه‌یسه‌ر پیاوی ته‌نگانه‌بوو.

(۲) ماربۆس (۱۵۶-۸۶ پ.ز) کۆنسول و سه‌رله‌شکرێکی رۆمانییه‌کان بوو به‌رگری له‌ مافی خه‌لکی ده‌کرد به‌لام (سولا) ی سه‌رله‌شکر له‌رویدا وه‌ستا که به‌نوێنه‌ری ئه‌ریستوکراتییه‌کان داده‌نراو زالبوو به‌سه‌ریدا.

کەس دای نەهێنابوو... مەگەر هەر (ئەسکەندەری ماکدۆنیایی) لەوێدا پێشی کەوتی، ئەگینا کەسی تر پێشی نەکەوتیوو... هەرەها لە خۆ قایم کردنیشدا تەواو پێشکەوتیوو... هێزەکانی پۆما، کە ئەکەوتنە جەنگەوه، خۆیان و ئامادە ئەکرد: لە شوێنی چوارگۆشەیی درێژکۆڵەدا هەواریان هەڵ ئەدا... بەهەرچوارلای خۆیاندا چالیان هەڵ ئەکەند... بۆ خۆپاراستنیش قایم کارییان ئەکرد... هەرەها لەشکری پۆما، لەچوارلاگرتنیشدا^(١) پێشکەوتیوو... جا بەهۆی ئەم جۆرە کارانەوه، لەشکرەکە ئەي توانی پەلاماریدات، یاخود هەموو هورۆژمێک بەرەبەست بکات... بەم پەنگە پۆما زۆر بوو بەسەر شارەکانی دراوسێیی خۆیدا هۆزەکانی ناو شاخەکانیشی خستە ژێر چنگی خۆیەوه لەشکری ناوچەکانی: (لاتیۆم) و (ئەترۆریا) و (کەمپانیا)ی ناو خاکی ئیتالیای شکاند... بەرامبەر دوو دوژمنی بەهێزیش وەستا: (سەلت)ی یەکان و (کارتاجە)ی یەکان... هەندێ جار بەو سەلتیانەیان ئەگوت (کەلت)...

هەرچی سەلتییەکان بوو، لە باکوڕەوه هاتیبونە خوارەوه ئەمانە لە هۆزە کۆچەرەکانی هیندی ئەوروپایی بوون، کە هەر لە ئاوێژێی پروباری (دانوب)ەوه بەناو خاکی ئەوروپادا بلابووونەوه تا گەیشتبونە کەناری زریی ئەتلەسی... لەکاتی ئاشتیدا، لە هونەرەکانی ژياندا، زۆر شارەزابوون.

لە هونەرەکانی جەنگیشدا هونەرمەندیبوون هەموو دەم بۆ ئەوه ئامادەبوون، کە لە پێناو سەرەخۆیی خۆیاندا، خۆیان بەدەن بەکوشت ئەوانە لە چەرخی کانی پێش ئەم سەرەدەمەدا لە خاکەکانی (بوهیمیا) و (گال) و (فەرەنسە) و (ئیسپانیا) و دوورگەکانی باکووردا جیگیربووون دواي ئەوه هاتیبونە خوارەوه بۆ لای (ئیتالیا) گەیشتبونە ناوچەیی پروباری (پو) ئەو دەمە سالی (٣٨٣)ی پ.ز.بوو دواي ئەوه پرویان کردە پۆما لەپاش چەند مانگێک ناچاربوون گەڕانە پاشەوه... بەلام وەک جێ مەترسی یەک مانەوه کە هەرەشەیی لە پۆما ئەکرد... دواي ئەوه بەناو ئەوروپای ناوەراستدا هێرشیان هێنا... چونە ناو خاکەکانی (سرب) و (مەجەر) و (تراکیا)وه...^(٢) تەنانەت گەیشتنە ئاسیای پچووکیش، کە لەوێ بەناوی (جالاتیان)ەوه ناویان دەرکرد... دوورنییە ئەم ناوه بنجوانانی ناوی (کەلت) بێ کە ناویانگیان پیتی دەرچوو...

(١) چوارلاگرتن: واتا (ئابلۆقەدان - حصار).

(٢) ئەم ناوانە تازەن، هی ئەو سەرەدەمەن کە باسی لێوه دەکری.

(کارتاجە)ی یەکانیش کە لە (کارتاجە)ی باکووری ئەفەریکاوه هاتیبوون، دەسەلاتیان کێشابوو بەسەر ناوچەیی پۆژئاوای زریی سپی ناوەراستدا... ئەوانە لە (کەلت)ی یەکان مەترسییان کەمتر لێ ئەکرا...^(١)

لەبەر ئەوه لەناوەند (پۆما) و (کارتاجە)دا، هەر ئەبوو شەر بقیەومی، لەسەر گەورەیی، ئەبوو یەکیک لەو دووانە دوژمنەکەیی خۆی لەناو بیات و لە نەخشی جیهاندا لای بیات چونکە ناوچەیی زریی سپی ناوەراست بەشی دوو شاری بەهێزی نەئەکرد، کە ژيانان بەندبوو بەچاو چلێسییەوه... سامییەکانی شاری کارتاجە، نەوهی فینیکییەکان بوون.

شارەکەیی خۆیان و ئەهاتە پێش چاو، کە جێ نشینی فینیکییەکانە نابی کەشتییەکانی بێگانە، لە کەنار ناوەکانی ئەفەریکا دا هیچ مافێکیان هەبێ ئامانجی هەرە گەورەیان ئەوهبوو شاهەنشاهیەکی خاوەن زری بۆ خۆیان دروست بکەن.

سا هەر لەبەر ئەم مەبەسە بوو، کە لەپێش پۆمايشدا چون بەگژ ئەثینادا... تیرەکانیان بەدرێژایی گۆی ناوەکان بلابووونەوه هەر لە (سەنەگال)ەوه داگیریان کردبوو تا ئەگاتە (کامیرۆن) ئەویش هەر بۆ ئەمەیی بێنە گەورەیی زری هەرچی پۆمایەکانیش بوو داوای سەرەستی کەشتییەوانی و سەرەستی زری کانیا ئەکرد... جا ناکۆکیی ناوەند پۆما و کارتاجە لەمەوه پەیدا بوو... یەکەم جار لە دوورگەیی (سجیلیا)دا لە یەکیاندا... لەپاش جەنگێکی خونی پر ئەرک و ئازار کە بیست و سێ سالی خشتی پێ چوو، پۆمایەکان توانیان کارتاجەییەکان لەم دوورگەیی دەرکەن... ئەو دەمە سالی (٢٤١)ی پ.ز.بوو. ناچاریشان کردن تۆلەییەکی گەورەیان بۆ بکەنەوه، لەپێناو زبانی ئەو جەنگەدا...

دووم لێک کەوتنیشیان لە ئیسپانیا دا بوو ئەم جارە شەرەکە هەژدە سالی خایاند سەرگەردانی جەنگ ئیتالیا خۆشی، گرتەوه چونکە سوارەکانی (هانیبال) لە سالی (٢١٦)ی پ.ز.دا ملی پێگیان گرت و پرویان کردە پۆما جا ئەگەر لەناو خاکی کارتاجە، خۆیدا، هەندێ گیروگرت پروی ئەدایە و، پۆمایەکانیش ئەمەندە نازیەتیان نەواندایە، لە خاکی پۆمادا کەس نەئەمایەوه هەموویان لەناو ئەچوون. بەلام دوايی لە سالی (٢٠٢)ی پ.ز.دا توانیان دوژمنەکانیان لە ئیتالیایش و ئیسپانیایشدا دەرکەن و بەرەوپاش بیانگێرنەوه بۆ نیشتمانیەکەیی خۆیان لە ئەفەریکا دا... دواي ئەوه پۆما کانگازیوکانی ئیسپانیایشی داگیرکرد، کە بنچینەیی سامانەکەیی بوون...

(١) بەلکو: لەسەر دەسەلات.

گه شه کردنی داگیرکهری رۆمانی

به لّام رۆما به مه نده وازی نه هیتنا، له پاش په نجا سالتیک، سامانه که ی کار تاجه له لایه که وه و، تازه کردنه وه ی گه له که شتییه کانی خۆشی له لایه کی تره وه، هانه یان دا که بریار بدات دۆژمنه که ی خۆی به ته واده تی له ناو ببات راستییه که یشی نه وه بوو که له سالتی (۱۴۹) ی پ.ز.دا، توانی دۆژمنه که ی خۆی تیک بشکینتی و، کار تاجه ییه کانی ش وه که به نده له بازاره کاندای بفرۆشی و، ههریه که یان به لایه که تفر و تونا بکات و، ههرچی خاکیکشی هه بوو له سالتی (۱۴۶) ی پ.ز.دا، بیخاته سهر خاکه کانی شاهه نشاهی رۆما بهم رهنکه جهنگه که، له بهر مانه وه، دوا یی هات به لّام رۆماییه کان خاک داگیرکردن و تالان کردنیان پتی خۆش هات گه لیک گه نجینه ی گه وره گه وره و به نده و خاکیان ده ست که وت.

بۆ ئەم داگیرکارییه ی ش، زرنگ کارییه کی چه و اشه کار و ناپاکیان به کارهیتنا، که له سهر به رزییه وه زۆر دوور بوو... بهم رهنکه رۆماییه کان خاکه کانی ئیتالیا و یونان و سوریا و ئاسیای پچووک و گه لیک کی تریان داگیرکرد په لاماری نه و ئاوه دانیه کۆنه ی شیان دا، که هۆزه شوانکاره کان داگیریان کردبوون له ئیران و ناوهند جووته رووباردا... داگیرکردنی خاکه کانی رۆژه لاتیان نه و نده ی نه مابوو بگاته (چین)... هه وه ها له لای باشووریشه وه ده ستیان به سهر (میسر) داگرت...

ئه و کاته فه رمانه ی وایی (په تلیمۆس) هکان، له گیانه لادا بوو نه و ده مه (۵۰) ی پ.ز.بوو... بهم رهنکه (رۆما) بوو به گه وره ی هه موو ناوچه کانی گوئی زرتی سپی ناوه راست.

سیزه ر دیکتاتۆریکی نه ته وه یی بوو

هه چه نده رۆما بهم رهنکه گه وره یی خۆی ته واه کردبوو، به لّام هیتنا ئاسایش و ئارامی خۆی بۆ ته واه نه کرابوو... چونکه مه ترسی هۆزه درنده کانی باکور هیتنا له ئارادا بوو، کزنه بوو بوو هه روه ها ریسوا کردنه که ی (سه لتییه کان) یشی له بیه نه چوو بووه وه.

به لّام ههر نه وانه سه رچاوه ی مه ترسی نه بوون. (جه رمان) هکانیش مه ترسییان لی نه کرا، نه وانه نه ته وه یه کی جه نگاوه ربوون له باکوره وه هاتبوونه خواره وه رۆماییه کانیان خستبووه ترسه وه هه ره شه یان له ئاسایشی رۆما نه کرد (ماربۆس) یش، له کاتی په رینه وه یاندا له رووباری (راین) و داگیرکردنی خاکی (گال) یاندا، هه ستی به سامناکییان کرد له بهر نه وه، له سالتی (۱۰۲) ی پ.ز.دا، له جهنگی (ئیکس) دا شکاندنی به لّام جارتیکی تریش

خاکی (گال) یان تهنگه تاو کرد له سهر نه وه (سه لتییه کان) په نایان برده بهر رۆما تا یارمه تییان بدات (جولیه س سیزه ر) به دهنگیانه وه هات به خۆی و له شکره که یه وه دای به سهر خاکی (به لچیکا) دا له رووباری (راین) په ریه وه و، له خاکی (گال) یش ده ری په راندن نه و ده مه سالتی (۵۷) ی پ.ز.بوو به لّام ئەم خاکه نه مه نده ده و له مه ندبوو، رۆماییه کانی خسته سهر نه وه که به داگیرکراوی بیه یلینه وه بۆ خۆیان.

به لّام خاکی (گال) بریتی بوو له داوێک، کۆری ریش سپییان بۆ (جولیه س سیزه ر) یان نابوو وه چونکه نه و ریش سپییانه له وه نه ترسان که ده سه لاتنه که ی (سیزه ر) له وزه ده ربچی، زۆری پتی نه چوو، له سهر قسه ی (پومپه ی) (۱)، نامه یه کیان بۆ نارد، که له شکره که ی خۆی بلاوه پتی بکات و بگه رپته وه بۆ رۆما، تا کرده وه کانی خۆی پیتانی هه مووان بدات وه رامی (سیزه ر) یش نه وه بوو که له سالتی (۴۹) ی پ.ز.دا به خۆی و له شکره که یه وه رووی کرده رۆما.

ریش سپیه کان و (پومپه ی) خۆیان ده رباز کرد (سیزه ر) یش دوا یان که وت له (قه رسالوس) دا له شکری (پومپه ی) ی شکاند ههر نه و ساله هاته وه ناو شاری رۆما بهم رهنکه دوا یی به کۆماری زاده گانه کان هیتنا.

دیکتاتۆره و پتی له چاکه ی نه ته وه نه ی

جا به ناوی نه وه وه که نه ته وه چاکه ی به سه ریه وه هیه، (سیزه ر) ده ستی کرد به دابه ش کردنی پارچه زه وی به سهر تاک و ته راکانی نه ته وه دا جتی ئاوه دانیشی دروست کرد بۆ نه و سه ربازانه ی که هه ژار و په ک که وته بوون پتی په ویه کی گه وره یی دانا، که پرپوو له پرۆژه گشتیه کان بۆ دۆژینه وه ی کارو فرمان بۆ بێ کاران و، باربوو کردنی نه وانه ی که خیزانی گه وره یان به سه ردا که وته وه رپگایشی کرده وه بۆ بۆره پیان که به رزترین پایه ی فه رمانه ی وایی بگرته ده ست خۆیان ههر ئاژه ده یه کیش هه بوو له یاسای سامانداریه ی لای برد جا بۆ نه مه ی کارگه ره کان له به ره ره کانی به نده کان بیاریزی، بریاریدا به سهر خاوه ن کیلنگه گه وره کاندای که به لای که مه وه سییه کی کرێکارانی ناو زه ویه کانیا ن له ئازاده کان بن هه روه ها بۆ نه مه ی کشتوکالی ئیتالیا له به ره ره کانی کشتوکال بیتگانان بیاریزی،

(۱) پۆمپییۆس (۱۰۶-۴۸ پ.ز) سهر له شکریکی رۆمانی بووه، یه کیک بووه له و سێ حاکمه ی که فه رمانه ی وایی رۆمایان ده کرد (له گه ل قه یسه ر و کراس) دا. له ۶۴ پ.ز ولاتی سوریا گرت و بووه هه ریمیتیکی رۆمانی.

(سیزەر) یش بووه نیچیری بیست و سێ خەنجەر که لیتی درا... (سیزەر) کوژرا... بەلام
(یاسای دیکتاتۆری نه‌ته‌وه‌یی) له‌پاش ماوه‌یه‌ک، زۆری پێ نه‌چوو، سه‌ره‌له‌نوێ، زیندوو
بووه‌وه‌...

به لّام ئەو کۆماری که خانه دانه کانی پۆما خۆیان بۆ ئە کوتاو، هەر به ئاواتیه وهیون بیگهنی، بێ که لک و فهر نه بوو چونکه ته ختی گه ورهیی (پۆما) ی بێلند کردوه به لّام چونکه له یاسای خونکاریی ئە ترسا، که وته ناو ئاژاوه وه که ته ماشاات ئە کرد فه رماندارییه که له پرواله تدا سه رکه وتوو و سه ر بێلند بوو که چێ له ناوه رۆکدا تا ئە هات ره وشت و خو و و ره ی نزم ئە بوه وه و تێک ئە جوو!...

لەناو دەستیایاو وەرگرتندا نوڤووم بووبوو بەرەو ڕوو خانیشت ئەهات... هەرچی سامانی
فەرمانڕەوایی هەبوو پەرش و بلاو بووبوو هە... تەنانهت وای لێ هات، لە سالی (٤٢) ی
پ.ز.دا بە پیتویست زانرا، کە لەسەر دەرمانە تیش باج دابنێ ڕۆماییەکان باوەڕیان
بەئایینە کە ی خۆیان نەما ئیتر ئەوەندە گوێیان بەخواکانی خۆیان نەئەدا... لە جیاتی ئەوە
بەچاوپۆشییەکی تەواوە هۆگری ئەو باوەڕپێانە ئەبوان کە لە خاکەکانی ترەو بۆیان
ئەهاتە ڕۆماوە!...

(۱) برۆتس (مەرقۇس يۆلپۇس): ۸۵-۴۲ پ.ز، سىياسەتتە دارىكى رۇمانى بو، ناپاكي بەرامبەر وەلى نىعمەتەكەى خۆى (يۆلپۇس قەيسەر) كرد بەشداربو لە كوشتنىدا!! دوايەى خۆى كوشت.

به لّام ریش سپیبه که یان، ئەوی ئەو کردبووی له گه‌لێاندا، له بیر یان نه‌چوو یوو ده‌... زۆری یێ نه‌چوو گه‌له‌ کۆمه‌کیبه‌کیان لێ کرد...

رۆمىيەكاندا گېرى ئەسەند، ساردېووبوۋە ئەوانە وايان لى ھاتىبو، ژيانى نەرمونۇلى دەۋلەتمەندەنەيان پىن خۇشتىرىو ھەزىيان لە بەزمۇپەزم و خۇش گوزەرانى ئەكرد ھەزىيان لە ژيانى وشك و ناخۇش و پېر ئەرك و ئازارى كۆپى جەنگ نەئەكرد.

فرمانى سەربازىيىش بەزۆر نەبوو ئەمەيش بوو بەھۆى ئەوھى كە لەشكرى رۆمىيى پىن ھىز و كزىيى سەربازەكان بىرتى بوون لە موۋچە خۆرەكان بۆ كەلكى رۆما ئەئەبوون بەسەرباز بۆ كەلكى خۇيان ئەبوون بەسەرباز ئەوانە ھەر بۆ سەركردەكانى خۇيان دلسۆزىيان ئەنواند بۆ فەرمانپەرۋايى رۆما دلسۆزىيان ئەئەنواند!...

ئۆكتاڧيۇس فەرماندارىيى داڭىر ئەكەت

بەم رەنگە وا دەرکەوت كە كوشتنى (سىزەر) رۆماي پزگار نەكرد بەپىچەۋانەى ئەوھ تارمايى شەرىكى ناوخۆى گەورە بەسەريا ئەكشا كۆزى پىش سىپىيان، واتا خانەدانەكان و دەۋلەتمەند و دەسلەتدارەكان، دەسلەتلى تەۋاۋى خۇيان سەندەوھ. (ئەنتۆنى)، كە يەكپىك بوو لە پىشتىۋانەكانى (سىزەر)، لەگەل (ئۆكتاڧيۇس)دا كە نەوھى خوشكى (سىزەر)بوو، ھەرەشەيان لەم دەسلەتە ئەكرد دوايى وا پىك كەوت، كە ئۆكتاڧيۇس لە شەرى (ئاكتىۋم)دا، كەشتىبەكانى جەنگى (ئەنتۆنى)ى لە سالى (۳۱)ى پ.ز.دا شكەند (رۆما)يش لەو سەردەمەدا لە دەست زۆرانبازيى ھىزە جوئى جوئى كان و دەستە (ھزب)كان وەپس بوو بوو لەبەر ئەوھ بوو (ئۆكتاڧيۇس) سەرى دانەۋان و بەگەورە و فەرماندارى خۇيشى دانا... ئا بەم رەنگە بوو، كە (كۆمارەكەى رۆما) لەناۋ چوو!...

ئەستىرە ناسەكان، رۆژىكىيان، بۆ ئۆكتاڧيۇس، بەختيان گرتەوھ وايان دانا كە رۆژىك لەرۆژان ئەبىتە گەورەى ھەموو جىھان ئەۋىش زۆرى پىن نەچو، لە سالى (۲۷)ى پ.ز.دا پاش ناۋىكى بۆ خۆى دانا بەخۆى گوت: (ئۆگوستۇس)... واتا (سەرۋكى بالا) ياخود گەورەى ھەرە بلىندپايە... ئەو ساكە ھەموو دەسلەت و توانايەكى لەژىر چىنگى خۇيدا كۆكردبووھە.

پىيان ئەگوت: (باۋكى فەرمانپەرۋايى) بەچاۋدېرى كارى فەرمانپەرۋايان دائەنا!...

(ئۆكتاڧيۇس)يش ھەر ئەوھى كەكرد (سىزەر) لەپىش ئەوھە كەردبوۋى كۆلەكەكانى فەرماندارىيى خۆى لەسەر بىنچىنەى چىنەكانى خواروۋى نەتەۋەوھ دامەزراند بەبۆرە پىۋانەوھ بەلام بەتەنگ ئەۋەيشەوھ بوو كە لە پىگاي پىس پىن كەردن و پاپىز پىن كەردنەوھ، لە فەرماندارىيدا ھاۋبەشىيان نەكات خۆى لەنەتەوھ نىك ئەخستەوھ خۆى ئەكرد

بەخۇشەۋىستىيان ھەر دەستىۋايىكى فەرمانپەرۋايى بەسەر تاك و تەراكانى گەلەوھ بوو ھەلى گرت مانگانەكانى ياساۋلەكانى و سەربازەكانى دوو ئەۋەندە لى كەرد ماۋەى بەنەتەۋەيش دا كە (نان و بەزمۇپەزم)يان دەست كەۋى ئەم بەزمۇپەزماۋەيش لە بلاۋبوۋەوھى يارى خانەى گىانلەبەران (سىرك)دا دەرئەكەوت باج خرايە سەر سەرمایەكان و ئەو سامانانەى كە لەپاش مردوۋان بەجى ئەمان، كەچى كۆمەلەيەتى چىن چىن لى كەرد ماۋەيشىدا كە ھەركەسى بىەۋى: لە چىنپەكەۋە بگۈزىتەوھ بۆ چىنپەكى تر. ھەر لەم دەمەيشدا پاۋەكانى خانەدان و دەسلەتدارەكانى ھەلگرت خۇيشى كەرد بەپىشتىۋانى بەندەكان!...

بەتەنىشت ئەۋانەيشەوھ، (ئۆكتاڧيۇس)، پەرسىكارىيەكانى كۆنى ھىنايەوھ ناۋەوھ رىزى ئايىنى يىشى بۆ خواكان (ئەۋللو) و (مارس) و (قىنۇس) گىپايەوھ.

بەلام ھىچ دەرەستى ئەۋەيش نەھات كە ناۋەكەى خۇيشى بخاتە ناۋەكانى خواكانەوھ!... (رۆما)يش كە خانوۋەكانى، تا ئەۋسا، لەبەرد دروست ئەكران، (ئۆكتاڧيۇس) كەردى بەپايەختىكى ۋەھا كە تەلار و كۆشكەكانى لە بەردە مەر مەر دروست ئەكران، كە ژمارە سەرى دانىشتەۋەكانىشى گەيشتە نىۋەملىۋن كەس... بۆتەكانىش دەستىيان كەرد بەپىاھەلدانى (ئۆگوستۇس) پىرۆز)دا... رۆژى گەورەيى لە (رۆما) ھەل ھات...

ئەلمانىاي شۇرەگىر

ھەرچەندە (ئۆكتاڧيۇس) بلىمەتىيەكى سەربازانەى ۋەك (جولپەس سىزەر)ى نەبوو، بەلام ھىز و دەسلەتلى (رۆما) و ناۋانگى (شارى زىندوۋ)ى، كە ئەۋساكە وايان پىن ئەگوت، گەياندە خاكەكانى دوور، داڭىركەردى ئىسپانىيى تەۋاۋ كەرد.

بەسەر ھەموو نىۋە دوورگەى (ئىبەريا)دا دەسلەتلى خۆى كشاند پىشۋازىي كۆمەلە نىرراۋەكانى ھىندستانى كەرد لەشكرىكىشى ناردە سەر نىۋە دوورگەى عەرەبستان.

ھەر خالىكىشى بگرتايە، سەرلەنۆى ئاۋەدانى ئەكەردەوھ، كارۋارى گىشتى پىك ئەخستەوھ پىگاي تىا دائەمەزراند لە سالى (۱۲)ى پ.ز.دا لەشكرە ھەلمەت دەرەكانى لە روۋبارەكانى (دانوب) و (راپىن) پەرىنەوھ پىنچ سالىكى پىن نەچو، (ئەلمانىا)يشى خستە سەر خاكەكانى خۆى!...

ھەر لە ئەلمانىايشدا بوو، كە زىنگ كارىيەكەى ئۆكتاڧيۇس تىك شكائو تۈۋشى تەنگۈچەلەمەيەكى ۋەھابوۋ كە بوو بەھۆى بىاردانى چارەنۋوسى رۆژناۋا چۈنكە ئەوھى

دانیشتوانی خاکی (گال) تیا سەرئەکەتیبوون، ئەلمانەکان تیا سەرکەوتن.

هەستانە سەرپێ و چوون بەگژ داگیرکەریی رۆمانەکاندا (هیرمان)ی سەرکردە کەیشیان توانی هەرچی هێزێکی رۆمانی هەبوو لە خاکە کەیدا، لە سالی (٩)ی پاش زاینیدا لەناوی بیات سنوورەکانی شاهەنشاهی رۆمایەکان کەشانیوە بۆ سەر رووباری (راین) ئیتر لەویدا (ئۆگوستۆس) دەمەدەست دەستی کرد بەدروست کردنی زنجیرەپەک لە دژ (قەلە) و قایمکاریی.

هەرچەندە (هیرمان)، یەكەم مەردی نیشتیمان پەرەوری ئەلمانیا بوو، کە خاکەکەیی باووباپیری خۆی، لەدەست داگیرکەران نازاد کرد بەلام بێ بەشی هێشتەو لەوێ کە لە شارستانیەتی رۆمایەکان کەلک وەرگرت... (ئەمەیش بیانوی هەموو داگیرکەریکە لە هەموو جیگا و دەمیکا... هەر لەدوو هەزار سال لەمەو پێشەو تا ئیمرو...) چونکە لەوکاتەدا کە خاکی (گال) - فەرەنسە - و ناوچە (راین) و، (هەلقسیا - سویسەر - رەنگی رۆمایان گرتبوو، ئەلمانیا تا چەند سەد سالتیکیش هەر لە پاشکەوتویی و درێدەیی خۆیدا مایەو... تەنانەت ئەوێندە دواکەوتوویش بوو، کە دانیشتووەکانی نەیان ئەزانی لە دروست کردنی خانوودا بەر بەکاربەستن لەجیاتێ ئەمەیی رووباری (راین) بپێتە شا دەمارێک و پربیی لە جوولەیی بازەرگانی و گواستەو و هاتووچۆ، هەر وەک خۆی مایەو، مەنگ و راوەستاو، کەسی پیا نە ئەڕۆشت!...

سەرەدەمێکی خۆیناوی

لەدوای ئوکتافییۆسەو یاسای فەرمانداریی تەنیا ی بەرەللا هاتە پێشەو... فەرماندارانی زۆردار و، فەرمانرەوایانی زۆر داریش یەك بەدوای یەكدا هاتن، کە هەموویان لە دڵ رەقی و بەدخووبیدا بەر بەرەکانی یەكتریان ئەکرد... (کلۆدیۆس) یان (مەسلینا)ی ژنی خۆی کوشت... (کراکلا)یش براکەیی خۆی لەناوێرد!... بەم رەنگە کوشتن و بەکوشت دان بووبوونە (سۆز)ێک لەناوەند تاک و تەرایانی خێزانی شاهەنشاهی دا، پێکیەو ئەبەستەو... بەکورتی لە سێ سەد سالەکە سەرەتادا پەنجرا شاهەنشاه هاتنە سەر تەخت.

سی و حەوت کەسێان بەجۆرێکی ناسۆر لەناوچوون... هی وایان تیابوو دەرمان خوارد کراو، هی وایان تیابوو کەللە پەرێنراو، هی وایشیان تیابوو خۆی کوشتوو!...

ئەمانەیش هەموو کوژراوی دەستی خزمەکانیان بوون... سا ئەو خزمەکانیان ژنەکانیان بوون، یان دلدەرەکانیان بوون، یاخود سەرباز و یاساوەکانیان بوون، یان خۆیان بوون...

چونکە هی وایان تیاوو، خۆ کوشتنی پێ خۆشتربوو لەوێ کە خۆی لەناو گێژەلۆوکی فەرمانداریدا بەپێتەو!...

بەلام پێویستە ئەوێشمان لەبەر نەچی کە ئەم شاهەنشاهیەیی رۆمایە، یاخود بەواتایەکی تر، ئەم شاهەنشاهیەیی لەو سەرەدەدا، لە شیۆ و یاساکی دا، هەر لە فەرماندارییەکی نەتەوێی دیکتاتۆریی ئەکرد... واتا فەرماندار هەر خۆی دەسلاتی ئەنواند، کەچی لەگەڵ ئەوێشدا لەلایەن چینهکانی خوارو و کارگەرانی نەتەوێی پشته ئەگیرا. ئەمانە زۆریە نەتەوێکەبوون (نیرون)یش لە هەموو کەسێک زۆرتر لەناو ئەم نەتەوێیە پەستەدا نوقوم بوو.

نەتەو پەرستی، رێگای کردووە بۆ رۆلەکانی نەتەو، تەنانەت رێگایشی کردووە بۆ ئەوانە کە پێشەیان لە هەموو پێشەیک نەنگتر بوو بەلای ئەریستۆکراتییەکانەو تا بگەنە پایە هەرە بلند لەناوەند کاربەدەست (وزیر)ەکانی (هەلیوجابالوس)دا: سەماکەرێک و گالیسکەوانێک و سەرتاشیک تیاوو!... زۆریە شاهەنشاهەکان بەو دلی نەتەوێان رانەگرت و ئەیانکردن بەپشتیوانی خۆیان بەتایبەتی لەکاتی هەلبژاردنەکاندا کە نان و مەیی و رۆن و پارەیان ئەبەخشیەو بەسەر رێوار و خوازەلۆکەکاندا هیچ باکی ئەوێان نەبوو کە ئەو کردووەیەیان کارێکی خراب لە گەنجینەیی فەرمانرەوایی ئەکات ئەم گەنجینەیی ئەمەندە ئەرگی هاتە سەر، بەهۆی دەست بلای شاهەنشاهەکانەو، کە بەرەرهکانی یەكتریان ئەکرد لە زۆرکردنی مانگانەیی سەربازەکاندا، هەر لە خۆیەو پاره زۆریو گوزەرانی بەندەکان تا ئەهات باشتی لی ئەهات و پێشتر ئەکەوت چونکە نەمانی خاک داگیرکردن و تالان کردن، پەکی دیل هێنانیان خستبوو!...

نەتەو پەرستی یاسای ئەریستۆکراتی راو دوو ئەنا

جا هەر لەوکاتەدا کە گوزەرانی چینه هەرە نزمەکان لە پێشکەوتن دابوو، چینه بالاکان، تا ئەهات، ناز و جیاز و سایە و پایەیان لە دەست ئەچوو... تەنانەت (نیرون) دەستی کرد بەتەفروتنووناکردنی گەلیک خێزانانی ئەریستۆکراتی.

(کراکلا) گەلیکی لەو چینه بالا یە بەکوشتندا چەکەکانی دەستی کۆری ریش سپییانیان دەرکێشا ئەم کۆرە خانەدانه، نەژادە، وای لی هاتبوو نە هێزی مابوو نە دەسلات.

هەموو دەم ئەندامەکانی بەر تازاردان و ریسواکردن ئەکەوتن هەرچی ئەو کەسانەیش بوو کە

توانیسوویان خوځان بپاریزن و جیځای خوځان له دهست نه دهن، نهو باجه تاییه تیپانه ی خرابووه سهر سامانه کانیان، تا ته هات له دهسه لاتی کم نه کړدنه وه و سامانه کانیشی به رید ته کړدن کاتی که فرمانداری شاهه نشاه (کونستانین) یش هاته پتیشه وه کوری یش سپیان (سپنات) نه مهنده کز کرابوو، وهک کوره ناساییه کانی شاره وانپیان لی هاتبو... ته نانه ت شاهه نشاه کان خویشیان له ناو نه م گپژاوه دا بی وهی دهر نه چوون، که هیچ شتی که نه بوو تیا کم نه کات. نهوانه له سه رده می راپردودا له سه رهک هوزه کان، یاخود له دهولته مهنده کانی چینی ناوه راست هل ته بژیران یاخود له پیوانی له شکر و جه نکه کان به لام له سالانی دواپی شاهه نشاهییه که دا، زوریان له بوره پیوان هل ته بژیران، (مه کسیمینوس) و (گالریوس) هردو وکیان کوره شوان بوون شاهه نشاه (به رتیناکس) یش له وه پیش به نده به کی نازاد کرابوو!... هرچی (فیلیپ) بوو کوری به کی که بوو له سه رده ی ری گره کان له مانه هه مووی خراپتر نه وه بوو که له سه رده مهنده کانی دواپی شاهه نشاه کان له روماییه راسته قینه کان نه بوون. زوری وایان تیا بوو که له خاکه کانی تره وه هل بژیرابوون، یان له شوتیانی تره وه روه یان کړدبوو بۆ خاکی روما.

له سه رده می (کلودیوس) دا، ریگا به وه یش درا که نه دنامه کانی کوری یش سپیان، هندیکیان له بیگانه ناوړه کان هل بژیرین یه کی که له وانه (سه تیموس) ی ته فهریکایی بوو. دوانیش له وانه (هادران) و (مارکس) ی ئیسپانیایی بوون یه کی که تریش له وانه (فیلیپ) بوو که به نه ژاد عه رهب بوو (کراکلا) یش، دانیشتوانی روما و دانیشتوانی خاکه کانی شاهه نشاهییه که ی تیکهل به یه کتر کرد وشه ی (رومانی) دانیشتوانی هه موو خاکه کانی شاهه نشاهییه که ی نه گرتنه وه... ته نانه ت (روما) خویشی، وهک پایته ختی که نه مایه وه، نهو بایه خه ی جارانی پی نه نه درا... هندی که له شاهه نشاه کان ویرایان به جیتی بهیلتن و شارانی تر بکه نه به پایته خت!...

گه وره یوونی ده زگای فرمانروایی

سه رگه ردانی شاهه نشاهییه که له وده دا بوو که دامابوو له سه ر نه وه ی له سه ر یه ک پروات به رپوه، که هه رده مه له سه ر شیوه و په نگیت که فرمانداری نه کړی!... ته نانه ت یاسای فرماندارییه که له سه ر نه وده دا مابوو که له باوکه وه می پتیه وه بۆ کوپ نهو سه رده مه، باری گوزهرانی خاکه که واپوو، گه لیک جاری و پرووی نه دا، پاشا گه ردانی بوو، هیچ که سیکی دهسه لاتدار له نارادا نه بوو، فرمانروایییه که بیات به رپوه!...

گه لیک جاری وایش پرووی نه دا، که له و ماوه یه دا دهسه لات ته کان دابهش نه کران له ناوهند چوار پینج شاهه نشاهی خاوه نه به ربه رکه کانی و ناکوک له گه ل یه کدا!... ته نیا بابه تی که نه گوزرایی له م سه رده مانه دا نه وه بووه که (بیروکراتی) هر له نارادا بووه...

شاهه نشاه کان ته هاتن و لاهه چوون، به لام فرمانبه رکه کانی ده زگای فرمانروایی هر له جیتی خوځاندا نه مانه وه!... تاییه تی له بهر نه وه ی که پرژه تاییه تییه کان ساکاربوون، پییان نه نه کرا پاره ی نهو هه موو نه رکه گرانان پر بکه نه وه له بهر نه وه تا ته هات باجه کان زورتیان لی ته هات، تا گه یشتنه نه ندازه یه کی ودها که ئیتر له وزه دا نه مان هر له و کاته دا که پرژه تاییه تییه کان له مرندابوون، فرمانبه ریی فرمانروایی ته نیا ریگیاهه ک بۆ مابوو وه بۆ فرمان کردن و گوزهران له بهر نه وه ده زگای فرمانروایی به جورتیکی و ا گه وره بوو که هیچ به بیردا نه ته هات فرمانروایی باجی دانه ا و هرکه سیکی نهو باجانه ی نه دایه سامانی تالان نه کرا له بهر نه وه زوری پی نه چوو فرمانروایی بوو به خاوه نی کومه له زهویی و ساختمانیتی یه جگار گه وره و فراوان!... جا له پاش کردنی کانگان و پییشه سازی رستن و چین به یی فرمانروایی، فرمانروایییه که خوی زورت بوو به ده زگایه کی بازرگانی و پییشه سازی، نهک ده زگایه کی فرمانداری!...

به م په نکه هه موو هوه کان به م نه نجامه یان گه یاند: سامان زور بوو و نرخ ی پاره یش شکا... هیچ شتیکی که له پرووانی کاره ساتی خراپ خراپی که نه نه کړدوه، نه وه نه بی که روما، گه نجینه و ده رانه ته کانی خاکه کانی ژیر دهستی خوی خستبووه دهست خوځیه وه کانگان زوی ئیسپانیا و مزی به ریتانیا و زیری خاکی سگالی به کار نه هیئا، نه وه نده هه بوو ته رازووی بازرگانی روما ته و او لاسه نگ بوو بوو نهو لاسه نگییه یشی هر له بهر و دابوو، مه ترسییه کی گه وره یشی لی نه کرا. بۆ روما زور خراپ بوو هر خورشتی که پیویست بوايه بۆ نیشته جی کانی له دهره وه نه هیئران هه موو که رسته خاوه کانیش هر له دهره وه نه هیئران کاروانه کانی عه ربه کان نه م خورش و که رسته تان یان بۆ نه گواسته نهو روما به هوی عه ربه کانه وه بابه تی گه وه رکاری و ناوړشم و بونی خوش و که لویه له نایاب و ناوړه کانی ناسیا و روزه لاتی دووری کی نه کړد.

نه ونده هه بوو ژبانی خوش گوزهرانی و دهست بلاویی و به زموره زم، کاریکی وای کرد، هه موو ده رانه تیکی له ناوړد.

هه روه ها رومایشی خسته دهست ته نگی و هه ژاری و کزبون نه وه...

وانهیهکی بۆ جیهان له یاسادا!

میژووی پۆما، هەر له دامه‌زاندنی فه‌رمانه‌وایی پۆماوه تا پروخانی شاهه‌نشاهییه‌که‌ی هه‌زار سالتیکی پێ چوو به‌لام ماوه‌ی گه‌وره‌یه‌که‌ی، له‌م هه‌زار ساڵه‌ گه‌لیک که‌متر بوو ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆینده‌واریشی هێشتا که‌متر بوو خۆینده‌واری لاتینی، زوو ده‌ستی پێ کرد به‌لام زووبیش له‌ ناوچوو!... خه‌وشی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پۆما نه‌وه‌بوو، که‌ خوری دابوو وه‌رگرتنی زانست و هونه‌ر و وێژه له‌ گریکه‌کان...

ئه‌و هه‌ر لێی وه‌ر ئه‌گرتن هێچی خۆی نه‌ئه‌خسته‌ سه‌ر، هێچی دانه‌ئه‌هێنا، هێچیشی دروست نه‌ئه‌کرد!... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا له‌ لێ وه‌رگرتن و فیروندا ده‌ستیکی بالا‌ی هه‌بوو!...

له‌ راستیدا که‌له‌پووری پۆما، که‌ لێی به‌جێ ما زۆرتر بابته‌ی که‌ره‌سته‌یی بوون، نه‌ک وێژه‌یی... ئه‌وانه‌ی که‌له‌پووری هونه‌رمه‌ندانه‌بوون وه‌ک په‌یکه‌ره‌کان و که‌لوپه‌له‌ ناوازه‌کان و وینه‌کان زۆرتر زیندوو مانه‌وه له‌ که‌له‌پووره‌کانی هۆنراوه و راستی په‌رسته‌یه‌کانیان نیشانه‌ی هه‌ره‌ ده‌رکه‌وتووی پۆما: یاسا په‌رستی و، له‌ یه‌ک چوون و له‌گه‌ڵ یه‌کترا دایک که‌وتن بوو له‌ چاو ئه‌ندازدا ئه‌مه‌یش ته‌نیا وانا (درس) یک بوو که‌ پۆما فیرو به‌ری مرۆفانه‌ی کرد که‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه وه‌ هاتوون ئه‌م شیوه‌یه‌یش له‌ رێک خسته‌نی یاساکان و جووری فرمانکردنی فه‌رمانه‌وایانه‌دادهر ئه‌که‌وێ، هه‌روه‌ها له‌ بازرگانی و پاره و باج داناندا. له‌ ئه‌ندازیاری خا‌نوو دروست کردنی‌شدا پۆما یه‌جگار پێشکه‌وت شیوه‌کانی رێگا‌کردنه‌وه و، به‌رد رێژکردن و جوگا هه‌لکه‌ندنی پۆما بوونه‌ چهند وانه‌یه‌ک و چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌لک و فه‌ر بۆ ئه‌وروپاییه‌کان:

هه‌رچه‌نده شاهه‌نشاهی پۆما، له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوا‌یدا تووشی گه‌لیک ده‌رد و نه‌خۆشی هات به‌لام پۆما له‌ بابته‌ یاسای فه‌رمانه‌وایی و یاسای شاهه‌نشاهییه‌وه وانا‌ی به‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێر ده‌ستی خۆی و هه‌موو فه‌رمانه‌واییه‌کی په‌لامار دراوی ده‌ستی خۆیدا هه‌روه‌ها له‌ ئاوه‌دانی رێکوپێک و ورد و ناوازه‌دا وینه‌یه‌کی ته‌واوی پێشکه‌شی جیهان کرد.

ناشتی یه‌ک که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی جه‌نگ دامه‌زرا‌ی!

ناشتی یه‌که‌ی پۆما، پرواله‌تی بوو... ئه‌و وه‌ نه‌بێ هه‌ر ناشتییه‌کی چه‌کدار بووبێ، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر بنچینه‌ی کۆمه‌له‌ جه‌نگێکیش دامه‌زرا‌بوو که‌ له‌ ژماره‌ نه‌ئه‌هاتن... ئه‌م جه‌نگانه‌ دوژمنانه‌بوون مه‌به‌سیان خاک پێکه‌وه نان و داگیرکه‌ری بوو...

هه‌روه‌ها ئه‌و جه‌نگانه‌یش بوون که‌ مه‌به‌سیان به‌رگری دوژمن و پارێزگاری ئه‌و خاکانه‌بوو که‌ به‌جه‌نگ ده‌ست که‌وتبوون جه‌نگه‌کانی ده‌ره‌وه بۆ تالان کردن و دیبل هێنان بوون.

جه‌نگه‌کانی ناوه‌ده‌یش بۆ کۆژاندنه‌وه‌ی ئه‌و شوێش و ئازاوانه‌ بوون که‌ له‌ خاکه‌ داگیرکراوه‌کاندا پرویان ئه‌دا (پۆما) زāl بوو به‌سه‌ر: به‌ریتانیا و، سکۆتلانده‌ و مۆریتانیا و، تراشیا و، داشیا و خاکی عه‌ره‌بدا. سنووری شاهه‌نشاهییه‌که‌یشی گه‌یاند به‌ پشت پروباره‌کانی (دانوب) و (فورات) وه‌.

(نیرفا)ی شاهه‌نشاه، راسپیراویکی له‌ (چین) وه‌ بۆنیررا و چاوی پێکه‌وت (تراژان)یش راسپیراویکی خۆی نارد بۆ هیندستان (میسر)یش سییه‌کی پێوستی (پۆما)ی له‌دانه‌ویلکه‌ ئه‌نارد، بۆ خواردنی پۆماییه‌کان (یۆنان)یش بوو به‌جیتی گه‌شتوگوزاری پۆماییه‌کان (سوریا)یش هه‌ر خه‌ریکی دروست کردنی سیپالی ئاوریشم بوو، تا بینیری بۆ بازا‌ره‌کانی پۆماییه‌کان... خاکه‌کان رهنگی (لاتین)ی یان لێ درا، له‌ رووی زمانه‌وه هه‌موویان بوێژان و وێژه‌وانیان به‌رهم هێنا، که‌ هاوبه‌ش بوون له‌ پێک هینانی سامانی وێژه‌یی پۆماییدا... هه‌روه‌ک (چین) دلتیا‌بوو له‌ بێ وه‌یی، له‌ پشت دیواره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیه‌وه، شاهه‌نشاهی پۆمایش په‌رژینیکی قایم کراوی له‌ چاله‌کان، به‌هه‌ر چوارلای خۆیدا، دروست کرد، که‌ پرپوون له‌ دژ (قه‌لا)ی گه‌وره‌ گه‌وره‌.

به‌م رهنکه‌ (پۆما)یش، له‌کاتی ناشتی دا، دلتیا‌بوو له‌ قایم‌کارییه‌کانی خۆی!... به‌لام له‌ناو جه‌رگی شاهه‌نشاهییه‌که‌، خۆیدا ناشتی له‌ ئارا‌دا نه‌بوو... جا به‌جاریک جه‌نگی ناو چینه‌کان پرویان ئه‌دا... هه‌ژاره‌کان وازیان له‌ بۆله‌بۆلی خۆیان نه‌ئه‌هێنا.

مان گرتنیکی زۆربیش له‌ تاسیادا پرویدا ئه‌وه‌نده هه‌بوو هه‌موو جووله‌یه‌کی سه‌رکێشی پرویه‌کی زرنگ‌کارانه‌ی خۆی هه‌بوو.

چاو له‌ دوویی و چاو چلتیسی به‌سه‌ر هه‌موو سنووره‌کاندا بلا‌بوو‌بووه‌وه چونکه‌

خۆشگوزەرانى ناو فەرمانرەوايىيەكە ھۆزە دېندەكانى ھان ئەدا بۆ ھېرش ھېنان و پەلاماردان ھەرۈەھا كىيۈنى پەيتا پەيتا فەرمانرەوايىيەكەيش زۆرتىر تېشى ئەكردنە سەر ھوروزم بىردن (رۆما) یش لەتواناى دانەبوو كە ھەموو ھېرشىكى ئەو ھۆزانە بەرەبەست بىكات زۆرى پى نەچوو (قوت)ەكان^(۱)، لە سالى (۱۷۲)ى پ.ز.دا ھەلەمتيان بىردە سەر خاكى (يۆنان) دواى ئەو ناسىيى بچووكىشيان داگىركرد فارسەكان لەپېش ئەواندا (ئەنتاكىيە)يان لە سالى (۲۴۸)ى پ.ز.دا داگىركردبوو ھىوايان وابوو كە شاھەنشاهىيەكەى خۆيان سەرلەنوئى دابمەزىنەنەو ھەرۈەھا سالى ھەزارەمى تەمەنى (رۆما)، كىشانى ئەلمانەكانىشى دىي بەسەر (تراشيا)دا، لەگەل داگىركردنى باكورى ئىتاليادا.

ئەودەمە سالى (۲۶۱)ى پ.ز.بوو. تەنانەت جارى وایش ھەبوو (رۆما) ناچار ئەبوو خۆى لەگەل ھۆزە دېندەكاندا رېك بخت و، بېتتە سوئند خواریان، ھەرۈەھا سەرەنەيشيان بداتى ئەمەيش دەرمانىك بوو كە لە دەردەكە، خۆى، تال تر و خراپتربوو!...

رۆوخانى خانووەكانى شاهەنشاهی

بەم رەنگە خانەگای شاهەنشاهىيەكە درزى دا و دەستى كرد بەرۆوخان. دابەش بوونى شاهەنشاهىيەكەيش بە دوو دەستەو ھەم رۆوخاندەنى پتر لى كرد. دەستەيەكيان زمانى لاتىنى كرد بەزمانى خۆى لەمەو ھەم دوو شاهەنشاهی ھاتنە ناو و: (شاهەنشاهیى رۆماى رۆژھەلات) و (شاهەنشاهیى رۆماى رۆژئاوا).

شاهەنشاهىيەكەى رۆژئاوايان، كەوتە بەرچنگى ھۆزە دېندەكان و پارچە پارچە بوو شاهەنشاهىيەكەى رۆژھەلاتىشيان چەند سەد سالىكى ترمایەو، سەرئەنگرى بوونى شاهەنشاهىيەكەى رۆژئاوا بەناسۆر بوو، لەلایەكەو دەردى تيا بلاو بووبو ھەم لەلایەكى

(۱) قوت يان (گوت): نەتەوہەكى ئەلمانى كۆنن لە ئەسلدا لە سىكندناوياو دابەزبون، لەسەدەى سىتەمى پ.ز. لە باكورى دەريای پەشدا جىگىربوون، لە مىلەتەيەكى بەردەوامدا بوون لەگەل ئىمپىراتورىيەتى رۆمانىدا، لەسەدەى چواردا لە دەقەرى ھەوزى دانویدا نىشتەجى بوون و چوونە سەر ئايىنى (ئەربوسى)، لە ۳۷۵زدا لەبەردەم ھېرشى (ھون)ەكاندا كىشانەو دواو: بوونە دوو بەشى سەرەكى: ئوستر و گوت: قوتە رۆژھەلاتىيەكان، بەشىكى بەلكانىيان داگىركرد و لەگەل رۆمادا بوونە ھاوپەيمان و ئىتالىيان گرت، بەلام دوايى (بلىزىر)ى سەر لەشكر شكاندن و لە ۵۵۵ز دەولەتەكەيان نەما. فېزى گوت: قوتە رۆژئاوايىيەكان. لە ۴۱۰ز رۆمانيان گرت لە ۴۱۸ز ئىسپانىيان گرت و دەولەتەكەيان تيا دامەزراند كە تا ھاتنى ئىسلامەتى بەردەوامبوو، ۷۱۱ز، لىرە چوونە سەر ئايىنى مەسىحى كاتۆلىكى.

ترىشەو ھەم پارەكەى زۆر بووبو سەير ئەوہە دوا شاهەنشايان ناوى (رۆمۆلۆس)^(۱) بوو... ناوہەكەى ئەمەيش ھەرۈەك ناوى يەكەم شاهەنشايان وابوو!...

سەرئەنگرى بوونى (رۆما)يش ھەر لەبەر ئەو بوو كە ئەم نەتەو ھەنگاوەرە دەستى دابە خۆش رابواردن و بەزموزەم ئەم ژيانە نەرمە وای لى كرد، كەس نەما لەناو، كە بېتتە سەرباز تەنانەت (تراژان) لەسەردەمى خۆيدا ناچاربوو، سزاي گەورەى دانا بۆ ئەوانەى كە بەخۆيان بلىن (نەشتەركار)، كە ھەر بۆ ئەو و ايان ئەگوت كە نەكرىن بەسەرباز و نەيش چەنە ھەنگەو!...

ئىتر (رۆما) ناچاربوو سەربازى مووچە خۆر لە رۆلەكانى ھۆزەكان دابەزىرتى تەنانەت لەشكرەكانى و ايان لى ھات، لەوان نەبى لە كەسانى تر پىك نەتەھاتن خۆش رابواردن و بەزموزەم كارپىكى كرد، ئەندازەى ژمارەى سەرى لەدايك بوونى كەم كەردەو ئەمەيش بوو بەھۆى ئەوہى كە ئەوانەى بەكارى جەنگ ئەھاتن، لە رۆمايىيەكان، ژمارەيان كەم بوو ھەم شاهەنشاهىيەكە، لە ژمارەى دانىشتواندا دابە كەموكورى ئەمەيش زىيانكى گەورەى پى گەياند بىجگە لەو لادى يىيەكان گوندەكانى خۆيان بەجى ھىشت بارستايى رەوشت و خوى چاك نزم بوو ھەم بەدخويى بلاو بوو ھەم.

تەنانەت لەھەموو شاهەنشاهەكان تىگەيشتووتر و بلىندتر كە (تراژان)^(۲) و (ھادريان)^(۳) بوون گەلىك جۆرە كەردەو نا پەسەندى رەگەز بازيان ئەنواند كە ھەر ناگىرپىنەو!...

خوانەناسىن و بەدئايىنى ھەموو لایەكى فەرمانرەوايىيەكەى گرتەو ھەم بىجگە لەو (رۆما)

(۱) (رۆمۆلۆس) ئۆگوستۆلۆس: دوا دەسلەتدارى رۆماى رۆژئاوا بوو (۴۷۵ - ۴۷۶)، (ئۆدواكر) لە كورسى فەرمانرەوايى ھىنايە خوارەو.

(۲) تراژان يان ترايانۆس: (۵۳ - ۱۱۷ بوو ئىمپىراتۆرى رۆمانى، (نرثا) كە ھەلى گرتبۆو و گەورەى كەردبوو خستىيە جىيى خۆى، لە دەقەرى رايىن و دانووبەو ئىمپىراتۆرەكەى فرەوانكرد، چوونە ناو ئەرمىنيا و نىوہەوورگەى عەرەبىشەو، ولات لەسەردەمەكەيدا گەيشتە ئەوپەرى فرەوانى، بەئاوہەدانى و كارزانى بەناويانگ بوو.

(۳) ھادريانۆس: ۱۱۷: ۱۳۸ ئىمپىراتۆرىكى رۆمانى بوو، ترايانۆس ھەلگىرتبۆو و گەورەى كەردبوون، كەردى، جىيى نشىنى خۆى، ھانى پىشەسازى و ئەدەب و ھونەرى دەدا، ولاتەكەى قايم كرد بەرووى بەرەى و ژرمانى و ئىنگلتەرەدا، ئەو ھەم بەنىاتنانى (ديوارى ھادريانۆس) كە شورەيەكەى بۆ پاراستنى ھوكمەكەى، گەلى پاشماوہى دىرتىنى رۆمانى لە رۆژھەلاتدا بەناوى ئەوہەن.

هه‌موو سامانه‌که‌ی خۆی به‌خت کرد که‌وته گێژاوی هه‌ژارییه‌وه پێشه‌واکانی خۆی و چینی ناوه‌پاستیشی له‌ناو برد، که‌ئه‌وان سه‌رچاوه‌ی ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌ی بوون گیانی باززگانی کوشت. له‌کاری سه‌ختیش رقی هه‌ل ئه‌ستا هه‌رچه‌نده خۆی بۆ نه‌ئه‌گیرا به‌خت نه‌کات، به‌لام به‌ره‌مه‌می نه‌ئه‌هێنایه‌ ناو، جا به‌هۆی ئه‌م رووخان و سه‌ر ئه‌نگری بوونه‌یه‌وه، نێرکی ئابووری ئه‌وروپا، له‌ ناوچه‌ی زرتی سپیی ناوه‌پاسته‌وه گواسته‌یه‌وه بۆ ناوچه‌ی رووباره‌کانی (پاین) و (دانوب)... ئیتر له‌وساکه‌وه (پۆما) که‌ دلی جیهان بوو، له‌ لێدان که‌وت!...

هاوبه‌شیی فەرمانپه‌روایی له‌ چینه‌دا... له‌ دوو هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێشه‌وه

هه‌ر له‌وده‌مه‌دا که‌ ناشتی له‌ پۆمادا هه‌بوو، ناشتی له‌ چینه‌شدا هه‌بوو... هه‌رچی چین بوو هه‌یزه‌کان و ده‌سه‌لاته‌کانی خۆی له‌سه‌ر بنچینه‌ی راست کردنه‌وه‌ی کاروباری گه‌شتی دامه‌زراندبوو.

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر بنچینه‌ی دامه‌ده‌زگایه‌کی زرنه‌کاریی فەرمانپه‌روایی و کاروبار هه‌ل سووپینه‌ری به‌هێز دامه‌زراندبوو پۆما له‌مه‌یشدا وه‌ک ئه‌وه‌بوو کوپه‌ جووتیارێکی نه‌ناسراو که‌ له‌ هونه‌ره‌کانی جه‌نگدا شاره‌زابوو، راست بووه‌وه و فەرمانداریی خسته‌ ژێر چنگی خۆیه‌وه له‌ ساڵی (٢٠٢) ی.پ.ز.دا خه‌زانی (هان)ی دامه‌زراند، که‌ تانزیکه‌ی چوار سه‌د ساڵ فەرمانداریی کرد به‌سه‌ر (چین)دا.

شاهه‌نشاهی هه‌ره‌ گه‌وره‌یان (وو-تی)بوو، که‌ له‌ ساڵی (١٤٠) ی.پ.ز.دا ده‌سه‌لاتی شاهه‌نشاهی به‌هێزکرد جله‌وی سه‌رداره‌ زه‌مینه‌داره‌کانیشی کیشایه‌وه.

سنووری فەرمانپه‌رواییه‌که‌یشی که‌شانه‌ (کۆریا) له‌ باکویدا، و (تونکین) له‌ باشووردا، که‌شانه‌ تورکستانی روسی له‌ پوژئاوا، ئه‌مه‌یش له‌ ساڵی (٨٧) ی.پ.ز.دا روویدا به‌لام جه‌نگه‌کان بوونه‌ هۆی ده‌ست ته‌نگی له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌پاره‌کردن له‌ مز و له‌زیو نرخه‌کانیان (٣٠٠) ی و (٥٠٠) ی و (٣٠٠) ی بوو له‌ پوله‌ زه‌رده‌که‌کان جوړه‌ پوولتیکی چوارگۆشه‌یشی داهێنا که‌ له‌ پێست دروست ئه‌کران، نرخه‌که‌ی (٤٠,٠٠٠) پوولی زه‌رد بوو ئه‌مه‌یان بووه‌ بنچینه‌ی ئه‌و بانکه‌ نۆتانه‌ی ئیمپۆ ئه‌یانبینین هه‌روه‌ها باجیکیشی له‌سه‌ر سه‌رمایه‌ دانا که‌ بریتی بوو له‌ ٥٪.

به‌لام که‌زانی پاره‌ ده‌ریاز ئه‌کری بۆ ده‌ره‌وه، وازی له‌م باجه‌ هه‌ینا یاسای دانا که‌ خۆی و ئاسن و مه‌ی، ته‌نیا له‌ژێر ده‌ستی فەرمانپه‌رواییدا به‌ره‌م به‌یترین و به‌روشرین، ده‌زگایه‌کی

بنکه‌ییشی دامه‌زراند، هه‌رچی بابته‌ی هاوئوچۆ بوو خسته‌ی ژێر ده‌سته‌یه‌وه.

هه‌روه‌ها تی کۆشا که‌ چنگ به‌سه‌ر نرخه‌ی که‌لوپه‌ل و بابته‌انی تر دا بگری و ئه‌و نرخانه‌یش دیاردیی بکات.

فەرمانپه‌روایی خه‌زانی (هان) بریتی بوو له‌ ریزه‌ خه‌باتیک به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ی نه‌ته‌وه‌یان ئه‌روتانده‌وه و ئه‌چه‌وسانده‌وه هه‌روه‌ها دژی چینی خه‌ینه‌واریش وه‌ستابوون، که‌ زۆریان پێ نه‌چوو سه‌رکه‌وتن و (وانگ مانگ)یان به‌زۆرکرد به‌شاهه‌نشاه، له‌ ساڵی (٩) ی پاش زاینیدا، بۆ ئه‌مه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌وچینه‌ بخاته‌ کار ئه‌میش (هاوبه‌شی فەرمانپه‌روایی)ی دامه‌زراند فەرمانپه‌روایی کرد به‌خاوه‌نی تاک و ته‌نای زه‌وییه‌کان و به‌نده‌کان دووباره‌ زه‌وییه‌کانی له‌ جووتیاره‌کان به‌ش کرده‌وه به‌م رهنه‌گه‌ زه‌مینه‌داریی گه‌وره‌ی له‌ناو دا نه‌هه‌شت نرخه‌ی هه‌موو که‌لوپه‌لیکی دیاردیی ئه‌کرد، له‌هه‌موو که‌شیک سالدایا بانکه‌کانیشی ناچارکرد که‌ ئه‌و سووده‌ی له‌ پاره‌ی ده‌ستیاوه‌کان وه‌ری ئه‌گرن له‌ ٣٪، له‌ مانگیکا، پتر نه‌بێ یاسایه‌کیشی دانا که‌ هه‌رکه‌سی خاوه‌ن مانگانه‌ی دامه‌زراو، له‌ نامه‌یه‌کدا پێ له‌ ده‌ستکه‌وته‌کانی خۆی بنی ئه‌ویش بۆ ئه‌مه‌ی باجی ده‌سکه‌وتی لی بستی.

ئه‌و بابته‌انه‌یش که‌ خرابونه‌ ژێر چنگی فەرمانپه‌روایییه‌وه بۆ کرپن و فروتن، لێیان زۆرکرا به‌لام ده‌ست به‌سه‌راگراتنی فەرمانپه‌روایی، به‌سه‌ر ئابووری نه‌ته‌وه‌ییدا بوو به‌هۆی که‌ له‌ ساڵی (٢٢) ی پاش زاینیدا هه‌موو جووتیار و خاوه‌ن کاره‌کان نابووت بێ.

له‌وه‌وه‌ برسیتی داکه‌وت برسیتی یه‌که‌یش تا ئه‌هات تینی ئه‌سه‌ند له‌ ساڵی (٢٧) ی پا.ز.دا شوڕشیک به‌رپاوو خه‌زانی (هان)ی هه‌ینایه‌وه سه‌ر ته‌ختی فەرمانداریی!...

له‌ ١٨٠٠ ساڵ له‌مه‌و پێشه‌وه‌ چین قاته‌ز و باروتی داهاهێناوه

شاهه‌نشاهی نوێ (کوانگ وو)، هه‌رچی شاهه‌که‌ی پێش خۆی تیکی دابوو، چاکی کرده‌وه دواي ئه‌وه سنووری چینی گه‌یانه‌ ده‌شته‌کانی (تاریم) که‌ له‌وپه‌ری بیابانی (گدبی) دایه، به‌هۆی ئه‌وه‌وه رینگایه‌کی وشکانی کرده‌وه بۆ باززگانی ئاوریشم له‌گه‌ل ئه‌وروپادا، به‌ناو ئه‌و ده‌شتانه‌دا تی ئه‌په‌ری هه‌روه‌ها رینگایه‌کی ناو ده‌ریایشی کرده‌وه له‌ (تونکین)وه بۆ زرتی سوور جا له‌ رینگا وشکانییه‌که‌وه بوو که‌ ئایینی (بودا)، له‌ ساڵی (٦٠) ی پا.ز.دا له‌ هه‌یندستانه‌وه گه‌یشته‌ چین.

شاهه‌نشاه به‌ره‌نگاریی ئایینه‌که‌ی نه‌کرد به‌لام په‌په‌روانی (کونفۆچیۆس) چاویان به‌رایی نه‌ئه‌دا بیه‌تن ئه‌و ئایینه‌ بلاو ئه‌بێته‌وه به‌پشم و قه‌ینه‌وه سه‌ریان ئه‌کرد!...

چین تا ئەهات پایەى گەورەیی بۆ ئەبوەوە هەروەها سامان و هونەرەکانیشی پۆژ بەرپۆژ لە زۆر بوون و گەشەکردندا بوون چین لە ساڵی (١٨٠) ی.پا.ز.دا گەشتە ئەوەی قاقەز دروست بکات کە ئەوروپا لە پاش ئەودەمە بە (١٢٠٠) ساڵ، لە جەنگەکانیا بەکاری هێنا!...

هەروەها چینییەکان زینیان داھێنا بۆ بەرسنگی ئەسپ.

وەنەبێ (هیندۆک)ەکانیش لەو سەردەمەدا، لە چینییەکان، چست و چالاکى و بەرھەمیان کەمتر بوو ئەوان بوون ئەو نیشانەیان دۆزیبەووە کە بۆ بەلگەى پووج (صفر) کەبوە هۆى ئەوەى لە جیھانى ژمێرکاریدا پێشکەوتنیکى گەورە پەیدا بێ دواى ئەو دیش ژمارەیان داھێنا کە پۆژئاواییەکان لەوانەووە فێریان بوون هەروەها دەروازەیان بۆ ھەموو جۆرە زانستیک کردووە هیندستان لەگەڵ ئێراندا شاھەنشاییەکی گەورەى بەھیزی دامەزراند بەلام فارسەکان لەپاش ماوہیەکی کەم لێیان جیا بوونەووە ئیتر لەوساکووە ئەو خێزانە ئارییەى کە فەرمانداریی خاکی هیندی ئەکرد کەوتنە کزبى... هۆى ئەمەیش ئەوہیە کە خێزانەکانیش وەک شاھەنشاییەکان وان، تا سەر نامیننەووە!...

جا هەروەک لە پۆما و هیندستاندا روویدا، لە خاکی (چین)یشدا خێزانى (هان)، لە ساڵی (٢٢٣) ی.پا.ز.دا سەرئەنگرئ بوو سێ کەسى بەش خواز خاکی چین یان لەناو خۆیاندا دا بەش کرد... لەمەوہ سێ فەرمانرەوایی پێک ھات ھەرسێکیان دەستیان دا یە ئاشتی و کزکردنی لەشکرەکان تا دواى وای لێ ھات، ھۆزە درێدەکان چاویان بپییە خاکی چین... ئێرەیش، بەتەواوہتى، وەک پۆماى لێھات.

تێبینی:

مامۆستا دواى ئەم بەشە لە دەسنووسەکەدا ئەم سەرئەنگرئى دانووە:

(ئەبێ لەمە بەدواوہ ترجمەى ژمارە (یۆلیۆ ١٩٥٦) ی مجلەى کتابى بکری کە ھێشتا دەستم نەکەوتووە.

لەبەر ئەوہ (١٠) لا پەرەم بۆ بەجێ ھێشت تا ئەو ژمارەبەم دەست ئەکەوێ موضوعەکە (ظھور الدین المسیحیہ).

جا بەپێى ئەم سەرئەنگرئى، ئەم باسەى ناوی بردووە لە کتێبەکەدا نییە و ھەروا بەتەواو نەکراوى دەمێنێتەووە و دێینە سەر بەشى دواى ئەوہ کە (کاتۆلیکایدتیی فەرمانرەوایی پۆماى پۆژھەلات)ە.

کاتۆلیکایدتیی فەرمانرەوایی پۆماى پۆژھەلات

ئەو ھەزاربەھى کە پێغەمبەرەکانى ئایینی تازە تیا یا ئەژبان، ئەو خۆ بەکوشت دانەى کە پەپرەوہکانى ئەم ئایینە ئەیان کرد^(١)، بووبوون بەکەرستەى چیرۆکی نایاب و ناوازە، کە بوون بەھۆى گەشەکردنى (ئایینی مەسیحی) ئایینەکە لە شێوہیەکی ھونەرەمەندانەدا دەستى کرد بەھەلکێشانى ددانەکانى بت پەرستى (چەلپا)یشى ئەخستە سەر شوپنە ناسراوہکانى بت پەرستى کۆن بۆ وێنە: (جەژنى پۆژ) کە جەژنیکى کۆنى بت پەرستەکان بوو، گۆرى و (جەژنى پیر یوحەننا)ى لە جێ دانا ھەروەھا (پانیشتون)یش کە پەرستگایێک بوو، بۆ ھەموو خواکانى بت پەرستەکان تەرخان کرابوو، گۆرى و کردى بەکلیسایەک بۆ ئەوانەى کە لە پینا و ئایینی مەسیحیدا خۆیان دا بوو بەکوشت زۆربەى پێ نەچوو، کە وێنەو پەیکەر و کاروبارەکانى ئایینە تازەکە، دلێ ئەو بت پەرستانەى کیش کرد کە لە ئەلمانیاوہ ئەھاتنە ئەوئ بەم ڕەنگە تا ئەھات ئایینی مەسیحى جیگای خۆى گەرمتەر ئەکرد پێى باشتەر دائەمەزراند... کلیسا لە ھەموو شوپنیکدا کرایەوہ... ھەموویان گەورە و شوخ و شەنگ بوون، بۆ ئایینەکە بووبوونە زمانیکى ھانەدەر کە بت پەرستەکان بەپیننە سەر بیروباوہرى مەسیحى...

ھەرچەندە شاھەنشایی پۆماى پۆژئاو مردبوو، بەلام شاھەنشایی پۆماى پۆژھەلات ھێشتا مابووہو شارى (کونستانتین) بانگى ئەوہى ئەدا کە مافى ھەیە ببیتە پایتەختى شاھەنشایی پۆما کەچى لەگەڵ ئەوہیشدا زمانى لاتینی لەناو دا نەما و زمانى یۆنانى ھاتە جیگای ھەلسان و دانیشتنى ناو کۆشكى شاھانەیش چووہ سەر شپوہى پۆژھەلاتى. شاھەنشاییش وەک شاھەکانى فارسى لێھات.

(کونستانتین) جاریدا کە (بیزانتە) کاتۆلیکیە بەلام لە راستیدا رێبازە ئاینییەکەى ئەملاو ئەولای ئەکرد!...

بیزانتە... دواى بێگەى بازارگانی بوو

ئەوہندە ھەبوو شاھەنشاهی پۆژھەلات، لە ساڵى (٥٤٨) ی.ز.دا بەپەناگاہى ئاوەدانى و پێشکەوتن دائەنرا. کە ئەودەمە، ھەموولایەکی تری جیھان لە تاریکی دواکەوتوویى و پشیمووبى و ئازاوەدا نوقووم بووبوو ھەندى جارى وایش ھەبوو، ئەگەیشتە ئەوپەرى

(١) خۆ بەکوشتدان: لێرەدا (لەخۆ بردن و قوربانیدان)ە، (التضحیات).

گه ورهیی گیانی^(۱). وهک له سه رده می شاهه نشاه (گوستنیان) دا پرویدا، که کلیسای (پیر ژن سوفیا)^(۲) ی دروست کرد، به خوی و گومه زه کانی و پایه مه رمه ریه کانی و دیواره نیگارکراوه رهنگا وره ننگه کانییه وه، هه روه ها جاری وایش هه بوو، شاهه نشاهی رۆژه لات ته گه یشته پله یه کی بهرز له گه ورهیی زرننگار بیدا وهک ته وهی که له سه رده می شاهه نشاه (گوستنیان) دا پرویدا که هۆزه کانی (فاندال) ی له ته فره ریکا ده ریه راند که (ئوستروقوت) ی له ئیتالیا دا شکاند که (فیزیقوت) ی له خاکی ئیسپانیا ده رکرد ته مانه یش هه موویان، له سالی (۶۲۷) ی ز. دا پرویاند بزم رهنکه تا ماوه یهک یه کیتی شاهه نشاهییه که ی سه رله نوی گپراه وه... هه روه ها، وهک له سه رده می (هیرکولی) دا پرویدا، که فارسه کانی شکاند و تا ناوچه ی رووباری (دهجله) یش راوه دووی نان.

هه روه ها شاهه نشاهی رۆمای رۆژه لات، تا ته ندازه یه کیش گه ورهیی ئابووری ده ست که وت چونکه (بیزانته) بوو بووه دوا بنکه ی بازرگانی له جیهانی کدا که ماوه یهک بوو بازرگانی له بیر چوو بووه وه...

مه ی و به هارات و لۆکه و کووتالی به رهه م ته هیتا و ته یفرۆشت به ده ره وه کپاره کانی شی بابی ته و شتانه ی که وه ریان ته گرت لئی، هپچیان نه بوو بیده نی، به نده نه بی که زۆریه یان (سلاط) ی یه کان بوون جا له بهر ته وه ی (بیزانته)، بازرگانییه که ی خوی له سه ر بنچینه ی قاریم دامه زرانده بوو وهک گومرگ و باج و ده سه لات ی فره مان ره وایی، شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژه لات، تا ته هات خۆش گوزه رانییه که ی پتری لئ ته هات توانی زپتیکی زۆریش کوکیاته وه، که له خاکی رۆژئاوا دا به زوویی له ناوا نه ته ما.

پایه پینیک که له سه ر روه که شی دامه زرابوو

ته وه نده هه بوو بریسک و هووره که ی له راستیییه که ی زۆرتربوو ته نانه ت هونه ری خانوو دروست کردنه که یشی که هه ر له شاری (فینیسیا) وه کشابوو تا گه یشتبوووه شاری (کیف)، زۆرتربه ورهیی و خۆ نوواندن ی تیا دیاربوو، نهک که لک و فره و بابته ی رۆشن و دیاردیی کراو، هونه رتیکی نه خش و نیگار و رهنگا وره نگی زۆرتربوو له هونه رتیکی ساختمان دروست کردن هه روه ها هه موو خانوو هکانی فره مان ره وایی روو که شتیکی گه وره یان زۆرتربه هه بوو له وهی که بینه جیگیایه کی قایم و باش دا پترراو له بهر ته وه پتوبست بوو (بیزانته)

(۱) گیانی: رۆحی.

(۲) پیرژن سوفیا: القديسة صوفيا.

هه موو ده م له خه باتدابی و بچی بگژ ته و خراپانه دا که خه ریک بوون له ده ر و ناوه وه دا په ره بستیخ و گه شه بکه ن.

هه رچی ناوه وه بوو، چینیکی خواروو له ناو شاره کاند پهیدا بوو بوو به وه وازی نه ته هیتا که به هه موو سه ره بستییه که وه نان و مه ی و رۆنی به سه ردا دابه ش ته کرا ته چوو ده ستیشی ته کرد به ئاژاوه نانه وه، که ته نجامیان به خراپ ته گه یشته. کوشتنی ته وانیش که پیتیان خۆش بوو بینه سه رته ختی شاهه نشاهی، کرابوو به ده ستوور، هه موو ده م رووی ته دا!... مه ترسیی هۆزه درنده کانی ش گه یشتبوووه ده روازی (بیزانته)، هه موو ده م له ئارادا بوو!...

هه رچه نده تورکه کان زۆر له وه وه دووربوون که بینه سه رچاوه یه کی مه ترسی بو شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژه لات.

به لām بوو بوونه هۆی ترس و له رز له ئاسیای ناوه راستدا ته و ترسه یش که به ناوه هیتانی ته وان ته هاته ناو دلّه وه تا هیندستان و زرتی (قه زوین) ی ته گرتّه وه گه وه ی تورکه کان ناوی خۆی نابوو: (گه وه ی نه ته وه کان و هه موو جیهان)!... ته و تورکه نه له کاتی ره وکردنه کانیاندا مه غۆله کانیان به ره و دوا کشاند بووه وه وایشیان لئ هاتبوو، تا ته هات ته وژمیان تینی ته سه ند به رامبه ر هۆزه کانی (لۆمبارد)، که له ده شتایییه که ی رووباری (دانوب) دا دائه نیشت ته مانه ناچار بوون بگه نه ئیتالیا و له سالی (۵۷۲) ی ز. به دواوه تا سه ر له ویدا بمیننه وه هه رچی مه غۆله کانی ش بوو، بوو بوونه سه رچاوه یه کی ترس و له رز بو (بیزانته) فره مانداره کانی (بیزانته) چ به پاره بی، یان به سه رانه، چه که کانی ته وانیان بو یارمه تی به کار ته هیتا!...

شیر په نجه له جه رگوه ناوی شاهه نشاهییه که دا په یدا بوو بوو!

به لām (بیزانته) هیشته به ته واده تی له دوورخستنه وه ی مه ترسیی مه غۆله کان دلّیا نه بوو بوو، له پر په لامارده رانی تازه ی بو په یدا بوو، که به جاری تۆقاندیان... هه ره سامناکی ته و په لامارده رانه عه ره به کان و بولگار هکان بوون چه ند جاریک پرویدا، که ته وه نده ی نه مابوو (بیزانته) بکه ویتته ژیر چنگی ته و په لامارده رانه وه به لām به زه بری پاره کانی و سه ربازه مووچه خۆزه کانی و (گره یۆنانی) یه که ی، خۆیی له ده ستیان رزگار کرد... ته م گرّه یۆنانیییه یش بریتی بوو له چه کیکی نه یینی، که به هۆی ته وه وه که شتییه کانی دۆژمنه کانی خۆی ته سووتاند ته میش به سایه ی شوینه که ی خۆیه وه پینک ته هات که که وتبووه ناوه ند ده ریا و گه رووی شاخی زپربینه وه...

نەخۆشییەکی شێرپەنجەیش پەیدا بوو، جەرگەهەناوی بیزانتەیی داتەپزاندا بەلام لە
 رۆماوە، هێزی بەرگەگرتنی بۆ مابوو، نزیکی هەزار سالتیک خۆی لەبەر ئەو
 نەخۆشییەدا راگرت!

بەلام... چ فەرمانەرەوایییەکی رۆژئاوایی ئەیتوانی لەو کاتانەدا خۆی دەرخوا و بلێ من
 هەل ئەگرم جێگای رۆما بگرمەوه!...

شەو زەنگەکەیی دێندەیی هێشتا هەرمابوو بەچنگ و بەزەبروزەنگ بوو:
 نووسراو خانەکانی سووتاند خۆتەنگاکی داخست نەتەوێک زانستەکانی خۆیان لە
 بێرچوو.

تەنانەت خۆتەنگەو و نووسینیشتیان لە بێر چوو.

بلاو بوونەوی زەبروزەنگ نوواندن و زۆرداریش پەکی بازگانی خست و وای لێ کرد
 کە هەر نەژی. شێوەی شت فرۆشتنیش وەک کۆنی لێ هاتەوه، بوو و بەبەت گۆڕینەوه
 چونکە یاساکی پاره و کاروباری بازگانی بەرێژاکی و خزانە پشت گۆی وای لێ هات
 هەموو ناوچەیکە گەورە بوو بەیەکێتیەکی ئابووری سەرەخۆ، بۆ خۆی، لە
 ناوچەکانی تر جۆی بوو بوو، پەییەندی پێیانەوه نەما بوو.

خۆی بەشی خۆی پەیدا ئەکرد شارەکان دەستیان دایە کاوول بوون و رووخان کێلگەکان
 بەرێژاکی و بەرەمیان تیا نەما رێگا کانی بەرێژاکی و پڕبون لە کەندوکۆسپ و
 بەرەڵست، بەکاری رۆشتن نەتەهاتن... بەنەمانی باجە رێکوپێکە کانی، بیری
 (فەرمانەرەوایی) وەک یاسایەک، لە ئارادا نەما!...

فەرەنسە لە کۆیە هات؟

جا لەناو ئەم دایزانی گشتییەدا، هۆزە پەلاماردەرەکان هەر بەوه وازیان نەتەهینا
 پەلاماردەن و بچەو لەیەکی تر لەناوچەکانی ئەوروپا، دەستیان کرد بەمانەوه و جێ گەرم
 کردنی خۆیان سەرکردەکانی ئەو راو و رووتکەرانیشت، کە هاوشانی خۆیان کردبوون
 بەسەرکردە، خۆیان کرد بەپیشەوای نەتەوێک، دەستیان کرد بەتێکۆشان بۆ ئەو مافی
 پیشەوایی دایزەری بۆ بەرەکانی خۆیان... جا لەناو ئەو هۆزە جەرمانییەدا کە خەریکی
 داگیرکردنی خاکەکانی شاهەنشاهی رۆما بوون، هۆزێک دەرکەوت، بەسەر هەموو هۆزەکانی
 تر دا زال بوو، زۆریشی پێ نەچوو خۆی کرد بەپیشەواییان... ئەو هۆزە هۆزی
 (فەرەنگ)ەکانی (سالی)بوو.

ئەمانە لەو خاکە شۆزەکاتانەوه هاتبوون کە لەملاو لەولای ئاورپی رۆباری
 (راین)وە... (کلوفیس)^(١)ی پیشەواییان بەهۆی ئەووە کە هاتبوو سەر ئایینی
 مەسیحی، توانی پیاو ئایینیە گەورەکانی مەسیحی بکات بەپشتیوانی خۆی و،
 بەرامبەر بەدۆزمنەکانی خۆی بوست، کە بەرەبرەکانیان لەگەڵ ئەکرد.

ئەم دۆزمنانە (کلوفیس)ە، پیاو ئایینیەکانی مەسیحی یان هەراسان کردبوو، بەوهی
 کە ئەیانگوت (مەسیح) کۆری (خو)نییە... بەم رەنگە (فەرەنگ)ەکان، بەهۆی کۆمەکی
 کلیساوە، توانیان جێی سەر و بۆ خۆیان بگرن و ببنە گەورە... رەنگ بوو فەرمانەرەواییەکی
 ئەلمانیایی لەناو خاکی (گال)دا دایە زاری، ئەگەر (کلوفیس) هۆزەکانی (ئەلمانی)ی لە
 سالی (٤٩٥)ی.ز.دا لە (تولیاک)دا نەشکاندایە... هەر و هەر دوورنەبوو خاکی (گال)
 بکەوتایە ژێر دەستی (بیرگەندی) یانە لە سالی (٥٠٧)ی.ز.دا دەرەکردایە... هەر و هەر
 لەوانەبوو خاکی (گال) بێتە (کاتالونیا)، ئەگەر (کلوفیس) هۆزەکانی (فیزیکوت)^(٢)ی
 نەشکاندایە... واتا خاکی (گال) بۆیەکا بوو بە (فەرەنسە) چونکە (فەرەنگ)ەکان بەسەر
 هۆزەکانی تر دا سەرکەوتن!...

وێژە لاتینی کەوتە گیانەڵاو

ناوی (رۆما) لە خاکی فەرەنگەکاندا ناوبانگێکی زۆری هەبوو، لەناو هەموو خاکی
 رۆژئاویدا هەر و هەر بوو... ئەم ناوە نیشانە یاسا و خۆش گۆزەرانی و ژبانی بەزمەرەزم
 بوو، لەگەڵ گەورەیی و دەوڵەتەندییدا هۆزە دێندەکانیش ئاوتیان بۆ ئەوانە ئەخواست،
 بەهەموو ئازاوە و دواکەوتووییەکی خۆیانەوه کەتیا ئەژیان... زمانی نەتەوێکەیش هەر
 لەسەرچاوەی زمانی لاتینیەوه دەرەتەو تەنیا ئینگیلتەرە نەبێ کە لەویدا هۆزە
 پەلاماردەرەکان توانیان لە شێوە جەرمانییەکان زمانیکێ گشت لای بۆ قسەکردنی خۆیان
 دابەشتن.

(١) کلوفیس یەکەم (٤٦٥-٥١١) لە ٤٨١دا بوو یەکەم مەلیکی فەرەنسا لە فەرەنگەکان، لە ئەسڵدا
 ژەرمانی بوو، سەرەتا بێرست بوو دوا بۆ مەسیحی.

(٢) فیزیکوت یان گوتەکانی رۆژاوا کە لە ئەوێکی ژەرمانی کۆن بوون و لە ولاتی سکاندناوایو
 دابەزی بوون، هاتە باکووری دەریای رەش و دوا شەڕ و پێکادانیکی زۆر لەگەڵ نەتەوێکەکانی بەلکان
 و یۆناندا لە ٣٧٥ یۆنە دووبەشی: گوتەکانی رۆژەلات و ئەمانیش لە ولاتی فەرەنسەدا جێگیربوون و
 پێیان دەوترێت گوتەکانی رۆژاوا و دوا بۆ ئیسپانیاشیان گرت و دەوڵەتەکیان مایەوه تاهاتی
 ئیسلا مەکان.

له ئیتالیاییدا (ئەستروگوت)ەکان خۆیان خەریک کرد بەووەوە که پەیکەرێکی وەک شاهەنشاهیی رۆما بۆخۆیان دروست بکەن... تەنانەت یاساكانی رۆما بەتەنشت ئەو یاسایانەو مانەووە که جەرمانییەکان دایانابوو هۆگری بووبوون ئەمە بەم ڕەنگە بوو، تا کاتیکی وەها هاتە پێشەووە ڕەگەزەکان هەموو تێکەڵی یەکتربوون و پێویستی خۆی نوواند که چەند یاسایەکی گشت لایی رێکوپێک بەیترینە گۆڕەووە ڕەگەزەکان لەناو یەکتەردا توانەووە.

زمانەکان و ڕەوشت و خووەکانیش هەروەها لەناو یەکتەردا توانەووە... ئەوساکە وێژەیی لاتینی کەوتبوو گیانەلاووە.

هەروەها هونەریش گەراپوووە پاشەووە، زۆرتر لەهە سەردەمی پێش میژووی ئەکرد، نەک لەو تەواوییەکی کە خوێندەواری یۆنان و رۆما پێکیان هێنابوو...

جا لەشیوەیەکی سست و بەئەرك و ئازاردا، نەتەووەکان دەستیان کرد بەپەیداوون چونکە خونکارە درێندەکان خاکەکانی خۆیان، چەشنی سامانی تالانیی کە لە جەنگدا دەستیان ئەکەوت، لەناوێند کۆرەکانیاندا بەشیان ئەکردن گەلیک لە خێزانە فەرماندارەکان لەناو چوون سەردارەکانیش دەستیان کرد بەکوشتاری یەکتەری هەرچی ئەمیان دروستی بکردایە و دای مەزاندایە ئەوێ تریان ئەو ڕووخانە و هەلی ئەوێشاندەووە.

شارلمان کلیلەکانی ئۆرشەلیم وەرئەگرێ

بەلام خونکار (شارل) کە لە سالی (٧٧١)ی زایندا چوووە سەر تەخت لەو پاش بەناوی (شارلمان)ەو ئەناسرا، توانی شاهەنشاهیەکی راستەقینە دامەزرێنێ بەلام لەژێر سیبەری فەرەنگەکانداو چونکە لە سالی (٧٧٤)ی ز.دا لەشکری (لۆمباردیا)^(١)ی لە ئیتالیادا شکاند ئەلمانای خستە سەر خاکەکەیی خۆی سەکسۆنەکانیشی تۆقاند بەسەر (ئافار)ەکانیشدا زال بوو، کە ئەمانە چوونە سەر ئایینی مەسیحی و خاکەکەیی خۆشیان کرد بەسنووری رۆژەلاتی خاکی (شارلمان)... ناوی ئەو خاکەیشیان نا (مەجەر)... (شارلمان) لە هیچ کۆتییەکدا نەشکا. لە ئیسپانیادا نەبێ مردنی (رۆنالد)ی برای لە گەلی

(١) لۆمبەردیا: دەرێکە کەوتۆتە باکوری ئیتالیا، بەدامینی چپای (ئەلپ)ەو لە نیوان سویسرا و دەریاچەکانی مازیبوورە و کۆمۆ و گاردا و رووباری پۆ، پانتاییەکەیی ٢٣/٨٥٠کم، ژمارەیی دانیششتوانیشی ٨,٨٨٢,٠٠٠ کەسە، پایتەختەکەیی میلانۆیە، بەروبوومەکانی: کشتوکال و لەوێرگای زۆر و پەنیرێکی بەناوبانگ، دەوڵەمەندترین دەرێکی پێشەسازیە لە ئیتالیادا.

(رونیسفال)دا بوووە کەینەوبەینەیکە وەها کە گەلیک چامە (قصیدە)ی نایاب نایایی لەسەر گوترا...

لە رۆماییدا کە (شارلمان)، لە سالی (٨٠٠)ی ز.دا، بەلێنیدا (پاپا) بپاریزی لە دوژمنەکانی، خونکار کلیلەکانی ئۆرشەلیم یاخود (بیت المقدس) و کلیسای بێشکەیی پیرۆزی وەرگرت^(١).

جا هەر لەبەر ئەمەیی کە ریزی لێ بگیری، پاش ناوی شاهەنشاه (ئیمپەرآتۆر)ی پێشکەش کرا، کەلەوێش ئەو پاش ناو هەر بەفەرماندارە گەورەکانی رۆما ئەبەخشا... (بیزانتە) لەسەر ئەمە هەلی دای بەلام (شارلمان)ی خونکاری رۆژئاوا، لەگەڵ ئەویشدا ئەوێندەیی نەماوو کە (ئیرین)^(٢) شاهەنشانی^(٣) رۆژەلات مارە بکات... ئەوساکە و دەرئەکەوت، کە خونکاری فەرەنگەکان، توانی هەموو نەتەووە مەسیحییەکان بکات بەیەک هەروەها سەرلەنوێ گەورەیی شاهەنشاهی رۆمایش زیندوو بکاتەووە...

شارمانی گەورە شاریی نەبوو

لە راستیدا، (شارلمان)، گوتی لەو نەئەکردەووە، کە سەرلەنوێ ئاوەدانێ رۆما و پێشکەوتووییەکەیی زیندوو بکاتەووە بەلام بۆ ئەمەیی ئەوێ بۆ بچیتە سەر، پێویست بوو شاریی بوايە، کە ئەوێش لەوێ دوور بوو!...

ئەمە راستە، کە ئەو شاهخانە^(٤) (بلاط)یەکی بۆ خۆی دروست کرد و دایمەزراند بەلام ئەو شاه خانەییە لە (ئیکس لاشاپل) دابوو، نەک لە رۆمادا...

ئەویش راستە کە ئەو باووباپیریکی لاتینی بۆ خۆی دۆزیبەووە کە گەلیک خوێندنگای کردەووە کە فەرمانیدا نووسراووەکان و یاسا کۆنەکان لەسەریان بنووسریتەووە.

بەلام تا فیری خوێندنەووەبوو، قیر ووتی چەق!... ئەو زمانی لاتینییشی کە زیندوویی کردەووە، وێنەییەکی کال بوو لە زمانی لاتینی کۆن تەنانەت لەم ڕەنگەیشدا، گیروگرتی

(١) کلیسای پێشکەیی پیرۆز: واتا (کنيسة المهد المقدسة) کەوا لە فەلەستین. لە شاری قودس.
(٢) ئیرسین یان ئیرینا: شارێکی بیزەنتی بوو (٧٩٧-٨٠٢) ژنی لاوونی چوارم بوو، سەرۆکاری (کۆستەنتینی شەشەم)یشی دەرکرد کە کۆری خۆی بوو تا جەلەوی حوکم بگریتە دەست، بەرگریەکی چاکی لە کەنیسە دەرکرد و دەبیرست دەسەلاتی بچەسپیت.

(٣) شاهەنشانی: راستتر= شازن

(٤) شاه خانە (بلاط): راستتر= کۆشکی شا.

زۆرتياپوو، که بۆ پياوان به دليان نه بوو^(۱). له بهر ئه وه هه ر له ناو زاناكاندا مايه وه...

ئهو هونه رهيش که زیندووی ئه کرده وه، چاولیکه ریه کی به د فه سالی تیا بوو بۆ هونه ری بیزانتیه کان...

ههروه ها شارلمان خه ریکی ئه وه دیش بوو که شاهه نشاهییه کۆنه که، له کۆری ئابووریشدا زیندوو بکاته وه... پێگا کۆنه که ی چاک کرده وه. دهستی کرد به ئاسان کردن و پیک خستنی کیشانه و پیتوانه کان هانه یشی دا بۆ گه رانه وه بۆ سه ر یاساکانی پاره هه ندی پاره ی تازه ی له زیوو دروست کرد ههروه ها دهستی کرد به هانه دان بۆ بازار دانان به بۆنه ی ئه وه جه ژنانه وه که هه موو سالییک دووباره ئه کرینه وه و هک جه ژنی (پیرده نیس) به لام ئه م کارانه له ژوو هیز و توانای شارلمان وه بوون. که له شیوه یه کی ته وادا پیک بیتن... به لێ واپوو، ئه وه له وزه ی ئه و دانه بوو که سه ره له نوێ خوینی گه ش به ته وژم بخاته وه ناو ده ماره کانی رۆژئاوا وه تا زیندویتی و چست و چالاکي تی بخاته وه... جا له بهر ئه وه ئابوورییه که، له شیوه یه کی سه ره تاییدا مايه وه... شارلمان هه رچه نده کۆششی تیا کرد هه ر لادییانه مايه وه... شارلمان نه ییتوانی ئه و یاسا بچوو که سه ره به خوێانه بکات به یه ک، که له سه ر بنچینه ی (به شی خو کردن) دامه زرابوون، که له ئه نجامی سه ره گهردانی پشیوی چهرخه تاریکه کان پهیدا بوو بوون...

سه ره تاي ده رکه و تني فه رمانه وایه کانی ئه وروپا له شیوه ی تازهیدا

ئهو کۆشکه زنگکاریه یه که (شارلمان) دروستی کردبوو، کۆشکیکی له رزۆک بوو، ئه له رایه وه، پایه کان قایم دانه رپێژرابوون، بۆ جی نشینه کانی به ئه رک و ئازار بوو.

ته نانه ت (لوبسی خواناس) که یه کییک بوو له جی نشینه کانی ئه و، له کاتی فه رمانداریدا تووشی ته نگوچه له مه و گیروگرفتییکی زۆرهات، بی ئه مه ی بتوانی ئه و یه کیته ییه ده سته کده، خۆ هه له به سته ی، که بۆ ئه و شاهه نشاهییه پیک هینرابوو، پته و بکات شاهه نشاهییه که وای پیک هاتبوو: که بریتی بوو له کۆمه له یه ک نه ته وه ی جوێ جوێ و دوو له یه ک، ره نگییکی رۆمایی لێ درابوو، به لام باش پیکه وه نه سازیترابوون، چاک له گه ل یه کدا ریک نه خرابوون، له سه ر بنچینه یه کی ته واو پته ویش دانه مه زریترابوون... زۆری پێ نه چوو، کوره کانی شارلمان، ئه و که له پوره بار گرانه ی که له پاش مردنی باوکیان،

له سالی (۸۴۳) ی. ز. دا بۆیان به جی ماپوو، به پیتی ره وشت و خووی فه ره نگه کانی ئه و سا، له ناو خوێاندا دابه شیان کرد... په یاننامه ی (قهردان) بۆی کردن به سی به شه وه، که له وه پاش، زۆری پێ نه چوو خا که کانی: (فه ره نسه) و (ئه لمانیا) و (ئیتالیا) یان لێ په یدا بوو...

جا به مه دارشتنی بنچینه کانی نه ته وه کانی ئه وروپای تازه ته واپوو، له گه ل زمانه بنچینه ییه کانیدا...

هه رنه ته وه یه کیش له م نه ته وانه، له دوو نه ته وه که ی تر جیا وازبوو... ههروه ها زمانه کانیشیان له گه ل یه کتردا جیا وازبوون... هیچ ماوه ی ئه وه دیش نه ما، که بکرتن به یه ک یاخود له یه کتر نزیک بکرتنه وه...

سه رنج:

مامۆستا لیره دا ده سنووسه که ی ته واو کردوو له ده فته ره که په ری سپی زۆری پته و ماوه، لاموایه باسه که ی ته واونه بووه، به لام خۆشی هیچ ئیشاره یه کی بۆ ئه مه نه داوه.

به وه دا وای بۆ ده چم که ته واو نه بووه چونکه له ده سنووسه کانی تریدا که ته واو ده بوون ده ینووسی (پرایه وه) و بهرواری ئه و رۆژه یشی له ژیردا داده نا.

ئه حمه د

۲۰۰۳/۷/۱۲

(۱) بۆره پیاوان: خه لکی ساده (عامه الشعب).

رۆژ و فرمان

ئەم نووسراۋە: كۆنترىن دەستورى رەۋشەت و خوى تىدايە لە مېژوۋى مۇقايەتيدا

ھەسيوود

بويژى كۆنى يۆنانستان نووسىويەتى

ئەم پىغەمبەرەش ئىنجىل و دەستورىكى ھەيە!

لە چەرخىكى وادا ژياۋە، كە رەنگە پىش سەردەمى زۆر لەو پىغەمبەرەنە كەوتىپى كە ناويان لە نووسراۋە ئاسمانىيەكاندا ھاتوۋە و ناسىوومانن. لەگەل ئەۋەيشدا پىيا و دەتوانى لە يەكچوونىكى زۆر بدۆزىتەۋە لە ناۋەند ئامۆژگارىيەكانى ئەم و ئامۆژگارىيەكانى پىغەمبەرەكاندا. تەننەت ئامۆژگارى و ايشى ھەيە، كە لە شىۋەى نووسىن و دارىشتى وشەكانىدا، ھەر لەو قسەى تىگەيشتوۋان و ئامۆژگارىيەكانە دەكات كە لەسەر زمانى ھەندى پىغەمبەرەنە لە (تەۋرات)دا ھاتوۋن... ئەم پىياۋە ناۋى (ھەسيوود)ە^(۱) بويژىكى گرىكى بوۋە. نامەكەى بريتى بوۋە لە: بانگكردنى مۇقايەتى بۆ سەر (كردەۋى جوان) و، (رەۋشتى پاك)، بۆ (ئاشتى). ھەرۋەھا بۆ ورياكردنەۋەى سەردارە زۆردارەكان و، دادگەرە بەرتىلخۆرەكان بوۋە لە پاشەۋژى خويان. (ھەسيوود) يەككىك بوۋە لە پىغەمبەرەنە (بىر) و (رەۋشت). لە سەردەمىكى و ايشدا پەيدا بوۋە و، ئەم (ئىنجىل)ەى خۆى نووسىۋەتەۋە، كە ھىشتا مۇقايەتى لە يەككىتى خودا و لە پەرسىنى خودايەكى تاك و تەنيا و بى ھاۋتادا شارەزا نەبوۋە!

خاۋەنى پايەيەكى ھەرە گەۋرە لەناۋ مۇقايەتيدا

(ھەسيوود) بويژىكى و بوۋ كە لە سەردەمى خۆيدا ناۋبانگىكى و اى دەركرد لە ناۋبانگى (ھۆمىرۇس) گەۋرەتر بوۋ. كەچى نووسەرەكان ھۆنراۋەكانى ھۆمىرۇسيان، دەم بەدەم و دەست بەدەست دەگىرپايەۋە، بەلام لاين لە ھۆنراۋەكانى ھەسيوود نەدەكردەۋە... ھۆى ئەمەيش ئەۋە بوۋ كە ھەسيوود بويژى كارەساتى رۋوداۋ و راستەقىنە بوۋ... بەلام مۇقايەتى دلى بۆ بابەتى ئەندىشەيى دەۋىشت، تا لە رۋوداۋى راستەقىنەى ژيان دوورى بخاتەۋە!...

بەللى ھەسيوود و بوۋ كە بەيەكەم ئىۋنە دادەنرى لە مېژوۋى مۇقايەتيدا بۆ پىياۋىكى خاۋەن نامە، كە ئەۋە بخاتە سەر ئەستۋى خۆى: دەست بكات بەلىكۆلىنەۋە و، شىكرەنەۋە و، سەرنجەدان لە رۋوكەشەكانى ژيان بۆ ئەمەى لە كانگاي ئەۋ ژيانەۋە واتاى قول قول دەربەيتىتە دەۋە. ھەرۋەھا لە رېگەى دل و دەروون و مېشكى خۆيەۋە، پەى بەچاكترىن نامە و باشتىن دەستور ببات بۆ مۇقايەتى لە ژيانىدا... جا ئەۋ ھەست و نىازە نەيتىيە بەرز و پىرۆزەى كە دەكەۋتە دلىيەۋە و، دەكەۋتە دەروون و ھۆشەيەۋە، ھەسيوود، وايدەزانى پەيامىكە و لە بارەگاي شاخەكانى (ئۆلىمپوس)ەۋە بۆى دى...

جا (ھەسيوود)، لەم رۋوۋە، بەمامۆستايەك لە مامۆستاكاني مۇقايەت دادەنرىت... تەننەت، بەيەكەم مامۆستاي ئەم جۆرە بابەتەيش دادەنرى، كە ھەتا ئىستا مېژوۋ دەريخستۋە!...

ئەم دەستورەيش كە ھەسيوود بلاۋى دەكردەۋە و مۇژدەى سەرنەنجامى چاكى دەدا بەۋانەى كە بەكارى دەھىن ئەمە بوۋ: (ھەرچى دەلىيت بەنەتەۋەكەت لە (دادپەرۋەرى) و (راستى) و (چاكى) دەرنەچىت!...)...

بەپەرۋشەۋە بوۋ، ھەرۋەك نامەى خۆى دەگەياند بەچىنى بلند، ھەرۋەھا بېشىگەيىتى بەچىنەكانى ناۋەرەست و ھەژار لەناۋ نەتەۋەدا... ئەۋ ۋەك ھۆمىرۇسى نەكرد، كە كۆمەلە ھۆنراۋەكانى خۆى ھەر بەرە رۋوى سەردار و كارىدەستەكان كىرەۋەۋە... ھەسيوود بەپەرۋشەۋە بوۋ رەنج و تىكۆشەينەكەى كەلكى بۆ ھەمۋان بېيت... ھەسيوود ھەر ۋەك باۋكىك بوۋ كە بىيەۋى قسە ژىرەكانى خۆى، لە شىۋەيەكى خۆشەيستانە و دادپەرۋەرەنەدا، بەسەر مندالەكانى خۆيدا دابەش بكات. ئەگەر يەككىكى بى دەسەلاتى لەناوياندا بدىيە، يارمەتى دەدا. ئەگەر يەككىكى سەركىش و زۆردارىشى لەناوياندا

(۱) ھەسيوودس Hesiodos سەردەتاي چەرخى ھەشتى پ. ز:

شاعىرىكى يۆنانىيە، بەشەيرە فىركارىيە ئەدەبىيەكانىيەۋە بەناۋبانگە كە بە (كار و رۆژان)ەۋە ناسراۋە.

ئەم نامىلكەيەى مامۆستاش پوختەى ئەۋ شىعەرەنەيە و نوپشكىك لە بەسەرھاتى.

بەلام بەداخەۋە، ۋەك لە دەسنوسە ئەسلىيەكەشم رۋانى، مامۆستا ئىشارەى نەداۋە بەژىدەرى ئەم باسە و يا نووسەرە ەدەبىيەكەى و سالى چاپكردنەكەى.

بدیایه، ئاموژگاری دهکرد و ڕینگای پیشان ددها... جا ههسیوود بهم جوړه بوو: یارمه تی ههژاری ددها، ڕینگایشی بهسهردار پیشان ددها، بۆ ئهوهیش خهباتی دهکرد: که ههموو لایه که به (خۆشی) و (ناشتی) و (خۆشگوزهرانی) یهوه بژین... لهم کردهوانهیش له کردهوهی پیغه مبه ره کانیان دهکرد... جا له بهرتهوه سهرت سووړ نه مینتی له وهی که ههندی کهس له سه ره گۆره که یان نووسی بوو: (ئه مه گۆری ههسیوود، که خاوه نی پایه یه کی هه ره گه وه بووه له ناو مرۆفدا). که یه کینک له بوژه کانی کۆنیش بهم جوړه لاواند نه وهی بۆ کرد بوو: (ئه ی ههسیوود!... خودا چاکت بۆ بکات... تۆ ئه وه کهسه بویت که ته رازووی (ژیری) و (تیگه یشتوویی) ت گرت بوو به دهسته وه بۆ مرۆفایه تی!).

براکه ی زۆرداری لیکرد... ئه ویش بۆیه کا ئینجیله که ی خۆی نووسییه وه!:

ههروهک زۆره ی پیغه مبه ره کان، ئاژله یان ده له وه راند، ههسیوودیش له مندالیدا مه ری ده له وه راند. ههروه ها، له پاش مردنی باوکیشی، دهستی کرد به چاندن و کشتوکال له گونده که ی باوکیدا بۆ ئه مه ی له ناو نه چی. به هۆی ئه وه وه شاره زایی و ئاشنایه تییه کی وای پهیدا کرد له چاندنی کشتوکالدا، که له وه پاش، توانی کهسانی تر فیری زۆر شت بکات له بابهت چاندن و کاروباری کشتوکاله وه، ههروه ها له بابهت ئاو و با و که شه کان و گۆرینی که شه کانه وه، له بابهت ڕۆژه کانه وه که کامیان بۆ کاروباری کشتوکال باشت ره کار دین!.

ئه و ماله ی ههسیوودی تیدا گه وه بوو بوو، بچووک بوو. بریتی بوو له خیزانییک که له چوار کهس پیکهاتبوو: باوک و دایکیک و دوو برا، که ههسیوود یه کینک بوو له و دووانه، (بهرسیس) ییش یه که که ی تریان بوو. که باوکه که مرد، گونده که بۆ ههردوو براکه مایه وه. به لام چاوریستی سوار دلی (بهرسیس) بوو. خۆی کوتایه کن سه دراره کان. نوقمی کردن له دیاری و داهات و بهرتیلدا. ئه وانیش کارتیکی وایان کرد که (بهرسیس) به شی هه ره گه وه ی له که له پوره که ی باوکی بهر بکه وئ. (ههسیوود) ییش به دلتیکی پر له داخه وه ئارامی گرت، تا براکه ی هه رچی سامانیکی هه بوو له به زموره زم و خۆشرا بواردندا به ختی کرد. تا ناچار بوو په نای هینایه بهرده می، بۆ ئه مه ی به زه یییه کی پیدا بیه ته وه و دهستیکی بگری. به لام ههسیوود گوپی نه دایه و دهستی یارمه تییشی بۆ درێژ نه کرد، (بهرسیس) ییش، به دخوویی وای پی کرد، که په نا به ریتته بهر دادگاگان. پشت ئه ستووریش بوو به خۆی، که به هۆی بهرتیل دانه وه، ده توانی کار له دهروونی دادگه ره کان بکات. ههسیوودیش به هۆی ژیری و تیگه یشتوویی خۆیه وه په یی به وه برد که وا چاکتره خۆی

نه خاته بهردهم ئه و دادگه ره بهرتیلخۆره چا و چلیسه نه. هه ره شه ی له براکه ی خۆی کرد، تیگیگه یاند، که په نابردنه که ی بۆ ئه و جوړه دادگه رانه هه له یه که، له وانه یه ئه وه نده ی دهستی ده که وئ به هۆی یارمه تییه به په نگه که ی ئه وانه وه، که به فرۆفیل پیک دی، ئه وه نده زۆرتری زیان لی بکه وئ!...

داوای له براکه ی خۆی کرد که هه ردوکیان (زیتفس) ی گه وه ی خودا کانی یونانییه کان بکه ن به ناو بژیکه ره له ناو خۆیاند. جا ئه م ئاموژگارییه بوو که ههسیوود خستبویه ناو ئه و چامه (قصیده) یه وه که به ناوی (ڕۆژ و فرمان) وه هه لیبه ست بوو. وا له خواره وه ئه و چامه یه ت به کورته کراوه یی پیشان ددهین:

ئه ی خودا کانی هۆنراوه

ئه ی خودا کانی هۆنراوه!... ئه ی ئه وانه ی که به هۆی گۆرانی گوته وه ناویانگ ده به شنه وه... له بابهت (زیتفس) وه قسه م بۆ بکه ن... به پیا هه دلدانی باوکتانه وه گۆرانی بلین، که بلاوکرده وه ی ناویانگی مرۆف به ده ست ئه وه. حه ز بکات: بلاوی ده کاته وه. حه ز بکات بلاوی ناکاته وه. چونکه بۆ (زیتفس) ی گه وه ئه وه ئاسانه، که هیز بخاته له شی مرۆقی لاواز و کزه وه که هیز له له شی به هیز بکاته ده ره وه، که پایه ی پیاوی لووتیه رز نزم بکاته وه که پایه ی پیاوی بچووک به رز بکاته وه. که پیاوی خواروخیتچ راست بکاته وه که ئه وه ی پیاوی سه هنده و تووړه و ترۆیه لووتی بشکینتی...

که واته ئه ی (زیتفس)! ئه ی خاوه نی هه وه تریشقه ی ئاسمانی! ئه ی دانیشتووی سه ر ته ختی په روه ردگار! گوتم بده ری و ته ماشایه کم بکه. له رووی چاکه ی خۆیشتنه وه یاسا دابه زیتنه تا فه رمانه وایی بکات.

ئه و ناکۆکییه ی شه ری لی پهیدا ده بن

ئه و ناکۆکییه ی به ره ره کانی لی پهیدا ده بن

به لام تۆ ئه ی (بهرسیس) ی برام! گوئ بگره بام له بابهت کاروباری راسته قینه وه گفتوگۆت له گه لدا بکه م: خه باتکردن هه ره یه ک ره نگ نییه. له جیهاندا دوو جوړه خه باتکردن هه یه. جا ئه گه ره باش لییان ورد بیسته وه بۆت ده رده که وئ که یه کیکیان هه لده گری پیدایه هه لده دیت یه کیکیشیان هه لده گری خراپ لینی بدویتی. به لام جیاوازی ئه و دوو جوړه خه باتکردنه یه جگار گه ورده یه، یه جگار ئاشکرایه. چونکه یه کیکیان پال

ئافرهت چۆن دروست كراوه

خوداكان ھۆى ژيان له مړوڅ دشارنهوه. تويش دتتوانى، بى ئهمه ئهرك و نازاريكت بېته بهر، بهسايه فرمانى پوژيكتهوه، بهشى ساليكى تهواو بهرهم بۆ ژيانى خوت پيدا بكهيت. بهلام كه پياو زۆردار بوو، ئه كيتلگهيهى كه گا و ئيستىر، به پوژان كاربان تيدا كردهوه و، ماندووبون تيتيدا، دهيكات بهدهشتيكي كاكى بهكاكى كه هيچ بهرهميكي لى پيدا نه بى. ههروهها پوژيش وا لى دهكات له تويى ههورهكاندا ئاوا بى. خوداكان ھۆى ژيان له (مړوڅ) دشارنهوه.

پوژيكت له پوژان (زيفس) كه گهوهه ههموو خوداكانه، ئه وهيانه له (مړوڅ) شاردهوه. ئهويش لهسهر ئهوه بوو كه (بروميثيوس)ى زۆرزان فروفيللى لى كرد. (زيفس) ئاگرى شاردهوه. بهلام (بروميثيوس) ئاگرهكه لى دزى، بۆ ئهمه مړوڅايتى كه لى لى وهربگرى. ئهميش ئاگرهكه لى لووله قاميشيكتا شاردهوه، نهوهك (زيفس) كه خوداى ههورهتريشقه و كۆمهله ههورهكانه ئاگاي لى بى و چاوى پى بكهوى. ئنجا كه (زيفس) پى زانى بهتورههونيكتهوه قيزاندى بهسهريدا، پى گوت: (بروميثيوسهكه لى ههموو كهس زۆرزانتر!... وام ديته بهرچاو كه دلت خوشه بهوهى منت چهواشه كردهوه و ئاگرهكه لى دزبوم. دهك خوت و ئهوه كهسهكه دهبيت بهجيتوشينت لهناو مړوڅدا، توشي دهرديك بن كه لى گهوهتر نه بى!... ههرجى (مړوڅ) يشه، لهجياتى ئاگرهكه دياربىهكى پر له نازاريان پى دهبهخشم!... دياربىهكه، شتيكى وا ده بى، كه دلى ههموويان پر بكات له خوشتى. خوشتيان ههست بهوه ناكه كه ئهوهى دهىگرنه باوهشتيان، دهبيت هوى سهرگهردانيان!...).

ئا بهم پهنگه بوو، كه باوكى مړوڅ و خوداكان قسه لى دهه دهرپهري. ئنجا بهدهنگيكي بهرزوه دهستى كرد بهپيكتههين. پاش ئهوه فرمانى دا بهخوداى بهناوبانگى ئاگرهكه زوو بهزوه گل و ئاو تيكه لى بههكتر بكات. پاش ئهوه دهنكى پهگهزى مړوڅ و هيزهكه بخته ناو قورهكهوه، تا پهيكهري كچيكي جوان و شوخوشهنگى لى پيدا ده بى، كه له شپوهى دهموچاويدا له (ژن خودا) نهمرهكان بكات. پاش ئهوه فرمانى دا به (ئهثينا) كه فبرى دورووماني بكات و چين و نهخش و نىگار كردن لهسهر جلويهرك، بۆ ئهمه بىتوانى ههموو جوهره جلويهركيكي بۆ خوشتى بچنى و دروست بكات... فرمانيشى دا به (ئەفروديت)ى زىپىن، كه دلنهرمىي و ئارهزوى بهتىن و تاو خهه و خهفهت بخته ميشكييهوه، بهجوژيكي وا كه ههموو ئەندامهكانى لهشى له كهلك بخت!... فرمانيشى

بهپياوهوه دهنى بۆ جهنگيكي بهد و خراب، بۆ كوشتاريكي زۆرداران. لهبهرئهوه ههرجى دلنهرمى و بهزه بى پيدا هاتنهوه بهكه هيه تيدا نيه. جا هيچ مړوڅيكت نيه كه ههز لهو جوهره خهباتكرده بكات. جا كه هيز بهكارى خوئهوه خهريك بى، كه جيبه جيتكردى فرمانى خوداكانيش بهكاريكى پيويست دابنرى، ئيتىر پيويسته لهسهر ههموو مړوڅيكت ئهوهندهى ههلههگرى، ريز له ناكوكيى سهخت بگرى و نازيشى بكيشى. بهلام جوهرهكهى ترى خهباتكردن، برىتبه لهوهى كه كورى ههره گهوهه تاريكى و كورى (كرونوس) - سهردهم - دايمه زاندهوه كه لهسهر تهختى ئاسمانى دانيشتوه و له ههموو لايهكى ئاسماندا دهئى... ئهوه لهوه پيش لهناو زهويدا دايمه زانده بوو... لهبهرئهوه له براكهى خوشتى زۆرتىر دلى بهمړوڅ دهسووتى. چونكه ئهوه گالته بهپياوى گيتوويژ و شل و شپاوه دهكات. ههروهها كردهوه چاكهكانى كهسانى تريشى پيشان دهات، بهوه مه بهسهكه دراوسى زانى دراوسيهكهى خوشتى رووه دهوله مهندي دهچى، بهرههكانى لهگهله بكات، جا ئهوه جوهره ناكوكييه بۆ مړوڅ كه لى هه به!... جا ئهوه (بهريسي) ئهوه قسانه بخهه كانى دلتهوه و، لهبىرت نهچنهوه... مهههله ناكوكيى پر له پشم و قبن بكهويتته ناوهند خوت و فرمانهكهتهوه ياخود ناوهند دلت و فرمانهكهتهوه. كهچى تو هوش بهخوت نهماوه. چاو و گوشتى خوت داوهته ناكوكييهكانى پيش دهه داداگان. چونكه ههه كهسى خوشتى بخته داوى داداگان و كهينهوبهينه بهردهم داداگانهوه، پيويسته ئهوهنده پارهى هه بى، كه بهشى ژيانى ساليكى تهواوى بكات. جا ئهوه گههه زور له لا بى، دهتوانيت بكهويتته ناو ناكوكى و شهروشتوپهوه لهسهر زهوييهكانى كهسانى تر... بهلام تو ههلى وات دهست ناكهويت. چونكه تو ههچ زهوييهكت هه بهوه و ههچ بهرهميكت دهست كهوتوه، لهناوت بردوه. كهواته بام ئيست ئهوه ناكوكييهكهوتوته ناوهند خوم و خوتهوه بىپريپينهوه ئيمه له دابهشكردى سامانى باوكمان، كه لهپاشى بهجى مابوو، بووينهوه. بهلام تو بهشى ههه گهوههت بۆ خوت داگير كرد. ئهمهيش كاتى بۆ تو پيكت هات، كه يههگار دهست بلاويت كرد بهرامبهه سهرداره چاوچليست و چاوپريسيهكانان، كه له كاتى تهماشاكردنى ئهوه جوهره شهروشتوپ و ناكوكييهكانه لايهنى ههوههس و ئارهزوى خويان دهگرن، نهك راستى و دروستى، نهك مافپههستى و دادپههروهرى!... ئاى لهوانه كه چههه ناشى و نهزان!... ئهوانه هيچ لهوه تيناگهه كه (نيو) له (ههموو) چههه زۆرتىر!...

دا به (هیرمیس)ی سهرکرده، که په یامبه‌ری خوداکان بوو، می‌شکپکی وا بخاته که‌لله‌یه‌وه، که ههرچی واتایه‌کی شهرم و نابروو هه‌یه تییدا نه‌بی، سروشتیکی وایش بخاته له‌شیه‌وه، که پر بی له هه‌موو جوړه چه‌واشه‌کردن و پتچوپه‌نایه‌ک!...

ثافره‌ت سهرچاوه‌ی هه‌موو دهره و خه‌مپکه

(زئفس) به‌م په‌نگه بوو، که فه‌رمانی دا. ئه‌وانیش هه‌موو ملکه‌چییان به‌رامبه‌ری نواند. تاوکی پی چوو، خودای به‌ناوبانگی له‌نگ، خودای ئاگر به‌و شیوه‌یه‌ی که (زئفس) ئاره‌زووی کردبوو، په‌یکه‌ری کچیکی نابرووداری دروست کرد. (ئه‌ئینا) یش خاوه‌نی چاوه‌گه‌شه‌جوانه‌کان، کچه‌که‌ی رازنده‌وه و، جلوپه‌رگیکی به‌جگار ناوازه‌ی له‌به‌ر کرد... به‌لام خودا ژنی جوانی و ملکه‌چی، خاوه‌ن شکوی به‌رز و پیروژ، خشتی زتپینی پی به‌خشی!... کچه‌ده‌رگه‌وانه‌کانی ئاسمانیش، که خاوه‌نی قژسه‌ری دل‌کشکه‌رن، شاه‌کلاو‌تیکیان کرده‌سهری، که له‌گوله‌کانی ده‌می به‌هار دروست‌کرا بوو!... (ئه‌ئینا) یش، به‌ژنوالا‌که‌ی، به‌جلوپه‌رگ و بابه‌تی ناوازه و گه‌وره‌بیه‌وه رازنده‌وه... به‌لام په‌یامبه‌ری خوداکان، ده‌روون و هه‌ناو و می‌شکی پر کرد له‌قسه‌ی درو و فروپیل و چه‌واشه‌کردن و، سروشتی پر په‌نگ و په‌راویز، بۆ ئه‌مه‌ی ئاره‌زووی (زئفس) به‌نییته‌جی، که خاوه‌نی هه‌وره‌تریشقه‌ی گرمه‌گرم‌داره‌!...

په‌یامبه‌ری خوداکان، ده‌نگی خسته‌له‌شیه‌وه. پاش ئه‌وه ئافره‌ته‌که‌یشی ناو نا (به‌نه‌دوړا). ههر که‌سی‌کیش له‌سهر چیا‌ی (ئولیمپوس) دا دانیشتبوو، یاریه‌کی پیشکه‌ش کرد... جا ئه‌م ئافره‌ته، بووه ژان له‌و مرؤ‌ق‌ایه‌تییه‌ی که به‌ره‌نجی شانی خو‌بان، نانی خو‌بان په‌یدا ده‌که‌ن! جا ههر ئه‌ونده (زئفس) له‌م دا‌وانه‌وه‌یه‌ی خو‌ی بووه‌وه، که ئه‌ونده به‌وردی کردبووی، که‌س به‌رگه‌ی جوانی و شه‌نگوشو‌خی کچه‌که‌ی نه‌ده‌گرت، کچه‌که‌ی به‌دیاری نارد به‌(هیرمیس)ی گه‌وره‌دا، که په‌یام‌نیرتکی گورجو‌گولی خوداکان بوو، بۆ (ئه‌بیمیشیوس)، ئه‌وه‌ی بیر نه‌که‌وته‌وه که (برومیشیوس)ی برای پتی گوتبوو: هیچ دیاریه‌که له‌ (زئفس)ی ئولیمپی وهرنه‌گرت. ههرچیبه‌کیشی بۆ نارد بوو بوی بنیرتته‌وه، نه‌و‌ک له‌ دوا‌وژ‌دا زبان بدات له‌ مرؤ‌ق‌ایه‌تی. به‌لام (ئه‌بیمیشیوس) په‌یی به‌وه نه‌برد که شتیکی زیانه‌خشی وهرگرتووه، تا دیاریه‌که‌ی له‌ ده‌ست (هیرمیس) وهرگرت و بریدیه‌ لای خو‌ی!...

هوژه‌کانی مرؤ‌ق‌ایه‌تییش - تا ئه‌م کاره‌ساته‌ پروی نه‌دا بوو - بۆ خو‌بان راهاتبوون به‌ته‌نیایی، له‌ په‌نایه‌ک‌دا، له‌سهر زویدا ده‌ژبان. خو‌بان دوور خسته‌بووه‌وه له‌ کرده‌وه‌ی

خراب و ئه‌رک و ئازار و فرمانی سه‌خت و نه‌خو‌شی کاریگر، که له‌ کاتی فرمان‌کردن‌دا تووشیان ده‌هات و، تووکی سهری سپی ده‌کردن. به‌لام ئافره‌ت سهری گوژه‌که‌ی لادا و، ئه‌م هه‌موو دهره و خه‌فه‌تانه‌یش که له‌ناو گوژه‌که‌دا بوون بلاوی کردنه‌وه.

به‌م په‌نگه، به‌کرده‌وه‌که‌ی خو‌ی خه‌م و خه‌فه‌تی هیئا به‌سهر مرؤ‌ق‌دا!... ته‌نیا (هیوا) مایه‌وه له‌ناو گوژه‌که‌دا. له‌ژیر لیواری گوژه‌که‌دا بوو، له‌ شو‌تی‌تکی شارراوه‌ی بی ویدا. ههرچه‌ندیکی کرد باله‌کانی بدا له‌ یه‌ک و به‌ری و بیسته‌ دهری به‌ناو ده‌می گوژه‌که‌دا، نه‌یتوانی. چونکه‌ لیواری گوژه‌که‌ گرتبووی، له‌سهر فه‌رمانی (زئفس)، خاوه‌نی زرتی ئاسنین و کو‌مه‌لی هه‌وران. به‌م په‌نگه‌گه‌لیک دهره و نه‌خو‌شیی تریش له‌ ده‌می گوژه‌که‌ هاتنه‌ دهره‌وه و به‌ناو (مرؤ‌ث) دا بلا‌وبوونه‌وه. ئه‌وه‌یش سهرزه‌وبیه‌ که ده‌یینن پر بووه له‌ گونا‌ه و تاوان. زرتیکانیش هه‌روه‌ها پرپوون له‌و گونا‌ه و تاوانانه. دهره و نه‌خو‌شییش ههر له‌ خو‌یانوه‌وه، به‌روژ و به‌شه‌و بلا‌و ده‌بنه‌وه به‌ناو مرؤ‌ق‌دا، به‌بی ده‌نگی و به‌هیواشی، سهرگه‌ردانی ده‌هینن به‌سه‌رباندا. ئه‌ویش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که (زئفس)ی ژیر و تیگه‌یشتوو، ئه‌وی له‌ قسه‌کردن بی به‌ش هیشتوته‌وه!...

به‌هو‌ی دادپه‌روه‌ریه‌وه شاره‌کان ئاوه‌دان ده‌بنه‌وه و ناشتی سهر ده‌گری

کاتی ئه‌وه‌یش هاتوو که بۆ خون‌کاره‌ خاوه‌ن هو‌شه‌کان چیرۆکیک بگپرمه‌وه... هه‌لو‌یه‌ک له‌و کاته‌دا که له‌ناو ئاسماندا، له‌ سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه، چنگی له‌ بلبلیکی گه‌ردن نه‌خشاو گیر کردبوو، بلبله‌که له‌تاو ئازاری گیانی خو‌ی که چنگی هه‌لو‌یه‌کی تی گیر بوو بوو، و، له‌شی پارچه‌ پارچه‌ کردبوو، داد و فه‌ریادی ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه: که که‌س فریای بکه‌و و به‌زه‌یی پییدا بیته‌وه و، رزگاری بکات له‌ ده‌ست ئه‌و په‌له‌وه‌ره درنده‌یه، به‌بلبله‌که‌ی گوت: (کلۆلی سهرگه‌ردان! بۆچ شیوه‌ن و گریان ده‌که‌یت؟... ئه‌و که‌سه‌ی تو‌ی خسته‌وته‌ ناو چنگی خو‌یه‌وه، له‌ تو‌یه‌جگار به‌هیزتره‌.

که‌واته‌ پیوسته‌ له‌ سهرت بۆ ههر کو‌تیه‌ک ده‌چم بییت له‌گه‌لمدا، بی ئه‌مه‌ی له‌ خو‌تندنه‌ خو‌شه‌که‌ی خو‌ت بی به‌شم بکه‌یت. چونکه‌ من ئاره‌زوو بکه‌م ده‌تخوم. ئاره‌زوویش بکه‌م به‌ره‌للات ده‌که‌م!... ناشی و بی هو‌ش ئه‌و که‌سه‌یه که به‌ره‌نگاری که‌سپکی له‌ خو‌ی به‌هیزتر ده‌کات. چونکه‌ هه‌رگیز سه‌رناکه‌و‌ی. مه‌گه‌ر ههر ئه‌وه‌ی بۆ بمی‌نیتته‌وه که ئازادی بکات و، شهرمه‌زاریش بی!..).

ئا به‌م په‌نگه بوو قسه‌ی ده‌کرد، هه‌لو‌ی بالدریژی، تیژفر. که‌واته‌ ئه‌ی (به‌رسیس) گو‌ی

بگره له راستی و دروستی و مافپه‌روه‌ری. هه‌رگیز دل‌بشت به‌لای توندوتیژیدا نه‌چێ!... چونکه توندوتیژی که‌ل‌کێکی بۆ پیاوی هه‌ژار و نابووت نییه. هه‌روه‌ها که‌ل‌کێشی بۆ پیاوی ده‌وله‌مه‌ند نییه. چونکه له‌ تواناییدا نابێ به‌رگه‌ی ئه‌رك و ئازاری توندوتیژییه‌که‌ی خۆی به‌ئاسانی بگرێ. به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌بینیت، له‌ژێر باری خۆیدا پشستی ده‌کۆمیته‌وه‌ و، له‌ناو زرێی له‌ خۆیاپیوونی خۆشیدا نوقوم ده‌بێ!...

چاکترین ڕیگا ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ ئه‌وه‌ر به‌گوتی‌ته‌وه‌: بۆ (دادپه‌روه‌ری). چونکه له‌ ئه‌نجامدا هه‌ر (دادپه‌روه‌ری) یه‌ که‌ سه‌ربه‌کوه‌ی به‌سه‌ر زۆرداریدا، به‌سه‌ر توندوتیژیدا. که‌واته‌ پیاوی بێ هۆش، بۆچ په‌ند وه‌ربگرێ، له‌پێش ئه‌مه‌دا که‌ ئه‌رك و ئازار به‌چێژی؟!.

سویندخواردنی درۆ، زوو به‌زوو له‌گه‌ڵ بریاره‌ شروپه‌که‌ندا یه‌ک ده‌گرێ و ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، کاتێ که‌ دیاری وه‌رگه‌ران، دادپه‌روه‌رییه‌که‌یان له‌و ڕێیه‌وه‌ به‌روات که‌ بێ تاوانه‌کان تووشی بریاری هیچ‌و‌پو‌چ بکه‌ن!... ئه‌وسا که‌ه‌یش دادپه‌روه‌ری، په‌و ده‌کاته‌ ناو شار و ناو خانووی نیشته‌نییه‌کان، به‌جلویه‌رگێکی هه‌له‌مه‌وه‌، سه‌رگه‌ردانی هه‌له‌ده‌گرێ له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ مرۆف، له‌وانه‌یشه‌وه‌ وه‌رده‌گرێ، که‌ ده‌ربانه‌په‌راندووه‌ و که‌ له‌گه‌ڵیدا به‌نا‌راستی و نا‌پاکی بزوو‌توونه‌ته‌وه‌!... به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ بریاری دادپه‌روه‌رانه‌ ده‌دن، چ به‌به‌سه‌ر به‌چه‌ندان سه‌رگه‌ردانی هاتوون به‌سه‌ر شاراندا، به‌هۆی برسیته‌ی و بێگانه‌دا، چ به‌سه‌ر هاونیشتماندا، بێ ئه‌مه‌ی له‌ راستی و دروستی لابه‌دن، بێگومان شاره‌که‌یان ده‌بوو‌ژیته‌وه‌ و، گه‌شه‌ ده‌کات.

دانیشته‌وه‌کانی‌شی به‌کامه‌رانی و خۆشییه‌وه‌ ده‌ژین. (ناستی) و (ئارام) و (ئاسایش) یه‌ش که‌ پێشه‌وای منداڵان، که‌لوپه‌لی خۆیان ده‌گوتنه‌وه‌ ناو خاکه‌که‌یانه‌وه‌!... (زێفس) ی دووربینیش که‌ پاشه‌پوژ لێک ده‌داته‌وه‌ شه‌ری خۆنێن هه‌ل‌ئاگیرسێنی به‌رامبه‌ریان. هه‌ر گه‌ل‌کێش بریاره‌کانیان دادپه‌روه‌رانه‌ بێت، هه‌رگیز برسیته‌ی یاخود سه‌رگه‌ردانی ڕوویان تێناکات. ئیتر ئه‌وسا که‌، به‌دل‌کێکی خۆش و چاو‌کێکی گه‌شه‌وه‌، هه‌موو دل‌کێکی خۆیان ده‌دنه‌ کاروباری چاندن و شینایی و کشتوکاله‌کانیان. زه‌ویش به‌ره‌مه‌تکی زۆریان پێ ده‌به‌خشێ. له‌سه‌ر شاخه‌کانیشدا داربه‌رووه‌کان به‌سه‌روپۆچه‌کانیانه‌وه‌ به‌ریان بۆ ده‌گرن. دارخورماکانیش، له‌ ناوه‌راستی‌اندا خورمایان بۆ ده‌گرن. خوری مه‌ر‌ه‌کانیان زۆری لێ دێ. ژنه‌کانیشیان منداڵی وایان ده‌بێ که‌ له‌ باوه‌کانی خۆیان بکه‌ن. ئه‌وانه‌ هه‌موو‌ده‌م خۆش ڕاده‌بوێرن و به‌باشییه‌وه‌ ده‌ژین. هیچ پیتووستییه‌کی‌شان به‌زێر نابێ، له‌ناو که‌شتیدا پێیدا بڕۆن. چونکه زه‌وی به‌پیت، هه‌ر میوه‌یه‌کیان پیتووست بێ، پێشکه‌شیان ده‌کات!.

دادپه‌روه‌ری تۆله‌ی خۆی ده‌سینیته‌وه‌!

به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی هه‌موو کاروباریکی خۆیان به‌زۆرداری و دل‌په‌قی و وشکی و توندوتیژییه‌وه‌ ڕاده‌په‌ڕێن، بێگومان به‌ر ئه‌و سزا گه‌وره‌یه‌ ده‌که‌ون که‌ (زێفس) ی دووربین بۆ داناون. به‌چه‌ندان شاران سه‌رئه‌نگرێ بوون، به‌هۆی گونا‌هێک، یاخود کرده‌وه‌یه‌کی هه‌له‌شانه‌ و توندوتیژه‌وه‌، که‌ یه‌ک‌کێک له‌ پیاو‌خراپه‌کانیان کردوویانه‌. ڕشانه‌وه‌وه‌ که‌ له‌ناویاندا دا‌که‌وتوون. پیاوه‌کانی کوشتوون، ئافه‌ره‌ته‌کانی بێ منداڵ هێشتوونه‌ته‌وه‌، خانووه‌کانی ڕوو‌خاندوون. ئه‌مه‌ هه‌مووی له‌ ڕووی خراپه‌ی خۆیا‌نه‌وه‌ ڕوویداوه‌. بۆیه‌کا (زێفس) وای به‌سه‌ره‌یتان. به‌لێ (زێفس) ی ئۆلیمپی ئه‌و ده‌رد و ئازارانه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆ ناردوونه‌ته‌ خواره‌وه‌. هه‌روه‌ها ئیوه‌یش، خونکاره‌کان!... له‌ ئیوه‌ وا ده‌وه‌شیته‌وه‌ که‌ ئه‌م جو‌ره‌ سزایانه‌ به‌خه‌نه‌ پێش چاوی خۆتان... چونکه ئه‌و خودایانه‌ی زیندوون و نامرن له‌ مرۆقایه‌تییه‌وه‌ نزیک و ده‌ژین. بێگومان چاویان له‌وانه‌یه‌ که‌ زۆرداری ده‌که‌ن له‌ که‌سانی تر و، بریاری وایشیان به‌سه‌ردا ده‌دن که‌ دوور بێ له‌ سه‌ربه‌رزی و گه‌وره‌یییه‌وه‌، بێ ئه‌مه‌ی که‌مێک له‌ خودا بترسن و خۆیان له‌ توو‌په‌یی خودایی بپه‌ڕێن!...

ئه‌م سه‌رنج‌دانه‌یش له‌ کرده‌وه‌ی مرۆف، گران نییه‌ بۆ (زێفس). چونکه نزیکه‌ی سیی هه‌زار خودای نه‌مری هه‌یه‌ له‌سه‌ر زه‌وی به‌پیتدا، که‌ هه‌موویان خه‌ریکی پاراستنی مرۆقایه‌تین. خه‌ریکی سه‌رنج‌دان له‌ بریاره‌کانیان، کرده‌وه‌ زۆردارییه‌کانیان ده‌ژمێرن. هه‌موو کون و قوژنیکی زه‌ویش ده‌پشکن. خۆیان له‌ به‌رگی ئه‌باراندا ده‌پێچنه‌وه‌!...

بێجگه‌ له‌وه‌ خودای دادپه‌روه‌رییه‌ هه‌یه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ کچ‌کێکی شوو نه‌کردوو،^(١) له‌ نه‌وه‌ی (زێفس) هاتۆته‌ خواره‌وه‌... کچ‌کێکی به‌ناوبانگه‌، خوداکانی سه‌رشاخی ئۆلیمپوس ڕیزی لێ ده‌گرن و نازی‌شی ده‌کێشن. ئنجا که‌ یه‌ک‌کێک خه‌ریک ده‌بێ دل‌ی بریندار بکات. بام بل‌تین به‌زمانی ئه‌وه‌وه‌ درۆ هه‌لبه‌ستێ، ده‌سته‌به‌جێ ده‌چێته‌ لای (زێفس) ی باوکی و له‌و ناودله‌ پیسانه‌ی مرۆف ئاگاداری ده‌کات، بۆ ئه‌مه‌ی تووشی سزای ناشیتێ و بێ هۆشیی سه‌ردار و خونکاره‌کانی خۆیان بکات، که‌ به‌هۆی خراپ بیرکردنه‌وه‌ی خۆیا‌نه‌وه‌، ڕووی دادپه‌روه‌ری تێک‌ده‌ده‌ن و، پاکی و بێ لایه‌نیی پیرایش چ‌ل‌کن ده‌که‌ن!....

(١) دیاره‌ که‌ وترا (کچ) یانی شووی نه‌کردوو، که‌ شووی کرد ده‌بێته‌ (ژن).

دادپه‌روه‌ری هەر بۆ مرۆڤ ته‌رخان کراوه

هەر کەسێ سەرگەردانی به‌بێت به‌سەر کەسانی تردا، سەرگەردانی به‌سەر خۆیدا ده‌هێنێت!... هەر کەسێ چال هه‌لبه‌کەنێ بۆ کەسیکی تر خۆی تێی ده‌که‌وێ!... چونکه چاوه‌کانی (زێفس)، که هه‌موو شتێک ده‌بین و له هه‌موو شتێکیش تێده‌گه‌ن، هه‌روه‌ها ئاگایان له‌م هه‌موو شتانه‌یش ده‌بێ!... ئه‌مه‌یش به‌ئاره‌زووی (زێفس) خۆیه‌تی!... هه‌روه‌ها په‌ی به‌وه‌یش ده‌بات که له‌ناو شاره‌که‌دا، چ جو‌ره‌ دادگه‌رییه‌ک ده‌کړی!... که‌واته (به‌رسیس)! پێویسته ئه‌م قسانه بنووسین به‌دلت‌ه‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ردوو گوێکانیش را‌بگریت بۆ ده‌نگی دادپه‌روه‌ری. نه‌ک به‌ر له‌وه بکه‌یت‌ه‌وه که ده‌ست به‌ده‌یته زۆر و سته‌مکردن، ده‌ست بکه‌یت به‌توندوتیژی!... چونکه (زێفس) ئه‌م یاسایه‌ی دامه‌زراندوه بۆ که‌لک و چاکه‌ی مرۆڤایه‌تی... (زێفس) گوتویه‌تی:

(ده‌ربه‌ست نیم: په‌له‌وه‌ره‌کان، ماسیه‌یه‌کان، گیانه‌به‌ره‌کان، یه‌کتی به‌خۆن. چونکه دادپه‌روه‌ری ناچێته ناو سنووری ئه‌وانه‌وه).

به‌لام (زێفس) دادپه‌روه‌ری هەر بۆ (مرۆڤ) داناوه، که به‌هۆی ئه‌وه‌وه شتێکی وای پێ به‌خشبوون که ده‌رکه‌وتوه، هه‌رجیه‌کی هه‌بووه و له تواناییدا بووه پێی به‌خشیوون!... ئه‌وه‌یش که پێی به‌خشبوون له هه‌موو به‌خششێکی تری چاکتر بووه!...

به‌م په‌نگه، هەر کەسێ ناشای راستی و دروستی و مافپه‌روه‌ری بێ، هه‌روه‌ها ئاماده‌یش بێ که راستی و دروستی و مافپه‌روه‌ری ده‌ربهری له‌ناو هه‌موواندا، له لایه‌ن (زێفس)ی دوورینه‌وه، کامه‌رانی پێ ده‌به‌خشری. به‌لام هەر کەسێ له به‌رده‌م دادگا‌دا درۆ هه‌لبه‌ستێ و، سوێندیش به‌خوات به‌درۆ، ئه‌و کەسه دادپه‌روه‌ری بریندار ده‌کات، ده‌بێته هۆی هه‌ل‌کردنێکی وایش که هه‌رگیز چاره‌ی نه‌ک‌رێت. به‌هۆی ئه‌وه‌وه به‌ره‌یه‌ک له‌دوای خۆی به‌جێ ده‌هێلێ که په‌که‌وته و بێ که‌لک و شل و شیواو بن... که‌چی به‌ره‌ی ئه‌و کەسه‌ی قسه‌ی راست ده‌کات له به‌رده‌م دادگا‌هدا و، سوێندی راستیش ده‌خوات، په‌ره ده‌سینێ و گه‌شه ده‌کات!...

(به‌رسیس)ی که‌له‌به‌ش!... هه‌رچی ده‌روونی راست و دروست په‌وای ده‌بینی پێتی ده‌لێم: کرده‌وی گه‌نگ و نه‌نگ له ده‌ست هه‌موو کەس دێت. پێگای ته‌خت و ئاسانی بۆ کراوه‌ته‌وه. له ماله‌که‌ی خۆشمانه‌وه دوور نییه، نه‌به‌که. به‌لام خودا زیندوو‌ه‌کان خوه (ئاره‌ق)ی ناوچه‌وانیان خستۆته ناوه‌ند ئێمه و کرده‌وی چاکه‌وه. ئه‌وه‌یش کاتی ده‌ست

پیاو ده‌که‌وێ که پێگایه‌کی دووردرێژ به‌ری. ئه‌و پێگایه‌یش هه‌رچه‌نده له‌پێشدا په‌ره له‌ کەند و کوێسپ و درکودال، به‌لام له‌ دواییدا ته‌خت و ئاسانی لێ دی!...

ئه‌و کەسه له هه‌موو کەس چاکتره، که به‌چاوی خۆی له هه‌موو شتێک ورد ده‌بێته‌وه. که سه‌رنج له پاشه‌پوژی کار و ئه‌نجامه‌کانی ده‌دات. که ئامۆژگاری پیاوی ژیر و زمانپاراو گوێ لێ ده‌گرێ و، په‌ندی لێ وهرده‌گرێ. به‌لام ئه‌و کەسه‌ی که هەر به‌ر له که‌لک و چاکه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، که له به‌سه‌ره‌اتی کەسانی تره‌وه په‌ند وهرناگرێ، ئه‌و کەسه ده‌بێته نمونه‌ی ئه‌و کەسانه‌ی که بێ کاره‌ن و به‌که‌لکی هیچ کەسیک نایه‌ن!....

سامانی داگیرکراو مالی پیاو کاوول ده‌کات

به‌هه‌موو په‌نگ (به‌رسیس)ی له نه‌وه‌ی خوداکان، پێویسته ده‌ست بکه‌یت به‌فرمانی خۆت و، ئامۆژگارییه‌که‌ی منیشت هه‌موو‌ده‌م به‌ر بکه‌ویت‌ه‌وه. تا به‌رسیتی که‌نه‌فتت بکات و، خوداژنی زه‌وی و چاندنیش که ناوی (دیمتیر)ه، به‌گه‌وره‌یی و پێزی خۆیه‌وه خاوه‌نی شا‌کلاوی گه‌وره‌ خۆشی بویت!... به‌کولی دلت‌ه‌وه ده‌ست به‌ده‌ره‌ پێک‌پێک خستنی کاروباره‌کان، تا کادانه‌کانت^(١) له کاتی خۆیادا پر بن له‌ کا و دانه‌ویلنه. چونکه هەر به‌هۆی کاره‌ویه‌ که مرۆڤ سامان و ئازده‌لی ده‌ست ده‌که‌وێ.

هەر به‌هۆی کاریشه‌وه‌یه که ده‌چنه ناو دلی خودا زیندوو‌ه‌کانه‌وه و خۆشه‌ویستی گه‌وره و فراوانی ئه‌وانیان ده‌ست ده‌که‌وێ!... فرمانکردن شو‌ره‌یی تێدا نییه. شو‌ره‌یی له‌وه‌دایه که پیاو بێ کار و فرمان بێ. ئنجا که ده‌ستت کرد به‌فرمانکردن و، پیاوی بێ کاره و شل و شیواو چاوی به‌سامانه‌کەت که‌وت، خۆی پێ ناگیرێ، ده‌م‌وده‌ست چاوت پێ هه‌ل‌ده‌هێنێ... چونکه بێ سامان، هیچ ناو‌نیشانیکی ده‌ست ناکه‌وێت، هیچ ناو‌بانگیکی ده‌ره‌ناچی! جا تۆ به‌شه‌که‌ت هەر چه‌ندیک بێ له ژبانه‌دا، له کار و فرمانکردن به‌ولاوه هیچ باشت‌رت ده‌ست ناکه‌وێت که به‌کارت بێ، تا بتوانیت ئه‌وه له که‌له‌ی بۆشی خۆت ده‌ریکه‌یت، که ده‌ست‌درێژی بۆ زه‌وی کەسانی تر بکه‌یت.

جا تۆ له‌جیاتی ئه‌مه‌ی چاو به‌رپێته به‌شی کەسیکی تر، هەر وا هه‌ل‌ده‌گرێ که خۆت خه‌ریک بکه‌یت به‌و زه‌وییه‌وه که هی خۆته و فرمانی تێدا بکه‌یت!... شه‌رمینی کلۆلێش برای هه‌ژارییه. به‌لام سه‌ره‌ستی و بێ باکی هاوده‌می ده‌وله‌مه‌ندین!... ئه‌وه‌نده هه‌یه

(١) کادان: کایه‌ن = ئه‌و شوێنه‌ی کای تیا هه‌ل‌ده‌گیرێ.

دەولەمەندی بەکاری هیچ نایەت، ئەگەر بەهۆی داگیرکردنەوه دەست کەوتبێ. چونکە خوداکان، ماوەی نادەن زۆر خۆشی لە سامانەکی بێینی، زوو بەزوو دەسەلات لە داگیرکەری زۆردار دەسپێنەوه و، پسوایشی دەکەن لەناو ھەموواندا!... بێجگە لەو ھەر کەسیکیش ئازاری خوازەلۆک یاخود میوان بدات، یان ھەلبکوتبێتە سەر پتخەفی براکی خۆی و کەتیبکی نارەوا بکات، وەک ئەمەیی سواری ژنەکی بێی، لە لایەن خوداکانەوه تووشی ئەو سزایە دەکری! ھەر کەسیکیش قین لە منداڵانی ھەتیو ھەلبگری، یاخود جنیو بەباوکە پیرەکی خۆی بدات، بێگومان (زێفس) وازی لێ ناھێنی، تا جەزەبەبەکی پێ دەگەیی، لە تۆلەیی ئەو بەدخووییەدا کە کردوویی دەربارەیی ئەو کەسانە.

ئاخۆ، ئەمەندەم پێ گوتی، وات لێ نەھاتوو کە دلی دەردەدارت لە ئارەزووی کردنی ئەم چەشنە کردووە نەنگانە دوور بخەیتەوه؟.

ھەر وھا ئەوئەندە پێت دەکری، بەدلیکی پاکەو ھەر سەر بېریت و بێبەشیئەوه لە پێتەو دلپاگرتن و دلخۆشکردنی ئەو خودا زیندووانەدا!؟.

دەستووری دراوسێیەتی و دۆستایەتی

ھاوڕیکەت بانگ بکە. لە دوژمنەکیشت بگەری. بەجۆریکی تایبەتی دلی دراوسێکیشت رابگرە. چونکە ئەو نزیکە لیتەوه. ئەگەر شتیکت لێ بقموم، ھەر دراوسێکانن کە دەمەدەست دەکەونە فریات و بەیارمەتیئەوه دین. ھەرچی خزمەکانن، ئەوان درەنگ دەکەونە فریات، تا خۆیان نەپێچنەوه ناگەنە لات. جا ھەر وەک دراوسێی خراب دەرد و ئازار دەدات بەپیاو. دراوسێی چاکیش خۆشی دەدات بەدلی مەرۆف. ھەر کەسێ، دراوسێیەکی باشی لێ ھەلبکەو، سەریشی بەرز دەبێتەوه. ئەگەر دراوسێی بەدخووە لە ئارادا نەبێ، هیچ گایەک ناکوژری. بەپێوانەییەکی مام ناوەندی شت لە دراوسێکەت وەر بگرە. پاش ئەو کە شتەکەت پێ دایەوه، ھەر بەو پێوانەییە بۆی بپێوەرەوه، یاخود بەپێوانەییەکی لەو گەورەتر بۆی بپێوەرەوه. تا ئەگەر رۆژتیک لەسەر شتیکی دامایت کەسێکت دەست بکەوێت کە پێت بەھاوارتەوه و یارمەتیت بدات! خۆت دوور بخەرەوه لە وەرگرتنی دەستکەوتی نارەوا. چونکە ئەو مالت کاوول دەکات!...

دۆستایەتیەکی راستەقینە بکە لەگەڵ دۆستەکانتدا. ھەر کەسێ سەرت لێ دەدات، سەری لێ بدەرەوه. ھەر کەسێ شت دەدات، تۆیش شتی پێ بدەرەوه... ھەر کەسیکیش شت ناداتی، تۆیش شتی مەدەری! ئەوئەیش بزانی کە بەخشنەویی کردووییەکی پەسندە.

بەلام چرووکی و دەس قووچاوی و رژدی، کردووییەکی ناپەسندە، مەرگ کیش دەکاتە سەر پیاو. ئەو کەسەیش کە بەدلیکی خۆشەوه شت دەبەشیئەوه، ئارام بەدەر وونی و خۆشی بەدلی دەکات. بەلام ئەوانەیی دلپان بەو خۆش دەبێ کە دەس قووچاوی بکەن لەگەڵ کەسانی تردا، لە ئەنجامدا دلپان رەق دەبێ و، وەک بەردی لێ دی! ھەر کەسیکیش سامان کۆیکاتەوه، خۆی لە کتۆلی برسیستی دواڕۆژ دەپاریزی، کە بەدوو چاوی بریسکەدارەوه چاوی تێ دەپری!... چونکە ئەگەر سامانەکی کەمیش بێ، کە خرایە سەر سامانی کەم، پەرە دەسپێن و دەبێ بەزۆر!... ھەر سامانیکت لەناو مالتەتدا دانا، دەریەستی مەبە، ھېچی لێ نای. ھەر وایش چاکترە کە دانەوێڵەکانت لەناو خانووەکی خۆتدا بپاریزیت. چونکە ھەر شتی دوور بوو لە مالت لە دانگی لەناوچوودا دادەنری!... ھەردەمیکیش بەلێت بەھاوڕیکەت دا شتیکی پێ ببەخشیت، بەلێنەکەت بەجی بەینە. مەبەشیئە ئافەرەتیکی کراس شوپی پان و فراوان، مێچکە مێچکەت بۆ بکات و، چەواشەت بکات. چونکە ئەو ئافەرەتە دلی بەتۆدا ناچی، دلی بەسامانەکەتدا دەچی. ھەر کەسیکیش پشت بەرەگەزی ئافەرەت بێست، ھەر لەو کەسە دەکات کە پشت بەدەستەیی دوور ووان بێست!....

کچ مەرە بکە، دەتوانیت بەناسانی شتی فیر بکەیت

کە گەیشتیئە تەمەنی خۆت، تەمەنی سی سالی، کچییک مەرە بکە و بێهێنەرە مالتەوه... نە لەو زۆر زووتر مەرە بکە، نە لەو زۆر درەنگتر... چونکە ئەم تەمەنیە کە یاسا بریاری لەسەر داو بۆ ژنەیتان. کە ژنیشت ھینا، کچ مەرە بکە؛ تا بتوانیت فیتری مالتراگرتنی بکەیت. بەتایبەتی ئەگەر لە نیشتنەنییەکانی نزیک خۆت بێ. بەلام پێویستە زۆر لەملا و لەولای خۆت ورد ببیتەوه. دەبێ لەوئەیش دلپا بیت، کە ئەگەر ئەو کچەت خواست، نەبیتە پەنگ، دراوسێکانت پێت پێبکەن. چونکە لە ھەموو شتیکی چاکتر کە دەست پیاو دەکەوێ ئەوئەیی کە ژنیکی باشی دەست بکەوێ. ھەر وھا لە ھەموو شتیکی خراپتریش ئەوئەیی کە ژنیکی خراپی دەست بکەوێ، واتا سروشتی درندانە نەبێ و، لەوانەیش بێ کە بەبێ ئاگر مێردەکانیان ببرێن. ئەوانیش بەھەموو ھێزیک خۆیانەوه دەرەقەتیان نەین. دوایش ئەنجامیان بەو بگات کە لەپیش گەیشتن بەتەمەنی پیری، وەک پیریان لێ بێ!...

زۆر بەتەنگ ئەوئەیشەوه ببە کە خۆت لە توورەبوونی خودا زیندووەکان بپاریزیت.

نەكەيت دۆستىكتىك بىخەيتە پايدى بىرايەكتەو... واتا: نە زۆر نىزىكى بىخەروە لە خۆت، نە دوژمنايە تىيىشى لەگەلدا بىكە... بەلام ئەگەر دوژمنايەتى لەووە دەستى پىن کرد و، بەدەم و بەدەست ھوروزمى بردە سەرت، نامەردى نەكەيت، لەجىياتى ھەر شەپازللەيەك دوو شەپازللەي لى بەدەرەو!... بەلام ئەگەر ھاتوو ئەو دۆستايەتى لى خواستىتەو و، خۆيشى وا نوواند كە دەيەوى دلت بداتەو، تۆيش بەدەمىيەو پىتەكەنە و، باوەشى پىدا بىكە. چونكە كەس لەو كەسە سووكتەر نىيە كە ھەر رۆژە دۆستىك دەگرى، سبەينى بەرەللاي دەكات و ھۆگرى دۆستىكى تر دەبى!...

خۆشت لەوە بىپاريزە كە كەسانى تر بەدناوت بىكەن بەدەست بلأوى ياخود بەدەست قووچاوييەو، بەھاوړى بەدخووانەو، ياخود بەلووتبەرزىيەو بەسەر پىپاچاكاندا!...

نەكەيت ئەوئەندە بى شەرم بىت، ھەژارى و نابووتى كەسەيك بەشورەبى پىشان بەدەيت. چونكە كەس گەنجىنەي لەو بەنرخترى دەست ناكەوېت، كە زمانىكى پاكى ھەبىت. كەس لەوئەيش دلخۆشتر نابى، كە زمانىكى ورباي ھەبى كە بەتەنگ دللى كەسانى ترەو بىت و نەيشكىنى!... خۆ ئەگەر ھاتوو لە پاشملە خراب لە كەسانى تر دووايت، زۆرى پى ناچى خۆشت ئەوئە دىتەو رى، كە لىدوانى خراپتر لەو، لە بابەت خۆتەو بىيەيتەو!... ئەگەر بانكىش كرايتە ئاھەنگىكى تاييەتى، كە پى بى لە مېوان، گەش و روو خۆش بە، بەمرومۆچىيەو دامەنىشە، نەخوازە ئەگەر ئاھەنگەكە پى لە بەزمورەزمىش پى!.

خۆت مەشۇ بەو ئاودى ژن خۆى پى شتووە

كە گەرايتەو لە شىوون و گريانىكى كلۆل و سەرگەردانان، لە باخەللى ژنەكەتدا مەنو و، لنگازىيشى لەگەلدا مەكە. كاتى بچۆرە باخەللى ژنەكەتەو كە لە ئاھەنگىك گەرايتەو، كە بۆ خودا زىندووكان كرا بى. (واتا بەدللى تەنگەو مەچۆرە باخەللى ژنەكەتەو، بەدللى خۆشەو بچۆ!).

ئەگەر خانويەكەشت دروست کرد، بى رەنگکردن مەيھىلەرەو، تا كوندەبەبو تىيدا نەيشىتەو و، تا سەر تىيدا نەخوتى.

پىويستە پىپا بەئاويك خۆى نەشوات كە ئافەرەتيك خۆى تىيدا شتەبى. چونكە تا ماويەكەش ئەو زباني تەواوى پى دەگەيتىنى!... پىويستە خۆت لە كۆرى كەسانى تر دوور بىخەيتەو... چونكە قسەكردن زباني لى پەيدا دەبى. دامەزراندنى گەفتوگۆ سووك و ئاسانە. بەلام تاوان ھەلگرتنى يەجگار گرانە. رزگارپوونىش لە دەست ئەنجامەكانى

يەجگار بەسەختى پىنك دى. قسەيش كە كەوتە زارى، بەتەواوەتى لەناو ناچى! لەگەل ئەمەيشدا قسە لە ھەندى روووەو يەجگار بەرز و پىرۆزە!^(۱)
سەرنج:

(ھەسيود) يش بەپىغەمبەرىكى بىر و كردهو و رەوشت دادەنرى، بام لە پىغەمبەرانى ئايپن و باوەرە ئاسمانىيەكانىش نەبو بى. ئەو ھەرچەندە لە سەردەمى گريەكانى پىشياندا ژباو، كەچى زۆر لە ئامۆزگارىيەكانى و زۆر لەو بىروباوەرەنى كە بلاوى دەكردنەو، تا ئەندازەيەكى گەورە، لە ئامۆزگارى و بىروباوەرەكانى ئەو پىغەمبەرەنە دەكەن، كە لە ئاسمانەو قسەى خودايى دەھاتە دليانەو... تەنانەت ئەمەيش زۆر سەيرە، كە شىوئەي (ھەسيود) زۆر لە شىوئەي نووسىنەكەي (تەورات) دەكات!...

وا لە خوارەو ھەندى لە واتەي پىغەمبەرە نىرراوكانى خودا دەنووسىنەو، كە ھەرەك خويندەوار بوى دەرەكەوئ، لە قسەكانى (ھەسيود) دا دەنگ دەدەنەو:

* لە (تەورات) دا، لە بەشى (۱۹) لايىيەكاندا خودا بە (موسا) ي گوتووە:

(نە دى بىكەن، نە درۆزنى، نە زۆردارىيە بىكەن لە ھاوړى خۆتان... بەسەرى منىش سوئند بەدرۆ مەخۆن... لە بەردەم دادگاشدا گوناھ مەكەن).

* (داوود) پىغەمبەرىش لە (مەزمورى) (۳۴) دا گوتوويەتى: (زمانەت بىپاريزە لە بەدگۆيى. مەھىلە لىوئەكانىشت قسەى فروفيليان پىدا بىت). لە (مەزمورى) (۳۷) يشدا گوتوويەتى: (بەردى پىپاوخراپان لەناو دەچن. پىپاوەراستەكانىش سەر زەوييان بۆ دەمىنيتەو).

* (سليمان) پىغەمبەرىش لە بەشى (۶) واتەكانىدا گوتوويەتى:

(چۆن مەروث ئاگر بىخاتە كۆشى خۆيەو، كراس و دەرىكەي ناسوتى؟!)

چۆن مەروث پى بنى بەپشكۆي ئاگر دا پىي ناسوتى؟!.

ھەر كەسى بچىتە باخەللى ژنى ھاوړىكەيشىيەو وای بەسەر دى!).

* (مەسېح) پىغەمبەرىش لە بەشى (۱۹) لايىيەكانىدا گوتوويەتى:

(مەكۆرە. داوین پىسى مەكە. مەدزە. بەدرۆ قسە مەگىرەرەو. ريز لە باوك و دايكى خۆت بگرە. خزمەكەشت وەك خۆت خۆش بوئ).

* (محەمەد) پىغەمبەرىش فەرموويەتى: (خۆتان لە زۆر و ستەمكردن بىپاريزن. چونكە زۆردارى تارىكيەكانى رۆژى راستبوونەوئ لەدوايە. خۆشتان لە دەست قووچاوى بىپاريزن. چونكە ھەر دەست قووچاوى بوو كە ئەوانەي پىش ئىوئەي لەناو برد. ھەر ئەويش بوو كە ئەوانەي خستە سەر ئەوئەي خۆتى خۆيان بدەن بەرپشتن و، ئابرووى خۆشيان بەرەللا بىكەن بۆ داوین پىسان!).

(۱) لە دواي ئەم بەشە، لە دەسنوسەكەدا مامۆستا لە خوار لاپەرەكەو نووسىويە: (بىرايەو ۱۳/۱۲/۱۹۶۵). لە لاپەرەي دوايى ئەو (سەرنج) ەي نووسىويە كە لەو دەچى سەرنج و نووسىنى خۆى بىن نەك بەشيك بى لە نووسىنەكەي (ھەسيود).

ویژہیی

هیوادارم به خودا که (خوینده و ارانی کورد) له کاره ساته سه رسوپه هینه ره کانی دلخوشی و ، له ته نگوچه له مه و گیر و گرفته کانیشی، په ند وهر بگرن.

شاكر فه تاح
(خاوهنى پرۆژهى خويندهوارى كورد)
سلېمانى - ۱۹۶۷/۲/۱۲

بۆ ئەمەى لە چىرۆكى (دۆن كىشوت) تىبگەين، پۆيسته لەپيشدا چىرۆكى دانەرەكەى
سختىنەو...۵

دانه‌رکه‌ی ناوی (میگیل دی سیټرقانتس) ه. ئەم پیاوه سه‌رکرده‌ی هه‌موو نووسه‌رکه‌کانی (ئیسپانیا) بووه، له‌چه‌رخی شانزه‌هه‌مه‌دا نه‌نا نه‌ت له‌وانه‌ن بڵێن مامۆستای نووسه‌رانی ئیسپانیایه‌ له‌ هه‌موو چه‌رخێکدا ئەمیش پایه‌ی لای ئیسپانیایه‌یه‌کان ئەمه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ و ده‌ک پایه‌ی (شکسپیر) وایه‌ له‌ناو ئینگلیزه‌کاندا ئەمیش له‌ سه‌رده‌می ژبانی شکسپیردا ژیاوه‌ واته‌ له‌ سالانی نیوان (۱۵۴۷) و (۱۶۱۶)دا هه‌ر ده‌ رۆژیش پیش مه‌ردنی شکسپیر مه‌ردووه‌...! ئەوه‌مه‌ تازه‌ له‌م نووسراوه‌ زیندووه‌ی بوو بووه‌وه‌، که‌ هه‌شتا سالیکی به‌سه‌ردا تینه‌په‌ری بوو! ئیتر له‌و رۆژه‌وه‌ (سیټرقانتس) ده‌ستیای هه‌یه‌ به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا به‌هۆی دوو چیرۆک له‌ چیرۆکه‌کانیه‌وه‌ که‌ له‌ راستیدا هه‌ردووکیان له‌ چیرۆکه‌ هه‌ره‌ خۆشه‌کانی کۆن و نوێ جیهان ده‌ژمێرێن.

چیرۆکتیکیان له بابەت ژبانی (دۆن کیشۆت) هوهیه، که پره له کارهساتی سهیر سهیر! چیرۆکتیکیشیان بریتیه له ژبانی دانهرهکهی، خۆی، که (سیرقاتس) ه، که لهوانه یهین بێتین لهو چیرۆکه سهیرتره!...

وا دهرده كهوئ: زۆريه ئه و كه سانه ي ميژووي ژيانى (سيژفانتس) يان نووسيوه ته وه ، خوځيان لاداو ه له وه ي كه پړووي نه نگ و ناپه سندی ئه و ژيانه دهرخه ن. ئه م كار ه ديش بو ته جيئ داخ بو ه ه موو كه سيكي (پراستي په رست) و (پراستگۆ) به ه ه موو تالئ و ناخوشيه كييه وه لام و ايه له مه دا هيچي تيدا نيه ، كه له لايه كه وه كار يكي ويژه يي نووسرا و دانهر يك په سندن بكه ين و ، له لايه كي تر يشه وه له باب ه ت ژيانى ئه و دانهر يشه وه هه رچي راسته ئه وه بگيرينه وه ، ئه مه هيچ له جواني گولئيك كه م ناكاته وه ئه گه ر بلئين

سہر کردہ و گہورہی ھہموو نووسہرہ کانے، ئیسیانیا

نوسه‌ری: سیّرقانتس

تہم نووسراوہ

چېړۆکی (دۆن کیشۆت) یه کیکه له چېړۆکه هه ره خوشه کان و هه ره پیکه نینهینه ره کان و هه ره به که لکه کانی جیهان. له سه دهی شانزه هه مه وه تا ئیستا ناوبانگی ئەم چېړۆکه هه موو جیهانی گرتۆته وه. خاوه نه که ی (سیژفانتس) له سه دهی شانزه هه مدا پیتی گه یییه جیگایه کی وه ها بلند له چېړۆکنووسیندا که هه تا ئیستایش به سه رکرده و گه وری هه موو نووسه ره کانی کۆن و نوی (ئیسپانیا) داده نری. له ناو وێژه وانانی جیهانیشدا له ریزی (شکسیر) و (چارلس دیکنز) دا داده نری.

چیرۆکه که له شێوهیهکی پێکه نینهینهردا سروشتی تهواوی مرۆڤ به چاکی و خراپیهوه دردهخات. له سه ریکهوه: (گهوجی) و (ناشیتێ) و (دلهرقی) و (لهخوایی بوون) و (جهربهزهیی) و (سه رهڕۆیی)ی مرۆڤ دردهخات، له سه ریکێکی تریشهوه: (راستیهپرستی) و (دادپهروهڕیی) و (ژیری) و (دلپاکی) و (ساکاری) و (چاکهخوازی) و (مرۆڤا به ته)ی مرۆڤ بيشان دهدات.

سەیر ئەودە چەرۆکە ئاویڤە ئەکە: ژیاڤی تال و ناخۆش و پرکاری گەڤگ و بەهەڤگ و، کاری رەڤد و پەسەڤدی خاوە ئەکە ی خۆشی دەنویڤی، کە هەچ کلۆلی و رەڤجە رۆیی و سەرگەردانییەک ئەما بەسەری ئەیی. هەتا ئەیشگە یشتە تەمەنی پیری سەرکە و تویی بەخۆیە و ئەدی (۱)...

چیرۆکه که ئەمە نە گەڕان و پەسەندە، تێکرا بە هەموو زمانێکی زیندوو پەرچە (تەرجومە) کراوە. منیش هەر بەو شیوەیەوێ که لە جێی خۆیدا کورت کراوەتەوە، بە پێی سیستم زانی بێگۆرمە سەر زمانی کوردی.

(۱) راستتر: سه‌رکه‌وتنی به‌خوبه‌وه...

له ناو قور و لیتهدا پرواوه... خورشتی جوانییش ههر له تیکهڵ بوونیکی ئاورنگ و گلهوه دروست دهبی!...

هونهری (سیرقانتس) یش بهرهمی ئیش و ئازاری دلی بووه ئهگهر ژبانهکەیشی و تال نهبووایه، چیرۆکی (دۆن کیشۆت) هکەیی و ناسک و ناوازه نهدهبوو!...

رۆڵی چاو و راوکهریک

(میگیل دی سیرفانتس) له شارێکی زانکۆدا له دایک بووه، که بهناوی (ئه‌لکالا دی ههناریس) هوه ناوبانگی ده‌رکرد بوو ئه‌ودهمه‌ سالی (١٥٤٧) بوو که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا به‌شێکی زۆر که‌می له‌و خوتنده‌واریییه‌ وهرگرت چونکه‌ باوکی بریتی بوو له‌ پزیشکیکی چاو و راوکه‌ری گه‌رۆک که‌ له‌م شاره‌وه‌ ده‌یگوزایه‌وه‌ بۆ ئه‌و شار. نانی خۆی له‌وه‌ په‌یدا ده‌کرد که‌ خوتنی له‌شی ئه‌و نه‌خۆشه‌ به‌سه‌زمانانه‌ی ده‌گرت که‌ چاره‌نوس کیشی ده‌کردن بۆ به‌ر ده‌رگانه‌کەیی ئه‌و!... (میگیل) ی کوریشی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌گێرا له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌چ شتیکی وا فێر نه‌بوو له‌ نووسراو خوتنده‌وه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له‌ باب‌ه‌ت ژبانه‌وه‌ زۆر شت فێر بوو... ههر له‌ هه‌رزه‌کاریییه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌زۆرانبازی... پاش ئه‌وه‌ زۆری پێ نه‌چوو که‌وته‌ گێژاوی جه‌ربه‌زه‌یییه‌کی مێبازی نه‌نگ و نا‌په‌سند‌ه‌وه‌ له‌گه‌ڵ که‌ نه‌یزه‌کیکی پێز لێ گیراودا که‌ له‌ کۆشکی شاهانه‌ی ئیسپانیادا دامه‌زرا بوو... هه‌روه‌ک (سیرقانتس) بیه‌وی و به‌زویی که‌ره‌سته‌ی نووسراوه‌کانی پاشه‌پۆژی خۆی ئاماده‌ بکات و کۆی بکاته‌وه‌ وا بوو!.

له‌ ئی탈یادا ده‌چێته‌ جه‌نگه‌وه‌... له‌ به‌راکیشدا ده‌گیریت به‌دیل

له‌ ته‌مه‌نی (٢٣) سالییدا له‌ (رۆما) دا ده‌یبنین که‌ به‌هۆی جه‌ربه‌زه‌یییه‌ شیتانه‌کانی هه‌رزه‌کاری خۆیه‌وه‌ دوور خرابووه‌وه‌ له‌ نیشتمانه‌کەیی خۆی بۆ ئه‌و... له‌ پاش فرمان‌کردنیکی نزیک به‌سالییک له‌و ئێ ژبانی پر ئارام وهرس بووه‌وه‌. له‌تاو ئه‌وه‌ خۆی کرد به‌سه‌رباز و چووه‌ ناو له‌شکروه‌ له‌ جه‌نگی (لیبانتۆ)یشدا شه‌ری کرد... به‌هۆی شیرێکی ده‌م تیژه‌وه‌ که‌ لێی وه‌شیترا ئه‌وه‌نده‌یشی نه‌ما بوو ده‌سی چه‌پی به‌په‌ی. ئه‌و زه‌بری شیره‌کاری وای له‌ ده‌ستی کرد بوو تا ما پیتی نه‌کرا باش به‌کاری به‌یئیتیه‌وه‌ کاتێ که‌ گه‌رایشه‌وه‌ نیشتمانه‌کەیی خۆی له‌دوای ئه‌و جه‌نگه‌ که‌وته‌ ده‌ست پیاو پروتکه‌ره‌وه‌کانی خاکی (مه‌غریب)^(١). گرتیان و کردیان به‌دیل، پاشان فروشتیان به‌یه‌کیک له‌

(١) راستتر: که‌وته‌ ده‌ست چه‌ته‌کانی خاکی مه‌غریب.

بازرگانه‌کانی به‌نده‌گه‌ری پاش ئه‌وه‌ تا پینچ سالییش ئنجا توانی سه‌رانه‌یان بدات و سه‌ربه‌ستیی خۆی پێ بکڕیتیه‌وه‌!.

چل چیرۆکی لاساییکردنه‌وه‌ داده‌نی

که‌ (سیرقانتس) ژبانی سه‌ربازی و ژبانی دیلیتییی دی و تاقیکردنه‌وه‌، ده‌ستی کرد به‌تاقیکردنه‌وه‌ی به‌ختی خۆی له‌ ژبانی (بوژی) دا... ئه‌مه‌جاره‌یش له‌وه‌دا سه‌رکه‌وت که‌ چه‌ند کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی یه‌جگار ناشیرین و نارێکوپێکی به‌زمانی ئیسپانیایی هۆنییه‌وه‌! به‌لام به‌هۆی ئه‌و گلارایییه‌وه‌ که‌ هه‌موو ده‌م هه‌یبوو، به‌هۆی بێ ئارامی خۆیه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌چ شتیکی گه‌ری نه‌ده‌خوارد تا سه‌ر، وازی له‌ هۆنراوه‌ دانان هێنا و بازدی دایه‌ سه‌ر دانانی چیرۆک بۆ لاساییکردنه‌وه‌! ژماره‌یه‌کی له‌و چیرۆکانه‌ دانا که‌ نزیکه‌ی سیی چلیکی گرتیه‌وه‌! (سیرقانتس) ئه‌مه‌نده‌ گورج و چالاک بوو، ههر ده‌تگوت شاخه‌ ئاگرینه‌یه‌که‌ و هه‌لچووه‌، به‌لام له‌باتی ئه‌مه‌ی ئاگر له‌ ده‌روونی بیته‌ ده‌ره‌وه‌، خۆله‌میشی فری ده‌دا... له‌ راستیدا چیرۆکه‌ لاساییکه‌نیشی له‌ هۆنراوه‌کانی هه‌یچوپووتی بوون!... دوا‌یی خۆی خه‌ریک کرد به‌وه‌وه‌ که‌ چیرۆکیکی لادییانه‌ به‌په‌خشان دابنێ ئه‌میشی له‌ هه‌موو نووسراوه‌کانی تری هه‌یچوپووتی ده‌رچوو!... ئیتر له‌مانه‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تی ده‌رکه‌وت که‌ (سیرقانتس) ئه‌وه‌ی لێ ناوه‌شیتنه‌وه‌ که‌ بیته‌ نووسه‌ریک!...

ژن ده‌هینێ... دزی ده‌کات... ده‌خه‌یته‌ به‌ندیخانه‌وه‌

کاتێ که‌ (سیرقانتس) هه‌ستی کرد به‌بێ ده‌سه‌لاتی خۆی که‌ گه‌وره‌یی ده‌ست خۆی بخات، وازی هێنا به‌وه‌ که‌ خه‌ریک بێ کامه‌رانی ده‌ست خۆی بخات... هینای کچیکێ ماره‌ کرد، که‌ هه‌ژده‌ سال له‌ خۆی بچووکتر بوو!... کچه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ هه‌رزه‌کار بوو، به‌لام پیتی نه‌کرا ئه‌وه‌ی به‌میشکی (سیرقانتس) دا ده‌هات بۆی جێبه‌جێ بکات... واتا نه‌یتوانی ئه‌ندیشه‌ی له‌ پێ لاداوی مێرده‌کەیی خۆی تێر بکات... له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌یشتا سالییک به‌سه‌ر ژن و مێردی هه‌ردووکیاندا تێنه‌په‌ری بوو، سیرفانتس له‌ ژنیکی تر مندالیکی بوو!... ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو که‌ به‌هۆی ده‌ستکه‌وتی پینوسه‌که‌یه‌وه‌ ههر دوو خه‌زانه‌کەیی خۆی (خه‌زانه‌ په‌وا) که‌ی و (خه‌زانه‌ نا‌په‌وا) که‌ی به‌خه‌یو بکات و بژیئێ... به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، له‌ سالی (١٥٨٨) دا ئه‌م کۆره‌یشی به‌جێهێشت، بۆ ئه‌مه‌ی بیته‌ فرمانبه‌ریک له‌ کۆمه‌له‌ که‌شتیه‌کی ئیسپانیادا، که‌ ناویان نابوو (ئه‌رمادا) ئه‌ودهمه‌ ته‌مه‌نی گه‌یشته‌وه‌

(٤١) سالی... به لّام ئەمجاره‌یش به‌دبه‌ختی سه‌ری تیکرده‌وه چونکه ئینگلیزه‌کان ئەو کۆمه‌له‌ که‌شتیه‌یان له‌ جه‌نگیکدا نوقمی ئاو کرد... به‌م رهنگه (سیرقانتس) یش فرمانه‌که‌ی له‌ ده‌ست چوو!... پاش ئەوه (سیرقانتس) فرمانیکی تری دۆزییه‌وه بوو به‌ (باج کۆکه‌ره‌وه) له‌ شاری (غهرنا ته‌) دا به‌ لّام رۆژیکیان سه‌رۆکه‌کانی هه‌ستیان کرد به‌ که‌م بوونه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی باجه‌که‌... سا له‌ به‌ر ئەوه‌ بوو بێ که‌ به‌دزیان دانا بێ، یاخود به‌ که‌مه‌تر خه‌م، تاوانباریان کرد گیرا و بریار درا به‌ به‌ندکردنی له‌ به‌ندیخانه‌دا!... کاتیکیش که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ هاته‌ دهره‌وه، تیکۆشایه‌وه که‌ به‌هۆی نووسینه‌وه‌ نانیکی بۆ خۆی په‌یدا بکات... به‌ لّام نووسینه‌که‌ی بریتی بوو له‌ ستایشکردن و پیاوه‌لدانی هه‌موو جووره نووسراویک له‌ هه‌موو جووره‌ به‌ به‌تیک: هه‌ر له‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی خۆ نواندن و خۆ هه‌لکێشانه‌وه تا ده‌گاته‌ سه‌ر گوروشته‌کانی پالّه‌وانه‌کان و ئەو نووسراوانه‌ی که‌ له‌ به‌ت چۆنێتی مندال بوونه‌وه‌ ده‌دوین، یاخود ئافه‌رته‌ سک پرپوه‌کان چاک ده‌کێنه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشی!... ئەم پێشه‌کیانه‌یش که‌ (سیرقانتس) ده‌ینوسین به‌ هۆنراوه‌ بوون له‌ سه‌ر ئەوه‌یش پاره‌ی وهرده‌گرت له‌ خاوه‌ن نووسراوه‌کان!...

(سیرقانتس) ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه (٥٨) سالی، بوو بووه‌ پیریکی په‌که‌وته‌ پشتی کۆما بووه‌وه‌ ده‌ستی ده‌دایه‌ هه‌ر شتیک سه‌ری نه‌ده‌گرت بۆی به‌تایبه‌تی له‌ وێژه‌دا!... ریشیکی زبونی پتوه‌ بوو له‌ گه‌ل سمیلکی چروپردا ده‌میشی بچووک بوو بووه‌وه‌ هه‌ر شه‌ش دانی تیدا ما‌بوو ئەوانیش نه‌ ریکوپییک وه‌ستا‌بوون به‌یه‌که‌وه، نه‌ له‌ گه‌ل یه‌که‌تریشدا ده‌گونجان. به‌که‌ورتی وێنه‌ی (سیرقانتس) نیشانه‌ بوو بۆ که‌سیک که‌ که‌س نه‌یه‌وێ خۆی لێ دوور بخاته‌وه‌ ئەنجامی‌شی به‌وه‌ بگات که‌ تا سه‌ر له‌ به‌ر هه‌موو که‌س بچێته‌وه‌!...

ئهم چیرۆکه‌ی چۆن نووسی؟

که‌چی له‌ پیر بێ ئەمه‌ی سه‌ره‌تایه‌کی لێ ده‌ربه‌کوێ بازی دا و گه‌یشته‌ پۆیه‌ی گه‌وره‌یی... هه‌روه‌ک رۆژ له‌ ئاوابووندا بێ و گه‌ه‌که‌ی بلێسه‌ بسیتێ و بوو!... هه‌ر ئەو پیاوه‌ی که‌ له‌ ته‌مه‌نی لاوینییدا خراپترین هۆنراوه‌ی هه‌لده‌به‌ست، له‌ چاخێ پیریدا نیاز که‌وته‌ دلێیه‌وه‌ و، یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین چیرۆکه‌کانی جیهانی کۆنی نووسییه‌وه‌. له‌ راستیدا (سیرقانتس) هه‌ر له‌ میژوه‌ ده‌ستی دا‌بووه‌ دانانی چیرۆکی (دۆن کیشۆت) ته‌نانه‌ت هه‌ندی به‌شی چیرۆکه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه‌دا نووسی‌بووه‌وه‌!... بیری دانانی چیرۆکه‌که‌ و،

کیشانی هه‌له‌کانی چیرۆکه‌که‌ی هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ ناماده‌ کردبوو که‌ له‌ ژێر باری هه‌ژاریدا ده‌ینالاند و، له‌ گه‌ژاوی رهنجه‌رۆیی تال و ژه‌هراویدا گه‌ژێ ده‌خوارد... که‌ چیرۆکه‌که‌ هاته‌ ناوه‌وه‌ هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ ناو قور و لیته‌دا ر‌ووا بێ یاخود له‌ قسه‌ ژیرانه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی ئازاره‌وه‌ هه‌لقولا بێ، یاخود له‌ خه‌وی که‌سیکی ده‌کرد که‌ دل و ده‌روونیکی ناسک و پیر نازاری هه‌بێ، له‌ له‌شیکی زۆر کز و لاواز و دهم به‌هاوارد!... هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی که‌س ده‌لێن: چیرۆکه‌که‌ باش مالشت نه‌دراوه‌ و، خه‌می ریکوپیکی و شپوه‌ی نووسینی نه‌خوراوه‌... به‌ لّام هه‌ندی که‌سی وایش هه‌ن که‌ ده‌لێن: ئەگه‌ر ئەم که‌موکوورییه‌ له‌ چیرۆکه‌که‌دا نه‌بوایه، نه‌ ئەمه‌نده‌ به‌زیندوویتی ده‌مایه‌وه‌ نه‌ ئەمه‌نده‌یش کاری له‌ دلان ده‌کرد هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه‌ تا ئیمرو... جا هه‌روه‌ک هه‌ندی کاری هونه‌ر له‌ هونه‌ری ته‌واوه‌وه‌ نزیک‌تره‌ تا (مرۆڤایه‌تی)، چیرۆکی (دۆن کیشۆت) یش له‌ (مرۆڤایه‌تی) یه‌وه‌ نزیک‌تره‌ تا (هونه‌ری ته‌واو)!...

مه‌به‌س له‌ چیرۆکه‌که‌ چیه‌؟

چیرۆکی (دۆن کیشۆت) بریتیه‌ له‌ چیرۆکی شیتیکی ئه‌رباب، که‌ توانج و پلار تیگرتیکی ئه‌رباب ده‌یگه‌رتیه‌وه‌!... چیرۆکه‌که‌ پر له‌ گه‌له‌وه‌گه‌پی وا که‌ ناشیتی و گه‌وجیی مرۆڤ پێشان ده‌دات!... نووسراوه‌که‌ جنیو و هوروزم بردن و پلار تیگرتنی تیدا... به‌ لّام تالی و ناخۆشی تیدا نییه‌... که‌ (دۆن کیشۆت) ی پالّه‌وانی چیرۆکه‌که‌ ده‌بینن: گه‌وجیتی ئیمه‌ له‌ خۆیدا ده‌رده‌خات، که‌ دل‌ره‌قی خۆمانان دیته‌ به‌رچاو له‌ کرده‌وه‌ و کاری پیاوه‌که‌ی (دۆن کیشۆت)، (سانکۆیانزا) دا ده‌رده‌که‌وێ خۆمان پێ ناگیرێ له‌ پر ده‌ست ده‌که‌ین به‌پێکه‌نین!... جاری وا هه‌یه‌ هه‌ست به‌خۆمان ده‌که‌ین پالّه‌وانی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌مان زۆرتر خۆش ده‌وێ له‌ پالّه‌وانی دووم سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ ئازایه‌تییه‌که‌ی ژوور زیره‌کییه‌که‌ی ده‌که‌وێ جاری وایش هه‌یه‌ خۆمان وا دیته‌ پێشچاو که‌ هۆگری پالّه‌وانی دووه‌میان زۆرترین له‌ پالّه‌وانی یه‌که‌م چونکه‌ زیره‌کییه‌که‌ی ژوور ئازایه‌تییه‌که‌ی ده‌که‌وێ!... جا له‌ هه‌موو به‌شیک نووسراوه‌که‌دا هه‌رچه‌ند پالّه‌وانیکیان ده‌بینن به‌شیر شه‌ر ده‌کات و، ئەوی تریشیان ده‌بینن به‌زمان زۆرانبازی ده‌کات هه‌چ کامیکمان خۆمان پێ ناگیرێ که‌ له‌ دل‌ماندا به‌خۆمان بلێن: (به‌راستی ئەمه‌ وێنه‌یه‌کی ته‌واوی خۆمانه‌)!... چونکه‌ هه‌روه‌ک (سیرقانتس) به‌راستی بۆی چوو هه‌ر کامیکمان بگرت، جاری وا هه‌یه‌ پشت به‌هیزی بازووه‌کانی خۆی ده‌به‌ستێ جاری وایش هه‌یه‌ پشت به‌هیزی زمانی خۆی ده‌به‌ستێ!... هه‌ر

کامیکمان بگریت تیکرا وەک لە دڵ و دەرووندا نیوەی لە (دۆن کیشۆت) دروست کرا بێ و نیوەیەکی لە (سانکۆبازا) وایە چونکە ئێمە جاری وا هەیە ناشیتییەکەمان زāl دەبێ بەسەر ژیرییهکەماندا زۆرانبازی لەگەڵ (ناشی با) دا دەکەین و اتا بەچەشنی (دۆن کیشۆت) دەجووڵێینەوێ جارێ وایش هەیە ژیرییهکەمان زāl دەبێ بەسەر ناشیتییەکەماندا: (لەبەرئەو لە رۆژی رووناکدا خۆمان لە جەنگ دەپاریزین، بۆ ئەمە لە شەودا لەسەر زەوی بنوین، نەک لە ناو گڵدا!...) .

لەگەڵ ئەمەیشدا ئێمە لە هەردوو بارەکەدا هەموومان هەموو دەم بەچاوی داپۆشراوە هەر بۆیەک ئامانج خۆمان دەکوێن: ئەویش ئەوێکە مەرۆک کەوتە تەنگانە یاخود سەرگەردانییهوێ ژبانی وا بۆلێ بکەین کە بتوانێ گۆزەرانێ تێدا بکات و زۆرتر بەرگە تێدا بگرێ.

بە ئاڤر و وەرۆشی کچەکیهوه دهژی

(سێرقانتس) بەشی یەکەمی نووسراوی (دۆن کیشۆت) ی لە سالی (١٦٠٥) دا پێشکەش بە جیهان کرد... چیرۆکەکە هەرچەندە پڕ لە پێکەنین بوو بەلام ژبانه تالەکی خۆی هەروەک خۆی مایهوه هیچ نەگۆڕا!... تەنانەت لەم سالانە دوايشدا کە ئەستێرە فریشتە بە ئاسمانی وێژەو هەلەتەبو، هەژاری و دەستکورتی بەجۆریکی وا پراوەدووی دەنا، دوايي ناچار بوو لە ناو ریسوا و خۆپرییهکانی گەلەکی خۆیدا بژی، بەخۆی و کچەکی و خوشکەکیهوه لە گۆشەیهکی خانوویەکدا دەژیان کە ناوبانگێکی خراپی هەبوو!... تەنانەت ئەمەیش گوترا کە کچەکی خۆی هانە دەدايه سەر (کۆنترین پێشه له جیهاندا) - پێشهی داوین پێسی - کە خۆشی بە دەستکەوتی ئەو پێشه نەنگهوه دهژیا!؟.

(سێرقانتس) لە ١٦٠٥/٦/٢٧ دا تووشی گەورەترین سەرگەردانی ژبانی خۆی هات کەوتە ناوچالێ هەرە قوولێ بەدبەختی خۆیهوه لەو خانووه ناوبانگ خراپه‌دا کە تێیدا دهژیا، لاشە لاوتیکی خۆپرییان دۆزییهوه کە لە چینی گەورە ئەو شارە بوو! بەخۆی و خێزانەکیهوه هەموویان تاوانبارکران بەتاوانی کوشتنی ئەو لاوهوه گیران و خزانە بەندیخانەو بەلام پاشە جار توانییان پاکانە بۆ خۆیان بکەن و خۆیان لەو سەرگەردانییه رزگار بکەن...

لەپاش دەرچوونی بەشی یەکەمی چیرۆکی (دۆن کیشۆت) بە دە سال و اتا لە سالی

١٦١٥ دا، (سێرقانتس) بەشی دووەمی چیرۆکەکی خۆی پێشکەش بە جیهان کرد ئەم بەشە لە بەشەکی پێشووی یەجگار بەهێزتر و خۆشتر بوو... خۆشت ئەمەت بۆ دەرەکەوێ، پاش ئەو بەسالیکی ژبانی (سێرقانتس) دوايي هات ئەویش وەک پالەوانی چیرۆکەکی بەرپۆه دەروێشت لە ژبانه: بەخۆی و (راستی پەرستییه تاییه‌تییه‌کی) و، (شیتییە ناوازه‌کی) و، (کەسایه‌تییه‌ خۆشه‌ویستییه‌کی) ههوه... خوشبه‌ختانه، هەر دووکیان بە (گەوجییەو) ژبان بەلام بە (ژیرییه‌و) مردن!...

کەچی ئیمپۆ (سێرقانتس) لە وێژە نیشتمانەکی خۆیدا تەنانەت لە وێژە جیهانی کۆنیشدا بەجۆریکی گشتی جیگایه‌کی وای گرتووه مەگەر جیگای (چارلس دیکنز) لە وێژە ئینگلیزیدا بگاتە ئەو بیجگە لەو هەندێ لەو کەسانە کە (چارلس دیکنز) دروستی کردوون لە چیرۆکەکانیدا زۆر لەو کەسانە دەکەن کە (سێرقانتس) دروستی کردوون، کە لە کەسایه‌تی (دۆن کیشۆت) ورد دەبیتەوه هەر ئەو ئەربابییە گەوجانیه‌ی پێکەنین هێنەرە دەبینیت کە لە کەسایه‌تی (میسستر بیکویک) پالەوانی چیرۆکە بەناوبانگەکی (دیکنز) دا دەبینیت کە هەر بەم ناوه‌و ناوانراوه‌ ههروه‌ها (سانکۆبازا) ییش تا ئەندازیه‌کی گەوره‌ له (سام ویلەر) دەکات کە لە چیرۆکەکی (دیکنز) دا ناوی دی...

لۆریل و هاردی

بام ئێستاکەیش، ئەم خۆپێندەواری خۆشه‌ویست، کەسایه‌تی دۆن کیشۆتی دروستکراوت پێشکەش بکەم هەروەک کەسایه‌تی دروستکەرەکیم پێشکەش کردیت: (دۆن کیشۆت) پیاویکی راست و پەوانە هیچ لە کەس ناشاریتەوه‌ گەش و رووخۆش و زمان شیرینە، پیاوانە دەجووڵێتەوه، رێژ لە هەموو کەس دەگرێ... بەدڵ حەز لە راستی و دادپەرودری دەکات و، لەپێناوی ئەو دووانەدا خۆی بەخت دەکات! ئەگەر بگۆجی بەمە بلێین: نەخۆشی، (دۆن کیشۆت) تووشی نەخۆشی ئاوتیکی شیتانە بوو! دەیه‌وی هەلەکانی مەرۆقایه‌تی راست بکاتەوه‌ کاروبارە نالەبارەکانیان وەرەبگیریتەوه‌ سەر باری چاکی... جا هەرچی تەنگوچەلەمەیه‌کی تووش هاتووه‌ هەمووی لە پروی ئەم ئاوات و نیازیه‌وه‌ بوو!... (دۆن کیشۆت) لە میتسکی ئەو نەتەوه‌ پێشکەوتووئەدا کە حەز لە خۆپێندەوه‌ دەکەن، جیگایه‌کی وا گەورە داگیر کردووه، کە لە جیگای کەسایه‌تییه‌ هەرە گەوره‌ و زیندووکانی میتروو کەمتر نییه‌!... چ بۆرەپیاوان، چ چینی بلند، هەر دوو لا وەک یەک

(دۆن كيشۆت) يان دېتەو ياد: بەلەشە لەرولاوازەكەى و، قژە سەرەكەيەو كە لە ڕەنگى ماش و برنجدايە بەهەر دوو كاكيلە درېژولەكەى و رېشە چروپەرەكەيەو... بەهەر دوو چاوە تىژ و گىژوويژەكەيەو... ئەوانە چۆن پالەوانىكى وەك (نېلسون) و (ناپليۆن) دەناسن، ئاوەهايش (دۆن كيشۆت) دەناسن!... خۆ ھاوړپكەى و پياووەكەيشى كە ناوى (سانكۆيانزا) يە، لە دۆن كيشۆتى گەورەى لە ناوبانگ و زىندوووتيدا كەمتر نيبە ئەو ديتە بەرچاوى ئەو نەتەوانە لە بابەت (سانكۆيانزا) وە: بالا كورتەكەى و ورگە زلەكەيەتى، دلسۆزى و ساكارىبىيەكەيەتى، لەگەڵ ئەو رېنگە ناوازيەدا كە دەيگرى لە شىوہيەكى پېكەنين ھىنەردا بۆ يەكخستنى بىروباوەرە بلندەكانى گەورەكەى خۆى و، ئەو فرۆفيلە سووك و نەنگانە كە ھەندىك جار، رزگاربوون لە تەنگانە پىويستى بەوانە دەبى گوايە لەسەر ئەو پەندە بەناوبانگە دەروات بەرپتو، كە دەلى: (بۆگەيشتن بەئامانج ھەرچى بكړى دروسته!...) .

جا ئەم دوو ھاوړى ئەربابە كە ھەموو دەم ھۆگرى يەكترىن زۆر لە (لوريل) و (ھاردى) دەكەن، كە لەم چەرخەدا لاسايىكەرەوون لە سىنەمادا و، ھەموو كەس دەھىننە پېكەنين، چ لە جەربەزەيبىيەكانياندا، چ لەو تەنگوچەلەمانەدا كە تىبى دەكەون، چ لە فرۆفيلەكانياندا، چ لە قسەى نەستەق و بزووتنەو بەزمەيتنەرەكانياندا، ھەر لەمان دەكەن... تەنانەت لەوھيشدا كە يەكيتيان گەوج و گىژوويژ و لاواز و درېژە و، يەكيتيشيان ساكار و گوشتن و جوامىرە، ھەر لەيەك دەكەن!... كى چوزانتى؟!... دوورنبيە كە ئەم دووانەى ئەم چەرخە، (لوريل) و (ھاردى) لە كەسايەتى ئەو دوو پالەوانانەى مېژووويىيە ورد بووبنەو، ھەرچىبەكيش لەوانە فير بووبن لە شىوہيەكى نويدا دووبارەى بكەنەو!...

چېرۆكەكە

(دۆن كيشۆت)

جەربەزەيبىيەكانى دۆن كيشۆت

لە ديبەك لە ديبەكانى خاكى (لامانشا) دا، لە سەرەدەمىكى وادا كە دوور نيبە لە ئىمەو، پياويك ژباوہ لە پياوہ كۆنەپەرستەكان ھىچ دەمىك مالى ئەم پياوہ لەوانە نەبوو كە رىمىك و، قەلغانىكى كۆن و، بارگىرىكى كەرتەلەر و، سەگىكى راوى تيدا نەبوو بى!... لە ھەموو ھەفتەيەكدا زۆر شەو شىوہەكەى گوشت گاي جنراو بوو، لە رۆژەكانى ھەينيشدا چيشتەكەى نيسكىنە بوو بەلام لە رۆژەكانى شەموواندا ھىچى بۆ نەدەمايەو بىخوات: خەفەت و ئاخ و داخ نەبى!... چيشتەنگاوہ گەورەكەى ھەفتەيشى برىتى بوو لە گوشتى كۆترىكى قەلەو و چەور، ھەليدەگرت بۆ رۆژى يەكشەممە!... بەمجۆرە خۆرشتى كابر لە چوار بەش سى بەشى پارەى بەرباخەلى لەناو دەبرد!... چوارىەكەكەى ترى دەرامەتەكەيشى لە بەرگ و پۆشەنى خۆيدا بەخت دەكرد ھەرچى كورتەك (چاكەت) ەكەى بوو لە كوركى درېژ دروستكرا بوو، لەگەڵ رانك (پانتۆل) ەكەيدا كە لە قەديفە دروستكرا بوو، ھەليدەگرتن بۆ رۆژانى پشوو لەبەرى دەكردن، كورتەكى كار و فرمانەكەيشى لە چاكترىن بەرگى خۆمالى دروستكرا بوو... خىزانى كابرايش برىتى بوو لە كچىكى خوشكەزاي كە لە تەمەنى بىست سالىدا بوو، ئافرەتپكيشى ھەبوو كاروبارى مالىەكەى بۆ ھەلدەسووراندا، تەمەنى چل سال بوو، پياويكيشى ھەبوو بەكارى دەھات لە كار و فرمانى ناوماڵ و ناوكىلگەدا، ھەردەمىكيش بىويستايە بچيتە دەشت بارگىرەكەى بۆ زىن دەكرد ھەر كاتپكيش پىويست بووايە درەختەكانى ناو خانوو، ياخود كىلگەكەى ھەلپاچرىن ئەو مفردى (خزمەتكار) يە بۆى دەكرد... گەورەى مالىش كە خۆى بوو تەمەنى گەيشتبوہ نزىكەى پەنجا سال، لەشىكى بەھىز و ھەرەتى ھەبوو لە بەژن و بالا و دەموچاودا كز و لاواز بوو ھۆگرى راوكردن بوو ھەزى لەوھيش دەكرد كە بەيانىيان زوو لە خەو ھەلستى... ئەگەر ھاوړپكەمان فرمانپك نەبووايە بىكات - كە بەشى زۆرى سالىكە وا بوو - كاتى خۆى بەخويندەوہى ئەو نووسراوانەو رادەبوارد كە جەربەزەيبى سوارچاكە گەروكەكانيان دەگىرايەو!... خويندەوہكانى پر بەدل دەكرد بەتەواوہتى ھۆگرىيان بوو بوو تا دوايى واى لىھات: ھەموو جۆرە گەمە و يارى و وەرزىكى خۆى لەبەر ئەوانە بەجىھىشت، تەنانەت

کیتلگه که یشی بهرهللا کرد بۆ ئەو خۆتندنه وانه، گوئی نه ده دایه کاروبار!... پاش ئەو دهستی کرد به فرۆشتنی هه ندی پارچه ی زه وییه کانی جاروبار ئەو جوړه نووسراوانه ی به نرخه ی ئەوانه ده کړی!... دوا یی وای لیته ات هه ر نووسراویک له بازاردا ده فرۆشرا، لای کابرای هاوړیمان کوډه بووه وه!... گه لیک جار به هۆی ئەو نووسراوانه و ناوه رۆکی ئەو نووسراوانه و تووشی چه قه چهق ده بوو له گه ل ئەم و ئەودا، هه ندی جار له گه ل که شیشی گونده که دا که پیاویکی خۆتنده و ار بوو – هه ندی جار یش له گه ل سه رتاشی گونده که دا که ناوی (نیکولا) بوو و سوارچاکیتی کۆنی بی هاوتا بوو تووشی ده مه قالی ده بوو! هاوړیکه مان ئەمه نده هۆگری نووسراو خۆتندنه و بوو بوو، هه ر له بانگی شیوانه و هه تا به ره به یان، هه ر له به ره به یانی شه و هه تا ئیواره وازی لی نه ده هینا!... جا به م جوړه که م نووستنه و، زۆر خۆتندنه و به و هه که درێژه یان کیشا میشکی تووایه و هه و له که لک که و ت دوا یی وای لیته ات نه هۆشی ما، نه تیگه یشتنی!... ئیتر ئەو هه ندی پێ نه چوو ئە نه دیشی تیگه لپیکه ل، له ئەنجامی ئەو هه موو نووسراوانه دا که خۆتندبوونی هه و، له ناو که له لیدا په نگیان ده خواردوه ئیتر هه یچ شت نه ده هاته میشکی هه و، جه ره زه یی و، زۆرانبازی و، شه روشوږ و، ئەنگاو تن نه بی له گه ل ئیش و تازاری دلداری و سکالا و داد و فریاددا!...

پووکردنه بابته ی نه زانراو

جا چونکه هۆش و گوشتی نه ما بوو، بیریک هاته میشکی هه و، له سه یرترین بیر ده ژمیتر که هاته بیتته میشکی پیاویکی شیتته وه!... بریاری دا که به سواری بارگیره بی هاوتا که ی رێگا بداته به ر خۆی و، سه ری خۆی هه لبرگړی و برۆ، تا ئەو جه ره به زه یییانه بنوینێ که له ناو ئەو نووسراوانه دا خۆتندبوونی هه و تا له پیناوی پشتگرتن و له سه رکردنه و هه ی زۆرلیکراواندا خۆی به خت بکا و، خۆی بخاته ناو هه موو ته نگوچه له مه یه که وه، تا تۆله یان بۆ بکاته وه... به لێ نیازی ئەو بوو که دهستی داماو ان بگرێ و، فریای داد و فه ریادکه ران بکه وێ و، تۆله ی زۆرلیکراوانیش له زۆرداران بکاته وه...

مه به سیشی له م جه ره به زه یییانه ئەو بوو که ئەویش وه ک ئەو خاوه ن جه ره به زه یییانه ی پێش خۆی ناوبانگیک دریکا و، ناویکی گه و هه ی تا سه ریش بۆ خۆی بپچرێ!...

له به ره ئەو یه که م کاری ئەو بوو له پینا و هینانه دی ئەم ئاوانه جوانه یدا ژه نگ له به رگه پۆلاییه کۆنه که ی باپیری باوکی بکاته وه و، کلاو زرییه کی قورسیش بکاته سه ر خۆی و، بچیتنه ناو چشتیره که یه وه، سه ریک له بارگیره پیره کز و لاوازه که ی خۆی بدات، که

پێسته که ی به ئیسکه کانی هه نووسا بوو، که چی به لای خۆشیی هه و له بارگیره که ی خۆی چاکتر نه بوو له هه موو سه ر زه ویدا!... جا له پاش ئەمه ی که چوار رۆژی خشتی به خت کرد به بیرکردنه وه له ناویک، که له بارگیره که ی بووه شیتته وه که له وه دوا هاو به شی ده کات له گه و ره یی و ناوبانگدا، له ئەنجامدا ناویکی به دلی خۆی بۆ هه لبردار، ناوی نا (رۆزینانت)!... که چی که له م گیروگرفته بووه وه، گیروگرفتیی قورستری هاته به ر، ده یو یست ناویکیش بۆ خۆی هه لبرتێرێ که له و سه ره ره زیی و گه و ره ییه بووه شیتته وه، که له وه پاش رۆژگار پیتی ده به خشی!... ئەم جار هیش تا هه شت رۆژ به مه وه خۆی ماندوو کرد و، ناوه کانی به هه موو باریکدا هه لگێر و وه رگێر کرد تا دوا یی ناویکی دۆزی هه و بۆ خۆی، که له گویتیدا به جوانی ده زرنگایه وه ناوی خۆشی نا: (دۆن کیشو ت دی لامانشا)!!!.

ئافره ت... شۆره سواری ئاوانه

به م ره نگه هه یچ نه مایه وه له به رده میدا ئەو نه بی، که ئافره تیکیش بدۆزیتته وه بۆ خۆی، پاش ناوه گه و ره که ی خۆی پێ به خشی و، له سه ر ته ختی شاهه نشاهی دلی خۆشی دایینی!... ئنجا له گه ل خۆیدا قسه ی وا ده کرد: (کاتی رۆژگار تووشی قووچه پیاویکم بکات، زۆرانبازی له گه ل بکه م، بۆ ئەمه ی سه ره ره زیی خۆمی لی بپارێزم، پاشه جار به سه ریشیدا سه ر بکه وم و بیده م به زه ویدا بۆ من وا جوانتر نییه که ژنیکم هه بی، تا دۆژمنه شکا وه که می بۆ بنیترم و ئەویش به ئاره زووی خۆی چاره نووسی بۆ دیاردی بکات؟!).

له نزیک خانووه که یه وه ئافره تیکی لادیی جوان و شوخ و شه نگ هه بوو، ناوی (ئه ل دۆنزا لۆرنزۆ) بوو، له ده مپکه وه به تیری ئەقینی گرفتار بوو بوو، به لام ئافره ته که هه ستی به وه نه کرد بوو!... کابرایش ئەم ئافره ته ی هه لبردار، بۆ ئەمه ی بیکات به شۆره سواری ئاوانه کانی خۆی؟... له پاش بیرکردنه وه یه کی قوول ئەم ناوه جوانه ی بۆ دۆزی هه و که به لای خۆیه وه زۆر شیرین بوو، ناوی ئەمیشی نا: (دولسینیا دل تۆنۆز)! ئنجا که به مه جوړه که لپه لی خۆی ئاماده کرد و، هه ستی به خۆی کرد که گونا هه بار ده بی به رامبه ر جیهانی پر له زۆرداری، ئەگه ر بیته خۆی ته رخان نه کات بۆ رزگارکردنی، به زوویه کی زوو یاخود تیته کوشتی بۆ پێشکه و تن و سه رکه و تنی له به ره به یانی رۆژیک له رۆژانی مانگی میوه خو ش (ته مووز) دا، له نوینه که ی هاته ده ره وه و ده ستی کرد به پۆشینی زریکه ی و کلاو زریکه ی، رم و قه لغانه که یشی به سته پشتی ئنجا سواری ئەسه په که ی، (رۆزینانت) بوو و

پاش ئەمەي رۆژگارەكەي ھەموو بەووە رابوارد كە بەسەر پشتی ئەسپەكەيەو بەو؛ نە كەسێكی پێگەشت لە رێگادا و، نە تووشی جەرەزەییەك بوو كە چەكە جەنگییەكەي خۆی تێدا بەكاربھێنێ، لە دوورەو دەوایی نزیکەي بانگی شیوان مەيخانەيەك لە مەيخانەكانی سەرە رێگای ھاتە بەرچاو، مێشكە پرۆپوچەكەي وای لێ زل كرد، وەیزانی كۆشكێكە لە كۆشكە شەنگ و رازاوەكان!... وایش رێك كەوت یەكێك لە بەرازەوانەكان فووی كرد بەكەرەناكەیدا تا پانە بەرازەكەي خۆی كۆكاتەو، كەچی لە (دۆن كیشۆت) وا بوو میوان بەرێكەری كۆشكەكە بۆیەكا فووی كرد بوو بەكەرەناكەیدا كە ھاتنی ئەو ئاشكرا بكات!...

دۆن كیشۆتیش بەو كەش و فشی بزوت، بەھەر دوو پیتی ئاوەزەنگی دا لە پەرەسوی ئەسپەكەي و، دەستی كرد بەغاركردن تا گەیشتە بەردەم مەيخانەكە لەویدا چاوی بەدوو كچی سۆزانی كەوت لە بەردەرگای مەيخانەكەدا وەستابوون بەتەنشت دوو دلدارەكەي خۆیانەو، كە ئەوانیش دوو رێبواربوون دەچوون بۆ (ئەشبیلیە) ھاورپێ خۆشمان دۆن كیشۆت وایزانی ئەو دوو ئافرەتە لە كەنیزەكەكانی كۆشكەكەن لەبەر ئەوە بەناوی رێزگرتن و گەورەكردنەو خۆی بۆ نوشتاندنەو! پاش ئەو چوو نەو مەيخانەكەو، و چاكچۆنی لەگەڵ خاوەن مەيخانەكە كرد وەیزانی خاوەن كۆشكەكەيە!... لەودەمدا كاتی نانخواردنی شیوان ھاتبوو، لەبەر ئەوە ھەموو رێبوار و نیشتەنبیەكانی مەيخانەكە پێكەو دانیشتنە سەر خوان بۆ شیوخواردن، كە دۆن كیشۆتیان دی: ھەلسان و دانیشتن و قسەكردنی پرن لە بابەتی سەیر و نەبیزاو و نەبیستراو، لە شیوەی رێزگرتن و گەورەكردندا گەفتوگۆیان لەگەڵدا ھەكات، وەك شیتێكی پەتەرپیان ھاتە بەرچاو، لەبەر ئەوە لە شیوەیەكی شارراویدا دەستیان كرد بەپێكەنین و تیز پێكردنی، كە ئەو بوو ھۆی ھەرە گەورە بۆ بزوتنی ئارەزووی خواردنیان و خۆشكردنی دل و دەروونیان!.

که بوو به بیانی، سواره دلخوښه که مان دهستی کرده و به کوچکردن، له پټگادا تووشی جووتیار ټیک بوو که دلړه قانه له کور ټکی دده... دؤن کیشوټیش فەرمانی دا به سهریدا که واز له لیدانی ئو کور بهیښی، لټیشی پرسی تاوانی کور که چی به که و لټی دده و موده ست جووتیار که ترسی لټ نیست، له و سوار چاکه زړپوښه ترسا وهرامی دؤن کیشوټی وا دایه وه: که ئو کور که مته رخه می نواندوه له فرمانی خویدا، له کیلگه که دا بویه کا سزای درا، به لام کور که قسه که ی پټ پچری، به هره ټیکه وه گوتی: جووتیار که ره ژانده کانی نه داوه تی که چی هره چنده داوای مزی خوئی لټ ده کات، ده ست ده کات به لیدانی! دؤن کیشوټیش فهرمووی به جووتیار که که به گورجی ره ژانده کان بدات به کور که. جووتیار که یش به لټینی دایه که ره ژانده کانی دده اتی، هره ئو ونده دوا ده که وی تا ده گاته وه مالی، به لام کور که دل کرمی بوو له وهی جووتیار که به لټینه کهی خوئی جیبه جی بکات، دؤن کیشوټی تیگه یاند شوړه سوار یش که ئه مهی له کور که بیست به هره شه یه که وه پرووی کرده جووتیار که و پټی گوت: (منم سوار چاکي ئازا و نه به رد: دؤن کیشوټ دی لامانشا!... توله ی زور لیکراوان له زورداران ده که مه وه، راست کردنه وهی هه موو هه لیه که به من سپیراوه لابر دنی هه موو زیانی که له زیان لیدراو له سهر ئه ستوی منه، هه موو پشم و قینی که یش له دلاندا من پاکي ده که مه وه!... که واته ئه ی جووتیار له بیرت نه چیته وه که چ به لټینی که به من داوه، که چ سویندیکیش له سهر جیبه جی کردنی ئو به لټینه بو من خواردوه، که واته گفتمی خوت ببه یته سهر بو خوت چاکتره ئه گینا سزای خوت ده بیښی!...).

کاتی دؤن کیشوټ دلنیا بوو له وهی پیاو که ناویر ی فهرمووده که ی ئو بشکینیی، سوار ی ئه سپه که ی بووه وه و دهستی کرده وه به پړوین... به لام هیشتا ته واو دوور نه که و تپوه وه، جووتیار که دهستی کرده وه به لیدانی کور که!

به‌لام دۆن كيشوت ههر سى هه‌زار گه‌زىكى له رىگه‌كه برى بوو، له‌پر گه‌يشت به‌كومەتيك له بازرگانانى شارى (تۆليدۆ)، كه به‌رهو پووى ئو ده‌هاتنه پيشه‌وه، ئىتر ههر ئه‌وه‌نده لىيان نزيك بووه‌وه، چوو ده‌لييه‌وه كه ماوه‌يه‌كى فراوانى له به‌رده‌مدايه بو ئه‌مه‌ى جهره‌زه‌ببيه‌كى تازه بنوئينى له‌گه‌لياندا به‌خۆى و ئه‌سپه‌كه‌يه‌وه چه‌قى رىگاكه‌ى لى

گرتن شیرەكەيشى لە پروياندا ھەلکەتیشا ئنجا تىيى خورين: (لە جىيى خۆتاندا بووەستەن! كەس لە ئىوھ بىر لەوھ نەكاتەوھ كە دەتوانى لە جىيى خۆى بىزوى، تا ددان بەوھدا نەنى كە لە ھەموو پرووى سەر زەمىندا ھىچ ئافرەتتىك لە شاژنى (لامانشا) جوانتر و شەنگوشۆختر نىيە كە (دولسىنيا دل تۆبۆزۆ) گەوھەرىكى تاكانەيە لە ھەموو جىھاندا!...).

كە دۆن كىشۆت ئەمەى پىچ گوتن، ھەموويان لەوھ دلتىابوون كە تووشى كابرايەكى وا بوون نە ھۆشى ماوھ نە گۆش!... بەلام يەككىيان تىدا بوو ھەزى لە گالتەوگەپ دەکرد لىيى چووھ پىشەوھ و پىي گوت: (شۆرەسواری گەورەى خۆم! ھەرچى ئىمەين ئەو ئافرەتە پاىە بڵندە ناناسين كە ئىستا ناوت ھىتا... كەواتە رىيمان بدە بام چاومان پىي بکەوئ، ئنجا ئەو برپارەى خۆت دەتەوئ پىيمان بدەيت، پىيمان بدە!...). بەلام دۆن كىشۆت پىي گوتەوھ: (جا ئەگەر من ئەو جوانىيەى ئەوتان پىيشان بەم، ئىتر ئەو ددان پىيدانانەى ئىوھ بەم راستىيە پەسندكراوھدا چ نرختىكى دەبى و، چ سەرتكىشى لى سور دەمىيى؟ ياخود چ چاكەيەكى ئىوھى تىدا دەست دەكەوئ؟... بابەتى بايەخدار و گرنگ لەمەدا ئەوھەيە كە ئىوھ ناچار بکەم ئەم راستىيە پەسند بکەن و، دانى پىدا بىنن و، لە بەردەم كەسانى ترىشدا ئاشكرای بکەن بى ئەمەى ئەو ئافرەتە خاوەن جوانىيە پىشنگدارەتان بەرچاوبەكەوئ).

بەلام بازرگانە بەپەنگەكە دەستى كەردەوھ بەزۆرەملى كردن لە دۆن كىشۆت، پىي گوت: (گەورەى شۆرەسووار!... تكات لى دەكەم ھەر ھىچ نەبى وىنەى ئەو ئافرەتە جوانەمان پىيشان بەدە... ئىمەيش ئامادەين ھەر كاتى وىنەكەيت پىيشان دابن، چ جۆرە دان پىدا ناىكت گەرەكە بۆتى جىبەجى بکەين... تەنانەت ئەگەر لە وىنەكەيشدا چاوخىل و سەرچاوا ناشىرىنىش بى ياخود لە چاوەكانىدا گۆگرد و قەترانىش دەرھاتى ئەو دان پىيدانانەت ھەر بۆ دەكەين!...).

سوارچاكەكەيشمان بەرقىكەوھ قىژاندى بەسەرىدا، گوتى: (ھەى بى ئابرووى خوتپىي!... بەچاوەكانى ئەو ئافرەتە جوانە دەلىيت گۆگرد و قەترانى لى دىتە دەرەوھ؟! پىويستە بزانيت كە چاوەكانى ئەو خانمە ھەر ئاوى بۆن خووشى لى دەپژئ! دەبى توئيش و ھاوړىكانىشت ھەمووتان سزای ئەم بى ئابروويىيە ناشىرىنە بچىژئ!). پاش ئەوھ دۆن كىشۆت لە كابراى ناحەزى چووھ پىشەوھ و شىرەكەى لە پرويدا ھەلکەتیشا بەلام وا رىك كەوت پىش ئەمەى بگاتە سەر كابراكە ئەسپەكە ھەلئەنگوت و بەقايم دای بەزەویدا... كە ئەوھى لىھات، پىاوى بازرگانەكەى دوژمنى ھاتە پىشەوھ و شىرەكەى لە دەست دۆن كىشۆت راپسكاند و كىشای بەپەراسوویدا تا شك... پاش ئەوھ بازرگانەكان لەویدا دۆن

كىشۆتيان بەجىھىشت و دەستيان كەردەوھ بەرۆيشتن ئەوئيش بەجۆرىكى وا ئازارى پىگەيشتبوو توانای ئەوھى نەما بوو راست بىيتەوھ و ھەلبىستە سەرىي!... ئىتر ھەر لەو شۆتەندا ماىوھ ھەتا لادىيەكى بەلادا تىپەرى، لە ئاشى دانەوئىلەوھ دەگەرايەوھ بۆ دىيەكەى خۆى پى خورجىك ئاردى ھەلگرتبوو بەسەر پىشتى كەرەكەيەوھ كابرا دۆن كىشۆتى لە زەوى بەرزكەردەوھ و ھەلگرت و خستىە بان پىشتى كەرەكەى، ئەسپەكەيشى كە ناوى (رۆزىنانت) بوو راپىكىشا بەدواى خۆيدا ئنجا بەرەو گوندەكەى خۆى مىلى پىوھنا!... كە گەيشتەوھ مالى خۆى دانىشتوانى خانووەكەى بەپىرييەوھ ھاتن و دەستيان كەردە مىلى و چاكوچۆنىيان لەگەلدا كەرد و، پىرسىاريان كەرد لەو بەسەرھاتەى بەسەرىدا ھاتبوو... ھەرەوھە ھەر دوو دۆستەكەيشى كەشيش و سەرتاشەكە كە لەوئى بوون و ھاتبوون بۆ سەرلىدانى خىزانەكەى بەرەو پىرى ھاتن كارەساتەكەيان پى ناخۆش ھات، بەزەبى ھاتنەوھى خۆيان بۆ دەرخت دۆن كىشۆتىش واى بۆ گىراڤەوھ كە ھىچى لى نەقەوماوھ، ئەوھ نەبى كە ھەر لەسەر پىشتى ئەسپەكەى كەوتۆتە خوارەوھ، كە ئەمەيش كارىكى بەخت و چارەنوسە... پاش ئەوھ داواى لى كردن پىكەوھ ھەللىگرن بۆ سەر پىخەفەكەى بشنبرن بەدواى (ئۆرگاندا)ى جادووگەردا، تا ئەو ئافرەتە چارەيەكى برىنەكانى بكات و چاكى بكاتەوھ!.

خۆشاردەنەوھ بەھۆى چاوبەستگردنى چاوبەستكارىكەوھ

دۆن كىشۆت پانزە رۆژ ما لە جىگەدا بەنەخۆشىيەوھ بەلام لەم ماوھەيدا ھىچ نىشانەيەكى لى دەرەكەوت كە دەيەوئ لەپاش چاكبوونەوھ گەشتەكەى خۆى تەواو بكات!... ھاوړىكانىشى كە دەياندى لە ئەنجامى خۆئىندەوھى نووسراوانى جەربەزەيىيەوھ چى بەسەر ھاتوھ، ھەرەوھە كە بەسايەى زىرەكى خۆبانەوھ راستى ئەو كارەساتە تىگەيشتن كە لىي قەوماوھ ئەوھيان بەھەل زانى كە كەوتبوو لەناو جىگەيدا بەدزىيەوھ ھەردووکیان خۆبان ھاویشتە ناو نووسراوخانەكەيەوھ، كە ھەرچى نووسراوئىكى نەنگەويست بوو و تىپىدا دانرا بوو ھەموويان لە نووسراوخانەكە گواستەوھ پاشان يەك بەيەکیان سووتاندن دواى ئەوھ لەسەر ئەوھيش رىككەوتن: كە ھەر كاتى دۆن كىشۆت وریابووھوھ و پىي زانى كە نووسراوھەكانى نەماون، ھەردووکیان ھەريەك سەرگوروشتەى بۆ بگىرنەوھ پىي بلىن: جادووى جادووگەرەكە بووھتە ھۆى نەمان و لەناوچوونى ئەو نووسراوانە!...

کاتیکیش دۆن کیشۆت چاکبووه و، خیزانه که ی پتیا زانی که جاریکی تریش دهست دهکاته و به گهشت، به هه موو توانایییه کی خۆبانه و تیکۆشان و لئی پارانه و که واز لهو گهشته ی بهیئتی به لام هه موو رهنجیکیان به با چوو!... دۆن کیشۆتیش له ماوه یه دا توانی بووی لادییه کی ساکاری تینه گه یشتووی دراوسیتی خۆی چه واشه بکات و، بینووسیتی به خۆیه و و بیکات به پیاوی خۆی له گه شته دا. ناوی (سانکۆبازا) بوو، که ده بوو ژنه که ی و منداله کانی خۆی به جی بهیئتی له بهر نهو!... دۆن کیشۆت کابرای به سه زمانی و چه واشه کرد بوو که ههر کاتی دوورگه یه کی که و ته ژیر چنگه و به زه بری شیر و یمه که ی، ده موده ست دهیکات به سهرداری نهو دوورگه یه!.

ده چی به گز ئاشی بادا

به م رهنگه شه ویک له شه وان، (دۆن کیشۆت) به دزییه و خۆی له مال کیشایه و (سانکۆبازا) ییش له ژنه که ی و منداله کانی خۆی دوور خسته و به که میان سواری ئه سپه لاوزه که ی (رۆزینانت) بوو بوو، دووهمیشیان سواری گویدرێژه گێژه که ی بوو بوو که (دابل) ی پت ده گوت. ههر دووکیان بهو تاریکه شه و ره پیکه یان گرته بهر و روویان کرده ئامانجی خۆیان. له پنگادا (سانکۆبازا) له گه و ره ی خۆی پارایه و، گوتی: (گه و ره ی خۆم! له بیرت نه چیته که به لئنت داومی بکه ییت به سهرداری نهو دوورگه یه که ده یگریت!). (دۆن کیشۆت) ییش دلّی (سانکۆبازا) ی خۆش کرد به و ی که به لئنی دایه نه گه ر خاکیکی گه و ره ییشی که و ته ژیر چنگه و به بیکات به خونکاری نهوئ!... که سانکۆبازا نه و ی لئ بیست ده موده ست به دلّ خوشییه که و پتیی گوت: (که ئه مه پیکهات، ژنه خوشه و یسته که م «ماری جوتیریز» ده بیته سازن... منداله کانیشم ده بنه شا کوپ و شا کچ!).

کاتی که ههر دووکیان خه ریکی نه م چه نه بازیه بوون له ناو ده شته که ی بهرده میاندا هه ندی ئاشی بایان به دی کرد دۆن کیشۆت به سه رخۆشییه که و گوتی: (وا درده که وئ، له و ییش زۆرتر که ئاواقمان بو ده خواست به ختیاریمان ده ست ده که وئ... ته ماشاکه سانکۆی دۆستم: نه وانه له سبی لنگه هور که متر نین، هه موویان له بهرده ستمدان!... که واته بام زوو هه لکۆقه سه ریان بیانکوژم، بۆ نه مه ی هه رچییه کیان سه ندوو له که سانی تر و هه رچییه کیان له پاش به جی ده میتی داگیری بکه یین!... چونکه نه وانه داگیرکردنیان دروسته رشتنی خۆینه پیسه که یشیان ده بیته هۆی خۆ نزیک خسته و ده یه که له ئاسمان که زۆری پت خوش دی!...).

(سانکۆبازا) ییش به سه رسورمانیکه و لئی پرسی: (کامه تا نهو لنگه هورانه ی که لئیان ده دوتیت؟) گه و ره که ییشی پتیی گوت: (مه به سم نهو لنگه هورانه یه که له پتیش چاوتدان، بالیان درێژ کردوو هه ندی لنگه هوروی واهه ن بالیان له چه ند هه زار گه زیک درێژتره!).

- نه. وایه گه و ره م! تۆ باش ته ماشا بکه، نه وانه لنگه هور نین. نه وانه ئاشی بان!... نهو بالانه ییش که تۆ ناویان ده به ییت بریتین له په روانه کانی ئاشه که هه ر کاتی بایه که بزواندنییه و نه وانیش ئاشه که ده خه نه گه ر!.

- هاوپی خۆم تۆ تازه ده ستت داوه ته جهر به زه یی بیگومان به له و ی که نه وانه لنگه هورن و زیندوویشن!... جا نه گه ر تۆ لئیان ده ترسیت خۆت لاده لئیان و ده ست بکه به پارانه و ی خۆت له خودا چونکه من نیازم وایه بکه و مه زۆرانبازییه کی سامناکه و له گه ل هه موویاندا که چی من و نه وان جووتیش ناوه ستینه و: نه له هتێدا، نه له گه و ره ییدا!...).

دۆن کیشۆت هه ر نه و نه ده له قسه کانی خۆی بووه و، ده موده ست جووته ئاوزه نگی له په راسوه کانی ئه سپه که ی سه رواند و، بی نه مه ی له هیچ شتیک کۆ بکات به تاو هوروژمی برده سه ر (لنگه هورانه کانی خۆی) و، شیر ی لئ هه لکیشان نه گوتی دایه وریا کردنه و ی پیاوه که ی و، نه له هاواری مه ترسییه که ییشی سه لمیه و په روه پرووی (دوژمه نان) ی قیژاندی و پتیی گوتن: (ترسنۆکه به په نگه کان له جی خۆتان بن مه رۆن، به سووکی و په سواییه و هه ر مه که ن له ده ست سواریک که ویراییتی به ته نیا بیته جه نگی هه مووتانه و!) هه ر له و کاته دا که بایه که هه لئ کرد باوه شینی ئاشه کان ده ستیان کرد به جوولانه و، شوپه سواریش که نه و ی دی ده ستی کرده و به قسه کانی خۆی:

(ئه ی دروستکراوانی پایه نه نگ... ئیوه هه رچه نه ده باله کانی خۆتان ده خه نه گه ر، به لام کاتی که ده زانن سزای نه م له خۆباییبوونه ی خۆتان ده چیژن!). دوا ی نه و هه واری برده بهر شاه بانو و سهرداری دلّی خۆی که (دولسینیا) بوو داوای لئ کرد که له م جهر به زه ییه سامناکه یدا پشته بگرئ و بیپاریژی. ئنجا سنگی خۆی به قه لغانه که ی خۆی پۆشی و یمه که ی بهر ز کرده و، به تاو هوروژمی برده سه ر ئاشی یه که میان. یمه که ی له جهر گیدا چه قاندا!... په روانه ی ئاشه که ییش نه یکرده نامه ردی له کاتی سوورانه ویدا یمه که ی له ده ست راپسکاند و، به هه موو هتێ و هه رتیه که یه و یمه که ی له ناو باله کانیدا شکاند پاش نه و نه سپ و سواره که ییشی فری دایه دوور خۆی له پر سواره که ییش له ئه سپه که که و ته خواره و، تا ماوه یه کی درێژیش گلۆر بووه و به ناو کێلگه که دا!... که (سانکۆبازا) ییش

ئەو دى بەھەموو ھېز و ھەرەتتىكى كەرەكەيەو دايەغار، تا بگات بەفرىاي گەورەكەيدا كە گەيشتە سەرى، دۆن كىشۆت كەوتىبو، لە پەلۈپۆ كەوتىبو، بىرستى نەما بوو تۆزىك بېزۈپتەو ئەمەيش لە گور و تەوژمى ئەو لىدانەو پەيدا بوو بوو، كە خۆى و ئەسپەكەى لە پەروانەى ئاشەكەو بەربان كەوتىبو!...

(سانكۆيانزا) یش تىبى خورپى: (پىم نەگوتى وا مەكە گەورەم؟!... پىم نەگوتى: ئەوانە ئاشى بان؟!... كەسپىش ناتوانى ئەو بەولاولە ھىچى تر بلى، مەگەر ئاشى با لەناو كەللەيدا بگەرئ!...).

سوارچاكي ھەلا تەوېش وەرەمى دايەو گوتى: (سانكۆى ھاوړىم! ورتەت نەيئ!... من لەو باوەرەدام كە جادووگەرى بەدكردار (فرىستون) ئەو لنگەھوورانەى گۆرپو و كردوونى بەئاشى با!... مەبەسى ئەو بى بەختەيش ئەو بوو كە من لە سەرەرزى سەرەكەوتن بى بەش بەئىلتەو... بەلام لەو یش دلىا بە فروفیل و چاو و راو ھەرچۆنىك بن دوايى بى بەر دەمىننەو... ھەرەھا نایشتوان بەرامبەر شىرەكەى من بوو ستن!...).

سانكۆيش بەقسەى گەورەكەى خۆى پروای كرد و، لە راست بوونەو و سواربوونى ئەسپەكەيدا يارمەتى دا، كە ئەو كۆلەيش بەچەشنى سوارەكەى لەشى لە چەند لاىكەو بەربندار بوو بوو، لە ئەنجامى ئەو كەوتنە توندوتىژەو كە لەمەو پىش لىي دوواين!...

پزگارکردنى كچە شاھەك لە دىلى

لەپاش ئەمەى ھەر دوو سوار لەبن درەختىكى سىبەر داردا ئەو شەو ەيان رابوارد و، شۆرەسوارەكەيش ھېز و گورپى سەندەو، دەستيان كەردەو بەرۆشتن... زۆرى پى نەچو لە رىگا گەشتن بەدوو كەشپىش، كە سوارى دوو ئىستەر بوو بوون و، پىش كاروانى گالىسكەيەك كەتبون كە لەملا و لەولايەو چوار پىنج شۆرەسوار بەسوارى پاسەوانيان دەكرد لەناو گالىسكەكەدا ئافرەتتىكى جوان دانىشتبو، دەچو بو (ئىبىلىيە) بۆ لای مېردەكەى خۆى... (دۆن كىشۆت) یش كە ئەو دى غارى بەئەسپەكەى دا و، خۆى گەيانە كاروانەكە و، دەستى كرد بەجنىودان و قسەى ناشىرەن بەكەشپەكەكان داواى لى كردن كە (كچە شاھە جوانەكە) ى ناو گالىسكەكە بەرەللا بكن!... ھەردوو كەشپە بەسەزمانەكانىش لە ترسدا تۆقن و دەستيان كرد بەھەراکردن، تا لە دەست ئەو رزگاربان بىئ!... بەلام دۆن كىشۆت داوايان كەوت و، راو دەووى نان ھەر لەو كاتەدا پىاوەكانى لەمەر گالىسكەكە پەلامارى (سانكۆ)يان دا و كوتايان بەزەوى دا و، ئەمەندەيان لى دا

شلكوتى مەرگيان كرد. وازىشيان لى نەھىنا تا ھەناسەى لى برا و، بىرستى برا و، جوولەى نەما!... بەلام دۆن كىشۆت لەپاش ئەمەى بەسەرەكەوتنىكەو گەرايەو لەدواى دەرپازكردن و راو دەوونانى كەشپەكەكان كە ھەرايان كرد لە دەستى، خۆى گەيانە ئەو ئافرەتەى كە لەناو گالىسكەكەدا بوو، لەپاش ئەمەى كرىووشىكى رىزگرتنى بۆ كىشا، پىي گوت: (خانە بەرپزە جوانەكەم! تۆ ئىستا نازادىت، بۆ ھەر كۆپەك دەچىت بچۆ... تازە من لووتى ئەو دوو لووت بەرزە گوناھبارانەم بۆ شكاندىت، كە تۆيان بەدىل گرتبوو و كىشيان دەكردىت بۆ جىگايەك كە مەگەر ھەر خودا بزائى كۆپە!... ئەگەر ھەزىش دەكەيت ناوى ئەم رزگارگەرەى خۆت بزائىت، من ناوم: (دۆن كىشۆت دى لامانشا) يە پىشەيشم ئەو ەيە كە سوارچاكيكى گەشتكەرم و دەگەرپم بەدواى جەرەزەييدا. ھەرەھا دىلەكم بەدەست جادووى يارەكەمەو، (دولسىنيا دل تۆبۆز) كە جوانى و شەنگوشۆخپەكەى بى ھاوتايە منىش بەرامبەر ئەم كارەى كردوومە بۆ تۆ ھىچ پاداشىكم لىت ناوى، ئەو نەبى كە بگەرپىتەو ئەو شارەى كە ئەو خانەى تىدا دادەنىشى، بۆ ئەمەى خۆتى پىشكەش بكەيت و، ئەم كارەساتەيشى بۆ بگىرپتەو كە چۆن تۆم لە دىلى رزگار كردووە! بەلام ھىشتا شۆرەسوارەكەمان لە قسەكانى خۆى نەبوو بوو، پىاويكى خانەكە لىي راست بوو ەو و، بەرپەچى ئەو دايەو كە ئافرەتەكە بگەرپتەو بۆ ئەو جىگايەى لىو ھاوتبو. دەستىشى كرد بەھەرەشەكردن لەم كابرە سەرچلە، كە بى باكانە دەيەوئ زۆرەملى لە خانەكەى بكات و گەشتەكەيشى لى تىك بدات... ئىتر ھەردوو پىاوەكە بەدەم تىك بەربون پاشان دەمەقالى گۆررا و بوو بەزۆرانبازيەكى توندوتىژ. خانەكەيش لەناو گالىسكەكەو سەبرى شەروشۆرى ھەردوو كىيانى دەكرد بەلام بەدل دەترسا لەو دى كە شتىك بقەومى! ئىجا لەپاش ئەمەى ھەردوو لا زۆرانبازيان كرد و ھورۆمىيان برە سەر بەكترى سوارچاكەكە دوزمەكەى خۆى شكاند و زۆرىشى نەما بوو بىكۆزى بەلام ئافرەتەكە كەوتە ناويانەو و ناوژى كردن و لىي پارايەو كە پىاوەكەى بىەخشى... دوايى (دۆن كىشۆت) یش پارانەو ى ژنەكە كارى تىكرد و دلى نەرم بوو و كابرەى بەخشى بەو، بەلام بەمەرچى كابرە دەمەدەست پروات بۆ لای خانە جوانەكەى و فرىشتە پاسەوانەكەى، (دولسىنيا دل تۆبۆز) خۆى بخاتە ژىر چنگى ئەو ەو خانەيش خۆى و خوداى خۆى، چى بى دەكات بام پىي بكات!.

له بهشی دووه می رتڼگاکه دا شوره سواره که و پیاوه که ی گه یشتن به چنډ رتڼواریک... (دوڼ کیشوت) یس له سهر ره وشت و خوی خوی ریشته، له یه کهم هه لدا کردیه دهمه قالی له گه لیاندا پاشان بووه شریان به لām نه مجاره سهر نه کهوت، ژتړکه وت له شی به جوړتیکي و بریندار کړا، نه و نه دهی نه ما بوو بمړی... کاتیکیش نه وه هات به بیریدا که دهمری، به سانکوزانزای پیاوی گوت: تولهی بۆ بکاته وه له وانهی برینداریان کردووه و بۆ کوشتنی خه ربکبوون... نه میس به ساکاریه که ی خویه وه وهرامی دایه وه گوتی: (گه ووه!) من هه ره وهک خوت دهمبینی پیاویکی بی وهیم و نامه وی کهس نازار بدهم، ژن و مندالیشم هه یه به ختوکردن و چاودیری کردنیان له سهر نه ستوی منه... خویشم دل و دهر و ونم وایه حه ز له به خشین ده کهم به رامبه ره هم مو مروتیک: چ گه ووه بن، چ بچووک، چ سهر دار بن، چ خوازهلۆک. سا هه ره هله و تاوانیکیان دهر باره ی خوم کرد بی، یان بیکه بن جیاوازی حه ز ده کهم چاویان لی بپوشم!) سانکوزانزایش دوڼ کیشوتی سهر داری خوی، سواری که ره که ی خوی کرد دوڼ کیشوت له تاو نازار دهینالاند پیکه وه رۆشتن تا گه یشتنه مه یخانه یه کی هه ره نریک که چی له ویدا هه ر ژووریکیان ده ست کهوت، که ده بوو یه کیکی تریش له گه لیاندا بووایه... که کاره که ری مه یخانه که هاته ژووره وه، لایان دوڼ کیشوت هه ره وهک هه موو جارئ ده یکرد له مه یخانه کاند وایزانی نافره ته که کچه شاهیکه و خاوه نی نه و کوشکه یه له بهر نه وه نافره ته که ی گرتنه باوه شی خوی و دهستی کرد به قسه ی میبازانه ی هه ره ناسک و خوش و پیدا هه لدان، به کرده وه جوانه کانی فریشته ی پاسه واند (دولسینیا دل تویوزو!).

پیاوه که ی تر که له ژووره که دا بوو، له گه ل هه ردو وکیاندا نه مه ی په سند نه کرد... خوی بی نه گیرا، چو به گژیدا... ئیتر دهموده ست هه رسیکیان دهستیان کرد به شه پرکردن... دواپی شوره سوار و پیاوه که ی نه مه نده برینداربوون که وتنه باری سهر مه رگه وه... به لām دوڼ کیشوت دهرمانیکي بۆ خوی و پیاوه که ی دروست کرد، له سهر واته ی نوو سراویکی کون که خوتندبوو یه وه... که دهرمانه که یان به کار هیتنا، بۆ به یانی رۆژی دواپی ته و او چاک بوو بوونه وه و، هیز و گوربان بۆ گه رابووه وه، له بهر نه وه ناماده بوو بوون بۆ کوچکردن....

کاتیک که وتنه رتڼگا له دووره وه چاویان له هه ووه چلکنه یه که بوو که له تۆز دروست بوو بوو، ناسوی شار دبووه وه. دوڼ کیشوتیش گوتی: (بیگومان نه هه ووه له شه ری دوو له شکر په یدا بووه که له و ناوهدا به ربوونه ته یه کتری!.. به لām که زوتر چوون به ریدا و نریکتر بوونه وه، سانکوزانزا بۆی دهرکه وت که نه و په لاهه ووه ری تۆزه له ووه په یدا بووه که گاهه لیکي زور گه ووه له و ناوهدا به سهر زه ویدا دهر وون، به لām شوره سوار ی شیتوویت نه یو یست گوی بداته قسه ی پیاوه که ی خوی شیره که ی هه لکیشا و هور ورمی برده ناو گاهه له که، دهستی کرد به سهر برین و کوشتارکردن له ناویاندا!...) له خویشی و ابوو که خه ربکه له شکری (دوژمن) له ناو بیات!... کاتیک دوڼ کیشوت خه ربکی نه و کوشتاره بوو، له لایه ن شوانی گاهه له که وه به رده باران کړا، دواپی که وت به سهر زه ویدا، نه و نه دهی نه ما بوو به و به رده گه یانی لی جیا بیته وه!... که به وده ی زانی پیاوه که ی به هه لداوان خوی گه یانددی و یارمه تی دا تا راست بووه وه سهر بی. ئنجا پتی گوت: (نه ی من پیم نه گوتیت گه ووه، که نه و گاهه له؟!... بۆچ پروات پی نه کردم؟!...).

قسه ی ژیرانه له ده می به ندییه کانه وه بسپه ن

کاتئ سواره که و پیاوه که ی دهستیان کرده وه به گه شته که ی خوځان گه یشتن به کو مه لیکي گه ووه له و به ندییه که ی که بریاری (فرمانی سخت) یان به سهر دا درا بوو... یا ساوله کانیان نه ملا و نه ولایان گرتبوون... به لām که (دوڼ کیشوت) به وده ی زانی نه وانه روه انه کراون بۆ سهر به ندهر بی نه وده ی له خوځان بیرسن ههستی به خوی کرد که رزگارکردنی نه وانه له دیلیتی له گه ل (بیروباوه رکه ان) ی خوځیدا ده گونجی که بریتین له به رده نگاریکردنی توندوتیژی و، زورلیکدن و، چوون به هاواری بیچاران و داموا نه وه!... ئنجا که کاروانی به ندییه کان به لایدا تپیه رین و دهنگی زه ی زنجیر و پاله هه نکه کانیان که و ته به رگویتی شوره سوار پرسیکی له یه کهم به ندییه کان کرد له بابته بریاردان به سهریدا له لایه ن دادگاه که به مجوره ی به سهر بی... به ندییه که وهرامی دایه وه گوتی: (نه وانه بویه کا بریاریان به سهرمدا دا چونکه من دلداریم ده کرد!). دوڼ کیشوتیش نه مه نده سهری سورما له واته ی به ندییه که ده می داچه قا، پاشان به گه رمییه که وه لیی پرسى گوتی: (نه ی نه ووه چوون روویدا؟!...) به ندییه که یس گوتی: (سه به ته یه کی پر له جلویه رگم حه ز لی کرد، نه مه نده خو شم ده ویست باوه شم پیدا کرد و، ویستم بیفرینم!).

ئىنجا لە دىلى دووهمى پرسى: (بۆچى گىراوى؟). ئەوئىش گوتى: (لەسەر ئەو خرامە بەندىخانەو، كە دامما بووم لەسەر دە پارچەى پارەى زىر!... ئەگەر ئەو پارەىم ھەبوایە دەمتوانى پىنوسەكەى (پرسىاركار = محقق)ى پى تەر بکەم و، مېشكى پارتىزەرىشى پى بخەمە گەر. مېش لەوساکەو تا ئىستا بەئازادى و سەرەستىيەو دەگەرەم بۆ خۆم!). سىيەمىشيان گوتى: (مېش سەبارەت بەتاوانىكى گەرەى ناشىرىنەو خرامە بەندىخانەو، كە ھەرگىز چاوى لى ناپۆشرى؛ چووم بەدەمى خۆم پىم نا لەو دىيەى کرد بووم... ئەگەر زمانى خۆم بگرتايە لە سزا پزگارم دەبوو!...).

(دۆن كىشۆت)ىش لەسەر خۆ گوتى لە ھەموو بەندىيەكان گرت... كە لە پرسىارەكانى خۆى بوو، گەيشتە ئەم ئەنجامە: كە ئەو بەندىيەكان ھەرچەندە لە رى لايان داو و، ياسايان شكاندوو، بەلام ھەرچىيەك بى لە رەگەزى مەرۆقن و كەوتونەتە سەرگەردانىيەكەو، ئەگەر بەدەخت نەبونايە بەرگرتن و خستە بەندىخانە نەدەكەوتن!... لەبەر ئەو دەستى کرد بەدلدانەويان، دلتيايشى كردن: كە نامەى ئەو، كە شۆرەسوارىكى سەرەرزە ناچارى دەكات ھەرچىيەكى لە دەست دى بىكات، تا يارمەتییان بدات و، پزگارىان بكات لە بەندىيەتى!...

پاش ئەو ھاوړىكەمان قسە گەوجەكانى خۆى بردەسەر و، دەستى کرد بەكردەو و كارى شىتەكانى ھوروزمىكى لەناكاوى بردە سەر ياساوەلكان ئەمانىش داچلەكىن و تۆقین و دەستیان کرد بەھەراکردن، بەندىيەكانى خۆيان بەجىھىشت كە زوو بەزوو پىوھندى خۆيان پچرى و خۆيان نازاد كرد!... كە (دۆن كىشۆت)ىش ئەو چاوى پى كەوت، لە خۆشياندا گەشكەدار بوو ھۆشى بەخۆى نەما فەرمانى پى دان كە دەمودەست بچن بۆ لای فرىشتە ياساوەلكەى و اتا (دولسىنيا)ى شۆخوشەنگ، بۆ ئەمەى پىوھندەكانى خۆيانى پىشكەش بكەن، تا بىتە يادگار و نىشانەى دلپىرى پزگار كەرەكەيان!... كەچى وەرەمى بەندىيەكان پىچەوانەى ھىوا و ئاواتى دۆن كىشۆت دەرچوو كە لىرەدا وەك شۆرەسوارىكى سەربەندى نوواند، چونكە بەندىيەكان خۆى و پىاوەكەيان داىە بەر بەرد!... و اتا ئەو دەستەيان گەست كە پزگارى كردن لە بەندىيەتى!... پاش ئەو ھەريەكەيان پۆشستەو بۆ جىگای خۆى و بلاوھەيان لى کرد. (دۆن كىشۆت)ىشيان بەجىھىشت بەكەوتووبى لەسەر زەوبىيەكە لەتاو ئىش و ئازارى برىنەكانى لەشى ھاواری دەکرد و دەینالاند لەتاو ئىش و ئازارى دلپىشى كە ئەو نامەردانە چاكەكەيان بەوجزە بەخراپە داىەو، ھەناسەيەكى ساردى ھەلكىشا!.

دۆن كىشۆت دەكەوتە داوى ئافرەتەكەو

كە كار واى لىتەات جووتە سوار ناچاربوون خۆيان بشارنەو لە دادگا، چونكە بەرەللاكردى ئەو بەندىيەكانە تاوانىك بوو كرىيان لەبەر ئەو خۆشاردەويان پى چاكر بوو لەناو شاخەكاندا، بۆ ئەمەى تا ماوھەك لە دەست راوھوونانى بالبازەكانى (ئىسپانيا) پزگارىان بى... ئىنجا دۆن كىشۆت پىاوە دلتسۆزەكەى خۆى ناردە كن (دولسىنيا)ى دولبەرى، بۆ ئەمەى ئارام بەدلى بدات كە ھىچى بەسەر نەھاتوو سەركۆيانزايىش لە گوندەكەدا چاوى بەھەردوو ھاوړى سەردارەكەى خۆى كەوت: سەرتاشەكە و، كەشيشەكە، كە ھەردوو كىان خەرىكى فېلىك بوون بىكەن، (دۆن كىشۆت)ى پى بگىرەنەو ناوماى خۆى، ھىنايان ئافرەتەكى جوانيان ئامادە كرد كە بەسوارچاكى سەربەندى بلى: (يەكەيك دەستى بۆ ھىناو!). ئافرەتەكەيش ھەرچىيەكەيان پى گوتبوو جىبەجىنى کرد، لە بەردەم (دۆن كىشۆت)دا ھەناسە ساردى و رىسواى خۆى پىشان دا، تا داوى (دۆن كىشۆت)ى خستە سەر ئەو سۆندى گران بخوات: تۆلەى بۆ بكا تەو لەو كەسەى چەواشەى كروو و دەستى لى وەشاندوو كە ھىچ جەريەزەيىيەكى ترىش نەنوئى تا لەم فرمانە دەپتەو!... پاش ئەو شەوئىك لە شەوان ئافرەتەكە دۆن كىشۆت تووشى گەشتىك دەكات بەناوى ئەو ھەو ھەو كە دوزمەكەى خۆى پىشان بدات، كاتى كە دۆن كىشۆت خەوى لى دەكەوى ئافرەتەكە ئەو بەھەل دەزانى شۆرەسوار دەخاتە ناو قەفەزىكەو كە بەتايەتى بۆ ئەم كارە ئامادە كرا بوو!... ئىنجا كە دۆن كىشۆت لە خەو راوھەپرى واى تىدەگەيىتن كە جادووگەر و گيانەكان تووشى ئەم دىلپتەيىيان كروو و، ئۆيالى ئەم گوناھە بەئەستۆى ئەوانە!... پاش ئەو بەقەفەزەكەو كە لەناویدا گىرى خوارد بوو ھەلپەدەگرن و دەيەنەو مالى خۆى!.

كاتى كە سەركۆيانزاي پىاوشى دەگاتە گوندەكە لەپشت خۆيەو ژنەكەى بەھەلەداوان دەچى بەپىريەو بەترس و تىنەكەو لى دەپرسى دەلى: كەرەكەت ھىچى لى نەھاتوو؟

- لە خۆم چاكر ماوھتەو!...

- سواىس بۆ خودا!...

لىرەدا بەشى يەكەمى نووسراوھەكەى (دۆن كىشۆت) تەواو بوو، كە دىيەنە سەر بەشى دووھەمى نووسراوھەكە، كە لە راستیدا خۆشترە لە بەشى يەكەمى: دەيىن قسەى پىوپوچ تىكەل بەقسەى ژىرانە دەبى... گەوجىتەيش تىكەل بەزىنگى دەبى... كاتىك دەزانىت دۆن

کیشوت شیتانه قسه دهکات... کهچی له پاش ماوه یهک وهک راستی په رستیک ددهوئ!...
 نه ونده هیه پالنه وانی بهشی دووهم (دۆن کیشوت) نییه، (سانکویانزا) یه... له راستیدا
 هوشمه ندى نواندى ئهم خوږیپیه له شیتى گه وره کهى خوئ، هیچوپو وچتر دهرچوه!...
 چونکه ههرچنده له خویدا خوږه رسته، ههرچنده ده زانئ به راستیى که گه وره کهى شیته
 کهچی باوره یشی پئ دهکات و، خوښیسی دهوئ!.

(سانکویانزا) لیره یشدا ههر خه ریکى خواردن و خواردنه و به و به خیایان پئ دهکات،
 خه مى هیچی نییه نه وه نه بئ ورگى خوئ پر بکات له خواردن!... به لام لیره دا نه و گه وج و
 شیته په تهریپیه نه ماوه، که له بهشى یه که مى نوو سراوه که دا هه بوو!... لیره دا گه وجیکى دل
 پر له هیوا و ناواته، بۆ گه لیک ئامانج تیده کوشتی!...

لیره دا ده بیسنى به په روښه وه خه ریکى پاره کوکړدنه و به، بۆ ئهمى شوویه کى ناوازه بۆ
 کچه کهى خوئ ریک بخت!... (چونکه ئهمه جیگای مه ترسییه که کچیکى پروو خوش و
 جوان به تهنیا بمینیتته وه. له راستیشدا ئهمه باشته بۆ کچ که شوویه کى نابه دل بکات، نهک
 له گه ل ئهم و نه ودا داوین پیسی بکات!...). بهم په رنکه شوږه سوار و پیماوه کهى دست
 ده که نه وه به گه رانه پر ماندوو پیپیه کهى خوږان، که به لای (سانکویانزا) وه ههر ئامانجیکى
 هه بوو: نه ویش داگیرکردنى نه و دوږگه یه بوو که (دۆن کیشوت) به لئى دابویه بیکات
 به سهردارى که له ویدا ناواته کانى دینه دى و، شوو کړدنیکى به ختیارانه یش بۆ کچه کهى
 پیک دئ!.

نه و ناواته ی هاته دى

جهربه زه بییه کهى دوایشیان دهیانگه بمینیتته کوښکى (دیووک) یکى شیته په تهرى، که
 جهربه زه بییه کانى هه ردو سواره گه وچه کهى بهرگوئ که وتبووه وه، (دیووک) هکه که
 میواندارى کردن له مالى خویدا ههر به و مه به سهى که نه هیلن به تهنیا بمینیتته وه و ورس
 نه بئ له خوئ، هه روه ها ژنى (دیووک) یش له و گلاروى و په ژاره یه هیه تى رزگارى
 بکه ن!.

جا ههر به ناوى نه وه که ته و او تیزیان پئ بکه ن و پییان رابویرن، دیووک و ژنه کهى
 هه ردو وکیان وهک دوو کهس له پالنه وانی جهنگ و سهرکردانى له شکرى خاک گیر
 پیشو ازبیان کردن، هه موو جوړه بابه تیکى ریز لیگرتن و گه وره بییشیان بۆ ئاماده کردن!...
 کهچی به دزیشه وه تووشى گه لیک تهنگوچه له مه یان ده کردن له گه ل گه وجیکى سهر سهر و

ناوازه دا (که ههر له گه وجیکى کانى «لوریل» و «هاردی» یان دهکرد، که له فیلمه
 نه مه ربکا بییه کانى ئهم چهره دا ده مانه پینه پیکه نین!... ههرچنده (دیووک) خوئ،
 په رنکه له هه موو که سایه تیپیه کانى ناو چیرۆکه که گپو وچتر و گه وچتر بئ، به لام له
 راستیدا خوښیپیه کى زور وهرده گری له وهى که تیز به گه وجیکى کانى گه وچه کانى تر بکات!
 بهم په رنکه (دیووک) مان چاو پئ دهکات: جاریک دۆن کیشوت تووشى (جهنگ) دهکات
 له گه ل هه ندئ پشیلهى (چاو به سترکراو) دا!... جاریکى تریش دۆن کیشوت ده خاته ناو
 جهربه زه بییه کى میبازى پیکه نین هینه روه، له گه ل که نیزه کیکى زور جوانى ژنه کهى خویدا،
 که تووشى گه لیک تهنگوچه له مه و تهنگانه و (شه پازلله) خواردنى دهکات!... جا له و
 کاته دا که (دیووک) بهم په رنکه به دۆن کیشوت راده بویرن، به سانکویانزای پیماویشى
 به شپوه یه کى تر راده بویرن، دهچی وای ده خاته دلپه وه که ناواته کوښه کهى بۆ ده هینیتته دى:
 دهیکات به سهردارى دووږگه یهک له خاکه کانى خویدا، که ناوى (باراناریا) یه کهچی له
 راستیدا نه و شوینه دوږگه نه بوو، گوندیکى بچووک بوو که وتبووه سنورى خاکه کهى
 ژیرده سته وه! بهم په رنکه (سهردارى) تازه دهچیت بۆ پایته ختى خاکه کهى خوئ، له هه موو
 لایه که وه وهک پیماویشى گه وره ریزى لئ دهگیرئ تا دهگاته نه وئ گویدریرته کز و
 ناوازه کیشى که ناوى (دابل) بوو له دواپه وه ده ریزشت.

(دۆن کیشوت) یش ناکاته نامهردى، له پیش روښتنه که یدا هه ندئ له ئاموژگاریه کانى
 خوئ پئ ده به خشتی که چۆن سهردار بییه کهى خوئ بنوښتى و چوښى کاروبارى
 ژیرده سته کانى خوئ به رپوه ببات!... هه روه ها له شپوه یه کى دلشکاو و خه مباریشدا
 دهیسیپیرئ به خودا و له یهک جیا ده بنه وه. کاتیکیش که (سهردارى نوئ) دهگاته پایته ختى
 خاکه کهى خوئ به پیره وه چوونیکى ناوازه ی بۆ دهکهن که مه گهر ههر به خوئ بشئ!.

پاش نه وه بانگى دهکهن بۆ نه وهى که سهردار بییه کهى به وه دست پئ بکات که هه ندئ
 ناکوئى پهگ داکوتوى ژیرده سته کانى خوئ بپرنیتته وه و چاره یان بکات.
 (سانکویانزا) یش گه لیک بریاریان له سهر دهکات که هه موویان پر دهبن له قسه ی نه ستهق
 و، قسه ی ژیرانه و، کارى دروست و په سهند. بریاره کان به دلئ هه موو گویدریرته کان دهبن!...
 که ئیواره دادئ (سهردارى نوئ) به کهش و فشیکه وه له هوئى چیشته خواردنه گه وره که دا
 داده نیشئ. خوانه که هه رچی خواردن و خواردنه وه یه کى خوش هیه پئى ده رازنریتته وه...
 کهچی ههر خوئ له سهر خوانه که داده نیشئ، وهک ههر بۆ خوئ دانرا بئ وای لئ دهکات
 که سیش له وئ نابئ له گه لئ بدوئ و دلئ خوش بکات، پزیشکه تابه تیپیه کهى خوئ نه بئ

ئەمەش بەسەرپەو ۋاھستەو ھەرچەند (سانکۆبازا) دەست دەبات بۆ يەككە لەو خۆرشتانە لێی بچێژێ، بەداردەستە پچووکەکی خۆی لە دەفر (قاپ) ەكە دەدات ئیتر دەمەدەست پیاویکی بەردەست دیت و بەھیواشی ئەو دەفرە لە بەردەم گەورەیی خۆی ھەلەدەگرێ!...

(سەردار) یش لە سەرەتادا شەرم دەكات خۆی لەم کردەوانە بگەییێنێ بەلام كە دلی تەواو توند دەبێ ئازایەتی خۆی دەخاتە کار و لە پزیشكەكە دەپرسی مەبەسی ژیرانەیی ئەم جۆرە کردەوانەیی پێ بلی!... پزیشكەكە یش وەرامی و دەداتەو كە تەندروستی و بێ وەبی گەورەیی خۆی لە سەرشانی ئەو. ئەمەش بۆیەكە دەكات كە خواردنیکی و نەخوات زیان بەلەشی بگەییێنێ، چونكە كامەرانی فەرمانەرەوایی بەتەندروستی سەردارەكە یەوێ!... دوورگەكە یش پەرە لە پازدازان (جاسوس) كە دوورنەبە ژیەر فرێ بدەنە خواردن و خواردنەوێ سەردارەو!....

دۆزەخی سەرداران و بەهەشتی ژێردەستان

(سانکۆبازا) یش لە سەرەتادا بەرامبەر ئەم بارە خۆی رادەگرێ تا چەند پۆژێك لەبەر باری خودادا دەوێستێ ھەتا دە پۆژێكیش سەرداری دوورگەكە دەكات بەلام بە (دلیکی پر لە پشم و قین و زگیکی برسێیەو!)... بەلام دوايي لە وزەیدا نامیێنێ لەو بەولەو لەم كارە بێ دەنگ بێ، لە پزیشكەكە خۆی راست دەبیێتەو و دەچێ بەگژیدا دەست دەكات بەھەپشە لێکردنی پێی دەلی: (پرۆ لە بەرچاوم!... ئەگینا سوێند دەخۆم كەلەو تۆ و ھەموو پزیشكەكانی دوورگەكە بپەرێنم. كەستان نەھێلەمەو بەزیندوویی... بەھێلە بام بخۆم... ئەگینا بام فەرمانەرەوایی و فەرمانداری خۆیان بێنەو بۆ خۆیان!) ھەر لەو كاتەدا نامەھەلگرتك دیتە ژوورەو، نامەپەكی (دیووك) ی دەدات ئاگاداری دەكات لەوێ كە لەشكرێكی بێ شوماری دۆژمن بەرپەوێ ھێرش بباتە سەر دوورگەكە... پاشان ئامۆژگاری دەكات كە خۆی ئامادە بكات بۆ بەرەنگاری كردنی ئەو دۆژمنە داگیركەرە! (سانکۆبازا) یش دەمەدەست دەچیتە دەرەو سەرپەرشتی شێوێ بەرگری دوورگەكە بكات... بەلام ھەرچەند ھەنگاوێك دەنیتە پێشەو گێروگرفتییكی فەرمانداری دیتە بەردەم، كە ناچار دەبێ دەمەدەست فەرمانی لەسەر بدات و، چارەي بكات بەھۆی ئەویشەو فەرمانەكی خۆی لەبەر دەچیتەو... جا ئەم گێروگرفتانی لە ھەموو لایەكەو بۆ كۆدەبیێتەو. زگیشی بەھۆی برسیتیێكە یەو دەكەوێتە گیانەلاو!... دوايي پەي بەو

دەبات كە (فەرمانداری لە ھەموو بازگانییەكانی سەر زەوی ھەناسە ساردی زۆتر تێدا یە!)... دوايي نامەپەك دەنووسێ بۆ (دۆن كیشۆت) بەمجۆرە دوايي پێ دەھێنێ: (خۆزگە ئاسمان لە دەست ئەم فەرمانە خراپە پزگاری دەكردم و، بەبێ وەي دەشیگەیاندمەو نیشتمانەكەي خۆم!...)...

بەیانییەکیان سەردار لە دەنگە دەنگ و قاووکیێ ئەم و ئەو خەبەری دەبیێتەو كە بەترسێكەو ھاواریان دەكرد دەیانگوت: (دۆژمن گەیشتە بەردەرگا!...)... ژێردەستەكانیشی ھانەیان دەدا بۆ ئەمەي سەرکردەییان بكات، تا بتوانن نیشتمانەكەي خۆیان بپارێزن... سەرداریش وەرامی و دەداتەو كە پێیستی بەخواردەمەني ھەيە بیخوات لە ھونەری جەنگ سەری دەرناچیت!... بەلام دانیشتوانی دوورگەكە سەرەشكێنەي دەكەن، توانجی تێدەگرن، بەزۆر زریی لەبەردەكەن، رمی قورس بەبەر سنگ و پشتیێیەو قایم دەكەن، دوايي وای لێ دێ ھەرچەند دەكات ناتوانی بیزوێتەو... دواي ئەو دوايشی لێ دەكەن كە پێش لەشكر بكەوێ!...

- چۆن من بچمە پێش لەشكرەو؟... خۆ ناتوانم ئەژنۆم بنووشتیێمەو.

- دەك داوھشییت!... لە راستیدا تۆ لەبەر ترسە، نەك لەبەر چەكی كوشندە، كە ئەژنۆت پێ نانوشتیێتەو!...

زۆری پێ ناچێ، دەنگە دەنگی دۆژمنی ھوروزم ھینەر بەرز دەبیێتەو، سەرداریش دەپەوێ بەو ھەموو بارە گرانبەو كە پێوێتەي بیزوێتەو. بەلام ھەرچەند دەكات ناتوانی بجوولیتەو دوايي وەك كیسەل دەكەوێ بەرپەو، بەسەر زویدا!... جا لەو كاتەدا كە ژێردەستەكانی لەناو ئەو تاریکییەدا بەھەلەداوان خۆیان دەكوتن بۆ كۆگای چەكی كوشندە و، بەسەر لەشیدا دەپۆن، تا زری و پم بۆ خۆیان بەیێن، (سانکۆبازا) ی سەردار، بەدرو خۆی دەكات بەمردوو، جوولەي بۆ ناكات تا ئەوان دینەو لە شەر و، لە بەرەبەیاندا دەست دەكەن بەقاووکیێ شادمانی كە سەرکەوتوون بەسەر دۆژمندا كەبراي ھاویریمان لە زەوی راست دەكەنەو و موژدەي سەرکەوتنی خۆیان دەدەن!...

بەلام (سانکۆبازا) وەرامیان ناداتەو، ئەوئەندە نەبێ كە داوای جەلە كۆنەكانی خۆی دەكات، كە لەپێش فەرماندارییدا لەبەري دەكرد... كاتی كە بەرگە كۆنەكانی خۆی دەپۆشیێتەو خۆی دەگەییێنیتە تەویلەي گۆتەرێكەي خۆی كە (دابل) ی ناو نابو بەدلیکی شكاو و چاویکی پر لە فرمیسكەو گۆتەرێكەي دلسۆزەكەي خۆی ماچ دەكات و پێی دەلی:

(وهره لام ئەى دۆست و هاوڕێی دڵسۆزم!... ئەو رۆژانەمان چەند خۆش بوو کە مانگ بەمانگ و سال بەسال پێکەوه دەگەراين و گەشتوگوزارمان دەکرد، کە هیچ خەمێکم نەبوو ئەو نەبێ کۆپانەکەت چاک بکەم و خۆرشتیش بۆ ورگە بچکۆلەکەى تۆ پەيدا بکەم. بەلام ئیستا کە گەشتوومەتە سەرەپۆپەى گەورەبى دە هەزار دەرد و سەرئیشە گيانم راوهدوو دەنێ!..).

پاشان دوو سێ جار دەست دەکێشێ بەملی کەرەکەیدا و سواری دەبێ... ئنجا مائاوايى لە ژێردەستەکانى خۆى دەکات و، دەست دەکات بەغارکردن و دەرواتهوه!.

دەگەوتە داووه!

بەلام ئەو (دۆن کیشۆت)ەى بەجێمان هێشتبوو لە کۆشكى (دیوک)دا، خەریكى بەزمۆرەزمى خۆى بێ ئەمەندە لە لایەن دانیشتوانى کۆشکەکەوه بەپیاو و ژن و کارەکەر و مفردییەوه تیزی پێ کرا و پێى راوێترا، بەتەواوەتى دلى شكا. ئیتر وای لێهات کە واز لە خۆش راواردنى ناو کۆشکەکان بەیئێ و بەهەموو ئارەزوویەكى دلى خۆیەوه بگەرێتەوه سەر ژيانى گەشتوگوزارەکەى خۆى و، سەرلەنوێ لەگەڵ (سانکۆيانزا)ى سەردارى دەستبەردار لە فرمانداریدا دەست بکاتەوه بەگەراڤان و چۆلەوانییەکەى خۆى!.

جا لەپاش چەند جەریەزەییەک و، چەند گەوجیتییەک کە نوواندى، دۆستەکانى شۆرەسواری شیتوویت، داویکی بۆ دەنێنەوه، تێى دەکەوێ. مەبەسیشیان لەمە ئەوه دەبێ کە ناچارى بکەن بەیەكجاری واز لە ژيانى سوارچاکى و جەریەزەیی بەیئێ. دین: پیاویک دەهێن خۆى دەخاتە بەرگ و پۆشەنى و شێوى شۆرەسوارێکەوه ئنجا شەر بەدۆن کیشۆت دەفرۆشێ. دوايى لێیان دەبێتە شەر و دۆن کیشۆت دەشکێنێ جا لەبەر ئەوى سزای سوارچاکى شکاو ئەوهیه، هەرچى شۆرەسوارە زāl بووه کە پێى دەلێ بەقسەى بکات، ئیتر دەتوانێ کارپکى واکات کە دۆن کیشۆت ناچار بکات واز لە شۆرەسواری بەیئێ تا دەمێنێ و، بگەرێتەوه ناو مالى خۆى!.

هۆشى دیتەوه بەرخۆى... بەلام لەپاش چى؟

بەم رەنگە لەسەر ئەو رەنگ رێژییەى کە دانرا بوو، هەموو کەینەوبەینەکە برايه سەر (دۆن کیشۆت) گەرايهوه گوندەکەى خۆى بەلام بەسەرشۆرى و دل شکاوییهوه کارەساتەکە ئەمەندە کارى لى کرد بوو هەرچى هۆشیکى تریشى مابوو ئازارى پێ گەشت، کە لەوهوه تايەكى توندی لێهات هەرچى پزیشک و دۆستەکانى هەبوون تیکۆشان رزگارى بکەن لە دەست ئەو نەخۆشییه، کەلکى نەبوو!... کاتیکیش نزیک بەمەردن بووهوه، رۆژیکیان لە خەو راپەڕى و هەستى بەخۆى کرد: هۆش و تیکەیشتنى بەتەواوەتى بۆ گەرايووهوه... ئیتر هەر ئەوه بوو دەمۆدەست رووى کردە کچەکەى و خوشکەزاکەى، پێى گوتن: (بەراستى خودای گەوره بەزەبى بەمندا هاتۆتەوه. بۆیکە پەردەى نەزانى لەسەر مێشکم لاداو، کە بەهۆى خۆتێندەوهى ئەو نووسراوه هیچووپووجانەوه تووشى هاتبووم، کە لە بابەت جەریەزەیییهوه سەرگوروشتهيان دەگێرايهوه.

جا ئەگەر داخ بۆ شتیک بخۆم هەر بۆ ئەوهیه کە ئەم ژیرییهم درەنگ دەست کەوت ماوهى ئەوهم بۆ نەماوەتەوه کە خۆمى تێدا ئاماده بکەم بۆ مردن!...).

دواى ئەوه (دۆن کیشۆت) رووى کردە پیاوهکەى و دۆستەکانى کە لەملا و لەولای پێخەفەکەیهوه وەستابوون دەگریان، پێى گوتن: (لە راستیدا من نمونەیهک بووم بۆ گەوجیتى لە ژياندا... بەلام خەریک دەم لەگەڵ خۆمدا کە لە مردنەکەمدا ژیر بم!...). دواى ئەوه (دۆن کیشۆت) گیانى دا بەدەستەوه....

گروزی

نوسه‌ری: ئه‌لبه‌رتۆ مۆراقیا

وه‌رگێرانی له‌ سالی: ۱۹۶۶

(مارسیللۆ) هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ هه‌زی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی بابه‌تی ناوازه‌ ئه‌کرد ڕه‌نگه‌ ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌بێ، که‌ باوک و دایکی هه‌رگیز بیریان له‌وه‌ نه‌ئه‌کرده‌وه‌ که‌ ئاره‌زووی شت په‌یداکردنه‌که‌ی ئه‌و دابهرکیتته‌وه‌ ئه‌م که‌موکووپیه‌ی ئه‌وانیش له‌ ده‌ست قووچاوییه‌وه‌ نه‌بوو له‌ که‌م ته‌رخه‌مییه‌وه‌ بوو... دوورنییه‌، ئه‌م خووه‌ی (مارسیللۆ) سه‌باره‌ت به‌ئاره‌زووانی تری بووبی، که‌ له‌ ئاره‌زووی شت په‌یداکردن قوول بووبی بێ ئه‌مه‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات، ئه‌وه‌ ئاره‌زووانه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی چاوبرسیتیدا کاریان له‌ ده‌روونی کردبێ.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ (مارسیللۆ) هه‌مووده‌م به‌په‌رۆشی ئه‌وه‌وه‌بوو که‌ که‌لوپه‌لو شتومه‌کی جو‌رجۆر و ڕه‌نگاو‌ره‌نگی ده‌ست بکه‌وێ، وه‌ک: پێ نووسیکی مزی سه‌ر به‌لاستیکی، نووسراویکی پڕ له‌ وینه‌، تیروکه‌وانیک، بابه‌ته‌که‌ هه‌رچه‌ندیک ساکار بووایه‌، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، میشتکی خه‌ریک ئه‌کرد، دلێ ئه‌ورووژاند تاوا‌ی لی ئه‌هات جیتی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت تا ده‌ستی ئه‌که‌وت که‌ ده‌ستیشتی ئه‌که‌وت، دلێ ئه‌وه‌نده‌ به‌وه‌ خۆش ئه‌بوو، پیتی گه‌شکه‌داره‌بوو.

به‌لام هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد له‌ شت په‌یداکردن تیری نه‌ئه‌خوارد هه‌رشتیکی ئه‌دی ئه‌بویست بیکات به‌هی خۆی!...

(مارسیللۆ) ئه‌م شتانه‌ی ئه‌خسته‌ ناو سنووقه‌وه‌ و کلیل و کلۆمی ئه‌کرد، له‌ناو ژووری نوستن و خوتنده‌وه‌ی خۆیدا، له‌ ماله‌وه‌.

هه‌روه‌ک بابه‌تیکی به‌رز و پیرۆز، یاخود له‌پاش به‌جێ ماویکی به‌پێ سه‌یری ئه‌کردن، له‌ راستیدا ئه‌وشتانه‌ی ته‌نیا به‌ که‌لوپه‌ل و که‌ره‌سته‌یه‌ک دانه‌ئنا هه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌و شتانه‌ی به‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک دانه‌نا که‌ به‌سه‌ریا هاتوو، یاخود زوو به‌زوو به‌سه‌ریا دێ... به‌لای ئه‌وه‌وه‌، شته‌کان، وه‌ک که‌له‌پووریک و ابوون پریوون له‌ هه‌ست و تاسه‌، پریوون له‌ ڕازونه‌ینی!... له‌ ئه‌ندازه‌ی تێگه‌یشتنی خۆشیدا، په‌یی به‌وه‌ ئه‌برد، که‌ خاوه‌نداریی، که‌لکیکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌، که‌ زۆر ناوازه‌ و جیاوازه‌.

هه‌ر له‌وکاته‌دا که‌شته‌که‌ی ده‌ست ئه‌که‌وت و پیتییه‌وه‌ شادمان ئه‌بوو، پیتییه‌وه‌ گه‌شکه‌دار ئه‌بوو، که‌ هه‌رگیز ئه‌و خۆشییه‌ی له‌بیر نه‌ئه‌چوووه‌وه‌، ئازاریکی وایش به‌دلێ ئه‌گه‌یشت، که‌ هه‌ر له‌و ئازاره‌ی ئه‌کرد که‌ پیاویک گوناهییک بکات و هه‌موو جاریکیش ئه‌و گوناهه‌ی له‌ ده‌ست به‌وشیتته‌وه‌، بێ ئه‌مه‌ی له‌ ناوه‌ند ئه‌و گوناهاندا کاتیکی ده‌ست بکه‌وێ و تیا په‌شیمان ببیتته‌وه‌!

له‌ هه‌موو شتییک زۆتر به‌چه‌ک ده‌ست که‌وتن دلێ خۆش ئه‌بو! ڕه‌نگه‌ ئه‌مه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووبی که‌ نه‌یان ئه‌هیشته‌ چه‌ک بازیی بکات له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا، ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی نه‌ ئه‌ویست که‌ بچووک و ساکاربوون و منالان یارییان پێ ئه‌کردن ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی ئه‌ویست که‌ کوشنده‌بوون و مه‌ترسییان لی ئه‌کرا!... به‌بۆنه‌ی هه‌ندێ کاره‌ساته‌وه‌، هه‌لی بۆ هه‌ڵ ئه‌که‌وت، ده‌ستی ئه‌برد بۆ تفه‌نگه‌که‌ی باوکی، ده‌ستی ئه‌دا له‌ ده‌مانچه‌که‌ی باوکی که‌ له‌ چاوه‌یه‌کی میزه‌که‌یدا داینابوو هه‌ر جاریکیش ده‌ستی له‌و چه‌کانه‌ بکه‌وتایه‌، ته‌زوویه‌ک به‌له‌شیا ئه‌هات، خوتووکه‌یه‌ک به‌دلایا ئه‌هات هه‌ر وه‌ک به‌ئامانجی تایبه‌تی خۆی گه‌یشتی وابوو!... زۆری پێ نه‌چوو په‌یی به‌وه‌برد که‌ چه‌ک به‌دلا چوونه‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ساکاره‌ نییه‌ که‌به‌لایه‌وه‌ شتیکی سه‌یری له‌ راستیدا هۆیه‌که‌ی قوولتره‌ له‌وه‌، به‌لام ته‌واو لی ئاشکرانه‌بووه‌.

چونکه‌ له‌و کاتانه‌دا، که‌ له‌گه‌ڵ مناله‌کانی تر دایاری جه‌نگ و سه‌ربازی ئه‌کرد، هه‌رته‌نیا خۆشیی له‌ یاریه‌که‌ نه‌ئیبینی، له‌ناو هه‌ناوی خۆشیدا هه‌ستی به‌دل ڕه‌قییه‌کی بێ ئامان ئه‌کرد، که‌ به‌دوا‌ی شتیکی ئه‌گه‌را پێی دابهرکیتته‌وه‌... جا ئه‌گه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ یارییه‌ی نه‌کردایه‌، بۆ یارییه‌کی تر ئه‌گه‌را، که‌داخی دلێ خۆی پێ دابهرکیتیتته‌وه‌، ئاره‌زووی کوشتن و کاوول کردن و تیکدانی خۆی پێ دابهرکیتیتته‌وه‌!...

(مارسیللۆ) له‌و ته‌مه‌نه‌ی دا، زۆر دل ڕه‌ق بوو شه‌رمی نه‌ئه‌کرد له‌ خۆی هه‌موو کرده‌وه‌ و کاریکی دل ڕه‌قانه‌ی ئه‌نواند و لییشی په‌شیمان نه‌ئه‌بووه‌وه‌ به‌لام که‌ ئه‌مه‌ی ئه‌کرد، له‌ کانگای دلایه‌وه‌ ئه‌یکرد خۆشییه‌کی زۆریشی لی وه‌رئه‌گرت، که‌ به‌لای خۆیه‌وه‌، شتیکی که‌م نه‌بوو، له‌ هونه‌ر و ناوازه‌ییش به‌ده‌ر نه‌بوو بۆ وینه‌:

له‌ ڕۆژانی هه‌ره‌ گه‌رمدا ئه‌چوو ناو باخچه‌که‌وه‌ ئه‌گه‌را به‌ناو‌دارو‌دره‌خته‌ چڕ و پڕه‌کانیا، که‌ له‌به‌ر گوێ پێ نه‌دانیان، چووبوون به‌ناویه‌کدا کوته‌کیکی باریکی نه‌رمی له‌گه‌ڵ خۆی ئه‌هیتا.

که له لاقی تهلکه کیکی کونهوه دهري هینابوو، له وهدا خوشییه کی پي نه گهشت، که پړپړو له پهلاردان و دوژمنایه تی... کامه رانییه کی دل ره قانه بوو، له سهر بنچینه ی سهر گهر دانی کهسانی تر دانه مه زرا! که کومه له یه کولې چاوپي نه کهوت له ناو نینجانه یه کی گه ورده دا، داریکی پیا نه مالی، ملی هه موو گوله کانی نه پهراند به لای خو په وه، وهک شیري وه شاندي و ابوو!... له وکاته دا ههستی به هیز و گوري خو ی نه کرد، ههستی به دل خوشی خو ی نه کرد، چونکه هه ندی له هیز و هه ره ته که ی خو ی کار نه کرد که ده میک بوو له ناو له شیا پهنگی خوارد بوو وه!... (مارسیللو) ههستی به جوړه هیز و داپه روه ریه که نه کرد که هیشتا سنووریان به ته واو ته ی بو نه و دهر نه که وتبوو هه روه که گوله کان تاوانبار بووین و نهویش سزای دابن و ابوو چونکه به لای خو په وه و ابوو، که مافی هه یه و ده سه لاتی شی دراو ته ی که نه م جوړه سزایانه یان بدات!...

که چی له گه ل نه ویشدا ناگادار بوو له وهی که نه و جوړه رابواردنانه ی پای نه بوارد، پړپړوون له به دکاری، که کهس په سندی نه نه کردن.

چونکه جاروباریک، به ترسیکه وه ناوړی نه دایه وه له خانوو و باخچه که، نه وه که دایکی یاخود چیشتکه ره که یان چاویان لپی بوو پی! نه و هه رچه نده هو ی نه و هه سته ی خو ی نه نه زانی چی، به لام نه وهی نه زانی که له ترسی سهر زه نشت کردن نه بوو که له چاوتی برینی نه و که سانه نه ترسا نه و هه نه وهی پی ناخوش بوو که یه کیک نه و کرده وانه ی لی ببینی، که خوشی نه یزانی له کرده وهی ناسایی ناچن؛ که نه وانیش جوړه که تنیکن نه یانکات، پی نه مه ی هو ی نه و ناره زووی که تنکردنه بزانی!...

(مارسیللو) ههستی به خو ی نه کرد که دل ره قییه که ی له سهر گژوگیا لاجوه و گه یشتوته سهر گیانله به ران هو ی نه مه یش نه وه بوو، که نه مه یش یه کیک بوو له گه شه کردنه ناساییه کان ناگای له خو ی نه بوو، که چ کاتی به وهی زانی، نه توانی به چه شنی نه و خوشییه ی که له نازاردانی گژوگیا دا دهستی نه کهوت، له نازاردانی گیانله به رانیشتا نه و خوشییه وهر بگری دوور نییه، که هه ر به ریکه وت تیژ بوو پیته سهر نه و کرده وه یه...

دوور نییه که دار وه شانده که له مارمیله که یه کی دابی، نه که له گوله کان هه روه ها بو ی هه یه که له دوو باره کردنه وهی نه و گول په راندانه وهرس بوو پی و، ویستب پی تی دل ره قییه که ی خو ی به سهر باب ته کی تر دا بنوینی، که هیشتا تی نه گه یشتبوو نه و دل

ره قییه ی له چییه وه پی گه یشتوو و له کوته بو هاتوو!... نیتر (مارسیللو) وای لی هات، هه ر به کوشتنی مارمیله که کان خوشی پی نه گه یشت رژیکیان هه وتیانی به داردهسته که ی خو ی کوشت!...

نه وهنده هه یه، له و رژه دا وهستا و ههستی نه کرد به نه ننگاری و په شیمان بوونه وه یه که... ته نانه ت ههستی به ترسیکی نه پییش نه کرد هه وه که له خویدا کرده وه یه کی جیاوازی دژی پیته وه، که له کرده وهی کهس نه کات و ابوو... کرده وه که ی له وانه بوو شهرمی لی بکات و له کهسانی ترشی بشاریته وه، نه که له به رده میاندا ریسوایی نه که هاوړیکانی خو ی له سهر نه و که نه فتی بکن... (مارسیللو) به ته واو ته ی بو ی دهر کهوت، که جیاوازه له هاوړیکانی خو ی... ته نانه ت له جیاوازییه یش، به ولاتره وه یه... نه و له هچ پرویه که وه له وانی نه نه کرد... هه ر چه ندیشی نه کرد نه ی نه زانی هو ی نه و چه ؟!

جا بو نه مه ی له و بیرهی خو ی دل نیایی که راسته، رژیکیان خه ریک بوو (رژه رتو) ی دراوس و هاوړتی چه واشه بکات و بیکات به هاو به شی خو ی له کوشتنی مارمیله که کاند... به لام مناله که به گوپی نه کرد به ریه رچیدایه وه گوپی دایکم وای فیرکردووم که نازاری گیانله به ران نه دم و به زه بیم پیایاندا پیته وه (مارسیللو) یش به مه زور دلته نگ بوو چونکه له وهرامی هاوړیکه یه وه بو ی دهر کهوت که گژییه که له سروشتی خویدا هه یه... هه رچه ندی کرد (رژه رتو) ی بو چه واشه نه کرا به پاداشتی گه وره گه وره به لام (رژه رتو) نه مه ی لی پرس: (تو بچ به کوشتنی مارمیله که و راوکردنی دل خوش نه بیت؟!...)

- چونکه نه وانه زیان نه دهن هه موو هیشووه تریکانیان خواردوو؟!.

- کوا لی رده ا تر ی هه یه ؟...

- بیجگه له وه نه وانه پیس و به دخوون! رژیکیان یه کیکیان منی بینی له جیاتی نه مه ی هه ر بکات، لیم راوهستا. سهیری نه کردم و ده می لی دانه چه اندم!... نه گه ر بهاتایه ده موده ست به رهن گاریم نه کردایه و به ریه ستم نه کردایه بازی نه دایه سهرم!...

کاتی که زانی (رژه رتو) ی بو له خشته نابری، ده ماری هه لسا و خوینی گهرم بوو خو ی پی نه گیرا، به جوړیک وای گوپی مناله که ی راکیشا، دهستی کرد به گریان و هاوار کردن!... مناله که یشی به رله لا نه کرد تا گوپی: (من که رویشکم!...)...

به لام (رژه رتو) هه ر نه وهنده له دهستی رزگاری بوو، به سهر په رژی نی باخچه که دا بازدی داو نه یقیژاند به سهر یا نه یگوت: (من که رویشکم نیم... تو م له خشته برد!...)...

جا ئەم گەفتوگۆزبە مارسىللۆى خستە پەژارەيەكى زۆرەوہ كە دلى زۆر پىتى تەنگ بوو چونكە (رۆبەرتۆ) ھەر بەوہندە وازى نەھىنا كە يارمەتى نەدا، ئەو لەو ھەست پى كەردنەيش بەش براوى كرد كە كەردەوہەكى بەپەسند دابنرى، ياخود ھەر ھىچ نەبى چاوى لى بپۆشرى!... بەم رەنگە جارىكى تىرش واى لى كەردەوہ كە ھەست بەگۆزى و دلى رەقى و درۆزنى خۆى بكا تەوہ!... ئنجا بەداخىكى دەروونىيەوہ، بىرى لەم ھەموو كەينەوبەينانە ئەكەردەوہ!... جارىكى تىرش كوشتنى مارمىلكەكانى بىركەوتەوہ بەوہى زانى كە ئەو نەى ئەويست دەموەدەست بىيانكوژى بەلام كە راوى ئەنان، ھەستى بەدەروون بزوتن و دلى خرۆشانىك ئەكەرد ئەم دلى خرۆشانەيشى لەپاش دەربازبونى (رۆبەرتۆ) وە تووش ئەھات كەچى لەوہدا خوښى پى ئەگەيشت ھەرچەندە بىزىشى لەو كەردەوہەكى خۆى ئەكەردەوہ!... ئەو دلى خرۆشانەيشى ئەوہندە بەھىزبوو، لەوہپاش، ھەر چەندى ئەكەرد خۆى پى نەئەگىرا، واز لە مار مىلكەكان بەھىننى و نەيانكوژى...

ئەم بىركەردنەوہە، مارسىللۆى تەواو تەنگەتاو كەرد.

چونكە پەيى بەوہبرد كە دەرەدەكى خۆى ھەر تەنيا گۆزى نىيە، كە لەكەس ناكات، ھەرەوہا بى دەسلەنەيشە كە ھەرچەند ئەكات خۆى لەو گۆزىيە بۆ رزگارناكرى!.

كاتى كە ھاتەوہ ناو ژوورەدەكى خۆى، ھەرەك راھاتبو لە كاتى نوێژكردندا، ئەژنۆى دادا و رووى كەردە خوا، بەدەنگىكى بەرزەوہ بپارىدا، كە بەلاى خۆيەوہ وابوو بەدلىيەتى (بەخوا سوێند ئەخۆم كە لەمەودا زبان بەھىچ گۆگيا و گول و مارمىلكەبەك نەگەيىنم!...)... كەچى لەگەل ئەوہيشدا، لە دلى خۆيدا ھەر ھەستى بەوہ ئەكەرد، كە پىويستە يەكىك گوتى لى بگرى دان بەگوناهى خۆيدا ئەننى و چاويشى لى بپۆشى!... وايشى ھات بەبىردا كە پەنا بەریتەبەر داىكى كەچى داىكىشى ئەوہندە بەوہوہ نەنووسابوو.

چونكە ھەر بەتەنگ رابواردنى خۆيەوہبوو، دەستى نەئەپەرژايە سەر ئەو... ھەرچەندىكى ئەكەرد پى نەئەكرا بەتەنيا بىيىنى مەگەر لەدەمى خەوتناندا بوايە كە ئەھاتە ژوورەكەيەوہ و لەپيش نوستنیا شەو باشى لى بكات مارسىللۆيش زۆر بەپەرۆشەوہبوو كە ئەو رۆژە زووتى بپەرى و بگاتە دەمى خەوتنان، تا ئەو بارەگرانە لەسەر دلى خۆى لاىبات!... بەلام ئەو ئىوارەيە كە داىكى گەيشتە ژوورەكەى، پەلەپەلىكى پى گەيشتبوو، ھەر ئەوہندە ئەوى ماچ كەرد نەوہستا دەموەدەست لە ژوورەكەى چوہ دەروہ!... مارسىللۆيش تەكانى داھە خۆى

و بانگى كرد داىكىشى گەرايەوہ ژوورەوہ، پى گوت: (دەرنگە چىت پىيە بىللى من پەلەمە ئەرۆم باوكت لە سەرم وەستاوہ چاوەروانىم ئەكات!...)...

لەوكاتەدا داىكەكەى بەھەردوو دەستەكانى يارىي بەكلىل و كۆمى گەردانەكەى ئەكەرد كۆرەكەيش بەدلى ئەويست لە بابەت كوشتنى مار مىلكەكانەوہ ھەموو شتىكى بۆ بگىریتەوہ.

ھەرەوہا ئەوہيشى لى بپرسى كە ئاخۆ ئەوہى بەگوناه بۆ دائەنرى يان نا بەلام داىكەكەى ئەمەندەى پەلەپەل كرد، وازى لەو بىرەى خۆى ھىنا رەنگە لەوكاتەدا وايشى بەبىردا ھاتى كە مارمىلكەكان ئەوہندە گيانلەبەرىكى ناواژەنين، كە ئەوہ بەھىننى، كەسىكى پەلەپەل كەرى وەك داىكى بايەخيان پى بدات لەبەر ئەوہ دەستى كرد بەدرۆكردن خوښى نەى ئەزانى بۆچ ئەو درۆيەى كرد.

بەدرۆ گوتى پشیلەيەكم كوشتەوہ!... داىكەكەيشى ھىشتا ھەر خەرىكى كلىل و كۆمى خۆى بوو، تەواو بۆى دا نەخرابوو گوتى: (راست ئەكەيت، كوشتەوتە!...)... پاش ئەوہ پشتى تى كرد و پى گوت گەردانەكەى بۆ كلىل و كۆم بدات كە كۆرەكە دەستى كرد بەداخستنى كۆمى گەردانەكەى داىكى، چاوى بەپشتە بارىكەكەى كەوت، ھەتا كەمەرى پرووت بوو. وەك بەفرسپى بوو تيشكى ئەو چرايەى كە لەناو دەرگای ژوورەكەوہ ئەھات لە لەشى داىكى ئەكەوت و ئەبىرسكانەوہ كۆرەكە لە دلى خۆيدا گوتى، كە گەردانەكەم بۆ داخست، داىكم گۆم لى ئەگرى و كەينەوبەينەكەى خۆمى بۆ ئەگىرەمەوہ بەلام ھەر ئەوہندە گەردانەكەى بۆ بەست، داىكى وەرگەرايەوہ و خۆى نوشتانەوہ، ماچىكى بچووكى مارسىللۆى كرد و ئامۆزگارىي كرد كە بنوى دەموەدەست بەجىي ھىشت و ماوہيشى نەدا ھىچ قسەيەك بكات!...

رۆژى دوايى گەرم بوو مارسىللۆ ھەر ئەوہندە لە نانى چىشتەنگا و بووہوہ، لەگەل داىك و باوكيا، كە بەبى دەنگىيەوہ رايىوارد دەموەدەست چوہ باخچەكەوہ دارلاستىكەكەى ئەگرتە درەختەكانى مالى (رۆبەرتۆ) كە دراوسى بوون لەو دىيويانەوہ درزىكى لەناو پەرژىنەكەى مالى خۆياندا دۆزى بووہوہ، لەويوہ بەردى ئەگەرتە دار و درەختەكان ئەو لە دلى خۆيدا واى ھەست ئەكەرد كە لە بارى جەنگدايە لەگەل (رۆبەرتۆ) دا ئەم يارىيەيشى كە ئەيكەرد، برىتى بوو لە دەرپىنىكى ھەستى دوزمنايەتى خۆى بەرامبەر بەو منالە!...

جاریک دووچار، وا هاته پیتش چاوی، که گویتی له سرپه یه ک بوو له ناو گه لای لاو لاهه کاند، که په رژینه که یان داپوشی بوو، دارلاستیکه که ی خوی تی گرت، به ردیکی هایش بژ جیتی دهنکه که، هه رچی دل ره قییه کی هه بوو له ودها به ختی کرد!...

به وده یه ش وازی نه هیتا به ردیکی تری خسته ناو دارلاستیکه که یه وده زوو به زوو ویشی تی گرت... پاش نه وده، به ردی سبیه میشی تی گرت... هه ترسیکی له دلابوو، ده ری په راند.

نه و باکی نه وده نه بوو، که (رؤبه رتو) یش له ناو نه و گه لایانه دابی یان نا تازه ههستی بزوتبوو، پر دلشی بوو بوو له خوشی که نه وده نه کرد!... زوری پی نه چوو، وازی لهو یاریه هیتا هه ناسه ی سوار بوو بوو له کونی په رژینه ئاسنه که وه سه یرتکی نه و دیوی کرد که ته ماشای کرد نه و پشیل یه کی که وده ری پهنک خوله میشی کوشتووه، که وتوو به سه ر نه یشتی!...

که نه و گیانه به ده ی چاوی تکه وت، گیانی له بهر براوه، هه ناسه ی له بهر برا... ترسیکی ته وای لی نیست... له کونی په رژینه که وه داریکی درت کرد بو له شی پشیل که دای له که له که ی به لاه پشیل که جو له یه کی نه کرد... مارسیللو وای هاته پیتش چاو، که هه رچی له و ناو ده دایه و له ملا و له ولای دایه، دهموده ست بوون به نیشانه ی مهرگ!...

ههستی وا به خوی کرد که بووه ته نیچیری هه موو جو ره ترس و له رزیک پر به دل نه یو یست خوی بخاته ناو چالیکه وه، ناو په نایه که وه، ناو شوینیکی تاریک و نووته که وه، که خوی تیا بشار تته وه و له ده ست خوی ده راز بی... نه و بویه کا نه ترسا چونکه پشیل یه کی کوشتوو، بهر له هه موو شتیکیش هه ر له شه وی پیشوو وه دهنگی کوشتنی نه و پشیل یه ی دابوو به گویتی دایکیا له بهر نه وده کرده که ی خوی، سه یرو سامناک نه هاته پیتش چاو، که نه و دل ره قی و کوشتنی له ده ست وه شاووه ته وه!... نه وده که ترسیشی زورتر نه خسته دل یه وه نه وده وو، که له وکاته دا پشیل یه کی کوشتوو، پر به دل ویستوو (رؤبه رتو) بکوژی... که واته له و ناو ده هه ناو نا نیکی تیا هه بوو که به هیچ کلوجیک بهر په رچ نادر تته وه (مارسیللو) له مل په راندنی گو له وه، گه یشتبوو کوشتنی مارمیلکه له میشه وه گه یشتبوو کوشتنی پشیل... له میشه وه بی ری له کوشتنی (رؤبه رتو) کردبووه!... نه و هه ر چهنه نه و ناو ده زوو تازه یه ی خوی به جی هینابوو به لاه له وانه بوو که نه و ناو ته یشی به ینیتته دیی دوور نییه ناچار بی نه مه یش بکات!... که واته، خوی، مرو قیکی جیا وازه له هه موو که سیک منالیک گپوزه وادیاره هه ر له سه ره تا وه نه و که تنه خوین ریژانه ی له

چاره نوو سراوه، مارسیللو خوی وا نه هاته پیتش چاو، که له وزه ی که س دانیه له م ریگای خوین رشتنه به ره بهستی بکات!.

له ناو، هه روه ک چاو به ست کرابی، خوی واهاته پیتش چاو که له جیگای پشیل که، (رؤبه رتو) نه بینی کوژاوه له بهر نه وده خوی له و جیگایه ده راز کرد و پرووی کرده وه مالی له ترسانا نه له رزی دهستی کرد به ترسان له وده ی که به م که تنه ی بزانه و سزای بدن که چی له گه ل نه م هه موو ترس و له رزه یشدا، ناو اتی نه وده ی نه خواست که به که یه و به یه که ی بزانه و سزایشی بدن!... هه تا وای لی نه هاتوو که که تن و به دخویی تر بکات، به ره به ست بکری و بگه ریتته وه له و کرده وه نه نغانه ی خوی!... به م په نکه مارسیللو بیجگه له وده ی که ههستی به گونا هاری خوی نه کرد، ههستی کی تریشی تووش هات: که له توانیدا هیه که تنی زور تریشی له ده ست بیتته وه!... که تنی سامناک تریش!... له هه مووی ناخو شتر نه وده وو که نه ی نه زانی سه ر بو کو ی بنی تا سزای خوی و ده رگری بیجگه له وده ی نه ی نه زانی سزاکه یش چی نه یی!... کاتی که به (رؤبه رتو) ی گوت بابچین مارمیلکه بکوژین، به هیوای نه وده وو که (رؤبه رتو) پیی بلتی گونا هه که، گونا هتکی بچوو که، هه موو که سیک نه و گونا هه نه کات... ئیستایش هه ر نه و هه سته ی به دلدا هاته وه... وای هاته پیتش چاو که له به رده می باوک و دایکی خویدا پی له و گونا هه ی بنی چاکتره... به لاه به هیوای نه وده یش بوو که گویتی له هه ردو وکیان بی، نه و کرده وه یه ی به کرده وه یه کی نه نگ بزانه و، به که تنی کی درنده یشی دابنن، که پیو یسته له سه ر نه وده سزایه کی باش بدری!...

په یی به وده یش برد، که نه و له هه ردو و باردا له کاتی پی لینیانی خویدا به رام بهر (رؤبه رتو) و به رام بهر دایک و باوکی پر به دل نه وده ی ویستوو و نه وده ی نه و، که له ده ست ته نیایی نه و گپوزیه سامناک رزگاری بی!...

په نکه نه و شه وی که نانی شیوانی له گه ل دایک و باوکیا نه خوارد، ناماده بوو بی هه موو رازیکی دلی خوی بو نه وان بلتی که چی هیچی بو دهنه خستن چونکه له میشکی خویدا وای دانابوو، که دایک و باوکی به هه موو که یه و به یه نیه کیان زانیوه چونکه هه ر نه وده نده چوله لای میزه که وه دانیش، ههستی پی کرد، باوک و دایکی گرژ و مؤن بوون، توند و توو په بوون به لاه هه ست پی کردنه که ی خوی پر بوو له ترس و له رزیکی ودها که سه ره و تیکی پچر پچی تیکه ل بوو بوو!... باوکی مارسیللو چهنه سالتیک له دایکی گه وده تر بوو.

مارسیللو یش وای نه هاته پیتش چاو که خوی و دایکی هه ردو وکیان دوو منال و له و باوکه بوون!... که هه ردو وکیان خوشک و برای یه کترن!... باوکه که ی له ر و لاوازیوو.

خوارهوه بۆ ناو ژووری چیشته لیتان لهو ژووره دا ئافره ته چیشته که ره که و کاره که ری ماله که شتیوان نه خوارد... پشیلله که کی دیی نه وندهی نه مابوو که له خوشیاندا گه شکه داربئی... چونکه وای زانی که نهو پشیلله که کی که کوشته بوی و زیندوو بۆته وه... بهلام زۆری پی نه چوو، بۆی ده رکه وت، که نهو پشیلله که کی که تره!...

گوئی لی بوو چیشته که و کاره که ره که له گرۆزی و زۆرداری باوکی نهوان... وایشیان بریار نه دا که رۆژیک دی باوکی دایکی نه کوژی!... کاتی که مارسیللو چاوی که وت به چیشته که ره که؛ به کاره که ره که نه گوت بی دنگ بی، سه باره ت به وای که ههستی به هاتنی مارسیللو کردبوو بۆ نهوئ مارسیللویش دهستی کرد به قسه کردن، گوئی: (له راستیدا باوکه جیاوازه له کهسانی تر... ئیوه نه زانی چی کرد؟

پشیلله که کی کوشته... به دارلاستیکه که کی منیش کوشتی... به چاوی خۆم دیم پشیلله که کی رهنگ خۆله مېشبی راه دوو نهنا، که به سه ره پهرژینی باخچه که دا نه رۆشت پاشان به ردیکی تی گرت، که وت له چاوی پشیلله که... پشیلله که بيش که وته ناو باخچه که کی مالی (رۆبه رتۆ) وه... منیش به ههله داوان خۆم گه یانده پشیلله که... که چی که سه رنجمدا مردبوو!...).

که مارسیللو نه م قسانه ی نه کرد، خوینی هاتبووه جۆش خۆی پی نه نه گیرا چی به ده مدا نه هات نه یگوت... بهلام هه ره له شپوهی چیرۆک گیره وه به کی بی گونا هدا قسه کانی نه کرد... کاره که ره که بيش له داخانا دهستی دا به نه ژنۆی خۆیدا و گوئی: چۆن؟! پشیلله که کی کوشته؟! چۆن نه مه ره وایه، که پیاوێک له ته مه نی نهو دابی و، گه وره به کی خاوه ن ره وشت و خوری باش بی و، که چی بچی دهست بداته دارلاستیکه کوره که کی خۆی و به ردی پی بگرته پشیلله که کی به سه زمان و، پشیلله که بيش بکوژی؟!...).

ئافره ته چیشته که ره که بيش گوئی: (نهو که سه ی زۆروسته م ده رباره ی گیانه به ره بکات، بی گومان زۆروسته م له مرۆفیش نه کات هه ره که سیکیش دلی بروایی بدات پشیلله که بکوژی، نه ونده ی پی ناچی پیاوێکیش نه کوژی!...).

مارسیللویش کوتوپر سه ی ریکی چیشته که ره که کرد و گوئی: (بۆچ وایه؟!...).

چیشته که ره که بيش دهستی هینا به سه ری مارسیللو دا و گوئی: (وا نه لێن!...).

زۆری پی نه چوو، که مارسیللو گه یشته هاوینه هه وار، نهو ترسه ی چوو بووه دلێه وه له قسه ی چیشته که ره که وه، به ره به ره کزبوو نهو هه ره نه نه، جارو بار یک بیر لهو هه یزه

نه یینییه نه کرده وه که پالی پیوه نه نا بۆ زۆروسته م کردن، بهلام ترسه که ی تا نه هات که م نه بووه ته نانه ت وایشی لی هات که ئیتر نهو کاره ساته به هه یزیکه ی وا دانه نی که پالی پیوه بی بۆ چاره نووسیکی بریار له سه ره دراو، له راستیدا هه ره به چاوترساندنیکه دانه نا که وریای نه کرده وه: ناگای له خۆی بی، هه له ی تر نه کات... له به ره نهو رۆژه کانی هاوینی به خوشییه وه رانه بوارد ههستیکی وایش که وته ناو دلێه وه، که نهو بیر له ی پی نه به خشی، که سه ره که وتوه به سه ره نهو هه یزه نه یینییه، به دکراره، فیروفیل بازه دا که له ده ره وه هوروژی هه ینا وه ته سه ری و له شپوه به کی نه ناسراویشدا مال کاوول کردن و سه ره گردانی لی نه وه شپته وه... یاخود بام بلتین، هه ره هه یچ نه بی، بهو جۆره زال بوو به سه ره نهو هه یزه دا، که خۆی وا نه نواند له بیر ی چۆته وه!... نه ونده هه یه، چونکه مارسیللو، هه یشتا به ته وا وه تی بروای به وه نه کردبوو که گونا هه باره، ههستی به وه نه کردبوو که زال بووه به سه ره خۆیدا...

له راستیدا نهو هاوینه، خوشترین هاوین بوو، بۆ نهو، که راپیواردبوو... پاش نهو مانگیک و، دوو مانگ و، سی مانگیش به سه ره نهو کاره ساته دا تپه ره پی، مارسیللو هه یچ که تنیکی نه کرد... له به ره نهو مارسیللو، وا به بیریا هات که هه تا نه مینی جاریکه تر که تنی له دهست ناوه شپته وه نه خوازه لا که به هه موو دلێکی شپه وه خۆی لهو نه پاراست که نهو دیوه ی لیتی نه ترسا وریای بکاته وه!...

که له هاوینه هه وار بيش گه راپه وه، زۆری پی خۆش بوو که چوه خۆندن گاه بۆ خۆندن... هه موو هیوا به کیشی نه وه بوو که ژبانیکه ئاسایی و سروشتی تیا به سه ره ببات، که دوو ری له گرۆزی و جیاوازییه وه!... له ژبانی ناو خۆندن گایشدا هه ره له شتیک ته نگه تاو نه بوو. نهویش نهو بوو که هاوړیکانی هه موو ده م ناوی کچیان لی نه نا. کار و پیشه ی کچه نه یان نه نایه پالی، له راستیدا نهویش وابوو.

جوانیبه که ی له دایکییه وه وه رگرتبوو بیجگه لهو گه لیک کرده وه و ره وشتی ژنانه یشی هه بوو، کاتی شه رم بیگرتایه ده موچاوی سوور هه ل نه گه را هه رچه نه یه کیک نازی بگرتایه، نهویش رووخۆشی و ناسک و نازداری بۆ نه نواند ئاره زویه کی به تینی ششی هه بوو بۆ دلخۆشکردنی کهسانی تر له ناو شاگرده کانی شدا ناوی وا ده رکردبوو، که هه ره کچیکه و له به رگی کورپک دایه له به ره نهو ناویان نابوو (مار سیلینا)!...

رۆژیک له رۆژان، که له خۆندن گاه هاته ده ره وه بچیته ماله وه، پینج شاگرد له هاوړیکانی خۆی دوا ی که وتن کاتی که گه یشته کو لانیکی وا که هاتوو چۆکه ری که م

پیاپیت، هەر پێنجیان گرتیان و، ویستیان بەزۆر کراسێکی کچانەى بکەنە بەر!... ئەویش تەکانی ئەدایە خۆی، خۆی لە دەستیان رابیسکێتی ئەو کارەساتەى زۆر پێ ناخۆش بوو دەمارى بزووت پرەدڵ ئارەزووی ئەکرد ئازاری کەسانی تر بدات و کوشت و برین بکات ئەم خرۆشەى دلێشی هەر لەو خرۆشەى دلێ ئەکرد کە چەند مانگێک لەو پێش بەدلایا ئەهات و و هانی ئەدایە سەر ئەوێ کە گولەکان بپەرێنی و مارمێلکەکانیش بکوژێ لە ناکاو گوتی لە دەنگێکی نەرم و لەسەر خۆ بوو، پرپوو لەسەر چلێ و سەر زەشت کردن لە منالەکانی ئەپرسی:

(پێم نالین ئێو خەریکی چین؟...) ... کە منالەکان ئەوەیان بیست، هەر پێنجیان بەرەلایان کرد و رایان کرد. مارسیللۆ، هەستی بەخۆی کرد، بەتەنیا ماوەتەو بەلام کراسی کچیکیشی بەکەمەرەو بەستراو کراسەکەى خۆشی هینراو تە دەروە!... کە سەری بەرز کردەو، پیاویکی چاوپێ کەوت لە جلویە رگێکی رەنگ خۆلەمبشی دابوو، کە هەندێک تاریک بوو. ملیوانیکی بەرزیشی بەگەردنەو بوو کابراکە دەموچاویکی رەنگ زەردی لەر و لاوازی پێو بوو چاوەکانی بەقوولدا چووبوون لووتە زلە کەیشی چرچولێج کەوتبوو ئەم لاو ئەولایەو، کە خەفە تباریی دەرتەخت کابرا سەیری مارسیللۆی کرد دانەویسەو نووسراوەکانی لەگەڵدا کۆکردەو ئەویشی تێگەیاندا کە ئامادەییە بە ئۆتۆمبیلەکەى خۆی بێگەینیتە جێگەى خۆی! ئۆتۆمبیلەکەیش، گەورەبوو، رەنگی رەش بوو، لە شێوەدا کۆن بوو کورەکە دوو دڵ بوو لە پەسندکردنی ئەو یارمەتییه کابرا دووبارە پیتی گوتەو:

(دەى سواریه... گەرانیکی خۆشت پێ ئەکەم، ئنجا ئەتەمە مالهەو!...) مارسیللۆش بەدڵ ئەبویست بەرپەرچی بداتەو بەلام ماوەى ئەوێ نەبوو چونکە پیاوێکە نووسراوەکانی ئەوێ هەلگرت و بردی بۆ ناو ئۆتۆمبیلەکەى خۆی، دای بنێ هەرچەندە ئەویش دواى کەوت، بەلام هەرچەندە ئەکرد لەم پیاوێتییه ئەو تێ نەئەگەشت!...

کابرا چووەلای چەرخى ئۆتۆمبیلەکەو، بیسات بەرپەر مەکینەکەى خستە کار ئۆتۆمبیلەکەش بەهەموو شەنگوشییهکەو دەستی کرد بەریشتن!...

... مارسیللۆش کە واقی ورمابوو لەم کارە، لە کابرای پرسى ئەو ئۆتۆمبیلە هی خۆیەتی؟... کابرایش بێ ئەمەى رووی تێ بکات پیتی گوت: (نە! هی من نییه... من ئەیگێرم!...). پاش ئەو گوتی: ئێمە وا ئەچین بۆ (مونتی ماریۆ) کە بەسەر گەردەکەوێه.

پاش ئەو لیتی پرسى ناوت چیه؟. ئەمیش پیتی گوت ناوم مارسیللۆیه، کابرایش گوتی: (بانگم بکە لێنۆ!...) ... ئنجا ئەوێ لیتی پرسى کە ئاخۆ لە باوک و دایکییهو دیاریی زۆری بۆ دێ؟ کورەکەیش پیتی گوت لە جەژنی لە دایک بوونی خۆیدا دیارییان لیتی وەرئەگرێ کابرا لیتی پرسى: (تۆ چ جۆرە دیارییهکت پێ خۆشە بتدریتێ؟)...

مارسیللۆش و اچوو بە مێشکیا کە ئەم پیاوێ نیازی هەیه دیارییهکی بداتێ زۆری پێ نەچوو پیتی گوت: (حەز لە دەمانچە ئەکەم!...) .

مارسیللۆ نەیزانی بۆچ وای گوت، بۆچ وای تێگەیاندا کە ئەیهوێ دەمانچەیهکی راستەقینەى دەست بکەوێ و خۆی پێ بپارێزێ!...

بەلام ئۆتۆمبیل لیتی خورەکە، دەرگای سنوکیکی کردەو، لەبەر دەم خۆیهو، دەمانچەیهکی لیتی هینایە دەروە و پیشانی مارسیللۆدا گوتی ئەمە هی خاوەن ئۆتۆمبیلەکەیه، بەلام من بەلێنت ئەدەمێ کە دەمانچەیهکی وەهات بدەم، لە مالهەو داناو!... مارسیللۆ هەستی کرد بە ترس و لەرزێک، بەتەنگە تاو بوونێک، وای بەبیردا ئەهات کە لەژێرەو کارێکی خراپی بەدەستەوێه، بەلام بەم زوانە بۆی دەرتەکەوێ ئەوێ ئەهات بەمێشکا کە (لینۆ) شتیکی لیتی ئەوێ، لە تۆلەى دەمانچەکەدا بەلام هەرچەندە ئەکرد پەیی پێ نەئەبرد لە کابرای پرسى: ئەچین بۆکۆی؟

(لینۆ)یش گوتی: ئەچین بۆ مالهەو تا دەمانچەکەت بدەم! پاش ئەو کابرا دەمانچەکەى خستە گیرفانی خۆیهو...

ئەوێندەى پێ نەچوو، ئۆتۆمبیلەکە لە رێگایەکی لادێیانەدا وەستا، کە دارودرەخت ئەملاوئەولایان گرتبوو، کە هەندێ کێلگەیش کەوتبوونە پشتیهو (لینۆ) دابەزی دەرگایەکی سەوزی ئاسنی کردەو پاشان گەراییه ئۆتۆمبیلەکەى لەناو ئەو دەرگایه برده ژووورەو ئەو خانووه دوونھۆم بوو بەربانکیکی فراوانی هەبوو لەوکاتەدا رۆژ لەئاوابوون دابوو تیشکی هەتاوێک ئەیدا لە شووشەکانی پەنجەرەى ئەو بەربانکە، ئەشکایە دواو.

لینۆش گوتی: (ئەمە خانووهکەیه، کەسى تیانیه، هی خانمێکی ئەمەریکاییه بەلام ئیستاکە خۆی لە فلۆرنسەیه!...)...

خانووهکە گەورە و شەنگوشۆخ بوو... لینۆ چووه خوارووه.

بەمارسیللۆشی گوت کە لەگەڵیا بچیتە خوارووه کورەکە نەى ئەزانی ئەم پیاوێ چى لیتی

ئەوئى بەلام تۈنى ھەست بەو بەكات كە خەرىكە بەكەۋىتە تەنگۈ چەلمەيەكەۋە، ترسى لى نىشت لە لىنۈي پرسى: «دەمانچەكەم ئەدەيتى؟»... كابرايش بە پەرۋشەكەۋە پىي گوت: (بەلى ئەتدەمى!)...

دلى مارسىللۇ زۆرتەر كەۋتە خەمۇ پەژارەۋە، ھەستى بەخۆى كەۋتە تەنگۈچەلمەيەكى پىر فروفىلەۋە، ھەر لەدۋاى كابرايشەۋە ئەرۋىشت، بەناۋ ئەۋ خانوۋە چۆلۈھۆلەدا.

خۆى پىي نەگىرا لىي پرسى: (ئىمە بۆ كۆئ ئەچىن؟)... لىنۋىش ئاۋورى لى نەدايەۋە، پىي گوت: (ئەچىن بۆ ژوورەكەى خۆم!)... مارسىللۇ پىرايدا ھەندى بەرەنگارىي كابرا بەكات تا ئەۋە لە كابرا بەگەيىنى كە دوو دلە لە كەردەۋەكانى لەبەر ئەۋە ۋەستا و بەپىاۋەكەى گوت: (تۆ جارى دەمانچەكەم بەدرى ئەگىنا ئەچمە دەرەۋە!)...

لىنۋىش ئاۋورى لى دايەۋە و پىي گوت: (دەمانچەكە لە ژوورەكەمدايە!)...

- دەمانچەكە لە گىرفانتايە تۆ دەمانچەى تىرت نىيە!...

لىنۋە مەمە تەنگەتابوۋ... مارسىللۇش چاۋەكانى پىاۋەكەى ۋا ھاتە پىش چاۋ، كە پىر لە خەفەت و پارانەۋە، پىچەۋانەى رۈۋكەشى دەمچاۋىن كە دل رەقى تىا دەرئەكەۋى.

دۋاى (لىنۋ) پىي گوت: (باشە... من ئەم دەمانچەيەت ئەدەمى... بەلام تۈش ۋەرە لەگەلما!...)... پاشان ھەردوۋىكىيان بەناۋ راپەرەكدا تىپەرەن ئىجا بەناۋ دەرگايەكى شىندا دەرپازىۋون ئىتر لەۋىۋە (لىنۋ) بەتەنشت (مارسىللۇ) ۋە ئەرۋىشت قۇلىشى كەردبوۋ بەكەلەكەيدا.

مىنالەكە سەرى لى شىۋابوۋ، نەى ئەزانى چى بەكات زۆرى پىي نەچۈ پىاۋەكە مارسىللۇى برە ناۋ ژوۋرەكى سىپىيەۋە ژوورەكە تەنگىۋو لەۋپەريەۋە پەنجەرەيەك ھەبوۋ. ھەرچىيەكىشى تىابوۋ برىتى بوۋ لە تەختىكى نوسن و دۆلابىك و مىزىك و دوۋتەختى دانىشتن... مارسىللۇ چاۋى كەۋت بەچەلىپايەك بەژوور سەرى تەختى نوسنەكەۋە ھەلۋاسرابوۋ.

پاش تاۋىك (لىنۋ) پىي گوت: (لەسەر ئەۋ تەختى نوسنە دابىشە چاكترە ئەحەسىتتەۋە!...) مارسىللۇش ھەرچەندە ۋىستى بەرپەرچى بداتەۋە، بەلام دانىشتن!... ھەردوۋىكىيان چاۋىنپىيە يەكتر مارسىللۇ، ئارامى لەبەر پىاۋو داۋاى دەمانچەكەى لى كەرد پىاۋەكەيش پىي گوت: (تۆ كاتى ئەۋ دەمانچەيە ۋەرئەگرىت، كە دەرى بەخەيت ھەل

ئەگرىت بتدەيتى!...)... كەۋاتە مارسىللۇ بەھەلەدا نەچۈبوۋ كە مەترسىي لەم پىاۋە ئەكەرد ديارە (لىنۋ) دەمانچەكەى ناداتى تا شتىكى لى نەسەننى!... كابرا دەستى بۆ كۈرەكە ئەھىنا كۈرەكەيش بەترس و خۆ پاراستىنەكەۋە لە كابراى پرسى: (تۆ چىت ئەۋى لەمن بىكەم؟)... كابرا دەستى خۆى كىشايەۋە... پىي گوت:

(لام ۋايە تۆ ھەندى شت پىي ناخۆشە بىكەيت!...)

مارسىللۇش، دامابوۋ، نەى ئەزانى چى بەكات دەمچاۋە رەنگ زەرەكەى كابراى ئەدىي، خەرىك بوۋ سوور ھەل بەگەرى. دىسانەۋە لىي پرسىيەۋە: (تۆ بۆچ لەۋى نىازى خۆت بۆ من دەرەنەخست؟!)... بى دەنگى تا ھەندىك ئەۋ ناۋەى داگىركە... دۋاى پىاۋەكە ھەلسايە سەرىپى و چەند ھەنگاۋىك بەناۋ ژوورەكەدا گەر... دۋاى پىي گوت: (تۆ ئەزانىت من كىم؟... من كەششىكىم كە لە زانستگاي خواناسىدا مامۇستابوۋم، بەشاگردەكانم ئەخوتىد، بەلام لەپاشدا دەرگرام... تۈش لەبەر بەسەزمانى خۆت (ناتوانىت لە نىازى من تىبەگەيت كە لە تۆلەى ئەۋ دەمانچەيەدا كە ھەز ئەكەيت بتدەمى، چىم لىت ئەۋى!...)... پاشان رۈۋى كەدە چەلىپاكە و، ۋەك يەكىك كە گەتۈگۈى لەگەلدا بەكات پىي گوت: (من نۆيۈم بۆ تۆ ژۆركە... بەلام تۆ ۋازت لە من ھىنا... تۆ بۆچ ۋا ئەكەيت؟!)... پاشان رۈۋى كەدە مارسىللۇ و پىي گوت: (دەى ۋەرە بام برۋىن بىتەمەۋە مالى خۆتان!).

ماۋەيەكى زۆر بى دەنگ مانەۋە ئۆتۈمۈيەلەكەيش ھەر ئەرۋىشت پاش ئەۋە مارسىللۇ لە پىاۋەكەى پرسى، چى لى ئەۋىست؟... ئەۋىش پىي گوت: (ئەگەر سبەبىنى چاۋەرۋانىت بەكەم دىت لەگەلما!...)... مارسىللۇش خستىيەۋە بىرى كە رۆژى دۋاى بەر يەكشەمە ئەكەۋى.

(لىنۋ) تاۋىك بى دەنگ بوۋ... پاشان بەدەنگىكى خەفەتبارەۋە پىي گوت: (جارىكى تر گەتۈگۈم لەگەلدا مەكە... ئەگەر لە رۆژى دوۋشەمەيشدا چاۋەرۋانىم كەردىت و بانگم كەردىت بۆ مالىۋە گۈيۈم مەدەرى!...)... كەچى كە بەرپى كەرد، لىي پرسى: لە رۆژى دوۋشەمەدا چاۋەرۋانى بەكات؟...

مارسىللۇش ئەۋەى بەھەلزانى كە پىي بلى: (نە ھەرۋەك خۆت ئامۇزگارەيت كەردم گۈيت نادەمى) (مارسىللۇ) كەزانى (لىنۋ) ئەۋ ۋەرامەى پىي ناخۆش بوۋ، لە كانگاي دلپەۋە ئەۋەى پىي خۆش بوۋ، ئەۋەندەى نەمابوۋ لە خۆشپاندا گەشكەدار بىي!...

له رۆژی دووشه‌مه‌دا، پاش نیوه‌رۆ مارسیللۆ له خۆبندن‌گا هاته دهره‌وه، پرواته‌وه مالتی به‌لام لێنۆ چاوه‌روانی نه‌کرد!...

به‌لام کورکه‌ له دلتی خۆیدا بریاری دابوو، که خۆی بگرێ، خۆی نه‌دا به‌دهسته‌وه، به‌و هیوایه‌ی که ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ست بکه‌وێ له‌به‌ر نه‌وه تاماوه‌یه‌ک چاوپراوی له‌گه‌ڵ لێنۆدا نه‌کرد، خۆی نه‌نه‌دا به‌دهسته‌وه که له‌گه‌ڵیا پرواته‌وه مالتی تا ناچاری کرد به‌لێنیکێ راسته‌قینه‌ی بداتی که ده‌مانچه‌که‌ی پیشکه‌ش بکات.

کاتیکیان زانی ئۆتۆمۆبیلێ ره‌شه‌که هه‌ردووکیانی گه‌یاند‌وهه خانووه شه‌نگو شوخه‌که کاتی که گه‌یشتنه ژووری لێنۆ، کابرا ده‌رگا‌ه‌ی کلیل و کلۆم کرد، کلێله‌که‌یشی خسته ناو گیرفانییه‌وه پالتی به‌کورکه‌یشه‌وه‌نا به‌جێته سه‌ر ته‌ختی نوسته‌که‌ی دابنیشتی دل‌خۆشی و سه‌رکه‌وتن و ئالۆش بزووتنی پتوه دیاربوو مارسیللۆش به‌ترس و له‌رز و واق وه‌رمانیکه‌وه سه‌یری نه‌کرد کابرا هه‌ر نه‌هات و نه‌چوو به‌ناو ژووره‌که‌دا پاشان چه‌لیپا‌که‌ی له دیواره‌که کرده‌وه و خسته ناو چاویکی میزه‌که‌وه هه‌روه‌ک بیه‌وێ له سامی نه‌و رزگاری بێی وابوو پاشان ده‌مانچه‌که‌ی گرت به‌دهسته‌وه به‌مارسیللۆی گوت: (هه‌رگیز نه‌م ده‌مانچه‌یه‌ت ناده‌م... بێ دیاری و داها، پتویه‌سته هه‌رچیت پت نه‌لێم بیکه‌یت... سا پیت خۆش بێ و یا پیت ناخۆش، نه‌بێ وا بکه‌یت!... ئنجا پالتی پتوه‌نا کورکه‌ سه‌ری که‌وت له دیواره‌که که پیاوه‌که نه‌وه‌ی دیی، نیشانه‌ی دل‌ ره‌قی به‌ده‌موچاویه‌وه نه‌ما له باتی نه‌وه که‌وته پرووخۆشی.

له‌کن لاقه‌کانی مارسیللۆ به‌نه‌ژن‌داهات به‌دهسته‌تیکێ باوه‌شی کرد به‌لنگه‌کانیا به‌نازگرتنیکه‌وه بانگی مارسیللۆی نه‌کرد و نه‌یلاوانده‌وه پاش نه‌وه ده‌مانچه‌که‌ی فری دایه سه‌ر پێخه‌فه‌که ئنجا به‌هه‌ردوو بالتی باوه‌شی کرد به‌لنگه‌کانی مارسیللۆ!... نه‌وساکه (مارسیللۆ) تیگه‌یشت که نه‌و پیاوه چی لیتی نه‌وێ... نه‌ویش ده‌ست به‌جێ په‌لاماری ده‌مانچه‌که‌ی دا و هه‌لێگرت خۆی له ده‌ستی راپسکاند و چه‌ند هه‌نگاوێکی‌ش خۆی لێ دوور خسته‌وه ئنجا نیشانی لێ نایه‌وه کابرایش به‌په‌رۆشیکه‌وه پیتی گوت: (په‌نچه‌ی پیاو، مارسیللۆ، بیته‌قیته‌!...)

بمکوژه هه‌ر به‌چه‌شنی سه‌گیکیش بمکوژه!... کورکه‌ کاتیکی هوشیاربووه‌وه، که چه‌ند فیشه‌کیک ته‌قی و ده‌نگیان دایه‌وه له ناو ژووره‌که‌دا... (لێنۆ) خه‌ریک بوو چنگ له ته‌ختی نوسته‌که‌ی گیر بکات... به‌لام نه‌وه‌ی بۆ نه‌چوو سه‌ر که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا

مارسیللۆش نه‌وه‌نده نه‌مایه‌وه، که چاوه‌روانی نه‌وه بکات لێنۆ چی لێ هاتوه‌وه، ده‌مانچه‌که‌ی فری دایه سه‌ر ته‌ختی نوسته‌که‌ و له په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌وه باز دی دا و خۆی ده‌رباز کرد!...

حه‌قده سال به‌سه‌ر نه‌و کاره‌ساته‌دا تیپه‌ریی رۆژتیکیان مارسللۆ له نوسراوخانه‌یه‌کی گشتیدا دانیشتیوو، رۆژنامه‌کانی سالی ۱۹۲۰ی نه‌مدیو و نه‌و دیو نه‌کرد دوا‌یی به‌کامی خۆی گه‌یشت، نه‌و باهه‌ته‌ی بۆی نه‌گه‌را دۆزییه‌وه... ده‌نگو باسیکی بچووک له باهه‌ت ئۆتۆمۆبیل لێ خورپکه‌وه، که گولله‌یه‌ک، دراوه له سنگی ده‌زگا خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان به‌لایانه‌وه وایه، نه‌و گولله‌یه‌ له ده‌ستی ده‌رچوووه و داویتی له سنگی نه‌وه‌یش له‌وکاته‌دا پرووی داوه که ده‌مانچه‌که‌ی پاک کردۆته‌وه.

کاتی نه‌و پیاوه گه‌یشتبووه نه‌خۆشخانه، گیانی ده‌رچووبوو!... که‌واته هیشتا که‌س به‌وه‌ی نه‌زانیوه که (لێنۆ) چۆن کوژراوه؟ مارسیللۆ هه‌ناسه‌یه‌کی شادمانی هه‌لکیشا!... له‌و چه‌ند ساله‌دا، بووبوه لاویکی تیگه‌یشتووی له‌سه‌رخۆ نه‌و رۆژه نه‌و له‌به‌ر نه‌وه نه‌هاتبوووه نه‌وێ که دل‌نیا‌بێ له‌وه‌ی کوشتنی (لێنۆ) لێ پرسینه‌وه‌ی به‌سه‌روه نه‌ماوه لیتی بکری نه‌و هه‌ر بۆ نه‌وه هاتبوووه نه‌وێ که بزانی مردنی (لێنۆ) چ جو‌ره هه‌ست و تاسه‌یه‌که به‌دل‌یا دینیت!... له‌به‌ر نه‌وه سه‌ری زۆر سو‌رما له‌وه‌ی که ده‌نگوباسی مردنه‌که‌ی لێنۆ هێچ شو‌رشیکێ له دل و هۆشیا به‌ریا نه‌کرد!... نه‌و هه‌ر له‌وه‌ی نه‌کرد که له ده‌میکێ دوورودرێژ له‌وه پتیشه‌وه پارچه‌ په‌رۆیه‌کی له‌سه‌ر برینیکێ قوول دانابێ، کاتی که بریاریشی دابی په‌رۆکه‌ی لێ بکاته‌وه، سه‌ری له‌وه سو‌رمی‌تی که پتسته‌که‌ی گوشته و زوونی هینا‌بیته‌وه و، برینه قوول‌ه‌که‌یشی هێچ شو‌رنیکێ به‌ده‌روه نه‌ما‌بیته‌وه!.

که‌واته ته‌واو چاک بۆته‌وه! نه‌وه‌نده هه‌یه، په‌یی به‌وه‌یش برد که نه‌م چاک بوونه‌وه‌یه‌ی هه‌ر به‌هۆی تیپه‌رینی نه‌و چه‌ند ساله دوورودرێژ‌وه نه‌بووه به‌هۆی ره‌نج و تیکۆشانی خۆبشییه‌وه بووه... به‌هۆی ده‌ست کردی نه‌و بریاره پۆل‌ایییه‌وه بوو که به‌دریژی نه‌و چه‌ند ساله دوورودرێژانه خسته‌بوویه کار و، یارمه‌تیشی دابوو له خۆ رزگارکردندا له هه‌موو جو‌ره گرۆزییه‌ک که له که‌سانی تر به‌ده‌ر بێ!...

کاتی که له نووسراوخانه‌که‌یش گه‌رایه‌وه، سه‌رنجی دایه خۆی بزانی چۆن نه‌جوولیته‌وه؟ چۆن ره‌فتار نه‌کات؟ که‌سانی تریش به‌چ دل‌یکه‌وه سه‌یری نه‌که‌ن؟ تا نه‌هات نه‌وه‌ی بۆ ده‌ره‌که‌وت که جیاوازی نییه له که‌سانی تر، که گرۆزییه‌که‌ی نه‌ماوه!...

گوټی له رۆژنامه فرۆشه‌کان بوو به‌ده‌نگی‌کی به‌رزوه‌وه ئه‌یانگوت: (سه‌رکه‌وتن... ئیسپانیا) مارسیللۆ دانه‌یه‌کی لێ کړی که ته‌ماشای کرد به‌نووسینی‌کی درشت بابه‌تیک له‌چاپ دراوه، ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وتنی (فرانکۆ)یه له‌جه‌نگی ئیسپانیا... که ته‌ماشای کرد خوشییه‌ک به‌دلایه‌ی... ئه‌و له‌وه‌پیش له‌م جه‌نگه‌ی کۆلیبووه‌وه. په‌یتا په‌یتایش ده‌نگوباسی لێوه‌وه‌رگرتبوو له‌ ئه‌نجامدا ئه‌مه‌ی بۆ ده‌رکه‌وتبوو که شه‌ره‌که هه‌ر شه‌ری چه‌ک نییه، به‌گه‌را چوونی بیروباوه‌رانیسه... هه‌ستی به‌خۆی کرد، که به‌هه‌ست و تاسه‌یه‌کی سه‌یره‌وه هاویه‌شی ئه‌و جه‌نگه‌ ئه‌کات، که دووریشه له‌ هه‌موو جووره‌ مه‌به‌ستی‌کی زرن‌گکاری، یاخود وێژه‌یه‌یه‌وه. هه‌سته‌که‌یشی هه‌ر له‌و هه‌ستی وه‌رزش کارانه‌یه ئه‌کات که پیاو له‌کاتی بیهینی گه‌وه‌ی‌کی پێدا به‌دلایه‌ی...!

ئو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ حه‌زی ئه‌کرد، که (فرانکۆ) سه‌رکه‌وئ.

ئوه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو که (فرانکۆ)ی خوش بوو، یاخود باوه‌ری به‌چاکیی هه‌بێ له‌به‌ر ئه‌وه بوو که به‌چاوی ئه‌و که‌سه سه‌یری فرانکۆی ئه‌کرد، که ئه‌یه‌وئ که‌لوپه‌ل بۆ خانووه‌که‌ی خۆی بکړئ ئه‌و که‌لوپه‌له‌یش هه‌ل ئه‌بژێرئ، بیکړئ، که له‌گه‌ل که‌لوپه‌له‌کانی خۆیدا رێک بکه‌وئ... له‌و کاته‌یشدا بیروباوه‌ری (فاشیستی) زāl بووبوو به‌سه‌ر هه‌موو خاکه‌کانی (ئیتالیا) و (ئه‌لمانی)دا... جا له‌وه‌وه، مارسیللۆیش، به‌بیرا ئه‌هات، که (ئیسپانیا)یش هه‌ل ئه‌گرئ بێ به‌فاشیستی... هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد هۆی ئه‌م بیره‌ی خۆشی نه‌ئزانی دوور نه‌بوو ئه‌و بیره‌ به‌میشکی هه‌موو ناشی و نه‌خوینده‌واریکیشدا هاتبێ... به‌میشکی هه‌موو بۆره‌ پیاوینکیشدا هاتبێ...! که‌واته‌ خۆشی یه‌کێکه‌ وه‌ک که‌سانی تر له‌و که‌سانه‌ جوئ نه‌بۆته‌وه‌!.

ئێتر هه‌یج په‌ژاره‌یه‌کیشی نه‌ما‌بوو، پێوه‌ی خه‌ریک بێنێ، ئه‌وه نه‌بێ که جار به‌جاریک تووشی دلتنه‌گی و خه‌موخه‌ف‌ته‌ ئه‌هات، که هه‌یج هۆیه‌کیان دیار نه‌بوو...! به‌لێنی دابوو. که له‌و رۆژه‌دا، به‌جێته‌ یه‌کێک له‌ کاربه‌ده‌ستیه‌کان.

پووی بۆ ئه‌وئ کرد له‌ کاتیکه‌ که له‌ ژووری چاوه‌روانی کردندا دانیشتبوو، به‌ته‌نشت ژووری کاربه‌ده‌سته‌که‌وه، سه‌رنجی له‌ خۆیدا، له‌ بیره‌کانی خۆیدا، دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رکه‌وته‌وه که له‌ که‌سانی تر جیاوازییه... له‌ پر ده‌نگیک هات، له‌ که‌للایدا بانگی ئه‌کرد: (مارسیللۆ کلیریچی).

جی دانیشتنه‌که‌ی خۆی به‌جی هه‌شت و چو به‌لای ده‌رگایه‌کی به‌رامبه‌ره‌وه‌ پێش ئه‌مه‌ی

به‌جێته‌ ژووره‌وه، له‌ درزی ده‌رگاکه‌وه سه‌یریکی ناو ژووره‌که‌ی کرد که ته‌ماشای کرد ژنیک نوشتابووه‌وه به‌سه‌ر ئه‌و پیاوه‌دا که له‌ ته‌نشت میزه‌ گه‌وره‌که‌وه دانیشتبوو... چاوی لێ بوو ژنه‌که پیاوه‌که‌ی ماچ ئه‌کرد ئه‌ویش ژنه‌که‌ی ئه‌گرته‌ باوه‌ش... مارسیللۆیش ئه‌مه‌ی به‌شتیکی زۆر نه‌نگ و ناشیرین دانا که له‌ شوینی کاروباری گشتیدا پروبدات ده‌رگاکه‌ی داخست و گه‌راپه‌وه‌ جیی خۆی، دانیشت ئه‌وانه‌ی له‌ویدا بوون یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک رۆشنت... که‌س له‌ویدا نه‌ماپه‌وه‌ پیاوینکی پیر نه‌بێ له‌پاش تاوینک له‌ ژووره‌که‌ی ناوه‌وه‌ پیاوینک هاته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی مام ناوه‌ندیدا بوو.

له‌رولاوازیو هه‌ر دووچاویشی به‌قوولدا چووبوو پیاوه‌ پیره‌که‌یش لێ نزیك بووه‌وه و قوولی کرد به‌که‌مه‌ریا...!

هه‌ردووکیان رۆشنت به‌رپه‌وه‌ ئه‌تگوت ژن و می‌ردن. مارسیللۆ ئه‌مه‌یشی یه‌جگار پێ ناخۆش بوو بیزی لێ ئه‌کرده‌وه‌ له‌وه‌یش سه‌ری زۆر سوپما که هه‌ستی ئه‌کرد قینی له‌و پیاوه‌ پیره‌ ئه‌بێته‌وه‌ پاشان له‌وه‌یش تۆقی، که هه‌ستی کرد به‌خۆی سروشته‌ گرۆزه‌که‌ی زیندوو ئه‌بێته‌وه‌ چونکه‌ وای لێ هات، ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوه‌ له‌به‌ر ده‌میا بمی‌نیته‌وه، بیکوژئ...!

دوورنیه‌ ئه‌مه‌یش له‌وه‌وه‌ بوو، که مارسیللۆ، که ده‌م‌و‌چاوی پیاوه‌که‌دا، نیشانه‌ی گرۆزیه‌کی هه‌ره‌ ناخۆش و هه‌ره‌ ناشیرینی ئه‌دی...!

زۆری پێ نه‌چوو، مارسیللۆ بانگ کرایه‌ ژووری رازنووسی کاربه‌ده‌سته‌که‌ کاتی که چووه‌ ژووره‌وه، سه‌رۆکه‌ راسته‌و‌راسته‌که‌ی خۆی دی، گوټی: (ئا ئه‌مه‌یه‌ پزیشک مارسیللۆ ئه‌مه‌وئ ئه‌و کاره‌ی پێ بسپێرئ)...!

پاشان ده‌ستی کرد به‌پیاوه‌لدانی، که له‌ توانایدا هه‌یه هه‌موو کاروباریکی نه‌یینی جیه‌جی بکات مارسیللۆ ده‌م‌وده‌ست تێ گه‌یشته‌ که ئه‌و فه‌رمانه‌واییه‌ فاشیستییه، ئه‌یویست له‌ ده‌ست مام‌وستایه‌کی زانستگاه رزگاری بێ، که ناوی (کادری)بوو چونکه‌ له‌ ئیتالیاوه‌ ره‌وی کردبوو بۆ (پاریس) له‌وێشه‌وه‌ هورۆمی ئه‌برده‌ سه‌ر فاشیستییه‌کان...! (کادری)یش ماوه‌یه‌ک مام‌وستای مارسیللۆ بووبوو. ئه‌وه‌یش بۆ ئه‌وه‌ د‌ل‌خۆشی بوو، چونکه‌ کاره‌که‌ی ئاسان ئه‌کرد...!

رازنوسه‌که‌یش پێی گوټ: (چی ئه‌که‌یت به‌بیانووه‌ که بۆ پاریس ئه‌چیت تاوه‌کو کادری مه‌ترسیت لێ نه‌کات؟)...!

مارسیللۆش خەریکبوو داواى ئەوەى لى بکات کە پشوو بەک بدات، تا بیری لى بکاتەو. بەلام گوتی لە خۆى بوو ئەیگوت: (پاش هەفتهیه ک ژن ئەهینم ئەتوانم ئەو هیش بکەم بەبیانوو کە بۆیکە لە پارێسدام بەشیک لە مانگە هەنگوینە رابوویم!)

کە مارسیللۆ لییان جیابوو، دەمۆدەست سواری ئۆتۆمۆبیلێکی بەکری بوو و پرووی کردە مالى دەزگیرانەکی خۆی.

ئەو هە پى خوش بوو کە ئۆتۆمۆبیلە پەروو لە کەسانی تر چونکە هەرچەند خۆى ئەدیی لە ناو کەسانی تردا، پشتی بەخۆى زۆرتر ئەبەست، هەستیشى وا ئەکرد کە ئەو هیش بەکێکە وەک هەمووان، هەرچی ئەوان ئەیکەن، خۆشیشى هەرئەو ئەکات!... زۆر لەو هیش سەری سووما، کە هەستى بەخۆى ئەکرد دلى تەنگ بوو لەو هەى کە کاروبارە نەتییهیه کەى و ژن هینانە کەى و مانگە هەنگوینە کەى خۆى ئاوتەى یەکتر کردوو!... بەلام زۆرى پى نەچوو گەیشته ناو خانووی دەزگیرانە کەى خۆى کاتى کە دەزگیرانە کەیشى هات بەپیریەو، لى وردبوو و ئەو هیشى زۆر پى خوش بوو، کە ئەو هیش هەر لە کچەکانى تری ئەکرد، جیانەبوو لەوان!... کەچی هەر ئەو ئەندە کچە کە چوولایەو و دانیش، مارسیللۆ دەمۆدەست هەستى کرد بەپەشوکار و ییەکی ناکاو، تووشى دى، کە پێچەوانەى ئەو پشت بەخۆ بەستەبوو کە لەو هەپیش هەستى پى ئەکرد... کچە کە لە ناکاو ئاوپى لى دایەو پاشان باو هشی پیاکرد پێشیشى گوت ماچی بکات ئەو هیش دلى نەشکاند هەرچی پى گوت کردى لە راستیدا (جیلیا) کچیکى بەئالۆش بوو زۆرجارى وا هەبوو لەم دەست لە مل کردنەو، ئالۆشى ئەبزووت، ئەو ئەندەى ئەما کە دەزگیرانییه کەیان بگورێ و بپتە پەيوەندییه کى ژن و مێردییه تەواو!... لەم جارەیشدا بەجۆریکی وا هەوەسى بزووت، کە بەهەموو هیز و هەپتیکى خۆیهو مارسیللۆى ماچ ئەکرد دەستى مارسیللۆش ئەگرت و ئەخستە سەر مەمکی چەپی خۆى زمانى خۆشیشى ئەخستە ناو دەمى مارسیللۆو مارسیللۆش هەرچەندى ئەکرد نەى ئەتوانى بەئارەزووی ئەو ببزویتەو زۆرى پى نەچوو کچە کە دەستى مارسیللۆ لەسەر مەمکی خۆى لایە پى گوت: (جاروبار وام بەبیردا دى کە تۆ خۆشت ناویم!...). ئەو هیش گوتى: (وانییه! تۆ خۆشت ئەو ئەزانیت کە من چەند گوروفتارى تۆم!)

(جیلیا) یش ناوی ئەو کەسانەى بۆ دەرخست کە بۆ ئاها نگی شەوى پەردەیان بانگ کرابوون مارسیللۆش دەستى کرد بەلیکۆلینەو یەکی زۆر لە بابەت هەموو کەسیکیانەو: کەسایەتیی، کاروفرمانی، شیوهی ژيانى ئنجا کە تەماشای (جیلیا) ی کرد سەری

سووما بوو لەو پرسە سەیرانە، لى پرسى: (تۆیش منت وەک کەسانی تر نایەتە بەرچاو!...)... مارسیللۆ ئەیویست زۆرتر دلنیا بى لەو هەى کە ئەو هیش هەر وەک کەسانی تر، لیان جیاوانییه... ئەو هیش بەسەر سووما نیکەو لە پرسە کەى، وەرامى دایەو گوتى: (بەلای خۆمەو، تۆ لەم جیهانەدا، لە هەموو کەس چاکتریت... ئەگەر لەمەیش لایەدین، تۆ لە زۆریه ئەو کەسانە ئەکەیت کە خۆم ئەیانناسم: پەوشت و خووت باشە، مەند و لەسەر خۆیت، هونەر مەندیت... ئیتر ئەپى کى لە تۆ باشتر بى بۆ من؟.

زۆریه کەسان ئەیانەوێ لە هەمووان جیاوازی، لەکەس نەکەن. کەچی تۆ، بەپێچەوانەى ئەو جۆرە کەسانەو، مەوێ واى بەبیردا دى، ئەتەوێ لەکەسانی تر بکەیت، لە کەسانی تر خۆت جیا نەکەیتەو!...)

پاشان بیری مارسیللۆ بەو هەو خەریک ما کە (جیلیا) هوشیاری کردەو و پى گوت پتویستە بچیتە کلیسا هەر کارەساتیکى بەسەردا هاتوو بۆ بگپتەو.

ئنجا مارەکردنە کە دەست پى بکات... لەمەیشدا مارسیللۆ مافی هەبوو کەوا دایمى... چونکە لە ژيانى خۆیدا لە هیچ کردەو یەکی ئایینیدا پەيوەندییه نەبوو... بەلام زۆرى پى نەچوو، ئەو هەى هات بەبیردا کە پى لى نەکەى لەبەردەم کەشیشدا، کارێکە هەموو کەس ئەیکات لەبەر ئەو کردنى چاکترە لە نەکردنى تا لە کەسانی تر جیانەپتەو!...

بەلێ مارسیللۆ ئەو هەى پى خراپ نەبوو کە لەبەردەم کەشیشدا پى لە گوناهاکانى بنى و هەموو کارەساتەکانى خۆى بۆ بگپتەو تا خۆى لە کەسانی تر جوێ نەکاتەو، وەک ئەوانیش رەفتار بکات ئەو ئەندە هەبوو دوو تەگەرەى لەبەردەمدا بوو: یەکیکیان مەرگەساتە کەى تافی کورپنى، ئەو تریشیان ئەو کەینەو یەینەیهى کە پتو بوو لە پارێسدا جیبه جی بکات! مارسیللۆ واى هات بەبیردا کە لەناو هەردوو کەینەو یەینەیهى کە پتو بوو لە پارێسدا یەک هەیه بەلام هەرچەندى ئەکرد لە رازى ئەو تى ئەگەیش!... ئەو ئەندە هەبوو، ئەو هەى ئەزانى کە باوهرى بەئایینی مەسیحى نەبوو، کە مەوێ لە خۆین رشتن بەرەست ئەکات.

باوهرى بەئایینیکی زرنهگارییه هەبوو کە رپی بەو خۆین رشتن ئەدا... ئەو ئایینهیش بیروباوهرى فاشیستى بوو!... دواى بیرکردنەو کەى بەم ئەنجامە گەیش، کە پى لى نانى بەگوناهاکانى خۆى، لەوانەیه کە بیخاتە رتیزى ئەو کۆمەلى مەوێ تیهیه، کە لەسەر دەمى مەلایه خۆى لى دوور خستبوو و لەبەر ئەو ناچار بوو بچیتە کلیساو لەبەردەمى کەشیشدا پى لە تاوانەکانى خۆى بنی!...

لهو کاته دا که چوو، کلّيساکه کهسی تيانه بوو چوو بهرده می پهیکه رکه و کرنووشی نه وازشی بۆ کیشا لهو کاته دا دهستی که پهرده نهستورده کهی لادا مارسيللۆش چوو سهر تهختی پى لىنان و دانیشته وىستى دهموچاوى که شیش بىینى بهلام که شیش په رده کهی کیشایه وه، بۆ نه مهی خوى پيشان نه دات.

که که شیشه که پى زانى مارسيللۆ له ههمو سى ساله کهی ته مه نيدا جاريک نه هاتوته بهردهم تهختی پى لىنان به مارسيللۆی گوت: (تۆ نهو ههمو سى ساله له گونا هبارييدا رابورده وه!...) ... مارسيللۆش گوتى: (له راستيدا من هيچ گونا هيک نه ماوه نه يکه م ته نانه ته که تنى کوشتنيشم کردوه!...) پاش نهو دهستى کرد به گيړانه وهی به سه رهاتى خوى و (لىنۆ) به ته واده تهی ههمووى تىگه ياند هيچ دهسکاريه کهى تيا نه کرد مارسيللۆ سهرى سورما له وهی که که شیشه که به ته نگ بابه تی هه تيۆ بازى به که وه زۆر تر بوو، تا بابه تی کوشته که!... کاتى که که شیشه که له وه دلنيا بوو که (لىنۆ) ههر نه ونده ی له (مارسيللۆ) کردوه که باوهشی به لنگه کانیا کردوه، لى پى پرسى:

(تۆ له گه ل پيا وندا لنگ بازى نه کى ته؟...)

- نه!... ههر گيز نه مکړدوه!... له راستيدا من ژيانى کهى ئاسايى رانه بويم... مه به سم نه وه به که يه که م ژنيک لنگ بازى له گه لدا کردوه، له مالى کهى سۆزانى دابووه... پاش نه وده ش ژيانى ره گه ز بازى ههر ئاسايى بووه ههر چه ند لنگ بازى کردى، له گه ل نهو خانمانه دا کردومه که له خانه دانه کان بوون!...

- به لام نه مه ش گونا و به دکار به که تۆ کردو ته چونکه نابى لنگ بازى بکه يته له گه ل که سدا، به ته نيا له گه ل ژنيکى ماره کراودا نه بى، که مه به سيشته له وه ههر سک و زا کردن بى!.

- منيش وا خه ربکى نه وه م!.

که شیشه که يش له گونا هه کانى خوش بوو به لام ئامۆژگارى کرد تا دواى ژيانى خوى ههر نوڅ بکات مارسيللۆش که هاته سه ر نه وهی بگه رته وه، چاوي کهى دواى خشاند به سه ر کلّيساکه دا وای هاته پيش چاو که مالتا وایى له جيهانى کهى کۆن نه کات، که به لای نه وده ههر له سه راوي کهى خوى کۆنى نه کرد!...

پاش نه مهی له کلّيساکه جيا بووه وه، سوارى تۆتۆمۆبيل بوو چوو بۆ نهو گه رده کهى که دايکى تيا بوو به لام له رىگه هه سته پى کرد يه کى که دواى که وتوو زۆرى پى نه چوو،

ناسى کابرا له پيا وانى بالبازه نه ينيه کان بوو. نامه ي کهى له سه ر ده کهى خوى وه بۆ هينابوو. نه وهی تيا نوو سيبوو که چوو بوو بۆ (پارىس) له رىگادا له شارى که لادات ناویشانى پياويک هه ل دات، که (سه نيۆر جابروي) پى نه لىن مارسيللۆش به پيا وده کهى گوت له گه ليا بچيت تا نه گاته باخچه کهى مالى دايکى له رىگادا تىگه يشت، کابرا که ناوى (تۆرلاندۆ) بوو ههر له سالى ۱۹۲۵ وه له نامه کارى نه ينيديا فرمانى بىنيوه.

مارسيللۆ چوو ناو باخچه ی خانه که وه که ته ماشاى کرد به پاکی نه ماوه ته وه به ر ده لالا کراوه... نه وهی بىر که وه ته وه که له مناليدا چۆنى رابورده وه ويدا... لهو کاته دا که نه رويشت چاوى به مارمى لکه يه ک که وت، به زه بى پيا نه هاته وه وىستى به نه سپايى پروات به رتوه، نه وه ک بىتر سىنى! (رۆبه رتۆ) بىر که وه ته وه، که چۆن په نای برده لای نهو تا هه ندی له هه سته گونا هبارى که م بکاته وه له کوشتنى مارمى لکاندا که چى رۆبه رتۆى مناليش نه يويست له وه هه سته گونا هبارى بهی نهو که م بکاته وه!...

مارسيللۆ، لهو سه رده مه دا، که سى کهى نه دۆزى به وه که بارى گونا هبارى لى سووک بکات و هه ست بهو گونا هه نه ونده نه کات له به رده م کوشتنى مارمى لکه کاندا، به ته نيا هتلا ريه وه!... جا له م ته نيا بى به دابوو، که له راستى گونا هه کهى خوى تىگه يشت!... به لام ئىستاکه، به ته نيا نامى نيته وه، نه گه ر که پنه و به ينه کهى (پارىس) به که تنى که دواى بيت چونکه نهو له م جارده، له پيناو ئامانجى که دا که تن نه کات هه ستيش به خوى نه کات که فه رمانه وایى له پشتى به وه، يارمه تی نه دات له لاي نه کۆمه لانى زرنگارى و کۆمه لايه تی و سه ربازى شه وه که فه رمانه وایى دايه زانندوون، فرمانه کهى په سند نه کرى بىجگه له وانه، نهو کۆمه ل نه گه وره گه ورانه نه ته وه يه يش که باوه ر بهو بىرو باوه رى فاشى ستيه نه کهن، ئاماده ن بۆ پشت گرتنى، بۆ ئافه رىن کردنى!...

که له ده رگای ژووره کهى دايکيدا، چه ند سه گى که بۆى ده ر په رينه ده رى بۆنى کهى زۆر ناخوش له ژووره که نه هات... دايکى چاوپى که وت له جىگادا که وتبوو روکه شى پى ريه تى پى وه ديار بوو نه ونده يش له ر و لاواز بوو بوو، ههر ئىسک و پروسکه کهى مابووه وه!... جىگای لى دان به له شه وه ديار بوو مارسيللۆ تى گه يشت که نهو له ش شىن بوونه وانه به ده سته (نه لى پى) يه وه پيدا بوون، که تۆتۆمۆبيل لى خورى دايکى تى و دلدارى به تى!... ده موده ست دايکى مارسيللۆ سوار کرد له گه ل خويدا و چوون بۆ سه ردان له باوکى که له

نه خوشخانهی نه خوشی می شک دابو دایکی هستی بهوه کرد که مارسیللو قیز و بیژ لهو ژبانیهی ئەکاتهوه پاشان دهستیدا له شانی ئۆتۆمۆبیل لی خورهکە، نازی ئەکیشا و ئەی لاواندهوه پاشان پرووی کرده مارسیللو و پیتی گوت:

(من ئەوه ئەزانم که تو لهوه تووړه ئەبیت که من نازی (ئەلبیری) ئەکیشم و ئەی لاوینمهوه بهلام تو هیشستا وات لی نههاتوه که لهوه تی بگهیت، ژن چەند هەست بهتازاری دهروونی ئەکات که بزانیته وەک جارێن خوشی له هه‌رته‌ی هه‌رزه‌کاری خوشی نابینی!...).

مارسیللو له پاش ئەمه‌ی له کهینه‌وبه‌ینه‌ی ماره‌کردن و ئاهه‌نگی شه‌وی په‌رده‌ بووه‌وه، که پرپوون له ئه‌رک و دهنگه‌ده‌نگ، خوشی و ژنه‌که‌ی چونه‌ ناو شه‌مه‌نده‌فه‌روه له‌ویدا هستی به‌سره‌وتیکی گیانی بێ ئەندازه ئەکرد پیش ئەمه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که بکه‌وێته‌ گهر، چاوی پرپووه‌ که‌که. که له‌گه‌ڵ دایکیا قسه‌ی ئەکرد.

له‌وکاته‌دا هستی وا ئەکرد که گواستنه‌وه‌ی که‌که و جیابوونه‌وه‌ی له‌ دایکی په‌رده‌به‌ک به‌سه‌ر ژبانیه‌ی که‌چینه‌یدا داته‌ده‌وه‌ بو ئەمه‌ی ژینیه‌کی نوێ بژی، که هه‌رچه‌نده‌ لیتی ئەسه‌له‌میه‌وه، به‌لام زۆریشی پێ خوش بوو که به‌و ئاواته‌ بگات!... مارسیللو ئەو کاروبارانه‌ی هینا به‌وه پیش چاوی خوشی که له‌و چەند رۆژی پیشوودا راپه‌ه‌راندبوون وایش هاته‌ پیش چاوی که ئەم گۆرینه‌ی هاتوه‌ به‌سه‌ر ژبانیه‌دا ئەیکات به‌پیاویکی وا که جیاوازی نه‌میته‌ی له‌گه‌ڵ که‌سانی تر!... له‌وکاته‌دا گر له‌ ئاره‌زووی به‌ربوو، پر به‌دڵ ئەبویست خوشی بکات به‌پیاو و، خوشی بکات به‌مێرد، ئەبویست هه‌ر له‌وشه‌وه‌دا، هه‌ر له‌ناو ئەو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌یشدا (جیلیا) بکات به‌ ژنی ته‌واو!... پێخه‌فه‌که‌یان هه‌رچه‌نده‌ ته‌نگ بوو، به‌لام مارسیللو باکی له‌وه نه‌بوو!...

خۆ ئەگه‌ر (جیلیا) یش وه‌ک هه‌موو که‌چیه‌کی تر، ته‌گه‌ره‌ی له‌و کاره‌دا و خوشی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه، ئەتوانی ئەو کاره‌ دوا‌بخات تا ئەگه‌نه‌ ئەو شاره‌ی که پێیان گوتبوو لیتی لا‌بدات به‌لام (جیلیا) له‌و زۆرتر به‌ته‌نگ ئەو رابواردنه‌وه‌بوو.

زۆرتر به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو، که به‌وکامه‌ بگات هه‌رئه‌وه‌نده‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که ده‌ستی کرد به‌ رۆیشتن و له‌ریبه‌وه‌ له‌ رێگادا، به‌فیل خوشی خزانده‌ سه‌ر کۆشی مێرده‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌باوه‌ش پیاکردن و ماچ کردنی!... زۆری پێ نه‌چوو له‌و جۆش و خروشه‌وه‌ وه‌رگه‌را و

ده‌ستی کرد به‌گریان مێرده‌که‌ی له‌پێشدا زاره‌تره‌ک بوو به‌لام له‌پاشدا بو‌ی ده‌رکه‌وت که گریان‌که‌ی (جیلیا) بریتی بوو له‌ده‌ست پێشکه‌ریبه‌ک به‌و مه‌به‌سه‌ی که راسته‌وراست پیتی بلتی که‌چینه‌ی نه‌ماوه‌!...

مارسیللویش واقعی ورما و چاویکی تی بری له‌پر ئەوه‌ی بو‌ ده‌رکه‌وت که ئەو که‌سایه‌تیه‌ ئاساییه‌ی ئەیدیه‌ی له‌ودا، له‌ ناودا نه‌ما!... ئەو نه‌ی ئەزانی که له‌پشت دان پیا‌نانه‌که‌یه‌وه‌ چی پرووی داوه‌ به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌ی په‌یه‌ی پێ برد، که به‌پیتی قسه‌کانی جیلیا خوشی، ئەو ئافه‌ره‌ته‌نیه‌ که هینابووه‌پیش چاوی خوشی.

مارسیللو دلی پرپوو له‌ خه‌م و ئەم نه‌ی ئەویست له‌وه به‌ولاوه‌ گوتی له‌ پێ لینانه‌کانی بێ له‌گه‌ڵ ئەمه‌شا خه‌زی نه‌کرد، دل رهنج‌اوی بکات، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ دلی دایه‌وه، گوتی: (پیتی ناوی له‌سه‌ری برۆین... خو من بو ئەوه‌ ماره‌م نه‌کردویت، که که‌چینه‌یت پتوه‌ دیاریه‌... بو ئەوه‌م هینا‌ویت که خوشم ئەو‌یت!...)... به‌لام جیلیا وازی نه‌هینا تا هه‌موو به‌سه‌ره‌اتی خوشی بو‌ گتیرا به‌وه... گوتی: که باوکی مرد، خوشی و دایکی له‌ باریکی ده‌ست کورتیه‌یدا هیشته‌وه... پشتیوان (محامی) یێک هه‌ردووکیانی برده‌ لای خوشی ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرێ.

جیلیا پیتی ئەگوت مامه‌... جیلیا له‌وکاته‌دا ته‌مه‌نی گه‌یشته‌بووه‌ پانزه‌ سالی رۆژیکیان دایکی له‌ ماله‌وه‌ نه‌بوو پشتیوانه‌که به‌هه‌لی زانی و سواری بوو، که‌چینه‌ی لی سه‌ند!... پاش ئەوه‌ هه‌ره‌شه‌یشی لی کرد که ئەگه‌ر بێتو دایکی له‌و که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ ئاگادار بکات ده‌ست به‌رداریان ئەبی و فرپیان ئەداته‌ ناو باری هه‌ژاری و سه‌رگه‌ردانیبه‌وه‌ پاش ئەوه‌ زۆری پێ نه‌چوو، هانه‌ی دایکیدا که له‌وه به‌ولاوه‌ نه‌بێرته‌ خۆندن‌گا له‌ جیاتی ئەوه‌ بنی‌رته‌ جی فرمانه‌که‌ی خوشی تا بیکات به‌راز‌نوسیه‌کی خوشی و، لای خوشی دای به‌زرتی به‌م جو‌ره‌ رێگای بو‌خوی کرده‌وه، که جیلیا بکات به‌دوستیه‌کی خوشی، تا شه‌ش سالی خشت ده‌ست بازی و لنگ‌بازی له‌گه‌ڵدا بکات که له‌و کاته‌یشدا جیلیا پیتی نه‌ئه‌کرا به‌گوتی نه‌کات، ئەترسا له‌ دایکی و، ئەترسا له‌ هه‌ژاریش!...

کاتی که بریاریشیدا شوو به‌ مارسیللو بکات، هه‌ره‌شه‌ی لی کرد که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌ی له‌ مارسیللو ئاشکرا بکات جیلیا یش هه‌ره‌شه‌ی لی کرد که ئەگه‌ر ئەو کاره‌ بکات، ئەیکوژی!.

مارسیللویش به‌زه‌یه‌ی پیا‌هاته‌وه‌ ویستی به‌رامبه‌ر ئەو ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌یه‌ی ئەو هه‌ستی

خۆی دەربرېږی دهستی بۆ برد باوهشی پیا بکات بهلام لهوکاته دا شه مه نده فهره که توند جوولایه وه، بوو بههزی نهوهی که دهستی له پرووی بکهوئ.

ئهویش له ناودا بازی دایه ئه و دیو ژووره که وه لاوه که سه رسام ما له و کاره زوو چوو به دوایدا جیلایا نه وه ندهی نه مایوو خۆی له شه مه نده فهره که فری بداته خواره وه چونکه وای زانیبوو که مارسیللو شه پازللهی لی داوه و ریسوای کردووه ههستی وا کردبوو که ژن و میتردیه که یان هه لوه شاهه وه!...

مارسیللویش ههر له گهلیا خه ریک بوو دلایه وه، تا توانی گهشی و خوشیه که ی بگه رینیتته وه جیتی خۆی نه وه شه وه مارسیللو، لهشی پرووت کردووه و گرتیه باوهشی چوو بهاخه لیه وه و ئاره زووی خۆی پت دامرکانده وه مه به سیسی له وه، ههر نه وه نه بوو که ئالوش و خرۆشی خۆی پت بشکینت، ئه و نه وه ییشی نه ویست که ههست به خۆی بکات که ئه ویش پیاویکه له پیاوان، بۆیه ئه و لنگبازییه ییشی کردووه له گه ل ئه و ئافره ته دا، تا منالیتیکی لیتی بیتی و مروقتیک بهیتیتته ناو جیهانه وه!...

مارسیللو و ژنه که ی له شاری (س) دا دابه زین لهوئ چونه میوانخانه یه که وه ژنه که ی لهوئ به جت هیشته پاشان ئوتۆمۆبیلیتیکی گرت و پرووی کرده ئه و جیگه یه ی که (ئۆرلاندۆ) ناوونیشانی پت دابوو ههر نه وه نده سه ری کرد به خانووه که دا واقعی ورما چونکه پرپوو له ئافره تی سۆزانی!... شوینه که جیتی به زموره زم بوو!... رزگاریشی نه بوو له دهست نه و ئافره تانه، تا (سه نیۆر جابریو) ی چاوپیکه وت کابرا له چاوه روانی نه و دابوو به مارسیللو گوت ری و شوینی داوانانه وه که گوپراوه ئه و ههر نه وه ندهی له سه ره که (کادری) پیشانی (ئۆرلاندۆ) بدات ئیتر هه موو که ی نه وه یه یه که بۆ ئه و به جت نه هیلتی مارسیللویش له مه واتن گه یشت که فه رمان په وایی ئیتالیا ویستویتی زووتر (کادری) بکوژری له وه یشه وه بۆی دهرکه وت، که له راستیدا چوونی خۆی بۆ پاریس پتویست نه بوو چونکه (ئۆرلاندۆ) شاره زاییه کی وای هه یه که بتوانی، بی یارمه تی کهس، (کادری) بدۆزیتته وه مارسیللویش له مه وه ته و او تیگه یشت، که فه رمان په وایی ئیتالیا بۆیه کا ئه و خستۆته ناو داوانانه وهی کوشتنه که وه به خوړایی تا بیکات به هاوبهش له که تنه که دا و کهس په ی به فه رمان په وایی، خۆی نه بات!... نه وه ییشی بۆ دهرکه وت، که به شینه یی خراوه ته وه ناو داویکه وه که چی، که ئه م پازه ی بۆ دهرکه وت و دلای پتی کرایه وه، سه ری له خۆی سوپما که زانی ئه م به شه

فرمانه ی به رپه رچ نه دایه وه، به لام به و ناوه وه که فرمانیکه له سه ر شانی و ناچاره بیکات، به داخیکه وه بریاریدا به جیتی بهیتنی!.

کاتی خه ریک بوو خانووه که به جت بهیتنی، له پر چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) خه ریک بوو له گه ل ژنی که دا ئه یگرت به باوهش، که هیشته له ناو سۆزانییه کاندایا چاوی پت نه که وتیوو... ژنه که سه وزیه که بوو گه نم په نگ، دوو چاوی گهشی پتیه بوو، ده می فراوان بوو، لیوه کانی خۆی به سووراویکی په نگ تاریک په نگ کردبوو.

(ئۆرلاندۆ) یش هه روا به ساکاری پتی گوت: (ئه گه ر هه ز له م کچه نه که یته، بۆت به جت نه هیلم!...)... مارسیللویش قینی له وه هه لسا ههستیکی به زهیی پیاها تنه وه هات به دلایا به رامبه ر کچه که ئاره زوویشی نه کرد رزگاری بکات له دهست (ئۆرلاندۆ) که داوای شتیکی لی نه کرد نه و وای نه زانی کچه که ته نگه تاو بووه و ناچار بووه به دهستییه وه، بۆیه کا ماچوموچی له گه لدا ئه کات!...

که مارسیللو و ژنه که ی و ئۆرلاندۆ گه یشتنه پاریس، یه که م کاری نه وه بوو ژماره ی ته له فۆنی (کادری) بدۆزیتته وه... خه ریک بوو سه ر و شیوه ی (کادری) بهیتیتته وه به رچاوی خۆی... کادری پیاویکی پشت کوماوه و کورته بالابوو قرتیکی زۆری به سه ری خۆیه وه دانابوو چاویلکه کانیشی نه ستووریوون.

یه کیکیش بوو له دوژمنه کانی (دهسته ی فاشیستی)، که مارسیللو، خۆی یه کیکی بوو له پشتگیرانی... کادری نه وه نده به گه رمه وه، به رهنگاریی نه و دهسته یه ی نه کرد، توانی ژماره یه که له دوژمنه کانی خۆی له ئایینی فاشیستی وه ربگیتی!

کاتی که ته له فۆنی بۆ (کادری) کرد، نه و نه یناسییه وه به لام بانگی کرده مالی خۆیان بۆ چای خواردنه وه هه روه ها نه وه ییشی پت گوت که ژنه که ییشی له گه ل خۆیدا بهیتنی، که بۆ رابواردنی مانگه هه نگوینه هیناویتی له گه ل خۆیدا بۆ (پاریس) زۆری پت نه چوو مارسیللو چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) و هه موو شتیکی تیگه یانده لینیشی پتیدا، که (کادری) بانگ بکاته سه ر نان خواردنی شتوان، تا بتوانی له دووره وه ببینی و بیناسی!...

مارسیللو نه ی نه زانی بۆچ نه وه ی به بیردادی، که په وشتی نه و ههر له په وشتی (یه هودا) ئه کات، که ناپاکی له گه ل مه سیحدا نه کرد!... ئه ی خۆی ناپاکی له گه ل مامۆستا که ی دا ناکات؟...

نه و (یه هودا) ههر نه مه نده جیاوازیان هه یه، که (یه هودا) خۆی کرد به په تا، له بهر

ئەوئەي كە ئەوانەي ھانەيان دابوو بۆ ئەو ناپاكييە، نەيان وئەرا يارمەتي بدەن!... بەللام ئەو نەخۆي ئەكوژي و، نەخۆشي بەرەنجەرۆ دائەني، چونكە كەساني واھەن، يارمەتي بدەن!... لەوكاتەدا كۆمەلانی گەورە گەورەي نەتەوئەي ھاتەو پيش چاوە كە لە كۆرەكانی (رۆما)دا چەپلەر پەرزەنتان ئەكرد بۆ ئەو كار بە دەستەي كە لە ژێر دەستيا فرماني ئەكرد پاش ئەو ئەو خەوئەي لە مېشكدا نەما ھېچيشي لى بەجى نەما ئەو نەبى كە خۆھەل كيشان و شانازيەكي زۆر كەمي لەدەدا مابوو، كە بۆ ژۆ بووبوو بەتيز پيكر دەرئەو!... بەھەموو رەنگ پياوئەكە فرماني خۆي ئەبيني!...

مارسيللو كە گەيشتە خانووي (كادري) لەگەڵ ژنەكەيدا، ئافەرەتيك بەپيربەنەو ھات، كە بەلایەو و ابوو، زۆر لەو ئافەرەتي ئەكرد كە لە شاري (س)دا ديوبوي لە بەزمگاھەكەدا لەگەڵ (ئۆزلاندۆ)دا... بەراستى لەمە سەري زۆر سورما بەللام زۆري پى نەچوو بۆي دەرکەوت كە جياوازيەكي زۆر لە ناوئەد ھەردوو ئافەرەتەكەدا ھەيە لە ئەندازەي روووخوشي و دەنگدا پاش تاويك ماموستا (كادري) یش ھات بەپيربەنەو، خوشي و چلۆنيەكي گەرموگوري لەگەڵدا كردن و بەشيري نيەكەو گەفتوگوشي لەگەڵدا ئەكردن لە جيليای ئەپرسی پاريسي بەلاو چۆنە كاتى كە جيليای ھەرزەكار ئارەزووي خۆي نوواند كە ئەيەوي بەزمگاھيكي شەوي پاريس ببيني، ئافەرەتەكي ژني (كادري) یش پيشنيازی واکرد كە لە چيشتخانەيەك ناني شيوان بخۆن پاش ئەو یش بچنە بەزمگاھيک كە بەلای خۆبەو و ابوو، كور و كچەكە پيشان خۆش بي... لە راستيدا مارسيللو سەري زۆر سورما لەوئەي كە ئەو ئافەرەتە ژني (كادري) دەرچوو... ماموستا (كادري) یش لە مارسيللو پرسی كە ئاخۆ ئيستايش ھەر لە خەباتي زرننگاريی دايە، يان نا؟... مارسيللو یش وای وەرەم دايەو كە ئيستاپەيوەندي بەزرننگاريەو نەماو كە وای گوت ماموستا (كادري) دلای زۆرخۆش بوو لە خوشياندا دەستی مارسيللو گوشي ھەروەك خۆي كەشيشيک بوو بى و تەماشاي پەشيمان بوونەو بەك بکات و ابوو!... پاشان كادري دەستی خستە سنگي خۆي و لەسەر دلای دانا، چاوەكاني پريون لە ئاو و دەمودەست ژوورەكەشي بەجى ھيشت مارسيللو یش لەمە سەري سورما بوو، سەيري ئەكرد ژنەكەي ماموستا (كادري) یش مايەو لەگەڵ تازە بوو و تازە زاویدا مارسيللو كە سەرنجی دا، ئافەرەتەكە سوساردی ئەواند لەگەڵ بەللام لە رازی ئەو تینە ئەگەشت زۆري پى نەچوو جيليا پيشنيازی واکرد كە بچیتەو ميوانخانەكي خويان، تا لەوي سەرەتيك بدات تا دەمي شيو خواردن بەللام (لينا)ي ژني

ماموستا (كادري) بانگي كرد بۆ ژووري نوستەكەي خۆي ئەوي لەوي دانا و گەرايەو بەتەنيا بۆ ھۆلەكە ئەوكاتە مارسيللو یش تەنيا بوو ئافەرەتەكە جگەرەيەكي دەرھيناو دايگيرساند ئنجا بەمارسيللو گوت: (ژنەكە تۆزتيك ئەنوي پاش ئەو لەگەڵيا ئەچم، گەرانتيكي پى ئەكەم بەناو شارەكەدا)... ئەويش ليتي پرسی، گوتی: (كەواتە پتيويستيتان بەمن نيە؟)... پاش ئەو رووي كردە ئافەرەتەكە و پتي گوت: (بم بەخشە كە ئەمەت پى ئەليم من وا ھەست ئەكەم كە تۆ لەگەڵما لالووتيت... كەچي لەمەو پيش ھيچ يەكترمان نەديوە!...) ئافەرەتەكە یش قسەكەي پى پري گوتی: (نەء وانىيە من تۆ باش ئەناسم بەللام تۆ من ناناسيت) ئافەرەتەكە كە دوژمنايەتي لە چاوەكانيا ئەبريسكايەو، كەپتي گوت: (من ئەو باش ئەزانم كە تۆ دزە پياوي فرمانرەواييەكەي خۆتيت!...)... مارسيللو رووي لى وەرگيتر چونكە ئەوئەي زۆر پى ناخۆش بوو كە ئەو ئافەرەتە بەوجۆرە پيسوي كرد! زۆري پى نەچوو مارسيللو ليتي پرسی: ئاخۆ مېردەكەيشي بەو ئەزاني؟ ئافەرەتەكە یش بەشيوەيەكي پيسواكەرەو وەرەم دايەو گوتی: (ئەي چۆن نازاني... ئەو ئەمەي بەمن گوت!)... مارسيللو یش خۆي پى نەگيرا ليتي پرسی: (كەواتە بۆچ بانگتان كردینە سەر چای خواردنەو؟)... ئافەرەتەكە یش راستە و راست وەرەم دايەو: (من ئەو پى خوش نەبوو بەللام مېردەكەم وەك پيرتيكي گيان پاك و بەرز و پيرۆز وايە، ئيستايش ھەر لەو باوەرەدايە، كە نوواندني خوشەويستی چاكترين زرننگاريە بۆ بەرەنگاريي كردني دوژمنايەتي!).

- من زۆرم پى ناخۆشە كە تۆ دوژمنايەتيم لەگەڵدا ئەكەيت چونكە تۆم جوان و شەنگوشۆخ ديتە بەرچاو، كە دل كيش ئەكەيت!... مارسيللو، پاش ماوئەيەك لە خۆي پرسی، كە لەو كاتەدا بۆچ وای لى ھات؟... ھەروەك لە ناوچەوانی ئافەرەتەكەو، رووناكييەك ھاتبیتە دەرەو و گەشكەداري كردبى، لە كانگاي دلایا ھەستيتي بەھيزوھەرەتي توندوتيبز پيدا بوو، كە تيكەل بوو لە خوشەويستىيەكي كوتراو و دل وروژانيكي سەخت... كاتيتي زانی بەخۆي، ھەردوو دەستەكاني دريژكردو و باوئەشي كردو و بە خانى ژني ماموستا (كادري) دا، وایش گوشيو بەخۆبەو مەكە خروپرەكاني لەسنگي ئەكەون و لەبەر خۆبەو پتي ئەلئ: (من لە كانگاي دلەمەو خوشم ئەوتيت!)... ئافەرەتەكە یش بەواق ورمانيكەو سەپريكي كرد و تيتي خوري: (بەراستى شتيكي زۆر ناوازە ئەكەيت، كە ناپاكي لەگەڵ ژنەكەتا بكەيت، لە مانگە ھەنگوينەتاندا!...)... پاشان خۆي لە دەست مارسيللو راپسكاند و شەپازللەيەكي ليدا!... بەللام پاش تاويك

په شیمانی لى دهرکهوت چوو به لای په نجه ره که وه نجا پروی بۆ وه رگیترا و پتی گوت: (بم به خشه، له دهستم دهرچوو!...) مارسیللویش گوتی: (ههر نه و ندهم بۆ ماوه ته وه که دهربازم، ژنه کم بانگ ناکهیت بیت برۆین؟ بیانویشم بۆ ناهیتنه وه لای میترده که ت که بم به خشه؟...)...

ریتیسی بۆ کرده وه که پروات بۆ دهرگای ژووره که که چی ئافره ته که وه ستاو نه رژیشت، ههر سه یری نه کرد پاشان دهستی هینا به پرومه تی مارسیللو دا و پتی گوت:

(مه رۆره وه منیش هه زت لى نه کم... تکایه بم به خشه!) مارسیللو ههستی پتی کرد که ژنه که ههر له بهر نه وه داوای به خشینی کرد، که له نه نجامی شه پازله که ی خۆی، خۆی رزگار بکات که چی ههر له و کاته یشدا ئاگری دلداریی گری بهردابوو دلی، پر به دل ههزی لى نه کرد!... خوشه و یستیه که یشی له نه نده دا نه بوو، بۆ جیلیا نه و نده به په رۆش نه بوو!... خوشه و یستیه کی قوول بوو، پرپوو له خوتن گهرمی، پرپوو له جۆش و خرۆش پرپوو له نازگرتن و هیواداری... خوشه و یستیه کی وایش بوو که ههر گیز له وه پیتش، به خۆیه وه نه ی دیبوو!...

ههر وه ک ژيانى له وه پیتش چۆل و هۆل بوو بۆ و که سی تبا نه بوو بۆ و ابوو، به لām که جوانی (لینا) ی دی ژيانى بۆ پرپوو له شادی و کامه رانی!... ته نانه ت وایشی لى هاتبوو که ههر وه ک له وه پیتش ههر ناسیییتی و خوشیشی و یستیه و ابوو... ته نانه ت پیتش نه مه یش که بیبینه و هاو تاکه ی نه وى له شارى (س) دا چاو پیکه وتی!... نه مجاره یش باله کانی کرده وه تا باوه شی پیا بکاته وه به لām ئافره ته که خۆی لى لا دا، پتی گوت: (ئیهسته و باشه بچیهته دهر وه، تا ماوه یه ک رابوتیریت ئیواره یه کتری نه گرینه وه!)...

مارسیللو پتیوستی به ماوه یه ک بوو، به ته نیا بیتیته وه، تا بیر له و کاره ساتانه بکاته وه که روویاندا له کرده وى (لینا) دا سه ری سورنه ما چونکه واقی و رما، دلی شکا... چونکه هه موو چهنه رۆژیک بوو ژنی هینا بوو!... له وه وه دهستی کرد به پرسکردن له خۆی: نه یی خوشه و یستی چی بۆ؟... نه وه هه ست و تاسه یه چی بوو، که نه وه نده ی نه مابوو به هۆی نه وه وه تووشی گهر و گپچه لیکى وایی که ژن و ژيانى له دهست بچی و ناپاکى له گه ل نه و بیرا وه ره زنگ کاریه شدا بکات که ژيانى خۆی بۆ ته رخان کرده وه؟... مارسیللو خۆی واهاته پیتش چاو که نه وه به دخوویی و داوین پیسییه ی که له هه موو ژيانیا به دوا یه وه

بوون، له کۆلی نه نه بوونه وه، که ماره کردنی (جیلیا) یش له دهست نه وه دهر دانه رزگاری نه کرد، به هیچ کلۆجیک رزگاری نابى له دهستیان به هۆی نه و پروناکییه وه نه بیت که له ناو چهوانی (لینا) وه پرشنگ نه دات!... سه ری له وه یش زۆر سورما که ههستی به لیک چوونیک کرد له ناوه ند ناوی (لینۆ) و ناوی (لینا) دا!... نه و پیاوه ی که دلی پرکرد له پشم و قین و بیژهاتنه وه له به دخوویی و داوین پیسی نه و ژنه یش که له باریا هه یه له وه ههردوو دهرده ی رزگار بکات!...

مارسیللو ههستی به خۆی نه کرد، که چه ندی پتی چوو بوو تا له گه ران بوو بووه وه و گه یشتبووه میوانخانه که کاتی که داوای کلیلی ژووره که ی خۆی کرد، شاگردی میوانخانه که پتی گوت ژنه که ی و خانمیکى تر پیکه وه له ژووره که دان مارسیللو ده موده ست په یی به وه برد که خانمه که (لینا) یه! نه ویش ههستی کرد به جۆش و خرۆش و شادمانی یه ک ده موده ست چوو بۆ ژووره که ی خۆی که دیی ژووره که ی داخراوه، له کونی دهرگا که وه سه یریکی ناو ژووره که ی کرد ته ماشای کرد ژنه که ی رووت بۆته وه ته نیا په شته مالتیک به سه ر ناوکیه وه یه (لینا) یش له خوار پییه وه دانیشتوو به ههردوو دهست، دهست نه هیتنی به رانه کانی ژنه که یدا لنگه کانی نه گریتته باوه ش.

سه ریشی نوشتاندۆته وه به سه ر نه ژنۆکانیدا (جیلیا) یشی چاو پیکه وت، سه ری هه ل نه بریی، بزانی (لینا) چیی لى نه کات نه به ریه ستی نه کرد له و کاره، نه هانه یشی نه دا بۆ نه و کاره نه و ههر به په رۆشه وه بوو بزانی چیی لى نه کات گوتی له (لینا) بوو پتی گوت: (ناشی مه به... نه گهر تو شووت نه کردایه، به ریه ستی نه مه ت نه نه کرد... که واته که شووت کردوو بۆچ به ریه ستی نه مه نه که یه ت؟. پاشان له کیتی به ریه ست نه که یه ت؟) ... (جیلیا) یش به گه رموگوریکه وه پتی گوت: (به لām من نه وم خوش نه وئ!...) دهسته کانی (لینا) یش به چه شنی مار، ورده ورده نه کشان به ناو لنگه کانی (جیلیا) دا کاتی که (جیلیا) پتی گوت وازی لى به یتنی، (لینا) دهستی گرت و ماچی کرد، پاشان به جۆش و خرۆشیکه وه له پتی دهستی (جیلیا) ی نه هینا به سه ری خۆیدا و خوتوو که ی به خۆی نه دا... زۆری پتی نه چوو (جیلیا) هه ستایه سه ری و ئاره زووی خۆی واپیشاندا که جلو به رگه کانی خۆی له بهر بکات... به لām (لینا) بازی دایه خواره وه و پتی گوت (مه جۆلئ!...) ... (جیلیا) گوتی نه دایه قسه ی نه و چوو بۆ نه و په ری ژووره که نجا پتی گوت: نامه وئ به م جۆره ته ماشام بکه یه ت چونکه تو وام لى نه که یه ت که هه ست به شه رمه زاری بکه م!... خانمه که یش به په رۆشیکه وه پتی گوت: (بۆچ شه رم له من نه که یه ت؟... خۆ منیش یه کبکم وه ک تو!...)...

(جیلیا) یش پیتی گوت: (به لّام تۆ وهک پیاوئیک ته ماشام ئەکهیت و تێم ورد ئەبیتتهوه!)
مارسیللۆ که ئەوهی دیی، هاته خوارهوه بۆ هۆلی میوانخانه که ههر ههست و تاسه و
بیروباوهێکی ههبوو هه لگه پرایهوه ئیتر لهوه بهولاوه دلی به (لنیا) دا نه ئه چوو ههروهها
نهیشی ئهویست وازهی نهی لهو کارهی به دهستییهوه بۆ بهرامبهر مێرده کهی!

ئیتتر لهو ساکهوه پهیی بهوه برد، که ئهوه ههست و تاسهیهی (لینۆ) ئهینواند
بهرامبهری، خۆشهویستی نهبوو ئهویست جوړیک بوو له ههست و تاسهیهی که (لنیا)
بهرامبهر ژنه کهی خۆیی ئهینواند!...

کاتی که چاوشی له (لنیا) بوو، له ئه نجامدا، له میوانخانه که چوه دهرهوه، دهست
به جۆی رووی کرده ژوره کهی خۆی که ته ماشای کرد: (جیلیا) خه ربکه له ئارایشی قژی
بیتتهوه کاتی چاوی به مارسیللۆ کهوت به په رهۆشیکه وه کهینه و بهینه کهی خۆی و (لنیا) ی بۆ
گێپرایهوه گوتی: (هه رگیز تۆ ئه وهت به بیردا دێ که چیم به سه رداها توه؟ ... له راستیدا
ئه و خانمهی ژنی مامۆستا (کادری) ... وای بهینه ره پێش چاوی خۆت... که ئافره تیکی
گرۆزه، ئافره تیکی ئاسایی نییه!...)...

که مارسیللۆیش لیتی پرسى مه به سی له و قسه یه چییه؟ جیلیا گوتی: (لنیا) یه کێکه لهو
ئافره تانهی که هه ز له ژنانی وهک خۆیان ئەکه نه هه ر لهو رهۆشه ی که منی چاوپێکه وتوه،
گرفتاری دلداری من بووه!) ... جیلیا یش راسته وه وان، به سه رسو پرمانیکه وه هه رچییه کی
لێ کردبوو بۆ مارسیللۆی گێپرابوه وه...

مارسیللۆیش له م جیا وازه یه ناوه ند خۆی و جیلیادا واقی و پرما به درێژایی ته مه نی
خۆی په شوکا بوو به دهست کاره ساتیکه وه که هیشتا له گه ل (لینۆ) دا نه یکردبوو به لّام جیلیا
راست و ره وان، به ئاشکرا که تنه کهی خۆی و (لنیا) ی ئه گێپرایه وه ئه یگوت: (من خه وم لێ
که وتبوو له پێخه فه کهی (لنیا) دا کاتی خه به رم بووه وه، سه یر ئه که م خانمی مامۆستای
کادری سوام بووه که تنم پێ ئه کات... لنیا به چه شنی پیاو ئا پرووی ئه بردم!) به لێ جیلیا
که ئه وهی بۆ مارسیللۆ ئه گێپرایه وه، هێچ پیتی شه رمه زار نه ئه بوو هێچ نه یو بست درۆیشی
تیا بکات، له سه ره تادا نه بێ، که گوتی به ئاره زووی لنیا نه جو لا مه وه ئه وه یش که وای
پێشاندا له وه پێش پان پانوکیی له گه ل ژناندا نه کردبوو! ... چونکه زۆری پێ نه چوو،
درۆکه ی خۆی له بیر چوه وه ئه مجاره چیرۆکی ئه وهی بۆ گێپرایه وه که کچییک هه زی لێ
ئه کات، له پێش ئه وه دا که پشتیوانه که په رده ی کچینییه که ی بدرێت!...

پاش ئه وه جیلیا قسه که ی خۆی وه رگێپرایه سه ر ئه وهی که خانمی کادری بانگی کردوه بۆ

رهباردنی چهن د رهۆشیک له گه ل خۆی و مێرده کهیدا له ناوچه ی (ساقۆی) دا. (کادری) یش
نیازی وایه، له پێش ژنه کهیدا به جێته ئه وێ مارسیللۆیش ئه مه ی به هه لیک زانی، بۆ
(ئۆرلاندۆ) که به ئاسانی کاره که ی خۆی تیا ببا ته سه ره له بهر ئه وه ده موده ست ئه وه ی تی
که یاندا!...

ئه و چیشته خانه یه یش که مارسیللۆ و جیلیا بۆی چوون، که له ویدا کادری و ژنه که ی
بیین، شوێنکی به ناویانگ بوو، ناوی به وه دهر کردبوو که هه موو جوړه مه ییکی نایابی
تیا بوو کاتی که کوره لاوه که یش شه ویاشیی له مامۆستاکه ی خۆی کرد، نوشتایه وه و
ماچیکی ناوچه وانی کرد ئه م ماچه، ماچه که ی (یه هودا و مه سح) ی بیرخسته وه، به تاییه تی
کاتی که چاوی به (ئۆرلاندۆ) کهوت له ئا وینه یه کدا، که له به رامبه ریا بوو، له دووره وه
دانیشتبوو، سه یری ئه کردن!.

مارسیللۆ که دهستی برد بۆ خۆرشت و خواردنه وه، بیری بلاو بوو، په شوکا بوو، دلی
ته نگ بوو... له گفتوگۆی کادری و ته ماشا کردنه سارد و سپره کانی وه بۆی دهرکهوت که
لینا هه موو کهینه و بهینه یه کی ئه و ی تی گه یانده مامۆستا یش که له ئه ندازه به دهر ره زی لێ
ئه گرت و به ده میه وه پێ ئه که نی، هه ر له پشیله یه کی ئه کرد که یاریی له گه ل مشکیکا
بکات! به لّام ته ماشا کردنه که ی لنیا و پێ بازیه کانی له ژیر مێزه که دا خسته ی سه ر ئه وه ی
که بیر له خۆشه ویستییه که ی ئه و بکاته وه!...

له دلی خۆیدا خۆزگه ی ئه خواست که ئه و دلدارییه ی خۆی و لنیا راست بوایه! ... ئه و
له و کاته دا دوو ئه نجامی ئه هینایه پێش خۆی، که ئه و یه کیکیان لێ هه لبرێتی: یان ئه وه تا
ئۆرلاندۆ به جێ به یلێ فرمانه که ی خۆی ببا ته سه ر، به لّام چاوه پروانی ئه وه ئه کات که لیتی
بیتته وه، ده موده ست له گه ل بوو که کهیدا بگه ریتته وه ئیتالیا... یاخو ئه وه تا کادری له دهست
ئه و کوشته ی ره زگار بکات و له جیلیا یش جوئ بیتته وه تا له نزیک لنیا وه بچیتته وه!...

جلیا ئه مه نده ی خواردنه وه، دهستی کرد به مه ست بوون کاتی ئه وه یشی گوت خۆی و
مێرده که ی نیازبان هیه رهۆی دوا، هه مووی، له (قه رسای) دا رابووێرن، (لنیا) یش
گوتی منیش هه ز ئه که م له گه ل تاندا بم چونکه مامۆستای مێردم بریاری داوه، رهۆی دوا یی
بچێ بۆ (ساقۆی) جیلیا یش که ئه وه ی بیست پیتی گوت: (ئه وه نده به س نییه که بێ
ده نگ بووم له وه ی له ساقۆیدا پێکه وه رابووێرن... من هه ز ئه که م له قه رسایدا هه ر له گه ل
مێرده که ماب!)

لنیا ئەم وەرەمە ی پێ ناخۆش بوو دەموچاوی تێک چوو ئنجا گوتی: (وا دەرئەکەوی ئەز ناکەیت!) مێردەکەیشی رووی تێ کرد و گوتی: (ئەو هەمووی چەند کاتیکی چاوی بەتۆ کەوتوووە کەواتە چی هەیه لە ناودا کە حەزت لێ نەکات؟!...) مەرسیللۆش کەوتە ناو دەو و گوتی: (لەر استیدا جیلیاییش، هەر وەک من، هەردووکتانی زۆر خۆش ئەوی!)

پاش ئەوە هەموویان چوون بۆ بەزمگاھێکی شەو هەر ئەوەندە لەوێ جیگیربوون، مەرسیللۆ هەستی بەئۆرلاندۆ کرد دوایان کەوتوووە لنیا هەلسایە سەر پێ و داوای لە جیلیا کرد کە لەگەڵیا سەما بکات ئەم بەزمەیش لەو بەزمگاھەدا بەشتیکی سەیر و روونەدا و دانەئەنرا!... دەستیان کرد بەسەماکردن لاوەکە سەرنجیدا، لنیا جیلیای بەخۆیەو ئەنوو ساند بەلام ئەو گۆشین بەخۆیەو، بەکەسەو نەبێنرابوو.

کەچی بوو کەس بەپێچەوانەو رووگرژی لە دەموچاویا دیار بوو چاوە ئەندازە کە بەلای مەرسیللۆوە زۆر ناخۆش بوو، خەفەتی لە دەست ئەخوارد پێ بەدل ئەمە ی پێ ناخۆش بوو کە ئەو گرۆزییە لە لنیاوە ئەبینی کەچی ئەگەر ئەو خۆشەویستییه گرۆزانە، بەرامبەر خۆی بکرایە، رزگاریشی ئەکرد و کامەرانیشی ئەکرد!... کاتی مەرسیللۆ لەو بێرکردنەو دەو دابوو کادری لێ نزیك بوو و گوتی: (کاکە ی کلیریچی وا مەزانە تێت نەگەیشتووم!...) لاوەکەیش شلەژا بەلام مامۆستا کادری دووبارە دەستی بەقسەکردن کردووە گوتی: (تۆ ئەزانیت من کێم... منیش ئەزانم تۆ کێیت!...)... پاشان چاوی تێ بری و لێی وردبوو و... لاوەکەیش لە ترساندا وشک بوو... بەلام لە دەموچاوی کادریدا هیچ پشیم و قینیکی نەدی بەپێچەوانەو، چاوەکانی پرپوون لە خۆشەویستی، پرپوون لە فرمێسکیش!... دووبارە پیاو کە پێی گوتەو:

(تۆ خەریکی ئەوەیت لە کردەوێ خۆت پەشیمان بێتەو رێم بە یارمەتیت بەدەم... هەنگاوبنێ بۆ پێشەو دەوور نییە تۆیش هەلیکت بۆ هەل بکەوێ و سەرلەنوێ ژیا نیکی تازە دەست پێ بکەیتەو!..).

هەردوو ژن، ئەوساکە، لەسەماکردنی خۆیان بوو بونەو ئەوانیش هاتنەو لای ئەمان زۆری پێ نەچوو لنیا بەساردیکەو لە مەرسیللۆی پرسی بۆچ پێی نەگوت سەمای لەگەڵدا بکات.

مەرسیللۆش دەمو دەست هەلسایە سەر پێ و کیشی کرد بۆ ناو کۆری سەماکەرەکان لە کاتی سەماکردنە کە یاندا خەریکی فریودانی مەرسیللۆ بوو کە ژنەکە ی بخاتە سەر ئەو ی

لەسەر ئەویش بکات، لەگەڵیان بێ، پێکەو لە قەرسایدا رابووین... مەرسیللۆش بەپەرۆشیکەو پێی گوت: (کاشکی بەراستی دلداریمان بکرایە!...)... لنیایش گوتی: (منیش هەر ئاوات بۆ ئەوە ئەخوازم!)... بەلام ئەو مەبەسی جیلیابوو چونکە پاش تاوێک خۆی پێ نەگیرا، لەو دەو کە جیلیای هەرزەکار حەزی لێ ناکات لەبەر ئەوە خەفەت لەو ئەخوات بەلام مەرسیللۆ دەستی کرد بەلدانەو ی.

خەریک بوو بەرە بەرە کیشی بکات پەناییکەو، ماچی بکات. بەلام خانە کە بەناخۆشییە کەو خۆی لە دەست راپسکاند مەرسیللۆش چوو دەروە (ئۆرلاندۆ) چاوەروانی ئەکرد، کە پێی بلێ لە رێگای (ساقۆی) دا پەلاماری کادری ئەدات و ئەیکوژی!... مەرسیللۆش بەدلیکی تەنگەو گەرایەو کە ناوێکە ی!...

پۆژی دوایی، لەگەڵ پۆژەلەتدا، مەرسیللۆ لە خەو راپەڕی ئەو لەو باوەرە دابوو، کە کادری لەوکاتەدا بەئۆتۆمۆبیل ئەچوو بۆ (ساقۆی)

کە (ئۆرلاندۆ) و هاوڕێکانیشی دوای کەوتبوون بیکوژن ئەویش وای ئەگە یاند کە فرمانی ئەو لە پاریس دا تەوا بوو و نەماو! تەنانت وایشی هەست ئەکرد کە مردنی کادری دوایی بەبەشتیکی ژیا نی خۆی ئەهینێ، کە لەو ماوەدا رەنج و تەقەلاید لەو گرۆزی و دلتەنگییە رزگاری بێ کە لە مردنی (لینۆ) وە توشی هاتبوون، هەرچەندە سەرکەوتنە کیشی لەم کەینەو بەینەیدا بەهۆی کردنی ئەو کەتەو بوو، بەلام لە دلی خۆیدا بریاری ئەو ی دابوو کە پاکانەکردن بۆ ئەو کەتە هەموو دەم ئامادە ی و لەسەری دانەماو زۆریشی پێ ناچێ ئەبێتە هاو نیشتەمانیکی باش و بەکەلک، ئەبێتە باوکیکی چاک و بەکار ژیا نیشی پۆژە پۆژ بەرەو تەواویی ئەروات کە هەتا ئێستا هەر لە کەموکووپی دابوو!.

بەم رەنگە کوشتنی (لینۆ) ژیا نی مەرسیللۆی تاریک کردبوو. چارەنووسی مەرسیللۆش وابوو کە هەروا بێنییەتەو تا بەهۆی کوشتنی (کادری) ئەو لە گوناھێ کەتە کە ی پێشوو رزگاری بێ!... ئە ی بۆچ کادری بەکوشت دا؟.

هەر لەبەر کەلکی نیشتەمانە کە ی و فەرمانەرەواییە کە ی و یاسای کۆمەلایەتی نەتەو کە ی خۆی نەبوو؟!... ئەمانە هەموو ئامانج، لە پێناو یاندا هەموو نرخ و ئەندازە یە ک ئەگۆرین زۆرداری ئەبێ بەدادپەرەری و، ناپاکییش بەمەردا یەتی دانەنری!...

لەوکاتەدا (جیلیا) ییش لە خەو هەستا بێ دەنگ و سەنگی مەرسیللۆی پێ ستەم بوو

دهستی کرد به باو دهش پیاکردنی مارسیللو و ماچکردنی ئەو هەر ئەو و نده پیتی گوت بریاری داوه بچیتەوه ئیتالیا، جیلیا دهستی کرد به پیشاندانی هیوا و ئاواتی خۆی له ژبانی بهرده میاندا دهستی کرد به کیشانی وینهیهک بۆ ئەو خانووه و ئەو ژبانەی که به میشکیادی... مارسیللویش پرپه دل گوتی: (بێ گومان پێکه وه زۆر به خوشییه وه ئەژبن!...)

مارسیللو له ژوروری فرمانکردنی خږدا دانیشتيښو، له خانووی کاربه دهستیدا... دهستی کرد به خوتېندنه وهی ئه و پارچه روژنامانهی که کوشتنی (کادری) و ژنه که یان نویسیښو، له لایهن ئه و دزه پیاوړانه وه که به تایبته تی له ئیتالیاوه نیړرابوون که خاوهن دهسه لاتانی فهرده نسه ییش هه رچه ندیان کردبو بو یان نه گیرابوون... یه کیڅ که تیز پتکردنه کانی چاره نوو سییش ئه وه بوو^(۱) که فهرمانه وایی ئیتالیا پاشه جار وازی هی نابوو له کوشتنی کادری چونکه کوشتنه که یی ئه و به کار ټک دانابوو که ته گه ربه دات له و گفتوگو یانه ی که فهرمانه وای، ئیتالیا خه ریک بوو له گه ل فهرمانه وای، فهرده نسه دا بیبکات.

هه‌بوو... گویتی لئ بوو به‌وجۆره ئه‌پارایه‌وه له‌ خوا که دایکی پیتی ئه‌گوت: (ئه‌ی مه‌ریه‌م، ئه‌ی دایکی پیروزی گهره‌ی هه‌مووان... بۆمان بپاریه‌وه، خوا له‌ گونا‌همان خوش بی... چ بۆ ئیستامان چ بۆ کاتی سه‌ره‌مه‌رگمان!...)... کاتێ کچه‌ بچکۆله‌که‌ له‌ جیگا‌که‌یدا را‌کشا، ده‌ستی کرد به‌پرس کردن له‌ باوکی، له‌ باب‌ه‌ت ئه‌و گه‌شته‌وه که ئه‌یه‌وئ له‌گه‌ڵ خۆی و دایکیا بیکات چونکه‌ خه‌زانه‌که‌ بپاری دابوو که بۆ به‌یانی رۆژی دوا‌یی ب‌روات بۆ‌لای نه‌نکی کچه‌که‌ که له‌ لادی دایه، بۆ ئه‌مه‌ی هاوینه‌که‌، دوور له‌ (رۆما) و دووریش له‌ بۆمبا‌باران رابوو‌ترئ!

که‌کچه‌که‌ نوست، باوک و دایکه‌که‌ی له‌ ژووره‌که‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه و چوون بۆ ژووری نان خواردن مارسیللۆ که سه‌رنجیدا، چاو‌ه‌کانی جیلیا، له‌تاو گریان ئازاریان پێ گه‌یشتبوو رادیۆکه‌ی کرده‌وه که گویتی گرت، رادیۆکه‌ به‌کو‌لتی دله‌وه، دله‌خۆشی کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌ی پێشان ئه‌دا به‌سه‌ر ئه‌نگرئ بوونی (مۆسۆلینی) و، هه‌ستی خوشه‌ویستیان به‌رامبه‌ر خونکاری ئیتالیا جیلیاش له‌ داخندا گوتی:

(سه‌یری ئه‌مانه‌ چه‌ند پرۆپو‌وجن!... تا دوینی بوو چه‌پله‌یان بۆ مۆسۆلینی لئ ئه‌دا... چه‌ند رۆژیکیش له‌مه‌و پێش چه‌پله‌یان بۆ (پاپا) لئ ئه‌دا، وایان ئه‌زانی له‌ده‌ست بۆمبا‌باران رزگاریان ئه‌کات... وا ئیم‌رۆش ئه‌یان ب‌ینیت پشتی خونکار ئه‌گرن!...)...

چوونه‌ ده‌ره‌وه و به‌سواری ئۆتۆمۆبیله‌که‌یان گه‌ران به‌شاردا. هه‌رچه‌نده‌ شاره‌که‌ تاریک و نووته‌ک بوو، به‌لام پ‌رپوو له‌ م‌رۆف... کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌یش ئه‌هاتنه‌ سه‌ر ر‌ت‌ی‌گ‌ای ئۆتۆمۆبیله‌که‌یان و له‌به‌رده‌میاندا ئه‌مه‌یان ئه‌گوت: (هه‌رب‌ژی سه‌ره‌ستی!...)...

شاره‌که‌ ش‌ی‌و‌اب‌وو یاسای تیا‌نه‌ما‌بوو هه‌رکه‌سه‌ به‌ئاره‌زووی خۆی ئه‌جوولایه‌وه نه‌ته‌وه خ‌ر‌ۆ‌ش‌اب‌وو، ده‌ستیان کردبوو به‌قاو‌وق‌ی‌ژ و گۆزانی گوتن و (ب‌ژی ب‌ژی)!... په‌یکه‌ریکی (مۆسۆلینی) یان را‌ک‌ی‌ش‌ایه‌ خ‌و‌اره‌وه ورد و خاشیان کرد که چی (مۆسۆلینی)یش هه‌ر ئه‌و پیاوه‌بوو که هه‌رچه‌ند ده‌ریکه‌وتایه، که‌س ورته‌ی له‌ده‌مه‌وه نه‌ئه‌هات، نازیان ئه‌ک‌ی‌شا و ر‌ی‌ز‌یان لئ ئه‌گرت!... زۆری پێ نه‌چوو مارسیللۆ و جیلیا ئۆتۆمۆبیله‌که‌یان له‌ کۆلانی‌ک دانا و به‌پێ ده‌ستیان کرد به‌رۆش‌تن...

له‌ گه‌رانی‌ش نه‌بو‌نه‌وه، تا گه‌یشتنه‌ سه‌یرانگاسیکی چۆل و هۆل چوونه‌ ناویه‌وه که گه‌یشتنه‌ بن داریکی گه‌وره و زه‌لام، جیلیا ئاره‌زووی هه‌لساو به‌م‌ی‌رده‌که‌ی گوت که له‌سه‌ر چیمه‌نه‌ ته‌ر و تازه‌که‌ لنگه‌زایی له‌گه‌ڵدا بکات... که مارسیللۆیش سه‌رسو‌ر‌مانی خۆی

پێشاندا، جیلیا به‌په‌رۆش‌یکه‌وه پیتی گوت: (من وام لئ هاتوه، نه‌ک هه‌ر ل‌ی‌ره‌دا، له‌ سه‌ره‌ ر‌ی‌گ‌ای‌ش‌دا بی، لنگه‌زایی بکه‌ین ئه‌مه‌وئ د‌ل‌م ئارام بگ‌ری ئه‌مه‌وئ له‌ ب‌ی‌ر‌کرد‌نه‌وه له‌ شه‌ر و ترس و له‌رز خۆم دووربخه‌مه‌وه!...)... له‌وکاته‌دا که مارسیللۆ و جیلیا له‌ باخه‌لی یه‌ک‌تر‌دا را‌ک‌ش‌اب‌وون، یاوسا‌ل‌ی‌ک به‌لایاندا ت‌ی‌پ‌ه‌ری‌ی چراکه‌ی ده‌ستی داگیرساند و خ‌س‌ت‌یه‌ سه‌ر ئه‌وان مارسیللۆیش ق‌ی‌ژ‌اند‌ی گوتی: (چیت ئه‌وئ ل‌ی‌مان؟!...)... پیاوه‌که‌یش له‌سه‌رخۆ به‌پێ ده‌نگ‌ی‌یه‌که‌وه پیتی گوتن: (مارسیللۆ ه‌ی‌چم ناوئ!) یاوسا‌له‌که‌ ل‌ی‌یان دوورکه‌وته‌وه به‌لام مارسیللۆ هه‌ستایه‌ سه‌ر‌پ‌ی و رای کرد به‌دوا‌یا... به‌سه‌ریا ق‌ی‌ژ‌اند گوتی: (ئه‌مه‌ت‌وت... ئه‌ی نه‌م کوش‌ت‌یت؟!)

ئه‌و پیاوه (ل‌ی‌نۆ)، خۆی بوو!...

مارسیللۆ پاشان زانی که کارگ‌ی‌ره‌کانی نه‌خ‌ۆ‌ش‌خانه‌که‌، که (ل‌ی‌نۆ)ی بۆ برابوو، له‌ دوا‌ی گولله‌ ل‌ی‌دانه‌که‌ی، له‌ جیاتی پیاو‌ی‌کی مردوو که به‌ته‌نش‌ت ئه‌وه‌وه نو‌ی‌تر‌اب‌وو، به‌هه‌له‌ ناوی ئه‌ویان ه‌ی‌ن‌اب‌وو!... لاوه‌که‌یش پیتی گوت: (هه‌موو ژیا‌نت لئ ت‌ی‌ک دام... من که تۆم دیی پاک و خ‌ا‌و‌ی‌ن و ب‌ی گونا‌ه‌ بووم... به‌لام له‌وه‌پاش وانه‌مامه‌وه!...)... (ل‌ی‌نۆ)یش به‌سه‌رسو‌ر‌مانی‌که‌وه چاوی ت‌ی ب‌ری ئ‌ن‌جا پیتی گوت: (به‌لام مارسیللۆ ئ‌ی‌مه هه‌موومان له‌سه‌ره‌تادا ب‌ی گونا‌ه‌ بووین... هه‌موو‌ی‌ش‌مان خۆمان گونا‌ه‌بار ئه‌که‌ین... ده‌ستووری ژیان وایه... پ‌ی‌تر‌ه‌و‌ی‌یه ئاساییه‌که‌یشی هه‌روه‌هایه!...)...

ئه‌و وشانه، له‌ گو‌ی‌چ‌که‌کانی مارسیللۆ‌دا، ده‌ستیان کرد به‌زرن‌گانه‌وه. مارسیللۆ وای بۆ ده‌رکه‌وت، که هه‌رچ‌ی‌یه‌ک ت‌ی گه‌یشت‌وو له‌ ژیا‌نی خ‌ۆ‌یدا، له‌و وشانه‌دا کۆ‌ی‌وته‌وه!... ئه‌و هه‌رچی گونا‌ه‌ی‌کی کرد، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه کردی که گونا‌ه‌ی‌کی ر‌و‌و نه‌دا‌وی خ‌ۆی بش‌وات‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی‌شا ق‌س‌ه‌کانی (ل‌ی‌نۆ) وای لئ کرد که بۆ یه‌که‌م جار له‌وه ت‌ی ب‌گات که ئه‌و پیاوه‌یشی تووش نه‌بو‌ایه و ده‌مان‌چه‌یشی پ‌ی‌وه نه‌نایه و د‌ل‌ن‌ی‌ایش نه‌ب‌وایه له‌ کوش‌تنی... ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ساتانه ه‌ی‌چ کام‌ی‌ک‌ی‌شیان ر‌و‌ی نه‌دایه، ئه‌و ناچار‌بوو هه‌رچ‌ی‌یه‌کی کرد‌وه له‌ ژیا‌نی خ‌ۆ‌یدا، بیکات ئه‌مه‌یش سه‌بار‌ه‌ت به‌وه‌یه که ئه‌و‌ی‌ش وه‌ک هه‌موو مر‌ۆ‌ق‌ی‌ک، ناچار‌بوو گونا‌ه‌ بار‌ی، پاشان به‌کو‌لتی د‌ل‌ی‌ش‌یه‌وه ت‌ی ب‌ک‌ۆ‌ش‌ئ بۆ گونا‌ه‌ ش‌ته‌وه، بۆ ده‌ست که‌وته‌وه‌ی پاکی و خ‌ا‌و‌ی‌نی و ب‌ی گونا‌هی!...

ته‌وا‌بوو

١٩٦٦/٢/١٥

ئەلبادە و ئۆدیسسە

ئەمانە دوو چىرۆكى بەناوبانگى يۆنانىن. (۳۰۰) سالىيان بەسەرداتىپەريو. كەچى
هېشتا لەناو وئۆزەى جىهاندا نرخ و گرنگى خۇيان ون نەکردوو.

دانانى: ھۆمىيۇس

ئەم نووسراو

لە سەدەى پىنجەمى پىش زايىن دا، (بىزىستراتوس)، فەرماندارى (ئەتىنا) فەرمانى دا،
لېژنەيەكىيان لە چەند بوئۆ و وئۆزەوانىك پىكھىتا بۆ نووسىنەو بەيتى (ئەلبادە) و
(ئۆدیسسە) كە لە زمانى چىرۆك بېژەكانەو وەرى بگرن. بەم كەردەو بەيتەكە
چوونە ناو مېژووو. (ئەلبادە) و (ئۆدیسسە) لەسەر زمانى (ھۆمىرۇس) دەگىرەنەو.
(ھۆمىرۇس) چىرۆكبىژىكى خۆشەشخوانى دەنگ خۆش بوو. لەگەل كەوانچە
(كەمانجە) كەيدا، شار بەشار و گوند بەگوندى (يۆنانستان) دەگەرا و، بەگۆرانىيەو ئەم
دوو بەيتەى دەگىرايەو و، كەوانچەيشى لەگەلدا لى دەدا. ھەر دوو بەيتەكە بەھۆنراو
دانراون. بەئاسانى و رەوانىيەكەيان و، بەساكارى و جوانىيەكەيان، كە ھەر وەك جوانى
مندال وانە، دلئمان كېش دەكەن و چاوبەستمان دەكەن.

دوو چىرۆكى نەتەوہيىن، لە چىرۆكە ھەرە بەناوبانگەكانى (يۆنانسان) و (جىهان)
دەژمىرتىن. بۆ وئۆزە و ھونەر و چىرۆكە لاسايىيەكانى جىهانىش بەسەرچاوبەك دادەنرتىن.
(ھۆمىرۇس) پىاويكى كوتىر بوو. ھەندىك بەبوئۆ و بەدانەرى ھەر دوو بەيتەكەى
دادەنن. ھەندىكىش لەسەر بوون و نەبوونى ئەو و، كاتى دانان و، شوئىنى دانانى
چىرۆكەكان مقومقۇيانە. بەلام ئەم مقومقۇيە لە نرخى بەيتەكان كەم ناكاتەو، كە ئەمە
(۳۰۰) سالە بەسەرياندا تىپەريو، كەچى ھېشتا تەر و تازەيى خۇيان و بايەخ و
گرنگى خۇيان لەناو وئۆزەناساندا ون نەکردوو. شەرى (تروادە) كە چىرۆكەكان لەسەر ئەو
و پاشماوہى ئەو ھەلبەستراون، دەگەرئیتەو بۆ سالەكانى ناوہند سەدەى يانزەھەم و
دەھەمى پىش زايىن. وانا ئەو دەمەى (شارستانىتى مروت) لە ھەرەتى ھەرزەكارى دا
بوو.

شەپوشۆر و ناكۆكى و دووبەرەكى ناوہند پالەوانەكان و خوداكانى (تروادە) و

(يۆنانستان) و ژىردەستەكانىيان. ھەرەھا پرە لە كارەساتى سەھندە و سەرسورھىنەر و
سامناك، لەگەل ژيانىكى رەنگاورەنگ و بىروباوہرى سەير سەيردا، كە ھۆشمان گەلىكىيان
پەسند ناكات. چىرۆكەكە ئەمەندە ناوبانگى دەركردوو، كەم زمانى زىندوو نەماوہتەو
پىتى پەرچەى (تەرجومە) نەكرابى. منىش بەپىتويستم زانى: (خوتىندەوارانى كورد) لەم
داستانە خۆش و بەكەلكە بېيەش نەھىلئەو. ھەر بەو شىوہەى كە لە جىتى خۆيدا كورت
كرابوو، كەم بە (كوردى)، تا ئاكادارى شىوہى ژيان و، گوزەران و، بىروباوہر و، جۆرى
فەرماندارى ئەو سەردەمەى (يۆنانستان) و خاكى (تروادە) بىن، كە تا ماوہەكى دە
سالى شەرى و كوشتار لە ناوہند ھەردوو لايندا درىژەى سەندبوو، بەھۆى كەردەو بەيتەكى
نەنگ و ناپەسندى شازادەيەكى چەوت و جلفى و چەپخونەو كە ناوى (پارىس) بوو، كە
لە خاكى (تروادە)و، سەرچالانە و ياخييانە، گەشتىكى ناھەموارى كردبوو، بۆ ناو زرتى
(يۆنانستان) و، تووشى گىژاوى دەريا بوو. كاتىكى زانىبوو بەخۆى، شەپۆلى ئاوەكان
فەرتيان داووبە سەر كەنارى خاكى (يۆنان). (مىنىلاوس) یش كە شای (ئىسپارتە) بوو،
بىجگە لە پاراستنى لەش و گىيانى (پارىس) مىواندارىيەكى شايانە و ناوازەيشى كردبوو.
كەچى شازادەى خوتىرى، لە جياتى چاكەدانەو و سوياس و رېزگرتن و، نوواندى نەژادى
و خانەدانى، بەرامبەرى، چووبو (ھېلىن)ى ژنى ئەو شايەى فريودابوو و، لە ناوہند
دلدارىيەكى ناپاكدا فرياندبوى بۆ خاكى (تروادە). جا ئەم كارەساتە نەنگە، ئەمەندە
پەنگى لى وەشايەو، ھەموو خاكى (يۆنانستان)ى ناكۆكى يەك خستەو و، كردنى بەگژ
فەرمانەرەوايى (تروادە)دا، كە لە ئاسىي پچووكداو. لەپاش رېزە جەنگىكى پىر خوتىن و
كەتن و رىسوايى، كە بەشەرى (ئەسپە دارىنە) بەناوبانگەكەى (تروادە) دوايى ھات و،
نزيكەى دە سالىك درىژەى سەند، يۆنانىيە مەردەكان سەرکەوتن و (ھېلىن)يان لە
(تروادەيەكان) سەندەو، بۆ (مىنىلاوس)ى مېردى و، برديانەو بۆ (يۆنانستان). بەلى
وايە!... لە ئەجمادى ھەر (راستى) و (دروستى) و (دادپەرەرى) و (پاكى) سەردەكەون
و، (چەوتى) و (نالەبارى) و (زۆردارى) و (ناپاكى) ژىر دەكەون.

ئەمەيش چىرۆكىكە شايستەى ئەوہى، پىشكەشى (خوتىندەوارانى كورد)ى بکەم،
تاكەلك و خوشى لى وەرېگرن.

شاکر فەتاح

(سليمانى): ۱۹۶۷/۴/۷

«خاوەنى پرۆژەى خوتىندەوارى كورد»

نه لياده

داستانه که ليره ده دست پټ ده کات: جهنگی (ترواده) نو سالی به سهردا تپه پوه، کهچی یونانیبه کان، که هوروژمیان بردوته سهر شاری (ترواده)، هیشتا پټیان نه کراوه، له دیواره گه وره کهی شاره قایم کراوه کهوه بیتنه ژووره وه بو ناووه... شاری (ترواده) یش بهرامبهر هم چوارلاگرتنه ی، به درټیایی نه نو ساله راوه ستاوه، بهرگه ده گری و بهرامبهری ده کات. نهرک و نازاری زوره، به لام نه کول ده دات، نه خویشی ده دات به دهسته وه! به لام سهر بازه کانی (ناگامه منون) که له تاو گیانی خوین وه پس بوون، ههر بیر له گه رانه وه ده که نه وه بو نیشتمان که و مال و منداله کانی خوین، گلارای یان پی که وتووه، به هیچ کلزجیک نارام ناگرن... نه مانه له بهر چوار لا گرتنی (ترواده) ناچار بوون له دوو لاهه شهر بکهن. ناچار بوون له شکره که یان بکهن به دوو به شه وه. به شیکیان له بهر دهم دیواره گه وره و سهخته کانی شاره که دا مولیان داوه. ههر چاوه پروانی نه وهن که لټیکیان ده دست بکه و لپی بچه ژووره وه بو ناو شاره که! به شه کهی تریشیان ههر خهریکی هه لمه ت بردن بو سهر شاره نزیکه کان، بو نه مه ی پیوستی هه مه رهنه گی له شکره که له که لویه لی جهنگ و خواره ده منی و بابه تانی تر، ده دست خوین به خهنگ جا له موه بوو که نه و جهنگه سامناکه په یدابوو، له ناوهند (یونانیبه کان) (ترواده ییبه کان) دا، که سهر گهردانیبه کی زوری لټوه په یدابوو!...

نه و کچی هه لگیرا

یه کټیک له و شارانه ی هوروژمی برابه سهر و تالان کرا، شاری (کرایس) بوو. شاره که په رستگایه کی پیروزی تیدابوو، له په رستگاکانی «نه پوئلو» ی خودا. که شیشیک کاروباری په رستگاکه ی هه لده سوورانده که ناوی (کرایس) بوو.

سهر بازه کان نه و په رستگایه شیشیان تالان کرد و تیکدا... زوره ی که لویه له کانی و گه نجینه کانیان تالان کرد. که تنی دوا ییشیان نه مه بوو که کچی که شیشه که یان فراند. کهچه که هیشتا شوی نه کردبوو. جوان و شوخو شهنگ بوو. ناوی (کریسیس) بوو.

بردیانه بهر دهم (ناگامه منون) که سهر کرده ی له شکره که یان بوو و، پیشکه شیان کرد. گوايه نه ویش به شه تالانی نه و بوو!...

که شیشه سهر گهردانه کلزله که، به هه لده داوان خو ی که یانده باره گای له شکر ی

(گریک) ده کان. ههرچیبه کی هه بوو له زتر و خشلی به رخ کردیه گیرفانه کانی خو به وه و بردی له گه ل خویدا بو نه وئ. تا به هو ی نه وانه وه کهچه که ی له دوژمنه کانی بسیتته وه!...

ههرچه نده زوره ی کاریه دهسته کانی له شکره که له سهر نه و بیره وه بوون که نه و زتر و که لویه له بهر خانه له که شیشه که وه ریگری و کهچه که ی بدرتته وه، به لام گه وره ی له شکره که، که (ناگامه منون) بوو، بهر په رچی دانه وه. بیجکه له وه به توره یی یه کیشه وه له که شیشه که هاته زمان و به سهر یدا قیژاند، پتی گوت: (برو له بهر چاوم، کابرای بیر... نه گینا دهر دی سهریت تووش دی... ههر کات له داگیر کردنی (ترواده) بوومه وه، کهچه که ت له گه ل خویدا ده به مه وه. نیشتمان که ی خو م!...). که شیشه به سه زمانه که یش هیچی بو نه مایه وه نه و نه بی، که به دلټیکی شکاو و گیانیکی به نازاره وه بگه رتته وه دواوه و له (نه پوئلو) ی خودایش بیار تته وه که تو له ی له و (گریک) ه دلټقه زوردارانه بو بکاته وه! (نه پوئلو) یش به دهم هاواریه وه هات.

له ههواره که ی خو ی هاته خواره وه که له سهر شاخی (تولیمپ) بوو. دهستی کرد به هاویشتنی تیره زترینه ژه هاواریه کانی خو ی.

نه سپ و سهگ و پیواوه کانی گریکی ده پټیکا. ئیتر ده موده ست رشانه وه یه که له ناو له شکر ی گریکه کاند ادا کهوت و بلاو بووه وه و، په ر ی سهند. دهر ده که زور سامناک بوو. گه لټیکی لټ کوشتن. له شکر ی یونانیبه کانیش، په یتا په یتا، ههرچی دهمرد، ده بانسو تاند. چه ره دوو که لټیکی یه جگار گه وره و تاریک له له شی نه و مردو وانه وه هه لده ستا، که که ناری دهر یاکه ی داگیر کردبوو.

راویژ کردن به نه ستیره شوناسان

«هیرا» یش که خودای ژنه پټیان و ژنی (جوپیتر) بوو، له دووره وه سهیری هم سهر گهردانیبه نه ی ده کرد. به زه یی پټیاندا ده هاته وه. کهچی ههر خویشی بوو که لایه نی گریکه کانی گرتبوو و، رقی له ترواده ییبه کان هه لگرتبوو، له سهر نه وه ی که (پاریس) شا کلاوی جوانی به خشیبوو به (نه فرو دیت) و نه یدابوو به و!... له بهر نه وه به (نه شیل) ی گوت: هه موو سهر وک سهر کرده کان له شو پټیکدا کو بکاته وه و، ده دست بکهن به وتوژ و لټکولینه وه له بابه ت هم که ی نه و به ی نه یه وه. به لکو نه مه خودایه رټگایه که بدوژنه وه و خویشیان له ده دست هم دهر ده رزگار بکهن...

(نه شیل) یش هم بیر ی پی باش بوو. په سندی کرد.

جیبه جییشی کرد. کاتی کۆبوونهوه که پیکهات، له پیری دواړۆژان، (کالشاس) ی خواست، که ئه ویش له م بابتهوه بیروباوهری خۆی پیشان بدات... ئه میش بێ ئه وهی گوێ بداته تووره بوونی (ئاگامه منوون)، ههستایه سه ر پێ و به هه موو ئه ندامانی کۆگره که ی راگه یاند که پتویسته کچه دیله که بدریته وه دهست که شیشه که ی باوکی، بێ ئه مه ی له تۆله ی ئه وه دا، هه یچ شتی که له باوکی بستینرێ... ته نانه ت ئامۆزگاری ئه وه یشی کردن که سه د سه ر کوشتی شی^(۱) له گه لدا بنیرن، بۆ ئه مه ی پیشکه ش به (ئه پۆللۆ) ی خودا بکیرن، تا دلی چاک بکه نه وه و، ئه ویش له گونا هیا ن خۆش ببێ! (ئاگامه منون) که ئه م قسه یه ی بیست، تووره بوو، ورووژا... (ئه نیل) یش هه ستایه سه ر پێ و پتی گوت، به سوینده وه، که هه موو سه ره که کان له رۆژی داگیرکردنی (ترواده) دا به چه ندان نرخه ئه مه پاداشی ده ده نه وه، به مه رجی کچه دیله که بداته وه دهست که سوکاری خۆی!... ده موده ست نا کۆکیه کی توندوتیژ له نا وه ند هه ردوو پیا وه که دا په یدابوو.

ئه گه ر (هیرا) ی ژن خودا نیازی نه خستایه دلیه وه که ئارام بگری و له ریسوا کردنه که ی (ئاگامه منوون) یش چاوبپۆشی، (ئه شیل) شیرده که ی خۆی هه لده کیشا و دیوه شان له دوژمه که ی خۆی، بیکوژی. به لām (ئه شیل) به گوێی (هیرا) ی کرد و له قسه ی دهر نه چوو. به لām له دلی خۆشیدا سویندی خوارد، به سه ری داردهسته زیڕینه که ی، که هه ر کاتی هه لیکه ی بۆ هه لکه وت، تۆله له (ئاگامه منون) بکاته وه!...

تۆله ی ئاگامه منوون!

به لām (ئاگامه منوون)، له تۆله سه نه وه دا، ده ست پیشکه ری کرد. ئیتر ئه وه ند به نا چاری دیله که، (کریسیس) ی به ره لاکرد، به جیته وه مالی باوکی خۆی، ده موده ست له (ئه شیل) ی خواست که واز له کچه دیله که ی خۆی، (برسیس) به پیتی و پیشکه ش به ی بکات. (ئه شیل) یش ئه م کچه دیله ی له تالانی شاریکدا ده ست که وتبوو له و شاره دراوسیتیا نه، که له شکری یۆنان هورورمی بردبوو سه ری! سه رکرده که، (ئاگامه منوون)، به و قسه یه یش وازی نه هینا، ده موده ست دوو سه ربازی نارد بۆ ناو خیه ته که ی (ئه شیل)، تا ئه گه ر پتویست بوو، به زۆر، ئه و کچه دیله جوانه ی بۆ به پتن!... (ئه شیل) یش به ره نگاری کردنی به بی که لک هاته پێش چاو.

(۱) کوشتی: قوربانی

فه رمانی دا (برسیس) یان دایه ده ست هه ر دوو سه ربازه که. به تووره بی یه که وه خۆی گه یانده ژووری نوسته نه که ی خۆی و پر به دل و دهم بیتزاری بی خۆی به رامبه ر ئه و سه رکرده زۆرداره ده رپری!... پشم و قین ئه وه ند دلی داگیر کردبوو، به رچاوی تاریک بووبوو. جاریکیان سویندی خوارد که ئیتر واز له جه نگ کردن به پیتی!... دوا ی ئه وه هاواری برده به ر دایکی، که ناوی (تیتس) بوو، که له گه وه ی خودا کان (جۆپیتیر) بپارێته وه و هه رچی به کیشی پێ ده کری بیکات بۆ ئه و، ئه مه ی دانیشته وانی شاری (ترواده) ی دوژمن سه ریخات له جه نگدا به سه ر (گریگ) هکانی دوژمنیاندا!...

ئه م (جۆپیتیر) هیش، له کاتی خۆیدا جوانی (تیتس) ی دایکی (ئه شیل) ی به دلدا چووبوو. هه زی لی ده کرد!.

ناکۆکی ژن و میردیی لای خودا کان

به لām له و کاته دا (جۆپیتیر) له شاخی (ئۆلیمپ) دا نه مابوو. چووبوو (ئیتۆپیا)، له گه ل ژیره دهسته خودا ناسه کانی خۆیدا ئاههنگی جه ژنی ده کرد!... کاتی له گه شته که ی گه رایه وه، دوازه رۆژی پێچووبوو. (تیتس) ی دایکی (ئه شیل) یش که فریسته یه کی پازوبین بوو، به پیریه وه چو واپارانه وه کانی کوره که ی خۆی پێ بگه یینێ... کاتی هه لگه را به سه ر چپای خودا کانا و گه یشته وه باره گای (خودای خودایان)، له به رده م (جۆپیتیر) دا به ئه ژنۆدا هات و، به ده ستی چه پی ده ستی له ئه ژنۆی دا و، به ده ستی راستیشی ده ستی له ریشی دا. له و سه رده مه دا شپوه ی پارانه وه وا بوو. (تیتس) ی فریسته تکای له (جۆپیتیر) کرد، تۆله ی (ئه شیل) ی کوری له گریکیه کان بکاته وه و بیانشکینی له به رامبه ر ترواده یه کانا... ژنه که جه رگی سووتابوو بۆ کوره که ی خۆی، که سه رکرده ی له شکری یۆنانیه کان ئه مه ند ه شکاندبوو و ریسوای کردبوو! (جۆپیتیر) یش به لینی دایه، که ته ماشای خواسته که ی بکات و، سه ریکیشی بۆ نوشتانده وه که تیبی بگه یینێ به لینه که ی خۆی جیبه جی ده کات.

(کاتی که قه زه کانی سه ری بزوتنه وه، شاخه که ی (ئۆلیمپ) هه مووی له رتیه وه!...).

لیره دا ئیمه له ئاسماندا یین. له کۆری خودا کانا دانیشته وین... (جۆپیتیر) و (هیرا) ی ژنی و (ئه پۆللۆ) و (ئه فرۆدیت) و میرده که ی (ئه فرۆدیت)، (قۆلکان) ده بینین کۆبوونه ته وه... ئه م (قۆلکان) ه کوری (جۆپیتیر) و (هیرا) یه، کراوه به خودای ناگر و کانه کان... لیره دا (هیرا) سه رزه نشتی (جۆپیتیر) ی میردی ده کات که پشتی دانیشته وانی شاری (ترواده) ده گری... له گفتوگۆکه یه وه ده رده که وێ که رقی له و ترواده بی یانه بۆیه

هه‌لگرتوه که (پاریس)ی شازاده‌یان لایه‌نی (ئه‌فرۆدیت)ی گرتبوو له‌ قینی ئه‌و، که به‌ربه‌رکانی له‌گه‌ڵ ده‌کرد!...

به‌م ڕه‌نگه‌ ژن و مێرده‌که، که هه‌ردووکی‌شان خودا بوون، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالبیه‌کی توند و تیزه‌وه، به‌هیچ شتی‌ک نا‌کوژیتته‌وه، به‌ناو‌ی‌یکردنی (فۆل‌کان)ی کورپان نه‌بی. (فۆل‌کان) دینی جامیک مه‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ و به‌لنگه‌ شه‌له‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌گه‌رێ به‌ناو خوداکان دا که له‌ویدا کۆبوو‌بوونه‌وه. به‌وتاریکی دوورودریژه‌وه له‌ دایک و باوکی خۆی ده‌پاریته‌وه. به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ها که خوداکان هه‌موویان دینیته‌ پیکه‌نین. ده‌لێ: (ئه‌م جو‌ره ده‌مه‌قالتی یانه که دلی پیاو ته‌نگ ده‌که‌ن و، مرۆف پێوه‌ی راهاتوون، له‌ ئیسه‌مانان که خوداین، ناوه‌شیته‌وه بیکه‌ین... ئیوه ئه‌م جو‌ره ده‌مه‌قالتی یانه به‌جێ به‌یلتن بۆ ئه‌و مرۆقه گه‌وجانه‌ی که هه‌موو رۆژیکی خۆیان به‌خه‌بات کردنیکی بۆ به‌ره‌وه به‌سه‌رده‌به‌ن، که هه‌یج واتایه‌کی تیدا نییه‌. بام ئیسه‌ هه‌موو رۆژیکی خۆمان به‌خۆشییه‌کی هه‌موو ده‌می و ئاسایشی‌کی تاسه‌ره‌وه رابووین... تۆبش دایکی خۆم، به‌گۆیی مێرده‌که‌ی خۆت بکه، که گه‌ره‌ی هه‌موومانه‌. ماوه مه‌ده به‌وه‌یش که یه‌کی‌تییه‌ پیرۆزه‌که‌ی ئاسمان هه‌لبه‌شیته‌وه... ملکه‌ج به‌بۆ باوکم. ئارام بگره‌!...).

دوای ئه‌وه (فۆل‌کان) ده‌ست ده‌کات به‌مه‌ی گیران به‌سه‌ر دانیش‌تواندا که له‌ویدا کۆبوو‌بوونه‌وه. ئه‌وانیش به‌ناوی یه‌کی‌تییه‌ پیرۆزه‌که‌یانه‌وه. مه‌یه‌که‌ نۆش ده‌که‌ن. به‌جۆریکی وایش پێ ده‌که‌نن که دیوارکانی ئاسمانه‌کان^(١) دینه‌ له‌رزین!...

چا‌و‌وا‌ی‌کی گه‌وره

ژنه‌که، ناچار ده‌بێ، دوای قسه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌که‌وێ.

ده‌ستی (جۆپیتێر) به‌ره‌للا ده‌کات، تا چی ده‌کات، بیکات!... که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا (جۆپیتێر) کاریکی واکات که به‌ناشکرا لایه‌نی ترواده‌یه‌کان بگرێ، نه‌وه‌ک له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌یدا تیک بچێ و ئارامی لێ ببری. ده‌چی چاره‌یه‌کی فی‌لبازانه بۆ ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌ ده‌دۆزیتته‌وه. ئه‌و کاته‌ی که خوداکان هه‌موویان و مرۆف به‌گشتی نوقمی خه‌و ده‌بن، خه‌ویکی چه‌واشه‌کار پێشانی چا‌وه‌کانی (ئاگامه‌منوون) ده‌داو، هانه‌یشی ده‌دات

(١) لێره‌دا و له‌ گه‌لێک جێگای تری داستانه‌که‌دا، گه‌لێک بیروباوه‌ری دوور له‌ راستییه‌وه ده‌بینن، که هۆشمان په‌سندیان ناکات. به‌لام ئه‌وساکه‌ با‌وبوه‌- (وه‌رگێڕ).

که: (راست به‌ره‌وه له‌خه‌و ئاگامه‌منوون! هه‌روژمیکی توندوتیژ به‌ره‌سه‌ر ترواده. رۆژی داگیرکردنی ترواده هاتوه‌وه. خوداکان هه‌موو له‌گه‌ڵ تۆدان، شه‌رت بۆ ده‌که‌ن، ده‌چن به‌گژ ترواده‌دا!).

سه‌رکرده‌ی له‌ شکره‌که‌یش، (ئاگامه‌منوون) ده‌موه‌ده‌ست راست ده‌بیته‌وه و، خۆی پۆشته ده‌کاته‌وه و، شیره‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ده‌به‌ستی و داردسته‌که‌یشی ده‌گریت به‌ده‌سته‌وه، که نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر هه‌موو گه‌وره‌کانی (یۆنان)دا. یاسا‌وه‌کانی خۆشی بانگ ده‌کات که فو‌و به‌که‌ره‌نادا بکه‌ن، تا له‌شکر له‌ خه‌و راست بیته‌وه و خۆی ئاماده‌بکات بۆ شه‌ر!... کاتی که سه‌ربازه‌کانیش خۆیان ئاماده‌ ده‌که‌ن بۆ جه‌نگ و سواری ئه‌سپه‌کان و گالیسه‌که‌ جه‌نگییه‌کانیان ده‌بن و به‌کۆمه‌ڵ هه‌لمه‌تیکی گه‌وره ده‌به‌نه سه‌ر دیواره‌کانی ترواده، ئاگامه‌منوون له‌ (جۆپیتێر) ده‌پاریته‌وه که یارمه‌تی بدات له‌ جه‌نگدا و سه‌ری بخت. که‌چی (خودای خودایان) گۆی له‌ پارانه‌وه‌که‌ی ناگرێ!

هیلین ڕووی خۆی هه‌لده‌اته‌وه

کاتی که دانیش‌توانی شاری ترواده، له‌شکره‌کانی دوژمنه‌کانی خۆیان دی، کۆده‌به‌نه‌وه و هه‌ترش ده‌هێن بۆ سه‌ر شاره‌که‌یان، ئه‌مانیش بۆیان ده‌ره‌په‌ڕین، به‌ره‌نگارییان بکه‌ن. هاوار و قریشکه‌یه‌کی‌شان ده‌کرد، که هه‌ر له‌ هاوار و قریشکه‌ی پۆلی په‌له‌وه‌ریان ده‌کرد، واته‌ هی‌ بالنده‌ برینداره‌کان!... هه‌رچی گریه‌که‌کانیش بوون، که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه به‌لام ورته‌یان له‌ ده‌مه‌وه نه‌ده‌هات!...

(هیکتۆر) و (پاریس) که هه‌ر دوکیان کۆری خونکاری (ترواده) بوون له‌ ڕیزه‌کانی پێشه‌وه‌دا، له‌پێشه‌وه‌ بوون... هه‌رچی (پاریس) بوو به‌خۆی و ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌په‌رییه ده‌روه‌وه بۆ ئه‌و دیو دیواره‌کانی شاره‌که‌. له‌ دوژمنه‌کانی خۆی تیخو‌ری که ئاماده‌یه‌ بۆ به‌ره‌نگاری کردنی پاله‌وانی هه‌ره‌ گه‌وره و به‌چنگیان!... که ئه‌وه‌ی گوت، (مینیلوس)ی دوژمنی که خونکاری (ئیسپارته) بوو و مێردی (هیلین) بوو، له‌ گالیسه‌که‌ جه‌نگی یه‌که‌ی خۆی، بازدی دایه‌ خواره‌وه و، هاته به‌رامبه‌ری بۆ زۆرانبازی!... که‌چی شازاده‌ی لائو، (پاریس) که ڕووی شیر و دلی ئاسکی هه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چا‌وی به‌ (مینیلوس) که‌وت، داچله‌کی و گه‌رایه‌ پاشه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ گه‌راندا بووبێ به‌ته‌نیا ماریکی ژه‌هراوی لێ راست بووبیته‌وه وابوو!... (هیکتۆر)ی برایشی که ئه‌و ترسنۆکییه‌ی لێ دی، به‌توندوتیژییه‌که‌وه سه‌رزه‌نشتی کرد... (پاریس)یش شه‌رمی کرد له‌خۆی. له‌سه‌ر ئه‌وه

رېښکوت که له گهډ دوزمنه که یدا زورانبازی بکات، بهمه رجی هه کامیکیان سهه
کهوتن، (هیلین) بۆ ئهوه یان بې و، شه پش له ناوه ند ههردوو خاکدا بېرته وه! (هیکتور) ی
نازا چوه ناو له شکره که ی گریکه کانه وه، ئهم وتوڅه ی تې گه یان دن. (مینیلوس) یش ئه و
قسه یه ی په سند کرد و پتی خوش بوو. له و کاته دا که بابه تی زورانبازی به کیان ناماده
ده کرد، موژده هینه ری خودا کان خوی گه یان ده (هیلین) که له ناو کوشکه که ی خو یان دا بوو.
پتی گوت: ههردوو دوزمنه که خه ریکن خو یان ناماده ده که ن بۆ زورانبازی، تا هه رکامیکیان
سهه رکوت، تو به شی ئه و بیت! (هیلین) یش بالا پو شکی سپی دا به سهه و شانی خو یدا
و، خوی گه یان ده دیواره به رزه کانی شار، لای خونکاری ترواده و ریش سپیه کان و خاوه ن
راو څه کانی!...

ئهمه یه که م جاره که (هیلین) خوی بۆ خو ینده واران ی (ئه لیا ده) ده ریخات... ناخو
(هو میرؤس) ئه ندازه ی جوانی ئه و ژنه مان چۆن پیشان ده دات...؟ تو بل یت ئه و جوانیه
به ش، به ش، به ووردی ده ریخات... نه. هو میرؤس وا ناکات. چونکه ئه و شیوه یه هی
نوسه رانی چیرۆکه، که له دوا ی هو میرؤسه وه په یدا بوون!...

به لام هو میرؤس، له شیوه یه کی وادا جوانی ئافره ته که مان بۆ ده رده خات، که ریش
سپیه کانی شاره که لیتی دو واون. ئه ویش له و کاته دا که هیلین به لایاندا تپه ریوه و چوه
بۆ شو ین زورانبازی به که... ریش سپیه کان له بهر خو یانه وه ده ستیان کردوه به بۆله بۆل و
بیزاری له و ئافره ته، که بووه به هو ی هه لگی رساندنی ئه و جه نکه خو ینینه له ناو دوو
نه ته وه دا، که هه ردوو کیان به ئاگره که یه وه سو و تا ون. جا له بهر ئه و سهه رگه ردانییه که
به سهه ریاندا ها تووه، به قینه وه هه موو ناو و نا تو ره یه کیان لې ناوه. هه موو نزا یه کیان لې
کردوه که چی له گهډ ئه وه یشدا، ناچار ده بن، پې له جوانی (هیلین) بن ین، که ئه مه ند
شه نگ و شوخه هه لده گری بکری به شاژنی هه موو ئاسمان!... (هو میرؤس) له م بابه ته وه
ده لې: (شاژنی خاکی ئیسپارته به له نجو لاره وه له دیواره گه وره کانی شاری ترواده نزیک
ده بووه... ریش سپیه کان خو یان پې نه گیرا، له بهر امبه ر شه نگو شوخی به که یدا، هه ستیان
به جوانیه که ی و ده سه لاتی جوانیه که ی (هیلین) کرد... ناچار بوون، به ده نگی کی به رزه وه،
هه سستی خو یان ده ربړی: (پیاو نابې سهه ری سوو بم ینی له م جوانیه ئاسمانیه، که
به در ځای ئه م نو ساله، نه یه یش تووه ناگری جه نگ بکو څته وه له سهه ر زه ویدا!.

په ککو له م شه نگو شوخی به که مرو څ که مه ند کیش ده کات!...

به ه له م سهه رو چاوه به سامه، که پیاو ناچار ده کات ر ځی لې بگری!...

سهه ر که ده لې ځی ژن خودا یه و به ناز و نوو زه وه ده رو ات به ر ځه!...
که چی له شیوه ی شاژنی کیش دا خوی ده رده خات!... له گهډ ئه مه یشدا ئه ی ئاسمان، ئهم
رو و ه مان لې بشاره وه، بام تیر له جه رگمان نه دات و گرفتاری ئه قینی نه بېن... بام نه ته وه ی
ترواده یش له ده ست له ناو چوون رزگاری بېن!... ئا به م رهنکه (هیلین) ها ته پشه وه، که
زه رده خه نه زیندو وه که ی پشت او پشت سهه ر تا تکی مان لې ده کات. روو و به ځن و بالا که یشی:
(هه زار که شتی پر له چه کی به ره ل لا کرد بیته پشه وه له ترواده و بالا خانه کانی
که لاته کانی شی سو و تاند که په نجیه یان له هه روه کانی ئاسمان ده دا!...!)... (هیلین) ها ته
پشه وه، به تیلابی چاوه کانی وه که تیریان له جه رگ ده دا و، به روه ته سامنا که که یه وه که
شه نگو شوخی و به چنگی ئه و ی ده رده خست جادووی جوانترین فرشته ی سهه رزه و یی پیشان
ده دا، که هه زاران که سی چاوه ست کردوه و، هه زاران خاوه ن هو شیشی سهه ر مه ست
کردوه!...).

پاریس و خونکاری ئیسپارته زوران ده گرن

زورانبازی به که ده ست پې ده کات. (هیکتور) و (ئو دیسپوس)، جیگای وه ستانی هه ردوو
دوزمنه که دیاردی ده که ن. سهه ریشک ده نین بۆ ئه و که سه ی له پشه وه رمی خوی ده هاو ځی
بۆ دوزمنه که ی. (پاریس) ده رده چی!... به م رهنکه لا وه که رمه که ی خوی ده هاو ځی بۆ
(مینیلوس). بهر زری که ی ده که وې. به لام زری که ی نابری بجیته له شیوه!... پاش ئه و
(مینیلوس) یش رمه که ی خوی ده گریته (پاریس). هه ر چه ند بهر زری که ی ده که وې،
به لام بر بنداری ناکات!...

له کاتی زورانبازی یشدا، (مینیلوس)، ده توانی کلا وه که ی (پاریس) ی لاوی
له خو یایی بوو توند بگری. ئنجا به هو ی ئه و کلا وه رایده کیشی به سهه ر زه ویه که دا و،
رووی ده کاته باره گای له شکره کانی گریکه کان!... له پر (ئه فرؤ دیت) له ئاسمانه وه دیته
خواره وه. سهه ری کلا وه ئاسنینه که له ناو ده ستی (خونکاری ئیسپارته) دا ده شکی نی. پاش
ئه و له ناو ته پو تو ځی و هک هه وردا (پاریس) هه لده گری و ده بیاته وه ناو ژو وره که ی خوی
له ناو که لاته که ی ترواده دا!... دوا ی ئه و به هه لده اوان خوی ده گه ځی نیته (هیلین) و
که ینه و به ینه که ی (پاریس) ی بۆ ده گریته وه!...

که (ئاگامه منوون) ده بی نی پاله وانی ترواده یه کان له کو ځی جه نگدا نه ماوه و خوی
شاردو ته وه، شکانی دوزمنه کانی ئاشکرا ده کات!... ئنجا به پتی مه رجه کانی زورانبازی به که

(هیلین)یان لئى داوا دهکات، بیدنهوه بهخونکاری ئیسپارته. ههروهها ئهوهیشیان لئى داوا دهکات، که ههرجى زبانیکیان پێگه‌یشتوو بهخۆى و، به‌له‌شکره‌کەى و، به‌نه‌تهوه‌کەى، له‌و نۆ‌ساله‌دا که چوار لای ترواده‌یان گرتبوو و، له‌گه‌لیدا له‌جه‌نگدا‌بوون، له‌گه‌ل مزی ئه‌رك و ماندو‌یتیبیاندا، به‌ته‌واوه‌تى تۆله‌یان بۆ بکه‌نه‌وه‌!...

به‌لام هه‌ردوولا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پێک ناکه‌ون، که کێ سه‌رکه‌وتوو و کێ شکاوه‌! ته‌نا‌هت خوداکان خو‌یشیان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌بنه‌ دووبه‌ره‌کى. (جۆبیتێر) لایه‌نى نه‌ته‌وه‌ى ترودا ده‌گرێ. (هېرا)ى ژنیشى و (ئه‌تینا)ى کچیشى لایه‌نى گریکه‌کانى دوژمنى ده‌گرن!... پاشان کچه‌که‌ خۆى ده‌گۆرێ و ده‌خاته‌ شپه‌وى ئافره‌تێکى ترواده‌یه‌وه. به‌کێک له‌سه‌ر کرده‌کانى له‌شکری ئه‌م شاره‌ چه‌واشه‌ ده‌کات که تیرێک بگرێته‌ خونکاری (ئیسپارته).

مه‌به‌سیشى له‌م فیله‌ ئه‌وه‌ ده‌بێ که شه‌پوه‌ستانده‌که‌ تێک بدات و، شه‌پ ده‌ست پێ بکریته‌وه. کچه‌که‌ له‌و باوه‌رده‌دا ده‌بێ که شه‌پ هه‌لگیرسانه‌وه‌ که بۆ گریکه‌کان به‌که‌لک دێ... به‌لام به‌ته‌نگ ئه‌وه‌یشه‌وه‌ ده‌بێ که تیره‌ى سه‌ر کرده‌که‌ خونکاری (ئیسپارته) نه‌کوژێ!.

فیله‌که‌ سه‌رده‌گرێ و به‌ئامانجى خۆى ده‌کات... ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ (ئاگامه‌منون) خوینى براکه‌ى، (مینیلوس)، ده‌بینێ گفه‌ ده‌کات و ده‌رژیتته‌ خواره‌وه‌، له‌ دوژمنه‌کانى ده‌ورووژێ. شه‌پ وه‌ستانده‌که‌ هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌ و هانه‌ى سه‌ربازه‌کانیشى ده‌دات که شه‌پ ده‌ست پێ بکه‌نه‌وه‌!...

ئەفرۆدیتیش شه‌پ ده‌کات

شه‌په‌که‌ تا دوو پۆژى ته‌واو گه‌رم ده‌بێ. ئه‌ستیره‌ى به‌کێک له‌ پالنه‌وانه‌کانى گریک که ناوى (دیومید) ده‌بێ ده‌رووشیتته‌وه‌. ئه‌م پالنه‌وانه‌ شه‌پێکى به‌جگار توندوتیژ ده‌کات. ته‌نا‌هت ئه‌فرۆدیت، خو‌یشى ئازار ده‌دات... ئه‌مه‌یش سه‌به‌رته‌ به‌وه‌ بوو که خوداکان خو‌یشیان که‌وتنه‌ ئه‌و جه‌نگه‌ سامناکه‌وه‌. ئه‌وانیش وه‌ک مرۆف شه‌ریان ده‌کرد. ئه‌وانیش وه‌ک که‌سانى تر بریندار ده‌کران. ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو ئه‌وان نه‌ده‌کوژران!...^(١)

(١) ئه‌و سه‌رده‌مه‌، یۆنانى به‌کان خودایان زۆربووه‌. که‌چى خوداکانیا‌ن گه‌لێک په‌و‌شت و کرداریان له‌ه‌ى مرۆف کردوو؛ وه‌ک دلداری و جه‌نگ کردن و خه‌زانداری فررفیلتبازی و لایه‌نگیری، که ئه‌مانه‌ هه‌یچیان نابێ له‌ خودا بوه‌شیتته‌وه‌. یۆنانیه‌کان هه‌روه‌ها مانه‌وه‌ تا نایینى (زه‌ده‌شتى) و نایینه‌ ئاسمانیه‌کانى تر کاریان تێ کردن. (وه‌رگێر)

(ئه‌فرۆدیت)یش له‌تاو ئازاره‌کەى له‌شى، ده‌فریت و ده‌چیتته‌وه‌ بۆ ئاسمان. تا (دیتون)ى دایکى چاکى بکاته‌وه‌...

له‌و کاته‌دا، له‌ ته‌یه‌په‌کانى له‌شکری ترواده‌دا، سه‌رگه‌ردانییه‌ک پوو ده‌دات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ترواده‌یه‌کان چاویان به‌ (هیکتۆر) ده‌که‌وێ له‌ لای دیواره‌ به‌رزه‌کانى ترواده‌وه‌ وه‌ستاوه‌، ژنى سه‌ربازه‌کان و دایکه‌کانیا‌ن به‌هه‌له‌ داوان خو‌یا‌نى ده‌گه‌یی‌نن، که‌ینه‌وه‌یه‌نێ جه‌نگه‌کەى لێ ده‌پرسن... ئه‌ویش هه‌یج وه‌رامیکیان ناداته‌وه‌. هه‌ر ئه‌وه‌ندیا‌ن لێ ده‌خوازێ که له‌ خوداکان بپارێنه‌وه‌ ترواده‌ له‌ ده‌ست دوژمنى سامناک (دیومید) رزگار بکات!...

فرمیسكى ژنه‌کەى و گریانى مندا‌له‌کەى

دواى ئه‌وه‌ (هیکتۆر) ده‌چیتته‌وه‌ مائى، (ئه‌ندره‌ماک)ى ژنى بیینی. که‌چى پێى ده‌لێن چووته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌خۆى و مندا‌له‌ شیره‌خۆره‌که‌یه‌وه‌، له‌ لای دیواره‌ به‌رزه‌کانى شاره‌که‌وه‌ بته‌یین!

ئه‌ویش ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ جێى خۆى تا بیدۆزیتته‌وه‌. دواى ده‌یدۆزیتته‌وه‌! ژنه‌که‌یشى لێى ده‌پاریتته‌وه‌ که به‌زه‌یى پێدا بیته‌وه‌، ده‌لێ: (له‌به‌ر کوپه‌که‌ى هه‌ر دووکمان. له‌به‌ر هه‌رزه‌کاریم. له‌به‌ر گۆزى باوکم و هه‌ر چه‌وت براکه‌م که (ئه‌شیل)ى پالنه‌وان کوشتنى له‌ تاکه‌ رۆژتێکدا. هه‌روه‌ها له‌به‌ر دلێ ئه‌وانه‌ و به‌ناوى ئه‌وانه‌ هه‌موویانه‌وه‌ لیت ده‌پارتمه‌وه‌ که به‌زه‌یییه‌کت پێدا بیته‌وه‌ و، ئیتر له‌مه‌ به‌ولاوه‌ خۆت نه‌خه‌یتته‌ ناو ئه‌م جه‌نگه‌ سامناکه‌وه‌، که هه‌یج که‌لکێکى لێ په‌یدا نابێ!...).

(هیکتۆر)یش به‌دلێکى به‌داخه‌وه‌ وه‌رامى ده‌داته‌وه‌ ده‌لێ:

(من ئه‌وه‌ ده‌زانم که نه‌ته‌وه‌که‌مان و خاکه‌که‌مان، بێ وه‌ى نامیینه‌وه‌ و له‌ناو ده‌چن... به‌لام من ئه‌وه‌نده‌ى به‌زه‌ییم به‌تۆدا دیتته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ به‌زه‌ییم به‌واندا ناییتته‌وه‌، که وام دیتته‌ به‌رجاو رۆژتێک له‌ رۆژان به‌دیلی بکه‌ویتته‌ ده‌ست ئه‌م گریکانه‌ و ئازارت بدەن و سووکت بکه‌ن! بێجگه‌له‌وه‌ له‌ناو خو‌یشیا‌ندا گه‌مه‌ بکه‌ن و بلێن: ئه‌م ئافره‌ته‌ دیله‌ سه‌رده‌مێک ژنى هیکتۆر بوو که شازاده‌ى ترواده‌ بوو!...).

دواى ئه‌وه‌ باوکه‌ که ده‌ستى خۆى درێژ کرد بۆ مندا‌له‌کەى...

به‌لام مندا‌له‌که‌ ترسا له‌ کلاوه‌ مسه‌که‌ى، که ده‌بریسکایه‌وه‌ و، له‌و په‌ره‌ى که پێیدا شوێ بووبوه‌وه‌. مندا‌له‌که‌ داچله‌کى!...

(هیکتۆر) یش پیکه‌نی و، کلاوه‌که‌ی فری دایه سهر زه‌وی و، کوره‌که‌ی گرتنه باوه‌شی و ماچی کرد. له خودای خۆبشی پارایه‌وه که (کوره‌که‌ی رۆژتیک له رۆژان بیه‌ته پیاویتی که‌وره له‌ناو ترواده‌دا و چاوه‌کانی دایکی پیتی روون بیه‌ته‌وه!...).

(ئه‌ندروک) که ئه‌مه‌ی بیست ده‌ستی کرد به‌گریان. به‌لام زۆریش خه‌ریک بوو له‌گه‌ل خۆیدا، که به‌و فرمیسکه‌نه‌وه زه‌رده‌خه‌یه‌ک بکات!... مێرده‌که‌بشی دلی دایه‌وه، پیتی گوت:

(هه‌موو که‌سیک چاره‌نووسی چی بێ ئه‌وه‌ی به‌سهر دێ).

ئامۆزگاریشی کرد، دلی خۆی بداته کاروباری ماله‌که‌ی و منداله‌که‌ی. واز له پیاوانیش به‌یستی، تا ههر بیر له جه‌نگه‌که‌ بکه‌نه‌وه! دواي ئه‌وه کلاوه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و له‌سه‌ری کرده‌وه.

ژنه‌که‌بشی و منداله‌که‌بشی گه‌رانه‌وه بۆ مالتی^(١). ژنه‌که‌ی ههر چه‌ند هه‌نگاویتی دهنه‌، ئاوریتی لێ ده‌دایه‌وه، تا بۆ دوامین جار سه‌یری بکات و به‌خودای بسپێرێ!

کوشتنی پاله‌وانی درۆ

دواي ئه‌وه (هیکتۆر) چوه‌ ده‌روهه بۆ ئه‌مه‌ی له‌گه‌ل پاله‌وانی گرپکه‌کاندا، (ئاجاکس) بکه‌ویتنه زۆرانبازیه‌وه...

تا تاریک دادی، هه‌ردووکیان سه‌رده‌که‌ون و ژیر ده‌که‌ون...

به‌لام به‌ئه‌نجامیتی تا سهر ناگه‌ن... له‌و کاته‌دا که گرپکه‌کان له‌ سوپه‌ر^(٢) هه‌لکه‌ندن و خۆقایم کردن بوو بونه‌وه بۆ پاراستنی که‌شتیه‌کانیان که له‌ که‌ناری زریکه‌دا دامه‌زرا‌بوون. هیکتۆر گوتی نه‌دایه‌ ئه‌وه. زووبه‌زوو هورۆژمی بردنه سهر. هیزیتی گه‌وره‌ی له‌ گه‌لدابوو. تا ماوه‌یه‌کی ته‌واویش شه‌ر له‌ناوه‌ند ههر دوولادا تین ده‌سینتی. ئه‌وه‌نده‌بشی نامینتی که (هیکتۆر) و نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌و جه‌نگه‌دا سهر بکه‌ون. چونکه‌ دوژمنه‌کانی خۆیان له‌به‌رده‌م خۆباندرا‌دا و، راوه‌ دوویان نان بۆ سهر که‌ناری ئاوه‌که‌.

خۆشیا‌ن ئاماده‌ کرد که ئاگر به‌ریده‌نه که‌شتیه‌کانیان!...

(ئه‌شیل) یش هیشتا ههر له‌ژیر خیه‌ته‌که‌ی خۆیدا بوو.

(١) راستتر: ژنه‌که‌بشی به‌منداله‌که‌یه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ مالتی.

(٢) یان راستتر: سپێر...

ده‌ستی خۆی له‌شه‌ر کیشابوه‌وه. هه‌تا ده‌هات قینی پتر هه‌لده‌ستا له (ئاگامه‌منوون). که‌شتیه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خه‌ریک بوون ئاگریان تی به‌ربیتی و بسووتین. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا جووله‌یه‌کی بۆ نه‌کرد، بگاته‌ فریای گرپکه‌کان!... به‌لام (باترۆکلاس)ی هاوړیتی دیتنه خیه‌ته‌که‌یه‌وه بۆ لای. پێشنیازیکی پێشکه‌ش ده‌کات، که شیره‌ تیه‌ژه‌که‌ی و قه‌لغانه‌که‌ی خۆی بۆ ماوه‌یه‌ک بدات، تا چاوی دوژمنه‌کانی خۆی پێ بشکینتی و تییان بکه‌ینتی که پاله‌وانی هونه‌رمه‌ند (ئه‌شیل) نایه‌وی بگات به‌فریای نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا، ههر هیچ نه‌بی بام به‌یلتی که‌سیکی تر یاریده‌یان بدات!...

پاله‌وان (ئه‌شیل) یش، دواي دلی نه‌رم ده‌بی و، ده‌چیتنه سهر قسه‌ی هاوړتیکه‌ی... چه‌ک و قه‌لغان و به‌رگه‌که‌ی خۆی ده‌دات... بۆشی ده‌پاریته‌وه که سه‌ریکه‌وی... ئه‌م کابرایه‌یش هه‌لده‌کووتیتنه ناو کوړی جه‌نگه‌ و... ههر ئه‌وه‌نده دوژمنه‌کان چاویان پیتی ده‌که‌وی، وا ده‌زانن (ئه‌شیل) ه، که دوژمنی هه‌ره‌سامناکیان بوو... ترس ده‌چیتنه دلپانه‌وه و به‌ناړیکویتیکیه‌که‌وه ده‌کشینه‌ دووه، له‌به‌رده‌م گرپکه‌کاندا!... جا ههر چه‌ند ئه‌وانه هه‌را ده‌که‌ن، (باترۆکلاس) پشوو‌یان ناداتی زۆتر راویان ده‌نی! دواي یه‌کی‌ک له‌وانه‌ی هورۆژی ده‌به‌نه سهر ده‌ستیکی به‌هیزی لێ ده‌وه‌شینتی، که شیرێ لێ ده‌دات زریکه‌ی به‌ری ده‌په‌رێ!... (هیکتۆر) یش ئه‌مه به‌هه‌ل ده‌زانتی، شیریتیکی لێ ده‌دات، ده‌یکوژێ!...

شیر له‌ لانه‌ دیتنه‌ دهر

کاتی ئه‌م ده‌نگه به‌ر گوتی (ئه‌شیل) ده‌که‌ویت، ته‌واو دلته‌نگ ده‌بی. ده‌که‌ویتنه په‌ژاره‌وه بۆ هاوړی جوانه مه‌رگه‌که‌ی.

خۆی ده‌دات به‌زه‌ویدا و خۆل ده‌کات به‌سه‌ری خۆیدا و، تووکی سه‌ری ده‌دات به‌زه‌ویدا و خۆل به‌سه‌ری خۆیدا، تووکی سه‌ری خۆی ده‌رووتینته‌وه و^(١)، داد و فه‌ریاد ده‌کات بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه!... هاوار و قیه‌ژه‌که‌ی گه‌یشته به‌رگوتی (تیتس)ی دایکی، که ئه‌ویش فره‌شته‌یه‌ک بوو له‌بن زریدا. به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یانه‌ (ئه‌شیل) و، ده‌ستی کرد به‌دلدا‌نه‌وه‌ی... به‌لام ئه‌وه له (ئه‌شیل) ده‌و دوور بوو که به‌قسه‌کانی دایکی دلی بکرتیه‌وه. چونکه‌ ئه‌و که‌لوپه‌له جه‌نگیه‌که‌ی له‌ ده‌ستچوو بوو، که خوداکان بێ که‌موکۆری به‌دیاری بۆیان ناردبوو! تازه ئه‌و که‌لوپه‌له‌بشی ده‌ست نه‌ده‌که‌وته‌وه!... چونکه (هیکتۆر) له‌ له‌شی

(١) یان: ده‌رپیتنه‌وه.

به‌یادگه‌یشتنی شهر دوو دوزمن

ئيتەر ھەر ئەوندە تروادەيىيەكان چاويان بە (ئەشيل)ى پالەوان كەوت، بەخۆى و گاليسكەكەيەو ەك تيزكەى تفەنگ بەرە و پيريان دەھات^(۱) و رِمەكەى بەدەستەو ەبوو، و، زرىكەى بەسنگيەو ەدەريسكايەو ە، و، كلاو ەمسەكەى بەسەر ناوچەوانىيەو ەپرشنگى دەدا، ەك خوداى جەنگيان دەھاتەپيتش چاو، لە ترساندا خوڤن لە لەشياندا وشك بوو. پشيوى كەوتە ناو ريزى لەشكرەكەيانەو ە. ھەر پالەوانەكانى ئەوان بوون و يەك لەدواى يەك دەكوژران سەر ئەنگرى دەبون!...

ئەشپىلى پالەوان تۈنى لەشكرى تروادەيىيەكان بىكەت بەدوۋ كەرتەوہ. نىۋەيان ۋەك كەروپىشكى داچلەكى ۋە ھەرايان كەرد ۋە چۈنە ناۋ شارەكەوہ بۆئە دىۋى دىۋارەكانى... نىۋەكەى تىرشىيان ھەلھاتەن بۆ سەر پروبارەكە. ھەرچى ئەمانەى دۋاىى بو، ئەشپىل راۋەدوۋى نان، لە كۆلىيان نەبوۋەوہ تا ئەمەندەى لى كۈشتەن، ئاۋى پروبارەكە بەخۈپىنى ئەو سەربازە كوژراۋانە سوور ھەلگەر!... ئەو سەربازانەى مابوۋىشەنەوہ، بەسايەى گىژەلوۋەكەيەكى توندوتىژەوہ دەريازىۋون كە شەپۆلەكانى ئاۋى پروبارەكەى ھىناۋە بەرزكردنەوہ ۋە نەم كەردنەوہ. لەناكاۋ ھەلپەكەرد ۋە ماۋەى نەدا بەئەشپىل دۋايان بىكەۋى!... دۋاى ئەۋەى ئەشپىل دۋانزە سەرباز لە لەشكرى دۋژمەن دەگرى بەدىل، بۆ ئەمەى لە كاتى ئاھەنگى ناشتەنى لاشەى (باترۆكلاس)ى ھاۋرپىتى دا لەسەر كۈشتەى خانەكەى ناۋ پەرسەتگاگە سەر بېرىن، ئىنجا دەگەرپىتەوہ بۆ ئەۋ دەشتايىيەى كە سەردەتاي جەنگەكە لەۋىدا پروۋى دابو. جا لەۋ كۆپرى جەنگەدا كەس نەمابوۋەوہ، لاشەى لەت ۋە پەت نەكرابى، ئەۋانە بەسەر زەۋىيەكەدا پەرش ۋە بلاۋ بوۋىۋونەوہ... جا لەۋ كاتەدا كە ئەشپىل ئەۋ شۈپنەى دەبىشكىنى، روۋپەرۋو كەۋتە بەردەم ھىكتۆرى دۋژمەنى!...

هیکتۆریش ههر خۆی بوو، مابوهوه له دیوی دهره‌هی دیواره گه‌وره‌کە‌ی شاری ترواده‌وه. ئیتەر هه‌رحێ سه‌ربازتیکی هه‌به‌بوو، یان پرایان کردبوه‌وه ناو شارده‌که‌وه، یاخود که‌وتسونه ناو رووباره‌که‌وه و خنکابوون! به‌لام پاڵه‌وانه ئازاکه‌ی ترواده‌یش هه‌روه‌ک ئه‌وانی تر وه‌ک که‌رویشکی داچله‌کیوی لێ هات... ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده دوزمنه ئازاکه‌ی خۆی دی، که‌ پاڵه‌وانی (ئیسپارته) بوو، دلی داخوڕیا، که‌ هیچ ده‌میک، له‌ هیچ شتی‌ک

(۱) ئەم لیچوو اندنە بۆ ئەم داستانە ناشی و خالتیکی لازای دارپشتنە و هەگە یە تی، چونکە سەردەم دوورە لە سەردەمی تەفەنگ و چەکی باروتای، دەرگا بوترایە: وەک تیری لە کەوان دەرچوو بەرەو پیریان...

(باترۆكلاس) ی کردبووه وه و بردبووی بۆ خۆی!... ئەمەیش ئەوه ده‌گەییینی که ده‌بی تا سه‌ر خۆی له‌ کوشتار دووربخاته‌وه‌! که دایکی (ئه‌شیل) کو‌ره‌که‌ی خۆی به‌و چه‌شنه‌ چاوپیکه‌وت له‌ ته‌نگانه‌ دایه‌، خۆی به‌هه‌له‌ داوان گه‌یانده‌ کو‌ره‌که‌ی تری که ناوی (قۆلکان) بوو. قۆلکانیش خودای ناگر و کان بوو. دایکه‌که‌ی لێی پارایه‌وه‌ جلوه‌ریگیکی وه‌ها بۆ کو‌ره‌که‌ی دروست بکات که شیرو تیر کاری لێ نه‌که‌ن. هه‌روه‌ها چه‌کیکی ته‌واویشی بۆ دروست بکات که بۆ ئەو بشی. (قۆلکان)یش دلێ دایکی خۆی نه‌شکاند.

خواستەكەى بۆ جېبە جى كىرد. لەسەر بەلگىنى كە دابووى بەدايكى بۆ بەيەنى پۇژى دواىى بەرگەكان و چەكاكەنى دايەدەستى. كە دايكى تەماشائى ئەو بەرگ و چەكانەى كىرد، سەرى سورما لە ھونەرمەندى و كارگوزارى و دلسوزى (قۇلكان) كە ئەوئەندە قال و پوختەى دروست كىردبون، كە تا ئەوساكە ھىچ جەنگاوەرئىك ئەو بەرگ و چەكانەى بەخۆبەوہ نەدىبو!... فرىشتە (تيتىس) بەھەلەداوان ئەو كەلوپەلە بەنرخانەى ھەلگرت و بردى بۆ (ئەشىل)ى كۆرى. ھەندىك لە ريش سپىيەكانى يۆنانىش كەوتبونە ناوئەند (ئەشىل) و (ئاگامەمنون) ەوہ، كە ئەو ناكۆكىيەى لەناوياندا ھەبوو، ھەلئىبگرن. (ئەشىل)ىش جلوبەرگە تازەكانى خۆى لەبەر دەكات و چەك و زىركەى لە خۆى دەدات و، فەرمان دەدات گالىسكە جەنگىيەكەى خۆى بۆ ئامادە بكەن، لەگەل گورج و گۆلترىن ئەسپىدا كە رايىكىشن... بەلام لەپىش ئەمەدا (ئەشىل) گالىسكەكەى خۆى لى بخوړئ بچىتە كۆرى جەنگەوہ لەگەل دوزمندا، ئەسپىك لە ئەسپەكانى گالىسكەكە، كە (ھىرا) خوئىندنەوہى دواړژى فىر كىردبوو، رووى وەرگىرا بۆ لای ئەو و، بەدووچاوى ئاگرىنەوہ تىتى مۆر بووہوہ و، پىتى گوت: (ئەشىل!... لە نووسراوى چارەنووسدا ئەوہت بۆ نووسراوہ، كە تۆلەى ھاوړىكەت (باترۆكلاس) لە دوزمەكانى دەكەيتەوہ... بەلام دوور نىيە خۆىشت تىيدابچىت!..). ئەشىلى پالەوانىش بەقىژەيەكەوہ وەرەمى دەداتەوہ، دەلئ: (من ئەمە دەزانم كە وەھام لى دىت. بەلام باكم لەوہ نىيە. چىم بۆ بىريار دراوہ بام بەسەرم بىت!...).

دواى ئەوہ قىژەيەكى بۆ دەكات... دەنگ دەداتەوہ... ھەروەك كەردەناى جەنگ بى، بەو رەنگە كار لە دلئ ھەمووان دەكات. جلەوى ئەسپەكانى گالىسكەكە بەرەللا دەكات. ئەمانىش بەپىرتاوتەنگى ھەردەكيشنەوہ، تا دەگەنە دىوارە زەلامەكانى (تروادە)!...

هه رچی (ئه شیل)ه، داستانی جوئی جوتی له سه ر گوتراوه. سه ر گوزه شته یه کی کۆن ده لئ: به دههستی (ئه پۆلۆ)ی خودا کوژراوه، که خۆی خستۆته به رگ و شپوهی (پاریس)هوه و، له کاتی جهنگی ناوه ند هه ردوو لادا، له ته نشت دیواره به رزه کانی شاری ترواده وه به رهنکاری (ئه شیل) بووه، له پاش شه ر شوژێکی توندوتیژ له گه لیدا کوشتوو به تی... کوشتنه که یشی به م په نگه بووه.

که شیرێکی داوه له پاژنه ی (ئه شیل)، که به ر ئاوی رووباری (ستیکس)ی پیروژ نه که وتبوو، که فریشته (تیتیس)ی دایکی ویستبوی به سایه ی شتنی (ئه شیل)هوه، به و ئاوه، له مردن رزگاری بکات!.. که چی له داستانیکی تردا، کوشتنی (ئه شیل) به جوژێکی تر ده گیرێته وه ده لئ: (ئه شیل) گرفتاری ئه قینی که چی خونکاری ترواده بوو، که ناوی (بولیمسینا)بوو. (ئه شیل) یش به بی چه ک له گه ل که چه که دا رویشتبوو بۆ په رستگای (ئه پۆلۆ) که له ویدا ماره ی بکات... (پاریس)ی برای که چه که یش خۆی له ویدا مات دابوو، چاوه روانی هاتنی ده کرد... هه ر که ئه شیل گه یشتبوه ئه و، تیرێکی تێ گرتبوو، دابوو له پاژنه ی ئه و پییه ی که به ر ئاوی رووباری (ستیکس) نه که وتبوو... ده ست به جی کوشتبوی!...

له هاوړێکانی کوژراوه که یش: (ئۆدیسسوس) و (ئه جاکس)، به هه له داوان خو بان گه یانده بووه ئه و، تا رێ نه ده ن به ترواده ییه کان لاشه که یان به رچنگ بکه وئ... (ئۆدیسسوس) لاشه که ی هه لده گری و ده یاتوه بۆ ناو نه ته وه که ی خۆی.

(ئه جاکس) یش ده مینێته وه بۆ ئه وه ی زریکه ی (ئه شیل) رزگار بکات له ده ست ترواده ییه کان، که به ناویانگ بوو و، له پۆلایش دروست کرابوو. له سه ر ئه و زرییه (ئه جاکس) ده که ویتته زۆرانبازییه وه، که ئه نجامی به وه گه یشت، شکاو ژیر که وت.

مافیش درا به ترواده ییه کان که ئه و زرییه به یلنه وه لای خو بان.

لیره دا (ئه جاکس) دایه شیتتی. له تاو هه ناسه ساردی و پشم و قینی خۆی، خۆی کوشت!... ئه نجامه ناسۆره که ی (ئه جاکس)، وێژه وانی نه مری گریکه کان، (سۆفۆکل)ی خسته سه ر ئه وه ی:

مه رگه ساتیکی لاسایی کردنه وه ی ناوازه ی له سه ر هه لبه ستی. ئه م چیرۆکه، ئه مه نه ده گرنگ ده رجوو، له گه نجینه کانی وێژه ی لاسایی کردنه وه ی کۆن داده نرئ. هه روه ها به یه کییک له بنچینه به هێزه کانی (چیرۆکی لاسایی) داده نرئ، که له هه موو ده میکا دا په سند بکری!...

دواییی پاریس

به لام (پاریس)، ئه و لاوه شیت و ویتته ی ئه و هه موو سه رگه ردانیه ی هیتا به سه ر شاری (ترواده) دا، به هۆی ئه وه وه که (هیلین)ی ژنی خونکاری (ئیسپارته)ی فراند و، له سه ر ئه وه یش ئه و جه نگه خوینینه هه لگیرسا له ناوه ند گریکه کان) و (ترواده ییه کان)دا... به جوژێکی تر دواییی ژینی هات!...

(پاریس) برایه کی هه بوو، په بی به شتی دیار نه بوو^(۱) ده برد. دواړۆژی لیک ده دایه وه. به سه رهاتی داها تووی ده زانی. ناوی (هیلیناس) بوو. گریکه کان گرتیان به دیل و ناچار یشیان کرد دواړۆژی خو بان بۆ بخوینێته وه. ئه ویش تیی گه یاندن، که له هه موو چه کییک کوشتنه تر و سامناکتر، که سه رکه وتیان ده ست بخات به سه ر (ترواده) دا، ئه و تیروکه وانه یه که (هه ر کولی) به کاری هیتاوه. (هه ر کولی) یش له کاتی سه ره مه رگیدا تیروکه وانه که ی خۆی بۆ دۆستیکی خۆی به جی هیشتبوو، که ناوی (فیلۆکتیتس) بوو... (ئۆدیسسوس) یش گه رابوو به شوین ئه م پیاوه دا، تا دۆزیویه وه... کابرا که مار گه ستبوی. ئه ویش له جادوو گه ره کان پزیشکیکی بۆ هیتا بوو چاکی کردبووه وه...

دوایی ئه و پیاوه ی له گه ل خویدا بردبوو، بۆ لای نه ته وه که ی خۆی، که له گه ل ئه واندا ده ستی کردبوو به چوار لا گرتنی شاری (ترواده). ئه وه بوو دوایی شاره که گیرا!...

جا له و کاته دا که شاره که چوار لای ده گیرا، (پاریس) تیرێکی کوشتنه ی به رده که وئ که له تیروکه وانه که ی (هه ر کولی)یه وه دیتته ده ره وه. جا له و کاته دا که (پاریس) له گیانه لادابوو، ئه وه ی بیر که وته وه که یاره که ی کۆنی (ئونیون)، له برین چاک کردنه وه دا ده ستیکی هه بوو. لیبی پاراپیه وه: چاکی بکاته وه.

به لام فریشته که، ناپاکیه یه کۆنه که ی (پاریس)ی بیر که وته وه، له گه ل که نه فت کردنه که یدا، که ئه و هه موو سالانه خۆی لێ دوورخستبووه وه. له به ر ئه وه نه یویست چاکی بکاته وه، ده ستی به روویه وه نا!.. که چی که (پاریس) مردو ده ستیان کرد به سووتاندنی لاشه که ی، په شیمان بووه وه. (ئونیون) م (ئونیون)، خۆی فری دایه ناو ئه و ئاگره وه، که لاشه ی (پاریس)یان تیدا ده سووتاند... ئه ویش له ویدا خۆی سووتاندو بوو به خۆله میش.

خۆله میشی لاشه ی هه ردووکیان تیکه ل به یه ک بوو!...

(۱) دیار نه بوو: نادیار (غیبی).

ئەسپەدارىنە يەك و ئەنجامى ترودا

چوارلاگرتنى شارى ترواده لەلايەن گريکەکانەو دريژەى زۆر کيتشا، کەچى هيچ بەريکى نەداو بەئەنجاميکى تاسەريش نەگەيشت. دوايى ژن خودا^(۱)، (ئەتينا)، نيازتيكى خستە دلى يەکتيک لە سەرکردهکانى (ئاگامەمنون)هوه، کە چەند کردەوه و کارتيک بنويتري... بيرهکەى (ئەتينا) زۆر بليمهتانه بوو.

کە يونانييهکان تيبى گەيشتن، دمودەست دەستييان کرد بەجيبەجيتکردنى... هاتن هەرچى خيتوەتيتيان بودبوو لەگەڵ خوياندا بۆ ئەوئ سووتانديان. هەرچى کەلويەلتيکيشيان هەبوو هەليان گرت و برديانەوه بۆ ناو کەشتييهکانى خويان... دوايى لەو کەنار ئاوه باريان کردو بەناو ئاوهکەدا دەستييان کرد بەروشتن...

خويشيان وا پيشان دا کە دەرژنەوه بۆ خاکی خويان و، جاريکى تريش نايينهوه... بەلام لەسەر کەنارى دەرياکە، کە چۆليان کرد، ئەسپەدارينەيەکى يەجگار زەلاميان بەجيهيشت... ئەسپەدارينەکە بوو بەهۆى سەرسورمانى دانىشتوانى شارى ترواده. دەستييان کرد بەيارمەتيدانى يەکتري و بەهەموويان ئەسپەکەيان راکيتشاو برديانە ناو شارەکەيانەوه... مەبەسيان لەمە ئەوهبوو: وەک سامانيکى تالانى ئەسپەدارينەکە پيشکەشى خوداکانى خويان بکەن!...

هەر لەو کاتەدا کە تروادهييهکان خەريکى ئاهەنگ و زەمانەوهندى خويان بوون و، بەزمورەزميان دەکرد و، بەو بۆنەيەوه ئاهەنگيان دەگيترا، کە دوزمنەکانيان کۆچيان کردووه و، چوارلاى شارەکەيشيان بەرەللاکردوون...، هەر لەو کاتەدا کە ئەوانە کەيلى مەى بووبوون و، لە بەزمورەزمدا نوقوم بووبوون، دەرگايەکى نهيىنى لە سکى ئەسپە دارينەکەدا کرايەوه و، هەرچى سەرکردهيەکى گريکەکانى تيدا شارابووه هاتنە دەرەوه!... ئەو سەرکرده، دمودەست، خويان گەيانە دەروازەکانى شارى ترواده و خستيانە سەريشت... سەريازە يونانييهکانيش کە بەسەر کەشتييهکانى خويانەوه گەرابوونەوه کەنار ئاوهکە، بەدزييهوه خويان گەياندبووه دەروازەکانى شارەکە، لەو ديو ديواره زلەکەى شارەکەوه... کە دەروازەکانيان دى: کراونەتەوه، خويان فری دايە ناوشارەکەوه... دەتگوت شەپۆلى ناو زرين و دەرکەونە ناو گيتراوهوه.

(۱) ژن خودا: خواوەندتيک کە ژنە.

تەلارە بەرزەکانى شارەکە، کە بەسەر ديواره بەرزەکەوه بوون...

هەرۆهە دەستييان کرد بەکوشتارى دانىشتوانى شارەکە...

ئەمەندەيان بەشیرلي کوشتن ناچاربوون خويان بدەن بەدەستەوه!...

بەم رەنگە (شارى ترواده) سەرئەنگرئ بوو. بەهۆى فيليکى وايشەوه کەوتە دەست

دوژمن، کە بەگەورەترین و کۆنترین فروفيل دادەنرئ لە ميژووى جەنگەکاندا!...

ئۆدیسسە

دانانى: ھۆمىرئوس

ئەم نووسراوھ

خۆشەويستىيى راستەقىيىنە كەلەناوژن و مىردىكىدا پىتك بىت، ئەمەندە كامەرانى و سەرپەرزى و چاكە و فەرى لى دەۋەشپتەۋە، لە جىھاندا ھىچ زەبر و زەنگىك و ھىچ فروفىلىك و ھىچ مەترسى و تەنگۈچەلەمەيەك كارى تى ناكات. گىيانەكەي دەژى و نامرى و، چراكەيشى ناكورثتەۋە و، ھەتا ھەتايىش پىرشنگ دەدات. چىرۋكى (ئۆدیسسە) ىش كە بەرھەمىكى ناۋازەي بەناۋبانگى (يۇنانستان) ى كۆنە و، لە (۳۰۰) سالىك لەمەۋپىشەۋە بەھۆنراۋە، لەلايەن (ھۆمىرئوس) ەۋە گوتراۋە بەگورانى، لەم جۆرە (دلدارى) و (خۆشەويستى) يە دەدوت. دلدارەكان: (ئۆدیسسە) ى پالەۋان و (بىلىۋى) ى شۆرەژن، ئەۋ پەرى خۇبەخت كىردن و مەردايەتى و ئازايەتى و داۋىن پاكى و كارەساتىكى ناھەموار و، سەختىيى ژيان و، سەرگەردانى و، ئەرک و ئازارپىك دەگىرن، لەپىناۋ پاراستنى خۆشەويستى و ژن و مىردى يەكەياندا. سىلەيى و ناپاكى و داۋىن پىسى ناكەن. دە سالى خشت بەسەر جىبابونەۋە و لىك پىرانياندا تىدەپەرى، كەچى كە دەگەنەۋە بەيەك، بەھەناسەيەك ئەۋ ھەموو ئەرک و ئازارەيان لەبىر دەچىتەۋە و پىك شاد دەبنەۋە.

ئەم چىرۋكە، ھەرچەندە بىروباۋەرى ۋەھەي تىدا ھەيە، ھۆش پەسندىان ناكات، ھەرچەندە ئىستايىش مقۇمقۇ لەسەر بوون و نەبوونى دانەرەكەي (ھۆمىرئوس) دەكرى، ھەرچەندە ھىشتا بەتەۋاۋەتى دەرەكەۋتوۋەكەي دانراۋە... بەلام لەبەرئەمەي لە شىۋەيەكى سووك و ئاسان و، ناسك و رەۋاندا ھەرچى كىردەۋە و رەۋوشتە خۆشەويستەكان و، بىروباۋەر و، ھەست و تاسە شىرپىنەكانى مرۇقايەتى ھەيە، لەناو ئەۋ ھەموو كارەساتە سامناك و، رەنگاۋرەنگ و، سەرسورھىنەرانەدا بەجۋانى و تەرۋتازەيى دەرەپەرى، ئەمە (۳۰۰) سالە بەسەرىدا تىپەرى كىردەۋە، كەچى تا ئىستا لە كۆرى و ئىژەي جىھانيدا، ۋەك چىرۋكىكى ناۋازە و ناياب خۆى پاراستوۋە و، نىرخى خۆى ون نەكردەۋە. تىكرا ھىچ زمانىكى زىندوۋىش نەماۋە، ئەم چىرۋكەي پى پەرچقە (تەرجومە) نەكرابى. لەبەرئەۋە منىش بەپىرۋىستىم زانى، لەم شىۋە كورت كراۋەيەدا، كە لە جىي خۇيدا پىسپۆرىكى شارەزا

كردىتى، ئەم چىرۋكە ناۋازەيە بەكەم بەكوردى و پىشكەشى خۇبىندەۋارانى كوردى بەكەم. ئەم چىرۋكە، ھەتا جىھان مابى، سەرچاۋەي كەلك و خۆشى و فەر دەيى، بۆ و ئىژە دۆستان و دلداران و خۆشەويستان.

جا ھىۋادارم بەخودا كە ئەۋ خۆشى و كەلك و فەرە، بەخۇبىندەۋارانى كوردىش بگات. شاكرفەتاح

سلىمانى: ۵-۴-۱۹۶۷

(خاۋەنى پىرۋەي خۇبىندەۋارى كورد)

ئۆدیسسە

۱

پاش ئەمەي جەنگى (تروادە) تەۋاۋ بوو، يۇنانىيەكان كە لەۋ جەنگەدا سەرگەۋتوبوون، سەربازەكانىيان ھەموو گەرانەۋە خاكى خۇيان لاي خىزانى خۇيان، يەكپىكىان نەيى، كە ئەۋىش (ئۆدیسسە) ى پالەۋان بوو. ئەم پالەۋانە ھەندىك كىردەۋەي ۋەھەي نوۋاندبوو، (پۆزىدۆن) ى خوداي دەرپاي لە خۆى توۋرە كىردبوو.

ئەمىش لە داخاند سوتىندى لى خواردبوو، كە ھەتا (ئۆدیسسە) مابى، نەھىلى جارىكى تر سەر بىكاتەۋە بەمالە خۆشەويستەكەي خۇيدا، كە لە (ئىناكا) دا بوو. ھەرۋەھا بى بەشىشى بەھىلىتەۋە لە باۋەشى ژنە دىلسۆزەكەي، كە ناۋى (بىلىۋى) بوو! خوداي تۆلەسىنەۋە، سوتىندەكەي خۆى بىردەسەر. ژنە كۆلەكەي (ئۆدیسسە) و كۆرەكەي كە ناۋى (تىلماخوس) بوو، تا دە سالى خشت چاۋەرۋانى گەۋرە خۆشەويستەكەي خۇيان بوون، بىتەۋە بۆ لايان چاۋيان پىي رۋون بىتەۋە، بەلام رەنجىيان بەپاچوۋ...!

كەچى لەگەل ئەۋەيشىدا، ھەر بەھىۋابوون، رۆژپىك لە رۆژان دىتەۋە...! ھەرچى دانىشتۋانى شارەكە بوون، لەۋە دىنباۋوبوون كە (ئۆدیسسە) نەماۋە و مەردوۋە. لە ھەموو دورگەيەكى يۇنانى دراۋسىۋە سەرداران و پىاۋە خانەدانەكان رۋوبان دەكرە مالى (ئۆدیسسە)، داۋاي مارەكردنى ژنە جۋانەكەي ئەۋيان دەكرە، بەلام (بىلىۋى) دەستى دەنا بەرۋوى ھەموۋيانەۋە و، شوۋى پى نەدەكرەن. ھەر لەسەر دىلسۆزى خۆى مايەۋە بۆ مىردەكەي، ھىۋاي ھاتنەۋەي ئەۋى لە دلى خۇيدا نەپرى...! كەچى لەگەل ئەۋەيشىدا، ئەۋانەي دلىان بە (بىلىۋى) دا چوۋبوو، وازبان لى نەھىنا، ھەر لەسەر تىكاۋ پارانەۋە و

چه‌واشه‌کردنی خوځان ده‌رؤښتن. به‌لکو دلې نهرم ببی و شوویان پی بکات. تنه‌ناته ده‌وانه له نه‌ندازه‌یش درچوون، مالې نافرته‌که‌یان به‌مالې خوځان داده‌نا. له‌ویدا ده‌مانه‌وه به‌ته‌نشت (بنیلوی) یه‌وه، به‌زم و په‌زمیان ده‌کرد و، نان و خوانیان ده‌رازانده‌وه و، ناهه‌نگی خوځ خوځشیان ده‌گپړا، به‌هیوای نه‌وه‌ی نافرته‌ته که له قسه‌ی خوځ پاشگه‌ز ببیته‌وه و، دلې نهرم ببی و یه‌کتیک له‌وانه بکات به‌میږدی خوځ!... که‌چی ههر له‌وه ده‌مه‌دا، تا ده‌هات رقیان له (تیلماخوس) ی کوری ژنه‌که و ده‌س و پیوه‌نده دل‌سوزه‌کانی (نؤدیسووس) هه‌لده‌ستا تا گه‌یشتنه راده‌یه‌کی وده‌ا، رؤژتیکیان نیازیان بوو هه‌موویان له‌ناوبه‌ن، تا له‌ده‌ست ته‌نگه‌تاو‌کردنی نه‌وانه رزگاریان ببی!... به‌دریژایی نه‌وه هه‌موو سالانه‌یش. پال‌ه‌وانی دیارنه‌بوو، نؤدیسووس له به‌ندیخانه‌ی دوږگه‌که‌ی فریشته (کالیبسو) دا توند کرابوو، له‌سهر نه‌وه‌ی که نه‌م، نه‌وی به‌دل‌دا چووبوو، داوای دل‌داری و هاوسه‌ری لې کردبوو؛ که نه‌گهر بیتو (نؤدیسووس) به‌دلې نه‌وه بکات، ژبانی تاسه‌ری پی ده‌به‌خسې و ههرگیز نامرئ. به‌لام پال‌ه‌وانی مه‌ردو نازا به‌قسه‌کانی (کالیبسو) چه‌واشه نه‌بووبوو. نه‌گوئی دابوو و توتوژنه‌کانی. نه‌دل‌داری یشی له‌گه‌ل‌دا کردبوو. له‌جیاتیی نه‌وه نه‌و رؤژگار دريژانه‌ی به‌وه‌وه راده‌بوارد، که له‌گوئی ده‌ریاکه داده‌نېشت و به‌چاوکی گپړ و ویزه‌وه سه‌یری شه‌پوله‌ ناوه‌کانی ده‌کرد. له‌تاو نازاری گیانی خوځشی فرمیسکی هه‌لده‌رشت بؤ خانوه‌که‌ی له (ئیناکا) داو بؤ (بنیلوی) ی ژنه خوځشه‌ویسته‌که‌ی که له‌ناو نه‌وه خانوه‌دا ده‌ژیا!...

(پوزیدون) ی خودای ده‌لیا ههر له‌سهر دوژمنایه‌تی خوځ میاه‌وه له‌گه‌ل (نؤدیسووس) دا. به‌لام خودا کاتی تر، به‌تایبه‌تی ژن خودای بیر و لیکدانه‌وه، (نه‌تینا)، که خاوه‌نی دوو چاوای کال بوو به‌زه‌بیان به‌م پال‌ه‌وانه ناواریه‌دا ده‌هاته‌وه. نه‌وه‌یان به‌هه‌ل زانی که خودای ده‌ریا له‌وئ نه‌مابوو، چووبوو بؤ (ئیتوپیا)، فه‌رمانیان دا فریشته که (نؤدیسووس) به‌ره‌ل‌ل‌بکات و که‌له کیکیشی پی به‌خشی که هه‌لیبگړئ و بیبته‌وه بؤ (ئیناکا)... به‌لام (نؤدیسووس) له‌پیشدا ترسا له‌وه‌ی له‌ ناوه‌که‌دا نوقوم ببی و بخنکئ. پاش نه‌وه زوری پی نه‌چوو نه‌م هه‌له‌ی به‌باشزانی خوځی تیدا رزگار بکات، په‌رده‌یه‌کی بؤ که‌له‌که که ناماده کرد و، هه‌ندیک خواره‌مه‌نیشی له‌گه‌ل خوځیدا برد و، که‌وته‌رئ به‌ناو ده‌لیاکه‌دا...

چوار رؤژ به‌ناو ده‌لیاکه‌دا رؤښت، به‌خوځشیه‌وه رایبووارد... به‌لام له‌ رؤژی پینجه‌مدا (پوزیدون) له (ئیتوپیا) گه‌رایه‌وه. چاوای که‌وت به‌ (نؤدیسووس) که به‌سهر که‌له‌که‌که‌به‌وه بوو، به‌ناو زری که‌دا ده‌رؤښت. رقی زور هه‌لسا. دارده‌سته‌که‌ی راوه‌شاند.

هه‌وره‌کان یه‌کیان گرت و، شه‌پوله‌کان بزوتنه‌وه و، ده‌شتیان کرد به‌شل‌په‌شل‌پ. دواي نه‌وه بایه‌کان و گپړه‌لووکه‌کانیشی به‌ره‌ل‌ل‌اکرد. ده‌شتیان کرد به‌ووژه‌ووژ و گپړه‌گپړ، به‌هه‌موو هپز و هه‌ره‌تیکي خوځانه‌وه هه‌لیان‌کرد. (نؤدیسووس) که چاوای به‌وانه‌که‌وت، برستی پراو دلې داخوړپاو که‌وته ترس و له‌رزوه‌وه. له‌تاو نازاری گیانی خوځی، ده‌پاراپه‌وه و هاواری ده‌کرد، ده‌یگوت: (ئای چه‌نده من به‌دبه‌ختم!... خوژگه به‌نیزه‌ی یه‌کتیک له‌سه‌ریازه‌کانی ترواده بکوژرامایه و نه‌مه‌م به‌چاوای خوځ نه‌دیایه که‌وا به‌م په‌نگه توشی به‌نده‌یی و ته‌نیایی و مردنی سامناک و ناسور بیم له‌م ناواریه‌یی یه‌دا!...).

ئا له‌و کاته‌دا که (نؤدیسووس) له‌گه‌ل خوځیدا ده‌دوا، شه‌پوله‌ ناوکی یه‌جگار گه‌وره دای به‌سهریدا، په‌رده‌ی که‌له‌که‌که‌ی پارچه پارچه کرد و، فرپی دایه ناو گپړاوه که‌وه که‌ پری بوو له‌ شه‌پول... به‌لام له‌گه‌ل نه‌مانه‌یشدا هه‌مووی، (نؤدیسووس) نه‌وه‌ی له‌بیر نه‌چووه‌وه که به‌هه‌موو هپزیکي خوځه‌وه ده‌ست بگړت به‌و داروه که له‌ که‌له‌که که مابوه‌وه. ههر مایه‌وه، به‌و په‌نگه، به‌ره‌نگاری شه‌پوله‌ ناوه‌کانی ده‌کرد و خوځی له‌ که‌له‌ به‌رده‌کان^(۱) لاده‌دا و، نوقوم ده‌بوو به‌ناو ناوه‌که‌داو، سهرده‌که‌وته‌وه سه‌رناوه‌که، تا فریشته‌ی زری که دلې پی سووتاو له‌نزیکی گیانه‌لا‌وییدا فرپی دایه گوئ ده‌لیاکه‌وه... که (نؤدیسووس) که‌وته که‌نار ناوه‌که، سهرزه‌وی، له‌ لووت و ده‌میوه به‌شپکی زور له‌ ناوی زریکه هاته‌ده‌ره‌وه... پاش نه‌وه له‌شی له‌ جووله‌ که‌وت. تاماوه‌یه‌کی دريژیش وهک لاشه‌یه‌کی مردوو له‌ویدا مایه‌وه... دوايي هاته‌وه هوش خوځی. به‌ره‌به‌ره هپزی هاته‌وه‌به‌ر. ئنجا راست بووه‌وه و، به‌پال شاخه‌که‌دا هه‌ل‌گه‌را تا گه‌یشته بن سببه‌ریکی ته‌واو. له‌ویدا راکشاو هه‌ندیک گه‌لای داریشی دا به‌سهر خوځیدا، خوځی داپوځی...

سهرداری نه‌وه دوږگه‌یه‌یش کچیکي هه‌بوو ناوی (توزیکا) بوو. خه‌ویکی به‌ژن خودا (نه‌تینا) وه بینی که نیازی خستبووه دل‌یه‌وه که نه‌وه به‌یانیه‌یه له‌ خه‌وه هه‌ل‌سې و کراس و ده‌ریپی باوکی و براکانی خوځی له‌گه‌ل خوځیدا بیات بؤ سهر که‌ناری ده‌لیاکه تا له‌وئ بیان‌شوات. که‌شایش فه‌رمانی دا به‌که‌نیزه‌که‌کانی خوځی که نه‌وه کراس و ده‌ریپی یانه بخه‌نه ناو گالیسکه‌یه‌که‌وه و به‌ئیس‌تریک راییکیشن. دایکیشی پر سه‌به‌ته‌یه‌ک خواره‌مه‌نیه‌ی په‌نگاوپه‌نگ و شووشه‌یه‌ک مه‌ی و شووشه‌یه‌کی پچکوله‌ رونی زه‌یتوونی دایه.

(۱) که‌له‌به‌رد: گابه‌رد تاویر

پړونه که بو ئه وه بوو: له پاش خوشتن، خوی و که نیزه که کانی له شی خوبانی پی بهه نوون. کاتیک له جل شتن بوونه وه و کولیشیان کرد، نانیان خوارد.

پاش ئەۋە كراسە كانيان داكەند و دەستیان كرد بە تۆپ تۆپینە. لەو كاتەدا كە یاری یەكەیان دوایی دەهات، (ئەتینا) ی ژن خودا، دەستی كچەشای بزواند و لە تۆپ تیگر تەكەدا ھەلە ی كرد.

له جياتى ئەمەى تۆپەكە بگريته يەكيك له كه نيزهكهكان، فرتي دايه زريكهوه!... كچهكانيش كه ئەوهيان دى، هه موو بهيهك دهنك قريشكهيان بو كرد. (ئوديسيوس) يان لههه وخه بهركردهوه. ئەويش راست بووهوه له جيتى خۆى و به لاسكه درهختيكي پر گه لا ناو گه لى خۆى شاردهوه و رووى كرده كچهكان... كچهكانيش كه بهو له شه رووت و قووتهوه، چاويان پى كهوت و له شيان دى، كه فى ئاوه سوپره كهى زريكهى پيوه نووسابوو، به قاووقيريكهوه ههرايان كرد و لىي دووركه وتنهوه. به لام كچه شا (توزيكا) له جيتى خۆى مايهوه. نه ترساو بهرامبهري وهستا.

ههراى نه كرد!...

لاوه‌كە‌يش ماوه‌یه‌ك داما، نه‌یده‌زانی چی بكا. یان ده‌بوو ده‌ستی له‌ ئه‌ژنوكانی كچه‌ كه‌ بدایه‌ و، خواسته‌كه‌ی خۆی پت بگوتایه‌، وه‌ك باو له‌ و سه‌رده‌مه‌دا. یاخود ده‌بوو له‌ جیی خۆی به‌هستایه‌ و، له‌ دووره‌ه‌ تكا‌ی لێ بگردایه‌ كه‌ له‌ گه‌ڵ خۆیدا بیبات بۆ ناو شار و، جی‌گایه‌كی بۆ ته‌رخان بكات و، دالّای بدات، هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ كه‌ ئاواره‌یه‌ و لی‌ی قه‌وماوه‌ و رتی‌ی لێ ونه‌بوه‌!...

(ئۆديسيوس) ڀيڳاي دووهمياني پي باشتريو، نهوڪ بهدهست ليدان لهئهژتوڪاني
تورهى بكاٽ!... لهبهړئهوه لهجيى خوى وهستاو بهزمانىكى شيرين و ږهنگينهوه تكاكهى
خوى لي كرد.

ٺيتر ههر ٺهونده (توزيڪا) سڪالاڪهي لڏي بيست، ڏلي پٽي سووتاو له ڪراس و دهريڪاني براڪاني ههنديڪي پڻ بهخشي و، لهگهڙ خويڊا بردي پڻ ناوشار، بڙ ڪوشڪي باوڪي، ڪه گه ورهه دورگه ڪه بوو لهوئ. باوڪي (توزيڪا) ڀيش پيشوازيهه ڪي جواني ڪردو، ميوانداريهه ڪي ناوازي ڪردو، پٽي گوٽ: سهه گوروشتهه ڪي خوي بڙ بگيڀرتهه وه... پالنه وانه ڪه ڀيش زماني به رهلڙا بوو. ههر له شڪاني (ترواده) وه ههه چي به ڪي به سهه رها تبو بڙي گيراهه وه...

گوتی: (من (ئۆدسیس) کورپی (لاییرنس) م، که ناوبانگم گەشتۆتە ئاسمان... ئەمەیش سەر گوروشتە ئۆ سەر گەردانی یانەیە که بەسەرمدە هاتون، لەسەر دەستی (زیوس) و خوداکانی دا، هەر لەو ساکەووە که لە (ترواده) گەراومەتەووە بۆ شارەکهی خۆم... (با هەڵیکرد و پالی نا بەکەشتییەکه مەو، بردمی بۆ ناو خاکی ھۆزەکانی (سیکۆنس). منیش شارەکهیانم تالان کرد و گەلیک کەسم لێ کوشتن. پاشان ژنەکانیان و سامانەکانیانم دا بەش کرد بەسەر پیاوێکەکاندا. ئەگەر دەمو دەست لەوێ بارمان بکەدایە، هیچ شتێک پەڕوی نەدەدا. بەلام هەندێک لە پیاوێکانم چەند چوار پێتەکیان لەسەر کەناری ئاوەکە سەرپرسیبوو، چاوەروانی ئەو بۆن بێتە ئێوارە و نان و خوانیکی لێ پێک بەیتن. دانیشتوانی دوورگەکەیش لەو کاتەدا کۆبوو بوونەووە و، چەند جارێک هوروزمیان بۆ ھێنان، زیانیکی زۆریان لێ داين... دواي ئەو شەپۆلەکانی زۆریکە، کە هەلسابوو، تا نۆرۆژ پەتیان پێ بردین. لەرۆژی دەرەمدا لە کەناری دوورگە (لۆتس) خۆران گیرساینەووە. منیش سێ کەسم لە پیاوێکانم هەڵبژارد و ناردەمە کن نەتەوێ ناو دوورگەکە. نەتەوێکەیش بەروو خۆشبیەکەو، پێشوازییان کردبوون و، تیروپەر لەو (لۆتس) ەیان دەرخوارد دابوون، کە خۆیان لێیان دەرخوارد.

ئەم (لوتس) ھیش بریتییه لە میوھێکی شیرین، کە ھەر وەک ھەنگوین وایە. ھەر کەسێ بیخوات دڵی دەچی بەو خاکەدا کە تێیدا ڕوواوە و، نایەوێ ھەرگیز لێی جیا بێتەوە... بەم ڕەنگە ناچار بووم ھەر سێ پیاوێکی خۆم بەست کرد و بەزۆر فریتم دانە ناو کەشتییەکەو... پاش ئەو دەمو دەست لەو دوورگەیە بارمان کرد، ئەوێک کەسانی تریش لەو میوھێ بەخۆن و سەر کێشی بکەن و نە بێتەو بەو خاکەکەی خۆیان!...

پاشان گه یشتینه خاکی نه ته وهیه ک، پییان ده لّین: (سیکلۆس).

ئەوانەيش ھەموو سەرگەيش و درێندە بوون. ھەر يەكە يەك چاوی ھەبوو، كە لە ناوھراستی ناوچەوانیدا بوو. منیش دوازەكەسم لە پیاوھكانم ھەلێژارد و لە كەناری ئاوھكە دابەزین. لە پاش رۆشتنیكی كەم، گەشتینە بەردەمی ئەشكەوتیكی گەورە، كە پێ بوو لە ئاماری ماست و پەنیری نایاب. ئێمەيش چوینە ناو ئەشكەوتەكەو، و دەستمان كرد بەخواردن. چاوەروانی گەورە دوورگەكە بووین، بێتەو. كە گەشتینە ئیوارى، گەورەى دوورگە كە ھاتەو.

پیاویکی یه جگار زهلام و بهسام بوو. پیاو لیتی دهتوقی، ئازالته گوشتنهکانی خوئی خسته ناو ئەشکهوتهکهوه و، کهله بهردیکی یه جگار گه ورهیشی خسته بهر دەرگا که و داخست. بهرده که ئەمهنده زل بوو بهچند پیاویک له جیتی خوئی نه ده بزوینرا. پاشان به تیلا ییه کی چاو تیمان مۆر بووه وه و لیتی پرسین: چیمان دهوی...

منیش پیم گوت: (ئیمه یونانین) له شاری (ترواده) وه هاتووین.

تکای میوانداریت لی دهکهین. تۆیش له پیتی (زیتفس) ی گه وهی خودا کاندای پشستوانی ئاوارانه بمانکه به میوانی خۆت... کابرای لنگه هوریش^(۱) که ئەوهی بیست، به دهنگیکی سامناکه وه وهرامی داینه وه، گوتی: «ئیه بههله دا چوون که ئیمه تان و داناهه بایه خ به «زیتفس» و خوداکانی دههین. ئیمه پۆلهی «پوزیدۆن» ین، که له بنهچه و پایه دا، له وان گه وره ترن!... پاش ئەوه، بی ئەمه ی ورته یه کی له دهمه وه بیت دهستی خسته بان پشتی دوو کهس له پیاوه کانم و بههه مو هیزی خویه وه دانی به سه ره کهله بهردهکانی ناو ئەشکهوته که دا، کارهله ی سه ربان هاته دهره وه. دوا ی ئەوه «پارچه پارچه ی کردن و ناماده ی کردن بۆ نانی شتیوانی خوئی!...»

کاتیکیش ههر دوو زهلامه که ی قووت دا به گوشت و ئیسک و میشکه وه، له ناوه راستی به رخه کانیدا، له سه ره زهوییه که پاکشاو خرپ خهوی لی کهوت!...

«بیرم له وه کرده وه که شیره تیره که می لی ههلبکیشم و ههلبکوتمه سه ری... بهلام که لیکم دایه وه، هه مو مانی تیدا دهچووین. بههه مو مان پیکه وه نه مانده توانی ئەوه کهله بهرده لابه رین که دهمی ئەشکهوته که ی پتی گیرابوو! بهم رهنکه ماینه وه له ویدا، ههر خه ربیکی شیوه و گریان بووین تا پۆژ بووه وه...»

کاتی که پۆژ ههلهات، لنگه هورده که خه به ری بووه وه. ئاگری هه لکردو مه رهکانی خوئی دۆشی. پاش ئەوه پرووی وهرگپرا بۆ پیاوه کانم: دوو کهسی تری لی هه لگرتن و کردنی به ژمه یک خواردن بۆ ناشتای به یانی!... کاتی که له خواردنی زهلامه کانم بووه وه پالی نابه بهرده که وه، گلۆری کرده وه و مه رهکانی دایه پیش خوئی. پاشان دهرکی ئەشکهوته که ی به بهرده که گرته وه...

ئنجای ملی نا به پتیه. منیشی به جیهیشت بیر له وه بکه مه وه: چۆن خۆمان دهر باز بکه ین!... دوا یی بیرم چوو بۆ پتیه کی دهر باز بوون: له ناو ئەشکهوته که دا کوته کیکی زهلام

(۱) لنگه هور: چهتهول، زه به للاح (عملاق).

که له داری زهیتوونی سه وز دروست کرابوو دانرابوو. کوته که که یه جگار زل بوو. ئەونده ی کوته که ی کهشتی یه کی وابوو، که بیست سه ول لی بدری، ئنجا بروات به ناو ئاودا. منیش به شیکم له و کوته که زله کرده وه که درێژایی شهش پی بوو. به پیاوهکانی خۆم گوت: سه ره که ی تیژ بکه ن و، له سه ره ئاگره که وشکی بکه نه وه. پاشان خستمه ژیر کۆمه له یه ک په یینه وه که له سه ووچیکی ئەشکهوته که دا دانرابوو شارده مه وه... که بوو به ئیواری و هاوړیکه مان به خوئی و مه رهکانییه وه هاته وه، کهله بهرده که ی بهرده م کونی ئەشکهوته که ی لادا و، دوو کهسی تریشمانی کرد به شپو بۆ خوئی!... له و کاته دا جامیک مه یی به هیزم له هینه که ی خۆمان دایه... به جاریک هه مووی نۆش کرد. که لچی خوئی لسته وه، به دلخۆشی یه که وه گوتی: (ئهمه ههر له مه یی خودایی دهکات! ئیستاکه ناوی خۆتم پی نالیتی، تا وهک ئاواره کان به خشنده ی له گه لدا بکه م؟)... منیش جامیکی تری مه یم دایه وه، پیم گوت: ناوی من (کهس نییه) یه. له بیریش نه چی که به خشینه که م له گه لدا بکه یت!... که ئەوه م پی گوت به زمانیکی وه هاوه وهرامی دامه وه: دلم داخوړیا. گوتی: «(کهس نییه) ت ناوه. منیش له دوا ی ئەوه ی هه موو پیاوه کانتم خوارد، تۆیش دهخۆم. به خشنده ییه که ی منیش بۆ ئاواره کان ئەمه تا!...».

دوا ی ئەوه به لادا پال کهوت و کهوته خه ویکی گرانه وه. وا دیاربوو مه یه که ته واو کاری لی کردبوو. بهلام له پیش ئەمه دا بنوی، پشایه وه هه ندیک پارچه گوشتی زهلامهکانی منی له دهم هاته دهره وه!...

منیش ده موده ست خۆم بۆ ناماده کرد و، دهستم کرد به جیهه جیکردنی ئەوه کاره ی بۆم دانا بوو دهر باره ی بکه م.

کوته که که م فری دایه ناو ئاگره که وه، که هیشتا گری ما بوو.

سه ره که ی وهک پشکوئی ئاگری لی هات و، سه ور بووه وه. پاش ئەوه بههه موو هیزیکی خۆمه وه کوته که ئاگراوی یه که م کرد به چاویدا کویرم کرد!... سه ره بزووتکه که م به ناو گلینه ی چاویدا دهگیرا، چاوو، پینلوو، برژانگهکانی هه موو سووتاند.

له و کاته دا که سه ره بزووتکه ئاگراوی یه که م به ناو چاویدا دهگیرا، دهنگیکی لیوه دههات، ههر له و دهنگی ده کرد که ئاسنیککی سه وره وه کراو ده خه یته ناو ئاویکی سارده وه!.

«لنگه هورده که قریشکه یه کی کرد، زۆر سامناک بوو.

دیواری ئەشکەوتەکە ی هینایە لەرزین. ئیمەیش لە سووچیکێ ئەشکەوتەکەدا خۆمان شاردهوه. خۆمان لێ دوورخستەوه. ئەویش کۆتەکەکە ی لە چاوی خۆی دەرھێناو، بۆ دوور فرپیی دا.

ھاواری دەکرد و دەقیقێژاند. بانگی نەتەوێکە ی خۆی دەکرد کە لە ئەشکەوتەکانی تەنشت ئەو ئەشکەوتەدا دەژیان... ئەوانیش ھاتن بەھاواریەو و لەبەردەم کونی ئەشکەوتەکەدا کۆبونەوه. بەدەنگیکێ ھەر بەرزێ خۆیەو و ھەرامی دانەو، گوتی: (کەس نییە) ھەلێکوتاو تە سەرم!... (کەس نییە) تازام دەدات!...

ئەوانیش پێ بانگوت: «(کەس نییە) تازارت بدات و، (کەس نییە) ھەلێکوتیتە سەرت، کەواتە (پۆزیدۆن) ی خودا، تووشی نەخۆشی کردوویت. لەبەرئەو ئیمە ناتوانین یارمەتیت بدەین!».

ئێتر ئەوێان گوت و پۆیشتن. بەجێیان ھێشت!...

«لنگەھوورەکەیش کە ئەوێ لێ بیستن، بەپەلەکوێ خۆی گەیانە دەرکی ئەشکەوتەکە و، کەلەبەردەکە ی دەم کونەکە ی گلۆر کردەو و، لەناو دەرگاگەدا دانیشت. پەلەکانی خۆشی کردەو و بەناو دەرگاگەدا، تا ماوەنەدات بەکەسمان لە دەستی دەرپاز ببین! بەلام ئیمە، بێ دەنگ، بەھیواشی، خۆمان گەیانە ناو مەرکەنەو و ھەریەکەمان خۆی بەسکی مەرێک لەو مەرکەنەو ھەلئاسی و، چنگی لە تیسکی مەرکە گێر کرد. بەم پەنگە بەلایدا تێپەرین و بێ وێ لە دەستی لنگەھوورەکە رزگار بووین. لنگەھوورەکە ھەموو جارێک دەستی دەدا لە پشتی مەرکەن. بەلام ئیمە بەبەن سکێانەو و خۆمان ھەلئاسیبوو!... کاتێ لە ئەشکەوتەکە دەرپاز بووین، مەرکەنمان خستە پێش خۆمانەو و چوینەو و ناو کەشتی یەکەمان و، بەبێ وێ پەرمان کرد.

کاتێ کە لە ناوچە ی مەترسیی دوورکەوتینەو، بانگم کردە لنگەھوورەکە، دەستم کرد بەتوانج پلارتیگرتنی. ئەویش ئەمەندە رقی ھەلسا، کەلەبەردێکی لە گردەکە ھەلکەند و، تووری ھەلدا بۆ ناو ئاوەکە، بۆ ئەو جێگایە ی کە دەنگی منی لێو دەھات. زۆری نەماو بو کەشتییەکەمان ببێ بەژێر ئاوەکەو... بەلام من ھەر قسەم پێ دەگوت و، خەوش ونەنگیبی ئەوم دەرەخست. ئەویش ھێچی بۆ نەمایەو، داخی دلی خۆی پێ برپێژی، ئەو نەبێ کە پەنا بەرێنە بەر (پۆزیدۆن) ی خودا، تۆلە ی بۆ بکاتەو - خودایش گوتی لێ بوو، بەلێنی دایێ کە نزاکە ی گێرا دەبێ!...

«پاش ئەو کەشتینیە دورگە ی (ئەیلۆس). ئەم خودایە زالە بەسەر ھەموو بایەکدا... ھەمانەکی دامی، ھەرچی بایەک بۆ پۆیشتنی کەشتییەکەمان خراپ بوو، خستیە ناویەو و دەرکی گرت دا. دەمی ھەمانەکە ی بەدەزوویەکی سیمین بەست، کە بەرگە ی ھیچ دەست لێ دانێکی نەدەگرت. پاش ئەو بایە پۆژئاوایییەکانی خۆی نارد، بۆ ئەمە ی بەر و نیشتمانەکە کەشتییەکەم ببەن. تا نۆ پۆژی خشت بەخۆشییەو و رامانبوارد. لە پۆژی دەھەمدا زەویی نیشتمانە خۆشەو بیستەکەمان بەرچاو کەوت تەنانت نەتەوێکە ی خۆمان دەدی: ئاگریان بۆ ھەلدەگێرساندین کە رابەر بێ بۆمان بۆ دەرگای بەندەرەکە. لە دلخۆشیی خۆم و ماندووییەو، خەو دایگرتەم... کاتێ کە نوستبووم، زرتوانەکانم لەسەر توورەکەکی (ئەیلۆس) لێیان بوو بوو مەقۆ. ئەوانە وایان زانیبوو: ئەوێ لەناو توورەکە کە دایە، دیارییەکی بەنرخە و، پرە لە زێر و زیو! دوا یی لەسەر چلیی خۆیانەو دەمی توورەکەکیان کردبوو... ئەو بایانەیش کە لەناو توورەکەدا بەندکرابوون، بەھەموو ھێزو ھەرەتی خۆیانەو دەرپەرپوون.

کاتیکیان زانی، ماویەکی گەلێ دوور کەشتییەکەمانیان گێراو تە پاشەو و بۆ ناو پراستی دەرپاکە!...

«پاش چەند پۆژێک گەشتینیە دورگە ی ژن خودا یەک کە ناوی (سیرک) بوو. نیوێ پیاوێکانم ناردە ناو دوورگەکەو تاقیی بەکەنەو.

ئەوانیش پۆیشتبوون تا گەشتبوونە کۆشکی (سیرک)... ژن خودایش بەروویەکی خۆشەو پێشوازی کردبوون و، میتوانداریشی کردبوون. جۆرە مەینیکیشی دەرخوارد دابوون کە بیھۆش داروویەکی تاییەتی تیکەل کردبوو. ئەم مەپە بۆ ئەوێ دروست کرابوو، کە نیشتمان و خێزانی خۆیان لەبیرباتەو!...

دوا یی چاویەستیشی لەگەڵ بەکارھێنابوون، داردەستەکە ی خۆی پێداکێشابوون. بووبوون بەبەراز. بەلام ھۆشی مەرفانەیان پێو ماووەو...! منیش کە تەماشام کرد زۆریان پێ چوو، نەگەرانیو، شیرەکە ی خۆم ھەلگرت و پروم کردە کۆشکەکە بەلام لە رێگادا (ھورمسی خاوەن پێلاو زێر) م بەرچاو کەوت.

لەوێ ئاگاداری کردم کە پیاوێکانم چییان بەسەرھاتووە. گیایەکی تاییەتیشی دامی کە لەچاو بەست کردنی (سیرک) م بیاریزی.

دوا ی ئەوێ ئامۆژگاری یشی کردم: ھەرکاتێ داردەستەکە ی خۆی لە پرومدا بەرز کردەو، منیش شیرەکەمی لێ ھەلکێشتم.

ئەوسا كە ئەوئش لئىم دەپارپتتەو و داواى چاوپۆشئىم لئى دەكات و دەشئى بەدۆستىم؟... ئەمانەئش هەموو رووىان دا... ئىتر (سىرك) چاوبەستەكەى خۆى هەلۆهشاندەو. پىاوەكانى منئش وەك خۆيان لئى هاتەو!... ئىمەئش هەموومان تا سالتىكى خشت، لەگەل ژن خودا دا لەناو ئەو دورگەيەدا ژباين!...

«كە سالتەكە تەراو بوو، تكام لە (سىرك) كرد رتيمان بدات پړۆئىنەو. گوتى باشە. بەلام بەومەرجهى: لەپئش رۆئشتنماندا بچئىن بۆ خاكى (هئىدس)، تا لە پىرە كۆپرەكەى ئەوئ، (تئىرسىياس) بئرسن، پاشەرۆژتمان چىه و بچ رتگايەكدا بړۆئىن... منئش بەلئىم داىه كە بەگوئى بكەم و، دەستمان كرد بەرۆئشتن. كاتئى گەئشتئىنە ئەو جئگايە، خۆمان لەو پەرى جىهاندا دى. لەوئدا تەم و مژ هەموو لايەكى داگير كردبوو... منئش چالئىكم هەللكەند و، خوئنى مەرپە كوشتى يەكانم تئى رشت. ئىتر هەر ئەوئندە گىيانى مردووەكان بۆئى ئەو خوئىنەيان كرد، هەمووىان لەنرئىكى كۆبوونەو، لەناو ئەو گىيانەدا بووك هەبوو. لاوى هەرزەكارى بئى ژن هەبوو. پىرى بەسالداجوو هەبوو. هەروەها كچانى جوانئش هەبوون...

بەلام من شىرەكەى خۆم هەللكىشاو چوومە نرئىك چالەكەو. بەگىانەكانم گوت: كەسىان لە چالەكە نرئىك نەكەونەو، تا من لەگەل پىاوە پىرەكەدا (تئىرسىياس) گفئوگۆ دەكەم!... كە سەرنجم دا لەناو گىيانەكاندا گىيانى داىكمى تئىداجوو. كاتئى كە چووم بۆ جەنگى (تروادە) ئەو مابوو. كە ئەوم دى بەو رەنگە، دەستم كرد بەگرئان... لەگەل ئەوئشدا، زۆرم لئى كرد لە خوئىنەكە نرئىك نەبئتەو، تا من پىرەكە دەبئىم!.

«دواى (تئىرسىياس) هات. داردەستئىكى زئىرئىنى بەدەستەو بوو. دەستى كرد بەخواردنەوئى خوئىنە رەنگ تارىكەكە، كە لە ناو چالەكە دابوو... ئنجا دەستى كرد بەلئىكدانەوئى دوارۆژى من. گوتى:

«تەنگانەت زۆر دئتە رئ. بەلام تۆ و پىاوەكانت لە تواناى تاندا هەيە بئى وەى بگەنەو مالى خۆتان، ئەگەر بەتەنگ ئەوئە بن. كە گەئشتئىنە دورگەى (تئىناسىيا) زيان بەئازالەكانى نەگەبئىن. چونكە ئەو ئازالانە لەبەرەى (هەلىوس)ى زئىرئىن.

بەلام ئەگەر بئىتو ئازارئىكى ئەو ئازالانە بدن، خۆئشتان و كەشتى يەكەئشتان تووشى سەرگەردانى دەبن. تەنانەت ئەگەر خۆئشت بەزئىدوئىتى دەرباز ببئىت و بگەيتەو جئگەى خۆت، لە دەست دەردى سەرى رزگار ت نابئىت. لە شىوئەيەكى وادا چاوت بەخئىزانەكەت دەكەوئتەو كە هەموو لە خەفەت و سزادا بتلئىنەو.

تەنانەت ئەگەر بگەيتە ئەوپەرى تەمەنى خۆئشت، هەر لەناو زئىدا تووشى مەرگ دەبئىت!...».

لەپاش ئەمەى پىرەكە لە لئىكدانەوئەكەى خۆى بووئەو، هەموو جۆرە ئازارئىكم هاتە پئش چاو، كە لە ناو دۆزەخدا بەر پىاو خراپان دەكەون. ئەو دئمەنانە ئەمەندە ناخۆش و پىر ئازار بوون، هئىچم بۆ نەمايەو ئەو نەبئى كە لەو شوئىنە دەربازبئىم و بچمەو ئەو ناو كەشتى يەكەم. داواى ئەو دەستمان كردەو بەكۆچ كردن و، بايەكى لەسەر خۆئش كەشتىيەكەمانى بەناو ئاوەكەدا دەبرد.

(سىرك)ئش لەو پئش ئامۆژگارىى كردبوئىن كە خۆمان لە بووكەكانى ناو زرى بپارئىزئىن و گوئى نەدەئىنە بانگ كردنە خۆشەكەيان كە چەواشەمان دەكەن و بۆ دەردى سەرى كئىشمان دەكەن. هەروەها ئئىمەى ترساندبوو لەوئى توخنى كئىلگەى گولزارى ئەو بووكانە بكەوئىن... كاتئى لە دورگەكەى ئەوانە نرئىك بوئىنەو، مئىوم توواندەو و گوئچكەى پىاوەكانى خۆم پئى گرت، تا گوئى يان لەو بانگ كردنە چاووراوكەرە نەبئى. پاشان پئىم گوتن: بە (كۆلەگەى كەشتى يەكەو بەم بەستئەو تا لەو دورگە سامناكە تئىدەپەرئىن. ئەگەر زۆرئىشم لئى كردن گرتئى گورىسى بەستئەوئەكەم نەكەنەو!...) ئەمەئش بەراستى رووى دا. چونكە هەر ئەوئندە نرئىك ئەو دورگەيە بوئىنەو، بووكەكان بەدەنگئىكى شئىرئىنەو بانگئىان كردم، لئىم دەپارانەو بۆ ئەوئى ماوئەيەك لە لايان بمئىنەو. منئش يەجگار دئم پئى يان سووتا. دەموىست خواستەكەم بەجئى بئئىم. پىاوەكانم تئىگەياندا، بەدەست، گورىسەكەم لئى بكەنەو... بەلام ئەوان بەگوئى يان نەكردم.

لە جىاتى ئەوئى بەرەللام بكەن، گورىسى ترئىشئىان هئىناو پئى يان بەستەوئە. بەو جۆرە هئىشتئىانمەو تا لە ناوچەى مەترسى تئىپەرمان كرد!...

«دواى گەئشتئىنە دورگەى (تئىناسىيا) كە لە وئدا ئازالەكانى (هەلىوس) دەلەوئەران... منئش چاوى پىاوەكانى خۆم ترساندا، كە بەپئى ئامۆژگارى يەكەى پىاوە پىرەكە بچوولئىنەو... ئەوانئش بەلئىئىيان دا: توخنى ئەو ئازالانە نەكەون... كەچى جارئىكئىان لە كاتى جىابوونەوئەمدا لەوان، بەدكارئىكئىان هانەى دابوون و، برسئئئش كارى لئى كردبوون، هەندئىك گايان سەربرئىبوو و خواردبووىان!... كە (هەلىوس)ى گەورەئش ئەوئى لئى دئبوون، رقى لئىيان هەلسابوو. سكالائى خۆى بردبوو بەر (زئىفس)، كە گەورەى خوداكان بوو. لئىئشى پارابوئەو كە سزائى ئەو كەسانە بدات كە زۆردارئىيان كردوئە و زىانئىان بەمەر و

مالا ته که ی گه یاندووه. (زئفس) یش به لئینی دابوو یی که خواسته که ی جیبه جی بکات... به م رهنگه، هر ئه وهنده دهستان کرده وه به ریشتن به ناو زیرکهدا، گیره لوو که یه کی توند و تیژ هه لی کرد و که شتییه که مانی شکاند و خویشمان و ئه ویشی خسته ژیر ئاوه وه، ته نیا من نه بی!... دوا ی ئه وه به دهم شه پوله کانی زیرکهد وه ئا و بردمی تا له که ناری دوورگه ی (کالیبسو) فرتی دام... ئیتر له ویدا بووم به به نده ی خاوه نی دوورگه که هه شت سالی خشتی تیدا مامه وه... دیاره خویشان له وه ئاگادارن که له و ماوه یه دا چیم به سه رها تووه. که واته پیویست به دووباره کردنه وه ی ناکات!...».

۳

کاتی که (ئودیسیۆس) ی پالنه وان له سه ر گوروشته که ی خوی بووه وه، گوئی گرکان که بریتی بوون له گه وره ی دوورگه که و خانه دانه پایه بلنده کانی ئه وئ، هه موویان بی دهنگی دایگرتن و، به زهیی یان پییداها ته وه... پاش ئه وه، فه رمانداری دوورگه که فه رمانی دا که شتییه کی خوش دهویان بۆ ئاماده کرد که ده موده ست هه لیبرگړ و بیباته وه بۆ نیشتمانه که ی خوی له (ئیناکا) دا... (ئودیسیۆس) یش هه ر ئه وهنده گه یشته که ناری ده ریای نیشتمانه که ی خوی و، راکشا، توژیک ماندووی به سه یته وه، ژن خودا (ئه تینا) خوی بۆ ده خست. (ئه تینا) ی چا وکال، هه موو که ی نه وه ی نه یه کی بۆ گێر ایه وه له بابته ژنه که یه وه، (بنیلوی)، که چۆن خانه دانه کانی (ئیناکا) ره نجیان داوه بۆ ئه مه ی دلئ کیش بکه ن و دلداربی له گه لدا بکه ن! پاشان ئامۆزگاری کرد که له جلوه رگی گه دایه کدا خوی بگۆرئ، که ته و او پیربوو بی، بۆ ئه مه ی هه موو شتییک به چاوی خوی ببینی!...

(ئودیسیۆس) یش وه ک (ئه تینا) پیی گوتبوو خوی گۆری.

ئنجا له رتگیاهه کی چۆلوه وئ و به رده لانه وه، رتگیای گرت به ر و، چو بۆ کۆلیستی به رازه وانیک که خوشی ده ویست. به رازه وانه که ناوی (یوما یوس) بوو. که گه یشته لای، خوی لی ئاشکرا کرد.

ئه ویش میواندارییه کی ناوازه ی کرد. به ریکه وت له و ده مه دا کوری (ئودیسیۆس) یش که ناوی (تیلماخوس) بوو ها ته ناو کۆلیته که وه. کاتی که (ئودیسیۆس) ی باوکی خوی ناسییه وه، له گه ل باوکی دا ده ستیان کرده ملی یه ک و به گه رم و گوریه کی باوک و کورانه وه چاکوچۆنیان له گه ل یه کتردا کرد... له خویشاندا، فره یسکی کامه رانی رژایه ناو چاوه کانیانه وه... له پاش ئه وه هه ردووکیان رتوشوتنیکیان دانا که گه له کۆمه کیی ئه و

خانه دانه به چنگه زۆرداران هه لبه وشینه وه، که چاویان بریبه وه ژنه دلسوژه که ی!... ئه و خانه دانه به دخوانه، له و شه وده دا خه ریکی رازاندنه وه ی جی ئاهه نگیتی نان و چیشته خواردنی خویان بوون له مالی (ئودیسیۆس) دا، که پر بوو له دهنگه دهنگ و قاوو قیژ... پالنه وانه جل گۆراوه که یش که خوی خستبووه شتیه ی خوازه لوکیکی پیره وه خوی گه یانده ئه وئ. له به رده م ده روازه ی خانوه که دا دانیشت، داوا ی نانی کرد... پاش ئه وه هه لیکی ده سته ووت، خوی فرتی دایه ناو ماله که ی خویه وه. به لای سه گه پیره که ی خۆیدا تیه پری، که ناوی (ئهرجوس) بوو. سه گه که له تا و ژانی له شی خوی راکشا بوو. نه خوش که و تیبوو.

جی و جانه وهر له ناو له شیدا ده بزوو تنه وه. سه گه که گه وره ی خوی ناسییه وه. به لام توانایی ئه وه ی نه بوو هیچ بکات. هه ر ئه وهنده ی پی کرا کلکی بۆ به قیئنی، به ناوی (خوش هاتی) یه وه!.

هه رچی پیاهه خانه دانه کانیش بوون، که مه ستی ئاهه نگه که بوو بوون، هه ستیان به (ئودیسیۆس) نه کرد. هه ر وایانزانی خوازه لوکیکی پیره و بۆ ئه وه ها تووه گۆشتیان لی بخوازی.

ئه وانه هه موویان به خشیشیان پی دا، یه کیکیان نه بی، که له هه موویان ده و له مه ندر و پایه گه وره تر بوو. ناوی (ئه نتینوس) بوو. ئه م پیاهه پییدا هه لشاخا. بیجگه له وه ته ختی دانیشتنیکیشی پیدا مالی. پالنه وان (ئودیسیۆس) یش به ملکه چییه که وه له و ریسوا کردنه ی بیده نگ بوو، به لام له دلئ خۆیدا پر یاری دا که تو له له و ناکه س به چه یه بکاته وه! هه ر له و کاته دا (ئه تینا) نیازتیکی خسته دلئ (بنیلوی) یه وه که سنووریک دانی بۆ چاوه روانییه بی به ره که ی خوی بۆ میرده ون بووه که ی. که وانه گه وره که ی میرده که ی خوی به یینیته ده ره وه بۆ ناو هۆله گه وره که ی مالی خویان، له گه ل رسته یه ک تیردا. بۆ ئه وانه یش که ها توون بیخوازن ئه وه ئاشکرا بکات، که هه ر کامیکیان بتوانی که وانه که به یینیته وه یه ک و تیری پی بهاویژئ، شوی پی ده کات و ده موده ست له گه لیدا ده چیسته وه بۆ مالی خویان!... کاتی که (بنیلوی) ئه وه ی له هه مسوان ئاشکرا کرد، هه موویان ئه و دیان پی خوش بوو. (ده م خوشی) یان لی کرد. به لام که ده ستیان دایه که وانه که، که سیان نه ییتوانی بینوشتینیته وه!... هه ر ره نجیکیان له و پیئاوه دا به با چو!... له و کاته دا خوازه لوکه که (ئودیسیۆس)، له ناوه راستی هه موویاندا خوی ده رخست. که وانه که ی گرت به ده سته وه. هه رچی له ویدا بوو ده ستیان کرد به تیز پی کردن و پیکه نین!...

به لām كه چاويای پيښكوت كه وانه كه راده كيشي و به ناساني تيره كه ي پي ده ها ويژي، دهنگه دهنگ و قاووقيره كه يان گور و بوو به بي دهنگيه كه سهرسور هينه ر!... دواي نه وه (ئوديسيوس) په لاسه كاني له بهر خوي داهند و، راستيي خوي لي ناشكرا كردن!... هيز و هرهت و به چنگي خوي بو دهر خستن. (تيلماخوس) ي كوريشي به خوي و دهستيگ جلوه رگي رهنگ مسي برسكه داره وه، شهننگ و شوخانه چووه پال باوكي.

(ئوديسيوس) ي پالنه وان كه وانه كه ي خوي راكيشا و يه كه م تيري خوي گرته گهر دني دوژمنه كه ي، كه ناوي (نه نتيونس) بوو.

پيكاي به خوي و جامه مه يه كه وه كه خهريك بوو ده بخوارده وه... (نه نتيونس) كه وته سهرزه وي و گه وزا له ناو خويني خويده... له و كاته دا كه كه وتبووه گيانه لاوه وه، دواجو له ي ده كرد، پييه كاني كه وتن له ميژه كه و سهره ونخووني كرده وه. (نه نتيونس) له وده هه له يه كيكي سهر پراوي ده كرد... دهنگه دهنگ پيدا بوو. دانيشتوان شله ژان و كه وتنه جووله جوول. نهواني تربش هه ستانه سهر پي و توقين. هه سهر ي نه م لاو نه ولاي خويان ده كرد. ده گه ران بو نه و ږم و زرتيانه ي به ديواره كانه وه هه لواسرا بوون. به لām (تيلماخوس) ي فيل زان هه له زووه وه نه وانه ي شار دبووه وه!... ئيتر نه وسا كه پياوه به دخووه كان شيره كانيان هه لكيشا و ميژه كانيان هه لگرت و كريدانن به قه لغان و هور وژميان برده سهر (ئوديسيوس)، تا پر به دل كوشتاري له گه لدا بكن... به لām (ئوديسيوس) يه ك به يه ك به تيره كاني خوي ده ي نهنگا وتن... كورپه كه شي (تيلماخوس) ږميكي دريژي گرتبوو به دهسته وه ياريده ي باوكي خوي دده. دهس و پيوهنده دلسوژه كانيشي پشتيان ده گرت، هه رچييه كيان له دهست هات، له فيل و له دهست وه شانندن، يارمه تي يان دا. هه ر كه سي مابووه وه له به دخووه كان، بهر چه كي نه وان ده كه وتن و، ده كوژران و له ناوده يران... تا گه يشته راده يه كي وه ها خوينه كاني نه و خوي پيانه وه ك جوگه له به سهر زه ويده ده هاته خواره وه. ته نانه ت نامانه ناوازه كاني خورشته نايابه كانيش كه بو نه و نان و خوانه ناماده كرابوون، خوينه كان به سهر باند اړژان و پيسان كردن!...

كاتيكي شي قه لاچو له هه موويان خراو له دوژمنه كاني (ئوديسيوس) يش كه س نه مايه وه نه كوژري، پالنه واني مهر د و لير چو بولا ي ژنه داوين پاكه، دلسوژه، به نارامه كه ي خوي، (بنيلوي) و به گه رموگوريه كه وه دهستي كرده گهر دني و، خوشه ويستي و ناواتي ده سالاني خوي پي دامر كانه وه!...

پیاوی چاره‌نووس

چیرۆکی هه‌ست بزۆینه. راستی په‌رست و وێژه‌وانی هونه‌رمه‌ند، به‌رناردشۆ، سه‌ره‌ستانه و ئازایانه، بیروباوه‌ری خۆی ده‌رپه‌یه به‌رامبه‌ر ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان و، شه‌روشه‌ر و، داگیرکردنه‌کانیان.

به‌رناردشۆ نووسیویه‌تی

ئه‌م نووسراوه

نووسراوی (پیاوی چاره‌نووس)، چیرۆکی لاساییکردنه‌وی میژووپی به‌ناوبانگه. یه‌کیکه له‌ شاکاره‌کانی نووسه‌ری گه‌وره و به‌ناوبانگی ئینگلیز. (به‌رناردشۆ)،^(۱) له‌ شیه‌یه‌کی پر به‌زمه‌په‌زم و گه‌مه و پێکه‌نیندا، که‌سایه‌تی (ناپلیۆن بۆناپارت)ی سه‌ره‌له‌شکری فه‌ره‌نسه‌یی و سروشتی داگیرکه‌ران له‌ سه‌ربازانی جیهانت پێشکه‌ش ده‌کات. پر به‌ توانج و پلار و سه‌ره‌زنه‌شتکردن بۆ (داگیرکه‌ران) و، پریشه له‌ په‌ند و ئامۆژگاری و چاوکردنه‌وه بۆ (گه‌لان)، که‌ خۆیان له‌ فروفیلتی سه‌رکردانی له‌شکری داگیرکه‌رانی جیهان بپاریزن، وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ایی ئینگلیز و فه‌ره‌نسه‌ی سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیستهم، که‌ ئه‌و جوژه داگیرکردانه تییاندا روویداوه. (به‌رناردشۆ)، خۆی له‌ بنه‌چه‌دا سۆسیالیه‌ستیکی (ئێرلاند)یی بوو که‌ خاکه‌کی له‌ ژێر ده‌ستی ئینگلیزه‌کاندا بوو. به‌لام له‌ وێه‌وه‌ی کردبوو بۆ (له‌نده‌ن) و، له‌وێدا ده‌ژیا. ئه‌و دژی ئه‌و جوژه یاسایانه بوو که‌ له‌ سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیستهمدا، نه‌ته‌وه‌کانی جیهانیان ده‌برد به‌رپه‌وه. هه‌روه‌ها دژی ئه‌و سه‌رکرده و فه‌رماندارانه بوو که‌ به‌شیه‌یه‌کی نا‌په‌وه‌ها تبه‌سونه سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانداری و، له‌به‌ر ناشیته‌ی و به‌دخوویی خۆیان زۆر و سته‌میان له‌ گه‌له‌کانی خۆیان ده‌کرد. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) ده‌یویست فه‌رمانداره‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کان، له‌ پیاوانی خۆینه‌وه‌ار و شیرین کردار و تیگه‌یشه‌شتوو بن، نه‌ک له‌ نه‌خۆینه‌وه‌ار و

تینه‌گه‌یشه‌شتوو. ئه‌و جوژه یاسایه‌کی وای ده‌ویست له‌ جیهاندا به‌رپا بێ، که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی (سۆسیالیه‌ستی) و (دیوکراتی) دا به‌زرێ، له‌ سنووری (دادپه‌روه‌ری) و (خوداناسی)ش نه‌چێته‌ ده‌ر، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر وه‌ک یه‌ک، هه‌روژمی ده‌برده سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌اییانه‌ی زۆر و سته‌میان ده‌کرد و، گه‌له‌کانی خۆیان ده‌چه‌وسانده‌وه، چ فه‌رمانه‌وه‌ایییه سه‌رمایه‌داریه‌یه‌کان بوو بن، چ فه‌رمانه‌وه‌ایییه کۆمونیسته‌کان. (به‌رناردشۆ)، هه‌مووده‌م پشتیوانی مافه‌کانی مرۆڤایه‌تی بوو وه‌ک (سه‌ره‌ستی) و (ئازادی) و (کامه‌رانی)، چ له‌ناو خاکه‌کی خۆیدا بوو بێ، چ له‌ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا. (به‌رناردشۆ) نووسه‌ریکی زانا و راستی په‌رست و هونه‌رمه‌ند بوو. نووسه‌ریکی شۆرشگێڕ بوو. به‌لام دژی خۆین رشتن و شه‌روشه‌ر بوو. پشتیوانی ناشتی و دۆستایه‌تی ناو گه‌لان بوو. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) و (تۆماس مۆر) و (بوودا) خه‌وی به‌جیهانیکه‌وه ده‌بینی که‌ دوور بێ له‌ (تازار) و (هاوار) و، ئازادیش بێ له‌ (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆینه‌وه‌اری). به‌واتایه‌کی تر ده‌یویست جیهانیکی (ئاوه‌دان) و (کامه‌ران) پێک بێ له‌ گه‌ل (ئازادی)دا بۆ هه‌موو دانیه‌شتوانی جیهان. ئه‌م نووسراوه له‌ چاکترین به‌ره‌مه‌می (به‌رناردشۆ)یه، که‌ پێشکه‌شی خۆینه‌وه‌ارانی کوردی بکه‌م. هه‌وادارم به‌خودا که‌لک و خۆشی لێ وه‌ربگر.

شاکر فه‌تاح

سلیمانی - ۱۹۶۶/۲/۹

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینه‌وه‌اری کورد)

(۱) شۆ (جوژج برنار) ۱۸۵۶-۱۹۵۰: رۆمان و شانۆیی نووسیکی ئێرله‌ندی بوو، له‌ (دبلن) له‌ دایک بووه، ریتیازی توانج و گالته‌بازی له‌ نووسیندا گرتوه‌ که‌چی په‌شبینیش بوو، له‌ ۱۹۲۵دا پاداشتی نۆبلی له‌ ئه‌ده‌بدا به‌ده‌سته‌یتنا... له‌ به‌ره‌مه‌کانی: پیاوی چاره‌نووس، قوتابی شه‌یتان، چه‌ک و پیاو، جگه له‌ نووسین و کتییی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی.

ئېمە لە پوژى دوانزەھەمى مانگى بەختەباران (مايس)ى سالى ۱۷۹۶ دايىن... لە گوندى (تافاتسانو)، كە كەوتۆتە سەر ئەو پىگايەى لە ناوەند (لوودى) و (میلان) دايە، لە بەشى ژوورووى خاكى ئىتاليادا... پوژىش لە نيوەرۆ لايداو، ھەلھاتوو بەسەر دەشتى (لۆمباردى)دا، كە خەرىكە لە گەرمندا گر دەگرئ. بەرپۆزىكىشەو سەيرى شاخەكانى (ئەلپ) دەكات بەتيلايىيەكى چاويشەو دەنوارپتە دىھاتەكانى مېروولەكان. بېزارىش پېشان نادات لە خەوالووى سويندخوارەكان، كە لە گوندەكانى ئەو ناوەدان. لەوھىش وەرس نابى كە كلىساكان بەساردىكەو بەرەو پىرى دەچن! بەلام پوژ بەچاويكى يەجگار سووكەو سەيرى لەشكرگاكاني دەكرد، كە تىپ و تىرەى دوو جانەوهرى بەدخويان تيدا كۆبوو بوو... ئەوانەش لەشكرەكانى (فەرەنسە) و (نەمسە) بوون! چونكە لەپېش ئەو دە بەدو پوژ، نەمسەيىبەكان تىكۆشاپوون، بەرى فەرەنسەيىبەكان بگرن و نەھىلن بپەرينەو بەسەر ئەو پردە تەنك و تەسكەدا كە لەسەر رووبارەكەى نزىك بە (لوودى) دامەزرا بوو. بەلام فەرەنسەيىبەكان كە لەژىر سەركردەيى ئەفسەرەيكى لاودا بوون كە ناوى (ناپليۆن بۆناپارت) بوو، تەمەنى بىست و ھەوت سالان بوو، گوپيان نەدايە گوللەباران، بەسەر پردەكەدا پەرينەو و چوونە ئەو بەرەو ئەم ئەفسەرە لەوانە نەبوو پۆز لە دەستوورى شەركردن بگرئ. فەرمانى دا تۆبى گەورەيان گرته نەمسەيىبەكان. خۆبشى بەدەستى خۆى لە تۆب تىگرتنەكەدا يارمەتى جەنگاوەرەكانى خۆى دەدا...

لە راستيدا، (ناپليۆن)، خۆى ئەفسەرەيكى تۆپچى بوو. لەو پېشەيدا تەواو شارەزا بوو بوو، ھونەرى تيدا دەنوواند. لە سەردەمى پېشودا لە فەرەنسەدا، مەشقى لەسەر تۆپچىتى كردبوو. لە ھونەرەكانى سەربازىيشدا تەواو پىگەيشتبوو... واتا: لە ھونەرى خۆ دوور خستەو لە فەرمانى سەرشاندا و، لە ھونەرى چەواشەكردنى (پارە گوڤەرەو) لە پارە بەختكردندا، بۆ ھاتوچۆ و گوڤرانەو و، لە ھونەرى ھەلسەنگاندنى جەنگيشدا بەزۆرى و كەمى دەنگە زلەكانى تۆپەكان و دوکەلە گەورەكانيانەو تەواو شارەزا بوو...

ئەم ئەفسەرە لاو لە ئەندازەبەدەر خۆى لە كار و فرماندا دەچەوساندهو، لە كەينەوبەينەى گشتييشدا تەواو لە سروشتى مەرقايەتى تىگەيشتبوو... بىجگە لەمانە، خاوەنى ئەندىشەيكى فراوانيش بوو. بەلام ئەندىشەكانى خۆى لەسەر بنچىنەى ھىچوچوچ دانەدەمەزراند. ھەرەھا لاويكى شت داھينەرىش بوو. بەلام نە باوەرى ھەبوو، نە

دەستووزى، نە نىشتمانپەرەوهرى ھەبوو، نە ھىچ بېروباوەرىكى گشتى!... ئەوھىش لەبەر ئەو نەبوو، كە (ناپليۆن) نەيتوانى بى لەو بېروباوەرە تى بگات. نە بەپىچەوانەو، ئەو ھەر لە مندالەيەو لەو بېروباوەرە ھەموويان تىگەيشتبوو. بەلام بەھۆى ئەوھىش كە لاسايىكەرەوھەيكى ھونەرمەند بوو، دەيتوانى ئەو بېروباوەرە زۆر بەچاكي بخاتە كار بۆ كەلگى خۆى. (ناپليۆن) لەو دەا ھەرەك لاسايىكەرەوھەيكى شارەزا و كاروبار ھەلسوورپنەرىكى وريا وا بوو، دەيتوانى يارى بەھەموو باوەرىك بكات بۆ كەلگى خۆى!...

ھەژارى و بى بەختى و سەرنەكەوتنى پەيتا پەيتايى، كە بوو بەنوسراودانەرىك سەرزەنشتكردن و شەپازللە ليدان و رېسواكردنىشى كە بوو بەفەرمانبەرىكى بچووك، سەرشكىنەكردن و سزا پيدانېشى كە بوو بەئەفسەرەيك... ئەمانە ھەموو ناپليۆنيان فيرى ئەوە كردبوو كە بى بەناپاكيكى وا كە كەس پەنجە لە پەنجەى نەدا!... ئەمانە ھەموو ناپليۆنيان لە لەخۆيائى بووندا قال كردبوو!... ھەرەھا ناچارىشان كردبوو كە پەى بەو ببات كە جىھان ھىچ نابەخشىت بەو و ھاوتاي ئەو، ھەتا بەزۆر لى نەستين. كەواتە جىھان لەم پرووھە بى ترسنوكى و بى لەخۆيائى بوون نىيە!... لەبەر ئەو ناپليۆن كە تۆپچىيەك بوو زرنىگارى مندالانەيشى دابوو بەر تۆپ، ھىچ بەزەيىيەكى پيدا نەدەھاتەو، خۆى وا لى كردبوو كە كەلگىكى لىو پەيدا بى...

لە راستيدا، زۆر گرانبە بۆ ئىنگلەتەرە، لەوساوە تا ئىستا كە ژباو، جاروبار بېرى لەو نەكردبىتەو، كە چەند تووشى زبان ھاتوو، بەھۆى ئەوھىش كە بى بەش ماوەتەو لەوھى كە ئەم پياو نەيشكاندوو!

ئەوھىش ھەيە لەو پوژانەى مانگى بەختەبارانى سالى ۱۷۹۶دا، ئەم ئەفسەرە لاو، تازە پايەى بەرز كرابووھە بۆ (سەرلەشكرى). ئەم پايەيەشى بەسايەى ژنەكەى خۆبەو دەست كەوتبوو، كە توانىبووى كار بەدەستەكانى فەرمانرەوايى فەرەنسە چەواشە بكات. بىجگە لەو لەو سەردەمەيشدا ئەفسەرەكان كەم دەست دەكەوتن. چونكە لەپاش ھەلگىرساندنى شۆرشى فەرەنسە ھەموويان رەويان كردبوو بۆ دەرەوھى فەرەنسە!...^(۱)

(۱) سەرەتاي رستەكە دەبوو ئاوبى... بىجگە لەو لەو سەردەمەيدا ئەفسەر لەناو لەشكردا كەمبوو... چونكە...

به لّام هۆی هه‌ره گه‌وره‌ی پایه به‌رزبونه‌وه‌که‌ی ئه‌وه بوو که تازه باوه‌ری هه‌تا بوو به‌نرخ‌ی تۆپ‌گرتن له‌که‌سانی تر!... له‌شکره‌که‌یشی که ئه‌وه‌نده په‌شۆکاو و سه‌رلێشیتواو بوو، ده‌بوو هه‌ندیک له‌نووسه‌ره‌کانی ئهم سه‌رده‌مه‌ی به‌ئینایه سه‌رسورمان، که ته‌ماشای (ناپلیۆن) و ده‌که‌ن، که ئه‌گه‌ر پیاویکی گه‌وره نه‌بوایه، ئه‌و شاهه‌نشاهییه‌یه گه‌وره‌یه‌ی فه‌ره‌نسه‌ی بۆ دانه‌ده‌مه‌زرا!... به‌لّام (ناپلیۆن) ئه‌وساکه هه‌شتا نه‌بوو بوو به‌شاهه‌نشا. ئه‌وساکه، ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ویست که هه‌یز و ده‌سه‌لاتی خۆی بنوێنێ به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کانیدا. له‌به‌رچاوی ئه‌وان خۆی و پێشان ده‌دا که پیاویکی به‌زه‌بروزه‌نگه. به‌لّام ئه‌و هه‌شتا نه‌گه‌یشتبووه ئه‌و پایه‌یه‌ی که بتوانی له‌شێوه‌یه‌کی سه‌ربازانه‌دا فه‌رماندارییان به‌سه‌ردا بکات. واته‌ به‌هۆی دارکاربکرده‌وه به‌قه‌مه‌چییه‌کی پۆلیسییه‌وه!... له‌سه‌رده‌می خونکاریدا، له‌فه‌ره‌نسه‌دا سه‌ربازه‌کان هه‌تا چوار ساڵ مووچه‌کانیان دواخرا. به‌لّام که شۆرشێ فه‌ره‌نسه به‌رپا بوو ئه‌و ره‌وشته‌ی پێ گۆڕین به‌ره‌وشتیکی تر! له‌وه پاش مووچه‌یان هه‌ر نه‌ده‌درايه!... مه‌گه‌ر به‌لێنیان بدانایه، یاخود نه‌یشتان دۆستیان پێشان بدانایه!... جا له‌به‌ر ئه‌وه (ناپلیۆن) که خۆی گه‌یاند هه‌شاخه‌کانی (ئه‌لپ)، سه‌ربازه‌کانی هه‌موو بێ پاره‌وپول بوون، جلوه‌رگیشیان شروپ بوو. له‌به‌ر ئه‌وه خۆیان پێ نه‌ده‌گیرا که زۆر ملکه‌چی بنوێن بۆ یاسا و رێکوپێکی. نه‌خوازه‌لا که ئه‌و رێکوپێکییه‌یش له‌لایه‌ن که‌سیکی واوه فه‌رمان ده‌دا که سه‌رله‌شکرێکی تازه‌قه‌لا بوو!... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا ناپلیۆن ئهم باره‌ی له‌هه‌زار تۆپ پێ باشت‌بوو!... له‌به‌ر ئه‌وه به‌سه‌ربازه‌کانی خۆی و ده‌گوت: (ئێوه ئازایه‌تی و نه‌یشتمانه‌روه‌رییه‌کی زۆرتان هه‌یه. به‌لّام نه‌پاره‌وپولتان هه‌یه، نه‌جلوه‌رگ. خواردنیشتان به‌جگاره‌ناته‌واوه. به‌لّام له‌ (ئیتالیا) دا ئهم هه‌موو شتانه‌تان ده‌ست ده‌که‌ویت. بێجگه‌ له‌وه گه‌وره‌یشتان به‌رێوه‌یه!... ئهم هه‌موو شتانه‌یش له‌توانایی هه‌موو له‌شکرێکی دڵسۆزا هه‌یه ده‌ستی بکه‌وی، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر سه‌رله‌شکرێکی وایشیان هه‌بێ که تالانه‌کردن به‌مافیکی سروشتی دابنێ بۆ سه‌ربازه‌کانی... که‌واته رۆژه‌کانم، ده‌ی هه‌لمه‌ت ببه‌ن بۆ پێشه‌وه!...).

ئه‌نجامی ئه‌مه‌یش به‌وه گه‌یشت که ناپلیۆنی زۆر دڵخۆش کرد، چونکه له‌شکره‌که‌ی ناپلیۆن به‌ناو ئیتالیا دا تێپه‌ری کرد. سه‌ربازه‌کان به‌رۆژ شه‌ریان ده‌کرد. به‌شه‌ویش ده‌رێشتن به‌رێگا دا. رێگای ئه‌مه‌نده‌ دوور و درێژی‌شان ده‌بری، که پیاوی ده‌هه‌ینایه سه‌رسورمان بۆ ئه‌مه‌ی له‌شوێنانی وادا ده‌رکه‌ون که که‌س به‌بیریدا نه‌هاتبێ تێیدا ده‌رکه‌ون!... ئه‌مه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو که هه‌موو سه‌ربازێک بیه‌وی بێ به‌سه‌رکرده‌ی

له‌شکرێک. به‌لّام له‌به‌ر ئه‌وه بوو که هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ له‌ دووهم رۆژدا بتوانی نیوه ده‌سته‌یه‌ک که‌وچکی زیو تالان بکات!... سه‌یر ئه‌وه‌تا، له‌شکرێ فه‌ره‌نسییه‌کان له‌گه‌ڵ ئیتالیا بیه‌کاندا له‌شه‌ردا نه‌بوون، ئه‌وان له‌کن خۆیان بۆ ئه‌وه چووبوون که ئیتالیا بیه‌کان له‌ده‌ست نه‌مه‌ییه‌یه‌کان رزگار بکه‌ن. که یاسا‌کانی کۆماری فه‌ره‌نسه‌ی‌شان پێ به‌خشن. له‌به‌ر ئه‌وه تالانه‌رییه‌یه‌کان هه‌یچ نه‌بوون ئه‌وه نه‌بێ که‌لوپه‌لی دۆسته‌کانی خۆیان پێشکه‌ش بکه‌ن به‌خۆیان، دۆسته‌کانی‌شان وای هه‌لده‌گرت: که ئه‌و گیان سووکییه‌ی ئه‌وان به‌سوپاسه‌وه په‌سند بکه‌ن!... به‌م ره‌نگه (ناپلیۆن) ئه‌مه‌ی بۆ لخوا که تێکرا له‌هه‌موو شوێنێکدا له‌جه‌نگدا سه‌ر بکه‌وی بێ ئه‌مه‌ی شا‌کارێکی له‌ده‌ست بووه‌شیته‌وه. ئه‌مه‌یشی بۆیه‌کا بۆ ده‌چووه سه‌ر که گوتی نه‌ده‌دایه ره‌وشت و کرداری سه‌ربازی!... فه‌رمانه‌کانی (پاریس) کاریان لێ نه‌ده‌کرد!... خۆی چی ئاره‌زوو بکرده‌یه و، چۆنی ئاره‌زوو بکرده‌یه ده‌یکرد!... که‌چی (بۆلۆ) ی سه‌رکرده نه‌مه‌ییه‌یه‌که‌ی دۆزمنی ئه‌وه‌ی بۆ نه‌ده‌لخوا. ئه‌و به‌سترا بووه‌وه به‌زنگ‌کاری کاربه‌ده‌ستانی نه‌مه‌سه‌وه، به‌هونه‌ره سه‌ربازییه‌ کۆنه به‌رپا له‌سه‌ردراوه‌کانه‌وه که ناچار بوو په‌یره‌وییان بکات هه‌روه‌ها به‌سترا بوویشه‌وه به‌ره‌وشت و خووه ئه‌ریستۆکراتیه‌یه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی (فیه‌تا) وه‌!... جا ئهم سه‌رکه‌وتنه‌ له‌ دوا‌رۆژدا، بوونه هۆی ئه‌وه‌ی که (ناپلیۆن) بێ به‌شاهه‌نشا له‌فه‌ره‌نسه‌دا. هه‌روه‌ها شۆخوشه‌نگی ئهم پایه‌یه‌یش له‌باریدا هه‌بوو که فرمانی چیرۆکنووس زۆر گران بکات که به‌م جو‌ره ناپلیۆنی ده‌بینێ له‌ (تافاتسانۆ) دا سه‌رکرده‌یی له‌شکره‌که‌ی خۆی وده‌ها ده‌کرد، که‌لێک له‌پیش ئه‌مدی که بیه‌ته شاهه‌نشا له‌فه‌ره‌نسه‌دا.

چاکترین جێی سه‌ره‌وتیش له‌ (تافاتسانۆ) دا که‌وتبووه ناو میوانخانه‌یه‌کی بچوکه‌وه، که یه‌که‌م خانوو بوو له‌رێگای ناو (میلان) و (لوودی) دا، که تووشی هاتوچۆکه‌ر ده‌هات. ئهم میوانخانه‌یه که‌وتبووه ناو ریزه‌میۆیکه‌وه که ده‌یگه‌یاند به‌هۆلێکی گه‌وره که ئه‌مه‌یش به‌ره‌یوانیکی فراوانی له‌به‌رده‌مدا بوو... منداڵه‌کانی ناو گونده‌که‌یش که له‌کاتی شه‌شه‌مینی ئیواره‌ی ئه‌و رۆژه‌دا له‌کاره‌ساتی جه‌نگ و هه‌روژمی فه‌ره‌نسییه‌کان بۆ ناو دێیه‌که‌یان ده‌روونی وروژاندبوون له‌سه‌رێکه‌وه ترسیان لێ نه‌یشتبوو، له‌سه‌رێکی تریشه‌وه سه‌رچلێ سه‌ری لێ سه‌ندبوون ده‌یانویست له‌کونی په‌نجه‌ره‌کانی هۆله گه‌وره‌که‌وه چاویکیان به‌ (ناپلیۆن) بکه‌وی. که‌چی له‌و یاساوه‌یش ده‌ترسان که له‌به‌رده‌رگای

هۆلەكەدا وەستا بوو. سەیر ئەو بوو یاساوەكە سمیتلی راستەقینەى نەبوو. كەچی چووبوو بەرۆنە رەشەكەى پیتاوەكانى چاوەشەكەى سەرۆكى خۆى دوو سمیتلی بۆ خۆى دروست كردبوو!... بەلام گەرمای ئەو رۆژە لە لایەكەو گرانى جلوبەرگى سەربازانەىش لە لایەكى ترەو هەردووکیان بووبوون بەهۆى ئەوێ كە رۆنى ئەو سمیتلانە بتووتەو و لە شێوێ چەند هیلێكى بارێكدا برژیتە خوارەو بەسەر چەناگە و گەردنیدا. بەم جۆرە سەروسەكوتى سەربازە یاساوەكە، لەپێش چاوى مێژوودا، لەپاش سەد سالى زۆر ناشیرین دەردەكەوت. بەلام لەو ئێوارەیدا لەپێش چاوى منداڵە ئیتالیاییەكاندا سامناك دەردەكەوت!... ئەوانە وایان دەزانی كە یاساوەكە دیتۆكە و زۆرى پێ ناچێ تیرى سەر لوولەى تەفەنگەكەى دەكات بەورگى منداڵێكیاندا و بەرزى دەكاتەو بۆ لای دەمى خۆى، وەك پیاوخۆر بێخوات!...

خاوەنى میوانخانەكەیش كە ناوى (گیسیپی گراندى) بوو، پیاویكى چل سالانەى ڕوو خوش بوو، دەیزانى چۆن دلى میوانەكانى خۆى رابگرێ. ئەو ئێوارەى ئەوێ نەما بوو لە خوشیاندا گەشكەدار ببێ، كە سەركرده (ناپلیۆن) ى دى دابەزبۆ لە میوانخانەكەیدا. چونكە هەر هیچ نەبێ، بەهۆى ئەوێ لە دەست بزێوى و بەدخووبى سەربازەكان رزگارى دەبێ!... ناپلیۆنیش بەدەم ئەو خواردنە خوشانەو كە (گیسیپی) دەبخستە بەردەمى و دەمۆدەست دەبخواردن، بەوردى سەرنجى لە نەخشەىك دەدا كە لە بەردەمیدا بوو زۆرى پێ نەچوو داواى رەنگى سوورى كرد لە خاوەن میوانخانەكە. كە خاوەن میوانخانەكەیش پێى گوت رەنگى سوورى لە لا دەست ناكەوێت فەرمانى بەسەردا دا كە شتێك سەربەرێ و خۆتەكەى بۆ بهێنێ!... تەنانت ئەوێشى پێ گوت: (ژنەكەت بكۆژە و خۆتەكەى بۆ بهێنە!...)...

(گیسیپی): قسەى تۆ لەسەر سەرم. گەورەى خاوەن پایە. بەلام داخەكەم من ئەوێ نە بەهێز نیم كە بتوانم ژنەكەم بكۆژم. ئەو لەوانەىە من بكۆژێ!...

(ناپلیۆن): لای من وەك یەكە، تۆ ئەو بكۆژیت. یان ئەو تۆ بكۆژیت جیاوازی نییە!... پاشان كە (ناپلیۆن) لە خواردن دەبێتەو، هەڵدەستیتە سەرپێ و ڕوو دەكاتە ئاگردانەكە. لەو كاتەدا (گیسیپی) یش دەلێ: (دەلێن تۆ بايەخ بەهەموو شتێك دەدەیت تەنیا بەژيانى مەرۆف نەبێ!)...

(ناپلیۆن): ژيانى مەرۆف تەنیا شتێكە كە خۆى خەمى خۆى دەخوات!

(گیسیپی): خاوەن پایە، چەند ئێمە ناشێن كە خۆمان بەراوورد دەكەین لەگەڵ تۆدا؟!... لە راستیدا من چاوەروانى ئەوێم كە ببیتە شاهەنشاهی ئەوروپا و دلم شاد بكەم!... (ناپلیۆن): شاهەنشاهی ئەوروپا؟!... بۆچ هەر شاهەنشاهی ئەوروپا؟!...

(گیسیپی): راست دەكەیت... دەبوو بۆگوتایە شاهەنشاهی جیهان... ئەى بۆچ وا نەلێم؟!... هەموو پیاویك وەك یەك... هەموو خاكێكیش وەك خاكێكى تر وایە... هەموو شەرتێكیش وەك شەرتێكى تر وایە... هەر یەك خاك بشكێنى، دەتوانى هەموو خاكەكانى تریش بشكێنى!...

(ناپلیۆن): فەرمانداریش بكەیت بەسەر هەموواندا و، جەنگیش بكەیت لە پێناو هەموواندا، لەژێر پەردەى سەرداریدا بەسەر هەموو كەسێكدا، دەبێ ببیتە دەس و پێوەندى هەموو كەسێك!... من نامەوێ تۆ لە بابەت منەو قسە بكەیت!...

خاوەنى میوانخانەكەیش لەو قسانە لادەدات و، دەست دەكات بەگفتوگۆ لەگەڵیدا لە بابەت ئەو تەنیا ئافەرەتەو كە لە میوانخانەكەیدا دابەزبۆ. پێى دەلێ: (ئافەرەتەكە خاتمێكى شەنگوشۆخە و لە تەمەنى سى سالیدا. ئەگەر دەتەوێ كارێكى وا بكەم بێتە سەر مێزەكەت. بەلام (ناپلیۆن)، دلتەنگ و خەرىك ما و دەردەكەوێ. چونكە چاوەروانى راسپێراویك بوو، هەندێ نامەى گەرنى لەگەڵ خۆیدا بۆ بهێنێ. بەلام زۆرى پێ ناچێ گوتى لە دەنگى خانەكە دەبێ، كە بانگى (گیسیپی) دەكات، ناپلیۆنیش لێى دەپرسێ: ئەو ئافەرەتە كێیە؟!...

(گیسیپی): پێش ئەمەى ئێو بگەنە ئێرە، ئەو ئافەرەتە گەشتە ناو ئەم میوانخانەىە. كە هات لە گالیسكەىەكى میوانخانەى (بازە زێرینە) دا بوو، كە لە (بۆر جیتۆ) دایە... ئافەرەتەكە، هەر تەنیا خۆى بوو. هیچیشى پێ نەبوو دوو جانتای جلوبەرگ نەبێ. گالیسكەوانەكە پێى گوتم: (ئافەرەتەكە ئەسپێكى لە میوانخانەكەى (بازە زێرینە) دا بەجى هێشتووە. ئەسپەكەیشى ئەسپى شەرى زینى سەربازانەى بەسەرەوێه! (ناپلیۆن) یش لەم قسەىە سەرى سوڕ دەمێنێ. بەلام كە لە خاوەن میوانخانەكەى بیست ژنەكە فەرەنسەییە، گورج ئەوێ هات بەبێردا كە دەبێ ئەو ئەسپەى لەو میوانخانەىەدا بەجى هێشتووە، هى مێردەكەى بوو بێ. دەبێ مێردەكەیشى لە شەردا كۆژرا بێ. لەو كاتەدا، ئەو راسپێراوێ ناپلیۆن چاوەروانى دەكرد دەگاتە جێ... كە تەماشای كرد راسپێراوێكە ئەفسەرتێكى بچووكە. لاوتێكى بالا كەلەگەتە. بەخۆى زۆر دەنازێ. بێ باكە. رێز لە كەس ناگرێ. نە

دوور ئەندیشهیه نه له شتیش تیدهگات. هەر لهخۆوه، بێ پهروا، دپته ناو هۆلهکهوه. که چاوی بهناپلیۆن دهکهوئ، دهسله مپتهوه پاشان نهوازشی پيشکesh دهکات. بهلام بزووتنهوهکانی هپچ له بزووتنهوهی پیاوی ریزگر ناکهن. ناپلیۆنیش لپی پرسى: (هوی دواکهتنهکهی چپیه که سه د ورديله (دقیقه) لهو بهلپنهی که بوی دانابوو، پاشکهوتوه، که بگاته ئهوه دپیه؟) له پاش ئهوه له بابته ئهسپهکهیشیهوه پرسى لى دهکات. (ئهفسهرهکه) دهستکیشهکانی خوی دادهکهن و لهگهڵ کلاوهکهی سهريدا فرتيان دهاته سهرمپزهکه. بهدهموچاویکی وشک ههلاتوهوه دهلی: (ناخ!) (بهراست ئهسپهکه م چپی لپهاوتوه؟ منیش دهمهوی بزائم له کوپیه!. (ناپلیۆن): بهتوورپیهیهکهوه تیزی پی دهکات، دهلی: (بهراستته ئهوه دهلیت. ئهی نامهکان کوان؟).

(ئهفسهرهکه): سههرلهشکر منیش ههر ئهوهندهی توی لى دهزانم. وام دپته پيش چاو که ههر ئیسته دهریم بهدادگایهکی سهريازی، تا چهندوچونم لهگهڵدا بکات!... من باکی ئهوه م نییه!... بهلام... سههرلهشکری بهرپز، پر بهدل پیت دهلیم، ئهگر بیتوئه و لاوه دپهن بهسه زمانه بئ گوناهم دهست بکهوئ، بهههموو توانامهوه خهريک دهیم جوانیهکهی بشیونیم!... لاویکی لهشولار ریک بوو. بهلام درۆزن دهرچوو!...

(ناپلیۆن): لاوی دپهن خاوپن کپیه باش راوهسته و چیت لایه بیلئ!... له گفتوگوی ئهفسهرهکهوه وا دهرکهوت که له ریکادا گهیشتهو بهلاویکی جوانی دپهن ساکار. وایشی تیگه یاند بوو که چاوهکانی لاوهکه ههر له چاوهکانی خوشکه تاکانهکهی خوی دهکهن. کاتئ که ئهفسهرهکهیش لهو خوشهویستهی خوی دووا بوو که لپی جیا بووبوهوه، لاوهکه دهستی کردبوو بهگریان... پاشان گوئی: (لاوهکهیش چهک و ئهسپ و نامهکانی خوی دایه دهستم... نامهکان زۆر بایهخدار بوون. بهجیشی هیشتم ئهوانه ههموویان لهگهڵ خۆمدا بیه. ههر بۆ (ئهمهی تیم بگهپینئ که باوهری پیم هیه و بهسهراستیشم دادهنئ... منیش ههلم دهگرت که ئهوه وا پشتیم پی بهسهستئ... چونکه ئهوه ئهسپ و چهک و نامانه م بهتهواوهتی دایهوه دهستی... بهلام تو ههرگیز بهبیرتدا دئ که ئهوه ناپاکیی لهگهڵ مندا کرد بئ؟! چونکه کاتئ که من چهک و ئهسپ و نامهکانی خۆم دایه دهستی، بۆ ئهمهی تپی بگهپینم که باوهری پی دهکه م... کابرا دز و چاو و راوکه ر و ناپاک دهرچوو... خودانه ناسه، ئیستایش و ئهوسایش نه مدپیهوه!...).

ناپلیۆنیش بهتوورپیهیهکهوه خاوهن میوانخانه که بانک دهکات، دهقیژینئ بهسهريدا و

دهیهوی خۆیشی بگرئ و، قسهی خراب له دهمی نهیهته دهرهوه، پپی دهلی: (ئهمه بیه لهگهڵ خۆتدا. ئم ئهفسهره... نانی دهرخوارد بده. ئهگر بهپتووستیش زانی پپخهفی بدهرئ. کاتئ که هۆشیشی هاتهوه سهرخوی، لپی بهرسه بزانه چی بهسهردا هاتوه. پاشان لهگهڵ خۆتدا بیهپنهرهوه ئیره!). پاشان روو دهکاته ئهفسهرهکه و پپی دهلی: (تو له دانگی ئهوانه دایت که گیراون و لئ پرسینهویان لهگهڵدا دهکری...). ئهفسهرهکهیش دهستی دهخاته سهرشپهکهی و دهست دهکاتهوه بهلیدووان له بابته دوژمنهکهیهوه: (کابرا پپی گوتم: ههرگیز پیاویکی وهک منی دهست ناکهوتتهوه... دهسهسرهکهی خۆیشی خسته سهر پشتی ملام، چونکه مپشولهیهکی پپدا نووسا بوو!...).

پاش ئهوه ئهفسهرهکه دهسهسریکی بۆن خوش دهپیتته دهرهوه (گیسیپی)یش بهناپلیۆن دهلی: (خاوهن پایه! سهیر که دهسهسرهکهی ژنانهیه!). ناپلیۆنیش دهسهسرهکهی لئ دهستپن و لپی ورد دهپیتتهوه و بونیشی دهکات. پاشان دهیخاته ناوگیرفانی بهرسنگی چاکهتهکهیهوه!. (ئهفسهرهکه): کاتئ که ئهوه سهگه نیرهمووکه بئ ئابرووه دهستی دا له پشتی ملام ههر وامزانی دهستی ئافرهتیکه!...

لهو کاتهدا دهنگی ئافرهتهکه دئ که له میوانخانهکهدا دابهزیوه. بانگی خاوهن میوانخانهکه دهکات. ئهفسهرهکهیش باش گوئی لئ دهگری پاشان بهههله داوان دهچپته دهرهوه، دهست دهاته شپهکهی و له کالان دهپیتته دهرهوه. (گیسیپی)یش توند دهستی دهگری و پپی دهلی: (ئهفسهرهکه م! تو ئهوه دهنگه بههی کئ دهزانیت... گویت لئ نییه ژنیکه بانگ دهکات. ئهوه دهنگی ژنه... دهنگی ژن!).

(ئهفسهرهکه): وازم لئ بپنه... ئهوه دهنگی خویهتی!.

4

ئافرهتیکي بالا بهرزی دپته ناو هۆلهکهوه. جوانی و گهشپیهکی له ئهندازه بهدهری پپوه دهپئ. دهموچاویکی ناسکی پپوه دهپئ. وردیلانهیهکی وایش دهپئ، که زیرهکی و بیرکردنهوه و پرسکردنی تپدا دهردهکهوئ. قهلهمی دهموچاوهکهی ریک دهپئ، لووتهکهیشی ههر بهکونهکانیدا دیار دهپئ که ئافرهتهکه یهجار دلناسکه... لهشیشی زۆر توندوتۆل و دارپژراو دهپئ. وا دهردهکهوئ که پر له هیز و توانایی و، له لهشی ناپلیۆنیش و خاوهن میوانخانهکهیش بهههههتره. نزیکي لهشی ئهفسهرهکه دهپیتتهوه!... کراسهکهیشی گهردنی بهرلهلا کردووه، که به پارچه سیپالیکي زهر داپۆشراوه. ههر ئهوهنده ئافرهتهکه

ئەفسەرەكە دەبىنى، پەنگى تىككەچى. ۋا دەردەكەۋى كە ھەست بەتەنگۈچەلەمەيەكى لە ناكادەكەت... بەلام لە پاشدا توورەيى دەيگى. ئەفسەرەكەيش بەسەرەكەوتوويىيەكەۋە پىتى دەلى: (دوایی ھەر دۆزىمىتەۋە... لاۋەكەم... كراسەكەت داكەنە!). ئافەتەكەيش ھاۋار دەباتە بەر (ناپلىۋن). ناپلىۋنىش بەئەفسەرەكە دەلى: (بۆچ لەگەل ئەم خانەدا بەم جۆرە دەجولئىتەۋە؟!...)

(ئەفسەرەكە): خانى چى... ئەۋە پىاۋە. ئەۋ پىاۋەشە كە پىشتم پى بەست و خۆم ۋا بۆ دەرخست كە باۋەرى پى دەكەم! ئافەتەكەيش دەچىتە پىشت ناپلىۋنەۋە، قۆلەكانى دەگرى و دەينوسىنى بەسنگى خۆيەۋە. ناپلىۋنىش روو دەكەتە ئەفسەرەكە و پىتى دەلى: (بەسىيەتى گەۋرەم ئىتەر ئەۋەندە قسەي ھىچۈپۈچ مەكە. مەن ئەۋەم بۆ دەركەۋتوۋە كە ئافەتەكە پىاۋە نىيە!...) (خانەكەيش قۆلەكانى ناپلىۋن بەرەللا دەكەت و لە شەرماندا دەموچاۋى سوور ھەلدەگەرى) ئەۋا پىت دەلىم تۆ گىراۋىت ھەر ئىستە شىرەكەت دابى!.

(ئەفسەرەكە): بروام پى بىكە ئەۋە رازدز (جاسوس)ىكى نەمسەيىيە. ئىمىرۆ دۋاى نىۋەرۆ بەمنى گوت: (يەككىم لە پىاۋەكانى سەرلەشكر (ماسىنا)... ۋا ئىستائىش تۆ چەۋاشە دەكەت و پىت دەلى: (ئافەتەم!...).

(ئافەتەكە): بىگومان ئەۋ براكەمى چاۋپىكەۋتوۋە. راستە ئەۋ لە پىاۋەكانى سەرلەشكر (ماسىنا)يە... سەر و شىۋەيشى زۆر لە مەن دەكەت!...

ئەفسەرەكەيش ناچار دەبىت، فەرمىانى ناپلىۋن ناشكىنى شىرەكەي دادەنى. ناپلىۋنىش لەۋ كاتەدا بە ئىكە دەلى: (لەگەل رىزگرتىنىشدا بۆ براكەت، مەن ھەرچەند دەكەم لەمە تىناگەم كە ئەفسەرىكى سەر بەسەرلەشكر پىۋىستى بەنامەكانى مەن بىي!...).

ئەفسەرەكەيش كە دەچىتە دەروە بەناپلىۋن دەلى: (سەرلەشكر: ۋا پىم گوتىت و تىم گەياندىت، ورياي خۆت بە!...). پاشان روو دەكەتە ئافەتەكەيش پىتى دەلى: (مىبەخشە خانەكەم! مەن ۋامزانى تۆت ئەۋ كەسەي بۆي دەگەرام... مەگەر تۆ ئەۋ ھەر ئەۋەندە لە يەكتر جىاۋاز بىن كە ئەۋ لە پەگەزىكى ترە!...). پاشان دەنوشىتتەۋە دەستى ئافەتەكە ماچ بىكەت. بەلام لىي دەسلەمىتەۋە. سەرى لەۋ كارە سوۋ دەمىنى. ھەتا دەتوانى لىي ورد دەبىتەۋە پاشان پىتى دەلى: (دەستى تۆ و براكەت ھەر يەكە. ئەمۇستىلەكەيش ھەر ئەۋ ئەمۇستىلەيەكە لە پەنجەي ئەۋدا دىم) ئافەتەكەيش بەروو خۆشبيەكەۋە پىتى دەلى: (ئىمە ھەردوۋىكەمان پىكەۋە لە دايكىۋىن!...). ئەفسەرەكە بەم بىبانوۋە بى دەنگ دەيى.

دەستى ئافەتەكە ماچ دەكەت. ئىجا دەچىتە دەروە و دەرگاە پىتە دەداتەۋە. ئىتەر ئەۋساكە (ناپلىۋن) لە شىلەۋاۋىيەكەي خۆي رىزگارى دەيى. ئىجا روو دەكەتە خانەكە و دەستى بۆ درىژ دەكەت، دەلى: (خىراكە نامەكانم بەدەي!...). ئافەتەكەيش ھەر لەخۆيەۋە ھەر دوو دەستى دەنوسىنى بەسنگىيەۋە كە بىپارىزى!.

(ناپلىۋن): تۆ ئەۋ بى ھۆش و گۆشەت چەۋاشە كەردىۋو. خۆشست خىستىۋە بەرگى پىاۋىكەۋە. نامەكانى خۆم بەدەي!... ئەۋەتان لەبىن كراسەكەتدا، لەئىر لەبى دەستىدان!...

(خانەكە): (زوۋ دەستەكانى لەسەر سنگى خۆي لادەبات). قسەكانت زۆر ئازارم دەدەن. (دەسەسرىك لە گىرفانى كراسەكەي دەردەھىنىت و چاۋەكانى خۆي پى دەسرىت. خۆي ۋا پىشان دەدات كە فرمىسكەكانى خۆي پى وشك دەكەتەۋە).

(ناپلىۋن): خانەكەم ۋا ديارە تۆ نامناسىت. ئەگىنا خۆت بەم گىرمانە خۆكرەۋە مەندوۋ نەدەكرەد.

(خانەكە): (لە ناۋەند فرمىسك رىشتىندا، زەردەخەنەيەك بەخۆي دەدات): نە. دەتناسم. تۆ سەرلەشكر (بۇناپارتۆ)ى بەناۋىانگىت. (ئىكە بەتايىيەتى ناۋەكەي ناپلىۋن بەئىتالىيى دەخۆتتەۋە). ناپلىۋن لەۋە توورە دەيى. خۆي بەزمانى فەرنەسىيە ناۋەكەي خۆي دەخۆتتەۋە. پاش ئەۋە كە چاۋى بەدەسەسرىكەي دەكەۋى لە دەست ئافەتەكەي دەستىنى).

(ناپلىۋن): (دەسەسرىكەي تر لە گىرفانى چاكەتەكەي دەردەھىنى) تۆ يەككىك لە دەسەسرىكەكانى خۆت دابوۋ بەئەفسەرەكە... ئەم دوو دەسەسرى يەك جۆرن. بۆنە خۆشەكەيشيان ھەر لە يەك دەكەت. (ھەردوۋىكىان) (فرى دەداتە سەر مىزەكە). چاۋەروانم نامەكانم بەدەيتە دەست. ئەگەر ناچارم بىكەيت بەزۆر لىتى دەستىم!...

ئافەتەكەيش دەست دەكەت بەزەردەخەنە و پىكەنەن و بەنازىۋى ئافەتەنە. ئىجا كە تەماشادەكەت ناتوانى كارى لى بىكەت، لە ناپلىۋن ھەلدەگەرىتەۋە، پىتى دەلى: (ئىتەر لەمە بەۋلاۋە نامەۋى ئەمەندە بەتوندوتىزىيەۋە سەرىم بىكەيت، چاۋ تى بىرنەكەت ترس دەخاتە دلمەۋە. دلم بەرگەي ئەم سامناكىيە ناگرى). ئىجا پىتى دەلى: (بۆچ تۆ ۋا دەزانىت: ھەموۋ كەسىك ۋەك خۆت ئازايە؟. مەن ۋەك تۆ ئازا نىم... مەن لە توندوتىزىدا دادەچلەكىم. تەنگانە دلم تەنگ دەكەت!...).

(ناپلىۋن): (بەدلىۋىيەكەۋە) كەۋاتە بۆچ خۆت خىستتە تەنگۈچەلەمەۋە.

(خانمەكە): ناچار بووم وا بكمم... بەلام ئىستاكە ھەموو شتېك تىكچوو. ھۆى ئەو ھىش ئەو ھىە كە تۆ پىاوتكى بى باكىت بى دلېت بى ھەست و تاسەيت!...

ئىنا ئافرەتەكە دى بەئەزئودا و لىبى دەپارېتەو ھە كە بىبەخشى بەلام ناپلىون ھەر لەسەر قسەى خۆى دەمىنېتەو ھە و، داواى نامەكانى خۆى لى دەكاتەو ھە، بىداتى. چاوتىپىرېن و پەشوكاوى ئافرەتەكە ھىچ كارى لى ناكات. بەرگە دەگرى. دللى پىى ناسووتى. دواىى ئافرەتەكە پىى دەلى: (نامەكان لە ژوورەكەيدايە). بەلام ئەو فېلەيشى بۆ ناچېتە سەر. كار لە ناپلىون ناكات. دواىى بەناپلىون دەلى: (باشە نامەكانت دەدەمى. بەلام نامەيەكى تابىەتېى بچكۆلەى خۆمى تىدايە ئەو ھەت نادەمى. لاي خۆم گلى دەدەمەو!).

(ناپلىون): (بەساردوسرى و توندوتىرېيەكەو): بۆ چ خواستى وا پەسندە!...

(خانمەكە): بۆ چ ھەموو خواستەكانى تۆ پەسندى؟! تۆ ھەزاران گيان دەنېتە پىناو سەر كەوتنەكان و چاوتىپىسېيەكان و چارەنووسەكانى خۆتەو!... كەچى من كە ئافرەتېكى بى دەسەلاتم كە ئەم شتە بى نرخە ھىچوپوچە لە تۆ داوا دەكەم تۆ بەشتىكى ناپەسندى دادەنېت. بەراستى تۆ پىاوتكى بى باكىت، ھىچ ترست لە خودا نىبە!...

5

ناپلىون ھەست وا بەخۆى دەكات، كە ژنەكە بەسەرىدا زال بوو. دەچىتە سەر تەختەكە لەتەنشت ژنەكەو دادەنېشى... ئافرەتەكە ھىش بەترسېكەو تەماساى ناپلىون دەكات. بەلام تروسكەيەكى ھىوا لەناو چاوەكانىدا پىرېشگ دەدات. ئىتر دەست دەكات بەپىدا ھەلدان بۆ ئازايەتى ناپلىوندا، كە دوو رۆژ لەو پىش نوواند بووى لە كاتى كوشتارەكەدا كە ويستبووى لە (لوودى)دا بەسەر رووبارەكەدا بېرېتەو ھە. ناپلىونېش پىى دەلى:

(ھەر وا بزانە كە بەھىچ ھۆبەك نەتدەتوانى ئەو نامانەت دەست بكمەو، بەو جۆرە نەبى كە بەسەر ئەو پرەددا بېرېتايەو ھە، كە شەرمان دەكرد بۆ ئەمەى بكمەوتە ژىر چىنگمانەو... وايشى بھىنەرە پىش چاوى خۆت، كە لەم رېگايە بەو لاو ھە، ھىچ رېگايەكى تىرت نەبووايە بۆ ئەمەى ئەو نامەيەت دەست بكمەو، بەمەرجى بىتوانىايە خۆت لە گوللەبارانى تۆپەكان رىزگار بكمەيت. ئايا ئەو كاتە ھەستت بەترس و لەرز دەكرد؟). (خانمەكە): بەلى لە ئەندازە بەدەر دەترسام لەگەل ئەو ھىشدا گوتم نەدەدەيە ترس و لەرز. لە پىناو ئامانجى خۆمدا ھەر دەرېشتم تا ئەو نامەيەم دەست دەكەوت. چونكە بىپارم دابوو، ئەو نامەيەم ھەر دەست بكمەوتايە!...

(ناپلىون): ھەر لەبەر نامەكەى من ترست دەنايە بەر خۆت... (لەپى ھەلەدەسېتە سەرپى و خۆى ئامادە دەكات بۆ وتاردان؟).

ھىچ ھەستېك نىيە كە ھەك يەك بىت بەدلى ھەموو مرۆفېكدا. ترس نەبى!... ترس تەنيا ھەستېكە كە لە دەروونى بچوكتىرېن تەپل لىدەرى لەشكرەكەى مندا و، لە دەروونى خۆمدا، ھەك يەك دەيدۆزىتەو ھە.

ھەر ترسېشە كە مرۆف دەخاتە سەر كوشتار. بەلام بى باكىيەكە دەپانخاتە سەر ھەپاكرىدا! ترس ئەو گۆپكەيەكە كە دەستت پىدانا جەنگاۋەر لە بەندىخانە دىتە دەروو ھە. ھەرچىيەكو ترسېشە لە دللى مندا زۆرتەر ھەيە تا لە دللى تۆدا، ياخود لە دللى ھەموو ژنىكى تردا!... ترس ھىچ رۆژىك بەرەستى كەسى كىردوو ھە، كە ئەو ھەى دەيەو دەستى بكمەو. نە. لەمەدا چ ژن بى، چ پىا، جىاوازى نىبە!...

و ھەر لەگەلەمدا بىست ھەزار پىاوى ترسۆكت پىشان بەدەم، كە ھەموو رۆژىك دەچنە جەنگەو ھە و خۆيان دەدەن بەكوشت، لە پىناو مزىگى وادا كە لە نرخى جامىك (براندى) پىر نىبە!... نە. من گوئ نادەمە ترس، ياخود ئازايەتېى تۆ! ئەگەر تۆ ناچار بىوويتايە بگەيشتيتايە لام لە (لوودى)دا، ترسەكەت لەوانە نەبوو كە پەكى ھاتنت بخت. ھەر لەو ھەندە بگەيشتيتايە سەر پرەدەكە، ناچارى واى لى دەكردىت كە ترسەكەت نەمىنى!... مەبەسم لە ناچارى ئەو ھەى كە بەبىتويستت بزانايە بگەيشتيتايە لام، تا بەئامانجى خۆت بگەيت... تۆ بىلى بەبى ھەى بەكامى خۆت بگەيشتيتايە، ترسەكەى لە دلېشتىدا بوو بەترس نەمايەتەو ھە بىووايە بەھىز و ھەرەت و سىگ بۆ پىشەو ھەنان. بىووايەتە زۆرزانى و بىپارى پۆلايى... ئەگەر بەكىك لىبى بىرسىتايە ئاخۆ تۆ ترسۆكىت يان نا، چۆنت ھەرام دەدەيەو ھە).

(خانمەكە): بەراستى تۆ مەردىت... مەردىكى دلېرى راستەقىنەيشىت! (ناپلىون): ئەمە قسەى پىوچە! لە راستىدا كەس نىبە پالەوانى راستەقىنە بىت!...

(خانمەكە): تەنانەت لە ناو ھەند ئازايەتېى تۆ و ئازايەتېى منىشدا جىاوازى ھەيە... تۆ ويستت بۆ كەلكى خۆت جەنگى (لوودى) بىيەتەو ھە. ئەو ھەندەى نامىنى ناپلىون بەتەلەو ھە بى. گورچ چارەى خۆى دەكات و دەقىرېنى دەلى:

(من خۆم ھەر بەفرمانبەرى فەرەنسە دەزانم... من بەندەى كۆمارم... من ھەر ئەو پىاۋە نىم كە بەمەلكەچىيەكەو دواى ھەنگاۋى پالەوانان دەكەوم... پالەوانەكانى پىشىنان... من لە ھەر جەنگىدا سەركەوم بۆ كەلكى خۆم نىبە، بۆ كەلكى نىشتمانەكەمە. بۆ كەلكى

مرۆڤايه تيبهه!... (خانمه كه): (به دلنا خوښيه كه وه): كه واته تو بيش هه پالنه وانيتكي ژنانه يت وهك من!... تو بخوا ده كه يت من خوڻ به خستايه ناو ناگري جهنگه وه، بوئه و نامانه، نه گهر مه به سم كه لكى خوڻ بووايه؟... نه!... ئازايه تيبهه كه ي منيش برتبييه له بهنده يه تيبهه كه!... چونكه من ناتوانم خوڻ فرى بدهمه ناو تهنگرچه له مه وه، مه گهر خوڻه ويستبييه كه، يا خود به زه بى پيدا هاتنه وه يه كه، يان تاره زوو كردنى پاراستنى يه كينكى تر بمخاته سه ره وه!... (ناپليوڻ پرووى لى وهرده گيرى)... كه واته هه ره وهك خوڻ چاو ت پى ده كه وى من ئازايه كى راسته قينه نيم. كه واته به چ مافيكه وه به چاوى سووك سه يرم ده كه يت، نه گهر تو هه رچى جهنگيت هه بى هه ره له پيناوى كه سانى تردا، يا خود له پيناوى نيشتمانه كه تدا خوڻى تيدا به خت بكه يت... وا دياره فه ره نسييه كان هه موو ده م هه ره وه هان!...

کەلکی کەسیکی تر!... تۆ لە دواڕۆژی خۆت ناترسییت، خەمی چارەنووسی خۆت ناخۆیت. کەواتە تۆ ئەوێمان فێر دەکەیت کە دەتوانین پێی بگەین، بەمەرجی بپاریکی بەهێز و بێ باکییهکی تەواومان هەبێ. (کوئوپر لە بەردەمیدا کړنووش دەکێشێ)، جا لەبەر ئەمەیه کە ئێمە دەتپەرستین!... بێ بەشم مەکە لەوێ کە فرمانی ملکه چي خۆمت بۆ بەجی بهیئیم. چونکە دوايي تۆ هەر دەبیته شاهه نشاهی فەرەنسە!.

دهستم کرد به گهرا نه وه، له کاتیکدا که ئامانجه که ی خۆم له ژێر چنگمدا یه و دهیشتوانم به کامی خۆم بگهم... من ئه گهر وام کرد، تووی خودا، تو له دلی خۆتدا به سووکم ته ماشا ناکهیت؟!... ئاخۆ هیچ ئافرهتیک ههیه له جیهاندا که ناشیتای وای پێ خوش بێ بیکات؟!... (بۆناپارت) له راستیدا له توانایییدا ههیه، که زāl ببێ به سهر ئهم باره دا. ههر کاتی به پێوستیشی زانی ده توانی ئه وهنده ی هه موو ئافرهتیک کاروباری خۆی ببات به پێوه!).

٦

دوایی ئافرهته که به سته ی نامه کانی ده داته ده ست. ئه مپیش ده ست ده کات به کردنه وه یان که ته ماشا ده کات، مۆره که ی پێوه ی بووه، له وه پێش شکێنراوه. ئنجا ده ست ده کات به پشکینی ناوه رۆکه که یان. ئافره ته که ییش به په راره یه کی زۆره وه پێی ده لێ: (من له بهر تو خه فته ده خۆم). ناپلیۆنیش سه ر هه لده بری و سه یرێکی ئافره ته که ده کات. له و کاته یشدا ده ست ده بات بۆ گرن گترین نامه ی به سته ی نامه کان. له ئافره ته که ده پرسیت: هۆی په راره که ی چیه ؟ ئه ویش پێی ده لێ: (هه رچه ند ده کم خۆم پێ ناگیرئ تو م وا بپته پێش چاو، که سه ره به رزی و کامه رانیت له ده ست چو و بپت!).

(ناپلیۆن): ئه گهر من گویم باده ته کامه رانی، تو وا ده زانی من وام لێ ده هات؟!...

(خانمه که): به لām هاو نیشتمانه کانی فه ره نسه به پیاوێکی گێژووێژ و تینه گه یشتووت داده نین!...

(ناپلیۆن): (به په له یه که وه): ده لێی چی؟ (وازله هه لپچرینی نامه کان ده هیئت). مه به ست چیه له و قسه یه ؟ ئه مپیش ده که ییت به فیلتیکی تازه؟!... بۆ چ تو وا ده زانیت که من نازانم چی له م نامانه دا هه یه؟!... له پێش هه موو شتیکدا ئه وه ی تیدا یه که سه رکرده نه مسه ییه که (بۆلبۆ) شکاوه... منیش تو م هه ر وا دپته پێش چاو که بریتیت له ئافره تیکێ رازد و سه ره تاتکیکه ر،^(١) ئه و سه رکرده یه ییش بۆیه کا په وانه ی کردوو پته ئیره، که هه رچی چه ندیکت له ده ست بیت ماوه نه ده ییت ئه و ده نگانه بگه نه من. ئه و وا ده زانی که به مه خۆی له ده ست من رزگار ده کات؟! نامه کانی تریش بریتین له و نامانه ی که به تابه تی بۆ خۆم نیراون له شاری (پاریس) وه تویش هیچیان لێ تینا گه ییت!...

(خانمه که): بام نامه کان به ش بکه یین له ناو خۆماندا... هه رچی نامه یه ک هه یه و بۆت

(١) سه ره تاتکی: ته ماشا کردن به دزییه وه، دزه روانین (إختلاس النظر).

نیرراوه له بابته پیاوه رازدزه کانه ته وه، که له بابته له شکری نه مسه وه ده دوێ بۆ تو. نامه کانی (پاریس) ییش بۆ من به یته ره وه... له وه ییش دلنیا به که من سه رم به رزه، نامه وێ نامه ی تابه تی خۆت وه برگرم... به لām له و به سته یه دا نامه یه کی دزراوی تیدا یه... نامه ی ئافره تیکێ تیدا یه، نوو سیویه تی بۆ پیاوێک که میتردی خۆی نییه... ئه و نامه یه په ره ئه و ئابروو چوون و ریسوایی... نامه یه کی دلداریه، به که لکی تو نایه ت... سویندیش بۆ ده خۆم ئه گهر ئه و نامه یه م بده یته، هیچ زبانیکت پێ ناگات... چونکه هه ر بۆ ئه وه نیرراوه ته لای تو که ئازاری ئه و ئافره ته بدریت که نوو سیویه تی!...

(ناپلیۆن): که واته نامه که بۆ میتردی ئافره ته که بۆ چ نه نیرراوه؟

(خانمه که): (ده شله ژێ): ئاخ... نازانم نازانم بۆچی وایه؟!...

(ناپلیۆن): وا دپاره ئه مه ییش چیرۆکیکی شاره زایانه یه، ده ته وێ بیکه ییت به هۆیه ک و نامه که ت ده ست بکه ویت... منیش وه ک هه موو (کۆرسیکا) بیه که که ز له چیرۆک ده کم.

چیرۆکی چاک و خراپیش له یه ک جوێ ده که مه وه... ئه گهر جارێکیکه ییش به کییک لێی پرسیته وه که هۆی ئه وه چیه ئه و نامه یه ی ژنیک به دنا و ده کات نانیریت بۆ میترده که ی، راست و په وان پێی بلێ: له بهر ئه وه یه که میترده که ی خۆی ماندوو ناکات به خۆپندنه وه ی ئه و نامه یه وه!.

تویش ئه ی ئافره تی بێ هۆش، وا ده زانیت، پیاو که ز ده کات قسه ی ئه م و ئه و کاری لێ بکات و، بچیت که تنیک بکات و خۆی بخاته زۆرانبا زییه وه له گه ل که سانی تر دا و، ژبانی خێزانی خۆی تال بکات و، ژبانی کار و فرمانی خۆی تیک بدات. ئه مانه هه مووی بکات هه ر له بهر ئه وه ی که که تنیک کراوه، که له توانایییدا هه یه گوێی نه داتی و خۆبشی تووشی ئه و ته نگوچه له مه و ده ردیسه ربیانه نه کات؟!...

(خانمه که): ئه ی ئه گهر نامه که په یه وندیی به ژنه که ی خۆته وه بوو ده لێی چی؟!...

(ناپلیۆن): به راستی تو ئافره تیکێ بێ شه رم و بێ ئابروویت، (خۆی ده گرت، هیچی لێ ناکات)، من ئه مجاره ده تبه خشم هیچت لێ ناکه م، به لām نه که ییت جارێکی تر له ناو چیرۆکه کانتدا ناوی که سانی راسته قینه بیه ییت!...

خانمه که ییش وای پێ ده لێ که خاوه نی نامه که له خۆپندن گادا هاوړپێ بووه. ئه ویش وای بۆ نوو سیوه که تکای لێ ده کات نه هیلتی ئه و نامه یه بکه ویته ده ست تو. ناپلیۆنیش لێی ده پرسێ: (که واته ئه م نامه یه بۆ چ بۆ من نیرراوه؟)

(خانمەكە): چونكە پەيوەندىيى بە (بارا)ى كارگىرەو ھەيە. (بارا)يش ئەو كاتە يەككىك بوو لەو كارگىرەنەي كە فەرماندارىيان دەکرد بەسەر فەرەنسەدا. مېژوویش وای تۆمار کردوو ە (جۆزفین) ژنى ناپليۆن چوو بەلایەو ە و تکاى لى کردوو ە بۆ ناپليۆنى مېردى، تا ئەو پایەيەي دەست كەوتوو!... كەواتە سەرسورمانى پى ناوى كە ناپليۆن بەخانمەكە بلئى: (ئاگات لە خۆت بى، لەو ە ژۆرتەر نەرسىت، مەبەست چىيە لەمە؟... ئەو ژنە كىيە؟) (خانمەكە): ئەو ژنە ئافەرەتلىكى ھىچوچوچى بى مېشكە. تا بلئى دەست بلاو ە. مېردىكىشى ھەيە بەكار و توانايە. دلئى پرە لە ئاواتى گەورە گەورە كە تىدەكۆشى پىيان بگات. ژنەكەي خۆيشى باش دەناسى. پەيى بەو ەيش بردوو ە كە ژنەكەي درۆى لەگەل کردوو ە كە لە بابەت تەمەن و دەرامەت و پایەي كۆمەلایەتى خۆيەو ە دوو ە... ئەو ەيش باش دەزانى كە ئەو ژنەي لەوانە نىيە كە بنووسىت بەھىچ بىروباو ە و بەھىچ كەسىكەو ە... كەچى لەگەل ئەو ەيشدا ھەرچەند دەكات خۆى پى ناگىرى، دلدارىي لەگەلدا نەكات. خۆيشى پى ناگىرى كە ئەو ژنەي خۆى بەكارنەھىتى بۆ ئەمەي خۆى لە لای (بارا) شىرىن بگات، خۆى لە لا پىش بخت!...

(ناپليۆن): (بەتوورەيەيەكى پەنگ خواردوو ەو ە): وا تۆيش تۆلەي خۆت لى كردمەو ە!... بەراستى تۆ ئافەرەتلىكى نەنگەويستىت. ئافەرەتلىكى دل پر لە پشم و قىنىت. لە شەيتانىش ناشىرىنترى!... برۆ لاچۆ لە بەرچاوم!... (ئافەرەتەكەيش لىي ورد دەبىتەو ە و دەداتە قاقاي پىكەن).... بەچى پىدەكەنىت؟

(خانمەكە): زۆر كەسم دىو ە لە رەگەزى تۆ ئەي سەرلەشكر، كە كردو ەكانىيان لە كردو ەكانى مندالانىيان كردوو ە بەلام ھەرگىز پىاوى گەورەم نەدىو ە كە لەو جۆرە كردو ەوانەيان لىو ەشايتەو ە.

تۆ پىاوىكى كلۆلىت. كە وای لىھات نامەكانى خۆت بام ھەر بۆ خۆت بى بيانخوتنەرەو ە و، لە چىرۆكى ئابرووچوونى خۆىشت تىبگە!... ئىتر وام لىھاتوو ە كە منىش ھاوړىكەم لە ھىچ تەنگوچەلەمەيەكدا نابىنم. لە راستىدا وا دەرەكەوى كە ئەو شارەزاي مېردەكەي خۆى نەبوو!... ئىنجا كە خانمەكە ناپليۆن دەبىنى دوودلە لە ناو ەند خوتىندەو ەي نامەكەدا و نەخوتىندەو ەيدا، پىي دلئى:

(مەترسە بىخوتنەرەو ە!... زۆر بابەتى وای تىدا دەبىنىت كە دلئت خۆش بكەن... چەكازىيەكى تىدايە لەگەل (بار)دا... شەروشۆرلىكى خىزانىيشى تىدايە... ھەرەھا ژن و

مېردىيەكى رووخوا و ئابرووچوونىكى دەنگ بلاویشى تىدايە، لەگەل ژيانىكى كاروبارى راو ەستاو ە!...) ئافەرەتەكە سەيرلىكى ناپليۆن دەكات، سەرى لى تىكچوو ە، نازانى چى بگات. زۆرى پى ناچى ناپليۆن دىتە سەر ئەو ە كە بەستەي نامە تاييەتییەكانى خۆى پىشكەش دەكات. بەلام ئافەرەتەكە لىي وەرناگىرت. ناپليۆنىش نامەكان دەدات بەزەو ەدا. پىي دلئى: (تا دە وردىلە (دقىقە)يش لەمەو ەپىش ھەر ئاوات ئەمە بوو كە ئەم نامانەت دەست بكەو ە، كەچى ئىستاكە دەياندەمە دەستت، لىم وەرناگىرت!...).

خانمەكەيش دلئى: (بەلام تۆ لەپىش ئەو دە وردىلەيدا منت سووك و رىسوا نەكرد بوو!). كە ناپليۆنىش بىانووى بۆ دەھىتەو ە و، داواى بەخشىنى لى دەكات، ئافەرەتەكە لىي دەپرسىت: (بۆچ ناتەو ەي بيانخوتىتەو ە؟).

(ناپليۆن): تۆ پىت نەگوتم كە بۆ من نەئىراون؟. من وا رانەھاتووم كە نامەي كەسانى تر بخوتنمەو ە!...

(خانمەكە): كە وای لىھات، پىم ناخۆش نىيە كە تۆ ئەو نامانە لە لای خۆت گل بدەيتەو ە. من ھەر ئەو ەندەم دەو ەي كە نەھىلم بيانخوتىتەو ە.

۷

ئافەرەتەكە خەرىك دەبى ھۆلەكە بەجى بەھىلئى. ناپليۆن رىگای نادات پروات. بانگى خاو ەن مېوانخانەكە دەكات، پىي دلئى ئەفسەرەكەي بۆ بنىرى. پاشان بەستەي نامەكان ھەلدەگرى و بەباشى دەيانخاتە گىرفانى بەرسنگى چاكەتەكەيەو ە. كە ئەفسەرەكەيش دىتە لای، دەمودەست پىي دلئى: (ھەر چەندم كرد زانىارىيەكى وام لە ئافەرەتەكەو ە دەست نەكەوت. بىنگومان ئەو كەسەي تۆى لە خستە بردوو ە، براكەي بوو ە. ئافەرەتەكە خۆيشى پىي لەو ە ناو ە... كەواتە پىويستە لە سەرت بگەرتىت بەشوتىندا بىدۆزىتەو ە... ئەو ەيش بزانە كە سەرىرەزىي خۆت و، ئەنجامى ھەلەمەتەكەمان و، دواړۆژى فەرەنسە و ئەوروپا، تەنانەت دواړۆژى مرقاىەتپىش بەندن بەو زانىارىيانەو ە كە لەناو ئەو نامانەدان!... ئەو نامانە ئەمەندە بەنرخ و گرنگن، ئەگەر بىتو سەرنەكەو ەيت لە دەستكەوتنەو ەياندا، لەبەردەم تىپەكەتدا تووشى رىسوايى دىيت. جىبەجى نەكردنى ئەو شتانەي كە لەناو ئەو نامانەدا داواكراون يەخەي من دەگرتەو ە. منىش ناچارم كە ھەموو جىھان تىبگەيىنم ئەو نامانەم وەرەگرتو ە. جا تۆ ھەرچىيەكت بەسەر دى ئۆبالى بەئەستۆى خۆتە. پاشان نەلىتت تىي نەگەياندم!...).

کاتیی که ئەفسەرەکه دەرواته دەرەو، خانمەکه لە ناپلیۆن دەپرسی: (پۆچ وات کرد؟). ناپلیۆنیش لەو دلدیای دەکات که ئەفسەرەکه ناتوانی براکە ی بدۆزیتەو... ئنجا ئافەرەتەکەیش دەلتی: (دیاره براکەم نادۆزیتەو. چونکە من بڕام نییە. بەلام تۆ نامەکانت لە بەرسنگتدا شاردۆتەو!).

لەم کاتەدا ئەفسەرێکی لاوی فەرەنسەیی دیتە ژوورەو، شیرێکی بەلای خۆیدا
هەڵواسیوو، لە کالاندایە بەدەنگێکی وایشەووە قسە دەکات کە لە دەنگی ئاfrتەتە کە جیا
ناکریتەو. دەلی:

(ئەو ئەفسەر!... من خۆم دایە دەست تۆ!). ناپلیۆنیش بەواق و پرمایەییە کەووە سەرئە
ئەفسەرە کە دەدات. پاشان مەچەکی ئەفسەرە کە دەگری و دەیکیشی بۆ لای خۆی. ئنجا
باش تیی ورد دەبیتەو. دواي ئەو بەبیزارییە کەووە لە خۆی دوور دەخاتەو. چونکە
هەستی پێ دەکات کە هەر ئاfrتەتە کە پیتشووە خۆی کردوو بەپیاو: (نامەکانم کوان؟).

(خانمە کە): جیگای ئەو نامانەت هەر بەبیریشدا نایەت. بەلای تۆو وایە کە لە
دوورترین جیگای جیهاندایە. کەستان خوشکە کە منتان نەدیووە لێرەدا!... خوشکە کەم
جادووگەرێکە بۆ خۆی. وا دیارە توانیویەتی سەرلەشکر چاوبەست بکات. سەرلەشکر،
گەورەم، چاکەتە کەت بکەرەو، نامەکانی خۆت لە بەرۆکی چاکەتە کەتدا دەدۆزیتەو.
(دەست دەخاتە سەرسنگی سەرلەشکر) ئا. خۆ نامەکان ئەمەتان! (بەتیزیکەووە سەرێکی
ناپلیۆن دەکات). دەهیلێت دەریان بەهێنم؟! (پاشان دوگمەکانی چاکەتە کەی سەرلەشکر
دەکاتەو، و نامەکانیشی لێ دەردەهێنێ. ئنجا دەیانباتە پیتشووە لە (گیسیپی). ئەمیش
لە ترسی چاوبەست خۆی لێ دوور دەخاتەو پاشان خانمە کە نامەکان لە ئەفسەرە کە نزیک
دەخاتەو ئەفسەرە کە پش دەست دەداتە شیرە کەی خۆی و پیتی دەلی: (دوورکەووەو لێم!
ئەو نامەکانتە سەرلەشکری گەورەم!

(گیسیپی): سەرلەشکری گەورە! دەست مەدە لەو نامانە... بیانسووتیتە. ئەم
جادووگەرە ئاfrتەتەیشی لە گەلدا بسووتیتە!...

(خانمە کە): (روو دەکاتە ناپلیۆن): بیانسووتیتە!...

(ناپلیۆن): بەلێ بیانسووتیتە. (گیسیپی) چرا داگیرسیتە! بەلام (گیسیپی) دەترسی
بەتەنیا بچیتە دەرەو، بەناو ئەو تاریکییەدا پروات. چونکە لەو کاتەدا شوو داییت.
ئەفسەرە کە لە گەلدا دەچیتە دەرەو. خانمە کەیش نامەکان فری دەداتە سەر مێزە کە. لە
کاتی دانیشتندا دەلی: (سەرلەشکر! من تۆم شکاند و راوهدووم نایت!... بەلام پیتش
ئەمە نامەکان بسووتیتە، ناتەوێ بیانخوینیتەو؟ بێگومان تۆ ئەوێندە بەپەرۆشەووەیت
بیانخوینیتەو، ئەوێندە ئەمەو لە داخاندان بەتەقییت! چونکە من خویندوو منەتەو.

سەرکەوتنت لێ بکات و، لە هیچ شتێکیشت تێر نەخوات؟! ئاخۆ هەر ئەو شەیتانەیش
وات لێ ناکات کە نرخێ ئەو شتە ئەو رەنجی شان و ئاfrتە ک (ئارەق)ی ناوچەوانت
بدەیت؟!... جا هەر ئەو شەیتانەییە کە دەبیتە بەندەیش و سەردارێکی ژۆرداریشت...
دەبیتە هۆی بلیمەتیت و لەناوچوونیش و بەدەستێکیەووە شا کلاوت بۆ هەلەدەگری.
بەدەستە کە تریشیەووە قەمچی بەندەبیت بۆ هەلەدەگری!... ئاوات پێ دەبەخشێ کە هەموو
خاکەکانی جیهانت بخاتە ژێر چنگەو. بەلام بەمەرچێ کە خۆت بکەیتە بەندەو ئەو
هەرچیت پێ دەلی بیکەیت!... (ئنجا روو دەکاتە ئەفسەرە کە): هیوادارم کە دلتم پڕ هیوا
و ئاوات نەکرد بێ!...

(ئەفسەرە کە): نە. هەرگیز دلتم نەزوواندوو... چونکە من لەوانە نیم ئەوێندە بەرز
بفرم... من ئەوێندە دەستم کەوتوو بەسمە... چونکە ئەوانەو لە دانگی مندان، هەموو
لەناو سوپاهادا خوشەوویست. لە راستیدا ئەفسەری بچووک ناچارە کە بپیتە گەورەیی
کردهو بەلندی خۆی... ئەویش سەبارەت بەوێە کە زۆر دیتە ناو کەسانی ترەو... ئاخۆ
دەزانیت کێ جەنگی (لوودی)ی بردهو؟... ئەسپە کە من بردهو!... دیارە لەبیرتە کە تۆ
و نەمسەییەکان لەمبەر و لەوێری رووبارە کەووە تۆبیرانی یەکتەتان دەکرد. ئاخۆ چاوت
لێ بوو کە من لە کوێ وەستا بووم؟

(گیسیپی): دەلێن سەرلەشکر لە ئەسپە کەی خۆی بازدی دابوو خوارەو، بەدەستی
خویشی تۆیەکانی تەقاند بوو...

(ئەفسەرە کە): ئەمە هەلە. نابێ ئەفسەر خۆی دابنەوینێ تا دەگاتە بارستایی
پیاوێ کانی خۆی.

(ناپلیۆن): بەمۆرییە کەووە چاوی تێ دەبرێ، کە پڕ بێ لە مەترسی). ئەگەر دەستەو
سوارەکانی ئێمە نەبوونایە، دەبوو لەوساو تا ئیستا هەر تۆیت بگرتایە نەمسەییەکان...
شەرە کە دواي نەدەهات... چونکە ئێمە بووین خۆمان فریدایە ناو جوگایەکی لاریتو، و
هەلەمە تیشمان برده سەر پاشەلی هێزەکانی دۆژمن... خویشت ئەو دەزانیت کە تا ئێمەت
نەدی پەڕینەو ئەوێری رووبارە کە نەتویرا فەرمان بدەیت پرده کە بگیری... کەواتە هونەر
هی ئەو کەسە کە ئەو جوگایە دۆزییەو. یە کەم کە سێکیشت کە بەناو ئەو جوگایەدا
تێپەری من بووم. ئەوێ جوگاکەیشی دۆزییەو ئەسپە کە من بوو!...

(ناپلیۆن): ئای کە پیاوێکی ناشی و نەزانیت! چونکە نامەکانت بەونکردن داو، هەر
دەبێ فەرمان بدەم بکۆژن!...

له بهر ئه وه ده زانم چيان تيدا نووسراوه... به لّام تو نازانيت چيان تيدايه!)

(ناپليۆن): مېه خشه نايان خوځيښته وه... چونكه ده ورديله يهك له مه وپيښ، له باخچه كه ده، خوځيښتمنه وه!...

(خانم كه): (گورج هه لډه ستيته سهرپي): داخه كم هيشته ته واو به سهرتدا زال نه بووم!... به لّام نه مجاره به راستي كرده وه و رهوشت پهنه ده كم... زور به دلندا چوو بيت... (دهستي ناپليۆن ماچ دهكات)... من دمه وي شتيكت پي بلّيم. به لّام ده ترسم له قسه كم خراب تيښگه يت... من نهو پياوه ده پرستم كه ناترسى له وهى به په ستى و نوشوستى و خوځه رستيبه وه بڼى... مه به ستيشم له قسه يه، نه وه يه كه له شيويه كى ناسراودا، واتاي ريسوايى و خوځه رستى ليك بدرسته وه... ليره دا مه به سم نه وه يه كه جوړه ساكاريه كى به هيز و هره ت له رهوشت و كرده وه كاتندا دياره... چونكه تو نه تويست نامه كان بخوځيښته وه. به لّام سهرچلى كاريكى واى پي كرديت كه ناچار بوويت خو ت بهاوږيښته ناو باخچه كه وه و، به دزييه وه بيان خوځيښته وه، بي نه مهى به تليت كه سيك ناگاي ليت بي. كه چي كه هاتيه وه ناو هوله كه، خو ت وا پيشان دا كه نه تخوځيښتونه وه... نه مه يښ نه نگرتين كرده وه يه كه له پياويكه وه چاوم پي كه وتبي. به لّام نه كرده وه يه، توى به ناواتي خو ت گه ياند. له بهر نه وه نه ترسايست، نه شهرمت له خو ت كرد، كه نه كرده وه يه ت له دهست بووه شيته وه!...

(ناپليۆن): نه م جوړه قسه پيسانه ت له كوئ دوزيبه وه له بهر ده مدا بيليت؟... تايا باپيرت بازگان نه بووه!...

(خانم كه): نه. ئينگليز بووه!

(ناپليۆن): منيش نه مه ندهم به سه، تو نه مهى ليت بگه م! چونكه ئينگليزه كان نه ته وه يه كى خاوه ن كوگاي بازگانين! گوئ بگره راستى ئينگليزه كانت تو ده ريخه م!...

... له هه موو جيهاندا سى جوړه نه ته وه هه يه: نه ته وهى په ست، نه ته وهى مام ناوه ندى، نه ته وهى بلنډ... هه رچي نه ته وه په سته كان و نه ته وه بلنډه كانن له شتيكدا له يهك ده كه ن: نه و شته يښ نه وه يه كه هپچيان نه دهر وون و نه كرده وه و رهوشتى پاكبان نييه... چونكه نه ته وه په سته كان له خوار بارستايى كرده وه و رهوشتى پاكه وون... نه ته وه بلنډه كانيش له ژوور بارستايى كرده وه و رهوشتى پاكه وون... منيش له و دو جوړه نه ته وانه ناترسم. چونكه نه ته وه نزمه كان هه ست به وه ناكه ن كه دهر وونيان نييه. له بهر نه وه نه مه نده پايه

من بهر ده كه نه وه، دمه گه يښته پلهى خدايى. هه رچي نه ته وه بهرزه كانيشه دهر وونى خو بان له ناو بردووه بي نه مهى تو ئامانچيكت تيكتو شا بن. به دووى دهر ووندا ده گه رين بيدوزنه وه... چونكه نه يانماوه. له بهر نه وه نه وانيش سهر م تو داده نه وپن... هه روهك له مه ودايش چاوت پي ده كه وي من به چه شنى هه وچار كه به سهر زه وي كيڼگه دا دهر وات، ناو به سهر سهرى هه موو بوړه پياوان و هه موو چيني خونكاره كانى نه وروپادا ده روم!... نه وه نده هه يه مه ترسى له نه ته وه مام ناوه ندييه كان ده كرئ. چونكه نه وانه له سهر يكه وه كارشوناسن و ناگاداري جيهانن. له سهر يكي تريشه وه ئامانچيان هه يه و تيده كوښن پي بگه ن. به لّام نه وانيش به شى خو بان كزيبان تيدايه!... نه و كزييه ش، بريتييه له وهى كه زور خو بان ده به ستنه وه به دهر ووننه وه، به كرده وه و رهوشتى بلنډه وه!...

(خانم كه): كه واته تو به سهر ئينگليزه كانيشدا زال ده بيت. چونكه خاوه ن كوگا بازگان نييه كان، هه موويان، له چيني ناوه راست ده ژمي رين.

(ناپليۆن): نه. وا نييه. ئينگليزه كان باب ته يكي ترن. چونكه كه سى وايان تيدا نييه نه مه نده نرم بيته وه كه بايه خ بدات به دهر وونى پاك و كرده وهى خاوين. هى وايشيان تيدا نييه نه مه نده بهر ز بيته وه كه خوئ له دهست كوته و پيونه ندى دهر وون و كرده وهى چاك رزگار بكات!... به لّام نه وه نده هه يه كه هه ر ئينگليز يكت له دا يك ده بي، هيز يكي بي نه نذازهى وا له ناو جه رگيدايه، كه خوئ وا ديته پيش چاو: كه س گه وهرى جيهان نييه خوئ نه بي!... ئينگليزه كه نه گه ر شتيكى ويست، راست و رهوان به خوئ ناليت: دمه وي. به لّام ده چي چاوه روانى دهكات، تا له شيويه كى وادا كه كه س هه ستى پي نه كات باوه ريبه ك ديته دلبييه وه، كه كرده وهى شيرين و فرمانى ئاييني واى پي ده وي كه نه و كه سانهى نه و شته يان له لايه بشكين و بكه و نه ژير چنگيه وه. نه جا كه ئينگليزه كه گه يشته نه و بيرو باوه ر، ئيتر كه س بهر گه ي ناگرئ! ئينگليزه كه هه ر له خانه دانه زه بر به ده سته كان دهكات، چي بوئ ده يكات، چي ئاره وو بكات داگيري دهكات... نه و يښ وهك هه موو بازگان يكت تو ئامانچى خوئ رنج ده دات هه ر له سهر ريگه ي خوئ دهر وات، چي پيويست بي نه وه دهكات. نه و فرمان كرده له سهر خوځه يښ كه هه يه تى و هه ر له سهرى دهر وات تا ده گاته ئامانچى خوئ، له وه وه په يدا ده بي كه باوه ر يكي ئاييني به هيزى هه يه. هه روه ها هه ستيش به لپرسينه وه يه كى ويژه يى دهكات!... ئينگليز، هه رگيز له سهر نه وه په كى ناكه وي، كه بيانويه كى كرده ويى تو كار و فرمانه كانى خوئ بدوزيښته وه. ئينگليز كه خوئ وا پيشان ده دات پشتيوانى هه ر ه گه وهرى نازادى و سهر به خوئى نه ته وه كانه،

هه لگرتووہ!... ناپلیۆنیش پیکه نی و نامه که ی له بهرۆکی چاکه ته که ی خۆی دهرهیتنا .
ئه ویشی خستیه ناو نامه کانی تره وه . ئافره ته که ییش له نامه که ورد بووه وه و ، پیتی گوت:
(له ژنی سزاره وه هاتوو ه) . ناپلیۆنیش گوتی: (ژنی چار له ژوور هه موو گومانیکه وه یه...
بیسووتینه) .

که نامه که گری تیبهر بوو ، ناپلیۆن دانیششت و ئانیشکی دادایه سه رمیژه که .
روومه ته کانی خۆی خسته ناو هه ردوو له پی دهستی خۆیه وه و ، چاویشی برییه نامه که ، تا
سووتا... ئنجا که گری ئاگره که ، دوا پارچه ی نامه که ی سووتاند ، (ناپلیۆن) و
(ئافره ته که) ، هه ردووکیان سه یری یه کتریان کرد و ، چاویان برییه چاوی یه کتری... له و
کاته دا په رده داده دریته وه بو ئه مه ی هه ردووکیان له چاوتیبیرینی ئه م و ئه و بشاررتنه وه!...

مەم و زین

نوو سینى سەرکەردەى و یژەوانان و بوژاننى کوردان، خوالیخو شېبوو: ئەمەدى خانى

مەمەد سەعید ڕەمەزانى بۆتى:

بەدەستکارىيەو، پەرچەى کردوو، بەعەرەبى، بەپەخشان

١٩٨٧

دىارى

بۆ ھەموو دلێک کە چارەنوسى و ھابى خۆشەويستى

بەژەھرەو بەخواتەو، نەک بەھەنگوینەو...

کە بەئاگرى خۆشەويستى بسووتى، نەک بەرى لى بکاتەو...

ئەم چىپۆکە پېشکەش دەکەم؛ بەلکو بەخویندەو

خەمى دللى پرەوتەو، ئارامىک بەگيانىشى بگات.

مەمەد سەعید ڕەمەزان

بەناوى خودای گەورە و مېھرەبانەو

سوپاس بۆ خودا، داواى لىخو شېبون، بۆ پىغەمبەرى

ھەلبژاردەى و، کەسوکار و ھەموو ھاوړیکانى

لەبەر دەم ئەم چىپۆکەدا

دوور نىيە، ئەم لاپەرەيەى پېشکەشى نووسراو خانەى عەرەبى دەکەم، لە وێژەى کوردى، يەكەم لاپەرە بىت کە بەرچاوى خویندەواران کەوتبى لە مېژووى وێژەى ئەم نەتەوێدە... بەلکو دوور نىيە ھەندىکیان لەو سەريان سوپمىنى، کە نەتەوێدەى کوردیش وەک ھەموو نەتەوێدەکانى تر، بەشیکى تەواويان ھەبى لە مېژووى وێژە و شارستانىتىدا... ئەوانەيش مافيان ھەيە کە سەريان لەمە سوپمىنى... مافيان ھەيە کە لەم جوړە لاپەرەدا شارەزايى نەنوین. ئەويش لەبەر ئەو نىيە کە مېژووى نەتەوێدەى کورد، پرى نىيە لە وێژەى بلندی

شۆخو شەنگ ياخود شارستانىتىيەى کى جوان و شيرين، يان زمانىکى زىندوو. چونکە ھەر کەسى بەدواى راستىدا بگەيى و، گوێ لە قسەى راست و سەرەستى مېژوو بگري، ئەو بەدوژ ناخاتەو... بەلام لەبەر ئەوێدە کە ئەم لاپەرە کەوتوونەتە ناو تارىکايىيەو، مېژوويش کاتىک دەستى کەوتوون کە تەپوژ داگىرى کردوون... ئەو تەپوژەيش، ئەوێدە ئەستور و زۆرە، ھەتا ئەم پوژەيش، لە تواناي ئەم نەتەوێدەدا نەبوو پاكى بکاتەو... ئەو تەپوژەيش ھى ئازاردان و زۆردارىيە کە لە زۆر دەمىکەو، ئەم نەتەوێدەى کوردە پتەوى دەنالێنى سەبارەت بەوێدەى کە بەدواى ماف و سەرەستىيى خۆدا دەگەيى و، ئەويش وەک ھەموو نەتەوێدەکانى تری سەر زەوى دەيەوى لەژێر سىبەرباندا بەسەيتەو.

لەبەر ئەو تۆ بەگران گوێت لە دەنگى مېژوو دەبىت، کە لەبابەت مېژووى ئەم نەتەوێدەو و ژيانىيەو بدوى. چونکە دەنگى گرمەگرمى ھەور و وژەوژى گىژەلووکە و ڕەشەبا تىکەل بەدەنگەکەى دەبى...

بەلام ئەوێدەى کە ھەموو جىھانى ھىناو تە سەرسويمان ئەوێدە. کە ھىچ گىژەلووکە و گرمەگرمى ھەورىک کە لە ھەر چوار لای ئەم نەتەوێدەدا خراو تە کار، تا ئىستا نەيتوانىو دەنگى ئەم نەتەوێدە بەشارىتەو، ياخود بەجارتىک بىسرى. بەلکو بۆ ھەموو لايەکى دەرستوو کە کوردەوارى، خاوەنى بەرگەرتنىکى و ھايە، کە سەر بۆ کەس شوێ ناکات. ئارامىکى وايشى ھەيە کە ھەرگىز کز نابىت سەر بلندیيەکى وايشى تىدايە، کە ھەتا ھەيە لى پاشگەز نابىتەو. تەنيا ئەم بەلگەيە بۆ ئەو بەسە، کە لەوێتى دروست کراو، تا ئىستا ھەر ماو و زىندوو... ھەرگىز نايشمىرت!*) لەگەل دراوسى عەرەبەکانىشيدا، بەيارمەتى و کامەرانىيەو دەژى، کە ھەردوولايان لە ژێر سىبەرى دادپەرەوى و برايەتى و يارىدەدەريدا، دەتوانن لەگەل يەکدا گوزەران بکەن و، لە سەر يەک بىروباوەر بۆن و بۆ يەک ئامانجىش تىبکوئن.

ئەمەيش غوونەيە کە لە مېژووى وێژەى کوردى، لەناو کۆمەلێک لاپەرەدا ھەلمبژاردوو، کە لە نووسراو خانە زىندوو کەيدا کەلەکە کراو. ئەم نووسراو خانەيە ھەرچەندە خەمى

(*) : ئەم نەتەوێدە ژمارە سەرى دەگاتە سىيانزە ملىۆن کەس. لە خاکىکى فراوانى گرنگدا دەژى. ھەر چەندە دا بەش کراو لەناو سى فەرمانرەوايىدا: عىراق و ئىران و تورکيا، بەلام ئەم سى پارچە خاکە، ھەرسىکيان پىکەو نووساون، ھىچ سنورىکى سروشتى لە ناوياندا نىيە، کە لەيەکتر جوتيان بکاتەو. ئەم خاکە (کوردستان) ي پى دەلێن. چ لە رووسىادا، چ لە سوورىاشدا، کۆمەل کۆمەل کورد ھەيە. (وەرگى)

نه خوراه و لیتی نه پرسراوه ته وه، هه رچه نده تۆزیشی زۆر به سه ره وه نه شستۆته وه، به لام هیشتا هه زیندووه. ئه گه بهاتایه خاوه نه کانی به ساناویه وه، دهستیان به ره ژایه خۆبانی پتوه خه ربیک بکه، تا ئیستا گه نجینه به کی به نرخ لێ دهاته دهره وه، بۆ وێژهی عه ره بهی، به لکو بۆ وێژهی جیهانی، که هه رگیز له برانه وه نه ده هات. منیش ئهم نموونه یه لێ هه لێژارد، که پیشکشی ئهو که سانه ی بکه که تا ئیستا ماوه یان نه دراوه تی شاره زای میژووی ئهم گه له ببن، یاخود بتوانن شتیک له وێژه و ره وشت و، خو، شارستانی تی بزائن.

ئهم دیارییه شم بریتیه له چیرۆکیکی وایشه که به گه و ره ترین مه رگه ساتی پر هه ست داده نری له میژووی وێژهی کوردیدا له یه که م به شی چیرۆکه که یسه وه تا دوامین به شی، هه مووی رووی داوه. هیچ فریکیشی به سه ره ئه ندیشه وه نییه، ئه وه نده نه بی، که ئه وهی میژوو پشتگوپی خستوه.

یاخود له بیرى چووه، له کاتی گوتراوهیدا، له بهر ئه وهی که نه یه توانیه وه، به ته نیا، دهستی به سه ردا بگرێ و پیشانی بدات، ئهم به هۆی ئه ندیشه وه پر کردۆته وه.

ئهم چیرۆکه له ناو جه رگی نه ته وهی کورددا، له جوانترین به شی خاکی کوردستاندا رووی داوه. وینه ی ژبانی کورده واریت پیشان ده دات. ئهو کرده وه و ره وشتانه ییش که خودا پیتی به خشیون، ئه ندازه یانته بۆ دهرده خات، وه که سه ره بێندی و، جوامیری و، چاکه دانه وه و، سه رگه رمی و، هیژ و توانایی له گه ل هه ندی سروشتی تریشدا، وه که: ره وشت شیرینی به کی بی ئه ندازه و، هه ستیکی سه بری گه رموگوری بلیسه دار.

ئهم چیرۆکه له لایه ن بوێژ و وێژه وانی گه و ره ی کورده وه، «شیخ ئه حمه دی خانی» (*)، تۆمارکراوه، له شیوه ی کۆمه له هۆنراوه یه کی چیرۆکی ناوازه دا، که به قسه ناسک و شیرینه کانی، که خودا به خشیویه تی پیتی، پیاو چاوه ست ده کات. خوالیخۆشبوو له سالی ۱۶۵۳ ز. دا مردووه.

(*) ئهم بوێژه به گه و ره ترین بوێژ و وێژه وانی کورد داده نری. نووسراو و کۆمه له هۆنراوه ی زۆری هیه. زۆریه یان به زمانی کوردی نووسراوه ته وه هه ندیکیشیان به زمانانی فارسی و تورکی نووسراوه ته وه. یه کییک له نووسراوه کانی فه ره هه نگیک (کوردی- عه ره به ی) به لام گه و ره ترین نووسراوی، ئهو کۆمه له هۆنراوه یه، که ئهم چیرۆکه ی دروست کردووه، که به گه و ره ترین دیاریی زیندوو داده نری له وێژهی کوردیدا. (ش. ف)

ئهم دیارییه، که له راستیدا ناوازه ترین بابته که وێژهی کوردی پاراستویتی تا ئیمرو، هه رچه نده تا ئیستا نه کراوه به عه ره به ی، به لام هه ر من نیم که له کوردیه وه گۆریبیتمه سه ر زمانی تر.

ئهم چیرۆکه له پیش ئیمرودا کراوه به فه ره نس. هه ره وک ئهم گه لیک نووسراوی تریش له وێژهی کوردی کراوه به فه ره نس (**).

وێژه وانی فه ره نس (پروجه لیسکۆ) له سالی ۱۹۴۲ دا کردویتی به فه ره نس. ئیتر له و ساوه له ناو وێژهی فه ره نسیدا جیگایه کی بێندی گرتوه. ئهم وێژه وانه له سه ره دهستی خوالیخۆشبوو (جه لاده ت به درخان) دا فیتری زمانی کوردی بوو.

ئهمیش کوری دوامین شازاده ی (جه زیره ی ابن عمر) ه، که خوالیخۆشبوو، (به درخان پاشا) بوو.

ئهمه نده و، به هه موو کولی دلمه وه تیکۆشام وینه به کی راسته قینه ی شیوه ی نووسینی ئهم بوێژه کورده ی، خاوه نی ئهم دیارییه زیندوو دهریخه م بۆ خۆینده واران. به تایبه تی خه می ئه وم خواردوو که ئه ندیشه کانی و گفتوگۆ پر وینه کانی پیشان بده م، بۆ ئه مه ی خۆینده وار تیبگات که وێژهی کوردی، تا چ ئه ندازه یه که گه ش و شنگ و پرشنگداره!

ئه گه هه ندیکم خستبیته سه ری، یاخود ده ستکاریم تیدا کردبێ، هه ر له بهر ئه وه بووه، که ناوه رۆکی هۆنراوه کان، له شیوه یه کی په خسانی وه هادا روون بکه مه وه، که پارچه کانی چیرۆکه که یه که به یه که وه به سه رسته وه و، گیانی چیرۆکه که ییشی به ته واده تی تیدا دهرکه وتبیت، که ئه وانه له هۆنراوه دا به وردی دهرناکه ون.

بیجگه له وه، ئهم چیرۆکه، له سه ر زمانی نه خۆینده واران کورد، به جوړیکی تر بلاو

(*) هه ره وها کۆمه له هۆنراوه ی بوێژی گه و ره ی به ناوبانگ (مه لای جزیری) ش له کوردیه وه کراوه به فه ره نس. ئهم بوێژه له نیوه ی دوایی سه ده ی شه شه مدا ژیاوه. ئهم کۆمه له هۆنراوه یه له سالی (۱۹۰۴) ز. دا له بهرلین چاپ کراوه. دانه یه که له وه له نووسراوخانه ی (آب انسلان) دایه له شاری به عداددا. هۆنراوه کانی تا ئه ندازه یه کی زۆر ناسک و شیرین گریکی ده روونی سۆزی دلدارییان تیدایه، کلپه ی سه ندوو. هه ندیک ده لێن: هۆی ئهم هه سه ته گرنگ و ناوازه یه له هۆنراوه کانیدا، ئه وه یه که جارتکیان دلی ده چی به که شه شایکی کورددا، تا ده میتی به ئاه و نا له ی ئه و سۆزی دلداریه وه ده تلپته وه. به لام راستیه که ی ئه وه تا که ئهم بوێژه، گیانی هه ر ئاوپته ی هه ستی بێندی خوداناسی بووه چامه (قصیده) کانیشی، به لگه ن بۆ ئهم قسه یه، که له شیوه یه کی گرنگ و کاریگه ردا، بێندترین پایه ی بی هاوتای دلداری دهرده خه ن. (وه رگێر)

بۆتەو، كە لەو ناكات ئەم بۆتە گەورە بۆمانى دەگىرپتەو. بەو جۆردى ئەو نەخوتىندە وارانە دەگىرپتەو، چىرۆكەكە ھەر برىتيە لە سەرگوروشتەيەكى ئەندىشەيى كە زۆر لە ڤووداوى ژيانەو دوورە.

وێژەوانىكى عىراقى، لە شىوئەيەكى سەرپىيدا، لەبابەت ئەم سەرگوروشتەيەو لە گۆڤارى (الرسالة) دا، ژمارە (٤٨٤) ى سالى، ١٩٤٢ شتىكى نووسىبوو.

مامۆستاي بۆتيز (بدوي الجبل) لە چەند لاپەرەيەكدا، چىرۆكىكى لاسايى لى دەرھىناو، بەلام بەھۆنراو. بەلام ڤووداو نووسراو، كە بەناوى (مەم و زين) ەو نايانگى دەرکردو، برىتيە لەوئى كە ئەم بۆتە بۆمانى دەگىرپتەو لە شىوئەيى مېژووئەكدا، ھەرەھا لە شىوئەيى ھۆنراو و وێژەيەكيشدا، كە وەك ديارىيەكى ناوازەي ڤازاندۆتەو و پيشكەشمانى دەكات.

محەمەد سەعید رەمەزانی بۆتى

لە پەرستگای سرووشدا (*)

مەيگىر، وەرە، ئەم جامە پر كە لە مەي... پرى كە لەو مەيە گولرەنگەي كە لە بەرھەمى گيان دەرھىنراو، كە لە رازى دڵ دروست كراو. وەرە بيكە بەدەمەو، بام لە لىوى جامە دور و گەوھەرەكانتەو، پەيتا پەيتا مەي بخۆمەو. مەيىكم بەدەي كە وەك ياقووتى پوختە و پالاوتە سوورھەنگەرەي، دەست بكاتە گەردنى گيانم و، باوھش بكات بەپەرەي دلمدا. مەيىكى وەھام دەرخوارد بەدە، كە دلم ببوژتييتەو، و، بىخاتە خرۆشەو، و، ھۆشى گىژ و وێژيشم سەرخۆش بكات.

تۆيش ئەي گۆرانىيىژ، وەرە تەنشتەمەو دانىشە و بەگۆرانىيە خۆشەكانت سەرخۆشەيەكەي گيانم تەواو بكە. ئاوازي ناى و كەمانم بەدە گۆتدا، و، بەدەنگى دەف و گۆرانىيەكانت شادمانم بكە.

چاوەكانم بەبينى گولە شۆخوشەنگەكان و لقى درەختە شۆڤووەكان بگەشتەو. رىتم بەدەن بام ئەمانە ھەموويان كار لە دڵ و دەرروم بكەن، بام سەرخۆشم بكەن و، ئاگام لە خۆم نەمىنى كەچى ھەيە لەم لا و لەو لامدا و چى دەكرى؛

بەلكو ئەمە خودايە بارى ئەم لەش و كەرەستەيەم لى سووك ببى و، ھەر دلم و گيانم بىننەو، ھەر ھەست و ھۆشم بىننەو. بەلكو ئەمە خودايە وام لى بى كە تيشكىكى رۆشنايىيى خودايىم لى بكەوئى، دەرروم رۆشن بكاتەو، و، كامەرانيى تى فرى بدات. بەلكو دلم رۆشن بىتەو، و، رازى ژيانىش لە بەرچاوەكاندا ئاشكرا ببى، بۆ ئەمەي لەگەل ھەموو بەيانىيەكدا، دەرگەوم و گەفتوگۆي كزەبا و لق و پۆيى درەختان بۆ ھەموو كەسيك بگىرەو؛ بۆ ئەمەي دلداریى ناوئەند پەرنە و گولزاريان بۆ رۆشن بكەمەو؛ بۆ ئەمەي لەگەل ھەموو ئىوارانىكدا دەرگەوم، وێنە جوانەكانى تيشكى رۆژ بۆ ھەمووان بگىرەو، كە پەخشان دەبى بەسەر چىمەن و لالەزار و چەم و كانياودا، لەگەل بلبەكانىشدا ئاوازي دلداری و جوانى بەدەم بەگوتى ھەموواندا. بۆ ئەمەي مەمەيى مەرەكەي پىنووسەكەم، جوانى ئەم جىھانەيان بۆ دەرەخەم و، سەرخۆشيان بكەم، بەدەنگى ساز و ئاوازەكەيشى رازى دلم و زمانيان بۆ دەرەخەم و دڵخۆشيان بكەم:

ئەي مەيگىر... مەي بەدەي. گەلىك جامى پر لەم مەيەم بەدەي، بۆ ئەمەي خەم لە دلم

(*) : پەرستگا: محراب، معبد. سروش: وحى، إلهام (وەرگىت)

دەربەگەم و بەگەرمییەکی سەرخۆش بێم و هۆشم بەسروەیی خۆشبییهکی مەست بێم. مەیی بێنە، بام مێشکەم بێزوی و، رازی دڵ دەربەخەم. بام گیانم بێنە و، واتە پێر لە گەوهەری واتا پەخشان بکەم. بام دەرد و نازاری دەروون دەربەخەم و، نالەیی دڵ و خۆشەویستییهکی بێنە پێشان بەدەم.

من ئەو قەسە و هەڵە ئازەیک دەردەهێنم کە بێ تەلی کەمان دڵان خۆش بکەن. وەک بۆنێکی خۆش بۆلایان دەکەمەوه، کە بێ ئەمەیی گۆلێک لە ئارادا هەبێ، دەروون شادمان بکەن، ئیمێرۆ من مێژووێک زیندوو دەکەمەوه، کە پێر بێ لە دەرد و ئازار و خەم و خەفەت، کە لە پێش سەردەمیکی دوور و درێژەوه چاوی لێک نابوو و نوستبوو. ئەو هەناسە گەرمەیی کە لە سنگانەوه دەهاتنە دەردەوه و، ئەو گرە ئاگرانی کە لە ناو دڵاندا بێنەیان دەسەند، سەرلەنوێ دیانەینمەوه کایەوه و، هەڵیانەگیرسێنمەوه، کە لەوه پێش دڵانیا سوتاندبوو و کردبووین بە چنگێک خۆلەمێش! بەهۆی ئەو گیانەوه کە نووسینە کەم دەبیەخشێ، سەرلەنوێ (مەم) و (زین) زیندوو دەکەمەوه کە هەردووکیان لە پێتاوی خۆشەویستی و دڵداریدا لەناوچوون. بۆ ئەمەیی چارێکی دڵەکانیان بکەم بەهۆی پرشنکی هۆنراوەکانم و هەستەکانمەوه. چونکە کەس بەزەیی بەو دوانەدا نەهاتەوه بیا نەگەیی بێنێ بەیەک و، بەژن و مێردییەوه کامەرانیا بکات. رازی دڵی ئەو کورە بەسەزمانە بۆ هەمووان دەردەخەم، کە ئاگری خۆشەویستی سوتاندبووی و، تەلە و داو و دوژمنایەتی ئەم و ئەویش شکاندبووی. هەروەها رازی دڵی ئەو کچە پاکە بێ گەردەیش دەردەخەم، کە وەک گزنگی رۆژی ناو هەور پاک بوو، ئەو کچە بەسەزمانە کە هەناسەساردی و رەنجە رۆژی دڵی تۆندبوو و، دەستی زۆردارێش و هەڵە گۆشەبوو، دەتگوت گۆلێکی ناسکە و، لە چنگێکی رەقی زێردا بەدەرەقییهوه گۆتەرەوه تەوه. ئەو هەردوو دڵدارە، بەرگێکی رەنگینی پێر لە نەخشیان لە قەسەکانم بۆ دروست دەکەم و، دەیکەم بەبەریاندا. پاشان بێنەشیان دەکەمەوه، تا دەیانگەیینمە پۆیهی مێژوو؛ بۆ ئەمەیی زیندووین بکاتەوه و بیا نێرینێ تاسەر لەگەڵ هەناسە گەرمەکانیاندا. ئنجا هەموو سەیرکەر و تەماشاکەرێک بەبەردەمیاندا برۆ، بۆ ئەوهی هەندێکیان بەدڵسووتان و بەش برۆیان گریان بێت، هەندێکیان بەجوانی و شیرینی «زین» گەشکەدار بێ. کاشکی ئەوانەیی بەزەییان بەو دوانەدا دەهاتەوه، بەزەییان بەمیشدا بەهاتایەوه. کاشکی مێش تۆزیکم لەو بەزەیی پێداهاتنە و پارێنەوهیان بەرکەوتایە. خۆزگە هەندێ کەسێش دەیانگوت: خودا لێی خۆش بێ، ژیا نێ ئەو دوانەیی بەجلو بەرگێکی جوان رازاندۆتەوه،

چیرۆکی ئەو دوانەیی لە باخی زیندەکانیدا ناستووه کە هەرگیز لە بێر ناچیتەوه. خۆزگە نەرخ زانانی وێژەیی، شیرین دەبوون لە نەرخ داناندا، بۆ ئەم نووسراوهی منە. هەرچەندە نووسراوەکەم نەگەیشتۆتە پلەیی تەواوی، بەلام رۆلەیهکی بەنرخم.

پارچەیه کە لە جەرگم. نازداری دڵمە. لەبەرچاومدا جوانە. ئەویش وەک باخێک وایە، کە هەرچەندە بەری کالۆرچی تێدا یە، هێشتا پێنەگەیشتووه، بەلام باخێکی دڵمە، گۆلەکانی بێرو هۆشمە. ئەوێندەیی لە دەستم هاتووه، رەنجم تێدا داوه، ئەوێندەیش بەمن دەپێرێ کە بەرگری.

پێشەکی

یاخود دوورگەیی پێر شینایی

ئەمە لە سالی ١٣٩٣ی زایینیدا رووی داوه. لە دوورگەیی (بۆتان)دا کە ئیمێرۆ بە (دوورگەیی ابن عمر) بەناوبانگە. ئەمە ئەو دوورگەیهیە کە کەوتۆتە کەناری رووباری (دەجلە)وه. لە شێوهیهکی زۆر پان و فراوانیشدا کەوتووتە ناوەند بان و گردی پێر لە شینایی یهوه لە ژووروی خاکی عێراقدا^(١).

ناوی ئەم دوورگەیه، لەسەر رووی ناوی ئەو خاکانە کوردستانەوه ناو دەپێرێ کە زۆریان جوانییەکی سروشتی ناوازیان تێدا یە، بەشۆخ و شەنگییەکی وەهاوه کە دڵ گەشکەدار بکات. چونکە پەل و پۆدەهاوێژتە ناو باخاتیکی سروشتی رازاوهوه، لە زۆر لاییشیهوه پرشنکی ئاوی دەجلەیی لێ دەدات، کە گەلێک جێگای لێ گرتۆتەوه^(٢).

ئەوهی جوانییەکی شێو شەنگ و شۆخ دەکات، شاخە بێندەکانیەتی کە چون بەگژ ئاسماندا، کە بەبێندی و شینایییه جوانە کەیانەوه، لەناو شاخانی جیهاندا شانازی دەکەن. رازی زیندوویی خۆشیان لەگەڵ وێنەیی گەورەیی یاندا بۆ هەموو کەس بۆلۆدەکەنەوه.

کارساتی ئەم چیرۆکە لە کۆشکی سەرداری ئەم دورگەیهدا رووی داوه کە ناوی (سەردار زین الدین) بووه. ئەو کاتەیش خاکی کوردستان تا ناوەراستی سەردەمی (عوسمانی)یەکان، دابەش بوو بوو بەسەر چەند سەردارنشینیه کدا.

(١) ئیمێرۆ لەژێر چنگی فرمانڕوایی تورکیادایە. (وەرگێڕ)

(٢) لەبەر ئەوه پێی دەلێن دورگە یاخود (جێزە). (وەرگێڕ)

هەر سەردار نشینەیان، سەرداریک کاروباری هەڵدەسووراند، کە هێز و دەسەلات و کارگوزاری لێ دەوێشایەوه.

(سەردار زین الدین) هەروەکوو پیاویکی بەکار بوو، خاوەنی سامانیکی یەجگار زۆریش بوو. هەروەها ڕووکەشیکی گەورە هێز و دەسەلاتیشی پێوە دیار بوو. سەیر ئەوه بوو کە لەگەڵ ئەوانەیشدا، توانیبوو تا ئەندازەیەکی گەورە و سەیر دڵی نەتەوهکەیی خۆی بەخۆیەوه بنوسینێ و، خۆشەویستی هەمووچینەکانی نەتەوهیش کیش بۆ خۆی: کە ئەوه بوو بوو بەهۆی ناو دەرکردنی، نەک تەنیا لە خاکی دورگی (بۆتان)دا، بەلکو لە هەموو لایەکی کوردستان و سەردارنشینەکانیدا، کە زۆر بەرێز و گەورەییەوه ناویان دەبرد. کۆشکە کەیشی کە لە دوورەوه وەک قوللەیهکی زۆر گەورە دەرەکهوت، لە کۆشکی سەردارەکانی تری نەدەکرد، کە لە دانگی خۆیدا بوون. لە راستیدا وێنەیەکی بێ وێنە بوو، لە وردەکاری و هونەرماندیدا، لە دارشتن و دامەزراندن و پازاندنەوهیدا، بەلێشاو پاره بەخت کرابوو!...

ناو کۆشکە کە پێ بوو لە ژوور و هۆلی ناوازه و پازاوه ئەوانیش هەرچی دڵ بێگرێ لە دوو و گەوهەری ناوازه و پەنگاوپەنگ، لە کەلوپەلی بێ وێنە و سەیر و نایاب، بەجوانی لە ناویاندا دانرابوون و، بەوانەیش پازابوونەوه!... هۆل و پارە و و هەیان و بەریانکەکانیشی، ئەمەندە کارەکەر و کەنیزەک و مفردی یان تێدا وەستابوو، ژاوهیان لێ دەهات، هەموو لایەکی کۆشکە کەیان خستبوو گەشی و خۆشی و جوانی و پازاوهییەوه.

بەلام وێنەی هەرە جوانی ناو ئەو کۆشکە، لەناو کەنیزەکاندا نەبوو. بەلکو لەناو دوو خوشکدا بوو، کە هەر وەک مانگ دەرەوشانەوه، وەک دوو پێشنگیان دەدا. خودا لەناو ئەو کۆشکەدا، بەلکو لەناو هەموو دوورگەکەدا، کردبوونی بەمۆنە هەرەگەورەیی جوانی. ئەو دوانە وێنەیەکی تەواوی چاوەبەستی خۆدایی بوون، کە وێنەیان نەبوو. هەر وەک دەستی پەرورەدگار، بۆیکە لەو شێوە ناوازه و ناسکەدا دروستی کردبێ و، لەناو ئەو کۆشکە نایاب و ناوازهیدا دایان، کە هەموو هونەرماندێکی شارەزا و باوداھێنەر و پێشە سازێک باوەر بکات کە جوانی لەوه بێتدتر نەبوو و نابێ!... ئەمە راستە کە پێزکردنی بەرد و چێن کردنی، هونەری نەخش و نیگار و پێشەسازیی پێشنگ پێ هەلھێتان، جوانییەکن، کە چاوەبەریان دەکات پێشکە و پێشکەیی پێ دەکەوێ و، پیاو بەتەماشاکردنیان گەشکەدار دەبێ، بەلام ئەم جوانییە لەگەڵ ئەو جوانییەدا زۆر جیاوازه، کە کار لەدڵ دەکات و هۆش سەرخۆش دەکات.

ئەو دوو خوشکەیش، هەردووکیان خوشکی سەردار (زین الدین) بوون. گەورەکیان ناو (ستی) بوو. تەمەنی لە بیست بەهار تێپەری نەدەکرد.

پەنگەکەیی لە ناوەند سپیی تەواو و بۆری دڵگیردا بوو. هەر ئەندامێکی تەماشای بکردایە، جوانیی تێدا چەسپیبوو. کە هەموو ئەندامەکانیشیت بەسەر یەکەوه تەماشای بکردایە، لەگەڵ شێوەکەیدا، هەمیشان جوانی بەسەردا داپێژرابوو.

لەبەرئەوهی جوانییەکەیی جوانی نەبوو، لە چاوەبەستی، کاریگەرتر و، لە شەیدایی ئاشکراتر بوو!...

خوشکە بچکۆلەکیشیان کە ناوی (زین) بوو، هەر خۆی لە خۆیدا بەلگەیهک بوو کە هەر دەستی خودا، لە تواناییدا هەیه یەکیکی وەها دروست بکات، کە لە (ستی)ی خوشکی جوانتر و نازەنینتر و شیرینتر بێ!...

(زین) کچێکی قەد و بالا جوان و تەنکە و خێ و پێبوو، لە ڕووه سپییە ناسکەکەیدا سووریەکی وەک گر ئاگر ڕوومەتەکانی کردبوو بەگۆل. دوو چاوی نەخشی گەشیشی پێوە بوو، خودا هەموو دەسەلاتێکی نەرمی و شیرینی لەگەڵ تیرئەندازیدا پێ بەخشیبوون کە پیاو ناتوانێ بەزمان دەری ببری.

قژی (زین) زەرد نەبوو. بەلام قژە ڕەشەکەیی کە وەک شەوه زەنگ وایوو ئەم لاو ئەو لای ڕووی گرتبوو، ئەوەندە تر جوانییەکەیی ڕووی پازاندبوو، پیاوی گەشکەدار دەکرد. ئەو ڕووی کە قەلەمەکەیی پێک بوو، لەگەڵ ئەو لێج و لێوەدا کە لە گۆلناری دەکرد، ئنجا ئەو گۆلی ڕوومەتانەیی کە وەک گری ئاگر لەناو ئەو پێستە سپییە ناسکەیدا سوور هەلگەرا بوون، بێر و هۆشیان لە پیاو دەسەند، تیریان لە جەرگ و دڵ دەدا و، مەرقیابان دەخستە ئاسمانیکی سەرخۆشی و کامەرانییەوه. بێجگە لەو جوانییە ناوازهیه، کە هەیسو، گیان سووکییەکی تێدا هەبوو، سەری پیاوی لێ سوو دەما. خۆین گەرمییەکی تێدا هەبوو. دڵی پیاوی دەبرد. «زین» لە راستیدا کۆمەلەیهک بوو لە مۆنە هەرە بێتدی جوانی و شیرینی و گیان سووکی.

لەگەڵ ئەوەیشدا کە ئەو دوو کچە، وەک دوو دوو وایوو، کە لە ناو تووتالی کۆشکەکەدا شاررابوونەوه، زۆریەکی کەسان بەدیەنیان شاد نەدەبوون، بەلام ناوەکانیان بەناو هەموو لایەکی دوورگەکەدا بلابوو بوو، تەنانەت زۆریەکی خاکەکانی کوردستانیشی گرتبوو. تەنیا بەهۆی ناوبانگەکیانەوه، بووبوون بەوێنەیی هاتوای جوانی، کە ئەندازەیی

جوانییان به جوانییی ئەوان دەگرت. لە راستیدا شتیکی سەیر بوو کە ئەو دوو پەری ڕووه لە کۆشکی سەرداری «بۆتان» دا وەک دوو گۆلی جوان بپشکوین و کەچی زۆربەی کەسان لە بینییان بەش برابوین. بەلام نەتەوێ کورد، بەجۆریکی گشتییی و، سەرکەردە و پیشەواکانیشیان بەجۆریکی تاییەتی، لەناو سەروشتیاندا دەمارێکی مەردایەتی و هەیه، کە هەرگیز لێیان جیا نابێتەو؛ ئەو دەمارەیان ناهێلتی پیاو و ژنێان تێکەڵ بەیەکتەری ببن، مەگەر بەبۆنەی کاروباریکی پەسند و ناچارییەو بێ. بێجگە لەو سەرداری برایشیان لە ئەندازە بەدەر ئەو دەمارێ مەردایەتیە تێدا بوو، بەتاییەتی لەبەر ئەوێ کە هەر دوو خوشکەکی خاوەنی ئەو جوانییە بێ هاوتایە بوون، کە ناو بانگیان هەموو لایەکی دوورگە و خاکەکانی کوردستانی گرتبوو. لەبەرئەو، دلدارانێ ئەو کۆشکە، لە دەنگ و باس گوێ لێ گرتن بەو لایە، زۆر بەگران شتیکی تریان دەست دەکەوت.

جەژنی بەهار

ئێوارە داھات، هەموو لایەک ڕۆژی (٢٠) ی نەورۆز (مارت) یان بەخودا دەسپارد، بۆ ئەمەیی لە ڕۆژی دواییدا بەھاری سالی تازە پیشوازی بکەن. لە کردەو و ھەڵسان و دانیشتیاندا، لە ڕێگەوبان و ناو بازاریاندا، ڕوویەکی چالاکی ئاشکرا و نەبێنرا. دەبێنرا. چونکە پتیبست بوو هەموویان ئامادە ببن بۆ ڕۆژی دوایی، تا لەگەڵ بەیانەکی، زوودا، ڕەو بکەن لە شار و، ڕوو بکەن گۆل و گۆلزاری دەر و دەشت و، میترگ و میترغوزاری بناری چیاو، چیمەنی گوێ ئاوی «دەجلە»، لە ناو ئەو سەروشتە جوانە تەر و تازەییەدا، بەخۆشی و بەزم و ڕەزەمەو ڕۆژگار بەسەر ببەن.

ئەمەیش ڕەوشتیکی باو بوو لە هەموو لایەکی کوردستاندا^(*)، کە ئەو ڕۆژە دەکرا بەناھەنگ و سەیران، بەبۆنەی ھەڵھاتنی ڕۆژی بەھاری تازەو و، زەرەخەنە ناوازەکیەو. چونکە سەروشت تەر دەستیاییەکی گەورە و دەستیاییەکی مەزنی بەسەریانەو هەبوو. کەواتە پتیبست بوو لەو ڕۆژەدا، کە سەر لەنۆی لە دایک دەبێتەو، ناھەنگیکی بۆ بگێرن. لەبەر ئەو لەو ڕۆژەدا، هەموویان، بەگەورە و بچووکیەو، بەژن و پیاو، خۆیان لە دەست خووی ڕزبوی کۆمەلایەتی و شارستانیەتی ڕزگار دەکرد، و بەرەللا دەبوون بۆ ناو دەشت و دەر، تا بەھەموو ئازادی و سەربەستی یەکی خۆیانەو، لەناو ئەو بەھەشتی کردگارەدا

(*) ئەم ڕەوشتە کۆنە لە کەن هەموو نەتەوێکی ئاری هەبوو. (نوسەر)

رایبۆتێن. لەویدا، کە ھونەرمەندیی چاوبەستانەیی خودا، بەتەواوەتی دەرەدەست دەستیان دەکرد بەپەرستن و پارێزەوێ خۆیان بۆ سەروشت، لەویدا بەخۆشی و کامەرانیییەو رایان دەبۆارد، تا ڕۆژ لە ئێوارەیی ئەو ڕۆژەدا ئاوا دەبوو.

ئەم چالاکییە لە هەموو کەناریکی دوورگەدا خۆی دەنۆاند، بەتاییەتی لە نزیک کۆشکی سەرداردا. لە ئێوارەیی ئەو ڕۆژەدا، پتیبست بوو پیاوکانی سەرداری کۆشک و دەس و پتیبستەکانی، لە دانانی پتیبستی کاروانی سەردار بێنەو.

چونکە خۆی سەربەرشتیی ناھەنگی بەھاری دەکرد.

دوور نەبوو، کە لە ھەڵیکدا، بش چیتە ڕاو لەگەڵ پیاوکانی و ھاوودەکانیدا.

بەلام ناو کۆشکەکی خۆی، بالاخانەکی لە هەموو شوێنیکی تری بێ دەنگ تریو.

کەس نەماو بوو لە ناویدا، ھەر دوو شاھزاد کچەکان نەبێ کە (زین) و (ستی) بوون. جووتە خوشکە، ھەر دووکیان لە کەناری ھەیوانییک لە ھەیوانەکانیدا، پتیکەو دانیشتبوون، ئانیکیان دادابوو بەسەر ھەندێ سەربینی ناو ئەو ھەیوانەدا، چاوەروانی ڕۆژ بوون کە ئاوا بێت. بەدڵ سەیری تیشکی ھەتاوێکیان دەکرد، کە ھەروەک زێر لە شێوێکی ناوازە و شیریندا پەخشان بووبوو بەسەر ئەو چیمەن و لالەزارانەدا، بەسەر ڕووی شەپۆلە ئاوەکانی (دەجلە) دا، کە زۆربەی لایەکانی دوورگەکی گرتبوو.

ھەردووکیان گەشکەدار بووبوون و لە بابەت جەژنەکی گەشتوگۆیان دەکرد... جەژنی سەروشت، کە سەرلەنۆی چیمەنە شەنگەکی بەناو جیھاندا ڕادەخاتەو... لەپاش ئەوێ گەشتوگۆیان لەسەر جەژنی جوانی کرد، دەستیان کرد بەگەشتوگۆکردنیش لە بابەت جوانی، خۆییەو. جوانییش بەلای پیاو، جوانییش بەلای ئافرەتەو، ھەر بەوێندە قسە پتیکناییت، کە لە ڕووبار و کەناری ڕووبار، یاخود چیمەن و درەخت بدوین. لە راستیدا ئەو جوانییانە، دەبێ جوانییەکی تریشیان بێتەسەر، تا تەواویان بکات. ئەویش جوانیی گێانی زیندوو، و پڕشنگدانەکیەتی.

ئەم گێانەش ھەر لەوێدا دەرەدەستێ کە ئافرەت دلی بچیت بەپیاو و، پیاویش دلی بچیت بەئافرەتدا...

(ستی) گوتی: وا دیارە من پیاو بۆ نادۆزێتەو کە بەدڵمدا بچێ، تا جوانییەکی کارێکی وا لە دڵم نەکات، کە بگاتە کاری جوانیی ئەم سەروشتە خەوالتووە دڵمدا...

(زین)یش گوتی: نەکەیت وا بلیت. چونکە ئەو وا دەگەیییت کە دەبێ ئەو پیاوێ

تۆدهتەوئ يەجگار جوان بئ، جوانئىكى وايش بئ، كە ھەرگىز ھاوتاي نەبووبئ. تۆيش كىي وات چنگ دەكەوئ كە خودا ئەو جوانىيەى پئ بەخشىبئ؟!... رەنگە تۆ وازانئ كە ھەموو پياوئىك لە كۆشكىكى وەك ئەم كۆشكەى تۆدا دەئى. ھەمووئىشان وەك تۆ لە ناز و جيازدا گەورە دەبن؟...

(ستى) گوتى: بەلام ئەو پياو ھىناومەتە پئش چاوم، ھەردەبئ رۆژئىك لە گەران بەدوايدا دەستم بکەوئ.

(زىن) یش بەپئىكەنىيەكەو گوتى: بەلام تۆ چۆن پئت دەكرئ بەدواى ئەو جۆرە پياو ەدا بەگەرئئ؟ مەگەر تۆيش ببئت بەپياوئىك، ئنجا دەتوانئ ئەو گەرانە بکەيت... تا بچئتە ناويانەو و، لەناو كۆيوونەو ەكان و يانەكانياندا تەماشايان بکەيت. ئنجا كە پياوئى دلى خۆت دۆزىيەو، لەگەل خۆتدا بئھئئئ و دلى خۆتى پئ بسپئئت؟!...

(ستى) یش پالى دايەو و، لئكى دايەو و، دەستى كرد بەرئكرنەوئى قژەكانى.

پاشان سەرى راو ەشان و گوتى: راست دەكەيت، گيروگرفتەكە ھەر ئەمەتا... پاشان بئ دەنگ بوو ەو.

پاشان (زىن) دەستى دايە قاقاي پئىكەنئ... ئنجا دەمى نا بەگوتى خوشكە كەيەو، بەچرپە پئى گوت: «بۆ گيروگرفتەكەت چارەيەكى باشم دۆزبۇتەو گوى بگرە پئت بئئ»... پاشان لە دانئشتنەكەيدا خۆى راست كردهو ئنجا خۆى لە خوشكەكەى نزىك خستەو، وەك بترسى لەوئى كەسئىك گوى لە قسەكانى بگرئ. ئنجا پئى گوت: «خۆت دەزائئ سبەينئ جەئنى بەھارە. دانئشتوانئ ئەم دوورگەيەش، ھەموو بەم بۆنەيەو دەچنە دەرەو بۆ ناو چىمەن و لالەزار. ئەو ەيش ھەلئىكى ھەرە جوان دەبئ بۆ ئەوئى كە تۆ بئرى لئ دەكەيتەو».

ئەوئش گوتى: «نەكەيت شتى وا بئئئ... كامەت چارەكردنى گيروگرفتەكەم؟. كەى ئافرەت توانئوبەتى تئىكەل بەپياو بئ. بەو جۆرەى تۆ بەبئرتدا دئت؟ ئەى ئەو نازائئ كە بۆ ئئمە جئگائى تايبەتى دادەئئن كە دوور دەبئ لە پياوانەو؟... يان».

(زىن) قسەكەى پئ برى و گوتى: «بەلام ھئشتا ئەو چارەيەم بۆ دەرئەخستوئت. مەن ئەو ەم دەوئ بئئئم كە سبەينئ كەس لەناو ئەم شارەدا نامئئئتەو، ھەمووئىشان لەم دەشتائى يەدا كۆدەبنەو.

ئئمەيش ھەر ئەو ەندەمان لە سەرە بئىكەئ، كە خۆمان لە كاروانئى كۆشكەكە دوا بخەئ.

خۆمان وا پئشان بەدەئ كە لەشمان خاو بۆتەو و تئىكچوو، ناتوانئ بئئە دەرەو. ئنجا كە كۆشكەكە كەسى تئدا نەما، ئئمەيش جلوبەرگى پياوانە لەبەر دەكەئ بەناوياندا!... بئگومان ئەوانەيش وا دەزانئ كە ئئمە لە كورە لاو ەكانئى ناو كۆشكىن ياخود لە دەس و پئئەندەكانئ. بئگومان ئئمەيش لە بئرەكەماندا سەردەكەوئ. ھەر كەسەئشمان ھەلى بۆ ھەلدەكەوئ، كە بەئارەزووى خۆى بگەرئ و، يەكئىك لەناو ئەو ھەموو لاوانەى دوورگەكەدا بدۆزئتەو كە پەسندبئ لەلاى و بەدئيدا بچئ!...».

«زىن» یش كە ئەم پئشئيازەى پئشانئى خوشكەكەى دا، چو بەدئيدا، ئئتر گورج لەسەر ئەو رئىك كەوتن كە ھەر لە بەيانەكى زوو ەو، لەسەر ئەو بئرە برۆن بەرئە. پاشان دەستئان كرد بەگفتوگۆكردن لەبابەت ئەو ەو كە چۆن ئەو بئرىيان بەنەسەر... بەلام دواىى ناچار بوون، قسەكەيان بئرن. چونكە كاتئىكانى زانى رۆژئاو بوو، تارىكائئش كشا بەسەر ھەموو دوورگەكەدا، تا واى لئ ھات، ھەموو خانو ەكانئان لەبەرچاو بشارئتەو. لەو ەترسان كە يەكئىك خۆى لئئان بگرئ و، گوتى لە قسەكانئان بئ، كەنەيان دەوئست بەھئچ كلزچئىك كەس پئئى بزائئ. ئئتر وازئان لەو قسەيە ھئناو، بەربانگەكەيان بەجئھئشت و دەستئان كرد بەرۆئشتن بەناو ئەو رارەو ەگورەيەدا كە دەچو بۆ ھۆلەكە. لەوئدا چاويان كەوت بەھەندئ دەس و پئئەند، لئئان پرسى: سەردار لە دئواخان چۆتە دەرەو يان نا؟... ئەوئش وەرامى دانەو كە سەردار ھئشتا لە دئواخانەكەدايە، لەگەل چەند پياوئىكدا، لەبابەت گەشتوگوزارى راوى بەيانئىيەو گفتوگۆيان لەگەلدا دەكات، كە برىارى داو ەگەل چەند دۆستئىكى خۆئدا بئكات. پاشان بەسەر نوشتانئىكەو رئزى لئ گرئن و لئئان جئابوو ەو.

كچەكان ئەو ەيان پئى خۆش بوو... چونكە ئەو ھەلئىك بوو، بۆئان ھەلئەوتبوو، كە بئرەكەى خۆئان جئبەجئ بکەن... ئەو بئرى لە ئەئجامى جوانئى بئ ھاوتايەكەى خۆئانەو بۆئان پەيدا بوو بوو. چونكە بەھۆى ئەو جوانئىيەيانەو بوو، كە بۆ ئەو كەسانە دەگەران كە وەك خۆئان جوان بئ، ياخود جوانئىيەكەيان نزىك بەجوانئىيەكەى خۆئان بئ. ئەگئنا بەكەسى تر لاسئان نەدەخوارد. سا ھەر لەبەر ئەو بوو كە زۆر كەس داواى دەكردن شوئان پئ بکەن و، خۆئان نەدەدا بەدەستەو، لە چاو ەروائىئى ئەو ەدا بوون كە دوانئ بەدلى خۆئان ھەلئبئئرن كە ھاوشائى خۆئان بئ لە جوانئیدا!...

پاش ئەو، شەوباشئىيان لەگەل يەكتر كرد و لە يەك جئابوونەو. ھەر كچەيان روى كرده ژوورەكەى خۆى، لە چاو ەروائى بەئانئدا.

که به یانی رۆژ گزنگی دا، له دوورگهی بۆتاندا، نه له دهشتاییه کانیدا، نه له بازاره کانیدا، کهس نه مابوه وه... چونکه هه موو کهس، به بۆنه ی جهژنه وه چووبوه دهره وه، نه ویش له سهر ته ختی سروشتی شهنگوشۆخ و رازاوه وه، که سه ره له نوێ تازه بووبوه وه، هاتبوو خۆشی و چلۆنیی له گه ل ده کردن.

جیهان چهند مانگیک بوو، له ناو گیتزه لوه که ی به فر و باراندا گیرى خواردبوو، که چی له و رۆژهدا له شیهوی گه شیی و جوانی و بۆنخوشیدا به ناسکی و ته روتازه یییه وه، خۆی بۆ دهرخستن.

له و کاته دا، هه موو کهس له ئاواپی چووبونه دهره وه. له ناو به هه شتی سروشتی ئه و رۆژهدا بلاو بووبونه وه. کزه با ی فینک و بۆنی گول و گولزار، له که ناری ئاوه زیوبنه که و بناری شاخه رهنگینه کاند، بناری شاخی جوودی(*)، که به گول و چیمه ن رازابونه وه، مرۆقی سه رخۆش و گه شکه دار ده کرد... تا چاوت بر بکات، سه یرت ده کردن، که چی نه ده گه یشتی نه ئه و په ریان. که ته ماشات ده کردن، له هه موو جوړه شیه و و چینیکیان تیدابوو. هه ر کۆمه له به لایه کدا ده رۆیشتن. ده و له مه ند تیکه ل به هه ژار و، پچووک تیکه ل به گه و ره و، خوێنده وار تیکه ل به نه خوێنده وار بووبوو.

هی وایان تیدا بوو دل برینداری چاوی بیمار بوو، ده یو بست له و رۆژهدا سه رخۆش ببی و خۆی له بیر بچیته وه... هی وایشیان تیدابوو، بریژی خاوه ن هه ست و هۆش بوو، خۆی له و جوانییه خه و ئاوه دا مه ست ده کرد، وینه ی هه ره بلندی بیروباوه ر و چیتزه ی لیوه دهرده هیتا. هی وایشیان تیدابوو راستیی په رست بوو، گیترو ویترو و سه راسیمه بووبوو، هیچی بۆ نه مابوه وه، ئه وه نه بی که کړنووشی ملکه چی بکیشی بۆ په روه ردگار، که ئه و جوانی و چا و به ستییه ی دروست کردوه له سروشتدا!...

ئه وه ویش شتیکی ئاشکرایه ... چونکه سروشت دایکی هه موانه، وه ک یه ک سه یریان ده کات، وه ک یه ک خۆشی ده ویت، هه ر چه شنی یه کیش به ده میانه وه پی ده که نی. له یه ک جامیشدا مه بیان پی ده خواته وه. له به ر ئه وه هه موویان مافیان هه یه، ئیمرو به و مه یه سه رخۆش بن و، له باوه شیدا هه لپه رن و، هه ریه که شیان له رازی جوانییه که یدا، ده رمانی ده ردی دلی خۆی بدۆزیته وه. هه ر جوانییه کیش، که ده مده می و ده سترکد بی، پتوبسته له م رۆژهدا خۆی دوور بخاته وه. چونکه مه ی هه ر ئه و مه یه یه که له بۆنخۆشیی سروشته وه

(*) : جوودی، یه کیکه له شاخه کانی دورگهی بۆتان. (وه رگیترو)

هاتبیته به ره هم. جوانیش هه ر ئه و جوانییه یه که له شۆخ و شهنگیی ئه وه وه دهرکه وتی. به لām له و رۆژهدا شتیک په یدا بوو، دلی هه موانی کیش کرد، سه رنجی هه موانی راکیشا، هۆشی هه موو لایه کیشی خسته سه رسامیییه وه!

چونکه له ناو ئه و کۆمه لانه دا، دوو لاو دهرکه وتن ئه گه ر سروشت هه موو جوانی و رازاوه یییه که ی خۆی له له شی دوو لاودا دهریخستایه، هه رگیز له و دوو لاوه ی جوانتر پیتشان نه ده دا!... هه ر که سی چاوی پی ده که وتن، سه رسام ده ما له کرده وه ی خودا، که جوانیی وای بی هاوتای به و دوانه به خشیبوو!

کهس نه بوو به لایاندا بر و و به بیینیان گه شکه دار نه بی و، تا ماوه یه ک سه رسام نه بی و به رامبه ریان نه وه ستی!... هه ر وه ک هه ر که سه له خۆی په رسی: ئاخۆ ئه م دوو لاوه له کویتو هاتن؟ که هه ر چی تاریکایی جیهان هه یه تییاندانییه!

تۆ بلیتی فریشته نه بن، له ئاسمانه وه هاتبته خواره وه، بۆ ئه مه ی هاو به شیی هه موان بکه ن له م جهژنه دا؟! یان هه ردووکیان له گه ل ئه م سروشته جوانه دا پیکه وه له دایک بوون، سروشت جوانییه که ی خۆی له له شی ئه و دوانه دا نواندوه و، ناردوونی به دیاری بۆ هه مووان، که سوپاسی ئاهه نگه که ی هه مووان بکه ن، که بۆ ئه و ده یکه ن!...

له راستیدا، مافیان هه بوو، که به و جوړه سه ریان سوڕمیتنی. چونکه ئه و دوو لاوه، کهس نه بوون، کچه شاکان نه بی، که «زین» و «ستی» بوون!... هه ردووکیان جلوه رگی خۆیان گۆریبوو، له شیهوی لاواندا خۆیان پۆشیبوو، هاتبوونه دهره وه، هاو به شیی ئه و ئاهه نگه بکه ن.

بۆ ئه مه ی بتوان به ئاسانی ئه و کورانه ی ئاواتیان بۆ ده خوازتن و، هاوتای جوانی ئه وان بوون له ناو ئه و سه یرانکه رانه دا بیاندۆزنه وه... به لām کچه شاکان له و رۆژهدا به مه به سی خۆیان نه گه یشتن. هیچیان له ناو ئه و هه موو سه یرانکه رانه دا، لاوکی وه های نه دۆزییه وه که دلی بچیته سه ری و، به تیری دلداریی گرفتار ببی!... چونکه ئه وان جوانییان به ته رازووی جوانیی خۆیان ده کیشا که شتیکی بی هاوتای و ابوو، مه گه ر هه ر له ده ست په روه ردگار بوه شیته وه جوانی وه ها دروست بکات!... جا وینه ی بی هاوتای جوانی و چۆن بۆ ئه وان له و جیگایانه دا ده دۆزرایه وه؟!... چۆن ده بی، وینه ی بی هاوتا، له چهند که سی کدا خۆی بنویتی بۆچ ئه ویش وه ک شتی په مه کی وایه؟!...

به و په نگه سه یرانکه ره کان، ئه و رۆژگارهیان به به زموره زمه وه رابوارد، له ناو گوێ

پووباره‌کان و گولزاره‌کاندا، له‌ناو گرد و ده‌شتاییه‌کاندا، له‌ژیر سیبهری دره‌خته‌کاندا، تا رۆژ که‌وته ئاوا بوون و تیشکه‌کانی ده‌کشانه‌وه بۆ ناو تاریکی، سیبهری گردۆلکه‌کان و دره‌خته‌کانیش له‌ناو چیمهن و لاله‌زاره‌کاندا زهره‌ده‌گه‌پان و ده‌کشان، رۆژیش له‌سه‌ر که‌لی ئاوابوونیدا به‌زه‌ردییه‌که‌وه سه‌یری ده‌کردن، خه‌ریک بوو مالتاوااییان لێ بکات و، له‌ئه‌ندیشه‌وه په‌ژاره‌یان بخات و، وریایان بکاته‌وه بۆ چاوپێکه‌وتنی راستیی... ئه‌و راستییی که‌ هه‌موو شتیک به‌ره‌و نه‌مان ده‌هێلێته‌وه که‌ به‌شبرای ده‌کات له‌ گه‌وره‌یی زینده‌گانی تا سه‌ر.

ئنجاکه‌ رۆژ، مالتاواایی لێ کردن، سه‌یرانکه‌ره‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌گه‌پانه‌وه بۆ ماله‌کانی خۆیان. له‌و کاته‌دا که‌ شه‌قام و کۆلانه‌کان چروپ بووبوون له‌ سه‌یرانکه‌ره‌کان، له‌ پیاو و ئافره‌ت و مندال، له‌ ده‌می گه‌پانه‌وه‌یاندا بۆ ماله‌کانیان، هه‌ردوو که‌چه‌شا له‌ رینگه‌ لایان دا، تۆزێک خۆیان دوور خسته‌وه له‌و کۆمه‌له‌ گه‌ورانه‌ که‌ ژن و پیاو پێکه‌وه ده‌رۆشتن- شتیکێ سه‌یر پڕوی دا!...

له‌په‌ر که‌چه‌شاکان، چاویان که‌وت به‌دوو که‌چی سه‌رسام ماو، خه‌ریک بوون به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و پڕوی ئه‌وان بێن!... ئه‌وانیش ته‌نگه‌تاو بوون... وا چو به‌دلێاندا، که‌ ئه‌و دوو که‌چه‌ ده‌یانناسن و به‌که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌یان زانیون... بۆیه‌که‌یش پڕویان کردۆته‌ لای ئه‌وان، که‌ راستییی که‌یان ده‌ریخه‌ن. به‌لام که‌ که‌چه‌کان نزیکیان که‌وته‌وه، جوژه‌ گێژییه‌کیان تووش بوو، تا به‌ته‌واوه‌تی لێیان نزیک بوونه‌وه. ئیتر چاویان تێ پرین و زۆری پێ نه‌چوو، قه‌د و بالایان که‌وته‌ له‌رزین. پاشان هه‌ر دووکیان یه‌ک له‌دوای یه‌ک که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. به‌بێهۆشی مانه‌وه، ئاگیان له‌ جیهان نه‌ما!...

به‌لام که‌چه‌شاکان له‌وه زۆر سه‌رسام بوون. به‌په‌ره‌ۆشه‌وه بوون بزائن ئه‌و دوو که‌چه‌ کێن و... له‌ چ چینیکن؟... به‌لام له‌وه ده‌ترسان، له‌ ته‌نشتیانه‌وه بوه‌ستن و لێیان بکۆلنه‌وه تا له‌ رازی هه‌ردووکیان بگه‌ن... له‌ کۆمه‌لی سه‌یرانکه‌ره‌کان ده‌ترسان بیانبین و له‌ سه‌ریان کۆ ببه‌نه‌وه... له‌به‌ر ئه‌وه خۆیان وا پێشان دا که‌ ده‌ریه‌ست ئه‌و شته‌ نا دروسته‌ نین، که‌م ته‌رخه‌مانه‌ ده‌ستیان کردوه به‌رۆشیتن... به‌لام که‌دییان که‌س له‌و ناوه‌دا نه‌ما و، له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ دوور که‌وتونه‌ته‌وه، به‌هیواشی گه‌پانه‌ پاشه‌وه، تا گه‌یشتنه‌وه جیگای که‌وتنی دوو که‌چه‌که‌... به‌زه‌یییه‌کی زۆربیشیان پێیاندا هاته‌وه... که‌ گه‌یشتنه‌وه لایان، هێشتا له‌ بێهۆشییه‌که‌ی خۆیاندا ما‌بوون. به‌ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن و سه‌یری ده‌موچاو و شێوه و سه‌ر و سیمایان ده‌کردن، به‌و مه‌به‌سه‌ که‌ به‌لکو بیانناسنه‌وه و، ئه‌وه‌یشیان بۆ ده‌ریکه‌وی که‌

ئاخۆ ئه‌و دوو که‌نیزه‌که‌ ئه‌وان ده‌ناسن یان نا... به‌لام هێچ کامێکیان نه‌ناسینه‌وه. هێچ کامێکیشیان ئه‌وه‌ی بیر نه‌که‌وته‌وه که‌ رۆژتیک له‌ رۆژان یه‌کێک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ی به‌رچاوکه‌وتی!...

له‌ ده‌موچاوی هه‌ردووکیاندا، جوانیییه‌کی ناوازه‌ هه‌بوو که‌ له‌گه‌ڵ شێوه‌ی گه‌وره‌یی و سه‌ر بلندیادا تێکه‌ڵ بوو بوو؛ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند هه‌ر دووکیان خاوه‌نی پایه‌یه‌کی بلندین!... شێوه‌ی جلوه‌رگیشیان و قه‌دوبالا‌یشیان زۆر له‌ یه‌کی ده‌کرد، که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، یان هه‌ردووکیان براب، یاخود خزمی یه‌کترین!... به‌لام رازاوه‌یی جلوه‌رگه‌کیان و شێوه‌ی زه‌رکفت و چینییه‌کیان به‌ته‌واوه‌تی به‌لگه‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و دوانه‌ خاوه‌نی ناز و جیاز و سامانیکی بێ شومارن!...

که‌چه‌شاکان هه‌ردووکیان به‌چاویکی پڕ خه‌م و به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه، سه‌یریان ده‌کردن و لێیان ورد ده‌بوونه‌وه. هه‌ردووکیان لال و پال که‌وتبوون به‌سه‌ر زه‌ویدا، هۆشیان نه‌ما‌بوو به‌خۆیان. گێژووێژ بووبوون، به‌ته‌واوی!... هێچ جووله‌یه‌کیان لێوه‌ نه‌ده‌هات، ته‌نیا جووله‌ی سنگیان نه‌بێت که‌ له‌ کاتی هه‌ناسه‌داندا به‌رز و نرم ده‌بوونه‌وه. ئه‌و به‌زه‌یی پێداهاتن و دل پێ سووتانه‌یان له‌ کاری خوداوه‌ بوو، که‌ هه‌موو گیانیکی به‌هۆی ده‌ست په‌نگینی ئه‌وه‌وه پێک هاتوه‌، به‌ره‌ به‌ره‌ گۆرا و چووه‌ شێوه‌ی خۆشه‌ویسته‌یییه‌کی سه‌یری، تێ نه‌گه‌یشتواوه‌!... که‌ هه‌ردووکیان له‌ ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن، له‌و ده‌شته‌ گه‌وره‌ و فراوانه‌دا، سه‌رنج دانه‌که‌یان له‌و دوو که‌نیزه‌که‌، ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، که‌ به‌سه‌رسوپمانیکه‌وه ئه‌مه‌ له‌ خۆیان ده‌پرسن: ئاخۆ ئه‌م دوو نه‌مامه‌ له‌ چ گولزارێکدا پڕوابن؟... ئاخۆ له‌ چ باخچه‌یه‌کدا ئه‌و دوو خونه‌یه‌ گه‌شانه‌وه؟... ئاخۆ کام هه‌ور شه‌وئی به‌سه‌ردا دا‌باریبن؟... ده‌بێ کام چه‌م و کانیاویش بووبێ که‌ ئه‌م جوانیییه‌ی پێ به‌خشیبن؟...

ئیتیر دانیشتنه‌که‌یان له‌وه زۆرتری نه‌کێشا... چونکه‌ له‌ دووره‌وه چهند سوارێکیان دی به‌تاو ده‌هاتن به‌رێ دا، پڕویان کردبووه‌ شار. په‌ییان به‌وه‌ برد که‌ ده‌بێ ئه‌وانه‌ سه‌ردار و هاو‌پێکانی بن له‌ راو هاتنه‌وه. وایشیان به‌باشزانی، که‌ له‌ پێش ئه‌وه‌ی سه‌ردار بگاته‌وه کۆشکه‌که‌ی خۆی، خۆیان بکه‌نه‌وه به‌کۆشکه‌که‌دا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ زوو راست بوونه‌وه و، هه‌ر دوو که‌نیزه‌که‌کیان به‌و بێ هۆشییه‌وه به‌جێهێشت. به‌لام پێش ئه‌مه‌ی بگه‌رێنه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان ئه‌موستیله‌ به‌رخه‌ بریسه‌که‌داره‌ بێ وێنه‌که‌ی خۆی له‌ په‌نجی خۆی دا که‌ند و، کردیه‌ په‌نجی یه‌کێک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌وه. له‌ بریتی ئه‌وه‌ ئه‌موستیله‌ی که‌نیزه‌که‌که‌ی به‌په‌نجی داکه‌ند و خستیه‌ په‌نجی خۆیه‌وه. ئه‌موستیله‌ی که‌چه‌شاکان به‌به‌ردی ئه‌لماس و

ياقوت، بهورده کاربیه کی جوانه وه، ناوی خوځانی له سهر نووسرابوو. به لام نه موسیله ی که نیزه که کان ساکار و کم نرخ بوون. مه به سی کچه شاکانیش له و نه موسیله گۆرینه وه یه نه وه بوو که خوځه ویستی و به زه یی هاتنه وه و په سندرانی خوځان به رامبر جوانی نه و دوو که نیزه که دهریپن. ههروه ها نه ویشیان ده ویست که به هوی نه و نه موسیله نه و رۆژتیک له رۆژان نه و دوو که نیزه که بدۆزنه وه و بیانسان و له ره سه نی و نه ژادیان تیگه ن.

به م رهنکه له پاش نه مه ی کچه شاکان، دور و نه لاسه به هاوتایه کانی خوځان به و موورو وه و شووشه ساکارانه گۆرییه وه، ده موده ست گه رانه وه ماله وه.

پازی ههردوو که نیزه که

نه و دوو که نیزه که ی له هۆش خوځان چوون، له راستیدا ئافره ت نه بوون!.

به لکو دوو لاوی به ناوبانگ بوون، له ناو پیاوه کانی دیوانی سهرداردا!...

یه کتیکان کوری یه که م کار به دهستی دیوان بوو، ناوی (تازدین) بوو... که له گه ل ههردوو براکه ی تریدا، له ناو پیاوانی سهرداردا، به یارمه تیدان و ئازایه تییه کی بی هاوتاه ناوی دهرکردبوو. له هه مو لایه کی دوورگه که دا به گه وره یی و ریزه وه ناویان دهره را. سهردار له زۆر کاتدا به بۆنه ی هه ندی کاره ساته وه یاخود به هوی کاروباری خوځه وه، نه وه نده پیتیاندرا راده په رموو، کاری گرنگ گرنگی پین ده سپاردن. دوو براکه ی (تازدین) یش ناویان (چه کو) و (عارف) بوو. لاهه که ی تریشیان ناوی (مه م) بوو، که یه کتیک بوو له رازنوسه کانی دیوانی سهردار (زین الدین). (تازدین) یش له ناو هه موو دۆست و براکانیدا، رازی دلی خوځی بۆ (مه م) ده گوت. خودایش خوځه ویستی و برایه تییه کی وای خستبووه ناوه ند ههردووکیانه وه، که که م یتیک ده که وئ، له ناوه ند دوو دۆست، یاخود دوو براداشتی وای پهیدا بیتی. دوورنییه که هوی نه و خوځه ویستی و برایه تییه ی ناوه ندیان نه وه بوو، که ههردوو لایان یه جگاره گرفتاری جوانی و به په رۆشی جوانییه وه بوون. له هه ر شتیه که دا جوانیان بدیایه، هۆگری ده بوون. له نه ندازه به ده ریش جوانی کاری تپ ده کردن. له بهر نه وه زۆر به په رۆشه وه بوون، نه گه ر بۆ ته نیا جارتیکش بی له ژبانیاندا، نه و دوو کچه شایه ببین، که جوانیان له زۆریه ی خاکه کانی کوردستاندا ناوبانگی دهرکردبوو. هه ر نه م شیتی و شهیداییه یش بوو بۆ جوانی، که وای لی کردبوون، نه و رۆژه، جلوه رگی ئافره ت له بهر بکه ن و، خویشیان له شتیه ی ئافره تدا ده ربخه ن. هه ر یه که یان له باتی جله کانی خوځی، به رگیتی ئافره تانه ی پۆشیبوو، که بریتی بوو له کراسیکی ئاوریشم، له جووری هه ره

ناوازه ی «نیسته بره ق»، پشتیپیکیشی له سهر به ستبوو، که به زه ر که فتیکی نایاب چنرابوو، مه گه ر هه ر له کچه نازهنه کان بوه شیتته وه، که ببه ستن. هه ریه که یشیان سه روپیتچیکی نابوو هه ر سه ری، که یه جگاره جوان و نایاب بوو، له هه موو لایه کیه وه ریشوه ئاوریشمه کانی پیندا هاتبوونه خواره وه. ههروه کو کچه جوانه کانی ناو کورده واری له شتیه کی نازدارانه دا له سهر ناوچه وانی خوځان قایم کردبوو. هه ریه که یشیان له قزه کانی خوځی نه گریجه ی دروست کردبوو، به سهر ههردوو روومه ته کانیدا هاتبوونه خواره وه. هه ر له گولکه یه کیان ده کرد که له سه رپتچه که یان به رازاوه یی و جوانییه وه شوپ بوو بیتته وه. پاشان ههردووکیان چوونه دهرودهشت، تا سهیری هه ر دوو بابته ی جوانی بکه ن: جوانی سروشته له و شتیه خه والووییه دا به چیمه نه رازاوه کانییه وه، جوانی په ری روویان و تیلاییه دلکیشکه ره کانی چاوشیان. به لام خه می هه ره گه وره یان بۆ نه وه بوو که نه و دوو کچه شایه بدۆزنه وه که ته نیا ناوبانگیان دانیشته وانی دوورگه که ی چاوه ست کردبوو، که هه ر له ده میکیشه وه بۆ هه لیک ده گه ران که چاویان پیتیان بکه وئ. نه و کاته یش که له گه ل سه ریرانه راندا ده گه رانه وه، چاویان تیر بوو بوو له بینینی جوانی، سه رووی خوځشی به گیانان که وتبوو، به مه یی جوانی مه ست و سه رخۆش بوو بوون. به لام که له و کاته دا چاویان که وت به کچه شایه کان، ده موده ست به تیری دلداریان گرفتار بوون، جوانییه که یان کاری له دلیان کرد و بی هۆش که وتن و که وتنه سه ر زه وی. لاهه کان نه گه ر هه ر جوانی له ش بووایه، وای به سه ر نه ده هتینان که له هۆش خوځان بچن. به لام راستییه کی گیانیشی هاته پال، که له و جوانییه گه وره تر و بلندتر بوو، کاری کرده دل و هۆشیان و له په لوپی خستن... نه و راستییه یش دلداری بوو... نه و دلداریه گیانییه پاک و بیتگه رده ی، که دوور ده که ویتته وه له بابته ی له ش، که به رزتر ده بیتته وه له راستی نیرومئ یی.

نه و دلداریه چوه کانی دلی ههردووکیانه وه. ته وژمه کانیشی به ناو هه موو ده روازیه کی، شه پۆلی ده دا، خرۆشی پین ده سه ند و ئاگری تپ به رده دا. مووچرکی خوځه ویستی یش پیندا ده رۆشت رووه گیانه که ی تر، که هه ر له رۆژی سه ره تای ژبانیه وه ئاویتته ی بوو بوو، به لام له دوا پیدا لیتی جیابوو بووه وه و، له ناو نه م جیهانه تیکه ل و پتیکه له دا ون بوو بوو.

نه ویش هه ر به دوا ی جووته که ی خویدا ده گه ر! ده میک ته ماشای وینه کانی سروشته و گولزاری ده کرد، به لکو له ناو نه وانه دا چاوی پین بکه ویتته وه. ده میکیش گوتی له دهنگی بولبول و په له وهران ده گرت، به لکو دهنکه که ی له ناو نه و دهنگانه دا بناسیتته وه. جاره

به جارتيكيش سهرنجي له شپوه و سهروسىما ددها، بهلكو لهناو نهو كهسانه دا شپوهى بكا تهوه. جا له پاش نهو جوئ بوونهوه دوور و دريژه و، نهو ناردهزووى بينينه بهجوش و خرؤشه، لهو رژهدها چاوى پتي كهوت، كهواته نابئ بهشتيكي سهير دابريئ، كه لهو كاته دا، گيان ناگاي له لهشى نهمايي و، چاوى گيژ و ويژ بووي و، هوشى بهخوى نهمايي و، هيچ ههستيكيش بهخوى نهكات. كهواته سهيريش نيه، كه دلدارى، دوايي زال بي بهسهر نهو دوو شوره سواره دا و، وهك پهپوله بهكيش كه بكهوتنه بهر گرې ناگر، ناوا ههليان بپرووكيئي.

له پاش ماوه بهكي دريژ، گيبانه كه نهوشهوه، هاتهوه به بهر له شيدا، هوشيش تواني بيتهوه سهرخوي... (مه م) و (تاژدين) هاتنهوه هوش خويان. كه ته ماشايان كرد نهوا له دهشت و بيابانيكدا كهوتوون، تاريخه شهويكه، چاو نابيني، نهستيره بهئاسمانهوه نهماوه، نه كهس ههيه بهو ناوه دا بروات، نه بالنده بهكيش ماوه تهوه بهئاسمانهوه فركهى بيت. گيژ و ويژيه گيان بهسهردا هاتوه، هيچيان له بهر نهماوه، نازان چيان بهسهر هاتوه، نايشزانن چي واي بهسهر هيتاون، ناشزانن بوچي لهويدا ماونه تهوه. ههر نهوندهيان پي كرا بزانن، كه ههر كهسهيان بهشى خوي، دلگوربيتهكي سهيري پيگه يشتبوو، دهماره كاني به تهواوي كزبووون، لهشى تهواو خاو بوووهوه، برستي بربوو، بيره وهريشي تهواو كهوتبهو شپزه بيهيه وه!... له پاش تاويك تينيكي زوريان دايه بهر خويان، به تيگوشانيكي به گجار ماندووانهوه خهريكي خويان بوون، نجا توانييان راست بينهوه و، بهر بهر به كزوله بيهيه كي زوره وه پرؤنهوه بوشار و بگه نهوه مائي خويان. لهويدا ههر دوو گيان بهكيريان بهخودا سپارد و، له بهكيري جيا بوونهوه.

رؤژ و دوو رؤژي بهسهردا چوو، تا گه يشته ههفته بهكيش، كه چي (مه م) و (تاژدين) تاده هاتن دلته ننگر ده بوون. نه يشيانده زاني دلته نكيه كه يان له چي يه وهيه. جاره نا جارتيكيش ههستيكي سهير و ناديار دهاته دلتيانهوه، نه يانده زاني له چ هويه كه وه پيدا دهبي، نه يشيانده تواني ليكيان بده نهوه و، رؤشنيشيان بكه نهوه. ههر دوو گيان ههست كردن و پيزانيان به پروكه شى شتومهك و وينه كاني مرؤف گورا و، وهك هي پيشوو نه ما! ههر دوو گيان واين لي هات خويان به بېگانه ده زاني له ناو كه ساندا، وه پس ده بوون لهو شتانه ي كه پيانه وه راهاتبوون. ههر وهك گيانيان به دواي بهكيكي خوشه ويستدا بگهري و لتي ون بووي و ابو، ياخود به دواي راستيه كي بلندا بگهري، كه له پيشدا بوي دهركه وتبي و دوايي لتي ون بووي وا بوو. بهلام دهبي نهو شتهيان نهو كهسه چي

بي؟... دهبي كه ي ههستي پي كردي، تاوازي لي ون بووه؟... نهوه رازيكي نهيني بوو كهسيان په بيان پي نه ده برد، ههر چه نديشيان ده كرد بويان نه ده دوزايه وه. سهيربوني نهو ههسته يش، پيچ و پهناي نهو تاسه و ناردهزووانه يش واي له ههر دوو گيان كرديو، كه خويان بپارزين له وه ي كهسيان له كهسياني ناشكرا بكات. ههر چه نديان ده كرد، پييان نه ده كرا دهري بخه، ياخود رؤشني بكه نهوه. چونكه قسه كان نه وهنده گرياي و پر پيچ و پهنا و شاراهو بوون، زوري پي دهويست تا خاوه نه كه ي ليكي بداته وه و بيدوزيته وه و دهريشي بخات...

بهلام زوري پي نه چوو نهو خه موخه فته و نازاره ي پيانه وه بوو كاري له دم و چاو و شپوه ي ههلسان و دانيشتني ههر دوو گيان كرد. نهوه به تهواوه تي دياربوو له رهنك زهري و كزي و زور بيركرده وه ي ههر دوو گياندا... نه مانه بوون به هوي نه وه ي ههر دوو گيان رازي دلي خويان بو به كيري ناشكرا بكن. له گهل نه وه يشدا كهلكيكي نه گرت كه شتيكيان له راستيه كه بو دهريكه وي ياخود له رازه شاراهو كه ي تيبگن. نهوه ههر نه وهنده به كاريان هات، كه به هوي گيړانه وه ي رازي دليانه وه بو به كيري و، به كيتي ههسته كه يانه وه كه له هيچيانه وه ناشكرا نه بوو بوو چيه، له گهل نهو نازارانه ياندا كه له هي به كتر ده چوون، بي نه مه ي بزانن له چيه وه پيدا ده بن... نه مانه هه موويان بوو بوونه هوي دلخوشكرديك بو ههر دوو گيان، كه بويان ناشكرا بوو بوو يهك ههست و يهك دهر و يهك رووداويان ههيه.

رؤژيكي له رؤژان ههر ههر دوو گيان بوون، له جياگايه كدا دانيشتبوون. (تاژدين) له په نجه ي (مه م) دا، نه موستي له به كي دي ده ره وشايه وه، هه نديك لي و رديو وه و گوتي: «پيوست بوو له سهرم پيرؤزيي نه موستي له ناوازيه تي لي بكه م. بهلام پيش ئيمرو له دهستي تودا نه مديوه. دهبي كه ي پيدا ت كردي؟».

«مه م» يش سهيريكي په نجه كاني خوي كرد. نه يده زاني (تاژدين) چي پي ده لي. كه ته ماشاي كرد نهوا پارچه گه وه ريكي به رخي له ده ستدايه، كه له وه پيش نهو دوو ناوه ي زور بهر گوي كهوتوه. دواي بيرو چوو بو ههر دوو كچه شاكه ي «جزيره»... كه به كيكيان ناوي (ستي)، نهوي تريشيان ناوي (زين) بوو!...

ئيترو هك به كيكي تاي لي هاتبي، سهري بهر زكرده وه و سهيريكي مه مي كرد، گوتي: «خودا بتگري نهو دوو نه موستي له به هي ههر دوو كچه شاي (جزيره) ن، كه خوشكه كاني سهردار «زين الدين» ن؟!...».

هەردووکیان چاویان بڕییهوه ئەمۆستیلەکانی خۆیان. سەرنجیان لەو نەخشونیکارە ناوازانەیان دەدا، سەیری پرشنگ و بڕیسکەدانەوهکانیان دەکردن. ئیتر بەتەواوەتی چەسپییە دڵیانەوه کە خاوەنەکانیان کەس نین هەردوو خوشکی سەردار نەبێ...! ئیتر لەو بڕیسک و هۆر و پرشنگدانەوه، پازەکانیان، وردە، وردە، دەرکەوتن. بێرەوهری هەردوو لایشیان گەرایە پاشەوه بۆ رابردوو. ئەو رابردووی کە تا ئەو کاتە لاییان ناسکرا نەبووبوو. ئەوەیان بێرکەوتەوه، کە لە پۆژی ئاھەنگی بەھاردا، ویستیان ئەو دوو کچەشایەیان چاوی بکەوێ. بەلام هیچ کامیکیان بۆ نەدۆزرایەوه لەناو ئەو ھەموو سەیرانکەراندە... پاشان ئەویشیان بێرکەوتەوه، کە لە کاتی گەرانەویاندا دوو لاویان بەرچاوی کەوت، لە لاویان نەدەکرد... هەردووکیان یەجگار جوان و شیرین بوون... خۆشیان لێ نزیک خستەوه تا بیان ناسنەوه و بزائن کێن... ئیتر لەوێوە بێرەوهری بێرکەوتەوه و سەتا! بەلام هیچ گومانیکیان لەو نەبوو، کە بەھۆی بێنیی ئەو دوو لاووە شتێکی سەیریان بەسەر ھاتبوو کە بەھۆی ئەو بەسەرھاتەوه بووبوو ئەو شەو لەو دەشتەدا مابوونەوه. کەواتە دەبێ ئەو دوو ئەمۆستیلە لەو شەویدا کرابنە پەنجەیانەوه. دواوی لەو دڵیابوون کە ھەر ئەو دوو لاوہ بوون، خوشکەکانی سەردار (زین الدین)، کە خۆیان بەدوایاندا دەگەران، بێگومان ئەو دوو کچەشایەش دەبێ وەک خۆیان، بیری خۆگۆڕین چووبێ بەمیشکیاندا، بۆ ئەمە ی خۆیان دەرەخەن لە کەس... لە بابەت ئەو دوو ئەمۆستیلە یەشەوه کە کرابوونە پەنجەیانەوه، ھێچیان گومانیان نەما، کە کچەشاگان لەگەڵ ئەمۆستیلەکانی خۆیاندا گۆڕیوانەتەوه، بۆ ئەمە ی ھەستێکی شیرینی خۆیان بنوێنن بەرامبەریان.

ئنجاکە ئەو پازەیان بۆ دەرکەوت ھۆی ئازار و ھەستە نەیتییەکانی خۆیان تێگەشتن، کە تا ئەو کاتە دیاننالا ئەو دەستیانەوه، ئیتر هەردووکیان ھەستیان کرد بەسەرەوت و ئارامێک لە دڵیاندا کە باری کۆلیی گۆڕین. بەلام زۆری پێ نەچوو، ئەو ھەستە دوو کاری جوو جووێ لە دڵی هەردووکیاندا کرد. چونکە (تازدین)، بەھۆی ئەو راز دەرکەوتنەوه، توانیی زۆر بێرکەوتە ئازارەکانی دڵیدا، تا ئەندازە یەکیش لەو دەرەدی تووشی بووبوو رزگاری بوو. ھەرەک زۆری خەم و خەفەتەکی لەو ھەو ھاتبێ، کە سەرچاوەی کەینەوبەینەکی نەزانیبێ وابوو. بەلام (مەم) کەوتبوو باریکی ترەوه.

دەرکەوتنی ئەو پازەش بۆ ئەو سستەم بوو. زۆری پێ نەچوو گەری بەردایە دڵی و دڵەگورپیی تووش کرد. ھەرەک لەو پێش گیانی ئەو پێیە لێ ون بووبێ کە بۆی دۆزراوەتەوه و، نەیشیزانیبێ کە گرفتاری کێ بوو، بەلام ئێمە ھەموو شتێکی بۆ

دەرکەوتوو. مەزۆفی ئەو گیانەیشی ھەرەھا بۆ دەرکەوتوو. جا چونکە دوورە لێی، ئارامی دەست ناکەوێت. ھەتا کۆ نەیشیبینی و پێیشی نەگات، دوورە لەو ھەو کە دڵی بێ شۆرش و پشیمانی مینیتەوه.

(تازدین) یش ھەستی بە ئازار و خەم و خەفەتی (مەم) کرد، کە لە دەموچاوییدا دیاریوو. ھەستایە سەر پێ و، چو بە لایەوه و، دەستی خستە سەر شانی پێی گوت:

«مەم! گوتێ لە من بێ چی دەلێم: ئەو زۆر ھەلەیه کە خۆمان بخەینە ژێر چنگی ئەم جووەر گلاراوی و پەشوکاویەوه. چونکە لە ئەنجامدا ھێچمان دەست ناکەوێت، سەرگەردانی و پەشیمانی نەبێت، سەبارەت بەوێ کە دەرەدەمان کاری تر دەبێت. بێگومان ئەو ھەیش بۆ من و تۆ ناگۆنێ... چونکە ھەردوو کمان لەم شارەدا بە ئازایەتی و جەرەزەییەوه ناومان دەرکردوو. ھەموو دانیشتوانی (جەزیرە) یش و امان دەناسن کە خاوەنی چنگ و بڕیار و پالەوانیتی بێن. ئەگەر بێتو ئێمە یش ھەر لەم دەرەدەدا بمینەوه، ئاخۆ چ کاریک لە ناوبانگ و ناوونیشانمان بکات لەناو دانیشتوانی ئەم دوورگە یەدا؟...»

ئەگەر ھەموو کەس بەم کەینەوبەینە یە ئێمە ی زانی، ئاخۆ چیمان بەسەردێ؟... چون دەبێ، ئێمە یەکی خاوەن نیاز و بڕیار و ئازایەتی و چنگ، و امان لێ بێ، کە ھەر بەچەکی دوو ئافرەت و ھیزیان، بڕستمان بێرێ و، ورە بەریدەین و، ئازایەتیمان لەبیر بچیتەوه؟! بام ھەردوو کمان لەم پێخەفی خاوەنچەکییە بێینە دەری. بام ئەم بەرگی خەم و ئازارە پرۆپوچە لە خۆمان دابکەنین کە بە دەستی خۆمان پۆشیومانە... بام ئەویشمان بێتەوه بێرکە ئێمە بە چنگ و مەردین... ھەرگیز نایشەیتلێن کزی کار لە دەرەوونمان بکات».

بەلام «مەم»، وا دەرەدەکەوت، کە ئاگای لە (تازدین) نەبوو چی دەلێ: لە دەموچاویەوه دیار بوو کە ئازاریکی توندوتیژی ھەیه. دڵی بە قایم لیتی دەدا. چاوەکانیشی لێل بووبوون لە خەم و پەژارەدا. تەنیا ناویک کە دووبارە ی دەرکەوه، ناوی «زین» بوو. تەنیا شتێک کە دڵی دابوو، ئەو ئەمۆستیلە یە بوو کە لە پەنجەیدا بوو. جاری وا ھەبوو ئەو، ئەمۆستیلە یە بەسەر چاوەکانیدا دەخشان. جاری وایش ھەبوو دەبێرە بۆ دەمی و ماچی دەکرد و، بە دەمی خۆیەوه دەنوساند، لیتی نە ئە کردەوه دوا یی پرووی کردە (تازدین) و پێی گوت:

«برا دۆست! ئەو کەسە ی ئێستا لە گەلیدا دەدویتی، ئەو «مەم» ە نییە کە ناسیوتە!

له راستیدا ئەم (مەم) ه، ئیستا بریتییه له مۆفیتیکی تر و راستییەکی تر. ئیتر لەمەودا، بەدوای ئەودا مەگەرێ کە نیاز و پریار و نازایەتی و بەچنگی له مندا بدۆزیتەوه. بەو خودایە کە هەموومانێ دروست کردووه، ئەوانەم هەموو له بیرچۆتەوه. ئەو کەسە ئیستایش لەبەر دەمتدایە هەر بریتییه له لەشیکێ له کەلک کەوتوو، ئازار پرستی برپوه، دلێکی پر له ئاگریشی هەیه، مەگەر هەر خودا بزانی گەرکە ی چەند گەورەیه و چەند بەتینه.

ئەمەیش کە سرەوتە و، هیز و تواناییه و، ئارام و بەرگە گرتە، ئەوانە هیچیان فریان بەسەر لەش و هۆشمەوه نەماوه. تۆیش ئەگەر هەست بەبیانوەهەکی من ناکەویت، هەر هیج نەبی، لیم بگەرێ، بام رووه و چارەنوسی خۆم بچم».

«تازدین» ییش کە ئەو قسانە ی «مەم» ی بەرگۆی کەوت، بۆی دەرکەوت کە کەیهنەوبەینەهەکی (مەم) لەوه ترازووه، کە ئامۆزگاری و پەند و شیوەت کاری تیبکات. لەبەر ئەوه زۆر بەزەیبی پێداهاوتەوه، ناچارما و هیچی بۆ، نەمایەوه بیکات، ئەوەنەبی کە پێدەنگ بیت.

پیریژنی کۆشک

جاری بام واز له قسە ی (مەم) و (تازدین) بهێنین و بگەرێینەوه بۆ کۆشکی سەردار، تازانین (ستی) و (زین) چیان بەسەر هاتووه. ئەو بوو ئەوشەوه بەهەلەداوان گەرانهوه بۆ کۆشکەه. چووشنەناویەوه، بی ئەمە ی بهیلتن کەس بەرازیان بزانی. تەنانەت دەرگەوانەکانیش وایان دەزانی ئەو دوانە له کورە جوانەکانی ناو کۆشکن. ئیتر هەر ئەوەندە ی پێ چوو، تا له خوگۆرین بوونەوه و، پشوو بەکیاندا، له ماندویتی ئەو رۆژە بحەسینەوه، دەمەدەست هەر دووکیان هەستیان کرد بەگلارای و پشویەک لهناو دلێاندا. هیج کامیکیشیان رازی ئەو دل پەشیوی یەیان نەدەزانی چیه، هەر ئەوەندەیان دەزانی کە پەییەندییهکی هیه بەبینی ئەو دوو کەنیزەکەوه، کە ئەو کارەساتە سەیرەیان بەسەر هات، لەبەر دەمیاندا. لە راستیدا چاوەندازی هەردووکیان لەوشیتو پەشیواوه، هەروەها ئەو جوانییەیان کە تیکەل بووبوو لەگەل شێوەی شەنگوشوخی و مەندیدا، له میتشکی هەردوو کچەشاھ دەر نەدەچوو.

هەندێ هۆیش لەویدا کۆبووبوووه. یەکیکیان ئەو کارەساتە سەیرە بوو کە بەسەریاندا هات. هەندیکیشی ئەوه بوو کە حەزبان دەکرد له راستیان تیبگەن و بزانی

کین و له کوێه هاتوون. یەکیکیشیان ئەوه بوو کە لەوساوه هەستیکی سەیر له دلێاندا پەیدا بووبوو، بەرامبەر ئەو دوو کەنیزەکە نەناسراوه. لەلایەکەوه بەزەبیان پێیاندا دەهاتەوه. له لایەکیشەوه دەچوون بەدلێاندا، کە له دوایدا گەر بەخۆشەویستییهکی وەها کە رۆژ بەرۆژ تینی دەسەند له دلێاندا، کە لەگەل ئەویشدا هیشتا هەر بەدوو ئافرەتی وەک خۆیان دادەنان. ئا بەم جۆرە، بیران زال دەبوو بەسەر ئەندیشه یاندا. ئەو هەستانەیش دەستیان دەکرد بەداگیرکردنی دلێان. ئیتر لەو رۆژەوه، هەردوو خوشک، هەر پێکەوه دەبوون، له ژووریک له ژوورەکانی کۆشکەهەدا خۆیان پەنا دەدا و، له بابەت ئەم بابەتەوه چرپە چرییان دەکردو، رازی دلێ خۆیان بۆ یەکتەر ئاشکرا دەکرد. لەگەل ئەویشدا، کەس له کۆشکەهەدا، هەستی بەو رەوشە تازەییان نەکرد، پیریژنیک نەبی کە دایەنی خۆیان بوو، ناوی (هیلانە) (*) بوو. هەرچەندە پیریژنەکە، پیر و پەکەوتەبوو، بەلام له پەندە و پەراویز داناندا له رۆژگار بەهیزتر بوو... دەموچاویکی چرچ و لۆج و رەنگیکێ زەردباوی هەبوو. بەلام فرۆفیلبازیکی وابوو کە سەری پیاوی لێ سوڕ دەما. هەرچەندە پشت کۆماوه و پرستراو بوو، بەلام زبەرەکیی لاویکی پر هیز و توانایی هەبوو. ئەم پیریژنە هەر لەو شەووه کە له ئاهەنگی بەهار گەرانبوونەوه، سەرنجی له کچەکان داوو، وەک خۆیان نەماوونەوه، گۆرابوون. ئەویش لەو شەووه هەر سەرنجی لێ دەدان، تازانی گۆرانەکیان بەچ ئەنجامێک دەگات. دوا یی زۆری پێ نەچوو له دەموچاویاندا دیاریی دا رۆژتیکیان، سەرلەبە یانی، پێدانی خواست، هاتە ژوورەوه لایان. تەماشای کرد هەردووکیان گێژووژ ماون بەدەست بیرکردنەوبەهەکی قوڵەوه. خەم و سەرسوڕمان، بە ئاشکرا له دەموچاویاندا دیارە. لێیان نزیک بوووه و له تەنشتیانەوه هەلتووتا. ئنجا گوتی:

کچەشاگان، گیانم پێشکەشتان بێ، خودا ئاگای لیتان بێ، ببیلە ی چاوان و، رۆشنایی هەموو دلان! من وام دیتە پێش چاو، لەو رۆژووه ی ئێوه ی چوونەتە دەرەوه، بۆ ئاهەنگی بەهار و گەرانه تەوه مالهوه، بەم هەموو باری لیکدانەوه و پەژاردی و سەرسوڕمان و گێژووژییەوه، ئەم کۆشکە گەشییه کە ی کەم بۆتەوه و، زۆر له خۆشی و شادمانییە کەیشی نەماوه له ئارادا!... ئایا دەتوانم لیتان پیرسم رازی ئەم دلشکاوییه تان هی چیهوه، چ مەیتیکیش بۆتە هۆی سەرخۆشکردنتان کە بەم جۆرە تان بەسەر بێ؟...

بەلکو ئەگەر گیروگرفتیکتان هاتبیتە بەردەم، کە پێتان نەکرێ چارە ی بکەن،

(*) : له چیرۆکەدا (ئەحمەدی خانی)، «حەیزەبوون» دەلی، نەک (هیلانە). (وەرگێڕ)

یارمه تیتان بدهم. یاخود ئەگەر شتیکتان لێ ونبوو بێ، بەهۆی جادووگەری و چاوبەستکردن و لم لیکدانەوه کەمەوه، بۆتانی بدۆزمەوه.»

(ستی) و (زین)یش کە ئەوهیان لە پیرێژن بیست، سەیرێکی یەکتریان کرد و، وەک بیانەوی پرس بەیەک بکەن لە ئاشکرا کردنی کەینەوبەینە کە یاندا وابوو. پاشان یەکیکیان گوتی:

«هەر وەک بۆمان دەرکەوتوو، لەو رۆژەوه، تووشی دلتەنگیی و خەموخەفەتیک بووین، هۆبەکە ی نازانین چییه. وا دەر دەرکەوی ئیستایش ئەم خەم و دلتەنگییە کەمێک لە دلماندا کار دەکات.»

(هیلانە) تێگەیشت، کە جووتە خوشک دەیانەوی رازی دلی خۆبانی لێ بشارنەوه. ئەویە ی بردنەیش خستیه سەر ئەو گومانە، کە کەینەوبەینە کە یان دوور نییه لە خۆشەویستی و دلدارییەکی واو بێ کە لەو رۆژەدا لە دلایندا جێگیر بوو. چونکە لە رۆژی وادا، زۆر شتی وا پرووودات کە کچان و کوران چاویان بەیەکتەر بکەوێت و، چاوی ئەندازانی جوانی و دلکێشکردن کاریان لێ بکات و، ناسیاوی و دۆستایەتیش پەیدا بێ لەناو هەر دوو رەگەزدا... لەبەر ئەوه خۆی لێیان نزیک کردووه و پیتی گوتن:

«کچە شاکانی خۆم وا دەرکەوی ئێوه هێشتا نەتازانیوه کە خودا چ جوانی و چاوبەستێکی بەئێوه بەخشیوه. لە راستیدا ئێوه لەسەر تەختیکی جوانی وا دانیشتون، کە لە هەموو جیهاندا وێنەتان دەست ناکەوێت. ئەگینا دەبوو بتازانیایە هەرچی جوانی ئەم دوورگەیه هەیه لەبەر پرووتانداسەر دەنوشتیننەوه.»

ئاخۆ کێ بێ ئەو کەسە ی بەدلی ئێوه دا چووبێ و بۆ ئێوه سەری دانەنەواندبێ، وا بۆچ ئێوه ناوونیشانیانم بۆ دەرناخەن، تاوايان لێ بکەم، وەک بەندە بیتنە بەردەمتان و، بەپێوەندی دەسلاتی دلدارییەوه، کړنووشی نەوازشتان بۆ بکێشن؟...»

(ستی)یش گوتی:

«دایە! هۆی سەرگەردانی ئێمه ئەوه نییه... لە راستیدا هۆبەکە شتیکی تره... ئێمهیش بەدەستمان بوایە حەزمان دەرکەشتە کەمان بۆ روون بکردیتایهوه و، لێمان ئاشکرا بکردیتایه، تا بەسایه ی زۆر زانی و چاوبەستەکە ی خۆتەوه چاره ی دەردت بکردینایه... بەلام شتەکە لە پێچ و پەنادایه... لێمان ئاشکرا نییه... وەک گری کوێرە وایه، بۆمان ناکرێتەوه... رازیکە و هیچ سەری لێ دەرناکەین... هیچی لێ تێناکەین... هەر ئەوهندەمان لە دەست دی

چیمان بەسەر هاتوو، بۆتی بگێڕنەوه هەرچییه کیشمان چاوی پێ کەوتوو لیتی ئاشکرا بکەین...»

پیرێژنە کەیش پالێ دایهوه و رووی کردە (ستی)ی و چەناگە ی خۆی خستە ناو دەستیەوه، ئنجا پیتی گوت:

«کچی خۆم! تۆ چیرۆکە کەم بۆ بگێڕەرەوه... منیش چیم لە دەست بیت دەیکەم بۆ ئەمە ی راز و نەیتییەکە ی دەرێخەم و پێشانسانی بدهم...»

«ستی»یش دەستی کرد بەگێڕانەوه ی بەسەر هاتە کەیان، گوتی:

«لەو کاتەدا، کە ئەو رۆژە دەرگە پراپنەوه مالتی ... واتا: یەکەم رۆژی بەهار، کە بەناو چیمەن و لاله زاردا دەرۆیشتین، دوو کێژی جوان لە ناکا و هاتنە بەردەمان، کە هەرگیز لەوه پێش، دوو جوان و نازەنینی وامان نەدیوو. هەردووکیان بەهەلە داوان دەهاتن، قاچەکانیان تێکەل و پێکەل دەبوون، یەجگار بەپەرۆشەوه بوون بۆ بینیمان. ئنجا کە گەیشتنە نزیکمانەوه، لەسەر خۆیان چوون و کەوتن بەلادا.

ئێمهیش نزیکیان بووینەوه، تا سەرنج لە دەموچاویان بدهین و بیانناسینەوه. بەلام هیچ شتی کمان بۆ دەرە کەوت. هەردووکیان لە شێوه و دەموچاویاندا سەیر بوون. تاوێک بەرامبەر یان وەستان، سەیرمان دەرکەوت، هێشتا هۆشیان نەهاتبووه بەر خۆیان. دیمەنە کە یان کاریکی گەورە ی لە دلی هەر دوو کمان کرد.

هەردوو کمان هەستمان کرد بەدووگیان، وەک پەروانە دەسوورانەوه بەچوارلای دلماندا. پاشان چوونە ناو کانگای دلمانەوه... دلمان دەستیان کرد بەلیدان، بۆ زۆر بابەت، هەندێک لەوانە بەزەیی پێداهاتنەوه و خۆشەویستی بوو... «دایکە ئەو دوانە وەک دوو جامی رەنگینی روونیان دەنواند. بەلام ئێمهیش ئەو مەیه بووین کە لە ناویاندا بووین پرشنگمان دەدا. ئەوانە لە دوو چرای پرشنگداریان دەرکەوت. بەلام ئێمهیش ئەو گرە بووین کە لە پلێتەکانیانەوه رووناکیان دەبەخشی. ئەوانە هەر دووکیان وەک دوو ئاوتنە ی رووناک وابوون، بەلام ئێمهیش ئەو دوو رۆژە بووین کە پرشنگمان لە روووەکانیاندا دەرەوشایهوه.

دایکە! پاش ئەوه، بەو شێوهیهوه بەجێمان هێشتن... ئیتر لەو ساکەوه تا ئیستا نەمانزانیوه چییان بەسەرداهاوتوو. بەلکو هێشتا بۆمان دەرە کەوتوو ئاخۆ ئەوه خەو بووه دیوهمانە و، مەیی ناو سروشت خستوێتیه پێش چاومان، یاخود راستییەک بووه و بەچاوی خۆمان دیومانە؟!...»

پیریژنه کیش تاوئیک سهیری زهویی کرد و، بیری کردهوه لهوهی که بهرگوتی کهوت و، سهیری لینی سورما. پاشان سهیری ههلبیری و سهیریکی کردن و پیتی گوتن:

«کچه شایه پچکوله کانم! وام دیتنه پیش چاو که ئهوهی دیوتانه خهویک بووه له خهونهکانی ناو سروشت... ئهوه شتیکی زۆر دووره له هۆشهوه، که ئیوه لهناو ئهوه ههموو کوپ و لاوانه دا دوو کچی راسته قینه تان دیبی و دلتان پێیاندا چوو بی، که هیشتا نه تاناسبون... یاخود پهنگه ئهوه راست بی که دیوتانن، بهلام له راستیدا ئاواتان خواستوه که دوو مندالی وهک ئهوه دوو کهنیزهکانه جواناتان بی. نهک له جیاتی پیاو، بهناوی دلدار و حهز لی کردنهوه، دلتان پێیاندا چوو بی. کئ ههیه کچه کانم باوه بهوه بکات که ئافرهت جوانیه کهی دهریکهوی، ئهگهر بیت و پیاو نه بیت ئاوتنه ی ئهوه جوانیه؟. ئه ی کیش ههیه باوه بهوه بکات که پیاو جوانیه کهی دهریکهوی و، واتایه کی تیدای، ئهگهر بیت و ئافرهتیک نه یهت و، ئهوه واتایه ی تیدا دانهی؟. کئ بوو جوانی له یلای دهرخست و چه سپاندیه دلی هه مووانه وه؟. ئایا مه جنونه کهی نه بوو؟. ئه ی جوانیه کهی «شیرین» بهو جوژه له جیهاندا ناوی دهرده کرد، ئهگهر شکلاوی (خه سه وه) و دهسه لات که ی هۆگری نه بوو نایه؟!... ئه ی کهس بیستویتی بلبلتیک به سه ه هیلانه ی بلبلانی تره وه به خویتی؟... یان کهس دیویه تی گولتیک گرفتاری گولتیک تر بوو بیت؟! نه. کچه شاهه شیرینه کانم. ئه مه ی ئیوه ده یلین له راستیه وه دووره. هیچ نییه، خهویک نه بی له خه وان... له بهر ئه وه پتکه مه دن، خه و و ئه ندیشه سواری دلتان بن».

«زین» یش وه رامی دایه وه گوتی:

«بهلام تو گوت: جادوو و نوشته و لمناسیی و ده زانیت، که ده توانیت هه موو راز و نه یییه ک و شتیکی شارراوه یان پت بدوزیته وه. که واتا بوچ ئه وه پهندانه ت به کار ناهیتیت تا ئه م رازی پت بدوزیته وه... یاخود وات لی هاتوه ئه ونده پیر بوویت، نوشته کانت کار له هیچ ناکهن!».

ئهگهر تو ده لیتت قسه کانمان بریتین له ئه ندیشه و خه و، قسه که ت له راستیه وه دووره. خودا بهو سه ره وه ئاگاداره که ئه وه ی پیمان گوتوویت راسته و به چاوی خومان دیومه انه. ههر به سه ری ئه وه خودایه یش سویند ده خوین، که خۆشه ویستی ئه وه دوو کهنیزه که چۆته کانگای دلمان ه وه. سا ئایا ئه وه دوو کهنیزه که ئافره تی راسته قینه بن، یاخود فرشته بن، یان جنۆکه بن، ئیمه به لگه یه مان له لایه، که ئه وی دیومه انه شتیکی رووداو و راسته قینه بووه، نهک خه و و ئه ندیشه.

به لگه که یش ئه م دوو ئه موستیله یه یه که ئه و کاته له په نجی هه ردووکیانمان هینا وه ته دهره وه، بو ئه مه ی رۆژتیک له رۆژان به هۆی ئه وان ه وه بیاندوزینه وه». پاشان ههر دوو ئه موستیله که ی خسته بهرده می پیریژنه که. پیریژنه که یش هه ردوو ئه موستیله که ی هه لگرت و، به باشی هه لگیر و وه رگپری کردن و لیتیان وردبووه وه، ئنجا گوتی:

«وا ئیستا له قسه که تان تیده گه م. ده یشتوانم پیتان بلیم: سه ری په تی ئه م رازه م ده سته که وتوه، تیکۆشانه که م به خورایی ناروات و، ههر ده گه مه ئه نجامیک بو دوزینه وه ی ئه م رازه. به لام نابی په له م لی بکن. پتو یسته ئه م دوو ئه موستیله یه یشم له لا یمنه وه، تا چاره سه ریک ده دوزمه وه بو دهرخستنی ئه م رازه».

کچه کانیش له سه ر ئه وه رتیکه وتن له گه لیدا، به مه رجی باش ئه موستیله کان بپارتیزی و کهینه وه یه نه که یش لای کهس ئاشکرا نه کات. پاشان پیریژنه که لیتیان جیا بووه وه. ئه وانیش کۆمه لکی باش پاره یان پت به خشی و، به لیتنیشیان دایه که به خشیشی تربشی بده نی ئهگهر فرمانه که ی سه ربگری.

زۆری پت نه چوو پیریژن خۆی گه یانده پیره پیاویک، له سووچیک له سووچه کانی دوورگه که دا، که هه موو ته مه نی خۆی له لمناسیدا به خت کردبوو.

دیناریکی پتیکه ش کرد و لایه وه دانیشته و پتی گوت:

«ئه ی مامه ی ریش سپیی، دوو هه تیوم هه یه، که له سامانی جیهاندا ههر ئه وانم بو ماوه ته وه، به هیوایم له ژیاندا بم حه سیننه وه. له مندالیتی خۆیان ه وه، له رۆژی نه ورژدا له گه ل سه یرانه راندا چوو بوونه دهره وه بو ناو دهر و دهشت. که چوو بوونه دهره وه، له سه رخۆ بووبوون، ژیر و به هۆش بووبوون.

به لام که ئیواره گه رابونه وه ماله وه، سه ر و شتیه یان تیکچوو بوو. جلویه رگیان شروپری لی هاتبوو. گیترویتژ بووبوون. نه هۆشیان مابو به خۆیان نه هه ست. وا سه رسام بووبوون ده تگوت شیت بوون. تا ئیستایش مامه ی ریش سپی، ههر دووکیان له وه شتیویه دا ماونه ته وه، ههر چه ند ده که م له رازی ئه وه باره یان تینا گه م. وا هه ردوو ئه موستیله که یشیانم بو هیناویت، که تا ئه و رۆژه نه م دیبوون له په نجی یاندا. وایشم دیتنه پیش چاو که رازی ئه وه مه یه ی هۆشی پت نه هیشتوون، له و دوو ئه موستیله یه دایه که پیتانته ده دم، بو ئه مه ی به هۆی ئه وان ه وه، هیتز و توانایی زیره کیت به خه یته کار و، دهردی ئه و دوو منداله م

بۆ بدۆزیتەوہ: چییہ... ئایا فئی لئی ھاتن و شیت بوونہ... یاخود مەى و دلدارییہ... یان چیی ترہ؟!.

ئەى ریش سپی! ئەوہ نیشانەییە کە خستوو مەنە بەردەمت، تا تیی بگەیت.

بێگومان رازیک لەناو ئەو دوو ئەمۆستیلەییەدا ھەییە، کە پتویستە دەریخەیت من ھەر ئەوئەندەم دەوئ لەتو، کەخاوەنەکانیانم بۆ بدۆزیتەوہ، پیتشم بلتیت، ئاخو ئەو دوو کەسە فریشتەى ئاسمانن، یاخود جنۆکەى ھەوت چینەى ژیر زەوین، یان ئەوانیش مرۆقیکن وەک ئیمە لەسەر زەویدا دەژین؟!...».

پیاوہ پیرەکەیش ئەمۆستیلەکانی ھەلگرت و روانییە پەراو و لەکانی خۆى... دەستی کرد بەژمێرکاری و ھێلکێشان لەناو لەکاندا. پاشان دەستی دایە بێرکردنەوہ و لیکدانەوہ... پاش تاویک سەرى ھەلپى و چاویکی کزەوہ سەیریکى پیرێژنەکەى کرد. چرچ و لۆچ ھەموو لایەکی چاوی گرتبوو.

گوتی: «پیرێژنە بەپەندەى فرۆفیلبازە، پتویستە تۆ ھەموو درۆ و بەند و باوہ لە من بکەیت؟! تۆ دەلتیت مندالەکانت ھەتیون... بۆچ راست نارۆیت و بلتیت دوو دورى بئى خاوەنن، دوو ناسک پرووی بئى ھاوتان؟».

تۆ ناوی فئی لئی ھاتن و، میتشک تیکچوون و، شیتی دەھینیت. بۆچ راست نارۆیت و بلتیت گیان بووہ و، دل ھۆگری دل بووہ؟.

ئەم دوو ئەمۆستیلەییەیش خاوەنەکانیان فریشتەى ئاسمان نین، جنۆکەى ژیر زەویش نین، بەلام دوو کورى دل بریندارن، لەو رۆژەوہى کە ئەو دوو کچە جوانەیان چاوی پیکەوتووہ، کە تۆ پتییان دەلتیت مندالەکانم، شیت و شەیدای جوانییان بوون و، وێل و سەرگەردانى ئەوانن...».

پیرێژنەکەیش، بەسەر سورمانیکەوہ، ھەلیدایە، گوتی:

–کەواتە ئەو دوو کەسە کچ نین کورن؟!

ریش سپیەکەیش، سەرى بەرەو خوار کردوہ، گوتی: «بێگومان بەلەوہ».

پیرێژنەکەیش لیتی چووہ پیتشەوہ و پیتی گوت:

«بەلام من دەمەوئ بزائم ئەو دوانە لە چ جۆرە کەسێکن؟. ئاخو چۆن دەدۆزیتەوہ؟... مامەى ریش سپی، تووبی خودا ئەگەر ئەو دوو کەسەم بۆ دەرنەخەیت. یاخود جیگای و رینگابانم پیتشان نەدەیت. ھەر چەندیکت دەوئ، پترت پارە دەدەم».

کابرایش گوتی:

«ئەمەى تۆ دەلتیت، رینگایەکم نییە، تیی بگەم. بێجگە لەوہى کە پتیم گوتوویت، لە قسە ھەلدان و، بەراوورد کردن بەولاوہ ھیچی ترم پئی ناگوتریت.

ئەوئەندە ھەییە، دەتوانم فیلتیکت فیر بکەم، کە بەھۆى ئەوہوہ دەتوانیت بیاندۆزیتەوہ و، لەگەلشیاندا گفتوگۆ بکەیت. فیلەکەیشم ئەوہیە کە خۆت بخەیتە شتوہى پزیشکیکی شارەزاوہ و، بەناو ھەموو لایەکی دوورگەکە و ناو مالەکانیدا بگەریت. بەشیرینی و زۆرزانیشەوہ و لە ھەموو کەسێک بکەیت کە باوہرت پئی بکات: پزیشکیکی تیکەیشستو و، شارەزایت و، لە ھەموو نەخۆشییەکی لەش و دەروون دەزانیت، ھەموو جۆرە چارەییە کیشت لەلایە بۆ دەرمانکردن چاک کردنەوہى ئەو نەخۆشییانە.

بێگومان ئەو دوو کورە، ئیمرو دل بەنازەرن، کە بەرگوتیشیان کەوتەوہ تۆ پزیشکیکی و شارەزایت دەنیرن بەشویتندا و رازی خۆشیانت پئی دەلتین بۆ ئەمەى چارەییەکیان بۆ بدۆزیتەوہ».

پیرێژنەکەیش ئەم بیری زۆر بەلاوہ پەسند بوو... دینارێکی تربشی دایە و لە پاش سوپاس کردنى گەراییەوہ مالی.

پزیشکی گەرۆک

کە پیرێژنەکە لە کابرای ریش سپی لمناس، جیابووہوہ، نەگەراییەوہ کۆشکی سەردار. بەلام خۆى خەریک کرد بەئامادەکردنى داوودەرمان و جلویەرگ و کەلوپەلى پزیشکایەتیییەوہ، بۆ ئەمەى خۆى وەک پزیشکیک پیتشان بدات... ئەوہیش زۆرى پیتنەچوو... پیرێژن زوو بەزوو چووہ شتوہیەکی سەپرو رووکەشیکی تازەوہ... بەسەر جلویەرگەکانى خۆیدا، بالاپۆشیکی گەورەى فراوانى پۆشى، کە پیتشەکەى تلشیشکی وای تێدابوو، ھەر شووشە و داو و دەرمانیکى بەم لاو بەو لای خۆیدا ھەلواسیبوو، لیوہى دیار بوو.

ھەندى توورەکەیشی پێکردبوو لە وشکە گىاو پووشى جۆر جۆر. گوئ درێژ تیکیشى بەکری گرتبوو، لە تايەکی بارەکیدە ھەندى نەشتەر و دەرزی و بایەتى تری دانابوو، کە ھەموو پزیشکیکی شارەزا، ھەلێاندەگرئ لەگەل خۆیدا... پاشان رەپ خۆى راستکردوہ و، دەستى کرد بەگەران بەناو ھەموو گەرکەکاندا، خۆى دەھاویشتە ناو کۆبوونەوہکان و

ماله‌كانه‌وه، ده‌پیرسییه‌وه له هه‌موو نه‌خۆش و ده‌رده‌داریک، تاب‌چیتته لای و به‌خۆزایی چاک‌ی بکاته‌وه و، دل‌ی بداته‌وه. به‌م ڕه‌نگه‌ خۆی و پێشان ده‌دا و، فرۆفیل‌ی وای ده‌کرد، تا هه‌موو که‌سیک به‌وه‌ی باوه‌ی بکات که پزیشکیکی زۆر شاره‌زایه، له هونه‌ری پزیشکایه‌تیدا. هه‌ر جۆره نه‌خۆش‌یکیشی بێته‌به‌رده‌م ده‌توانی چاک‌ی بکاته‌وه... زۆری پێنه‌چوو، تیکرا له هه‌موو لایه‌کی دوورگه‌که‌دا، ناوبانگی ده‌کرد، که پیر‌پزینکی گه‌ڕۆک گه‌یشتۆته دوورگه‌که، ده‌توانی به‌شاره‌زاییه‌کی ته‌واوه‌وه، هه‌موو جۆره نه‌خۆشیه‌ک چاک بکاته‌وه.

له‌و کاته‌یشدا (مه‌م) و (تاژدین)، ده‌رده‌که‌یان له پێش‌وو خراپ‌تری لێ هاتبوو هه‌ردووکیان تووشی په‌ژاره و ئازاری هه‌موو ده‌می بووبوون. که‌سوکار و زۆریه‌ی دۆست و یاره‌کانیان هه‌ستیان به‌وه‌یان کړدبوو. به‌لام که‌سیان رازی که‌ینه‌وبه‌ینه‌کانیان نه‌ده‌زانی. هه‌روه‌ها ته‌وه‌یشیان نه‌ده‌زانی که‌ چییان به‌سه‌ردا هاتوو. له راستیدا هۆی ئه‌و خه‌م‌په‌ژاره‌یه، بۆ هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌ک نه‌بوو. به‌ل‌کو زۆر جو‌ی بوو. ته‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به «مه‌م» وه‌ بوو، هۆگریه‌که‌ی زۆرتر بوو به‌خۆشه‌ویستییه‌که‌یه‌وه، گری ئاگری دل‌داری یه‌که‌یشی هه‌روه‌ها بل‌تسه‌دار تر بوو...

له‌وه‌تی زانیب‌ووی ئه‌و که‌چه‌ی هۆشی لێ سه‌ندبوو، که‌چه‌شای (جزیره) بوو، نه ئارامی به‌خۆی ده‌گرت، نه خه‌م و خۆراکی ما‌بوو. له‌وساوه تێگه‌یشت که ئه‌و که‌چه‌ په‌ری ڕووه، دل‌نه‌وایی کړدوه و، به‌زه‌یی پێداها‌تۆته‌وه، ئه‌م‌وستیه‌که‌یشی بۆ‌به‌کا کړدبوو په‌نجه‌یه‌وه که هه‌ر ده‌می لێی دوور بوو، بریسک و هو‌وری ئه‌م‌وستیه‌که‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی خۆی بیر‌خاته‌وه، هه‌ر کاتیکی ئاگری دو‌وری «زین» گری له دل‌ی به‌ردا، به‌ئه‌م‌وستیه‌که‌ی ئه‌و دل‌نه‌وایی خۆی بکات... ئه‌و بیر‌کړنه‌وانه، ئاگری له دل‌ و ده‌روونی به‌ردابوو، هه‌ست و هۆشی ده‌بزو‌اند. شۆرش‌ی ئه‌م ده‌رد و ئازاره‌یش، زۆرتر تینی ده‌سه‌ند له ده‌روونیدا، کاتی که‌ بیر ده‌که‌وته‌وه. که‌سایه‌تییه‌کی وایه‌بل‌ندی نییه، که‌ بتوانی «زین» له (زین الدین)‌ی سه‌ردار بخوا‌زی. ته‌نانه‌ت ته‌وه‌یش له هۆش و بیر‌ی سه‌رداره‌وه دوور بوو، که له‌ناو هه‌موو هاو‌ده‌مان و کاربه‌ده‌سته‌کانیدا، یه‌کیکی وه‌ک ئه‌و بکات به‌زاوای خۆی. ئه‌و بیر‌ه‌وه‌ریانه زۆرتر دل‌ی «مه‌م»‌ی ته‌نگ ده‌کرد، زۆرتر هه‌ناسه‌ ساردیی پێ ده‌به‌خشی... جاری وایش هه‌بوو، ده‌یکرده هه‌ناسه‌ هه‌ل‌کێشانیکی وایه‌قوول‌ که ته‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌ما سنگی هه‌لب‌دری... به‌لام (تاژدین) وایه‌نه‌بوو. ئه‌ویش هه‌رچه‌نده‌ گه‌رفتاری دل‌داری خاوه‌ن ئه‌م‌وستیه‌ بووبوو، که له په‌نجیدا بوو، هه‌رچه‌نده هه‌موو هه‌ست و هۆش‌یکی به‌ره و ڕووی

ئه‌و په‌ری ڕووه کړدبووه‌وه که ئه‌و ئه‌م‌وستیه‌یه‌ی کړدبوو په‌نجه‌یه‌وه، به‌لام وه‌ک «مه‌م»، دوو‌جاری ته‌وه‌نده ئازاری ده‌روون و ئیش‌ی دل‌ نه‌بووبوو. وه‌ک ده‌رده‌که‌وی، هۆشی ته‌وه‌یش ته‌وه‌ بوو، که هیوای زۆر به‌هێزبوو، که ده‌توانی به‌و که‌چه‌ بگات.

هه‌روه‌ها له‌وه‌یش دل‌تیا‌بوو که سه‌ردار (زین‌الدین) به‌ره‌په‌رچی ناداته‌وه له خواستنی (ستی)‌ی خوش‌کیدا و، بێگومان زاوایه‌تی (تاژدین)‌یش په‌سه‌ند ده‌کات. چون‌که (تاژدین) کوری کاربه‌ده‌ستی دیوان بوو، یه‌کیکیش بوو له‌و سی‌ی براه‌ی، که‌سه‌ردار، خۆی، له زۆر کاروباری گه‌رن‌گدا پشتی پێ ده‌به‌ستن. هه‌روه‌ها سه‌ردار خۆشی ته‌وه‌ی ده‌زانی که بۆ خۆی و‌اچاک‌تره‌ ڕێز له‌وانه‌ بگری و نزیک‌تری‌شیان بخاته‌وه له خۆی. به‌لام (تاژدین) له‌لایه‌کی ته‌وه‌ دل‌ برین‌دار بوو. زۆر شتی وای به‌بیردا ده‌هات که هه‌راسی پێ هه‌ل‌گرتبوو.

هه‌رچه‌ندی ده‌کرد له ده‌ستیان ڕزگار نه‌ده‌بوو! هه‌ر وه‌ک له‌وه پێش‌ گوتمان «مه‌م»، له‌ناو هه‌مواندا، یه‌که ده‌ستی دل‌سۆزی بوو، ته‌وه‌نده‌یشی خۆشه‌ویست، له‌ براه‌ی خۆی که‌متر دانه‌ ده‌نا. به‌ل‌کو له‌لای ئه‌و (مه‌م) له‌وان بل‌ندتر بوو.

له‌وان گه‌وره‌تر بوو. ته‌وه‌یشی ده‌زانی، که (مه‌م) له‌ چ ده‌ردی سه‌ریه‌کی دل‌داریدا‌یه... له‌یه‌ر ته‌وه‌ که داده‌نیشت، بیر‌ی له (مه‌م) ده‌کړدوه. ته‌وه‌ی ده‌زانی، که راز نو‌وس‌یک له دیوانی سه‌رداردا، ئه‌و پایه‌یه‌ی نییه که بتوانی داوای (زین) له سه‌رداری براه‌ی بکات. به‌لام ته‌وه‌یش په‌وانییه که ئه‌و به‌کامی خۆی بگات و، به‌کامه‌رانییه‌وه بژی، که‌چی براه‌ی دۆسته‌که‌یشی به‌ره‌ل‌لا بکات، خه‌م و ئازاری به‌کام نه‌گه‌یشتن، دل‌ی بپزین و خۆین له جهرگی به‌ی‌نی. که‌واته چاره‌ چیه‌ و چی بکات؟!... ته‌وه‌ بکات با‌شته‌ که دل‌ و کامه‌رانی خۆی له پێناوی «مه‌م» دا به‌خت بکات، هه‌ر به‌ته‌ن‌شتیه‌وه بپین‌تیه‌وه و، هاو‌به‌ش‌یی زیان و خه‌م و خه‌فه‌تی بکات و دل‌ی بداته‌وه؟!... یان چاره‌یه‌کی تر بدۆ‌زیت‌سه‌وه بۆ ته‌وه‌ی هه‌ردووکیان به‌کامی خۆیان بگه‌ن؟!... ئه‌م چاره‌یه‌ چۆن بدۆ‌زیت‌ته‌وه، که ته‌وه‌نده‌ی دپک و دال‌ و که‌ند و کۆسپ له‌ ڕیگه‌یدا هه‌یه‌!.

به‌م ڕه‌نگه هه‌ردوو برادۆست که‌وتبوونه په‌ژاره و خه‌م و بیر‌کړنه‌وه‌ی شه‌و و ڕۆژییه‌وه. که ته‌وه‌ بوو به‌هۆی ته‌وه‌ی هه‌موو خه‌م و که‌سوکاریان بیر‌یان لێ بکه‌نه‌وه و، سه‌رسام ببن له شی‌وه و کړده‌ویان. ئی‌واره‌یه‌کیان (مه‌م) و (تاژدین) له په‌نایه‌کی هۆلی میوان‌خانه‌ی مالی (تاژدین)‌دا دانیش‌ت‌بوون. هه‌ردوو برا‌که‌ی تاژدین و کۆمه‌ل‌یک‌یش له خه‌م

و که سوکار دوست و برابان له ویدا بوون. له پر پیریزنه پزیشکه که به بهر دهمیاندا رویش و، رۆژباشییه کی لی کردن^(۱). نه وانیش که ناوبانگیان بیستبوو، زۆریه یان له سهر نه وه گفتوگۆیان کردبوو، که بانگی بکه نه نهوئ، بۆ نه مهی دهردی مه م و تاژدینی تیبگه یینن، به لکو چاره یه کیان بۆ بدۆزیتنه وه. هه موویان رۆژباشییه که یان سه نده وه و، پێششیان گوت تاوێک له لایان دابنیشی. که پشوو یه کی دا و دانیش (عارف) لیتی پرسى:

«پوورئ! تۆ کویتنه دریت و فرمانت چییه؟»

نه ویش وهرامی دایه وه گوتی:

«من له دێیه کی پچکۆله دام، که که وتوته پشت نه و شاخه وه و نزیکیه تی. فرمانیشم پزیشکایه تیبیه. ده گهریم به هه موو لایه کی نه م خاکه دا، بۆ چاک کردنه وه ی نه خویش و دهرده داران».

نه ویش گوتی:

«نه و نه خویشیانه ی چاکیان ده که یته وه پیم بلئ: کامانه؟».

پیریزنیش گوتی:

«له راستیدا من ناوبانگم به وه دهرکردوه، که شاره زای نه خویشی دهروونی و گیانم. به لام له بهر نه وه ی ماوه یه کی زۆره له پزیشکایه تیدام، ده توانم بیتجگه له وه نه خویشیانه نه خویشییه کانی له شیش چاک بکه مه وه».

که تاژدین نه وه ی لی بیست، له په نا دووره که ی خو یه وه، ده موده ست لیتی پرسى.

«پزیشک! تۆ له بابته نه خویشییه کانی گیانییه وه چی ده زانیت؟».

پیریزنیش رووی تیکرد و، به چاوه کزه کانی تاوێک سه رنجی لی دا، بۆ نه مه ی بزانی نه وه ی نه و پرسه ده کات کییه. له دلدا گوتی: «رهنگه نه مه یه کییک له وه دوو که سه بی که به دواياندا ده گهریم». پاشان وهرامی دایه وه گوتی:

«کوری خۆم، من له وه نه خویشیانه، گه لیکیان شاره زام. زۆر که سیشم چاک کردۆته وه. خودا نه خواسته، نه خویشی وات هه یه؟». پێش نه مه ی تاژدین وهرامی بداته وه، (مه م) یش لیتی پرسى:

(۱) لیره دا کاته که ئیواره بووه، جا ده بوو (ئیواره باشیه کی) بکرا یه، یان بۆ نه و رۆژگاره چاکتر بوو: سلاویکی لیکردن.

«له وه نه خویشیانه، پووری خۆم، کامیان له هه موویان کاریگه رتره؟ ئایا ده توانی تیمانگه یینی؟». پیریزنه که یش سه یریکى کرد و له دلئ خویدا گوتی: رهنگه نه مه یش یه که که ی تریان بی، که به دواياندا ده گهریم. پاشان هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کوری خۆم، نه خویشی هه ره کاریگه ریان - خودا بپاریزئ لیتی - له ته ماشا کردنه وه په یدا ده بی... له رێگای ته ماشا کردنیش هه وه به پیاو ده گات... پاشان ده چیتنه ناو دل هه وه و، له کانگه یه دا جیگیر ده بی. له پێشدا له دل داخوړپانیکه وه ده ست پێ ده کات، له گه ل دل هه کوتئ و رهنگ گۆریندا.

پاشان که بنجی داکوتا و گه وره بوو، وه ک بروسکه ی لی دئ، که له هه ناو کار ده کات. بی نه مه ی ئاگری پتوه بی، جه رگ و دل گر تیبه رده دا. بی نه مه ی پشکۆی هه بی دل ده سووتینئ. پاشان که ته واو جیگیر بوو، دل له توپه ت ده کات. بی نه شته ر برینداری ده کات. بی دان ده پچرئ. خوین له چاویه وه ده تکی له شیش له ناوه ند بۆته ی هه ناو و ئاهو هه ناسه ی سنگدا ده تویتنه وه.

ئیتتر که پیاو گه یشته نه و باره، نه پزیشک به کاری دئ، نه داو و دهرمانه که ی. هه یج شتیک به کاری نایه ت، نه وه نه بی که گیانی بگات به گیانی خو شه ویسته که ی و، نه و ئاگره یش که له دلیدا گری سه ندوه، به ئاوی پێگه یشتن بیکوژنیتنه وه. ئیتتر له ویدا پیریزنه که بی دهنگ بوو، بۆ نه مه ی گوتی له هه ناسه یه کی ساردی «مه م» بی که له سنگی ده هاته دهره وه و، پیتی نه ده کرا فرمیسکی بۆ برپژئ. هه روه ها بۆ نه مه ی چاوی له زه رد هه لگه رانی رووی (تاژدین) یش بی، که که وتبه و گێژاوی په ژاره وه. پاشان بۆ نه مه ی سه یری دانیشته وه کانی تریش بکات، که له ده موچاویاندا سه رکزی دهرده که وت له گه ل به زه یی پێدا هاتنیکی به هیزدا بۆ نه و دوو کلۆله، که ئیتتر هه یج گومانیکى له دلدا نه ما، که نه و دوو که سه، هه ر نه و دوو لاوه بوون که گرفتاری دلداریی هه ردوو که چه شاکان بوون، له و رۆژه وه ی که به بۆنه ی ئاهه نگی نه ورۆزه وه یه کترین چاوپێکه وتبوو. له پاش نه وه پیریزنه که هه لسا یه سه ر پێ و رووی کرده نه و په نایه ی نه و دوو لاوه ی تیدا دانیشته بوون.

ده ستی کیشا به شانیا ندا و پیتی گوتن:

«دلنایام له وه، کوړه کانم، که ئیوه یش تووشی دهردی سه ربیه کی واهاتوون.

به لام خه فته مه خۆن، ترستان نه چیتنه دل هه وه. چونکه دهرمانی دهردی ئیوه لای منه». پاش نه وه، رووی کرده دانیشته وه کانی تر و پیتی گوتن:

«پتوبسته من بگه مه بنج و بناوانی دهردی ئەم دوو لاوهوه. له بهر ئەوه پتوبسته به ته نیا بیانبینم. ئایا ده توانم تکای رێدانی ئەوه تان لێ بکەم؟».

له پاش تاوێک ژووره که چۆل بوو. که سی تێدا نه ما، ئەو دوو نه خۆشه نه بێ، له گهڵ پزیشکه که یاندا، که به وردی سه رنجی له ههردووکیان دهدا. هه ر له تهوقی سه ربهانه وه پێیدا دهروانێن تا که له موسستی پێیان. که ته ماشای کرد ئەو له بهردهوام دوو لاودا وه ستاوه، هه تا بلیت شۆخ و شهنگن، هیشتا له به هاری ته مه ندان، له ده موچاویاندا نیشانه ی گه وره یی و بڵندی دیاره له سه ر و شێوه ی شیاندا جوانی و شیرینی ئاشکرایه، له گهڵ خه م و خه فته و دلشکاویدا.

ئنجا له پاش ئەوه ی دلی دانه وه و کیشی کردنه سه ر گێڕانه وه ی کاروباری خۆیان و به سه رهاتیان له رۆژی نه ورۆزه که وه تا ئەوسا، که هه رچی یه کیان له دلدا بوو پتی درخست، به ده مه یانه وه پتکه نی و پتی گوتن:

«کورێکانی خۆم! بام دلتن خۆش بێ و چاوتان بگه شیتته وه، موژده تان لێ بێ، به و خودایه ی که ده یه رستن، من له لایه ن هه ر دوو که چه شای بۆتانه وه نێرراومه ته لای ئێوه. مه به سیس ئەوه یه دلی بریندارتان چاک بکه مه وه...»

ئه وانه یش ئەموستیله کانی خۆتانن بیانبینن تا به قسه که م پڕا بکه ن...».

هیشتا پیرێژنه که له قسه کانی خۆی نه بوو بووه وه و، ئەموستیله کانی پێشان نه دا بوون، هه ردوو لاوه که، گه شکه دار بوون و، اقیان وړما. ته نانه ت «مه م» خۆی بۆ نه گیرا، وه ک مندالێکی ساوا خۆی فری دایه باوه شی پیرێژنه که وه، دهستی کرد به ماچ کردنی داوینێکانی و، په لاماری دهست و قاچی دا ماچیان بکات. وه ک هۆشی به خۆی نه مای و، بوو. که چی (تاژدین) تاماوه یه ک، به ده م داچه قاوییه وه مایه وه، هه رسه یی پیرێژنه که ی ده کرد، نه پتی کرا ده م بکاته وه و قسه یه ک بکات، نه پتیشی کرا جووله یه ک بکات.

به لام پزیشکه پیرێژنه که که به و جوړه چاوی پت که وتن، وا په ریشان و سه ر گه ردان، ئەوهنده دلی پێیان سووتا و به زه یی پێیاندا هاته وه، دهستی هه ردووکیانی گرت به دهسته وه و پتی گوتن:

«پتوبست ناکات به وهنده خه م و خه فته، کورێکانم!... به و خودایه ی ده یه رستم هه تا له دهستم بێت یارمه تیتان ده ده م تا هه ردووکتان به کامی خۆتان ده گه ییتن؛ به ره لالتان ناکه م. هه تا هه ر چواریشان نه بینم، به پتیکه یشتنه وه شادمان و کامه ران بێ و، پتیکه وه به خۆشی

یه وه پێن، به مه رگ شاد نابم... بۆ ئەمه ی هه ر له ئیستایشه وه خه ربکی ریکه خستنی کاروباره که تان بێم، پتوبسته هه ردووکتان ناوونیشانی خۆتان و پایه و سایه تانم له م دوورگه یه دا بۆ ده ربخه ن. هه روه ها تکایشتان لێ ده که م که ئەو دوو ئەموستیله یه ی له دهستاندا یه بده نه وه، تابیانده مه وه دهست خاوه نه کانیان، نه وه ک ئەم و ئەو به ر که یه ن و به یه نه که تان بزانی و کارمان لێ تیکبچی... منیش زۆرم پێناچی، به پتوبستیشی ده زانم بگه ریمه وه لاتان، تاوه رامی هه ر دوو که چه شاتان بۆ به یتمه وه، هه موو شتیکیشان به ته واوه تی بۆ پروون بکه مه وه...»

که (تاژدین) ئەوه ی له پیرێژنه که بیست، ده موچاوی گه ش بووه وه.

ئێتر هه ستا ئەموستیله که ی (ستی) ی دایه دهستی. بێجگه له وه ناوونیشانی خۆشی بۆ هه لدا... به لام «مه م» توژی که وته بیرکردنه وه وه. پاشان به پیرێژنه که ی گوت:

«خاغه که م! بیگومانم له وه ی که بیانوه که م په سند ده که یه ت. ئەگه ر پیت بلیم له تواناییمدا نییه، ئەم ئەموستیله یه ت بده مه دهست. دیاره بڕواشم پێده که یه ت ئەگه ر سویندت بۆ بخۆم: ئەم ئەموستیله یه بریتیه له و توژه گیانه ی که له سنگدا ماوه!... کن هیه بتوانی به دهستی خۆی گیانی خۆی ده به یینی؟!... نه... خاغه که م... نه... من په نا ده به مه به ر ئەو ئاگره ی له ناو دلدا کلپه ی سه ندووه، که بۆم بپاریته وه لیت. هه روه ها به ناوی (زین) و جوانییه که ی (زین) وه ده پاریتمه وه لیت، که وازم لێ به یینیت، ئەم پاشماوه ی گیانه م بۆ بمینیتته وه، ئەم ئەموستیله یه م له لا به یلێته وه». پاش ئەوه تاوێک بێ دهنگ بوو، وه ک به ره نگاری ئەو نازارانه بکات که دلێان داگیر کردووه، وا بوو، ئنجا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئیتستایش ئەی دایکی خۆشه ویستم! ئەی رابه ری دلی بریندارم، ریم بده بام نامه ی دلی خۆم پت بلیم، تا بیگه یینیتته خاوه نی ئەم دلّه... پتی بلی:

«مه م» که سیکی بێچاره و بێده سه لاته... هیشتا نه گه یشتوته ئەو پایه یه ی له گه ل خاوه ن کار و ده سه لاتداراندا به رامبه ر بوه ستی. به لام تیری دلداری جاری وا هیه سه ر ده کات... هه رگیز وا نه بووه، که دلی بێده سه لاتیک و سه رداریک له یه ک جوێ بکاته وه. ئیتستاکه یش «مه م» ده سترتژی ناکات بۆ پایه یه ک که رایه ی ناکه وئ بێگاتێ. به لام چاوه روانی ئەو چاکه یه یه، که هه ر له دهست سه رداران دێ بیکه ن، له گه ل بۆره پیاواندا. (مه م) یش هه ر ئەوهنده ی له تو ده وئ که جاروباریک بیرت بکه ویتته وه. هه روه ها جاره نا جارێکیش لێی بپرسیته وه...».

پیریتزنه کیش، له شپوهی قسه کانیدا، دلّی پیتی سووتا. هیچ چاره یه کیش نه مایه وه ئه وه نه بی، که به زهیی پیتیدا بیته وه و، ئه موسستیه که ی له ده ستدا بهیلتیه وه ئیتر له پاش ئه مه ی هندیکی تر دلّی دانه وه، هه ستاو به جیتی هیشتن و سپاردنی به خودا... به لّینیشی دانّی که زوو به زوو بگه ریته وه لایان.

ئه هاته نا خۆشه وستی

بام زوو به زوو بگه ریتنه وه کۆشکه که، پیتش ئه مه ی پیریتزنه که بیگاتّی، بۆ ئه مه ی بزانی (ستی) و (زین) له و رۆژه وه که پیریتزنه که لییان جیابۆته وه، چییان به سه ر هاتوه... پیریتزنه که نه گه را بووه وه... هه ر دوو که شایش به گه رمیه که وه چاره وروانیان ده کرد. هه موو ده م به هیوا بوون که ئه م کاته ن، کاتیکێ تر بگه ریته وه لایان... ئه و بۆیه کا به جیتی هیشتبوون، تا بچّی و بگه ریّ به دوا ی ئه و رازه دا، بۆیان بدۆزیته وه. پاشان بیته وه لایان و راستیی ئه و دوو که نیزه که یان پی بلّی، که دلّ و هوشیانی به جارێک بردبوو... به لام پیریتزن چو نه هاته وه؟! ئنجا که پیریتزن ئه وه نده ی پیتچوو و نه گه رایه وه، پشیمویی دلّیان زۆرتی لی هات. زۆرتی که وتنه په شوکانه وه، وایان لی هاتبوو ئارامیان به خۆیان نه ده گرت. نه خه ویا ن مابوو، نه خۆراک. بیریان به هه زار لادا ده چوو. نه یانده زانی پیریتزن ئه وه نده ی بۆ پیتچوو؟!...

رۆژیک له رۆژان له یه کێک له ژووره کانی خۆیاندا دانیشتبوون گفتوگۆیان ده کرد. له پیه کێک له ده رگای دا و رێگای خواست بیته ژووره وه. که سه ربان هه لپری و سه یری ده رگا که یان کرد، بزانی کتیه له ده رگا ده دا، چاویان که وت به پیریتزن، به ده موچاوه چرچ و لۆچه که ی و پشته کۆما وه که یه وه له به رده میاندت وه ستاوه به پیتکه نییته ی گه وری پر و اتاوه سه یریکی کردن... که چه شاکان په لاماریان داو ده ستیان کرده ملی و خۆشی و چلۆنیان له گه لّ کرد. پاشان گورج دایانیشان له ناوه ند خۆیاندا. ئنجا ده ستیان کرد به پرسیار که تا ئه و ماوه درێژه چی بۆ ده رکه وتوه. تا چ ئه ندازه یه کیش جادوو گه ربیه که ی و لمناسیه که ی کاریان کردوه، له بابته ده رخشته ی رازی هه ردوو که نیزه که که و پّی و شوپانه وه.

ئویش له تاو ماندووتی، هه ناسه برکپی پیتگه یشتبوو، به ده م ئه و ماندووتیه وه پیتی گوتن: «سویند به و خودایه ی ئه م جوانیه دلکیشکه ره ی به ئیوه به خشیوه من ئیستا له لای ئه وانه وه هاتووم. ئیستایش دلّم به شپوهی ئه وانه ده سووتی... ئای داخی به جه رگم بۆ ئه و

دوولاوه، که چه کانم هه رچه نده گوئ یان له ناوی (ستی) و (زین) ده بوو ئاگر له خۆنیان به رده بوو.

ته زوویه کی وایش به له شیاندا ده هات، که مرۆف به زهیی پیتیاندا ده هاته وه و دلّی پیتیان ده سووتا... که چه کانم به خودا سویندتان بۆ ده خۆم، که هه ر دوو کیان چاکترین لاون، که خودا ده ستی هونه رمه ندانه ی خۆی له جوانی و شیرینی و تیتگه یشتیاندا خستۆته کار... منیش له هیچ سه رم سوپ نه ماوه له وه نه بی، ئه ز گۆری (*)، که ئیوه له ناو ئه و هه موو سه یرانکه رانه دا، چۆن توانیوتانه دوانی وا هه لّیترن و جیتگه یان بدۆزنه وه...! ئه و دوانه یش سه ردارین، یان پیتشه وا، یاخود بۆره پییاو، به سه ری خودا سویند ده خۆم چاکترین جووتن بۆ ئیوه و، هه لّیشده گرن که دوو جوانی وه ک ئیوه یان ده ستبکه وئ!..

ئه وه یش دیاره که (ستی) و (زین) ئه م قسه یان گوئ لی بوو، یه جگار سه رسام بوون، یه جگار په شوکان، یه جگار گه شکه داربوون. وایان ده هاته پیتش چاو، که ئه و دوو که نیزه که هه موو شتیک بن، به لام هه رگیز ئه و دیان به بیردا نه ده هات که ئه وانه کوپن و، ئه وانیش وه ک خۆیان ئه و دیان به باش زانیی که جلوه رگ و شپوهی خۆیان بگۆرن، بۆ ئه مه ی له که س ئاشکرا نه بن!... پاشان له په شوکان و گیتز و ویتیه که یان رزگاریان بوو و هاتنه وه هۆش خۆیان... به لام هه ستیان کرد به دلّداریه ی که به هیتز له ناو دلّیاندا، خه ربکه له کانگای دلّیاندا بنج دابکوته ی و گر به ریداته دلّی هه ردووکیان... ئه وه له وه پیتش بریتی بوو له ئازار و په شوکانیک له بابته رازیکی نه ییتی و او که هیچیان لی نه ده زانی. به لام ئیمرو ئه وه بووه به راستیه ی که تر که توندتر و کاریگه رتره... ئه مه یش «دلّداری» یه... ئه و دلّداریه یشه که ته زووه که ی له ته وقه سه ربانه وه ده کشی تا ده گاته که له موستی پیتیان!...

ئنجا له پاش ئه مه ی پیریتزنه که هه موو شتیک له بابته (تازدین) و (مه م) وه بۆ رۆشن کردنه وه، ئیتر له وه به وولاوه بیریان له و بابته نه کرده وه.

ئنجا له پاش ئه مه ی ئاورپکیان دایه وه له م لاو له ولای خۆیان و که سیان نه دی له وئ بی، پیریتزنه که نه بی، که له هه موو که یه وه به یه یه ک و راز و نه ییتییه کیان شاره زا بووبوو، پیتیان گوت:

«دایه! ره نگه خۆشت ئه وه بزانیته که ئه م راستیه یانیه ی تۆ ده رتخستن ناخۆشیه ی که له ناکاوی تری خسته ناو دلّمانه وه. دلّیشمانی خسته ناو گیتزای هه ست و ته زوو و

(*) : ئه ز گۆری: به شپوهی بادینانی (به قوریان، له ده ورت بگه ریم) ده گرتیه وه. (وه رگپ)

تاسەى تازەوۋە كە زۆر ماندوۋى كىرۋىن... ئىمەش لە تۆ بەولاۋە كەسى تر نانسىن كە چارەى دەردمان بىكەت و ، برىنى دلمان سارىژ بىكەت... ئىمەش بەھۆى تىكۆشانى تۆۋە نەبى، لەم بابەتەۋە ھىچ شىكىمان پىنكارى. زمانى تۆشمان پىتە نەبى، ھىچمان بۆ ناگوترى ئاخۆ دەتوانىت لە پىناۋى ئىمەدا، ھەندىكى تر خۆت ماندوۋ بىكەت و ، بەزمانى ئىمەشەۋە لەم روۋەۋە قسە بىكەت؟...» .

پىرىژنەكەش بەگەشەبى و روۋ خۆشەبەكەۋە ۋەرامى دانەۋە گوتى:

«كچەشاكەم! من ئامادەم بۆ ھەموو كاروبارىكتەن، بۆ ھەموو فەرمانىكتەن، لە پىناۋ كامەرانى ئىۋەدا گوتى نادەمە ھىچ ئەرك و ماندوۋىتەبەك. ھەتا ئىۋە ۋا بىنىم بەدل شىۋاۋى و پەشۋاكەۋىيەۋە ھىچ ئارامىكەم نابى» .

ئەۋانىش پىيان گوت:

«ئەۋەى لە تۆمان دەۋى ئەۋەبە، كە بەگورجى بەگەپىتەۋە لای ئەۋ دوۋ لاۋە، بۆ ئەمەى لە جىياتى ئىمە دەست بىكەت بەدل دانەۋە و چارەكردنى دەردىان چۈنكە بىگومان، ئىستاكە ئەۋان ھەردوۋىكىان، لە دلتەنگى و خەفەتبارىدان.

دايە! تا دەتوانىت دلخۆشەبەكەۋە بەرەۋە. لە باتى ئىمەش فرمىسكەكانىيان ۋوشك بىكەرەۋە. پىشەبەكەۋە: دلتان تەنگ نەبى لە بارى خۆتان. چۈنكە ھەر ئىۋە نىن كە بەم دەرد و ئازارەۋە دەتلىتەۋە. ئەۋ دوۋ كچەى كە ئەۋ ئىۋارەبە، بەجۋانى و دلدارى خۆيان، ئىۋەبەكەۋە دا بەزەۋىدا، لەناۋ ئەۋ چەقى رىگايەدا ئەۋانىش لەبەر دوۋرى، ۋەك ئىۋە، خەم و ئازار دەچىژن. تا ئىستە ھەر ئەۋەندە بوۋ بەزەبەكەۋە پىتەندا دەھاتەۋە و ، دلەيان پىتەن دەسوۋتا، بەلام لە ئىستەۋە ئەۋ ھەستە بوۋ بەدلدارى، كە گرى، لە دلەى ھەردوۋىكىان، بەرداۋە... بەچەشەنى دلەى ئىۋە ئەۋانىش بەھۆى ئەۋ دلدارى بەۋە، ۋەك ئىۋە گىنگەلە دەخۆن و دلتەنەۋە... ئىمەش كە تا ئىستە ئەۋ دەردى دلەمان لە كەس ئاشكە نەكردوۋە، ھەر لەبەر ئەۋە بوۋە كە شەرم دەسلەتەى بوۋە بەسەرماندا و ، پەردەكەى خۆى داداۋەتەۋە بەسەر روۋماندا... بەلام ئىستە كاتى ئەۋ ھاتوۋە، كە ئەۋ روۋپۆشە لەسەر دەموچاۋمان لایبەين و ئىۋە بانبەين، بۆ ئەمەى لەۋە دلەبەين كە ئىمە ئىۋەمان بەھاۋسەرى ژايفان پەسند كىرەۋە. ئەمەش بەئارەزوۋى دلەى خۆمان پىكەتەۋە. گۆرپەنەۋە ئەمۇستەبەكەۋەمان لەۋ ئىۋارە ناۋازەبەدا، بەلگەبە بۆ راستى قسەكانە... ھەركامىكتەن ئارەزوۋتان ھەبە، دەتوانن لەم روۋەۋە بچەنەلەى (سەردار زىن الدىن) بۆ خوازىبەنى كىرەمان. بام بۆ ھەبەكەتان، چەند كەسەك بچەتە لای، بۆ خوازىبەنى. بام ھەندىكى تىرىش، لە گەۋرەپىۋان بچەنەلەى، تەكەى

لە بىكەن كە بماندا بەئىۋە... بەلام سايە و پاىە و سامان و ناۋونىشان و مارەبەى، ئەمانە ھەموۋىيان لای ئىمە پەشەن... پىيان بلى: كچەكان لە باتى ئەۋانە ھەموۋىيان، ئەۋ دلدارىبەكەۋە وىستەۋە كە لە يەكەم رۆژى چاۋپىكەۋەتەنمانەۋە لەكانگەى دلەياندا گىرساۋەتەۋە و راستىشى دەركەۋەتەۋە. لە دۋاى ئەۋە، ھەرچىبەكەۋە پى برا لەسامانى جىھان و بابەتەى ژيان، كچەكان دلەيان پىتە خۆش دەبى.

دايەبەكەۋە! ئەمە نامەكەى ئىمەبە، تا دەتوانىت بەجۋانى تىيان بەگەبەنە، بەلگە ئەمە خۇدايە، خۇدا ئەمەشەى لە چارە نوۋسىبەن كە بەبەك بەگەين و ، پىكەۋە ژيانىكى پىر لە كامەرانى بەسەر بىبەين، ھەروەك لە چارەى نوۋسىبەن كە جامى ئەم دلدارىبە بىخۆنەۋە...» .

مۆزە

ھەرگىز شە ئەۋە خۆشتر نىبە، بۆ دلدارىكى بىرىنار، كە ئاگرى خۆشەۋىستى دلەى سوۋتاندەبەى، كە لە پىر موزدەى پىكەشەتنى يارەكەى بدىتەى و ، بەدلخۆشەى دۆستەكەى لەۋ، دلەى شاد بىرى. ئەۋ دەنگى خۆشەۋىستى و بەزەبەى پىندا ھاتنەۋەبەى كە لە دۆست و يارەۋە بۆى دى و ، دەكەۋىتە بەرگوتى، بەجارىك تەم و خەم لە دلەى دەسپىتەۋە و ، ھەناسە ساردى و ئازارى لى دەبات.

لەۋ دەنگى يارەدا ئاۋازىكى ۋا ھەبە، كە ساز لە توانايىدا نىبە بىدات بەگوتەدا. جۋانى و شىرىنىبەكى ۋاشى تىدەبە، كە چاۋئەندازى چىمەن و لالەزار، لە توانايىدا نىبە پىشانى بدات. جۆرە بوۋژاندەۋە و ، خۆشەۋىستى دەدات بەدلدار، كە ھىچ جۆرە مەبەك لە توانايىدا نىبە بىبەخەشە پىتە!... ئىجا موزدەبەكى ۋابو، كە لە دەمە پىرىژنەكە ھاتەدەرەۋە و ، لە گوتەچكەى «مەم» و «تازەدىن» دا زىنگايەۋە پىرىژنەكە لەناكاۋ لە شىۋەكەى پىشۋەيدا، سەرى كىرەۋە بەژوۋردا و ، لە شىۋەبەكى زۆر شىرىندا، نامەى ھەر دوۋكچەشەى بەدەم پىكەبەندەن.

ئەۋە ھەر موزدە و نامە نەبوۋ. دەرمانىكەش بوۋ كە دەردى ھەردوۋىكىانى دەرمان كىرە. گىيانىكى نوپىش بوۋ كە چۈۋەۋە بەبەرىندا. دلدارەكان، ھەردوۋىكىان چەند تاۋىك لە خۆشەۋىندا گەشەدار بوۋن. كە گوتەيان لەقسەكانى پىشەكە كە دەگرت، ۋەك بۆنىكى خۆشى گولزار بەلوۋتىيەندا بىت. ۋەك ساز و ئاۋازىكى چاۋ بەستەكەر بدەى بەگوتەياندا ۋابو. ھۆشى پى نەھىشتەبوۋن.

له تۆلهی ئه و موژدهیه دا، چییان له دهست هات له دیاری و پاره، به پیرتزنه کهیان به خشی. ههردوو هاوړی راست بوونه وه و ده موده ست چونه لای که سوکار و هاوړیکانیان. دهستیان کرد به گپرانوهی چیرۆکه دلداریه کهیان که یه کهم جار بوو روویدا بوو له ژبیانیاندا. ئه و موژدهشیان لی ئاشکرا کردن. ئه وانیش زۆریان پێخۆش بوو. چونکه هه موویان، به تایبه تی (عارف) و (چه کو) یه جگار سه رسام مابوون له و کهینه و بهینه یه ی به سه ر (تاژدین) ی برایان و (مه م) ی هاوړییدا هاتبوو. ئیتر له رۆژی دوا ییه وه، سه رله به یانی کۆمه لێک له پیاوه گه و ره کانی «جزیر» و ریش سپیه کانی، پیکهات، که (عارف) و (چه کو) یش، له پیشیانه وه بوون. کۆمه له که رووی کرده کۆشکی سه ردار (زین الدین)، بۆ ئه مه ی له و بابته وه گفتوگۆی له گه لدا بکه ن و، نکایشی لی بکه ن که ئه و دوو هاوړیه بکات به زاوای خۆی.

به لām که له ناو خۆیاندا راوێژیان کرد، وایان به باش زانی، که جاری له پێشدا تکا بکه ن بۆ ماره کردنی کچشاو (ستی)، له (تاژدین). بۆ ئه مه ی ناوی (مه م) به یێن. ئنجا ئه گه ر تکا که ی هینانه جی، پاش ماوه یه ک، به بیانوی ئه وه وه، (کچه شا زین) یش بخوازن بۆ (مه م). بۆ ئه وه ی کاری (مه م) باش بسازی، ئه وان ئه م رێگه یه یان به باشتزرانی. چونکه به هۆی ئه و خۆشه و یستی و هوگریه گه رموگوره وه هاتوچۆی کۆشک بکات، زۆرتیش نزیک بیه تته وه له سه ردار. ئه و سا که یش رێگه باشت ده کړته وه بۆ جیه جی کردنی خوازی یی (زین) بۆ (مه م).

کۆمه له که گه یشته ناو دیوانی سه رداره وه. نه وازش و ریزگرتنی خۆیان پێشکه شی سه ردار کرد. له پاش ئه مه ی تاوێک دانیشن، (عارف) هه ستایه سه ر پێ و رپی خواست له سه ردار، که قسه بکات. گوتی:

«گه و ره م، ئه ی خاوه نی کار و ده سه لات: ئه و روو خۆشی و چاکه خوازییه ی تۆ هه ته بۆ هه مان، له هه موو خاکی جزیر و بۆتاندا که له ژیر چنگتدا یه، پالمان پتوه ده نی که ئه م تکا یه بخه یه به رده می سه رداریتان: بیه گومان، گه و ره ی خۆم هه ر که سی له ئیمه له سایه ی خه مخۆری تۆه، سه ری بلند بوو یته وه، ئیمه ئه وه به گه و ره داده نی ی. پاش ئه وه هه رچی له جیهاندا یه، بیه وئ سووکی بکات سووک نابێ. هه و ره ها هه ر که سی تۆ رووت لی وه رگپرابی، ئه و که سه به سووک داده نی ی. بام هیزیشی ده ست بکه وئ که پستی پێ بیه ستی، یان ده سه لاتیشی هه بی که سه ری خۆی پتوه بلند بکاته وه، ئه وانه به کاری نایه ن. (تاژدین) یش، ئه ی گه و ره ی خۆمان، هه رچه نده له و به ریه یه که به سه ردار ی و گه و ره ییه وه

شانازی ده که ن، به لām ئه و به وه پێش نا که وئ، تا شانازی به وه وه نه توانی بکات که سه ر به ئتیه وه...

ئویش ئیمرو به هیوای ئه وه یه، که گه و ره ی خۆی، ئه م سه ر بلندیه ی پێ به خشی و بیکات به کوړی خۆی... تکا ییشی ئه وه یه که کچه شا (ستی) ی پێ به خشی و بیه به ژنی... ئیمه یش بۆ یه کا هاتوینه ته ده رگانه که تان، که ئه م تکا یه ی ئه و تان بخه یه به رده م. هیوایشمان به گه و ره یی ئتیه وایه که تکا که مان جیه جی به رموون. چونکه له راستیدا (تاژدین) له مفردی یه هه ر ده لسوژه کانتانه. پێشی ره وایه که ئتیه گه و ره یی له گه لدا بنویتن.

بیه گومان چاکترین لاویشه، که هه لبرگ، بیه ته زاوای ئتیه و، به وزا وایه تیه یش سه ری بلند بیه ته وه».

پاشان (عارف) گه راپه وه جیه که ی خۆی. هه موویان چاویان بریه ده می سه ردار، تا بزانی چی وه رام ده داده وه. به لām سه ردار بیه ری زۆر لی نه کرده وه، گورج چاوی هه لبر ی و سه یری کردن، گوتی:

«له راستیدا، هیچ له ئارادا نییه که ته گه ره بدات له جیه جی کردنی خواسته که تان. به لکو من خۆم به کامه ران ده زانم، که ئتیه بریار تان له سه ردا وه و، له سه ری ریککه وتوون و به باشتان زانیوه، منیش په سندی بکه م. هه ر که سی له جیات ی (تاژدین) هاتوه، بام بیه ته پێشه وه ئه م کاره به رپێته وه دادگه ریش داوا بکه ن بام بیه ت، ئه م ماره کرده ساز بکات. ئیمه له ئیستا وه بریارماندا که (ستی) له (تاژدین) ماره بکړی».

ئیتر له ویدا «چه کو» له جیه گای خۆی راست بووه وه و په لاماری ده ستی سه ردار ی دا، ماچی کرد و، به گه رموگوریه که وه سوپاسیشی کرد. پاش ئه و، دانیشتوه کانی تریش ده ستیان کرد به سوپاس کردنی سه ردار، که ئه م گه و ره یی و، ره وشت شیرینه ی نوواند له گه لیاندا... پاش ئه وه سه ردار ده ستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

ئه م لاوه، که ده میکی دوور و درێژ به که لکمان دی و، هه موو ژینی خۆیشی ته رخان کردوه، که به راستیه وه له پێناوی ئیمه دا به ختی بکات، دیاره ئیمه یش به پتیه ستی ده زانی که چاکه ی بده یه وه، راستی و دلسوژییه که ی بخه یه پێش چاومان، به رامبه ر ئه ویش مافی خۆی بده نی. وامن خۆم، ئیمرو ده ست ده که م به دانه وه ی ئه و چاکه یه. ئه و سه ردار ی و ده سه لاتداریه یش که من هه مه، به پیرۆزی نازانم هه تا به بی که موکووری

چاځه كې نه ده مېوه و، تا چېند شهو و پوژيكيښ به زموره زم و ميوانداريې بۆ نه كېم له كوشكه دا».

پاشان پرووى كرده دېس و پيوهندي كوشكه كه و گوتې:

«پيوسته هېر له ئيستاكه وه خهريكى خو ئاماده كړدن بن بۆ ئاههنگ گيړان و به زموره زم و كوري پيكنه نين و رابواردن. هېرچييه كې پيوسته له خوراك و خوارنه وه، له كه لويه لى ساز و ئاواز و زه ماوه ند، له گورانيبيژ و دهنگ خوش، بوى پيدا بكن. ژين هېر بريتييه له و چېند كاته ي كه بهم جوړه پايده بوېرين.

هېچ كه سيكمان نازانين، تا به يانې هم كاته ده مينينه وه له ژياندا، ياخود چاره نووس دوايې به ژيانمان ده هينې. هم ژينه و خوشييه كې، هم ده سلا ته و شوخ و شه نكييه كې، هم چهرخه يش كه بهم لاو بهو لاماندا ده گهړې، هوانه هم موو پروكه شن، په شمن، پشتمان پي نابه سترې. هم شپوانه ي كه پروناكي و تاريكي له ناوياندا له يهك ده ئالين، هم وينانه ي كه ئاههنگ و به زمي دلخوشي و بووك هينانيان تپدايه، به تهنشت چاو نه نذازي شپوه و خه م و خه فته وه، هوانه هم موويان هوشيارمان ده كه نه وه كه هېل له ده ست نه ده ين، ووريانمان ده كه نه وه كه كاته كاني به زم و خوشي به فپرو به خت نه كېن. چونكه پوژيكي نه بوو پوژگار له چه واشه كړنيدا، پير و سهر دار و، خونكار و هېژار، له يهك جوې بكاته وه.»

پاشان پرووى كرده براكاني (تاژدين) و هوانه ي له گه لياندا بوون، به زه رده خه نه يه كه وه پي گوتن:

«ئيوه هېر وا بزنان كه منيش يه كيكم له ئيوه بۆ كارى ئيمروى «تاژدين»، له وده يش دلنيابن كه منيش وهك خوتان تپده كوشم بۆ جتيه جيكردنى هم خواسته و، هېر چيشم له ده ست بې ده يكه م بۆ نه مې دلى «تاژدين» خوش بكم.»

كه ئيواره ي پوژى دووهم داهات، كوشكه كې سهر دار كرابو به پارچه يهك له به هه شت هېر چوار لاي كرابو به چراخان و، رازيترابووه وه، به كه لويه ل و بابته تى جواني و دلخوشي و به زم و ئاههنگه وه. دهر و ژوورى كوشكه كېش پېر بوو بوو له هم موو جوړه چينيكي كه سان، هم موو جوړه شپويه كې مروث. له هيوانه گه وړه كې كوشكه كه دا خوانيكي گه وړه دانرابو. تا بلتي پان و فراوان و دريژبوو.

له سهرباني خوانه كه به سهدان ئاماني(*) گه وړه ي زيوين ريز كرابو^(۱)، كه هه نديكيان له شپوه ي نه ستيړه دا دروست كرابوون، هه نديكي شيان له شپوه ي مانگدا. به سهر هېر يه كه يشيان نه وه كلاوه يه كې زيويني برېسكه دار دانرابو، كه له شپويه يه كې نه نذازييدا له گه ل بنه كيدا ده رازايه وه. له ناو هېر ئامانيك له و ئامانه زلانه دا، بهر خيكي برژاو دانرابو، نه په يكه رى گورابو، نه شپوه ي. له ناوه ند هوانه زلانه يشدا به سهدان ده فري ميوه و شيريني و خورشتي فره رېهنگ دانرابوون. هم لاو له و لاي نه وانه يشدا گه ليك كاسه ي زيوين دانرابوون، كه هم موو جوړه بابته تيكي خوارنه وديان تپدا ده بريسكايه وه.

كه شيوخورا، سهرله نوې ئاههنگ ده ستي پي كرده وه. بانگ كراوه كانيش هېر يه كه جيتگايه كې بۆ خوي گرت له ناو هوانه و بهر يانكه فراوانه دا كه ده پرواني به سهر باخي كوشكه كه دا. ئيتر ده ستيان كړد به هيناني هم موو جوړه خوارنه وده يه كې رېهنگاوپهنگ له مه سينه زيوينه پېر نه خش و نيگاره كاندا، هوي ده يگيړان به ناوبانگ كراوه كاندا، هم موو كه نيزهك و كور بوون، كه يه جگار جوان و پروو خوش و له ش سووك بوون. پاشان بون خوشترين گولاو گيتر به سهرباندا بونه خوشه كې له گه ل كزه بای شه و تيشكي چراخانه كه يدا، به ناوبانگ كراوه كاندا بلاو بووه وه. له شپويه يه كې بوژانه ي دلگيشه ردا، له گه ل سروه ي كزه بادا، دهنگي ساز و ئاواز بهر ز بووه وه و داي به گوتي هه مواندا. ئنجا دهنگي گورانيبيژه كانيش به گوراني و به سته ي خوشي و شادمانيه وه هم موو لايه كې گه شكه دار كړد. جاري وا هه بوو گورانييه كانيان به تهنيا ده گوت. جاري وايش هه بوو هه موويان پيكه وه، به ندو به سته و ئاوازه دلگيشكه ره كانيان ده گوت، كه له ناو هوانه و كزه با بون خوشانه دا، به جواني و شيرينييه وه دهنگيان ده دايه وه و، له بې دهنگييه كې خه والو و مه سته بهرگوي دانيشته وانه ده كه وتن.

له و كاتانه دا هم موو كه س چاوي بريپوه ته ختيك كه له بهر سنگي شوپنه كه دا دانرابو. (تاژدين) له سهر هوانه ته خته دانيشته بوو. له چاوه كانيه وه ديار بوو كه دلي پېر له هيواي زيندو بوو. چاوه كاني ده بريسكانه وه. له ده موچاويشيدا نيشانه ي خوشي و شادمانى به ئاشكرا ديار بوو. هېر كه سي له ته ماشا كړنه كاني سهرنجي بديا، به ئاساني بوي

(*) ئامان: (قاپ: قاجاغ: حاه تي چيشته خواردن). (وهرگي)

(۱) كه ده لي: له سهرباني خوانه كه، له سهر سفره كه يه.

ددردهكهوت، كه (تاژدين) هر چاوى له شوپنپكه لهو كۆرهدا، كه پياو سهيرى ئهو شوتنهى دهکرد (مهم) ى لى دانىشتبوو. دانشتنيكى وايش دانىشتبوو، كه پيوه دياربوو، هر ناگاي له خوڤهتى، ناگاي له هيچ لايهكى تر نيبه. نهگه تهماشايهكى چاوهگيژ و ويژهكانيت بکردايه و، سهيرپكى دهمو چاويت بکردايه كه بهپشتى دهستى بهخوارى رايگرتبوو و له بيرکردنهوهيهكى قووليشداوو، بۆت ددردهكهوت كه هيچ شتيك له جوانى و رازاوهيى ئهو ئاههنگ و جيگايه و، له خوڤى و ناسكيبى ئهو گۆرانى و ساز و ئاوازانه كارى له دلى (مهم) نهدهکرد. مهگه بهجۆرپكى كه تهرخهمانه نهبي كه له دلى خوڤدا پيى بلتى: «بهلاى منهوه: پهشميت... تو فرت بهسهر منهوه نيبه...».

لهو كاتهدا ههمو لايهك بى دهنك بوون... ههمويان ههلسانه سهريى... چونكه سهردار هاته ژوورهوه. پيش ئهمه بگاته سهرهوهى كۆرهدا، كه (تاژدين) ى لى دانىشتبوو، (تاژدين) بهپهله له جيى خوڤى راست بووهوه و، بهرهو پيرى چوو، دهستى ماچ كرد. سهرداريش دهستى گرت و برديه سهرهوه لاي خوڤهوه داينيشاند. بهلام پيش ئهوهى داينيشى بهروويهكى خوشهوه و دهميكى بهزهدهخهنهوه، شهوباشى يهكى له ههموان كرد. سهردار لهوهديش ئاگادار بوو، كه له ناوهند (تاژدين) و (مهم) دا خوشهويستى و دۆستايهتى راست و بههيتز ههيه. لهبهر ئهوه بههيتواشى چاوى گيىر بهناو بانگ كراوهكاندا، تا دوايى چاوى پتكهوت و دۆزيبهوه.

كه تهماشايى كرد (مهم) گيژووويژه و دلى له لاي خوڤى نيبه. وايزانى لهبهر ئهوهيه، كه له هاوپتكهيهوه دووره، كهچى ئهم ئاههنگهيش بۆ ئهو كراوه لهبهرئوه بانگى كرده لاي خوڤى و پيى گوت:

«تو دۆستى «تاژدين» و هاودلى ئهوى. لهبهرئوه كهس له تو نزىكتر و ليهاوتوتر نيبه كه ببيته برازاواى (*).

لهبهرئوه ههر له ئيستاهو ببه بهبرازاواى تا دواړوژى ژن هينانهكهى. كهواته وهره لايهوه و داينيشه».

(مهم) يش لهبهردهم سهرداردا خوڤى نوشتاندهوه و، گوتى: «فهرموودهت بهجييه

(*) : برازاوا ئهو كهسهيه كه بهتهنشت زواوه يان له دوايهوه دهروات. ههروهك پاسهوانتيك خوڤى پيشان دهدات. ئهمهيش يهكيكه له رهوشتهكانى كوردهوارى، كه له كاتى ژن هيناندا دهر دهكهوئ. جا ئهم برازاوايه لهو كهسانه ههلهدهبژيرئ كه دۆستى راستهقينه و ههره نزيكى دلى زاواين. (وهرگيپ)

كهوردم». پاشان پاشه و پاش هاته دواوه و، چوههلاى تاژدينهوه دانىشت. ئيتتر دهست كرايهوه بهبهزمورهزم و گۆرانى گوتن. جامى مهيبان گيىرايهوه بهناو دانىشتوهكاندا. لهراستيدا شهويكى بهجگار خوڤى و ناوازه بوو، دلى ههمووانى پيى كرد له خوڤى و كامهراى. ئهو كامهراىيه، تا دوايى ئهو شهوه دريژ بووهوه. ئهجمامى بهوه گهيشت كه بناغهى ژن هينانى تاژدين دامهزرا. واتا كچهشا (ستى) له (تاژدين) مارهكرا.

بووك هينان

وا ئيستاستا جاريكى تر دهگهپينهوه بۆ كوڤشه گهورهكهى سهردار، كه له پاش ماوهيهك له دواى مارهكردنهكه، كهوته خوڤى بۆ ئامادهكردنى كهلوپهلى بووك هينان و ئاههنگهكهى. هۆلهكهى چينى ههره ژوورووى كوڤشه كه پيى بووبوو له سهدان كهنيهك كه خهريك بوون بابتهى جوانكردن و رازاندنهوه بۆ كچهشاى. بووك و خوشكهكهى ئاماده بكهن بۆ ئهمه گيانى ريكوپيى و رازاوهييش بخهنهسهر شوڤى و شهنگيهكهى، جوانيى هونهركارى و دهستكرديش بخهنه سهر جوانى يهكهى.

هاتن بهلاى بووكيهوه. له پيشدا سهيرپكى قژهكهيان كرد. رهنكى قژهكهى خورمايى بوو، لهنهرميبى ئاوريشمدا، بهپري و چريهوه، بهههموولايهكدا شوڤ بووبوه تا خوارشانهكانيهوه. ئهوهنده جوان بوو، دلى مرؤقى كيش دهکرد. له سهروويشهوه ههنديك لهو قژه، له شيوهيهكى شيرين و نازهنيندا لوول درابوو، بهلاريهكهوه كهوتبووه سهر ناوچهوانى. پاشماوهى قژهكهيشى، له شيوهيهكى چين چينى دلپفيندا، بهم لاو بهو لاي لاجانگى و پروم تيدا بهخشان بوو بوو، پياوى سهرمهست دهکرد. ئهمه دهستكردپكى رهنگينى پهروهردگار بوو، هيچ كهسيك له تواناييدا نهبوو كهموكوپيى لى بدۆزيتتهوه و تهواوى بكات، ياخود ههلهيهكى تيدا بينى و راستى بكاتهوه. پاشان سهيرى چاوهكانيان كرد. چاوهكانى گهش و فراوان بوون، كه سهيرى پياويان دهکرد وهك تيرى تيبگرن و ابوو برؤكانى ههر له كهوانهيان دهکرد. برژانگهكانيشى له تيريان دهکرد. مهست و خهوالوو بوون. له رهنگدا رهش بوون وهك شهوه زهنگ. كه چاوهكانى ليك دهن، ئهو برژانگانه له شيوهيهكى خاوى ناسكى دلکيشرا دهنيشتنه سهر گلپنهكانى، وهك مهى مرؤقيان مهست دهکرد. جوانى و شهنگ شوخييه كه له كلى خوداييهوه پهيدا بووبوو، ئهو پرشنگه چاوهستكهرايهى كه لهتيلاييهكانى چاويهوه دههاتنه دهرهوه، چ داوودهرمانيكى ژئانه ههيه له جيهاندا، كه وهك ئهو دهستكردى خوداييه بتوانى بينهخشيئ و بيرازينيتهوه!.

پاش ئه وه چاوتيكيان خشانده به بهژن و بالايدا. بهژن و بالايله كي شوخ و شهنگانه ي هه بوو كه له شپوهيه كي زور ريكوييتك و جواندا دارپژرابوو. دهستي خودا به ورده كاربيه كي بي هاوتاهو ريكي خستبوو. له هه موو پارچه يه ك و په لويويه كيدا ريكوييتك و جوان و رازاهو بوو. هه نديك جواني ده به خشيه هينده كه ي تری.

تایا چ دهستيكي پيشه ساري و چاولي كه ري هه يه، رايه ي بكه وي و بتواني بلتي له و له ش و لاره جوانتر دروست ده كه م؟...

كه نيزه كه كان له جواني (ستي) واقيان ورمابوو، بيدهنگ وه ستابوون به هه ر چوارلايدا. پتيان له گه وره ييي ئه و جوانييه و دروستكاره كي دهنه.

په شوكان و گه شكه داربيه كيشيان پتلتنانيتك بوو، بو ئه وه ي كه ئه و جوانييه ي خودا به خشيبيتي، له تواناي كه سدا نيه له وه جوانتر ي بكات. پاشان كه سه رنجياندا هيچيان له ده ست نايه ت بيكه ن ئه وه نه بي كه شا كلاويك بنينه سه ر ناوچه واني گه ش و پرشنگداري «ستي» و، له ناو شه پولي ئه و قژه چين چينه ئاوريشمينه دا، كه چاوه ستي مرؤف دهكات، به دور و ئه لماسه به نرخ و ناوازه كانيه وه بريسكيتته وه. له ش و لاره كه يشيان واز لي هينا، كه له پشت كراسيكي سپي قه ديفه وه، له نجه و لاره كه ي بنوتي و كار له دل بكات. كراسه كه ي له به شي سه روويدا جوان له له شي چه سپيبوو، دلي مرؤفي كيش ده كرد بو جوانييه كه ي.

به سه ر كه في زير، نه خش و نيگاري تيدا كرابوو. له دامينه كه يشيه وه ته واو گه وره و فراوان بوو، ئه وه نده يش دريژ بوو، كه ده رويشت به رتوه ده خشا به سه ر زهويه كه دا.

له ناووكيشيه وه تا ده گاته ژوورووي سنگي، جوانييه كه ي به وه ده رخابوو، گوليكي ئه لماس به به روكيه وه قايم كرابوو، پرشنكي ددها به هه موو لايه كدا، ده كه مرواريي زور ناياب و ناوازه يشي پيدا شو پر بوووه وه بو سه ر ناووكي.

پاش «ستي»، چوون به لاي «زين» وه. به لام «زين» له خوشكه كه ي خوي كه متر پتيوستيي هه بوو به جوانكرن و رازاندنه وه. خوي له خويدا شاكارتيكي دهستي خودايي بوو. خوي له خويدا، به لگه بوو بو ئه وه ي كه هه ر له توانايي هونه رمه نديي په روه رداردا هه يه، له شوخ و شهنگي و جواني (ستي) جوانتر و شهنگ و شوختر دروست بكات. ئه ويش وهك خوشكه كه ي، پتيوستيي به جوانكرن و رازاندنه وه نه بوو، ئه وه نده ي بو (ستي) كرابوو، بو ئه ويش هه ر ئه وه نده به س بوو.

زوري پينه چوو، له كوшки سه رداره وه، دهسته و كومه ليك شوخ و شهنگانه هاتنه ده ره وه. دوو ريزه ئه سپي رازاهيان له پيشه وه بوو. هه رچي روو كه شيكي جواني هه يه، به گه وره يي و ناوازه ييه وه، له وه دهسته و كومه له يه دا، ده رده كه وت. به سه دان كاره كه ر و كه نيزه كي تيدا بوو كه به جلويه رگي جوانه وه، به لار و له نجه وه ده چوون به ريدا. له ناو ئه وانه يشدا دوو كچي جواني نازداري تيدا بوو، كه ئه گه ر روي پرشنگدار، بگورايه و ببوايه به كچي (حه وا)، هه رگيز له وانه جوانتر و شيرينتر نه ده بوو!

له دواي ئه وانه يشه وه به سه دان كو پر ده رويشتن، له شيويه كي شوخ و شهنگانه دا رازابوونه وه، هه ريه كه يان ئامانيكي بريسكه داري پتيوو، پر كرابوو له گه وه ر و بابه تي ناوازه و دياي.

ئه و كومه له ناوازه يه كه وته ناو گيژاوتيكي هه زاران هه زاران كه سه وه كه له هه موو لايه كي دوورگه كه وه هاتبوون و له ويدا كو بوونه وه. هه موويان گه شكه دار بوو بوون به جواني ئه و دوو كچه شايه وه، كه تا ئه و ده مه هه ر ناوبانگيان بيستبوون و، كو شك له بينينيان به ش براوي كرديوون. كومه له كه به ناو ئه و گيژاوه دا روي و، له ناويدا له نجه ولاري ده كرد. هه موو كه سيكيش چاوي بريبووه رووي ئه و دوو جوانه كه وهك روي پرشنگيان ددها دليان كيش ده كرد، تا له به رده م كو شي (تازدين) دا وه ستا. كو شكه كه يه جگار جوان و رازاهو دروست كرابوو. پايه كاني و زه وييه كه ي و ديواره كاني، هه موو له به رده مه ريه ي بريسكه دار دروست كرابوون. ده رگا و په نجه ره كانيشي له داري سه نده ل و ئه به نووسي بي هاوتا دروست كرابوون. بنميچ و كه ناره كانيشي به نه خش و نيگارتيكي هونه رمه نده و، ورده وه به ئاوي زيري پوخته، جوان كرابوون و رازيترابوونه وه. كه بوو كه كه گه يشته ناو هو لي ده ره وه ي كو شكه كه وه، له سه ر ته ختيكي گه وره ي ئه به نووس، كه به زير و زيو نه خش نيگار كرابوو، هه لگيرا. له تروو كه يه كي چاودا، ئه و ته خته به سه ر سه دان ده ست و شانه وه هه لگيراو برا، له ناو ئه و هه موو سه يرانه رانه دا، ئه م لاو ئه ولاي ده كرد. به ناو ده نگه ده نگ و قيژه قيژتيكي گه وره دا، كه له گه ل ده نگي ده ف و ساز و ئاواز و رسته ي سه رسوپمان و، په سند كردن و، گه شكه دار بووندا تي كه ل ده بوو، ته خته كه برا تا گه ياندرايه هو لي چيني هه ره بلندي كو شكه كه. له و كاته دا كومه له ي بانگ كراواني ش له لايه كي تري كو شكه كه دا دانيشتبوون، له ناوه ند جامي مه ي و ساز و ئاواز و گورانيي خوش خوشدا هاتوچويان ده كرد.

(تازدين) يش، له جلويه رگيكي ريكوييتك و ناوازه و جواندا، له سه ر و كو پر كه وه، له

سەر تهختیکی بلند دانیشتبوو. (مه)یش، هەر لهو شیوه جوان و پازوهیده، بهتهنشتیهوه دانیشتبوو. لهو کاته دا ههموو دانیشتووانی (جزیر و بۆتان) له ناههنگی بهزمورهزمدا بوون، له خواردنهوه و خۆش رابواردن و زهماوهندا بوون. رۆژگار، رووگرژییهکهی نه مابوو، به چاویکی گهش و پر له کامه رانییهوه سهیری ههموانی دهکرد. جامی مهی دهگپرا به ناو ههمواندا. دهنگی تار و دهف و گۆزانیشت دهگهشته ئاسمان. بهسه دان که نیهزک و کورانیشت، له رهشبه لهک و ههلهپه پیندا بوون، ههموو لایهکیان چاوهست کردبوو. لهو کاته دا دهر و پێوهندهکانی کۆشک ههر یهکهیان ئامانیکیی زیوینی به دهستهوه گرتبوو، که پر کرابوون له کۆمه له زێر و زیو و دیاری و بابهتی ناوازه له سهروهه دهیانیه شینهوه به سههر ههموو ئهو که سانه دا که به ههزاران له دهرو ژووری کۆشکه که دا گردبوو بوونهوه. ئهوشتانهیش که بلاو دهبوونهوه به ناویاندا، وهک ئهستپهری گهش که له ئاسمانهوه باریین وابوو.

به بریسک و هووریکهوه دادهبارین به سهریاندا. دهست بلاویی سهردار ههموو که سیکی گرتوه. دلخۆشی راسته قینهیشی بۆ ههموان پیکهتینا.

لهو شهوه دا ژمارهیهکی زۆر له ههزاران دهوله مهند بوون. ژمارهیهکی زۆریش له نابوتهکان بوون به پاره دار. تا حهوت شهویش ئهو بهزمورهزمه درێژهی سهند. کاتیکی پر له خۆشی و شادمانی به سهرا. ئهمهیش نۆهری ئهو ژیانه خۆشه بوو که له پیتشهوه بوو... و اتا ئهو کاتهی که (ستی) و (تازدین) بهیهک دهگهشتن.

له کاتی چاو بهستکهری حهوتهمین شهو دا، که بهزمورهزم ههر له گهرمیدا بوو، دلی ههموانیش له فریندا بوو، ئارهزووی پیکهیشتنی، له لای بووک و زاوا تاوی سهندبوو. ئاگری دلداری له دلی ههر دووکیاندا کلپه دهکرد. گرپی ئهو ئاگره له گهله کزهبا و شهو غی ئهو بهیانیه دا تیکهله بوو بوو. ههرچی روو که شیکیی بهزمو خۆشیشیان له لای لهو لای خۆیاندا دهبینی به دلایاندا دهچرا. ئارامیان لی ههلهگیرابوو. لهوه بهو لاه بهرگهیان نه دهگرت، خۆیان بگرن. ئهوهیش سههر سورمانی پێ نه دهووست. چونکه ئهو ئاگره، کزهبا خۆشی بکات و پر و پووشیشی لی نزیک بخریتهوه، بېگومان گرپ دهسپینی و داده مرکیتتهوه. لهویدا و له تاویک لهو تاوانه دا که کزهبا بهیانی و رووناکی خۆشی و شادمانی ئاویتتهی یهک بوو بوون له بهرامبهر ئهو تهختهوه که (تازدین) له سههری دانیشتبوو، ده رگایهک کرایهوه، له پشت ده رگاکهوه ژووریکیی پازاوهی دلگیر ده رکهوت،

که جوانیه که ی پیاوی سههرمهسهت دهکرد. له ههموو که ناریکیهوه بۆنی خۆش بلاو بوو بووهوه. له ههموو په ناو سووچهکانیدا، مۆم داگیرستیرابوو، گرپی جوو جۆریان لی ده بووهوه. رۆشناییهکی جوان و پر جادوو یان ده دا به ژووره که، پیاوی چاوهست دهکرد. له هندی جیگایشیدا. چهند ئامانیکیی زێرین دانرابوون، شیرینی رهنگاوپهنگیان تیدا دانرابوو، له گهله بابهتی رابواردندا. پاشان له دهستی کۆمه لیک له که سوکاری بووک و زاوا دا مۆمیکیی گهوره و که له گهت گیرابوو هیندهی بالای پیاویک درێژ ده بوو. ههر چوار لای به گه لای زهرکفت نهخش کرابوو سههرکهیشی، کلاوهیهکی شووشه ی به نهخش و نیگاری له سههر دانرابوو، زمانهیهکی رووناکی ههلهگیرسای لینه دیار بوو، برشنگی ده دا به ههموو لایه کدا.

ئهوهیشیان بۆیه کا له ناوه راستی ئهو ژوورده دا نابوو به رامبههر ده مو چاوی (تازدین) که به زمانی خۆی ئاسایی پیتی بلتی:

«ئهی ئهو دلدارهی ئارهزووی پیکهیشتنی یار دهکەیت و، یار ئارامی له بهر برپویت... و دیاره تۆیش وهک من وایت، سههرگهردانی دهستی خهم و سووتانیت... که واته لهو جیگایه ی لپی وهرس بوویت، ههسته و وهره ئهو شوپنه ی بووکه که ت چاوهروانت دهکات... ئازارت زۆر چیشستوه، که واته کاتی ئهوت هاتوه ههستی خۆشی له پیکهیشتنی یار ببینیت...

ههلهسه، مۆموکه یشت وهک تۆ له چاوهروانیادیه. ئهویش وهک تۆی به سههر هاتوه، ئاگری ئارام ناو جهرگی سووتاندوه... بهسته تۆیش وهک ئهو بسووتیت و بتویتتهوه؛ وهک ئهو بگری و فرمیسک ههلهبریت... ئهو رووناکییه ی جارن له پیناوی ئهوا دلت له ناوچو بوو، وایمرو له بهردهستادیه... وهره خۆت بدهره بهری، چهشنی په پوله که خۆی ده دا ت به رووناکی ئاگر دا، و، گیانی خۆی به سه ریدا ده به شیتتهوه... ئهی ئهو گهشتوگزاره ی، که خۆت ماندوو کردوه، تا بگه یته ئهم په رستگایه... ئهی ئهو رابه رهی که جهرگی خۆت تینوو کردوه، تا بگه یته ئهم په رستگایه... خودای گهوره ههموو شتیکی به ئاسانی بۆ پیکه پیناویت... ههموو ئاواتیکی به ئاسانی بۆ هیناویته دی... ئا ئهمه کا به (کعبه) که ی تۆیه... خۆی هاتۆته بهردهمت... ئهمهیش په رستگاکه ته خۆی هاتۆته نزیکتهوه... ئهی دلداری کامه ران ههلهسه بۆ په رستگاکه ت، بگه پێ به ناویدا و به کامی خۆت بگه...

ئهی دلداری تینوو! ههلهسه جام پر له مه ی... مه ییش چاوهروانیت دهکات».

(تاژدین) یش لہم نیشانہ و بزووتنہ وانہوہ تیگہ یشت کہ کاتی پیگہ یشتن نزیک بۆتہوہ... رۆژہکە ی گزنگی داوہ... ئەویش بەهیتواشی و مەندییەوہ لەجیتی خۆی راست بووہوہ و، پرووی کردہ ئەو ژوورە ی دەرگای بۆ کرابووہوہ...

(مەم) یش کہ ھاوہەشی خۆشی و ناخۆشی ئەو بوو، لە تەنشتیەوہ راوہستابوو دەستی لە دەستیدابوو، دلێشی لەگەڵ دلیدابوو، دەستیشی لەسەر شیرەکە ی بوو کہ بە تەنشت خۆیەوہ ھەلپپە ساردبوو. پەوشتی کوردەواریش وابوو کہ برازاوا لەو شەوہدا وا بکات. کہ گە یشتنە بەر دەرگاکە، (مەم) لە جیتی خۆی وەستا، نەچووہ ژوورەوہ. بەلام ھاوړیکە ی خۆی بەخودا سپارد و ئاراستە ی کرد بچیتە ژوورەکەوہ. ئیتەر ھەر ئەو نەندە ی ھەناسە یەکی پیچوو، (تاژدین) چووہ ژوورەوہ و، دەرگاکە ی یش پاش ئەو داخرا. کہچی (مەم) ھەر لە جیتی خۆی مایەوہ، وەک پاسەوانیکی سەر راست و دلسۆز، پشت دەرگاکە ی گرت و بەری نەدا. (تاژدین) یش کہ چووہ ژوورەکەوہ بوو کہکە ی خۆی دی لە پشت مۆمە گەورە بلندەکەوہ دانیشتبوو. کہ لەوہ پیتش بەزمانی خۆی گفتوگۆ ی دلداری و پیگە یشتنی لەگەڵدا دەکرد. ئیتەر لەویدا، لە بیدەنگیەکی خەوالتوانەدا بەچاوشەو باشیان لەگەڵ یەکترا کرد و، لە واق و ورمانیکی درێژدا دلیان ئاوتیتە ی یەکتەری بوون، ناگری ناوجە رکیشیان گۆرا، بوو بە ھەنگوین و مە ی! ئەو مۆمانە ی یش کہ لەویدا دەسووتان، پیرۆزیایی نوشین ئەو جامی مە یایان دەکرد، کہ لیتواو لیتو پڕ بوو بوون. لەمە ی... ھەر ئەوانیش بوون بە تەنیا، کہ چاویان لە جوانترین و خۆشترین کاتی ژیان بوو، لە نیتوان دلداراندا.

بووک وزاوا تا سێ شەو و سێ رۆژ لەویدا مانەوہ. جیھان و ناوەرۆکی جیھانیان لەبیرچوو بووہوہ. لە بیتشکە ی ئاواتیاندا پاکشابوون. ئاواتی خۆیان بەدی دەھینا. خۆرشتیان ھەنگوینی پیگە یشتن بوو، خواردنەوہ یشتیان مە یی ناو لیتوان بوو...

لەگەڵ ئەمە یشتا کہ ئەو شەوہ بانگ کراوہکان، ھەموویان بلاوہیان لێ کرد و ھەر کەسە گەراپەوہ مالتی خۆی، بەلام (مەم) نە یویست جیتی خۆی بەجی بەیتلێ لە کۆشکی ھاوړیکەیدا... چونکہ ئەو فرمانە کۆمەلایەتیە چالوتیکەرییە کہ سەردار بۆی دانابوو، لە شتوہی ھەرە دلسۆزانە و بلندیدا وای پتە دەویست کہ ھەر وەک ھەموو پاسەوانیکی راست و دلسۆز، لە شوینی خۆیدا مینیتەوہ، تا لە رۆژی دووہم یاخود لە رۆژی سیتیەمدا، زاوا دیتە دەرەوہ، بۆ ئەمە ی چاوی پیتی بکەوێ و لەناو ھاوړیکانیشتیدا یەکەم کەس بێ، پیرۆزیایی لێ بکا.

لە راستیدا (مەم) ئەو فرمانە ی زۆر پیخۆش بوو، کہ سەردار خستبووہ ئەستووی ئەو.

چونکہ (تاژدین) ی دۆستی زۆر خۆش دەویست و، ھەزیشی دەکرد رەنگە (مەم) بەشوینیکی ناو باخچە ی چوار لای کۆشکەکەدا خۆی دامەزراند. لە پرووی دلسۆزییەوہ، تا ئەو سێ رۆژە تەواو بوو، جیگای خۆی بەجی نەھیتشت، تەنیا لە نیوہ شەودا نەبێ، یان مەگەر فرمانیکی زۆر پیویستی خۆی بەھاتا پیتشەوہ. بەلام زۆری پینەدەچوو، گورج دەگەراپەوہ جیتی خۆی، لە چاوہروانی ئەوہدا بوو کہ ھاوړیکە ی ھاتە دەرەوہ پیرۆزیایی ئەو دلدارییە ی لێ بکات کہ پیتی کامەران بووہ. لە راستیدا لەپاش ئەوہ ی بانگ کراوہکان و ھەمووان ئەو شەوہ بلاوہیان لێ کرد و، ئەو بەزمورەم و دەنگە دەنگە دوایی ھات، (مەم) لەناو بیدەنگی ئەو شەوہ تاریکەدا، ھەر خۆی بە تەنیا مایەوہ. لەو ماوہیەدا کہ لەو کۆشکەدا، وەک پاسەوان وەستابوو و چاوہروانی ھاتنە دەرەوہ ی (تاژدین) ی ھاوړیتی دەکرد، بە تاییەتی لە یەکەم شەویاندا، ھەستیکی شۆرشگیرانە لەناو دەرروونیدا گری سەندبوو. گری بەردابووہ دلداری و ئارەزووی پیگە یشتنەکە ی بۆ (زین).

ھەستی بە تەنیا یی و بیتکەسی و ئاوارەیی دەکرد. برینی دلێ کولا بووہوہ... دلدارییە بەھیز و ھەر تەکە ی وروژابوو، کہ لە راستیدا لە خۆشەویستی (تاژدین) بەھیزتر بوو. ئەگەر ئەویش بزانیست کہ چ لەو شەوہدا، چ لە شەوہکانی پیتشودا، چەند جارێک شارێنی دلێ خۆی بەرچاو کەوت، (زین) یش ئەوہ ی بەرچاو کەوت؛ لە شتوہیەکی وایشدا دلخوازەکە ی خۆی بەرچاو کەوت کہ بە تەنشت (ستی) ی خوشکییەوہ سەرتاپای لە جلوہرگی جوان و خشتی رازاوەدا نوقم بووبوو... ئەگەر ئەوہ بزانیست، بەویش پە ی دەبەیت کہ ھەستی (مەم) لەو ماوہیەدا دەبێ یەجگار توندوتیژ بووبێ و، کارێکی گەورە ی لە دەررونی کردبێ؛ بەجۆرێکی وا کہ لە توانایی کەس دانەبێ، بەرگە ی ئازاری بگرێ، ھەرچەند خودا ھیز و توانایی و ئارامیشی پتە خشیبێ. لەگەڵ ئەوہ یشتا ئەو کاتە ھەندێ هیوای بووژینەرەوہ بەسەر ھەستەکانیدا دەکشا، کہ تائەندازە یەکی گەورە لە وە ی و زبانی ئەو شۆرشێ دەرروونییە و، ئازاری دلە ی کەم دەکردوہ. بیری بە تەزووی ئەو هیوایانەوہ خەریک دەبوو، زۆری ئەو ئازار و ھاواری دلە ی لەبیر دەچووہوہ. ھەر وەک پاسەوان کہ دەھات و دەچوو بەناو کۆشکەکە و باخچەکانیدا، بیری لەو هیوایانە دەکردوہ، کہ لە پروو خۆشییەکانی سەردارەوہ، دەرەکەوتن و پرشنگیان لە دلێ دەدا، کہ ئەو شەوہ و شەوہکانی پیتشویشی سەردار لەگەڵی دەنواند. جا ئەو پروو خۆشییانی سەرداری دەکرد بە بەلگە یەک بۆ ئەوہ ی کہ ئاواتەکانی خەریکن بیتە دی... ئایا ئەو سەرنجە ی کہ سەردار پیتسانی دا لە بابەت پە یوہندی دۆستایەتی و خۆشەویستی ئەو و (تاژدین) ھوہ، ھەر وەھا ھەلژاردنی

خۆی له لایهن سهردارهوه که بپیته برازاوی (تازدین)، یان ئەو گەشی و رووخۆشییه له ناکاوانه‌ی که سهردار پێشانی دهدا بهرامبه‌ری، له‌گەڵ خه‌مخۆری و خۆشه‌ویستی یه‌که‌یدا، وه‌ک ئەوه‌ی که فهرمووی وه‌ک (تازدین) بپۆشێ و برازیته‌وه له ته‌نشت (تازدین) یشه‌وه دابنیشی... ئایا ئەمانه نابنه به‌لگه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره که سهردار هه‌رگیز ته‌گه‌ره له‌و کاره نادات، که (مه‌م) یش له‌گەڵ (زین) دا به‌خۆشییه‌وه بژی؟... ئایا له‌گەڵ یه‌که‌م په‌نجه‌کیشان، یاخود یه‌که‌م تکادا، ئەوه‌یش په‌سند ناکات که (زین) ی لێ ماره بکات و ئاهه‌نگیکی وه‌ک ئەم ئاهه‌نگه ناوازه‌یه‌ی بۆ بگێڕی...؟

کێ چوزانی، سهردار، هه‌ندی لێم خۆشه‌ویستییه شۆرڤگێڕی له‌ دڵیدا هه‌ست پێ نه‌کردوه و، له‌م ئاهه‌نگه خۆشه‌یشدا، که هه‌ر هاوڕێکه‌ی تێدا دڵخۆش و کامه‌ران بووه، به‌زه‌یی پێدا نه‌هاتۆته‌وه و، دلی پێی نه‌سووتاه که ئەوی لێ به‌ش بپاوه‌وه...؟ سهردار له‌ کردوه‌کانیه‌وه له‌گەڵ خۆیدا، وا ده‌رکه‌وێ و یستوتی هه‌ستی پێ بکات به‌هیوا و، موژده‌یش به‌دلی بدات، که ئەو ئاواته‌ی ده‌هێنێته‌دی.

ئەم هیواو ئاواته‌ جوان و شیرینه (مه‌م) یان وا لێ کرد که ژبانه پرخۆشییه‌که‌ی خۆی به‌هێنێته‌ پێش چاوی و، خه‌وه‌کانی دلداریشی له‌ میشکی خۆیدا دروست بکات. بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، که چۆن بتوانێ کۆشکیکی جوان وه‌ک کۆشکه‌که‌ی (تازدین) ی هاوڕێی دروست بکات و به‌جوانترین و ناوازه‌ترین که‌لوپه‌لی ناوماڵه‌وه بپرازیته‌وه. باخچه‌یه‌کی په‌نگینیش به‌هه‌ر چوار لایدا دا‌به‌رزینی، هه‌روه‌ک باخچه‌که‌ی کۆشکی (تازدین) د‌لگیر و چاوبه‌ستکه‌ر بێ. ته‌نانه‌ت ئەوه‌یشی به‌بیر داها‌ت که پێویسته‌ هه‌ر له‌ ئیستاه‌وه ده‌ست بکات به‌بیرکردنه‌وه له‌ پێکه‌ینان و ئاماده‌کردنی ئەو شتانه‌دا. چونکه‌ ئەگه‌ر هاتوو له‌پاش چه‌ند رۆژێک (زین) ی نازداری له‌سهردار خواست و، سهرداریش وه‌ک له‌گەڵ (تازدین) دا په‌له‌ی کرد، له‌گەڵ ئەوه‌یشدا په‌له‌ بکات، ئەو کاته به‌شی ئەو په‌له‌په‌ل کردنه‌ ناکات، ئاماده‌کردنی کۆشک و که‌لوپه‌لیش له‌گەڵ باه‌تی ئاهه‌نگدا، ده‌میکی دوور و درێژی وای ده‌وێ که چاوه‌ڕوان کردنه‌که‌ی له‌ وزه‌ی ئارامیدا نابێ.

به‌کورتی (مه‌م) له‌و سێ رۆژهدا که یه‌که‌مه‌جار بوو له‌ (تازدین) دوور که‌وتبه‌وه و، هه‌موویشی به‌ته‌نیایی را‌ده‌بوارد، که له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو، چاوه‌ڕوانی ده‌رچوون و بینینی ئەوی ده‌کرد، له‌ باریکی ده‌روونی و ادابوو، که هه‌ر چه‌شنی په‌لکه‌ر‌ه‌نگینه، هه‌موو په‌نگه‌ هه‌ست و تاسه و ته‌زوویه‌کی به‌د‌ل و ده‌روون و له‌شدا ده‌هات، که هه‌رگیز له‌ توانایی زماندا نییه‌ بیگێڕێته‌وه. پێنوسیش ئەوه‌ی له‌ ده‌ست

نایه‌ت که به‌ته‌واوه‌تی پێشانی بدات. له‌ راستیدا خۆشه‌ویستییه‌کی د‌ل‌ره‌قانه‌ی توندوتیژ، تێکه‌ڵ بووبوو له‌ناو د‌ل‌یدا، به‌ئاره‌زوویه‌کی کل‌په‌داره‌وه بۆ پێکه‌یشتن به‌ «زین» هیوایه‌کی شه‌نگو‌ش‌خانه‌یش تێکه‌لی ئەو دوانه‌ بووبوو، که هه‌تا ب‌ل‌ی‌ت جوان و راست و گەش بوو. پاشان ئەوانه هه‌موویان به‌ناو هه‌موو هه‌سته‌کانیدا بلا‌و‌بو‌و‌بو‌نه‌وه؛ له‌ناو ئاگری دووری و د‌ل‌داریدا، ئاواتی پر کامه‌رانی و، به‌زی گولاوی و د‌ل‌خۆشی به‌ئاوات گه‌یشتنی هاو‌ر‌پ‌یکه‌ی و کامه‌رانییه‌که‌ی، بۆ دروست کردبوو.

له‌ به‌یانی رۆژی سی‌یه‌مدا (تازدین) هاته‌ده‌ره‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یش هاته‌ ده‌ره‌وه، که (مه‌م) ی بیرکه‌وته‌وه. ده‌میک بوو نه‌ی‌بینی‌بوو، ئاره‌زووی ده‌کرد بیینی و، بزانی له‌گەڵ د‌لی برینداری خۆیدا چیی کردوه؛ تا ئەوه‌ی پێی ده‌کرێ بۆی بکات، بۆ ئەمه‌ی خۆشی د‌لی به‌د‌ل‌خۆشیی ئەو بسره‌وێ.

که له‌ کۆشک هاته‌ ده‌ره‌وه، به‌ناو باخچه‌که‌دا رۆیشت ر‌و‌وی کردبوو ده‌رگای ده‌ره‌وه، بۆ ئەمه‌ی له‌وتیه‌ ب‌چ‌یت‌ه‌ م‌ال‌ی (مه‌م). ئەوه‌ی نه‌ ده‌زانی که (مه‌م) ه‌ی‌شتا له‌و‌ت‌دا‌یه‌، وه‌ستاه‌وه. هه‌ر به‌بیریشیدا نه‌ده‌هات که (مه‌م) له‌و‌ی ب‌ی، تا (مه‌م) له‌ دووره‌وه‌ بینی و، به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاندی.

له‌و‌ت‌دا هه‌ر دوو هاو‌ر‌پ‌ی ده‌ستیان کرده ملی یه‌ک و، تاماوه‌یه‌ک یه‌کت‌ری‌ان ماچ کرد و گۆشی. (تازدین) سه‌یر‌ی‌کی ده‌مو‌چ‌ا‌وی (مه‌م) ی کرد. په‌یی پێ برد که ئازار و خه‌م و خه‌فه‌ت‌ی‌کی زۆر له‌ د‌ل‌یدا هه‌یه، به‌لام به‌زۆر، هه‌مووی کۆکردۆته‌وه و، له‌ گۆشه‌یه‌کی ناو د‌لی خۆیدا دا‌ین‌ا‌وه، بۆ ئەمه‌ی د‌لی ئەو خۆشییه‌ ب‌گ‌ر‌ی که له‌ د‌ل‌خۆشیی براکه‌یه‌وه پێی ده‌گات. (تازدین)، (مه‌م) ی برده‌ په‌نایه‌کی باخچه‌که‌وه، ده‌ستی مه‌می خسته‌ ناو ده‌ستی خۆیه‌وه و پێی گوت: «ئە‌ی مه‌م! سو‌پ‌ند‌ت بۆ ده‌خۆم به‌خودا، که ئەگه‌ر ر‌پ‌گه‌یه‌که‌م ده‌ست بکه‌وتایه‌ بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانیی تۆ پ‌ی‌ش کامه‌رانی خۆم به‌خه‌م، یان ئەگه‌ر چاره‌یه‌که‌م بدۆزایه‌وه بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانی و خۆشه‌ویستی خۆم، له‌ پ‌ی‌نا‌و هه‌ناسه‌یه‌کی د‌ل‌داری و خۆش به‌ختی تۆدا به‌خت بکه‌م، یه‌کو‌د‌و‌وم ل‌ی نه‌ده‌کرد، ده‌م‌کرد. به‌لام تۆ خ‌و‌یشت ئەوه ده‌زانیت، که چاره‌ هه‌ر ئەوه‌ بوو که ئەم ر‌پ‌گایه‌ ب‌گ‌ر‌ین، بۆ ئەمه‌ی هه‌ردوو‌ک‌مان ب‌گ‌ه‌ین به‌ئاواتی خۆمان که خودا چاره‌نووسی وا کردووین د‌ل‌مان به‌و دوانه‌ ب‌گ‌یر‌سی‌ته‌وه. تۆیش ئە‌ی برا، باوه‌ر‌ت وا ب‌ی که ئەو کامه‌رانییه‌ی من هه‌مه‌ و، تۆ پ‌ی‌ر‌ز‌ب‌ای‌یم ل‌ی ده‌که‌یت، د‌ل‌م پ‌ی‌وه‌ی نا‌نو‌وس‌ی، تا نه‌گه‌م به‌کانی خۆم و تۆ ب‌گه‌ی‌ن‌مه‌ ئا‌ما‌نج‌ی خ‌و‌ت و ئاواتی د‌ل‌داریت».

بەم ڕەنگە ھەردوو ھاوڕێی تاماوەیەک بەو جۆرە مانەو، پێرۆزبایی و ئارام خوازێیان لەگەڵ یەکتەردا دەگۆڕیبوو. (مەم)، پێرۆزباییەکی بەدەلی دەکرد لە (تازدین) و، دڵخۆشیی خۆی پێشان دەدا بەرامبەر بەختیارەکی ئەو. (تازدین) یش دەلی (مەم) ی دەداوە و، نامۆگاری ئارام گرتنی دەکرد و، مۆژدەیشی دەدا، کە ئەویش بەو زووانە بەکامی خۆی دەگات.

دۆست ئەمەتا!... چەند بەنرخ و پایە بڵند، ئەو دۆستە ی لەگەڵ ھەناسە ساردیی خۆشیدا، لەکۆری دڵداریدا، دەلی خۆی بکاتەو بەو خۆشی و گەشی بەکامەرانیی تۆو، لە دوای سنگی برینداری خۆشییەو، لە پۆژی بەختیاری تۆدا، ئاھەنگی بۆک و زاوا بگێری!

ئەگەر لە جیھاندا دۆستیکی وات دەست کەوت، ھەرچی بکەت ھەبە لەو جیھانەدا لە پرووکەش و لە بابەتی ژین، بەختی بکە لە پێناویدا. چونکە ئەو چرای تاریکیست. ھێوای دڵیشتە لەکاتی ھەناسە ساردیتدا.

نازاو

جیھانە، ھەر لە سەرەتای ژیانەو و ابوو: تەختیک بوو بۆ سەیرکردنی وینە ی پێچەوانە و پرووکەشی بەر ئاوەژوو. ئەمە: پۆژ و شەو، پرووناک و تاریکی، ھەتاوی گەرم و گراوی و سیبەری سەرەو بەخش. ئەمە دووری لە یار و گەیشتن بەیار، شین و شایی، خەموخەفەت و دڵخۆشی، سەرگەردانی و کامەرانی. ئەمە: گۆلی ناسک و چۆلی خۆنپێژ کە چوارلای گرتوو.

ئەمانە ھەموویان نمونە ی پێشانگای ئەم جیھانە پر لە شتی پێچەوانە یەن.^(١) خۆدایش بۆیەکا وای دروست کردوون، کە لە ھەموو چاکە و خراپە کەدا واتای خۆی دیار بێ، بەھۆی ئەووە یەکتەری دەربخەن و جیا بکەنەو، ھەموو شتیکیش بەھۆی پێچەوانەکی خۆیەو جۆی بکێتەو. بێجگە لەو، بۆ ئەمە ی لە جیھاندا گیانی بزووتنەو و خەبات بۆبەیتەو، ئەم ھەموو دەستکردی خۆدایانە ی بەھۆی یاسای تیکۆشان و یارمەتیدانەو بەیەکەو بەسترتنەو.

ئەم دەستووورە، تەنانەت، لە چیرۆکەکی ئێمە یشتا خۆی دەرخستوو. بابەتی چاکە و خراپە ی تێدا کۆ کردۆتەو. دڵخۆشی کامەرانیشی لەگەڵ فرمیسکی سەرگەردانیدا تیکەڵ کردوو...

مۆقی خراپیش لەم چیرۆکەدا، دەرگەوانیکی تایبەتی سەردارە، کە لە پشت دەرگای دەستگاکە یووە رادەووستا. ناویشی (بکر)ە. بەلام ناوی باوکی کەس نەیدەزانی. چونکە پیاویکی ناسراو نەبوو. ئەم دەرگەوانە، دەررونیکی وای ھەبوو کە ھەموو جۆرە بەدخوویی و فروفیلتیکی خراپی تێدا جێ دەبوو. ھەرۆک گیانی بەخۆشەویستی ئازاوەو پەرودە کرابێ و بوو. ھەر ھەلیکی بۆ ھەلبکەوتایە دەستی بە ئازاوە نەو و بەدگۆیی دەکرد. چونکە بەو کامەران دەبوو.

لەسەر و شێوە یشتیدا، ھەر ئەو نەبوو کە کورتەبنە و پشت کۆماو بێ، بێجگە لەو دەموچاویکی کۆسە و، ڕەنگیکی کزیشی ھەبوو، چاوەکانیشی پر بوون لە تیشکی پشم و قین و چاوی ھەلھێنان.

(تازدین) یش زۆر جار ئەو ی دەھات بەبیردا، کە ئەگەر سەردار، ئەو کابرا فروفیلتبازە، بەپەندە، بەدخووی لا بێردایە و، پیاویکی وایشی بخستایە جیگای کە لەسەر و شێوە و، پەوشت و کردەو و، پەسەنیدا، جوانتر و باشتر و بڵندتر بوا، بۆ کەلکی کۆشکەکی باشتر دەبوو. یەکی لەو قسانە ی دەربارە ی ئەو ی دەکرد ئەمەبوو:

«... گەورە ی خۆم! ھەرچەندە دەرگەوانەکان ھەر ئەو نەدیان لێ دەخاوی کە لە سەگ دەخاوی، بەلام ھەرچی سەگ: لە سروشتیدا دڵسۆزی و چاکەدانەو ھەبە. ھەرچی ئەم دەرگەوانە یە، بەتەنگ ھێچەو نییە، ئەو نەبێ کە پر بەدەلی خۆی، بەدخوویی و نەگربسی بکات...».

سەرداریش سەری بۆ قسەکانی رادەووشاند و، بەزەدەخەنە یەکەو وەرامی دەدا، دەیگوت:

«تازدین! ژیانەکەمان ناچارمان دەکات، کە خۆپێچەوانە ی بەدخووی ومان

(١) رێستەکە دەبوو ئاوابوایە: «... ئەم جیھانە پر لە شتە پێچەوانەن».

«هه بێ... چونکه له ویدیو کۆشکه که مانه وه، کاروبارمان ههیه، بۆ که لک و چاکه ی خۆمان ده گه پێین... ههروه ها گیر و گرفتییکی زۆریشمان دێته بهردهم، که به ئهرک و ئازاریکی زۆره وه نه بێ، بۆمان چاره ناکرێت؛ ئه گهر بێتو له م جوژه خوتی بیانه مان له بهر ده ستدا نه بێ... هه ر ده رگه وان و پاسه وانیکیش ده بیینی به لای کۆشکه کانی سه رداران و کار به ده ستانه وه، ئه وه نده ی به کاری هه لسه و پان دنی کاروباریان دین و، گیر و گرفتیان پێ چاره ده که ن، ئه وه نده ده رگه وان بیان پێ ناکه ن. ئنجا ئه م ده رگه وان ه، ناکه سه به چه و نا په سه ن بێ، ئه وه زیان له کاروبارمان نادات، به مه رجێ ئه و کاروباره مان به رێی به رپوه. دوو زمانی و به دگزی به که شیی، کار له ئێمه ناکات، نه زیانمان لێ ده دات، نه وه یان پێ ده گه یێتی!». «... به م جوژه سه ردار له سه ر ئه وه سه وریو که (به کر) له سه ر فرمانی خۆی به یلێته وه. (تاژدین) یش نه ییتوانی بیخاته سه ر ئه و به رپاره ی که ده ری بکات و، که سیکی تر بخاته جیگای.

چه ند رۆژێکی پێ چوو، له و کاته دا (به کر) هه ستی پێ کرد که (تاژدین) خۆشی ناوی و رقی لێی ده بیته وه. ئه وه ی له دلی خۆیدا پێ چایه وه. له کانگای دلی خۆشیدا، شتیکی به رپار دا بیکات. ده ستی کرد به بیر کردنه وه له نانه و دی داویک بۆ (تاژدین)... هه ر چاوی ده گیرا بۆ هه لیک که ده ستی بکه وێ... دوا یی، ئیواره یه ک ئه و هه له ی بۆ هه لکه وت...

له و ئیواره یه دا، سه ردار، به ته نیا له په نایه کی باخچه ی کۆشکه که یدا دانیشته بوو. که سه ششی لانه بوو، ده رگه وان ه که ی خۆی نه بێ، (به کر)، که خۆی خه ریک کرد بوو به هه لپاچینی هه ندی لقو پێزی وشک له دره خته کانی ناو باخچه که دا و، ریک خه ستی باخچه که وه، له نزیک سه رداره وه. ئنجا که سه ردار لێی پرس ی: «ناخو ئه و رۆژه (تاژدین) ها تو وه بۆ کۆشک یان نا؟»... (به کر) به هه لی زانی، پێی گوت: «گه ورم ئه مه چوار رۆژه (تاژدین)، سه ری به کۆشکدا نه کرد وه!». «...»

پاش تاویک بێ ده نگ ی، ده ستی کرد وه به قسه کردن گوتی:

«گه ورم، من وام بۆ ده رده که وێ، (تاژدین) وه ک پێ شووی خۆی نه ما وه ته وه، هه موو رۆژ بێته دیوه خان».

سه ردار یش لێی پرس ی:

«چ شتیکی به ده سته وه یه خه ریکی ده کات، وا نایه رۆژی بێته ئیره؟».

ئه ویش گوتی: «نازانم. دوو رنیه هه ره له به رئه وه بێ، که هۆ به ک نییه، وه ک پێ شوو، پالی پێ وه بنی، زۆر ها تو چۆ بکات!». «...»

ئنجا که دی سه ردار خه ریکی به رکردنه وه یه، به هه لی زانی قسه بکات، لێی نزیک بو وه و پێی گوت:

«له راستیدا، گه ورم، که سه بروای نه ده کرد، کچه شاه (ستی) به م جوژه به هه رزانی پێشکه شی یه کیکی وه ک (تاژدین) بکری، که چی هه موو سه ردار و خونکاره کانی کوردستان، چا وه روانی ئه م سه ره رزییه بوون، ده ستیان بکه وێ، ئاماده یش بوون که له پێنا و ئه ودا هه موو سه ر و سامانی خۆیان به خت بکه ن».

وا دیار بوو سه ردار یش، له قسه کانی دلی گیر ده بوو و بیزی لێ ده کرده وه، پێی گوت: «کێن ئه وانه ی خۆیان به پیاو ده زانن، تا داوی خوشکی من بکه ن؟... کێن ئه و سه ردار و خونکارانه ی که ده توانن به رامبه ر (تاژدین) و هه ردوو برا که ی بوه ستن؟ هه ره که ی له و سی برایه، بۆ ئێمه له رۆژی شه ر و ته نگانه دا، ئه و هه موو کۆمه له سه ردار و خونکارانه دینی!». «...»

که (به کر) گوتی له قسه کانی سه ردار گرت، به و شیه وه ده یکات، تیگه یشته که له و رێگایه و ناگات به مه به سی خۆی. ئیتر له وێه رێچکه ی قسه کانی خۆی گۆری. به ده م خۆ خه ریک کردنه وه به فرمانه که یه وه پێی گوت:

«ئه وه گومانی تیدا نییه، که وا جوانه پیاوی گه ورم، به رده سه ته کانی خۆیان ها ن به ده نه سه ر زۆر کردنی سه ر راستی و کارگوزاری خۆیان. ئه ویش له رێگه ی چاکه له گه ل کردنیانه وه و، ها و به شکردنیانه وه له کۆری به زموره زم و مه یخو ریدا. به لام مه رج ئه وه تا که ئه و مه یه سه رخو شیان نه کات، خۆیان له بیر به جێته وه و، له فرمانی راسته قینه ی خۆشیان لای ده ن. وا پێویست ده کات که خۆنووش تان دانه وه و رێزگرتنه کانیان له کاتی به زموره زمدا چۆن بێ، له کاتی ته نگانه و شه رو شو ریشدا هه روه ها بێ.

به لام گه وری خۆم، من له وه ده ترسم که ئه م پیا و ته ییه یان له جیی خۆیدا نه بێ و، ئه و ی له گه لیدا ده کری، هه لنه گری له گه لی بکری، ئه و سا که ی ئه نجامه که ی به وه ده گات که ئه و که سانه سه رکیشی و سه پله یی بنوین. گه وری خۆم پیاوی سوو کیش هه لئا گری چاکه ی وای له گه لدا بکری».

ئیتر لێره دا ده ماری سه ردار توند بوو. به تو وره ییه که وه قسه که ی پێ بری و گوتی:

«وسبه پیسی به دخوو! کەس سووک نییە خۆت نەبی. من دەزانم کە (تازدین) لە خوشەوێستی و دڵسۆزیدا چۆنە. خۆشەم دەزانم چی پێویستە بیکەم. ئیتر لەو بەولاوە قسە یەک مەکە، لە سنووری خۆتدا نەبی!».

(بەکر) یش گرتبوو، بە ورتە ورتیکەوه گوتی:

«منیش وام دەزانی دڵسۆزە، بەلام بەشتیکم زانیو، دوورنییە گەورەیی خۆم پیتی نەزانیی!».

سەردار یش بە قێزووبێژیکەوه پیتی گوت:

«چیە ئەوەی تو پیت زانیو؟».

(بەکر) یش هاتەوه سەرخۆی و سەری بلند کردەوه و گوتی:

«گەرەم! ئەوەتی تو بەم خزمایەتییە سەری ئەوت بلند کردۆتەوه و سەریە خۆیانە دەستی کردوو بەهەلسوورانە گەلێک لە کاروبارەکانی ناو کۆشکە... یەکیک لەو کردەوانەیی کە سەری منی گێژ کردوو، ئەوەیە کە خەریکە کچە شا، (زین) پێشکەشی (مەم) ی هاوڕیتی بکات و بەلێنیشی داوەتی کە لێی ماره بکات!...».

لەگەڵ سەردار ئەم قسەییە بەرگوێ کەوت، بەجاریک مات و سەرسام بوو، گورج هەستایە سەرپێ و چاوی بەهەموو لایەکیدا گێرا. گوتی:

«چی؟... (تازدین) وای لێهات کە دەست لە کاریکی وای بدات و من ئاگادار نەکات؟. (تازدین) خوشکی من بدات بەیەکیکی وای کە ئارەزووی خۆی لەسەری بی، بی ئەمەیی هیچ نەبی ڕاویژیکم پێ بکات؟!... وای دەردەکەوی بەخودا کە من لە ئەندازە بەدەر چاکەم لەگەڵ کردوو، بۆیە کا هیچ سام و ترسیکم لەسەری نەماوە!...».

(بەکر) یش لێی نزیکبوووه گوتی:

«بۆچ گەورەیی خۆم، نازانیت (تازدین) کییە؟... (تازدین) لە پێش ئەمەیی، گەورەیی خۆم، ئەم پیاوێتیە لەگەڵ بکات، هەر پیاویکی لوتبەرزێ لەخۆیایی بوو، و سەرکێش بوو. ئەو ئاخۆ ئیستە چۆنی لێ هاتبێ کە ئەم ڕوو دەبینی؟! گەرەم! خودا دەیزانی، ئەوەی زۆر لێی دەترسم، ئەوەیە: کە ئەم پیاو، لەم دەستدرێژی و سەرچلاییە مەبەسی ئەوە بی، دەسلالتی خۆی و کەسوکارەکانی بخاتە ناو هەموولایەکی ئەم کۆشکەوه. ئەویش لە ڕێگای پەيوەندی پەیداکردن و ژن و ژن خوازییەوه. لەویش مەبەسی ئەوە بی، کە پاشەجار سەرداریی بۆ خۆی داگیر بکات و، بینووسینی بەباو و باپیری خۆیەوه...

سەرداریش گەراپەوه جێگەیی خۆی و دانیشتهوه، ئنجا گوتی:

«خودا دەیزانی، نیازم وابوو کە (زین) بەم بە (مەم)، هەر بەم زووانەیش شایبیا بۆ بکەم. بەلام وا ئیمپۆ، سوتیند بەسەرەرزایی باووباییرم دەخۆم لەم خاکەدا، کە هەرگیز نەهێلیم ئەوه سەرگرتی، تەنانەت ئەگەر خۆنیش لە پێناویدا برێژم. ئنجا کێ لە گیانی خۆی بێزارە، بام بیتە پێشەوه و، تکا و دەسلالتی خۆی بەکاربهێتی لەم کارەدا».

بەم ڕەنگە بەهۆی بەدگوتیی و دووزمانی (بەکر) وه و سەردار دیوارێکی هەرە گەورەیی خستە ناوەند خۆی و ئەو کەسانەوه کە دەیانویست بکەونه ناووه و لێی پیاپێنەوه کە (زین) لە هاوڕیکەیی (تازدین) واتا (مەم)، ماره بکات. هەر وه دوا تیشکی هیوای کۆژاندەوه، کە ئاهەنگ و زەماوەندی کامەرانیی ئەو دوو خوشەوێستە پێک بی.

بەلام، نە (مەم)، نە (تازدین)، نە کەسیکی تر لە هاوڕیکانیان بەم دووزمانییەیان نەزانی، کە بوو بەهۆی ئەو بریارە ناخۆشەیی لە دەم سەردار هاتە دەر وه. کەسیشیان بەم کەتنە نەنگە ناشیرینەیی (بەکر) یان نەزانی، کە وای لە سەردار کرد، ئەو بریارە نارهوا و ڕەقە بدات لە بابەت دلداریی (مەم) و (زین) وه.

سەردار لەم دواپییدا وای لێهات هەرکەسی ئەو قسەییە لەگەڵدا بکردایە بەرپەرچی دەدایەوه. هەرکەسیکیش تکای لێ بکردایە (مەم) و (زین) لە یەکتەر ماره بکات، بەتوندی قسەکی دەدایەوه بەدەمیدا. جاری هەر دواپیش، لە کۆرێکدا کە (تازدین) و هەردوو براکەیی و کۆمەلێکی گەورە لە هاوڕیکانیانی تێدا بوو، بەهەموویشیانەوه خەریکی ئەوه بوون، کە بەهەر کلۆجیک بی سەردار بخەنە سەر ئەوهی «مەم» و «زین» لە یەکتەر ماره بکات، سەردار ئەمەیی پێ گوتن:

«... هەمووتان لەوه دڵنیابن، کە ئەگەر (زین) تا دواپی ژیا، لەم کۆشکەدا، بەکچی ماوەتەوه و شووی نەکردوو، بەهیچ کلۆجیک ڕێ نادەم! ڕۆژیک لە ڕۆژان، لە (مەم) ماره بکری!... پێویست ناکات بەویش، کە هۆی ئەوتان پێ بلێم، هەر ئەوەندە بزانی کە من وام پێ خوشە و، وام دەوی بی. ئیتر نايشم دەوی، جاریکی تر، ئەم قسەییە بەگوێدا بدەنەوه، مەگەر بتانەوی شەریکی وای هەلبگیرسین کە ئیمپۆ خۆتان ناتانەوی بقەومی!».

ئەوەندە نەماوو (تازدین) یش بەئاشکرا، بەسەردار بلێ: «ئێمە لەم شەپە خۆمان ناپارێژین. چونکە هەر خۆتی تێدا دەچیت!»... بەلام (تازدین)، بەهیاوو، دواڕۆژ وای

نەمىنى، سەردارىش ئەو توندى و تىزىيەى لە دل دەرىچى، ئەوساكەيش دەتوانى ئەو كارە بەئاسانى بباتەسەر. بىجگە لەو، بەهيوای ئەوەيش بو، كە پۆژىك لە پۆژان، لەباتى رىگای شۆرش و شەپوشۆر گرتن، رىگای مەندى و زرنكى و نەرمى و شىرىنى بگىرتەبەر چاكتەر، بۆ ئەمەى سەردار وەرگىرتەتەو سەر دل و ئارەزووى خۆى و ئەو كارەيشى پى سازىنى.

لە پەرستگای خەمدا

(ستى) و (تازدىن) لە پۆژگارىكى پاك و پووناكدا پاياندهواردا. جيهان لە خوشى و بەزمدا زەرەخەنەى بۆ دەكردن، ئەو ژيانە تازەى پاياندهواردا، لەژىر سىبەرى خوشى و كامەرانىدا بو. جامى مەيى پى لە كامەرانىيان دەخواردەو، پۆژانى دوورى و دلسووتاوييان لەبىر دەچوو. ئەوان وابوون. كەچى دوو خوشەويستەكەى تىرش، (مەم) و (زىن)، لە ئاگرى بەشېراوى و ئارامياندا دەسووتان. ھەربەكەيان بەشى خۆى لە پەرستگای تەنيايى و خەموخەفەتدا، شەوورپۆژ دەتلايەو. ھىچ كامىكيان كەسكىيان نەدەھات بەلاو، كە پووخوشىيەكيان لەگەلدا بنوینى. ھىچ كامىكيشيان دەنگى خاوەن بەزەيەكيان بەرگوى نەدەكەوت كە دل پىيان بسووتى. خاوەن خەموخەفەتەيش ئەگەر ھاودەمىكى دلسووزى دەست نەكەوت، كە لە ئازارى خەموخەفەتەكەى كەم بكاتەو، يان دۆستىكى راستى نەيەت بەلاو كە فرمىسكەكانى وشك بكاتەو، ھەناسە گەرمەكانى فەينك بكاتەو، لە توانايىدا نامىنى بەرگەى ئەو ھەموو خەموخەفەت و فرمىسك و ئاھوناى گرايىيانە بگىرئ!... ھەروەھا لە وزەيشيدا نامىنى ئارام و سەرەوت لە دل خۆيدا بەتلىتەو. بۆ ئەمەى خوشى و بەزمورەزم شۆخوشەنگانە بى، بۆ ئەمەى خەموخەفەتەيش بتوانى بەرگە بگىرئ، پىوستە ھاودەم و ھاوبەش لە ئارادا بن. ئەگىنا ئەو خەموخەفەتى لەناو تەنيايىدا بىنيتەو، زۆرى پىناچى دەبىتە ھوى مەشك تىكچوون و، دەمار وروژان و شىت بوون.

لەو پىش (تازدىن)، ھاودەمى (مەم) بو، چ لە خوشىيدا، چ لە ناخوشىيدا، ھاوبەشى دەكرد. ھەرچەندە دلدارى لە دلدا گرى بسەندايە، (تازدىن) چاكتىر پزىشك و خەم پەوينى دل (مەم) بو. ھەروەھا (ستى)يش، تەنيا كەسكى بو كە (زىن)ى خوشكى لە خوشى و ناخوشىيدا پەناى دەبردەبەر. لەناو كۆشى ئەودا نەبوايە، (زىن) فرمىسكەكانى خۆى نەدەرشت، بەتەنىشت ئەويشەو نەبوايە، خوشى بەدلەو نەدەنوسا.

بەلام ئىمىرۆكە، ئەو دووانە، لە رىگای كامەرانىيى خۆيانەو دەپۆن. خوشىيەكەيان لەو دايە كە بەيەكەو خۆيان خەرىك بكەن. (مەم)يش لەم ناویدا، بەتەنيايەكى ناو چۆل و ھۆليەو ماوئەو. ھاوار دەكات لە دەست كۆللىيى خۆى و، كەسكى نىيە، دل پى بسووتى. نالە دەكات لە دەست ئازارى دل خۆى و كەسكى نابىنى دل بەداتەو و ئارامىك بەدل بىخەشى. ھەروەھا (زىن)يش بەئازارى دل خۆيەو گىنگە دەخوات و دەتلىتەو، كەسكى نىيە بزانى دەردى چىيە. ھەموو دەم بەتەنيايى، لە ژوورەكەى خۆيدا دەمىنيتەو. لەناو تارىكىيى تەنيايى و بىكەسىدا فرمىسك بە لىشاو ھەلدەپۆژى. جارجارىك ئاھوناى دەكات لە دەست تەنيايى و بىكەسىيى خۆى لەناو ئەو كۆشكەدا. جارجارىكىش دەگرى بۆ بەختى رەش و كۆللىيى خۆى.

تا چل پۆژىش، كە بەسەر ئاھەنگى شووكرن و گۆزانەو خوشكەيدا رۆيش (زىن) بەئازارى دلدارىيەو دەنالا. بەلام رازى خۆى لای كەس نەدەگوت. تا چل پۆژىش، (زىن) ئاگای لە خۆى نەمابوو، بەگىژ و وێژەيەو لەناو ژوورەكەى خۆيدا پايەواردا. ھەموو دەم دەگىرا. ھەموو دەم ھەناسەى ساردى ھەلدەكىشا بۆ ئەو كۆللىيەى خۆى. خۆراكى لى بووبو بە ژەر، خواردنەو كەيشى تىكەل بەفرمىسكەكانى دەبوو. لەپاش چل پۆژ ئەو كچە شاھە جوانە، كە شۆخوشەنگىيەكەى ھەزارانى سەرمەست و چاوبەست كردبوو، جوانىيەكەى لە كەلك كەوت و كزبوو، ھەروەك مانگىك كە لە پاش ترفەتە بەناو جەرگى ئاسمانەو ھاتىتە خوارەو و لە ئاوابووندا بى، چۆن تىشكەكەى كز دەبى و خۆشى بچووك دەبىتەو، (زىن)يش ئاوەھا كز و لەر و لاواز و سىس بووبوو، جوانىيەكەى بارى كردبوو... ھىچ كچ و كەنىزەكىك نەما لەو كۆشكەدا ھەست بەو كزى و سەرگەردانىيەى نەكات. ھەمويان سەريان سوپمابوو لە كارى (زىن). بەزەييان پىدا دەھاتەو. ھەمويان پىروايان وا بوو كە (زىن) لەبەر جۆبىوونەو خوشكەكەى يەجگار خوشى دەويست، ئەو ھەموو خەموخەفەتى دەخوارد!... زۆرجارى وا ھەبوو يەككىك لەو ئافەتە، بەبۆنى شتىكەو دەھات بەلايدا، دلخوشىيى دەدايەو كە ئەوئەندە خەفەت بۆ جۆبىوونەو خوشكەكەى نەخوات، بەلام كەلكىكى نەدەگرت. پۆژىكيان ھەمويان كۆبۆنەو و چوونە لای. لە ژوورى تەنيايەكەيدا دانىشتن و، دەستيان كرد بەخەم پەواندەو و دلدانەو. بەناسكى و شىرىنيەكەو پىيان گوت:

«ئەى كچە شاھى بچكۆلەمان، تۆ بۆچ ئەوئەندە بەئازارەو فرمىسك ھەلدەپۆژىت؟. ھەتا كەى بەم خەموخەفەتەو دەتلىتەو، بەم ئازارەو دەنووت؟! خوشكەكەت

هه‌رچه‌نده له تۆ جوئ بۆته‌وه، به‌لام له‌خۆشی و کامه‌رانی دایه له‌گه‌ڵ مێردی خۆیدا، که‌ ئه‌و وا له‌ خۆشی و به‌ختیاریدا بژی، ئیتر تۆ بۆچ له‌ناو ئه‌م هه‌موو خه‌م و ئازار و فرمیسک هه‌ڵ‌بژێته‌دا ب‌تلیتته‌وه؟!.

«خانم! به‌سیه‌تی... پێویست به‌م دڵ ئازارییه‌ ناکات. هه‌سته و راپه‌ره... ئه‌م هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ته له‌ دڵت ده‌ریکه‌. سێبه‌ری ئه‌م دڵ ئازارییه‌یه‌ش له‌ رووکاری جوانیت لابده‌. فرمیسکه‌کانت وشک بکه‌ره‌وه، بام چاوه‌کانت جوانییه‌که‌ی جارانیان بۆ بکه‌ریتته‌وه و، بکه‌ونه‌وه چاوه‌ستکردنی هه‌مووان. ته‌مومژی ئه‌م ته‌نیا‌یییه‌ش له‌ ده‌موچاو‌ت لابده‌، بام گه‌شی و شیرینییه‌که‌ی و پرشنگدانه‌که‌ی بێته‌وه جیتی خۆی.

«ئه‌م جامی مه‌یه، که‌ فرمیسکی پێوه‌ نیشته‌وته‌وه و، شووشه‌که‌ی لێ‌ل کردووه، پاک بيشۆ، بام هه‌روه‌ک پيششو پر بېیتته‌وه له‌ مه‌یی یاقووتی. چونکه‌ ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه که‌ سه‌رخۆشی ده‌ست پێ بکاته‌وه و، دڵخۆشیش په‌یدا بېیتته‌وه. ئه‌م ژووره به‌جی به‌یله‌، که‌ پرپوه له‌ هه‌ناسه‌ی سارد و فرمیسکی گه‌رم، که‌ کردووته به‌دۆزه‌خ له‌ خۆت. ئیتر نۆره‌ی ئه‌وه‌یه که‌ هۆل و هه‌یوان و راپه‌وه‌کانی کۆشکه‌که‌، به‌لاره‌له‌نجه و بالای نه‌ونه‌مامت پرا‌زیتته‌وه، که‌ ئه‌مه ده‌میکی دووردریژه‌ لێ‌ی به‌شپراو بوون.

په‌رده‌ی دلت‌ه‌نگیی دادره‌، بام گۆلی جوانیت ده‌ریکه‌وی و پرشنگ بدات به‌دڵ، پرچه‌کانت به‌ره‌للا بکه‌، بام به‌شیرینی و نازه‌نینییه‌که‌یانه‌وه، به‌سه‌ر شانه‌کانتدا شو‌ر بینه‌وه و به‌رینه‌وه. به‌یله‌ بام ئه‌گریجه‌کانیشت به‌سه‌ر روومه‌ته‌کانتدا چین چین بن، بام قژه‌که‌ی ناوچه‌وانیشت به‌کزه‌بای چاوه‌ستکه‌ر به‌ریتته‌وه. گۆله‌ ئه‌لماس و یاقوته‌که‌ت بکه‌ره‌وه به‌یه‌رۆکتدا، بام سنگ و مه‌مه‌که‌که‌ت وه‌ک پيششو به‌به‌رجه‌سته‌یی و شه‌نگوش‌خو‌بییه‌وه بنوین. گواره بریسکه‌داره‌کانیشت بکه‌ره‌وه به‌گۆیکانتدا با له‌ناو شه‌وه‌زه‌نگی قژه‌ په‌شه‌کانتدا پرشنگ بدن.

ئه‌م جیهانه، خۆی و جوانییه‌که‌ی، ئه‌م سروشته، خۆی و خۆشییه‌که‌ی، ئه‌م چه‌ند رۆژی ژبانه‌یش که‌ به‌ده‌سته‌وه پێده‌که‌ن و، پریانه له‌ خۆشی و کامه‌رانی... مه‌هێله‌ ئه‌وانه‌ت له‌ ده‌ست بچێ و، خۆیشت هه‌ر به‌لیکدانه‌وه‌وه رابو‌یتریت... خۆت سه‌رخۆش مه‌که‌، به‌مه‌یی خه‌موخه‌فه‌ت و فرمیسکه‌وه، تا ئه‌و خۆشییه‌ت له‌بیر بچیتته‌وه...

کچه‌ شای خۆشه‌ویستمان، ژبان خۆشه‌، ژبان جوانه. به‌لام تۆ له‌و جوانتریت. جیهانیشت بۆ تۆ پرشنگ ده‌دات. به‌لام پرشنگی تۆ له‌ هی ئه‌و به‌هێزتره. هه‌سته، راپه‌ره، دلی خۆت

خۆش بکه‌، پێ بکه‌نه، بۆ ئه‌مه‌ی جوانی له‌ ژبانه‌دا بگاته‌ ته‌واوی و، گه‌شی و شه‌نگوش‌خو‌بی جیهانیشت به‌تۆوه ته‌واو بێی».

ئێتر که‌نیشکه‌کان بێده‌نگ بوون و له‌ قسه‌کانیان بوونه‌وه. چونکه‌ له‌ کاتی قسه‌کانیاندا خیزه‌ی سنگی به‌سه‌ر ده‌نگیاندا به‌رز ده‌بووه‌وه. گریانه‌که‌یشی تێکه‌ڵ به‌ده‌نگه‌کانیان ده‌بوو. هه‌رچه‌ند گۆتی له‌ قسه‌ی ئه‌وان ده‌بوو، به‌لیشاو فرمیسکی هه‌لده‌رشت، به‌گریان وه‌رامی ده‌دانه‌وه، که‌ هه‌رگیز له‌ ژبانی خۆیدا فرمیسکی وای هه‌لنه‌رشتبوو.

ئه‌وه‌یش شتیکی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ ئاره‌زووکردنی دیداری یار، ئاگریکه‌ و له‌ دڵدا به‌رده‌بیتته‌وه، تا ئامۆزگاریی خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌یت، گری دلی زۆرتر گێله‌ ده‌سینێ. ئه‌ویش بریتییه‌ له‌ رازیکی نه‌ینی که‌ له‌ سنگدا جێگیر بووه. نه‌ گله‌یی، نه‌ توانج هاویشتن کاری لێ ناکات، تایه‌ت بنج زۆرتر داده‌به‌ستیت، به‌تاییه‌تی ئه‌گه‌ر ئامۆزگاریکه‌ره‌که‌ هۆی خه‌م و ئازاره‌که‌ی نه‌زانێ، قسه‌ی وا ده‌دات به‌گۆیتدا که‌ دووربێ له‌ ئاوات و ئازاریه‌وه. بێگومان ئه‌وه وای لێده‌کات که‌ زۆرتر هه‌سته به‌ته‌نیا‌یی و بێکه‌سی بکات، زۆرتر به‌ئازار و ده‌ردی خۆیه‌وه ب‌تلیتته‌وه، ئیتر که‌نیشک و که‌نیزه‌که‌کان له‌ داخندا وشک بوون. هه‌موویان چاویان برییه‌ ده‌می (زین)، چاوه‌روانی ئه‌وه بوون وشه‌یه‌کی له‌ ده‌م بێته‌ ده‌ره‌وه و، هۆی ئه‌م هه‌موو خه‌فه‌ت و ئازاره‌یان بۆ ده‌ربخات... به‌لام فرمیسکه‌کانی و هه‌ناسه‌کانی ماوه‌یان نه‌ده‌دا، هیچ قسه‌یه‌کیان بۆ بکات.

پاشان هه‌موویان هه‌ستان برۆن، زۆر په‌شیمان بوونه‌وه له‌ هاتنه‌که‌یان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ ژووره‌که‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه. هه‌موویان به‌هێواشی چوونه‌ ده‌ره‌وه، سه‌رسامی و دڵشکاوی له‌ ده‌موچاویاندا دیاریوو.

که‌ دوا که‌سیان له‌ ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه، ده‌رگای ژووره‌که‌ی پێوه‌ درایه‌وه... (زین)یش سه‌ر‌ت‌کی به‌رزکرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی ئه‌و ته‌نیا‌یی و بێکه‌سییه‌ی خۆی بکات که‌ ترسی لێ ده‌وه‌شایه‌وه، شێوه‌ی ئه‌و که‌نیشک و که‌نیزه‌کانه‌ی ده‌هینایه‌وه پيش چاوی خۆی، که‌ هه‌ریه‌که‌یان وه‌ک تارماییه‌کی به‌رجه‌سته‌ی ده‌نواند له‌به‌رچاویدا، که‌ پری بێ له‌ ته‌م و خه‌م. له‌ کانگای دله‌ برینداره‌که‌یه‌وه هه‌ستی پێکرد، که‌ هه‌ر ئه‌و تارماییانه‌ن دۆستی بن، ئه‌و به‌وانه‌وه و، ئه‌وان به‌وه‌وه ر‌اهات‌بن. هه‌ر ئه‌وانه‌ن که‌ چوونه‌ته‌ ره‌گ و خو‌ی‌نی دلی و ده‌روونییه‌وه، یه‌ک به‌یه‌ک له‌و تارماییانه‌ ورد ده‌بووه‌وه. ئنجا ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیاندا:

«ئەي خوشكى خوشەويست... ئەي گيانى (زىن) و پروناكى ناوچاوانى ئەي ھاودەمى خوشى و تەنگانەم و ھاوبەشى رازى دلم... ئەي ھىلانەي خەموخەفەت و نازارى دەروونم... ئەي پەناي سەرەت و ئارامى گيانم... لە دەست چارەنووس چى بكم، كە خودا واى كەردووه، دل و دەروونى ھاردووكمانى وەك يەك دروست كەردووه. كەچى لە بەخت و كامەرانيدا، وا لە يەكتىبى جوى كەردووينەتەو!». سوپاسى ھەرە گەورەم پيشكەشى يەزدان دەكەم، كە ئەو بەختەي ويست دەست كەوت و، ئەو ئاواتەي لە دلندا بوو بۆت ھاتەدي و پيشييەو كامەران بوويت. بام رۆژگار بەدەمتەو پيشكەنى، تا منيش خەمەكەم پيتى پرەوتەو. ياخودا ژين ھەر كامەرانت بكات، تا منيش بەكامەرانىي تۆوہ بارى سەرگەردانىيەكەم سووك بىي.

«ئەي ئەو خوشكەي كە لە بەرامبەرەمدا وەستاویت و، وەك من بە ئاگر دەسووتیت! دەتوانیت سوپاسی چارەنووسی خۆت بكەیت، كە جیاوازیی ئازاری دلی تۆ و ئازاری دلی من، وەك جیاوازیی رۆژھەلات و رۆژئاوا. دەتوانیت لە چا و مندا، بەبەشی خۆتەو و شانازی بكەیت. ھەرچی گری ئاگرەكەي تۆیە، ھەر لە دەروەدە. بەلام گری ئاگرەكەي من لە كانگای دلم و جەرگ و ھەنارمەو دەیتە دەروە. ئاگرەكەي تۆ ھەر ئەوئەندە سەری زمانیک لە لەشت دەكوئ، ئیتر ئەو ئەندازە تیپەر ناكات. بەلام ئاگرەكەي من، گرەكەي دەگاتە دوایی ھەموو پێگاكانی گیانم، دەچت بە گز ھەموو بەشیکی دل و دەروون و لەشیشمدا... ئاگرەكەي تۆ كەوتۆتە سەر و تەو، كە رۆشناوییەكی تێدایە پێشنگ و خوشی پەخشان دەكات بە ھەموو لایەكتدا... بەلام ئاگرەكەي من لە ھەنارم دایە، ھەموو لایەكم لێ دەكات بەتەمومژ و تاریکی. ئاگرەكە لە زمانی تۆدا جادووگەرییەكی پاراوی و ھەست دەروپین و قسە ئارایی پێشان دەدات. بەلام ئاگرەكەي من لەناو دل و دەروونم دایە، ئازاری توندوتیژی وام پێدەگەییئت، كە پەكی زمانم دەخات و قسەم پێ ناھیلێ. پاش ئەو ئاگری تۆ لەكوئ و ئاگری من و ھەناسە بۆ چرووكەكانی من لەكوئ؟ تۆ لە بیانی

زوهه له سرهوت و ړاکشاندايت تا دهگيته ئيوارئ!... بهلام من هه ر له هه نسکدانی پر تازار و، ناگری دهروونیی کلپه دار و، جهرگ سووتان دام، تاو یکم دهست ناکه ویت پشویهک بدهم. نه ده میکم دهست دهکوهی بیکوژیتیتته وه نه کزه بایه کیشم بۆ پهیدا دهبی دایم رکیتیتته وه».

له و کاته یشدا که شهو بوو و سه رنجی له و په روانانه ددها که به چوارلای له و مؤماندها گریان دهخوارد و ده سوړانه وه، به چاو یکي پر خه موخه فته تی فرمی سکا و ییوه سه یری دهکردن و پیتی دهگوتن:

«ئهی له و په له وهرانه ی له هیلانه ی جوتی بونه وه و دووری یار هه راتان کردوه... ئهی له و بلبلانه ی هۆگری گولی گری ناگرن... ئهی به لگه راست و دروسته کان له سه ر بیانووگری درۆزن... ئهی له و په روانانه ی گیانی خۆتان به هه رزان و تالان به خت دهکن، به په روشتی و تازاییه وه... پیم بلتین: ئایا تاو یک له م سوړانه وه یه ی خۆتان وه پس نابن؟! ئایا له م هه مو تیکۆشانه پر ترسوله رزه ی بۆ برانه و تان هیچ ماندوو نابن، که نه مه منده به چوارلای له م په رستگایه ی خۆتاندا ده سوړیتنه وه!؟

«به لام جبی داخه که یه کیک به مهندي و بیباکی به وه پرووکاته مردن، له گهل یه کیکي وادا به راورد بکړئ، که به ترسوله رز و وه رسبونه وه رووی تی بکات. پتویسته بزنان که له م په له پهل و هه له داوانی به تان له تیکۆشانه کانتاندا نیشانه ی له و هه که ترسوله رزیکي ناشرینتان تیدایه. له م هه مو ترسوله رزه یشتان، سه رچلاییه که، مروث دهبی خوی لی پیا ریزئ. له م په له په له یشتان بۆ خۆله ناو بردن، له پیش له مده دا که له شتان به هو ی تاره زووی دیداری یاره وه ته و او پت بگات، له راستیدا بریتیی به له خور زگارکردن له تارام و تازاری تارام. ئایا ئیتر وازناهی تن له خۆتان، به سه رته وه دا بنیشن، وهک من، تا هه مو له شتان له بۆته ی هه ناو تاندا ده تویتته وه، تا هه رچی که رهسته یه کتان هه یه له ناگری گیانتاندا ده سووتئ و دهبی به خۆل؟!...

له وساکه له م راستیی ه ناو سه ر زه مینه تان دهگورئ و دهبی به گیانیکی پیروزی زیندوو که هه رگیز نامرئ، له وساکه یش ده بیته وه به گیانیکی پاک له ناو جامیکی پروونا کدا. له وساکه یش واتان لی دئ، که بی سووتان ده توان دهست بکه نه ملی له م گره، هه روه ها بی برزانی ش ده توان به مللاو به ولایدا خۆتان بگه وزیتن».

ژیانی (زین) له م شپوه په دا به سه ر دهچوو... به ته نیایی له گهل تارمایی و نه ندیشه دا

دهمایه وه... گفتوگویی ش له گهل نه ندیشه و شتی پروپوچدا دهکرد... له و هه موو شتانه به می شک و به به رچاویدا دهاتن، له و هه موو گفتوگوییانه یشی دهکرد... به لام له دوا ی هه مووی، ته نیا یهک شت له ناو می شک و دل و دهروونیدا جیتی خوی دهگرت... نه ویش ناوی «مه م» بوو. له و به خته ره شه که ی بوو، که له هاوړپتی گیانی خوی دووری خستبوه وه، که له هه موو خۆشی و کامه رانی به کی جیهانی ش به شپراوی کردبوو.

تازاری مه م

به لام (مه م)، که له گهل له و یشدا، جاران، هاوړپکه ی و دۆسته که ی (تازدین) به ته نیشتی به بوو، هاو به شیی خه م و ناخو شیی دلی دهکرد، بی تارام بوو، جیتی به خوی نه دهگرت؛ که واته دهبی ئیمرو چی به سه رهاتبت، که هاوړپکه ی لی دوور که و توتته وه و، هیوایش له دلیدا نه ماوه، ته نیا شپوه یه کی «زین» نه بی، که جاروبار به می شکیدا دئ، له پشت ته مومرئیکي هه ناسه ساردی و ره نجه رۆیی به وه!؟...

هه مووی چنند رۆژیک بوو، زوری پینه چوو... که چی له و لاوه شه نگو شوخه ی که به هیز و مه ردا یه تی خویه وه، به که سایه تی و، به چنگی خویه وه شانازی دهکرد، مروثیکی تری لیوه په یدا بوو بوو، له مهنده کز و، شپزه و، په شوکاو بوو بوو، پیاو به زه یی پیندا دهاته وه. دابوویه باریکی و بنیسی، شپوه ی پوچ بوو بوو وه، رهنگ و بوی پتوه نه ما بوو. به دوو چاوی کز و گیز و ویزه وه ته ماشای له مللاو له ولای خوی دهکرد. هوشتی به خوی نه ما بوو. وهک شیتی لی هاتبوو. به شه و به رۆژ ویل و سه رگه ردان ده سوړایه وه. دهگه را به چۆله و انیدا. به ناو دهشت و، به سه ر گرد دا. جاری و اهه بوو هه موو که ناره کانی گوئ رووباری (دهجله) ی ده پری به هاتوچوه جاری وایش هه بوو، سه ر دهکته وه سه ر ته و قه سه ری شاخه کان و، دهاته وه خوارئ بۆ بناره کانیان. نه جیگای به خوی دهگرت، نه به هیچ که سیکی ش دلی خو ش ده بوو. له ویش هه ر له و «مه م» ده بوو، که هیوا و تاوات دلی گه شانده بوو وه و خه ریکبون به ری بۆ بدن، که چی ره نجه رۆیی به جاریک له دلی دلدارانه ی دا و به و درده ی برد، که به سه ری هاتبوو. هه ر له و «مه م» ده ش بوو، که دۆستی دل سوزی «تازدین» بوو، و به ویش دلی دهکرایه وه... که چی ئیمرو وای لی هاتووه که ده بی نی، نایناسیته وه، که له لایه وه داده نی ش سه ری بۆ به رز ناکاته وه ته ماشایه کی بکات، هه ر له گیزاوی چهن دوچوونی بیرکرده وه ی خویدا قه تی س ماوه، به ئاهونا له ی نه بی، به هه نسک و گریان نه بی، وهرامی ناداته وه. هه ر له و «مه م» ده شه، که رازنووسی ناو دیوانی سه ردار

بو. که چی ئیمرو وای لیهاتوو، که دهچیتته دیوانهوه و، سهردارای چاو پیدهکهوئ، خوئی بۆ ناگیرئ ئاهوناڵه و گریانی خوئی لی بشاریتتهوه.

لهگهڵ ئهوهیشدا، دهردی دلی خوئی لای کهس ئاشکرا نهدهکرد، لای «تازدین»ی دۆستی نهبی، که ههرچی له دهست دههات دهیکرد بۆ ئهمهی خوئی بخاته دلپهوه. بهلام که ئاگری دلی گری دهسند و، شاردهوهی دهردهکهوئ ههراسی پی ههڵدهگرت رووی دهکرده چۆلهوانی، بۆ گوئ ئاوهکان، یان بۆ بناری شاخهکان، لهویدا ههرچی له دلدا بوايه له ئاهوناڵه و، ههرچی له چاودا بوايه له فرمیسک ههلی دهرشت ئه و بایانهی که شنهیان دهکرد بهملاو بهولایدا و، ئه و ئاوانهی که خوردهیان دهکرد بهبهردهمیدا دهیکردن بهیار و هاوهمی خوئی، داخی دلی خوئی بۆ ههڵدهپرشتن و سکالای دهردی خوئی بۆ دهکردن... بهدیرژیی رۆژگار لهسهر گوئ ئاوی (دهجله) دادهنیش و قسهی خوئی بۆ دهکرد و، ههستی دل و دهررونی خوئی دهدا بهرووی ئاوه خورهکهیدا و دهیگوت:

«ئهی ئه و ئاوهی که بهخور دیتته خوارهوه، بهچهشنی فرمیسکهکانم که بهلیشاو ههلیاندهپرئیم!... ئهی ئاوی شوپشگیتی، که وهک ئاگری ئارهزووی دلم بۆ بینینی یار وایت له هیز و تهوژمدا!... بۆچ وات دهبینم، بهناڵهناڵ و گرمهگرمهوه، هاره دهکهیت و هازه دهکهیت. هیچ کاتی ناسرهوهیت و ههرگیز ئارامیش بهخۆت ناگریت؟!

بۆچ تۆیش وهک من وایت: سههرگهردانی دهستی دلدارای و شیتی دووری یار بیت؛ بۆیهکا وا خرۆشاویت و رۆژ و شهو خهریکی ئهم شوپشهیت؟!

بهلام لهم دوورگه پر شیناییه بهولاه، که بهههر چوارلایدا دهسوورپیتتهوه دهبی کئ ههبی، دلخوازی تۆ بی؟... کهواته ئهم شوپشهت له چیهی؟ ئهی ئهوه نییه یارهکهت له باوهشتدا نوستوو، خانووکانی لهناو جهرگتدا ههڵنیشتون؟ ئهی ئهوه نییه دهستی راست له کهلهکهی ئالاندوو، دهستی چهپیش لهسهر بهرۆکی قایم کردوو؟

ئهم خوئی و کامهرانیهیشت لهبهر دهست دایه، کهچی ههستی پی ناکهیت و سوپاسیکیشی بۆ ناکهیت؟! ههر لهسهر هازههاژ و کهف چهندن خۆت دهپۆیت، گرمهگرمته دهگاته ناو ئاسمان، ناله نالیشته دهگاته خاکی (بغداد)!... پیم نالیت ئیتر لهمه بهولاه چیت دهوئ؟! کامهن ئه و هیوایهی لیت براره، تا پیوست بهم ههموو خرۆشان و سوورانوهیه بکات بهچوارلای خۆتدا، بۆ ئهمهی دهستت بکهویتتهوه؟!.

ئه و گریان و شینهی تۆ دهیکهیت، دهبو له سنگی من بههاتایه دهرهوه، ئه و وروژان و

شۆرشهی تۆ دهیکهیت، دهبو له دهررونی من پهیدا ببوايه. من له تۆ لهپیشترم که گریان و شینم بگاته ئاسمان، بۆ من پیوسته ئاگری دلم بهچوارلای ئهم شارهدا ههلبگیرسی.

ئهوه ههر منم که بهرگهی ئهوه بگرم دلم لهسهر نووکی خهنجهر رابوهستی. تا دوور بووم لیبی بریسکانهوهی ئاوپکی شیرینم چاو پیدهکهوت. بهلام که لیبی نزیکبوومهوه، ژههرپکی کوشنده چوه ناو کانگای دلمهوه، که تازه چارهی ناکرئ! ئهوه ئهی «دهجله»! دلپکی وشک و برنگه، گری ههناسه ساردی سووتاندویتی. تۆچ زیانیك دهکهیت، ئهگه جاریک چاوپکی پیدا بخشینیت یان سهریکی لی بدهیت، لهو کاتاندا که دهسوورپیتتهوه بهچوار لای ئهم شارهدا که خۆت کردووته به بههشتیکی سهر زهویی سیبهردار، پر له دارودرهخت و چیمهن و لالهزار، پر له گولهباخ و، نیرگس و، وهنوشهی جوان و نازدار?... دوور نییه لهو دلپیشدا دهرختیکی تیدا پروای و، گهلاهی کردبی، یان کزهبايهکی فینک کهوتیته ناو گیتهلوکوکه گرمه ژههراوییهکهی ناویهوه!..».

پاشان رووی دهکرده ئه و بایانهی بهملا و بهولایدا شنهیان دهکرد، دهیکردن بهنامهبهریکی خوئی بۆ کچه شای دلی، نووسراوهکهی خوئی پیدا دهناردن. دهیگوت:

«ئهی ئه و کزهبا فینکهی وهک گیان ناسک و رهوانی، که بۆ ههر لایهک بچیت، بۆ ههر جیگایهکی گرنگ و بهربهستکراو بچیت، دهرگات لیکراوتهوه. ئایا گوئ له تکای پیایوکی بهندیی وهک من دهگریت?... جا ئهگه گوئی لی دهگریت، ئهوا رووبهره ئهم رۆژههلاته، که نمونهی جوانی و پاکی و پهراستگای ئارام و کامهرا نیی من لهوئ دایه... که گهیشیتته بهر دهرگاکی بوسته و خاکی بهرپیی لهپیشدا ماچ بکه. پاشان بچۆره بهردهمی خاوهنی ئه و جوانیه، بهلام بهشیرینی و ملکهچی و نهرمیهوه قسهی لهگهڵدا بکه، تا ئهوهندهی ههڵدهگرئ، پییدا ههڵ بدهیت و ریزی لی بگریت و، پایهبلندیی دهربخهیت. پاش ئهوه چهند ههنگاوێک بگهپرته پاشهوه، بۆ ئهمهی نووسراوی گیانی گر تیبهربووی منی پی بگهیییت... پیی بلئ، ئهمه نووسراوی دلکیشکراوهکهی تویه، که بهخوینی خوئی نووسیویهتی، لهسهر لاپهردی لهشی گر تیبهربووی خوئی نووسیوه. ئنجا که دیت دهموچاوی بهو قسهیه کرایهوه و، دلی پیم سووتا، بهنهرمی و شیرینییهکیشهوه پتی بلئ:

«گهوره!» «مهم» پیایوکی بهسهزمان و ههناسه سارده. تاوێک له خه و ئهندیشهی رووخویشی تۆدا ژبا، بهلام زوو بهزوو خهوهکهی لی زرا، چونکه رووخویشیهکهی توی لهگهڵ نهما، لهوساکهوه تا ئیستا له رهنجهرۆیی و سههرگهردانی دا دهژی. خودا ئاگاداره

بهو سهرهوه، كه هيچ گوناھيكي نهكردوه، هيچ تاوانيكيشي نيبه. مهگه گوناھي هه
ئوهنده بئ، كه دلتي هه بوو، دهخروشا بۆ يه كيك. ئيمړكهيش ئه و دلّه خوي لي
دوورخستوته دهمپكه له دهستي چوه. دوور نيبه ئه و كاته دلّه كهي دهخروشا، خاوهني
ئارهزوو و خروشيكي بووي كه دلي پتيډا چوبي. دوور نيبه له ودهمه دا گوناھيكي كردي،
ياخود تاوانيككي له دهست دهرجوبي، بهلام ئه و يش وهك ئه و هه موو كه سانه وايه كه
هاتونه ته جيھانه وه، له گه ل كه موكووري و هه له و شت له بيرچونه وه دا هاتوون.

ئهمه راسته، گه وهره، كه خونكار و خاوهن بنده، مافي هه يه چاو له گوناھي بنده
خوي نه پوشي و، هه ره به يه كيش ئارهزوو دهكات پتي بگه ييني. بهلام ئايا ئه و يشي
لي ناوه شته وه، كه دهستي گه وري خوي به سهر دا بكيشي و به زهي پتيډا بيته وه و،
نزيكيشي بخاته وه له خوي، كه له سايه و سيبه ري ئه و دا بحه سيته وه؟!...

ئوه يشت له بير نه چي، ئه ي كزه با، كه هاتيه وه لام، هه ندي تزي ئه و جيگايه م له گه ل
خوتدا بۆ به يني. هه ره تزيكم له و خاكه بۆ به يني. هه ره تزيكم له و خاكه بۆ به يني
به سمه. چونكه له گه رده كانيدا ئه و بۆنه هه يه كه دلم پتي زيندوو ده بيته وه، ئه و
دهرمانه يش هه يه كه دهردي دلم چاك ده كاته وه.»

ئه گه ر (مهم) زورتريش له ئاهونا له و دل برينداريدا بوايه، كزومات ده بوو، هه ريري له
خوي و سهرگه ردايي خوي ده كرده وه، ده كه وته گيژ و ويژيه كي واوه كه هوشي به خوي
نه ده ما، نه ئاگاي له روو كه شبي جيھان ده بوو، نه له چاو ئه نذازي سروشت، نه له هيچ
كه سيك. له و كاته دا له چه ندو چونيكي خوني وايدا ده بوو، له گه ليډا... ئه و دلّه كي
به جاريك پشتي تيكرد و لايه كي لي نه كرده وه. به ئازار و هاوارتيكي زوره وه، تا ماوه يه كي
دريژ گفتوگوي له گه لدا ده كرد، ده يگوت:

ئه ي ناپاكي زوردار... پيم بلتي، له بيرت نه چوته وه؟!... له بيرته كه دلنيات ده كردم و
به لينت پي ده دام و په يمانت ده دام... ئه وانه ت، هه موو، به جاريك له به رده م دا ده كرد، تا
ئهنذازي دلسوزي و چاكه دانه وي خوتم بچه سپينيته دلّه وه؟! له بيرته كه به هه موو هيز و
هه رتيكي نيازته وه، باوه رت پي ده ينام، كه له هه موو كاروبار و كه ينه و به ينه يه كدا راست
ده بيت له گه لدا و، له هه موو ده ميكي شدا ليم جيانا بيته وه؟!... له بيرته كه خوت له به رده مي
مندا هه لده كي ش و، پر به دم خوت و پيشان ده دا، كه له پيناوي مندا توندوتريشه كي
كه وره دهنوني و له به ر كه لكي من هه موو ئه رك و نازاريك هه لده گريته؟!...

له بيرته كه داده نيشتيت، خوت و پيشان ده دا، كه گرفتاري دلداري مني... ئه و
دلداريه ي، كه هيچ فرمانيك له بيرتي نه با ته وه و، هيچ هيزيك ليتي دوور نه خاته وه؟
له بيرته كه له به ر من خوت به گه وره و لووت به رز پيشان ده دا به سهر هه موواندا، وايش
تي ده گه ياندم، كه له پيناوي مندا هه موو دانيشتويه كي سهرزه مين به چاوي سووك
ته ماشا ده كه يت؟

جي داخه... جي داخه كه ئه و پوژ به فو پيدا كرديكي زوردارانه ي تو چه واشه بووم،
كه به هوي ئاره زويه كي توه، به جاريك خوم له بير چوه وه... وايش ليم جيا بوويته وه كه
هه ر چه ند ده كه م ناتدوژمه وه و، نايشته مي.

ئه ي بالداري بچووكي خوي! پيم بلتي به چ مافي، بۆ هه ركوتيه ك ئاره زوو ده كه يت
ده فريت. ئه م گيانه به ئازاري منيش له م به نديخانه ي له شه م دا به جي ده هيليت؟ ئه م
گيانه ي كه تو و ئه و پيكه وه هاتونه ته جيھانه وه، كه هه روه ك دوو هاوړتي هه ره باش
پيكه وه ژيان، كه له شي تو له سايه ي رازي ئه و وه به رپوه ده چي، كه گه شبي تو له سايه ي
رووناكيي ئه و وه پتيك دي.

ئه ي دل! به سيه تي سهرچلي. به سيه تي ره و كردن بۆ ناو جيگاي نه بينراو ونه بيستراو.
به سيه تي خو دوورخستنه وه له چاري گيان و تيشكه كاني. مالموړان! رپكا تاريكه و
ئامانجيش يه جگار دووره ليته وه.

ئوه گيانى تو به، هه ي هه ش به سهر! گيانى تو به، كه ئه و يش به شيكه له تو. تو يش و
هه لده گري كه هه ر ئه و خوشبو، نه ك ئه و گيانانه ي دوايان ده كه ويت. تو ئه گه ر
مه به ست جواني بئ، ئه و جوانيه ي كه ئه م گيانه پتي به خشيوت يه جگار زوره. ئه گه ر
به دواي گه شي و پرشنگدان و رووناكيشدا ده گه رپيت، كي تي تر هه يه له و زورتر گه شي و
رووناكي و پرشنگت پي به خشي؟

ئه ي دل! بگه رپوه، بگه رپوه، مه هيله جواني و شه نگوشوخي سهر و شيوه
چه واشه ت بكات. هه رگيز به زرده خه نه ي ليوان پروات نه ي. به جواني چاوانيش
چاوه ست نه كريت. گه شي و پرشنگي ده موچاويش له ناو قري لولي ره شدا، دلت كي ش
نه كات. ئه مانه ي له به ر چاوتدا ده برسيكينه وه، هه موويان پشكو و ئاگر، زوري پيناچي
گرت تي به ر ده دن، تو يش له ناوياندا ده سووتيت و كل و كو ت داده مرپته وه. هه زاران
بللي وهك تو هه ن، كه هه موو ته مه نيان به شيوه و گريانه وه، له ناو گول و گولزاردا به سهر

دەبن... كەچى ھەر ئەوندەيان پى دەپرى، كە پەروانە لە گرى ئاگر دەستى دەكەوى؛ واتا: گەرمایی و، ھەلپرووكان و برژان. پاشان دەبن بە پارچە گلىكى وشك، دەكەون لە بەردەم شەمى ئەو لق و گولانەدا... ئەى دل! تۆ خۆت خستۆتە ناو كۆرى بەزمورەزم و خۆش رابواردنەوه. مەبەستت ئەو ھەيە، بگەيتە سەرھوتى گيانى و كامەرانى... بەلام من وەك لە پزىشكى شارەزام بىستوو، چاكبوونەوى تۆ لەم دەردە لەو دايە كە خۆت لە ئالۆش و خرۆشى مەبازى بپاريزيت. لەویشدا بەكامى خۆت دەگەيت، كە خۆت رابەيتيت بەدركودالى خۆراگرتن و بەشېراوى لەو شتانەوه... ئەم پزىشكە واى پىگوتوروم كە دەردەكەى تۆ لەو مەيە خۆشە دايە كە دلت ئارەزووى دەكات. دەرمانى دەردەكەيشت ھەر ئەو ژەھرە تالەيە كە بىزاريت لىي بخۆيتەوه.

ئەى دل! چۆن لەگەلت بدویم؟... چیت لەگەلدا بلیم؟... چىي بلیم؟... ھەروام دیتە پيش چاو، كە پشتم تیدەكەيت، كە گویم نادەيتى. ھەر وەك خاوەنى ئەم دەنگە و ئەم تەكايە رۆژتيك لە رۆژان نەتناسیبى وەھايە!..».

ئيتەر لىرەوه قسەكانى لى دەبوو بەپشكوى ئاگر و دەچزا بەو كەلۆلەيدا. پاشان لە دليەوه، تين و گرەكەى بەرز دەبوو وە بۆ سەرى، وەك چەرە دوو كەلتيك لە كەللەيدا كۆ دەبوو. ئەمەندە پەنگى دەخواردەوه لە مەشكيدا، وەك تەمومرئىكى توند و تارىكى رۆژى باران كە بەرى ئاسمان دەگرى، ئاوا بەرى بىركردنەوى ئەو بىچارەيەى دەگرت. پاشان زۆرى پینەدەچوو، دەبوو بەلشئاوئىكى فرميسك و بەدەم گرپانەوه لە چاوەكانیەوه دەھاتە خوارەوه!

ئيتەر لەويدا «مەم» خۆى دەدایە دەست فرميسكەكانى، بەگيژيبەكەوه خۆشیی لى وەردەگرتن، بەگرەكانيان خۆى باوەشپن دەکرد، بەلشئاوەكەيان خۆى دەبووژاندەوه، كە لەو پيش قسەكانى وا لە گەروويدا گيربان دەخوارد، ئەوندەى نەدەما كە بىخەكتين. ئيتەر ھەروا دەمايەوه، تا چاوەكانى وشك دەبوونەوه، جەرگ و ھەناویشى ھەلەدەگوشران. بەلام دووبارە دەستى دەكردەوه بەجەنگ لە ناوەند (گيانى) و (دل)يدا. جاريكى تريبش خۆى دەخكاندەوه بەھەست و تەزوى سەخت و ناخۆشەوه. ئيتەر ھەر لەو سەرگەردانيیەدا دەمايەوه، تا جاريكى تريبش چاوى بەزەيى پيدا دەھاتەوه و، كۆمەلتيكى تريبش فرميسكى پیدەبەخشییەوه.

بەم رەنگە ئەم چىرۆكە روى دەدا و، دووبارە دەبوو. «مەم» ئەوندە گرپا، چاوەكانى كول بوون... ئەوندەيش ئاھوناڵەى كرد و شين و گريانى كرد، ئەوندەى نەما كە چرای

ژيانى بكۆژیتەوه... ئيتەر تا دەھات كز و بپهيز دەبوو. دوايى نەخۆش كەوت و گرانەتای تووش بوو. لە شوپتيكى سەر كەنارى (دەجلە) دا لال و پال لىي كەوت. بەيى كەسى و بەتەنيايىيەوه مايەوه. لە چەند دۆستىكى دلۆسۆز بەلواو كە جار بەجاريك دەھاتن بەلایەوه، دلخۆشيان دەدایەوه، كەسى تری بەلواو نەبوو، تەماشای دەرد و سەرگەردانى بكات.

خانووەكەيشى كە لەناو شاردا بوو، ھەر لە زوویەكەوه بەجیي ھيشتبوو، كە ھيشتا نەخۆش نەكەوتبوو. زۆر بەپەرۆشيشەوه بوو كە كەس بەرازی دلى نەزانى، دۆستە ھەرە دلۆسۆزەكانى خۆى نەيى، وەك «تازدين». لەو دەترسا كە سەردار (زين الدين) بەكەينەوبەينەكەى بزاني، لە سەروو دلرەقييەكەيشيیەوه، ئەوندەى تر بەناوى ناويانگ و ئابرووى خۆيەوه ئازارى بدات و، لە راستيى كەينەوبەينەكە تینەگات و، بەقسەى پروپوچ باوەر بكات.

گەشتىك بۆ راوگرەن

رۆژەكە خۆش بوو، پرشنگى دەدا و دەروودەشتى رۆشن دەكردەوه، ئاسمانەكەى شين و پاك و بىگەرد بوو. سروشتيش بەبەرگى ھەرە جوان و رەنگاوپرەنگ رازابوو. خۆشیی رۆژگار و زەردەخەنەى گول و گولزار يەكى گرتبوو.

دەروودەشت بەرگيىكى سەوزى رەنگينى پۆشى بوو، لەبەر تيشكى رۆژى گەوھەرين دەبريسكايەوه. گژوگياكان بەكزەباى پر بۆنى خۆش و ورشەورشان پيەكەوتبوو. گردەكانيش وەك شا كلاوئىكى زەرووتى، ناوچەوانى سروشتيان رازاندبوو. لە بنارەكانيدا، دەستى پەرورەدگار كەوتبوو كار، جوانترين گول و گولزارى پيدا پەخشان كەردبوو. شاخە بلندەكانيش، بەسەر و پۆپە رەنگينە بەسامەكانیانەوه، بووبوونە نمونەيەكى جوانى و شەنگوشۆخى، سەبرى گەورەيى ئەو خودايەيان دەكرد، كە بەدەستى رەنگينى خۆى دروستى كەردبوون و، وپەنى كيشابوون. دۆلەكانيش پر بووبوون لە دارودرەختى شۆخوشەنگ، لەناو لقوپۆپەكانياندا، دەنگى ھەموو جۆرە بلبل و پەلەوور و بالدارتيك دەھات. سەرچاوە ئاوەكانيش بەناو ئەو دەشت و دۆلانەدا بەخوڤى دەپژانە خوارەوه، لەبەر رۆژەكەدا برىسك و ھوورپان دەھات، ھەر لە خشلتيكيان دەكرد كە بەسەر و پۆتەلاكى كچيىكى جوانەوه دەبريسكيتەوه. بانگ رايەتلى سەرداريش، ھەر لە زووييەكەوه بەناو ھەموو لايەكى (جيزر) دا بانگى رايشتبوو، كە سەردار ئەو رۆژە نيازى راوى ھەيە.

پتویسته هەر که سیکیش خاوهن تیروکهوان یی، یان دەست و بازووی بههیز و چالاکیی هه‌بێ، له‌ژێر سیبهری داردا بچیتته‌ ئه‌و شاره‌، که سهردار خۆی سه‌ره‌رشتیی گره‌وه‌که‌ی ده‌کات و، خۆشی هاوبه‌شیی راوکردنه‌که‌ ده‌کات.

له‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی دیاریکراودا، هه‌رچی گه‌وره‌ پیاو و ناودارانی (جزیر) هه‌یه‌ له‌ گه‌ڵ شۆره‌سواران و پالنه‌واناندا، به‌سه‌ره‌ه‌که‌یه‌تی سهردار و هاوڕێکانیه‌وه‌ ره‌ویان کرد و روویان کرده‌ ده‌ره‌وی شار. هه‌موویان تیروکه‌وانه‌کانیان کردبووه‌ شانیان و هه‌موو که‌لوپه‌لیکی راویشیان له‌ گه‌ڵ خۆیاندا هه‌لگرهبوو. به‌دوای ئه‌وانیشه‌وه‌ هه‌موو دانیشتوانی (جزیر)، به‌گه‌وره‌ و بچووک و ئافه‌رت و پیاوه‌وه‌، له‌ شار چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی به‌ته‌ماشاکردنی ئه‌و گره‌وه‌ ناوازه‌یه‌، که له‌ژێر سه‌ره‌رشتیی سهردار دایه‌، ئه‌و رۆژه‌ به‌خۆشییه‌وه‌ رابووێرن.

زۆری پینه‌چوو، ئه‌و هه‌موو کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌، به‌ناو شیو و دۆل و گرددا بـلاوبوونه‌وه‌، له‌ناو پتچوپه‌نای شاخه‌کاندا، له‌ چاو ونبوون. هه‌رکه‌سه‌یان به‌په‌ره‌وشه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌را، که چه‌ند نیتچیرتکی و بگرت، ئیواره‌ له‌ناو راوکه‌راندا شانازیان پتیه‌ بکات. دوور نه‌بوو یه‌کیکیان شیتریکی درنده‌، یان پلنگیکی به‌رچنگ بکه‌وێ، که ئیواره‌ ده‌هات ئه‌ندازه‌ی جه‌ربه‌زه‌یی و نازایه‌تی خۆی پتیه‌ ده‌نواند. دووریش نه‌بوو که به‌شی یه‌کیکی تریان ئاسکیکی نازنه‌ن ده‌ربچێ، که ئیواره‌ ده‌هات و هه‌موویان کۆده‌بوونه‌وه‌، ئه‌ندازه‌ی له‌ش سووکی و هونه‌رمه‌ندی خۆی پتیه‌ ده‌رده‌خست. ره‌نگ بوو، یه‌کیکی تریان کۆمه‌له‌یه‌ک بالدار و گیانه‌به‌ری سه‌یر سه‌یری به‌رکه‌وێ. دووریش نه‌بوو هی وایان تیدا هه‌ل بکه‌وێ که له‌ هه‌موو جوړه‌ ره‌گه‌زێک راو بکات و کۆی بکاته‌وه‌. که ئیواره‌ داده‌هات له‌ناو راوکه‌ره‌کاندا ڕم و تیروکه‌وانه‌که‌ی خۆی راده‌وه‌شاند، هیز و هه‌ره‌ت و ده‌ست و بازووی خۆی پیشان ده‌دان. هی وایشیان تیدا هه‌لده‌که‌وت، که به‌ بێ به‌ختیه‌وه‌ ده‌گه‌راپه‌وه‌ و، هیچ نیتچیرتکی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، ئه‌وسا که‌یش سهردار، په‌سندکردن و سه‌رسوڕمانی خۆی به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کردن و هه‌رکه‌سه‌یشیان به‌پتیی خۆی پاداشی ده‌دایه‌ و، له‌ خۆی نزیک ده‌خسته‌وه‌.

به‌یه‌گه‌یشتنی دله‌وازه‌کان

جاری بام ئه‌وانه‌ به‌جێ به‌یلتین که به‌ناو ئه‌و گرد و شاخ و دۆل و ده‌شته‌دا بـلاوبووبوونه‌وه‌ و، خه‌ریکی راوی خۆیان بوون، بام بگه‌ریتینه‌وه‌ ناو شاری (جزیر)، که که‌سی تیدا نه‌ماوو. ئنجا بام ڕوو بکه‌ینه‌ کۆشکی سهردار. هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ چاومان به‌شێوه‌ی کچیک ده‌که‌وێ که له‌به‌ر په‌نچه‌ره‌که‌یدا وه‌ستاوه‌ مات و بێده‌نگه‌، هه‌ر له‌ بێرکردنه‌وه‌ دایه‌. که له‌ کۆشکه‌که‌ نزیک بووینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، که ئه‌و کچه‌ که‌س نییه‌ «زین» نه‌بێ. (زین) هه‌ر ئه‌و کچه‌ شه‌نگوشۆخه‌ بوو، که جارێ به‌له‌ش سووکییه‌که‌ی و، ڕوووه‌ خۆشه‌که‌ی و، ره‌وشته‌ شیرینه‌که‌ی، هه‌موو دانیشتوانی ناو ئه‌و کۆشکه‌ی خستبووه‌ به‌زموړه‌زمه‌وه‌ که‌چی و ئیمړۆ، به‌شل و شێواوییه‌که‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌و په‌نچه‌ره‌یه‌دا وه‌ستاوه‌ بێر له‌ که‌ساسی و سه‌رگه‌ردانیی خۆی ده‌کاته‌وه‌. خه‌موخه‌فه‌ت دلی داگرتوه‌، له‌ر و لاوازی کردوه‌، ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌رانده‌وه‌، ده‌ستی خستۆته‌ بن چه‌ناگه‌ی خۆی و، به‌چاوێکی راستیی په‌رستانه‌ و زرنگانه‌ و تینگه‌یشتووانه‌وه‌، له‌ چۆل و هۆلیی ئه‌و کۆشکه‌ ورد ده‌بیتته‌وه‌. سه‌رنج له‌ کۆر و کۆلانه‌کانی پشت ئه‌و کۆشکه‌یش ده‌دات.

ئه‌و له‌و ڕووه‌که‌شه‌ ناکاوه‌دا که ڕه‌ له‌ مات و بێده‌نگی، واتای له‌ناوچوون و نه‌مان دیتته‌ میتشکیه‌وه‌، که به‌شی هه‌موو مـرۆڤی که له‌ پاش ته‌مه‌نی به‌زموړه‌زم و خۆش رابواردنی. له‌وه‌یشه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی دلی ویرانی خۆی دیتته‌وه‌ یاد، که تا ده‌میکی دوورودرێژ پریو له‌ ئاواتی خۆش خۆش و ناوازه‌ و، له‌ خه‌و و ئه‌ندیشه‌ی جوان و شیرین که‌چی له‌ناکاویکدا، ئه‌و هه‌موو گۆلی ئاواتانه‌ و ئه‌ندیشه‌ جوانانه‌ هه‌لپه‌رووکان و سووتان و بوون به‌خۆل، گێژه‌لووکه‌ی رۆژگار بردنی به‌ئاسماندا، نه‌ ئاواتی ناوازه‌ما و، نه‌خه‌وی خۆش ماوه‌، نه‌ ئه‌ندیشه‌ی جوان. چه‌رخێ چه‌پگه‌رد، راپه‌ه‌راند له‌ خه‌و و هوشیاری کرده‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی چاره‌نووسی هه‌ناسه‌ ساردی و سه‌رگه‌ردانی و ره‌نجه‌ڕۆیی خۆی بیتته‌ پێش چاو. له‌و کاته‌دا که ئه‌و بیرانه‌ به‌میتشکدا ده‌هاتن، باخچه‌ی کۆشکه‌که‌ که‌وته‌ به‌رچاوی. له‌ پێش چاویدا باخچه‌یه‌کی گه‌وره‌ و فراوانی ده‌نواند، که سهردار هونه‌رمه‌ندییه‌کی زۆری نواندبوو له‌ داهێنان و، دروستکردن و، رازاندنه‌وه‌یدا هه‌رچی داری به‌ردار هه‌بوو تیدا کۆکردبووه‌وه‌. له‌ ناوه‌ند ئه‌و داروده‌ختانه‌یشدا هه‌موو جوړه‌ گۆلیکی ره‌نگاوهره‌نگی تیدا رازاندبووه‌وه‌، که سه‌روشت له‌سه‌ر گرده‌کان و که‌ناره‌کاندا به‌ره‌می هینابوو. له‌ ناوه‌ند ئه‌وانه‌یشدا جوگه‌له‌ی ئاوه‌لکه‌ندرابوو، که ئاوه‌ ڕوونه‌ خوهره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر جوانی و رازاوه‌یی ده‌به‌خشی به‌باخچه‌که‌.

(زین) ئەو باخچەییەى وا دەهاتە پێش چا و کە چۆل و هۆلە و، کەسى تێدا نییە. نەكەس هاتوچۆى تێدا دەكات، نەكەسێش گەشتى تێدا دەكات، یان تێیدا رادهبوێت. لەویدا هەر پەپوولە رەنگاوپرەنگەكانى دەدى كە دەفرین و دەنیشتنەوه بەناو ئەو گول و دارودرەختانەدا. یان هەر گوێى لە دەنگى پەلەوهر و بالدەر دەبوو كە لەناو لقى ئەو درەختانەدا نیشتبوونەوه. (زین) كشی و ماتى و بێدەنگى باخچەكەى زۆر پێخۆش بوو. وا دەهات بەدلیدا، كە تا هیزێكى تێداماوه و دەتوانى بجوولیتەوه، ئەو هەلە بەكاربەیتى و، لە بەندیخانەى ناو كۆشكەكە خۆى دەرباز بكات و بچیتە دەرەوه، ناو ئەو باخچەییە، بەلكو كزەبایەكى فێنك هەلبمژى و هەوايەكى بالى خۆى بدات و، كەمێك سەرەوت و ئارام بەلەشه و دلێ بكات.

(زین) بێ دلێ خۆى نەكرد. لە كۆشكەكە هاتە خوارەوه و، بەهەرچى چۆنێك بوو خۆى كێش كرد بۆ ناو باخچەكە. كراسێكى ئاوریشمى سادەى تەنكى لەبەرکردبوو. پشیتێنێكى رەشیشى لەسەر كراسەكەییەوه بەستبوو، كە بەنەخش و نیگارى سورمە رازابووهوه. قژەكانیشى لەناو كلاویكى قەیفەى رەشى ئەستوردا كۆمەلە كردبوو، كە لەملاو لەولایەوه دوو قەیتانى سورمە شۆر بووبووهوه، لایەكى كلاوەكەى بەلارى لەسەر ناوچەوانى دانابوو، كە لایەكەى ترى بەسەر سەریەوه بەرزبووبووهوه، لەژێریەوه قژە رەشه چین چینهكەى دەرەكەوت.

هاتە ناو باخچەكەوه دەستى كرد بەگەرەن بەناویدا، سەرنجى دەدا لەو پەلەوهرانەى لەناو لقوپیى دارودرەختەكاندا هەلەدەفرین و دەنیشتنەوه. پاشان رووى تێكردن، دەستى كرد بەقسەكردن لەگەڵیاندا، گوێى:

«ئەى بالدەر بەختیارەكان! منیش لەناو ئێوهدا، لەناو ئەم باخچە جوانەدا، بالداریكى بەسەزمانم هەبوو. بەخت رەش و سەرگەردان بوو. لە دەمێكەوه ئێرە نەماوه. فری بۆ ئاسمان و ئیتر نەهاتەوه. ئاخۆ كەسى واتان تێدا نییە كە بزانی لە چ باخچەكەدا نیشتوتەوه؟... لەسەر چ چلێك هێلانەى كردوو؟... كەسى واتان تێدا نییە، دەنگوباسێكى ئەوى لای بێ؟ ئاخۆ زیندوو و هیشتا هەر بال دەدات بەیهكدا و بەسەر چلێ درەختانەوه دەخوێنێ؟... یاخود رۆژگار ئەویشى وەك من سەرگەردان كردوو و لە پەلوپی خستوو؟». پاش ئەو رۆشت تا گەیشته بن درەختێكى سیبەردار. لەویدا پالى لێدایەوه و پشتى نا بەبنكەكەییەوه. ئنجا دەستى كرد بەسەرنجەدان لەو گول و گولزارە رەنگاوپرەنگ و جۆراوجۆرانەى لەملاو لەولایدا رازابوونەوه. پاشان چاوى برییه گولێكى

زەرد، كە لەناو هەموو گولەكانى تردا دیاربوو. ئەمەندە زەردییەكەى گەش بوو، رەنگەكەى دلێ بزواند و برینى كولاندەوه. زوو بەزوو ئەویشى وەك خۆى هاتە پێش چا، لە كلۆلى و سەرگەردانیدا. واى هاتە پێش چا، بۆیهكا رەنگى زەرد هەلگەراوه، چونكە لەناو ئەو باخچەیدا، بێكەس و تەنیاى، كەسێك نییە بێ بەلایەوه، كەسێك نییە بەزەبى پێداییتەوه. ئنجا بەشیرینى و بەزەبى پێداهاتنێكەوه، رووى تێكرد و گوێى: «ئەى گولە رەنگ زەردەكە! خودا دەیزانى، رەنگە زەرد هەلگەراوهكەت خەفەتى دا بەدلەم. پێم بلێ ئەى كلۆلى بەسەزمان، ئاخۆ ئەو رەنگە، رەنگى كلۆلى سەرگەردانیتە وەك من، یاخود رەنگى خەموخەفەت خواردن و بەزەبى پێداهاتنەوهیە بۆ كلۆلێكى وەك من؟... یاخود بلبەكان هەموویان بەگولە سوورەكانى خۆیانەوه خەریكن و، تۆیش بەتەنیا ماویتەوه، بێ كەسوکار و، بێ دۆست و یار، كەس نییە خۆشییهك بەدلەت بدات؟...»

ئاخ... ئەى كلۆلى بەسەزمان... خودا دەیزانى چیرۆكەكەى تۆیش وەك هى من وایە!... منیش خوشكێكم هەیه، وەك ئەم گولە سوورە گەشانە، وایە، رۆژگار بلبلى خوش ئاوازی خۆى پێ بەخشىوه، كە پێوى كامەران بووه. بەلام منیشى وەك تۆ رەنجەرۆ كردوو... منیش بلبلیكم هەبوو، زۆر لێى پارامەوه كە بهیلتى منیش بەوهوه كامەران بێم، كەچى تكای نەگرتەم، منى لێ دوورخستەوه، لە دەردى دووریدا، بەكەساسى و سەرگەردانى و سووكییهوه هیشتمییهوه».

هەر وەك رۆژگارى، ئەو رۆژه، بەزەبى بەو دوو دلخوازە هەناسە ساردەدا هاتبیتەوه وابوو. لەو رۆژەدا كە ئەوانى لێ دەریچى، هەموو كەس چووبوونە دەرەوه، خەریكى بەزمورەزى خۆیان بوون، رۆژگاریش بریارى داوو، خەمخورییەکیان بكات و لەناو ئەو بێدەنگ و سەنگییهدا كۆیان بكاتەوه... هەر لەو كاتەدا كە «مەم»ى دلدار و دل بریندار لەناو پێخەفى نەخۆشییهكەیدا كەوتبوو، رۆژگار ئارەزوویەكى بێ ئەندازەى خستە دلێهه بۆ بزوتنەوه... بۆ گەرەن... بۆ گەرەن بۆ لایەك!... «مەم»یش تاویك لەناو جێگاكەیدا ئەمدیو و ئەودىو كرد. هیچ بەبیریشدا نەدەهات كە هۆى ئەم ئارەزووه لەناكاوى لەچییەوهیه، وا حەز بەگەرەن دەكات. پاشان پێخەفەكەى لەسەر خۆى لا برد... بەماندویتییهكى زۆرەوه توانى لە جێگاكەى راست بێیتەوه ئەمەیش سەبارەت بەوه بوو كە دەمێك بوو لەناو جێگادا كەوتبوو... پاشان هەلسایە سەری و بالا پۆشه تەنكەكەى خۆى لەبەر كرد، لەژێرەوه بەرگێكى ساكارى سووكى لەبەردابوو... ئنجا دەستى كرد بەگەرەن بەناو ئەو رێگەكەیدا كە تا چاوى پر بكات درێژ دەبووهوه لەبەردەمیدا. بەلام خۆى

ئاراستەى هیچ شوئىنىك نەکرد. ئىتر ھەر رۆبى و ھەر رۆبى، بەپرست براوى و ماندووئىتىيەو، بى ئەمەى بزانی بۆ كوئ دەچى. كاتىكى زانى گەشتوتە ناو بازاری شارى چۆل و ھۆلەو. لە بېدەنگ و سەنگىي شارەكەو، كە زۆر بەشى داگیرکردبو، تىگەشت كە دانىشتوانى شار ھەموو چوونەتە دەرەو بەدواى سەردار و ھاوئىكانىدا، كە چوون بۆ گەشتوگوزار و سەبرى راوکردن. لە دوورەو سەوزايىيەكى رەنگىنى گەشى چاوپىكەوت، لە لایەكى شارەكەو، بەدلىدا ھات كە پروبكاتە ئەوئ و لەوئ خۆى بحەسئىتەو. ئاگای لەو نەبوو، كە ئەو سەوزايىيە چىيە و لە كوئ دایە... زۆرى پى نەچوو، «مەم» بەماندووئىتىيەكى تەواو، و پرست برانىكى بى ئەندازەو گەشتە بەردەم باخچەكەى سەردار (زىن الدىن). لە پشت دیوارەكانىيەو، سەرنجىكى بە پۆنە خۆشەكەى و كشماتىيەكەى دا. كە تەماشای كرد كەسى تىدا نىيە، پەلەوەر نەبى. ئەویش لەپاش ئەو ماندووئىتىيە زۆرەى تووشى بووبو، بەدل ئارەزووى ئەوئ دەكرد كە چەند تاوئىك لەبن سىيەرى دارىك لە دارەكانىدا خۆى بحەسئىتەو. پرووى كردە ئەو دەرگایەى كە لەسەر باخچەكە دەكرتەو... ئەوئەندەى نەمابوو كە لەتاو ماندووئىتىيە بکەوئ بەسەر زەویدا... چەند تاوئىكى پىنەچوو، «زىن» یش كە ھىشتا لەپال درەختەكەدا دانىشتبوو، لە دوورەو چاوى بە «مەم» كەوت، كە لە پشت دارەكانەو بەرەو لای ئەو دەھات!... ئەو پروداو لەناكەو، كارىكى گەورەى تىكرد... دلى ئەو خۆشبیەى پى ھەلنەدەگىرا... لەپاش ئەمەى سەرنجى لىدا و لىبى وردبوو، بۆ ئەمەى بزانی ئەمە خەو و ئەندىشەى دەبىنى، ياخود پروداوئىكى راستەقىنەى، كە خودا ھىناوئىتە دى، بۆ دلخۆشبوونى ئەو، گەشەدار بوو، سەرسام ماو، لە ھۆش خۆى چوو، كەوت لەناو ئەو گژوگىا و گولانەدا!... بەلام (مەم) ھەر دەروشت و بەبىنىنى ئەو گول و گولزارە شەنگوشۆخە كە دەمىك بوو چاوى پى نەكەوتىبوو، چاوەكانى خۆى دەگەشانەو، ئاگای لە ھىچى تر نەبوو... يەكەم شت لەو گەرانەدا سەرنجى راكئشا، ئەو بلبانە بوو كە جىگەيان بەخۆيان نەدەگرت، ھەموو دەم لە ھەلفرىن و نىشتنەو دابوون، لەم چلەو بۆ ئەو چل، ھەموو دەم لە خوتندن و ئاواز دابوون. ئەویش تاوئىك لىيان وردبوو و دەستى كرد بەگفتوگۆ كردن لەگەلىاندا، گوتى:

«ئەى بالداری بچووك! ئەم ھەموو گلارايىيەت لە چىيە؟ ئەو گولەى دلەم پىيدا چوو، لە گولەكانى تۆ گەشتەر و جوانترە. ئەو بەختەش كە تووشى من ھاتوو، لە بەختى تۆ رەشتەر، لەگەل ئەوئەشدا كەوا خەرىكم لە تاو دووربى يار دەتوئەو نەشىن دەكەم نەگىران.

«ئەى بالداری بچووك! تۆبش ئەگەر وەك من بووئایە كە ھەر تاقە گولئىكم ھەىە و، لە ھەموو باخچەكانى جىھاندا ھەر گولئىك ھەبوايە، ھەلى دەگرت كە تۆ ئەم شىن و گىرانەى بۆ بكەیت. بەلام لەبەرئەوئ ھەموو باخچەىك پرە لەم گولانە، ھەموو گولئىك ئاوتىك ئەو گولانەى تىدايە، لە ھەموو كەنارىكى چىكاندا دەست دەكەون، ئەو ھەلناگرئ كە دلدارىيەكەت بگاتە ئەم ئەندازەى لە گلارواى و ئارەزووى بەھىز و ھەرەتى بەيەكگەشتندا.

بەلام تۆ ئەوئ پى بلى، كە ئەو بالداری گرفتارى گولئىكى وابوو، كە لە ھەموو جىھاندا ھاوتای نىيە و، رۆژگاریش بەشپراوى كردوو لە بىنىنى و بەيەكگەشتنى، كە دووربى خستوتەو لەو باخچەى تىدايە، بەرەللاشى كردوو لە بەندىخانەى تەنبايى و خەموخەفەتدا تا دلى بېرئى... دەبى ئەو بالداری چى بكات و بەچى دلى بكرتەو؟...»

«مەم» كە بەناو باخچەكەدا دەروشت، مىشكى بەم جۆرە گفتوگۆبانەو خەرىك دەبوو، لەگەل ئەو بالداری گول و دارودرەختانەدا، لەپر خۆى دى گەشتوتە بەردەم لاشەى كچى كە لەسەر ئەو گژوگىايانە راكشاو... ئەویش ھەر ئەوئەندە چاوى پىكەوت و لىبى وردبوو و تىبى گەشت، ئىتر گىژبوو و، سەرى سوورايەو، ھەر ھەستىكى لە دلداو پەرشوبلاو بوو. كەوتە گىژاوتىكى بەرچاوتارىك بوون و لە ھۆش خۆچوونەو. زۆرى پىنەچوو، لە نىك لاشەى «زىن» ەو كەوت بەسەر زەویدا!...

بەرەبەرە «زىن» ھاتەو ھۆش خۆى. كە تەماشای كرد ئەو ئەو (مەم) ەى لە دوورەو چاوى پىكەوت بەناو باخچەكەدا دەگەرا، لە تەنىشتىيەو لال و پال لىبى كەوتوو!.

جارىكى ترىش لەم كارە سەرسامىي گرتى و واقى ورمە. دەستى كرد بەتەماشاكردنىكى ئەملاو ئەولای خۆى... چاوى كەوت بەو جۆگەلە ئاوەى بەبەردەمىدا دەروشت و، ئەو گولانەى ئەملاو ئەولایان گرتبوو. سەرنجىكى دا لە (مەم) و شىو و پوخسارەكەى. ھەرەك لە خۆى پىرسى: ئایا لە خەو دایە ئەمانە دەبىنى، يان لە پروداوئىكى راستەقىنە دایە؟... پاشان بەتەواوەتى وریا بوو... تىگەشت كە ئەمە ناز و جىياز و بەزەبى ھاتەوئەكى يەزدانىيە، خودا دەیەوئ لە رۆژىكى وادا شادمانى بكات... لەوساوە كە لە رۆژى نەورۆزدا دىبووى، ئەمە يەكەم جارى بوو كە لە دلخوازەكەى خۆى نىك بىتەو. بەتىلابى چاوە مەستەكانى سەرىكى كرد. لەپاش ئەوئ كە دەمىكى دوورودرئ بوو، رۆشنىيان تىدا نەمابوو، سەرلەنوئ پرشنگە دلکىشكەرەكانىان تى ھاتەو. پاشان بەنەرمىيەكەو دەستى برد بۆ سەرى «مەم» و بەرزى كردەو، رانى كىشایە سەر زەوى

خستیه سهر رانی. ئنجا به شیرینی و نهرمییه که وه دهستی کرد به وریا کردنه وهی. پاش چهند تاویک (مهم) چاوی کرده وه، که سهیری کرد، سهری له سهر رانی (زین)ی خوشه ویستی دانراوه. وا جوانترین پرویش له جیهاندا، به ده میکی پر زهرده خه نه و چاوی پر فرمیسه که تیی ده روانی. وا دهستیشی، له شیوهیه کی نازه نینانه و خوشه ویستانه دا خستۆته سهرسنگی که دلّی له ناویدا لی ده دا... ئنجا سهری خۆی به زر کرده وه و دهستی کرد به تینوارینی (زین)... به تینوارینی خۆی... به سهرنجدان له هه موو لایه کی خۆی... به لام هه ردو وکیان زمانیان به سترابوو، ورته یه کیان له ده مه وه نه ده هات... (مهم) له سهرسامییه وه بیده نگ بوو بوو (زین) یش له شه رمه وه زمانی به سترابوو... پاش ئه وه (مهم) له ده موچاوی (زین) وردبووه وه... دهستی کرد به قسه کردن. گوتی: «خودایه کی ده بینم؟... تو (زین) نیت؟... تو دلّی من نیت؟... تو ئه و دلّهم نیت که لیم ون بوو بوویت؟... به لام پیم بلتی: ئایا من له خه ویکی ناوازه دام، یان هه ردو وکمان له جیهانه کی تر داین... ئایا له به هه شتداین؟...».

(زین) یش دهستی خسته ناو دهستیه وه، بۆ ئه مه ی وریای بکاته وه، ئنجا پیتی گوت: «نه»، خوشه ویسته که م، من (زین)ی راسته قینه م. ئیمه یش هه ردو وکمان له باخچه که داین... باخچه ی کۆشکه کی خۆمان... بیرت که وته وه؟...».

ئنجا که ناوه ناسکه شیرینه کی (زین) به رگویی (مهم) که وت، به ته واهه تی هۆشی هاته وه به رخۆی و بروای کرد که ئه و (زین)ی راسته قینه یه و له به رده می دایه تیگه یشته که ئه وه، ئه و کاته یه که له رۆژگار ده پارایه وه و فرمیسه کی له به رده مدا هه لده رشت، که هه ناسه یه کی وای بۆ به ینیتته دی. دووباره سهرله نوێ سهریکه دلّخوازه کی خۆی کرده وه. دهستی کرد به تیوردبوونه وهی. تاویک سهری ئه و چاوه گه شه مه ستانه ی ده کرد، که له شیوهیه کی زهرده خه نه و خۆ به دهسته وه دان دا چاوه به ستی ده کرد. ههروهک پیتی بلتی: «ئه و چاوه جوانانه م پێشکه شی تو بێ»، و ابوو. تاویکیش سهری ئه و لیوه گولناره ناسکه ی ده کرد که وه کو گولّ ده موچاوی رازندبووه وه... جارێکیش ته ماشای ده موچاوی ده کرد، که پرشنگی جوانی و شیرینی گیانی لی ده دره وشایه وه ده میکیش له و قژه ره شه چین چینه ی ورد ده بووه وه که وهک شه و ئه ملاو ئه ولای مانگی پرومه تی داگیرکردبوو. کلاوه قه یفه ره شه که یشی به سهردا لاریو بووه وه بۆ خوار ناوچه وانی، کاتیکیش سهری ئه و له شه گهرم و نهرمه ریکو پیکه ی ده کرد، که له ژیر ئه و کراسه ئاوریشمه سپیه ته نکه یه وه به به رجه ستیه یی ده رده که وت... تاویک بیده نگ بوو. پاشان به شنه شنیکی خه والوانه وه

پیتی گوت: «ئهی زین! به یه زدانی پاک سویند ده خۆم، تو تا بلّیت جوان و شۆخو شه نگیت».

ئه ویش وه رامی دایه وه گوتی:

«هه موو جوانی و چاوه به ست و شه نگییه کی من، تو ی، ئهی مهم! وا بۆت ده رکه وت، که له وساره تو م لی ونبوویت، ئه وانه یشم لی ونبوون! ئیمرۆ هیه مه گه ری به دوا ی ئه و جوانیه دا، که له یه که م چاوپیکه وتنماندا مه ستی کردیت...»... پاشان هه ندی: بییری کرده وه و به داخیکه وه گوتی: «من ئه وانه م، هه مووی له پیناوی تو دا، دانا، هه موویشم له بهر تو له ناو برد»

مه میش لیی نزیکبووه وه و پیتی گوت:

«نه»، (زین) وا نییه... به خودای گه وره سویندت بۆ ده خۆم تو ئیمرۆ له بهر چاومدا له و رۆژه جوانتریت. وا ئیستاکه من له ناو ئه و نمونه ی جوانیه نه دا که له تو دا دیبووم، بابه تی جوانیه تر ده دۆزمه وه، که له وه پێش ههستم پینه کرد بوو... له چاوه کانتدا، به یه زدان سویندت بۆ ده خۆم، شتیکی بلندترین تیدایه له وه ی که پیتی ده لّین چاوه به ست و دلّکیش کردن. واتایه کی ناوازه یان تیدا ده بینم، که گیانم سهری لی شیواوه تیی بگات. که واته زمانم چۆن بو ی ده رده ری که لی بدوی... ده م و لیوه که یشته، ئه و مه یه ی تیدایه، ئیمرۆ زۆرتر سهرخۆشم ده کات. زهرده خه نه که یشی زۆرتر کار له دلّم ده کات. ئه م له ر و لاوازی و په شوکاوییه یش که به سهر شیوته و ده موچاوتدا هاتوه، جوانیه کی تریان لی هاتۆته ناو، که بۆته سهرباری جوانیه ده لّکیشکه ره کانی ترت. ئه و خاوییه یش که له سهر شیوه ی ده موچاوه رازاوه که ته ده رده که وێ، ههروهک برژانگی خه والوو وان، که به سهر چاوی مه ستدا خاوده به نه وه».

ئیستر له پر قسه که ی خۆی بری. ههروهک ئازاریک به ده روونی گه یشته یی و بیده نگی کردی و ابوو. پاشان سهری دانه واند و، به شینه یییه که وه دهستی کرده وه به قسه کردن وهک قسه کانی له گه لّ خۆیدا بن و ابوو:

«به لام من له کو ی و ئه م قسانه له کو ی که له بابه ت جوانیه وه ده یکه م. نه درێژه ی پێ ده دم، نه به کاریشم دی. کلّیکی سهرگهردانی وهک من، که چاره نووس وای بۆ داناوه، هه تا ده میتی ره نه جهرۆ و به شپراو بی، له کامه رانیی ژبان، چۆن ده بی زماندریژی بکات بۆ مانگیکی وا که رایه م ناکه وێ بگه مه به رزیی ئه و؟! من هه ر ئه وه هه لده گرم که له و

چۆلەوانىيىدە بېيىم كە لىتەي ھاتووم، نەك لەم باخچەيەدا كە پىياۋى خۆي ھەيە تىيىدا دابنىشى و رابىوتى!...» .

پاش ئەو دايە قولپەي گىريان و قسەكەي پى پرا. لە شىۋەيەكى زۆر ناسۆردا دەستى كرد بە گىريان و شىن!... گرى فرمىسكەكانى بلىسەي سەند و گەبىشتە ناو دللى (زىن) ەو. ئەويش ئەوئەندە گىريا، كە تا ئەو رۆژە گىريانى واى بەخۆيەو نەديبوو. پاشان دەستى «مەم»ى خستە ناو دەستىيەو و بەفرمىسكەكانى خۆي تەرى كرد. پىي گوت:

«سۆيىندت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو فرمىسكەكانى شەوگەرە تارىكەكانى خۆم پى رۆژ كىردۆتەو... سۆيىندت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو ھەناسە گەرمانەي كە جوانى و شەنگوشۆخىيەكەي خۆم پى لەناوئەو... سۆيىندت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو تەنبايىيەكانى كە لە وىنەي تۆ بەولاولە كەسى ترم تىدا نەھىناو تە پىش چاۋى خۆم... تەنبايى ناو گۆر نەبى من لە تۆ ناكات... تارمايىي مەرگ نەبى، لە دواي تۆ كەس دەست لە مەلم ناكات... من خۆم تەرخان كىردووە بۆ تۆ... سا يان دەبى لە جىھانەدا بەيەكتر بگەين. يان لە رۆژى دوايىندا بەپىگەيشتنى يەكترى شادبىن!...» .

دواي ئەو، ترسان لەوەي يەكېك چاۋى پىيان بگەوى. ياخود گوتى لە گفتوگۆيان پى. لەبەرئەو ھەستانە سەرىپ، و، روويان كىردە ھۆلى باخچەكە، كە لە ناوئەراستى ئەو باخچەيەدا دروست كرابوو. لەویدا دانىشتن و دەستيان كرد بەسكالاكردن بۆ يەكترى... بەدلدانەو يەكترى. بەپىشاندانى بەدكارىي رۆژگار و، بەدخويى دەس و پىتەندەكانى... ئەو پىك گەيشتنە و ئەو گفتوگۆيانە ھەردووكيانى خستە مەستىيەكى واو، كە جىھانيان لەبىر چووەو، نەياندەزانى چىيە و چىي تىدايە.

چاكەدانەو

ئىوارە داھات، رۆژ ئاۋابوو. كۆمەل كۆمەل ئەوانەي چووبوونە گەشتوگوزار و راوكردن، لە دەشتودەر و چىمەن و لالەزارەكانەو گەرمانەو مالى خۆيان. ژيان كەوتەو ئەو ناو شارى (جىزىر). ئەو كشى و ماتىيەي بەدريژايى ئەو رۆژە شارەكەي داگىركردبوو، دەمودەست نەما، كەچى ھەردوو دلخوازە كامەرمانەكانىش ھەر پىكەو مابوون لە ھۆلەكەدا، سەرمەستى بەيەكگەيشتن و پىكەو رابواردن بوون لە پىش چاۋياندا جىھان ھەموى توابووەو، ھىچى لى نەمابووەو، ئەو ھۆلە نەبى كە بەجوتە تىيىدا دانىشتبوون. ئىتر ئەويان لەبىردا نەمابوو، كە ھەردەمە سنوورىكى ھەيە و لىي تىپەر ناكات، ھىچ

كامىكيان ھەستيان بەكات نەدەكرد كە چۆن دى و چۆن دەروا.

سەردار و ھاۋرىكانىشى لە راو گەرمانەو. رژانە ناو باخچەكەو، بۆ ئەمەي ئەو نىچىرانەي گرتوويانە وەك ئاسك و گىبانلەبەرانى بەرەللايان بگەنە ناۋى. باخچەكە پىروو لەو كەسانە. دەنگەدەنگ و قىژەقىژ لە ھەموو لايەكەيەو پەيداۋوو. كەچى خۆشەويستەكان ھىچ ئاگايەكيان لە خۆيان نەبوو، نەياندەزانى لە ھەرەو چى روو دەدات.

كە سەردار و ھاۋرىكانى گەيشتنە ناو باخچەكە، ھەستى بەماندوۋىتىيەك كرد لە جومگەكانى و ئەندامەكانى لەشىدا. بەپىويستى دەزانى كە كەمىك لەگەل ھاۋرىكانىدا لەویدا بەسەيتەو. ئەوانىش ھەمويان بە (تازدىن) و ھەردوو براكەيەو لەگەل (بەكر)دا روويان كىردە ھۆلەكە، كە «مەم» و «زىن»، ھىشتا لەویدا مابوونەو، لەناو تارىكييەكەيدا گفتوگۆي دلداريان دەكرد لەگەل يەكتردا. ئاگيان لە ھىچ شتىكى جىھان نەمابوو. لەناو ئەو خۆشى و كامەرمانىيەدا بوون، وريا نەبوو بوونەو، تا تارمايىي ئەو كۆمەلە كەسانە لەناكاو كە كىردىان بەژووردا و، رووناكىي ناو دەرگاكيان لى تارىك بوو!...

ئىتر لەویدا، ھۆشيان ھاتەو بەرخۆيان و، وريا بوونەو. بەلام تازە تىكەوتىبون و كارىش لە كار ترازازا بوو!... لەو شۆنەدا، (زىن) ھىچى بۆ نەمايەو ئەو نەبى كە بچىتە ژىر بالا پۆشەكەي (مەم) ەو. خۆي لە پىشتى (مەم) ەو ھىنايەو يەك و بىدەنگ دانىشت. لەو كاتەدا سەردار ھاتە ناو ھۆلەكەو. لە دواي ئەويشەو دۆست و ياران و كۆمەلەكەيشى ھاتنە ژوورەو. لەپىر چاۋيان كەوت بەتارمايىيەك لە سووچىكى ھۆلەكەدا دانىشتبوو، لەناو ئەو ھەموو تارىكييەدا!... سەردار قىراندى بەسەريدا گوتى:

«كىيە، لەناو ئەم تارىكييەدا، بەبى رىدان و بانگكردن لەناو ئەم ھۆلەدا دانىشتووە؟» . «مەم» ىش تىنى دايە خۆي و، ئازايەتىيەكەي خۆي كۆكردەو. بى ئەمەي لە جىي خۆي بچوولتى، پىي گوت:

«من مەم سەردارى گەرەم!... خۆتان دەيزانن، ھەتا ئىمىرۆيش من ھەر لە نەخۆشىيەكى گەرەدا بووم، نەمدەتوانى لە پىخەفەكەم جوئى بىمەو، كە ھەر لەبەرئەو بوو نەمتوانى لەگەل دەستە و كۆمەلەكەي گەرەي خۆمدا بچم بۆ راو. بەلام ئەم ئىۋارەيە، تەواو لە تەنبايى وەرس بوو بووم؛ ناچار بووم لە جىگاگەم ھاتە دەرەو، بۆ ئەمەي تۆزىك بگەرپم... كە تەماشام كرد گەشتوۋمەتە بەردەمى ئەم باخچەيە. منىش حەزم كرد بۆ چەند تاۋىك پشوى تىدا بدەم!...» ...

سەردار یش خەربکبوو بچیتە لای سەرووی ھۆلەکەو دابنیشی، پیتی گوت:
«باشە... ئیمرو چۆنیت؟... بۆچ چرات دانەگیرساندووہ بۆ خۆت؟...».

ئەویش گوتی:

«ئەگەر ھێزم تێدا بمایە، کە گەورەیی خۆم ھات، ھەلەستامە سەرپێ، بۆ ئەمەیی
نەوازشی خۆم بەرامبەری بەجێ بەھێنم... لەبەرئەوہ تکا دەکەم کە بمبەخشن و لە
کەموکوورپیشم چا و بپۆشن...».

چرا داگیرسینراو ھۆلەکە رووناک کرایەوہ... ئەوانەیی لەگەڵ سەرداردا ھاتبوونە ئەوئ،
ھەركەسە جیگایەکی بۆ خۆی دۆزییەوہ دانیشت. «تاژدین» یش لە جیتی خۆیەوہ سەرنجی لە
(مەم) دەدا، لە دەموچا و شێوہی دانیشتنەکە و کشوماتییەکەیدا، پەشۆکان و
شلەژانێکی سەرسامکەری دەھاتە پیش چا؛ کە کەسی تر ئەو سەرنجەیی نەدەدا، چونکە
ھەر ئەوہو، بەتەنیا، کە بزانی رازی دلی (مەم) چییە و، ئازاری دەروونی لە چ
ئەندازەیک دایە. لەبەرئەوہ بێ ئارامی کەوتە دلیەوہ. بەپەرۆشەوہ بوو کە بزانی رازی
ھاتنی (مەم) بۆ ئەو جیگەییە و لەو شێوہیەدا و، لەو کاتەدا چییە!...

کە سەردار داوای ئاوی کرد بێخواتەوہ، بەھەلی زانی، ھەستا و چو ئاوی بۆ ھەمووان
پیشکەش کرد بێخۆنەوہ. زۆری پێنەچوو گەیشتنە لای (مەم) یشەوہ. خۆی نوشتانندەوہ، و
خۆی نیشان دا کە ئاوی دەدات، بەلام لە راستیدا بەچا و لێی دەپرسی چییە بەسەردا
ھاتووہ و، رازی ھاتنی بۆ ئێرە چییە؟... (مەم) یش دەمۆدەست، بەھێواشی پەنجەییەکی
کیشا بۆ ناو بالابۆشەکە، تۆزیکیش لە پرچەکانی «زین» ی بۆ دەرھینا و پیشانی دا...
«تاژدین» یش سەری ھەلەبپیەوہ، لەمە سەری سورما. تێگەیشتن دۆستەکەیی لە
تەنگانەییەکی یەجگار کوشندەدایە. ئەوہیش چووبووہ دلیەوہ کە ئەگەر سەردار پیتی بزانی،
دەمۆدەست دەیکوژێ. خەربکبوو بەزۆر خۆی راگرت و ماوہ نەدات بەدەمارەکانی خۆی کە
بووون. بۆ ئەمەیی خۆی و پیشان بەدات، کە ھیچی لێ روونەداوہ. کەچی شوێش
کەوتبووہ مێشکیەوہ و، بەھەموو کۆلی دلیەوہ دەبوست زوو بەزوو کاریکی واکات و
چارەییەکی وایش بدۆزیتەوہ کە ھاوێتیکەیی لە دەست کوشتن پزگار بکات. لەوکاتەدا کە
بیری لە دۆزینەوہی ئەو چارەییە دەکردەوہ، بیریکی ھاتە ناو مێشکیەوہ... ھەر ئەو بیرەشی
بەباش دەزانی، ھیچی تری بەمێشکدا نەدەھات... بەزرنگییەکەوہ خۆی و نواند کە
پێویستە کەمێک بچیتە دەرەوہ، ناو باخچەکە، بۆ ھەندێ کاروباری خۆی... ئیتەر ھەر

ئەوہندە گەیشتنە پشت دەرکی ھۆلەکەوہ، رووی کردە خانووہکەیی خۆیەوہ. دەموچاوی وەک
شیتتی لێھاتبوو، بەجاریکی پەشۆکابوو. «ستی» یش بەترسولەرزیکەوہ بەپیریەوہ چوو
گوتی:

«ئەوہ چییە؟... چی روویداوہ؟... دۆژمن ھاتۆتە سەرمان؟...».

ئەویش بەپەلە خۆی فری دایە ژووہوہ و بەدەنگێکی ئەسپایی واوہ کە کەس گوتی لێ
نەبێ، پیتی گوت:

«تا زوو بکەیی دەرنگە. گورج خۆت و مندالەکەت و ئەوہی بۆت ھەلەدەگیرێ، ھەللی
بگرە و دەرنازیە. پێویستە من ئەم کۆشکە بسووتینم!...».

پاشان بەپەلەپەل و شلەژاویییەکەوہ، رای کردە ناو ژێرخانی سووتەمەنییەکەوہ. قسەکەیی
خۆی تەواو دەکرد بۆ «ستی»، پیتی گوت:

«مەم» و «زین» کەوتوونەتە تەنگوچەلەمەییەکی سامناکەوہ. لەوہدان کە بەم زووانە
سەرگەردانییەکی گەورەیان بەسەردا بیت. منیش پێویستە دستپێشکەری بکەم. پیش
ئەمەیی ئەوہ بھەموئ و لە ناویان ببات، من ئەو سەرگەردانییە لەناوبەم.»

پاش ئەوہ دەستی کرد بەئاگر تێبەردانی کەلوپەلی ناو ئەو کۆشکە ناوازیە و،
گوتیانەکانی. بەگورجوگۆلییەکی شوێشگێرانیوہ ئاگری تێبەردان. بەدەم ئەوہیشەوہ
دەیکوت:

«ھەتا ئیستا ھەموو کەس ئاگری بەئاو کوژاندۆتەوہ. واکان ئاگر بەئاگر دەکوژنەوہ!»
لە ھەناسەییەکدا ئاگرەکە کلپەیی سەند و گرەکەیی بەرزبووہوہ، بەناو دەرگا و پەنجەردەیی ئەو
کۆشکە رەنگینە رەنگاو رەنگەدا، کە (تاژدین) بەھەموو کۆلی دلیەوہ دروستی کردبوو،
بەبۆنەیی ئاواتەکانی دلداریی خۆیەوہ، لە شێوہییەکی ھەرە جوان و نازنین و ھونەرمەندانە
و دەست بلانەدا. ئاگر بەربووہ ئەو تەختە ئابەنوووسە پر نەخش و نیگارنە و ئەو کەلوپەلە
ناوازانە... (تاژدین) بۆیکە ئەو ئاگرەیی بەردایە مالی خۆی، کە چاکەیی «مەم» ی ھاوێتی
بەداتەوہ و، لە کوشتن و ریسوایی پزگاری بکات!...

(تاژدین) بەھەلەداواو دەستی کرد بەھاوارکردن و بانگکردن بۆ یاریدەدان. دەرنگوایی
ئەو ئاگر بەربوونەوہیە گەیشتنە ھەموو شوێنیک. دەمۆدەست ئەو دەرنگە بەسەردار و
ھاوێتیکەشی گەیشتن، کە ھیشتا ھەر لە ھۆلەکەدا بوون، دانیشتیوون. کە ئەوہیان
ببست، ھەموو راست بوونەوہ و بەپەلە خۆیان گەبانە ئاگرەکە بۆ یارمەتی و کوژاندنەوہ.

هه‌موویان سه‌رسام بووبوون، هه‌موویان واقعیان ورمابوو له‌و کاره‌ساته‌ گرنگه... که‌چی (مهم) خۆی‌ خایاند، نه‌بزووت تا‌ کۆره‌که‌ چۆل‌ بوو. ئیتر له‌ویدا پشوو‌یه‌کی‌ دایه‌وه‌، هۆشی‌ هاته‌وه‌ سه‌رخۆی‌ رووی‌ کرده‌ (زین) و پیتی‌ گوت:

«دیت (تاژدین) چۆن‌ کۆشکه‌که‌ی‌ خۆی‌ سووتاند له‌ پیناو‌ رزگارکردنی‌ ئیمه‌دا؟! ئیتر (زین) به‌خودات ده‌سپێرم... پتییسته‌ بگه‌مه‌ لای‌ ئەوان، تا‌ ئاگره‌که‌یان له‌گه‌لدا بکۆژنمه‌وه‌. تۆیش پتییسته‌ هه‌ر ئیستا نه‌وه‌ستیت زووبه‌زوو خۆت بگه‌ییته‌وه‌ ناو کۆشکه‌که‌تان!...».

پشوو‌یه‌کی‌ سه‌رپیتی:

ئهی‌ مه‌ی‌ به‌خش به‌سیه‌تی ... به‌سیه‌تی... وا ته‌مه‌نم له‌ مه‌رگ‌ نزیک‌ بۆته‌وه‌، که‌چی هه‌شتا هه‌ر به‌سه‌رخۆشییه‌وه‌ خه‌ریکم... ده‌ترسم منبیش وه‌ک (مهم)م لێ‌ بێ. چۆن‌ ئەو (سه‌ردار) دای‌ به‌سه‌ریدا، منبیش سه‌رداری مه‌رگ‌ بدات به‌سه‌رمدا. به‌لام من وه‌کو «مهم»م بۆ نه‌لوی، دۆستێکی‌ چاکه‌ده‌ره‌وه‌ بگات به‌فریامدا و و بمپاریزی و رزگارم بکات...

ئهی‌ مه‌ی‌گێڕ! به‌خودای‌ گه‌وره‌ سوێندت بۆ ده‌خۆم، له‌ ده‌ست ئەم جامی‌ مه‌یی‌ ئەندیشه‌ی‌ پیر درۆیه‌، وه‌رس بووم... که‌واته‌ له‌ لیومی‌ دووربخه‌ره‌وه‌... دووری‌ بخه‌ره‌وه‌... به‌سیه‌تی‌ ئەمه‌نده‌ زرمه‌زلی‌ و جه‌ربه‌زی‌ و هه‌لپه‌هه‌لپ له‌ پیناو‌ بریسکانه‌وه‌ی‌ ئەم سه‌راوه‌دا(*)...

مالۆیران دووری‌ خه‌ره‌وه‌ له‌ ده‌م، پێش ئەمه‌ی‌ قرچه‌ی‌ گه‌رمای‌ هه‌تاوی‌ رۆژ له‌به‌رده‌م بریسکانه‌وه‌ درۆکه‌ی‌ ئەو سه‌رئاوه‌دا بمخا و بمدا به‌زه‌ویدا؛ له‌ویدا له‌ ماندوویتی‌ و تینۆیتی‌ دا له‌ناو بچم... به‌لام... به‌لام پێم بلێ، ئایا له‌ناو شووشه‌کانتدا، شووشه‌ی‌ وات نییه‌، که‌ مه‌یه‌کی‌ تری‌ تێدابی؟... مه‌به‌سم ئەو مه‌یه‌یه‌ که‌ بلێدم بکاته‌وه‌ بۆ باره‌گای‌ به‌رز و پیرۆز و به‌شه‌نگۆشۆخی‌ جوانیی‌ زیندوویشه‌وه‌ سه‌رخۆشم بکات... هه‌روه‌ها له‌م ئەندیشه‌ پڕوپووجه‌ ده‌مه‌مییانه‌ و بریسکه‌ چه‌واشه‌که‌رانه‌یش رزگارم بکات...

ناخ... چه‌ند پتییستیم به‌جامی‌کی‌ مه‌یی‌ وا هه‌یه‌ که‌ له‌ به‌ره‌مه‌ی‌ گیانی‌ پاکه‌وه‌ ده‌ره‌ینرای، ئەو گیانه‌ی‌ که‌ دووربێ له‌ خۆل و تۆزی ئەم جیهانه‌! چه‌ند پتییستیم به‌کاسه‌ مه‌یی‌کی‌ وا هه‌یه‌ که‌ هه‌روه‌ک (تاژدین) به‌مه‌یی‌ دڵسوژی‌ و شنه‌ی‌ چاکه‌دانه‌وه‌، سه‌رخۆشم

(*) سه‌راو = (سه‌راب): به‌و له‌ ده‌لێن که‌ له‌ ده‌شتاییه‌کی‌ چۆل و هۆلدا، له‌ دووروه‌ وه‌ک‌ ئاو ده‌بریسکێته‌وه‌. کاروان وا ده‌زانێ ئاو و که‌چی‌ ئاویش نییه‌، هه‌ر له‌. (وه‌رگێڕ)

بکات، بۆ ئەمه‌ی‌ به‌سه‌ر ئەم بابته‌ی‌ که‌لک‌ په‌رستییه‌دا سه‌ربکه‌وم و، له‌ پیناوی‌ ئەو گیانه‌دا که‌ ریزی‌ لێ‌ ده‌گرم و، ئەو چاکه‌دانه‌وه‌یه‌دا که‌ باوه‌ری‌ پێ‌ ده‌که‌م و ده‌یه‌پرستم، بریسک و هه‌وره‌که‌ی‌ بخه‌مه‌ ژێر پتیمه‌وه‌ و وردوخاشی‌ بکه‌م...

ئهو کۆشکه‌ی‌ تێیدا، شه‌نگۆشۆخیه‌که‌ی‌ و پرشنگدانه‌که‌ی‌ به‌که‌لکی‌ چیم دێ، بریسک و هۆری‌ ته‌ختی‌ نوسته‌که‌م بۆ چیم باشه‌، ئەگه‌ر ئەو گیانه‌ی‌ که‌ دڵم ئاویته‌یه‌تی‌ نزیک‌ بپێته‌وه‌ له‌ کۆژانه‌وه‌ و، نه‌چم رووناکی‌ی‌ ئەو کۆشکه‌ و جوانیی‌ ئەو کۆشکه‌ و که‌لوپه‌ل و ته‌ختی‌ ئەو کۆشکه‌ له‌ پیناو‌ رزگارکردنیدا به‌خت نه‌که‌م؟.

چ زبانی‌ک به‌من ده‌گات له‌و گرپه‌ ئاگره‌ی‌ که‌ چوارلای‌ گرتووم، ئەگه‌ر دووربێ له‌ دڵمه‌وه‌ و، بۆ دلیشم فینکی‌ی‌ ئاسووده‌یی‌ و، گه‌نجینه‌ی‌ خۆشه‌ویستی‌ی‌ خۆی‌ به‌جێ‌ به‌ی‌لێ؟...

ئهم بابته‌ ده‌مه‌میی‌یه‌ی‌ که‌ تا سه‌ر نامپێته‌وه‌ بۆ که‌س، چه‌ند به‌نرخ‌ی‌ لێ‌ دێ له‌ دڵدا و، چه‌ند خۆشی‌ به‌ده‌روون ده‌گه‌یی‌نی، کاتی‌ که‌ ده‌هینری‌ و له‌پیناو‌ واتای‌ به‌رز و پیرۆز و نه‌مردا به‌خت ده‌کری‌. هه‌ر ئەو بابته‌یش چه‌ند بێ‌ نرخ‌ ده‌بێ له‌ ده‌ستدا و، چه‌ند سووک و نه‌نگ ده‌بێ له‌سه‌ر زه‌ویدا، کاتی‌ که‌ له‌ خۆی‌ بایی‌ ده‌بێ و، لووتبه‌رز ده‌کاته‌وه‌، خۆی‌ بخاته‌ جێگه‌ی‌ (مانه‌وه‌) و (نه‌مردن)ه‌وه‌؟!...

په‌یدا‌بوونه‌وه‌ی‌ ئازاره‌وه‌

خونکاری‌ دلداری‌، هه‌رگیز وانه‌بووه‌ که‌ له‌ پشت په‌رده‌ی‌ پانوپۆر و شوپه‌وه‌، یاخود له‌ په‌نای‌ دیواره‌وه‌، له‌سه‌ر ته‌ختی‌ دڵان‌ دابنیشی‌. هه‌رچه‌ندی‌ خۆی‌ بشاریته‌وه‌ له‌ چاوان و گوتیان، هه‌ر چۆنی‌ خۆی‌ په‌نا بدات له‌ هه‌مووان، دوا‌یی‌ هه‌ر په‌رده‌ و مه‌رده‌ ده‌درێ و به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه‌ خۆی‌ ده‌رده‌خات له‌ پێش‌ چاوی‌ که‌ساندا، دوا‌یی‌ هه‌ر ده‌سه‌لانی‌ خۆی‌ پێشان ده‌دات و خۆی‌ ئاشکرا ده‌کات له‌ هه‌مووان، بێ‌ ئەمه‌ی‌ گوێ‌ بداته‌ په‌سندکردنی‌ ئەم و ئەو، یاخود په‌سند نه‌کردن و توورپه‌ییان...

(مهم) و (زین)یش توانییان تا ماوه‌یه‌ک‌ رازی‌ دلداری‌ی‌ خۆیان له‌م و له‌و بشارنه‌وه‌، توانییان هێز و ده‌سه‌لاتی‌ خونکاری‌ دلداری‌، که‌ دله‌قانه‌ کاری‌ له‌ دلی‌ هه‌ردووکیان کردبوو، لای‌ که‌س ئاشکرای نه‌که‌ن. به‌لام ئەم خۆراگرتن و به‌رگه‌گرتنه‌یان تا سه‌ر نه‌یخایاند... زۆری‌ پێنه‌چوو، ئەو په‌رده‌یه‌ی‌ که‌ دلی‌ هه‌ردووکیانی‌ شارده‌بووه‌وه‌، درپا، فرمی‌سکه‌کانیان له‌به‌ر چاوی‌ هه‌مووان ده‌رژا و گلۆر ده‌بووه‌وه‌. ئیتر دلداری‌یه‌که‌یان که‌وته‌ سه‌ر زمانی‌ ئەم و ئەو. چیرۆکی‌ ئەو خۆشه‌ویستییه‌ بووبوو به‌ئاوازی‌کی‌ کاریگه‌ر،

دەگەشتە ھەموو شوپنیک دەکوو تە بەرگوئی گەورەکان و دەس و پێوەندەکانیان. ئنجا بەند و باوی ھەلبەستراو دەخراپە شوپن ئەو دوو بەسەزمانە داوین پاکانە، کە لەو دلدارییە ھێچیان دەسگێر نەبوو، رەنج و ئازار و خەموخەفەت و ژەھری درۆ و قسەى دروستکراو نەبێ. ئەم دەنگویاسە بە «بەکر» یش گەشتەو!... ئەم چەپەلێ بەدخووە، کە ئەو دەنگە کەوتە بەرگوئی، ئیتر دەستی کرد بەلپرسین و لیکۆلینەوێ تا گەشتە بنبویناوانی. ئیتر ھەر ئەوئەندەى بەسبوو، کە رۆژتیک لە رۆژان ھەلی بۆ ھەلکەوت، ھەرچی لەم و لەو بیستبوو، ھەرچی لەم کۆر و لەو کۆمەلێ کۆکردبوو، پاكی گێراپەو بۆ سەردار!!

سەردار یش شیتییەکەى لێ ورووژا. ئای لە دەست شیتیی سەردارانیش کە دەورووژین! خوین لە دەمارەکانی لەشیدا گری سەند. چاوەکانیشی بەجۆزیکى وا داگیرسان و پڕشنگى توورەییان لێ دەھاتە دەرەو، دەتگوت ھا ئیستا، ھا کاتیکى تر ھەموو لایەکی خۆى دەسووتین. لەو شۆینەشدا ھەر خۆى و ئەو بەدکارە پیسەى لێ بوو، ھەستایە سەرپێ و دەستى کرد بەھاتوچۆکردن لە داخى ئەو قسەى. گەلێک بیری خراپ و نەگرسانە و سامناکیش بەمیشکە پڕ لە ئاگرەکیدە دەھات. جارى وا ھەبوو، دەبوست، ھەر ئەو کاتە بڕوا و ھەلمەت بەریتە سەر (مەم) بەتەنیاى، کەللەى بیەپینى، پاشان بگەپتەو جیتی خۆى بەئەسپایى، نەھێلێ کەس پیتی بزانی. جارى وایش ھەبوو شیتییەکەى پالێ پێوە دەنا کە شەرپیکى خۆتەرپێژانە لەگەڵ (مەم) و (تاژدین) و کەسوکارباندا ھەلبگیرسین. بەلام لە دواییدا، ئەوێ بێرکەوتەو کە ئەمەى ئەو دەنگویاسەى بۆ ھیناوە، پەردە دارپیکى سووک و دووزمانە. ئەو ھەلناگرێ کە ماوەى بدات بەوجۆرە بیورووژینى، تا لە کەینەوبەینەى ئەو دلدارییە دەکوڵیتەو و لیتی تێ دەگات. لەبەرئەو، بەچاویکی پشم و قین و توورەییەو، لیتی مۆر بوو و، بەتوندوتیژیەکەو تیبى خورپى، گوتی: «ئەى زۆلێ نارەسەن! وا دیارە بەچاوە ئەندازى خوین رشتن زۆر دلخۆش دەبێ!... بەلام ئەو بەزانە ئەگەر بەلگەى کى راستەقینە نەھینیتەو لەسەر راستى قسەکەت، خوینی خۆت نەبێ، خوینی کەس نارژیت!...».

(بەکر) کە ئەوێ بیست، کەمێک دەموچاوی گرتبوو. لەو ھەرەشەى شەژا و سەرى لێ تیکچوو. پاشان ھاتەو سەرخۆى و پیتی گوت:

«بۆ دەرخستنى راستى قسەکەم، گەورەى خۆم دەتوانی (مەم) بانگ بکاتە لای خۆى و، گرەویکی یاری (شەرنج) ی لەگەڵدا بکات، کە خۆى پێوە ھەلدەکیشتى بام یارییەکەى لە ناوەند (مەم) و گەورەى خۆمدا لەسەر ئەو بێ، کە ئەو دۆراندی

ھەرشتى یاریکەرەکەى تر بیخوای و بەئاواتیەو بێ، بۆ پەیدا بکات و بۆ بەینیتە دى. ئەویش ئەوساکە ناچار دەبێ، ناو دلێ خۆى دەریخات و دلدارییشی لەگەڵ «زین» ی کچە شادا ئاشکرا بکات. لەمەدا ئەو سەر بکەوێ یان سەرنەکەوێ، جیاوازی نییە. کە گەورەى خۆم ئەوێ لێ پرسى: ناچار دەبێ دەرى بخات».

سەردار ئەم بیرەى بەدەلدا چوو. زۆرى پێنەچوو، دەس و پێوەندەکانى خۆى بانگ کرد و فەرمانى پێدان کە ھۆلە گەورەکە رێک بخەن، بۆ ئەمەى لە ئیوارەى ئەو رۆژەو دەست بکری بەراباردنیکى خۆش لەویدا، کە ھەموو لەو کاتەدا ھەندى لە دەس و پێوەندەکانیشى نارد بەدواى (مەم) دا، کە بێتە ئەوێ و خۆى ئامادە بکات، کە ئەو ئیوارەى لەگەڵ سەرداردا، لەو کۆشکەدا رابوو...

سەردار دەستى کرد بەچاوەروان کردنى (مەم). دلێ پڕ لە داخ بوو. ئەوئەندەى نەماو کە بسووتی. خوینیش سەرى گەرم کردبوو. یەجگار بەپەرۆشەو بوو کە ئەو راستییە دەریخات! راستى ئەو دلدارییەى کە (بەکر) بۆ گێراپەو، بۆ ئەمەى پاش ئەو، بەشینی و بەئارەزووى خۆى، داخى دلێ خۆى پێ برپێژ.

ئىوارە ھات. ھەرەکە سەردار خۆى و یستبووى کۆرەکەى بۆ ئامادە کرا. میتى شەترەنجەکە، کە بەزیر دارپێژابوو، لە ناوەراستى ھۆلەکەدا دانرابوو. بەردە بەنرخە بى ھاوتاکانیشى کە لە ددانى فیل دروستکراوون، لەسەر میتزەکە رێز کرابوون. ھۆلەکە پڕبوو لە ھاوێ و کەسوکار و پیاوەکانى سەردار. تەنیا (تاژدین) و ھەردوو براکەى نەھاتبوونە ئەوێ. سەردار بەئارەزووى بانگى نەکردبوون. ھەر چوارلایشیان بەنۆکەر و پاسەوان و دەس و پێوەند تەنرابوو. ھەموویان بەپێوە وەستابوون. بەرپێز، چاکترین بەرگیان پۆشى بوو، تەواترین چەکیشیان لە خۆیان داو.

پاشان سەردار ھاتە ژوورەو... کۆرەکە ھەموو ھەستانە سەرپێ. ئەویش ملی نا بۆ ئەو تەختەى لە سنگى کۆرەکەدا بۆ دانرابوو. ئنجا دانیش. دانیشتوان ھەموو بێدەنگ بوون. ئەویش بەشینی و سامیکەو چاوی بەھەموویاندا گێرا، تا چاوی کەوت بە (مەم). ئنجا سەرپیکى بۆ (مەم) درپێ کرد و پالێ دایەو بەلایەکی تەختەکەدا، پیتی گوت:

«وامان بیستوو خۆت وا دەتوانیت کە لە یاری شەترەنجدا زۆر شارەزایت دەتوانیت ئیمشەو ئەو شارەزاییەى خۆتمان پێشان بدەیت. دەست بکەیت بەزۆرانبازی و خەبات لەبەرچاوماندا؟».

«مەم» یش لە شیوەی قسەکانی سەردار، کە ڕەقیی تێدابوو سەرسام ما... بەهێواشییەکیوە وەرانی دایەو گوتی:

«هیچ ڕۆژتیک لەبەردەم گەورەیی خۆمدا، بەو شارەزایییەو نەنازیوم، بەلام ئەگەر گەورەیی خۆم فەرمان بدات، ئامادەم لەبەردەستدا، چی بفرموی وا دەکەم.»

سەردار یش هەستا و چوو سەر میزی شەترەنجەکە، پەنجەیی بۆ کیشا و پیتی گوت: «هەر دەبێ هەستیت. چونکە ئێمەشەو من و تۆ شەرتیکمان لە ناوەنددا هەیە، پێویستە پێتە کۆری جەنگەو!...»

(مەم) یش هەستا و چوو سەر میزەکە... لە دڵیدا ترسیکی کرد. بەرامبەر سەردار دانیششت، میزەکە کەوتە ناوەند هەردووکیانەو، پێش ئەمەیی دەست بکەن بە یاریکردن، سەردار پیتی گوت:

«مەرج لە ناوەند ئێمە و تۆدا ئەوێ، هەرکەسێ سێ جاری دۆراند، دەبێ هەرچی سەرکەوتوو داوای بکات و ئاواتی بۆ بخوازیت، بۆی جێبەجێ بکات و بۆی پەیدا بکات.»

لە کۆرەدا لاوتیک دانیشتیوو ناوی (کرکون) (*) بوو. ئەم کۆرە کۆری سەردار بوو. بەدڵ (مەم) ی خۆش دەوێست. لەوێش ئاگاداریبوو کە لە ناوەند (مەم) و (زین) ی پووریدا دڵداری هەبوو. تۆزی لەوێش ئاگاداریبوو، کە باوکی رقی لە «مەم» بوو. دەترسا لەوێش، کە لە دواویی ئەو کۆرەدا شتیکی بەسەر (مەم) دا بێت، لە کۆشکەکی خۆی دەریاز کرد و، بەهەلەداوان خۆی گەیانده (تاژدین)، کەینەو بەینەکی تیگەیانده؛ بۆ ئەمەیی بگاتە فریای (مەم)، ئەوێ شتیکی بەسەر بێ. سەبارەت بەخزمایەتی و نزیکییەکی لە سەردار، لیتی بپاریتەو و، ماوەی ئەوێ نەدات کە ئازاری (مەم) بدات.

چەند تاوتیکی پێ چوو (تاژدین) و، (چەکو) و (عارف) ی براکانی گەشتە کۆرەکی و، سەرنجیان دەدا لە ئەنجامی ئەو کۆرە...

«مەم» دووجار یارییەکی لەسەر دار بردهو. دەستیشیان کردووە بە یاریی سێهەم. سەردار سەری سوپامبوو لە شارەزایی و هونەرمەندی (مەم) لە یارییەکیدا. لەو کاتەدا کە (مەم) هەموو هۆشی خستبوو سەر یارییەکی، ڕۆشنایی و گەشییەکی ئاشکرا، لە دەموچاوییدا دەبینرا، کە ئەنجامی هبوا و خۆشیی ناو دلی بوو. کەچی (بەکر)، کە لە

(*) راستیی ئەم ناو: (گورگین) ه. (وەرگێڕ)

دوورەو سەیری دەکرد، بەپەرۆشەو بیری لەو دەکردو، کە فیلتیک بدۆزیتەو بۆ (مەم)، سەری لی تیک بدات و نەهیتلی ئەمجارەیش بەسەر سەرداردا سەربکەو. چونکە سەربکەوتنی «مەم» بەسەر سەرداردا، ئەوێ لی پەیدا دەبوو، کە سەردار پەیمانی خۆی لەگەڵ ئەویدا بەجێ بهێتی. واتا (زین) ی لی مارە بکات!

لەو کاتەدا (بەکر) چاوی کەوت بە (زین) و کچەکانی تری ناو کۆشکەکی، لەبەر پەنجەرییەکیدا وەستابوون، کە لە دیواری ژوورووی هۆلەکیوە دەپروانی بەسەر پشتی (مەم) دا. بەپەرۆشەو سەیری یارییەکییان دەکرد. (بەکر) یش پرووی کردە سەردار پیتی گوت:

«دەبوو گەورەیی خۆم، هەموو جارێک جینگەیی خۆی بگۆریایەو، لەگەڵ بەرامبەرەکییدا. دەستووری یاری وایە، کە ئەوێ گوت هەردوو یاریکەر هەلسان و جینگەیی خۆیان گۆرییەو، بێ ئەمەیی پەیی بەرن بەو فیلەکی (بەکر) لیتی کردبوون... هەرچەند تاوتیکی پێچوو، لەپەر «مەم» چاوتیکی هەلیری و سەیریکی دیواری ژوورووی هۆلەکی کرد، کە بەرامبەری دانیشتیوو. لەپەر «زین» ی کەوتە بەرچاو، کە وەستابوو سەیری کرد. ئیتر لەوێ سەری لی تیکچوو. هەرچەندی دەکرد و تی دەکۆشا بۆ ئەدەکرا هۆشی خۆی کۆبکاتەو و، بیخاتە سەر یارییەکی، بۆ ئەمەیی بەسەر (سەردار) دا سەربکەو. چاوەکانی هەر بەپەنجەرییەکی بەرامبەرەوێ خەریک بوو، بێ لیکدانەو بەردی سەرباز و سوارەکانی دەبزواند. جاری وا هەبوو، بۆ سەربازتیک ئەسپتیک دەدۆراند. جاری وایش هەبوو فیل و کاربەدەستی تیکەل و پیکەل دەکرد. ئەنجامیش بەو گەشت کە سەردار پێنج جار لەسەر یەک یارییەکی لی بردهو!... یارییەکییش بەو دواویی هات!...»

ئنجای سەردار هاتەو جیتی خۆی. «مەم» یش شەرم و ئابوو گرتی. سەردار سەیریکی (مەم) ی کرد و پیتی گوت:

«ئێی مەم!... مەرجەکت لەبیرچوو؟»

(مەم) یش، هەستەکانی دابەش بوو بوو بەسەر توورەیی و شەرمدا. توورەیی لەو فرۆفیلەکی کە لیتی کرا و تیتی گەشت. شەرمیش لەوێ کە یارییەکی دۆراند وەرانی سەرداری دایەو و پیتی گوت:

«نە... گەورەم، لەبیرم نەچوو. چی دەفرمویت ئامادەم بەجیتی بهێتم!»

(سەردار) یش پیتی گوت:

«خۆت دهیزانیت، ئیمه داوای سامانت لئ ناکهین پیتی دهولمه‌مند بین... داوای سایه و پایه‌یشت لئ ناکهین پیتی گه‌وره بین... ئەوی ده‌مانه‌وئ: زانیی رازی دلته... که‌واته چی له دلته هه‌یه پیمان بلتی... پیمان بلتی دلداریت له‌گه‌ل کیدا هه‌یه...؟ بۆ کێ به‌هیوایت که بیته‌هاوسه‌رت؟ تا ئە‌گه‌ر سه‌رنج‌مان لیدا و زانی‌مان بۆ تۆ ده‌شتی لیت ماره‌ بکری، خه‌ریک بین شادمانت بکه‌ین به‌پینگه‌یشتنی».

«مه‌م» یش هه‌ندیک بیرى لئ کرده‌وه. وه‌ک بیه‌وئ واتای ئەو وشانه‌ لیک بداته‌وه که دران به‌گویتدا، وابوو. (به‌کر) یش ئەو بیه‌کردنه‌وه‌یه‌ی (مه‌م) ی به‌هه‌ل زانی، هه‌لئ دایه‌وه، گوتی:

«گه‌وره‌ی خۆم: وا درده‌که‌وئ (مه‌م) شه‌رم ده‌کات له‌وه‌ی ناوی دلخوازه‌که‌ی خۆیت لئ ئاشکرا بکات. چونکه‌ من جارێکیان دلخوازه‌که‌یم چاوپنکه‌وتوه‌وه. بۆم درکه‌وتوه‌وه که نه‌یزه‌کیکی ناشیرین و به‌دفعه‌سائه، ره‌ش و که‌موکوپداره، ئەویش شه‌رم ده‌کات که ناوی به‌یتنی له‌ کۆری سه‌رداردا!...»

ئەم قسه‌یه (مه‌م) ی ورووژاند، ده‌ماری مه‌ردابه‌تیی بزواند، هه‌ستی سه‌ربلندی و گه‌وره‌یی تیدا بووژانده‌وه. توانج و پلاره‌که‌ هۆشی له‌سه‌ر لا‌برد. ئەوه‌ی له‌بیرچوووه‌وه که له‌به‌رده‌م سه‌ردار دایه، یان له‌ناو کۆمه‌لیک پیاوان دایه، تووره‌ بوو و راپه‌ری له (به‌کر)، پیتی گوت:

«به‌خودای گه‌وره سویتند ده‌خۆم، درۆت کرد، زۆلئ ریسوا. ئەو که‌نه‌یزه‌که‌ی تۆ ناوونیشانته‌ه‌لدا، هاوتای که‌س نییه، هاوتای سه‌رنشوست و نه‌نگیکی وه‌ک خۆت نه‌بی. به‌لام ئەو که‌ه‌ی دلئ منی پیداجوو، پایه‌بلنده، له‌ جوانیدا مانگ نایگاتئ، له‌ شوخه‌نگیدا رۆژ هاوتای ناوه‌ستیتته‌وه، له‌ هه‌موو که‌س ره‌سه‌نتره، که‌س له‌م خاکه‌دا، له‌ نه‌ژادیدا په‌نجه له‌ په‌نجه‌ی نادات. ته‌واوترین ئافره‌تیشه که ده‌ستی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره، خودا، دروستی کردبێ... ئەو که‌ه... ئەو که‌هیش شاه‌ کچی (جزیره)ه!...».

هیشتا به‌ته‌واوه‌تی ئەم قسه‌یه‌ی له‌ ده‌م نه‌هاتبوو ده‌روه، (سه‌ردار)، قسه‌که‌ی پێ بری و، به‌توره‌یه‌یه‌که‌وه لیتی راپه‌ری و، پیتی گوت:

«که‌واته له‌به‌رئه‌وه‌یه، که شه‌رم له‌ خۆت ناکه‌یت و، ده‌ستدریژی ده‌که‌یت بۆ ئەو جیگایه و، دلداریی تیدا ده‌که‌یت و، له‌به‌ر بێ شه‌رمیی خۆبشت ئەم کۆشکه‌م لئ پیس ده‌که‌یت!...».

پاش ئەوه‌ رووی کرده‌ پاسه‌وانه‌کانی به‌ر ده‌رگا‌کان و تیی خورپن، گوتی:

«له‌ پاش ئەم که‌تنه، چاوه‌روانیی چی ده‌که‌ن، وه‌ستان؟! بۆ ئەو که‌لله‌یه‌ ناپه‌رین که زمانی وا درێژی پتویه؟! کاتی ئەوه‌ هاتوه‌وه که که‌سانی تریش په‌ندی لئ وه‌ر‌بگرن!».

پیش ئەمه‌ی پاسه‌وانه‌کان په‌لاماری «مه‌م» بدن، له‌ ناوه‌راستی کۆره‌که‌وه‌ سێ که‌س راپه‌ری!... هه‌رسیکیان پاله‌وان بوون. هه‌رسیکیان رابوون، هه‌ریه‌که‌یشیان خاوه‌نی ناوچه‌وانی بلند و ده‌ست و بازووی شیرانه‌ بوو!... هه‌ریه‌که‌یشیان خه‌نجه‌ریکی له‌ ده‌ستدا بوو، ئاگری لئ ده‌وه‌شایه‌وه. ناو‌نجیه‌که‌یان که (تازدین) بوو، هاته‌ پیشه‌وه و، وه‌ک هه‌ور گرماندی به‌سه‌ر ئەو بالبازانه‌دا که خه‌ریکبوون په‌لاماری «مه‌م» بدن، تیی خورپن، گوتی:

«ناکه‌س به‌چه‌ینه! بچه‌وه جیی خۆتان! ئیوه نه‌ شیتن، نه‌ سه‌رخۆشن، شاره‌زای ده‌ست و بازووی ئیمه نه‌ین! وا دیاره ئەوه‌تان له‌بیرچۆته‌وه، که چیتان به‌سه‌ر ده‌هینین!... دوور نییه به‌گه‌نه (مه‌م). به‌لام کاتیکی ده‌یگه‌نئ که خۆتیی ئیوه شه‌پۆل بدات به‌ملاو به‌ولایدا و، به‌سه‌دان له‌ خۆتان بکه‌ن به‌پرده به‌سه‌ر لاشه‌یاندا برۆن تا ده‌یگه‌نئ!».

پاشان سه‌ری وه‌رگێرا بۆ لای سه‌رداره‌وه و، به‌تیلا‌یه‌یه‌کی چاوه‌وه سه‌یریکی کرد و پیتی گوت:

«به‌لام گه‌وره‌ی خۆمان سه‌ردار، ئاره‌زووی خۆیه‌تی، هه‌رچی ده‌وئ ده‌توانئ به‌ده‌ستی خۆی بیکات... چونکه‌ ئیمه ده‌ست به‌ستراوی پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یی ئەوین. جوان نییه بۆ ئیمه پیتی لئ نه‌نێین!».

پاشان بێده‌نگ بوو... ئەوانی تریش هه‌موو بێده‌نگ بوون... پاسه‌وانه‌کانیش له‌ جیی خۆیاندا ره‌ق راوه‌ستا‌بوون، ته‌ماشای ده‌می سه‌رداریان ده‌کرد... له‌ پاش تاویک، سه‌ردار خۆی هه‌ستا و به‌ده‌ستی خۆی که‌له‌بچه‌ی کرده‌ ده‌ستی (مه‌م) وه‌ و فه‌رمانی دا بیبه‌ن بۆ به‌ندیخانه!... (تازدین) و براکانیشی ئەوه‌یان ئەوه‌نده پێ ناخۆش بوو، وه‌ک تیریک له‌ جه‌رگیان درابئ وابوو. به‌لام به‌ناچاری بێده‌نگییان به‌باشتر زانی. چونکه‌ ئەوه‌ کارێکی په‌سند و ژیرانه نه‌بوو که له‌وه به‌ولاوه زۆره‌ملئ له‌گه‌ل سه‌رداردا بکه‌ن، به‌تاییه‌تی له‌پاش ئەوه‌ی که له‌ برپاره‌که‌ی خۆی هاته‌ خواوه‌وه، له‌ کوشتنیه‌وه گه‌یاندیه به‌ندی کردنی. وایان به‌باش زانی که تکای به‌خشینی مه‌م، بخه‌نه‌ پاشتر، بۆ کاتیکی که سه‌ردار که‌می‌ک سارد بوویته‌وه و، پشم و قینیشی که‌متر له‌ دلدا مابئ.

پاشان کۆره‌که‌ بلایه‌یان لئ کرد. به‌ماتی و بێده‌نگیه‌وه هه‌رکه‌سه گه‌راپه‌وه بۆ جیگای خۆی. «مه‌م» یش له‌ رێگا‌دا بوو، ده‌برا بۆ به‌ندیخانه، که به‌خێته‌ زیندانه‌وه!

پاکیی گیان

ئەو بەندیخانەییەکی «مەم» ی بۆ برا، بەندیخانەییەکی ئاسایی نەبوو. لە راستیدا زیندانێک بوو، وەک ئەشکەوت، چوو بوو ناخی زەویە. لە سەرەوە تەنگ بوو. بەلام لە خوارەوە فراوان بوو. لە هیچ لایەکیەوه پرووناکیی جیهان، یاخود پرووناکیی پۆژی تێنەدەکەوت، تەنیا لە کونیکیەوه نەبێ، کە لە تەوقەسەری زیندانەکەوه بوو، ئەویش بۆ هەموو شتێک بەکار دەهێنرا: هەم دەرگا بوو، هەم پەنجەرە بوو، هەم جێگای پرووناکی بوو!... (مەم) یش خرایە بن ئەو زیندانەوه، کە چۆل و هۆل و، تاریک و نووتەک بوو، کەسیشی تێدا نەبوو. تاریکیی دایگرت و بەرچاوی گرت. هیچ شتێکی نەدەدی، بەچاو، ئەو تارمایی و پەشاییانە نەبێ کە ئەملاو ئەولایان لێ گرتبوون. لەناو ئەو تاریکییە بێدەنگ و سەنگەدا، کەمێک ماتی گرتی و لە جێی خۆی هەندێک سست بوو. پاشان، هێواش هێواش هەنگاوی نا، خۆی دەپاراست، کە لە شتی خراپ نەکەوێ، هەر دەستی لە بایەکە دەکەوت، تا گەیشته لای دیواری زیندانەکە و دەستی لێی کەوت. لەوێدا وەستا و پالێ پێوە دایەوه. ئنجا لە دەروونی هەناسە ساردییەوه، بەشەپۆل بێرەویریەکانی هاتنە دەرەوە، لە داخندا دەینالاند... تافی لاوینییه تەر و تازەکی خۆی بێرکەوتەوه، لەگەڵ هێز و توانایی و بەچنگی و سەربلندییەکی دا... ئەو کاتە ی خۆی و (تازدین) لە کامەرانتەری کەس دەژمێران. ئەم بازارانەیان هەر بەبیریشدا نەدەهات. پاشان کاتی پەیدا بوونی ئەم هەناسە ساردییە بێرکەوتەوه لە دلیدا، ئەو پۆژی بێرکەوتەوه کە پێبوو لە خۆشی و شادمانی، پۆژی نەورۆز، کە خۆی و (تازدین) پێکەوه ئەو پۆژیان زۆر بەخۆشییەوه رابوارد. ئەو بوو لە ئیوارە ی ئەو پۆژەدا تووشی ئەو سەرخۆشییە هاتن کە لەو پێش لێی دواين... هەر وەها ئەو بازار و ئاواتانە بێرکەوتەوه کە لەناو دەروونیدا پەیدا بوون و، گەورەبوون و، پێگەیشن، بەتایبەتی لە کاتی بەزم و شایی (تازدین) و شەوانی زاواپەتیی دا، کە خەریکبوون گەشەیان دەکرد و بەریان دەدا.

ئەو بوو دلی خۆی بەوه خۆش دەکرد، کە ئەویش وەک (تازدین) بەکامی دلی خۆی دەگات و، بووکی بۆ دیتە مالهە و، شایی و ئاهەنگی بۆ دەکرێ... پاشان ئەویشی بێرکەوتەوه، کە چۆن دلی شکیتر و سەرنەکەوت لە ئاواتەکیدا... کە چۆن کەسیک نەبوو بەزەیی پێدا بێتەوه و، دەستی بەداتە پالێ. پاشان ئەو شەوانە ی هێنایەوه پێش چاوی خۆی کە تا بەیانی، لە گوێ ئاوی (دەجلە) دا هەناسە ساردی هەڵدەکیشا و، فرمیسکی خۆتینی دەپشت. کەسیک لەوێ نەبوو، بێبێنی، یاخود خەمی بخوات. ئەو

فرمیسکەنەیش کە چاوەکانی بریندار دەکرد و، ئەو بنار شاخ و گردانە ی پێ ئاو دەدا، چاوی کەسیکی تری نەدی کە بەفرمیسک هەلپشتنیک دلخۆشیی بداتەوه!...

پاشان ئەو چەند کاتە خۆشانە ی بێرکەوتەوه، کە لە هەموو جیهاندا هەر ئەو چەند کاتە ی بەخۆشییەوه رابوارد بوو، کە هەر کزەبای فینک و گۆلەکان ئاگیان لەو و لە «زین» بوو بوو... پاشان ئەو هاتەوه پێش چاوی کە چۆن تاریکیی دلی داگیرکەرەوه و، هەموو جۆرە ئازاریکی تووش بوو، کە چارەنووس بۆی دانابوو!... زۆرداری ئەم و ئەو بێرکەوتەوه، کە بێ ئەمە ی سووچ و گوناھێکی هەبێ، لێیان دەکرد؛ وەک بەند و باو و قسە هەلبەستراوەکانیان، کە بۆیان دروست دەکرد، وەک تیزکردنیان بەئازار و فرمیسکەکانی، کە پێیان رادەبوارد. وەک ئەو داوی بۆیان دەنایەوه، لە پێگای کامەرانییدا، بۆ ئەمە ی بەفروفتل و ناپاکی لەناوی بێن... دوا ی ئەو هاتەوه بێر، کە سەردار بەم جۆرە قینی لێ هەلگرتبوو، لەم شێوەیەیشدا داخی دلی خۆی پێ پەشتبوو... سەردار بەو نەندەیش وازی لێ نەهێنا کە لە هەناسە ساردی و پەنجەرەیی خۆیدا بێنیتەوه، ئەو ئازادییەشی لێ سەندەوه، کە جار بەجاریک دەتوانی سەری خۆی هەلبگرێ و، بەناو دەروەشتدا بگەرێ، بۆ ئەمە ی بەچاوی ئەندازەکانی سروشت کەمێک خەموخەفەت لە دلی خۆی دەربکات. چونکە هەر ئەو ی بۆ ما بوو، کە لەگەڵ هەموواندا تێر سەیری بکات و، تەواو خۆشییە ی لێ وەرگرێ. سەردار هیچی بۆ نەهێشتەوه، ئەم تاریکییە نەبێ، تا کەس نەبێنێ، تا هیچ شتێک لەوانە نەبێنێ. هەر ئەویشی بۆ هێشتەوه، کە لەم زیندانە چۆل و هۆلەدا، بەتەنایی بێنیتەوه، تا هیچ ئارام و سەرەوتێک بەدلی نەگات!...

ئێتر هەر ئەو نەندە ئەو کارەساتانە ی هێنایەوه یاد ی خۆی، دلی بەخۆی سووتا، بەزەیی بەخۆیدا هاتەوه، دایە پرمە ی گریان و، بەفرمیسکەکانی خۆی زەویی زیندانەکی تەر کرد. فرمیسکەکانی سوێر و خۆناوی بوون. گریانەکی ناسۆر و پێ ئازار بوو. دەگریا بۆ ئەو تەمەنە ی خۆی کە لە دەستی چوو بوو. بۆ ئەو هیواپە ی ک بپرا و نەما، بۆ ئەو دلە خۆناویە ی کە پێیان پێدا نا.

پاشان ئاوریکی بەملاو بەولای خۆیدا دایەوه، ئەم پەر و ئەوپەری زیندانەکە و دیوارە پەشەکانی بۆ دەهێنرا. چاوی کەوت بەزەویەکی ناو زیندانەکە. هەمووی وشک و برنگ و خۆل بوو. هیچ شتێکیشی تێدا نەبوو کە پالێ پێدا بداتەوه، سەکۆبەکی بچوکی لە قور دروستکراو نەبێ، کە لە سووچێکی زیندانەکەدا دروست کرابوو. ئەویش پارچە بەرەیهکی شۆپوێ و رزبوی درابوو بەسەردا.

چاوه پر فرمیتسکه کانی گیترا به ناو هه موولایه کی زیندانه که دا. وهک بگهړې بۆ شتیتیک که خوشه ویستی و به زهیی پیتدا هاتنه وهی تیتدا بیینی وابوو. ئه ویش هه ر بۆ ئه مه ی که بییات به هاودلئ خوی و، هۆگری بیئ و، خه موخه فه تی خوی بۆ هه لېرېتئ. به لام زیندانه ره شه که، پارچه یه کی که پولال بو، نه گویتی ده گرت له دنگ، نه له شین و گریانیش تیتده گه یشت... ئیتر هه موو هیوایه کی له خوشیی جیهان بری. هیچ ده ره تانیکی بۆ نه مایه وه رووی تن بکات خودا نه بی... ئه و خودایه ی که هه ر خۆبه تی، به ته نیا، په نای خه فه تباران و، هه ناسه ساردان و، زۆر لیکراوان بی.

(مه م) یش سه ری بلند کرده وه و، چاوی هه لېری بۆ ئاسمان. هه رچی نازار و فرمیتسکیکی هه بوو، له دل و چاویدا، ئاراسته ی ئه ویتی کردن، و گوئی: «خودای گه وره و بلند! چاوت لیم نییه ؟

»چاوت لیم نییه - که به نده یه کی بیتچاره ی وهک من - چۆن له ناو ئه م هه موو ئیش و نازارانه دا ده تلیتته وه، که له وه زیدا نییه له وه زۆرتر به رگه ی بگرت؟! خودای گه وره، به نده کانی تۆ که له سه ر زه وی دان، به زه بییان به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی مندا نه هاته وه، هه ره ک خۆت ده بیینی برینه کانی شمیان له ناو خۆل و تۆزدا پلی شانده وه... ته نانه ت له و پیتخۆره یش به شېراویان کردم، که له رتگای له ناو چووندا ئه یکی سکم پیتی بشکئ. خودای گه وره! تۆ به زه ییت پیتدا بیتته وه. به سه ری تۆ سویتند ده خۆم، که له مرۆ به داوه له تۆ نه بی، له که سی تر ناپارپتمه وه، له که سی تر ناپارپتمه وه. فرمیتسکی خۆیشم هه ر له به رده می تۆدا هه لده رپترم بۆ تۆیش نه بی، بۆ که سی تر خۆم ناشکینم.

هه تا چاوه کانی لیک نایه وه و له قسه کانی بووه وه، گیانیکی تازه کرایه وه به به ریدا که له پشت په راسوه کانییه وه ده کشایه وه، هه ر له و گر ئاگره ی ده کرد که رۆشاییه که ی له ناو تاریکییه وه سه ر ده ربخات و، پرشنگ بدات به هه موو لایه کی خۆیدا. ئه و گیانه خشا به سه ر دلیدا، ئارام و سه روتیکی ته واوی پیتبه خشی. ئه و چۆل و هۆلئ و ته نیاییه ییش که تیتدا بوو، گۆراو بوو به گیانیکی پر له شادیی سه یر و سه رسورپه ینه ر.

که ههستی به م شتانه، هه مووی کرد، له ده روونی خوی و، له ده ره وهی خۆیدا دووباره سه ری هه لېرییه وه و، هه ستایه سه ری و، پالئ دایه دیواری زیندانه که وه، دهستی کرده وه به پارانه وه له خودا و گوئی:

«خودای گه وره! له پاش ئه مه ی هه موو بابه ت و ئاواتیکی جیهانیم له ده ست چو رووم کرده ده رگانه ی چاکه و رووخۆشی و گه ورییی تۆ. به سه ری تۆ سویتند ده خۆم، له مرۆ

به داوه له ده رگانه که ی تۆ ناده م، ئه گه ر هه رچی جیهان هه یه بمده نی به خۆی و ئه وه ی له ناوی دایه. بام هه رچی زۆرداره، زۆرم لئ بکات، هه رچی به ندوباو که ره، داوم بۆ بنیتته وه، بام چه ندیان له ده ست دئ و ئاره زوو ده که ن ئاگر له دلّم به ریدن، بام بمخه نه تاریکیی زیندانه وه. بمخه نه ناو کولانه ی درندانه وه. به و گه ورییه ت سویتند ده خۆم، که هه موو ده م سه رمی بۆ ده نوشتیتنمه وه، ئه و شتانه هیچیان کارم لئ ناکه ن و، هیچ هیوایه کیش له دلّم ده رناکه ن... تا به رتبه ری تۆوه گیانم به رتوه بجئ، ئارام به ده روونم یه جگار خۆشه. تا رووناکیی تۆیش له ناو دلّمدا بی، ئه م تاریکییه چاوم ده حه سییتته وه. تا رووی به زه یی پیتدا هاتنه وه و گه ورییی تۆیشم له سه ر بی، نازاردان سه ره وت به دلّم ده دات.

ئه ی وه رپسبوون؟... بۆچ هه رچی جیهان هه یه کۆبییتته وه ده توانئ گیانم وه رس بکات له خۆی!...؟

سویتند ده خۆم به و به ژن و بالاییه که به رتیکوپیتکییه که ی گیانی تالان کردووم... سویتند ده خۆم به و رۆشاییه ی که ئاگر تیتبه رداوم... سویتند ده خۆم به و شۆخوشه نگیه ی که له ژه هر و ده رد به وولاوه هیچی ترم لئی ده ست نه که وتوو... به وانه هه موویان سویتند ده خۆم، که ئه م نازاره ی ده مده ن، هه رچه ندئ و بی که ئارام و به رگه گرتنم پئ نه یلئ، به لام ناتوانئ ئه و هیوایه م له دلّ ده ربکات که بگه م به «زین»، ته نانه ت بشمکۆژن!... چه ند خۆشه به ئاواتی خۆم شادبیم، له ژیر سیته ری تا سه ری تۆدا و، له بن شاهپه ری رووخۆشی تۆدا!...

بۆچی شاد نابم؟... به سه ری تۆ سویتند ده خۆم، ئه ی خودا! که گیانی (من) و (زین)، هه ره ک خۆت ده یزانیت، دوو گیانی پاک و بی تاوانن. له م جیهانه دا هیچیان ده ست نه که وتوو، ئاگره که ی و سه رگه ردانییه که ی نه بی. که واته بۆچ شادمان نابن، که بیته ناو ده رگای خونکاری هه ره گه وری جیهانه وه، خونکاری رووخۆش و شاره زا، خونکاری خاوه ن به زه یی پیتدا هاتنه وه ی به رفراوان، خاوه نی داد و فره یاد بۆ هه مووان...؟

ئای چه ند ئاره زووی ئه و رۆژه ده که م، گه وهرم! که هه ردوو کمان روو ده که یه ده رگانه که ی تۆ. تۆیش به ده ستی گه ورییه ت ئه و فرمیتسکه نه له چاومان ده سرتته وه، که زۆرداران پیتان هه لپشتووین، له باوه شی به زه یی پیتدا هاتنه وه یشتدا، به دلّنیایی و ئاسووده یی و په سندکراوییه وه ده حه سییتته وه».

له گه لّ ئه وه یشتدا که (مه م) په یوه ندیی به که سه وه نه مابوو له ده ره وه و، وه رپسبوون و هه ناسه ساردییش دلّی داگیر کردبوو... له گه لّ ئه وه یشتدا که هیوا ی به که س نه مابوو

دەستىك بداتە بالى، لەناو ئەو زىندانە چۆل و ھۆلە تارىكەدا... بەلام لە پاش ئەو قسانە كە كردى بەرامبەر بەپەرورەدگار، بەرەبەرە ئارامىكى خودايى ھاتە دلپەو، تەنبايىيەكەى لەبەر بردەو، خەموخەفەتەكەى لى كەمكردەو. چونكە ھاودەم و ھاوړىكەى بوو بەخوداى پاكي بى ھاوتا. ئەوئەندەى لە جىھان ھىواى دەبرى و، ئەوئەندەى پشتى لە بابەتى جىھانى دەكرد، ئەوئەندەى پەيوەندى بەخوداى گەورەو، بەھىتر و گەورەترى لى دەھات، ھىوا و ئاواتىشى تەنبا بە دەسپارد. لەبەرئەو زىندانەكەى كرد بەپەرستگايەك، شەو و رۆژ ناوى خوداى تىدا دەبرد، ھەموو دەم ھاواری بۆ دەبرد، لەویدا پەرستەكەى ھەر بۆ ئەو بوو. پاسەوانەكەىشى ھەرچەند دەھاتە ژوورەو، نان و ئاوى بۆ دەھىنا، مەمى دەدى بەپىتو نوێژ دەكات، ياخود بەنووشتانەو و لە خودا دەپارێتەو. لەلایەكەو لەشى دەستى كرد بەلەرى و لاوازی. لەلایەكى ترەو گىبانى دەستى كرد بەتەن سەندن و بەھىز بوون. جا ھەر چەند لەشى دەیدا بەبارىكى و بنىسى و بچووك بوونەو، گىبانىشى دەستى دەدا بە زىندوو بوونەو، بووژانەو، ھىز و ھەرت، «مەم» زۆرتر جىھان و بابەتى جىھانى لەبەر دەچووەو، زۆرترى ھۆگرى خودا و دەستوورى خودايى دەبوو. تا واى لىھات، پەيكەرى لەشەكەى بوو بەبارىيەك بەدەست گىبانىيەو، كە بەئارەزووى خۆى دەیسووراندەو. ھىز و دەسلەلاتى كەرەستەى لەش كزیو، ئىتر ھەناسەدانى گەرم و گەلپەدار فرى نەما بەسەر لەشپەو، ئاگرى دوورپىش وەك جارەن جەرگى نەدەتواندەو. گىبانىشى، بەگەرموگورپىيەكەو، بەپەرۆشى ئەو دەو بوو، كە شتىكى تازەى دەست بكەو. ئەویش برىتى بوو لە بەرەللابوون و ئازادى. بەلام نەك بەرەللابوون و ئازادى لە زىندانەو بۆ جىھانى، بەلكو بەرەللابوون و ئازادى لە چەپەرى لەشەو بۆ ئەو دەشتە پان و فراوانەى كە بۆى ئامادە كرابوو...

رەنجەپۆیى

«زىن» تا ئەوئەندەى «مەم» بەم ئەنجامە گەيشت، دەستى نەشتبوو لە بەختىارى. ھەرچەندە ئازارى دللى زۆربو، بەلام ھىوايەكى گەورەى ھەبوو كە ئەویش وەك «ستى»ى خوشكى بەئاواتى خۆى بگات و بچیتە باخەلى مەمەو. بەلام كە زانى سەردار ئەو جەزەبە گەورەيەى، لەجىاتى كوشتن، پىگەياندووە، ھەرچى ھىوايەك لە دللىدا مابوو بۆ پىك گەيشتن بە (مەم)، لە دللىدا نەما. ئىتر بەندى دللى پچرا و، جەرگى پربو لە خوێن و، ھەناسەى گریان بىناقاقاى گرت بىخەكىنى. ئەو جىھانە گەورەيەى لەبەرچاويدا

بچووك بوو و، تەنگ و تارىك بوو. ھەر وەك ئەو كۆشكە، بەھەموو خۆشپەيەكەو كە تىيدا بوو، رووخاين بەسەريدا و كەوتىتە ژىر گل و دار و پەردووەكەيەو، خەرىك بى بخەكى وابوو. ئىتر واى لىھات، تەنانت ھەستى بەو بايەش نەدەكرد، كە ھەناسەى پى دەدا. دل و دەروونى پربووون لە خەموخەفەت و، ئازار، كە ھەرە كەمەكەيان لەوانەبوو دەروونى بتوتىتەو. جارى وا ھەبوو، خەمى ئەو دەخوارد كە (مەم) چارەنووسى واى لىھات. دەگري بۆ تەنبايى و چۆلەوانىيەكەى لەناو ئەو زىندانە قوولە تارىك و نووتەكەدا... جارى وايش ھەبوو، خەمى ئەو دەخوارد كە (مەم) لەناو ئەو ئازار و دەردى سەريەى خۆيدا وا بزانی كە (زىن) لەناو ئەو كۆشكەدا، بەكامەرانىيەو رادەبوتى، ژيانى پرە لە خۆشى و ئازادى، باكى ھىچ شتىكى نىيە. بىجگە لەو بۆ خۆشى خەفەتى دەخوارد، كەوا بەوجۆرە ھەموو ئاواتىكى لە دەست چوو، ھىچ ھىوايەكىشى نەماو بەدواری ژى خۆى كە بتوانى بەكامى خۆى بگات.

بەلام لە پاش ئەوانە، دووبارە دەكەوتەو شىوون و گریان بۆ دلدارىيەكەى و ئارەزووى پىك شادبوونەكەى لەگەل (مەم)دا، بەجارىك ئاگر لە دللى بەردەبوو. زۆر جارى وايش ھەبوو، لەگەل ئەو ئازارەدا كە ھەيسو، سەرى سوپدەما و سەرسام دەبوو، لە چارەپەشى خۆى، كە بەختە ناھەموارەكەى واى بۆ ھىنا. دەپرسى لە خودا و دەيگوت:

«خوداى گەورە! دەبى لە دواى ئەم ھەموو سەرگەردانىيەو، ئەم ھەموو ھەناسە ساردىيەو، كە بەسەرتدا ھىناوم لە ژياندا، چ ژىرى و كار دروستىيەك ھەبى?... جارىك نەدى ئەم چەرخە بەدللى من سوورابىتەو و بۆ كامەرانىيە من وەرگەرابى?... نەمدى رۆژىك، ئەم جىھانە، بۆ من رۆشن بووتەو!... لە پىش ھەموو شتىكدا ئەو بەسەزمانەت سەرخۆش كرد و فرىت دا بە ئاگرى دلدارىيەو. پاشان ھەر ئەو ئاگرەيشت بەردا بە دللى خۆمەو. دلشمت بە ئازارى گرولپەى ئەو ئاگرى دلدارىيەو ھىشتەو. بۆ تاوێك چرای ناوئەند من و ئەوت داگىرساند، بەلام تا من ئەوم دى و، ئەو منى چاوپىكەوت، تا ئەو دللى پىتو نووساند، من ھۆگرى ئەو بووم، چراكەت لى كوژاندینەو، تارىكىت خستە ناوئەندمانەو. ھەردووكىشمانت لەناو ئاگرى دەروماندا ھىشتەو. بسووتىن، ھەريەكەيشمانت بەجىا، بەتەنبايى ھىشتەو، بەئارەزووى بەيەكەگەيشتن و رەنجەپۆيەو بتلپىنەو. لەبەرچاوى ئىمەدا، ئاھەنگ و زەماوئەندى بووك و زاوايىيە ئەم و ئەوت پىكەينا، كەچى دل و دەروونى ئىمەيشت پر كرد لە ئازار و ھاوار و شىوون و گریان!...

خوداى گەورە! گوناھم چىيە كە وات بەسەر ھىناوم؟ ئەى ئەو بەسەزمانە گوناھى چىيە،

که رهوانه‌ی ئەو زیندانه‌ت کردوو، لەناو تاریکیی ئەو ئەشکەوتە چۆڵ و هۆڵەدا بەدوای ئاواتی خۆیدا بگه‌ڕێ؟! بەلام... من گله‌یی بۆ چ بکه‌م؟... قسه‌ی وا بۆ چ بکه‌م؟... هەر خۆم زوو زانیم که به‌شی من له جیهاندا ئەمه‌یه. له پێش ئیمڕۆشبه‌وه به‌م به‌شه‌ وازم هێناوه. که‌واته ئیمڕۆکه‌یش ده‌بێ هەر پیتی بێده‌نگ بم، پیتی سوپاسگوزاریم.

خودای گه‌وره! بمه‌خشه له گوناهم!... هه‌رچی تۆ پیت به‌خشیوم و بریارت داوه به‌سه‌رمدا، پێم خۆشه و لام په‌سنده‌!...

ئنجای له‌په‌ڕینه‌ی (مه‌م) ده‌هاته پێش چاوی، که له‌ودیو به‌ندیخانه‌که‌یه‌وه، به‌چاویکی کز و روویه‌کی خه‌فه‌تباروه سه‌یری ده‌کرد. خۆشی له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا به‌رله‌لابوو، هاتوچۆی ده‌کرد. ئەو وینه‌یه‌ دلی زۆر ده‌بزواند. هەر له جیگای خۆیه‌وه قسه‌ی بۆ ده‌کرد، ده‌یگوت:

«(مه‌م)! تۆ وا ده‌زانیت که ئەم کۆشکه‌ی منی تێدام، له به‌ندیخانه‌که‌ی تۆ بۆ من ته‌نگتر نییه؟... یان پروناکیی ئەم جیهانه‌ی منی تێدام، له تاریکیی ناو زیندانه‌که‌ی تۆ تاریکتر نییه؟ یان ئەو ناز و جیازی منی تێدام، دلم خۆش ده‌کا و تۆم له‌بیر ده‌باته‌وه؟... نه‌... نه‌به‌خودا، «مه‌م» وا نییه. به‌خودا سوێندت بۆ ده‌خۆم، که تۆ (کا به‌)ی دلی شیت و شه‌یدامی، په‌رستگای گیانی سه‌ر لێشیاوومی. فراوانیی ئەم جیهانه، دلم زۆرتر ته‌نگ ده‌کات. گه‌شی و بریسک و هووپی ئەم کۆشکه‌یش، هه‌چم به‌یر ناخاته‌وه، به‌خت په‌شیی خۆم نه‌بێ. خۆش رابواردنه‌که‌م بریتیه‌یه له‌وه‌هه‌ناسه‌ گه‌رمانه‌ی خه‌ریکن سنگم له‌تویه‌ت ده‌که‌ن... خۆراکیشم ئەو ژه‌هره‌یه که خه‌ریکه‌ جهرگ و هه‌ناوم دا‌پرزێنێ. مه‌یه‌که‌یشم ئەو فرمیسکانه‌یه که خه‌ریکن جهرگم بتوێننه‌وه. خه‌وه‌که‌یشم ئەو «مه‌م»! به‌خودا سوێندت بۆ ده‌خۆم، ئەو بێ هۆشییه‌یه که نه‌شته‌ر ده‌دات له‌ دلم. فرمیسک نا‌هێلتی چاوم لێک بنێم. شوێش نا‌هێلتی هه‌ستم ب‌سره‌وی تا به‌سه‌یمه‌وه...

جا ئەگه‌ر من وابم، ئەو «مه‌م»!، که له‌م کۆشکه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌ژیم، ئەو ده‌بێ تۆ چۆن بژیت له‌ناو ئەو زیندانه‌ تاریک و نووته‌ک و چۆڵ و هۆڵه‌دا؟!...

پێم بلێ، له‌و تاریکییه‌دا، کێ بووه به‌هاوده‌مت؟... کێ بووه به‌هاورازت که سکا‌لای دلی خۆتی بۆ بکه‌یت؟ تۆبه‌ک، که له ئاسمانه‌که‌تدا، ئەسته‌یره‌که‌ نابینیت، سه‌یرت بکات و دلخۆشیت بداته‌وه، ئەو شه‌وگاره به‌چی راده‌بوێرت؟ ئەو به‌رۆژ چۆن راده‌بوێرت، که که‌سیک نایه‌ت به‌لاته‌وه، گفتوگۆیه‌کی له‌گه‌ڵدا بکه‌یت، کزه‌بایه‌کت به‌لادا شنه‌ ناکات بتبووژنیته‌وه: نه‌چلێک ده‌بینیت و نه‌بلبلێکیش، تا دلی خۆتیان پێ خۆش بکه‌یت؟

ناخ! خۆزگه‌ گیانم له‌ سنگمه‌وه ده‌رده‌چوو و ده‌فریبه‌ ناو ئەو زیندانه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ئەو

کلۆله‌ بیه‌ینێ و بگه‌ڕێته‌وه لام، چۆنیتیی رابواردن و ژیان و ته‌ندروستییه‌ی ئەوم بۆ بگێڕێته‌وه. زۆر ده‌ترسم له‌وه‌ی که ترسوله‌رز کاری تێک‌ده‌بێ و، نازار ده‌روونی داگیرکردبێ و، هەر له‌و زیندانه‌دا له‌ناو به‌چێ!...

خۆزگه‌ به‌خۆزگاییی خودا، توو‌په‌ییی سه‌ردار منیشی بگرتایه‌وه. کۆت و زنجیری بکرا‌یه ده‌ستی منیشه‌وه و، فرپی بداما‌یه ناو ئەو زیندانه‌ تاریکه‌وه، تا له‌گه‌ڵ ئەودا بژیا‌یه. به‌خودا سوێند ده‌خۆم، که ئەوه‌ی منی له به‌ندیخانه‌ی ئەم جیهانه‌ رزگار ده‌کرد و، ده‌یخستمه‌ ناو به‌هه‌شتی ئەو جیهانه‌وه؛ که ئەوه‌ی منی له کۆت و زنجیری ئەم ناز و جیازه‌ رزگار ده‌کرد، که به‌جاریک تێکی شکاندووم و، ده‌یگه‌یاندمه‌ ئەو شوێنه‌ی که بتوانم ده‌ست بکه‌مه‌ ملی کامه‌رانیی خۆمه‌وه، که بتوانم ئەو دله‌ تیمار بکه‌م، که که‌س به‌زه‌ییی پێدا نه‌هاتۆته‌وه...

ناخ له‌ ده‌ست ئەم په‌نجه‌رۆیییه، که چه‌ند تاریکه‌ له‌به‌رچاومدا، ترسی گه‌وره‌م له‌وه‌یه «که ئەم رۆژگاره نه‌هێلتی جاریکی تر چاوم به‌خواه‌نی دله‌که‌م بکه‌ویتته‌وه. زۆر ده‌یسترسم له‌وه‌ی که بریاری دا‌یی، به‌شیراوم بکات، ته‌نانه‌ت، له‌ چاوپێکه‌وتن و زانینی باری ژبانیشی»!... به‌م په‌نگه‌، (زین)، هه‌رچی هێز و هه‌ره‌تیکیشی پێ ما‌بوو له‌ له‌شیدا، پیتی نه‌ما. دلی نه‌ده‌چوو سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یش. هه‌ناسه‌ ساردی و له‌رولا‌وازییش ئەوه‌نده‌ کز و بێ هێزی کردبوو، تووشی گه‌لیک ده‌رد و نه‌خۆشی بوو‌بوو. (سه‌ردار)ی برایشی، ئەوه‌ی ده‌زانی که (زین) له‌ چ ئازاریک دایه‌ و تا چ راده‌یه‌کیش (مه‌م)ی خۆش ده‌وی. به‌لام، خۆی تینه‌ده‌گه‌یاندا، به‌زه‌یییه‌کی پێدا نه‌ده‌هاته‌وه. هۆی ئەمه‌یش ئەوه‌بوو، که ده‌ماری مه‌ردایه‌تی ئەمه‌نده‌ بزوتبوو، ئابروو و سه‌ربلندییه‌که‌ی ئەمه‌نده‌ ده‌روونی ورووژاند بوو، هۆش و هه‌ستی پێ نه‌هێشتبوو، که به‌زه‌یییه‌کی بیتته‌وه به‌و دوو دلداره‌ کلۆله‌ندا. ئەو بێ هۆشییه‌یشی به‌سایه‌ی ده‌رگه‌وانه‌ به‌دخووه‌که‌یه‌وه بۆ په‌یدا‌بوو‌بوو، که ئەو دوو به‌سه‌زمانانه‌ی به‌خۆراییی به‌دناو کردبوو له‌لای. وایشی خسته‌بووه‌ میشکی سه‌رداره‌وه، که (مه‌م)، له‌ پاش ئەمه‌ی هیوای برا له‌ ماره‌کردنی (زین)، هه‌چ له‌وه‌ کۆی نه‌کرده‌وه، که نا‌بایه‌گی کۆشکه‌که‌ی خراپ بکات، به‌هۆی می‌بازی و ده‌ستبازی کردنه‌وه له‌گه‌ڵ خوشکه‌که‌یدا. به‌م په‌نگه‌ (سه‌ردار) به‌جاریک، پرووی له‌و خوشکه‌ بچکۆله‌یه‌ی خۆی وه‌رگێ‌رابوو. که نه‌فتی کردبوو، نه‌قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵدا ده‌کرد، نه‌چاویکی به‌زه‌ییی پێدا هاتنه‌وه‌ی پێدا ده‌خشاندا. ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش، به‌لای ده‌سته‌که‌ی ژووری ئەوا تینه‌په‌ری، تا بزانی چۆنه‌ و چی به‌سه‌ر هاتووه‌!...

شۆرش

سالتىكى تەۋاۋى بەسەردا تىپەرى، كەچى «مەم» ھىشتا ھەر لەناۋ زىندانە كەيدا مابوۋە. «زىن» ىش كە ھاۋ ئازار و ھاۋارى بو، ھەر بەئازارى دەرد و نەخۆشىيەكانى لەش و دەروونىيە دەتلايەۋە. دۆستەكانىشىيان، خەموخەفەت لە دەمچاۋيان نەدەبوۋە، لەبەرئەۋان. بەتايىبە تى (ستى) و (تاژدىن). (تاژدىن) يان لەبەرئەۋەى كە ھەموو دەم (مەم) ى لە مېشكدا بو، لە بېرى دەرنەدەچو، كەۋا لەۋ تەنپايى و چۆل و ھۆلپىيەدا بو، ئازارى دەردى سەربى رۆژگارى دەچىشت، بىجگە لە ئازارى بەشېراۋى لە دلدارىيەكەى و ھەناسە ساردىيەكەى. (ستى) ىش لەبەرئەۋەى كە ھەموو دەم خەمى خوشكەكەى خۆى دەخوارد، كەۋا بەۋجۆرە لەشى تىكچوۋ بو و، لەروللاۋى و ئازارى دل نەخۆشى خستبو. تەنانت ئەۋىش ۋاى لىھاتبو لە تاۋ ئازار و نەخۆشى خوشكەكەى و چارەپەشىيەكەى، ئەۋ ھەموو ناز و جىياز و كامەرانىيەى لەبەردەستى دابو، بەدلپەۋە نەدەنۇوسان، خۆشىيان بەدللى نەدەگەياند، بەلكو پروۋى لى ۋەرگىران. ئەۋ ھەموو رەنج و كۆششەى ئەۋ دۆستانە دايان و كرديان لاي (سەردار) بۆ ئەمە (مەم) بىەخشى و لە زىندان بەرلەللاى بكات، بەفېرچوۋ!... كەس نەبو، بىتوانى كار لە دللى سەردار بكات و، خۆشەويستى و بەزەبى پىداهاتنەۋەى تىدا بېزوتىنى بەرامبەر (مەم)، تا رزگارى بى.

لە شەۋىتىكى بىدەنگ و سەنگدا، كە ھەموو دۆستەكاتى «مەم»، لە خانوۋى (تاژدىن)دا كۆۋوبوۋەنە، لەۋ خانوۋەدا كە پىياۋ چاۋىكى پىدا دەخشانە، تىدەگەيشت، كە رۆژتىك لە رۆژان كۆشكىكى ناۋازە و شۆخوشەنگ بوۋە... دەستيان كە بەگفتوگۇكردن و راۋىژكردن و بىروباۋەر پىشاندان، بۆ ئەمەى چارەيەكى تەۋاۋ بۆ ئەم گىروگرفتە بدۆزنەۋە... چونكە خەموخەفەتەكەيان لە ئەندازە تىپەرى بو، ئارامىشىيان ھەر بەجارتىك نەمابو.

بېرى ھەندىكىيان ۋابو كە بۆ بەيانى، ھەموۋيان پىكەۋە، بۆ دوامىن جار بچنەۋە لاي (سەردار). پارانەۋەى لا بىكەن بۆ «مەم». بەزەبى و خۆشەويستى ناۋ دللى بېزوتىن بەرامبەرى. تىكايەكى زۆرىشى لى بىكەن بۆ بەرلەللاكردى ئەۋىش ئەگەر بەقسەى كەردن و ئاۋاتەكەى ھىنانە جى، ئەۋا باشە. بەلام ئەگەر بەگوتى نەكەردن و بى دللى كەردن، ئەۋا پىتويستە جارىكى تىش كۆبىنەۋە، بۆ ئەمەى رىگايەكى توندترى بۆ بگرن...

بەلام (عارف) ئەم بېرەى پەسند نەكرد. گوتى:

«بەراستى ئەمە كزى و بىدەسەللا تىيە، كە ئىمە لەپاش ئەم ھەموو تىكا و پارانەۋەيەى

كردىمان لاي، لەپاش ئەم ھەموو بچوۋكىيەى كە نواندىمان بۆى، تازە جارىكى تر بچىنەۋە لاي، ھەر ئەۋ رىگايە بگىرنەۋە كە لەۋەپىش گرتىبومان. دەرھىنانى (مەم) لە زىندان، لە رىگاي تىكا و پارانەۋە و گىتوگۆ لە دىۋاندا پىك نايەت. ئىمىرۆكە، ھەرىكە شت ھەيە، (مەم) لە زىندان دەرھىتتى. ئەۋىش ئەم دەست و بازوۋانەيە كە ئىمە ھەمانە. كەۋاتە ئىمىرۆ پىتويستە لەسەرمان، ماۋە بەم دەست و بازوۋانە بدەين: ئەۋان قسە بىكەن و تىكا بىكەن. بەلام نەك لە كۆر و دىۋاندا، بەلكو لە دەشت و دەر و شوتىنى پەلامارداندا!...

ئەگەر پمانەۋى (مەم) لە زىندان دەرھىتتىن، پىتويستە ھەر لە بەيانەكى زوۋەۋە زىكافان لەبەر بىكەين، شېرەكانان لە خۆمان بدەين. پاشان ھەرىكەمان سواری ئەسپى خۆى بىى و، ھەموو پىكەۋە شىر و رىم راپوۋەشتىن، لە پروۋى سەرداردا تەنپا بەۋە نەبى دللى سەردار نەرم بىكەين، بەھىچ شتىكى تر دللى نەرم نايى و (مەم) ىشمان بۆ بەرلەللا ناكات. ئىجا ئەگەر سەردار بەۋە دللى نەرم بو و مەبەسى ئىمەى پىكەيتىن ئەۋا باشە. ئەگىنا دەكەۋىنە جەنگىكى خوتىنەۋە لەگەل خۆى و كەسوكار و دەس و پىنەندانى، بەسەگە خوتىنەۋە پىسەكەيشىيەۋە كە ناۋى (بەكر)ە... ئىجا بام ئاشى مەرگ بسوۋىتەۋە و سەران بەپارى، بام «بۆتان» ىش بىتتە كۆرى ھەلپەركىتى مەرگ، بام دانىشتوۋەكانىشى، خۆشى لە ئاۋازى شىر و قەلغان ۋەرىگرن. سايان ئەۋەتا بەناۋ تۆزى جەنگدا تىدەپەرىن و دەگەينە (مەم) و، بەدەست و بازوۋى خۆمان رزگارى دەكەين، ياخود ئىمەبىش ۋەك ئەۋمان بەسەردى و، لەگەل ئەۋدا باۋەش دەكەين بەمەرگدا!...».

ھەر ئەۋەندە (عارف) ئەم بېرەى نواند و قسە ئاگرىنەكانى خۆى تەۋاۋكرد ئەۋانەبىش كە دانىشتىبون، دەماريان بزۋوت و خوتىيان جۆشا، ئىتر ھەموۋيان بەجارتىك بىپارىيان دا، كە بەيانەكى زو، ھەموۋيان بەبەرگ و كەلپەلى شەرەۋە كۆبىنەۋە و، ھورۇژم بىەنە سەر كۆشكى سەردار!...

كە بەيانى ھات، دانىشتوانى (جىزىر) سەرسام مان لە كارى ئەۋ سى برايە. چونكە ھەرگىز شتى ۋايان بەبىردا نەھاتبو. ھەرسى براكە و ئەۋانەى دوايان كەوتىبون لە دۆست و ھاۋرى و كەسوكار، لەپاش ئەمەى خۆيان ئامادە كەردبو بۆ جەنگ بەھەموو تروفاقىكەۋە، دەستيان كەرد بەگەرەن بەسەر خىزان و كەسوكارى خۆياندا، داۋايان لى كەردن رىگاي جەنگيان بدەن و بىانسپىرن بەخودا. پاشان ھەموۋيان بەسواری و بەپىن، بەكۆمەللىكى زۆر گەۋرەۋە، پروۋيان كەردە كۆشكى سەردار، چوارلايان لى گرت. ئىجا كە گىشتەنە نىك كۆشكەكەۋە، (تاژدىن) پىياۋىكى پىرى لەناۋ خۆياندا ھەلپىژارد و ناردىە

کن سەردار، بۆ ئەمەى كەينەوبەينەكەى تىبگەييتنى و ئەم قسانەى راستەوراست پىت بلى:

«ئەى سەردار! ئەو چوار برايه كه [مەم، و چەكو، عارف و، تازدين] خۆت دەيزانى تائىستا هيچ كەسيكيان له جيەجيكردنى فرمودەى تو، بەكەلك هاتن بۆ تو، كەمتەرخەميان نەكردووه. هيچيشيان له خۆشەويستىي توذا تا ئىستا، دلسۆزىي خويان بەرنەداوه. كەواتە چۆنت پەوا بينبوه، سالتىكى تەواو بەسەريان تى بپهري و، خۆشەويستتيرين برايان كه (مەم)، تا ئىستا لەناو ئەو زيندانه تاريكه‌دا، كه وهك گۆر وەهايه، بىتيستهوه. نەكەسيكى بەلاوه بى خەمى بخوات، نەهاوپتيەكيشى لەلا بى دلخوشيى بداتەوه؟!... دلى دوزمنه‌كانيانت پى خۆش كردن، خەميشت خسته دلى هەموو دۆست و هاوپتيەكيانەوه. خۆت لى گۆزين و، پروويشت لى وەرگيپان، نەگويت له تكايەكيان گرت، نە له پارانەوبەكيان!... ئاخو گوناھى (مەم) چييه؟! هەموو گوناھەكەى هەر ئەو نيبە كە دلدارە و، كەچى ئيە ئەم هەموو ئازارەى دەدەن؟!... بەلام ئەو چى بكات؟!... دلدارى دەسلالتىكى واى هەيه، كه له دەسلالتەكەى تو بەهيتترە. ئەگەر راستە تو خاوەن هيت و دەسلالتى، بۆچ بەگژ ئەو دەسلالتەدا ناچيت كه بەرەنگارىي توى كرد و، ئەوى كرد بەديل؟!... ئەمە باشتر نيبە لەوہى كه تو لەى خۆت لەم كوپە بى تاوانە بىچارەيه بكەيتەوه، كه لەم كارەدا هيچ دەسلالتىكى نيبە؟!»

«ئەى سەردار! هيچ كەسيك نيبە، ئەو نەزانيت كه هوى هيت و دەسلالت و كامەرانىي تو ئەو چوار براين. ئەوانيش ئيمرو هاتونەتە بەر دەرگانه‌كەى تو، بەناوى چاكەدانەوه و، دادپەرورەريەوه، بۆ دوامين جار، داوات لى دەكەن كه براى چوارەميان، «مەم»، له بەنديخانه بەريدهيت. ئەگينا لەو سى برايه هيچ كامىكيان لەمرو بەدواوه بەتەنگ گيانى خۆيەوه نابى!...».

كابرا پيرەكەيش له (سەردار) پىگاي خواست كه پرواتە لاي و چاوى پى بكەوى... (بەكر) يش چاوى پىكەوت و لەكەينەوبەينەكە هەمووى تىگەيشت... هەروەك (تازدين) پىي گوتبوو، هەموو قسەكانى بۆ سەردار كرد... پاشان وەستا، وەرامى لى وەرگريتهوه. (سەردار) يش دەستى كرد بەبىركردنەوه. له دەموچاويەدا خۆپاراستن و بىركردنەوى شينەيى دياربوو. پاشان تەماشايەكى پياوه پيرەكەى كرد، شتىكى دلى خۆيەوه و شارديەوه. ئنجا پىي گوت:

«ئەى پيش سپى! بچۆرەوه بۆ لاي ئەوانەى تويان ناردۆتە ئيرە. پيشيان بلى: ئەم شتە پروپوچانە لەكوپتو هاتۆتە مېشكيانەوه، تا شۆرشىكى وا بكەن، كه هەلنەگرى بىكەن؟!...

بام هەرچى دەلتين رووبدات. ئايا ئەمە پەسندە كه ئيمە بروين و دۆستەكانى خۆمان بەجى بهيلىن، واز له خۆشەويستى و پەسندكاريى ئەوان بهيئين، بەتايبەتى ئەوان، كه يارمەتييان داوين و، بەكارمان هاتوون، كه هەرگيز لەبىرمان ناچيتەوه؟!... هەرچى (مەم)، بۆيەكا وامان لى كرد، كه له ئەندازەى خۆيدا بوەستى و، پەند وەربرى. وا من ئيمرو (مەم) و (زين) لەبەر دلى (تازدين) و هەردوو براكەى دەبەخشم؛ تەنانەت هەردوو كيشيان پيشكەش بەو دەكەم، بۆ ئەمەى دلنيا بى له دلسۆزى و خۆشەويستيمان لەگەل نرخ پيدامان بەكردهوه و كارەكانى».

مامەى ريش سپى، دەموچاوى گەشايەوه و شادمانىي تىكەوت. بەسوپاسيتكەوه كپنووشى نەوازشى بۆ كيشا و گەرايەوه لاي هاوپتيكانى خوى، كه چاوەروانيان دەكرد. ئيتەر هەر ئەو نەندە قسەكانى سەردارى بۆ گيپرانەوه، لەشيان خاويووهوه و دلبيان خۆش بوو. هەريەكەيان گەرايەوه مالى خوى، چاوەروانيى ئەو ئاھەنگەيان دەكرد، كه بەبۆنەى بەردانى «مەم» وە بگيپدرى لەگەل مارەكردنى دلخوازەكەى (زين) دا.

چەواشەكردن

هەر ئەو نەندە كابرأ ريش سپى له كۆشكەكە چووه دەرەوه، سەردار دەستى كرد بەليكدانەوبەيكى قوول له كەينەوبەينەكەى (مەم). له چرچولۆچى دەموچاويەوه و له بريسكەى چاوەكانىەوه دياربوو كه زۆر بەتەنگ ئەو كەينەوبەينەيهوه بوو! هەر بىرى لەوه دەكردهوه كه فيلىك بدۆزيتەوه و چەواشەى ئەوانە بكات كه بەگژيدا هاتبوون. ئەو قسانەيش كه بەكابرا ريش سپىيەكەى گوتبوو، هيچى له كانى دلبيەوه نەهاتبووه دەرەوه. تەنيا، وەك قسەيەكى سەرزارى بۆ كردبوو... مەبەسيشى ئەو بوو، كه شۆرشەكەيان بكۆزيتەوه و، خۆيشيان پەشيمان بينەوه بۆ شەر و ئازاوه هەلگيرساندن. چونكه لەوه ئاگادار بوو كه شۆرشىك (تازدين) و براكانى هەلى بگيرسپين، ئەنجامى بۆ خوى باش نابى؛ بەتايبەتى لەبەرئەوہى كه ئەوان دۆست و ئاشنايان زۆرە له (جزير) دا. لەبەرئەوہيش ئەو بەليني پيدان، كه خەريكيان بكات بەخويانەوه و، پەشيمانيش بينەوه لەوہى كه برپاريان لەسەر داوو. تا ئەويش دەرەفەتيكى دەست بكەوى و، فيلىكى واين بۆ بدۆزيتەوه كه پيشيان بكەوى و، بەئارەزووى خوى چارەى كەينەوبەينەكە بكات و، پىگاي شۆرشكردن و، هيت بەكارهينانيشيان لى بگريت.

لەو كاتەدا (بەكر) ي دەرگەوان خوى گەيانە لاي. تىگەيشت كه سەردار خەمبارە. جا

له بهرتهوهی گویتی له قسه کانی کابرای راسپارده و سهردار بووبوو، به ته واده تی له وه ناگدار بوو، که سهردار نهو بهلینه نهی دابووی به کابرای ریش سپی، له دلپه وه نه بووبوو. بیر له وه پش ده کاته وه که به هر کلزجیک بی، چاره بهک بدوزیتته وه بو پرگارکردنی خوی له و تنگوجه له مه یه که تیپی که وتوه، بو برانده وهی نهو کاروباره، به به جگاری ...

به دهم خوخه ریک کردنی وه به پیکوپیک خستنی دیوانه که وه، هه لی دایه گوتی:

«خودا ده یزانی، له دهمیکه وه بوو ده ترسام که نهوانه هه لیکیان ده ست بکه وی و، به درۆ بیانوییهک بگرن بو نه مه ی شهر و ناژاوه بنینه وه بو نه م کوشکه. به خودا سویند ده خوم، ههروهک له وه پش زانیومه، مه به سیسیان هیچ نییه نهو نه بی، که هاوړی هه ره گه وره که یان، (تازدین) بهو ناواته بگه یینن که له که له یاندا پنگی خوار دوتته وه!..».

پاشان پرووی کرده سهردار و گوتی:

«به لام نهو هه لئاگرئ که گه وهی خوم نه و نه ده بایه خیان بداتی. یان نه و نه ده خه فه تیان له ده ست بخوات و به ته نگیه نه وه بی!.. ته گه ره حه ز بکات، پښتیا که ی زور ئاسان هه یه ده توانی به کاری به یینی و له (تازدین) و هه ردوو براکه یشی پرگاری بی... هه رچی (مه م) ه، پښتیا که کوشتنی لی ئاسانتر نییه. نه و هیش هه ره نه و نه دهی ده وی که گه وهی خوم خوی بو (زین) و ا بنوینی که په شیمان بوته وه له کرده وهی خوی... که نیازی وایه چاو له (مه م) بپوشتی و (زین) یشی لی ماره بکات. پاشان (زین) بنیترته زبندانه که ی نه وی تیدایه بو نه مه ی به ده ستی خوی به ره لالی بکات. وام زانیوه گه وره م، که (مه م) یه جگار گرفتاری جوانی (زین) ه. ته گه ره بیتو له ناکاو بیبینی، چونکه دهمیکه دوورودرېژه نه ییدیه و، هه ره ناواته خوازی چاو پیکه وتنی بووه، چونکه دهمیکه لی په نجه رۆ بووه و، هه ناسه ساردی کاری له دهروونی کردوو... زورتر وام دپته پش چاو، که له خوشیاندا گه شکه دار بی و، بکه وی و گیان بدات به ده سته وه!..».

ده مینیتته وه (تازدین) و براکانی، ته گه ره گه وهی خوم ئاره زووی لی بی، ده توانم، به یونه یه که وه، زور به ئاسانی، چهنه جامیک مه یی ژه راوییان پشکه ش بکه م و ده رمان خوار دیان بکه م!..».

هه رچه نه ده سهردار، خوی و پشمان ده دا که گویتی له قسه کانی (به کر) نییه و، خوی به شتیکی تروه خه ریک کردوو، به لام له راستیدا به دل گویتی دابووه قسه کانی و به گرنگییه که وه بیر لی ده کردنه وه. چونکه هه موو مه به سیکی نه و بوو، که زوو به زوو

چاره بهک، یاخود پښتیا که بدوزیتته وه بو به ره به سترکردنی شوړش (تازدین) و هاوړپیکانی، بی نه مه ی بیتته سهر قسه ی نهوان و، به مه به سی خویان بگه یینی.

(سهردار) هه ره له بیر کردنه وه دا مایه وه، بی نه مه ی له قسه کانی (به کر) بی پچیتته وه. یاخود هیچ وه رامیکی بداته وه. له گه ل نه مه یشدا بیر که ی (به کر) ی تا نه دازه بهک، به لاوه باش بوو، خه ریکبوو له میشکی خویدا هه لگپر و وه رگپری ده کرد و، نه نجامه کانی لیک ده دایه وه، بو نه مه ی سهرنج بدات، ته گه ره نه وهی به باش زانی و پښتیا که له وه چاکتریسی نه دوزیه وه، ده موده ست، ده س بکات به جپه جپکردنی.

له گه ل نه و هیشدا نه یوانی خوی بگری، بیزاری خوی پشمان دا به رامبه ر (به کر) و به د سروشتیه که ی، که خوی پښتیا گری و، په نجه ده خاته هه موو کاروباریکه وه بی نه مه ی که م یان زور په یوه ندی پتوه هه بی. هه رچه نه ده موچای (به کر) ی چاو پی ده کهوت، که ده یدی به فروفیل خوی کز و به سه زمان پشمان ده دات، و دهاته پش چای، که هه ره نه وه، سهرچاوه ی نه م هه موو ناژاوه و خه موخه فهت و ناژاره، که پرو ده دن و، به شتیکی گه وره یشیان له بیرو هوشی داگیر کردوو. نه مه بی نه وهی ته ماشای نه وه بگری، که ئایا (به کر)، به دل سوژی و پاکیه وه، نهو ناژاوه و شهرو شوړانه هه لده گیرسین، یاخود به ناپاکیه وه هه لپانده گیرسین، له وه پش هیچ مه به سیکی نییه نهو نه بی که حه ز به شه رانه وه و، سووتانندی بیگوناوه و بی تاوان ده کات له ئاگره که یدا. هه ره نه مه نه دیش به سبوو بو سهردار، که قینی له (به کر) بیتته وه و، له سهر و چای بیتز بکاته وه، که قسه کانی پیایان بو خراپه کیش ده کرد. دووریش نه بوو، که نه م شتانه هه موویان سهردار و لی بکه ن، بیکاته جهر به زهی و (به کر) ده ریکا و دووری بخاته وه. هه رچه نه ده (سهردار) خوی پتوبستی هه بوو به ده رگه وانیکی و به دخوو و زورزان. به لام نهو کاره بو نه م ده مه ده ستی نه ده دا... چونکه له وانه بوو که (تازدین)، دلکرمی بکات له سهردار... ههروه ها نه وه یشی ده گه یاند، که تا ئیستا هه رچی پرووی داوه، به هو ی به دگویی و به ندوباو و فروفیل (به کر) وه پرووی داوه، که توانیوتی سهردار له خسته بیات و چه واشه یشی بکات.

ئیتتر هیچ شتیکی نه گوت له بابته قسه کانی (به کر) وه، که هه ره خوی خه ریک ده کرد به م شت و به وشته وه، بو نه مه ی قسه یه کی له دهم ده ره یینی له بابته نهو پش نیازانه وه که پشکه شی نه وی ده کرد. هه ره نه و نه دهی پی گوت که پرواته ده ره وه و، ده رگا که دابخات، نه یش هیلن کس له و روزه دا بیتته لای.

سەردار لەو رۆژەدا، هەر بەتەنیا مایەو. هەرچەندە دەیانبینی هەر لە بیرکردنەویدا بوو... لە شەویشدا، خەوی لێ زرا، هەر لە بیرکردنەویدا، لێکدانەویدا و چەندوچوون کردندا مایەو...

بێجگە لەو پێشنیازەیی (بەکر) پێشانی دا، گەلێک بیروبارەری تریشی لە مێشکی خۆیدا هەلگیر و وەرگیر کرد. بەلام ئەوێ پەسند نەکرد، (مەم) بەخشێ و (زین)ی خوشکیشی لێ ماره بکات. چونکە ئەمە لە دڵی ئەوێ دوور بوو بیکات، بەتایبەتی لەبەر ئەوێ کە هەندێ کارەسات روویان دا، بوونە بەرهەڵست لە ڕێگای پێکەنینانی ئەو بیرەدا. یەکیەک لەو هۆیانە ئەوێبوو کە بەسەردار گوترا (تازدین) خەریکە دەسەلاتی تاییبەتی خۆی بەکاردهێنێ لە مارهکردنی (زین)دا لە (مەم). ئەویش بەدزییەوێ دەکات، ناھێلتی (سەردار) پیتی بزانی. ئەم هۆیەیش بوو، کە سەرداری توورەکرد و، وای لێ کرد سوتێند بخوات: کە نەهێلتی ئەو ژن و مێردییە سەریگری. هۆی دووهمیش ئەوێبوو، کە لەم دواییەدا بەناو هەموواندا بلاووبووە و، (بەکر)یش بۆ سەرداری گیرابوو، کە (مەم) یەجگار دڵی چوو بە (زین)ی خوشکید و، گەلێک بەندوبای تری، نەنگ و ناشیرینی هاتە بەرگوێ، کە یەجگار دڵی شکاند و، دەماری توندکرد.

هۆی دوامینیش کە وای لێ کردبوو، زۆرتر لە جاران دڵی ڕەق ببێ و، لەسەر قسەیی خۆی بروت، ئەوێبوو کە (تازدین) و کەسوکارەکی لە شێوەیەکی شۆڕشگیراندا هاتنە لای و، داوای بەخشینی (مەم)یان لێ کرد، بەهێز و هەڕەشەو! هەرچی بیر و پێشنیازەکی (بەکر)یش بوو، (سەردار) هەرچەند سەری دەهێنا و سەری دەبرد، زۆر بەگرانی دەهاتە پێش چاو، بەباشی سەریگری. هیچ ڕێگایەکی تیگەیشستووانەیشی نەدەهات بەبیردا کە بیهێنیتەجێ. چونکە ئەوێبوو شتیکی ئاسان نەبوو کە (تازدین) و هەردوو براکەیی بە ژەهر بکوژرێن. بەلای (سەردار)وە (بەکر) لەوێدا بەهەڵدا چوو بوو. کێ دەلتی ئەو کارە بەبێدەنگ و سەنگی و بێ وەیی سەردەگری؟! چونکە ئەوانە کەسوکاریان هەیه، دۆست و یاریان هەیه، بێگومان لە ڕازی کوشتنیان دەپرسن و دەکوژنەو. وازیش ناھێن تا راستیی کەینەوێنە کە تێدەگەن، کە دوورنێه، لە دوایدا زۆرچاک بۆیان دەرکەوێ. بێجگە لەو، ئەو فیلتیکی زۆر نەنگ و ناشیرین و دلەقەنەیه. نابێ بوەشیتەو لە کەس، لە پیاویکی تەلەکەبازی سەرشۆری پیسی وەک (بەکر) نەبێ. ئەویش دەبێتە بەلگەیک بەسەر (سەردار)وە، کە پیاویکی ترسنۆک و نامەرد، ناوێری ڕوو بەروو بێتە جەنگەو، ئەمەیشی بۆیکە کردووە، چونکە هێز و

دەسەلاتی نەماو، ئەو نەبێ کە ئەم چەواشەکردن و فروفیلبازییە بنوێنێ، کە بریتییه لە چەکی پیاوی ترسنۆک و بێدەسەلات. (سەردار زین الدین)یش زۆر دوور لەم کردەوانەو، هەرگیز خۆی و سووک ناکات کە پەناوەیەتە بەر ئەم جوورە کردەو نەنگانە. لەگەڵ ئەمەیشدا یەکەم هەنگاوی بیر و پێشنیازەکی (بەکر) بۆ ڕزگاربوون لە دەست (مەم)، بەلای سەرداروە زۆر پەسندبوو، بەمەرجیک ئەو راست دەرچێ، کە ئەگەر (مەم) چاوی بەخوشکەکی بکەوێ لەو شێوەیەدا، گەشکەدار ببێ و گیانی دەرچێ!... بێگومان ئەگەر ئەو سەریگری، دەبێتە شتیکی باش و دروست... چونکە ئەو هەنگاوی یەکەم و دوامینی کەینەوێنە کەیه و، دواپیش بەگیروگرفته کە دەهێنێ! بەهەموو ڕەنگ، سەردار، ئەو شەو، چاوی لێک نەنا، هەتا بریارێکی بەدڵی دا کە چارەیک بۆ ئەم گیروگرفته بدۆزیتەو...

پەشیمانی

بەیانیی ڕۆژی دووهم هەندیک لە ڕاویژەکی (بەکر)ی پەسند کرد. وای هاتەپێش چاو، کە لە سەرەتای کاردا، لەو ڕاویژەیی باشتەر دەست ناکەوێت بەجێی بهێنێ. جا ئەگەر بەئەنجامی خۆی نەگەشت و ئەو کەلەکی لێی چاوەروان دەکری، بەدەست نەکەوت، ڕێگایەکی تر دەگیری بۆ ئەو مەبەسە. ئیتر هەر ئەوێبوو، دەستی کرد بەبەجێهێنانی، بیر و پێشنیازی ئەو چەپەلی بەدخووە.

لە دیوان چوو دەروە و سەرکەوت بۆ سەروو بۆ ژووری (زین)ی خوشکی ئەمیش ئەو ژوورە بوو کە دەمێکی دووردرێژ بوو نەچوو بوو ناوی. نەبەلایدا تێپەری بوو، نەخەمی ئەو کەسەیشی خواردبوو کە تێیدا دەژیا!...

گەیشتە بەر دەرگاکی کە داخرابوو... هەندیک لەبەر دەرگاکی دا وەستا... وەک بیهوێ بەئارامیکەوێ بچیتە ژوورەو، وابوو. پاشان بەئەسپایی، پالێ بەدەرگاکیوە نا و چوو ژوورەو... کە چوو ژوورەو، خۆی لە ژوورێکی بێدەنگ و سەنگدا دی. هەرچی پەنجەرە و کون و قوژنیکی هەبوو، داخرابوو. زۆر تاریک و نووتەک بوو. دەستی کرد بەچاوگیران بەناو ژوورەکەدا. بەلام زوو بەزوو چاوی کەوت بە بەژن و بالایی کچیک دەینالاند و تینی دەدایە خۆی، هەستیتە سەرپێ و راست بێتەو بوەستی...

سەرداریش لێی نزیک بوو. چاویکی گیرا بەشێوە و روخسارە ژااکاوەکەیدا کە ئەمەندە کز و بێهێز و لەر و لاواز بوو، پیاو دڵی پیتی دەسووتا و، بەزەیی پێدا

دهاتهوه. به زۆر خۆی راگرتبوو، رابوهستێ له بهردهمیدا. كزی و لاوازییهكه ی وای لێ كردبوو بنوشتیتیهوه! تهماشاكردنهكهیشی ئهوهی دهگه یاند، كه به دلشكاوی و سه رسویمانیکه وه له خۆی ده پرسی:

«زینی خوشکم وای به سه رهاتوه؟ كه جارێ چاكترین ته ندروستیی و له شی هه بوو، شه نگوشۆخترین كچ بوو له جوانیدا!...»

ئهو هه موو جوانی و شه نگوشۆخی و له ش خۆشییه ی له ده ست چووه و، منیش هه ستم پێ نه كردووه؟.

پاش ئه وه، چووه لایه وه و، به پێده نگیییه كه وه دانیشته، چاویکی گێرا به ناو ژووره كه دا. هه رچییه کی تێدا بوو، هه موو لایه کی ژووره كه بێش، پر بوو بوو له دلته نگي و خه فه تباری. هه رچییه ك له ویدا دانرا بوو، له قالیچه و دۆشه ك و ته خت و په رده و كه له پهلێ ناو ژوور، هه موو خه موخه فه ت و دلشكاوی پێوه دیار بوو، بۆ ئه و كچه كلۆله هه ناسه سارده!...

(سه ردار)، كه ئه و ژووره ی به و جوړه دی، كسپه یه ك له جگه ریه وه هات و به شیتکی گه وهره ی ئه و خه موخه فه ته په رپییه دلپه وه. دووباره پووی كرده وه «زینی» خوشکی، كه له واته دا به گێژ و وێژییه كه وه سه ری دانه وانده بوو، چاوی برپیوه زه ی. به ئه سپایی ده ستی برد بۆ ژێر چه ناگه ی (زینی) و، ده موچاوی به رزكرده وه، تا ئه ندازه ی ته ماشا كردنی خۆی. ئنجا ده ستی كرد به لیۆر ده بوونه وه ی په نگ زه ردی و په شوكاوی ده موچاوی. ئنجا چاوی كه وت به چاوه كانی، كه ژاكا بوون و كزبوو بوون، فرمیسکی گه رم و سوێریش سووتانده بوونی، به له رزینییه كه وه پرشنگیان ده دا، وه ك به زمان لیتی بپارێنه وه و پیتی بلێن:

«برا، من خوشكێك بووم به دل خۆشت ده ویستم... چۆن دلت بریایی دا به م ده رده م به یته؟!... چۆن توانیت جامی خۆشی و كامه رانییم له ده ست بسینیت و بیدهیت به زه ویدا، وردوخاشی بکهیت؟!...»

برا! چۆن دلت هات، خوشكێکی وه ك من كه هه موو ده م به دلخۆشیی تۆوه كامه ران ده بووم، وام به سه ر به ییتیت كه هه رچی مایه ی كچیتنی و جوانی و شه نگوشۆخیم هه یه، له ئاگری سه رگه ردانی و په نجه رۆیی و هه ناسه ساردی دا، گر بگرێ و بسووتی و له ناویچه؟!... چۆن دلت بریایی دا، من به خه یته ئه م باره وه و، له م كوژكه یشه دا به جیم به ییتیت، به ته نیا بنالینم، نه كه سیك هه بی به زه یی پێمدا بێته وه، نه كه سیكیش هه بی به هاوارمه وه بیت؟!.

برا من چم كردبوو... تا وام به سه ر به ییتیت...؟

ئهو خودایه كه گه وهره ی هه مووانه، له دلداریییه كه م، هیچم ده ست نه كه وتوو، ژه هری تال نه بی. خودا ئاگاداره، هه رگیز له ژبانمدا، ناپاکییم له گه ل تۆ نه كردووه، نه به دزییه وه، نه به ناشكرا!... به سه ری خودا سویندت بۆ ده خۆم، هه رچی تۆ به بیرتا دی له نه نگي و سه رشۆری به سه رمدا نه هاتوه و داوینمی پیس نه كردووه!...».

ئێتر هه ر ئه و نه ده چاوه كانی (سه ردار) به چاوه كانی (زینی) كه وتن و ئه و هه ست و بیروباوه رانه ی تیدا خۆیندنه وه، ته زوویه کی به زه یی پێداهاتنه وه و، دل پێ سووتان هه موو لایه کی له شی گرتوه كاری له كانی دلی كرد و، هه رچی توو په یی و دل په قبییه کی تێدا بوو لیتی كرده ده ره وه، دلی بۆ سووتا و ده ستی كرد به به زه یی پێداهاتنه وه ی. هه رچییه کی ده رباره ی (زینی) كردبوو، لیتی په شیمان بووه وه. دلی بۆ پرپوو له داخ. هه رچه ندی ده كرد خۆی بۆ نه ده گیرا، بۆی نه گری، له پر پیتی گوت:

«به خودای گه وهره سویندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشك! له گه لته دا خراپ بووم و زۆرداریم لێ كردیت... راسته به خودا زۆر و سه ته میکی وام لێ كردوویت كه هیچ پاشگه زبوونه وه و په شیمان بوونه وه یه ك دادی ئه وه نادات، كه خودا له گونا هه م خۆش بی؟!... (زینی)! من وام بۆچ به سه رهات، كه دل و جه رگم پێوه نه میتنی و ئه م ده ردی سه رییه به سه ر تۆدا به یتم؟!... ئه م هه موو باریکی و بنیسیی و كزی و لاوازییه ی له ده موچا و له شت دایه به هۆی زۆرداری منه وه تووشت بووه?... زۆرداری بری خۆت، برا هه ناسه سارده سه رگه رانه كه ت؟!... ئه ی (زینی)!... به خودا سویندت بۆ ده خۆم، ئاگری په شیمانی خه ریکه دلم ده خوات... ئازاری خه موخه فه تیش له تا و كه ساسی و شپه رزیی تۆ، خه ریکه جه رگم ده بری؟!... وه ره لاهه وه... وه ره لاهه وه، ئه ی خوشکی نازدار... قسه م بۆ بکه... ئایا ناتوانم، ئیمرو، گونا هه ی خۆم بسپمه وه؟!... ئاخۆ پێم ناكری. خه ریک بيم، ئه و كامه رانی و جوانی و كچینییه ی هه تبه و، جارێکی تر بۆتی بگه رپێنه وه?!».

ئاخۆ هیشتا به به رییه وه نه ماوه، كه ئه وانه جییه جی بکه م؟!.

هیشتا ئه م قسانه به ته واوه تی له ده می (سه ردار) نه هاتبوونه ده ره وه و، به رگوتی (زینی) به سه زمان نه كه وتبوون، كه هه موو ته مه نی خۆی به هه ناسه ساردی و سه رگه رانییه وه رابواردبوو، بی ئه مه ی له كاکیه وه به زه یی پێداهاتنه وه یه ك، یاخود خه مخۆزییه کی هه ست پێ كردی... كه (زینی) به زه یییه کی زۆری به خۆیدا هاته وه و، ئاخوداخیکێ زۆر گه وهره له دل و ده روونیدا ورووژا و، هه رچی ئازار و هاواریك له دلیدا بوو ده رپه ری. ئه ویش ئه و نه ده كز و بیه یز بوو بوو، به رگه ی ئه و هه موو خه موخه فه ته به هیز و

توندوتیژى نه گرت، له پر دایه قولپه ی خوین و له سنگیه وه وهک شه پۆل ته وژمی دا و رڅایه ناو دهمیه وه و، له ویشه وه هه لقولیه سهر زه وی. ئیتر (زین) له هوش خوی چوو و، کهوت و، ناگای له هیچ نه ما.

که سهردار نه وه دی، به جارئ شیت بوو. ناگری په شیمانی و به زه بی پیداهاتنه ویش، که تازه به که لکی هیچ نه ده هاتن، دهستیان کرد به برژاندنی دل و جهرگ و هه ناوی و هه ست بزواندنی. په شوکا و هیچ ناگای له خوی نه ما. لای خوشکه که به وه دانیش، که له ناو خوینه که ی خویدا کهوتبوو، له خوی ددها و، وهک ژنیش شین و گریانی دده کرد.

له و کاته دا (ستی) خوشکیشی گه یشته کوک، هاتبوو بۆ لای (زین) خوشکی، دلی بداته وه و، له ته ندروستی بپرسیته وه، هه نه و نه ده درگای ژووره که ی کرده وه و چاوی به و چاوه نده دازه سامناکه کهوت، هه موو له شی گرژبوو و، هوشی به خوی نه ما!...

که (زین) دی، بیهوش کهوتبوو، له ناو شه پۆلک خویندا ده گه وزا!... سهردار ی برایشی دی، له لایه وه دانیشتوو، شین و گریانی بۆ دده کرد!... که نه وه دی، (ستی) چوو به گژیدا وایزانی که نه و تووره بییه ی دوا یی سهردار بوو، (زین) خوشکی به کوشت دا، پتی گوت:

«چیت لیقه و ما بوو، هه ی زوردار! به وه دلت دانه مرکا، که نه م هه موو بازار و په نج و کوپره وهریه ت تووشی نه م کلۆلی به سه زمانه کرد، وازت لی نه هینا، که له پتی خو به وه بری، که خوی له سهرمه رگدا بوو، هاتیت کوشتیشت و خوینیش پژاند؟!...».

(سهردار) یش ناوری لی دایه وه و، به دل نازاریه کی واوه وهرامی دایه وه که نه و نه دی نه ما بوو بیخنکینی؛ پتی گوت:

«خوشکی! به سیه تی... له وه زورتر ناگرم تی بهر مه ده!... من نه م کوشتوه... به لام له هوش خوی چوه.».

پاشان خوشک و برا هه ردوکیان له ملاو له ولای خوشکه که یانه وه دانیشتن، له دل داخوړپاندا برستیان برابوو، خه ریکبون بیبوژینه وه و هوشی بهینه وه سهرخوی. به لام هیچ که لکیکی نه گرت. چهنه ساتیک به و جوړه مانه وه... هه چ خزم و که سوکاریک له و کوک که دابوون، به سهرپاندا دابارین. هیچ پتگیاه که نه ما، نه یگرن، بۆ نه مه ی زیندووی بکه نه وه و بیهینه وه خوش خوی، به لام که لکی نه بوو!...

پاساردن

پوژکه ته واو بوو، ئیواره داهات. به لام (زین) هه روک خوی مایه وه له ژووره که یدا کهوتبوو. نه ناگای له خوی بوو، نه ههستی پی ما بوو. سهری له سهر رانی (سهردار) ی برای بوو، که هه رگیز گریانی نه ده وه ستایه وه. که سوکار و خزمایه تیشیان له ملاو له ولای کوو بوو نه وه، به سهرسامی و خه فته تباریه وه دانیشتوو. نه یانده زانی چی لیها ته وه: ناخو له هوش خوچوونیک دودرپژ، یاخو گیانه لایه و، مه رگ لی نیک بوته وه؟!... که دهستیان له دهماره کانی ددها و سهرنجیان له لیدانی دلی ددها، تا ماوه یه کی دودرپژیش هه روک پارچه ته خته یه ک بوو پی و، هیچ جوړه و بزوتنه وه یه کی تیدا نه بوو پی و ابو، که چی دووباره دلی دهستی دده وه به لیدان. به کزی و سستی به که وه له ناو سنگیدا به رزونرم ده بوو وه. نه وساکه هه رچی له ویدا بوون دهموچاویان ده گه شایه وه و، له و ماتیه دده چوون. ئنجا چاوه روانی خودایان دده کرد، به زه بییه کی پیدا بیته وه و، چاره یه کی بکات، چاک بیته وه و، گیانی بکاته وه به به ردا و هوشیشی بیته وه سهرخوی. له و کاته دا که نه وان له و باردها بوون، یه کیک له پیماوه کانی (سهردار)، سهری کرد به ژوردا و به هه له داوان پرووی کرده (سهردار) و پتی گوت:

«گه وره م! یه کیک له یاساوه کانی به ندیخانه هاتوه پیتان بلتی که (مه م) له گیانه لاو دایه، خه ریکه دهری... فرمانتان به چییه؟».

ئیتتر هه نه و نه دی ناوی «مه م» هاته سهر زمان و دهنه که ی بلاو بوو وه به ناو بای نه و ژووردها، که هه ناسه بیده نکه کانی (زین) ی پیدا دهریشت، وهک گیان چوه ناو سنگی (زین) وه و، له و خه وه درپژه هوشیاری کرده وه، ته زویه ک به ناو هه موو له شیدا هات و، چاوه کانیشی کرده وه، سهریککی نه ملاو له ولای خوی کرد... ته ماشای کرد نه و ته شتی خوتن له به رده میدا پژاوه ته سهر زه وی. ژووره که یشی پرپوه له که سوکار و دوست و هاوړی و ثافره تانی ناو کوک. هه موویان به پروویه کی پر له خه موخه فته و چاوکی پر له فرمی سکه وه چاویان تی برپوه. ته ماشای کرد (سهردار) ی برایشی له ژوور سهریه وه دانیشتوه، وهک مندا له ده گری؟!... نه ویش راست بوو وه و، دانیش و، پالی دایه وه و، پرووی کرده کای. له و کاته دا دهموچاوی گوړابوو. له دهموچاویدا هه ست و تاسه و ته زوی ناو و سهری دده کهوت. پتی گوت:

«سهردار! تو له پوژی نا هه نگ و به زمی بوو کینی مندا ده گری؟!...»

په وایه لهو کاته دا که تۆ بوو پته هوی کامه رانیی من، من بېمه هوی شین و گریانی تۆ؟!... گه وړه ی خوم! هه له مړوه، گیانم شاد بووه بهو کامه رانییبه که به در یژیی ته مه نم چاوه وړانیم کردوه و، له کانگای دل مه به ناواتیه وه بووم. کاتیکیش گیانم توانی بفریته لای نهو کامه رانییبه که تۆ ږنگه ت دا و، دلخو شییشت بۆ نواند و، دهستی خو شه ویستیت بۆ در یژکرد... له مړوه دا له گه شته در یژه کم بوومه وه، که به ناو نه م ده شته کاکي به کاکیه ی له ناو چوونه دا کردوومه. له برینی نهو ږنگایه دا زوړ به ی په لوپوکان و نه ندامه کانم په کیان که وتوه و، وشک بوون. له کاتی رژیشتندا، شه پوژ و گپه لووکه ی وا توندو تیژم تووش بوو، نه ونده ی نه مابوو، له ناوم بېه ن!... ئیستایش که گه یشتوومه ته که نار، پیوسته هه ندی بوهستم، تا پشوویه ک بدهم. پیوسته هه ندیکیش لیره دا بوهستم تا ده ست ده که موه به رژیشتن به ره و ږنگای زیندو ویتی، که چاوه وړانیم ده کات؛ بۆ نه مه ی مال ناو اییتان لی بکه م و چاوه وړانیتان لی بخوازم و راسپارده که ی خویشمتان پی بلیم!.

پاشان پالی دایه وه و سه ری دانا له سه ر سه رینیک که له پشتیه وه بوو. نه وانه یش که له ویدا بوون، ده موچاویان هه موو گورا و، شپوه ی خفه ت و دلشکاو یی تیکه وت، ماتی و بیده نگي شوینه که ی داگیر کرد، «زین» یش هه روه ک له خه ویکدا بی، دهستی کرد به گفتوگو کردن له گه ل کاکیدا... پپی گوت:

«نه ی برای دل و گیانم!... خه فته مه ده به خوت!... بۆمن مه گری! سه د خوشکی وه ک (زین) له به رت مری! خه فته مه خو! چونکه لهو کاته وه که (مه م) م هه لبراردوه، بپیته هاوړپی گیانیم، نه م ناواز و ده ر دانه م به دل یکی خو شه وه وه رگرتوه!... نه ویشم پی خوش بووه، که له پیناوی نه ودا و له به ر دلی نهو، هه موو خه فته و سزایه کی رۆژگار هه لبرگرم!... بام خه موخه فته و هه ناسه ساردی بۆ من بی و، ده سه لات و کامه رانییش بۆ تۆ بی.

«سه ر داری خوم! له به شی ئیمړ ودا، ده ستکاری مه که!... چونکه نه وه هه به شی خومه و، منیش بهو به شه دلخو شم! گه وړه ی خوم! تۆ بکه ږیره وه بۆ ته ختی ده سه لات داری خوت و له سه ری دابنیش هه. شا کلاوه که یشت که به دور داپژراوه به لاری داینی له سه ر ناوچه و انت. له ملاو له ولای خوته وه، کوړی به زموره زم دامه زرتنه. بام له ناو رازوه یی نهو کوړانه دا، خوشی و شادمانی رۆژگار پیک بی. ناغا و نوکه به مه یی ده ست بلاویت سه رخو ش بکه. بام لاوینی به زموره زمیش له ناو پیره کانی هاو کوړتدا زیندو و بپیته وه. هه رچی خواردن و خواردنه وه یه ک ناوازه و خوشه، له سه ر خوانه که ت بیان رازینه ره وه. هه رچی بابه تیکی خوش رابواردنیش هه یه له ملاو له ولایدا ئاماده ی بکه.

«هه ر جوړه گولاو و شتیکی بونخو شیش هه یه لهو ناوه دا بلاوی بکه ره وه... هه ر دۆست و هاوړی و قسه خو شیکیش هه یه کوړان بکه ره وه. بام هه موو جوړه به زموره زمیک له ناو یاندا بکړی. بام گول و نه مامانیش به سه ر سه ر یانه وه لار بینه وه.»

«گه وړه م! له م رۆژه دا، گیانی هه ر دوو کمان به یه که گه یشتووه و یه کتری ته واو کردووه... په یو نه دی گیانله به رانه و، بابه تی نه مان، له ناو ماندا نه ماوه... هه ر په رده و دیوار تیکیش له ناوه ند هه ر دوو کماندا دانرا بوو، هه لگیراوه...»

«به لئ، نه مه راسته، که پاش تاو پیک، نهو له شه م ده چپته گل ه وه، به لام هیچ هتیزیک نیی به توانی گیانم له کامه رانی و پیک گه یشتنی خوی به ریه ست بکات...»

«سه ر داری خوم! له بیرت نه چی که ئاهه نگه که مان به ته واوه تی بۆ بکه ییت چونکه هه رچه نده هه ر دوو کمان ده بین به گیان، به لام هیشتا هه ر خوشیمان ده و... حه زیش له بابه تی خوش رابواردن و به زموره زم ده کین ئایا له بیرته که نهو ئاهه نگه خوشه ت گپرا بۆ خوشکه که م و هاو سه ره که ی، شاره که چو ن بوو بو به چراخان و، پر بوو بو له خوشی و شادمانی؟ منیش نه ی برا، هیوا له تۆ وا ده که م، که له رۆژی بوو کینی منیشدا ئاهه نگي وا خوش و پر له شادیم بۆ بگیری!..»

«فه رمان بده دانیش توانی (جزیر)، هه موویان سواری نه سپی به زم و شادی بین. به پیاده کانت و سه رباز ده کانیشت بلئ: ده ست بکه ن به شایی و ئاهه نگ گپران. بام ته زوی خوشی و دلشادی به هه موو دل یکدا بیته وه. بام جاریکی تریش کوړه کان و بازار و کوړانه کان براز تیرینه وه.

«کاکي خوم!... به ده میه وه نه ماوه. بام هه ر له ئیستاره ده ست بکه ییت به چاکه کردن له گه لندا و، فه رمان بده ییت به په یدا کردنی جیازی و ئاماده کردنی که لوپه ل. پیوسته هه ر له ئیستاره جیبه جی بکړی، تا پیتم بگات.

«له بیرته، گه وړه م، که نهو ته خته ی (ستی) له سه ر دانرا بوو، چه ند جوان و رازوه و پر شنگ دار بوو؟... من پیوستیم به ته خته گوړ (تابوت) یک هه یه که وه که نهو ته خته ی جوان و شه نگوشو خ و بریسه که دار بی... ده مه وئ له چاکترین جوړی داری نه به نووس دروست بکړی. نه به نووسه که یشی پر له نه خش و نیگار بی... بام سه رپوشه که یشی وه ک خوی جوان و شه نگوشو خ بی... به نه خش و نیگاری زیو و زیو رازا بیته وه... بام هه رچی رووکه شیکی ئاهه نگ و زه ماوه نده که یش هه یه، که بوی ده کړی، شه نگوشو خ و رازا وچ بن. تکتات لی ده که م، براگیان، هه روه ک پیته ده لیم نه مانه م بۆ جیبه جی بکه ییت. نه هیلی له رۆژی

شادمانیمدا به سووکی بنوینم، نه هیلتی که هاتنه سهر گۆره کم، کهس به داخه وه بلتی: ئاههنگی بوو کینی (ستی) چهند خوش و پر له شادمانی بوو، بهختی (زین) یش چون ههر رهش بوو، له سهرهتای ژینییه وه.»

«ئجنا گهورهم، ری بده به (ستی) خوشکم، ئه و بمشوا و ئه و بمراژینیته وه. پتی بده له گه ل تهرمه که یشمدا بی تا له گۆردا ده منیژن. به لام (مه م)، بام برا دل سوژه چاکه ده ره وه که ی خوی، که (تاژدین) ه، چون ئاره زوو ده کات بیشوا و له گه ل تهرمه که یدا پروات تا ده یخاته گۆره وه.»

پاش ئه وه، هه ندیک بیده نگ بوو. وه ک بیه وئ پشوو بدات وابوو، ئجنا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئجنا که ئه وه ته و او بوو، چاکه که ت ته و او که، گهورهم. تا سالتیک تیده په ری، سکی برسی تیر بکه و، له شی پروت پوشته بکه ره وه. هه ژار و داماو و بی ده ره تانه کان لای خۆت کۆیکه ره وه، تا ده و له مه ندیان بکه یت و چاکه یان له گه لدا بکه یت. بگه ری به شوین هه ناسه سارده کان و سه رگه ردا نه کا ندا بۆ ئه مه ی دلخو شییان بده یته وه و، شادیان بکه یت.

«کا که گیان! فرمی سکی هه ناسه ساردان، به چاکه له گه ل کردیان وشک بکه ره وه. دلی دلشکاوانیش، ببوژینه ره وه. دیل و به ندیه کان، له به ندیخانه، به ره لا بکه. زۆر لیکرا و بیچاره کان له ده ست زۆرداری رزگار بکه. به به خشین و ده ست بلاوی خۆت، رو شنایی به خه ره نا و ده روونی تاریکه وه، به چاکه و پیاهه تی خۆت دلی دلشکاوان به خه ره خو شیییه وه. به گه شی و روو خو شیی خۆت خه م له دلی خه مباران به او یژه ده ره وه. خۆت نزیك به خه ره وه له سه رگه ردان و لیقه و ماوان، بۆ ئه مه ی دلیان بده یته وه.

ئه وانیش به یینه ره ناو کۆری خۆته وه و له به زم و ئاههنگی خۆتدا به شداریان بکه، تا خه م و ته م له دلیان به و یینیته وه. له شه واندا بگه ری به دوا ی بی خه واندا، ئه وانیه له تاریکاییدا ده گرین، که رۆژیش بووه بگه ری به دوا ی ئه واندا که گیژ و و یژ ده سوو رپینه وه، به چۆله وانیدا، ئه وانیه له گه ل خه م و ئازاریاندا، داویانه ته کیو و که ژ و جیا! ئجنا چاره ی ده ردیان بکه و، ده رمانی برینی دلیان بکه، تا ده یشتوانی و ده ست ده پروات، به ته نگیا نه وه به و، خه مخوریان له گه ل بکه:

«ئه وه یشته له بیر نه چی، گهورهم، که ئه مانه هه موو له بهر دلی من ده که ی. له سه ر پاره ی جیا زییه که یشم ده یکه یت. نه که یت قسه کانم وه ریگی رپته سه ر راستیی و ئه ندیشه. ئه مانه هه موو ئاوات و نیاز و ئاره زوو من، تکایه یه ک به یه ک هه موویان به جی به یتیت...

«هه ره ها، تکایشت لی ده کم، که ئه مانته هه موو جیبه جیکرد، دوا دیری راسپارده نامه (وصیه) که یشم جیبه جی بکه یت... ئه ویش ئه وه تا که له ناو گۆردا، هیچ په رده و دیواریک نه خه یته نا و هند من و مه مه وه...

«به یتله، کاکی خۆم، له ویدا، له یه ک گۆردا، با وه ش بکه یه یه ک. تا پتی که وه کامه ران و دلخۆش بین. بام لاشه کا مان پتی که وه بنو سین، که به ش براوی و ره نه ره و یی سوو تاندنی و، دووری و، ئاره زوو ی پتی که یشته تان دانییه وه.

«گه وه ی خۆم! درپژه زۆر دا به قسه... به لام بیانو وه که م ئه وه یه که ئه و رتیگایه ی له به رده م دایه و درپژه و، گۆره که یشم - له تو به دوو ربی - یه جگار قسو له، رۆژی جیا بو نه وه یش نزیکه!»

ئیتیر لیره دا، خه فته و ترسو له رزی مردنی (زین)، هه موو گو یگرانی ناو ئه و ژووره ی خستبو وه سه رسامی و گیژ و و یژی و دلته نگیه وه. له هه موو لایه که وه دهنگی شین و گریان به رزبو وه وه. هیچ چاو یک نه ما له ویدا که به لی شا و فرمی سک هه ل نه رپتی. ئجنا سه ردار لپی نزیکبو وه وه و نوو ساندی به خۆیه وه، سه ری ماچکرد و پتی گوت:

«به خودای گه وه ره سو یندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشکی نازدار، من که ئه و برایه تم و زۆرداریم له گه لدا کردیت و، هیچ به زه یییه کم پیتدا نه ها ته وه، هه رچییه کم له ده ست بیت ده یکه م، هه ر بۆ ئه مه ی گونا ه ی خۆم بسر مه وه... ته نانه ت گیانی خۆیشم به خت ده که م، له پینا و کۆکردنه وه ی ئیه و و کامه رانی تاندا. به سه ری خودایش سو یندت ده خۆم که ئیتیر ما وه نادهم، هیچ شتی ک ئیه و له یه ک بکات، نه له ژیا ن تاندا، نه له پاش ژیا ن تان».

پاش ئه وه، (مه م) ی بیر که وه ته وه، که له زین داندایه چ سه رگه ردا نییه ک دایه. فرمی سکه کانی خۆی وشک کرده وه و، رووی کرده ئه وانیه له ویدا بوون، گوتی:

«پیویسته هه ر ئیستا، به گورجی خۆتان بگه ییننه (مه م) له زین داندایه. به لام (زین) یش له گه ل خۆتاندا بیه نه ئه و ی. چونکه من له و برایه دام که هیشتا ما وه و نه مردو وه، ره نگه هه ر له هۆش خۆچوونی ک، یاخود له ئیش و ئازاریکدا بی و پتی گه یشتی. بیگومان، که روو خو شیتان له گه ل ناوند و به شینه یی موژده تان دایه و، به شیرینی له و زین دانه ده رتان هی نایه ده ره وه، ده بو ژیتسه وه و، هۆشی دیتسه وه به رخۆی و، ئیش و ئازاره که یشی لی لاده چی».

پټک گه‌یشتنی دوايي

ئەو شەو «زین» خراپتری لیهاات له جاران، ئەو له‌سه‌رخۆ چوونه درټژه‌ی تووشی هات و، ئەو هه‌موو خوینه‌ی له‌ سنگی هاته‌ دهره‌وه، کارټکی گه‌وره‌یان له‌ له‌شی کرد، که‌ هه‌ر به‌جاریک برستی پرا. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا که‌ بیستی سهردار فه‌رمانی دا (مه‌م) به‌ر‌ه‌للا بکری و، هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وئ بوون بچنه‌ لای تا ده‌ری به‌یتن له‌و زیندانه‌ی تییدایه، هه‌ستایه‌ سه‌ره‌یی و جلوه‌رگی خۆی پټکوپټک کرد و، خۆی پازانده‌وه. پاشان سواری ئەسپټک بوو له‌گه‌ل ئەو کۆمه‌له‌دا، به‌و شەو چووه‌ دهره‌وه‌ بۆ سه‌ر زیندانه‌که‌ی (مه‌م)... (ستی)ی خوشکیشی و هه‌ندئ له‌ که‌سوکارانیش، له‌گه‌ل چه‌ند که‌نیزه‌ک و ده‌سپټه‌ندی‌کدا له‌گه‌لیدا بوون. هه‌موویان چرایان گرت به‌ده‌سته‌وه، پټگایان بۆ رۆشن بکاته‌وه... که‌ گه‌یشتنه‌ ده‌رگای به‌ندیخانه‌ داخراوه‌که، پاسه‌وانه‌که‌ ده‌رگا‌که‌ی بۆ کردنه‌وه... یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک، به‌ماتی و سه‌رسامییه‌که‌وه، چوونه‌ ژووره‌وه، هه‌تا گه‌یشتنه‌ ئەو پلیکانانه‌ی که‌ ده‌رۆنه‌ خواره‌وه‌ بۆ جیگا‌که‌ی «مه‌م»، پییدا هاته‌نته‌ خواره‌وه. مۆمه‌کانیش هه‌ربه‌ده‌ستیانه‌وه‌ بوو، تاریکیه‌که‌ی لای ده‌کشاندنه‌وه. بیده‌نگی و ترس و له‌رز هه‌موویانی داگیر کردبوو. ده‌نگی هه‌یچ نه‌ده‌هات، هی ئەو پییانه‌ نه‌بی که‌ به‌پلیکانه‌کاندا ده‌هاته‌نته‌ خواره‌وه. پاشان گه‌یشتنه‌ جیگا‌که‌ی (مه‌م). هه‌روه‌کو ئەشکه‌وتی‌کیان ده‌هاته‌ پټش چاو، که‌ کشومات بۆ و چۆله‌وانیه‌کی وایش بۆ، که‌ هه‌یچ ده‌نگی‌کی لیه‌ نه‌بی. چاویان گیرا به‌ناو زه‌ویی جیگا‌که‌دا. که‌ سه‌رنجیان دا ئەوا (مه‌م) له‌سه‌ر پارچه‌ به‌ر‌ه‌یه‌ی شوپری رزبو پال که‌وتوو، وا ده‌رده‌که‌وت که‌ ئەوه‌ی بۆ نوێژ له‌سه‌رکردن دانابوو. هه‌یچ هه‌ست و بزووت و گیانی‌کیان تییدا نه‌دی. وای دابوو به‌ریکی و بنیسی، ته‌نانه‌ت ئیسکه‌کانیشی له‌رولا‌واز بووبوون، سه‌ر و شپه‌ و ده‌موو چرچولۆچی تیکه‌وتبوو. وا گۆر‌ابوو، هه‌ر له‌و «مه‌م»ه‌یشی نه‌ده‌کرد که‌ له‌وه‌ پټش دی‌بوویان و ده‌یاناسی، هه‌موو له‌شی بووبوو چه‌ند ئیسکی‌کی له‌رولا‌وازی ده‌ر‌ه‌ریو، که‌ پټستی‌کی چرچولۆچی به‌سه‌ردا کشابوو!.

ئەوانیش روویان کرده‌ یاسا‌وله‌ تایبه‌تیبه‌که‌ی «مه‌م» و که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی مه‌میان لیپرسی. ئەویش وه‌رامی وا دانه‌وه، که‌ له‌و ساوه‌ ناشتای به‌ر‌ه‌یه‌یانی بۆ هه‌تاه‌وه‌ به‌و ر‌ه‌نکه‌ی دیوه، نه‌یشی زانیوه‌ که‌ بۆج وای لیها‌توو. ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ هه‌ندئ له‌ به‌ندییه‌کانی دراوسیتی بۆیان گیراوه‌ته‌وه، که‌ له‌ پټش به‌ر‌ه‌یه‌یاندا شتی سه‌ه‌یر سه‌ه‌یری لای روو ده‌دا، له‌ پټش رۆژبوونه‌وه‌یشدا رووناکیه‌کی گه‌وره‌یان دی له‌ زیندانه‌که‌یدا، پرشگی ده‌دا!!.

هه‌رچه‌ندیان کرد، نه‌ فرۆفیل کردن، نه‌ ده‌رخواردانی ده‌رمانی ورباکردنه‌وه‌ی نه‌دا و ده‌رمانی تر، به‌کاری نه‌هات، هۆشیاری بکاته‌وه. هه‌یشتا بۆیان ده‌ر‌ه‌که‌وت، که‌ ئاخۆ ئەو که‌وته‌نه‌ی، که‌وته‌نی له‌ هۆش خۆچوون بۆ، یان که‌وته‌نی مه‌رگ. له‌و کاته‌دا (زین) گه‌یشته‌ نزیکه‌وه‌ و هاته‌ پټشه‌وه‌ بۆ لای. به‌لام له‌وه‌ پټش له‌ دووره‌وه‌ وه‌ستابوو، نه‌وه‌ک له‌پ‌ر چاوی پټی بکه‌وئ و گه‌شکه‌دار ببی و بم‌ری. ئەه‌مجاره‌ هاته‌ به‌رده‌می بۆ ئەمه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل بکات... به‌لام که‌ به‌و جو‌ره‌ چاوی پټکه‌وت، خۆی پټ نه‌گیرا ر‌اوه‌ستی له‌ جیتی خۆی، خۆی دا به‌سه‌ریدا و به‌ترس و له‌رزټکی گه‌وره‌وه‌ ناوی هه‌ت‌ا و، فرم‌یسک وه‌ک باران له‌ چاوه‌کانیه‌وه‌ ده‌ر‌ژایه‌ خواره‌وه.

له‌و کاته‌دا... (مه‌م) هۆشی هاته‌وه‌ سه‌ر خۆی... چاوه‌کانی کرده‌وه... له‌ شپه‌یه‌کی سارد و سستدا، ده‌یگیران به‌ناو ئەوانه‌دا که‌ له‌ملاو له‌ولایدا کۆبووبونه‌وه... ئەوه‌یان ده‌رده‌خست، که‌ تازه‌ کار له‌ کار ترازابوو، مه‌به‌ستیش له‌ ده‌ست چووبوو!...

ئ‌نجا خۆی کیشایه‌وه‌ تینی دایه‌ خۆی دابنیشی... پاشان رووی کرده‌ په‌رستگا (قُبْلَة) و، بۆ ئەمه‌ی قسه‌ له‌گه‌ل که‌سی‌کدا بکات، له‌په‌و روو نوشتایه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی! ئەوانه‌ی له‌و‌یشدا بوون، به‌خه‌فه‌ت و سزایه‌که‌وه، به‌کشی و ماتییه‌که‌وه، چاویان تۆ بری‌بوو، سه‌ه‌ریان ده‌کرد!...

پاش تاویک سه‌ه‌ری به‌رزکرده‌وه... ئ‌نجا رووی وه‌رگیرا بۆ (زین) و به‌گیژ و وێژی و بیده‌نگیه‌که‌وه‌ تیی وردبووه‌وه... له‌پ‌ر هیوایه‌ک که‌وته‌ دلی ئەوانه‌وه‌ که‌ له‌و‌یدا بوون... چونکه‌ «مه‌م» ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن!... به‌ده‌نگی‌کی نزمی ئەسپایی پچ‌ر‌پچ‌ره‌وه‌ به‌ (زین)ی گوت، چاوه‌کانیشی به‌ په‌شو‌کاوییه‌که‌وه‌ سه‌ه‌یری ده‌مو‌ج‌اوی (زین)یان ده‌کرد:

«تۆ چاکترین ر‌ابه‌ری من بوویت...»

(زین)یش گوتی: «تۆیش چاکترین هاوده‌می من بوویت...».

(مه‌م) گوتی: «تۆ چاکترین ر‌ی پ‌یشاند‌ه‌ری دل‌میت...».

(زین)یش گوتی: «تۆیش چاکترین چ‌رای گیان‌میت...».

(مه‌م) گوتی: تۆ رووناکیی دل‌میت...».

(زین)یش گوتی: تۆ بییله‌ی چاوه‌کان‌میت...».

(مه‌م) پتی گوت: «تۆ خون‌کاری گیان‌میت...».

(زین)یش پتی گوت: «تۆ په‌رست‌گای ده‌روو‌غ‌میت...».

لیږده! نه وانهی گوتیان له گشتوگوتی همدوکیان بوو، بویان دهرکهوت که «مهم» هوشی به خوی نه ماوه، ناگای له خوی نییه... له بهرته وه (ستی) لئی نریک بووه وه و قسه کانی پی پری، پتی گوت:

«ئهی (مهم)! ئیمه بویه کا هاتووینه ته ئیره که لم زبندانه رزگارت بکهین، بۆ ته وه نه هاتووین که له گپژ و وپژ و شپیتی تو سهرنج بدین! تهو (سهردار) هی، له تو تووړه بوو بوو، ئیمړ دلی بۆت نهرم بووه و، به زه یی پیتدا هاتوته وه. تهویش ئیمه ی بویه کا نار دوته ئیره که له زبندانت دهر بهینین و، به کامی خوت بکه یینین. تهو (زین) هی که بوی شپت بوویت، به پتی خوی هاتوته لات، و له بهر دهمت دایه، وهک ناوات بۆ خواستوه... تهو که سهی ناوات بۆ دهخواست و، ههر به په ژاره ی پیک گه یشتنیه وه بوویت، تا لاوینی خوت له ناویرد، و هاتوته لات. ئیمړ همدو که سپک له خوشی و شادمانی دایه، به بونه ی رزگار بونی تووه له زبندان، له دهر وه چاوه روان بیتنه دهر وه، تا به پیرته وه بین و پیر زبایت لی بکه... که واته ههسته... ههسته ته هی (مهم)! ئیتر له په ژاره یه دا مه مینه ره وه، بام شپت نه بیت!؛ خوت به خورایی مه خره گپژاوی تهو ناره زوی پیک گه یشتنه وه، بام له ناویدا نوقم نه بیت!... مه هیل تهو چهند رۆژه ی ماوته له جیهاندا، بهم شپتییه وه به سه ری بهیت! گیان خوت به فیر بخت مه که. و کامه رانی لی ت نریک بۆته وه! خه ریک به هوشی خوت بهینه ره وه سهر خوت، که دهمیکه به گزیدا دهچیت!... تهو شپتییه ش له که لله ی خوت دهریکه، که دهمیکه هوگری بوویت!...

«هسته بام پیکه وه بچینه لای سهردار... چاوت پی ده که وئ: ئیمړ چاکه و پیاو تهیت له گه لدا دهکات. له بهر دلی تو، همدو بابه تیکی دلخوش بوون و به زموره زمی نامه د کردوه. ههرچی دۆست و خوشه ویستان هیه بۆتی کۆر دۆته وه له ناو کۆشکه کهیدا، همدو بابه تیکی خوش رابواردن و کامه رانیی رازاندوته وه. چاوه روانی هاتنته بچيته لای، تا (زین) ت پیتشکهش بکات و لیتی پیروز بکات. بۆ بووک و زاویه تییشستان شاهه نگ زه ماوه ند بگپری».

(مهم) یش که میک چاوه کانی خوی کرده وه... وهک هندیک هاتنیه ته وه سهر خوی و ابوو. به ملاو به ولای خویدا ناوړی ده دایه وه. ئنجا به (ستی) ی گوت:

«نه... من نامه وئ بچمه لای هیچ سهردار پیک... له بهر دهر گای هیچ کار به دهست و داد گه ریکشدا ناوه ستم. ههر گیز نایشیمه نوکهری هیچ بهنده و دیلیک!... تهو سهرداره کیته، که ژیان خوی به دهست خوی نییه و، ناتوانی مهرگ له خوی دوور بخاته وه، یان

تهختی خونکاری به که ی تاسهر پپاریزی؟!... من چاو و راو و درۆزی کارم تی ناکات!... بریسک و هوړی نه ندیشه ی دهمده مییش گه شکه دارم ناکات!...»^(۱)

«ئیمه تازه گه یشتووینه ته بهر دهر گای گه وړه ی همدو بهنده و ناغا کانی، له کۆشکی خونکاری همدو سهرداران و کار به دهستانیشدا پیتشوازی کراوین. خودا تهو خونکار به که له کۆری داد په روه ریدا، دوه لږ مه ند و هه ژار و، شا و گاو، له به کتری جوئ ناکاته وه. خودا گه وړه ی دلی شکا و، دهر وونی برینداره. به دهستی گه وړه یی خوی (من) و (زین) ی له به کتر ماره کرده وه. شاهه نگ شادمانی ئیمه یی له کۆشکی پیروزی خویدا دامه زاندوه. خودا نه کات ئیتر ئیمه بیتنه وه خورای بۆ ناو زنجی له ناوچوون. یان جار یکی تر پرو بکه ینه وه دیل و بهنده کان. خودا نه کات، شاهه نگ بووک و زاواییمان بگپری له هیچ جیگاهه کدا، تهنیا لهو کۆشکه پیروزی خودایه دا نه بی نایگپری...»

«خودا نه کات بهو رۆژه ی کهس (من) و (زین) به یهک بگه یینن، له سهر دهستی سهردار ی دل و دروستکه ری گیاناندا نه بی، تهو پیک گه یشتنه په سند ناکهین... تهو تا به هه شته که ی خوی بۆ ئیمه رازاندوته وه. کوړ و که نیه کی له ویدا بۆ کۆر دوه ینه ته وه. له همدو سووچیکدا بابه تی رابواردن و کامه رانیی بۆ نامه د کردوین. ههر تاو یک له مه و پیت نار دیان به شوینماندا... به خودا سویند دهخوم، که تهو ان ئیستا چاوه روانیمان ده کهن. خورشیان نامه کرده وه که پیشوازیان بکه... په یانی هره گه وړه ی همدو و کمان له ویدا جیهه جی ده بی... ههر له ویش دایه، که یه زدانی گه وړه. به دهستی داد په روه رانه ی خوی، جامی کامه رانییمان پی ده به خشی و، له ژیر سیبه ری به زه یی پیداهاتنه وده شیدا، دلداریه که مان لی پیروز دهکات و، همدو و کیشمان به بینینی پروی خوی شادمان و کامه ران دهکات.

«خودای گه وړه، له ویدا، ههر چیمان چیشته وه له دهر د و خه فته و نازاری جیهان، له بیرمانی ده باته وه. فرمیسی شین و گریان له پرومان دهسپرته وه. دلی شکا و مان چاک ده کاته وه. سهر گه ردانی و هه ناسه ساردیان له سهر هه لده گری. ههر وه ها ده یشمان خاته باوه شی خوشه ویستی و به زه یی پیداهاتنه وه ی خویه وه.

«نای خوزگم بهو رۆژه!... خوزگم بهو رۆژه، گه وړه ی سهرداران!...»

لیږده! «مهم» بیده نگ بوو و چاو لیکن... ههر وهک بالداریکی شپزه ی بچووک، که

(۱) دهمده می: کانی (موقت).

هر له ناو كولانه كيدا پهر و بالی خوی بدات به يه كدا و ، به په شوکاوی ، خوی بدات له ملا و له ولای كولانه كهی خوی ، نجا كه يه كيك دهستېك درېژ بكات و دهرگای كولانه كهی بۆ بکاتهوه ، دم و دهست بفری و خوی له كولانه يه دهر باز بكات ، هر بهو چهشنه ، گیانی (مهم) یش ، له كولانه گوره يه ی له شی ، كه چندان سال بو ، له ناویدا هاواری دهكرد و دهینالاند ، زووبه زوو دهر باز بو و ، فری بۆ بهه شستی خوی... ههروهك هیچ رووی نه دابی وابوو!... نیتر لهو زبندان ، بوو به جیتی شین و شه پور و گریان. دهنگی گریان و شینی هه مووان دهگه یشته ناسمان. هر لهو دهه مه كه ینه و به ینه ی مهرگی (مهم) به ناو هه موو شاری (جزیر) دا بلا بووه وه ، نه مه یش له وه وه بوو ، كه هه ندی له یاساوله كان گورج خویان گه یانده (سهردار) و لهو كار هساته ناخوشه ناگاداریان كرد. وایان گتیرا یه وه ، كه هیچ خانویهك نه مایه وه له (جزیر) دا شین و شه پوری تینه كه وئ. دانیشستوانی شاره كه تا به یانی به وداخه وه تلانه وه. (تاژدین) یش له ناو لهو كار هساته ناخوشه ، وهك شیتی لیتهات. بهه له داوان چووه دهر وه و ، لهو شه وه تاریكه دا خوی گه یانده به ندیخانه كه ، تا لاشه ی دۆسته خوشه و یسته كه ی خوی بیینی ، كه لهو زبندان دا گیانی به خاك ده سپارد. لهو كاته دا كه دهر یشت بهر یگادا ، (به كر) ی چاوپت كه وت ، كه له ناو كۆمه لیک مرؤقدا بوو ، له نزیك كۆشكه كه ی (سهردار) وه... وهك تیر هه لی کوتایه سه ری. هه ردوو دهستی نایه بیناقاقای بیخنكیتی. دهیقیراند به سه ری دا. داخی دلی خوی پی دهرشت. دهماره كانی هه لسا بوون ، له قیندا ، چاوه كانی ناگریان لی ده بووه وه. به سه ری دا نه راندی و گوتی: «ئهی گورگی له پیستی مه ردا!.. ئهی جنۆكه ی له بهرگی مرؤقدا!... ئهی لهو ماره ی ، له وه تی هه یت ، زمانت به ناگری ئاژاوه نانه وه و ، مالتویران كرده وه نه بی ، نه كراوه ته وه!... بوویته دهر وازه ی پۆلایی داخرا و ، كه وتیته ناوه ند لهو دوو دلداره به سه زمانه بیگونا هانه وه داغیكي گه ورت نا به سه ر برینی خوتناوی هه ردوو کیانه وه ، دلی هه ردوو کیانت به شبراو كرد له كامه رانی جیهانی خویان ، منیشت بیبهش هیشته وه له بیبله ی چاوم ، كه دل و چاوم پیوه راها تیبون!...

«ئهی سه گی در! تازه تو بۆچ بمیته وه له سه ر زه ویدا كه کاریکی وات كرد ، دۆسته برا كه مت خسته ناویه وه؟».

پاشان به هه ردوو دهستی گرتی و بهرزی كرده وه بۆ ژوور ته وقه سه ری خوی ، نجا توند دای به زه ویدا ، تا میشکی پزا. نیتر هر له وهنده بوو ، (به كر) مرد و راست نه بووه وه!...

(تاژدین) ، «به كر» ی له ویدا فری دا و ، دهستی كرده وه بهر یشتان تا گه یشته بهر دهرگی

به ندیخانه كه. له شیوه يه کی شوژشگیرانه دا ، خوی فری دایه ناو لهو كۆمه له كه سانه وه كه له ویدا كۆبوو بوونه وه... بی نه مه ی ته ماشای كه سیك بكات ، دری به هه موویان دا ، تا گه یشته سه ر لاشه ی (مهم) ی دۆسته برای كه وهك خوی له ویدا كه وتیبوو. پیخه فه كه ی له سه ر رووی لا برد و خوی دا به سه ری دا ، وهك مندا لیتی بچووك كه خوی ده هاو پزیتیه باوه شی دایکیه وه ، به لام لهو دایكه ی كه نهههستی تیدا مابوو ، نه گیان. تا توانی گریا به سه ری دا!... تا توانی شینی بۆ كرد!... پاشان گه راپه وه ، به لام دهماره كانی خراپتر توند بوو بوون. چاوه كانی وا سوور بوو بوون پیوایان ده ترساند... هه ر شتیكي دههاته بهر دهه به چاوپتی شوژشگیرانه وه سهیری ده كرد!... هه ر كه سیکی ده دی ، وای ده زانی له وه كه «مهم» ی له ناو بردوو!... نجا رووی كرده لهو یاساولانه ی له ویدا وه ستا بوون خویشی له بهر دهرگی زبندان كه وه ستا بوو ، ناگر له چاوی ده باری ، نه راندی به سه ریاندا و پیی گوتن:

«ناپه سه نینه ، نیوه كوشتتان!... ئهی نیوه نه تانكوشتوو؟ وا نییه؟! به لام... به لام تۆله ی ده كه مه وه... تۆله ی له نیوه ده كه مه وه... هه ی ناپه سه نینه!..».

پاشان دهستی كرد بهه ژاندنی دهرگای زبندان كه و قیراندی گوتی: «هه ر نیمرؤ لهم به ندیخانه يه تیکومه كان ده دهه!... ده پروو خینم!.. دهیكه م به گۆر بۆ (سهردار) ه ی كه دروستی كرده وه!... له كوتیت تۆ (سهردار)؟. نه. تۆ سهردار نیت. تۆ لهو ترسنۆكه یت كه منت چه واشه كرد و ، دۆسته برا كه مت به كوشت دا. تۆ ته گر ئازیت و هره بهر دهه م ، تا تۆله ی (مهم) ات لی بكه مه وه. نه. تۆ مه یه. «من دیمه كۆشكه كه ت ، تا له ویدا له توپه تت بكه م!...».

زۆری پینه چوو ، لهم قسه ناگریانه ی ، كه له تاو گری دهر وونی خوی دهیكرد و هه ر له وړینه ی ده كرد ، كه به دهه گرانه تاوه ده كریت ، وای له (تاژدین) كرد ، خه ريك بوو شیت بی. له وانه بوو ، هه ر كه سیکی بهر چاو بكه وتایه ، وا بهاتایه پیش چاوی كه لهو (مهم) ی دۆستی كوشتوو ، په لاماری بدایه و ، له تۆله ی (مهم) دا بیكوشتایه وه. به لام باش بوو ، سهردار به وه ی زانی ، فه رمانی دا گرتیان و به ستیانه وه و له جیگایه كدا به ندیان كرد ، تا پۆژی دواپی. بهم په نگه لهو شه وه به ترسوله رز و ئازار و ناخوشییه کی زۆره وه رابورد ، به سه ر دانیشستوانی شاری (جزیر) دا... (تاژدین) یش مایه وه له به ندیخانه كه دا نه نوست تا به یانی ، له ته نیشت هاوړی جوانه مه رگه كه یه وه ، ده گریا و شینی ده كرد ، له وهنده ی نه مابوو دلی بتویته وه. له نیش و ئازاری خه فه تی مردنیدا ده تلایه وه.

مايهوه (زين). ئەوېش (ستى)ى خوشكى بريدیهوه له گەل خۆى بۆ مالهوه، پرستی بربوو. هیزى پى نه مابوو. ئەوېش تا به يانى نه نوست. له گەل کۆمه لىكى گهوره له که سوکار و خزمانيدا مايهوه، که دلخوشيان ده دايهوه و به زه بيبان به دلیدا دهاتهوه.

دوايى زين

پۆزى دوايى هه لهات به سهر (جزير و بۆتان)دا، که تهه و خهه دايگرتبوو، کشى و ماتيهه کيش هه موو سووچ و که نارىک و کۆلان و بازاريكى گرتبووهوه. ههروهک تيشكى پۆزه که کشايته دواوه و نه يتوانيبى گهشى و شهنگوشۆخى بدات به دوورگه که وابوو. ته نانهت ئهه کۆشکه بريسه که دارهيش، که کاتى ده رکه وتنى پۆز پرشنگى ده دا به هه موو لايه که دا، ئهه پۆزه وای نه ده نواند: کشومات و بى پهنگ و بى دهنگ بوو. سروهى ليوه نه ده هات...

(سه ردار)يش له په نايه کيهوه خۆى مات کردبوو، فرمىسكى خوينى هه له دهرشت له داخدا. بۆيه ده گريا، تا ئاگرى خه موخه فهت و په شيمانى بکوژيتهوه، به لام که لى کى نه ده گرت.

پاش هه ندىک، ريگا کهى ناوه ند گوستان و خانوو (مهه) پرپوو له دانىشتوانى شارى (جزير). زۆريه پياو و ژن و منداليان له ويدا کۆبوونهوه بۆ ئه مهى جوانه مه رگه کلۆله کهى خۆيان بسپيرن به خودا و، ته رمه که يشى بيه ن بۆ گوستان. کۆمه لى کى يه جگار گه و ره و دريژ، له ويدا پى کههاتبوو. ئه وه ندهى ئهه کۆمه له گه و ره ده بوو. که له بازاره کانى شارى (جزير)دا کۆبوو بوونهوه، له پۆزى ئاهه ننگى زاوايه تى (تازدين)دا. ئه وه نده هه يه، کۆمه له کهى ئيمرو، گرژ و دلگوشراو بوون. نه زه رده خه نه يه کت ده دى به ده مى يه کى کيانه وه، نه تروسکه يه کى خوشى له چاوياندا، هه ر شين و گريانت پيوه ده دين که نه ده برانه وه. هه ر هاوار و شيوه نت گوئ لى ده بوو، که له هه موو سووچى کى بازاره کان و په نجه رهى ماله کانه وه ده نگیان ده هات.

کۆمه له که گه يشته گوستانه که، که له سه ر گردى کى گه و ره بوو لهو گردانهى له ملاو له ولای شاره که دان. گر ده که ئه وه نده کۆمه له مروقى به سه ردا دابارى بوو، له دووره وه ره ش ده چوو وه. له ويدا زۆتر هه ستیان به واتای مردن و له ناوچوون ده کرد. راستيه کيان ده هاته پيش چاو... ئهه راستيه سامناکهى، که له دواى چاو و راو و چه واشه کردنى رۆژگار و نه نديشه پرپووچه کانيه وه ده رده که وى جا ئهه هه ست پى کردنه يان تى که له بهو دلته نگیه

بووبوو، که له رووى مردن و سه رگه ردانى و ره نجه رۆيى «مهه» وه تووشيان هاتبوو. ئيتى له سه ر ئهه گر ده دا بوو به شيوه ن و گريانى کى وا گه و ره و سامناک، که هه موو ژن و پياو لى گرت وه، به پياو ه گه و ره کان و کار به ده سته کانيشه وه. له ناو ئهه هه موو کۆمه له گه و رانه دا، (زين) ده رکه وت، به به ژن و بالا که له گه ته که يه وه و، رووه جوانه که يه وه که ئه مه يه کهم جارى بوو، پيشانى هه مووانى دابوو. به هه له داوان و ته و ژمى کى شو رى گى رانهى شيتانه وه خۆى گه يان ده ئهه گوژدى بۆ «مهه» يان هه لکه ند بوو و، تياندا ناشتبوو. خه رى کبوون گلى به سه ردا بدن. به لام هه ندى له که سوکاره کانى، هيتاشيان کر ده وه و نه يانه يتشت به په له پروات، نه وهک ئه وېش خۆى فرى بداته ناو گوژره که وه، يا خود شتىک به سه ر خۆى به يتى. کاتى گه يشته کن گوژره که گلى ته و او به سه ردا درابوو و، ته ختيش کرابوو. ئيتى له ويدا پرستى برا و په کى که وت، خۆى دا به سه ر گوژره که دا و، فرمىسكى خوينى هه لرشته سه ر گله کهى و، ده ستى کرد به قسه کردن له گه له ئهه که سه دا که له ويدا ناشتبوو يان، گوئى:

«ئهى جوانه مه رگ... ئهى خاوه نى له ش و گيانم... ئهى کۆچ کردوو! تۆ وا باخه کهى خۆت به جيه يتشت و رۆشيتت... باخه که ت پى گه يشت بوو، به ريشى دابوو... به لام وا مايه وه، به بى باخه وان، به بى خاوه ن... پى م بللى له پاش خۆت کى هه يه يتوانى تيدا بگه رى و به رى لى بکاته وه؟. ئهى که تۆ به جيت هيتشت و وازت لى هيتنا، به رى چۆن ده بى و، شه نگوشۆخى چۆن بۆ ده ميتنيتته وه؟! ئه مه راسته، که چاو ئه ندازه کهى رازاويه و سببه ره کهى جوان و فراوانه و، به ره کهى پى گه يشتوو و خوشه... به لام به خودا سوئندت بۆ ده خۆم، که له پاش تۆ که س ده ستى ناگاتى!». که س ناھي لى م پيدا پروات، باى مه رگ نه يتت، که س ناھي لى م به رى لى بکاته وه، ده ستى مردنو له ناو بردن نه بى. من بنكى ئهه دارخورمايه ده هه ژنيم، تا هه رچى به رى کى هه يه بکه ويتته سه ر زه وى. به رى ئهه دارو دره خت و ميتوانه، هه موو پرش و بلاو ده که مه وه، ده يدەم به دەم باوه. ره گى ئهه هه موو دارو دره خته گه ش و سه وزانه هه له دکيشم. هه رچى گه لای بۆنخۆشى ئهه گولانه يش هه يه، هه لى ده پرويم.

«ئهو دوو چاوهى که جوانى و جادوويان دلکيشيان کردبوويت، هه ر ئيمرو جوانى و جادووه که يان تيدا ده کوژنيم وه.

ئهه به ژن و بالا يهى که جوانى و رى کوى کيه که يان چاوه ستیان کردبوويت هه ر ئيمرو ئهه جوانى و رىک و پى کيه يان پيوه ناھي لى م. ئهه مه يه يش که پى تيان وه بوو،، پياوى سه ره مست ده کرد، ده پى ژمه سه ر زه وى.

ئەم روومەتانه و، ئەو لېوانە، ئەم ئەگرېجە و زولف و قژانە، كە تۆبان دلكېش كردهبو، هەرچی جوانی و دلكېش كردنیکیان تیدایە، پتیانەو ناهیلەم! هەر ئیمرۆ گل و خۆلیان بەسەردا بلاو دەكەمەو و، پەلەپەلەیان دەكەم!... ئەوانە هەموویان بۆ چاوەکانی تۆ تەرخان کرابوون، بۆ تەماشاکردنی تۆ دانرابوون. بەلام ئیمرۆ، كە تۆ چاوت لیکناو، بەگەورەیی خودا سۆتند دەخۆم، ناهیلەم كەسی تر سەیری بکات و دلێ خۆی پێ خۆش بکات. بەلام... بەلام نە!...

ئەمە دەستدریژییەكە بۆ من، نابێ بیکەم، لە سامانیكدا، لە کاروباریكدا، كە هی خۆم نەبێ!... من لەو دەترسم كە هاتمە لات و، بەجۆرە چاوت پێم كەوت گلهییم لێ بکەیت. لەو دەترسم گلهییم لێ بکەیت، لە دەستکاری شتیكدا كە هی خۆتە و پیتدا راپەرمووم و، خستووتە ژێر دەستمەو. دەترسم لەو هی پیت خۆش نەبێ: تۆزیک لەو جوانییە من كەم بپیتەو كە هی خۆتە هەروەها بشتەوئ ئەو هی داوتە دەستم، بەرپكۆپتێکی و تەواوی لێمی وەرگریتەو. كەواتە بۆمن وا چاکترە، كە ئەم قالییە وەك خۆی بپێچمەو. هەروەك لێشیم وەرگرتوویت، بەتەواوەتی بیدەمەو دەستت. لەشیشم بەهەموو رازاوەیی و شەنگوشۆخییەکیەو بەرو رووی خۆتی بکەمەو!...».

پاش ئەو خۆی دا بەسەر گۆرەكەدا، باوەشی پیتدا دەكرد و، دەموچاوی لە گلەكە هی دەسوو. ئەوانە لە نزیکییەو بوون، پەلاماریان دایە راستی بکەنەو و، دلێ بدەنەو، بەلام تا دەستیان دایە، لەشی ساردوسر بووبووەو هیچ توروسکەیهکی ژینی تیدانە مابو!...

ئێتر لەویدا دەنگی شیوەن و گریان سەرلەنوێ بەرزبووەو. خەفەت و سزا دلێ هەمووانی داگیرکرد. (سەردار)یش خۆی دا بەسەر لاشەكەیدا، نە هۆشی بەخۆی مابو، نە ئاگای. لە (چارەنووس) دەپارایەو، كە پاشگەز بپیتەو... بەلام (چارەنووس)، نە بەزەیی پیتداهاتەو، نە وەرانی دایەو، نە پاشگەز بووەو!.

پاش ئەو وەك خۆی راپسپاردبو، بابەت و تروتفاقی مردن و ناشتنەكە یۆ ئامادەكرا و، لەو شتێوەیەشدا كە خۆی و سستبووی نیترا. دووبارە هاتنەو سەر گۆری (مەم) و گۆرەكەیان هەڵدایەو. (سەردار)یش هاتە پێشەو، بەدوو چاوی پر فرمیسكەو، خوشكەكە خستبوو سەر هەردوو دەستی خۆی و چوو ناو گۆرەكەو، لاشەكە (زین)ی خستە پال لاشەكە (مەم). ئنجا دەنگی بەرزكردەو و گوتی: «ئەم (مەم)! بگرە لێم،

ئەو خۆشەویستەكەتە، كە تا زیندوو بوویت نەم هیتشت پیتی بگەیت. تەكایە بمەخسە لەو دلێقییە لەم جیهانەدا لەگەڵم كردیت، لەو گوناوێ گەورەییە لەگەڵ دلتدا كردم. بەخودای گەورە سۆتندت بۆ دەخۆم، كە رۆژگار، لەوێندە خۆت دەتەوئ، زۆرتر جەزەبەیی پێگەیان دووم. رۆژگار گەورەترین داغی ناو بەجەرگم دا، داغی پەشیمانی، كە هەتا دەمرم بڕینەكە چاك نابیتەو!».

بەم رەنگە رۆژگار وای بریار دا، كە ئەو دوو خۆشەویستە بەبەكتر نەگەن، لە تاریکی ئەو گۆرەدا نەبێ، دوایی ئەو دوو ئەستێرە لە یەك شۆتندا ئاوابوون.

بەلام سەیر ئەو بوو كە (بەكر)یش هەر لە نزیک ئەوانەو نیترا، تەنانەت راستەوخۆ لە دامینیانەو نیترا. وەك گێرپایانەو، هۆی ئەویش ئەو بوو، كە دەیانویست لەو جیهانیشدا هەر لەگەڵیاندا بێ!... چونكە (زین) كە بیستبووی (تازدین)، «بەكر»ی كوشتو، دلتەنگ بوو، و خەفەتێکی زۆریشی بۆ خواردبوو. گوتبووی: «رەوا نەبوو كە جەزەبەیی وای پێ بگەیتنریت، چونكە رۆژگار پالێ بەووە نابوو كە وا بکات. ئەویش بۆ ئەمەیی دلدارییەكە ناوێند خۆی و «مەم»، بگاتە ئەو پاكژییە گیانییە. هەروەها بۆ ئەمەیش كە دەروونی هەردوو كمان بڵند بپیتەو بەسەر رووكەشایەتی بابەتی جیهانی و بریسك و هورەكەیدا.».

پاشان (زین) وای راسپارد بوو، كە (بەكر)یش، لە نزیک خۆیانەو، بنیترێ. گوتبووی: «لەو جیهاندا، دەبیتە دەرگەوانێکی دلسۆز بۆمان!».

تا ئیمرۆیش ئەو دوو گۆر لەناو (جزیر و بۆتان)دا ماون و ناسراون. هەر كەسێ بیهوئ، دەتوانی سەیریان بکات.

سەیر ئەوێە كە گۆری «مەم» و «زین» هەتا ئیستایش لەژێر سببەری دار و گۆل دایە. كەچی گۆری (بەكر)، هەر درێكی لەسەر دەروئ، كە تێكرا، هەموو دەم، بەچری و پرپیەو، بەسەریوەیە!.

دوايی چیرۆک و پەند لى وەرگرتنى

ئەى خودا!...

توو سەرى گرى ئاگرى دلى دلداران كە پتوھى دەنالين... توو سەرى ئەو راستگۆيىيەى كە ھەر لە دلداران دەوھشيتەوھ...

توو سەرى شيرينىيى جوانى و ئەو خوشيىيەى كە دەيبەخشى بەتەماشاكەر...

توو سەرى گەورەيىيى شەنگوشوخي و سەر لى سورمانەكەى...

توو سەرى دەردى دوورى و ئازارەكەى... توو سەرى ھەنگوينى پىك گەيشتن و چيژكە خوشەكەى خواردنەكەى...

توو سەرى خوشيى خوشەويستىيى دلداران و، دوزمنايەتيى راز دزان و تەلەكەبازان...

توو سەرى ناز و نووزى خوشەويستان و، جادووى جوانيىيەكەيان...

توو سەرى ئاوى ئەو كاننيانەى بلبان و پەلەوهران ئاوى لى دەخۆنەوھ...

تووسەرى ئەو شەوئەى بەسەر گول و گولزاردا دەپرژى...

توو سەرى ئەو كەلەپوورەى (مەم) بەجىيى ھيشتووە لە ئاھونالەى دلدارى... توو سەرى ئەو فرمىيسك و خەموخەفەتەى (زين) ھەلى رشتووە، لەتاو سەرگەردانى و ھەناسە ساردى...

توو سەرى ئەو شتانە، ھەموويان، گەورەم، ئەگەر ئەم پەردەى تاريكيىيەى ساىە و سىتبەرە دەمدەميىيە، لەسەر چاوەكانم لائەبەيت؛ تا لەسەر رووى ئەم جيھانەدا، ھىچ نەبينم، ھىز و دەسلالتى تۆ نەبى... تا لە شووشەى ئاوينەكەيدا ھىچ نەبينم، پرشنكى جوانيى تۆ نەبى... تا ھەر بەو مەيە سەرخوش بىم كە تىيدايە نەك بەرەنگاوپرەنگيى ئەو جامەوھە كە مەيەكەى تىدا دەبرىسكىتەوھ...

ئەى خودا!

باوهرم ھىتاوھ بەھىز و دەسلالت. ئەويش چۆتە دلمەوھ، كە رۆشنایى و جوانيت ھەيە... بۆيشم دەرکەوتووە كە ئەم جيھانە ھەمووى، لەشيكە و تۆيش گيانى ئەويت... ھەرچى ھەيشە لە جيھاندا، راستيىيەكە و تۆيش رازى ئەو راستيىيەيت...

تۆ جوانيى رازاويىيى خوشەويستان و دلدارانيت. دلى ئەوانە بۆ جوانيىيەكەى تۆ كيش بوو، چا و دلى ئەوانە بۆ تۆ شەيدا بووھ... تۆى، شيرينى و خوشيت بۆ ھەنگوين دروست كەردوھ...

تۆى، چزان و برژانەوھت بۆ فرمىيسك پەيدا كەردوھ...

تۆى، بەھوى ريزە رازەكانى رۆشنایى و جوانيى خۆتەوھ، دلى دلداران بەستووە بەيەكەوھ...

ھەر تۆيشى، كە بەھوى كارىگەريى گەورەيى و شوخو شەنگيتەوھ، گرت لە دلان بەرداوھ...

ئەو رىكويىتيى بەژن و بالايە، كە بەدرەختى (سەرو) ھەويە بەدەستى تۆ پىكھيتراوھ... ئەو گولەباخە سوورە ناسكانەيش كە پەرەكانيان بەو رەنگينيىيەوھ لەناو ئەو چقلە خوينرژانەدا رازاونەتەوھ، بەدەس و پەنجەى ھونەرمەندانەى تۆ، دروست كراون... بلب و بالدەرەكانيش كە دليان، بەو بچووكيىيەوھ گرفتارى جوانى و رازاويىيى ئەو گولانە بوو، تۆ بەو دەرەدەت بردوون...

رەنگاوپرەنگيى گول و سەوزيى درەختانيش، ھەر بەسايەى ھونەرمەنديى تۆوھ، ئەو جوانيىيە دلكيشكەرەيان تىدا پەيدا بووھ... دەنگى بلبان و پەلەوهرانيش، لە سايەى تۆوھ واتاى بەزمورەزم و ساز و ئاوازيان تىكەوتووە...

كلى ئەو برژانگانەى بەچاوى مەستەوھن، رەشيئەى ئەو چاوانەى لەناو سىپىنە دلكيشكەرەكان دان، ئەگەر رازىكيى پرشنكى جوانيى تۆيان تىنەكەوتايە، وا جوانيان نەدەنواند...

سوورىيى لىوھ ناسكەكان، سىپىتيى ئەو ددانانەى لە كاتى زەردەخەنەكەردندا پرشنك دەدەن، ئەو قژ و پرچ و ئەگرىجانەى لە شىوہيەكى چين چيندا، بەسەر دەموچا و شانەكاندا دىنە خواروھ و، شوڤرەبنەوھ، ئەگەر تيشكيى رازى جوانيى تۆيان بەرنەكەوتايە، ھەرگىز وا كاريان لە دل نەدەكرد و، مرۆڤيان وا چاوبەست نەدەكرد.

ئەى گەورەم، تۆ وىنەى بى ھاوتاي گەورەيى و دەسلالت و رووكەشى جوانى و رىكويىتيى خۆت، لەسەر رووى ئەم جيھانەدا، لە گەلىك شىوہ و وىنە و بابەتدا نواندوھ...

كەسانى وا ھەن ئەم رووكەشە دەمدەميىيە سەرخوشيان دەكات. سەر و شىوہ و بابەتى دارپژراو، گەشكەدار و بى ھوشيان دەكات. ناتوانن سەرنج بەدن لە رازى سامناك و گەورەيىيى تا سەرى تۆ^(۱).

(۱) گەورەيى تا سەرى تۆ: گەورەيى ھەميشەيى (أبدى، سەردى) تۆ.

ئەوانە ھەر بەر رووکەشەو گەشکەدار دەبن کە بەئاوینەکەو دیە. ئاگیان لە راستیی ئەو رۆژە نییە کە پرشنگ لە ئاوتینە کە دەدات و ئەو رووکەشە دەرەخات. ئەوانە ھەر ھۆگری جوانیی ئەو تووتییەن کە ھەر قسەکانی خۆی دووبارە دەکاتەو. بەلام لەو سەرچاوە بلندە ناکۆلنەو کە ئەو بالدارە دروست کردووە بەو قسانەو کە لە دەمی دیتە دەرەو.

کەسانی وایش ھەن، چاویان کردۆتەو و، وریابوونەتەو. لەجیاتیی خەوی درۆ، راستیی بایەخداریان دەوی کە لەبەردەستیان دایە. بایەخ نادەن بەدەنگدانەو. بایەخ دەدەن بەو دەنگی گوتیان لێی دەبی؛ بۆ ئەمەیی خوشیی لێ وەرگرن. پشت دەکەنە ئاوتینە، بۆ ئەمەیی راستیی رۆژیان بۆ دەرکەو. کە لە بەرامبەریاندا پرشنگ دەدات. پاش ئەو کە نووشی نەوازش دەکێشن بۆ خۆی جوانی لە ھەموو جیھاندا، بۆ دروستکاری مەستی لە مەیدا، بۆ داھێنەری بۆنخۆشی لە ئاوی گولودا!

ئەو مەیی گێر!

من دەمەوی بگەمە بەر تەختی ئەو جوانییە... من جامیکم دەوی لەو مەیی پیرۆزە وەرە لەم خەمخەفەتە رزگارم بکە و بمبەرە ئەو!

وەرە مالتۆران پێم بلێ... پێم بلێ. چونکە گێژ و وێژی ئەم سەرخۆشییە ھێشتا بەری چاومی بەرنەداو... ئەوئەندە نەماو لە ناوم بیات...

پێم بلێ لەم جیھانەداچی دەبینیت...؟ پێم بلێ، ئاخۆ، ئەو ئەندیشەیکە و گوزەر دەکات، یاخود خەویکە و ئیمە بەناویدا دەڕۆین؟... پاشان تێم بگەییە تا کە ی چاوەکانم بە مەییەکی تۆو ریشکە و پێشکە دەکات و، ھیچ نابینی بەتەواوی، چۆنیش لەم گێژ و وێژییە کە لە مەییەکی تۆو تووشم ھاتووە، رزگارم دەبی و، ھۆشم دیتەو سەر خۆم؟

بەگەورەییی خۆدا سوێند دەخۆم، کە وەرەسبوم لە خۆم، کە سووتاوم. ئای چەند دامای ئەو، کە لە دەست ئەم خەوێ گرانە رزگارم بی و، پشووێک بەدەم، بۆ ئەمەیی بەچاوی خۆم ئەو راستییە ببینم کە لە دەمیکەو دیە چاوەروانیی دەکەم و، ئاواتی پێگەییشتنی دەخوام.

من ھەست دەکەم کە لە پشت ئەم ھەموو ئەندیشە و بیرە پروپوچانەو کە کەوتوومەتە ناویانەو، رازیکێ زۆر ھەییە. بەلام ھەر چەند دەکەم، بەتەواوەتی تێیان ناگەم. جارە ناجاریک تیشکیکی بربسکەدار دیتە بەرچاوم. لە دواي ئەم تەمومژووە گزنگ دەدات. بەلام ھەر چەند دەکەم نایگەم، چونکە تەمومژووەکی بۆ دەر ندری. جار بەجاریکیش لە ناوئەند ئەم ھەموو دەنگەدەنگ و قیژەقیژی ناو جیھانەدا، دەنگیکێ ئاسمانیم بەرگوێ

دەکەو، ھەتا بلتیت شەنگ و بلندە. بەلام لەناو ئەم ھەموو قاووقیژەدا، بەتەواوەتی گوێم لێی نابێ.

ئەو خۆی گەورە! ئەم ئەندیشانەیی پەردەیان داو بەسەر چاومدا لایاندە لەسەر چاوم، تا بتوانم تێبینم. ئەو خۆدا! ئەو مەستیەیی کە تووشی کەللەم ھاتووە، بەھۆی بابەتانی ئەم جیھانەو، لە کەللەمی دەرکە، تا لەو گەورەییەتی تۆ، تێبگەم، کە دەبینیت و ھەست و ژیانی تیکەل دەکەیت. ئەو خۆدا! وێنەیی جوانیم لەبەرچاوە لابەدە، تا جوانی، خۆی ببینم، تا ئەو جوانییە ببینم کە ھەر بەزیندوویتیەو دەمیئیتەو... جوانیی خۆت کە پرشنگی بەجیھان و بەبابەتانی ناو جیھان پەیدا کردووە.

خودایە! ئەو دلەم، کە خەریکە بیدەنگ ببی و لە لێدان بکەو، بێبەشی مە فەرموو، لە بەشیکی گەورەیی دلەداری و، ھۆگری ئەم جوانییە زیندوووت، ئەم رازە گەورەییە کە ھەتا سەر دەمیئیتەو.

لەگەڵ پێنووسا

ئەو ئەو سوارەیی کە گێژ و وێژ دەسووریتیەو بەناو دەشتی ئەم پەراویدا، ھەر خەریکی ئەوئەیت کە پرشنگەکی لایبەیت و، ھەر بەتەنگ ئەوئەیشەوئەیت کە سپیتیەیکە رەش بکەیتەو! بەسیەتی تۆمارکردنی ھەلە. بەسیەتی رەشکردنەوئە لاپەرە. کاتی ئەو ھاتووە کە لە جیڕەجیڕ بکەو. کاتی ئەوئەیش ھاتووە کە بوەستیت و دابەزیتە خوارووە ئەو بۆرە سواری پیر! ئەم لاپەرە سپیانەت، بەرەشایییەکەت زۆر ناشیرین کردووە؛ رووەکانت بەدیری خواروخیچ و نووسینی شلەژاو و، وێنە (ب) و (د) یەجگار پەلەپەلە کردووە... نووسینیش ھەر چەند جوان و بەوردی بنووسری، یان لە گەشی و دارشتنیدا جوان دەرچێ، بەلام کە زۆر بەیەکەو نووسا و، رەشاییەکی رووی لاپەرەکی پێکردووە، ناشیرین دەرەچێ. تەماشای نووسینە کەمەکانت نەکردووە، چەند شەنگوشتێ دەرەکەون و، بەملاو بەولای خۆیاندا پرشنگ دەدەن؟. بەلام چەند ناشیرین دەرەچێ، کە ئەم پەر و ئەوپەری لاپەرەکە، داپۆشن و، وەک رەشەوێ چارپێ درێژ بنەو!... وشەکان و واتاگانیشیان، ھەرچەندە بارستایییان بەرزبیتەو و بگاتە پێژەیی دوو و گەوھەر، بەلام کە یەجگار زۆربوون، وەک قسەیی پروپوچیان لێ دی، کە ھیچ نرخیکیان بۆ نامیئیتەو. دوو بۆیکە نرخی بلند دەبیتەو کە کەم دەبیتەو لەناوان دا. مرواریش بۆیکە گەش و بربسکەدار دەنوێنێ لەبەرچاوداکە کەم دەست دەکەو، بەلام تۆ چەند ھەلەت کردووە و

بلاوت کردۆتوه له ناو ئەوانەدا!... چەند لە ئەندازەى خۆىشت تىپەپاندووه لە کەمتەرخەمى و سەرکىشىدا!.. کەواتە پىتم بلى كى هەيه ئىمىرۆ، ئەو نووسىنانەت پەسند بکات و پىياندا هەل بدات؟. کىيش هەيه، ئەو هەلەنەت بىينى وچاويان لى بپۆشى؟!.

ئەى دارە ناسکە بۆشەکە! کە من ئەم سەرەم دادايت و کەرمىت بەپىنوس، بەکارى چىم هاتىت، لە هەلەکردن بەولاوه کە بەسەر زمانندا هاتوو؟ چىت بۆ خستوومه ته سەر ئەم لاپەرانه، لە کردەوى ئارەزووى سەرکىشىي نەبى و، لە نەخش و نىگارى بىرهوهرى بەزموهرەم و گوناھبارى نەبى!؟.

بەسىهەتى... بەسىهەتى ئەمەندە نووسىن، لە بابەت خرۆشى دلتەوه و، خو خەربىکردن بەرووکەشى يارى و بەزموهرەمەتووه. کاتى ئەودەت هاتوو کە پاشگەز ببىتەوه و، پەشىمان ببىتەوه و، واز لەم شتانهيش، هەموو، بەىنىت. کاتى ئەودەىشت هاتوو، کە رىگای راستى بدۆزىتەوه و، بەگرىان و پارانەوئەشەوه لەسەرى برۆيت. ئەگىنا نۆرەى تۆيش دىت، بەشى خۆت تووشى دەرەى سەرى بىت. دووريش نىيە کە بەم زووانە لەناکاو تووش ببىت. ئەوساکەيش راپەرەين و وریابوونەوه، بەکارت نایەن...

بەلام هەر ئەوئەندەم خوئشبوو، تا لە قسەکانم بوومەوه. پىنوسەکەم لىم راپەرەى و سواری پەنجەکانم بوو. زمانىكى لى دەرکىشام کە ئەوئەندەى شىرەک دەبوو و، دەستى کرد بەوئەندەى. پىي گوتەم:

«ئەگەر خۆت ئەو کەسە بەدخووه نەبوويتايە، کە پىشانەت دا، پاکانەت بۆ خۆت نەدەکرد، لە گوناھىک، کە لە دەست خۆت وەشاوئەوه، بۆ ئەمەى بىگوناھىکى وەک منى بىچارەى پىتو بەدناو بکەيت. تۆ نابى ئەوه نەزانىت کە ئەوهى من نووسىومە، هەر ئەوهى کە خۆت پىت گوتووم بىنوسم. هەر وىنەىکەش کىشابى، هەر هى ئەوهى کە خۆت خستووته بەرچاوم. قسەکە قسەى خۆتە، قسەى راست بى يان درۆ. کردەوهکەيش هەر کردەوهى خۆتە، دروست بى، يان هەلە.

ئەى دەسەلاتدارى ئەوهى منى پى بەدناو دەکەيت! خۆت لەمنى باشتەر دەزانىت کە من لە نەبووندا بووم. لە پىچوپەناکانى ناو زەویدا بووم. پاشان لەلایەن خوداوه روئىنرا و کرام بەنەى لەناو چىمەن و باخاندا. کزەبا دەهات و لە بەژن و بالای دەدام و، بەچەپ و راستدا دەيشەکاندمەوه. نەجىرەم هەبوو، قسەى پى بنوسمەوه، نەفیکەيشم هەبوو ئاوازی لى

دەرەپىتم. پاشان تۆهاتىت و دەستت لىدام. منت دوورخستەوه لە کەسوکار و نىشتمان. هەلەتکەندم و لە ناوئەندە دۆست و ياراندا دەرت هىنامە دەرەوه. هەندىکت لى برىمەوه و کردت بەپىنوس، بۆ تۆمارکردنى وتەکانەت. هەندىکىشت لى برىمەوه و کردت بەشمشال بۆ دەرپرەنى دلخۆشى و ئازارەکانەت. لە چىمەن و لالەزار و نىشتمانەوه منت گواستەوه بۆ ناو چىمەنى ئارەزووى پىک گەيشتنى دلداران و دوورپى ياران. لە چەند لایەکىشەوه لەشمەت کون کرد، بەشيشى داغکراوى دلدارى و ئازار، پاشان دەستت کرد بەفوو پىداکردنم، گىانىکت خستە لەشمەوه، دل و جەرگمى گر تىبەردا. لە دللى سووتامدا ئاهونالەى پر ئازارى لى پەیداوو. بىرهوهرى ناگرىنى ژياندهوه. هەر شىن و گرىانىکم کردى لى تەو سووتانەن و ئازاردانى تۆ بووه، هەر ئاهونالەىکەشم کردى نواندنى هەناسەدان و فوو پىداکردنى تۆ بووه...

من برىتم لە پارچە نەپىکى لالى بى زمان. نە هوئشم هەيه، نە گىان. نە قسە دەتوانم بکەم، نە وىژە دەتوانم دەرەخەم. بەلام تۆ بوويت منت کرد بەپەنجەیهکى شەشەمى خۆت و، کۆرەکانى خوئش رابواردن و، ساز و ئاوازی خۆت پى رازاندمەوه. هەر تۆيش بوويت، لاپەرەکانى بەزموهرەم و سەرکىشىي خۆت پى رەش کردمەوه. ئەگىنا كى بىسوئىتى، نەى بەبى فوو پىداکەر ئاواز بدات، يان پىنوس بەبى نووسەر نەخش و نىگار بکات؟!...».

ئەى خودا!

خۆت دەزانىت کە (خانەى) کز و بىچارەيش وەک ئەو پىنوسە دەست بەستراوه، خاوەن بىانوو، وایە، کەوا لەناو دەست دایە. دللى لەناو دەستى تۆ دایە و، ئەندامەکانىشى لەژىر دەسەلاتى تۆدان. تۆيت سەردارى گەوره و بەهیز. ئەویشە فەرمانبەرى کز و بى هیز. تۆيت دەولەمەندى خاوەن سامان. ئەویشە بەندەى بى ئاو و نان. هەرچەندە، گەورەم، لە کاروبارى خویدا، هەندى دەسەلاتت پى بەخشىوه، بەلام ئەو، ئەوئەشەى هەر بەرەو رووى خۆت کردۆتەوه. هەر سەرەستى و دەسەلاتىکىشت پى بەخشىوه، وازى لى هیناوه و، داوێتەوه دەست دەسەلات و فەرمانى خۆت. ئەو هەرچىيەکت پى بەخشىوه، لە (زانست) و (نووسىن) بى، يان لە (بىر) و (کردهوه)، خستوتىيە ژىر فەرمانى خۆتەوه و، تەرخانى کردووه بۆ دەسەلات و ئارەزووى خۆت. سوئند بى، بەسەرى تۆ، ئەى گەورەم! ئەو هەست بەچاکە و خراپەى خوئى ناکات.

دەسلەلاتى ئەو ەيشى نىيە كە چاكە يەك دەست خۆى بخت. يان لە خراپە يەك خۆى
بپارتىت. ەەرچى لاپەرە يەكيشى لەو لاپەرە زۆرانەى كە نووسىوينە تەو، پەلە پەلەى
كردى بە مەرەكەبى نەنگ كارى و گونا، لە تۆ بەولاو نامانج و مەبەسىكى ترى نەبوو.
بەبى تۆبش ەيچ ەيتز و دەسلەلاتىكى نەبوو تا بىناننووسى.

خوداى گەرە و بەرتز!

ەەرچىم نووسىو تەو لە لاپەرەكانى ژياندا، لە يەكەم دىربەو تە دوا دىرى، ەمووى
ئەنجامى ئەو چارەنووسە يە، كە لە سەرەتاي ژيانەو خۆت بۆت دانام. ئەو دىرانەى زۆرن،
تۆمارىكى سى سالى تەمەنى رابردووميان پرکردۆتەو (*).

چونكە ئەو پۆژەى كە گيانم لە بى ەوشى خۆى جىابوو، سالى (۱۰۶۱)ى كۆچى
بوو، ئىستاكەيش تەمەنم گەشتوو بەچل و چوار سال. بارى سەرشانىشم، وا دىتە پىش
چاو، كە ەەر پرە لە بەدخووى و گوناھبارى، گەردىك لە كەردەوى باشم پىشكەش
نەكردوو.

خودا يە! ەروەك لە پزانەوى ئەم (نووسراو)دا، سەرت خستم كە پرويكە مە گەرە يىت
و، ناوى چاكەكانت بەيتم، توو سەرى خۆت ئەگەر لە پزانەوى ژيانىشدا سەرم نەخەيت،
كە رىگەى تۆ بگرم و، باوەر بە گەرە يى و دل چاكى و زرنگى تۆ بكەم.

بەرچقەى ئەم نووسراو پرايەو

لە ۱۹۶۵/۴/۶دا

(*) ەروەك لەو دپاش لە نووسراو كەى خۆدا پىشانى داو (خانى) ئەو كاتە تەمەنى ئەمەندە بوو كە
دەستى كەردوو بەدانانى ئەم چىرۆكە. وانا تەمەنى لەگەل ئەو چوارە سالى ەرزەكارىيەيدا، كە لە
تۆمارى كەردەوكانى خۆى دەرى كەردوون، دەكاتە چل و چوار سال. (وەرگىر)

بەزمى خوايى

نووسەرى: دانتى

وەرگىپرانى لەسالى: ۱۹۶۷

چىرۆكى ژيانى دانتى گەشتكەرى ئاسمان

۱۲۶۵ - ۱۳۲۱

نەزىكەى شەش سەد سال لەمەو پىش، لە شارى (فلۆرنسە)دا كە ھونەر و وىژە پازاندبويەو، مناللىكى ئىتالىيالىيە لە داىك بوو، ناويان نا (دورانتي ئەلجىرى) لەژىر ئاسمانە پاك و بى گەردەكەى (فلۆرنسە)يشدا، ئەو منالە گەورە بوو و گەشەى كرد لە جوانى و، سەر راستى و، كەلەگەتى و ھىز و تواناى لەشدا زۆر ناوازەبوو... ھەر لە گولە جوانەكانى شارەجوانەكەى (فلۆرنسە)ى ئەكرد، كە دل كىش ئەكەن و، بۆنى خوشيان لىو پەيدا ئەبى.

لە تافى مناللىيدا، ھاوپىكانى بەناوى خوشەويستى و نازگرتنەو ناويان نا: (دانتي)... مېژووېش ئەو ناوە بچووكە ساكارەى وەرگرت و لە بېرەوهرىي خۆيدا پاراستى چونكە ئەو منالە جوانە، چارەنوسى وابوو كە لە دەرگاىەكى تەنگى مېژووووەو بېتە ژووووەو... ئىتر خاكى ئىتالىيا، لەو ناوە بەولاولە ناوى ترى نەئەزانى كاتى كە كورەكە گەورەبوو، بوو بوژى ھەرە گەورەى ئىتالىيا، لە ھەموو دەمىكا، ھەر ئەم ناوە بوو كە بلابووووەو بەناو ھەموو نېو دەورگەكەدا، ھەر ئەم ناوەيش بوو كە كەوتىووەو سەر ھەموو زارىك!...

بىاترىس

لە كەشى بەھاردا، شارى گولان، فلۆرنسە، ئەبوە ھەوارگەى بەزمورەزم و ئاھەنگ و زەماوەند ئەودەمە بەفلۆرنسەيان وا ئەگوت ھەرچى منالەكان بوون گۆپكە ناسكەكانى گولەكانيان بەدەس و پەنجە تەرپوتازە جوانەكانيان ئەكردەو ھەرچى پېرەكانىش بوون، ئەو كەشەيان بەفرمىسكى پر لە ئاخ و داخووە ئەشتەو، خەفەتى ئەو پۆژە خوشانەيان ئەخوارد كە لە تافى كورپىنياندا رايان بواردووە و لە دەستيان چوو، مېشكىيان پېرپووبوو لە

بېرەوهرىي و خەو و ئاواتى ئەو دەمە... ھەرچى لاوەكانىش بوون كەشى بەھاريان وەك يارىكى خۆيان دائەنا چونكە ھەرزەكارىي و بەھار ھەردووكان بە دانگىكدان. بەھار بىرتىيە لە تافى كورپىنىي سروشت تافى ھەرزەكارىيش بىرتىيە لە بەھارى ژىن!...

كاتى كە مانگى بەختە باران (مايس) ئەھاتە پىشەو و، بايە ساردەكانى ژوور نىشتمان لە سەر و پۆيى شاخەكانەو لە ھەلەكردن ئەوستانەو، كاتى كە گەلا سەوزەكانى سەرچل و پۆيى درەختەكان ئەگەشانەو و مروارىي شەونم ئەپرازاندەو... كاتى كە گولەكانىش، بى ترس و لەرز، پەرەكانى خۆيان ئەكردەو و، بۆنى خوشيان بەھەموو لاپەكدا بلاوئەكردەو، كچان مەست و سەرخوش ئەبون، ئەوانىش وەك لقى درەختەكان كەمەريان ئەنوشتايەو.

مروقىش لە خوجوان كردن و خورازاندەو ھاوبەشىي سروشتى ئەكرد... لە پۆژى يەكەمى مانگى بەختەباراندا ئاھەنگيان ئەكرد، ئەو پۆژەيان بە (جەژنى منالى) دائەنا لە (شارى گولان)دا مەبەسيان، لەمەو، سروشت خۆى بوو كە لەو پۆژەدا سەرلەنو، ھەموو سالىك لە داىك ئەبىتە!...

كاتى كە (دانتي) گەيشتە تەمەنى نۆ سالى، باوكى لەگەل خۆيدا بردىە ئەو ئاھەنگە ئەوېش لەناو ئەو منالانەدا كە ھاوبەش بوون لە خوشى و لە كامەرانى ئەو ئاھەنگەدا، كچىكى منالى دىي كە سالىك لەخۆى بچووكتر بوو قژ زەردىك بوو وەك رەنگى مەر مەر، جوانىك بوو وەك مانگى چوارە شەو، ناسكىك بوو وەك گولى ياسەمىن كچەكە كە ناوى (بىاترىس) بوو (دانتي) كە ئەو كچەى دىي، گەشكەداربوو گرفتارى ئەقبنى بوو خوشەويستى لە دلپا سەر رېژ بووبوو!...

دانتي دەستى كرد بەسەرنج دان لە كچە جوانەكە كە تەماشاي كرد رائەكات، يارىي ئەكات، دىتە پىشەو، ئەرواتە پاشەو، لە ناو گولەكاندا كەوتۆتە بەزمەو... كەچى خۆى لە قۆزاخەى گولەكان شەنگتر و ناسكتەر!... لەگەل ئەوەيشدا دانتي لىي نەزىك نەبوووەو... گفتوگۆشى لەگەلدا نەكرد...

دانتي يەجگار شەرمەن بوو... شەرمى ئەكرد لە خۆى كەوا بكات!

تا دەمىكى دوورودىرېش بەسەر ئەو پۆژەدا تى نەپەرى، دانتي بۆى نەلوا گووى لە دەنگى (بىاترىس) بگرى... بەلام ھەر چەندە گووى دانتي لە بەندوكۆتەى جادووى ئەو دەنگە پزگارى بوو، دلەكەى لە تىرى ئەقبنى كچەكە پزگارى نەبووبوو ھەر لەو پۆژەو

که دانتی کچه که ی دیبوو، جوانیبه کهانی ئهوی له بیر نه چو بووه وه: رهنگی کراسه که ی و، رهنگی پشتینه که ی و، گوارهی گوئیبه کهانی و، بازنی مه چه که کهانی (بیاتریس) ی ههر له پیش چاودا بوو... ئه و بیره وه دربیانه له می شکیا جی گیر بوو بوون له ناو په ره ی دلشیشان نه خشابوون!...

جا به هژی ئه و بیره وه دربیبه وه که بنجی دابه ستبوو له دل و می شکی دانتی دا، می ژوو وینه ی (بیاتریس) ی کچۆله ی بۆ هیشتووینه ته وه، که خه ریکی به زموره زمو یاریبه و، کراسیکی نایابیشی له به ردا به که له ئاوریشمی سووری رهنگ تاریک دروست کراوه که مه ره که یشی چرچ و لۆچه کهانی ئه و کراسه ی به که له که یبه وه به ند کردوه گه ردا نه یه کی ناوازه ییش به گه ردنبه وه یه، بۆیه کا ده رکه وتوه، که کچه که سه ری خۆی به پشتا شکاندۆته وه و، قژه زپینه درێژه کهانی سه ریشی په خشان بوون بۆ خواره وه...

دانتی و بیاتریس، هه ردوو کیان له شاری فلۆرنسه دا ئه ژیان به لām له چه ندجاریک به ولاره، که ئه ویش به ریکه وت بووه، یه کتریان نه دیبوه که چی له گه ل ئه وه یشدا (دانتی) ئه مه نه ده (بیاتریس) ی به دلدا چو بوو، هۆشی به خۆی نه مابوو ته نانه ت، کات له دوا ی کات، به ناو کۆلانه کهانی فلۆرنسه دا ئه سوو رایه وه، به لکو ئه مه خوا به که (بیاتریس) چوو بۆ کلێسا، له رێگادا چاویکی پیا بخشینی، یان له و کاته دا که ئه چن بۆلای که س و کاره کهانی خۆی سه یریکی بکات، یاخود که سه ری له په نجه ره که ی ژوو ری خۆی ده ره ینا و ئینجانه گو له کهانی ئاودا سه رنجیکی لی بدات!...

له تاو دلداریی نه خوش ئه که وئ

له گه ل ئه مه یشدا، تا نو سالی خشت تی په ر نه بوو، نه ی توانی (دانتی) گوئی له ده نگی خوشه ویسته که ی بچ ئه و رۆژه ی (بیاتریس) ی دی له ناو دوو خاندا بوو، ئه رۆیشت به رێگادا که کچه که چاوی به دانتی که وت، به چه ند وشه یه کی شیرین چاکوچلۆنی له گه ل کرد و ده ستی کرده وه به گه رانی خۆی (دانتی) ییش ئه وه نه ده ی نه مابوو له خوشیانا گه شکه دار ببی؛ دلی به وه زۆر کرایه وه!...

به لām چه ند رۆژیکی پچ چوو (دانتی)، نه خوشیبه کی گه و ره ی گرت ئه مه ییش سه باره ت به وه بوو، که به هۆی گرفتاری به ئه قینه که وه، دایه باریکی و بنیی که له دوا ی ئه وه ییش تووشی ئه و خوشیبه بوو، یه جگار پتی ها ته جوو له.

دهنگی خوشه ویسته که ی، ئه مه نه ده کاریگه ربوو، کاری له له شیشی کرد!...

تا ئه هات تایه که ی گری ئه سه ند له و کاته دا که له ناو گێژاوی تایه که یدا گێژی ئه خوارد، بیریکی سه یر ها ته می شکه په شوکا وه که یه وه، که بریتی بوو له مه: (بیاتریسی خۆین پاک و نه ژاد به م زووانه ئه مرئ!)... دانتی به م واژه یه وه ورینه ی ئه کرد له ناو پیخه فه که یدا، ئه م قسانه ی به ده نگیکی به رزه وه، دوو باره ئه کرده وه، ئه له رزی، که وتبووه گریان ئه وه نه ده ی نه مابوو شین و گریان بیخنکین!...

بینینی خه و! (۱)

تایه که ی هیژی لی سه ندبوو، تا ئه هات رۆژ به رۆژ تینی ئه سه ند رۆژیکیان خه ویکی سه یری دی به راستی پیاو سه ری لی سوپه ما چه ند خانمیکی دیی له خه ودا له ناو چه قی رێگادا دانیشتبوون شینوزارییان ئه کرد و ئه یان لاوانده وه... رۆژییش گه یرا بوو ئه ستیره کانیش نه ئه دره وشانه وه، کوژابوونه وه... په له وه ره کانیش له ئاسمانه وه به مردووی که وتبوونه خواره وه، جوو له یان لیوه نه ئه هات... دوا ی ئه وه زه وی له ربیه وه گێژه لوو که یه کی توندوتیژی هه لی کرد!...

دانتی وای ها ته پیش چاو که پیاویک له ژوو سه ره به وه وه ستاوه و پتی ئه لی:

– ئه ی نه ت بیسته که مه رگه ساتیکی گرنگ قه وماوه؟ یاره خوشه ویسته که ت که نمونه ی جوانی بوو، مه رگ بوو به میوانی!.

که (دانتی) ئه و قسانه ها تنه به ر گوئی ده ستی کرد به گریان و لاوانده وه پاشان چاوی هه لبری بۆ ئاسمان پۆلیکی گه و ره ی له فریشته کهانی خوا چاوپیکه وت هه ل ئه کشان بۆ به ره و ژوو هه وریکی بچکۆله ی سپیشیشان به ده ست هه لگرتبوو!... دانتی، هه ر له و خه ودا په یی پچ برد که ئه و پارچه هه و ره بریتیبه له گیانی نازه نینه که ی خۆی، بیاتریس.

گوئی له فریشته کان بوو ئه چوون به ئاسماندا و ئه مه یان ئه گوت: (گه و ره یی هه ر بۆ خوا به... گه و ره یی هه ر بۆ خوا به)... پیاوه که ی ته نشت پیخه فه که یشی پتی گوت: (وه ره سه یری یاره که ت بکه!)

ئه وسا که (دانتی) چاوی به له شی یاره که یشی که وت ئا فره ته کهانی مالی کچه که، سه رپۆشیکی ته نکیان به سه ردادابوو، دایانپۆشیبوو چاوپۆشیکی تریشیان کردبوو سه ری!!.

ئەوانەى چاودىرىيى دانتىيان ئەكرد، لە نەخۆشەيەكەيدا، بۆيان دەرکەوت كە لەكاتى خەودا ئەگرى. پەيتا پەيتا فرمىسك بەچاوەكانيا ئەهاتنە خوارەو، نە ئەوەستانەووە سەريان لەمە سوڤما لە خۆيان ئەپرسى: ئاخۆ هۆى ئەم گريانە چى بى؟!

كاتى كە دانتى ھوشيار بوووەو لە خەو، پىي گوتن گيانى يارەكەى خۆى ديوە بەرەو ژوور ئەبوووەو بۆ ئاسمان لەشەيوەى پارچە ھەورەكى بچووكى سەيدا بوو گيانەكەى لە لەشى جوئ بوو بوووەو لەسەر زەويدا، بەلام زىندوونەبوو!... ئەوانىش بەسەريدا ئەهاتن و دليان ئەدايەو و، دلتىيان ئەكرد و پىيان ئەگوت:

- ئەمانە خەوى ئاشى و پاشىن^(۱)، بايەخييان پى نادري چونكە راست نين درۆن (بياتريس) زىندووە و لە خۆشەيشەدايە... (دانتى) يش پرواى پى كردن دەروونى دامركايەو.

ماندووى خەسايەو دوايى چاكيش بوووەو و ھىز و ھەرەتى خۆيشى سەندەو... بەلام ئەو خەو ھەر لە مەشكيدا مايەو دەرنەئەچو لەپاش چاك بوونەو لە نەخۆشەيەكەى، كاتى خۆى بەو بەسەر ئەبرد گۆرانى ئەقبن و پارچە ھۆنراوەى دلداريى و ستايشى يارەكەى دائەناو ئەنوسەيوە...

كاتى دانتى لەناو ئەو خەو ناوازە پر ھونەرانەدابوو، دەنگە ناخۆشەكەى كەوتە بەرگويئ كە برىتى بوو لەوەى: (بياتريس)ى جوانە ژن مەرگ لە كوئى نەبوووەو، مرد. كەچى ھىشتا ھەرچەند مانگىك بەسەر شوو كەردنەكەيدا تىپەريبوو، كە كورە دەولەمەنديك مارەى كردبوو!...

دانتى تەم و خەم داى گرت واى لى ھات جيھان لەبەر چاوي تەنگ بوو بوو... ئەو فلۆرنەسەيە كە شارىكى ئاوەدان بوو، وا ئەھاتەپيش چاوى دانتى كە بىابانىكى چۆل و ھۆل و كەسيشى تىيانىيە... جارى و ھەبوو دوورودريژ دەستە ئەژنۆ دائەنيشت و چركەى لىوہ نەئەھات، وەك خۆلى مردووت بەسەرا كەردىي وابوو خۆى لە ھىچ تى نەئەگەياند خەمى ھىچ شتىكى نەئەخوارد.

ھەموو كەسيك و ھەموو شتىكىشى خستبوو پشت گوي نەگويى ئەدايە خزم و كەس و كار، نە بەتەنگ نيشتمانى خۆشەويستەو بوو، نەباكى لە كارەساتى جيھانىش ھەبوو، نە لەھى چارەنووس!... لە دواى (بياتريس) كە ئەم جيھانەى بەجى ھىشتەبوو، ھەموو

(۱) خەوى ئاشى و پاشى: (اضغات احلام).

شوينىك چۆل و ھۆل بوو بوو، ھەموو شوينىك كەم بايەخ بوو بوو، ھىچ شتىك بەكەلك نەئەھات!.

لە كاتىكدا كە (دانتى) لە ناو گيژاوى خەمخەفەتدا تلى ئەدايەو، شەويك لە شەوان خەويكى سەيرى ترى بىنى: يارە خۆشەويستەكەى خۆى لەناو بەھەشتا چاوپيەكەوت.

فريشتەكان لىي جوانتر و شەنگوشۆخ ترى ئەنواند لە جيھاندا!...

كاتى كە دانتى لەو خەو خۆشە بوووەو و ھوشياربوووەو خەمەكەى رەوى بوووەو چونكە بەچاوى خۆى (بياتريس)ى دييوو، وا چووبوو مەشكەيەو، كە ھەرچەندە ئەو لەناو ئەم جيھانى خاكەدا ناژى، بەلام لە شوينىكى وادايە كە چاوى لىيەتى و چاوديريشى ئەكات، دەستيشى ئەگرى و بەناو كۆلانەكانى ژياندا كيشيشى ئەكات!.

(دانتى) يش ئەم خەو خۆشەى لە نووسراويكى ناوازە و نايابدا، دارشت، كە لە جوانترين ھۆنراوەكان دائەنري لە جيھاندا نووسراوەكە ناوى (بەزمى خوايى) بوو، كە لەپاش ئەو خەو بەچەند سالىكى دوورودريژ داينا كاتىكيش دەستى بەم نووسراوە كرد كە تەواو پى گەيشتەبوو، ھونەرەكەيشى واى لى ھاتبوو كە لەگەل جوانى يارە خۆشەويستەكەيدا و دلداريە پاك و خاويەنە گەورەكەيدا رىك كەوي و لىيان بوەشيتەو...

دانتى لە ئاوارەبيدا

ئەوئەندە ھەبوو، پيش ئەمەى دانتى ئەم داستانە زىندووە بەژينىتەو، تووشى دەرديكى گەورەبوو چونكە لەو سەردەمە كۆنەدا، خاكى ئىتاليا نەبوو بوو يەك پارچە كە يەك خونكارى بەسەرەو پى ھەر شارە بۆ خۆى بوو فەرمانرەوايىيەكى سەريەخۆى ھەبوو (فلۆرنەسە) يش شارىك بوو، فەرمانرەوايىيەكى تيا دامەزرايو لە شىوہى (كۆمار) يكد سەرەك كۆمارى بەسەرەو بوو، كاروبارى ھەل ئەسووراند، كە نەتەو ھەلى ئەژارد ھەردوو مانگە جارىكيش ئەيگۆرى... ئەو ھىش ئاشكرايو كە بەريەرەكانىيى زىنگ كاريى و دۆستايەتى، ئەوشارە جوانەى تەنگەتاو كردبوو... بەريەرەكانىيى لەسەر دەسلالت ھەموودەم لە ئارادابوو، ناو بەناويش تازە ئەبوووەو... ئەمەيش سەبارەت بەو بوو كە ھەلئەژاردەى سەرەك كۆمار زوو زوو ھەلى ئەدايەو... لە فلۆرنەسەدا دوو دەستەى گەرە ھەبوون، ئەوان ئەھاتنە سەر تەختى فەرمانداريى... ھەردوو كيان لەگەل يەكتەدا پاك نەبوون فروفيل و چاووراويان لە يەكتە ئەكرد... داويان بۆ يەكتە ئەنايەو... جا ھەرچەند دەستەيەك لەو دوو دەستەيە سەر بکەوتايە و بەھاتايە سەر تەختى سەر كۆمار، دەستى ئەكرد بەتۆلە سەندن

له دوژمنه کانی خوی و له شاره که دهری نه په راندن! جا نه و دهریه دهرکردنه بۆ فلوره نسه بیه که یه جگار سته م بوو چونکه فلوره نسه بیه کان نیشتمانه که ی خویان زور خوش نه ویست نه یان نه توانی لینی دوور بکه ونه وه بیه جگه له وه له گه له هم موو دهرکردنیکیشدا دامالین هه بوو له مافه کانی زرنګ کاری و شارستانی، هه روه ها تالان کردنیش!...

(دانتی) یش له ناو نه و ناوچه یه دا گه وره بوو، که پری بوو له پشم و قین و بهریه رکه کانی و دوژمنایه تی نه ویش نه م باره ی زور پی ناخوش بوو دلی بریندار کرد له بهر نه وه له دلی خویدا پر یاریدا که هه تا مابن له جیهاندا خه بات بکات بۆ کۆکی و یه ک بوونی قسه ی هه مووان به لام پشم و قین نه مه نده له دلاندا جی گیربوو بوون، هه ر بانگیک بدرایه بۆ ناشتی و ته بایی به گویدا نه نه چوو دهرده که کاری بوو، چاری نه نه کرا برینه که ساریژ نه نه بوو!...

کاتی که (دانتی) گه یشته ته مه نی سی و پینج سالی، وای کوه ت که یه کیک له زرنګ کاره کانی فلوره نسه که ناوی (دونان) بوو (دیوک شارل دی فالوا) ی برای (فیلیپی چواره م) ی خونکاری فه رهنسه ی بانگ کرد بۆ سه ردان له شاری فلوره نسه... بانگ که ره زرنګ کاره که مه به سی له م بانگیشتنه نه مه بوو، که به هو ی هیز و ده سه لاتی نه و شاهزاده فه رهنسه وه ته ختی فه رمانداریی فلوره نسه ی ده ست بکه وئ!

(شارل) هاته بانگیشتنه که. (دونانی) و پال پشته کانیسی له گه له نه ودا ده ستیان دایه ده ستی یه کتری و توانیان هیز و ده سه لاتی شاره که بخه نه ژیر چنگی خویانه وه له دوژمنه شکاوه کانی خویان زوریان دهر په راند (دانتی نه لیجیری) ی به سه زمانیش یه کیک بوو له وه دهریه دهرانه!... نه مه کاریکی گه وره ی له دلی (دانتی) کرد چونکه شاری فلوره نسه که تیا له دایک بوو بوو، جیگایه کی به رز و پیروزی هه بوو له دلیدا نه ی فلوره نسه جیگای به زموره زمی تافی منالایی نه بوو؟ نه ی هه وارگه ی یاری کردنه کانی نه بوو؟

نه ی مه لبه ندی (بیاتریس) ی یاری خوشه ویستی نه بوو؟.

به لام (دانتی) چپی له ده ست دی بیبکات هه ر بگه رپته وه نه وئ نه یگر و به زیندویتی نه یسووتین! نه وانه بر یاریان و داوه به سه ریان تازه هیه کار ناکات!...

(دانتی) شاره خوشه ویسته که ی خوی به جی هیشت. له ژنه که ی و هه رسن مناله که ی دوور که وته وه... دلی ته نگ بوو بوو خه موخه فه ت دلی داگیر کردبوو له داخاندا جه رگی نه سووتا... نه وه نده هه بوو ژنه که ی خزمیکی نزیک (دونانی) بوو کچی مامی بوو له پاش

مردنی بیاتریس به سی سال، دانتی نه م کچه ی ماره کردبوو... جا له بهر نه و جوړه خزمایه تییه، دانتی چوو بووه دلیه وه که (دونانی) خراپه له گه له ژنه که یدا ناکات!... هه روه ها به هیوای نه وه یش بوو که نه و ته نگوچه له مه یه نه میتی و ری یشی بده ن بگه رپته وه نیشتمانه که ی خوی!...

به لام هیواکه ی (دانتی) به هیه چ دهرچوو گه لیک سال له ناواریه پیدا مایه وه دوور له نیشتمانه که ی، له م په ری ئیتالیاه بۆ نه و په ری ئیتالیا نه گه را و نه سوو رایه وه له هیه چ شویتیکدا ئارامی نه نه گرت تووشی هه موو جوړه ده ست کورتی و هه ژارییه ک هات نه و هه ژارییه یش بۆ نه و زور گران بوو چونکه پیاویتیکی دهر وون نازاد و سه ره رزیوو، هه ر یارمه تییه کی بدرایه له لایه ن که سانی تره وه، پیی دل شکاو نه بوو، پیی شه رمه زار نه بوو، نازار به گیانی نه گه یشته.

هه ندی جار نه بوو به ماموستان له زانستگه کاندا وانه ی نه گوته وه. که نه گه را به ناوشاره کانی ئیتالیادا نه مه ی نه کرد هه ندی جار یش کاروباری فه رمان په واییه که ی خوی هه له نه سوو راند جار جارتیکیش نه بووه میوانی سه رداره گه وره کان و نه و ده له مه ندانه ی که چاو دیری هونه ر و ویزه یان نه کرد میوانداریی نه مانه به رامبه ر (دانتی) زور ناوازه بوو یه جگار ریزیان لی نه گرت نازیان یه جگار نه کیشا به لام گیانه نازاده که ی دانتی له ده ست نه م ریزگرتن و میواندارییه نه ینالاند چونکه دانتی وای نه هاته پیش چاو که نه وانه بویه کا نه وازشی پیشکه ش نه کهن، که له دانگی پیاه دماوه لی قه و ماوه کانی خویانی دانه نین به لام نه ویش خوی به خانه دانیکی به ریز دانه نا که هه موو ده م هه ر گه وره ی خوی بووه و ژیر ده ستیی که سیشی نه کردوه!

ماوه یه ک له دهریه دهری خوی له شاری (قیرونا) دا رابوارد له کوشکی شاهانه ی فه رمانداره لاوه که یدا دابه زیوو، که هه روه ک دۆستیکی خوشه ویست و دلسو ز له گه لیا نه جوولایه وه به لام لووت به رزییه که (دانتی) بزوو ته وه و ده ستی کرد به نه رک و نازار په یداکردن بۆ خاوه نه که ی خوی هه روه ک، هه موو ده م، نه سپیکی سه رکیش بوو بۆ، و ابوو!... گوپی لی بگره، که له کوشکی شاهانه ی (قیرونا) دا بووه، له تاو بریندار بوونی لووت به رزییه که ی چۆن نالاندوویه تی: (ئای نانی ناواره چه ند تاله!. هه روه ک ژه هر وایه!... رپیگای ناواریه یش چه ند چۆلوه وئ! چه ند که ند و کوپی تیا به بۆ ناواریه کان!...).

کاتی که پانزه سالی دوورودریژ به سه ر دهریه دهرکردنه که یدا تپه پری و، گوپی هه موو

چروپرډا دپوه، که بڼی پرېووه له سېټېر. چول و هوټلیکی وایش بووه که ههستی کردووه بهلهشی، گرژ نه بڼ و ترس و لهرز دای نه گریځویشی به خوئی نه زانیوه که چوڼ گه یشته ته نه و دارستانه به لام نه ووهی له بیر که ریگای ون کردووه و، هرچه ندیشی کردووه له دست نه و ون بوونه رزگاری نه بووه... نه تروسکه یهک رووناکي دیوه، له پهلوپوی داره کانه وه، که ریگاکه یې بۆ روشن بکاته وه، نه که سیکیشی چاوپیکه وتووه که لیتی پیرسی ریگاکه له کوئی وهیه؟!... له بهر نه ووه ترسی لی نیشته ووه و دلی داخوړپاوه و، به زه بیشی به خویدا هاتوته وه، له ووه ترساوه که له و جیگا سامناکه دا کارساتیکی ناخوئی به سه ربی... دواي نه ووه (دانتي) دهست و پڼ نه بات بۆ نه ملا و نه ولای خوئی ریگا بدوژیته وه، هر وهک له شوه زهنگ دابڼ هه له نه کات و هه له نه گوئی.

لقوپی داره کان له شی نه رووشپڼ، په گه دهرکه وتووه کانی داره کان هه لی نه گوین، دواي له په و روو نه که ویتنه سهر زه وی... به لام خوئی نه گری و خوئی کو نه کاته وه و راست نه بیته وه و، جاریکی تربش دهست نه کاته وه به په ل کوتان بۆ دوزینه وهی ریگا به تیځو شانیکی هه ناسه ساردانه وه خوئی نه کوتی و نه روا تا خوئی له بهردهم لاپالی شاخیکی گه وردها نه بڼی له و کاته دا رۆز گزنگ نه دا و پرشنگ نه دات له پڼچوپه ناکانی شاخه که و، تارایه کی زیرین و نه رخه وانیان به سه ردا نه دات پوهی شاخه که یش رۆشانییه کی به هیزی له سه ره وه دهر دی، ریشکه وپیشکه به چاوی نه خات... (دانتي) تی نه گات که نه و شوه واره دوو رو دریه ی له ناو پڼچوپه نای نه و جهنگه له تاریک و نوته که دا به سه ر بردووه... که نه ودهشی بیرنه که ویتنه وه له ناو نه و دارستانه دا چ نه رک و نازاریکی توش بووه و چ چوله وانی و کیسه یه کی هاتوته بهر، موچورک به له شیا دی... به لام که نه بڼی رۆز هه له هاتووه و دواي نه و شوه سامناکه، که وتوته بهر به یانه وه، هیوا یه که نه که ویتنه دلپه وه و، ههست به دلپایی و بڼ وه ییه که نه کات.

(دانتي) تاویک نه ودهستی و پشوویه که نه دا و توزیک نه حه سیته وه دواي نه ووه دهست نه کات به سه رکه وتن به سه ر نه و چیا بلنده دا، روو نه کاته لوتکه که ی که سپی نه کاته وه...

به لام به سه زمانه، زوری پڼ ناچی گرو گرتیکی وای دپته بهر که به بیریشیا نه هاتبو له چه قی ریگاکه یدا که متیاریکی درنده وه ستابو، پتی لی بردبووه به ست!...

سهیر نه ودهو (دانتي)، له سه ر تادا، له که متیاره که نه نه ترسا سه رنجی له جوولانه وه جورج و گوله کانی نه دا، له پهلوپو توند و توله کانی ورد نه بووه وه، سهیری پیسته نه خشینه که ی نه کرد!... به لام نه و سه رسورمانه هونه رمندهای (دانتي) په زوری نه کیشا،

که ته ماشای کرد که متیاره که له جی خوئی نابزوی و، نیازی وایه ریگاکه ی لی بڼی و، نه هیلتی به نامانجی خوئی بگات و بگاته سه ر لوتکه ی شاخه که، دلی تهنگ بوو و، خویشی له تهنگچه له مه دا دی!...

(دانتي) له وانه بوو بگه رپته وه بۆ جی خوئی به لام که سهیریکی نه و ناسمانه شینه بڼی گه رده ی کرد و، نه و هه له هاتنی رۆزه ی چاوپیکه وت و، نه و کزه با ناسکه بۆن خویشه ی هه لمزی، ههستیکی سهیری کرد به خوئی: پریاریدا به سه ر شاخه که دا سه رکه وی و پروات تا نه گاته نامانجی خوئی!...

به لام هه ر نه ودهی خوش بوو تا چند هه نگاویکی تری نا، له پر بهر هه لستیکی تازه ی هاته بهر شیریکی درنده ی هاته سه ر پڼ له تاو برسیتی هار بوو بوو به سه ریکی بلند و دوو چاوی داگیرساو و کلکیکی که لافه کراوه وه بهر وه پیری هات!...

له دواي شیره که یشه وه گورگیکی برسی نه رۆشیت، دانه کانی ریچ کردبووه وه له تاو برسیتی پیسته که ی به ئیسکه کانیوه نوو ساو له وده شدا هیچ گومان نه ماووه که له سه ر نیچیریکی خوئی نه دا به کوش و نه و نیچیره هه رچونیک بوایه و هه رچه ندیک بوایه په لاماری نه دا و نه خواردا!...

(دانتي) ی به سه زمان، له ترساندا بهر چاوی تاریک بوو بوو جیهانی بهر ده ش نه هاته پیش چاو نه و رۆزه ی که بوووه هوی دل خوش کردن و هیوا و ثاوت بۆ نه و، په نگه چاو به ست که رکه ی پتوه نه ماووه هه روه که نه وده ی وک (دانتي) په نگی تیچکچوبی و، ترس و له رزی لی نیشته ی و ابوو.

هاوارکردن!

که متیار و شیر و گورگه که، کردیانه گه له کومه کی، له بوپزه گشت که رکه... (دانتي) پاشه وپاش گه رایه وه، هه تا گه یشته کن نه و جهنگه له وه، که له وده پیش نه و هه مو نه رک و نازاری له تاریکی و نوته کیسه که یدا دیسو!... جاریکی تربش که وتوه ناو نه و تاریکاییه وه... (دانتي) نه مه ی زور پڼ گران بوو.

ههستی نه کرد به شکاوی و دماوی و سه رسورمان و بڼ دهسلانی به لام پیش نه مه ی زاره تره ک بڼ و لیتی بقه ومی، خوی گه وره دهستی یارمه تی بۆ درپژکرد که ته ماشای نه ملا و نه ولای خوئی کرد، له ناو تاریکیه که دا تارماییه کی بهر چاو که وت نه ی نه ناسیییه وه

تارماييه كه لتي نه هاته پيشه وه (دانتی) یش به پارانه وه یه كه وه دهنگی بهر زكرده وه و پتی
گوت:

- مړوڅ بیت یان گیانیك له جنوكان، له راهی خوادا به زه بیت پیا ما بیته وه و بگه ره
فریام.

دهنگی زری سه رسوړه یتنه ریش وهرامی دایه وه، وهك تازه له گوړ هات بیته دهره وه
وابوو:

- من (قیرجیل) م^(۱) (دانتی) له خوښیاند ا گه شكه داربوو چونكه هم پیا وه نه و
(قیرجیل) ه بوو كه چنه د سده سالتیک له وه پش یه كه بوژی لاتینییه كانی كوڼ بوو
(دانتی) له دواي (بیاتریس) كه سی تری له و خوستر نه و یست هه رجه نده یه كتریان به چاو
نه دیسو، به لام دانتی له هوش و دلته پی و هونه ری نه و شاره زابوو به هزی نه وانه یشه وه
بوو بوو به ناشنای گیانی (قیرجیل) و خوشی نه و یست... چونكه (قیرجیل) بوو بوو
ماموستای هره گه وړه (دانتی). (دانتی) یش بوووه دهر ویش و شاگردی نه و هه تا
بلی خوشی نه و یست هه تا بلتی حه زی به چا كه دانه وه نه كړد، بیجگه له وه یه جگار
دلسوژی بوو... دانتی به دهنگی بهر زه وه به قیرجیلی گوت:

- ماموستای گه وړه، رپگام پیشان ده دهستم بگره و لم چوله وانی و پتچوپه نایانه
رژگارم بکه و بمه ره دهره وه هره ها له دهست هم گیانه به ره درنده یش رژگارم كه كه
نه یانه وئ نازارم بدن و رپگام لی بگرن تا نه گمه سه ر لوتكه ی شاخه كه...!
(قیرجیل) یش پتی گوت:

- من حه ز ده كه م یارمه تیت بدم به لام دهسه لاتیکم نییه به سه ر هم درنده دا،
به تاییه تی گورگه برسییه كه یان من هه ر نه و ندهم پی نه كری كه له رپگایه کی تره وه بت به م
بو نه و جیگه یه ی بوی نه چیت شاره زای نه و رپگه یه م، دوام كه وه ده تبهم بو نه و جیگایه ی
نه ته وئ بوی بچیت نه بې به ناو دوتی تاریکاییدا برؤین، كه هه رچی خراپه ی کردووه
له سه ر زه ویدا په نای بردو ته بهر نه وئ نه وانه تووشی سزای دوزخ بوون، تا سه ر تیا
نه میننه وه!... کاتی له و دوت به د و پیسه رژگارم بوو، نه گه یته سه ر لوتكه ی (هه وارگه ی
پاک بوونه وه) كه له ویدا، نه وانه ی له دهست ناگری دوزخ رژگاریان بووه، تا ماوه یه ك

(۱) قیرجیل (۷۱-۱۹ پ.ز): مه زترین شاعیرانی رومایه، له شاكاره كانی (جیورجیا ته كان) داستانی
(آینیا زه)، شپوازیکی شاعیرانه ی ناسکی پیوه بووه.

نه میننه وه، له گونا هه بچكوله كانی خو بان خو بان پاک نه كه نه وه هه ر کاتی به هوی
په شیمانیه وه له به دکاری و به دخووی خو بان پاک بوونه وه كه له جیهاندا کردوویانه،
هه ل نه گرت بو به هشت بگویرینه وه.

منیش لیت ناشارمه وه، كه من مافی نه ودم نیه به پریمه وه بو دوتی پاكان و جیگای
پیاوچاكان چونكه له كاتی مردما بتم نه په رست و باوه ریم به گه لیک خوا هه بوو به لام كه
گه یشینه نه وئ نه تدهمه دهست یه کیك له و گیانه پاكه کرده وه په سنده ی كه خوا نه ناسن
نه تدهمه دهست (بیاتریس) ی یاری خوشه ویستت، كه خوی گه وړه خوشی نه وئ و
به خشنده یی له گه لا کردووه...

(دانتی) به ترس و له رزیکه وه گویی له قسه كانی ماموستا كه ی خوی نه گرت پاشان پتی
گوت:

- نه ی بوژی نه مر نه ی گه وهه ری هه مووده میك پشیم كه وه، بام برؤین بو هه ر کوتیه ك
بچیت له دواته ودم، دواي نه وه دهستیان كرد به رؤین...

دهرگای دوزخ

سیبهری ئیواران دهستی پیکردبوو زه وییه كه ی گرتبووه وه (دانتی) یش له دواي
(قیرجیل) وه نه رؤیشت نه چوون بو دوتی سزادان كه له ویدا گوت هه ر له دهنگی شیوه و
گریان و نا ه و کرچه کرچی ددان نه بئ...

كه دهستی كرد به گه شته كه، خاوه نی نیازتیکی راسته قینه بوو چست و چالاکیش بوو...
به دواي هه نگاوه كانی (قیرجیلی) ی ماموستای دا نه رؤیشت نه ماندوو نه بوو نه هه ل
نه نگوت... كه چی زوری پی نه چوو، وړه بهر دا ویشی به دلدا نه هات كه ناتوانی
گه شته كه ی خوی ته واو بکات له بهر نه وه دهستی كرد به سه ر زه نشت کردنی خوی، كه خوی
خستبووه نه و داوه وه كه نه نجامی له مه ترسی دایه و، پریشیه تی له هر ك و نازار و
ته نگوچه له مه!... دواي دوو دلی گه یشته راده یه کی ودها كه ئیتر به جار تیک وړه بهر دا
قیرانندی و به قیرجیلی گوت:

- ماموستا! من ترسم له وه یه كه هم گه شته ی من دهستم پی کردووه، گه وچانه و
ناشیانه بئ!... تو پیاویکی تیگه یشتوو و زیره کیت، قسه كه م ته واو نییه؟... پیتم بلتی چی
بكه م!...

- وادياره ترس دلې داگيير كړدوويت... وايشته لې هاتووه كه ئيتړ نه توانيت برؤيت... بهلام نهگهر گوئ له قسهكانم بگريت بهچهشني ته مومړ كه له بهر تيشكي رؤژدا خوي ناگرئ و نه روه پته ووه، خه مو خه فته و ترسه كه ي تويش ناميتن، نه روه پته ووه!... كابرې بوئ! من له خومه ووه نه هاتووم دهستي تو بگرم و يارمه تيت بدهم من لهو شوينه دا بووم كه له ژيانې دوامين دا بوم دانرابو له پر گويم له دهنگيكي ناسكي زرنكه دار بوو بانگي نه كردهم كه ته ماشام كرده، نافرته تيكې جواني شه نگو شوخم هاته بهرچا و چاوه كاني وهك نه ستيره نه دره و شان ووه ليم پارايه ووه كه بكه ووه فرباي دؤسته كه ي، كه له شوينيكي چول و هوئي پر له مه ترسي و ته نگوچه له مه دا رتي لې ون بووه فرميسكه كاني كه ههر له مرواريان نه كرده به سهر گوناكانيا گلوره نه بو ووه منيش بهرام بهر نهو جواني به شين و زاره خوم پي نه گيرا، له بهر دلې نهو به به له داوان خوم گه يانده تو، تا نهوي پتويست بې بوتې بكه... نه ووه يش بزانه كه ئيمه بهر پگايه كدا نه روين، درنده ي تيانسيه له بهر نهو ترست نه بې!... (بياتريس) ي شه نگو شوخم، له خه مي تودايه، به ته نگته ووه يه، بيري به دواړو ژي تووه خهريكه... ئيتړ نه مه به سه بو تو كه به دلتيكي فراوانه ووه، نه م پگي سه خته بده يته بهر خوت و به هيو او ئاواتي خوشيشه ووه دلې خوت بده يته ووه!.

ههر نه ووه نده (دانتې) ناوي (بياتريس) ي گوئ لې بوو، ههرچي ترسيكي هه بوو له دلپانه ما، ههر چه ندو چوونيك له ميشكيا هه بوو، لاچو به دهنگيكي بهرزه ووه به فيرجيلي گوت:

- فهرموو بام برؤين بهر پتي خومانه ووه مامؤستا ئيتړ تو به ترس و له رز و پاش كه و تو وييه ووه من نابيني... ئيتړ دهستيان كرده ووه به روين... رپگه كيان به ناو دارودره ختا نه رويشت... رويشتن تا گه يشتنه بهر دهرگايه كي گه ووه شتيكي له سهر نوو سرايوو... دانتې يش مايه ووه تا نهو نوو سينه ي خوينده ووه لبي نوو سرايوو:

- نه ي نهو كه سانه ي كه له م دهرگايه ووه دپنه ژو ووه ووه ههر هيوايه كتان هه يه لي رده دا به جتي بهيئل!...

كه دانتې نهو نوو سينه ي خوينده ووه له ترساندا هه موو له شي گرژ بوو ته ماشايه كي رابه ره زيند ووه كه ي خوي كرده و لبي پرسې نهو جگايه كوتيه؟ (فيرجيل) يش پتي گوت:

- هاوپتي خوم نه مه دهرگاي دؤزه خه...

- مامؤستاي خوم! نه مه ي نوو سيبويه له سهر نه م دهرگايه يه جگار دل ره قانه يه، يه جگار تال و ناخوشه!...

- تو له هيچ مه ترسه، باكت نه بې دهستي خوتم بدهري و دوام كه ووه... (دانتې) يش دهستي خسته ناو دهستي (فيرجيل) ووه و له دهرگاي دؤزه خه ووه چوونه ژو ووه ووه!...

به نده ي ته مه لې

ههر نه ووه له دهر واهه كه چوونه نهو ديوده ووه، (دانتې) واي هاته پيش چاو كه بايه كه پر له دهنكي هاوار و شين و گريان و نا هو ناله... بوئنه كه دلې به ووه خروشا، به زه يي پياياندا هاته ووه نه وويش دهستي كرده به گريان نهو تارمايپانه يش كه نا هو ناله يان ليتوه نه هات، له ملا و له ولايه ووه شين و گريان يان نه كرده، هه ندي جار په نجبه ي خويان نه گه ست، هه ندي جار يش له يه كه نه كه ووتن و شهريان نه بوو... كاتي كه دانتې هاته ووه سهر خوي له فيرجيلي پرسې:

- مامؤستا نه وانه كين؟

- هاوپتي خوم نه وانه نهو كه سانه ي كه له جيهاندا ته مه لپيان په رستووه له بهر ته مه لې خويان، نه كاري چاكيان پي كراوه، نه كاري خراب له بهر نهو كات نه وانه ي پارچه، پارچه كرده ووه نه وانه كاتيان به سهر نه برده ووه!... هه تا له ژياندا بوون، ههر به خويانه ووه خهريك بوون نه به كاري خوا هاتوون، نه به كاري شهيتان!...

كه دانتې نهو قسانه ي له مامؤستا كه ي خوي بيست، ئيتړ به زه يي به وانه دا نه هاته ووه. كه ته ماشاي كرده، باري ئيستاي نه وانه و باري پيشوويان وهك يه كه: بې نه مه ي ئامانچيكيان هه بې نه سوو پنه ووه، نه جوو لين... نه چن به گرثيه كدا به خويابي... ژيانې خويان له بابته ي پروپوچ دا به خت نه كهن... (دانتې) كه سهرنجيدا يه كيكيان له ناودا بوو، ناسيبه ووه نهو پياوه رؤژنيك له رؤژان كه شيشيكي ساويلكه بوو. دوايي بهر بهر بهرزه ووه تا گه يشته پايه ي (پاپايي) به ناوي (سيلستان) به پاپاي رؤماوه ناويانگي دهر كرده...

بهلام كابرې آزا و كارامه نه بوو له بهر نهو، فرمانه گه ووه كه ي سهرشاني خوي جيبه جني نه كرده، هيچ كاريكي گه ووه نه خسته سهر نه ستوي خوي له بهر نهو وازي لهو پايه گه ووه يه هينا تا تووشي رهنج و تيكوشان نه بې و نهرك و نازاري بو پهيدا نه بې هه تا مرديش ههر ژيانې ته مه لې و بې كاري ويست و ژيا!...

بوئژ و رابەرەکی دەستیان کردووە بەرۆشتن تا گەیشتنه پووباری (ئەکیرون) له کەنارەدا کەشتییهک رابووستابوو، کەشتییهوانیکی پیری سەر و ویش سپی سەرپەرشتی ئەکرد، ناوی (شارۆن)بوو هه موو دەم ئەم سەر و ئەو سەری ئەکرد کاتێ که له کەنار ئاوە که نزیک بوو، ئەو تارماییانە لە سەری وەستابوون لێی دوورکەوتنەو ئەویش قسە لە هەقی پێ ئەگوتن و پێیان پێ ئەکەنی:

- من بۆ شوێنێکتان ئەبەم که هەرگیز لێی ناگەرێنەو. پووناکی رۆژیشی تیا نابین! شوێنە کەش بریتییه له دۆلی تاریکی، که ئاگری تیا ئەسووتێ و سەرماوسۆڵە توندوتیژیشی تیا... گیانەکانیش پۆل پۆل ئەچوونە ناو کەشتییهکەو پێشیان خوش نەبوو بەلام کەسیان نە ئەتوانی نەچی!... کاتێ که (شارۆن) چاوی بە (دانتی) کەوت توورەیی گرتی... بەدەنگێکی وەک هەورە تریشقەو بەسەریا قیپراند و گوتی: دوورکەو لەم کەشتییه پرۆرە دەرەو!...

بەلام (فیرجیل) فریای کەوت (شارۆن) ی تیگەیاندا کە (دانتی)، پیاویکی جیاوازه، پیتی گوتراوه بپەریتەو... (شارۆن) هەرچەندە ئەمە ی پێ ناخۆش بوو، بەلام بەناچاری جیگای فیرجیل و دانتی کردووە (فیرجیل) هۆی توورەبوونی (شارۆن) ی بۆ (دانتی) روون کردووە، که هیچ کەسیکی زیندوو نابێ بەم کەشتییهدا بپەریتەو!

کاتێ که فیرجیل لەو بیانوو هێنانەو بەبوو، ئاسمان دەستی کرد بە هەورە تریشقە و بروسکەدان زەویش بەتوندیی لەریبەو (دانتی) زارەترەک بوو لەپەرپوو کەوت بەسەر زەویدا لەناو کەشتییهکەدا له هۆش خۆی چوو... تا هەورە تریشقەیهکی دەنگ گەورە پەیدانهبوو، نەهاتەو سەر خۆی که تەماشای کرد لەناو کەشتییهکە (شارۆن) دا نەماو، پەرپووتەو ئەو بەر ئاوە که، لەسەر لیواری چالێکی یەجگار قوول دانراو که دەنگی سەیر سەیری لێو دێ!...

چیمەنی سەوز

ئەو کەندەلانی قوولە دۆزەخ بوو... دابەش بوو بەچەند نەو میتهکەو بەچەند پلەیهکەو، یەک لەدواییهکەو ئەهاتن له هەر نەو مەدا کۆمەلە مەوێکی تیاوو، که هەموویان یەک جۆر گوناھیان هەبوو... هەرچی چینی یەکەمیان بوو، که له هەموویان بەزەوی نزیک تر بوو،

ئەوانە ی تیاوو که لەسەر دەمی بت پەرستیدا ژیاووون لەپیش پەیداووونی (مەسیح) دا یەکیک لەوانه (فیرجیل) ی بوئژ بوو... ئەوانه سزایهکی تاییهتیان نەئەدا... چونکه گلهیی له گوناھکان و هاوبەش بۆ خوا پەیدا کردنیان ناکرێ کەسێکیش پێغەمبەرێکی خوا مۆژدە و ترساندنێ پێ نەگەیاندا، هەلناگرێ سزا بدری...

بەم رەنگه لهو نەو مەدا نەسەرماوسۆڵە توندوتیژ هەیه، نه ئاگری نیلەنیل، نه فرمانبەرانی دۆزەخ... لێرەدا بوئژکە چاوی بەپیاو بەناویانگەکانی جیهانی کۆن و پالەوانە ناو دارەکانی کەوت هەروەک له هەوارگە بەندیخانەدا دانراين وابوو هەر ئەو نەدیان لێ ئەکرا، که ماوەیان نەدری بەناز و جیازەو بژین...

لەدوای ئەمە ی هەردوو گەشت کەرەکه، بەناو ئەم نەو مەدا سوورانهو، فیرجیل بەدانتی گوت:

- ئەتوانین بچینه چینیکی تریش...

فیرجیل که ئەو ی بەدانتی گوت، دەموچاوی داگیرسابوو...

- مامۆستا، که تۆ بەم هاتنە خوارەو بەرەنگ واتیکی بچێ، ئە ی من چیم بەسەر دێ؟

- من له ترسا رەنگم نەگۆرراو بەلام بەزەبیم بەوانەدادیێ که لەویدا ئەیانبینم ئازاریان ئەدری!...

هەردووکیان چونە خوارەو بۆ نەو می دوو م... ئەم جارە وەک جاری پێشوو دەنگی شین و گریان نەئەهات بەرگویی بەلام بایهکە دەنگی ئاخ و ئۆفی ئەدا بەگوێیدا که دلی ئەتواندەو ئەو نەو مە زۆر تاریک و نووتەک بوو له دوورەو پووناکییهکی بەهێزیان کەوتە بەرچاو که له ئاگریکی نیلەنیلەو دەرئەهات.

لەویدا فیرجیل گوتی: (ئەو ناوچە پووناکی که له دوورەو ئەییینیت، ئەوانە ی تیا ئەژین که له جیهاندا ناوبانگێکی فراوان و ناوونیشانیکی گەورەیان هەبوو...)

دوای ئەو چوار تارمایی بەپیریانەو هاتن بەلووت بەرزی و فیزیکهکەو ئەرۆشتن بەرپێگادا یەکەمیان گەورە ی هەموو بوئژکانی یۆنانستان بوو، که ناوی (هۆمیرۆس) بوو خاوەنی چیرۆکەکانی (ئیلیاد) و (ئودیسه)... لەدوای ئەویشەو (هۆراس) و (ئوفید) و (لوقا) ئەرۆشتن بەرپێگادا، که لەدوای (فیرجیل) بەگەورەترین بوئژانی (لاتین) هەکان ئەژمێران...

هەرچوار بوئژکە خوشی و چلۆنیان لەگەڵ فیرجیل دا کرد.

ئەویش دانتى پىن ناسىن^(۱) كە زانىيان ئەویش بوپتېكە وەك ئەوان، بەرۋو خۆشپىيەكەو
 لەگەلتيا دووان... (دانتى) يىش ئەوئى بەناوچەوان بەرزىيەكى گەورە دانا بۆ خۆى، زۆر پىتى
 شادمان بوو، زۆر سەرى پىتى گەورەبوو^(۲) ھەر پىتىچ ھونەرمنەندە گەورەكە رۆيشتن بەرپىگادا
 دانتىيىش شەشەمىيان بوو لە بابەت زانستى تىگەيشتوويى (حكمت) و ھونەرەو
 گفتوگۇيان ئەكرد... رۆيشتن تا گەيشتە دژ (قلعە) پىكى گەورەكە ھەوت دىوارى گەورە و
 چالاوتىكى گەورە چوارلايان گرتىبو بەسەر چالاوۋەكە پەرىنەو، كەچى پىتيان تەر نەبوو!
 پاشان لە ھەر ھەوت دىوارە زەلامەكانىشەو تىپەرىن... دانتى چىمەنىكى پان و فراوانى
 سەوزى چاوپىكەوت... لە ھەموو ناوچەى فلۆرنەسەدا چىمەنىكى وا گەش و جوانى
 نەدىبوو... لەناو ئەو چىمەنەدا زۆر كەس لە پىاوۋە گەورەكانى جىھان ئەشان ھەمويان شاھ
 كلايان بەسەرەو بوو لە ھەست و بزوتنىشياندا مەندىي و زرنكى دىاربوو، كە گەورەيى
 جىگاي پىشان ئەدان... ھەندىك لەو گەورە پىاوانە ئەمانەبوون:

ھىكتور، سەركرەدە مېژوويىيەكانى لەشكر، ئەفلاتون، سوكرات، ئەرەستو، گەورە
 پىاوانى راستى پەرستى و رۆشنىرىي...

ھەر چوار تارمايىيەكەيش چوونە ناو ئەو پۆلە گەورانەو ڧىرجىل و دانتىيىش بەجىيان
 ھىشتن تا لەناو دۆزەخدا گەشتەكەى خۇيان تەواو بكن...

دوورەگ

چىنى دوايى لە چىنەكەى پىشسو تەنگىرىبو بەلام ئازار و ھاوارى زۆرتر تىابوو لە
 دەروازەى چىنەكەدا دىندەيەك وەستابوو، ناوى (مىنۆس)^(۳) بوو نىوئى لەشى گىيانلەبەر
 بوو، نىوئەكەى تىرىشى مەوژ كلكىكى پىئەبوو، ھەر لە قەمچىي ئەكرد، ھەر كەسنى
 ئەكەوتە ژىر دەستى بەكلكە داى ئەپاچى، لەشى سوور ئەكردەو ھەر گىيانىك بخرایە
 بەردەمى، (مىنۆس) بەشپە تايىيەكەى خۆى سزاكەى ئاشكرا ئەكرد ئەگەر گىيانەكە
 لەوانە بوايە كە ئەبى لە نەوئى دووئەدا مېنىتەو دووجار كلكى خۆى لى ئەوئەشاند ئەگەر

(۱): يان: پىن ناساندن.

(۲) زۆر سەرى پىتى بەرز (بلىند) بوو.

(۳) مىنۆس: مەلىكى ئەفسانەيى (كرىت) ە درگەوانى دۆزەخەى مېردى (باسىڧايى) يەو باوكى
 (ئەريانا) و (ڧىدر) ە، (مىنۆتور) ى دىئوى، لە توونىكى باباي پىچاوپىچدا كە سەرى تىادەرنەدەكرا
 بەندكرد.

لە نەوئى سىيەمدا بىايەتەو، سى جار كلكى لى ئەدا بەم رەنگە كلكى خۆى بەكارئەھىنا،
 تا ئەگەيشتە نەوئى ھەرە بنەو لە دۆزەخدا، بۆ ئەویش نۆ جار كلكى لى ئەدا!!...

كلىو پاترە لە دۆزەخدا

كە (مىنۆس) دانتى دىي، ترسى پىشاندا و لە ئەنجامى ھاتنە ژوورەوئىش مەترسىي
 خستە بەر... بەلام (ڧىرجىل) بۆى كەوتە ناوئەو، دوايى (مىنۆس) رپى دان بىتە
 ژوورەو... لەپر گىژەلووئەكەيى توند ھەلى كىرد و چىنى دووئەى گرتەو.

گىيانەكانى گلۆر كىردەو و دانى بەسەرىكەدا و بەسەر داروبەردا ئەوانىش كىردىانە ھاوار و
 نالە نال!

دانتى لەم نەوئەدا (كىلوپاترە) ى شاھزنى (مىسر) و (ھىلانە) ى شاھزنى (ئىسپارتە)
 و (دىدون) شاھزنى (قارتاجە) ى دىي... ھىلانە ئەو شاھزەبوو كە بەھۆى ڧراندنى ئەوئەو
 شەرىكى خوتىن لەناوئەند (يۇنان) و (تروادە) دا ھەلگىرسا... ڧىرجىل ئەوانەى بانگ كىردە
 لاى خۆى... دانتى، كە ھەمووئەم چىرۆكەكانى ئەوانە و مېژووى ژيانىانى خوتىندبووئەو،
 لەگەلتياندا كەوتە گفتوگۆيەكى تەر و تازە... لەپر گىژەلووئەكەيى بەھىز ھەلى كىرد و
 ئەوانەى لەوئى لابر... دواى ئەو بۆتەكە چوئە نەوئى سى ھەمەو، لە دۆلى ئازار و
 ھاوار لىرەدا ئەوانەى تىابوو كە زۆر خۆربوون!... سزاي ئەوانەيش لە چەشنى كىردەكەى
 خۇيان بوو ئەوانە لەناو قوپە رەشپكى ساردوسپىدابوون باران و بەفر و تەزەريان، بىن وچان،
 بەسەردا ئەبارى (سىربىر) كە سەگىكى سى سەرەبوو، لەشى ئەگەستن، سەگەكە دووچاوى
 پىئەبوو ھەر لەگرى ئاگرىيان ئەكرد... ئەمەندە ئەوئەرى، لە گىيانى خۇيان بىزارى كىردبوون
 دەنگەكەى زل و ناخۆش بوو گوتى كەر ئەكردن...

ھەر ئەوئەندە سەگەكە چاوى بەجووتە بۆتەكەوت ھەرسى دەمى لى داپچىرپىن خۆى كوتا
 پەلامارىيان بدات و پارچە پارچەيان بكات بەلام ڧىرجىل زوو لىي راپەرى مشتى خۆلى
 ھەلگرت و كىردىە دەمەكانىيەو... ئىتر سەگەكە بىن دەنگ بوو دەمى داخست... رىگاي دان
 بۆن... تا گەيشتە نەوئى چوارەم لە دەركى ئەم چىنەدا خاى سامانىيان چاوپىكەوت كە
 ناوى (بلۆتۆس) بوو كابرا دەستى كىرد بەجوئەدان بەھەردووكىيان ھەرەشەى لى ئەكردن بەلام
 ڧىرجىل تىي خورپى گوتى: (خۆت لال كە!)... ئىتر (بلۆتۆس) لەپەو رووئەوت بەسەر
 زەويدا و رپى پىدان بۆن.

دانتى چاوى بەدىمەنىكى سەير كەوت لەوئەدا ئەوانەى دىي كە پارەيان پەرسىبوو ھەرەوھا

ئەوانەيشى دىيى كە بىن پەرۋا بەختيان كىردى، دەست بىلەن تىيا كىردى.

دانتى ۋاي بۆدەركەۋت كە ئەۋانەى پارە بەفېرۆ بەخت ئەكەن و، رۇد و دەست قوۋچاۋن،
ھەموۋيان ۋەك يەك بىلەن شەيتان!...

ئەۋانەيش ھەموۋ كىرەۋن بە دوۋ بەشەۋ: پارە بەفېرۆدەرەكان لەلايەكەۋەبوۋن دەست
قوۋچاۋەكانىش لەلايەكى ترەۋەبوۋن ھەردوۋلايان كەلەبەردىان ئەگرتە يەكتىرى تۈنچ و
پلارىان لە يەكتەر ئەگرت تىزىان بەيەكتەر ئەكرد.

ھەرلەيە، لەيەكەى تىر بەدناۋ و رېسۋا ئەكرد لەسەر كىردەۋە و بىر و باۋەرى!

دۋاي ئەۋە بوئەكان چوۋن بۆ نەۋمى پىنچەم زۆنگ ئاۋىكى بۆگەنى تىابو ئەرۋايە ناۋ
گۆمىكى بۆگەنترەۋە لەناۋ ئەم زۆنگ و ئاۋەدا، گىيانىكى بىن شومار كەۋتە بەرچاۋ دانتى
بەپشەم و قىنىكەۋە لەناۋ خۆياندا لە يەكتىرىان ئەدا ئازارىان ئەدا بەيەكتىرى ئەۋانە كە لە
جىھاندا بوۋبوۋن كەۋتەبۈنە ژىر چىگى توۋرەيى و پشەم و قىنى خۆيانەۋە!...

ھەردوۋ بوئەكە، بەگۈى ئاۋى ئەۋ زۆنگەدا رۆيشتن تا گەيشتەنە بەر دژ (قەلا) يەك كە
ئەپروانى بەسەر ئەۋ گۆمەدا كە ئاۋى زۆنگەكەى ئەرۋايە ناۋەۋ! لەۋ پەرەى گۆمەكەيش
دژىكى تر ھەبۈ!... لەھەردوۋ دژەكەدا دانيشتۈن ھەبوۋن، بەروۋناكى نىشانەيان بەيەكتەر
ئەدا... قىرجىل كەشتىيەۋانىكى بانگ كىرد، كە لەناۋ گۆمەكەدا كەشتىيەكەى لى ئەخورى
پىتى گوت ھەردوۋكىيان سۈركات لەگەل خۆى ئەۋىش بەقسەى كىرد ئەۋكاتە بۆ دانتى
دەرەكەۋت كە گۆمەكە پرە لە گىيانى ئەۋ كەسانەى كە لە جىھاندا خەرىكى لووت بەرزىي و
فېز و توۋرە و تېۋىي و بەدخوۋىي بوۋن!...

دەرگا داخراۋەكان

كەشتىيەكە بىردىنە بەردەم شارى (دېتە) كە ئەۋە ھەردوۋ بوئەكە بەناۋيا بېۋىشتىنايە تا
بەگەنە نەۋمى بىنەۋى دۆزەخ چىراكانى دژى ئەم شارە و كەلاتە بىلندەكەى لەناۋ
تارىكىيەكانى دۆزەخدا پىشگىيان ئەدا ھەتا لىتى ئەھات ھەرەك شارەكە ھەموۋى تاكە
گىپىكى ئاگرېن ۋابو!...

كەشتىيەۋانەكە كە ناۋى (فلىجىاس) بوۋ، سۈركەكانى سەر كەشتىيەكەى خۆى ئەبىر بۆ
ئەۋ چالە ئاۋەى كە چۈرلەى شارەكەى گىرەۋەۋە بوئەكان خۆيان لەبىن دىۋارىكى زۆر
بەرزدا دىيى، كە يەجگار تۈند و بەھىزبوۋ، ئەتگوت لە پۆلا دروست كراۋە كەسپىش نەى

ئەتۈنى خۆى بەۋىۋىۋىتە ناۋ شارى (دېتە) ۋە، كە پايتەختى نەۋمى شەشەمى دۆزەخ بوۋ تا
بەشۋەيەكى تايىتە تى رى نەدرایە بچى، ياخود خاۋەن دەسلەت نەبۋايە!...

دانتى ۋاي ھاتە پىش چاۋ كە ئەۋ دىۋارە گەۋرەيە نەدرى تىيايە، نە دەرۋازە بەلام
(فلىجىاس) ى كەشتى ۋان بىردى بۆ جىگى دەرۋازە گەۋرەكەى لەبەر دەمىا دای بەزاندن و
لىيان جىابوۋەۋە و گەرايەۋە...

بوئەكان لەبەردەم دەرگا داخراۋەكەدا ۋەستان، نەيان ئەزانى چۆن بچەنە ژوۋرەۋە
تەماشايەكى دىۋارە بەرزەكانىان كىردوۋ، كەلاتە داگىرساۋەكانىشيان دىيى، كە لەبەر تىنى
ئاگرەكەى سۈۋر ھەلگەراۋو... لەسەر پۆيەى ئەۋ كەلاتانەيش چەند گىيانىكىيان
چاۋپىكەۋت، توۋرەيى تەۋاۋ دای گىرەبوۋن، بەدەنگىكى ۋەك ھەۋرە تىشقەۋە بەسەر
دانتىدا گرماندىان، گوتىان:

- ئەم مەۋقە زىندوۋە كىيە كەۋىراۋىتە بىتە ناۋ خاكى مردوۋانەۋە؟

(قىرجىل) ىش ترسا لە شاگردەكەى شتىكى بەسەرېن، بەگىانەكانى گوت كە رېتى بدەن
بەتەنيا بىيانىنى ئەۋانىش رېياندا... پىيان گوت: كەۋاتە ھەر خۆت ۋەرە تۆش يەكتىكى
ۋەك ئىمە بەلام ئەم كاپرا بىن باكە، بام بەگەرپىتەۋە بۆ جىتى خۆى!

دانتى لەتاۋا زارەترەك بوۋ ئەى ئەۋو چى بىردايە؟ چۆن بەتەنيا بەگەرپىتەۋە و رابەرە
دەلسۆزەكەى خۆى لەگەل نەبى؟... لە مامۇستاكەى چوۋە پىشەۋە و پىتى گوت:

- مامۇستاي خۆم! لىم دوۋر مەكەۋە ئەگەر ھەر پىۋىستىش بىن بەگەرپىنەۋە، بام
ھەرەك پىكەۋە ھاتوۋىن، پىكىشەۋە بەگەرپىنەۋە!

(قىرجىل) ىش دەستى كىرد بەدلىياكىردى، گوتى:

- مەترسە ھىچت لى نايى لېرەدا بىنەۋەرەۋە، چاۋەرۋانم بە دلىيايە لەۋەى كە ئەگەپىمەۋە
لات مەن لەم شۆپنە سامناكەدا تۆ بەتەنيا ناھىلەمەۋە...

پاش ئەۋە قىرجىل رۈۋى كىردە شارە شەيتانەكان و گىيانە پىسەكان زوۋ بەزوۋ بەرەۋ
پىرى چوۋن دەرگاكانىشيان بۆ كىردەۋە... دانتى گوتى لە گىتوگىيان نەبوۋ.

بەلام لەپاش تاۋىك شەيتانەكان دەرگاكانىيان لە بوئە گەۋرەكە داخست ئەۋىش سەرى
دانەۋاند و گەرايەۋە بۆلاى قىرجىل بىرى ئەكردەۋە لە خۆى دانتى بەۋە زۆر تىك چوۋ!...
بەلام قىرجىل بەۋە دلىياى كىرد كە زوۋ بەزوۋ دەسلەتتىكى گەۋرەى رۆژى دوامىن ئەكەۋىتە
فرىيان شەيتانەكانىش ناچار ئەكات دەرگىيان لى بىكەنەۋە و بچەنە ناۋ شارەكەۋە!

لهوکاته دا دانتی گوټی له چهند دهنګیک بوو له لوتکه کانی که لاتته کانه وه نه هاتن، دهنګه دهنګیکي گه وره ی هاته بهرگوټی نه ویش به ترسیکه وه چاوی بهر ز کرده وه... چهند دهرگه وانیکي دوزخه خی دی له گهل سټ که سی تر دا که له وه پټش نه یدیبوون پرووی سټ ژنی دی نه وانه خوی تووړه یی بوون هه ریه که یان ماریکی درټل له که مهوری ئالا بوو، که سټ سه ری هه بوو تووکی سه ریشیان بریتی بوو له کوټمه له یه ک ماری بچووک بچووک، که هه رگیز له فیکو هووړی خوټان نه نه که ورتن له چاویانه وه پزیشک دهر نه په پری له دهمو زمانیشیان وه گر نه هاته دهر وه!

ژنه کان هه هاواریان نه کرد، هه ر فیریادیان نه کرد... ته نانه ت دانتی، ترساو له رزکه و ته دلپه وه خوټی به قیرجیل وه نووساند نه تگوت منال و له کاتی ته نگوچه له مه دا خوټی به دایکیه وه نه نوو سینټی! کاتی که دانتیان به و چه شنه دی، به قیریه که وه گوټیان:

- خیراکه (مه دیز) نه م پیاوه بکه به بهرد!...

(مه دیز) یش خویه ک بوو له خواکانی داستانه کان.

نه و دهسه لاتته گه وره یه یشی هه بوو که هه ر که سټ ته ماشای بکردایه له شپوهی خوټا نه بو به بهرد!... کاتی که قیرجیل گوټی له و قیریه به بوو، زانی هاوړیکه ی که ووتو ته چ ته نگوچه له مه یه که وه، پټی گوت پشت بکاته دیواره گه وره که ی شارکه، چاوه کانیشی بنووقینټی دوا ی نه وه هه ردو و چاویشی به دهسته کانی خوټی داپوشی، تا زوړتر له و ته نگانیه دووړی بخاته وه! لهوکاته دا که نه وان له و ترس و له رزه دابوون دهنګه دهنګیکي گه وره یان هاته بهرگوټی، که له که ناری کوټمه که وه نه هات.

ئاوی کوټمه که نه شله قواو شه پوله کانی نه کشان به سه ری که دا هه روه ک گټه لوکه یه کی توندو تیشیان لی که ووتی و ابو... (قیرجیل) یش دهستی له سه ر چاوی (دانتی) لادا و پټی گوت سه پری کوټمه که بکات... که دانتی سه پری کوټمه که ی کرد یه کی که له خاوه ن دهسه لاتته کانی جیهانی دوامینی چاوپیکه ووت، هه روه ک به سه ر زه ویدا پروات، به و جوړه یش به سه ر ئاوه که دا نه ریشته که له که ناری ئاوه که نزیک بووه وه گه وره یی سامناکی دهر که ووت دانتی خوټی نوشتانده وه بو سه ر زه و ی تا ناوچه وانی له زه و ییه که که ووت!

دانتی به هاتنی نه م دهسه لاتداره گه وره یه، زوړ دلخوټ بوو و ترس له دلپا نه ماو ئارامیش به گیانی گه یشته نه مه نده خوټی خوټی پیکه ووت بهر زگاری له دهست نه و

ته نگوچه له مه یه، هه روه ک منالیک بوو پټی دلپ شاد کرابی و ابو.

گیانه پیسه کان له پوپه ی که لاتته کانه وه چاویان به و خونکاره گه وره یه که ووت ترس و له رز دایگرتن و دهستیان کرد به هه لاتن... گه وره که چووه پټشه وه بو کن دهر گای شارکه به داردهسته بچوکه که ی خوټی که به دهستی وه بوو له دهر گاکه یدا دهر گاکه ده موده ست کرایه وه دوا ی نه وه گه راپه وه بو جیتی خوټی به سه ر پرووی کوټمه که دا به لام له گهل بوټه کاند ا هېچ قسه یه کی نه کرد!... کاتی که له چاو ون بوو، بوټه کان له دهر وازه که وه چوونه ناو وه نه م شاره پایته ختی نه ومی شه شه م بوو له نه ومه کانی دوزخ.

که له ویدا گونا هباره زوړداره کان ئازار نه درټن!...

دوزخه ی شه شه م بو به دخوه دانه

بوټه کان ئاوړیکیان له م لاو له ولای خوټان دایه وه که ته ماشایان کرد شارکه، که له ناو نه و دیواره بهر زانه دایه چوټ و هوټه نه شه قامی تیا یه، نه خانو و بیایانیکي پروت و قووتی له ناو دایه، که پر له کوټ. له هه ر گوټیکیش وه گرټیک هه ل نه ستی که هه رگیز ناکوړتته وه!... جا له ناو نه م گر و ئاگرده، سزای نه وانه نه درټی که له جیهاندا خروټ و ئالوټی له شیان له خواسته کانی گیانیان پټشتر خستوه ئیمړ که یش هه ل نه گرن نه و له شانیه یان بچرتیری به ئاگرده له توټه ی نه وده دا که خوټان دابوه دهستیان، خوټان کرد بوو به دیلیان هه روه ها هه ل نه گرن ریسوا کرتن له توټه ی نه وده دا که نه و له شانیه یان و نازدار راگرتوه له توټه ی نه وده دا که هوټی وریای خوټان و دلپ پاکي خوټان، که هه ردو وکیان گه وره ترین به خشنده یی خویان، له پټناو خوټ را بواردنی نه و له شه دا له ناو بردو وه!...

دوا ی نه وه بوټه کان له شارکه چونه دهر وه، تا بچنه خواره وه بو نه ومی حه و ته م له نه ومه کانی دوزخ... دوا یی گه یشته بو شایی یه ک، گیانه بهر ټیکي سه پری تیا بوو، یه جگار ناشیرین بوو نیوه ی له شی پیا و نیوه یشی گابو و کابراکه ناوی (مینوټوړ)^(۱) بوو کرابوو به یاساولی دهر گای نه ومی حه و ته می دوزخ!

(۱) مینوټوړ: له میشلو زبای یونانیدا به دیوټیکي ترسناکی چاره گران ناوده بری، له (باسیقاییه) ی ژنی (مینوټس) ی مه لیکی کریت بوو، ده لټن نه و ژنه له گهل گایه کی سپیدا خوټی رټیکه ستوه و نه نجام نه مه ی لی بووه!!... له بهر ئابرو چوون؛ مینوټس له تونیکي بابای پیچاوپټچدا شاردویه وه وړژانه گوشتی نه و کوژراوانه ی ددهایه که له نه تیناوه دهات... دواجار (تیزوټس) دهیکوژئ نه وده ش به وزی ددزوی (نریان) وه که نه مه ش بوخوټی باس و خواسیکی یونانی دیبه.

ڦيرجيل فيلتيكي سهيري له ياساوله كه كرد، تا دووړي بخاته وه له جيگه ي پاسه وانيبه كه ي نه شيړي له درنده كه هه لكيشا، نه خه نجر به لام زماني لي خسته كار كه له دوو چه كه هردووكيان تيزتر بوو دهستي كرد به توانج و پلار تيگرتني دهستي كرد به تيز پيكر دني... دايه بهر كلكان.

(مينوتور) بهوقسانه زور تنگه تاو يوو له تاوا خوي لي دوورخسته وه بهم رهنه جيگاي بو چول كردن نه وانيش به هه لپان زاني به ويدا چوونه ژووره وه.

رووباري خوټن

به لام ئيتر له وه به دواوه روښتن ناسان نه بوو چونكه رتيگاكه ليژاييبه كي زوري تيا بوو نه بوو خوټان به بهرده دهركه وتووه كانه وه بگيرساندايه وه، تا بتوان به ناو پيچوپه ناكانيا برون.

نهم جوړه هاتنه خواره وپيش له چاو نرك و نازاره كيا بو نوان ناسان نه بوو به لام له هه موو لايه كه وه بهرديان به سهردا گلور نه بوو وه له بهر نه وه تووشی دهردي سهريبه كي زور بوون دانتی له ترساندا دلي داخوړپا بوو، وړه ي بهردا بوو زورجاري وا هه بوو، دهسته كاني پرستيان نه پرا خهريك بوون بهرله لالين به لام ڦيرجيل، به قسه راست و په وانه كاني خوي، ترسه كي له دلي لاهه برد، دلي نه هينا يه وه جيگاي خوي دهماري مهردايه تي نه پزوانده وه.

گياني نازايه تي نه كرده وه به بهردا! دوايي گه يشتنه بني كنده لانه قووله كه وه كه ته ماشايان كرد له خوار پتيانه وه، رووباريكي سوور نه رږي ته خواره وه رووباري خوټن بوو نه وانه له ناويا به نازاره وه نه تلانه وه، كه له جيهاندا كه تني كوشتنيان كړدبوو دهرباره ي كه سانتيك كه بي تاوان بوون و خوا كوشتنياني بي ناخوش بوو!

له كه نار نهم رووباره يشه وه چنه د ياساولتيكي ږم هاويز وه ستا بوون، هه كه سي بيويستايه له رووباره كه بيته دهره وه و دهرابزي، نه ياننايه وه به نيشان و نه يان پيكا! به راستي ياساوله كان پياويان سه رسام نه كړد.

سه روشپوه يان يه جگار سه يريو نيوه ي سهروويان له پياوي نه كړد نيوه ي خواروويشيان له نه سپي درنده ي نه كړد! وريايي و شاهه زاييان يه جگار به هيزبوون كه س نه بوو سهري له رووباره كه بيته دهره وه و شاهه كاني دهره كون، كه تيريك بهر ملي نه كه وتبي!

كه نه وانه بويزه كانيان چاوپيكه وت، يه كيكيان له ههردووكيان هاته پيشه وه و نه پاندي به سهرياندا گوتي:

- بوه ستان! تپوه كين؟ كوټنده رين؟ هه نكاويكي تر بينه پيشه وه نه تان نه نكيوم!

ڦيرجيليش به زمانتيكي شيرينه وه تبي گه ياند كه رازي هاتنيان بو نهم جيگه يه نه وه يه كه يه كييك له گيانه پاكه كاني دانيشتووي به هه شتي پاكان و بي تاوانان، بانگي كړدوونه ته نه وي نه وه يشي لي خواست كه رابه رتيكيان له گه لدا بنيري تا گه شته كه يان ته واو نه بي خواسته كه يان جيبه جي كرا يه كييك له ياساوله كانيان له گه ل ناردن، به دريژايي كه نار خوينا وه كه گه شته كي له گه ل كردن له و ده مه دا (دانتی) گه لييك كه سي دبي كه له جيهاندا به تاوانبار و خوټن ريز ناويان دهر كړدبوو... رووباره كه يش له هه موو لايه كييدا ورك يه ك قوول نه بوو.

شوټني وايشي تيا بوو، خوټنه كه نه گه يشته ناوچاواني نازار دراوه كان... شوټني وايشي تيا بوو، شيلو بوو، خوټنه كه هه ر هه تا كه له كهيان نه هات... له پرا نه وه ي رووباره كه يشدا شوټني واهه بوو هه ر پتي تيا نوقوم نه بوو!...

كه گه يشتنه نه وي له سهر ناموزگاريي ياساوله كي هاوړتيان ههردوو بويزه كه په رينه وه به لام ياساوله كه، له ويدا به جبي هيشتن و گه رايه وه بز جبي خوي.

جه ننگه لي زيندووان

نه په ري رووباره كه يش و نهم په ري، له سامناكي و مه ترسيديا كه مترنه بوون دارستانيك له بهرده مياندا بوو، كه نه وه تي ژيا بوو، دانتی وپنه ي دارستاني واي نه دي بوو! دارستانه كه پيچوپه ناي زور تيا بوو چروپروو مروف هيچ رتيگايه كي تيا نه نه دبي گه لاي داره كانيشي پيكه وه نوو سا بوون رهش هه لگه رابوون.

ره نكيان له رهنه كي مردووي نه كړد چونكه هيچ سهوزاييه كيان پتوه ديارنه بوو، كه له دره ختي زيندوو بكه... لقه كانيان لوول دراو و گري ياوي بوو نه گوليان پتوه بوو نه بهر. دركيكي تيژي ژه راوييان پتوه بوو!

له ناو جه ننگه له كه دا دهنه خوشه كي مه له كان نه هه هاتنه بهر گوي له جياتي نه وه ناهوناله ي نازار دراوان نه هات كه جه رگي پياوي نه سووتاند دهنه كي كونده په پوويش نه هات كه دلي پياوي ته ننگ نه كړد... بيجه كه له وه دهنه كي نه وانه يش نه هات كه له گيانه لاودا بوون نه مانه نه وه كه سانه بوون كه له جيهاندا خوټان كوشتبوو له دهست ژيان هه لا تيوون له شيوه ي ئي ستايشياندا زور بهد فه سال و ناشيرين بوون.

گون و گورچیلەو بالیان وەک هی پەلەوەرەبون لەش و مەمکیان لە هی ژنیان ئەکرد لە دەموچاو و پێش و سمیلێشدا وەک پیاو و ابوون!...

ئەم جوۆرە جانەوەرەنە پەلەوێژی درەختەکانەو هەلواسراوون دانتی ترسی لێ نیشتم خەریک بوو نەییته ژوورەو بەلام ڤیرجیل هانەیدا هاتە ناو وە کاتێ که وەته ناو ئەو دارستانە چروپەرەو و تاریکی لێ داها، وای هاتە پێش چاو، که بایەکه دەنگی شبن و گریان ئەدا بەگوێدا ڤیرجیل پیتی گووت:

– لقییک لە یەکییک لەو دارانە بشکێنەرەو، رازی ئەو تێ ئەگەیت که سەرت لیتی سووما و (دانتی) یش وەک مامۆستاکە ی پێ گووت وای کرد و لە نزیک خۆیەو دەستی برد بۆ لڤەدارێک و شکاندیەو که تەماشای کرد شتیکی سەیر روویدا لە لقی دارەکهو دەنگیک هات وەک ئازاری پێ گەیشتی و ابو پیتی گووت: (بۆچ پارچە پارچەم ئەگەیت؟ بەزەییته بەکەسدا ناییتەو؟) ... چەند دلۆپیک خوتنی رەشیش رژا بەسەر دەستیایا... ڤیرجیل پیتی گووت:

– هەرچیەک ئەبینیت لێرەدا، لە دارودرەخت و لڤەکانیان، لەکاتی خۆیدا که لە جیهاندا بوون، هەموو مەرۆڤ بوون!

(دانتی) یش لڤەکه ی فری دایە سەر زەوی ترسولەرز نیشته دلێو هەردوو گوێی لە شبن و گریانێ ئەوانە نەبێ که ئازاری داوون.

دوای ئەو بوێژەکان بە گورجی دوورکەوتنەو کاتێ که (دانتی) هاتەو سەر خۆی، (ڤیرجیل) پیتی گووت:

– ئەمە داستانێ ئەو کەسانە یە که لە جیهاندا خۆیان کوشتنووە که لە ژیان هەریان کردووە... سزاکەیان ئەو یە که کراون بەدرەخت هەتا سەر لەو ژبانەدا ئەمێننەو!...

دۆزەخی هەشتم بۆ ژۆردارانە

بوێژەکان لە جەنگەلێ زیندووان که دارستانی خۆکوژان بوو دەرەزەبوون... دەمییک بوو ئەریشتن بەناویا لەودەمدا بێ دەنگی دای گرتبوون خەفەتیان ئەخوارد بۆ ئەو مامۆستا و بوێژانە که خۆیان کوشتبوو ئەوانە هەموو پیاوی بەناوبانگ بووون گەلیک لەوانە، خۆشەویستی (دانتی) بوون هەندیکیان بەهۆی خۆپندنەو نووسراوەکانیانەو ئەیناسین، هەندیکیشیان لە تافی هەرزەکارییدا هاو دەمی کردبوون... کاتێ که بوێژەکان لەو جەنگەلستانە دەرچوون، خۆیان لە لیواری شیوێکی زۆر سامناک و پرتەنگوچەلەمەدا

دی، که هەرگیز لەو پێش شتی و سامناکیان نەدیوو!... ئەوێ هەر لە تافاوێکی وای ئەکرد که ناوکه ی ئەمەندە بەتوندوتیژییەو بێتە خوارەو، نەریگای مەلەوانی بدات تیا بکری، نەریگای کەشتییەوانی!...

لەبنی شیوکه ییدا شوێنیک هەبوو، پێیان ئەگووت (مالبولج) که لە نەومی هەشتمی دۆزەخدا بوو ئەو جیگای ئەو کەسانەبوو که ژۆردارییان کردبوو لە جیهاندا... ڤیرجیل بە دانتی گووت: (پشتینەکه تم بەدری!...)...

دانتیش پشتینەکه ی دایە ڤیرجیل پشتینەکه ی فری دایە ناو شیوکهو!... لەپاش چەند تاوێک یەکییک بەسەر رووی تافاوکهو دەرکەوت لە خوارەو مەلە ی ئەکرد بۆ سەرەو جەنەو ریتی درندە ی ناشیرین و بەد فەسأل بوو مەرۆڤ هەر چەندیک ئازابوایە، که ئەیینی زارەترەک ئەبوو!... جەنەو دەرکه ناوی (جیریون) بوو بریتی بوو لە درندە یەکی ئەفسانەیی لەشی لە لەشی نەهەنگی ئەکرد بازو کانی و سنگی و دەموچاو و ریشەکەیشی لەهی مەرۆڤی ئەکرد بالەکانیشی هەر لە بالی شەمشەمە کوێرە یەکی گەورە ی ئەکرد... بەلام رەنگیان وەک رەنگی ئاگر و ابوو!

ڤیرجیل پێش لە درندەکه ی خواست که لێی نزیک بێتەو (جیریون) یش لێی نزیک بوووە، تا سەری خستە سەر لیواری شیوکه. بەلام کلکی لەناو ناوکه دا مایەو دوا ی ئەو ڤیرجیل بەدانتی گووت که مییک لێی دوور بکەوێتەو، تا قسە یەک هە یە پیتی بلێ کاتێ ڤیرجیل رازی هاتنە کە یانی بەجەنەو دەرکه گووت، (جیریون) هەردوو بوێژەکه ی هەلگرت و بردنی بۆ بنی شیو نەگریسەکه!...

دانتی که ماموستا و ری بەرەکه ی خۆی دیی بەچار مەشقی لەسەر پشتی (جیریون) ی زەلامی سامناک دانیشتنووە ترس و لەرزی پیکەوت، نە ی وێرا بەچەشنی ئەو دانیشنی ڤیرجیل پیتی گووت: (مەترسە، ئازابە، ئەمە کاریکی ناچارییە، ئەبێ بیکەین دانیشە لە پێشمەو، نەو هەک کلکە درکاوییه که ی (جیریون) ئازارت بدات.

(باکت نەبێ لە هیچ تۆ هەتا گەشتە کەمان تەواو ئەبێ کەس ئازارت نادات!) دانتی ناچاربوو، بەدوو دلێیه کهو بەقسە ی کرد بەلام راستییەکه ی ئەو بوو، ترس چوو بوو دلێیهو ئەمەیش نەشەرمی ئەو، نە سەرسویمان چونکە لە سواربوونی ئەو درندە یە هیچ کەسیک دلێیا نابێ، بەتایبەتی لە نیشتنەو دا بۆ ئەو جوۆرە جیگا قوولەو لەناو ئەو تافاو دا که گێژەکانی یە جگەر توندوتیژیون!

دانتی له وه شهرمی نه کرد که به فیرجیل بلتی باوهشی پیا بکات و له کهوتنه خواره وه بیپاریزی، به لّام فیرجیل له خو به وه نه وهی بۆ کرد. به توندیی باوهشی پیا کرد و ترس و له زیشی تا نه دازه یه که له دل ده کرد!...

(جیریون) هیتاش بزوت و به شینه یی نیشته خواره وه پاش نه وه کردنی به ناوه که دا گوئیان پرپو له دهنگی شین و زاری، له دهنگی ئاهونا له، به تاییه تی له وه جیگه یه دا که گه یشتنه (مالبولج)، هه وارگه ی چه واشه کردن و جنیوبازی و سه سه ریتی!... له راستیدا ئه م جیگایه بریتی بو له چه ند کۆلانیکی ژیر زه مین، یاخود چال، یان کونی ژیرزه ی، یاخود چال... بوژده کان له پشت که شتییه سامناکه یان هاتنه خواره وه و به ناو کۆلانیکی دا پویشن که به لای چه ند چالیک له و چالانه دا تی نه په ری.

له هه چالیک له و چالانه دا هه زاران پیای به دخوی تیا بو که له جیهاندا هه خه ربکی: زۆرداری و چه واشه کردن و داوانه وه بۆ که سانی تر و ناپاکی و ده ست درژی بی بوو بوون!...

نه نجامی دزان و پاره خۆران

دانتی وای به باش زانی که خۆی بجیتنه ناو هه ندیک له و چالانه وه به لّام نه وهنده ئازار و هاواری به رگوئی کهوت و نه وهنده سه رگه ردانی تیا دی، خۆی پی نه گیرا، دهستی کرد به گریان مامۆستا و رابه ره که یشی هیچی بۆ نه مایه وه نه وه نه ب، که به چه شنی منالیک ی ساوا به سه ر باوهشی خو به وه هه لی بگری و بیبات بۆ سه ر پردیک که به سه ر نه و جیگا ناخۆش و ناشیرینه وه بو!...

ئه م پرده ئه پروانی به سه ر نه و چاله دا که بۆ نه و که سانه دانرابو که سامانی فه رمانه وایی خو یان دزیبو له جیهاندا که ده سه لاتنی خو یان بۆ نه و به کاره یتا بو که نه ته وه رووت بکه نه وه و گه نجینه ی گشتی تالان بکه ناو یخود له و سامانانه دزیی بکه ن که دۆستان و خزمه کانیا ناو هه ریان پی کردبوون و له لایان دایانابوون!... ئه م چاله پرپو له قور و لیته ی بۆگه ن.

که جو شنی سه ندبو نه کولا له سه ر لیوا ره که یشی دۆزه خ گه ره کان وه ک پاسه وان به دیاریانه وه وه ستابوون هه رکه سی له وانه خه ربکی خو ده ربا زکردن بوا یه له و ئازاردانه، به نووکی نیزه ئه یانگه رانده وه جیتی خۆی!...

که دانتی سه رنجی له م دیمه نانه نه دا، دلی ته نگ نه بو، دانه له رزیی، به زه یی به و کۆلانه دا نه هاته وه... به لّام دهنگی مامۆستا که ی وریای کرده وه... که ته ماشای کرد نه و ده سه لاتداریک له ده سه لاتداره کانی دۆزه خ دزیکی هه لگرتوه، که تازه گه یاندراده ته نه و بی به ده سه کانی، پییه کانی دزه که ی گرتوه، سه ری دزه که ییش به ره و خوار بۆ ته وه خه ربکه فریتی نه داته ناو چالیکه وه که قورده کی له کولاندایه دوا ی نه وه نه به و بیچی بۆ هیتانی دزیکی تریش که به و جو ره فریتی بداته ناو ئاگری دۆزه خه... په ککو که دزانی فه رمانه وایان و ناپاکان له گه ل دۆستاندا زۆرن!

دوا ی نه وه بوژده کان چون به لای چالیک تروه که له ویدا دوو پروه کان و کلکه له قی که ره کان دانرابوون نه وانه جلویه رگه کانیا ن له کووتالی په نگ نه رخنه وانی دروست کرابوون که به سه سورمه ی زیرین چنرابن له ناو نه و جلویه رگه جوانانه دا هه ره ک خونکاره کان نه جو لانه وه که چی به ری نه و جلویه رگانه له مز (قورقوشم) دروست کرابوون، که یه جگار قورس بوون.

نه وانه به زۆر نه و به رگانه یان پی نه پو شرا که یه جگار گران بوون، یه جگار ئازاری له شیشی نه دان مه به س له و جو ره سزایه ییش که پییان نه درا نه وه بو، که روو که شه جوانه که یان و ناوه رۆکه سووک و ریسوا که یان بیربخریتنه وه!

له چالیک تریشدا، نه وانه کۆکرا بوونه وه که سامانی هه تی بو بی باوکانیا ن خواردبو له گه ل هی بیوه ژناندا... به رگ و پو شنه ی نه وانه ییش له ئاسنی سووره وه کراو دروست کرابو خواردنیشیا ن تال و ژه راوی بو نه مه ییش سزای نه و گونا هبارانه بو!...

سزای یه هودا و شه یتان

دوا یی بوژده کان نه و چال و جوگا گه و رانه یان به جی هیش که پرپوون له ته نگو چه له مه و ترس و له رز خو شیا ن ئاماده کرد که بچه خواره وه بۆ نه و می نه هه مینی دۆزه خ که له بنی بنه وه بو... له و کاته دا که هه ردووکیان بۆ ده روازی جیگا که نه گه ران، دانتی گو تی له ده نگیک بو که له دهنگی هه وه تریشقه گه وه ره ربو. ئاوو ری دایه وه به لای خویدا بۆ نه مه ی سه رچاوه ی نه و دهنگه بدۆزیتنه وه... هیچی به رچا و نه کهوت، چه ند دزیکی به زرنه بی که له دووره وه دیاربوون پرسی له فیرجیل، گو تی:

- مامۆستا نه و شاره کو تییه که نه و دزانه ی تی دایه ؟

- هاوړېنې خټوم ټوانه کهلان نېن، ټوه ته مومړتېکې ټهستوه کهوات دېننه پېش چاو ټهگر له نړېکهوه سهېرېان بکهېن بټ دهرټهکهوې که دېون، څېرجېل دهستی دانتي گرت، تا دلې بهېزېکات دوايې له دېوهکانې دټزهکه نړېک بوونهوه څېرجېل بهېهکېکېانې گوت بېانباته نهټومې هره خوارووي دټزهخ.

ټهويش نوشتابهوه بټ سهر زهوي و ههردوو بوټهکهې خسته سهر له پې دهستهکانې خوي دوايې ههردووکیانې بهرزکردهوه بټ ئاسمان که له پاش تاوېک له سهر که نارې گومېکې بهستهک دايان بټې ټه و جېگايه بڼې بڼهوي دټزهخ بو، که جېگاي پېستېرېن بهدکار و بهدخووان بو... (يههوداي ټهسخهريوټي) سهردهستهي ههموويان بو ټم کابرايه يهکېک بو له هاودههمهکانې (مهسيح) پېغههمېر لهگهل (مهسيح) دا ناپاکي کرد بټ سي پارچه پارې زيو مهسيحي فروشت بهدوژمنهکانې!...

سهرکردهي ټم چېنه کهسانه (ټېبېلس)بو که گهرهوي ههمو شهتانهکان بو ئالاي ټم (ټېبېلس) ه بهسهر گټمه بهستهکلهکهوه ټهشهکايهوه... ټه له ههمو دېو درنجهکان کهلهگهت تربو تهنانهت له شاخه بهرزهکانېش درېټربو!... جوړهکانې سزادانهکهې ټېرهېش، ټهمنده زور و ټهمنده ناسورن، زمان له توانايدانييه که پېشانېان بدات تهنانهت دانتي خوېشي نهيتواني بهدرېټايي لېيان بدوېت... چونکه ههر ټهونده ټه بازار و هاوارانه بهېټېتهوه بېرخوي، له ترساندا زاره ترهک ټهې، خوېن له دهمارهکانيا وشک ټهې!

ټي ټهگر وانهبوايه، چون دانتي، ههر به ته ماشاکردنهکېان لههوش خوي ټهچوو!...

دهرچونه دهرهوه

کاتي څېرجېل بهو جوړه دانتي چاوپېکهوت، کرديه کولې خوي و بهو کولېشهوه بهسهر لهشي (ټېبېلس) دا سهرکهوت کاتي دانتي هاتهوه هوش خوي، خوي له شوېټېکې تردا دېي که زهويي سېبهه و تاريکې نهبوو روژشانييهکې تهواوي دېي که له ټهستېرهکانهوه ټههات، نهک له روژهوه ټهستېرهکانېش لهناو جهرگي شيني ئاسماندبوون!

بهم رهنگه (دانتي) ههستي پټ کرد که گهشتي دټزهخ تهواوبو ههرهوها بهم زووانهېش دهست ټهکات بهدروون خاوېن کردنهوه، شوېټي پاککردنهوه... ټم شوېټنهېش واهلکهوتبوو، کهوتبووه ناوهند جېگاي بهدکارهکان و، جېگاي چاک و پاکهکانهوه...

حهوت پلهي گوناھ

ههوارگي گوناھ شتنهوهېش ههوت نهټمه بهپال شاخېکې بهرزوهيه، پله، پله بهرز ټهېټنهوه ههر کهسېکېشي تيابه خوي ټهکوتې بټ ټهوي بگانه پټهکهې چونکه لهوه دلنيابه که ههرچند ههنگاوېک بهرز بېټنهوه لهدهست مل گرټنېک رزگاري ټهې ههرکاتي خوي لهههمو کردهوه و رهوشتيکې نهنگ و ناپهسهند پاک کردهوه که له ژيانې جيهاندا له دهستي وهشاونهتهوه، ټهگاته سهر پټهې شاخهکه، که تاکه ههنگاوېکې ټهميټې بټ بههشت!

کاتي که (دانتي) و (څېرجېل) لهپال شاخهکهدا وهستان روژ خهرېک بو تازه گزنگ بدات ئاسمانېش شېنېکې پاکي بټ گهردبو له خواريشېانهوه دهرپايهکې گهرهوي پان و فراوان ههبوو، که تېشکې روژهکې بهرټهکهوت وهک تاريهکې رهنگ ټهرخهواني بهسهردا درايې واوو دهرپا که شهپولهکانې له سهرخويون جا ټم دېهانه کاريان له دلې ههردوو بوټهکه کرد، شادمانېان کردن تاماوهيهکې درېټش ههر بهبېنېي ټه تهماشاکاهانهوه رايان ټهوارد کاتي دانتي له سهرنجداني ټه جوانيېانه تېروو، هاتهوه هوش خوي که تهماشاي کرد ههر خوي و څېرجېل لهويدا نېن... ههرچند ههنگاوېک لهولايانهوه پياوېکې پير وهستاوه دهموچاوي وهک روژ پرشنگ ټهدات قره سپييهکانېشي ټهمنده درېټوبوون شوړوبوبونهوه بهسهر شانهکانيا رېشه درېټه سپييهکېشي سنگي داپوشېيو...

ټم پياوه پيره گهرهويه نووسهري بهناوبانگي لاتينييهکان بو، پېيان ټهگوت (کاتو)^(۱) ئېستاکه دهرگاي ههواي گوناھ شتنهوه) بهدهست ټهوهويه... ټه ههر ټهونده بوټهکانې دېي، بهقايم تي خورېن و ليې پرسېن:

- ټېوه کيټن؟ له دټزهخ چون هاتونهته دهرهوه؟...

څېرجېلېش بهدانتي گوت که لهبهردهم پياوه پيرهکهدا ټهژنو دادات دوايې روي کرده پياوه پيرهکه و پټي گوت:

- گيانې خانمېکې داوېن پاکي بټ گوناھ له ئاسمانهوه هاته خوارهوه مني نارد بټ ټم

(۱) کاتوني گهره (۲۳۴-۱۴۹ پ.ز) کاربهدهستيکې گهرهوي روماني بووه، کونسولې سالي ۱۹۵ بو وتارېټيکې بهناوبانگېووه، داواي داگيرکردني (قيرتاجه)ي دهکرد، له گهره نووسهراڼه بهلاتيني و دانراوي ههيه.

جیگایه منیش تکا له تۆ ئەکەم که رێم بدهیت به ناو هەر حەوت نەۆمەکە (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا پڕۆم، که تۆ شاخه بهرزەکیان ئەپارتیزیت بۆ ئەمە ی ئەم پیاو له گەڵ خۆمدا ببەم بۆ ئەو جیگایە ی که ئەو گیانە ی لێیە. چونکە ئەو خانمە وەهای راسپاردووم.

- من ئەو دەم بەسە که تۆ به ناو ی گیانیکی خاوینەوه ئەو تکیایە ئەکەیت، رێت ئەدەم پڕۆ... بەلام ئامۆژگاریت ئەکەم که به قامیشیک که مەری هاوڕیکەت بیهستیت، بهیه کییک له و قامیشانەیش که مەری بیهستە که له گوێ گۆمە که رووون دەموچاویشی به ناو ی گۆمە که بشۆ.

بۆ ئەمە ی هەرچی فرمیسک و دوو که لێکی پتو نیشتبیتەوه له دەمی گەشتەکیا که به ناو دۆزەخدا کردویتی لێی بسرپتەوه ئنجا که پۆژ هەلەهات و گەیشته ناو جەرگی ئاسمان، تۆ به ئاشکرا رێگای خۆت ئەدۆزیتەوه که بتگەیییتە ئامانجی خۆت!^(۱)

(کاتو) له بهر چاو ون بوو، فیرجیلش خۆی خەریک کرد به جێبه جێکردنی فەرموودە ی ئەم پیاو پیرەگە و رەیه وه کاتی که له فرمانەکانی خۆی بوو وه، رۆشناپییه کی سەیری به دهموچاوی دانتی هاوڕیبه وه دیی سەری سوپما.

له راستیدا ئەو رۆشناپییه ی له وه وه بۆ پەیدا بوو، که که مەری خۆی به و قامیشه به ستبوو قامیشه که ییش بریتی بوو له (گژوگیای گیان سووکی) که، هەر مرۆفیکیش ئەو گیان سووکییه ی پتو به ی، پڕشگیکی بێ هاوتا له ناوچه وانییا پەیدا ئەبێ...

گیانی مردوو و تازەکان

هەر لەم کاتەدا، له و جیگەیه وه که ئاسمان نخوون بوو بوو وه به سەر شه پۆله کانی گۆمە که دا، پڕشگیکی رووناک ی دەرکەوت به ره به ره له هەردوو بوێژە که نزیک ئەبوو وه هەتا نزیکیش ئەبوو وه گەورە تر ئەبوو کاتیکیان زانی فریشتەیه کی دوو بال له نزیکیان وه نیشته وه فیرجیل به نه وازشیکه وه ئەژنۆی بۆ دادا و هەردوو له پی دەستی شێ خستە سەرسنگی...

ئەم فریشتەیه که شتیبه وانی ئاسمان بوو له سەر که شتیبه ک وه ستابوو، بێ سەول لێی ئەخوړی له جیاتی پەرده بالەکانی خۆی بۆ که شتیبه که ئەکرده وه که شتیبه که سەدگیانی پاکی زۆر تر تیا بوو ئەمانه گیانی ئەو که سانه بوون که ئەو پۆژە مردبوون فریشتە که ئەوانه ی

(۱) (راستتر) که بتگەیه نیته ئامانجی....

له گەڵ خۆیدا هینابوو، تا به ناو شاخی (ههوارگه گه ی گوناھ شتەوه) دا بیانگوێزیتەوه بۆ به هەشت هەر ئەو دنده ئەوانه له سەر که ناره ئاواکه دابه زین، یه کیکیان هەلی کوتایه سەر دانتی و دەستی کردە ملی و دەستی کرد به ماچکردنی ئەم پیاو هاوڕی دانتی بوو بوو له شاری فلۆرنسەدا ساز و ئاواز لیدەربوو گەلیک جاریش ئاوازی بۆ چامه (قصیده) دلداریه کانی دانتی دانه نا که به (بیاتریس) ی یاریدا هەلیدابوو دوا ی ئەویش ئەو ئاوازانە ی لێ ئەدا، یان به گۆرانییه وه ئەخویندنه وه، دانتیش پتی گوت هەندیک له و هۆنراوه دلداریهانی به گۆرانییه وه بۆ بلتی کابرا دەستی کرد به گۆرانی گواتن.

دەنگه که ی بهرز و به هیزبوو ئاوازه زیرینه کانی به ناو شاخ و ئاو و ئاسماندا دەنگیان دایه وه، هیچ به ره هەلستیکیان نه هاته بهر... بەلام له پڕ (کاتو) پەیدا بوو سەرزەنشێ خاوەن به زمه کانی کرد پتی گوتن دەست بکهن به کوچی سەرکه و تنه که یان بۆ سەر لوتکه ی شاخه که. ئەوانیش دەمو دەست قسە که یان به جێ هینا له دوا ی ئەوانیش وه بوێژەکان فیرجیل و دانتی دەستیان کرد به کوچ... دانتی که سەرنجیدا، شتیکی سەیری هاته بهرچاو کاتی که سەر ئەکەوت به سەر شاخه که دا، به هی خۆی و مامۆستا که یه وه هەر سیبه ریکی ئەدی به لام فیرجیل تتی گەیانده که هەرچی گیانه به پیچه وانه ی له شه کانی سەر زهوی سیبه ری نیه له بهر ئەوه دانتی سیبه ری ههیه، به لام فیرجیل سیبه ری نیه!...

پاشه پۆژی تەمەلی

دوا یی بوێژەکان گەیشتنه سەر هتای راسته قینه ی پالی شاخه که که تەماشایان کرد شاخه که چوو به ئاسماندا هەتا بلتی بهرزە تەنانه ت ئەوی سەیری بکات وا ئەزانێ که بێ بال کەس ناگاته ئەوێ!... بەلام رێگایه کی تەنگ و تەسکی پیا ئەرۆشت هەر ئەو رێگایه ییش هەبوو بۆ ئەو که سانه ی که ئەیانویست به شاخه که دا هەل بگەرێن!... گیانه کان دەستیان کرد به رۆیشتن به و رێگایه دا... بوێژەکانیش به دوا یانه وه بوون ئەرۆیشتن... فیرجیل دەستی کرد به دلنیا کردنی دانتی پتی گوت:

- رێ مەده به خۆت کزبی! چونکە له هەموو به شه کانی کوچی سەرکه و تنی شاخی (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا هەر به شی یه که مییتی که زۆر سەخت بێ چونکە هەتا سەرکه ویت ئەرک و ئازارت که مەر ئەبێ که واته خۆت کوکه ره وه و دلشیت قایم بێ، هەر ئەو دنده ئەزانیت ئەکه ویتە سەر ته وه!.

له پیتیکی رێگا که دا که له به ردیکی گەورە یان دیی، فریشتەیه کی به سەر وه بوو له ژێر

سېټبه‌ری به‌رده‌که‌یشدا کۆمه‌لېک له گيانه‌کان دانېشتبوون دانتی له‌ناو ئه‌وانه ساز و ئاواز لېده‌رېکې ناسېبېه‌وه، له دانېشتووانی شارې فلۆره‌نسه‌بوو.

له تمه‌لېدا به‌ناوبانگ بوو دانتی یش لېی پرسی بۆچ سه‌رناکه‌وئ به‌سه‌ر شاخه‌که‌دا؟... (بېلاکوا) یش گوتی:

- ئه‌م فرېشته‌یه‌ ناهېلّی سه‌ر بکه‌وم که وه‌ستاوه دایناوه^(۱) ئه‌وه‌نده‌ی له جیهاندا به‌تمه‌لّی و خاوو خلیچکېیه‌وه پام بواردوو، ئه‌وه‌نده‌یش لېره‌دا بمېنمه‌وه!

دانتی کابراکه‌ی به‌جی هېشت و خۆی گه‌يانده مامۆستای خۆی زۆری پې نه‌چوو، شه‌و داهات له تاریکېشدا هه‌لگه‌رپان به‌سه‌رشاخدا نه‌ئه‌هېلّرا بکړی^(۲) له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ردوو بوئژه‌که لایان دایه دۆلّیکی پرچېمه‌ن و گولّ که هه‌موو گيانه‌کان په‌نایان دابوو ئه‌وئ گيانه‌کان ئه‌و گۆزانیان په‌نایان ئه‌گوت که ستایشی خوای تیا‌بوو له‌که‌لّ هی تری ئایینیدا... دانتی نوست له‌خه‌ودا دبی که خانمّیکی نه‌ژاد و خانه‌دان، که ناوی (لوسی) بوو هاته‌ ناو دۆلّه‌که‌وه و به‌قېرجیلی گوت (من ئه‌م پیاوه نووستوو ئه‌به‌م بۆ جېگایه‌ک که سه‌رکه‌وتنی تیا ئاسان بّی!)... دواي ئه‌وه دانتی خسته سه‌ر باله‌کانی و وه‌ک منالّیکی شیره‌خۆره هه‌لېگرت و بردی بۆ ده‌رگای (هه‌وارگه‌ی گونا‌ه شتنه‌وه) کاتّی که دانتی له‌خه‌و راپه‌ری، خۆی و مامۆستاکه‌ی له‌به‌ر ئه‌و ده‌رگایه‌دا دبی، که سه‌ری سوږمابوو له‌وه‌ی له‌رېگاکانی ئه‌و شاخه‌وه چۆن بېگاتّی؟.

ده‌رگای هه‌واری گونا‌ه شتنه‌وه

سّی پلېکانه‌ بوئژه‌کانی له ده‌رگاکه‌ جوئ ئه‌کرده‌وه له‌سه‌ر پلېکانه‌ی سه‌روویاندا فرېشته‌یه‌ک دانېشتبوو، به‌چاوه تېژه‌کانیه‌وه له هه‌ردوو بوئژه‌که ورد ئه‌بووه‌وه پاشان لّی پرسین بۆچ رابه‌رېکې ئاسمانیتان له‌گه‌لدانیه‌؟... قېرجیلېش پېتی گوت:

(ژن- پېر (قدیسه لوسی) به‌ئېمه‌ی گوت که بېئینه به‌ر ئه‌م ده‌رگایه‌، ئه‌ی ئه‌مه‌نده به‌س نییه‌ گه‌وره‌م؟!...) فرېشته‌که‌یش به‌روویه‌وه پېکه‌نی و به‌شیرینی و روو‌خۆشیه‌که‌وه پېتی گوت:

(ژن پېری پاک ئاگای لّیتان بّی، له‌سه‌رکه‌وتنتاندا!) پلېکانه‌که‌ی یه‌که‌م له‌به‌رده مه‌ر مه‌ری سېی دروست کرابوو.

(۱) بریاری داوه.

(۲) ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ مانا نابه‌خشی.

لووسی بوو ئه‌برېسکایه‌وه دانتی ده‌موچاوی خۆی له‌ناودا ئه‌بېنی هه‌ر ئه‌تگوت ئاوینه‌یه‌که و له بلوور دروست کراوه!... پلېکانه‌ی دووه‌میش له به‌ردیکی رهنگ به‌هوشه‌یی سه‌خت دروست کرابوو به‌درېژایی و پانی تلّیشی قوولّی تیا هه‌لکه‌ندرابوو. پلېکانه‌ی سېته‌میش له‌به‌ردی سوور تاشرابوو که تیشکی رۆژی به‌رئه‌که‌وت، ئه‌چرېسکایه‌وه و پرشنگی ئه‌دا کاری له‌چاوه‌کرد!... فرېشته‌که‌یش له‌سه‌ر به‌ردیکی به‌رز دانېشتبوو که له‌سه‌ر ئه‌و پلېکانه‌ برېسکه‌داره دانرابوو به‌رگیتکی رهنگ خۆلّه‌میشی له‌به‌ردابوو، هه‌ر ئه‌تگوت له‌خۆلّه‌میش دروست کراوه، دارده‌ستیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌بوو!.

قېرجیل به‌زده‌ده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه دانتی وریاکرده‌وه بۆ نه‌وازش پېشکه‌ش کردن دانتی یش له‌په‌و روو له‌به‌ر پېتی فرېشته‌که‌دا نوشتایه‌وه سّی جارېش ده‌ستی له‌سنگیدا و لّی پارایه‌وه ده‌رگاکه‌ی بۆ بکاته‌وه، تا بچّیت بۆ (هه‌واری گونا‌ه شتنه‌وه) فرېشته‌که‌یش نوشتایه‌وه به‌سه‌ر بوئژه‌که‌دا و به‌نووکې شیره‌که‌ی پېتی (گ)ی له‌سه‌ر ناوچه‌وانی (دانتی) حه‌وت جار نووسی مه‌به‌س له‌ پېتی (گ) وشه‌ی (گونا‌هباری) بوو!... ئنجا به‌ دانتی گوت:

(ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چن، که له‌م ده‌رگایه‌وه چوینه‌ ژوورئ جېگای ئه‌م پیتانه له‌ ناوچه‌وانی خۆت بسپه‌رده‌وه!...)...

پاش ئه‌وه فرېشته‌که‌ ده‌رگاکه‌ی به‌دوو کلّیل کرده‌وه: کلّیلکیان زّی بوو، کلّیلکیشیان زیو ئنجا پېتی گوت: (بچۆره ژووره‌وه به‌لام نه‌که‌یت ته‌ماشای دواي خۆته‌وه بکه‌یت، ئه‌گینا ده‌ره‌که‌ریت!) ده‌رگاکه‌ به‌سه‌ر هه‌ردوو گرېژه‌نه‌که‌ی خۆیدا سووږی خواردوه‌وه جېره‌یه‌کی وای لّیه‌ات ئه‌تگوت گرمه‌ی هه‌وره. بوئژه‌کان پېیان نایه‌ ئه‌و دیو ده‌رگاکه‌وه... دواي ئه‌وه ده‌رگاکه‌ داخرايه‌وه به‌لام ده‌نگیتک هاته‌ به‌ر گوئیان، که به‌ده‌م کزه‌بای ئه‌و شوئنه‌وه ئه‌هات.

ئه‌یگوت:

- به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دائه‌نێین به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دائه‌نێین ئه‌ی خوا سوپاست ئه‌که‌ین!

له‌خۆبایی بوون له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ک رېسواته‌ره

به‌لام ده‌نگه‌که نه‌ما شوئنه‌که ماتی دایگرت... قېرجیل هاوړپکه‌ی خۆی برد به‌راپه‌وێکی ته‌نکدا پیا سه‌رکه‌وتن تا گه‌یشتنه‌ بانیکی فراوان ئه‌م پانتایییه‌ بریتی بوو له‌ یه‌که‌م نه‌ۆمی حه‌وت نه‌ۆمه‌که‌ی (هه‌واری گونا‌ه شتنه‌وه) ده‌شتایییه‌ ته‌خته‌که‌یشی دیواریکی

بهرزی بهرده مهر مه‌ری سپی چوارلای گرتبوو له‌سهر بهرده مهر مه‌ره‌کان گه‌لیک په‌یکه‌ری ناوازه و نایاب هه‌لکه‌ندرابوون! دانتی سه‌رنجی‌کی لهو په‌یکه‌رانه‌دا پرپوون له زیندویتی گوتی گرت له په‌یکه‌ره‌کان تا بزانی له‌ناو خۆباند گف‌توگۆ ته‌که‌ن یان نا به‌لام گوتی له هیچ نه‌بوو، له‌ده‌نگی فی‌رجیلی مامۆستای نه‌بی وریای کرده‌وه له‌وه که چهند تارمایی یه‌ک به‌هیتاشی به‌ره‌و روویان دین.

که دانتی سه‌رنجی لیدان، کۆمه‌لیک مرۆف بوون، به‌ردی گه‌وره‌یان به‌سهر پشت‌ه‌وه بوو له‌به‌ر گرانی که‌له‌به‌رده‌کان پشتیان کۆمابووه‌وه روو و ده‌موچاویان نزیک به‌زه‌ویی بووبووه‌وه ته‌مانه که له جیه‌اندابوون، لووت به‌رزیی و له خۆبایی بوونیان نوواندبوو سزاکه‌یشیان له (هه‌واری گونا‌ه شت‌ه‌وه) دا ته‌وه‌بوو که فیری مل که‌چی و گیان سووکی بک‌رین!...

ههر له‌وکاته‌دا فریشتیه‌ک ده‌رکه‌وت، به‌رگی‌کی سپی له‌به‌ردابوو، ههر ته‌نگوت په‌نگی به‌فره ده‌موچاویشی وه‌ک ته‌ستیره‌ی به‌ره‌به‌یان ته‌ده‌وشایه‌و به‌بوته‌کانی گوت: (دوام که‌ون په‌یژه‌که له‌م شوینه‌وه نزیکه ئیتر له‌مه به‌ولاوه سه‌رکه‌وتن ئاسانه ئه‌رک و نازاری تیانیه!)... دوا‌ی ته‌وه بردنی بۆ سه‌ر په‌یژه‌یه‌کی وا که پله‌کانی ته‌خت نه‌بوون ئنجا لیان جیا بووه‌وه کاتی که بوته‌ره‌کان به‌ره‌و نه‌مۆمی دووه‌م سه‌ر ته‌که‌وتن، ده‌نگی‌کی شیرین که‌وته به‌رگوتیان، که له‌ناو ده‌نگی مرۆفی سه‌ر زه‌ویدا ده‌نگی وا ناسک و شیرین نه‌بیست‌رابوو ته‌وه ده‌نگه‌ خۆشه ته‌م گۆزانییه‌ی ته‌گوت:

– خۆشی له‌وانه‌ی که گیان سووکن و خۆیان له‌که‌سانی تر به‌گه‌وره‌تر دانانین ته‌وانه جی‌گیان ئاسمانه!

دانتی به‌فی‌رجیلی مامۆستای گوت: (تۆ ته‌زانی ته‌وانه باریکی گه‌وره‌یان له‌سهر شانم لادا؟ من له‌گه‌ل ته‌وه‌یشدا که ته‌م پله‌ی په‌یژانه سه‌ختن بۆ سه‌رکه‌وتن، هه‌ست وا به‌خۆم ته‌که‌م که سه‌رکه‌وتن ماندووم ناکات!).

فی‌رجیلیش پیتی گوت:

(یاساوتی ده‌رگای (هه‌واری گونا‌ه شت‌ه‌وه)، پیتی (گ)ی حه‌وت جار له‌سهر ناو چه‌وانت نووسییه و کاتی که له نه‌مۆمی یه‌که‌م تیپه‌رت کرد، یه‌کی‌ک له‌و پیتانه‌ی لی کۆژایه‌وه بۆیه‌کا ئه‌رک و نازاری سه‌وکه‌وته‌که‌ت لی سووک بووه که‌واته‌موژده‌ت لی بی: هه‌رچه‌ند پیتی‌ک له‌ناوچه‌وانت س‌رایه‌وه ئه‌رک و ماندویتییه‌که‌ت بۆ ته‌بی به‌له‌ش سووکی

و کار ئاسانی، دانتی یش ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ناوچه‌وانی خۆی و به‌په‌نجه‌کانی‌شی ته‌بیشک‌نی له‌ شه‌ش پیتی (گ) به‌ولاوه هیچی تری له‌سهر نه‌دۆزه‌وه دانتی په‌یی پی برد، که گونا‌هی یه‌که‌م له‌ حه‌وت گونا‌ه گه‌وره‌که، که بریتی بوو له‌ لووت به‌رزیی، له‌ ده‌روونی کرایه‌ ده‌روه‌وه و دل‌یشی به‌وه سا‌پژ بوو ته‌مه‌یش کاتی‌ک جیبه‌جی بوو که هیتاشا سه‌رکه‌وتبووه سه‌ره‌وه بۆ نه‌مۆمی دووه‌م:

ته‌نجامی چاوی چاوه‌ل هینه‌ران

ته‌م چینی دووه‌مه جی‌گای ته‌و گونا‌ه‌بارانه بوو که گونا‌هی چاو هه‌ل هینانیان لی ته‌شۆرته‌وه... بوته‌ره‌کان ماوه‌یه‌کی درێژ رۆیشن، که‌سیان پی نه‌گه‌یشت به‌لام گه‌لیک ده‌نگ ته‌هاته به‌ر گوتی یان، گۆزانییان بۆ خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه و دۆستایه‌تی ته‌گوت کاتی که‌دانتی سه‌رسو‌رمانی خۆی ده‌رپری له‌و ده‌نگانه که خاوه‌نه‌کانیان یه‌چاو ته‌ه‌دی، فی‌رجیل پیکه‌نی وپیتی گوت:

– باش ورد به‌ره‌وه:

دانتیش ورد بووه‌وه که ته‌ماشای کرد ته‌وا چهند که‌له‌به‌ردی‌کی دوور له‌ یه‌کتری، چهند که‌سی‌کیان به‌سه‌ره‌وه‌یه، هه‌موویان به‌رگی زیر و شو‌وپریان له‌به‌ردایه به‌روویه‌کی کز و خه‌مباروه سه‌یری هه‌ردوو بوته‌ره‌که‌یان ته‌کرد که دانتی به‌ووردیی ته‌ماشای کردن، هه‌موویان چاویان قووچابوو پیل‌ووی چاویان به‌ده‌زووی ئاسن دوور‌و‌رابوو ته‌مه‌یش سزایه‌ک بوو بۆ ته‌وان که به‌چاوه پیسه‌کانیان چاویان به‌که‌سانی تر هه‌ل ته‌هینا!...

که بوو به‌ ئیواره تاریکی دا‌هات بوته‌ره‌کان دروست کراویتی ئاسمانیان دی له‌ تیشکی زۆر رۆشن تر‌بوو تاریکی ته‌و ناوه‌ی بۆ رووناک کرده‌وه فی‌رجیل به‌ده‌نگی‌کی به‌رزوه‌وه گوتی: (ته‌مه‌ فریشتیه‌که له‌ فریشته‌کانی خوا بۆ ئی‌مه هاتوونه‌ خواره‌وه، تا رێگامان پیشان بدات)...

لی‌رده‌دا فریشته‌که ده‌می کرده‌وه، گوتی: (ته‌و رێگایه‌ی ئیست‌ا پیا ته‌رۆن له‌ هه‌موو رێگاکانی پی‌ش‌ووتان ئاسانه‌ر ته‌بی) ... دانتی هه‌ستی پی کرد بالی فریشته‌که به‌سه‌ر ناوچه‌وانییه‌وه فرکه‌ ته‌کات. که ده‌ستی بۆ ناوچه‌وانی خۆی برد پینج پیتی گونا‌ه‌باری پیوه‌ مابوو! (که‌زا ئاوازی‌کی سه‌رمه‌ست که‌رانه‌یدا به‌گوتیدا، که ته‌م گۆزانییه‌ی ته‌گوت:

– موژده‌بی له‌وانه‌ی که به‌زه‌بی‌تان به‌که‌سانی تر‌دا هاتۆته‌وه چونکه‌ خوا به‌زه‌یی پیا‌ی‌ان‌دا دیت‌ه‌وه!

بهم رهنګه بوټزهکان گه‌یشتنه نه‌ژمی سټه‌می هه‌واره‌که شوټنه‌که‌ی تاریک و نووته‌ک
بوو ته‌مومړی زوړبوو هه‌رچی پیا بروا ناوده‌می تالّ نه‌ی، چاوشی نه‌کزته‌وه له‌به‌ر نه‌وه
دانتی هیچی چاوپینه‌که‌وت څیرجیلی ماموستای به‌ه‌له‌داوان خوی گه‌یاندی پیتی گوت:
(تو هه‌روه‌ک کوری خوم وایت ده‌ست بخه‌ره سه‌رشانم، تا بتگه‌ینمه سه‌ر ړتگاکه‌...)

دانتی به‌سویاسی‌که‌وه فهرمووده‌که‌ی څیرجیلی به‌جی هینا.

څیرجیلش ده‌ستی کرد به‌گفتوگو‌کردن له‌گه‌لیاندا له‌و گونا‌ه‌بارانه نه‌دوا که له‌م
چینه‌دابوون نه‌مانه نه‌وکه‌سانه‌بوون که له‌ جیهاندا زوو تووړه‌نه‌بوون!...

له‌ شپوی ناله‌ نالدا

بوټزه‌کان، به‌ناو نه‌م شوټنه‌دا ړزیشن که هه‌ناسه‌ی پیاوی تیا سوار نه‌بوو نه‌وانه‌ی که
گونا‌هی خو‌یان نه‌شته‌وه، نه‌پارانه‌وه له‌ خوا که بیان به‌خشی دهنگی نه‌وانه‌ گوتی هه‌ردوو
بوټزه‌که‌ی پرته‌کرد له‌ پر له‌ تاسودا چاویان به‌رووناکی یه‌ک که‌وت.

له‌ هه‌موو رووناکی‌یه‌کانی پیتشوو پرشنگدار تربوو نه‌میش فریشته‌یه‌کی تربوو بو نه‌وه
هاتبوو ناموژگاریان بکات و یارمه‌تیشیان بدات سه‌رکه‌ون بو نه‌ژمی چواره‌م! له‌وکاته‌دا
که فریشته‌که هه‌ردووکیانی نه‌برد بو نه‌و نه‌ژمه، گوییان له‌ دهنگی‌کی ناسک بوو
گوزانی‌یه‌کی تاسمانی نه‌گوت.

- خوشی له‌وانه‌ی که به‌سه‌زمان بوون زه‌وی بو نه‌وانه نه‌م‌پنټنه‌وه!

له‌م کاته‌دا فریشته‌که په‌ری بالی خوی هینا به‌سه‌ر ناوچه‌وانی دانتیدا دانتی هه‌ستی
به‌وه کرد ده‌ستی برد بو ناوچه‌وانی خوی. که ته‌ماشای کرد هه‌ر چوار پیتی (گ)ی پتوه
ماوه‌!...

سزای خوټ‌پیه‌کان

تاریکی داهات جووته بوټ مان‌دویتی کاری تی‌ک‌ردبوون له‌به‌ر نه‌وه دانیشن، خو‌یان
حه‌سانده‌وه، تا به‌ری به‌یان نه‌م نه‌ژمی چواره‌مه بو نه‌وه دانرابوو که خوټ‌پیه‌کان گونا‌هی
خو‌یانی تیا بشو نه‌وه گونا‌ه شتنه‌وه‌که‌یش هه‌ر به‌وه جبه‌جی نه‌بوو، که رابه‌ینرین به‌فرمانی
هه‌موو ده‌می‌به‌وه، تا واز له‌ خوټ‌پیتی و ته‌مه‌لی خو‌یان به‌ین له‌به‌ر نه‌وه که دانتی له‌ خه‌و
هه‌لسا، له‌پیش هه‌موو شتی‌کا نه‌وه‌ی دیی که نه‌و گیانه زوړانه خو‌یان نه‌کوتا و هه‌رایان
نه‌کرد، به‌جوړتی‌کی وا که نه‌تگوت پیتیان له‌ زه‌وی ناکه‌وی!

څیرجیل ویستی هه‌ندی‌کیان به‌ه‌ستی‌نی تا له‌ باب‌ه‌ت ړتگاوه پرسیان لی بکات به‌لام
هه‌موویان به‌ده‌م هه‌را کردنه‌وه‌ی وهرامیان نه‌دایه‌وه، نه‌یانگوت: (دوامان که‌وه نه‌گه‌یته
سه‌ر پتو‌یه‌ی چیا‌یه‌که‌!).

به‌لام دهنگی نه‌و هه‌موو پیتیان‌ه‌ی که رایان نه‌کرد وه‌ک ساز و ناوازی‌کی خه‌و لی‌خه‌ری لی
هاتبوو، زوری پی نه‌چوو، دانتی وه نه‌وزی دانوست... تا نه‌گه‌یشته نیوهرؤ خه‌به‌ری
نه‌بووه‌وه نه‌ویش به‌هو‌ی دهنگی څیرجیل‌ه‌وه بوو که پیتی گوت:

- هه‌سته کورم هه‌سته! پیش نه‌م جاره سی جاری تربش خه‌ری‌کی خه‌به‌ر کردنه‌وه‌ت
بووم، به‌لام له‌ خه‌و راست نه‌بووینه‌وه، هه‌سته بام خه‌ری‌کی دوزینه‌وه‌ی نه‌و پلیکانانه بین
که نه‌مان گه‌ین به‌نه‌ژمی پینجه‌م.

دانتی هه‌ستایه سه‌رپی به‌سه‌ری‌کی نه‌وی‌به‌وه دوا‌ی ماموستا‌که‌ی که‌وت له‌پر دهنگی‌کی
ناسکی شیرینی زرنکه‌دار که‌وته به‌رگوتی له‌ خه‌و و نه‌ندی‌شه‌ی کرد دهنکه‌که به‌خوی و
به‌هاوړیکه‌ی گوت:

- لی‌ره‌وه ړو‌ن!

که ته‌ماشایان کرد نه‌وا پلیکانه‌کان له‌به‌ر ده‌میاندایه ده‌ستیان کرد به‌سه‌رکه‌وتن دوا‌ی
نه‌وه په‌ری بالی فریشته‌که که‌وت له‌ رووی دانتی، پیتی چواره‌می (گ)ی لی کرده‌وه
فریشته‌که ده‌ستی کرد بهم گوزانی‌یه:

- خوشی له‌وانه‌ی که دلته‌نگن چونکه دل‌یان نه‌دریتنه‌وه!

گونا‌هی پینجه‌م ړژدی‌یه!

بهم رهنګه بوټزه‌کان گه‌یشتنه پینجه‌م نه‌ژمی هه‌واره‌که لی‌ره‌دا نه‌وانه دانرابوون که له‌
جیهاندا سامانیان یه‌جگار خوش ویستبوو گونا‌ه‌باره‌کان له‌ په‌رووو که‌وتبوون به‌سه‌ر
زه‌ویدا هاوار و فه‌ریادیان نه‌کرد نه‌یانقی‌ژاند و نه‌گریان و به‌ده‌نگی‌کی به‌رزی‌شه‌وه
نه‌یانگوت: (ده‌روغمان تی‌ک شکاوه له‌ جیاتی زیر گل نه‌لی‌سینه‌وه!...)...

له‌وکاته‌دا که دانتی به‌ریتگادا نه‌ړیشت، گفتوگو‌ی له‌گه‌ل هه‌ندی‌کیاندا کرد له‌پر
گه‌شکه‌دار بوو، زمانی په‌کی که‌وت به‌تو‌قاوی‌به‌که‌وه رووی کرده ماموستا‌که‌ی... هو‌ی
نه‌مه‌یش نه‌وه‌بوو که شاخی هه‌وارگه‌که، هه‌مووی، له‌بنه‌وه ده‌ستی کردبوو به‌له‌رینه‌وه
هه‌روه‌ک له‌رزی سه‌رمابر ده‌له‌یه‌کی لی هاتب‌ی و ابو له‌ هه‌موو نه‌ژمه‌کانی هه‌وارگه‌که‌وه
یه‌ک دهنگی زرنکه‌دار به‌رزی‌بووه‌وه، وه‌ک گرمه‌ی هه‌ور و ابو.

دەنگەكە ئەيگوت:

- گەورەبىي بۆ ئەو خواپەيە كە لەسەر وەھمانە وەپە! كاتى دەنگەكە نەما، ھەموو شىتەك چووە وە سەر دۆخى جارەن بۆتەكان وەك پىشوو دەستیان كەدە و بەسەر كەوتن بەلام ترس و لەرز دلتیانى داگىر كەردبو بەتايەتە دانتى بەپەرۆشە وەبوو رازى لەرىنە وەى ئەو كىتە دامەزراوە بزانتى.

ھەر وەھا رازى ئەو دەنگە زرنەگە دارەيش بزانتى كە لە ھەموو ئەو گىيانانە وە ئەھات كە لە ویدا ئاراميان گرتەبوو زۆرى پى نەچوو ئاواتەكەى دانتى ھاتەدى گىيانىك لە ھەردوو بۆتەكە نزىك بوو وە بەم رەنگە چاكوچلۆنى لەگەڵدا كەردن:

(خوای خۆتان خۆش ھاتنتان لى ئەكات!)

فیرجیلیش وەرامىكى شیرینی داپەو، كە پرى بوو لە خۆشە وىستى و كەدەو چاكى، پاش ئەو رازى لەرىنە وەى چىاكەى لى پىرسى گىيانەكەيش گوتى:

(ھەرچى ھەوارى گوناھ شتە وەپە، شۆتەكە نەگىژە لۆكەى تیا پەيدا ئەبى، نەبارەش نەبوو مە لەرزەى تیا پەيدا ئەبى، نەشاخە ئاگرینە نەبارانى لى ئەبارى، نە بەفر و تەرزە بايش ھەر چەندى توندبى، ناتوانى ئەم چىايە لە جىيى خۆى بىزوتىنى ياخود بىلەرىتەتە وە ھىچ بوو مە لەرزەپەكەيش لە توانايدا نىيە جوولەى پى بكات بەلام ئەگەر ھاتوو گىيانىك لەو گىيانانەى تیا ئەژىن، ماوەى گوناھ شتە وەكەى خۆى تەواو كەرد بەتەواوەتى لەگوناھ پاك بوو وە و، پىي گوترا كەرتى دراوہ بچىتە ناو بەھەشتە وە گىيانەكە، ئەو وەندە دلى خۆش ئەبى بەدلىخۆشى خواپى، چىا دامەزراوہ كە ئەھىتەتە لەرزىن و گىيانەكانى تىرش ھەموو پىان بەدەنگىكى بەرزە وە گەورەبىي خوا پىشان ئەدەن. براكان ئەو ەيش بزانت كە ئەم گىيانەى خوا لەم كاتەدا چاكەى لەگەڵ كەرد، ئەو تا لە بەردەمتانداپە بەگفتوگۆ لەگەڵ كەردنتان شادمان ئەبى بەلام گوناھ شتە وەكەيشى پىنج سەد سالى پى چووە!...) .

دانتى لىي پىرسى:

- تۆ كىيت؟

- مەن بۆتەكەى لاتىنىم لەسەر دەمى خونكار (تیتوس) دا ژباوم لەپاش مردنى بۆتەى ھەرە گەورە، فیرجیل، بەسەد سالى ھاتبوو مە جىيانە وە.

مەن لە كۆمەلە ھۆنراوہى ئەم بۆتە وە ھۆنراوہ دانان فیربووم سەر و ھەموو بۆتەكانى سەردەمى خۆم كەوتەم شاھەنشاه بانگى كەردم بۆ (رۆما) لە ئاھەنگىكى گەورەدا

شاھەكلاوێكى گوتى كەدە سەرم ئەو ەيش ئامانجىك بوو، ھەموو كەس خۆى بۆ ئەكوتا بەلام ھەموو كەس نەى ئەگەيشتى تا لە جىيانەيشدا بووم ھەر داخە ئەو ەبوو كە لەسەر دەمى فیرجیلی مامۆستای گەورەمدا نەھاتە جىيانە وە منىش ئەمەندە بەپەرۆشم بۆ بىنىنى ئەو، ئەگەر سالتىكى تىرشم لەم ھەوارەگەپەدا بەھىلنە وە بەمەرجى چاوم بەفیرجیل بكەوئ، بەلامەوہ ناخۆش نىيە!

بەلام كە دانتى كەسايەتى ھاورپەكەى لى ئاشكرا كەرد (ئىستاتاش) كەوت بەسەر پىي مامۆستاكەپدا ماچى كەرد لە خۆشياندا دەنگى بەرز كەدە وە گوتى:

- ئىمرو خوا بەخشندەبىي خۆى تەواو كەرد!

دواى ئەو ە ھەرسى بۆتە پروپان كەدە نەومى شەشەمى ھەوارەكە ئەم نەومەيش ھەر نەومىكى تىر بەسەر وەپە.

ئىتر باخەكانى بەھەشت دەست پى ئەكەن!

لەدواى زۆر خوارەن ژەم بور دەبى

لەسەرەتای پلىكانەكاندا فرىشتەپەك وەستابوو، پىتەكى تىر لەناوچەوانى دانتى سىپە وە تەنبا دوو پىتى پتەو ماپوو دەنگى گۆرانى بۆتەكان بەم جۆرە گەيشتە بەر گوتى بۆتەكان:

- خۆشى لەوانەى كە چاكە خوازەن و بەپەرۆشە وەن چاكە بكەن چونكە تىر ئەكرىن!

ئەم نەومى شەشەمە شۆنى ئەو كەسانەبوو كە گوناھى زۆرخۆرىيان لى ئەشتە وە!...

ھاورپەكانمان لە چەقى رىگاكەدا درەختىكى شۆخوشەنگ و جوانيان چاوپىكەوت لەكەكانى ژوورووى بەرپەكى زۆرى پتەو ەبوو ھەموو گەيشتەبون ھەموو بۆن خۆش بوون، دلى پىاويان كىش ئەكەرد بەلام لەكەكانى خوارووى درەختەكە ھىچ بەرپەكيان پتەو نەبوو!... جۆگە ئاوپەكى روونىش ھەبوو لە كەلەبەردەپەكى بلىندە وە ئەرژاپە خوارە وە، سەر پۆپەى درەختەكە لەكەكانى ژوورووى درەختەكەى ئاوەدا و ئەپگەشانەدە وە كەچى لەكەكانى خوارووى درەختەكە ئاويان نەئەگەيشتى لەتاو بى ئاوپى ووشك بوو بوون!

ھەرسى بۆتەكە وەستان، لە سەرەو كارى ئەم درەختە سەپەرە رامابوو، بىريان لى ئەكەدە وە كە تەماشايان كەرد: گىيانەكانى مەرۆقە ئازار دراوہكان بەھەرچوار لای درەختەكەدا ئەسووپنەرە بەرپەست كراون، نەيان ئەتوانى دەست بۆ بەرە پىگەيشتە وەكانى رابكىشن

ياخود به‌ناوه پاكه پروونه‌كه‌ى جوگاكه لىوى خوځان تهر بكه‌ن! برسىتى و تىنوتى ته‌واو كارى لى كړدېون رهنكيان زهره هل‌لگه‌رابوو چاويان گيژبوو بوو نه‌مه‌نده‌يش له‌ر و لاوازيوېوون، پيستيېان به‌ئيسكه‌كانيانه‌وه نووساېون ئيسكه‌كانيان دهرپه‌پېوون.

په‌راسووه‌كانيان به‌ده‌ره‌وه‌بوون... به‌لام نه‌ونده‌ى به‌گوناهى پيشوويان نازاريان پى نه‌غه‌بشت! چونكه داواى خواردن و خواردنه‌ويان نه‌كرد به‌تنگ نه‌وه‌وه‌بوون كه زورتر نازاريان بدرى تا نه‌و نازاره‌ى بويان ديارديى كراوه ته‌واوى بكه‌ن و له ده‌ست گوناھ رزگاريان بېى و بگه‌ن به‌هاورپى بالايان... نه‌وانه هه‌ر پارانه‌وه‌يه‌كيان هه‌بوو، كه نه‌مه‌بوو: (خوايه لىومان ته‌ركه، تا زورتر سوپاسى تو دووباره بكه‌ينه‌وه ئيمه برسىي هېچ نين، چاكه‌ى تو نه‌بى!...)...

دادى خوايى بى باكه

سى بوژكه ده‌ستيان كرده‌وه به‌رؤيشتن له‌پر دره‌ختيكيان چاوپيكه‌وت، نه‌ويش وهك دره‌خته‌كه‌ى پيشوو به‌رداروو، به‌ره‌كانيشى پى گه‌بشتېوون له‌ژير دره‌خته‌كه‌يشدا هه‌زاران گيان به‌پتوه وه‌ستاېون، ده‌ستيان بو به‌رى دره‌خته‌كه‌ نه‌برد، هه‌ر چه‌نديكيان نه‌كرد ده‌ستيان نه‌غه‌گه‌يشتى!

هه‌رسى بوژكه ويستيېان به‌هستن دلّه ناسكه‌كانيان به‌و ديمه‌نه ناسوره نازاريان پى نه‌غه‌بشت به‌لام ده‌نگيك هات نه‌يانزانى له‌كوټوه هات لىيان توورپه‌وو پيى گوتن مه‌وه‌ستن پرؤن به‌رپى خوټانه‌وه دواى نه‌وه فرېشته‌يه‌كيان چاوپيكه‌وت ناوچه‌وانى نه‌دره‌وشايه‌وه هه‌ر نه‌تگوت ناگريكى بلّيسه‌داره په‌نجه‌ى بو دريژكردن كه لابه‌كه‌نه‌وه بو گوښه‌يه‌ك له‌و كاته‌دا (دانتي) هه‌ستى كرد، كزه‌بايه‌كى فيتكى بوځ خوش به‌سهر يا هلّ نه‌كات هه‌ر له‌و كزه‌باى به‌هاره‌ى نه‌كرد كه له‌ گولزاره‌كانى فلزونه‌سه‌دا هه‌ستى پى كړدېوو پاش نه‌وه به‌هيتواشى شا په‌رپك به‌سهر ناوچه‌وانيا هيترا پيتى شه‌شه‌ميش له‌ ناوچه‌وانيا نه‌ما.

ته‌نيا يه‌ك پيت به‌سهر ناوچه‌وانيه‌وه مايه‌وه!

كه گه‌بشتنه به‌ر ده‌رگاي چيني هه‌وته‌م، گوراني فرېشته‌يه‌كيان هاته به‌رگوى، نه‌يگوت:

- خوشى له‌وانه‌ى كه ناشتى نه‌هيننه ناوه‌وه چونكه نه‌وانه به‌رؤله‌ى خوا دائه‌نرين!...

هه‌رچه‌نده دانتي له‌م گه‌شته‌يدا نه‌رك و نازارى زور هاتېوو به‌ر، به‌لام نه‌م رپگايه‌ى دوايى زورتر سه‌خت بوو، زورتر ناخوش بوو له‌لايه‌كى رپگاكه‌وه شيوپكى قوول هه‌بوو

زنده‌قى پياوى نه‌برد له‌لايه‌كى تريشيه‌وه ناگريكى گه‌وره هه‌بوو، نيله‌نيلّ نه‌سووتا ناگره‌كه نه‌مه‌نده به‌تين بوو، هه‌ر له ناگرى ناسنگه‌ريكى نه‌كرد كه هه‌رده‌مى شيشه ناسنيكت خسته ناو ناگردانه‌كه‌يه‌وه، نه‌مه‌نده سوور بپيټه‌وه سپى هل‌لگيرسى و خه‌ريك بيت بتوتيه‌وه!

له‌ ناوه‌ند ناگر و شيودا

هه‌ر گيانتيكيش پاك كراپيټه‌وه، پتويسته له‌سهر نه‌م رپگا باريكه پروات به‌رپتوه، كه كه‌وتوتّه ناوه‌ند نه‌م دوو مه‌ترسييه‌وه:

ناگرى بلّيسه‌دار و شيوى هه‌زار به‌هه‌زار، تا بگاته به‌ر ده‌روازه‌كانى به‌هه‌شت... جا هه‌روهك كانى زيتي، به‌ناگر پاك نه‌پيټه‌وه له‌ گلّيش و پرشنگ نه‌دات، پتويسته گيانه‌كانيش به‌ناو نه‌م ناگره نيله‌دا پرؤن تا پاك بېنه‌وه له‌ ژه‌نگ و ژارى ده‌روونى و به‌ته‌واوه‌تى پاك بېنه‌وه له‌ كه‌تن و گوناھ تا خاوينتريان لى بى و باشتريش هلّ بگرن بخريته به‌هه‌شته‌وه.

كه دانتي ناوورپى دايه‌وه، چاوى به‌شيوه قوولّه‌كه كه‌وت له‌جيبى خوى زاره‌تره‌ك بوو سه‌رى ده‌ستى كرد به‌گيژبوون... شيوه‌كه يه‌جگار قوولّ، هه‌ر له‌بن نه‌هه‌ت! روى وه‌رگيټرا بو لايه‌كه‌ى تر واى هاته پيش چاو كه‌كه‌وتوه‌ته ناو ناگره‌وه! قيـرجـيلـيش ناو به‌ناو نه‌يدوواند له‌سهرپكه‌وه دلى به‌هيز نه‌كرد.

له‌سهرپكيشه‌وه ناموزگاريى نه‌كرد: ناگاي له‌ خوى بى... له‌وكاته‌دا رؤژ خه‌ريكى ناواېون بوو فرېشته‌يه‌ك له‌ فرېشته‌كانى خوا، خوى بو بوژكه‌كان ده‌رخت ده‌ستى كرد به‌م گورانييه:

- خوشى له‌وانه‌ى كه دلّيان پاكه و له‌ خوا نه‌ترسن چونكه نه‌وانه سه‌يرى خوا نه‌كه‌ن!

پاش نه‌وه به‌لايه‌كى باله‌كه‌ى پيتى دواميني له‌ ناوچه‌وانى دانتي سرييه‌وه، ئنجا به‌بوژكه‌كانى گوت:

(تا به‌ناو ناگره خاوينكه‌ره‌كه‌دا نه‌رؤن، يه‌ك هه‌نگاو بو پيشه‌وه مه‌نين... كه چوونه ناو ناگره‌كه‌يشه‌وه، گوى بگرن، گورانييتان له‌ كوټوه بو نه‌گوتري...)...

دانتي تاويك وه‌ستاو حه‌په‌سا هه‌ناسه‌ى سواربووېوو.

پاش نه‌وه هه‌ردوو چنگى له‌سهر سنگى نووسان به‌يه‌كه‌وه و خوى له‌ ناگره‌كه

دوورخسته‌وه که تهماشای کرد لهو دیوبه‌وه شیوه قول‌ه‌که‌یه، که نه‌گهر پیاو تیتی که‌وی هه‌پروون به هه‌پروون نه‌بی!... دانتی دالهرزی... که فیرجیل نه‌وی بهو چه‌شنه دیی، پرووی تتی کرد، پیتی گوت:

(کورپی خۆم! رهنکه ناگره‌که به‌تین بی و گهرماییت بداتی و، نازاریشت بدات به‌لام ترسی هیچت نه‌بی موویه‌ک له‌سهرت هه‌ل نا پرووکییتی!...)

خۆ نه‌گهر به‌منیش پروا ناکه‌یت، نه‌وا چمکیکی کراسه‌که‌ت له ناگره‌که نزیک بخه‌ره‌وه که تهماشا نه‌که‌یت نایسووتیتی!...

که‌واته‌ی ترس و له‌رز له دل‌ی خۆت ده‌رکه‌و بچۆره ناو ناگره‌ خاوین که‌ره‌که‌یشه‌وه بێباکبه دل‌نیايش به له‌وه‌ی که هیچت لی نایی!...)

به‌لام دانتی هه‌ر له ترس و له‌رزی خۆیدا مایه‌وه... ئیتر مامۆستا‌که‌ی به‌م جۆره دل‌ی قایم کرد، پیتی گوت: (کورپی خۆم! نه‌وه‌یشت له‌بیر نه‌چی که هه‌ر نه‌م ناگره‌ت ماوه پیا‌پرویت ئیتر به‌بینینی (بیاتریس)ی خۆشه‌ویستت چاوت پروون نه‌بیته‌وه!...)

نه‌چیته ناو ناگره‌وه تا بگاته خۆشه‌ویسته‌که‌ی

نه‌که‌سایه‌تی به‌سامی مامۆستا‌که‌ی کاری له دانتی کرد، نه‌گفت و به‌لینی ناوازه و هیواو ناواتی گه‌وره‌گه‌وره چه‌واشه‌یان کرد دانتی هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو که ناوی (بیاتریس) برا له‌به‌رده‌میا، ده‌موده‌ست که‌وته جووله‌جوول، ده‌ماری نازایه‌تی تیا‌بزوته‌وه!

هه‌رسێ بو‌تیه‌که خۆیان کرد به‌ناو گری ناگره‌که‌دا له‌وکاته‌دا که ده‌ستیان کردبوو به‌پۆین، فیرجیل هه‌ر له (بیاتریس) نه‌دوا مه‌به‌سی نه‌وه‌بوو دانتی به‌یادی نه‌وه‌وه خه‌ریک بکات و، نازایه‌تی بکاته‌وه به‌به‌ردا... له‌لایه‌کی تریشه‌وه ده‌نگی گۆرانییه‌ک ته‌هات که ته‌مه‌ی نه‌گوت:

- خۆشه‌ویسته‌کانی باوکم، فه‌رموون، وه‌رن، بینه‌ پیشه‌وه!

به‌پیشه‌رویی نه‌و ده‌نگه‌وه هه‌رسێ بو‌تیه‌که که‌وته‌نه‌ی پهرده‌ی گره‌ ناگره‌که‌یان بری هه‌ندی پێ پێلکه‌یان به‌رچاو که‌وت که ته‌یگه‌یانده‌نه‌ پۆیه‌ی شاخه‌که به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یانده‌ پلیکانه‌کان، تا پیا سه‌رکه‌ون به‌لام تاریکی داها‌ت و هه‌یشتا نه‌وان سه‌رکه‌وته‌نه‌که‌یان ته‌واو نه‌بوو بوو به‌هۆی نه‌و هه‌موو ئه‌رک و نازاره‌یشه‌وه که هاتنه‌ پێشیان ته‌واو ماندوو بوو بوون هه‌رکه‌سه‌یان له‌سه‌ر پلیکانه‌یه‌ک له‌و پلیکانانه‌ خۆی دا به‌زه‌ویدا وه‌نه‌وزیدا و خه‌ویردیه‌وه

له‌ژێر نه‌و ناسمانه‌ شینه‌ بێ گه‌رده‌دا که به‌ئه‌ستیره‌کان رازابوه‌وه نوستن تا به‌یان... کاتی که دانتی خه‌بری بووه‌وه و چاوی کرده‌وه، فیرجیل پرووی تتی کرد و گوتی:

- تو ئیمرو چاوت به (بیاتریس)ی یارت نه‌که‌وی!

دواي نه‌وه بو‌تیه‌کان به‌سه‌ر پلیکانه‌کانی تریشتا سه‌رکه‌وتن، تا گه‌یشتنه‌ پۆیه‌ی هه‌ره ژوو‌رووی چیاکه ئنجا فیرجیل به‌شاگرده‌که‌ی خۆی گوت:

(را‌به‌ریه‌که‌ی من ته‌واو‌بوو هه‌رچه‌نده چه‌ند تاو‌یکی تر له‌گه‌لتا نه‌می‌نمه‌وه، به‌لام تو هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ نازادیت، نه‌توانیت چیت نه‌وی بیکه‌یت تا (بیاتریس) ته‌گاته‌ لات و نه‌تبینی، نه‌توانیت به‌ئاره‌زووی خۆت، بگه‌ریت یاخود خۆت به‌هه‌سینیه‌وه!...)

ژنیکی جوان له به‌هه‌شتا

دانتی چوه‌ ناو دارستانی (عه‌ده‌ن) وه‌ که تهماشای کرد له دارستانه‌کانی سه‌ر زه‌وی ناکات. نه‌تاریک و نووته‌که نه‌چۆل و هۆلیشه‌، هه‌ر له باخیکی خۆش ته‌کات که تیشکی رۆژ له‌ناو لق‌ی داره‌کانیا سه‌ما بکات!... له‌وکاته‌دا رۆژ له هه‌له‌هاتندا بوو خه‌ریک بوو له ئاسۆه‌وه به‌رز نه‌بووه‌وه که‌به‌ فینکه‌که‌ی به‌ری به‌یان به‌سه‌ر ده‌موچاوی (دانتی) دا‌شنه‌ی نه‌کرد بۆن خۆشییی بایه‌که‌ خۆی و بۆنه‌کانی به‌هه‌شت، ئاو‌یتیه‌ی یه‌کتربو‌بوون به‌ده‌م نه‌و بایه‌وه هه‌روه‌ها ده‌نگ خۆشه‌که‌ی په‌له‌وه‌ره‌کان و ورشه‌ورشی گه‌لای داره‌کانیش به‌ده‌م نه‌و که‌به‌بایه‌وه ته‌که‌وته‌نه‌ به‌ر گوتی... به‌ناو نه‌و دارستانه‌ پیرۆزه‌دا جۆگه‌له‌ ئاو‌یکی پاک و پروون ته‌هاته‌ خواره‌وه (دانتی) له گوتی ئاوه‌که دانیش‌ت چاو‌یکی خشان‌د به‌سه‌ر پرووی ئاوه پاکه‌که‌یدا، تا له‌وبه‌ر که‌ناری ئاوه‌که‌وه گول‌زاریکی، دیی، که هه‌تا چاو بر بکات گه‌وره و فراوان بوو که تهماشای کرد له‌ناو نه‌و گولانه‌دا ئافره‌تیکی جوان نه‌روا به‌ریدا، که له گوله‌کان جوانتر و بۆن خۆش‌تر بوو ده‌میک گولی ته‌چنی و ده‌میکیش به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه خۆش‌ترین گۆرانی به‌ ناسک‌ترین ده‌نگه‌وه ته‌گوت... ئافره‌ته‌که، جوانی (عه‌ده‌ن) بوو، ناویشی (ماتیلدا) بوو!...

له‌به‌ر دل‌ی دانتی و پارانه‌وه‌که‌ی، ماتیلدا له جۆگه‌که نزیک بووه‌وه له‌به‌ر شه‌رم و ئابرووی خۆی، چاوه‌کانی هه‌ل نه‌ه‌بری که‌چی گۆرانییه‌کانی تا ته‌هاتن به‌رز‌تر نه‌بوونه‌وه باشت‌ر پیاو تییان ته‌گه‌یشت... پاشان که‌چه‌که به‌چاوه‌به‌زه‌داره‌کانییه‌وه به‌تیلا‌یییه‌که‌وه سه‌یریکی دانتی کرد خرۆش‌یکی خۆشی خسته‌ دل‌یه‌وه!... به‌لام که‌چه‌ جوانه‌که، ده‌موده‌ست

به شیرینییه که وه دانتی هینایه وه هۆش خۆی خوش رابواردنی دلداری بی گهردی ناشکرای ناو به ههشتی لی ناشکرا کرد!... پاش ئه وه لیبی پرسى چى ئه وى بوى بکات دانتی یش له بابەت (بیاتریس) ی یاربه وه پرسى لی کرد.

کچه شهنگه که یش پیتی گوت:

- گوئ گرە برام، تەماشە که!

که تەماشای کرد دارستانه که پرپوو له رۆشنایییه کی پرشنگذار له توتی چینه کانی ئاسمانیشدا گۆرانیهییه کی فریشتیهی ئاواز خوش دەنگ ئەداته وه:

- خوايه دلت پيمان بسووتی!

دانتی سه یه تکی ئاسمانی کرد که تەماشای کرد ئەوا حەوت مۆمدانی زێرین به ئاسمانیهی پاکى بی گهرده وهن تیشکی مۆمه کانیان له تیشکی مانگ شهنگتره به ملاوبه ولای مۆمدانه کانی شه وه پۆلیک له وانهی که گهره یی خوا پیشان ئەدهن و مۆژده به کرده وه چاکه کان ئەدهن که خوا پاداشیان ئەداته وه، ئەرۆن، هه موویان جلی سپییان له بهردایه له ناو ئەم کاروانه پیرۆزه ییشدا گالیسکه یه که له گالیسکه کانی سه رکه وتن که ئەسپی نایاب رای ئەکیشن، ئەروات به رێدا ئەم کاروانه گهره یه به سه ر پێگایه کی هه وه زێرینه وا به شینه یی ئەهات به رێدا دواى ئەوه پیر (قدیس) یکی ئافرهت له ناو گالیسکه که دا وه ستا شاه کلاویکی گولە زهنبه قی وای به سه ره وه بوو که هه رگیز سیس نه بی، سه ر پۆشیهی سپیهی به سه ر خۆیدا دابوو، ئەتگوت رهنگی به فره.

لقیهی دار زهیتونیهی خسته بووه سه رشانی لبادیه کی ئەتله سی سه وزیشهی دابوو به سه رشانی به لام رهنگی کراسه که ی ژیره وهی له رهنگی ئه رخه وانی ئەکرد!...

ئەو ئافره ته... (بیاتریس) بوو!

جا هه روه که منال، به ترس و له زێکه وه، یاخود به پرویه کی خۆشه وه خۆی ئەکوتهی بۆ باوهشی دایکی، دانتیهی به هه ناسه یه کی سواربووه وه پروی کرده مامۆستاکه ی خۆی که تەماشای کرد فیرجیل له لایه وه نه ماوه!... دانتی له تاو ون بوونی فیرجیل چاوی پر بوو له گریان... له مه یشا دانتی مافی هه بوو... چونکه فیرجیل بۆ ئەو هه م له جیبی مامۆستا، هه م له جیبی باوکیک بوو... بیاتریس پیتی گوت:

- دانتی! بۆ جوئ بوونه وهی فیرجیل مه گری چونکه تۆ به م زووانه کاره ساتی وات لی پروو ئەدات و فرمیسه کی بۆ ئەرێژیت که له وه زۆر ناخۆشتر بی!...

ئاگری په شیمانی

دواى ئەوه (بیاتریس) ئەوه ی بیرى (دانتی) ئەخسته وه که له و ساکه وه ی مردووه، ئەو هه موو ده می له ریتی راسته وه نه رۆشستوو... له بهر ئەوه لاپه ریه ی ژبانى بی گهرد نییه!... بوژده که یش، له تاو په شیمانی و ئازاری دلی خۆی که ئەو گونا هانه ی کردووه، ده ستی کرد به گریان چونکه ئەیزانی گونا هه کانی خۆی چه نگران، له بهر ئەوه ریتی نادری به ته نشت یاره خۆشه و یسته که ی خۆیه وه، له هه وارگه ی پاکاندا، به خۆشی رابووێ!...

دانتی ئەمه ندە خه موخه فه تی چووه دلّه وه، له هۆش خۆی چوو له بهر پیتی (بیاتریس) دا که وت به ده مه وه!

کاتێ که دانتی هاته وه هۆش خۆی، ئەو خانمە ی دیی که له کاتی هاتنیا بۆ ناو ئەو دارستانه گولێ ئەچنی، خانمە که رای ئەکیشا به ناو ئاوی جۆگایه کدا فریشته کانیش ئەم گۆرانیه یان ئەگوت:

- ئەوه ندەم بشۆ تا سپی ئەمه وه وه که رهنگی به فرا!...

کاتێ دانتی گه یشته ئەو په ری جۆگاکه، ئاوه که هه موو کرده وه کانی پیشووی له ره ووشتی سه ربوووه! (بیاتریس) پروو پۆشه که ی له پروی خۆی لادا.

چاوه گه شه کانی ده رکه وتن پرپان بوو له گه نجی و خۆشه و یستی و به زه یی پیا هاته وه^(۱) (دانتی) یاره که ی خوی^(۲) به و جوړه هاته پیش چاو... ئنجا (بیاتریس) به ده میه وه پێ که نی... دانتیهی دلی گه شایه وه جۆش و خرۆشی دلداریی که وته دلّیه وه!

به م رهنکه دانتی، که به ئاگر و به ئاو پاک بووه وه، بوو به یه کیک له وانه ی که ئەتوان بینه خاکی ئاسمانه وه... ئەو ئاسمانه ی که جیه گه ی پاکان و چاکانه^(۳) به لّی جیه گه ی ئەوانه یه که له ملاو له ولای ته ختی خوا دا وه ستاون!...

(۱) لێره دا رسته که ئاوابوه: (عیونها الملیئه بالشباب والحب والعطف) که (سۆزو میهره بانى) ده گریته وه نه که (به زه یی پیا هاته وه)... لێره دا به لانی که مه وه.

(۲) یاره که ی: خۆشه و یسته که ی، دلّداره که ی.

(۳) راسته: ... که جیه گه ی پاکى و چاکیه، یا چاکه یه.

چوونه ئاسمان

لهوکاته‌دا که دانتی سه‌ری هه‌لب‌ری تا بنوا‌پ‌ته (بیات‌ریس) ی خوشه‌ویستی، تهماشای کرد (بیات‌ریس) سه‌ری گو‌پکه‌ی رۆژ^(۱) ئە‌کات، که ئە‌وده‌مه‌ گه‌یشته‌بوو ناو جه‌رگه‌ی ئاسمانه‌وه رۆژه‌که ئە‌وه‌نده جوان و شه‌نگ بوو، له ئە‌ندازه‌ی تیپه‌پرکردبوو هه‌ر ئە‌تگوت سه‌رله‌نوێ خوا به‌جۆ‌ریکی تر دروستی کردۆته‌وه!

دانتی پرووی وەرگێڕایهوه بۆ لای یاره‌که‌ی ههر ته‌ماشای پرووی نه‌کرد هه‌ست و تاسه و ته‌زووی سه‌یر سه‌یر به‌له‌شیا ئه‌هات... چونکه له‌شێکی به‌رجه‌سته‌ی هه‌ست پێی کراوه‌وه گۆررابوو به‌بابه‌تیکی گیانی... نه‌ی ئه‌زانی ناخۆ هه‌شتا ههر له‌شه‌که‌ی جارانی پتوه‌یه که له‌گۆشت و خوێن دروست کراوه یاخود گۆرراوه و بووه به‌گیانیکی پرووت که له‌شی پتوه‌نه‌ماوه... یاخود بووه به‌ده‌روونیکی وا که هه‌ست به‌هیچ ناکات و په‌لپۆی هه‌ست پێی کردنی نه‌ماوه!...

که دانتی که وتبووه ئەم جوړه باره وه، دەستی کرد به فڕین له گهڵ یارده کېدا و به ناو ناسمانیکی ناگریندا دەستی کرد به گه‌شت کردن له وکاته‌دا ناوازی چه‌رخه‌کان ناسمان ته‌یدا به‌گویتیدا... به‌لام سه‌ری سوړمابوو له خوی هیشتا به‌خوی نه‌زانیبوو که له جیهانی زه‌وی جیایو نه‌ته‌وه و به‌ناو چه‌رخه‌کانی ناسماندا به‌رز ته‌بڼه‌وه! کاتې که (بیاتریس) ته‌وه‌ی تېگه‌یاند سه‌ری زوړتر سوړمابوو هه‌رحه‌ندی ته‌کرد ته‌وه‌نه ته‌چوو به‌می‌شکیا که بتوانی سه‌رکه‌وئ به‌ناسماندا و له هېزی راکېشانی زه‌وی خوی دووربخاته‌وه!

(بیاتریس) یش ههستی بهداماویی دانتی کرد. ههستی بهسه لئ شیواویی کرد، که هیشتا ههروهک گیانداریکی سه زهوی بیرى لهشت ئه کردهوه بهزهیی پیاها تهوه پوخته ی یاسای راکیشانی جیهانی بووون کردهوه... تیی گه یاند که هه موو ئهستیرهیهک هیزی راکیشانی خو ی ههیه بهلام هیزیکی راکیشانی تریش ههیه که هه موو جیهان و ئهستیرهکان و ئاسمانهکان ئه گپرتیهوه له هیزی راکیشانی ئهستیرهکانیش به تاکه تاکه بههیتزه... ئه و هیتزهیش بریتیه له کیش کردنی هه موو بابه تییکی جیهانی و ئاسمانی له لایهن خواوه!... یاخود له ئاراسته بوونی هه موو شتیک بهروه خوا!...

(۱) راستتر: گۆی روژ یا ههتاو، خۆر.

ههروه‌کو چاومان پێکەوت: ئەوه‌بوو (دانستی) بە‌ئاگر و ئاو خۆی پاک‌کردوه‌ له‌ کردوه‌ خراپه‌کانی پێش‌ووی خۆی له‌پاش ئەو خۆ پاک‌کردنه‌وه‌یه‌یش، بووه‌ یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌ مافیان هه‌یه‌ به‌چه‌ هه‌وارگه‌ی ئاسمانه‌وه‌، که‌ له‌وێدا پیاو چاک و پاکه‌کان له‌ ملای له‌ولای ته‌ختی په‌روه‌ر دگا‌روه‌ کو‌بوونه‌ته‌وه‌... یه‌کیک له‌وانه‌یش (بیاتریس) بوو.

ئەو ھېو دېمان (بىياترىس) ږوو پۆشى لډ ږووى ھۆى ھەلمالى و (دانتي) یش چاوه گەشه پاکه کانی بەرچاوه کەوت، کە ھۆشە وىستى و بەزەيى پياھاتنە و ديان تيا ئەچرىسکا يەو ھ... ئەو ھېو (بىياترىس) بە دەم (دانتي) يەو پیکەنى و دلّی ئەمیش بەو زەرەدە خەنە يەو گەشايەو و کەوتە ھۆشى و شادمانیيەو ھ...

ئیمه لهویدا دانتیمان وا دیته پیش چاو که له سهرهتای یه کهم گۆرانی گوته کهیدا که له ناو بههشتدا ئه یخویند له (ئه پۆللو) ^(۱)ی خوای هونه ری بهرز ئه پارێتته وه که هیز و توانای ئه وهی پی بیه خشی که ههستی دلی خوێ بتوانی دهرپری و ئه و وینه شه نگوشوخانه ی ناو بهههشته ییش به جوانی پیشان بدات، که نه چاو بینیبووی و، نه گویش بیستیبووی و، نه به دلی هیچ که سیکیشدا هاتیو!

خۆ ئەگەر لە پێشاندانی (دۆزەخ) و هەوارگەیی گوناھ شتەنەوه دا، تۆزێک دەسەلاتی
هۆنراوه دانان و داھێنانی هونەری پیتویست بووبی، لە پێشاندانی (بەھەشت) دا دەسەلات
و ھێز و توانایەکی ئەوەندە گەورە پیتویست بوو لە هونەرمانەندییدا، کە ئەو سەری
دیارنەبێ!...

ئىستا (دانتى) لەسەر ئەو داماوە (ئەپۆللو) رۆشنايىيەكى تازە بختە دليەو و ،
 ھەندىكىش لە گيانى خۆى بکات بە بەريا ، تا بتوانى بەھۆى ھۆنراو ترپە دارەکانىيەو
 ئەو ھەست و تاسە و تەزووانەى کە لە کانگای دەروون و دلياً کۆبونەو دەريانبرى ، کە

(۱) ئەپۆللۆن: خواوندی رووناکی و ھونەر و جوانی لە لای گریکەکان، پەرستگە یەکی تایبەتی ھەبوو
لە (دلفی) کە شارێکی کۆنە بەدامینی شاخی (پرناس) ھوہ لە یۆنان، لە ۱۸۹۲د پەیکەری
ئەپۆللۆنیان تیا دۆزیو، پەرستگە کە ی وەک مەلەبەندیکی (مەزەندە)کردن وابوو.

بوټژه‌که و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه مانگ وهک تیر به‌ناو جهرگی مانگدا تپه‌ریان کرد... بوټژه‌که ئه‌وه‌ی زۆر پټ ناخۆش بوو که له‌ناو ئه‌و مانگه‌ی رووناکه‌ی جوانه‌دا، گه‌لیک شوینی تاریک تاریک هه‌بټ دلی بوټژه‌ی به‌وه‌ی زۆر شکا که له‌و ئه‌ستیره‌ی رووناکه‌دا که دلداران و بوټژان به‌جوانیه‌که‌ی گرفتارن ئه‌و که موکووریه‌ی هه‌بټ... که (بیاتریس) هه‌ستی به‌و دڵ شکاویه‌ی (دانتی) کرد پیتی گوت:

دانتی!، تۆ له‌وه‌ سهرت سورنه‌می‌نټ چونکه‌ ئه‌و بابه‌تانه‌ی خوا دروستی کردوون، هه‌موویان پایه‌ به‌رز، به‌لام له‌و پایه‌ به‌رزیه‌دا له‌یه‌ک تر جیاوازن ئه‌وه‌یش بزانه‌ که له‌ دروست کراوه‌کانی خوادا هه‌ر جوانیه‌یک هه‌بټ، بریتیه‌ی له‌ ده‌رپینیک ده‌رباره‌ی رۆشنایی هه‌ره‌ ته‌واوی خواپی جا هه‌روه‌ک له‌ دڵخۆش بوونی مرۆفدا، خۆشی پیکه‌وتن له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شیدا دیاره‌، به‌لام له‌ هه‌ریه‌که‌ی یاندا به‌ئەندازه‌ی خۆی، که جیاوازه‌ له‌هی ئه‌وی تر، که ئه‌ندازه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی شادمانیه‌یکه‌ له‌ چریسکه‌ی چاوه‌کانیابه‌... هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانیش هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی خۆی پرشنگی هه‌ره‌ جوان ئه‌دات، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان پله‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ی پرشنگداندا... له‌ له‌شی مرۆفیشدا هه‌ندئ ئه‌ندام وه‌ک بیلبله‌ی چاوه‌ ئه‌و شادمانیه‌یکه‌ باش ده‌ره‌پری که‌چی هه‌ندئ له‌ ئه‌ندامه‌کانی تر وه‌ک لنگه‌کان و ده‌سته‌کان، ئه‌و شادمانیه‌یکه‌ هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌ره‌پرن...

خۆنوواندن پشت ئه‌شکینی

دانتی و بیاتریس له‌ رووناکی تیژتر سه‌ره‌که‌ون به‌ئاسماندا له‌رێگادا بیاتریس به‌دانتی ئه‌لټ: خوا مرۆف و فریشته‌ی به‌وه‌ جیاکردۆته‌وه‌ له‌ دروست کراوه‌کانی تری خۆی، که سه‌ره‌ستی پټ به‌خشیون له‌ ئاره‌زوو و خواستدا هه‌رچی دروست کراوه‌کانی تریشن چ له‌ زه‌وی، چ له‌ ئاسماندا، خوا ئه‌و سه‌ره‌ستییه‌ی پټ نه‌به‌خشیون جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌و گه‌فت و به‌لټینه‌ی مرۆف ئه‌یاندات له‌ نرخدا گه‌وره‌ن خۆ ته‌گه‌ر هاتوو مرۆفه‌که‌ ئه‌و گه‌فت و به‌لټینه‌ی خۆی به‌جټ هینا، ئه‌وه‌ نیشانه‌ی به‌رزیه‌ی ده‌روونیه‌تی، که له‌لای خوا به‌پایه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ ته‌گاته‌ به‌لام ته‌گه‌ر هاتوو گه‌فت و به‌لټینه‌کان له‌ پتیره‌ویی خواپی ده‌رچوون، به‌جټ هینانیان، نرخیان گه‌لیک که‌متره‌ له‌وه‌ی که له‌ ته‌نجامدا یاسای خواپیان پټ ئه‌شکی و خویان پټ تووره‌ ئه‌بټ!...

کاتێ که بیاتریس له‌ قسه‌کانی خۆی بووه‌وه‌ هه‌ردووکیان گه‌یشتبوونه‌ جټ گه‌رانی (عطارد) ئه‌ستیره‌که‌ له‌ نزیکه‌وه‌ زۆرتر پرشنگی ئه‌دا ئه‌م ئه‌ستیره‌یش سروشتی وایه‌، که‌م رټ ئه‌که‌وی خۆی بۆ دانیشتونانی سه‌ر زه‌وی ده‌ریخات چونکه‌ تیشکی رۆژ ئه‌یشاریته‌وه‌ له‌چاو، له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) یشدا گیانی ئه‌وانه‌ ئه‌بهرین که له‌کاتی خۆیدا، که له‌سه‌ر زه‌ویدا بوون، خاوه‌ن ئاواتی گه‌وره‌بوون، هه‌زیشیان له‌ خۆنوواندن و ناوبانگ ده‌رکردن کردووه‌ به‌لام مه‌به‌سی خراپیان نه‌بووه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ شوینیکی لاپالیان له‌ به‌هه‌شتا بۆ ته‌رخان کراوه‌ ئه‌مانه‌ بلندی ده‌روونیان به‌وه‌دا پیشان ئه‌ده‌ن، که به‌به‌شی خواپی دڵخۆش خۆشه‌ویستی خواپیشان ئه‌مه‌نده‌ له‌ دلایه‌ که هه‌رچی ئه‌و پیتی خۆش بټ، وا ئه‌که‌ن...

یه‌کیک له‌وانه‌ ئه‌چټ به‌لای دانتیه‌یه‌وه‌ خۆشی و چلۆنی له‌گه‌لدا ئه‌کات دانتی ئه‌یناسیته‌وه‌ که ته‌ماشای ئه‌کات شاهه‌نشا (جوستینیان) ه، که به‌وه‌ به‌ناوبانگ بوو له‌ جیهاندا، پشتیوانی نه‌ته‌وه‌ی ئه‌کرد، که یاسای رۆمانی گۆرپی و خستیه‌ سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ئایینی مه‌سیحی.

(جوستینیان) له‌ باب‌ت شاهه‌نشا هیتی رۆمانی مه‌سیحیه‌یه‌وه‌ قسه‌ی بۆ کرد، که چۆن له‌ رێگای جه‌نگ و داگیرکردن لای داوه‌ و رێگای ناشتی و دادپه‌روه‌ری و دڵ پټ سووتانی گرتۆته‌ به‌ر بۆیه‌کا سه‌رکرده‌یه‌تی جه‌نگی له‌ ئه‌ستۆی خۆی کردۆته‌وه‌ و، خستۆتییه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی سه‌رکرده‌ بیلمه‌ته‌که‌ی خۆی که ناوی (بلیزاریۆس) ه خۆشی هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ ته‌رخان کردووه‌ که ببټته‌ پشتیوانی دادپه‌روه‌ری و چاودیری کاروباری ئایینی.

له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) وه‌ بۆ ئه‌ستیره‌ی (فینۆس)

که جوستینیان له‌ قسه‌کانی ئه‌بټته‌وه‌ و هه‌ست به‌ رزگاربوونی خۆی ئه‌کات له‌ ده‌ست ئازاری دۆزه‌خ، گه‌لیک شادمان ئه‌بټ ئه‌وه‌نده‌ی تر رۆشن ئه‌بټته‌وه‌ تا دواپی وا رۆشن ئه‌بټته‌وه‌ که له‌ناو رۆشنایی ئه‌ستیره‌ی (عطارد) دا ون ئه‌بټ و ناوینټ. گیانه‌کانی ناو ئه‌ستیره‌که‌یش به‌ئاوازیکی شیرین و ناسکه‌وه‌ ده‌ست ئه‌که‌ن به‌سوپاس کردنی په‌روه‌ردگار ئنجا (بیاتریس) و (دانتی) به‌چه‌ند ئاسۆیه‌کی تردا تټ ئه‌په‌رن دواپی ئه‌گه‌نه‌ ئه‌ستیره‌ی (فینۆس) که پیتیشیان به‌ژن خوی جوانییان داناوه‌!

به‌لام دانتی چی له‌ویدا دی؟

که سه‌رنجیدا: ئه‌وا فریشته‌کان و گیانه‌ پاک و بټ گوناوه‌کان له‌ویدا ده‌ستیان گرتووه‌ هه‌ل ئه‌په‌رن به‌لام هه‌له‌په‌رکییه‌کی وایش که هه‌رگیز نه‌بهرابټ و به‌میشکیشدا نه‌هاتبټ...

هه‌لپه‌رکییه‌کی وابوو، هه‌ر ته‌تگوت؛ ئاوازه و ته‌له‌ریتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت رووناکی یه به‌رزونزم ته‌بیتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت مه‌ستییه و له یه‌کیکی مه‌ی خۆری بێ گوناوه‌وه له‌نجه‌ولار ته‌کات!...

هه‌رچی به‌رچاو ته‌که‌وت جوانییه‌کی رێکوپێک بوو، نه‌ له وه‌ستانیا که‌موکووپیی هه‌بوو، نه‌ له بزووتنه‌وه‌یشیا نارێکی هه‌بوو گۆرانی سه‌ماکه‌ره‌کانیش هه‌ر ته‌مه‌ی دووباره ته‌کرده‌وه:

– له ئاسمانه‌کاندا گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خوایه!

پاش ته‌وه دانتی و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه ته‌ستییه‌ی رۆژ له‌وکاته‌دا رۆژ هه‌روه‌ک له‌ باری به‌هاری دابی وابوو. که دانتی سه‌رنجیدا، له‌ناو ته‌وه رۆشنایییه گه‌وره‌یه‌دا که له‌ناو رۆژه‌که‌دا بوو، رۆشنایییه‌کی بریسه‌که‌دارتر و جوانتر ده‌رئه‌که‌وت له‌وه سه‌ری زۆر سوورما ته‌وه رۆشنایییه‌یش بریتی بوو له‌وه گیانه‌ پاکانه‌ی که پێیان ته‌گوترا (خۆشی له‌ خۆتان، چونکه خه‌ریکی به‌زمه‌رزم نین!)... ته‌وه رۆشنایییه‌یشیان که ته‌مه‌نده به‌هێز بوو، له‌وه‌وه‌بوو که له‌ خواوه خۆشیان خرابووه ده‌وه، به‌هۆی ته‌وه‌وه که گه‌وره‌یی خویان چاو پێکه‌وتبوو!...

ته‌مه‌ ده‌ل گه‌شانه‌وه پیره‌زه‌ کاری له‌ گیانی بو‌تیه‌که‌یش کرد، هه‌رچی بیریکی هه‌بوو که‌وته سه‌ر خوا ته‌نانه‌ت وای لێهات ته‌وه‌یشی له‌بیر چوه‌وه که (بیاتریس) له‌ ته‌نشتیه‌وه‌یه... (بیاتریس) بزه‌یه‌کی بۆ کرد بزه‌که ته‌مه‌نده گه‌ش و شه‌نگ بوو، بو‌تیه‌که‌ی هێنایه‌وه هۆش خۆی. دانتی ئاووپێکی دایه‌وه... که ته‌ماشای کرد ته‌وه دوانزه‌گیان، چوارلای ته‌وه و یاره‌که‌یان ته‌نیوه سه‌ی که‌مه‌ره (داژه‌ی) رۆشنایییان لێ په‌یدا‌بووه^(١) له‌وکاته‌دا که گیانه‌کان شاه‌کلاوی خویان ته‌نایه سه‌ر هه‌ردووکیان، ئاوازی ساز و ئاواز ده‌نگی ته‌دایه‌وه ساز و ئاوازه‌که ته‌مه‌نده شیرین بوو، دانیشته‌وانی سه‌ر زه‌وی هه‌رگیز به‌رگوێیان نه‌که‌وتبوو!...

سه‌رکرده‌ی دوانزه‌ گیانه‌که له‌ دانتی هاته‌ پێشه‌وه خۆی پێ ناسی که ته‌ماشای کرد پیر (تۆماس ته‌کونیاس) ده‌رچوو، که گه‌وره‌ی کلیسای رۆما و راستی په‌رسته‌که‌ی بوو ته‌مه پیره‌یش بوو که فه‌رمانه‌کانی کلیساکه‌ی خسته‌بووه سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ژیرانه‌ی وه‌ها که خوانه‌نسه‌کان هه‌رگیز به‌سه‌ر ئایینه‌که‌دا زāl نه‌بن...

(١) وه‌یان: سه‌ی بازنه‌ی رووناکیان لێ.....

له ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ) دا

بو‌تیه‌که و یاره‌که‌ی هه‌ر به‌ئاسمانه‌وه ته‌مینه‌وه ته‌رۆن تا ته‌گه‌نه ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ)، که پێشینیان به‌خوای جه‌نگیان دانه‌نا... که ته‌ماشایان کرد ته‌وه گیانانه‌ی تیا ته‌ژین که له‌ جیهاندا له‌ پێناوی خوادا خۆیان به‌خت کردوه ته‌وانه (سه‌ربازی خوا) بوون بۆ پاراستنی ئایینی خوایی و جێگا نازداره‌کانی ئایینی خۆیان دابوو به‌کوشت جا له‌به‌ر ته‌وه‌ی ده‌روون و سروشتی خۆیان، به‌لای خه‌باتدا ته‌چوون، ته‌مه ته‌ستییه‌یان بۆ ته‌رخان کرابوو، که گیانه پاکه‌کانیان تیا ئارام بگرێ... ته‌مه گیانانه هه‌موده‌م به‌سوپاس کردنی خواوه کاتیان به‌سه‌ر ته‌برد هه‌موده‌م خۆشییه‌کی خوایی له‌ ده‌لێاندا‌بوو... (دانتی) و (بیاتریس) یش تا کاتیک وه‌ستان هه‌ر گوێیان له‌وه دروودانه‌بوو که ته‌وانه به‌وه شپوه‌ جوان و شیرینه‌وه بۆ خۆیان ته‌کرد... دانتی پیره‌ده‌ل ته‌یووست گه‌فتوگۆ له‌گه‌ل یه‌کیک له‌وه گیانانه بکات تا تێ بگات چۆن ته‌ژی له‌ پر گۆرانی گوتنه‌که وه‌ستا... یه‌کیک له‌وه (جه‌نگاوه‌ره کۆنانه)، به‌چه‌شنی ته‌ستییه‌یه‌کی پرشنگدار که به‌ناو جه‌رگی تاریکاییدا بکشی خۆی کشاند بۆلای دانتی!... گیانه‌که خۆشی و چلۆنیی له‌گه‌ل دانتیدا کرد پیره‌زبایی ته‌وه‌یشی لێ کرد که به‌پاک دانراوه و خوایش دووجار ته‌وه‌ی پێ به‌خشیه‌وه که گه‌شت به‌ناو ئاسماندا بکات جارێکیان له‌ زیندووتییدا.

جارێکیشیان له‌پاش مردنی، کاتی که‌گیانی له‌ده‌ست پێوه‌ند و کۆته‌ی له‌شی رزگاری ته‌بی... دانتی له‌م چاکی و چلۆنی و پیره‌زباییه سه‌یره سه‌ری سوپ ته‌مینه‌ی ئاووپێکیش له‌ (بیاتریس) ته‌داته‌وه که ته‌ماشای ته‌کات زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرشنگداری بۆ ته‌کات گیانه‌که رووته‌کاته دانتی و پێی ته‌لێ:

– کوپی خۆم له‌مه سه‌رت سوپ نه‌مینه‌ی من باپیره گه‌وره‌تم باوکی (ته‌لیجیری)م، که خیزانه‌که‌ی تۆ تا ئیستایش له‌ ناو شاری (فلۆرنسه‌)دا ته‌وه ناوه‌ی پێوه‌یه... من له‌ناو ته‌مه شاره‌ کۆنه‌دا له‌دایک بووم، که ته‌وه ده‌مه نمونه‌یه‌ک بوو، بۆ شارانی سه‌ر زه‌وی، له‌ ساکاری ژبان و له‌ جوانی سروشتدا... منیش ته‌وه ته‌زانم، کوپی خۆم، که شاره‌که‌مان تا چ ته‌ندازه‌یه‌ک سه‌پله‌یی و خراپه‌ی له‌ گه‌لاکردیت که‌چی تۆیش به‌هه‌موو ده‌لیکته‌وه خۆشت ته‌ویست و ده‌سوژی و پاکیت بۆ ته‌نواندا!... به‌لام تۆ باکی ته‌وه‌ت نه‌بی چونکه هه‌ر راستی و چاکه‌ خوازی به‌ته‌نجامی باش ته‌گات تۆیش پشم و قین بۆ که‌س هه‌لمه‌گره له‌وانه‌ی که خراپه‌یان له‌گه‌لدا کردووت چونکه خوا به‌پازی ده‌لی هه‌موو که‌سێک ته‌زانێ هه‌ر خۆشیه‌تی

که پاداشی هه موو که سیتک ئەداتەو، بە پیتی ئەو دی هەل ئەگرێ... پیاوی چاکە خوازیش کردووە چاکەکانی خۆی و سرەوتی گیانی خۆی بەسێهەتی...

(دانتی) یش ئەو نامۆژگار بیانە ی باپیری خۆی گرتە گوێ تاویک بیری بەملا و بەولادا چوو بیری لەکارساتی ژبانی ئەکردووە بەلام دەنگەکی باپیرە گەورەکی وریای کردووە چونکە ئەو بەخوای سپارد و لیتی جیا بوووە چووە کێ ئەو گیانانە کە لەناو ئەستێرەکاندا ئەژیان لەگەڵ ئەواندا دەستی کردووە بەسوپاس کردنەو دی خوا، کە بەهۆی هاتنی دانتی و خۆشەویستەکە یەو بەو ئەستێرەکان بربوویان...

(خواستی خوایی) ئەندازە ی چاکە و خراپە یە

کە دانتی ئاووێ لە بیاتریس دایەو، لە دەموچاویا گەشییه کی وای دیی کە لەو پێش جوانی وای پتووە نەدیوو لەووە تێگەیشت کە گەیشتونەتە چەرخێکی تازەو لەناو جەرگی ئاسماندا... دانتی بیریەکی بەراست دەرچوو چونکە هەردووکیان لە چەرخێ ئەستێرە (مارس) جیا بووونەو و لەو رەنگە سوورە پرشنگ دارە دەرچووون گەیشتبوونە چەرخێ ئەستێرە (جوپیتر) وە، کە رەنگەکی سپییەکی یەجگار گەش بوو.

جوپیتر ئەستێرە دادپەرورەییە گیانی ئەو کەسانە ی تیا ئەژی کە لە جیهاندا ناوێژی شەرکەرانیان باش کردووە و بریاری دادپەرورەییەکیان داو لە ناوێ کەساندا...

دانتی، لێردا، ئەو (پا) یە ی بیرکەوتەو کە (سەرپەرە ی خوالێخۆشبوون) ی^(۱) ئەفرۆشت بەگاورە ساویلکەکان و، بەخشندەیی خوایی و پەسەندکردنی خوایی کردبوو بەکەلوپەلێکی بازرگانی، بەپارە ئەکران و ئەفرۆشان!... لەو کاتەدا لە بابەت دادی خوایی و دادی زەوییهو گەلێک بیرورەیی بەمیشکی دانتی دا ئەهات لەوانەو تێ ئەگات کە ئەندازە ی چاکە و خراپە، یاخود کۆلەکی دادپەرورەیی، بریتییه لە (خواستی خوا) چاکە بۆیکە بەچاکە دانراو، چونکە خوا ویستویتی وای خراپەیش بۆیکە بەخراپە دانراو، چونکە نە ی ویستو وای، وانا نە یویستو بێتە یاسایەک بۆ مرۆشان... ئەگەر ئەم (خواستی خوایی) یە نەبوا یە ئێمە رێگای ژبانی پەسەندمان نەئەدۆزیو، و ن ئەبوین، رێگامان لێ تێک ئەچوو، سەرگەردان ئەبووین... (خواستی خوایی) یشمان، لە هیچ شوێنێک بۆ دەرناکەوێ، کە لەسەر زمانی پێغەمبەرە پاکەکانییهو پیمان گوتراو...

(۱) وانا: (صکوک الغفران).

پەژە ی یەعقوب

دانتی و بیاتریس دەستیان کردووە بەسەرکەوتن بەناو ئاسماندا تا گەیشتنە چەرخێ ئەستێرە (زوحەل) کە پێشینیان بەخوای رۆژگاریان داناو ئەم ئەستێرە یەکیکە لەو ئەستێرانە ی کە زۆر بلندن و زۆریش دوورن کەوتووتە ناو هەوارگە ی شیرەو^(۱) کاتی گەیشتنە ئەو ئاسۆ بلندە بیاتریس وازی لە زەرەخەنەکردن هینا هەرچەند بەرەو ژوورتر ئەبوو، زۆرتر جوان ئەبوو، زۆرتر ئەدرەوشایەو.

ئەنجا لە شوێنێکی وای بلندا، ئەگەر بیاتریس زەرەخەنە ی بکرایە جوانی و شەنگوشتوخییه کی ئەمەندە بەهێز ئەبوون، لە توانای یەکیکی وەک دانتی دا نەبوو بەرگە ی تین و تەووزمیان بگری.

چونکە دانتی هیشتا لە رۆلەکانی سەر زەوی ئەژمێرا، وانا بابەتی مردن بوو، هیشتا گیانی لەدەست هەستەکانی لەشی رزگاری نەبوو بوو!...

دانتی لەناو ئەستێرە (زوحەل) دا (پەژە زێرینە ی یەعقوب) ی دیی، کە لەکاتی خۆیدا (یەعقوب) پیا سەرکەوتبوو!... دانتی لە پرچاوی بەکۆمەلێک فریشتە کەوت کە لەشپەیه کی زۆر ناوازه داوون.

بەپەلەکانی پەژەکەدا ئەهاتنە خوارەو، روویان کردبوو ئەو لەپاش تاویک کۆمەلە فریشتەکە لە سەرپەلەکی پەژەکە وەستان کە نزیک بوو لەدانتییهو پرشنگیکی وایش ئەدەن، کە دانتی، چاوی پێی رێشکەو پێشکە ئەکات... لەوکاتەدا کۆمەلە فریشتەکە چەند گۆرانی و سوپاسگوزارییه کی وای جوان و شیرین ئەلێن کە دانتی بەئاوازه کانیان گەشکەدار ئەبێ و خەریک ئەبێ لەهۆش خۆی بچی!...

پاش ئەو سەرۆکی کۆمەلەکە لەدانتی نزیک ئەبێتەو و خۆشی و چلۆنی لەگەڵدا ئەکات، ئەنجا پێی ئەلێ:

(خوا لەو ئاگادارە کە توانای تۆ چەند کزە تۆیش بەم هەستە لەناوچوانەو کە هەتە لە توانا نییه کە گوێ لەو ساز و ئاوازه پیرۆزانە بگری کە لەناو چەرخێ ئەستێرەکانی بالاو دێنە دەرەو لەبەر ئەو خوای گەورە بەمنی فەرموو کە هەندیک لەو ساز و ئاوازهت بدم بەگوێدا، کە لە پیتی ئەندازە ی توانای خۆت بێ ئەویش لە ئەستێرە ی

(۱) هەوارگە ی شیر: (برج الاسد).

(زوحەل) دابی که ئەمەیش (خۆش هاتن) کردنیکی خاوییه بۆتۆ... لەوکاتەدا پرشنگیکی گەورە لە ئاسمانەوه هاتە خوارەوه، چارلای دانتی تەنی لە پرشنگەکەوه گەلیک دەنگی بلند بلند ئەهات، دانتی هیچیان لێ تێ ئەهەگەیش پاش ئەوه کۆمەڵە فریشتە پایە بلندکە که لە ئاسمانەوه هاتبوو خوارەوه بۆلای دانتی، ون بوو، لەبەر چاودا ئەما... هەرەها پەیزە یەعقوبیش که ئاسمان و رێسمانی پیکەوه ئەبەست لەبەرچاو ون بوو!...

پەترۆس خواناسیی دانتی تاقی ئەکاتەوه

پارچەیهک لە ئاسمان ئەکەوێتە بەرچاوی دانتی، که پێغەمبەرەکان و شاگردەکانیان لەسەری دانیشتبوون شێوی پیرۆزیان ئەخوارد... (بیاتریس)یش ئەچێ بەلایانەوه و بەگەرمی لێیان ئەپارێتەوه که لە نان و خوانەکیانەوه پاروویەک بێخەش بەدانتی، تا چێشکە ی ئەو چیشتانە بکات که بۆ پیاو چاکەکان ئامادەکراون، تا بزانی چەندە خۆش!... ئنجا (پەترۆس) که لە سنگی خوانەکەدا دانیشتبوو، هەستایە سەرپێ و دەستی کرد بە جێ هێنانی ئەو خواستە (بیاتریس)یش که ئەوهی لێ دیی پێی گوت:

- تۆ ئەو کەڵە بەردەیت که خوا کلێساکە ی خۆی لەسەر دروست کردووه تۆ کەللە ئەو خواناسین و باوەرەیت که رۆژێک لە رۆژان، خاوەنەکە ی بەسەر پرووی ئاوی زێردا رۆیشت و بایش کەوتە ژێر چنگیەوه بەفەرموودە ی ئەو ئەجوولایەوه هەوارگە ی ئاسمانیش بەپیاو چاکانی ژێر دەستی تۆ پر ئەبێتەوه... وامنیش ئەم بۆتۆ خواناسەت پێشکەش ئەکەم، که لەسەر ئایینەکە ی خۆتە، تکایە لە بابەت بنجوناوانی ئایینەکە و ئامۆژگاریی و بەندەکانییەوه پرسێ لێ بکەو تاقیبی بکەرەوه...

پێغەمبەر (پەترۆس)یش، دانتی بۆتۆی لەو بابەتەوه تاقی کردووه که تەماشای کرد باوەرپێکە ی دروست و تەواوە لەبەر ئەوه پیرۆزیایی بەو جوۆرە لێکرد که سێ کەمەرە ی بەسەر سەرپێکە بە پەنجە کێشا... دانتی سەیرتێکی چاوه جوانەکانی بیاتریسی کرد که تەماشای کرد شتیکی ناوازیان تیا دیارە، که لەوهپێش شتی وای تیا نەدیوون، شتی وایشی بەبێردا نەهاتوو! دانتی پرووی کردە ئەو شوێنە ی که بیاتریس تێی ئەروانی بۆ ئەمە ی بزانی چی چاوی و مەست کردووه؟... چی چاوه بەستی کردووه؟... که تەماشای کرد بیاتریس چاوی لە جێگەیهک برپووە لە ئاسماندا شوێنەکە پرپوو لە پرووناکی بەلام پرووناکییەکی که هیشتا لەوه جوانتری نەدیوو!...

ئەو شوێنە پرشنگدارەیش کەوتبوو ناو نۆکەمەرەوه که هەریەکە کەوتبوو ناو ئەوی

ترەوه نۆکەمەرەکه یەجگار تییژرەوو بوون لە سوورانهوهدا کەمەرەکان، هەر نۆیان پرشنگدار بوون بەلام تا نزیک ئەبوونەوه لە شوێنە پرشنگ دارەکە ی هەرە ناووه، زۆرتەر ئەسوورانهوه، زۆرتیش پرشنگیان ئەدا و پرووناکییان ئەبەخشی بیاتریس گوتی:

- ئەم شوێنە پرشنگ دارە (یەکەم بزۆینەر) ی هەموو جیهان و ئاسمانانە ئەم شوێنە یە که (ئەرەستۆ) گۆزانی بۆ گوتوووە لە ستایشیا هەر ئەم شوێنە یە که هەر نۆ ئاسمانە که بەهەموو لایەکیا ئەسوورپێنەوه و لە سوورانهوهیش نابنەوه ئەوی پالیشیان پێو ئەنی بۆ ئەو سوورانهوه یە، خۆشەویستییه کەیانە بەرامبەر ئەو شوێنە پرشنگدارە ی هەرە ناووه، که بریتییه لە (بزۆینەر یەکەم) هەرەها ئارەزووی ئەوهیشە که خۆیان وەک ئەو لێ بکەن، که چاوه لێکردووه بلند و تەواوەکانی بکەن کەمەرەکانیش ناتوانن چاوه لێ کردووه بلند و تەواوە ی ئەو (بزۆینەر یەکەم) ه بکەن، تا بزۆتەوهکانی خۆیان لە شێوێهەکی دروست و تەواودا جێبەجێ نەکەن.

بزۆتەوه ی هەرە تەواویش ئەو بزۆتەوه یە که لە شێوێهە کەمەرەدابی جا لەبەر ئەوه چەرخێ ئەستێرەکان، هەموویان، لە شێوێهەکی کەمەرە ی تەواودا ئەسوورپێنەوه نەسەرەتایان هەیه، نەبرانەوه نە پیکەوه بەستیان هەیه، نە لەیهک جوێ کردنەوه ئەم نۆکەمەرە یەیش بریتین لەو نۆ هۆشە ی که دەسلەتدارن بەسەر هەرنۆ ئاسمانەکەدا و کاروباریان هەل ئەسوورپێن... (بزۆینەر یەکەم)یش یاخود دروست کەری هەموو جیهان و ئاسمانان، لە ناوەراستی هەموویاندا یە، بنکە ی هەموویانە، کارگێری گشتیانە، هەر لەسەرەتای ژیانەوه، هەتا ئێستا هەموو لایەکی گرتۆتەوه هەمووشتیک، هەموو ئاسمانەکان و هەموو جیهان جا ئەگەر لە توانای مێشکتانیه که ئەم بیرانە وەرگری، پەناوەرە بەر خواناسی و باوەری خۆت، تا لە گومراهی دوورت بختەوه کرونووشی نەوازیش بکێشه بۆ گەورە یی خاوی دەسلەتدار...

دانتی که ئەوه ی لە بیاتریس بیست، دەمو دەست نوشتایەوه بەسەر زەویدا، کرونووشی نەوازی بۆ یەزدانی پاک کێشا. سوپاس گوزاریی بۆ خوا، که لەلایەن ئەو نۆ هۆشەوه ئەکرا، که ئەسوورانهوه بەچارلای نێرکی پیرو زیاندا،^(١) دەنگەکە ی، گوێی دانتی پرکردبوو هەموو بەیهک دەنگ ئەیان قیژاند، ئەیانگوت:

- خاوی پیرۆز! خاوی پاک یی هاوتا!

(١) نێرکی پیرۆز: (القطب المقدس).

پیش ئەمەى خوا جیهان دروست بکات

بیاتریس هەستى پى کرد که دانتى شتیکی له دلایه و ئەیشاریتەوه بەلام پەیی بهو پازە برد دانتى ئەوه ئەزانى که خوايه جیهان و ئاسمانەکانى دروست کردووه بەلام ئەوه له خۆى ئەپرسى:

ئەى له پیش دروست کردنى جیهاندا، چى کردووه؟

(بیاتریس) یش وەرەمى ئەو پرسەى دانتى دایهوه که هیشتا له دەمى نه هاتبووه دەرەه؛ گوتى:

- دانتى! تۆ ئەوه دلنیا به که دەم یاخود کات، له رووداودا نه بوون و نییه چونکه هەر بریتیه له شوپى پى جوولانەوهى ئەستیرهکان و ئەندازەى تیرپه وى و گورجى که واته له پیش ئەمەى خوا ئاسمانەکان و جیهان دروست بکات، (دەم) له ئارادا نه بووه. بابەتیکى تا سەرى هەبووه، که نەراپردووى هەبووه، نه پاشەرۆژ، چونکه هەمو تاویکی هى ئیستا بووه، هەمو لایه کیشى له بەرچاودا بووه که واته له بابەتى تا سەربیدا، نه دەم هەیه نه جیگا تەنیا ئەو خوايه هەیه، که سنوورى بۆنیه و برانه ویشى نییه که واته واز له میشک پەرشانیه بهینه و پر بەدل خوات بوئ!...

(دانتى) یش که ئەوهى بیست، جاریکى تریشى بۆ خواى پاکى بى هاوتا ریزگرتنى پیشکەش کردووه گوتى له ستایشى چەرخى ئەستیره هەرە گەرە که یش بوو که ئەیگوت:

- خواى گەرە و پاک و پیرۆز! خواى گەرە و پاک و بى هاوتا! ئەو خوايهیه که هەر زبندووه و هەر نامرئ!

گولێ خۆشه و یستى خواى

دانتى و بیاتریس تا ماوهیه کی تریش رۆشتن بەرپاگادا ئەمە کوچى دواى بیان بوو نۆ هۆشه رۆشنەکه، یهک بهیهک، رۆشنایییه رۆژ دەرکهوت له چاو ون ئەبن... که دانتى ئەوهى دى رووى کردە بیاتریس و هۆى ئەوهى لى پرسى، بۆ لیک بداتهوه ئەویش گوتى:

- ئیمە ئاسمان و هەوارگەى ئەستیره کافان برى، که نۆ هۆشه که به سەرباندا دەسەلاتداربوون گەیشتنه (جیهانى بالا)، که ئەویش ئاسمانیکه بى پايان، نه جیگای تیايه، نه دەمان (زمان) ئەمە ئەو ئاسمانەیه که هەر هەبووه و هەر ئەمىنى یاسای ئەم ئاسمانەیش بریتیه له خۆشه و یستى و ئاواته خوازی، نهک ئارەزوو و بزوتنهوه... تۆ لەم

ئاسمانەدا فریشتەکان به چاوى خۆت ئەبینى پیاو چاک و پیره بى گونا هەکانیش لهو شتیهدا ئەبینى که له رۆژى زبندوو کردنه وهى مردوو اندا ئەبینن!...

لیرەدا رووناکییه گەرە که دانتى گرتەوه چووه ناو چاوه کانییهوه، بۆ ئەمەى بتوانى رۆشنایی ئەو (ئاسمانى بالا) یه بینى، بى ئەمەى چاوه کانی ئازار بدات که بابەتى ژيانى سەرزهوین.

ئەو ساکه شتى وای هاته بهرچاو که هەرگیز نهى دیبوو، هەرگیز به بیریشیا نه هاتبوو... هەر به جاریک گەشکه داربوو هەر چەندیشى ئەکرد پى ئەگێراییهوه هەر مەپرسه به جارێ سەرى سورما بوو!... هەرچى له بیردا ما بوو هەر ئەوهنده بوو که پیاو چاکەکان و بى گونا هەکانى له ناو ئەو به هەشتى هەتاسەرەدا دیبوو، له شتیهى پەرهى گولیکدا بوو بوون که پى ئەلین (گولێ خۆشه و یستى خواى)، که یه جگار گەرە بوو بوو. ئەوانه ریز به ریز وهستابوون له ناو ناشتى و ئاسایشدا ئەژيان، ئەو خۆشه و یستى خوايهى (١) دەستیان کهوتبووه، ئەو نازو جبارەى خوا پى به خشیبوون، له ون بوون و له دەست چوونیان نه ئەترسان و خەمیان پتیه نه ئەخوارد... که دانتى ئاوى دایهوه به لای خۆیدا، چەند پرسىک له بیاتریس بکات له بابەت ئەوهوه که بەدلایا هاتبوو، بیاتریسى نه دى!... لهو کاتهدا پى پیاو چاک (بەرناز) هات به لایهوه، پەنجەى کیشا بۆ هەندى تیپى بى گونا هان و پیاو چاکان که لەملا و له ولای تەختى پەرەردگارەوه کۆبوو بوو نهوه هەرەکه هەرە که یان پەرهیهک بوو بى له (گولێ خۆشه و یستى خواى) و ابو له ناو ئەوانەدا (بیاتریس) ی چاوپیکهوت کهوتبووه ناو ئەو کۆمهله چاک و پاکه به ریزانهوه، جیگایه کی بلندی بۆ تەرخان کرابوو. رۆشنایی نازوجیازی هەرە گەرە وهى خواى به سەرا پەخشان کرابوو...

که دانتى ئەوهى چاوپیکهوت، خۆشى خوشی پى کهوت... رووى تى کرد و له کانى دلشیهوه سوپاسى کرد، به بۆنهى ئەوهوه که چاکهیه کی زۆرى له گەل کردبوو، خۆشه و یستیه کی بى ئەندازەیشى له گەلا نوواندبوو.

له خواى پاکى بى هاوتایش پارایهوه که ژيان و مردنیکى وای پى بیه خشی که هەل بگرئ (بیاتریس) ئەو خۆشه و یستیه پاکه ی بۆ بنۆتى و، ئەو جوانیه تەر و تازیه ی خۆى پى بیه خشی و، ئەو ناوبانگه پاک و بى گەرەدى خۆیشى ئاوتیه ناوى ئەو بکات... (بیاتریس) یش که ئەوهى له (دانتى) دى، به دەمیهوه پیکه نى ئنجا چاوى بریه گەرە دى

(١) یان: ئەو خۆشه و یستیه خوايهى (یهزانیه) دەستیان...

کرد گار... چونکه هەر له ناو گه‌وره‌یی خوادا ڕوو ئەدات که دڵه‌ خواناسه‌کان یه‌ک بگرن و
 ببن به‌یه‌ک واتا یه‌کێتی خوشه‌ویستی ته‌واو و هه‌بوونی ته‌واو پێک بهێنن...
 به‌م ڕه‌نگه‌ گه‌شته‌که‌ی دانتی به‌ناو ئاسمانه‌ بێ پایانه‌کاندا دوایی هات... خه‌وی ئه‌و
 بوێژه هه‌لکه‌وتوو‌ه‌یش، یاخود ئه‌و مه‌له‌وانییه‌ی ناو ئاسمانی ته‌واو‌بوو که هه‌تا جیهان
 هه‌بووه‌ و جیهان مابێ^(١) وه‌ک ملوانکه‌یه‌کی مرواریی گه‌ردنی وێژه‌ی به‌رز و پیرۆز
 ئه‌رازییته‌وه‌.

ته‌واو بوو

٧ - ٥ - ١٩٦٧

(١) راستتر: که له‌وه‌ته‌ی جیهان هه‌یه‌ و تا جیهان مابێ....

چیرۆکی هه‌لبژاردە له وێژە هیندی

کۆکه‌ره‌وه‌ی: محهمەد عیتانی

پێشه‌کی

وێژە هیندی له شوێنیکی یه‌جگار فراواندا په‌یدا بووه، گه‌لانی وایش هاوکار بیان کردووه له دامه‌زراندنیا، که ژماره‌ سه‌ریان به‌ ملیۆنان ئەژمێرێ چوار هه‌زار سالیشی خایاندووه تا گه‌یشتۆته ئەم راده‌یه، له‌ گه‌ڵ ئەوه‌یشا ئیتمه‌ ته‌وانین به‌ ئاسانی بیکه‌ین به‌ سێ به‌شه‌وه: (وێژە سانسکریتی کۆن)، (وێژە ناوه‌راستی هیندستان)، (وێژە دراقیدی)، (وێژە به‌نگالی).

* سه‌رده‌می سانسکریتی، سه‌رده‌می ئەو چیرۆکه‌ داستانیانه‌یه که له شه‌روشه‌ره‌کانی خوايه‌کان ئەدوین، ئەوان به‌ ناوی (قیدا) وه‌ ناوبانگیان ده‌کردوه که‌شیش نازانی کێ نوسینییه‌ ته‌وه.

له‌ دوا‌ی ئەم چیرۆکه‌ داستانیانه‌، چامه‌ (قصیده) کانی (بورا هماناس) و (ئۆپانیشاد) هاتنه‌ ناوه‌وه ئەمانه‌یش داستانه‌کانی (قیدا)^(١)ی کۆن دووباره‌ ئەکه‌نه‌وه، له‌ گه‌ڵ بابەتیکی تازه‌دا که‌ خستوو یانه‌ ته‌ سه‌ری، ئەویش بیروباوه‌ری خۆبه‌خت کردنه‌... بیروباوه‌ری، (ئۆپانیشاد)یش بریتییه‌ له‌وه که‌ له‌نگه‌ریک بگه‌ڕێ له‌ ناوه‌ند (گیانی تاک و ته‌رای) و (خوا)دا... له‌ ناوه‌ند (ده‌روون) و (خودا)... ئەم راستی په‌رستی (فه‌لسفه‌)یه‌یش وه‌ک راستی په‌رستی (بودا) وه‌هایه، بریتییه‌ له‌ (بیری رزگاری)، که‌ ئەویش راستیه‌ که‌ له‌ راستیه‌یه‌کانی ته‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وێ و پرشنگ ئەدا، کاتێ که‌ ده‌روونی مرۆفایه‌تی تاک و ته‌رای، ئەوه‌نده‌ بلێد ئەبیته‌وه، که‌ له‌ گه‌ڵ (گشت)دا یه‌کسان ئەوه‌ستیته‌وه، له‌ گه‌ڵ (گشت)یشدا یه‌ک ئەگرێ (کالیداسا) له‌ گه‌وره‌ترین نوسه‌رانی سانسکریتی ئەژمێرێ، که‌ بۆیژتیکی چیرۆکی لاساییش بووه. چیرۆکی هیندیش، له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می گۆرانییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی (قیدی)یه‌وه په‌یدا بووه، که‌ بریتییه‌ له‌ چیرۆکی داستان و بابەتی پرۆپوچ (خرافات)، که‌ پرین له‌ واتا و نیشانه‌.

(١) قیدا: ئەو کتێبه‌ هیندیه‌ پێرۆزانه‌یه که‌ به‌زمانی سانسکریتی نوسراوه‌ ته‌وه، له‌وانه‌ کتێبی (ئوپانیشاد) که‌ بریتییه‌ له‌ سرود و نوێژ و پارانه‌وه‌ ئاینیه‌کان، هه‌ندیکی ده‌دریته‌ پال (به‌رما).

زۆر له‌ نه‌ته‌وه‌کانی جیهان ئەو چیرۆکه‌یه‌ی گۆزێزه‌ ته‌وه‌ بۆ زمانه‌کانی خۆیان، که‌ به‌ ئاشکرا له‌ وێژه‌کانی (ابن المقفع)^(١) و (غریم) و (ئیزۆپ)^(٢) و (لاڤۆنتین)^(٣) ده‌رئه‌که‌ون... ئەوه (وێژه‌ی هیندستانی ناوه‌راست)ه که‌ نوسراوی (سێ سه‌به‌ته‌که‌)ی بۆ هیناوینه‌ ته‌ به‌ره‌م ئەوه‌ تا ئیتمه‌یش چیرۆکی (پیاوه‌ خاوه‌ن گالۆکه‌ ئەستووره‌که‌) مان لێ هه‌ڵ بژاردووه، که‌ گیانی ناشتی خوازی هیندیه‌یه‌کانی تیا تیکه‌ڵ بووه به‌ بیروباوه‌ری شۆرشیگه‌ڕانه‌ی تازه‌.

* (وێژه‌ی دراقیدی)یش به‌ چیرۆکه‌ لاساییه‌کانی (مۆدالباری گه‌وره‌)دا جوێ ئەکریته‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌یشدا ناوی (ناماکال)ی تیا په‌یدا بوو، که‌ وێژه‌وانیکی گه‌وره‌ و بۆیژتیکی به‌رزه‌، بۆ کرده‌وه‌کانی (غاندی) گۆرانی زۆر گوت، چونکه‌ شاگردیشی بوو، هاوگیانیشی بوو.

وێژه‌ی ئیسلامیش، به‌هۆی کۆمه‌ڵه‌ هۆنراوه‌کانی:

(ملک محمەد جیاسی) و (محهمەد ئیقبال)ه‌وه، سامانیکی تری خسته‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ی بیروباوه‌ری هیندی. (محهمەد ئیقبال) باوکی گیانی (پاکستان) بوو و سه‌رکرده‌ی راپه‌ڕینه‌ ئیسلامه‌تییه‌که‌یشی بوو.

* (وێژه‌ی به‌نگالی)ی نوێش، له‌ سه‌ر شانی (تاگور) و (شاترجی) و (رای)^(٤) دامه‌زراوه ئەوانه‌ هه‌موویان زانیاری ئایینی (بودایی)یان تازه‌ کردۆته‌وه هه‌رچی بیروباوه‌ریکی بایه‌خداری رۆژه‌لات هه‌یه له‌ کرده‌وه‌کانیاندا کۆبووته‌وه.

(١) ابن المقفع (عبدالله): زانا و نووسه‌ریکی فارسه، له‌ ٧٥٩دا به‌فه‌رمانی مه‌نسوری عه‌بیاسی، والی به‌سه‌ر به‌دێرندانه‌ کوژرا، (کليلة و دمنه‌)ی له‌ په‌هله‌ویه‌وه‌ گۆزیوه‌ته‌ عه‌ره‌بی، هه‌روا (الأدب الصغیر، الأدب الکبیر) هه‌ر هی ئەوه‌.

(٢) ئیزۆپس (سه‌ده‌ی ٧-٦ پ.ز) هه‌کیمیکی یۆنانیه‌، خاوه‌نی په‌ند و ئامۆژگاریه‌، ئیزۆپس که‌ سایه‌تییه‌کی ئەفسانه‌یه‌یه‌.

(٣) لاوه‌نتین (١٦٢١-١٦٩٥) شاعیریکی فه‌ره‌نسی بووه، کتێبی (په‌نده‌کان) هی ئەوه، که‌ له‌ ئەنجامی خۆپه‌ندنه‌وه‌ی ئیزۆپس و قیدا و کليلة و دمنه‌دا دیناوه، شێوازی ئەم شاعیره‌ ره‌وانی و ساکاری و گه‌رمو گوپییه‌.

(٤) سانيساجين رای (١٩٢١-١٩٩٢): ده‌ره‌ینه‌ریکی سینه‌مایي هیندیه‌، له‌ ١٩٥٦دا به‌رامبه‌ر فلیمیکی به‌ناوی (سرودی ریتگا) وه‌ پاداشتی (کان)ی بۆ خۆی پچری، هه‌روا بۆ سه‌رحه‌م به‌ره‌مه‌کانی پاداشتی (ئۆسکاری فه‌خری) پێ درا.

ئەمەش چاۋ پىيا خشاندىك بوو، بەگۈرانی بىر و جوانى و گياندا لە ھىندستاندا، كە ھەر لە كۆنەو دەست پى كراو تا ئىمرو. ئىمەش لە و ئىژە جۇرجۇرانى زمانى ھىندىيە، ھەندىك چىرۆكمان ھەلبارد، كە ئەم پروانە پىشان ئەدەن ھەروەھا ھەندى ناویشمان ھەلبارد، كە گيانى ھىندستان دەرئەخەن لەگەل نامە مەرۆقاىە تىيەكەى و ھونەرە ناوازەكانى و رابوردوۋە پىشنگدارە شوخ و شەنگەيدا.

ھىوايشمان واىە، كە خوئندەوار، ئەوۋى لە بىرمان چوۋە پىشانى بەدەين لە پىشەكەيەكەدا، وەك: (جادوۋى نىرقانا) و (پىرۋىي يوجايا) و (خاۋىە تىيە جۇر جۇرەكان) و (گەورەيى بودا)، لەم نوسراوۋەدا چاۋى پى بەكەۋى، كە لە راستىدا زۇر بەكەم دائەنرەن لە چاۋ (گيانى ھىندستان)دا، كە جەنگەلئىكى واىە شتى سەير سەيرى تىا ئەبىنرئ و، بىشكەيەكى وەھايشە كە ئاشتى تىا ھەست ئەكرئ.

(محمد عىتانى)

كوشتى^(۱) جىموتاڭا

لە نوسراۋى باشىل بىتالەو

نوسراۋى (باشىل بىتال)، برىتييە لە كۆمەلە چىرۆكىكى كۆنى ھىندى زۆرىيە كارەساتەكانى لە چىرۆكە داستانىيەكانى (پامايانا) و (قىدا)و ۋەرگىراون كەس نازانى كى نوسىيۋونى لەگەل ئەوۋىشا، لە كەلەپورەكانى، ھەرە بەنرخى ھىندى دائەنرەن، كە ھەرگىز لە بىرناچنەو، بۆ زۆرىيە زمانە ئەوۋوپاىيەكانىش گوتىراونەتەو.

يەككە لە خونكارەكانى ھىندستان كورپكى ھەبوۋە ناۋى (جىموتاڭا)بوۋە كە تەمەنى گەيشتە دوانزە سالان، دەستى كرد بەخاۋاپەرسەن و خوئندى نوسراۋى ئايىنى، زۆرى پى نەچوۋ لە زانست و كەردەۋى ناوازەدا، پىش ھەموو كەسانى خاكەكەى خۆى كەوت، نوئىژكردن و پارانەۋەكانىشى لەلايەن (سىڭا)و كە خاۋى ئەوان بوو، پەسەندكران لەبەرئەوۋە رۆژئىكيان پىي گوت: ھەرچى ئاۋات بۆ خواستوۋە پىت ئەگات^(۲) شاھ كورپى لاۋىش^(۳) وەرامى دايەو، پىي گوت:

ئەگەر بەراستى خۆشت ئەۋىم، دانىشتوانى نىشتمانەكەم لە دەست ھەژارىي و دەسكورتى رزگار بكە ھەموۋىشيان لە ساماندا وەك يەك لى بكە چاكە و دەۋلەمەندىي و ئارامىش بەھەموۋيان بىخەشە.

(سىڭا)ى خوايش،^(۱) ھەرچىيەكى لى داۋاكرد پىي بەخشى، دانىشتوانى نىشتمانەكەيشى دەۋلەمەندكردن. تا وايان لى ھات وازيان ھىنا لە كار و فرمان كردن، لوۋتى خۆيان بەرزكردەوۋە. سەريان بۆ كەس دائەنەنەۋاند.

ئىنجا كە كار گەيشتە ئەم ئەنجامە پر گىروگرفتە، خىزانى خونكارىي ھەموۋيان كۆبۈنەوۋە و دەستيان كرد بە وتوۋىژ و راۋىژكردن.

زىنگەكانيان گوتيان: خونكارى ئىمە و كورەكەى فەرمانى خاۋىەكان بەجى ئەھىنن بەلام ھاۋنىشتمانەكانمان بەگوتىمان ناكەن. لە ھەموو شتىك ئاسانتر ئەوۋىيە، ئەم خونكارە

(۱) كوشتى: قورىانى، بەخشىن و پىشكەش كردنى گرانترىن و بەھاترىن سامان بەخواۋەند.

(۲) بەلكو: بۆت دىتە دى.

(۳) شاھ كورپى لاۋ: شازادەى لاۋ.

(۴) يان: سىڭاى خواۋەندىش...

ئايندارى خۆمان و كۆرە راست و دروستەكەى، لەسەر تەخت بەيتىنە خوارەو، خۆمان كاروبارى گشتى ھەلبەسورپىن. پاش ئەو دەستيان كرد بەگەلە كۆمەكەى كردن و سەربازىكى زۆريان كۆكردەو، ئالای سەركىشىيان ھەل كرد و چوون چوارلاى كۆشكى خونكارىان گرت. كە (جىموتاڧا) كەينە و بەينەكە تى گەشت، پىش ئەمەى بچىتە كۆرى شەرەو بەرامبەر دوژمن، چوو كە باوكى راوێژى پى كرد.

خونكارە تى گەشتووەكەيش پى گوت: ئەى كۆرى خۆم!

فەرمانەرەوايى لەش، زوو لە ناو ئەچى لە راستیدا، ژيان برىتییە لە لەخۆيايى بوون، سامانىش ھەروەك خەوى خۆش وایە زوو ئەبەيتەو لەوكاتەيشەو كە مەرۆڧ لە دايك ئەبى، گوێى لە ئالە ئالى خاوەن شىوئە، كە لە شىوئەى ئاوازی بلباندا دەرى ئەبەرى كە لە دايك ئەبى، لەگەل مردنیشا بەلێنێكى ھەيە.

ژيانى خۆيشى لەناو لەشكى لەناوچوو ناوئىشانىكى پى و پووچدا بەسەر ئەبات كەواتە وا ھەل ئەگرى كە واز لە تەختى خونكارى بەيتىن و خۆمان خەرىك بەكەين بەكردەو و كارى چاكەو.

ئەنجا خونكار براكانى و كۆرەكانى بانگ كرده لاى خۆى، تىي گەياندن كە ئارەزووى ھەيە واز لە خونكارى بەيتىن قسەكەى خۆيشى برده سەر پاش ئەو خۆى و كۆرەكەى بارىان كرد و چون بۆ كەژ و كىوتىكى دوور و چۆل و ھۆل كۆلتەيەكەى ھەژارانەيشيان بۆخۆيان دروست كرد و پەنايان برده بەر.

خونكارى خواناس، وازى لە ھەموو شتىك ھىناو خۆى تەرخان كرد بۆ خواپەرستن، شاھ كۆریش، كاتەكانى خۆى لەگەل سوروشتى شەنگ و شۆخ و، تەنبايى باو داھىنەر و، يەكيتى جوامىرانەدا بەسەر ئەبرد. رۆژىك لە رۆژان چوو تەوقە سەرى شاخەكە، كە پەرستگای (دورجا) لەوئى بوو.

چوو ناويەو كە سەبرى كرد ئەوا كچە شاھەكى تىايە لە جوانى و شەنگوشخیدا كەس ھاوتای نىيە كەنیزە جوانەكانىشى لىي كۆيونەتەو كچە شاھەكە بەئەژنۆدا ھايتىو، لەبەردەم (خوای شاخەكان)دا ئەپاراپەو، بەدەم گۆرانى ئاينىيەو، لە سەر ئاوازی كەمانەيەكى ئاسمانى دەنگدار، كە ھەوت ژتى پىو بوو، ملكەچانە بەرامبەرى دانىشتىو، دەنگەكەى بەناسكى و پاكي و خۆشەويستىيەو لە سنگبەو دەرتەھات و لە ناو پەرستگاكدە دەنگى ئەداپەو، گيان و ساز و ئاوازی ئەخستە ناو دار و بەردەو،

كەزەبەكەيش لەناو دار و درەختەكاندا ھەلى كۆرەو، بەبۆن و بەرامەيەكى خۆشەو، لە كونىكى بن مېچى پەرستگاكدە ئەھاتە ژوورەو، كە ئاسمانە پاكە پى گەردە شىنەكەى لىو دياربوو، ئەھات و ئەيدا لە گرى مۆمە داگىرساوەكانى چوارلاى (خوای شاخەكان) و شەپۆلى پى ئەدان بەم لاو بەولادا.

چاوى شاھ كۆر و شاھ كچ بەيەكترى كەوت لە پى خۆشەويستىيەك كەوتە ناو دلى ھەردووکیانەو، شاھ كچ لە پارانەوئەى خۆى بووئەو و گەراپەو شاھ كۆریش ھەروەھا گەراپەو ئەويان لە شەرماندا رۆمەتەكانى سوور ھەلگەراپوون ئەمىش ئاگرى دلداریى، گرى لە دلى بەردابوو، نەى ئەھىشت خەوى لى بەكەو.

بەيانى رۆژى دوايى، سەرلەنوئى، لە پەرستگاكدە يەكيان گرتەو (جىموتاڧا) دەستى كرد بەگفتوگۆكردن لەگەل كەنیزەكەى شاھ كچدا.

پرسى ئەو كچە شەنگوشۆخە ئەژادە كىيە؟ ئەویش گوتى:

ئەو كچى خونكارى ئىمەيە.

كەنیزەكەيش، لە سەرچەلى خۆيەو لىي پرسى: ئەى تۆ كىيى كۆرە جوانەكە؟ لە كۆيتشەو ھاوتووت؟

- ناوم (جىموتاڧا)يە. لەگەل باوكما ھاوتوئەتە ئەم شاخە نەبكانە، وازىشان لە خونكارىتى ھىناو...

كە نيزەكەيش ئەو گفتوگۆبانەى بۆ شاھ كچى گەورەى خۆى گىراپەو.

كە شاھ كچ ئەوئەى بىست، دل تەنگ بوو و بەخەمىكەو گەراپەو ناو كۆشكەكەى خۆيان.

كە كەنیزەكەيش، ھەستى بەدلتنەگىيى خانەكەى خۆى كرد، كەينە و بەينەكەى بۆ شاھ ژنى دايكى گىراپەو ئەمىش رۆوى كرده خونكار و پىي گوت: گەورەى خۆم، كچە شای كچان، پى گەشتووە و ھەرەتى شووئەتى كەواتە بۆچ دەزگىرانىكى بۆ نەدۆزىنەو مەرەى بكات؟. پاش ئەو ناوى (جىموتاڧا)ى لاھىتا خونكارىش زۆرى پى خۆش بوو، كە ئەو شاھ كۆرە ئاوارەيە بكات بەزاواى خۆى.

ژن و مېردييەكەى ھەردووکیانى ئاشكرا كرد و، ئاھەنگىكى پرخۆشى و كامەرانييان بۆ گىران.

چەند رۆژىكى پى چوو، بەيانىيەك زوو، (جىموتاڧا) و براپەكەى شاھ كچى ژنى، چوونە

گهشتی شاخان، که گه‌یشتنه ته‌وقه سه‌ری شاخیک له شاخه به‌رزه‌کانی ئه‌وی، کۆمه‌له‌یه‌ک ئیسک و پروسکی ئاده‌میزادیان چاو پیکه‌وت (جیمۆتافا) یش لیی پرسی: ئه‌مه چییه؟!

- خوای خراپه که ناوی (جارودا)یه، هه‌موو رۆژتیک دیتنه سه‌ر ئه‌م لوتکه به‌رزه بۆ ئه‌مه‌ی هیندییه‌کی هه‌ژاری نه‌نگه‌ویست بکات به‌نیچیری خۆی... له‌به‌رئه‌وه ئیسک و پروسکی نیچیره‌کانی به‌هه‌زاران لی‌ره‌دا ئه‌بینی...

شاه کوریش گوتی: ئه‌مه کاره‌ساتیکی سه‌رسوهرینه‌ره، زۆر و سته‌میکی سامناک و گه‌وره‌یشی تیا‌یه که‌واته تۆ برۆ‌ره‌وه بۆ کۆشک... منیش هه‌ندیک لی‌ره‌دا ئه‌مینمه‌وه بۆ نوێژکردن و پارانه‌وه...

ئیسر هه‌ردووکیان له‌ یه‌کتري جوی بوونه‌وه... شاه کور ده‌ستی کرده‌وه به‌رۆیشتن به‌لام له‌ناکا و هاوار و ناله‌یه‌کی ئاگرینی هاته به‌رگۆی، گریان و شیه‌و‌نیکی وایشی بیست که پری بو له‌ سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردی، که‌ نزیک بووه‌وه له‌ جیگای ده‌نگه‌که، پیرێژنیکی دی ئازا و ترسیکی کاریگه‌ری پتیه‌ دیاربوو.

- دایه‌ بۆچی ئه‌گریت؟

- بۆ چاره‌نووسی کوره‌ کۆله‌که‌م (سانتاتاشا) ئه‌گریم چونکه ئیسرۆ (جارودا)ی سامناک دیتنه سه‌ری و ئه‌یخوات.

- دایه‌گیان مه‌گری چونکه من خۆم ئه‌خه‌مه پیناو کوره‌که‌ت، له‌و کاته‌دا (سانتاتاشا) یش گه‌یشته ئه‌وی.

به‌شاه کوری گوت:

گه‌وره‌ی خۆم، هیچ رۆژتیک نییه، گه‌لیکی کۆلۆی وه‌ک من له‌ دایک نه‌بی به‌لام پیاوی چاکه و پیاوه‌تی وه‌ک تۆ که‌م هه‌ل ئه‌که‌ون ژبانی تۆیش به‌نرخه، له‌ پیناو ژینی پیاویکی نه‌نگه‌ویستی وه‌ک مندا به‌فیرۆی مه‌ده.

کوره‌که‌یش پتی گوت: ئه‌وی پیاوی چاکه و مه‌ردایه‌تی بێ‌دبی، پتییسته له‌کاتی پتییستیدا گیانی خۆیان بیه‌خشن که‌واته تۆ برۆ‌ره‌وه مالی خۆت، بۆ‌لای خێزان و که‌س و کار و ژبانی خۆت وازم لی‌ به‌یتنه، من لی‌ره ئه‌مینمه‌وه که (سانتاتاشا) گوتی له‌م قسه‌ خواییانه‌ بوو، گه‌راپه‌وه په‌رستگای (خوای شاخه‌کان)، زۆری پت نه‌چوو (جارودا) به‌ ته‌موره‌ زه‌نان هاته‌ خواره‌وه و له‌ویدا نیشته‌وه...

(جارودا) یش که‌ که‌ خراپه‌یه‌کی به‌ر جه‌سته‌ بوو، دوو قاچی پتیه‌ بوو وه‌ک دارخورما وابه‌ون ئه‌مه‌نده درێژبوون ده‌نگه‌که‌یشی له‌وه که‌متر نه‌بوو. سکیتکیشی پتیه‌ بوو، زل، ئه‌وه‌نده‌ی شاخیک ئه‌بوو. چاوه‌کانی‌شی وه‌ک ده‌رگای دۆزه‌خ وابه‌ون که‌ ئه‌کرانه‌وه ئاگریان لی‌ ده‌رئه‌په‌ری.

ئهو بالداره سامناکه‌ خۆی دا به‌سه‌ر شاه کور دا (جیمۆتافا) له‌ پێشدا ترسی لی‌ نیشته و رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات به‌لام (جارودا) رای کرد به‌دووایا و گرتی و هه‌لیگرت و، له‌گه‌ل خۆیدا بردی بۆ ئاسمان.

له‌ شاه کوری به‌سه‌زمان و کۆلۆ گه‌ردانه‌یه‌ک که‌وته‌ خواره‌وه، ناوی خۆی له‌سه‌ر نووسرابوو، جوتیاریک هه‌لیگرت و بردی بۆ خونکار. هیشته‌ خۆینی شاهی کوری خۆبه‌خت که‌ری پتیه‌ مابوو، لی‌ی ئه‌تکا.

شاه کچیش هه‌ر ئه‌وه‌نده چاوی به‌و گه‌ردانه‌یه‌ که‌وت، که‌وت به‌ده‌مه‌وه و له‌ هۆش خۆی چوو به‌لام که‌ هاته‌وه هۆش خۆی له‌گه‌ل باوک و دایکیا به‌هه‌له‌داوان ده‌ستیان کرد به‌گه‌ران به‌دوای کوره‌ شاهدها. (سانتاتاشا) یش، له‌ پێش خونکاردا گه‌راپوو به‌دووی کوره‌ شاهدها روه‌ی کردبووه سه‌ر لوتکه‌ی شاخه‌که، که‌ پری بوو له‌ ئیسک و پروسکی هه‌زاران که‌س له‌ویدا بالداره‌که، نیچیره‌ خواییه‌که‌ی خۆی دانا‌بوو.

(سانتاتاشا)، سه‌رکه‌وته سه‌ر لوتکه‌ شاخیکێ نزیک و هاواری کرد:

(هه‌ی هه‌ش به‌سه‌رت «جارودا»! هه‌ی هه‌ش به‌سه‌رت! تۆ وات لی‌ هات کوره‌ شاهیک له‌ کوره‌ شاهانی «چاتریا» هه‌ل دیت؟!...)

(جارودا) یش که‌ گوتی له‌و قه‌سانه‌ بوو، ترسی لی‌ نیشته و روه‌ی کرده‌ نیچیره‌ خۆیناوییه‌که‌ی خۆی و پتی گوت:

(بۆچ خۆت به‌خت کرد، ئه‌ی کوره‌ شا؟!)

کوره‌ شایش گوتی: (جارودا! دارودره‌خت سیبه‌ر ئه‌که‌ن بۆ که‌سانی تر، تا له‌ به‌ریا به‌حه‌سیتته‌وه له‌وه‌دا جیاوازییه‌ک نانۆین له‌ ناوه‌ند سه‌گیک و میرووله‌یه‌که‌دا، یان له‌ ناوه‌ند شاه و گه‌دایه‌که‌دا که‌چی خویشیان هه‌ل خسته‌وه له‌به‌ر قرچه‌قرچی هه‌تاودا. جارودا! له‌ راستیدا دارودره‌خت گۆل ئه‌گرن و به‌ر ئه‌گرن تا بیبه‌شنه‌وه به‌که‌سانی تر ئه‌وانه‌ی که‌ خاوه‌ن کرده‌وه و ره‌وشتی بێ‌دیش، زۆرتر له‌و دارودره‌ختانه ئه‌که‌ن ئه‌م له‌شه‌ی منیش به‌کاری چی دی، ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌م و ئه‌و به‌که‌لک نه‌بی؟ که‌ تۆ داری بۆن خۆش ئه‌سووتینی، خۆشه‌ویستی و بۆن خۆشی بلاو ئه‌کاته‌وه که‌ داری سه‌نده‌لیش له‌ یه‌کتەر ئه‌خه‌یت، بۆنیکی خۆشی

پیرۆزی لى پەيدا ئەبى. كە زىڧىش ئەخەيتە ناو ئاگرەو، قال ئەبى و پوختە ئەبى و پىرئىنگ ئەو و جوانى ئەبەخشى بەلام ھەرجى سەگ و قەلە باچكەن، ھەر ئەوئەندە خۆيان مەندوو ئەكەن كە خۆيان بىپارىزن و بەيئەنەو، ئەو كەسانەيش كە خۆيان بەخت ئەكەن لە پىناوى كەسانى تردا، لە راستىدا، لە رىڭگى دادپەرورەرييەو ئەوئەن بەرپىدا، ھەر ئەوانىشن كە بەسەر چارەنووسدا سەر ئەكەون).

(جارودا) يش گوتى:

(كەم كەس ھەن لەم چاو ھەمىرانەو سەيرى كاروبارى جىھان بكن، كەم كەسى وايش ھەيە كە دلى وا بلىندبىيئەو و بەچەشنى كورە شايكى وەك تۆ خۆى لە پىناوى چاكەدا بەخت بكات.

نيازەكەى تۆ نيازىكى جوان و پەسەندە بەراستى گرى بەرداوئە دەروونم و خەرىكە دلم ئەبزوئى لەبەرئەو مەيش ئەمەوى دەستىكى يارمەتيت بۆ درىژ بكەم، وەچ دلخوازىكت ھەيە بۆتى جىبەجى بكەم، ئاواتىكى خۆتم پى بلى، تا بۆتى بەيئەمە دى.

لە پىش مردنتا، چىت ئەوى، پىم بلى، تا بۆتى جىبەجى بكەم.

شاھ كوريش، لە خۆشاندا گەشكەداربوو، پىتى گوت: (ئەى خواى سامناك! ئەگەر ئەتەوى بەراستى دلم بەيئەيتەوئەجى ئەوا من ئەوئەم لىت ئەوى، كە ئىتر واز بەيئەيت لە كوشتنى ئەوئەى ئادەم ھەرەھا ھەچ كەسكىشت كوشتوو، لەو كۆلۆ و بەسەزمانانەى كە ئىسك و پروسكىان ئەم ناوئەى پركردۆتەو، گىانيان بەبەردا بكەيتەو).

(جارودا) ى سامناك بەلئىنى خۆى ھىنايە جى، چوو بەناخى دۆزەخا شەپۆلى زىندووكردەوئەى لى ھىنايە دەرەو بەلام تا ئەوئەى جىبەجى كرد، زۆرانبازىيەكى سامناكى كرد، لەگەل دىوكانى گىان كىشاندا ئىجا كە شەپۆلى زىندووكردەوئەى و مانەوئەى ژيانى ھىنايە دەرئەى لە دۆزەخ، بلاوى كردەو بەسەر ئىسك و پروسكەكاندا، مردووكان ھەموو، گىانيان بەبەردا كرايەو و زىندوو بوونەو لەناو لوتكەى شاخەكاندا كەپەناى بلاوكردەوئەى دەنگى داہەو، ھەرەھا قاو و قىژە و دەنگە دەنگى ئەو مردووانەيش كە گىانيان ھاتەو بەبەردا دەنگى داہەو، دارودەختە رووتەكانىش گەلاو بەرگى سەوز و سوورىان كرايەو بەبەردا و گەشانەو.

جا لە ناو ئەو شادمانىيە خۆشەدا كە ھەموو لايەكى گرتەو، (جىمۆتافا) و كچە شاھەجوانەكەى ژنى دەستيان كرده مىلى يەكترى و يەكتريان گرتە باوئەشى خۆيان بەلام بىرئەكەى كورەشاھ قوول بوو، يەجگار كارىگەر بوو لەو كاتەدا كە تەماشائى كاروانى مروفايەتى ئەكرد بەسەر شاخەكاندا دائەگەرەنە خوارەوئە بۆ ناو دەشت، گىانى پاكى بەخوا سپارد...

سەرگەوتن

نووسەرى: رابەندراتات تاگور (۱۸۶۱ - ۱۹۴۱) ز. رابەندراتات تاگور، بەناوبانگترین بوژانى ھىندستانە.

لە شارى (بەنگال)دا لە داىك بوو لە كەنارەكانى كەندەلانى (بەنگال)يشدا گەرە بوو، خۆپەندە بەرزەكانى خۆى لە ئىنگىلتەرەدا تەواو كردوو كە گەرەيشەتەو ھىندستان لە نووسىنى زۆريەى گۆفارە وئەرييەكاندا ھاوبەشەى كردەو.

لە پاش ئەمەى نووسراوكانى گۆرراوئە سەر زمانە ئەوروپايىيەكان ناوبانگى بەھەموو لايەكى جىھاندا بلاوئەو، بوژ و نووسەرەكانى ئەوروپايش پاىيەكى گەرەيان پى بەخشىو ئەو راستىيانەيش كە دەرى پىون لە بابەت دەرويشايەتى ھىندىيەكان و جوانى ھىندستان و پىش بىنيىيە كوورە(*)كانى خۆيەو دەربارى جىھان و ناوەرۆكى جىھان، لەلايەن ئەو وئەروانە ئەوروپايىيانەو پەسەندكراو و ئافەرىن كراو بۆيە كا پاداشى (نۆل)ى جىھانىشى پى بەخشاو.

لە راستىدا (تاگور) گىانى ھىندىيەكان ئەنوئى، بەھى كۆن و تازەيانەو لەناو ھۆنراوكانىيا، ھونەرى دلدارىيى ھىندىيى كۆنى زىندوو كردۆتەو، كە پرىيەتى لە دەرويشايەتەيەكى قوولئەى خەوالوانە^(۱) بەناوى ئەوروپا و رۆژھەلاتى نەزىكدا گەشت وگوزارى كردوو. بەتەنىشت غاندیشەو، خۆى ھاويشتۆتە ناو خەباتى كاروبارى گشتى ھىندستانەو، تەنانەت لەسەر ئەركى خۆشى زانستگايەكى (جامعە) دامەزراندوو.

(*) كوور = (قوول) - وەرگىي-

سەرئەج - كە ماموستا وشەى (كوور - محدب) بۆ (قوول) بەكاردينى ماناكە ئاوەژوو دەبيئەو و پىچەوانەى دەگەيەنى چوئە (كوور) بەرامبەر (قۆقز) دى، كە لىرەدا ھەر (قوول)كە شىاوتر بوو داينايە.

(۱) دەرويشايەتى: بەرامبەر (تەسەوف) بەكارى ھىتاو.

بەناوبانگترین نووسراوانی چیرۆکیشی ئەمانەن:

(سەرداری جادووگەر)، (باخی دلداری)، (شیو)، (چاوان)، (ئاوات و خونکار)، (کوشتە ی گۆرانی) که گۆرراووە سەر زمانی عەرەبی.

(تاگور)، له کلیسا کۆنەکانی هیندستانی کۆن و، تەنیا ییە دەرویشانە خوا ییە کە یەوە نیاز و بیروباوەری وەرئەگرت.

(هەروەها لە گەڵ سروشتە جوانە کە ی هیندستانیش و خوا یە تیی دەسەلاتداری هەره گەورەدا یەکی ئەگرت، بۆ ئەمە ی بگاتە ئەنجامی پێ یازیکی هۆنراوە ی مرۆفایە تی و بیروباوەرێکی وەها کە کردووە و گیانە نرخدارەکانی رۆژەهلات و رۆژئاوای تیا کۆبیستەو و بە یە کەو و بسازین و بێن بە یە ک).

... بۆیژکە، گۆرانییە کە ی خۆی تەواو کرد و بێ دەنگ بوو. بە خونکاری گەورەیدا هەلدا، بە تاییە تی دەنگە کە ی خۆی بەرز ئە کردووە بۆ ئەو دی ئەو خاڤە جوانە ی کە له پشت سەر اپەردووە خۆی شار دەبووە گوێی لێی بێ، دەنگە گەرموگورپە کە ی خۆی کردبوو بە راسپاردە یە ک بۆ ئەو ئەستێرە یە کە دەستی ئە ئە گە یشتی، بۆ ئەو ئەستێرە یە کە پێشگی ئەدا و دەروونی رۆشن ئە کردووە بۆ ئەو دی کە هەموو تەمەنی خۆی بۆ ئەو بەسەر ئەبا و کەچی ناتوانی بیبینی و بیناسی بۆ کچە شاھ (ئاجینا). زۆر جاری وایش هەبوو، بە دزییەو، بە تیلایی چاو سەر پێکی ئەو دیو پەردە کە ی ئە کرد، چونکە تارماییە کە ئە دی بە دل گوێشی ئەگرت له زرنگانەو دی خر خالێک کە له دوورەو ئە هاتە بەرگوێی، بە ئەندێشە وای ئە هیئایە پیش چاوی خۆی کە لە گەڵ هەموو هەنگاوێکا کە بە ئەسپایی ئەینا گۆرانییە کە ی ئەگوت ئەوانە پێیە گۆل رەنگە ناسکەکان بوون کە بەسپایی و بێ دەنگییە کەو هەنگاویان ئەنا، وەک خۆشەویستی خوا یی بباریت بەسەر گونا هباری پەشیماندا وابوو.

بەم رەنگە کابرای بۆیژ ئازار و ئاواتەکان و گۆرانییەکانی خۆی لەسەر دەنگی ئەو هەنگاوە ئەسپاییە ناسکانهدا ئە هۆنێیەو کە زرنگە ی خر خالە جادووگەرەکانی پێتە ئە هات هیچ گومانێکیشی ئە ئە بردە ئەو کەسە ی کە تارماییە کە ی ئەگوت له پەردە کە، لەو دیووە.

هەروەها گومانیشی ئە ئە بردە ئەو خر خالانە ی کە دەنگەکانیان لە گەڵ ئاوازی دلایا ساز ئەبوو، چ له بێ دەنگییدا، چ له کاتی گۆرانی گوتندا.

(مانجاری)یش کە کەنیزە کێکی کچە پاشا بوو، جار بە جارێ: سەری له بۆیژکە ئەدا له ماله کە ی خۆیدا کە ئەچوو سەر رۆوبارە کە، لای ئەدایە لای و چەند وشە یە کە می لە گەلدا گفتوگۆ ئە کرد، وەک کزەبا فێنکەکانی هاوین دلی پندر ئە کردووە. کەنیزە کە زۆرزان بوو هەستی بەو کردبوو کە بۆیژکە تا چەند ئەندازە یە ک کچە پاشای خۆش ئەوێ، جارێکیان ویستی له شێو یە کە ی شیریندا گالتهوگە یی لە گەلدا بکات کە بیزانیایە رێگا چۆلە و کەسی پیا ناروات، تاریک و نووتە کە و کەس نابینرێ، جەر بە زەبێیە کە ئە کرد و خۆی ئە هاویشته ژوورە بچکۆلە کە ی بۆیژکەو و لەسەر بەرکە ی دانهیشت ئەو ئەندە خۆی ئەرازاندهو، لەش و لاری له شێو یە کە ی جوان و رەنگیندا دەر ئەگەوت، دلی پیاوی کیش ئە کرد.

سەر پۆشە کە ی یە جگار ناوازه و گەش و رەنگین بوو، ئەو گۆلە سوورەیش کە لەسەر قژە هەنگوینییە کە ی سەری چەسپی کردبوو، بە ناز و نوو زێکەو زەردە خەنە ی ئە کرد.

کەسانی تریش دەستیان دا بوو زەردە خەنە کردن و چرپە چرپکردن، زەردە خەنە و چرپە چرپە کە یشیان تا ئە هات زۆر ئەبوو چونکە (شیکاری) بۆیژ، بە تەنگ دەر ئەگەوتنی ئەم راستییەو ئەبوو هەموو جاری ئە یگوت ئەم چاوی پێکەوتنە خوتووکە ی دلی ئەدەن و پێشی ئەکەن له خۆشی و کامەرانییە کە پاک و بێ گوناھ، ناوی کەنیزە کە ییش یە جگار جوان بوو؛ واتاکە ی بۆنی گۆلانی ئەگرتەو، بۆیژکە ییش بەشی دلی خۆی و هونەر مەندییە کە ی خۆی بۆ خستە سەر، پیتی ئەگوت بۆنی بەهار. ئەم و ئەو دەستیان کرد بە پێکەنین، بەسەر راو هاشاندنیکەو ئە یانگوت: ئای له دەست هۆنراو و بۆیژان!...

له گۆرانییەکانی بە هاریشدا، کە بۆیژەکان لە بەردەم خونکاردا ئە ی خوتندنەو و بەم بۆنە خۆشەیا هەل ئەدا، بە ناوازهو ئە ی خوتندنەو جاری وایش هەبوو جار و دوو جار دووبارە ی ئە کردنەو.

کە ئە گە یشتە ئەوێ، خونکار چاوی تی ئە پری و زەردە خەنە ی ئە کرد. بۆیژکە ییش بە زەردە خەنە یە ک وەرانی ئەدایەو ئەستەر خونکاریش لێی ئە پرسی: (تایا هەنگ ئە بێ واکات، له کۆشکی شاهانیی بە هاردا ویزە ویز بکات؟) بۆیژە خوا پێداو کە ییش وەرانی ئەدایەو ئە یگوت: (نە! گەورەم ئەو هەنگوین دروست ئەکات لەو کاسە گۆلانی کە پرن له بۆنی خۆش).

ئێستەر هۆلە کە پر ئەبوو له پێکەنینێکی پەیتا پەیتا، وایان ئە گێرایەو کە (ئاجیتا) ی کچە شاش لەو پێکەنینانەدا هاو بە شیی ئە کردن...

به‌لّی (ئاجیتا) ی پەرستراو و که‌نیزه‌که جوانه‌که‌ی (مانجاری). له راستیدا (مانجاری) یه‌جگار کامهران بوو به‌مه. به‌م ڕه‌نگه له ڕیگای ژياندا، راستی و درۆزنی پیکه‌وه ئه‌پۆن خواش چى له ده‌ست بى ئه‌یکات مرقش چى به‌لاوه جوان و ڕازاوه بى ئه‌یخاته سه‌رى ئه‌و چامانه‌ی که بو‌یژه‌که‌مان به‌گۆرانییه‌وه ئه‌یخویندنه‌وه، بریتی بوون له جوانییه‌کی پاک و بى گهرد و دلسۆزانه.

ده‌نگی که‌مانه‌که‌ی، له ناو ئه‌م راستییانه‌دا، ده‌نگی ئه‌دایه‌وه:

له خوا و سروشت و دلبه‌وه، نیازی پى ئه‌به‌خسرا که ئه‌و گۆرانییانه به‌لّی هه‌روه‌ها له‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه نیازی دلی خۆی وه‌رئه‌گرت که له‌سه‌ره‌تای دروستکردنی جیهانه‌وه په‌یدا‌بوو، له‌و دلخۆشییه‌وه نیازی وه‌رئه‌گرت که برانه‌وه‌ی نییه، ئه‌م راستییه بوو که له‌سه‌ر باله‌کانی خۆی گۆرانییه‌کانی بو‌یژه‌که‌ی ئه‌گێرپایه‌وه دلی هه‌م‌ه‌و‌ان هه‌روه‌ک خوازه‌لۆکی هه‌ناسه سارد، خۆشیی لى وه‌رئه‌گرت، خونکاری گه‌وره‌یش دلی پى خۆش ئه‌کرد، گۆرانییه‌کانی بو‌یژه‌که، به‌جۆرێکی وا بلا‌وبوونه‌وه، به‌ناو هه‌م‌ه‌و‌اندا، که هه‌موو که‌س له‌سه‌ر زبانی بوون ئه‌یخویندنه‌وه، که مانگی چوارده‌شه‌وه هه‌ل ئه‌هات، که بۆ نه‌خۆشه‌که‌ی گولان بلا‌وته‌بووه‌وه، که‌که‌زه‌بای به‌یان له‌هاویندا هه‌لّی ئه‌کرد، بۆنی خۆشی هۆنراوه پر له راستییه‌کانی ئه‌م بو‌یژه، له په‌نجه‌ره‌کانه‌وه، له کۆشکه‌کانه‌وه، له که‌شتییه بچکۆله‌کانه‌وه، له تارماییانه‌وه که له‌بن حه‌یزه‌رانه‌کاندا باوه‌شیان ئه‌کرد به‌یه‌کا، له هه‌موو شوێنیکه‌وه، له هه‌موو به‌زمگا‌هیکه‌وه، بلا‌وته‌بووه‌وه و ئه‌گه‌یشته ناو ده‌شت و ده‌ر و شاخ و کێو و دارستانه‌کان...

به‌م ڕه‌نگه، ڕۆژگار به‌خۆشی به‌سه‌ر ئه‌برا: بو‌یژه‌که گۆرانی ئه‌گوت، خونکار گوێی لى ئه‌گرت، که‌سانی تریش چه‌پله‌پێزانیان ئه‌کرد، یان زه‌رده‌خه‌نه‌یان ئه‌کرد، که‌نیزه‌که جوانه‌که‌یش (مانجاری) که ئه‌چووه سه‌ر ڕووباره‌که، له ڕیگا لای ئه‌دا و ئه‌چووه لای بو‌یژه‌که، له ژووره‌که‌ی خۆیدا له پشت په‌رده ئاوریشمه‌کانیشه‌وه تارماییه‌ک ده‌رئه‌که‌وت و ئه‌پزوت.

ده‌نگی خرنکه‌ی خرخاله زێڕینه‌کانیش له دووره‌وه ئه‌گه‌یشتنه به‌رگوێی بو‌یژه‌که، ئه‌مانه به‌م جۆره‌بوون، تا بو‌یژێکی تریش له خاکی ژووره‌وه، شاره‌که‌ی خۆی به‌جی هیش و ڕووی کرده‌خونکار (ناداریان) که له خاکی (ئه‌مارابر) دابوو بو‌یژی نوێ هاته ناو کۆشکی خونکاره‌وه و له‌به‌رده‌م ته‌ختی خونکاریدا کړنووشی نه‌وازشی کیشا و ده‌ستی کرد

به‌خویندنه‌وه‌ی چامه‌که‌ی خۆی. له چه‌ند دێرێکی هۆنراوه‌که‌یدا، هورۆژمی بردبووه سه‌ر بو‌یژه‌کانی کۆشکی شاهى، گوتبووی ئه‌گه‌ر ئازان بام هۆنراوه‌یه‌کی وه‌ها به‌لّین یان هۆنراوه‌یه‌کی وا دابنن که ده‌یه‌کی ئه‌و هۆنراوه‌یه‌ی ئه‌و چاک بى، که‌س بۆی نه‌هاته پێشه‌وه، خونکاریش به‌ره‌وپیری هات و خۆشی و چلۆنیی له‌گه‌لدا کرد پیتی گوت: (ئه‌ی بو‌یژی گه‌وره، تو له ژێر سیبه‌ری مندا ئه‌حه‌سییته‌وه) بو‌یژه‌که‌یش به‌خۆ هه‌لکێشانیکه‌وه وه‌رامی دایه‌وه گوتی: (گه‌وره‌م! من بۆ جه‌نگ هاتووم!).

به‌لام (شیکاری) بو‌یژ، شیکاری دلدار، بو‌یژی خونکاری، ئه‌م جه‌نگه سه‌ری لى شێواند نه‌ی ئه‌زانی سبه‌ینى به‌چ ئه‌نجامیك ئه‌گات، نه‌ی ئه‌زانی کى سه‌رئه‌که‌وى، خۆی یان به‌رامبه‌ره‌که‌ی. ئه‌یه‌نه‌زانی بۆ کام لایان بریاری سه‌رکه‌وتن ئه‌درى، ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی به‌په‌ژاره‌وه مایه‌وه، خه‌وی لى نه‌که‌وت ئه‌وی زۆر ئه‌هاته پێش چاوی و خه‌وی لى ئه‌پزاند، وینه‌ی ئه‌و بو‌یژه به‌چنگه بوو، که ناوی (به‌نداریک) بوو، به‌بالا که‌له‌گه‌ته‌که‌یه‌وه و که‌له‌هه‌لکێشه‌که‌یه‌وه و چاوه له خۆبایی بووه‌که‌یه‌وه که کاری له دلان ئه‌کرد.

له به‌یانی ڕۆژی دووه‌مدا ته‌ماشاشا گاهه‌که‌یش پرپووبوو له که‌س بو‌یژی دلدار، ڕۆژباشییه‌کی له به‌رامبه‌ره‌که‌ی خۆی کرد، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و نوشتاندنه‌وه‌یه‌که‌وه به‌لام (به‌نداریک)، به‌ئاسته‌م سه‌ریکی بۆ بزواند و ڕووی کرده ئه‌وانه‌ی که دلایان پیاچووبوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر و اتایشی بۆ کردن.

له‌و کاته‌دا (شیکار) چاوی بریبه ئه‌و هه‌یوانه‌ی که له‌پشت په‌رده‌کانه‌وه بوو له دلدا ڕۆژباشیی له خانی خۆی و کچه‌شای خۆی کرد و گوتی: (ئه‌گه‌ر له‌م جه‌نگه‌دا سه‌رکه‌وم، بى گومان کچه‌شاهه‌که‌م حه‌زم لى ئه‌کات).

ده‌ستیان کرد به‌ته‌پل لێدان... دانیش‌توان ده‌نگیان هه‌لبێری، (هه‌ریژى) یان بۆ خونکار کرد... خونکاریش بالا پۆشیکی سپیی ناوازه‌ی له‌به‌رکردبوو، به‌ئه‌سپایی هه‌نگاوی ئه‌نا، ئه‌تگوت هه‌وری پاییزه و نزیک ئه‌بیته‌وه، که گه‌یشته سه‌رته‌خته‌که‌ی دانیش‌ت، (به‌نداریک) یش له جیی خۆی راست بووه‌وه، سه‌ری خۆی به‌رزکرده‌وه و سنگی خۆی ده‌رپه‌راند و ئاماده‌بوو بۆ هۆنراوه‌خویندنه‌وه، که ده‌ستی کرد به‌خویندنه‌وه، ده‌نگی وه‌ک هه‌وره تریشقه وابوو، ئه‌بگرماند و ده‌نگی ئه‌دایه‌وه له ناو هۆله‌که‌دا.

هه‌روه‌ک ده‌نگی شه‌پۆلی ئاوێکی وروژاوی پر له هاژه‌ بى و بدات به‌سه‌ر که‌ناره‌کانی ده‌ریادا، ئه‌و ده‌نگه‌ی ئه‌ویش ئاوا ئه‌یدا به‌گوێی ئه‌و هه‌موو که‌سانه‌دا که به‌بى ده‌نگییه‌وه چروپر دانیش‌تبوون گوێیان لى ئه‌گرت.

گوئی گرهکان هه ناسه یان له بهر خویان بریبوو، تۆوات ئه هاتنه پیش چاو که هه رگیز هه ناسه نادهن چونکه بویره بیگانه که، زۆرزان و شارهزا بوو، یاریی به واتاکان ئه کرد، چاو بهست که ربوو، به جادوو کاربگه ره کهی خۆبه وه کاری له دلی هه مووان ئه کرد، که له خوتندنه وهی هۆنراوه کانی خۆی بووه وه، (به ننداریک) له جیتی خۆی دانیشته وه تا چهند تاوئیکیش دهنگه کهی هه ر له گوئی دانیشته وانا مابوو، ئه زرنگایه وه ههروهک له ویدا مابیتته وه له پایه گه وره کانی ناو هۆله که تیپه ری نه کردیی و کزه با فینکه کان نه یان گه یان دبیته شاخ و کتیوه بلنده کان و ده ربا دووره کان وابوو ئه م دهنگه له دلی گوئیگره دلکیش کراوه کانا هه ر مایه وه، زانایان و تیگه یشتوان و بوئژان هه موویان به یهک دهنگ گوئیان: (ئافه رین. ئافه رین!).

خونکاریش چاوی وه رگپرا بۆ بویره کهی خۆی، (شیکار). ئه میش هه ردوو چاوه پر خه م و خه فته کهی خۆی به رزکرده وه بۆ گه وره به نرخه کهی خۆی و له جیتی خۆی راست بووه وه به لام راست بوونه وه کهی له راست بوونه وهی مامزیککی کرد که تیریککی لئ درابن.

شهرم په ربیوه ناو ده مو چاویه وه، له شه له رولاوازه کزه کهیشی، کرژبوو بوو ته نانه ت وای لئ هاتبوو، هه ر که سی ئه یدی وای ئه هاته پیش چاو، که زوو به زوو دهست ئه کات به ناوازی خۆش خۆش... ئنجا که دهستی کرد به خوتندنه وهی هۆنراوه کانی، له پیشدا دهنگه کهی زۆر نرم و نه رم بوو، وهک به چرپه قسه بکات وابوو... ته نانه ت دپه کانی سه ره تای هۆنراوه کهی نه ئه بیستران یاخود له وانه بوو که باش نه بیسترین... پاش ئه وه دهستی کرد به سه ر به رزکرده وه، دهنگه رۆشن و ته واهه کهیشی دهستی کرد به به رزبوونه وه بۆ ئاسمان، هه ر له گری ئاگریکی ئه کرد که له به رده م کزه بادا بشه کیتته وه.

ئنجا دهستی کرد به گپرا نه وهی میژووی خیزانی خونکار، هه ر له بنج و بناوانیا نه وه، هه ر له سه ره تای دووریانه وه تا ئه و رۆژه...

ئنجا له خوتندنه وهی هۆنراوه کانی گه یشته سه ر لیدوانی ژبانێ خونکاره خۆشه و یسته کهی خۆی هه ر له سه ره تای ژینییه ره، که منالی ساوا بووه، هینای تا گه یان دبییه ئه و رۆژهی که بوو به پالنه وان و میژوو به چاو و به دل کرده و کانی په سه ند ئه کرد... بویره که چاوه کانی بریبه چاوه کانی، خونکار به گه رموگورییه کی جوامیترانه ی واوه هۆنراوه کانی خۆی ئه خوتنده وه، که ده موچاوی له شپوه یه کی جادوویی بلندا ده رته خست و

کاریشی له دلی هه مووان ئه کرد... دانیشته وان خونکاریش و بویره کهیشیان به دلا چوو پیش ئه مه ی بگه ریتته وه جیتی خۆی، ئه م وشانه ی له ده م هاته ده ره وه؛ گوئی: (گه وره ی خۆم من په نگه له جهنگی و تووتیه ی دلکیش که ردا سه رنه که وم به لام له خۆشه و یستیمدا به رامبه ر به ئیوه، نه شکاوم و، نه ئه شکیم!...).

نه ته وه چاویان پرپوو له فرمیسک. دار و به ردیش هاواریان ئه کرد بۆ سه رکه وتنی، په رده کان له رینه وه، به چه شنی رووی ئاوی گویمیکی پاک که به کزه بایه کی فینک شه پۆل بدات. له وکاته دا (به ننداریک) به تیزیکه وه هه لسا یه سه ربی و، به فیزیکیکه وه رووی کرده کۆمه لی دانیشته وان و گوئی: (چ شتیک هه یه که له وشه بلندتری؟). هۆله که بی دهنگ و سه نگی داگری کردبوو، هه ست کزبووبوو، هه موو خاوبووبوونه وه.

(به ننداریک) یش، به شاره زاییه کی هونه رمه ندانه وه، دهستی کرد به به لگه پینشان دان بۆ راستی قسه کهی خۆی چه سپان دیه دلی هه مووانه وه که وشه، بریتییه له سه ره تا، بریتییه له خوا له نو سراوه ئاسمانییه کانیشه وه هه ندی قسه ی ده ره ینا، که پالیشتی به لگه کانی خۆی پئ بکات. قسه پر قاو و قیژه کانی خۆشی هه ر به و جزره برانده وه که له سه ره تا دا دهستی پئ کردبوو دیسانه وه گوئی: (چ شتیک هه یه له وشه بلندر بی؟!).

پاشان به له خۆبایی بوون و فیزیکیکه وه، ته ماشایه کی ئه ملاو ئه ولای خۆی کرد، به خۆپه سه ند کردنیکه وه دانیشته وه سه ر جیتی خۆی له ویدا خۆی وا پیشان دا، ههروهک شیریک بی و نیچیریککی دهست و برد گری، گوشت ناسکی خوین شیرینی دهست که وتبی و خواردبیتی وابوو، دانیشته وان هه موویان دهستیان کرد به چه پله ریزان ئافه رینیشیان کرد به لام خونکار بی دهنگ و سه نگ مایه وه ورته ی نه هات. (شیکار) یش وای هه ست به خۆی کرد، که له چاو ئه و بویره دلیره دا هیچ ناهینتی.

ئه و رۆژه، هه موو کهس، بلاوه ی لئ کرد.

رۆژی دوایی له کۆشکی شا دا کۆبوونه وه، گوئی گرانیش له هه موولایه که وه هاتنه سه ر، (شیکار) دهستی کرد به گۆرانی گوتن، له په نجه ره زیڕینه کانی کۆشکه که وه تیشکی رۆژ ئه هاته ژووره وه، به یانییه کی شه نگ بوو، به رامبه ر ئه و په نجه رانه ییش په رده کان ئه له رینه وه. پاشان دهنگیک که وته به رگوئی بویره که، دل و گیانی به جاریک گه شکه دار کرد (ناخ) ی به کیتی گوئی لئ بوو نه ی ئه زانی له کوپه دی. ئایا له کچه شاهه وه بوو، یاخود له خه و و

ئەندىشەى خۆى و ئاواتەكانى دليەوۈ ھاتبوۈ دەرئ، كە لە گوئييدا زىنگاۈتەوۈ بەللام
بىرواى و ابو، كە ھەر لە خانمەكەى خۆى و كچە شاھەكەى خۆيەوۈ بوۈ، ئەو (ئاخە)
دەريەربوۈ.

ئەم ئاوازانه، كه له گهشتان و پرووه و پهرستگاكاني پروناكي ئەچن، له زهويي رۆژههلاتهوه نامهي دلخوشي ئەهين بهلام كه رۆژ ئاوابوو و ئەستيرهكانيش داميني شهويان كشاندهسهر زهويدا، ئاوازي خهم و سزادهر ئەكهوي، كچه شوانهكان بهلايانهوه وابوو، كه ئەستيرهكان برتين له چهند گوپكهيهكي زيو، لهو كهلوپهلي ساز و ئاوازهكان كه خهوهكاني شهو پڕهكات له ئاوازي دلداريي، ئەوان لهو بيره دابوون، له ناو ساز و ئاواز له ههموولايهكهوه بهيداابوو:

له بهرئوه چاويان پرپو له فرميسک ژيانيشيان لى تال بو، ناره زوى پىک گيشن و خه م، دوو رى، هاتيوه ناوه ده.

بوٽڙهه دهستي ڪرد به گوراني گوٽن، گوراني ناي. له هوش و گيانيا، له کانگاي

(۱) تھو شمشالہ لے، تھ دات...

دهروونیا، که پری بوو له گورانی و ساز و ئواز، خهویکی پریپچویه نای نادیاړی دلدارانه هه بوو، بهرامبهر وینه یه که له میښکدا دروست کرابوو، له که رهسته ی خرنګه ی خر خالیښ دروست کرابوو، له رهی ته و هه نګاوه ساز و ئوازیبانه ی که له دووره وه ته ګه ښتنه ګوږی.

گویتگردهكان هه‌موو له‌شيان گرژ بوو، د‌ليان پرېوو له خه‌فه‌ت، نه‌وه‌يان له‌بیرچووه‌وه که چه‌یله‌ريزان پو بو‌یته‌که بکه‌ن.

خونکار سهرسام ما له وه چونكه نهو جيهانه‌ی كه پېرېو له نه‌نديشه‌ی ساز و ناواز، گوږړا و بوو به‌ړتياگيه‌ی كې ږه‌قوته‌ق له‌به‌رچاوی به‌لام ړتياگه ته‌خت بوو، ئاشكرا و ديارېوو، زور خه‌ړېك بوو له‌گه‌ل بوټه‌كه‌ی خویدا، كه راست بېته‌وه و قسه‌به‌ك بكات.

(شیکار) یش به ره نجه روّیی گه رایه وه مائه وه.

له شه‌ویکی تاریک و نووته‌کی بئی مانگه‌شه‌ودا، (شیکار) له ژووره چۆل و هۆله‌که‌ی خۆیدا دانیشیت، ده‌ستی برد بۆ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی خۆی و لێره و له‌وی تاک و ته‌را دێره هۆنراوه‌ی لێ ئه‌خوێنده‌وه به‌لام هه‌م‌و‌ی هیچ و پووج ئه‌هاته پێش چاو، نه‌ جوانی تیا ئه‌بینین، نه‌ واتا، په‌ره‌کانی یه‌ک یه‌ک دریتی و فری دانه ناو ناگره‌وه پاشان گوتی:

(ئه‌ی ناگر! ئه‌ی خوا جوانه‌که‌ی که ئه‌تپه‌رستم، تۆ بووی که به‌دریژایی ئه‌م هه‌موو سالانه، له‌ دلما گرت ئه‌گرت.

ئه‌گه‌ر ژيانی من زێر بووايه، که له‌ تۆ ئه‌هاته ده‌ره‌وه پاکتر و جوانتر ئه‌بوو به‌لام هه‌ر ئه‌م چنگه‌ پووش و په‌لاشه‌ی لێ ده‌رچوو، که خسته‌ ناو تۆوه هه‌ر ئه‌م خۆله‌میشه‌ی لێ مایه‌وه!).

ئیتیر (شیکار) په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که‌ی خۆی، هه‌موو کرده‌وه، ئه‌و گۆله‌ سپییه‌ پاکه‌ بئی گه‌ردانه‌ی که هه‌زی لێ ئه‌کردن و وه‌ک (مانجاری) یش پیتی گوتبوو، شا که‌هه‌ی هه‌زی لێ ئه‌کرد، به‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌یدا بلاوی کردنه‌وه هه‌رچی چرایه‌کیشی هه‌بوو، ده‌ری هێنان و هه‌لی گه‌رساندن پاشان دۆشاوی هه‌نگوینی له‌گه‌ڵ ژه‌هریکی کوشنده‌دا تێکه‌ڵ کرد و خواردیه‌وه ئنجا له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی پاکشا.

به‌لام خرنگه‌ی خرخال، له‌ راپه‌وه‌که‌وه ده‌نگی ئه‌هات، بۆنێکی خوشی کاریگه‌ریش ئه‌هاته ناو ژووره‌که‌وه.

بۆیژه‌که‌یش به‌دوو چاوی قووچاوه‌وه گوتی:

(خانمه‌که‌م، دوايي به‌زه‌بییت به‌نۆکه‌ره ره‌نجه‌رۆکه‌ی خۆتا هاته‌وه و هاتیه‌ته‌ لای سه‌ری بده‌یت؟!).

ده‌نگی دلنه‌رمانیش وه‌رامی دایه‌وه گوتی:

(بۆیژه‌که‌ی خۆم منم هاتووم).

(شیکار) یش چاوه‌کانی کرده‌وه و چاوی پێکه‌وت.

به‌لام چاوه‌کانی کزبوو، باش نه‌یان ئه‌بینی به‌لام وینه‌که‌ی هه‌رمایه‌وه له‌ ناوچاویا ئه‌ویش ئه‌و ئه‌ندیشه‌یه‌ بوو که زۆری پێ چوو، که‌چی نه‌ ئه‌یدی، نه‌ ئه‌یناسییه‌وه.

وا دوايي هه‌ڵ هات، بۆ ئه‌مه‌ی چاویکی شه‌و باشکردن و به‌خوا سپاردنی پیاخشیینی.

ئافه‌ته‌که‌ گوتی: (من که‌چه‌ شا ئاجیتام).

له‌ پاش ئه‌رك و تین به‌خۆدانێکی زۆر، بۆیژه‌که‌ راست بووه‌وه و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشیت، که‌چه‌ شاهه‌که‌یش به‌گوتیدا چرپاند، پیتی گوت: خونکار له‌ بریاره‌که‌یدا دادپه‌روه‌ری نه‌کرد، تۆ بوویت سه‌رکه‌وتیت منیش بۆیه‌کا هاتمه‌ لات (تا شا کلاوی)^(۱) سه‌رکه‌وتنت بنێمه‌ سه‌ر).

ئه‌و ملوانکه‌ گۆله‌ی گه‌ردنی خۆی پێ رازاندبووه‌وه، له‌ ملی خۆی داکه‌ند و نایه‌ سه‌ر قژه‌ جوانه‌که‌ی بۆیژه‌که‌.

ئیتیر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو، بۆیژه‌که‌ که‌وت به‌سه‌ر جیگاکه‌یا و گیانی ده‌رچوو.

مینو یاخود خوښه ویستی

نووسه‌ری: راپه‌نداران‌ات تاگور

(مینو) کچیک بو، له (نهمریستار)دا^(۱) گه‌وره بووبو، که که‌وتیووه هیندستانی ژوورووی پوژتاواوه که منال بو، که‌زی له‌وه نه‌کرد له مال دهریاز بچ و راپکاته ناو چیمه‌ن و لاله‌زاره‌کان و کپل‌گه‌کانه‌وه، بو‌نهمه‌ی توو بکاته‌وه، یاخود گول‌ی (لوتس)ی دهشتی^(۲) بچیت‌ه‌وه دۆستیکی هه‌بوو یه‌جگار خوښی نه‌ویست، پیاو‌یک‌ی باخه‌وانی پیروبو، پوژگاری به‌وه به‌سه‌ر نه‌برد، که گروگیای زبان به‌خش له شینایی گه‌غه شامی بکاته‌وه.

که (مینو) پچ گه‌یشت و کاتی شو‌کردنی هات، خیرانه‌که‌ی ده‌زگیرانیکیان بو دۆزییه‌وه، له دانیشتوانی شاری (جونبور). که بوو به‌میتردی، له پاش سالیکی منال‌یک‌ی مردووی لی بوو. پزیشکه‌کان گوتیان، ژيانی (مینو) له تنگ و چه‌له‌مه‌دایه له‌به‌رئه‌وه پیتوبسته زوو بگاته (کالکوتا)، بو‌نهمه‌ی چاره‌ی خو‌ی بکات.

به‌لام (مینو)، چاوه جوانه‌کانی نه‌نووقاند به‌همو هیتز و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه، خو‌ی نووساند‌ه‌وه به‌ژيانه‌وه، هه‌ر له هه‌ناریک نه‌چوو که هیتشتا پچ نه‌گه‌یشتب‌ی و نه‌یه‌وی له لقی دره‌خته سه‌وزه‌که‌ی خو‌ی جو‌ی ببیت‌ه‌وه.

له راستیدا، (مینو) له جوانی جوانان نه‌ژمی‌را، تا بل‌یی جوان و شه‌نگ و شوخ بو، هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری پیتوه دیاربوو، له گه‌رمای به‌هاری نه‌کرد، له هه‌ناسه‌کانی شه‌و نه‌چوو که پرن له دل‌داری وه‌ک نه‌و نه‌ستیره‌گه‌شانه‌یش وابوو، که تا سه‌ر به‌پرشنگداری نه‌می‌ننه‌وه. (مینو) بریتی بوو له ژيان: هه‌ر شتی زیندوو و، ته‌ر و تازه و سه‌وز بو‌ویی، (مینو)ی کیش نه‌کرده لای خو‌ی، نه‌و پارچه زه‌وییه بچکۆله‌یه‌ی که له‌به‌رده‌می خانووه‌که‌یان دابوو، هه‌روه‌ک منال‌یک خوښی نه‌ویست، دوا‌یی کردی به‌باخچه‌یه‌کی پر له گول‌ی گه‌ش و ره‌نگاوپه‌نگ، نه‌و که پری گول‌انه‌ی خوښی نه‌ویست که خانووه

(۱) نهمریستار: شاریکی هیندییه له په‌نجاب نزیک به‌سنووری پاکستان، ۵۸۹ هه‌زار که‌سیکی تیا داده‌نیش، مه‌له‌ندی دیانه‌تی سیخه و په‌رستگای زیرینیان له‌م شاره‌دایه جیگای ناژاوه و گیروگرفته له نیوان نه‌وان و موسولمانه‌کاندا، زورجار ده‌بیت‌ه‌مایه‌ی کوشت و کوشتاریکی زور؛ وه‌ک نه‌وه‌ی له ۱۹۸۴ روویدا و دوا‌جار له ۱۹۲۰ دا.

(۲) یان: کیتی (بری).

بچکۆله‌که‌یانی رازاند‌بووه‌وه، نه‌م گول‌انه که نه‌گه‌شانه‌وه، جوانی و جادوویان^(۱) نه‌به‌خشی به‌ته‌ماشاکه‌ر، پوژه‌کانی (مینو)یشیان پر نه‌کرد له بونی خوښ به‌لام (مینو)یان ناچار کرد، نه‌و شو‌پنه خوښه ناوازه‌یه به‌جی به‌یلتی و کۆچ بکات بو زه‌وییه‌کی نو‌ی.

(مینو) ده‌رگا‌کانی باخچه و خانووه‌که‌ی خو‌ی نه‌کرده‌وه بو سه‌گه‌کانی مال‌ه دراوسپ‌یکانی خو‌ی هه‌ر نه‌وه‌نده سه‌گ‌یک به‌هات‌یه ناو خانووه‌که‌یانه‌وه، خواردنی نه‌دایه و خه‌مخو‌ری نه‌کرد، سه‌گیکی لووت پانیان له ناودابوو، ناوی (به‌هوت) بوو (مینو) به‌تاییه‌تی نه‌و سه‌گه‌ی زور خوښ نه‌ویست و زور به‌که‌ل‌کی نه‌هات، ملوانکه‌یه‌کی مرواری بو هۆنییه‌وه و کردیه ملی، خاوه‌نی سه‌گه‌که‌یش هاته‌لای (مینو) و پیتی گوت:

نه‌ی خوشکی به‌شو. نه‌گه‌ر چه‌ز نه‌که‌یت (به‌هوت) به‌ره له‌گه‌ل خو‌ت بو (کالکوتا).

به‌لام می‌ترده‌که‌ی (مینو) به‌ره‌رچی دایه‌وه، به‌ده‌نگ‌یک‌ی به‌رزه‌وه گوتی: (ئۆف له ده‌ست سه‌گ، نه‌که‌یت بی‌هینیت له‌گه‌ل خو‌ت، پاشان ته‌نگه‌تاومان نه‌کات) که گه‌یشتنه (کالکوتا)، (مینو)ی نه‌خوښ له خانوویه‌کی گه‌وره‌دا دامه‌زین‌را، چینی دووه‌می خانووه‌که‌ی که‌وته ژیر ده‌سته‌وه، نه‌بوو به‌دریژایی پوژ له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خو‌ی رابکشی، به‌گران پوژی له‌به‌ر نه‌پوښت، کاته‌کان سست و سامناک نه‌پوښتن له‌به‌رچاوی؛ له‌به‌رئه‌وه، دل‌ی ته‌نگ نه‌بوو، له گیانی خو‌ی وه‌رس نه‌بوو کاره که‌ره‌که‌ییش له ته‌نشتیه‌وه بوو، به‌چه‌نه‌بازی هه‌راسانی کرد‌بوو. (مینو)یش تاو‌یک گوتی لی نه‌گرت، تاو‌یک‌یش له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خو‌ی نه‌م دیو و نه‌و دیو‌ی نه‌کرد تا بنوی.

زور شه‌وی به‌خه‌و لینه‌که‌وتنیکی ناخوښه‌وه به‌سه‌ر نه‌برد له به‌ره‌به‌یانی شه‌وگاریکی دريژدا، که تاریکی خه‌ریک بوو هه‌ل نه‌هات و پوښیش خه‌ریک بوو گزنگ بدا، (مینو) هیشوویه‌ک گول‌ی سپیی چاو پیکه‌وت. که پوژ بووه‌وه، دره‌ختیکی گه‌وره‌ی دی هه‌موو سه‌ر و پوته‌لاکی به‌گول رازابوووه، بونی خوښی گوله‌کان نه‌هاته ناو ژووره‌که‌ی (مینو)وه، نه‌تگوت به‌چرپه پیتی نه‌لی:

بو‌شاییه‌کی ته‌نگ هه‌بوو، خانووی (مینو)ی له خانووی دراوسپ‌یکانی جو‌ی نه‌کرده‌وه له‌به‌رئه‌وه دارگوله گه‌وره‌که، که کچیک‌ی سوروشتی جه‌ریه‌زه‌بوو، سنووری ناوه‌ند هه‌ردوو خانووی تیکدا و لقه‌کانی خو‌ی دريژکرد بو به‌ره‌په‌نجه‌ره‌که‌ی (مینو) هه‌روه‌ک پیاو‌یک بی و، بو تیشکه گه‌رمه‌که‌ی پوژ دامای و ابوو.

(۱) یان: جوانی و سیحریان ده‌به‌خشی...

به‌يانيسيه‌كيان (مينو) له خۆی پرسى: (من وام دیتته پیتش چاو كه ئەم دره‌خته، رۆژ به‌رۆژ، گولە جوانه‌كانى لى كەم ئەبنه‌وه، هه‌موو رۆژتیکیش له‌ گەشى و شه‌نگوش‌خوێه‌كه‌ى كەم ئەبیتته‌وه، ئەمه‌ بۆچ وایه‌؟).

پاشان به‌كاره‌كه‌ره‌كه‌ى خۆى گوت:

(برۆ زه‌وييه‌كه‌ى سه‌ر په‌گه‌كانى بكیله‌ و هه‌لى بده‌ره‌وه هه‌موو رۆژتیکیش ئاو بکه‌ره بنى).

به‌يانيسيه‌كه‌ى يه‌كشه‌مووان (مينو) كه‌ شيشیكى (بوره‌هما) یی چاو پیکه‌وت، سه‌به‌ته‌یه‌كه‌ى به‌ده‌ستیکیه‌وه‌ گرتبوو، به‌ده‌سته‌كه‌ى تریشى دارگولە‌كه‌ى به‌قایم ئەهه‌ژاند، (مينو) كه‌ ئەوه‌ى دى، رازى كەم بوونه‌وه‌ى گولە‌كانى دره‌خته‌كه‌ى تى گه‌یشت ده‌ست به‌جى بانگی كرده‌ كاره‌كه‌ره‌كه‌ى و پیتی گوت:

(هه‌ر ئیسته‌ بچۆره‌ خواره‌وه‌ و ئەو كه‌شیشه‌ بوره‌هما ییه‌م بۆ به‌ینه‌ ئیڤه‌).

كه‌ كه‌شیشه‌كه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌، (مينو) له‌ ناو جیگاگه‌یا بوو، به‌ریتزیکه‌وه‌ رۆژباشى لى كرد و لیتی پرسى: (بابه‌ ئەم گولانه‌ بۆكى كۆ ئەكه‌یتته‌وه‌؟

گوتى: بۆ خواى كۆئه‌كه‌مه‌وه‌ نه‌ك بۆ كه‌سى تر).

مینویش گوتى: (به‌لام خواى گه‌وره‌، خۆى ئەم گولانه‌ى بۆ من ناردووه‌).

– بۆ تۆى ناردووه‌؟

– به‌لى بۆ منى ناردووه‌، خوايش هه‌رچى به‌خشی به‌یه‌كێك لیتی ناسیتیتته‌وه‌.

كه‌شیشه‌ بوره‌هما ییه‌كه‌ به‌تووریه‌یه‌كه‌وه‌ ژووره‌كه‌ى به‌جى هیتشت. كه‌ به‌يانى رۆژى دواى ده‌ستى پى كرد، كه‌شیشه‌ له‌بن دار گولە‌كه‌دا بوو، به‌هه‌موو دل په‌قییه‌كه‌یه‌وه‌ راي ئەوه‌شاند.

(مينو) یش بانگی كرده‌ كاره‌كه‌ره‌كه‌ى خۆى و پیتی گوت:

(من چاوم به‌راى نادات ئەم كه‌شیشه‌ بېنیم وا له‌و دارگولە‌ جوانه‌ بكات توخوا ئەگه‌ر پیتخه‌فه‌كه‌م نه‌گوتیتته‌وه‌ ژووره‌كه‌ى تر، كه‌ په‌نجه‌ره‌كه‌ى به‌لايه‌كه‌ى تر دا ئەروانى!).

ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ى تریش ئەيروانى به‌سه‌ر كۆشكى گه‌وره‌ى خیزانى (شود هورى) دا، ئەو ده‌وله‌مه‌ندانیش تازه‌ له‌ لادیوه‌ گه‌رابوونه‌وه‌ ئه‌وى.

(مينو) مېرده‌كه‌ى خۆى بانگ كرده‌ لای خۆى و پیتی گوت:

– ئۆخه‌ى! ئەوه‌ منالیکه‌، ته‌ماشای كه‌ چەند جوانه‌!

توخوا ئەگه‌ر نه‌چیت ئەو منالە‌م بۆ به‌ینى، هه‌ز ئەكه‌م بېگرمه‌ باوه‌شم!.

مېرده‌كه‌یشى پیتی گوت: هه‌رگیز ئەوانه‌ رى نادەن كورە‌كه‌یان بیتته‌ ناو خانوێكى شه‌وپړى وه‌ك هى ئیتمه‌وه‌.

(مينو) یش گوتى: بۆجى رى نادەن؟!... ئەوه‌ قسه‌یه‌كه‌ى پرپوچه‌!... به‌لاى منه‌وه‌ هه‌ره‌یچ نه‌بى ئەوه‌نده‌ى په‌یوه‌ندى به‌منالە‌وه‌ هه‌یه‌، له‌ ناوه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاردا جیاوازی نییه‌، ئەژنۆكانى هه‌موو داىكێك له‌ جیهاندا جیگاگه‌یه‌كه‌ى دانیشتنى خوشه‌ويستانه‌ن بۆ هه‌موو منالیک. مېرده‌كه‌ى (مينو) یش بى دلێى ژنه‌كه‌ى خۆى نه‌كرد چووه‌ خواره‌وه‌ و، رووى كرده‌ لای خانووى دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌كه‌ به‌لام پاش تاویك گه‌رايه‌وه‌ و گوتى: (نەم توانی خاوه‌ن مالە‌كه‌ بېنیم، ده‌رگه‌وانه‌كه‌ى نه‌یه‌یتشت بچمه‌ ژووره‌وه‌).

له‌ پاش نیوه‌رۆى رۆژى دووه‌مدا، (مينو) كاره‌كه‌ره‌كه‌ى خۆى بانگ كرد و پیتی گوت: سه‌یرى منالە‌كه‌ بکه‌ ئەوه‌تا له‌ باخچه‌كه‌دا به‌ته‌نیا یاری ئەكات، زووكه‌ بچۆره‌ خواره‌وه‌ و ئەم شیرینییه‌ى بده‌رى، وامینیش له‌ په‌نجه‌ره‌كه‌وه‌ سه‌یرى ئەكه‌م بزەم شیرینییه‌كه‌ چۆن ئەخوات. كه‌ ئیواره‌ داها‌ت و مېرده‌كه‌ى گه‌رايه‌وه‌، گوتى:

(دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌كانمان رقیان هه‌لساوه‌ له‌ ئیتمه‌!)

– بۆجى؟

– هه‌ره‌شه‌یان لى كردم، ئەگه‌ر جارێكى تر كاره‌كه‌ره‌كه‌مان بچیتته‌ ناو باخچه‌كه‌یان‌ه‌وه‌، په‌نا بۆ بالبازخانه‌ ئەبه‌ن.

(مينو) یش له‌ تاوا ده‌ستى كرد به‌گرێان و گوتى: (به‌لى، به‌لى، تى گه‌یشتیم پارچه‌ شیرینییه‌كه‌یان له‌ ده‌ست منالە‌كه‌ ده‌ره‌یتنايه‌ ده‌ره‌وه‌، خۆم چاوم پیتی كه‌وت، ئەگرېا، لیڤه‌م مه‌هیتله‌ و دوورم بخه‌ره‌وه‌ لیڤه‌... یه‌جگار دوورم بخه‌ره‌وه‌...)

كابرای خاوه‌ن گالۆكه‌ گه‌وره‌كه‌

له‌ نووسراوى (ترى بیتاكا: سى سه‌به‌ته‌كه‌) وه‌ ده‌رگه‌راوه‌ (كۆمه‌له‌یه‌ك، یاخود راستتر ئەوه‌یه‌ كه‌ بلیتم سى كۆمه‌له‌ چیرۆكى كۆمه‌لایه‌تیه‌ چەند سالیک له‌مه‌وپیش له‌ هیندستاندا، له‌ یه‌ك به‌رگدا، به‌زمانى بالى؛ كه‌ لقیکه‌ له‌ لقه‌كانى زمانى سانسکریتی، بلاوگه‌راوه‌ته‌وه‌، نووسه‌ره‌كانیشى كه‌ زۆریه‌یان كه‌س نازانى كین، ویستوویانه‌ به‌نده‌كانى ویتیه‌ى زمانى هیندی كۆن، به‌گیانیکى كۆمه‌لایه‌تى و ویتیه‌ى تازه‌وه‌ رۆشن بکه‌نه‌وه‌.

خونکار (ئەندزارا) لە کۆشکە گەورەکەى خۆیدا دائەنیششت کە لە شارى (مەهداپورا) دا بوو، خونکاریکی دادپەرور و دڵ فراوان بوو، چاکە و فەرى بۆ ھەموو دانیشتوانى خاکەکەى خۆى ئەویست، بروائشى وابوو کە نەتەوہکەى، ھەموو، لە ژێر سێبەرى فەرمانپەرەییەکی چاکى دادپەروردا ئەژین، بەکامەرانییەو ھەموویشیان سوپاس گوزاری خواکانن، کە لە سایەى خونکاریکی وادا ئەحەسینەو، دڵ و دەروونی پەر لە ھەست و ھیوا و ئاواتى ھەرە گەرە و چاک بۆ ھەمووان.

بەلام رووداو، جیاواز بوو لەوہى کە (ئەندزارا) بەمیشکیا چووہوو.

چونکە ئەم خونکارە چاکەخوازە، کاربەدەستانی وای ھەبوو، کە کەمترین پەشت و خوویان، چاوبرسیتی و دڵ پیسی بوو، ئەوانە ھەموو دزیوون، پڕی گریوون، تالان کەر بوون.

کۆیان لە ھیچ خراپەبەک نەئەکردوہ، سەرکردەیی دەستەى ئەو پیاوہ خراپانەیان ئەکرد، کە بەریوونە گیان و سامانى گەل و ئەیان چەوساندنەو، بۆ ئەمەى بەپارووی دەمیان و فرمیشکی ناوچاویان دەولەمەند بین فەرماندارییەکەیش، یاسایەکی چین چینی پڕ ژۆر و ستەم بوو کەلویەلیکیش بوو کە ئەندازە و بابەتی کار و فرمان و کەینە و بەینەى خۆى ھەبوو...

لە ژێر دەستی ئەم کەلویەلی فەرماندارییەدا، لە ھەموو جۆرە ڕەگەز و تیرەبەک فەرمانبەر و کرێکاران ھەبوون کاربەدەستە پوول پەرستەکان، ئەوانەیان راگرتبوو بۆ دەست وەشاندن و پارە پەیداکردن لە سەرۆپۆچەى کەلویەلی فەرماندارییەکەیشەو، گەرە پیاوانى کۆشکەکە و خانە خانەدانە جوانەکانى دانیشتبوون ھەرچى سامانیکی ئەو سەردەمەیش بوو رووی ئەکردە ئەوانە، ئەمەیش سەرسورمانى پێ ناوی چونکە ئەوانە، بەپیتی یاسای ئەودەمە، ھاوبەشى راستەقینەى دز و تالان کەرەکانى فەرمانپەرەى بوون، کار و فرمانى گەرە پیاوانى کۆشکیش ھەر ئەوہبوو کە لەگەڵ خانەکاندا پیکەوہ (خونکار) بخەنە سەر ئەو بیروباوەرە کە نەتەوہکەى خۆى لەوپەرى خۆش گوزەرانى و کامەرانی داہە.

لە راستیدا، ئەوانە ئەو کاروفەرمانەى خۆیان بەتەواوەتى بەجێ ئەھێنا، ھەموو دەمیکیش ھەر خەریکی ئەوہبوون کە نەھێلن ھیچ دەنگیکى ناساز دەرچێ و بگاتە بەرگری خونکاری چاکەخوازی دلتیا لە خۆشى و کامەرانیی نەتەوہکەى خۆى.

لە بەیانییەکی بەھاردا، کە ڕۆژ پرشنگى ئەدا و ئاسمان پاک و بێگەرد بوو، باخەوانیک

لە دێبەک لە دێھاتەکانى (مەهداپورا)، کۆلیتەکەى خۆى بەجێ ھیششت و رووی کردە پایتەخت، بۆ ئەمەى ھەندیک لە سەوزەواتى ناوباخەکەى خۆى بفرۆشێ لە نۆبەرەى باخەکەى خۆى، ھەوت ئاروو (خەیار)ى کردبووہو و، خستبوویە ناو سەبەتەیکەوہ، لەسەر سەرى خۆى داينابوو.

بەسەزمانە، زۆر دلى خۆش بوو بەوہى کە ئەتوانێ ئەو نۆبەرەى ئاروو بەنرخیکى گران بفرۆشێ، سەرنجى لە شەنگوشۆخى ئەو ڕۆژە ئەدا کە ھەلھاتبوو، لە خۆشبی ئەو بایەدا کە شەنى ئەکرد، لە تیشکی ھەتاوى ئەو ڕۆژەدا کە ھەر تاویک لەوہپیش تارایەکی زیرپنى بەسەر ئەو دەر و دەشتەدا داہوو.

کە گەیشتە دەرگای شارەکە، فەرمانبەرى چوونە ناوشار وەستاندى و پیتی گوت:

(خۆت ئەیزانى ھەر بەرھەمیک بیتە پایتەختەو، ئەبێ خاوەنەکەى باجیکى دیاریکراو بدات بەفەرمانپەرەى کەواتە یەکیک لەو ھەوت ئارووانەتم بەدەرى).

باخەوانەکەیش پیتی گوت: (ھا ئەوہ ئاروویەک بۆتۆ، من شارەزاییم ھەبە لە فرمان و پەشت و خووی گشتیدا).

لە نزیک ئەو شۆتەیشەوہ بئکەبەکی سەرباز ھەبوو، دیدەوانیک لە ڕینگاکەى بەردەمى بئکەکەدا ئەھات و ئەچوو، شیریکى باریکى بەدەستەوہ بوو، جلویەرگەکەیشى بریسک و ھوورى ئەھات، ئەفسەرێکی پایەبەلندیش لەوئى داہوو، بەترسیکەوہ سەیری ڕینگاکەى ئەکرد.

ھەر ئەوئەندە چاوى کەوت بەباخەوانەکە، وەستاندى و پیتی گوت: (نازانیت باجیکت لەسەرە بیدەیت بەبئکەى پاراستنى سەربازى، ئاروویەکم لەوانە بەدەرى!)

باخەوانەکەیش ھیچ ئاگای لەم جۆرە (فرمانەى خۆى) نەبوو.

کەوتە بێرکردنەوہ بەلام کە تەماشای کرد، دیدەوانەکە شیر لە کالان دەرئەھێنێ و، نزیکى گەردنى ئەخاتەو، ناچارى (باج)ەکەى خۆى دا و یەکیک لە ئارووەکانى خستە مستى ئەفسەرەکەوہ.

ئەبوو باخەوانەکە بەناو شەقامیکى درێژدا پروات تا ئەگاتە بازار. بەم جۆرە پێنج جار لەسەرەبەک وەستینرا. ھەر جارەیش ئاروویەکی لێ ئەستینرا، جارى ھەرە دواییش سەربازیک وەستاندى، شیریکى گەرە و سامناکی لێ ھەلکێشابوو، لە شێوہیکى فەرمانپەرەى و ھەرەشە لێ کردندا پیتی گوت: (ئاروویەکم بەدەرى بۆ سوپا).

- به لّام هەر ئیستە ئاروویەکیان لّی سەندم بۆ بنگە ی پاراستنی سەربازی، له نزیك دەرگای شارەو...
ئەستاکە ئیمە داوای هیچت لّی ناکەین بۆ پاراستنی سەربازی، یان بۆ پاراستنی

چین... بۆ خاوەن پایە، کاربەدەست (وزیری) جەنگ خۆیت لّی داوا ئەکەیت... تۆ بە تەنگ ئەوێت نیت کە کاربەدەست، کاروباری لەسەرکردنەوێ نیشتمان ڕیکۆپێک بخت نەیش هێلّی کە دۆژمانی داگیرکەر خۆت و باخەکەت داگیر بکەن؟

- بەلّی. بەلّی وایە ئەگەر باج نەخاتە سەر هاو نیشتمانەکان ئەم کاربەدەستە بە سە زمانە بەچی بژی؟!

باخەوانەکەیش وای بەباش زانی کە بەبیانوی سەربازەکە خۆی دلتیا بکات. ئارووی سیهه میشی دایە دەست فەرمانرەوایی کە لە تاو پاراستنی سەر و سامانی هاو نیشتمانەکان خەوی لّی ناکەوێ!...

باخەوانەکە هەر ئەوێتە خۆش بوو تا چەند هەنگاوێکی تر ڕۆشت، لە پڕ بالبازێکی تەپۆش یەخە ی گرت.

بالبازەکە دەستی درێژکرد و باخەوانەکە ی هاوڕێمانی وەستاند پیتی گوت: (یەکیک لەو نو بەرەبەم بەدری بۆ کاربەدەستی ناوخوا (وزیری داخلیه). بێ گومان تۆ پیاوێکی زبەرەکی ئەشتوانی کردووە و کاری ئەم کاربەدەستە بەیشتە پێش چاوی خۆت، کە چەند بۆتۆ بەکەڵک، ئەم کاربەدەستە یە کە ئاسایش و ئارامی ناو خاکەمان ئەپارتی هەر ئەویشە کە فەرمانرەوایی پارتیزگاری ئەکات، ئەگەر ئەو نەبایە دز باخەکەتی تالان ئەکرد، تاکە ئاروویەکیش بەرامبەر ئەم هەموو کردووە گەورانی کە کاربەدەستی دڵ فراوانمان پێشکەشی نەتەوێ ئەکات، شتیکی کەم نرخە!...

باخەوانەکەیش لەبەردەم ئارەزووی نەتەوێ و پیتیستی بەئاسایشدا ناچاربوو نوشتایەو، ئاروویەکیشی دا بەبالبازەکە.

پتیست بوو لەسەری کە ئارووی پێنجەمیش بدات بەو فەرمانبەرانی کە جلویەری فەرمانرەوایی جوان لەبەر ئەکەن، لە پاشا تیگەشت کە ئەو ئاروویشی داو بە کاربەدەستی داد (وزیری عدل) چونکە کاربەدەستی دادە، کە باخەوانەکە لە فرۆفیل و تەلەکەبازی بەدخووان بپارتی.

پاش تاوێک، ئارووی شەشەمیشی دا بەو پیاوانە کە بەناوی سەرەکی کاربەدەستانەو قسەیان ئەکرد.

ئەم باجەیش لەبەر ئەوێ ئەسپنرا، کە سەرەکی کاربەدەستانە، ناوێندی کاربەدەستیەکان لە کاروباردا ڕێک ئەخات.

هەرچەند هەنگاوێک مایەو، کە باخەوانەکە بگاتە بازار بەلّام پیاوێکی بەسام، کە جلویەریکی پڕ نەخش و نیگاری لەبەردابوو، کە بەزێر و زیو چنرابوون، لە دوورەو چاوی بە باخەوانەکە کەوت و دەستی بۆ راوێشاندا کە بێتە نزیکەوێ کە باخەوانەکەیش هاتە نزیکەوێ، خاوەنی چمک زێڕین و زیوین پیتی گوت:

- بێ گومان تۆیش یەکیکی لە ژێردەستە دلتسۆزەکانی خونکاری خۆشەوێستمان منیش لە پیاوانی کۆشکم.

ئەمەیش بۆ تۆ ئەبێتە سەر بلندیەک، کە ئەو ئارووی سەبەتەکە ی تۆ ئەپارتییتەو، لەمەودا خاوەنەکە ی خاوەن شکۆ ئەپارتییتەو.

- بەلّام گەورەم، ئەم بەرە، پاشماوێ حەوت بەرە کە هینابووم بۆ بازار بپانفرۆشم، لەمە بەولاوێ هیچی تریشم بۆ نەماوەتەو، منیش ئەمەوێ بیفرۆشم و بگەرێمەو کۆلیتەکە ی خۆم بەهەندی پارەو.

- ئەلّی چی؟!، بەرێک ڕەوا نابینی بەخونکار کە لە بڕکیکی ناو زەویی خاکەکە یەو کراوەتەو؟! تۆ ئەزانیت چەند سەلەیت، ئە ی باخەوانی زۆردار؟

کەواتە تۆیش ئەتەوێ بچیتە ناو بەندیخانە ی شۆڕشگیر سەرکێشەکانەو؟!.

باخەوانەکەیش، دوا ئارووی دا بەدەستەو، لە پێتاو خونکار و ئازادی و سەربەستیدا!

باخەوانەکەیش بەسەبەتە ی بۆشەو^(١) و دلتی پڕ لە داخەو ڕووی کردووە کۆلیتەکە ی خۆی لە گەڕانەویدا، لای دایە دەزگای دەرگەوانی شار کە فەرمانبەرەکە ی دی ناچاربوو هەرچی بەسەرھاتبوو، دوورودرێژ بۆی گیرایەو، فەرمانبەرە بچکۆلەکە ی پیتی گوت: تۆ پیاوێکی ناشی و نەشارەزایت، بەلّی وایە تۆ پتیست بوو لەسەرت کە یەکیک لەو ئارووانەم بەدیتێ چونکە لە هەموو جیھاندا، کە مەرۆف گەشتە بەر دەرگانی شار ئەبێ باجی هاتنە ناوێ بەدات، ئەمەیش باجیکی دروستە، هەر لە کۆنەو هە یە بەلّام ئەوانە ی تر مافیان نەبوو بیاندەیتێ، تۆ سامانی خۆت داو بەدز و درۆزن.

تۆ هەر ئەمەندەت کردووە.

(١) بەسەبەتە ی بەتال و دلتی پڕ لە....

باخه‌وانه‌كەيش بەهەموو ساكارىبەكى خۆبەو لێى پرسى:

ئەو بەراست ئەلبېت؟! كەواتە من ئەتوانم سكالای خۆم بگەيەنم ئەو كارى دەستانەى كە بەناوى ئەوانەو تالان كراوم هەروەها ئەيشتوانم نرخى ئارووە تالان كراوەكانى خۆمیان لێ بستیئەمەو؟

فەرمانبەرە بچكۆلەكەيش بەدوو دلبیەكەو وەرەمى داىەو، گوتى: (چى تیا هەيە، ئەگەر ئەو بگەيت!)

- بەيانەكى زوو ئەچم سكالای خۆم پيشكەش ئەكەم.

لە بەيانى پۆژى دووەمدا، باخه‌وانەكە دەستى كرد بەخەبات كردن و سكالای پيشكەش كردن. جا لەبەر ئەمەى سەربازەكان دوو ئاروویان لێ سەندبوو و اتا: دووجار زۆریان لێ كردبوو، لە پيش هەموو لایەكا، چو بۆ لای كار بەدەستى جەنگ و بەرگرى هوروشمەكەى لەوتە دەست پى كرد.

باخه‌وانەكە، لە دەموچاوى سەربازەكەى پشت دەرگای كار بەدەستدا، یارمەتیبەكى نەدیى كە فرمانەكەى بۆ ئاسان بكات هەر ئەو نەدى پى گوت: من بەزەبیم پیا تا دیتەو، ئامۆزگاریبەكى دلبسوزانەيش ئەكەم كە لێرەدا بیتیئەو، تا كار بەدەست خۆى لێرەو تى ئەپەرى بەلام خۆت بگرە، تا پایەبڵند خۆى ئەتبینی و قسەت لەگەڵ ئەكات بەلام ئەگەر بیتی لە شیرازى رەوشت شیرینی دەرچیت و لەبەردەم كار بەدەستا دنگى خۆت بەرز بكەیتەو، لەوانەيە فەرمان بەدات بتگرن و لەسەر بى شەرمى لیت بەدن و ئازاریشت بەدن.

باخه‌وانەكەيش گوتى: سوپاست ئەكەم، براكەم، بۆ ئەم شیرەتە بەنرخەت.

ئیتەر لەبەردەم بنكەى پاسەوانەكاندا دانیشت چاوى بەكار بەدەست كەوت، هەر ئەهات و ئەچوو، بى ئەمەى ئاورپىك لەوانە بداتەو كە لەبەر دەرگای ژوورەكەیا كۆبوونەتەو.

باخه‌وانە بەسەزمانەكە، بەم رەنگە سى پۆژ لەویدا مایەو، لە ئیوارەى پۆژى سببەمدا، كار بەدەست چاوى بەباخه‌وانى بەختیار كەوت بەتوورەببەكەو تى خورى؛ گوتى: (وام دیتە پيش كە لە دەمبەكەو تۆ لێرەدا ئەبینم... تۆ چ فرمانیكت هەيە لێرەدا وەستاوى، كە دەزگاكانى كار بەدەستى (وزارت) پرن لە راز و نەینى و پەیمان نامە؟!...)

باخه‌وانەكەيش، كار بەدەستى تى گەياند، كە هۆى خۆ بەندكردنى لە نزىك دەرگا كەيەو،

بۆ ئەو سى پۆژە ئەو كارەساتە ناخۆشە بوو كە بەسەریا هاتووە...

ئىجا كە چیرۆكى سزانكى خۆى بۆ گێڕاىەو، كار بەدەستەكە پى گوت: ئەم كارەساتە پڕووبوچە فرى نبیە بەسەر ئەو تىكۆشانە گەورەيەو كە ئىمە لە كۆزى جەنگدا ئەيكەين، هەرچى كاتىكمان هەيە بۆ ئەو مان داناو.

ئیتەر دەستمان ناپەرژیتن كە خۆمان خەرىك بكەين بەم جۆرە كارە پڕووبوچانەو، ئەم دزیانە لە رێگای گشتیدا روویان داو، كاروبارى وا بەرەو رووى كار بەدەستى كاروبارى ناوخۆ ئەبیتەو كەواتە بچۆرە لای كار بەدەستى كاروبارى ناوخۆ، ئەو ببینە.

پۆژى دوایى، باخه‌وانەكە رووى كردە كار بەدەستى ناوخۆ، لێرەشا هەروەك ئەو تى بەسەر هات، لە ئیوارەى پۆژى سببەمدا، كە كار بەدەستى ناوخۆ لە كەينەوبەينەكەى تىگەيش، پى گوت:

- ئەم جۆرە كاروبارانە پەيوەندیان بەئىمەو نبیە تا بتوانين تەماشایان بكەين، تۆ سكالای زۆردارىبەك ئەكەيت كە لیت كراو و زیانت پى گەياندراو لەلایەن هەندى كەسەو، كەواتە سكالاکەت پيشكەش بەكار بەدەستى داد بكە.

باخه‌وانەكەيش، خۆى گەياندە كار بەدەستى داد بەلام ئەمجارە رێگای پيشووى نەگرت لە ببینی كار بەدەستدا مەبەسیشى ئەو بوو كاتى زۆرى خۆى بەفیرۆنەدات لە باتى ئەمەى بەبى دنگیەكەو چاوەروانى كار بەدەست بكات لە پشت دەرگا كەيەو، باخه‌وانەكە، دواى كار بەدەست ئەكەوت لە هاتووچوكانىا، بۆ هەر شوێنىك ئەچوو ئەچوو بەدواى، هەر ئیوارەى ئەو پۆژە، كار بەدەست هەستى بەبوونى ئەو كرد بەلام لەمیش هیچى دەست نەكەوت.

چونكە كار بەدەستى داد، واى وەرەم داىەو: كە ئەو زۆروستەمەى ئەلێى لیم كراو، لە راستیدا لەلایەن گەلیك فەرمانبەرەو لیت كراو، كە هەریەكەیان سەر بەكار بەدەستبەكەو كەواتە پتیبستە سكالاکەت پيشكەش بەو پیاو بەكەيت كە ناوێند هەموو كار بەدەستبەكان رێكوپێك ئەخات و سەرپەرشتى كاروكردهوى هەموو لایەكیش ئەكات، بۆ سكالاکەت پيشكەش بەسەرۆكى كۆزى كار بەدەستان بكە.

باخه‌وانەكەيش تا كاتىك هەر بەدووى سەرەك كار بەدەستانەو بوو دواى سەرەك پرسیارى كەينەوبەينەكەى لى كرد باخه‌وانەكەيش چیرۆكى خۆى بەتەواوەتى بۆ گێڕاىەو

سەرۆكیش كه به چاویكى فرۆفیلبارانه و هی زیره كانه وه سهیری هاوړی و بهردهسته كانی خۆی نه كرد، به باخه وانه كه ی گوت:

(گيروگرفته كه ی تو یه جگار گرنه، سهره كی كار به دهستانیش ناتوانی به ته نیا بیپریتته وه چونكه كهینه و بهینه به كی وه هایه، مه گهر ههر خونكار خۆی بتوانی بیپریتته وه كه واته بچۆره لای خونكار (خۆی، كهینه و بهینه كه تی تی بگهینه به لكو نه و چاره بكت بكات، دیاره خو نه بشارنیت كۆشكى خونكار له كوتیه!...) .

باخه وانه كه یش ههر له منالییه وه، شاره زای نه و كۆشكه بوو نه یزانی چ باخاتیکی گه وره و شنگ و شۆخ، چوارلای گرتوه.

له بهر نه وه هیچ نه وه ستا، چوو نه وئو به لām پاسه وانه كان بهرۆكیان بهر نه دا و نه یان هیشت بچیتته ژووره وه.

لییان پرسی، ړیگه نامه یه كمان پیشان بده، یان قاقه زتیکی بانگ كردن، تا بهیلتین بچیتته ژووره وه نه ویش كه تیی گه یاندن هیچ شتیکی له وانه پئ نییه ړیگه یان نه دا بچیتته ژووره وه پیشان گوت له پشت دیواره كانی كۆشكى شاهانییه وه بمینه ره وه، تا له خونكار خۆیه وه بانگ نه كړیتته ژووره وه.

تا دوو كات له ړیگادا مایه وه وا ړیكه وت، له و كاته دا خونكار هاته دهر وه، كۆمه لیتی كی گه وره له پیاوان له م لاو له ولایه وه بوون خونكار یش له ناو گالیسكه یه كی زتړیندا بوو، كه كار به دهستان و گه وره پیاوان نه م لاو نه ولایان گرتبوو سواره كانییش پش گالیسكه كه كه وتبوون ړیگایان نه دړیی له ناو كۆمه له كهسانی نه و ناو دا، تا گالیسكه كه ی به ناو دا بړوا.

سهر بازه كانی تریش راست و چه پ و پشتی گالیسكه كه یان گرتبوو، ژیر دهسته به په رۆشه كانیان له گالیسكه كه دوور نه خسته وه ئیتر نه وه له وه دهر چووبو كه هر چی باخه و انانی سهر زهویی هه ن، بتوانن دړ به و پشتینه پیرۆزه ی سهر باز و مرۆفانه بدن و خۆیان بگهیننه خونكار.

باخه وانه كه یش، ړیگایه كی نه دوزیه وه بو نواندن كی له لهر قی زۆره ملیشی به باش نه زانی له بهر نه وه بړیاری دا كه بگه ړیتته وه مالتی، بو نه مه ی خه ربكی باخه كه بی و سه و زهوات و تهره و بهر كانی پئ بگهینتی، كه ده مپك بوو بهر له لای كړدبوون، له ړیگای خۆیدا لای دایه لای ده زگای چوونه ناوشار.

هه رچییه كی به سهر اها تبوو، بو فهرمان به ره كه ی هاوړتی گتړایه وه.

نه ویش، باش گوتی دایه قسه كانی و به خۆشه و بیستی و به زهیی پیا هانتیكه وه پیتی گوت:

(تو چاكت كرد، واژت له پشكهش كردنی سكالاكهت هی نابو خونكار خۆی، چونكه خونكار ناتوانی گوتی له سكالای هه موو كه سیك بگرتی به لای منیشه وه وایه، كه كهینه و بهینه كه ی تو، كه تنیكی گه وره ی پئ نه وئو، تا سهرنجی خونكار كیش بكاته سهر كهینه و بهینه داد خوازه كه ی تو راستیشت نه وئو ړیگایه تی!)

كه تنیكی یه جگار گه وره؟!... نه م وشانه له گوتچكه كانی باخه وانه به سه زمانه كه دا نه زرن گانه وه، كه تنیكی گه وره؟!...

به سه زمانه شه و وړژ بیر ی لئ نه كرده وه، وای لئ هاتبوو نه ی نه توانی بچی به لای فرمانه وړژانه كه ی خۆیه وه.

كه تنیكی گه وره؟!... به لئ وایه فهرمان به ره پچو كه كه راست نه كات، كه واته بوچ خه ربك نه بیت كه تنیكی وا گه وره بخاته روو، تا خونكار وا لئ بكات ته ماشای كهینه و بهینه كه ی خۆی بكات؟!... كه تنیك؟!... وا نه و كه تنه ی دوزیه وه!! ههر نه و نه دی به سه، كه نه و ړیگایه بگرتی، كار به دهسته كان و فهرمان به ره كانی ژیر دهستیان له سهری نه وړن، كه ههر نه و هو و فرۆفیلانه به كار بهینتی كه نه وان به كاری نه هیتن، نه و نه ده هیه، پیویسته كه می زۆرتتر زۆرداری بكات، كه می زۆرتریش په ریان پئ بدات، ههر نه مه نه دی به سه، بو نه مه ی نه و كه تنه گه وره یه ی نه یه وئو بقهومی، بو سهرنج ړاكیشانی خونكار بقهومی، ههر نه و نه دی به سه، كه تۆزیک له كار به دهستان زۆرتتر، نه ته وه تنه گه تاو بكات و بیان چه وسپینتته وه باخه وانه كه، گوتی زۆر له هاوسی و هاوړپكانی خۆی گرتبوو، هاوار و فهریادیان نه كرد له دهست زۆرداری هه ندی له پیاوانی بیر و تیگه یشتنیش هه موو دهم به ناشكرا نه یانگوت نه م سهرده مه خراپه، نه و كۆمه لایه تیبه ته واو تپك چوو، وایش چاكه كه وا بكری و وا بكری!...

نه وانه له بابهت شارستانیتی و میژووه وه، راستی په رستیان نه نواند نرخ و نه ندازه و وینه یان دیاردی نه كرد. به لām تر سنوك بوون، نه چاكه یه كیان كرد، نه خراپه یه كیشیان بهر هنگاری كرد باخه وانه كه چه ندی بیست له ړتیواران: سكالای دهر دی خویان نه كرد و،

هاوار و فەریادیان ئەکرد!... هەندیکیش هەبوون، شوێنیشان بەباش ئەزانی، لەبەرئەوه ئامۆزگارییان وا ئەکرد کە بکری!...

سەرکێشییان بەباشتر ئەزانی لەوهی کە لە ژیاڵێکی وادا بێننەوه، چەند کەسانێکی بەدخو، بەروبوومی نیشتمانە کە و خوشیەکی بۆ خۆیان بێن!... ئەوان کە هەر خۆ بەخۆی خۆیان ئەمانەوه، یان لەگەڵ هاوڕێکانیاندا کوێنەبوونەوه، بەدەم ئەیانقیژاند، ئەیانگوت: یان ژیان و فرمان، یاخود مردن لە کۆری خەبات و شوێشدا!

بەلام ئەوانە هەر قسەسە کەریکی دەم پاراو بوون، هەر وتاریان ئەدا و هەر چاوەروانیی یەکیکیان ئەکرد کە پالێان پێوه بنێ بۆ کارگوزاریی.

باخەوانە کە لە دلی خۆیدا بریاری دا، کە ئەویش یەکیک بێ لەوانە کە نەتەوه ئەچەوسێننەوه، لەو کارەیشدا بگاتە ئەوپەری ئەندازەی!... گالۆکیکی ئەستووری هەبوو، هەلگیرت و بریدیە لای زێرەنگەرێک، بۆ ئەمە کە سەرەکە بۆ بگریته زیو و نیگاری مۆری خونکاریشی لەسەر بکێشی، هاوڕێکەمان ئەم گالۆکە بەنرخە بۆ خۆی کرد بەچەک و پرووی کردە گەورەترین شەقامی پایتەخت، کە لە هەموو شوێنێکی کەسانی زۆرتر تیاابوو، لە هەموولایە کە هاتوچۆ و بزوتنەوهی زۆرتر تیاابوو هەر لەویدا ئاشکرای کرد، کە هاتووه بەناوی فەرمانرەواییهوه، باج داوێت سەر هەموو کەلوپەل و بابەتێکی پچووک و پڕوپوچ (چونکە کەلوپەلە گرنگەکان لەوه پێش باجیان لەسەر دانرابوو). هەر کەسێ ئاروویە ک، مریشکێک، دەسکە پووشێک، ئامانێک (حاجەت)، چی و چی، یاخود یارییهکی بەدەستەوهبێ، پێویستە باجێکی دیاردی کرادەت.

نەتەوه کەمیەک بۆلەبۆلیان کرد، پاشان سەریان دانەواند و باجی خۆیان دا...

ئەوئەوهی پێ نەچوو، کەینەوبەینە کە باجی خاوەن گالۆکی ئەستوور ناوبانگی دەرکرد. زوو بەزوو، کۆمەڵانی نەتەوهی هەزار لێی وەرس بوون و قسینیان لێ هەلگیرت بەلام کاربەدەستەکان، ئەم کابرا چەوسێنەرەوه تازەیهیان بەلاوه پەسەندبوو.

سەریان سوپمابوو لە کاروکردهوه تازە باوەکانی، کە بەراستی چووبوون بەدلیاندا لەبەرئەوه بانگیان کردە لای خۆیان کە لەگەڵیان دابێ و پێکەوه نەتەوه بچەوسێننەوه وایان دانا: کە ئەوان پشتیوانی بکەن لە هەموو هیز و دەسەلاتێک، کە بیهوێ تەگەرە لە کارەکی بدات کە ئەویش لە دەستکەوتەکی خۆی، بەشیکی دیاردی کراویان بدات.

باخەوانە پیرە کە، لەسەر ئەمە، لەگەڵیاندا رێک کەوت هەرچەندە هاوبەشی بۆ پەیداابوو

لەو کاربەدەستانە، بەلام زۆری پێ نەچوو، دەوڵەمەندبوو کۆشکێکی زۆر گەوره و نایابی کپی، پری کرد لە کەلوپەلێکی زۆر ناوازه و باش.

دەستیشی کرد بەژیاڵێکی دەوڵەمەندانە دەسەلاتدارانە، وەک گەوره پیاوانی ئەو سەردەمە بەلام هێشتا نەگەشتبوو بەکامی خۆی، کەتنە کەبشی هێشتا شارەکە ی نەلەراندبوو، کابرای خاوەن گالۆکی ئەستوور، باجەکانی زۆرتر لێ کرد. تا وای لێکردن بوون بە دە ئەوئەوهی پێشوویان.

نەتەوهیش کەمیەک بۆلەبۆلیان کرد، بەلام لە پاشا سەریان دانەواند و باجی خۆیان دا... ئیتر پێویست بوو، کە کابرای خاوەن گالۆکی ئەستوور، باوێکی تازەتر داوێتی.

باجیکی تازە خستە سەر ئەو کەسانە کە ئەچە سەرکانبیە گەوره کە ی ناو کۆری هەرە گەورهی شار. باجیکیشی خستە سەر ئەو کەسانە کە ئاگر ئەکەنەوه لە ناو کۆرەکانیاندا، یان لە مالهەکانیاندا بەلام ئەوانە کە ئاگر بەرئەدەنە خۆیان و خۆیان ئەکوژن بەسووتان، کەس و کاریان باجەکانیان ئەدات.

خاوەن گالۆکە گەوره کە، باجیکیشی خستە سەر ئەو بووکە بارانە و تارماییانە کە خاوەن کشتوکالەکان لە ناو رەز و باخ و بێستانەکاندا دایان ئەنان بۆ ترساندنێ چۆلە کە.

باجیکیشی خستە سەر ئەوانە کە برنووتی ئەکەن بەلووتی خۆیاندا ئەگەر لە رێگادا بێژمینیایە باجە کە ئەبوو بەدوو ئەوئەوه.

هەر وەها باجیشی خستە سەر ئەوانە کە گشتوگوزاریان ئەکرد، یان راویان ئەکرد، یان دلداریان ئەکرد و شەو بەکۆڵاناندا ئەگەران.

نەتەوه دەستیان کردەوه بەبۆلەبۆل کردن بەلام لە پاشا سەریان بۆ دانەواند و باجی خۆیان دا. پاش ئەوه، کابرای خاوەن گالۆکە زله، باجیکی تازە داوێت. ئاشکرای کرد لە هەمووان کە هەرچی بەناو رێگادا برۆا و چاو بەرز بکاتەوه، یاخود بالی خۆی گری بدات باجی لێ ئەسێت.

ئەم باجە بەلای هاوئیشتمانییه کەنەوه، یەجگار ناشیانی و زۆردارانە بوو... بەلایانەوه وابوو، ئەگەر هەر یەوه وازی بهێنایە کە چاویان داخەن باشتەر بوو!...

بەلام لەگەڵ ئەوئەویشا کە بۆلەبۆلیان کرد، دوایی سەریان هەردانەواند و باجی خۆیان دا. بەلام کەتنە کە، هێشتا هەر نەتەقی کەواتە ئیتر لەوه بەلاوه چی تر بکات کە کەتنە کە دەرکەوێ بۆ خونکار و ئاشکرا بێ؟!...

دانیشتوانی شاری (مههداپورا) یش وهک زۆریه‌ی هاوینیشتمانییه‌کانی هیندۆس، پروایان به‌گواستنوه‌ی گیان هه‌بوو له‌یه‌کتیکه‌وه‌ی بۆیه‌کتیکی تر^(١) پروایان وابوو که مرۆف له‌شێوه‌یه‌کی جۆرجۆر و وینه‌یه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگا، له‌سه‌رده‌مانی جوئ جوتیدا، نه‌ژی له‌به‌ره‌وه‌ی زۆر به‌ته‌نگ لاشه‌ی مردووه‌وه‌ی بوون، له‌گه‌ڵ شێوه‌ی ناشتیاندا.

خاوه‌نی گالۆکه‌زله‌که‌یش له‌وه‌ دلتیابوو که ته‌گه‌ر باجیک بخاته‌ سه‌ر ته‌و کۆمه‌له‌ مرۆفانه‌ی مردوو ته‌یه‌ن بۆ گۆرستان، بینیزن، بیروباوه‌ری گشتی به‌جاریک ته‌هینیتته‌ له‌رزه‌ له‌به‌ره‌وه‌ی جاری دا که هه‌موو مردوویه‌ک ته‌یه‌ن کەس و کاره‌که‌ی په‌نج پارچه‌ زیر ب‌دات به‌خاوه‌نی گالۆکه‌زله‌، تا ته‌ویش ری ب‌دات لاشه‌ی مردووه‌که‌ و ته‌و کۆمه‌له‌ی له‌ پشتیه‌وه‌ ته‌روات بۆ سه‌ر گۆرستان، له‌ شه‌قامه‌کانه‌وه‌ تی به‌په‌رن تا ته‌گه‌نه‌ جیتی سووتانی مردووه‌که‌^(٢) ته‌مجاره‌، دانیشتوانی شاره‌که‌، به‌جاریک وه‌رس بوون پشییان خواردوه‌ و قینیان هه‌لسا. بۆله‌بۆلیکی زۆریشیان کرد ته‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو بیکه‌ن به‌ئاژاوه‌ و شوپش بکه‌ن ته‌وه‌نده‌یشی نه‌مابوو، که‌تنه‌که‌ به‌ته‌قیته‌وه‌ و ئاشکراپی و ده‌نگ ب‌داته‌وه‌، تا ته‌گاته‌وه‌ خونکار به‌لام هاوینیشتمانییه‌کان دواپی ناچاربوون ملیان که‌چ کرد بۆ فه‌رمانی یاسا... ته‌مجاره‌یش سه‌ریان دانه‌وانده‌وه‌ و باجی خویان دا... ئیتر لیته‌دا خاوه‌نی گالۆکه‌زله‌ هه‌ستی کرد به‌سه‌ره‌تای ته‌نجامی کۆشه‌که‌ی خۆی.

پۆتیکی له‌ پۆژان خونکار له‌گه‌ڵ کاربه‌ده‌ستان و گه‌وره‌ پیاوانی خاکه‌که‌دا کۆبووه‌وه‌ ئافره‌تیکیش که‌ کاربه‌ده‌سته‌کان پاره‌یه‌کی زۆریان بی به‌خشیبوو و چه‌واشه‌یان کردبوو، بۆ ته‌مه‌ی ته‌م قسانه‌ بکات لای خونکار (ته‌ندزارایا)، پیی گوت:

(خاوه‌ن شکۆتان، چه‌ند دلتادن، که‌ بیڕ له‌ کامه‌رانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆتان ته‌که‌نه‌وه‌، نه‌ته‌وه‌ هه‌یمه‌نه‌که‌تان.

منیش له‌ خۆم ته‌پرسی ته‌لیم: ئاخۆ ئیوه‌ چی به‌دلتان دا بی‌ت، که‌ بزانی ناوی گه‌وره‌ و پیروژتان له‌ هه‌زاران مالاندا پیروزیایی له‌ پیاو و ژن و منال ته‌کات، ته‌وانه‌ی که‌ بۆ ئیوه‌ له‌ خاوه‌ن ته‌پارینه‌وه‌ که‌ تا سه‌ر بژین و به‌خۆشییه‌وه‌ ته‌مه‌نی خۆتان به‌سه‌ر بیه‌ن؟!...).

خونکاریش گوتی:

(به‌لێ ته‌مه‌ راسته‌ که‌ من به‌وه‌ کامه‌ران ته‌بم، نه‌ته‌وه‌ به‌خۆشی بژی به‌لام داخه‌که‌م ناتوانم کامه‌رانییه‌که‌ی به‌چاوی خۆم ببینم تا زۆتر دلتیابیم.)

خونکاریش تاوێک به‌بیڕکردنه‌وه‌وه‌ مایه‌وه‌، ئنجا گوتی:

له‌به‌ره‌وه‌ی من و ئاره‌زوو ته‌که‌م که‌ به‌شه‌و بچه‌ ده‌ره‌وه‌، بۆ ته‌مه‌ی له‌ کاروباری نه‌ته‌وه‌ ئاگاداریبم ته‌مه‌وی هه‌ر ئیمشه‌ویش بچه‌ ده‌ره‌وه‌ که‌سیش له‌گه‌ڵ خۆم نابم نه‌ یاساوه‌ نه‌ کاربه‌ده‌ست به‌شه‌ویش نه‌بی ناچه‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌وه‌ک له‌ پۆژدا، نه‌ته‌وه‌ له‌ ناو نومایشه‌ پر کامه‌رانییه‌کانی خویان و جه‌ژنه‌ پر به‌زم و ره‌زمه‌کانی خۆیاندا بم ناسنه‌وه‌ و خویان به‌منه‌وه‌ خه‌ریک بکه‌ن.

شه‌وه‌که‌ بۆ ته‌م باسه‌ باشته‌، چونکه‌ ته‌توانم به‌ته‌واوی له‌ راستی ژیان و کاروباریان تی بگه‌م، ئارام و ئاسایشیان به‌چاوی خۆم ببینم، بی ته‌مه‌ی به‌یلتم بمناسنه‌وه‌ و به‌ریز لی گرته‌وه‌ خویان خه‌ریک بکه‌ن و خه‌می دلتخۆش کردنی من بخۆن.

ته‌وه‌ دیاره‌ که‌ کاربه‌ده‌سته‌کان دلتیان به‌م گه‌شته‌ سامناکه‌ی خونکاره‌ خۆش نه‌بوو به‌لام که‌دییان خونکار له‌ قسه‌ی خۆی نایه‌ته‌ خواره‌وه‌ و به‌دل پرباریشی داوه‌ که‌ قسه‌که‌ی خۆی بباته‌ سه‌ر، ناچاربوون وازیان لی هینا و فه‌رمووده‌که‌ی ته‌ویان جیه‌جی کرد.

ته‌و شه‌وه‌ی رووی ئاسمان پاک و بی گه‌رد بوو ته‌ستیره‌کانیش له‌ ناو جه‌رگی شینی ئاسماندا ته‌چریسکه‌نه‌وه‌ له‌ تیشکه‌ زیرینه‌کانی خویان، که‌ مرۆقیان ته‌خسته‌ خه‌و، پرشنگیکی سووک و ناسکیان په‌خشان ته‌کرد، ئارامیان به‌گیانی بی ده‌نگ و دیواری ره‌ش ته‌دا.

شاری (مههداپورا)یش، له‌ بی ده‌نگیه‌کی گه‌رمونه‌رما وه‌نه‌وزی ته‌دا، (ته‌ندزارایا)ی خونکاریش ده‌ستی کرد به‌گه‌ران، له‌ دووره‌وه‌ هه‌ندی له‌ بالتازه‌کان له‌ پشتیه‌وه‌ ته‌رویشتن.

له‌ سه‌ره‌تای گه‌رانه‌که‌دا، خونکار، نه‌ چاوی که‌وت به‌روکه‌شی کامه‌رانی، نه‌ نیشانه‌ی سه‌رگه‌ردانیشی دی به‌لام که‌گه‌یشته‌ گه‌ره‌کتیک له‌ گه‌ره‌که‌ هه‌زاره‌کانی ناو شار، چه‌ند هاوار و قیژه‌یه‌کی تیژی به‌رگوێ که‌وت، له‌ کۆلیتیکی دووره‌وه‌ ته‌هات، بی ده‌نگی شه‌وه‌که‌یان تیک ته‌دا.

خونکار خۆی گه‌یانه‌ کۆلیته‌که‌ چاویکی به‌ناویا خشاندا، چاو ته‌ندازیکی شروپ و ناپیکی هاته‌ پی‌ش چاو، که‌لوپه‌له‌کان چلکن و پیس بوون، سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانی به‌دیواره‌کان و په‌رده‌کانه‌وه‌ دیاربوون، له‌ ناوه‌راستی کۆلیته‌که‌یشدا ئافره‌تیکي به‌سه‌زمان

(١) به‌مانای: (تناسخ الأرواح). یان دونادون.

(٢) چونکه‌ هیندییه‌ سیخه‌کان لاشه‌ی مردووه‌کانیان ده‌سووتین.

دانیشتبوو، هه‌ندی له ژن و پیاوی دراوسیتکانی لیتی کۆبووونووه، ئافره‌ته‌که‌که‌ شیوه‌نی بۆ مردووێه‌ک ئه‌کرد که‌ لاشه‌که‌ی له‌ ناو پێخه‌فه‌ چلکنه‌که‌یدا که‌وتبوو.

خونکاریش گوتی له‌ شیوه‌نی ئافره‌ته‌که‌ گرت، ئه‌گربا و ئه‌یگوت:

(ئهم کورهم زۆر خوش ئه‌ویست چونکه‌ له‌ دواى مردنی باوکى، هه‌ر ئه‌وم بۆمايه‌وه‌ که‌ ببيته‌ پشتیوانم، ئاخۆ خواکان ویستبیتیان به‌م مردنه‌ی ئه‌و سزام بدن، له‌ تۆله‌ی ئه‌و گوناها نه‌دا که‌ له‌وه‌ پێش کردوومن؟!)

له‌ پاش تاوێک بێرکردنه‌وه‌ و مات بوون، بێوه‌ژنه‌ هه‌تیو باره‌که‌، دووباره‌ ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ لاواندنه‌وه‌ ئه‌یگوت:

(ئاخ خۆزگه‌، کورپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م، ئه‌متوانی به‌پیتی ده‌ستووری خۆمان تا جیتی مردوو سوتاندنه‌که‌ په‌وانه‌ت بکه‌م ئاخ خۆزگه‌، تۆیش به‌چه‌شنی ده‌وله‌مه‌ند و پیاوه‌ گه‌وره‌کان، کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ له‌ دواى لاشه‌که‌ته‌وه‌ ئه‌رۆشت تا ئه‌گه‌شیتیت جیتی سوتاندنی مردوو هه‌کان.

من کراسه‌کانی خۆمت بۆ ئه‌درم، بۆتی ئه‌که‌م به‌به‌رگی مردن، دار و ته‌خته‌کانی ئه‌م کۆلیته‌یشت بۆ ئه‌رووخینم تا گرپه‌ پیرۆزه‌که‌ت بۆ بکه‌مه‌وه‌، ئه‌و دوو پارچه‌ زیره‌ش که‌ ماومن، ئه‌یانده‌م به‌و زه‌لامانه‌ی که‌ ته‌رمه‌که‌ت هه‌ل ئه‌گرن بۆ کۆری مردوو سوتاندن به‌لام منی هه‌ش به‌سه‌ر، په‌نج پارچه‌ زیرم له‌ کوێ هه‌یه‌، بیده‌م به‌کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌ تا رێ بدات ته‌رمه‌که‌ت و ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌تا دین به‌ناوشه‌قامه‌کاندا تێپه‌رن، تا ئه‌گه‌نه‌ جیتی مردوو سوتاندنه‌که‌ کێ هه‌یه‌ ده‌ستیوا بدات به‌من؟ کێ هه‌یه‌ به‌بێوه‌ژنیتکی نابووتی وه‌ک من پاره‌ به‌ده‌ستیوا بدات؟ که‌واته‌ کۆری خۆم، ناچارم ته‌رمه‌که‌ت له‌ ناو ئه‌م کۆلیته‌دا به‌یلمه‌وه‌، تا خواکان چاره‌یه‌که‌ت ئه‌که‌ن!...)

که‌ بێوه‌ژنه‌که‌، شیوه‌نه‌که‌ی گه‌یشته‌ ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌، گربا و فرمیسیکیکی تال و سوێری هه‌ل رشت ماوه‌یه‌کی درێژیش خه‌و برديه‌وه‌ پاشان له‌ خه‌و راست بووه‌وه‌ و ده‌ستی به‌شیوه‌ن کرده‌وه‌، گوتی:

(باج دابنری له‌سه‌ر لاشه‌ی مردووان؟!... کێ هه‌یه‌ بتوانی، زۆرداری له‌مه‌ ناشیرینتر به‌ییتیه‌ پێش چاوی خۆی؟!... که‌س هه‌یه‌ له‌ کاربه‌ده‌ستانی ئیمه‌ زۆردارترین؟ ئه‌م خونکاره‌ گێژ و وێه‌یش که‌ وه‌ک له‌ به‌ندیخانه‌دا بێ وایه‌، ئاخۆ میژووی شاری (مه‌هداپورا)، له‌ سه‌رده‌می ئه‌وی خراپتر و پر زۆر و سته‌متر دیوه‌؟!)

که‌ خونکار (ئهندزارایا) ئه‌مه‌ی له‌ بێوه‌ژنه‌که‌ بیست، له‌ سه‌رسامی و سه‌رسوپماندا هاته‌ له‌رزین چاویشی برییه‌ ناو کۆلیته‌که‌، به‌هیواى ئه‌وه‌بوو که‌ ده‌ر و دراوسیتکانی بێوه‌ژنه‌که‌، به‌رپه‌رچی بده‌نه‌وه‌ و سه‌رزه‌نشیتیشی بکه‌ن به‌شیرینی، له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی که‌ له‌ ده‌می ده‌رپه‌ری. به‌لام خونکار، هه‌یج کرده‌وه‌یه‌کی وای لێ نه‌دین و نه‌بیست به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌، ئه‌وانیش پشتیوانی قسه‌کانی بێوه‌ژنه‌که‌یان ئه‌کرد، له‌ شیوه‌یه‌کی خه‌مباریی و سه‌رکزییدا سه‌ریان بۆ ئه‌جوولاندا!... بێوه‌ژنه‌که‌، دیسانه‌وه‌ ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌کردن، گوتی: (له‌و مامۆستایه‌م پرسی، که‌ شاره‌زای میژووی نیشتمانکه‌مانه‌ و له‌ به‌سه‌رهاتی ئاگاداره‌، ئه‌و پیاوه‌ باشه‌ به‌ته‌واوه‌تی خستیه‌ دل‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌وه‌تی ئه‌م خاکه‌ هه‌یه‌ سه‌رده‌می وا خراپی نه‌دیوه‌، که‌ ئه‌مه‌نده‌ پرپی له‌ ئاژاوه‌ و زۆرداری و، له‌ ئازاردان و چه‌وساندنه‌وه‌!... بۆ وێنه‌: له‌ هه‌موو میژوودا ئه‌مه‌ رووی نه‌داوه‌ که‌ بێوه‌ژنیتکی هه‌ژار له‌ ناشتنی کۆرپکی مردووی خۆی، به‌ربه‌ست بکری!... ئه‌ی مافم نییه‌ که‌ ئه‌و فه‌رماندارانه‌ به‌خۆیان و کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌وه‌ ریسوا بکه‌م؟ ته‌نانه‌ت به‌کاربه‌ده‌سته‌کان تا ئه‌گاته‌ خونکاریش جنیو بده‌م؟!...)

ئیتیر (ئهندزارایا)، له‌وه‌ به‌ولاوه‌، له‌ توانایدا نه‌ما گوتی له‌و قسانه‌ بگرتی گه‌رانه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه‌یشی ته‌واو نه‌کرد. تی نه‌ئه‌گه‌یشت له‌ سکاڵاکانی ئه‌و بێوه‌ژنه‌ سه‌رگه‌ردانه‌! باجی سه‌ر لاشه‌ی مردوو چییه‌؟!... کابرای خاوه‌ن گالۆکی ئه‌ستوور کییه‌؟!... ئه‌ی له‌ نیشتمانکه‌دا چی روو ئه‌دا، وا ئه‌م بێوه‌ژنه‌ وا ئه‌لی؟!... ده‌مده‌ست رووی کرده‌ یاساوله‌کان و یارمه‌تی ده‌ره‌کانی خۆی و جووله‌یه‌کی بۆ کردن، هه‌موویان گه‌یشتنه‌ لای، به‌دوو که‌سیشیانی گوت که‌ به‌یانه‌کی زوو بگه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌و کۆلیته‌ و بێوه‌ژنه‌که‌ به‌یتن بۆ کۆشکه‌که‌ی.

به‌سه‌رسوپمانیکیشه‌وه‌ گه‌رپه‌یه‌وه‌ کۆشکه‌که‌ی خۆی و ته‌م و خه‌میکی زۆریش دل و ده‌روونی داگیرکردبوو.

که‌ پوژی دواپی بێوه‌ژنه‌ به‌سه‌زمانه‌که‌ هه‌ردوو بال‌بازه‌که‌ی دی، هاتنه‌ ناو کۆلیته‌که‌یه‌وه‌ و پێیان گوت له‌گه‌لیاندا بچن بۆ کۆشکی خونکار ده‌ستی کرد به‌گریان و گوتی:

(ئه‌مه‌نده‌ به‌س نییه‌، هه‌ناسه‌ ساردیی و سه‌رگه‌ردانی، که‌منی تیا؟!... وادیاره‌ کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌، ئه‌یه‌وی که‌تنیکی تازه‌ بکات، وامنی تووشی ئه‌م گه‌رپه‌یچه‌له‌

کردوو دياره نو بروای وایه، که نم هممو کتولی و شپزیهی و سهرگره دانییه که من بو من!...) له ریگادا ههر نه گریا و فرمیسی که هل ترشت، نو ناوهی پرکردبو له شیوه و گریان و هاوار و داد که گه یشته کۆشکی خونکار، له ژووری چاو پیکه وتندا، جیگای بو کرایه وه به لام نو ترس و له رزی پی که وتبوو، ههر نه گریا.

که خونکار هاته ژوو ره وه، بیوه ژنه به سه زمانه که خویدا به سه ر پی یا. به لام (نه دزارایا)، راستی کرده وه و به شیوه یه کی نه مو شیرین قسه ی له گه لدا کرد نارامی خسته دلیه وه و ترسی له دل کرده دهر وه پیتی گوت:

(له هیج ترست نه بی فرمیسی که کانی خوت و شک بکه ره وه چونکه خونکار باوکی ژیر دهسته کانییه تی فرمانی ههره گرنگیشی نه وه یه، که زوو به زوو نازار له دلی نه ته وه که ی خوی دهر بکات و ریگای باشیان پیشان بدات من به سه رگره دانیی تو م زانیوه ههر چه ندیکیشم له دهست بیت، له نازار و خه م و خه فته ت که م نه که مه وه.

پیویسته ته رمی کور که ت له شبیه یه کی گه و ره و به ریزدا به به ته جیی مردوو سوو تاند نه که، ها نه وه ییش و هریگره لیم تا کارت بو ئاسان بی و کفتو کوی دلت دایر کیته وه)^(۱). نه وه ی پی گوت و هه ندی پاره ی دایه.

نه وه کرده وه ناکاوه، چه ند گه و ره بو!... چه ند مرؤ قایه تی تیا بو!

نافره ته که فرمیسی که کانی نیشتنه وه ویرای چاو یک هه لبری و سه ریکی خونکار بکات ته ماشای کرد، ده مو چاو یکی جوانی پیوه یه دل فراوانی و جوامیری و نه ژادی تیا دياره.

خونکاریش دهستی کرده وه به قسه کردن پیتی گوت: (وام بو دهر نه که وی که ترسه که ت نه ماوه، چه نه که م پشت پی به ستیت و باوه ریشم پی بکه یته هه رچییه کیشته لی نه پرسم راست و ره وان پیتم بلتی، هیج له دلتا مه هیل ره وه خونکاریش مافی هه یه شتییک له که یه وه یه یه و کاروباری نه ته وه و ژیر دهستی خوی بزانی، ئاگام لی بوو دویتی شهو سکالات نه کرد له دهست هه ندی ژورداری و هه ندی پیای ژوردار و سه رکیش له بابته باجی سه ر مردوو و نه و کابرای خاوه ن گالۆ که زله وه، چی نه زانیت پیتم بلتی.

گفتوگۆ که ی خونکار و کرده وه شیرینه کانی له گه لیا هانه ی دا هه رچییه کی له دل دابوو، هه رچییه کیشی نه زانی له بابته باجی سه ر مردوو و نه وه پیتی بلتی، خونکاریش باش دلی دابوو یی، به سه رسورمانیکه وه گویی لی نه گرت.

(۱) وه یان: که ف و کولی دلت دایر کیته وه.

(نه دزارایا) ییش له دوا ی قسه کان لیتی پرسى: ئایا هیچی تر نازانیت که نه ته وه دادی له دهست بکات؟ نه ویش هه رچی له دلابوو پیتی گوت: له کار به دهسته کان دوا، که یه وه یه یه باجه کان و پیش خوارد نه وه ی نه ته وه و ژوردارییه تازه با به ته کانیشی هممو بو گپی رایه وه به لام له هه مووی ژورتر که تنه کانی کابرای خاوه ن گالۆ که زله ی خسته میشکیه وه.

خونکاریش گفتوگۆ که ی به وه پرانده وه، پیتی گوت: (سو یاست نه که م به لینیشت نه ده می که به زوویه کی زوو نا هیلیم هیج که تنیک له م که تنانه جاریکی تر روو بداته وه!).

ئیتتر ههر نه وه بوو (نه دزارایا) دهستی کرد به کارگوزاری، دووشت پالیان پیته نه نا که دهست بو هشتینی یه کیکیان نه و کاره ساته ی که دویتی شهو به چاوی خوی دی و به گویی خوی بیستی که سه ری پیتی سورما بوو. یه کیکیشیان نه و قسانه ی نه م به یانییه گویی لی بوو، که هوی نه و کاره ساته و نه و قسانه ی دویتی شهوی رو شن کرده وه له به ره نه وه چه ند بریاریکی گورج و گۆلانه ی دهر هینا.

به ناو هه موو لایه کی کۆشک و ده زگاکانی فه رمان ره وایدا، بو گه و ره و بچووک بلاوی کرده وه، که له مه و دوا، کاروباری نیشتمانه که، خوی هه لی نه سوو ریتی.

به م زووانه ییش فه رمانی چا کرد نه وه ی کاروبار دهر نه کات نه وانیش که تا ئیستا که م ته رخمییان نووانده له راپه ندنی کاروباری گشتیدا، یان چاکه ی گشتییان خستوته ژیر پیتی خویانه وه، ده موده ست دهر نه کرین، نه م فرمانه هه موو لایه ک نه گریته وه، چ پیاهه کانی ناو کۆشک و سه را، چ فه رمان به رانی ده زگاکانی فه رمان ره وایی، چ فه رمان به رانی ئاسایش و نارامی گشتی، خونکار نه وه ییشی بو ئاشکرا کردن که ههر که سی له م فه رمانانه سه رکیشی بکات، یان دهست بکات به به رهنگاری کردنی فه رمان ره وایی، یاخود له ریگای راست لابات، ههر سزایه ک توندوتیژه نه وه ی نه دریتی ته نانه ت به ندیخانه ی تا سه ر و کوشتنیشی تیا یه.

چه وسینه ره وه کانی نه ته وه، نه یان زانی نه م دهسته کی لیتی وه شان دوو نه لام په ییان به وه برد، که نه م دهست وه شانده ههر بو نه وانه بو که سی ترنیه یه.

ههر که سه له جیی خوی دامرکایه وه و به ترس و له رزه وه دانیشته، سه ربه ستی و نازادی خویان به نرخدار نه زانی.

ژیانی خویشیان به نر خدارتر ئەزانی لەبەرئەو و فسیان دایەو و سەریان شۆرکرد بۆ خونکار، هەر چییەکی پێ بگوتنایە بەقسەیان ئەکرد!...

خونکار فەرمانی دا بەهەموو کاربەدەستەکانی خۆی کە سەیان لە مائی خۆیان نەچنەدەرەو، خۆیان بەبەندی بزانن بەلام کاربەدەستەکانی لە مەبەسی خونکار تی نەگەشتن لەگەڵ ئەمەشا دلە کوتییان پێ کەوت چونکە دز و درۆزن زوو ترس ئەچیتە دلپانەو. خونکار، پیاویکی سەربەخۆی لەگەڵ ژمارەیهکی زۆر لە بالبازەکان ناردە سەر کابرای خاوەن گالۆکەزە، فەرمانی دا راپیتی بکەن بۆلای.

باخەوانە پیرەکە، خۆشی کەوتە دلپەو و دایە هەر سەرکەوت و توانی سەرنجی خونکار رابکێشێ بۆ سەرخۆی، کە لە گێژاوی سووکی و ریسواییدا گێلی ئەخوارد. باخەوانەکە داوی لە خونکار کرد کە بەتەنیا بیینی هەرچەند گفتوگۆی لەگەڵ ئەکرد، لە خۆشیان خۆی پێ نەئەگیرا پێ ئەکەنی، باخەوان هەموو رابردوویەکی ژیانی خۆی بۆ خونکار گێپرایەو ئەو دیارە کە کەینەو بەینە حەوت ئارووەکەیشی لەبیر نەچوووە بۆ خونکاری بگێریتەو هەرەها ئەو سکالایانەیشی لەبیر نەچوووە کە پیشکەش بە کاربەدەستەکانی ئەکردن و ئەنجامیشیان بەهیچ دەرئەچوو!... دواپی گوتی:

(دواپی، لە گیانی خۆم وەرس بووم و بریارم دا کە کەنتیکی وا گەورە بکەم خونکاری گەورەم پیتی وریا بییتەو و لە زۆروستم و بەدکاری ئەم سەردەمە تی بگات!...)

باخەوانەکەیش ئامۆژگاری خونکاری کرد کە دەمەدەست دەست بکات بەلیکۆلینەو و کاروباری نیشتمانەکە و ئەو سەرگەردانییە تیایەتی هەرخۆشی گۆی لە خاوەن سکالا و داد و فەریادەکان بگرێ و لییان بیرسیتەو هەر خۆشی جەزەبە بگەییی بەتاوانبار و بەدکارەکان.

هەر خۆشی دادپەرەریی بالابکاتەو بەناو هەموواندا. (ئەندزارایا) یش لەسەر ئەم ئامۆژگارییانە رۆشت بەرپۆتە.

ئەوانە لە پێش هەموو کەسیکا سکالایان پیشکەش کرد دراوسێکانی بیتەژنەکەبون کە بەهۆی قسەکانی ئەووە کە بۆی گێراپوونەو، باوەریان هینا بەدادخوازیی خونکار و رەوشت پاکیی، پاش ئەوان دۆستەکانی ئەو دراوسێیانە هاتنە پێشەو، لەگەڵ دراوسێکانی ئەو دۆستانە ئەوانە هەموویان سکالایان برده بەردەم خونکار، لە ناو هەموو خاکەکەدا ئەو بەلابوووە کە نەتەو لە توانیدا هەیه سکالای خۆی پیشکەش بەخونکار

بکا و مافی خوراوی خۆشی وەرگریتەو، لە هەموولایەکی نیشتمانەکەیشەو کۆمەڵ کۆمەڵ، سکالاکەران هاتنە بەر دەرگای سەرای خونکار، ژمارە سەریان گەشتە هەزاران.

ئنجاکە لێپرسبەو و لێکۆلینەو و تەواویو، خونکاریش بۆی دەرکەوت کە کاربەدەستەکانی و فەرمانبەرانێ ناو کۆشکەکەیی خۆی هەموو تاوانبارن، پەیتا پەیتا بریاری سزادان و جەرمەکردن و، جەزەبە پێگەیانندی بۆ دەرکردن.

هەرچی کاربەدەستییکی هەبوو لەگەڵ پیاووە گەورەکانی ناو کۆشکەکەیا، هەمووی خستە بەندیخانەو و زەوی و سامانەکانیان داگیرکرد بۆ فەرمانی وایی، هەرچی باجیکیش ناردەو و نا دروست بوو لەسەر نەتەو لایرد.

ئەنجاک خونکار کەوتە بیی ئەووە کە کێ یخاتە جێگەیی سەرۆکی کاربەدەستان!...

لە خۆی پرسى: کابرای خاوەن گالۆکەزەکە چۆنە بوو ئەو پایەیه؟!... گوایه بۆچ ئەو نەکات بەسەرەکی کاربەدەستان؟!... ئەمانەیی کردی و پێشانى دا و رێگای بۆ دانا، هەموو بەلگە نین لەسەر ئەو کە کابرا زیرەکە و خاوەن بیروباوەر و بریارە و تیگەشتوو و کارگوزارە؟!... ئەگەر وای نەکردایە کەتنەکانی کاربەدەستەکان و پیاووە گەورەکانی ناو سەرا دەرئەکەوتن؟!... ئەو ئەو نەبوو کە یارمەتییی خونکاری دا لە داد بەشینەو و ماف پاراستنی زۆر لێکراواندا؟!... ئەو هەر ئەویش نەبوو کە لە دواپییدا باوەری هینا بەدادپەرەریی خونکار و سەرکەوتنی داد پەرەرییدا!..

کابرای خاوەن گالۆکەزە، ئەو ئەرکە گرانی خستە سەر ئەستۆی خۆی، بەقسەیی خونکاری کرد و بوو بەسەرۆکی کاربەدەستان کە گەورەترین پایەیی فەرمانی وایی بوو لەوکاتەدا، لە دواي خونکاری وای بەباشتر زانی، کە هەرەک سەردەمی پیشووی خۆی، دەست بداتەو کار و فرمانی راست و دروست و بەکەلک هەر سامانیکی ناردەو و نا دروستی نەئەکرا بیداتەو بەخاوەنە راستەقینەکانی خۆیان،... تەرخانی کرد بۆ دروست کردنی پەرستگا یان بۆ (فیشنۆ)ی خاویان، بۆ دامەزراندنی خۆتەنگایان بۆ بلاوکردنەو خۆتەندەواریی بەناو نەتەو، بۆ بەرهم هینانی کانیو و گەرماوی گشتی و چێشتخانە بۆ گەل.

ئیتەر ئەوئەندە پێ نەچوو، نەتەو (مەهداپورا) بووژایەو و کەوتە خۆشی و کامەرانییەو، بەسایەیی خونکارە دادپەرەرەکەیهو، (ئەندزارایا) و سەرۆکی کاربەدەستانەکەیهو، باخەوانی کۆنی دلسۆز و سەر راست و، خاوەنی گالۆکەزەکە.

ټاټوبه

له کله پوړۍ زمانې هېندۍ کونډه وه وەرگیراوه

(نهمه چیرې کټکې کورته، له کله پوړۍ زمانې هېندۍ کونډه هه تا بلټی شیرین و دلکټشکه ره. به بونه ی لیدانی دوو دل و، فرینۍ دوو گیانی هاوتای یه کتره وه، به چهنده وشه یه کی کورت، قوولترین هه ست و شیرین ترین تاسه و ته زووی دهر وون دهر نه بری).

کابرای پیره سهرنجی له وړه شهبای و گټر له لوه که یه نه دا، که له دهر وه له سهر گرده کان به توندۍ هلی کردبو و وړه ی نه هات و نهیدا له لقی داره حه یزه رانه کان، نهیدان به یه کا، دارگوله لوتسه سیس بووه کانی نه ملا و لای په رستگا کونه کیشی نه له رانده وه پاشان گوتی:

(روله کانم... له ناوچه ی (نیپال)^(۱) له یه کیټک له دټهاته دووره یی دهنګ و سهنګه کانیدا ژن و میړدټکی لاو، له سهرده میټکی (زور له مهو پیشدا نه ژیان، کهس نیستا ناویان نازانی... نهو ژن و میړده کچټکی بچکوله یان هه بوو میړده که له چینۍ (سامورای) بوو، که بریتی بوون له شور سواره خانه دانه کانی نهوسا که به شی ژوورووی هیندستان ده میټکی دوورودرټر له ژیر ده ستبان دابو به لام نه م پیاوه هه ژار بوو له کیلگه یه کی بچووکدا که خوی به ره مه می نه هینا، ژینټکی مه مره و مه ژبی نه ژیا، ژنه جوانه که یشی وه ک خوی وابو، ساویلکه و به سه زمان بوو، له ناو هه موو که لویه لی مال که یاندا، له ناو هه موو خانه که یاندا، پارچه یه کی جوان و ناوازه ت چاوپټ نه ته که وت که بۆ مه به سی رازانده وه بشی.

نافره ته که زور شهرمن بوو ته نانه ت که نه که وته ناو کو مه لټیک نه ناسیا وانه وه حه زی نه نه کرد کهس بیناسی...

(۱) نیپال: ولایتیکه له نیوه راستی باشووری ناسیا له نیوان چین و هیند دایه، پایته خسته که ی (کاتماندو) یه، به رزترین لوتکه ی جیهان لیږه دایه به ناوی (نیقه رست)، ناو و هه وایه کی سارد و به سته له کاوی هه یه، بارانی زوره، ۶۰٪ پانتاییه که ی دارستانی چوپری جوانه که بریتییه له دره ختی بونخوش و حه یزه ران، سامانیکۍ ناژه لی و به روبوومیکۍ کشتوکالی باشی هه یه، له پټی هیندستانه وه بازرگانیه کانی دهر و.

رؤژتیکیان میړده که ناچار بوو بچټه (یاددو) چونکه جارپان دا که خونکارټکی تازه هاتوته سهر تهخت، گهره ی (نیپال) یش نه بویه بچوایه ته پایتهخت بۆ نه وه ی هاوبه شی بکات له ناههنگۍ له سهر تهخت دانیشتنا بۆ نه وه ی پیروزبایی له خونکاری تازه بکات، نهو لاوه یش که کهس ناوی نه نه زانی نه بوو له گهل نه ودا بچوایه ته پایتهخت...

میړده که له پایتهختدا زور نه مایه وه نه وه ی پټ خوش بوو که ناههنگ و زه ماوهنده کان و خوش رابواردنی ناو کو شکه که به جی بهیلتی و بگه رټته وه ناو گونده پر تاسایشه که ی خوی، که کهوتبوو ناو چال و چولی شاخه کانه وه، بۆ ژنه جوانه که ی و کچه که یشی هه ندی دیاری له شاره که وه برده وه مالتی.

کچه بچکوله که، بوو که دارینه یه کی پچووک و چند پارچه شیرینییه کی به رکه وت ژنه که یشی ناوینه یه کی به رکه وت، له زهرده دروست کرابوو، رووه که یشی به ناوی زیو روو که ش کرابوو.

روله کانم، ژنه که، دیارییه که ی خوی زور له لا ناوازه و دلکټشکه ر بوو چونکه نه مه یه که م ناوینه بوو که گوندی (نیپال) له میژووی ژبانی خویدا هاتبوو ناویه وه!

به لام ژنه که ی نه ی نه زانی ناوینه که به کار بهیتنی، به هه موو ساویلکه یی و به سه زمانیه کی خویه وه نه ی پرسۍ نهو رووه گه شه، پوو خوشه، کییه له ناو ناوینه که دا نه بیینی!

چونکه روله کانم له پیش نهو روزه دا هیشتا ده موچاوی خوی نه دیوو تا بیناسیته وه، هه تا نهو روزه یش ده موچاوی خوی له ناو رووی شتیکی لووس و بریسکه داردا نه دیوو، تا تپی بگات.

به لام میړده که، له کاتی گه شتوگوزاره زوره کانی خویدا، زورچار چاوی به ناوینه که وتبوو... له گهل نه وده شا نهو سهرده مه ناوینه زور که م به کار نه هیتر... به ژنه که ی خوی گوت: چی؟!... تو نه وهنده ساویلکه و به سه زمانیت، نازانی خاوه نی نه م رووه جوانه کییه؟!.

نهو رووی خوته، ههر نه بوو خوت نه وده بزانیایه که رووی خوته!...

ژنه که له تاو ناشیتی خوی شهرم دایگرت. نیتر له وه به ولاره نه ی ویرا پرسۍ لی بکات، پاش نهو نهو ناوینه که ی به نه رمی و شیرینییه که وه هه لگرت که چی ههر له و باوهره پیشدا مایه وه که ناوینه که جادوویه کی سهیری تبايه ههر نه وهنده تیگه یشته له و قسانه که وینه که ی خوی له ناو نهو رووه زیوینه لووسه دا دهر نه که وئی!...

(پۆلەکانم، چەند سالیکی دووردریژی بەسەردا چوو، کەچی ژنە، ئاویڤنەکەى ھەر لە شتوہیەکی نەرم و نیاندا ئەپاراست و ئەشاردەوہ، بۆچی؟! کەس راستی ئەوہی نەئەزانی، دوورنییە ھەر لەبەرئەوہ بووبێ کە شتی ھەرە ساکار و پڕوپووج، بەسایەى خۆشەویستی و دلدارییەوہ گەورەیی و پیرۆزی و نرخداریی پەیدا ئەکات لەلای دلدار، بەتایبەتی ئەگەر دیاری دەستی خۆشەویستیش بووبێ ماوہیەکی زۆری پێ ئەچێ کەچی پۆژیکیش دێ دلدارەکە لە دیاری خۆشەویستەکەى خۆیدا ھەموو واتایەکی خۆشەویستی و دلسۆزی و ھۆگری ئەبینێ، لەگەڵ ئەوہیشدا دوو دل ئەمینیتەوہ لە دەرخستنی دیارییەکەیدا بۆ کەسانی تر چونکە ئەوانە وەک دلدارى دل پڕ لە خۆشەویستی و ئاواتە خوازی چاوپیکەوتن سەیری ئەو دیارییە ناکەن.

ژنەکە، نەخۆشی و ڕەنگ زەردی... ئیش و ئازار سەری تێ کرد، ھیشتا لە تەمەنی گۆل دابوو کە گیانی بەخاک سپارد.

بەلام لە کاتی دوا نەخۆشیدا ھەستی بەوہ کرد کە ئەمری، ئاویڤنە خۆشەویستەکەى دەرھینا و پیتشکەشی کچەکەى خۆی کرد و پیتی گوت:

(پتووستە بەیانیان و ئیواران تەماشای ئەم ئاویڤنە بەکەیت چونکە دەموچاوی منی تیا ئەبینی، لەبەرئەوہ خەفەتم بۆ نەخۆیت)
ئەوہی بەکچەکەى گوت و گیانی دا بەدەستەوہ.

کچەکەیش لە قسەى دایکی دەرئەچوو، ھەموو بەیانیان و ئیوارانیکی سەیری ئاویڤنەکەى ئەکرد ئەویش وەک دایکەکەى خۆى، ساویلکە و بەسەزمان بوو، کردەوہ و ڕەوشت پاک بوو، تەنانەت لە گیان و دەموچاوشدا ھەر لەوێ ئەکرد!...

لەبەرئەوہ کە سەیری ئاویڤنەکەى ئەکرد، پەیی بەوہ نەئەبرد کە دەموچاوی خۆى و دەموچاوی دایکی خۆى ئەبینێ!... ھەموو جارێک گفتوگۆی لەگەڵ وینەکەدا ئەکرد، بەنەرموونیانی و خۆشەویستییەوہ، بەبەزەیی پیاھاتن و ئارەزووی چاوپیکەوتنەوہ لە کانگای دلە پاکەیشییەوہ کە دلی کچیکی بچکۆلەى داوین پاک بوو، بەلایەوہ وابوو کە بەراستی گفتوگۆ لەگەڵ دایکە خۆشەویستەکەیدا ئەکات.

لەبەرئەوہ ھیچ شتیکی ئەوہندەى ئەو ئاویڤنە بەخۆش نەئەویست... ئاویڤنەکەى خۆى!...

زۆری پێ نەچوو، باوکەکە چاوی بەکچە بچکۆلەکەى خۆى کەوت، ھەموو پۆژیک سەیری ئاویڤنەکە ئەکات، ھەندێ جاریش گفتوگۆی لەگەڵدا ئەکات! جا کەلێی پرسی بۆچ وا ئەکات کچە بەسەزمانە وەرەمى دایەوہ پیتی گوت:

من دەموچاوی دایکمی تیا ئەبینم، دەموچاویشی گرژ و ڕەنگ زەرد نییە وەک لە نەخۆشییەکەى دوایدا دیووم. تەنانەت وەک کچیکی جوانی ھەرزەکار ئەنویتێ، ھیچ شتیک بۆمن لەوہ خۆشترنییە کە بەوجوانی و شەنگ و شۆخییەوہ ئەبینم و ھەموو پۆژیکیش گفتوگۆی لەگەڵ ئەکەم!...

کە کچەکە وای گوت شۆرە سواری (نیپال) گڕەبەوہ دلی باوکیتى، بەزەییەکی زۆری بەکچەکەیدا ھاتەوہ و خۆشەویستییەکی زۆر پەرییە دلییەوہ بەرامبەرى.

دلی نەھات راستی ئاویڤنەکەى پێ بلێ، چاوەکانی پریوون لە فرمیتسک و پرووی تێ کرد گوتی:

راست ئەکەى وایە کچی خۆم، ھەر وەک من دایکت لە ڕوہ جوانەکەى تۆدا ئەبینم، تۆیش پرووی دایکت لەو ئاویڤنەیدا ئەبینی!...).

دهنگه برنج

له كه له پووری وێژهی كۆنهوه وهگرابوه

له شوێنێك له شوێنه نه ناسراوه كانی دووری خاکی هیندستاندا سهردارێکی لاو نهژیا، ناوی (روتیزن) بوو له گهڵ هه موو كه سیكا هاوخه م و هاوئازار بوو. برینی هه ژارانی ساریژ نه كرد.

فرمیسیکی بێ چارانی وشك نه كردهوه، كامه رانی خۆی هه ر له وه دا نه دیی كه پیاوه تی بکات و پاره به شیتتهوه، دلی هه ناسه ساردان بداته وه و، چاكه له گهڵ هه موواندا بکات. چاكه كانی نه م سهرداره، هه ر له گهڵ دانیشتوانی نیشتمانكه ی خۆیدا نه بوو، نه و نه یوست خۆشه ویستی و به زه یی پیا هاتنه وه كه ی هه موو دلیکی بریندار بگریته وه له جیهاندا ته نانه ت به زه یی به هه موو گیانله به ریکیشدا نه هاته وه، هه موو گیانله به ریکي سهر زه ویی، یاخود ناو ئاو، یان ئاسمانی، به شیکي خۆیان له دله گه وره كه ی نه ودا هه بوو. هه رگیز ماوه ی به خۆی نه نه دا كه تۆزیکیش ئازار به گیانله به ریک بگه ییتن ته نانه ت گۆشتی گیانله به رانیشی نه نه خوارد، خواردنه كه ی هه ر له سهر دانه ویله و به ری دارودره خت و سه وزه و ته ره بوو.

(روتیزن) گه یشته ته مه نی ژن هیتان به لام هه یچ كچه شایه ك له كچه شاكانی خزمی خۆی، هه یچ جوانه كچیکیش له شوخوشه نگه كانی نه ته وه، ئاره زووی ژن هیتانیان له دلیا نه بزواندبوو.

له كانگای گیانیا، گۆلیکی چاوه سته كر هه بوو، په ره كانی هیشتا نه كرابوونه وه، په لكه سه وزه كانیشی به سهر خونه كه یا نووسابوو، نه چاویکی په ربی روو كردهوویه وه، نه له ژێر هه ناسه ی دلداریشدا نه له ربیه وه... بێ گومان (روتیزن) ههستی به جوانی نه كرد به لام هه ر به وهنده وازی نه نه هیتا كه خۆشه ویستیکی جوانی دهست بكه وئ، یان روویه کی خوشی به رچاو بكه وئ، نه یوست خۆشه ویستیکی وایشی دهست بكه وئ، كه بیجگه له جوانیه كه ی، به داوین پاکیه كه ی و ره وشته شیرینه كه ی دله راسته كه ی و تیلاییه ره وشنه چاكه خوازه كانی چاوی و گیان سووکییه ناسكه كه ی، چاو بهستی بكا و سه رمهستی بكا و دلی کیش بکات.

سهردار (روتیزن) دلی بوژنیک نه چوو كه دلی وهك دلی خۆی بێ، دلی به خرۆشی بو هه موو مرۆفیک، خۆشه ویستی دلی پرشنگ بدات بو هه موو كلۆل و سه رگه ردانیک،

بروای هه بوو به و خویانه ی كه جیهانیان نه پاراست، له به ره وه، وای نه هاته پیتش چاو كه نه و خویانه ن دلیان وه گرپراوه له خۆشه ویستی و دلداری، به و مه به سته ی كه له دوا ره ژدا كچیکي جوانی به دلی خۆی بێ به خشی و به ماره كرده ییه وه كامه رانییه کی ته وای دهست كه وئ

له و سه رده مه دا، له خاکیکی تری دراوسیدا، كه نه ویش هه ر پارچه یه ك بوو له هیندستان، كچه شاهیکي جوان نه ژیا، ناوی (کیوفا) بوو، كچه كه نه وهنده ره وشت جوان و كرده وه شیرین بوو، نه وهنده ده موچاو و به ژن و بالای شوخ و شهنگ و پرشنگداربوو، هه ر بو نه وه دروست كرابوو كه دلداري بکات نه میش وهك نه و، بروای وابوو، كه ژن و میتردی كاریکی گرنگ و بایه خداره، پریشه له تنگ و چه له مه، له به ره وه ژن و میترد هه رگیز كامه ران نابن به یه كه وه هه تا هه ردو وکیان هوگری جوامیری و چاكه و گه وره یی نه بن نه میش و بروای به خواكان هه بوو، كه ره ژنیک له ره ژان، میتردیکی به دلی خۆی بو نه ره خسینی...

به لام خونکاری باوکی كچه شا، هه رچه نده ی نه كرد دلی بروایی نه نه دا، كچه كه ی بدا به كه س... له هه موو لایه کی جیهانه وه سهرداران داوای دهستی كچه كه یان له باوکی كرده بوو...^(۱) ره وشتی خونكاره كانیش وابوو، كه كچه شاهه كانیان به سهرداریک نه دا كه جی نشینی شا بێ كه واته نه بوو كچه شا جوانه كه، كه شووی بكردایه، مالی باوکی خۆی به جی بهیشتایه و بچوايه ته خاکی نه و خونكاره وه كه ماره ی كرده وه.

خونكاریش نه وه له توانیدا نه بوو كه كچه كه ی لی جیاییته وه، له به ره وه به هه ر كلوچیک بوايه ته گه ره ی نه دا له خوازیته ییه كانی كچه كه ی، جاری و هه بوو به ره ره چی نه دانه وه، جاری وایش هه بوو په لپی لی نه گرتن كه شتی نه بوو و نه بیستراوی بو بکه ن كه له توانای كه سدا نه بوو بیكات!...

هه یچ كه سیکیش نه ی توانی مه به سستی خونكار پیک بهیتنی، بیجگه له وه كچه شا خۆشی، هه رگیز نه وه ی پیشان نه نه دا كه دلی چووبیت به یه کتیک له و سهردارانه...

سهردار (روتیزن) ویستی گه شتیک بکات به ناو جیهاندا، هه ندی له گه وره پیاوانی

(۱) راستتر: داوای كچه كه یان كرده بوو... خوازیته یی كچه كه یان... داخوای كچه كه یان...

خۆیشی له گه‌ڵ خۆیدا برد، له‌و گه‌شته مه‌به‌سی ئه‌وه‌بوو که شاره‌زای ڕه‌وشت و خووی نه‌ته‌وه‌کان بێ، له‌ چۆنیتی ژيان و بێرکردنه‌وه‌يان تی بگات، خۆنده‌واری و تی گه‌یشتنی خۆیشی په‌ره پێ بدات...

دوورنیه که خاوانی پارێزگاری بووین، ئه‌و گه‌شت و گوزاره‌یان خستییته‌ دلێهوه، بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌گه‌ینه‌ ئه‌و ئامانجه‌ دوورده‌ی که خۆیان ئه‌یانه‌وێ پێی بگات.

(روتیزن) گه‌یشته ئه‌و خاکی که خونکاری باوکی (کیوفا) فه‌رمانداری به‌سه‌ردا ئه‌کرد...

له‌ ڕۆژێکی گه‌رما، که هه‌تاو پیاوی ئه‌سووتاند، (روتیزن) به‌ته‌نیا له‌ گوێ کانیاویکی سازگاری ئاو سارد و ڕوون گیرسایه‌وه، که له‌ نزیک باخه‌کانی خونکاره‌وه بوو.

ئهیویست تینویتی خۆی بشکینی به‌لام نه‌ پیاڵه‌ی پێ بوو نه‌ کۆچه‌له، ویستی به‌گه‌لایه‌کی گۆله‌ (لوتس) ئاوه‌که‌ی بخواته‌وه... سازاده په‌یتا په‌یتا، ئاوی ئه‌هینا بۆ ده‌می و ئه‌یخوارده‌وه به‌لام که‌می ئه‌چوه‌ ده‌مییه‌وه، ماندوو بوو بوو به‌ده‌ست ئه‌و گه‌لا سه‌وزه بچکۆله‌یه‌وه، ئاوه‌که‌ی به‌باشی و به‌ته‌واوه‌تی بۆ نه‌ئه‌خورایه‌وه، کاتی که ئه‌و له‌و ئه‌رک و ئازاره‌ دابوو، که‌نیزه‌کی هه‌رزه‌کار به‌ره‌و‌رووی هات، مه‌سینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر شانه‌وه‌ بوو. (روتیزن) یش ئاوی ناو گه‌لا (لوتس) ه‌که‌ی ڕشت و پێی گوت:

– کچه‌ شیرینه‌ جوانه‌که، ڕیم ئه‌ده‌یت هه‌ندێ ئاو به‌و مه‌سینه‌یه‌ بخۆمه‌وه؟

کچه‌که‌یش مه‌سینه‌که‌ی خۆی پرکرد له‌ ئاو و دایه‌ ده‌ست سازاده، ئه‌میش تینویتی خۆی پێ شکاند و دلێ دامرکایه‌وه. هه‌رچییه‌کی هاته‌ سه‌ر ده‌م له‌ وشه‌ی ناسک و شیرین، سوپاسی کرد پاشان لێی پرسى:

– ئه‌توانم لیت بپرسم ئه‌م ئاو به‌و کۆی ئه‌به‌یت؟

– ئه‌م ئاوه‌م بۆ شتینی قژی سه‌ری خانه‌که‌م ئه‌وئ، که کچی خونکاره‌، کچه‌ شایش هاوتای که‌مه‌ له‌ جوانی و چاکیدا. نه‌ته‌وه‌ هه‌مووی خۆشیان ئه‌وئ، هه‌ر که‌سیکیش ئه‌وه‌نده‌ به‌ختیار بێ که ناسپاوی له‌گه‌ڵدا په‌یدا بکات، وای لێ دێ ئه‌یه‌رستی!...

(روتیزن) سوپاسی که‌نیزه‌که‌ هه‌رزه‌کاره‌که‌ی کرد... ئه‌ویش به‌هه‌نگاونانیکی له‌ش سووکانه‌ و ئه‌سپاییه‌وه‌ لێی دوورکه‌وته‌وه‌ و ڕۆیشته‌وه... یه‌ک تنۆک ئاو له‌ مه‌سینه‌که‌ی نه‌رژا...

که که‌نیزه‌که‌ که ده‌ستی کرد به‌شوشتنی سه‌ری خانه‌که‌ی خۆی و داهینانی قژه‌کانی، پێی گوت:

– چووم ئاو به‌پێم له‌ کانێ... بۆ ئه‌م ئاوه‌ چووم... ته‌ماشام کرد کۆره‌ شاهێکی بێگانه‌ له‌ گوێ کانیه‌که‌ وه‌ستابوو...

– کۆره‌ شا بوو؟... چۆنت زانی که کۆره‌ شا بوو؟...

– به‌سه‌ر و شپۆه‌یدا دیاربوو که کۆرێکی پایه‌بلند بوو بێجگه‌ له‌وه‌یش، جلوه‌رگێکی شاهانه‌ی ناوازه‌ی له‌به‌ر دابوو.

قژه‌کانیشی هه‌ندێ تاله‌ زیری تیوه‌ ئالاه، له‌ گه‌ردنیشیا ملوانکه‌یه‌کی مرواری بێ هاوتا هه‌بوو، له‌ ده‌سته‌کانیشیا چهند بازنێکی زیوی ورده‌کاری کراو هه‌بوو... ئه‌مانه‌یش هه‌موو نیشانه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ سازدانه‌!...

– هه‌یچ له‌گه‌ڵتا دووا؟؟

– داوای قومێک ئاوی لێ کردم که به‌م مه‌سینه‌یه‌ بېخواته‌وه‌ ئه‌وه‌تی هه‌م ته‌ماشاکردنی وا شیرین به‌چاوی که‌سه‌وه‌ نه‌دیوه...

که که‌نیزه‌که‌ که قسه‌ی ئه‌کرد ئاوه‌که‌ به‌سه‌ر قژی سه‌ری کچه‌ شا دا به‌سه‌ر شانه‌کانیا ئه‌هاته‌ خواره‌وه...

(کیوفا) هه‌ستی پێ کرد که له‌ ناو قژه‌کانیا شتیکی پچوک هه‌یه... که ده‌ستی بۆ درێژکرد و هینایه‌ ده‌روه‌ ئه‌موستیله‌یه‌ک ده‌رچوو... ئه‌ویش ئه‌موستیله‌که‌ی له‌ ناو مشتی خۆیا شارده‌وه‌ و به‌که‌نیزه‌که‌ی گوت:

بگه‌رێته‌وه‌ سه‌رکانیه‌که‌ و دووباره‌ مه‌سینه‌که‌ پر بکه‌ره‌وه‌ له‌ ئاو، سه‌یرکه‌ بزانه‌ کۆره‌ شاهه‌ بێگانه‌که‌ هه‌ر له‌ سه‌رگوێ ئاوه‌که‌یه‌ یان نا؟... ئه‌گه‌ر له‌وێشه‌ خه‌ریکی چیه‌؟... ئیتر زوو به‌زوو بگه‌رێته‌وه‌ ئیتر تا له‌ ئه‌نجام ئاگاداریم!...

که‌نیزه‌که‌ هه‌رزه‌کاره‌که‌یش گه‌رایه‌وه‌ سه‌رکانیه‌که‌، بۆ لای (روتیزن) به‌لام شا کچی جوان، که‌وته‌ بێرکردنه‌وه‌وه‌، له‌ دلێ خۆیدا ئه‌یگوت:

(بێ گومان ئه‌م ئه‌موستیله‌ به‌نرخه‌ هی کۆره‌ شایه‌. که که‌نیزه‌که‌ که‌یشم هاته‌وه‌ لام، گوێ له‌ قسه‌کانی ئه‌ویشه‌وه‌ تی ئه‌گه‌م که ئاخۆ سه‌رداره‌که‌ به‌زۆرزانیه‌که‌وه‌ ئه‌موستیله‌که‌ی

له‌ قسه‌کانی ئه‌ویشه‌وه‌ تی ئه‌گه‌م که ئاخۆ سه‌رداره‌که‌ به‌زۆرزانیه‌که‌وه‌ ئه‌موستیله‌که‌ی

خۆی فری داییتته ناو مهسینهی کهنیزهکهکهوه، بۆ ئەمهی سهرنجی من رابکیشیتته لای خۆی، یان نا... جا ئەگەر وای کردبوو، ئەوا شووی پێ ناکەم خۆ ئەگەر بەپێچهوانەیی ئەوهیشهوه بوو، واتا ناگای له خۆی نهبوو بوو که ئەمۆستیلەکهی کهوتبوو ناو مهسینهکهوه له کاتی ئاو خواردنهوهدا، ئەوا پێویسته لهسهرم که ئەم کارساته بهنیشانهیهکی خوایی دابینم، مۆژدهی شووکردن و کامه رانیم ئەدات.

کهنیزهکهکه ئەوهندهی پێ نهچوو هاتهوه بهکچه شای گوت:

(که چوممهوه سهر کانیههکه، تهماشام کرد سهردارهکه فرمیسک بهچاویا دیتته خوارهوه، له ناو گژوگیاکهیشدا ئەگه پێ بۆ ئەمۆستیلەکهی که چاوی پێم کهوت، پیتی گۆتم: ئەو ئەمۆستیلەیه له ههموو شتێک بهنرختره لام. چونکه هی دایکمه، که مرد بهدیاری دایه دهستم...

پاشان لیم پارایهوه که لهگهڵیا بچمهوه سهر سهرچاوهی ئاوهکه و یارمهتیشی بدهم بۆ دۆزینهوهی ئەو ئەمۆستیلە بهنرخه...

که شا کچ (کیوفا) ئەو قسانهی له کهنیزهکهکه بیست دلی دالهرزیی و خهمیکی گهوره کهوته دلێهوه پاشان کهوته بیرکردنهوهوه و له دلی خۆیدا گوتی: ئەگەر ئەم سهرداره دهزگیرانیکی ئازا بوايه، چاوهروانیی ئەنجامی فروفیتلهکهی خۆی ئەکرد، نه ئەگریا بهمه نه دلێشی پیتی تهنگ ئەبوو.

بهلام بهپێچهوانهوه، دلتهنگیهکهی ئەوه ئەبهخشی که ئەمۆستیلەکهی خۆی بهمه بهست نهخستۆته ناو مهسینهکهوه... منیش وام دیتته پێش چاو، که ههرچی پرویداوه تا ئیستا دهستی خواکانی تیايه!... بهفرمانی سهر شانیشمی ئەزانم که لهم کاره جوانه دا یارمهتیی خواکان بدهم... ئیستاکهیش دلم ههست بهخۆشیهی کهی وا ئەکات که ههرگیز نهمدیوه بهخۆمهوه... تۆ بلتی ئەستیرهی دلدارای له ئاسۆی مندا ههلهاتیی؟!...

(کیوفا)، له ئاواته بێ دهنگهکهی خۆی، که پرپوو له ژبانیکیی پر هیوای خۆشی و پهنگین، بووهوه بهکهنیزهکهکهی خۆی گوت:

ههر ئیستا بچۆرهوه لای سهردار، ئەم وشانهی له زمانی منهوه پێ بلتی: (گهورهی خۆم، لهمه بهولاهه مهگه پێ بۆ ئەمۆستیلەکهت ههر کاتی خونکاری ئەم جیگایه، هاته سهر ئەوهی بتکات بهزاوای خۆی و کچه شا (کیوفا) ت پێشکesh بکات، ئەو ئەمۆستیلەیهت

دهست ئەکهوتیهوه، کهواته ههر له ئیستاوه خوازیبیتی کچه شا بکه، ئەم چاوپێکهوتنهی منیش لای کهس مهلی و ناشکرای مهکه، تا ئەمینی!...

کهنیزهکهکهیش ئەم کاره بهتهواویی برده سهر، خانمهکهی چۆنی پێ گوتبوو، ئەویش به (روتیزن)ی وا گوت.

(روتیزن)یش، ههروهها، بهلايهوه وابوو که خواکانی پارێزگاری ئەم کارساتهیان بۆ کهلکی ئەو پێک هیناوه، لی ون بوونی ئەمۆستیلەکهیش هیچ نییه ئەوه نهبی که نیشانهیهکی خواییه، دهروازهی دلدارایی بۆ ئەخاته سهرپشت... تا ماوهیهکی درێژیش بهچوارلای کۆشکی شا دا سوورایهوه، بههیوای ئەوهبوو که کچه شای دلخوازی خۆی بیته دهروهوه و بیبینی...

ههر جاره، بهجۆرێک ئەهاته بهرچاوی... شپوه جوانه خۆشهویستهکهی ئەهینایه پێش چاوی خۆی... بهژن و بالا بهرزه پێکویێکهکهی... ئاگری تی بهربوو بوو بۆ بیبینی... وای حهز ئەکرد که له ناو کهنیزهکهکانیا بیبینی، بی گومان له ناو ههموایاندا ئەیدۆزیتتهوه... دوورنیه که یهکه م پێوار بهو پێگایه دا، کچه شاهه جوانهکهی خۆی پێشان بدا...

زۆری پێ نهچوو، کچه شا هاته دهروهوه... له ناو کهژاوهیهکی نهرمونۆلی ئاوریشمی گۆل پهنگدا بوو، دوو بهندهی بههێز ههلیان گرتبوو... دهس و پێوهند و کهنیزهکهکانیشی له دوايهوه ئەرۆشتن... (روتیزن)، له ناویاندا، کهنیزهکه ههرزه کارهکهی ئاشنای دۆزییهوه... له ههموو لایهکی شیناییهکانهوه، کۆمهل، کۆمهل، جوتیارهکان ئەهاتنه لای کچه شاههوه، رێزگرنتی خۆیان پێشکesh ئەکرد...

سهرداره بێگانهکه، سهیریکیی (کیوفا)ی کرد... ههرکه چاوی پێکهوت، نیشته دلێهوه، که خواکان رۆژی خۆی، خۆی و ئەوی بۆژن و میردیی دانوج... ههموو ژبانێ خۆشی لهپێناو ئەم کچه جوانه رهوشت بلند، پایه گهورهیه دا بهخت ئەکات...

کهژاوهی کچه شا له پێچوپه نای پێگاکه دا شاررایهوه و له چاو ون بوو تهپوتۆزی پیتی جوتیارهکانیش ئەوهندهی تر بهرچاوی (روتیزن) یان گرت ئەویش بهگهشکه داریههکهوه، له دوورهوه، ههر سهیری ئەو کۆمهله گهورهیهی ئەکرد.

بۆ بهیانی رۆژی دوايي، سهردار و هاوڕێکانی چونه کن خونکار، له کۆشکهکهیا، بۆ ئەمهی بیبینن.

خونکاری چاو پێکهوت، (روتیزن)یش ئەوهنده سهر و شپوهی جوان بوو، ئەوهنده

نەژادانە ھەڵ کەوتبوو، ھەرکە ھاتە ناو کۆشکە کەووە ناسرایەووە و لەلایەن ھەموو سەرداران و کاربەدەستانەووە پەسەندکرا. تەنانەت خەونکار خۆشی خۆی پێ نەگیرا، دڵخۆشیی خۆی بۆ نەنوێنێ، لە خۆی نزیک خستەووە و بەروویەکی خۆشەووە بەرەو پیری ھات و چاکوچلۆنیی لەگەڵدا کرد.

چ خەونکار، چ پیاووە گەورەکانی ناو کۆشک، ھەموویان، بەجوانیی سەردار و شێوێ مەردانە، بەرەوشتی شێرین و ڕووە خۆشەکە، بەزیرەکی و زەنگیی، چاوبەست و سەرمەست و گەشکەداربوون، بەلام خەونکار خەمیکی شارراوێ دلی داگیرکرد چونکە ئەوێ بەبیردا ئەھات کە کچە خۆشەووستەکە خۆی (کیوفا)، تا سەر لێی جیا ئەبیتەووە، لە دلی خۆیدا گوتی:

(ئەوێتی ھەم لاویکی وام نەدیووە کە ھاوتای ئەم لاوێ بێ، لەوێش دڵنیام کە کچەکەم ئەم لاوێ بەدڵدا ئەچێ.

لەبەرئەوێ ڕێگای نادەمی ئەم کورپە ببینی... بەلکو چیم لە دەست بێ ئەیکەم بۆ ئەوێ تەگەر بەدەم لە شووی کچەکەم بەم کورپە تا نەکەومە ئازاری جوێ بوونەووەیەووە...

جا ئەگەر چارەنووس، کە ئەویش بەھێزترە لە مەرۆڤ، و بستیبتی کچەکە من بکات بەھاوسەری ئەم شازادە بێگانە، ناهێتم ئەوێش پێک بێت تا ھەرچیم لە دەست دێ ئەیکەم بۆ ئەمەێ تەگەرێ لێ بەدەم و دواێ بخەم...).

ئێجا خەونکار فەرمانی دا زەمیلەیکە گەورەیان ھینا و پریان کرد لە برنج بە (روتیزن) ی گوت:

ئەم زەمیلەییەت ئەدەمە دەست ھەرۆک چاوت پێ ئەکەوێ دەنکە برنجەکان ھەموویان بەجۆرێکی تاییەتی نیشان کراون، ئەم برنجە بەسەر زەویی باخات و کێلگە و جەنگەلەکانی دراوسێدا بلاو ئەکریتەووە... ئەگەر توانیت سبەینی برنجەکەم ھەمووی بۆ بەھێتەووە، بەلێنت ئەدەمی کە سەرنج لە خواستەکەت ئەدەم.

ھەرۆک خەونکار گوتی برنجەکە بەناو ئەو زەویانەدا بلاوکرایەووە.

(روتیزن)، زەمیلە بۆشەکە ھەلگرت و گەراپەووە سەر گوێ کانێبەکە... لەوێو چوووە سەر کەلەبەردێکی بەرز و دانێشت، جاریک سەیری ئاسمانی ئەکرد و جاریکیش سەیری زەوی، بەدەنگێکی خۆشی وەک ساز و ئاوازی گۆرانی ئەگوت:

ئێو، ھەمووتان، چۆلەکەکانی جەنگەل و کێلگەکان، پەرنەدەکانی ناو ئاسمان، مێروو لە یەجگار زۆرەکان، بەسەری (بۆرەما) و (بودا) سوێندتان ئەدەم ئێو کە وەک لە شکرێک وان، کە ھەموو جیھانی داگیرکردبێ، تکایشتان لێ ئەکەم، ئەگەر ئەو برنجەێ ئیستا بلاوکرایەتەووە بێخۆن...

مەیش ھێلن تەگەرێ تازە بدریت لە کامەرانییم... بەلام ئەگەر پێتان ئەکرێ یارمەتیم بدەن، فەرموون یارمەتیم بدەن!...

پاشان سەری نوشتانەووە و دەستەکانی گرت بەیەکەووە و ئەم ورتە ورتەیشی لە دەم ھاتە دەروە:

(ئێویش، ئەێ ئەو خۆیانەێ کە پارێزگاری ئەم نیشتمانە ئەکەن، ئەێ خۆکانی نیشتمانەکەم... ئەگەر باوەرێتان بەو ھەییە کە ژن و مێردی کچە شا (کیوفا) و من بۆ نەتەو بەشە، ئەو لەم کارە گرانیما یارمەتیم بدەن، کاریکی وایش بکەن کە چۆلەکەکان و پەرنەکان و مێروولەکان گوێ لە ھاوارم بگرن و فریاشم بکەن...).

ئێتر ھەر ئەوێندە (روتیزن) لە پارێشەووە و گەشگۆکە بوووەو، جریو جریو پێ بەزم و خۆشی پەیدا بوو، بەکلور بالێ پەرنە ئەیدا بەیەکدا لە ناو لقی داروێدەختە نزیکەکاندا... لە راستیدا، خۆکان بەھاواریووە ھاتن... جیھانی گیانلەبەرانیشت بەدەنگیەووە ھات... چۆلەکەکان، جۆر جۆر و پۆل پۆل فریای کەوتن، بەدەندووە زەردە بچکۆلەکانیان دەنکە برنجیان ھەل ئەگرت و ئەیان خستە ناو زەمیلە گەورەکەووە... لە ھەر شوێنێکی شا دەنکە برنجەکان پێژابوون کۆیان ئەکردەووە و ئەیان ھینا و فریاش ئەدایە ناو ئەو زەمیلە گەورەییەووە...

سەردار (روتیزن) یشت بەیەک بەیەک، بەدەمیکی بە پێکەنێنەووە سوپاسی ئەکردن و، بەخۆشەووستی و شیرینی بەکەووە دەستی ئەھینا بەبال و پشتیاندا...

خەونکاریشت، لە ئەندازە بەدەر سەری سورما، کەدی شازادەکە زەمیلەکە ھیناوەتەووە بەھەموو برنجەکە ناویەووە، بێ ئەمەێ دەنکە برنجێکی لێ کەم بکات ئێنجا لە دلی خۆیدا گوتی:

(تەگەرەیکە تریشم دۆزیووەتەووە، ئەیکەمە ڕێگایی!)^(۱)

(۱) یان: دەیکەمە سەر ڕێگای.

بۆ به یانی پوژی دواپی، (روتیزن) ی بانگ کرده سهر که ناری پروباریکی، گه وره که یه جگار قوول بوو، شه پوله کانیشی یه جگار توند و به هیزبون، هندی له دهس و پیوهنده کانیش زهمیله برنجه که یان دووباره هه لگرتیه و هیتایانه سهر که ناری نه و پروبارهی که به تهنیش دپواره کانی شاره که وه نه ووات.

خونکار فره مانی دا به مفردی^(۱) یه که، برنجه که ی پرشته ناو پروباره که وه نجا پرویشی کرده (روتیزن) و پیتی گوت:

(ئه ی سهرداری جادووگهر... تا ته گه یه ئیواری ئه م دهنگه برنجه نه م له تو ئه وئ... من له کۆشکه که مدا چاوه روانییت ته که م...)

ئه وه ی گوت و قاقا دهستی کرد به پیکه نین نجا له گه ل هاو ده م و هاو پیکانیا پروی کرده وه مالی خوی، سهرداری خه مباریشی له گوئ پروباره که به جی هیشته.

سهرداریش ته مجاره، له ماسیییه کان داوای یارمه تی کرد له (تاروجا) ی خوای پروباریش پارایه وه، که فره مان بدات به ماسیییه کان له و کاره گرانه یدا یارمه تی بده ن.

جا چونکه (روتیزن) دۆستی هه موو جی و جانه وهر و گیانه به ریک بوو، ماسیییه کانیش به هاواریا گه یشتن و فریای که وتن، دهنگه برنجه کانیان بۆ کۆکرده وه...!

زه میله که سهر له نوئ پرپوه وه له دهنگه برنجه کان.

(روتیزن) یش هیتایه وه بۆ خونکار به لام خونکار دهنگه برنجه کانی هه موو ژمارده وه... ته ماشای کرد دهنگی که مه... هیچ گوئی نه دایه ئهرک و ئازار و خه م و خه فه تی (روتیزن)، پیتی گوت:

(دهنگیک برنج ماوه، نه ت هیتاوه ته وه... بچۆ ئه ویشم بۆ بهینه ره وه...!)

سهردار به ناچارپی گه رایه وه سهر که ناری پروباره که و هاواری برده وه بهر ماسیییه کان، له پاش ئهرک و ئازاریکی زۆر، توانی کویان بکاته وه، پیتی گوتن:

(دۆسته خۆشه و یسته کانم... دهنگه برنجیک دیارنییه، نه تان هیتاوه ته وه... تکاتان لی ته که م بگه رپن بۆی له ناو لمه کاند... له بنی ئاوه که دا... له ناو بهرده کاند... له ناو گژوگیکانی ناو پروباره که دا... دوورنییه، یه کیک له ماسیییه کان، جاری پیشوو، گوئی له تکا و پارانه وه که ی من نه بوئی... چونکه من بروا ناکه م ماسیییه کی ناپاکی وا هه بی، که

(۱) ئه م وشه یه مان بۆ ساغ نه کرایه وه... وانوو سرابوو.

ئه و دهنگه برنجه ی دزیب و تا ئیستا لای خوی دانابی و پی له وه نه ئی... ئه وه بزانه که کامه رانی من بهنده به و دهنگه برنجه بچکۆله یه وه... ده ی خیراکه ن بۆم بدۆزنه وه و ره نجه پو و سهرگه ردانم مه که ن...!)

ماسیییه کان دهستیان کرد به ته ماشا کردنی یه کتری، ده موچا ویشیان پر له خه مو خه فه ت و سهر سورمان بوو، ماسیییه کیان تیابوو، خوی له دوا ی هه مو بیانه وه مات کردبوو، خوی شار دبووه وه، دهنگه برنجیکی له ناو ده میا دانابوو، که ئه وه ی گوئ لی بوو، دری دا به هاو پیکانی و پیکای بۆ خوی کرده وه، به ناویاندا رۆیشته تا خوی گه یانده گوئ پروباره که، له وئ دهنگه برنجه که ی دانا ماسیییه که شهرم دایگرتبوو، له داخانا لوتی خوی شو پکردبوو، باله کانی شکاندبووه ههر وهک بلتی: (ئه ی سهرداری لاو بمبه خشه، که ئهرک و ئازارم خسته بهرته... من گونا هبارم... ئه م دهنگه برنجه ییش، دوا دهنگه که بۆتی ته هیتینه وه... بۆیه کا گلم دایه وه لای خۆم، وام زانی ههستم پی ناکری...!)

سهرداریش به شانازییه که وه گه رایه وه لای خونکار، دهنگه برنجه پیروژه که ی دایه وه دهستی، بۆ دوا که وتنه که یشی بیانووی بۆ هیتایه وه. سهردار، ئه مه نده شیرزه و ئاره زوومه ند و په ریشان بووبوو، خونکار دلّی پی سووتا و له زیره کی و چالاکیشی سهری سورما.

ئیتتر که شای له سهراپه رده ی ئافره تانه وه بانگ کرده ئه وئ. که (روتیزن) چاوی پیکه وت، به ناوی ریزگرتنه وه، سهری بۆ چه مانده وه، پاشان سهری په نجه کانی که شای ماچ کرد، که ته ماشای کرد ئه و ته موسیتیه که ی خوی له په نجه یه کیایه...

خونکاریش به (روتیزن) ی گوت:

بیگومان خواکان کامه رانی تو یان ئه وئ. له بهرئه وه، دهستی که چه که مت پی ته به خشم، تو ئه یشتوانی بجیته وه خاکی باوکت... چی بکه م فره مانی چاره نووس بهر په رچ نادریته وه... چه ند پوژتیکی پی چوو، گالیسکه یه کی ناوازی رازاوه، که چه ند ئه سپیکی نایابی په سه ن رایان ته کیشا، له کۆشکی شاهی ها ته دره وه و، به لای کۆشکه که دا سوورپیکی خوارد و پروی کرده سنوو...

که گه یشتنه سهر کانیاه که، گالیسکه که و ههر دوو بووک و زاوا، تاو یک له وئ وهستان، له په نجه ره ی گالیسکه که وه، (روتیزن) سه یریکی ئه و دره وده شته جوانه ی کرد... بۆ دوامین جار، مال ئاوی له ماسیییه کانی و په رنده کانی و گیانه کانی و کزه باکان کرد و به خوای سپاردن.

دەھەتالی

لە نووسراوی سێ سەبەتەکەو وەرگیراوە

لە کۆنا (بوراھما) ییەکان بۆندترین چینهکانی گەلی ھیندی بوون، لە ھەموو چینیکیش بەدەسەلاتتییوون، تەنیا ئەوان بوون کە دەسەلاتی ئاینییان بەکارئەھێنا، چینه کۆمەڵایەتی یەکانی تریش ڕێژیکێ زۆریان لە (بوراھما) ییەکان ئەگرت.

بۆ سەر بەرزایی و دڵ خۆش کردنی ئەوان ھەموو جووڕە نان خواردن و ئاھەنگییکیان پێک ئەھینا، بۆ وێنە ناوی ئەو ئاھەنگە گشتییانە ئەھینن کە بۆ ڕێژگرتنی ئەوان ئەگێران و بەزمانە ھیندی یەکانی خۆمان (سەمەرە ھەدانا) یان پێ ئەگوت.

ڕۆژێک لە ڕۆژان، شاری (دەھما بۆرا)، ھەموو (بوراھما) ییەکانی ناوچەکە ی بانگ کردە ئاھەنگێک لە ئاھەنگەکانی (سەمەرە ھەدانا).

بە یانی یەکانی خۆش بوو، ئاسمان بێ گەرد بوو، ڕۆژ ھەڵھاتبوو.

لاوێکی (بوراھما) ییش، بەپەلە ئەرویشت بەرێدا شانازی بەجلو بەرگە تازەکانییەو ئەکرد، کە ئەویست لە ئاھەنگەکەدا بینوینی، ھەروەھا سەر بەرزایی ئەوان بەو پەتەو کە نیشانەی چینه پایە بەرزەکە ی خۆی بوو.

لە ڕێگادا گەیشت بە لاوێکی (بوراھما) یی، وەک خۆی، ئەویش ھەر بۆ ئەو ئاھەنگە ئەچوو.

– ڕۆژباش ھاوڕێ خۆشەویستەکەم، بێ گومان تۆیش ئەچیت بۆ ئاھەنگی (سەمەر ھەدانا) ؟

– بەلێ وایە، ھاوڕێ خۆشەویستەکەم حەز ئەکەیت لە گەلتایم؟

– بێ گومان، حەز ئەکەم لە گەلتایم...

ھەردوو (بوراھما) ییەکان، ھەرزەکارانە و گورج و گۆلانە ئەرویشتن بەرێدا، بەھەلەداوان ئەرویشتن، بازیان ئەدا.

زۆری پێ نەچوو (بوراھما) ییەکی تریان پێ گەیشت، کە لە پێشیانەو بوو، ئەو لە ھەردووکیان پیرتریو بەھێواشی ئەرویشت بانگیان کرد: ڕۆژباش ھاوڕێ خۆشەویستەکەمان تۆیش ئەچیتە ئاھەنگی (سەمەر ھەدانا) ؟

– بەلێ ھاوڕێ خۆشەویستەکانم...

– ئارەزوو ئەکەیت لە گەلتاندا بیت؟

– بەلێ منیش ئارەزوو ئەکەم بەلام ئەترسم ڕۆیشتنەکە ی من ئێو لە ئاھەنگە کە دوا بخت.

ئێتر بوراھمایەکان ھەرسیکیان بەشادمانییەو ئەرویشتن بەرێدا، ئەم پێگەیشتنەیان زۆر دڵخۆشی کردن ھەروەھا بەویش دڵخۆش بوون، کە تا ئەگە ڕێنەو بەزموڕم و ئاھەنگیان چاوپێ ئەکەوت.

بەلای دار ھەنجیریکێ ناو کێلگە یەکی تەنشت ڕێگا کەدا ڕویشتن، کە تەماشایان کرد ئەو بوراھمایەکی پیری پەک کەوتە، بەجلیکی شروپەرەو لە بن سیبەرە گەورە کەیدا دانیشتوو.

ھەر سێ بوراھمایەکان، لە دڵا سەریان زۆر سوڕما کە ئەم بوراھمایە جلویەری جوان و ناوازی لە بەرنەکردوو بۆ ئەو ئاھەنگە بەلام ھەرسیکیان لە دلی خۆیاندا کوتیان، ھەندێ بوراھمایێ وایە کە دەسکورتە، ئەم پیرە ھەژارەیش، سا یان لەبەر دەسکورتییەتی وای بەرووتی ھاتوو بۆ ئەم ئاھەنگە، یاخود ھەر خۆی تەرخان کردوو کە بەجلی شروپەرەو بژی لە گەل ئەویشا لێی نزیک بوونەو و، خۆیان لەو گیل کرد کە جلی شروپری لەبەردایە و ھەناسە ساردانە ئەنوینی، ھەموویان بەیەک دەنگ پێیان گوت:

– ڕۆژتان باش، ھاوڕێ خۆشەویستەکەمان تۆیش نیازت وایە بچیتە ئاھەنگی (سەمەر ھەدانا) ؟

– منیش وایە ڕێی خۆمەو، بۆ ئەوێ ئەچم بەلام شارەکەم دوورە و ڕێگام درێژە لەبەرئەو ھەستم بەھەندێ ماندویتی کرد بۆیەکا لە بن سیبەری ئەم دارەدا وچانم دا. تاوێکی تر ھەل ئەستم و ئەچمەو بەرێدا...

– ئەی ئارەزوو ناکەیت لە گەلتاندا بیت؟

– بێ گومان ئارەزوو ئەکەم.

ئێتر ھەرچوار بوراھمایەکان بەتەنیشت یەکەو کەوتنە ڕێگا.

لەو کاتەدا، ڕۆژ بەرەبەرە بەرز ئەبوو بۆ ناو جەرگی ئەسمان لەم بەیانییە جوانەدا، ھەندێک لە ھەتاوہ گەرمە بووژێنەرەو کە ی خۆی پەخشان ئەکرد بەسەر ھەموواندا.

هەر چوار بوراهماییه کان گه یشتن به سه رباژیک، سه رباژه کهیش سه ری خوی بو
چه ماندنه وه و ههردوو دهستی خوی خسته بان چاوانی و پیتی گوت:

(گه وره پایه بلند کانه، دل سوژی و نه وازی خومتان پیتشکهش نه کم!).

هه رچار بوراهماییه کهیش به یهک دهنگ وهرامیان دایه وه گوتیان: (خوالیت پیروژ
بکات) ئنجا دهستیان کرده وه به رویشتن.

پاش نه وه چاویان کهوت به بیریک که له نزیک کولیتیکه وه بو، بریاریان دا له
ته نیست نه و بیره وه پشوویهک بدن و تینویتی خویان بشکین، له ژیر سیبه ری نه و داره
سه وره گه وره به شدا که بیره کهی داپوشیوه به سهینه وه.

بوراهماییه هه ره لاوه کهیان، ویستی گه رماییهک بخاته ناوگفتوگو که یانه وه، که نه وه ند
خا و بو بو وه گه یشتبو وه راده ی باویشک دانه وه، به هاوړیکانی گوت:

- ئەم سه رباژه ی پیمان گه یشت... بچ گومان پیاوکی زور پاک و خواناس بو...
به هه مو رهنگ، مروفتیکی کرده وه شیرین بو... چاوتان لی بو، به پرووه خوشه که یه وه چون
روژباشیی لی کردم؟!.

بوراهماییه لاوه کهی تربش پیتی گوت:

- تو به هه له دا چوویت. نه و روژباشیی له تو نه کرد.

روژباشیی له من کرد!...

بوراهماییه به سالآچوه کهیش گوتی:

ئیه ههردووکتان به هه له دا چون نه و روژباشیی له من کرد.

به له گه کهیشم نه وه یه، که له کاتی تیپه ریونیا، به جوړیکی تاییه تی سهیری منی کرد...

لیردها بوراهماییه بیره که، که جله شو پرده کانی له به ردا بو گوتی:

- نه! نه!... ئیه هه مو تان به هه له دا چون بیانو ویشتن هه یه که به هه له دا چون
چونکه جیهان بینین کاری خوی نه کات.

به هه مو رهنگ روژباشیی که هه ر بو من بو، نه ی که واته بوچی من پیم گوت: (خوالیت
پیروژ بکات)، دیاره نه گه روژ باشیی که ی به ره وروی من نه کردایه، من وام پی نه
نه گوت:

لییان بو به ده مه قالی، ده مه قالییه کهیشیان تا نه هات توندتر نه بو، ههردوو
بوراهماییه لاوه کان دهنگیان هه له نه پیری و نه یانقیژاند:

- روژ باشیی که ی بو من بو!

- نه! بو تو نه بو! بو من بو!...

ههردوو لاوه که، رقیان هه له سا و له یه کتر تووره بوون:

ده موچاویان سوور هه له گه را، ناگر له چاویان نه باری، ههردووکیان دهستیان به رز کرده وه،
له ده موچاوی یه کتر بدن هه موویان خه ریکی نه وه بوون، که به لی دانی یه کتر
کهینه و بهینه کهیان بیرینه وه بوراهماییه بیره کهیش خوی فری دابووه ناو نه و ده مه قالییه
توندوتیژ وه. به لام لی پیه شیمان بو وه و وازی هینا و بی دهنگ بو وه، داخی له وه
نه خوارد که ده مه قالییه کهیان گه یشتبو وه نه و راده یه که پرپو له سووکی و ریسوایی،
له به رنه وه ده مه ده ست پشینیاژیکی پیتشکهش کردن، گوتی:

- براکان! بوچی و له یهک تووره نه بن؟ بوچ و نه قیرتین به سه ربه کا؟ له هه مو شتیک
ناسانتر نه وه یه که بزاین سه رباژه که، روژباشی له کامان کرد نه وه یه هیچی پی ناوی نه وه
نه بی که له سه رباژه که خوی پیرسین، بزاین روژباشی له کامان کرده وه بر وایش ناکه م، زور
لیمان دور که وتبیتته وه من دل نیام له وه، که نه گه ر ریمان کرد به دوایدا، به زوویی
نه یگه نی نه و سا کهیش راستی روژباشیی که ی پی درنه خه یین.

بوراهماییه کانی تربش پیمان گوت:

- ئەم پراوێژه دروسته، بام کاری پێ بکهین!

ئیتتر هه رچاربان بن سیبه ری دره خته کهیان به جی هیشت و به هه له داوان به ره و دا
گه رانه وه، به را کردن و به خیرا رویشتن، روژه رییه کیان بری، پیاهه بیره که له تاو
ماندویتی، هه ناسکه برکی پی نه گه یشتبو نه ویش و نه وانی تربش له ناو ماندویتی، خو
(عرق) له لهشیان نه تکا.

سه رباژه که گوتی له دهنگه دهنگیک بو له پشتیه وه که به و شیوه یه چاوی پیکه وتن^(۱)
واقی ورم له وه پیش هوروژی شو ره سوارانی چا و پیکه وتبو، چاویشی پی راها تبو.
به لام، هه رگیز نه وه ی چا و پیکه وتبو، که کومه لیک بوراهماییه هوروژم به نه سه ری،
له وه یه زوتر واقی ورم که هوروژمه که بو سه ر خوی بو نه و هوروژمه شیتانه یهیش!...

ئنجا که بوراهماییه کان هه ناسه یان گیرسایه وه^(۲) و توانیان بی هه نسکه برکی، گفتوگو
بکه ن، هو ی گه رانه وه که ی خویان بو سه رباژه که گیرایه وه هه ر چواربشیان پیکه وه قسه یان

(۱) راستتر: چاوی پیمان کهوت.

(۲) یان: هه نسکه برکی که یان گیرسایه وه، نیشته وه...

ئەکرد قسەيشيان بەيەكترى ئەبرى!... سەربازەكە ئەرك و ئازارتيكى زۆرى تووش هات، تا توانى لە راستى كەينهوبەينهكەيان تى بگات، ئنجا كە مەبەسەكەيانى بۆ پروون بوو، ئەمەندە لە گيانى خۆى وەرس بوو، كە ھەرگىز لەو پېش بەخۆيەو نەدېبوو لە دلّى خۆيدا ئەيگوت: ئەو پياو سەر راستە خواناسانە، كەسەرى سورمابوو لە دەست بەردارىيان لە جيھان، ئەو مەردە ئاييىنە كە باوهرى بەچاكە خوازىبى و خۆ لەبىر چوونەو و ژيان لە بىرچوونەو ديان ھەبوو لە پېناو خواكانياندا... ئاوا بەم ڤەنگە دەرکەوت، كە ئەوانە ھەموو خۆپەرست و خۆپەسەندن، ئەو نەدەيش خراپن كە لەسەر كەينهوبەينهكەيانى يەجگار پروپوچ شەر لەگەل يەكتردا ئەكەن. ھەر ڤەتەيكى ھەبوو بەرامبەريان، لە ڤر لە دلّيا نەما، بەلايەو شتەيكى خۆش بوو ئەو سەيرە بكات: ئەو دەموچاو سوورانە بىنى كە لەبەر ماندووبوون و خوين گەرمى، خوينيان تيا زاو و تنۆك تنۆك خۆ (عرق) يشيان لى ئەتكى... دەستى كرد بەبىرکردنەو، بۆ وەرمايەك ئەگەر، كە تيز پەتەردەيان ئاسان بكات دوايى بىرەيكى بەمېشك داھات بەزەردەخەنەيەكەو پېتى گوتى:

– ئەتەنەوئى بزەنن من ڤۆژباشم لە كى كرد؟. باشە من پېتان ئەلېم من ڤۆژباشم لە يەكېكتان كرد، كە لە ھەمووتان شتەترە!...

ئەمجارەيش بەخۆ نوشتانەو بەيەكى بەتيزەو ڤۆژباشى لى كردنەو و ملی نايەو بەرپەگای خۆيەو.

ئەم وەرما، ھەرچوار بوراھمايەكانى ھېنايە سەرسورمان، زۆرى پى نەچوو، يەك بەيەك، ھەرچواريان، ئەيگوت:

– لە ھەمووتان شتەتر... كەس نىيە من نەبم.

ئەمجارە بەتونووتىزىيەكەو دەستيان كەردەو بەمقۇ مقۇ

– ئەو شتە منم.

– نە! تۆنيت! منم!...

– نە! منم!

لەگەل ئەو ديشا، خېرا ڤۆشستەكەيان و دواكەوتنى سەربازەكە بەو جۆرە ئەرك و ئازارەو ھەكارى تى كردبوون و پرستى برېبوون لەبەرئەو دەمەقالىي ئەمجارەيان، دەست و بازووى لە پشتەو نەبوو، سەرەوتى دلّيشى پتو نەبوو، بوراھمايە ھەر گەورەكەيان ئەم پى دەنگىيە دەمدەمىيە بەھەل زانى، پېشنيازتيكى خستە بەردەمیان و گوتى:

– ھەر كامېكمان بگري، برواي وايە، كە لە سيانەكەى ترمان شتە ترە... چارەكردنى ئەم گىروگرفتەيش ڤۆشن و ئاسانە.

چونكە، پى گومان من لە ھەمووتان شتە ترم... كەينهوبەينهكەيش لەمەدا ئەو ھەل ناگرى، كە دەمەقالىي لەسەر بكرى، ياخود لىك بدريتەو و بخريتەو سەر بنجوناوانى خۆى ئەو ديشى پى ناوئ بەلگەى لەسەر بەيتريتەو لەگەل ئەمەيشا كە من باوهرم بەخۆم و بەراستى كەينهوبەينهكەم ھەيە، من ئەو دەم پى ناخۆش نىيە كە پەنابەينه بەر ناوېرەيكەريك، بېتە ناومانەو و ڤيكمەن بخات، كەواتە بام كەينهوبەينهكەمان بخەينه پېش دەمى كەسېكى تر، ئەمەيش پېشنيازەكەى منە:

پاش دووكات ئەگەينه شارتيكى بچكۆلە، كە لە سەرە ڤيگامان داھە بۆ شارى (دەھماورا)، ئەم شارەيش كۆڤتيكى شارەوانى ھەيە، ناوبانگى بەو دەرکردو، كە ئەتوانى بۆ گىروگرفتى ھاوئيشتمانەكان و كەينهوبەينهكانيان چارە بدۆزيتەو بام بچينه لای ئەم كۆڤە و چاومان بەسەرۆكەكەى بکەوئ و قسەى لەگەل بکەين، بەلکو بەخۆى و ياريدەدەرەكانىيەو ئەم ئازاوه و شەرۆشۆرمان لە نىواندا بىرپيتەتەو ئەوساكە ھەر كەسەمان كەينهوبەينهكەى خۆى بۆ ئەوان ئەگېرتەو.

بىروباوهرى خۆيشى پېشان ئەدا چونكە شتەى بابەتيكى وانىيە كە تىگەيشتوانى وەك ئىوە بتوانى تىي بگات.

ئەوانەى كە ئەلّين شتەين پتوبستە بەلگە بەيتنەو لەسەر راستى قسەكەيان منيش جيھانم زۆر ديوە براكان. كە ئەوانەى بەسەرما ھاتوون بىرم ئەكەونەو، بەزەبىم پياتاندا ديتەو، لەگەل ئەمەشا ئەگەر كەينهوبەينهكەى بخەنە پېش دەم ناوېرەيكەرانەو، ئىوە ھىچ زبانيكتان پى ناگات.

ھەر سى بوراھمايەكانى تريس بەجاريك ھەلّيان داھە، گوتيان: (ئەم بىرە بىرەيكى راستە، راست لە جگەرى راستى داو!).^(۱)

ھەرچواريان باوهریان وابوو، ئەگەر ناوېرەيكەريكى پى لايەنى دەروون پاكيان دەست بکەوئ، وەك ئەندامانى كۆڤى شارەوانى و ياريدەدەرەكانى سەرۆك، كە كەس لەوانە دەروون پاكتر نىيە، پى گومان گرەو كە ئەو ئەبباتەو!

(۱) ئەم دەستەوازيە، گۆڤيتيكي دەق و بەرامبەرى عەرەبيەكەيتى كە دەلنى (وأصاب كبد الحقيقة) كە دەكرا بىگۆڤىيە بە (... و راستى پىكاو).

هەرچوار ڕێبوارى بوراهمايى، گەشتەنە شارە بچکۆلەکە. لە بەختى ئەوان وابوو، کە کۆرى شارەوانى کۆبوووە. بەلام ئەندامەکانى هیچ فرمانىكى وایان لەبەردەستا نەبوو، کە پێوەى خەریک بێن هەروەها لەوێشا بەختیاربوون کە سەرۆكى کۆرى شارەوانى، پیاویكى دلخۆشى ڕووخواشى سەر بەبەزم و پێکەنین بوو هەر هەلێكى بۆ هەل بکەوتایە بۆ دلخۆش کردنى خۆى یاخود بۆ دلخۆش کردنى فەرمانبەران و ژێردەستەکانى خۆى، بەفەرۆى ئەندەدا، بەخۆشى ڕای ئەبوارد لەگەڵیاندا.

ئەجا کە لە کەینهوبەینەى بوراهمايەکان تێ گەشت، جارى دا بەناو شارددا کە کۆرى شارەوانى کەینهوبەینەى کى زۆر خۆش و سەبرى لەبەردەمدایە، بێ گومان بەکارى دانىشتوانى شار دى.

کە ئەو جارە درا، گالته و پێکەنین هەموو مالتىک و هەموو کۆلانێكى ناو شارى گرتەو و دەنگى ئەدایەو کە چى هێشتا کەسێش گوتى لە قسەى بوراهمايەکان نەبوو. کۆرى شارەوانى کۆبوووە لە دەشتایە فراوانەکەیدا دانىشتوانى شار ئەوئەندە کۆبوونەو و پالێان دا بەیەکەو، دەرزیت هەل بەدایە ئەئەکەوتە سەر زەوى.

بوراهمايەکانیان هێنايە ناووە، سەرۆكى شارەوانى دانىشتبوو، لەگەڵ هەرچوار یاریدەدەرەکانیا کە لەملاو لەولایەو بوون ئەندامانى کۆرى شارەوانیش لە پشتیەو دانىشتبوون سەرۆک هەستا و تارىکى کورتى دا، بەبۆنەى ئەو کۆبوونەو یەو گوتى:

(شانازییەکى زۆر گەورەى بۆ ئێمە، کە کۆمەلێكى پایەبەلندى پێرۆزى وەک ئێو، هاتبە لایمان و ئێمەتان گەورە کردبێ بەوێ کە ناوێرتان بکەین لە کەینهوبەینەکەتاندا بەلام لە پێگەماندا تەگەرەیهک هەیه، ئەگەر لێم داوا بکرایە کە لە ناو هەموو هاوئێشتمانەکاندا، یان لە ناو هەموو ژێر دەستەکاندا، شێت ترين کەس هەلێتریم، یاخود لە ناو یاریدەدەرەکاندا کى زۆر ناشى و گێژووێژ و گوێ درێژ، ئەو هەلێتریم هیچ ئەرک و ئازارێكى ئەوتۆم نەئەهاتە بەر... تەنانهت ئەتوانم، هەر لە ئێستاهە ناویان بەهێنم!...

یەکیکیان..... بەلام ئەم کارە فرى بەسەر ئێووە چیه؟!...

ئێو ئەواریەکن هاتوونەتە شارەکەمانەو، ئەشارەزان لە هەموو شتێک... ئێمەش هەموومان ئێو ناناسین کەواتە پێویستە هەریەکەتان گرنگترین کارەساتى ژيانى خۆى بگێڕیتەو کە پالەوانەکەى خۆى بووبى، ڕوایشى وای کە ئەو بەلگەیه بۆ شیتیتییە گەورەکەى!... ئێویش مافتان هەیه بەسەر ئێمەو، کە گوتتان لى بگرین و بەدل هۆشمان لە قسەکانتان بێ چونکە کەینهوبەینەکەتان گرنگە و لەوانەیشە کە ئەنجامى کاریگەرى لى

پەیدايبى پاش ئەو ئێمەیش ڕیبارى ئەو ئەدەین کە کامتان مافتان هەیه ڕۆژباشى سەربازەکەى پى بېرى، کەواتە کامتان دەست ئەکات بەقسەکردن؟...

بوراهمايیه هەرە بچوکەکیان بەتەمەن، دەنگى هەلېرى و گوتى:

- من.

- کەواتە تۆ قسە بکە.

ئێتر بام هەموولایەک بى دەنگ بى، کەس قسە ئەکات!

پێویستە هەندى راستى و ڕەوشت و خوى کۆنى هیندییهکان ناو بەرین، تا بتوانین لە چیرۆكى بوراهمايیهکەى یەکەم تى بگەین، هەندى لەو ڕەوشت و خوانە تا ئەم دوايیهیش مابوون و پێرەويیان ئەکرا لە هەندى ناوچەدا، کە هۆگرى ئەو ڕەوشت و خوانەبوون، شونەکردنى کچانیان بەشوورەبى دائەنا بۆ مالى باوک و کەسوکارەکانیان.

ئەویش لەوانەبوو، کە لەو پاش گیانى ناپاک بچیتە لەشبانەو، یان بکەونە ژيانىکى ترەو کە لە ژيانى ئێستایان خراپترى ئەمەیش بەشێکە لە ئايینی ئێمە، لە بابەت، گیان هاتنە ناو لەشەو و، کەسایەتى گۆڕینەو^(۱) لەبەرئەو ئەبوو کەسوکارى کچەکان، زوو بەزوو، کچەکانیان بەدەن بەشوو، بەلام لە تەنگ ترين سنوورى چینی کۆمەلایەتى خۆیاندا و گەورەترین سنوورى خێزانى خۆیاندا.

ئەمەیش، بەزۆرى وابوو، کە ماوەى هەلێژاردنى کەم ئەکردهو، بەگرانیى پێک ئەهات، یان هەر پێک نەئەهات.

بێجگە لەم گێرورگرفتهیش ئەو هەبوو کە خێزانەکەى بەدووى شتى تریشدا ئەگەرێان وەک سامان و تەمەن و جوانى.

هەر ئەوئەندەى کچەکە لە دایک بوايە، باوکەکەى بۆ یەکیک ئەگەرێا کە بیکات بەمێردى، لە سنوورى چینی کۆمەلایەتى خۆیدا.

کە تەمەنى کچەکەیش ئەگەشتە پێنج یاخود شەش سالى، کاروبارى شووکردنەکەى ئاشکرا ئەکرا، زۆرجارى وا هەبوو، بێگانهکان لەو زۆر سەریان سۆرئەما کە ئەیان دیی دەستەى بووک و زاوا کۆئەبوونەو و ئەرۆشتن بەرێگادا، کە چى کچیکى بچکۆلەیش ئەرۆشت بەلایاندا و بەسەرکردنى ئاهەنگى شووکردنەکەى خۆیەو کاتیکى خۆشى بەسەر ئەبرد، وەک لە یارییهکى خۆشدا یارى بکات وابوو!...

(۱) گیان هاتنە ناو لەش و کەسایەتى گۆڕینەو: (التناسخ و تقمص الشخصية).

له‌دوای برانه‌وه‌ی ناهه‌نگی ماره‌کردنی کچه‌که، کچه‌که هه‌ر له مائی باوکی خویدا
ئه‌مایه‌وه، که مه‌مه‌که‌کانی پێ نه‌گه‌یشت و خویشی نه‌گه‌یشته هه‌ره‌تی کچینی، می‌رده‌که‌ی
له‌وه ناگادار نه‌کرا... نه‌میش خزمی هه‌ره‌ نه‌یکه‌ی خو‌ی نه‌نارده مائی باوکی کچه‌که،
کچه‌که‌یان نه‌گواسته‌وه بۆ مائی می‌رده‌که‌ی خو‌ی.

بوره‌ما‌یه‌یه لاوه‌که، له‌به‌رده‌م کۆری شاره‌وانی، نه‌و شاره‌ بچکۆله‌یه‌دا وه‌ستا و گوتی:
- هه‌شت ساڵ له‌مه‌وپێش کچیکم ماره‌کرد، که مائی باوکی رۆژه‌ پێشه‌ک له‌ شاری
ئیمه‌وه‌ دووره، خێزانی کچه‌که زۆر ده‌وله‌مه‌ندبوون، سایه و پایه‌یان گه‌وره‌بوو.
زۆر به‌جوانی ژنه‌که‌میان په‌روه‌رده نه‌کرد به‌لام به‌ژانیکی خوش و په‌وان و ئاسانه‌وه
پایان نه‌هینا، که‌له‌وه پاش له‌گه‌ڵ پێشه‌ ئاینیه‌که‌ی مندا رێک نه‌که‌وت.
ژنه‌که‌م، که له‌گه‌ڵ مائی باوکیا بوو، له‌ کۆشکیکا نه‌ژیا که له‌ زستاندا هه‌موو کون و
قوربێکی گه‌رم پائه‌گیرا، له‌ هاوینیشدا کزه‌بای فینک و خوش شنه‌ی نه‌کرد به‌ناویا،
که‌یش بچوايه‌ ده‌روه‌ بۆ گه‌ران له‌ ناو باخه‌که‌یاندا به‌پیتی رووتی، به‌پێ بچکۆله‌کانی خو‌ی
نه‌گه‌را به‌سه‌ر له‌ زیوبینه‌ ورده‌کانیا.

کاتی که ناگاداریان کردم کچه‌که گه‌وره‌بووه و پێ گه‌یشتوه و نه‌یشتوانم بی‌گوتیمه‌وه بۆ
مائی خۆم، بۆم رێک نه‌وکه‌ت که‌سیک له‌ که‌س و کاری خۆم بنێرم بی‌گوتیتته‌وه و له‌گه‌ڵ
خویدا بیهیتنی چونکه باوکم له‌ ده‌می‌که‌وه‌ مردبوو، دایکیشم له‌ ناو جیگادا که‌وتبوو،
به‌ئیش و ئازاری نه‌خو‌شیه‌وه نه‌ینالاند، که‌ وای لێ هات، ناچاربووم خۆم بچم به‌دووی
ژنه‌که‌ما بی‌گوتیمه‌وه بۆ ماله‌وه.

به‌لام دایکم ئامۆژگارییه‌کی زۆری کردم، که نه‌که‌م ئازاری دلی ژنه‌که‌م یاخود که‌سوکاری
ژنه‌که‌م بده‌م.

مامم و ژنه‌که‌ی می‌واندارییه‌کی زۆر باشیان کردم بۆ سه‌ره‌رزیه‌ی من، نانیه‌کی گه‌وره و
نایابیان کرد بۆ می‌وان، له‌ پاش چه‌ند رۆژیک له‌ مائی خه‌زورانم جو‌ی بوومه‌وه و رووم
کرده‌وه شاره‌که‌ی خۆم.

که‌شه‌که‌ی هاوین بوو، یه‌جگار گه‌رم بوو رۆژیش به‌هه‌تاوه‌ گه‌رمه‌که‌ی که‌ وه‌ک گری ناگر
وابوو، سروشتی نه‌سووتاند، گه‌لای دره‌خته‌کانی وشک کردبوو، سوور هه‌لگه‌را‌بوون، نه‌و
گیایانه‌یش که‌ به‌سه‌ر به‌رده‌ ره‌شه‌ رووته‌که‌انه‌وه‌ رووا‌بوون، هه‌موو سووتا‌بوون،
ده‌شتاییه‌یه‌که‌یش هه‌روه‌ک ناگردان، گری سه‌ندبوو پیاوی نه‌برژاند.

ژنه‌که‌یشم، هه‌ر توانی دوو رۆژه‌ی لێ له‌گه‌لما بیری ئیتر وای لێ هات، نه‌و گه‌ربایه‌ی بۆ
هه‌ناسه‌ نه‌ نه‌درا پاشان ده‌ستی کرد به‌ناو و ناله‌ له‌ ده‌ست نه‌و له‌ گه‌رمه‌، که پێیه‌ رووته
بچکۆله‌کانی نه‌برژاند و ئازاری نه‌دا. وه‌ک ده‌نکه‌ مرواری، فرمیسک به‌سه‌ر کۆلمه‌کانیا
نه‌هاته‌ خواره‌وه‌.

ئیترا له‌ پاش چوار کاته‌ی لێ، به‌ئاشکرا گوتی، ناتوانم له‌وه به‌ولاوه‌ هه‌نگاوێک بنێم،
خو‌ی دا به‌سه‌ر زه‌ویدا و نه‌یویست راست بی‌تته‌وه به‌گه‌ربانه‌یه‌وه‌ پیتی گوتم: مردنی پێ
باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو نه‌و ده‌شته‌ گه‌رمه‌ کاکی به‌کاکیه‌دا بپروا.

منیش به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ له‌ ته‌نشت ژنه‌که‌مه‌وه، به‌شله‌ژاوی دانیشتم، هه‌رچه‌ند لێی
پارامه‌وه‌ که‌تۆزیک ئارام بگری و هۆشی بی‌نیتته‌وه‌ سه‌رخو‌ی، کاری نه‌کرد هه‌ر له‌سه‌ر
گه‌ربانی خو‌ی رۆیش و نه‌یگوتته‌وه: مردنی پێ باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو نه‌و ده‌شته‌ چۆل و
هۆله‌ گه‌رمه‌دا بپروا. له‌و کاته‌دا بازرگانیه‌کی خاوه‌ن کاروان رۆیش به‌ویدا، پیاویکی
له‌سه‌رخۆ بوو به‌جلویه‌رگه‌کانی و ده‌س و په‌نجه‌کانیا دیاربوو که‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو،
گه‌له‌گایه‌کی په‌نجا سه‌ری لێ نه‌خو‌رتی، هه‌موویان به‌بابه‌ت و که‌لوپه‌لی به‌نرخ بارکرا‌بوون.

هه‌ر نه‌وه‌نده‌ ئیمه‌ی چاو پێکه‌وت وه‌ستا منیش نه‌وهم لێ داواکرد که‌ چاره‌یه‌که‌مان بۆ
بدۆزیتته‌وه، له‌وداما‌وی و سه‌رگه‌ردانییه‌ی رزگارمان ببێ نه‌ویش هه‌ندیک بیری کرده‌وه‌ ئنجا
گوتی:

هاو‌رپێکه‌م، تۆ که‌وتوویته‌ باریکی واوه‌ که‌ خه‌ریکیت وه‌رس ببیت له‌ ژبانی خۆت چونکه
ژنه‌که‌ت له‌وانه‌یه‌ له‌ناو بچێ و مه‌رگ بی‌گریتته‌ باوه‌ش بێ گومان که‌س و کاره‌که‌ی
به‌دناوت نه‌که‌ن به‌کوشتنی، که‌واته‌ هه‌روا باشه‌ بیده‌یته‌ ده‌ست من منیش سواری چاکترین
گای نه‌که‌م له‌م گایانه‌ی له‌به‌رچاوتان، ژبانیه‌ی نه‌که‌م به‌ به‌هه‌شت!...^(۱)

نه‌وه‌ی گوت و سه‌ی‌رپێکی ژنه‌که‌یشمی کرد، که‌ نه‌ویش بێ باکانه‌ سه‌یری منی نه‌کرد
پاشان رووی تێ کرده‌وه‌ و ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌ شیرینه‌ پلنده‌کانی خو‌ی، گوتی:

بێ گومان تۆ ژنه‌که‌ت له‌ ده‌ست نه‌چێ هه‌ر چۆنیه‌کی لێک بده‌یتته‌وه، نه‌و زیانه‌ت لێ
نه‌که‌وی، بۆ تۆ هه‌روا چاکتره‌ که‌ کامه‌رانی به‌م کچه‌ به‌سه‌زمانه‌ بیه‌خشیت، منیش خه‌ریک
بووم نه‌چوومه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی نه‌و که‌ نه‌ویش هه‌ستی به‌وه‌کرد، گوتی:

(تۆبش پتویه‌سته‌ هه‌ر ئیستا بیر و بریاری خۆت بنوینێ چونکه‌ ناتوانم بوه‌ستم، نه‌بێ

(۱) راستتر: ژبانیه‌ی وه‌ک به‌هه‌شت لێ نه‌که‌م.

هەر ئیستا بڕۆم). ئەوەی گوت و ئاوری دایه‌وه له ژنه‌که‌م، سهرنجی ئەدا له له‌ش و لار و به‌ژن و بالا و دهموچاوی، سهرنجی ئەدا له جله‌کانی ئنجا وه‌ک پیاویکی ئاگاداری شارەزا پیتی گوتم:

(من له نرخى خشل ئەزانم، خشلە‌کانی ژنه‌که‌ت هەر بیست پارچه‌ زیر ئەهینى، ها بگره ئەوه په‌نجای پارچه‌ زیر).

پیش ئەمەى ورتە‌یه‌که‌م له‌ده‌م بێته‌ ده‌ری، ده‌سى کرد به‌به‌ر باخه‌له‌که‌یا تووره‌که‌یه‌کی لى ده‌ره‌ینا، ئنجا په‌نجای پارچه‌ زیری بۆ ده‌ره‌ینام و دایه‌ ده‌ستم منیش له توانامدا نه‌بوو لى وهرنه‌گرم ئیتر ژنه‌که‌مى هه‌لگرت و خستیه‌ سهر به‌هه‌یزترین گا، له‌ گاکانى خۆى و بردى له‌گه‌ل خۆى به‌ریگادا...

منیش به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ ماله‌وه‌ به‌لام له‌ گه‌رمه‌کان هه‌موو پێمیان برژاندبوو، دایکیشم به‌گلاراییه‌ که‌وه‌ لى پرسم:

- ژنه‌که‌ت کوا؟

منیش چیرۆکه‌که‌ى خۆم بۆ گه‌یراه‌وه‌، که‌ گه‌یشتمه‌ سهر ئەوه‌ى ناوی په‌نجای پارچه‌ زیره‌که‌ى بۆ به‌م، به‌ده‌نگێکی به‌رزوه‌ پێم گوت: دایه‌گیان سه‌یری ئەم سامانه‌ بکه‌ که‌ ده‌ستم که‌وتوه‌...! په‌نجای پارچه‌ زیره‌! ئەویش سامانیکه‌ بۆ خۆى!!

جا چونکه‌ دایکه‌م پارە په‌رست و ده‌ست قوچاویو، من لام وابوو هه‌ر که‌واى پى بلیم له‌ خوشيانا گه‌شه‌که‌دار ئەبێ که‌چى وا ده‌رنه‌چوو!... هه‌رکه‌ ئەوه‌ى لى بیستم، خوین له‌ ده‌ماره‌کانى له‌شیا گری سەند و هاته‌ سه‌ریه‌وه‌ به‌هه‌موو هه‌یز و هه‌ره‌تێکی خۆیه‌وه‌ لیم تووره‌ بوو و قیژاندی به‌سه‌رما، گوتی:

هه‌ی کلۆلى هه‌ناسه‌ سارد!... تۆ هه‌ر گه‌وج ده‌رنه‌چوویت... سهر شوړیش ده‌رچوویت!... تۆ ژنه‌که‌ى خۆت فرۆشتوه‌!!

(ژنى بوراهماییه‌کی پایه‌ بلند و نه‌ژادا! ژنه‌که‌ى خۆت فرۆشتوه‌ به‌بازرگانێک!... ئەگه‌ر شیت نه‌بوویتایه‌ و هۆشت به‌خۆت بوايه‌، کرده‌وه‌ى وات لى نه‌ ئەوه‌شایه‌وه‌!).

منیش، ده‌م نه‌به‌سترا وه‌رامى بده‌مه‌وه‌، پێم گوت:

- ئەى ئەگه‌ر وام نه‌کردایه‌، چیم له‌ ده‌ست ئەهات بیه‌که‌م؟!

ئەویش به‌تووره‌یه‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌ریا قیژاندم گوتی:

(نازانم له‌سه‌ریشم پتوبست نییه‌ که‌ بزانی تۆ ئەتوانی گایه‌ک له‌ گایه‌کانى ئەو بازرگانه‌ به‌کری بگری و ئەو که‌چه‌ به‌سه‌زمانه‌ کلۆله‌ى له‌سه‌ر سوار بکه‌یت یان چاوه‌روانى

پتیارانى توت بکرایه‌، که‌ له‌و بازرگانه‌ سه‌ره‌رزتر و کرده‌وه‌ جوان تر بوونایه‌ یاخود بوه‌ستایتایه‌ له‌وى تا شه‌و داهات ئەوسا ده‌شته‌که‌ فینک ئەبوو و ئەتوانی به‌ئاسانى بپیتسه‌وه‌ مالى، ئەتوانی ئەوه‌ نه‌که‌یت که‌ کردووته‌ و هه‌موو شتیکی تر بکه‌یت و خۆت رزگار بکه‌یت... به‌لام تۆ شیتیت.

بیانوه‌که‌ت هه‌ر شیتیه‌ و هه‌چی تر ئەگینا بۆچ وات ئەکرد؟!.

که‌ مالى خه‌زورانم ئەوه‌یان بیسته‌وه‌، سکا‌لایان برده‌ به‌ر سه‌رۆکانى چینه‌که‌مان ئەوانیش بریاریان دا به‌سه‌رما، که‌ دوو سه‌د پارچه‌ زیر جه‌ریه‌ بده‌م، به‌ش بر‌اوشیان کردم له‌ ژن هه‌ینان، هه‌ره‌شه‌یشیان لى کردم ئەگه‌ر جاریکی تر ژن به‌ینمه‌وه‌، له‌ چینه‌که‌ى خۆیان ئەمه‌که‌نه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌م جوړه‌ تاماوم له‌ ژياندا، چیشکه‌ى ژن هه‌ینان ناکه‌مه‌وه‌.

توخا به‌لای ئیوه‌وه‌ من شیت نیم؟!....

یاریده‌ده‌ری یه‌که‌میش، خۆى پى نه‌گیرا، گوتی:

- نازانم، کى ئەبێ له‌م کلۆله‌ شیت تر بێ؟!... من پێشنیازم وایه‌ که‌ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ سه‌رکه‌وتنى له‌ گه‌وه‌که‌دا ئاشکرا بکه‌ین.

سه‌رۆکی کوژى شاره‌وانیش گوتی:

- جارى بام بزانی.

ئهمجاره‌، نۆره‌ قسه‌ى بوراهماییه‌ لاوه‌که‌ى تر بوو!.

بوراهماییه‌ لاوه‌که‌ى تریش ده‌ستى کرد به‌قسه‌کردن، گوتی:

(منیش، هه‌ل ئەگرم، پاش ناوی (شیت) وه‌رگرم ئەویش به‌هۆى ژنه‌که‌مه‌وه‌ رۆژێک له‌ رۆژان بانگ کرامه‌ ئاهه‌نگێک له‌ ئاهه‌نگه‌کانى (سه‌مه‌ر هه‌دانا)، هه‌ر وه‌کو ئیمرو منیش خووم به‌وه‌وه‌ گرتبوو که‌ به‌جلوبه‌رگێکی رێکوپێکه‌وه‌ بچمه‌ ئەو ئاهه‌نگانه‌وه‌، سه‌رتاشیکم بانگ کرده‌ ماله‌وه‌ سه‌رم به‌گوێزان بتاشی، که‌ له‌ سه‌رتاشینه‌که‌م بووه‌وه‌، به‌ژنه‌که‌مم گوت، فلسیکی بداتى ئەویش به‌هه‌له‌ دووفلسى دایه‌ منیش به‌سه‌رتاشه‌که‌م گوت، فلسه‌که‌ى ترم بداته‌وه‌ به‌لام بیانوى وا هه‌ینایه‌وه‌ که‌ پارە له‌ گیرفانى نییه‌.

گوتیشی: من فلسیکی تۆم له‌سه‌ر ماوه‌، له‌به‌رئوه‌وه‌ هه‌موو قزى ژنه‌که‌ت ئەبۆم و سه‌ریشى به‌گوێزان ئەتاشم.

منیش پێم گوت باشه‌، بیه‌که‌^(١) به‌لام ژنه‌که‌م هه‌رای کرد و ده‌ربازبوو منیش به‌پرتاو رام

(١) یان: باشه‌ وابکه‌.

کرد به دوویا، دوايي گرتم و هینامه وه لای سهرتاشه که ههردوو دهستم گرت و له جوولهه
خست بۆ ئەمهی سهرتاشه که بتوانی سهره کهی به تهواوه تی بتاشی.

بهم ڕهنگه، ئەو هه موو قژه جوانه ی به تاکه فلسیک له سه هری کردهوه!... ژنه کهم لهم
کرده وه بهم یه جگار وه پرس بوو یه جگار دلێ شکا چارۆکه یه کی دا به سه ره خویا و چوه
ژووره که ی خۆیه وه بریاریشی دا تا ئەمری له و ژووره نه یه ته ده ره وه.

به لام سه ره تاشه که، له بازارێکدا به دایکی گه یشتبوو، ئەو که ی نه وه یه یه ی بۆ
گیرابوه وه.

دایکی ژنه که یشم^(۲) ئافره تیکی دێ و هاروهاج بوو، له پڕ هوروزمی هینایه سه رمان و
قیژاندی به سه رمانا، گوتی: (هیچ هه بوو له ئارادا، که تو ژنه که ی خۆت بهم جوړه ریسوا
بکه یه ت؟!...)

منیش گوتم: (نه. چونکه ژنه کهم هه تا بلێی له ره وشت و کرده وه دا پاک و خاوێن و
ته واه به لام من ئەمهم بۆیه کا کرد، که پاره کهم به فیرو نه روات) ئەویش پیتی گوتم: (تو
شیتی، پیتیسته پتیه ند به خه نه پیت!...).

مالی خه زوورانه که یشم، کچه که ی خۆیان برده وه بۆ مالی خۆیان.

– که واته برواتان وانیه، رۆژباشی سه ریاژه که هه ر بۆ من بووی؟

ئهو انه ی له وێ بوون، هه موو له پیکه نیندا پچران.

یاریده ده ره که ی دووهمیش گوتی:

– من نازانم، کێ ئەبێ لهم پیاوه شیت تر بێ؟!...

پیشنیازم وایه که ئەم به سه رکه وتوو دابنێن.

سه رۆکی شاره وانیش گوتی:

بام چاوه روان بێن، چی تر ئەگوتری.

ئنجا بوراهماییه به سالاجووه که دهستی کرد به قسه کردن، گوتی:

ناوم «ئاناندنیا» یه ناوبانگیشم له ناو هه موواندا وایه، که پیم ئەلێن: «ئاناندنیای
کاهو» به لام بۆچ ناوی کاهویان به ناوه که مه وه نووساندووه؟ هه ر ئیستا ئەمه تان بۆ روون
ئەکه مه وه.

(۲) خه سووه که شم.

له پیش ده سالدا ژنم هینا، له گه ل ژنه که یشما ریک بووم له گه ل ئەویشا به چه شنی
هه موو ژن و میتردیک، جاره جار ده مه قالیمان ئەبوو، جاره جار ئەشچوین به گژیه کدا،
ئەمه ییش له هه موو مالیکدا پهیدا ئەبێ و روونه دا. رۆژیکیان له پاش ده مه قالییه کی
دوورودریژ، چوین به گژیه کدا ئەویش له سه ر ئەوه بوو که: (ئایا پیاو زۆتر چه نه بازی
ئەتوانی بکات، یان ژن؟!...).

چه ند کاتیکی دوورودریژ، له سه ریه ک قسه م بۆ کرد و به لگه م بۆ هینایه وه که پیاو بێ
دهنگ و کهم دوون و هه ز له قسه ی کورت ئەکه ن، هه یج که لکی نه بوو نه هاتیشه سه ر
قسه کهم.

منیش پیشنیاریکم پیشان دا، که ئەم گیره و کیشه یه مان به هۆی تاقیکردنه وه یه کی
خۆمانه وه بیریته وه پیم گوت: (بام هه ردوو کمان راکشیت و بێ دهنگ بێن، بزانی کمان
خۆی پێ ناگیرێ و له پیشدا ده ست ئەکات به قسه کردن).

ئەویش گوتی: باشه به لام ئەوی گره وه که ئەباته وه چی وه رنه گری؟

منیش پیم گوت: پاداشه که، بام گه لا کاهویه ک بێ. ئەوه نیشانه یه که بۆ پاداش.

ئەویش گوتی: (باشه وارێک که وتین له سه ر گه لا کاهویه ک!) هه ر وه ک بریارمان دابوو،
راکشاین و بێ دهنگ بووین له به یانی رۆژی دوایدا، هه ل نه ستاین له خه و، چونکه
هه ردوو کمان له وه ئەترسین که قسه بکه یین و گره وه که بدۆرین، دراوسیتی وایشمان هه بوو
خۆشیان ئەویستین بێ گومان که ئەو رۆژه سه رنجیان دابوو ئیمه دیارن، که وتبوونه
په ژاره وه، له پیشدا به هیواشی له ده رگیان دا پاشان به قایم لییان دا نه من ویستم
وه رامیان بده مه وه نه ژنه کهم دراوسێکان هه موو قیژاندیان گوتیان: مردوون! پیتیسته له
خۆمانه وه به یه نه ژووره وه، بۆ ئەمهی هۆی مردنیا بزانن.

ئنجا دراوسێکانمان دارتاشیکی شاره زایان هینا و ده رگا که یان پێ شکاند و دهنگی
مردنه که به ناو شاردا بلا بووه وه.

دانیشتوانی شاریش هه مووها تن و له لای خانوه که مانه وه کۆبوونه وه،
کۆبوونه وه که ییشیان ئەمه ندە چروپروو، بالباز ناچار بوون هاتنه ناویانه وه، بۆ ئەمهی یاسا
بپاریزن له به ر ده رگا که دا.

ئنجا دراوسێکانمان هاتنه ژووره که مانه وه، که زانییان هیشتا زیندوون، به خه به رین و
ورته له ده مانه وه نایه ت، سه ریان زۆر سووما، ئیمه ییش هه ر به بێ دهنگی مایه وه،

هه‌ندیکیان چوون دایکمان بانگ که‌ته لامان ئه‌ویش به‌هه‌له‌داوان هات و چووه ناو دراوسیکانه‌وه هه‌موویشیان بریاریان دا که ئیمه به‌جادوو ده‌ستمان لێ وه‌شیتراوه، هه‌رگیز چاک نابینه‌وه تا جادوو‌گه‌ریکی شاره‌زا چارمان نه‌کات، یه‌کێک له‌ دراوسیکانمان جادوو‌گه‌ریکی له‌و جادوو‌گه‌رانه ئه‌ناسی.

که هینایانه سه‌رمان زۆر به‌ووردی پشکنیمی و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆریشی لێ کردم. ده‌ستی دا له‌ ده‌ماره‌کانم و ته‌ماشای زمانێ کرد، باله‌کان و رانه‌کانیشمی گویشم، چی له‌ من کرد له‌ ژنه‌که‌یشمی کرد پاشان هه‌له‌سایه سه‌رپێ و گوتی تا سه‌د لی‌ره‌ی زێرم نه‌ده‌نی چاکتان ناکه‌مه‌وه، له‌و کاته‌دا که دایکم راوێژی به‌دراوسیکانمان ئه‌کرد له‌ بابته‌ په‌یدا‌کردنی ئه‌و پاره‌یه‌وه، یه‌کێک له‌ دۆسته‌کانمان گه‌یشته ئه‌وی.

دۆسته‌که‌مان خۆی پزیشکیکی به‌ناوبانگ بوو گوتی من خه‌ریک ئه‌بم له‌گه‌ڵیاندا، تا چاکیان ئه‌که‌مه‌وه به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ چاک‌کردنه‌وه‌یاندا سه‌رنه‌که‌وتم ئه‌وساکه ئاره‌زووی خۆتانه ئه‌توانن په‌نا ببه‌نه به‌ر جادوو‌گه‌ری.

ئنجا ئاگرانیکی هینا و پری کرد له‌ پشکو، ئاگری بلێسه‌دار شیشه‌ زێرپکی خسته‌ ناویه‌وه تا سووریوه‌وه ئه‌و ساکه شیشه‌که‌ی به‌گازیک هه‌ل‌گرت و هینایه‌ نزیک له‌شمه‌وه، دای له‌ چه‌ناکه و پتیه‌کانم و رانه‌کانم، دای له‌ سکم و سنگم و شانه‌کانم، ته‌نانه‌ت له‌ ته‌وقه‌سه‌ریشمی خشانده‌... منبش به‌ئارامیکی مه‌ردانه‌وه به‌رگه‌ی ئه‌و ئازارانه‌م ئه‌گرت به‌لایشمه‌وه وابوو که ئه‌و ئه‌رک و ئازاره له‌ پیناو که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌کی به‌رز و پیرۆزا ئه‌چیژم ئه‌گه‌ر بێتو تیا سه‌رکه‌وم و وه‌ک هه‌موو پیاوان تیا سه‌رکه‌وتن وه‌هایه، هه‌زار مردم پێ باشت‌ریو له‌وه‌ی که ئه‌و گه‌ره‌وه بدۆزینم که پزیشکه‌که‌یش گوتی: (له‌ دۆزینه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یاندا هه‌له‌م کرد و، به‌من چاک ناکرێنه‌وه) زۆرم پێ خوش بوو.

به‌لام ئه‌مه‌جاره ویستی راستی قسه‌که‌ی خۆی تا‌قی بکاته‌وه له‌به‌رئه‌وه ده‌ستیکی کیشا بۆژنه‌که‌م. شیشه‌ زێره‌که‌ی لێ نزیک خسته‌وه، شیشه‌که‌ و سووریوه‌وه‌ پشنگی ئه‌دا به‌لام ژنه‌که‌م له‌وه‌ تۆقی، ده‌ست به‌جێ قیژاندی و گوتی: به‌سیه‌تی! گه‌وه‌که‌م دۆراند، مێرده‌که‌م گه‌لا کاهوه‌که‌ی برده‌وه!... هه‌رچی له‌وی دابوو له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌ تبه‌گه‌یشت، دایکم و دۆسته‌کانیشم چوو به‌دلیاندا که من شیت بووم ئه‌گینا ئه‌گه‌ر شیت نه‌بم، چۆن دانیشتوانی ئه‌و شاره هه‌موویان ئه‌وروژینم و ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و ئازاره به‌خۆم ئه‌ده‌م، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گه‌لا کاهویه‌ک ببه‌مه‌وه!...

ئیتەر، گه‌وره‌کانم، له‌و پۆژه‌وه منیان ناونا:

(ئاناندنیای کاهو): بروایشم وایه که هه‌رمه‌م هه‌له‌ ئه‌گرم، پۆژباشی سه‌ربازه‌که‌م لێ کرابێ!...

کۆری شاره‌وانی و نه‌ته‌وه ئه‌مه‌نده پیکه‌نن برستیان برا... یاریده‌ده‌ری سته‌هم گوتی: من پێش‌نیازم وایه، که ئه‌مه‌یان به‌سه‌رکه‌وتوو دابینین، چونکه له‌مه‌ شیت تریان نییه‌!...

یاریده‌ده‌ری چواره‌میش گوتی: بام چاره‌روانیی بکه‌ین.

سه‌رۆکیش: بام چاره‌روان بین.

ئه‌مه‌جاره بوراهماییه پیره‌که، خاوه‌ن جلی شروپ، هه‌ستایه سه‌رپێ. گوتی:

داوای به‌خشینتان لێ ئه‌که‌م، که به‌م جله شروپ‌په‌رانه‌وه له‌به‌ر ده‌متانا ئه‌وه‌ستم و قسه‌ ئه‌که‌م به‌لام من هه‌مووده‌م، وا هه‌ناسه‌ سارد و هه‌ژار نه‌بووم، هه‌ر ده‌ سالی‌ک ئه‌بێ وام لێ هاتوه‌وه، به‌لێ هه‌ر ده‌ سالی‌ک ئه‌بێ!...

ده‌ سال له‌مه‌وێش بازگانی‌ک بانگی کردمه‌ مالی خۆیان بۆ هه‌ندێ نوێژکردن و پارانه‌وه له‌ خوا، که لێ بوومه‌وه، دوو پارچه‌ چۆغه‌ی نایابی پێ به‌خشیم پێشی گوتم ده‌ستی‌ک جلی نایابی‌ان لێ دروست بکه‌م.

هه‌رچی ناسیای‌یکم هه‌بوو، پیرۆزایی‌یان لێ کردم.

هه‌ندی‌کیشیان پێیان گوتم: وادیاره، له‌ ژبانی پێش‌ووتا کرده‌وه‌یه‌کی باشت کردوه‌وه، بۆیه‌کا وا خواکان پاداشیان داوینته‌وه.

خۆیشتان ئه‌زانن، که په‌وه‌شتی بوراهماییه‌کان وایه، له‌شیان له‌ هه‌رکه‌سه‌ی که‌وت که له‌ چینی خۆیان به‌ره‌و خوارتری یاخود له‌ هه‌ندێ گیانه‌له‌به‌رانی دیاردیی کراو که‌وت، ئه‌وه به‌چاره‌نووسی‌کی خراپ دانه‌نین. بوراهماییه‌کان باوه‌ریان وایه، که ده‌ستی‌ان له‌ هه‌ندێ گیانه‌له‌به‌ر که‌وت، گلاوئه‌بن ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌یان لێ قه‌وما، به‌لایانه‌وه وایه، تووشی گۆرانی‌ک دین و ئه‌که‌ونه شپوه‌ی که‌سێک یاخود گیانه‌له‌به‌ریکی واوه، که له‌ شپوه‌ی ئیستانیان که‌متری. بوراهماییه پیره‌که، ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن و گوتی: له‌به‌رئه‌وه، به‌پێویستم زانی که هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که پاک بکه‌مه‌وه له‌و گلاوییه‌ی که لێی که‌وتوه‌وه، به‌هۆی ده‌ست لێ که‌وتنی پێشه‌ساز و بازرگان و که‌سانی تره‌وه.

ئنجا هاتم هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که‌م به‌ده‌ستی خۆم شت و دام به‌سه‌ر چه‌ند لقه‌دارێکی نزیکدا، بۆ ئه‌وه‌ی وشک بێته‌وه.

ئەوېشىم زۆر پى خوش بو، كە لەو ئەركە بوومەو دانىشتىم و دەستىم كرد بەبىركردنەو و خواناسىن لە باخچە بچكۆلەكەما، لە پر سەگىكى ناپەسەنم دى بەژىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشت...

منىش لە خۆم پرسى: تۆ بلىتى لە پارچە چۆغەكان كەوتى؟...

تۆ بلىتى گلاوى كردىن؟!...

ئەو منالانەى كە لە باخچەكەدا يارىيان ئەكرد، لىم پرسىن، گوتيان: سەگەكەمان دىوہ لەوئە تىپەريوہ بەلام لەوہ بەولاوہ سەرنجى ترمان لى نەداوہ!...

منىش بىارم دا كە خۆم چوار چنگۆلە لى بكەم و ئەوئەندەى سەگەكە خۆم بەرز بكەمەوہ ئنجا كەوام لە خۆم كرد، رۆيشتىم بەژىر پارچە چۆغەكاندا بەمنالەكانىشم گوت كە سەرنج بدەن لە من، بزانن كە رۆيشتىم بەژىر پارچە چۆغەكاندا لىيان ئەكەوم يان نا، منالەكان سەرنجيان دا و پىيان گوتم لە چۆغەكان نەكەوتىت بەم رەنگە خۆم رزگار كرد!...

بەلام لەناكاو بىرىك هات بەمىشكما چونكە ئەو سەگە ناپەسەنە كلكى ھەبوو!... كلكەكەيشى زۆر بلىندبوو تۆبلىتى كلكەكەى لە چۆغەكان نەكەوتى؟!...

بەم رەنگە ناچاربووم، دووبارە تاقىكردنەوہكەم دەست پى بكەمەوہ، ھىنام داسىكم لە پشتى خۆم قايم كرد، كە بلىندى ئەوئەندەى بلىندى كلكى سەگەكە ئەبوو.

ئەمجارەيش بەچوار چنگۆلە بەلام بەداسەكەوہ، بەھىواشى بەژىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشتىم بەلام چاوم لى بوو داسەكە لە چۆغەكان كەوت!

منىش جنىوم بەسەگەكە دا! ئەوئەندە داخ چوہ دلمەوہ، توورە بووم و پارچە چۆغەكانم ھىنايە خوارەوہ و ونجى ونجىم كردن و بلاوم كردنەوہ بەئاسماندا.

ئىتر لەو رۆژەوہ، ھەر كەسىك بەو كەينەوبەينەيمى زانى، بەشىتى دا ئەنام ئىتر لەوہ بەولاوہ كەس چۆغەى پى نەئەبەخشىم ئەگەر داواى چۆغەم لە كەسىك بكردايە، دەمۇدەست پى ئەگوتم: چۆغەمەت بۆيەكا بدەينى، كە داس بكەيت بەكلك بۆ خۆت و بەئارەزووى خۆت ونجى ونجى بكەيت؟ تۆ شىتى! چۆغەت بۆ چىيە؟

گەورەكان، بۆ خوا بلىن، توخوا من نەبم كەسى تر ھەيە رۆژباشى ئەو سەربازەى پى بشى؟!...

ھەرچى لەوئەدا بوو، ئەمەندە پىكەن پىچران.

پاشان گوتيان لە يارىدەدەرى چوارەم بوو، لە بوراھمايىيە پىرەكەى ئەپرسى، خاوەنى جەلەشروپرەكان، بەدەنگىكى ئاشكراى بەرزەوہ پى ئەگوت:

- ھەرەك دە سال لەمەوپىش توانىوتە بىكەيت ئىستائىش ئەتوانىت بەچوار چنگۆلە بۆيىت بەرپوہ؟

بوراھمايىيە بەرووخوشىيەكەوہ پى گوت:

ئەوہى گوت و ھەرچى ئەزانى بەباشى بىكات، لەبەرچاوى تەماشاكەرەكان كردى لە راپرەوى كۆرى شارەوانى دا، بەچوار چنگۆلە لەسەر دەست و پىيەكانى خۆى ئەرۆيشت بەرپدا پاشان ھەرەك سەگ ئەيكا بەگورجى ئەسووراپيەوہ بەوناوہدا وەك ئەو سەگەى كە تووشى ئەو زيانە گەورەيەى كردبوو!...

لىرەدا، يارىدەدەركەى چوارەم دەنگى ھەلپرى گوتى:

ھەرگىز شىتى لەمە گەورەتر نەبووہ!... من پىشنىازم وايە، كە ئەم پىياوہ پىرە بەسەرەكەوتوو دابنرى.

لىرە سەرۆكى شارەوانى، رووى كردە يارىدەدەركەكانى خۆى و پى گوتن:

(جا ئىستاكە، يارىدەدەرە زىرەكەكانم، سەرلەنوئى راپوئىرتان پى ئەكەمەوہ).

بەچرە، سەرۆكى شارەوانى و ئەندامە يارىدەدەركەكانى، دوورودرىژ راپوئىرتان كرد بەيەك. ھەر كەسەيان ھەلپژاردەى خۆى پى باش بوو و نەئەھاتە سەر قسەى ئەوى تر.

پاشان سەرۆك راست بووہوہ و گوتى:

(ئىمە ھەموومان بىارمان وادا كە ھەر يەكەىك لە ئىوہ لە ماوہى چىرۆكى خۆيدا، لەوانى تر باشترىوہ لەبەرئەوہ، يەك بەيەك، ھەمووتان لە گرەوہكەتاندا سەرەكەوتوو دائەنرىن، ھەر يەكەيشتان بەجيا، رۆژباشى سەربازەكەى بەركەوتووہ.

كەواتە ھەستق و بۆنەوہ بەرپى خۆتاندا ئەسپەردەى خاوبن.

بوراھمايىيەكان بەم بىارە زۆر دلخۆش بوون كە ھاتنەدەرەوہ، يەك بەيەك بەدەنگى بەرزەوہ ئەيقىژاند ئەيگوت: (گرەوم بردەوہ، گرەوم بردەوہ)!!...

تەواو بوو

۱۹۶۵/۴/۱۸

نیشتمانی‌په‌روه‌ری

لويس پاستير

چيرۆكى ژيانى ئەو پياوۋى كە ژيانى ئافرىدە تانى بەكلوور پزگار كرد،

كە بەرامبەر بەنەخۆشى و ناشىتتى و جەنگ خەباتى كرد

نوسەرى: دانالى

ئەم نوسراوۋە

چاكتىن ديارى ئەمسال كە پيشكەشى (لاوانى كورد) ي بكم ئەم نوسراوۋە: (ژيانى لويس پاستير) كە لەلايەن مېژوونوسى بەناوبانگ (دانالى) يەوۋە دانراوۋە و، لەپاش كورتكردەوۋە و پوختەكردنى لەلايەن پسپۆرتكى تاييەتییەوۋە، گۆپومەتە سەر زمانى كوردى.

(لويس پاستير) نمونەيەكى ھەرە گەورە و بلىندە بۆ شاگردانى زانستگۆكان و زانكان، كە گەورەيى خۆى لەسەر ئەم سى سوچكەيە دامەزراند بوو: (ئارەزووى راستەقىيە بۆ خويندەوارى)، (تيكۆشانىكى مەردانە)، (ئارام گرتن بەرامبەر ئەرك و ئازار لە پېتاو ئامانجى مەرقايەتيدا).

بېجگە لەوۋە ئەو نيازە پاكەى كە لە دلىا بوو بەرامبەر بەمەرقايەتى.

ئەو خۆشەويستىيەى كە ھەيىو بەرامبەر چاكەخوۋى و ئاشتى و ئازادى و برايەتى... ئەو خوين ساردىيەى كە ھەيىو بەرامبەر دوژمنەكانى خۆى كە چاويان پى ھەل ئەھيئا و، توانج و پلاريان تى ئەگرت و، تيزيان پى ئەكرد و، داويشيان بۆ ئەنايەوۋە... ئەو دلىسۆزىيەى كە ھەيىو بەرامبەر زانست و ھونەر و كەلك و چاكە و كامەرانى نەتەوۋە و مەرقايەتى لەگەل گيانە پاكەكەى و لەشە سووكەكەيدا، كە پېپوون لە چستوچالاكى.

ئەمانە ھەموو جىگايان بۆ (لويس پاستير) ي زانا و نيشتمانىپەرورە و مەرقۇف دوست كوردەوۋە لە جىھان و لە دلاندا كە بېيتە (زانا) و (داھيتەر) و (دۆزەرەوۋە) ي ھەرە گەورە و بەرپىزى خاكى فەرەنسە و جىھان.

(لويس پاستير) نەك ھەر كەلكى بۆ فەرەنسە ھەبوو كەلك و فەرى بەھەموو جىھانىش بەخشى سەركەوت بەسەر گەلپك نەخۆشى گرنگ گرنگدا، كە دەرگاي خۆشگوزەرانى و

كامەرانى لە فەرەنسە و لە ھەموو جىھان كوردەوۋە: وەك (دەردى كرمى ئاوريشم) و (نەخۆشى ھارىي) و (نەخۆشى مەى) ھەرۋەھا بەملىوون ئافرىدە تانى جىھانىشى لە دەست مردن پزگار كرد، لە كاتى منال بوونياندا بەھۆى دۆزىنەوۋەى (خۆرە) وە و زال بوون بەسەر (خۆرە) دا.

(لويس پاستير) پياويكى خۆشبين بوو خەوى بە (يەكيتى مەرقايەتى) و (سەركەوتنى خويندەوارى) و (نەمانى جەنگ) ھەوۋە ئەدىي خەوى بە (ئاشتى) و (كامەرانى) ي مەرقۇفەوۋە ئەدىي باوۋەپىشى وا بوو كە پۆژىك لە پۆژان دى ئەم ئاواتانە؛ لەسەر دەستى خويندەوارەكانى جىھاندا پىكدىن.

منيش ھىوادارم بەخوا كە (لاوانى كورد) ياخود (خويندكارانى كورد) وینەى (لويس پاستير) يان زۆر تيا ھەلكەوۋى بەھونەرمەندى و مەردايەتى ئەوانىشەوۋە، ئاودەدانى كامەرانى و ئاشتى و ئازادى پوو بكنە كوردستان و ھەموو جىھان.

سليمانى: ۱۹۶۸

شاکر فەتاح

شاگردیکی تهمه

(لويس پاستير^(۱)) شاگردیکی هه ره بئ دهنگ و هه ره بچووک و هه ره تهمه له پوله کهدا!! ئه م قسانه هی ماموستایه ک بوون که ده باره ی لويسی شاگردی کردبوون بهلام کوره که یه جگار سه رچل بوو به هیج شتی دانه ئه مرکایه وه هه رگیز له پرسین و پشکنین تیتری نه ئه خوارد...

هه رگیز وازی نه ئه هینا له و خووه ی خو ی که پرسى گران گران و سه ر شپوین بکات له ماموستاکانی خو ی ته نانه ت رۆژیکیان ماموستایه ک له و ماموستایانه ی ناچار کرد بدات به ده ميا و پیتی بلتی: (گو ی بگره لیم کورم! بهیتله بام ببیرت بخه مه وه که شاگرد ئه وه ی له سه ر نییه پرس بکات پیتیسته وه رامی پرسه کانی ماموستاکه ی خو ی بداته وه).

جا ئه و نه ده ی لويس پاستیری شاگرد سه رچل بوو زۆره ملیتی ئه کرد له وه رگرتنی وه رامی پرسه کانی، ئه و نه ده ی خاوه ن کرده وه ی بئ هاوتا بوو له خو راگرتن و ئارام گرتن له فرماندا. جاریکیان ئه مه ی نووسی:

(له فه ره نگدا سی وشه ی یه جگار گرنگ هه یه: ئاره زووی راسته قینه و، فرمان و، چاوه روانی منیش له سه ر ئه م سی پایه یه کۆشکی سه رکه وتنی خو م دروست ئه که م)

کوری پیسته خو ش کهر

باوکی لويس، پیسته ی خو ش ئه کرد (لويس) یش له وه وه بۆنی پیسته ی خو ش کراوی بو مابوه وه، واتا حه زی له بۆنه که ی ئه کرد ته نانه ت له و سه رده مه دا که له (پاریس)، له خو یندنگای (نورمال) دا ئه یخو یند رۆژیکیان هه ستی ئاواره یی ها تبوه جو ش و بیری باوک و دایکی ئه کرد، ده موده ست نامه یه کی بو باوکی نارد که ئه مه ی تیا نووسی بوو: (ئاخ خۆزگه هه ر ئه مه نده م بو بکرایه که بۆنیکى پیسته خو ش کراوه کانم بکرا دایه ئیتر له م هه ست کردن به ئاواره ییه رزگارم ئه بوو!)

(لويس) یش هه ر له ته مه نی منالیه وه ئه و نیازه ی له دلدا بوو که رۆژئ له رۆژان ببیته کیمیاگه ر خو له ناوه ند پیسته خو ش کردن و کیمیاگه ربیدا جیاوازییه کی که م هه یه بهلام دانیشتوانی گوندی (ئه ربوا) ئه مه یان زۆر پی ناخو ش بوو که مناله که خو ی دابوو کیمیا

(۱) لويس پاستور Pasteur ۱۸۲۲-۱۸۹۵، زانایه کی فه ره نسى بوو، سه رگه رمی توژیته وه کانی بوو له نه خو شیه درمه کاندا، ده رمانی نه خو شی (هاریی- داء الکلب) ی به پیتانندن دۆزیه وه.

به داخیکه وه به باوکی لويس یان ئه گوت: (ئه مه زۆر جیگای داخه که لويس، به م زانسته نه زۆکه وه خو ی خه ربک بکات و کاتی خو شی به فیرۆ بدات!!) بهلام (پاستیر) ی باوک، پشتی به کوره که ی خو ی به ستیوو، له بهر ئه وه له کانی دلیه وه وه رامی ئه دانه وه، ئه یگوت: (من له وه دلنیام؛ که ئه توانم پشتی پی به ستم له بابته بیروبا وه ریه وه که ده باره ی دوا رۆژی خو ی ئه یاننویتی!!).

بهلام که لويس (دیپلومی زانسته کانی وه رگرت له کیمیا دا)، له پله ی (ناوه راست) دا، باوکیشی دلی لئ کرمی کرد، که نه ته وه ک به هه له دا چوو بئ له هه لباردن پیشه ی دوا رۆژی خو یدا! بهلام لويس بو باوکی نووسی:

(بابه گیان ئارامت بئ پروایشت به من هه یی، که به هه له دا نه چووم پاشه جار، به شینه یی له پیشه که مدا شاره زا ئه بم).

برسیتی له پیناو وه رگرتنی زانستدا

(پاستیر) وازی له خو یندن نه هینا کۆششی ئه کرد بو وه رگرتنی (دوکتورا له کیمیا دا) جا بو ئه مه ی پاره ی بو ئه و خو یندن ده ست که وی، ناچار ئه بوو، به یانیان، له ناوه ند کاتی پینج و کاتی حه وتدا وانا ی تایبه تی بلتیته وه به چه ند شاگردیک هه ره ها دماوییه که ی له سه ر پاره یه کی زۆتر، ناچاری کرد له ده می خو ی بگیژیته وه، واتا که متر بخوات که متر رابو یرئ که متریش دار بسووتینی له ئاگردانه که یدا ئه م که م کردنه وانه یشی گه یانده سکیه وه ئه ینالاند لويس له م بابته وه ئه لی: (من له وه دا به ختیار بووم، که زۆرجاری وا هه بوو تووشی ژانه سه ر ئه بووم ژانه سه ره که یشم ئه مه نده به هیزبوو، ئازاری ورگم له بیر ئه چوو وه له گه ل برسیتییه ناخۆشه که یشدا!)

شاگرده که بوو به ماموستا

جاله و ده مه دا، لويس، هه ندی (سووته مه نی) ی تازه ی بۆهات که ئاگری ئاره زووه کانی خو ی پی خو ش بکات ئه و سووته مه نییه یش بریتی بوو له وتاره کانی کیمیاگه ری به ناوبانگ (ج. ب. دumas) لويس له م بابته وه بو باوکی خو ی نووسی: (تۆ هه ر چه ند بکه یت، ئه وه ناتوانی به یتیه پیتش چاوت که وتاره کانی ئه م کیمیاگه ره تا چ ئه ندازه یه ک کهسانی تر کیش ئه که ن بو گو ی گرتن... چونکه مسیو دumas هه ر کیمیاگه ر نییه بوژیشه ئه زانی ئه ندیشه و سه رچلیی گو یگره کانی خو ی چۆن بوو روژیته!!). جا به هو ی کاریگه ربی

زانستی ئەم زانا گەورەییەوه له دڵ و میشکی لوپس دا، لوپس پاستیر له باتی نووسراویک، دوو نووسراوی پیشکەش کرد بۆ وەرگرتنی (پلهی دکتۆرا) کاتی که لوپس (پلهی دکتۆرا) یش وەرگرت و ئەم دەنگە بەرگویی خێزانەکی کهوتەوه له گوندی (ئەربوا) دا، هەموویان بەجاری دڵشاد و کامەرانی بوون خێزانەکی، دەستی کرد بەئاھەنگ کردن بەبۆنەی سەرکەوتنی لوپسەوه، که هیشتا له ئاوارەبیدا بوو باوکەکه بۆ لوپسی نووسی: (هەرچی ئێمەین له تواناماندا نییە که نووسراوەکانت هەڵ بسەنگین و نرخیان بۆ دابنێن چونکه ناتوانین تێیان بگەین بەلام ئەوەمان پێ ئەکرێ که بەرپەشت و خووه راست و دروستەکهت نرخ بدەین بەراستی تۆ، هەر ھۆیک که بۆ دڵخۆشیی هەموو دەمی ئێمە بەکار بێ بەئێمەت بەخشی!.)

له راستیشدا سەرکەوتنەکی لوپس، دەرگای دوا رۆژێکی شەنگوشت و جیتی دڵخۆشی بۆ کردەوه هەر له پاش ئەوه دەمۆدەست کرا بەیارمەتی دەری مامۆستا (لوران)، که له خۆبەندگای (نورمال) وانی کیمیای ئەگوتەوه ئەمەیش ئەو خۆبەندگایە بوو که لوپس خۆی زانستەکانی تیا ئەخۆبەند بەم رەنگە شاگردەکه بوو بەمامۆستا ئاواتەکیشی ھاتەدی، که شەوگاری بەکوشتش و رەنجدانەوه بۆ ئەبردەسەر!.

زاناکە ئەبێتە سەرباز

بەلام لەپەر ئەو جیگا گەورەییە له دەست خۆیدا که بەو هەموو ئەرک و رەنجەوه دەستی کهوتیو چونکه له سالی ۱۸۴۸ دا شۆرشێک له فەرەنسەدا ھەلگیرسا (لوپس) یش ئەمەندە خاکەکی خۆش ئەویست هەر چییەکی له دەست ھات، له پێناو ئازادی نیشتمانەکی خۆیدا بەختی کرد هەرچیەکی بۆ کۆکرا بوو تا ئەوسا، که بریتی بوو له سەد و پەنجا فەرنک بەخشی بەکەینەو بەینەو نیشتمانەکی. ناو زانستگا (کلیه) ی بەجێ ھێشت بۆ ئەمەو بچیتە ناو پاسەوانە نیشتمانییەکانی شاری (ئۆرلیان) ەوه، ھەرۆک سامانەکی بۆ نیشتمانەکی بەخت کرد ئامادەبیشی پیشاندا که گیانی خۆی بەخت ئەکات له پێناویا!

زانست خۆی پیشکەش ئەکات

بەلام ئەمە له بەختی مەزۆنەییەتی بوو، که کۆرەکه ئەوەندە ماوەی بۆ نەمایەوه بۆ کوشتارکردن لەگەڵیاندا چونکه شۆرشەکه دوایی ھاتبوو، کهچی ئەو ھیشتا ناوی نەھاتبوو

بەرەوه که بخریتە ریزی سەربازە گشتییەکانەوه لەبەر ئەوه بەناچارایی گەرایەوه ناو کارگە و خۆبەندە کیمیاییەکانی خۆی بەتایبەتی لیکۆلینەوهی پیشینیەکانی (بلوور پیک ھاتن)، که له پاشە جاردە گەلیک دۆزینەوهی زانستیی گرنگی له بابەت گەلیک داوودەرمانی تیکەڵ بووی وشک و تەری بۆ چوو سەرکە ھەموویان کیمیایی بوون لوپس پاستیر، خۆی ئەم دەرمانە کیمیاییانە وا پیشان ئەدا که:

(ھەر له دروستکردنی چەند خانوویەکی تازە ئەکات که لەگەڵ خانووەکانی کۆندا، له تیکەڵی کەرەستەدا زۆر جیاوازییان ھەیه کهچی کەرەستە ھەردوو لاییشیان ھەر یەکە و بریتیشە له خشت و بەرد!)

ئەوەندە ھەبوو، ئەو دۆزینەوانە که چەند مانگیکی دوور و درێژ بۆ پاستیر لیکۆلینەوهی سەخت و گرانی تیا ئەکردن، لوپس خۆی ئەو ئەگوت ھونەری منی تیا ھەڵ ئەگوت (بەرپیکەوت) دۆزیومەتەوه جا ئەم دۆزینەوانە، زوو بەزوو بەرگویی (مسیۆ بوی) کەوتنەوه، که مامۆستای زانستی سروشت بوو له زانستگۆی (سۆربۆن) دا (مسیۆ بوی) ئەو دۆزراوانە بەدڵدا چوو لەبەر ئەوه نامەییەکی تکا و ئامۆژگاری دا بەلوپس پاستیر که بیبات بۆ سەرۆکی زانستگۆی (ستراسبورگ) و دەرگای ئەو زانستگۆیە بۆ کرایەوه لەو نامەیدا ئەمە نووسرا بوو:

(ھەرچی مسیۆ پاستیرە کیمیایەکی وریا و زیرەکه لەم دواییەدا چەند لیکۆلینەوه و تاقیکردنەویەکی کردووه که سەرنجی پیاو ڕائەکیشتی بێگومان ئەگەر له زانستگۆیەکی یەکەم پلەدا، ھەلی تەواوی دەست بکەوێ، له ئەنجامدا ئەگاتە پایەییەکی گەورە له زانستی کیمیایەری دا...)

کاتیکیش بۆ دلت دابینی

بەم رەنگە، مانگی یەکەمی سالی ۱۸۴۹ دا پاستیر پایەییەکی تازە دەست کەوت، کرا بەمامۆستای کیمیا له زانستگۆی (ستراسبورگ) دا پاستیریش دەموو دەست دەستی کرد بەلیکۆلینەوهکانی خۆی بەلام له کۆرێکی تازەدا، که کۆری دلداری بوو! ئەو کچەیش که پاستیر لیکۆلینەوهی دەربارە ئەکرد، پێیان ئەگوت (مادموازیل ماری لۆران) ئەم کچە کچی سەرۆکی زانستگۆی ستراسبورگ بوو ھەر ئەوەندە پاستیر پێی خستە زانستگۆکەوه و چاوی پێ کەوت، گرفتاری ئەقینی بوو لەم بابەتەوه نامەییەکی سەیری بۆ باوکی کچەکه نووسی، سەیرکە چی ئەلی:

(باوکی من پیستنه خوښ نه کات له (نهربوا) دا خوشکه کانیسم هر سیکیان له کارگه و له مالدا یارمه تی نه دهن نه مانه له جیاتی دایکم فرمانی له گه لدا نه بینن، که له مانگی پیجنه می پیتشودا مرد و بی دایکی هیتستینه وه خیزانه کیشمان دهوله مه ند نیه، به لام مام ناو نجبیه هرچی له بابته خویشمه وه هیه، نه و تا که من هر له زووه وه و ازم له بهشی خوم هیناوه، له که له پووردا هر چیه کم بهرته که وئ نه یدم بهو خوشکانه م که واته من هیچ سامانی کم نییه هرچیه کم هیه بریتیه له: ته ندروستی و بی باکی و نهو پایه یه دهستم که و توه نیازیسم وایه که هه مو ژبانی خوم بهخت بکه له پیتناوی لیکولینه وه کانی کیمیا گه ریدا برویشم وایه که له م خومان دوو کردانه مدا رهنجه رږ نابم و تا نه دنا زه یه کی به جی تیا یاندا سهر نه کوم جا له گه ل نه م کرده وه و دهسه لاته پچوکانه دا که هه مه، دست درېژ نه کم بږ خواستنی دهستی کچه که تان!)).

بهر په رچ دانه وه، زوره ملی کردن، ریکه وتن

سهر وکی زانستگوش، وهک هه مو باوکیکی تیگه یشتو نامه که ی پاستیری دایه دست کچه که ی، بیخوینیتنه وه و، چ قسه یه کیشی هیه له و بابه ته وه بیکات به لام قسه ی کچه که لویسی رهنجه رږ نه کرد! نه و دنده هه بو لویس له وه وریا تر بو که بږ تاقه جاریک کار سهر نه گرتن، کول بدا واز له مبهس و نیازه که ی خوی بهینن نه م جاره نامه یه کی نارد بږ دایکی کچه که تیا نووسی: (من له وه نه ترسم که مادموازیل لوران) بریاره که ی خوی له سهر نه وه دای، که یه کم جار منی بینیه و به دلایا نه چووم جا نه گهر نه مه وای، نه وه شتیکی ناشکرایه که له م نه نجامه به و لاوه، کاره کم به هیچ نه نجامیکی تر نه نه گه یشت له راستیدا سهر و چاوم له وانه نییه که دلی کچان کیش بکات نه و دنده هیه بیره وه ری خوم وام پږ نه لئ که ههر که سئ تا ماوه یه کی باش له گه لئا ژیا بږ، دواپی خوښی ویستوم!).

لاوه که، به م نامه یه ش وازی نه هینا چونکه سروشتی زانایه کی له سهر فرمان رویشتو، پالی پتو نه نا که نامه یه کی تربش بنووسی به لام نه م جاره نامه که ی بږ کچه که خوی نارد له نامه که یدا نه مه ی نووسی بوو: (من هر نه و دنده تکام هیه لای تو؛ خانم که په له نه که ییت له بریار دانه که تا دور نییه که به هه لدا بچیت دلنیا ییشم له وه که پاشه جار بږت دهر نه که وئ، که له پشت نه م دیمه نه سارد و سره ی منه وه دلنیک هیه که گرفتاری نه قینی تویه).

ژن یاخوه لووله ی تاقیکردنه وه؟

زوره ملیکه ی لویس، کاری خوی کرد دواپی له جهنگه که یدا سهر که وت! نیواړه ی رږژی ۱۸۴۹/۵/۲۹ یان دانا بږ ماره کردن به لام له دوو امین هه ناسه دا، دهنکه دهنکیک په یدا بوو چونکه هرچی بانگ کراوو بووک و که سوکاری بووک و که شیش هه بوو، هه موو هاتبون که چی زاوا له هیچ لایه که وه دیار نه بوو! نه و انیش دلایان داخوړپاو پرسییان: (خوایه نه بږ نه م کیمیا گهره ههرزه کاره له کوئ بږ؟) له کارگه که ی خوی به و لاوه کوئ هیه لپی بږ؟ کاتی که (کابیوس) ی هاوړتی به هه لداوان خوی گه یانده لای، ته ماشای کرد نه و خهریکی لووله کانی تاقیکردنه وه یه له کیمیاخانه که یدا سهری خوی به وانه وه قال کردووه و هیچی تری له بیردا نه ماوه!).

- هه ی گه وچی ناشی، کاتی ژن ماره کردنه که ی خوت له بییر چوته وه؟

- نه! له بیرم نه چوته وه.

- که واته تو چی نه که بیت لیره؟

- فرمانه که ی خوم ته و او نه کم هه ی نه زان! بږج تو به هیوا ی نه وه ی که تاقیکردنه وه که م ته و او نه کم و به جیتی بهیلم؟!

ناوبانگ، چاوبه رایي نه دان، چاو پږ هه لھینان

(ماری لوران) هرگیز له وه په شیمان نه یوه وه که شووی کردبوو به لویس پاستیر له گه ل نه مه یشا، گه لئ جاری وایش رووی نه دا، که لویسی سهرزه نشت نه کرد له سهر نه وه ی که یه جگار خووی دابووه کار و کارگه که ی خوی به لام لویس هر ساردی نه کرده وه هه موو جار ی پپی نه گووت: نارامت بږ، به م زووانه رږگای ناوبانگ و گه و ره بیت بږ نه که مه وه!).

قسه که ی راست دهر چوو له راستیدا لویس توانی رږگای ناوبانگ و گه و ره یی بږ خوی و ژنه که ی بکاته وه به لام هه وروها دهر گای نهرک و نازاریشی له خو بان کرده وه چونکه هرگیز نه وه نه نه گونجا، که ژنی زانایه که له دست ته نگوچه له و گیروگرفت رزگاری بږ که نه و زانایه نه مه ند بیلیمت و هه لکه و توو بږ، زانا هه ل نه که و توه کانی هاوکاری خوی چاوی پږ هه ل بهینن و چاویان به رایي نه دات بهو جوړه ی بینن و، پشم و قینی لئ هه ل بگرن!).

نیتر هر له و کاته وه که لیکولینه وه کانی گه یشتنه راده یه کی وه ها که له کوری کیمیا گه ریبه وه بگوړنیتنه وه بږ کوری پزیشکایه تی گیان له بهران، نه و چاو پږ هه لھینان و

رقەبەرىيە دەمودەست دەستى پىچى كىردى پىشەم قىنى ھەئالەكان چارلايان لىگرت بو،
لويس (بۆكانىوس) دۆستى نووسى:

(من به همومو هېز و توانايە كمەوه پىچوپەناو و بابەتە شارراوہكانى كەينەوبەينە
سامناكەكەى ھەرە كۆنى جيھان راوہدوو ئەنيم، كە پىتى ئەلپىن كەينەوبەينەى (ژين و
مەرگ) ھيوادارېشم كە بەم زووانە لە دۆزىنەوہى ئەو رازانەدا بگەمە ئەنجامپىكى باش).

ھەر چەندە دۆستە ھەرە دلسۆزەكانى، ئامۆزگارپيان ئەكرد كە واز لەو بەينى و كاتى
خۆى بەو بابەتە نەزۆكە دپكاويەو بەفپۆ نەدات، لويس و رەى بەرنەدا و كۆلىشى نەدا،
ھەر لەگەل لىكۆلىنەو و تاقىكرەنەوہكانى خۆدا خەرىك ئەبوو يەكەم شت كە لە كۆرى
لىكۆلىنەوہكانىا دەستى دايە، ئەو بوو كە ئەو پىش بىنييانەى باوبوون لە سەردەمى
خۆدا، لە بابەت گىرانەوہى ژيانەو بوو ئەو دروست كراو و رزانەى ئەو چروجانەوہرانە كە
بەتەواوہتى مردوون ئەو پىش بىنييانە لە ناودا نەھىل، لەسەر بنچينەى كە ئەو لە
توانادا نىيە! دوو كەس لە زانا گەورەكانى ئەو دەمە پىش بىنييەكەى پاستىريان پەسەند
نەكرد و پشتيان نەگرت يەكپىكيان (پروفيستىر بۆشپە) بوو، ئەو تىرش (پروفيستىر
جولى) بوو ئەمانە ھەردوو كيان دەستيان كە بەلاوكرەنەوہى پەرتوكى وا كەپى بى لە توانج
و پلار لە پاستىر و زانينەكەى تەنانەت ناويان نابوو: (لۆتى و، چاوو راوگەر و، يارى
باز)! بەلام لويس بۆ باوكى خۆى نووسى: (دوژمنەكانم چى ئارەزوو ئەكەن بام بىلپىن بەلام
راستى بەلاى منەوہى!).

پاش ئەو پاستىر لە دلى خۆدا بپرايدا، كە ھەر چەند چاو ھلەپنەرهكانى توانج و
پلارى تى بگرن ئەو بەزەردەخەنەىكى تىز پىچى كەرنەوہ بەرامبەريان ئەكات ھەموو جار
بەژنەكەى خۆى ئەگوت (وا ھەل ئەگرى پياوى زانست بابەخ بەو قسەى سووك و
ھوروژمانە بدات كە لە سەردەمى ژيانى خۆدا دەرپارەى ئەكەن!)

پاشە جار گىروگرفتى (سەرچاوەى ژيان لە دروست كراوہكاندا) خرايە بەردەم كۆمەلپىك
لە زانا ھەرە گەورەكان بۆ ئەمەى لەگەل ھەردوولادا مقۆ مقۆ بكەن لەسەر ئەو بەلگانەى كە
بەدەستيانەوہى و، ئەو تاقىكرەنەوانەپىش كە كرديوانە دوايى كۆمەلەكە ھاتەسەر ئەو
باوہرى كە پىش بىنييەكەى (لويس پاستىر) راستە، و پىش بىنييەكەى دوژمنەكانى
دروپە كۆمەلەكە، ھەروہا بپرايدا:

(كە ئەو لەشەنەى زىندووین، لەشى زىندووہ وە نەپى ناتوانن زىندويتى وەرېگرن!).

ھوروژمەكانى پاستىر بەرامبەر خۆرە

كە پاستىر لە جەنگى (بنچينەى ژيان) بوو ھەبەت كەرنەكەى خۆى خستە كۆرپىكى
ترەو، كۆرى (پاراستنى ژيان)! دەرپىكى نەپىنى سامناكى نەناسراو، لەو دەمەدا داكەوت
لەناو كرمى ئاورىشمدا لە ناوچەى (ئالپە) دا ئەم دەرە ھەرەشەى لە پىشەسازى ئاورىشم
نەكرد، لە ھەموو خاكى فەرەنسەدا پاستىرپىش لەو دەمەدا لەبەر سەرگەوتنەكانى پىشوو
كرابوو بەئەندامپىك لە (كۆمەلپى زانستىيە فەرەنسە) دا بانگيان كەرد و ئەم فرمانەيان پى
سپارد، كە دەست بكات بەپرسىن و لىكۆلىنەوہىكى زانستى لە بابەت ئەم دەردى كرمى
ئاورىشمەوہ كە داكەوتوو، تا ھۆى دەرەكە بزانی و رپگايەكپىش بۆ بەرپەست كەردنى
دەردەكە بدۆزپتەوہ. بەلام چەند مانگپىكى پىچو، پاستىرى زانا، لە فرمانەكەيا ھەر سەر
نەكەوت دوژمنەكانپىشى ئەوہيان بەھەل زانى دووبارە ھوروژمپان بردەو سەرى و توانج و
پلارپىشان تى گرتەو تەنانەت ئەو ھوروژمانە كەوتنە ناو خاوەن كشتوكال و
جوتيارەكانپىشەوہ، كە ئەياندى كرمەكانيان، ھەموو رۆژپىك ھەزارانيان لى ئەمرى
ئەوانپىش بەتوورپىيەكەوہ ئەيان پرسى: (لەكارپىكى وادا كىمپا گەرىك چى ئەتوانى
بكات؟) بەلام پاستىر، سنگى دايەبەر ھوروژمەكانى دوژمنەكانى ھەر ئەوہندەى وەرەم
ئەدانەوہ، كە ھەر لەدەم خۆپەوہ ئەبىسترا پىتى ئەگوتن: (ئارام تان بى!).

سنى كارەساتى دل شكىن

بەلام چارەنووس رپگاي نەدا بەپاستىر پىشو بدات ئەوى ناچار كەرد، نەك دوژمنەكانى،
كە ئەو (ئارام) ھەبگرتى كە بانگى بۆ ئەدا چونكە لەو كاتەدا خەرىكى تاقىكرەنەوہكانى
خۆى بوو، يەكپىك لە منالەكانى مرد، دوا بەدواى ئەو ھەر دوو كورەكەى تىرشى مردن
تەنانەت دۆستپىكى پاستىر لەم پرووہ، كە ئەم سنى سەرگەردانييەى لى قاومابوو گوتى:
(پاستىر بەم ھەموو سەرگەردانييەوہ كە بەسەرى ھاتووہ ھەر سنى كورەكەى لەدەست
چووہ، ھىشتا بتوانى كار و فرمانەكەى خۆى ببات بەرپتەو؟، بەراستى ئەمە ئازايەتپىيەكى
زۆرى ئەو)

پاستىر پىش لەسەر خۆ وەرەمى دايەوہ گوتى:

(من لەو بابەتەوہ كە لە ئازايەتى من ئەدوین، ھىچ نازانم من ھەر ئەوہ ئەزانم كە
فرمانپىك ھەيە و ئەبى راپپەرتنم!).

له راستییشدا، خوئی خه ربك ئه كرد به فرمانه كه یه وه شه و ورژوژی ههژده كات فرمانی ئه كرد هه ر له كاتی پیتیجی به یانییه وه دهستی پی ئه كرد، وازی له فرمان كردن نه هیتا تا كاتی یانزهی شه و!.

به لām له توانای خوئی زۆرتر کاری ئه كرد، له بهر ئه وه له ناكاو، كوتو پر تووشی نه خوشی پیه ك كه وتن (شلل) بوو پزیشكه كان تا چهند رۆژتیکیش به هیوای ژبانی نه بوون كه چی له گه ل ئه وه یشدا كه له شی په کی كه وت بوو، هوشی هه ر له كادا بوو! ئنجا له ناو ئه و كاته درێژه بی دهنگ و سه نگانهدا، كه به دهم نه خوشییه كه به وه ئه ینا لاند، هوشه كه ی رازی نه یینی دهرده كه ی دۆزیه وه، كه ئه ویش ئه مه بوو: نه خوشییه كه له ریگای گه رای كرمه نه خوشه كانه وه ئه گات به كرمه كانی تر، ئه مه یش له م پشته وه بۆ ئه و پشت، نه خوشییه كه ئه مییتنه وه، جا ئه گه ر بیته گه را نه خوشه كان له ناو بیری، دهرده كه له چهند رۆژتیکا نامینی!

به لām بازرگانه كانی تووی كرمی ئاوریشم، ئه م گه را له ناو بردنه یان پی ناخوش بوو، چونكه ژبانی به بازرگانییه كه یان ئه گه یاند، له بهر ئه وه هوروژمیکی زۆر توندوتیژان برده سه ر (پاستیر)، كه پری بوو له به ند و باوی درۆ و توانج و پلاری نا هه مووار، له هه موو شوینیكا دهنگوباسی درۆ و چاو و راویان بلاو ئه كرده وه؛ كه گوایا (پاستیر) له كار و فرمانه كه یا سه رنه كه وتوو، له بهر ئه وه ناچار بووه شه ره كه به جی به یلئی و تیروپر به رده بارانیش بكری! كاتیك لويس پاستیر ئه م قسه پروپوچانه ی بیسته وه، هه ر ئه ونده ی كرد به بی باکییه وه شه نه كانی خوئی بۆ راوه شاند و وشه به ناوبانگه كه ی خوئی دووباره كرده وه و گوئی:

(ئارامت بی!) كه خاوه ن كشتوكالّه كان دهرمانه كه ی پاستیریان به كار هیتا، به جگار به كه لکیان هات، ئه نجامی باش باشی لی پیدا بوو، له بهر ئه وه (لويس پاستیر) ی زانایان، له سه ر (ئارام گرتنه درێژه كه ی) گه یاند به پاداشی خوئی، ئه ونده یش سوپاسگوزاری كرده وه جوانه كه ی بوون، له شه ره كه ی خویندا په یكه رتیکیان بۆ دامه زراند! لويس پاستیریش به رامبه ر به و رهنج و کویره وه ربیه ی كه دای و ئه و خۆبه خت كردنانه ی كه لیی وه شایه وه؛ دلی خوئی وا ئه دایه وه ئه یگوت:

(به خت كردنی كه لک و چاكه ی خوئی له پیتا و له ناو بردنی سه رگه ردانیه كه كدا كه ئه ونده ی نه ما بوو بیته به سه ر نیشتمان كه ما، سه ره ربیه یه کی زۆر گه وه ی به من به خشی!).

دۆزیه وه ی پیتس بینیی پاكرده وه

خۆبه خت كردنی زانای كارگوزار، له چرچ و لۆچه كانی ده موچاویا و رهنگه زه رد هه لگه راوه كه ی داو، چاوه ماندووه كانیا دیاربوو هه ر چهند ئه و كه لک و چاكه گه وه ربیه ی به خشیبووه به هاو نیشتمانه كانی خوئی و ئه و كه سانه ی كه كرمیان به خیتو ئه كرد و پی شه سازبیان له ئاوریشما ئه كرد، به لām پاداشتیکی به رجه سته ی ئه و توپان نه دایه وه كه به و بشی! كاتی كه ئه وه یشی پی برا، چاوی به شاهه نشاه (ناپلیونی سییه م) و شازن (ئوچینی) بكه وئ؛ سه رسورمانی خوین له وه ی پیشاندا كه تا ئه وساكه نه یوانیه و، به پیتی ئه و ئه نجامانه ی دهستی كه وتوون، له فرمانه كه ی خوئی له پاره و له بابته ی تر كه لکی ده ست كه وئ پاستیریش له وه رامدا پیتی گوتن: (پیاوی زانا، ئه گه ر بیته و كه لکی تایبه تی خوئی بكات به ئامانج له فرمانه كه ی خویدا، بیگومان پایه كه ی خوئی له ده ست ئه چی و له بهر چاویش ئه كه وئ!)

هه ر له و سه رده مه دا، كه ی نه وه ی نه یه کی گرنگی تر هاته پی شه وه بۆ پاستیر كه خه باتی له ناودا بكات، ئه ویش ئه وه بوو كه بگه ری بۆ هۆ و چاره كردنی، ئه و (مه ی) ده ی كه فه رنه سا ئه یییری بۆ هه موو لایه کی جیهان، مه یه كه تیک ئه چوو، ئه ترشا ئه مه یش هه ر ساله ئه بووه هۆی زانیکی گه وه ی وا كه چهند ملیۆنیک لی ره ی ئه گرتوه! پاستیریش كه دهستی كرد به لیكۆلینه وه و تاقی كرده وه، بۆی ده ركه وت كه هۆی تیکچوونی (مه ی) ده كه و ترش بونه كه ی ئه و (به كتری) یانه یه كه له ناو ئای بابته ی سه رخوشییه كه دا پیدا ئه بن.

به لām ئه وه مایه وه، كه چاره یه ك بدۆزیتنه وه بۆ له ناو بردنی ئه و (به كتری) یانه، بی ئه مه ی (مه ی) ه كه له كه لک بخات یاخود كه موکوری تیا په دا بكات، پاستیر چهند كه ره سته یه کی پاكر كه ره وه ی خسته ناو مه یه كه خۆیه وه، به لām به هیچ ئه نجامیک نه گه یشته، به لām دواپی ئه و رازه نه مره ی دۆزیه وه كه تاكو ئیستایش مه یه كان و شیره كان و به ره مه كانیانی پی پاكر ئه كه نه وه.

ئه م چاره كردنه كه پاستیر دۆزیه وه، ئیستاكه یش هه ر به ناوی خۆیه وه ناو نراوه، كه پیتی ئه ووتری (پاستیر كردن Pasturization) به م شیوه یه یش پاستیر كردن به كار ئه هیتیری، دیتن ئه و ئاوه ی كه ئه یانه وئ له (به كتری) پاکی بكه نه وه، تا پله ی (۵۵) ی سانتیگراد یاخود پله ی (۱۳۱) ی فه رنه یه گه رمی ئه كن، ئیتر له و پله یه دا هه رچی (به كتری) یه ك هه بی له ناو ئه و خواره مه نییه شلانه دا، ئه و مه ی و شیرانه دا، ئه مرئ، بی ئه مه ی

ئاۋەكان زىيانچىيان لى بىكەۋى! واتا بى ئەمەى رەنگ يان چىشكە، ياخود نرخی خورشىيان بگۆرى ياخود كەم بكات.

جارتىكى تىرىش بانگى نىشتىمان

لەو كاتەدا كە پاستىر خەرىك بوو خۆى ئامادە بكات و دەست بكاتەۋە بەلىكۆلىنەۋەو خەباتەكانى خۆى لەپىناۋ بەدىيى ھىنانى ئامانجە ھەرە بلىندەكەى ژيانى كەبرىتى بوو لە: (بەكەك ھاتنى مرقاىەتى لەپىنگاى گەشەپىن كىردن و چاك كىردنى تەندروستى مرقەۋەو و، دىرئ كىردنەۋەى ژيانى، ئەۋەندەى بلىۋ و، كەم كىردنەۋەى ئىش و ئازارەكانى) لەو كاتەدا كە ئەو خەرىكى ئەۋە بوو خونكارى ئەلمانىا (ۋىلھەلمى يەكەم) چاۋ برىستىيى ھاتبۈۋە جۆش لەگەل پراۋىژ كەرە خۋىن پىژەكەيدا كە ناۋى (بىسمارك) بوو، بەھەردوۋىكان جەنگىكى دوزمانەيان ھەلگىرساند بەرامبەر فەرەنسەى دراۋسىيى نىشتمانەكەى خۋىان، ئىتر ھەر ئەۋەندە لەشكرى پروسىيەكان كەۋتە ناۋ خاكى فەرەنسەۋە، پاستىر خۆى پىشكەش كىرد بەلەشكرى خاكەكەى خۆى، بەلام لەبەر ئەۋەى توۋشى نەخۋشى پەك كەۋتەيى (شلل) بوو بوو، نەيان ھىشت بچىتە جەنگەۋە، ئەۋىش ۋاى ھات بەبىردا كە كارىكى ۋا بكات ھەرچى لە دلپايە لە رىسواكردى ئەلمانىادا ھەلى پىژئ، زانستگۆى (بۆن) ئەلمانى لەۋەپىش پەلى (دكتۇرا) ى لە (پزىشكايەتى)دا بەناۋى نازگرتن و پىزگرتىنەۋە پىن بەخشىبۈۋ زانۋا بىزار بوۋىش، ۋاى بەباش زانى كە ئەو ئاگانامە (شەھادە)يەى كە زانستگۆ كە بۆى ناردبوو بۆى بنىرتىتەۋە نامەيەكى خۋىشى لەگەلدا پەۋانە كىرد كە ئەمەى تىا نووسىبۈۋ:

«ھەرچى دەرۋەنە پالەم پىتۈە ئەنى كە لىتان بخوازم ناوم لە تۆمارى زانستگۆ كە تاندا بىرپەۋە و، ئاگا نامە «شەھادە» كە ىشتان ۋەرىگرنەۋە مەبەستىش لەمە ئەمەيە، كە رىسواكردى زانايەكى بچۈكى فەرەنسەيىتان تى بگەپىم بەرامبەر دىندەيى و خۋىرەستى خونكارەكەتان، كە نبازە تاۋانبارەكانى پالپان پىتۈە ناۋە، بەبى گوناھ و خۋاپايى، خۋىنى دوو نەتەۋەى گەرە پىژئ!»

لە زانستگۆكەى ئەلمانىايشەۋە ئەم ۋەرامەى ۋەرگرتەۋە: (خاۋەنى مۆركە سەرۋكى زانستگۆ پزىشكايەتییە لە زانستگۆى (بۆن)دا زۆر شادمانە كە ۋەرامى ئەو نامە پىر لە ھورۋمەتان بداتەۋە، كە كىردتەنەتە سەر نەتەۋەى ئەلمان بەۋەى كە قسەى ناشىرىنى بىن باكانەتان گوتۈۋە بەشاھەنشاه پىرۋزەكەى، كە ۋىلھەلمى يە كەمە، خونكارى پروسىيا

منىش رىسوا كىردنى خۆى دەرئەپىم بەرامبەرەتان، رىسوا كىردنىكى تەۋاۋ.

سەرنج: ھەر لەبەر ئەۋەى كە جەز ئەكەين تۆمارەكانى زانستگۆ بەپاكى بىننىتەۋە و ھىچ شىتتىكى پىسبان نەپىتە ناۋ، زانستگاھ نامەكەى خۋىشتان بۆ ئەنپىرتەۋە!

تۆ بلىيى سەرگەردانىيەكى چۈرەمىشى لى پوۋدا بى؟

دەنگۋاسى شەرەكە گەپىشتە ھەمۈۋ فەرەنسەيىەكان چاۋى بەۋە ئەتر ساندن كە لەشكرى فەرەنسە شكاۋە و گەرۋەتەۋە دواۋە، بەسەر كىردەيى (بۇرپاكى)يەۋە كە خۆى لەبەرەدەم لەشكرە زۆرىەكەى ئەلماندا پىن نەگىراۋە جا ئەم ھەرەشە گىشتىيە، ھەرەشەيەكى تايىبەتىشى تىبابو بۆ پاستىر چونكە كۆرەكەى چۈرەمى، كە لە دەست مەرگ پىزگارى بوو بوو، لەپاش ئەۋەى خوا ھەر سى كۆرەكەى تىرى بىردىۋەۋە بۆ خۆى، كەۋتەبۈۋە ناۋ ئەو لەشكرە شكاۋەۋە! باۋك و دايكە كۆلەكەيش ناچار بوون گالىسكەيەك بەكرى بگرن و كۆچ بگەن بۆ ئەو شۋىنەنى كە نىزىكن لە كۆرى جەنگەكەۋە بۆ ئەمەى بگەپىن بەدۋى كۆرەكەياندا بەھىۋاى ئەۋەپىش بوون كە بەزىندۋىتى بىدۋزەۋە! گالىسكەكەيش ھەر لەپىتى خۋىەۋە ئەرۋىشت پىگا كە پىر بوو بوو لە بەفر لەشكرە شكاۋە كە شكاندۋىۋى و پىا رۋىشتىۋو گالىسكەكە بەناۋ لاشەى مردوۋ بىرندارەكاندا ئەرۋىشت كە لە تاۋ ئازار و برىستى و سەرما نالەنالىيان ئەكرد ئەگەپىشتە ھەر شۋىنپىك باۋكە دلشكاۋە كە بەترس و لەرزىكى زۆرەۋە لە بىرندارەكانى ئەپرسى: (ئايا ئەفسەر پاستىرتان نەدىۋە؟) بەلام ۋەرامەكانىيان ھەم و دەم، ھەر سەر پراۋەشاندىنپىك بوو، كە نىشانەى ئەۋە بوو نەپاندىۋە! لوىس پاستىر ھەر ئەۋەندەى بۆ دەرەكەۋت لە زمانى يەكىكىانەۋە، كە گوتى: (لەشكرەكەى ئەو كە برىتى بوو لە ھەزار و دوو سەد كەس لە سى سەد كەس بەۋلاۋە كە زىندوۋن كەسى تى تىا نەماۋە!)

بەم رەنگە ھىۋاى باۋك و دايكەكە تا ئەھات كىز ئەبۈۋ، بەمانى كۆرەكەيان زۆر پىروايان نەمابوۋ بەلام پاشە جىر تروسكەيەكى ھىۋايان لى دەرەكەۋت گالىسكە شكاۋەكەيان گەپىشتىۋە ناۋچەى (بونتارلىيە).

لەۋىدا كۆمەلپىك بىرندارىيان چاۋ پىن كەۋت چۈار لاي ئاگرىكىيان گرتىۋو خۋىان گەرم ئەكردەۋە يەكىك لەۋ سەربازانە پىتى گوتن، دۋىتى كۆرەكەيانى دىۋە (كۆرەكەيشيان زىندۋە!) ئىتر ھەر ئەۋەندە سەربازەكە خستىنە سەر ئەۋە پىگايەى دۋور نىيە كۆرەكەيانى پىادا رۋىشتى، ئەمان پىشتى ئەسپى گالىسكەيان بەقەمچى سۈۋر كىردەۋە.

بەرەو گوندی (شافوا) ئەو ڕینگایەیان گرتە بەر ڕینگاکە سەھۆڵ دایبۆشیبوو جا لە چەقی ڕینگاکەدا، پیاویکیان چاوی پێ کەوت، لە تاو ماندووتیی و برسیتی پرابوو، پالیش کەوتبوو بەسەر کۆمەڵێک پووشدا.

کلتۆجەیهکی شێ و پڕیشی دابوو بەسەر لەشیا تاریکی داھاتبوو ھەر چەندیان کرد دەمۆچاوی پیاوێکیان بۆ بەدیی نەکرا پاستیری باوکیشی کە دڵە کوتیی پێ گەشتبوو لە کابراکە ی پرسی: (گەورە ی خۆم ئاخۆ ئەفسەر پاستیرت چاوی پێ نەکەوتوو؟).

سەربازە کەیش سەری بەرز کردوو و بەدڵێکی گەرمەو قیژاندی گوتی (بابە! دایە!) کورە کە لە پاش چەند ڕۆژێک برینەکانی چاک بوونەو پاشان گەراپەو ناو لەشکرە کە ی خۆی لە شەڕکردن وازی نەھێنا، تا جەنگ تەواو بوو بەلام بێ وە ی لیتی ھاتە دەرەو ئەمەیش بوو جیی دڵخۆشیبە ک بۆ باوکی، کە ژبانی پڕ بووبوو لە ناخۆشی و ئەرک و ئازار بەلام خۆشی کەم تیا ما بوو!.

دۆزینەوێ پێشینی خۆرە

لە پاش تەواو بوونی جەنگ، پاستیر دەستی کردوو بە چالاکێ لە بەرەنگاری کردنی نەخۆشی و دەر دا ئەو لیکۆڵینەوانە ی کە دەر بارە ی دەردی کرمی ئاوریشم و (بەکتربا) ی مە ی کردبوونی، راستییەکی دامەزراوی گرنگیان پیشاندا، کە لە ھەردوو بارە کە دا نەخۆشییەکان بەھۆی ھەندێ دروست بوونی زیندوووەو پەیدا بوو بوون کە ژەھراوین و یە جگەر وردیشن، پێیان ئەلێن خۆرە (میکرۆب)! کەواتە چی ھە یە بەرەبەستی بکات لە تاقیکردنەوێ کاریگەری ئەم خۆرانە دا، لە نەخۆشییەکانی ناو مۆڤدا؟.

بەم ڕەنگە پاستیر خۆی خەریک کرد بە تاقیکردنەوێ ئەم کار تێ کردنی خۆرە یەو، لە کۆری نەشتەرکارییدا کە نەخۆشەکان نەشتەرکاریی ئەکران، ژمارە یەکی زۆریان لێ ئەمرد پیاوی ئەترساند تەنەت ھەر کەسێ نەشتەرکاریی بکراپە، بەلایەو و ابوو کە ئەیکۆژن بەلام کە پاستیر (پیش بینی خۆرە) ی بەکار ھێنا لەم لیکۆڵینەو تازە یەیدا ئەنجامی تکی دڵ بزوتنی دەست کەوت کە لە کۆبونەوێ کە کۆمەڵی زانایانی پزیشکایەتیدا بەم جۆرە پیشانیدا کوتی: (برینی بەرەللا و کراو، تووشی خۆرە ئەبێ کە لە ژمارە نایەن ئەم خۆرانەش لە زۆر جیگادا کۆبونەتەو لەناو بادا، لە ناو دەس و پلی نەشتەرکاردا لەناو ئەو ھەورەدا کە برینە کە ی پێ ئەشۆن، لەناو چەک و کەلوپەلی نەشتەرکاریدا، لەناو ئەو

پەرۆیانە یشدای کە برینە کە ی پێ ئەپێچن و گەلیک شتی تردا) ھەر ئەو نەندە ئەندامەکانی کۆمەڵە کە ئەم قسە سەیرەیان لێ بیست، دەم و دەست دەستیان کرد بە پێ کەنین و بە تیزیکەو سەریان بۆ راوێشاندا پاش ئەو دەستیان کردوو بە نەشتەرکارییە کە ی خۆیان لەسەر شپوێ کۆن، کە بەسەدان و ھەزاران نەخۆشیان لە ناو ئەبرد!.

کەسێ نەبوو بە پیش بینییە کە ی پاستیر پڕا بکات، پزیشکی سکو تالاندی نەبیت، کە ناوی (جوزیف لیستەر) بوو ئەم پەزیشکە مامۆستا بوو لە زانستگۆی (ئەدینبەر) دا، وائە ی نەشتەرکاریی ئەگوتەو دەستی کرد بە پاککردنەوێ کەلوپەلی نەشتەرکاریی و پڕوپیتالی برینەکان بە تەواوێ ترش و (حامض) ی (کاربۆنیک) لەم کارەیدا تا ئەندازە ی کە گەورە ئەنجامی باش باشی دەستکەوت ئەندازە ی مردنی نەخۆشەکانی لەسەدی نەو دەو، ھاتە خوارەو بۆ سەدی پانزە!.

لەگەڵ ئەمە یشدای، نەشتەرکارەکانی کۆمەڵی زانستی پزیشکایەتی فەرەنسە ھەر لەسەر لاسارییە پڕ لە پشم و قینە کە ی خۆیان مانەو، ھێشتا ھەر بە توند و تیزییە کە ی خۆیانەو بە گۆر شپوێ فرمان کردنی پاستیر و پیش بینییە کەیدا ئەچوون، ئەنجامە کەیشی ئەو بوو کە ھەزاران نەخۆشیان بەکۆشت ئەداو بەزەیشیان بەکەسیاندا نەتە ھاتەو!

نەھیشینی ئای منال بوون

جا پاستیر بەرامبەر ئەو ھەموو بەرھەڵست و دەمار خاوەرەوانە، خەباتی ئەکرد، کۆلی نەتەدا بە ھاوڕێکانی خۆی ئەگوت: (پێیان خۆش بێ یان ناخۆش، دۆزمنەکانم ناچار ئەکەم پێ لە راستی پیش بینی یە کەم بنین وایان لێ ئەکەم، بەچاوی خۆیان ببینن کە راستە وایان لێ ئەکەم پیتی باوەر بکەن!)

جا ڕۆژێکیان یەکتێک لە مامۆستاکانی کۆمەڵی زانستی پزیشکایەتی و تاریکی ئەدا لە بابەت (ئای منال بوون) ەو ئەم تايە تەنیا لە سالێ ۱۸۶۴ د سێ سەد دایکی لە خەستەخانە ی (پاریس) دا کە بۆ منال بوون دانرابوو، لەناو بردبوو! وتار بێژکە ھاتەسەر پیشان دانی بیروباوەری خۆی لە بابەت ھۆی ئەو تايەو لە ناکاو دەنگیک بەرز بوو لەناو دانیشتوکاندا قیژاندی و بەسەر بەستییە کەو پێی گوت.

(ئەمانە قسە ی پڕوپوچن قسە ی پڕوپوچ! بلابوونەوێ مردن بەناو ئەو دایکە سک پڕانەدا کە تايان ھە یە، ئێوەن کە خۆرە ی نەخۆشییە کە لە لەشی ژنە نەخۆشە کەو ئەگوتێنەو بۆ لەشی ژنە تەندروستە کە!). و تار بێژکە ییش بە تیزیکەو وەرامی دایەو، گوتی: (ئایا

ئەتوانى شېۋەى خۆرەكەى خۆتم پېشان بەدەيت كە ئەلئى ھەيە ؟).

پاستىرېش دەمدەست لەجىتى خۆى راست بوو و چوودەسەر تەختە رەشەكە پارچەيەك پېنوسى گەچى بەدەستەو گرت و گورج و گۆلانە وىنەيەكى بۆكىشا، كە ھەر لە زنجىرى ئەكرد ئنجا پىتى گوت: (فەرموو گەورەم ئەو وىنەى خۆرەكەى!).

وتار دانەكە گۆررا بوو بەدەنگە دەنگ و دەمەقالتى ھەرچى پزىشكە كۆنەكان بوو، بوون بەدەستەيەك و ھوروزمىيان بردەسەر (پاستىر) و پىش بېنىيەكەى ھەرچى خراپە ئەوەيان پى گوت ھەرچى شاگردەكانى زانستگاي پزىشكايەتى و پزىشكە پچوكەكان بوو پشتى (پاستىر)يان گرت و لەسەريان كردهو.

جا ئەو (جەنگ)ە بوو سەرەتاي بەرەبەيانىكى تازە لە جىھانى منال لە دايك بووندا چونكە ھەر ئەوئەندە پىش بېنىيەكەى (پاستىر) لە بابەت خۆرە كوشتن و پاككردنەوئەو بەللاوئەوئە نەخۆشخانەكانى منال بوون لە (پارىس)دا، بەو جۆرە نەمانەوئە كە بېنە گۆرستانى (ئافرەتە سەك پېر بووكان)!.

دۆزىنەوئەى پىشېنىيەى كوتان بەھەوئىنى نەخۆش

سەرەكەوتن پاستىرى ھانەدا كە ھەر لەسەر خەباتە سەختەكەى خۆى بېنىيەوئە، تا زۆرتەر بەكەلگى مرۆفايەتى بىن لە دوزمەنەكانى خۆى راست بووئەو دەستى بەبەرەچ دانەوئەى واتەكانىيان و بەدرۆ خستەوئەى بىروباوئە كۆنەكان نىيان لەسەردەمى دواييدا كە لە گەرمەى خەباتەكانيا بوو، گەيشت بەدۆزىنەوئەى پىشېنىيەكى پەزىشكانەى گرنك كە لە پىشېنى خورەكەى كەمتر نەبوو چ لە نرخ و چ لە كەلكدا ئەمەيش پىشېنى ئەوئە بوو كە بەھۆى دەرمانىكەوئە ھەندى لە خۆرەكانى نەخۆشىيەكى دياردى كراو بخرىتە ناو لەشەوئە، بەمەرجى سووك كرابى و لە توانايشيدا نەبى لەشى مرۆفەكە ئازار بدات^(۱) مەبەست لەمەيش ئەوئە بوو كە لەش رابھىترى بەنەخۆشىيەكەوئە، تا ھەر كاتى ئەو نەخۆشىيەى تووش بوو لەشەكەى بتوانى بەھىز و ھەرەتىكەوئە بەرەنگارى بكات، تەنانت ئەگەر بەتوندىش ئەو نەخۆشىيەى گرتبى بتوانى بەرگەى بگرى پىش بېنى (ھەوئەى) نەخۆشيش، ئىمىرۆكە وای لى ھاتوئە، بوئە زانىاربىيە سەرتاييەكانى پزىشكايەتى، كە بەھۆى ئەوئە بەكلور ژيانى مرۆف ئەپارىزى...

ھەوئىنى دەرە سەك

پاش ئەو پاستىر كەوتە ناو جەرگەى خەباتەوئە، كە لە ھەموو ژيانى خۆيدا ئەوئەندە خەباتى نەكردبوو لەم دەمەدا دەستى دايە جەنگىكى گەورە بەرامبەر (ھارىي) ياخود (دەرە سەك) ئەم دەرە بەھۆى ئەو سەگەھارانەوئە، بەجۆرىكى سامناك بەناو ھەموواندا بلاو بووئە! ئەم جەنگە چەند سالىكى تەواو خاياند پاستىر ھەر خەرىكى ئەوئەبوو كە ليكى سەگەھارەكان بخاتە ناو لەشى كەرويشكەكانەوئە جا بۆ ئەمەى ئەنجامى ئەو تاقىكردنەوانەى بۆدەركەوئە، پاستىر ئەبھىتا ئەو تاقىكردنەوانەدا، يەكەك لەو سەگەھارانە كە لە تىبەرى (بول دۆگ) بوو لەگەل ئەوئەيشدا كە ئىش و ئازارى زۆر بوو، ليك و تفىش زۆر لەدەمى ئەھاتە خوارەوئە، نەبوسىت ئەو كەرويشكە بگەزى كە بۆيان خستبووئە ناو چەپەرەكەيەوئە لەبەر ئەو ھىچ رېيەك نەمابووئە ئەوئە نەبى كە ليكى ناودەمى سەگەكە دەرېھىترى و پاشان بخرىتە ناو خوينى لەشى كەرويشكەكەوئە بەم رەنگە سەگەكە بەتەپلەسەرى مېزىكەوئە زنجىر كراو بەسترايەوئە، لەناو كارگەكەدا جا لىرەدا بوو كە؛ سامناكترىن كات و گەورەترىن تاقىكردنەوئەى ژيان بەسەر (پاستىر) مەرد و دلېردا رابورد پاستىر پاستىر نەيكردە نامەردىي ئازايانەوئە بى باكانە لوولەيەكى شووشەى گرت بەدەستەوئە كە ھەردوو سەرەكەى كوناودەر بوو.

دەمەكانىشى كرابوئەوئە سەرىكى لوولە شووشەكەى خستە ناو دەمى خۆيەوئە سەرەكەى ترىشى خوار كردهوئە بۆ ناو دەمى سەگە ھارەكە پاشان بەھۆى لوولە شووشەكەوئە ليكە كوشندەكەى سەگەكەى ھەل ئەمىزى بەلام ورباي خۆشى بوو كەليكى سەگەكە نەگاتە ناو دەمى خۆى پاستىر لە راستيدا ياربىيەكى پىر لە مەترسىي لەگەل مردندا ئەكرد كەچى لەگەل ئەوئەيشدا ھەر بەبى دەنگى و ھىمنى خۆيەوئە مايەوئە، ھىچ خۆى لىل نەكرد! كاتى كە ئەوئەندەى پتوبستى بوو لە ليكى سەگەكەى كۆكردەوئە سەرى لوولە شووشەكەى لە دەمى خۆى دەرھىتا و رووى كرده ياربىدەدەرەكانى و بەزەردەخەنەيەكەوئە پىتى گوتن: (دەى ھارپىكان بام دەست بكەين بەتاقىكردنەوئەكەمان!)

تاقىكردنەوئەى ھەوئىنەكە لە مرۆفدا

لە پاش ئەو تاقىكردنەوئەيە بەچەند مانگىك سەگىكى ھار مناللىكى گرت كە ناوى (جوزيف مېستەر) بوو دايكى منالەكە كورەكەى خۆى برد بۆ لاي (پاستىر) پاستىرېش

(۱) راستىر: لاواز كرابى.

ئەمەى بەهەل زانى كە ھەوینەكەى خۆى تاقى بكاتەو ھە لەشى مرۆڤدا كە لەو ھەپش تاقيكردەو ھەكانى لە لەشى كەرويشكەكاندا بەئەنجام گەيشتبوون و سەريشيان گرتبوو^(۱) ئەمە يەكەم جارى بوو پاستىر كە ئەم ھەوینە لە لەشى مرۆڤدا تاقى بكاتەو ئەو ھەندە ھەبوو لە فرمانەكەى خۆى دوو دل بوو ئەترسا لەسەر نەگرتنى تاقيكردەو ھەكەى لەدلى خۆيدا ئەيگوت: (بەچيا بزەنم كە ئەو ھەندە خۆرەيەى ئەيخەمە لەشى منالەكەو كە نەخۆشى ھارىي گرتو ھە نەخۆشپەكەى خراپتر لى ناكات؟! ئايا بەچ مافىكەو ھە من ژيانى كەسيكى تر بەم رەنگە بخەمە مەترسيەو؟) بەلام دوايى بەسەر دوولەيەكەى خۆيدا زال بوو تاقيكردەو ھەكەى دەست پى كرد! لە تاقيكردەو ھەكەيشيدا سەركەوت! سى و يەك (۳۱) رۆژ بەسەر كورە نەخۆشەكەدا تىپەرى كەچى ھىچ نىشانەيەك دەرەكەوت كە نەخۆشپەكەى گەراو ھەتەو سەرى بەم رەنگە منالەكە چاك بوو ھە!

پاستىریش بەسەر سەگ ياخود ھاربيدا سەركەوت!

رۆزانی گەورەيى و ريزگرتن

دواى ئەو ھە سالەكانى ژيانى پاستىر پىر بوون لە ھەموو جۆرە ريزگرتن و پاداش دانەو ھە گەورە كردنەيى بى ھاوتا لە ھەموو لايەكەو ھە (نیشان) و (مەداليا) و (ديپلۆم) و ئاھەنگانى ريزگرتن و پاداش دانەو ھە پيشكەش ئەكرا، نيشانى (ليزيون دۆتۆرى) پى بەخشا ھەلپرتىرا و كرايە ئەندامى (كۆمەلى زانستى پزىشكايەتى) لە فەرەنسەدا كە لەو ھەپش ھەرچى ئەندامەيى ھەبوو بەگژيا ئەچوون و دوژمنايە تيبان لەگەلدا ئەكرد! كەچى لەگەل ئەمانەشدا ھەموو، پاستىر لە خۆى نەگۆرى ھەروەك خۆى مايەو ھە: پياويكى گيان سووك و يەجگار شەرمەن بوو بييرى لە ھىچ نەئەكردەو لەو نەبى خەباتى تر بكات بۆ دۆزىنەو ھە رازەكانى پزىشكايەتى.

يەكەك لەو كارەساتە سەيرانەى كە لەم ڕووەو لىي ئەگىرنەو ئەو ھەكە لە پاش ئەمەى فەرمانرەوايى فەرەنسە ھەليبژارد و دايمەزراند كە بىي بەنۆتەرى ئەو لە (كۆنگرەى پزىشكايەتى گشت فەرمانرەوايەكان)دا كە لە شارى (لەندەن)دا ئەگىرا پاستىر چو ھە ناو ئەو ھۆلەو كە كۆنگرەكەى تيا كۆبوو ھەو ھۆلەكە ناوى (ھۆلى گەورەى سان جيمس) بوو كە دانىشتو ھەكان پاستىر يان چاوپى كەوت دەستيان كرد بەچەپلە ريزان بەلام پاستىر ئەو ھە

(۱) واتە تاقيكردەو ھەكانى سەركەوتو بوون.

لەتەنشتەو ھە دانىشتبوو پىي گوت: (وا دەرئەكەوئى شازادەى ويلز گەيشتۆتە ئيرە خۆزگە لەپيش ئەودا بگەيشتمايە ئەم ھۆلە)

پاش ئەو ھە رايەو ھە (پارىس) دەستى كردەو بەتاقيكردەو ھەكانى خۆى (لە پەيمانگاي پاستىر)دا كە بەناوى ئەو ھە ناو ھەبوو ھەر بۆ ئەمەى لەياددا بىيىتەو ھە كاتى كە تەمەنى گەيشتە ھەفتا سالى، فەرمانرەوايى فەرەنسە رۆژى لە داىك بوونى پاستىرى كرد بەپشوو ھەكى فەرمانرەوايى لە زانستگۆى (سۆرپۆن)دا ئاھەنگىكى گەورەيان بۆ گيترا بەناوى ريزگرتن و پاداش پيدانەو ھە كاتى ھەستايە سەرىي كە چەند وشەيەك پيشكەش بەئاھەنگ گيتەكان و دانىشتوانى ئاھەنگەكە بكات بەناوى سوپاسەو كە لە ھەموو لايەكى جىھانەو ھەتابوونە ئەو پاستىر يەجگار كز و بى ھىز بوو ھەروەك لاواز بوو لەبەر ئەو ھە رووى لە كورەكەى خۆى نا كە ئەو وتارى سوپاسە لە برىتيى ئەو بدات وتارەكە ئەمەى تيانووسرابوو:

(گەورەكانم! ئيو بەم ئاھەنگە كامەرانيەكى بى ئەندازەتان پى بەخشىوم بەھەست و تاسەيەكى وا ناسك و ناوازيشەو ھەرامبەرىم ئەكەن و دلەم خۆش ئەكەن كە كەوتو ھەتە سەر بيروا ھەريكى ھەكە ھەرگىز لىي لانا دەم كە زانست و ئاشتى ھەر ئەبى سەركەون بەسەر ناشىتى و جەنگا!

جا ئەوكاتانەى كەكزىي و خەفەتبارى دلى نەتەو ھەكان داگير ئەكەن نابى رىگايان پى بدن، كە ورتەتان پى بەر بدن، ياخود لە نيازى پاكي خۆتان ساردتان بكةنەو ھە، باو ھەريشتان بىي كە نەتەو ھەكانى جىھان فيرى ئەو ھەر ئەبن كە چۆن بىن بەيەك، بەلام يەك بونىكى وا كە بۆئاو ھەدانكردەو ھە بى، نەك بۆكاوول كردن، ھەروەھا ئەو ھەيش بزەن كە دوا رۆژ بۆ خاك داگيركەرەكان نابى، ھەر بۆ ئەوانە ئەبى كە مرۆڤايە تيبان خۆش ئەوئ و نەوئ ئادەم رزگار ئەكەن لە دەست تەنگوچەلەمە!

ئەمە نامەى مالىئاوايى بوو لە مرۆڤايەتى، لەلايەن پاستىرەو ھە! بەلام ناخۆ نامەكەى پاستىر گەيشتو ھە گويچكەى مرۆڤايەتى؟ ناخۆ لەناو مييشكيا بنجى بەستوورە؟ ياخود پيش ئەمەى ئيسكەكانى پاستىر لەناو گۆرەكەيا برزى، لە بيريان چۆتەو ھە!؟

من ئەمە بۆ ھەردوو جەنگەكەى جىھانى، بەجى ئەھيلىم بام ئەوان وەرەمى ئەم پىرسانەم بدەنەو ھە؟

گاریبالدی

پیشه‌وای یه‌کیتی ئیتالیا و پالەوانی ئازادی له نیشتمان‌ه‌کی خۆی و

له هه‌موو نیشتمان‌یکێ داگیرکراوا

نووسه‌ری: هه‌نری توماس

ئهم نووسراوه

ئهم نووسراوه نایابه که هی میژوونووسی راستی په‌رستی جیهانی (هه‌نری توماس) ه و له‌لایه‌ن پسپۆر‌یکێ کارامه‌وه، به‌پوخته‌ی و ته‌واوی کورت‌کراوه‌ته‌وه، باب‌ه‌تی ئهم رۆژه‌یه، که به‌دل‌یکێ پر هیوا و ئاواته‌وه بیگۆرمه‌ سه‌ر زمانی کوردی و پێشکەشی دل‌یران و خۆ‌پنده‌وارانی کوردی بکه‌م:

(گاریبالدی) که له‌ کۆری جه‌نگ و زرن‌گاری و دل‌داریبیدا بووبوه یه‌که‌م مه‌رد و پالەوانی ئه‌و سه‌رده‌مه؛ له‌ خا‌که‌کی خۆیدا، خ‌وای مه‌زن س‌تی ش‌تی مه‌زنی پ‌تی به‌خشیبوو:

یه‌که‌م: له‌شی جوان و شه‌نگ.

دووه‌م: ه‌یز و هه‌ره‌تی ته‌واو.

س‌یههه‌م: ه‌وش و دل و ده‌روونی چاک و پاک و ب‌تی هاوتا. ئه‌ویش ئهم س‌تی ناز و ج‌یازه‌ نایابانه‌ی له‌ ر‌یگای ئازادکردن و یه‌ک‌خستنی خا‌که‌ پارچه‌ کراوه‌که‌ی خ‌ۆی دا به‌خت کرد. د‌وایی سه‌رکه‌وت. ز‌ۆرداری و داگیرکه‌ری سه‌ره‌وژ‌یر کرد به‌چاوی خ‌ۆ‌یشی (ئ‌یتالیا) یه‌کی سه‌ربه‌خ‌ۆ و یه‌ک‌گرت‌وو و ئازاد و کامه‌رانی چا‌و پ‌ت‌که‌وت. ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌وه یارمه‌تی نه‌ته‌وه‌کانی ت‌ریشی دا. له‌ ئازاد بوون و سه‌ربه‌خ‌ۆیی دا؛ له‌ ئه‌مه‌ریکای باشووردا.

«گاریبالدی» که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره و پ‌یر‌ۆزی پ‌یشه‌وا‌یانه‌ی ل‌ی ئه‌وه‌شایه‌وه له هه‌موو کرده‌وه‌کانی ب‌ل‌ندتر ئه‌وه بوو که (که‌ل‌ک و خ‌ۆشی خ‌ۆی له‌ پ‌یناو که‌ل‌ک و خ‌ۆشی گشتی دا به‌خت ئه‌کرد) سا هه‌ر له‌به‌ر ئهم گ‌یا‌نه‌ پاکه‌ی بوو که ده‌ستی یارمه‌تی در‌یژ کرد ب‌ۆ پ‌یشه‌واکانی ت‌ری «ئ‌یتالیا» وه‌ک «مازینی» و «کافور» هه‌روه‌ها ده‌ستی یارمه‌تی در‌یژ کرد ب‌ۆ هه‌موو هاو‌ن‌یشت‌مانه‌کانی خ‌ۆی و برا دام‌اوه‌کانی مر‌ۆ‌قا‌یه‌تی تا به‌و ئامانجه‌ گه‌ورانه گه‌یش‌ت که خه‌باتی ب‌ۆ ئه‌کردن. واتا ئامانج‌ی ر‌زگارکردنی نه‌ته‌وه له‌ ز‌ۆرداری ناوخ‌ۆ و، له‌ ز‌ۆرداری ده‌ستی ب‌ی‌گانه. هه‌روه‌ها ئامانج‌ی یه‌ک‌یتی ئ‌یتالیا. له‌ راستیدا، ئهم ئاواتانه،

له‌ناو گ‌یژ‌ا‌و‌یک‌ی وه‌ک ئه‌و هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه و د‌وژ‌منه‌ گه‌وره گه‌ورانه‌دا، به‌یه‌ک‌یک‌ی وه‌ک ئه‌و خ‌ۆ‌به‌خت که‌ر و ن‌ی‌شت‌مان‌په‌روه‌ر و ئازادی خ‌وا‌ز نه‌بو‌ایه نه‌ئه‌هاتنه‌ دی. به‌راستی ئامانجه‌کانی «گاریبالدی» گه‌وره و گر‌نگ بوون ر‌ی‌گاکانی سه‌خت بوون خه‌بات کردنه‌کانیشی شا‌کارانه‌بوون.

به‌ته‌ن‌شت (گاریبالدی) شه‌وه‌ ناب‌ی کرده‌وه گه‌وره‌کان و ره‌وش‌ته‌ شیر‌ینه‌کانی «ئه‌ن‌یتا» ی ژ‌نی‌مان له‌ب‌یر ب‌چ‌یت‌ه‌وه «ئه‌ن‌یتا» له‌ راستیدا ژ‌نی‌تی خ‌ۆی گه‌یا‌ند‌بو‌وه ئه‌وپه‌ری ب‌ل‌ندی و ه‌ونه‌رمه‌ندی له‌ خ‌ۆ‌به‌خت‌کردن و ن‌ی‌شت‌مان‌په‌روه‌ری و مر‌ۆ‌قا‌یه‌ت‌یدا.

پ‌یا‌وی مه‌رد و ئازادی وه‌ک «گاریبالدی» و ژ‌نی سه‌ربه‌رز و به‌جه‌رگی وه‌ک «ئه‌ن‌یتا» هه‌ر ج‌یتی شانازی و خ‌ۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه‌ی (ئ‌یتالیا) ن‌ین. ج‌ی‌گای شانازی و خ‌ۆشه‌ویستی هه‌مووی مر‌ۆ‌قا‌یه‌ت‌یشن چون‌که هه‌ردووکیان گه‌وه‌رن و له‌ گه‌نج‌ینه‌ی مر‌ۆ‌قا‌یه‌ت‌یدا ئه‌دره‌وش‌ینه‌وه.

نه‌ته‌وه‌ی کوردیش مافی ه‌یه‌یه هه‌ردووکیانی خ‌ۆش بو‌ی پ‌ی‌یا‌نه‌وه‌ بن‌از‌ی و ژ‌یا‌نیان ب‌کات به‌چ‌رایه‌کی پر‌ش‌نگ ده‌ر ب‌ۆ رووناک کردنه‌وه‌ی ر‌ی‌گای خه‌باتی خ‌ۆی تا ئه‌گات به‌ئامانج‌ی خ‌ۆی.

ئامانج‌ی «ئازادی» و یه‌ک‌یتی.

ئامانج‌ی ر‌زگاری له‌ خ‌راپی خ‌ۆمان و ز‌ۆری ب‌ی‌گانه.

ئامانج‌ی ر‌زگاریش له‌ ناک‌ۆکی ناوخ‌ۆمان.

(ز‌ۆرداری) و (ناک‌ۆکی) هه‌ردووکیان نه‌خ‌ۆش‌ین له‌ سه‌رچاوه‌ی «خ‌ۆ‌په‌رستی» یه‌وه هه‌ل‌ئه‌ق‌وول‌ین.

(داد په‌روه‌ری) و یه‌ک‌یت‌یش ته‌ندروستی یه‌کن له‌سه‌رچاوه‌ی (خ‌وا‌په‌رستی) یه‌وه هه‌ل‌ئه‌ق‌وول‌ین.

ئامانج‌ی من‌یش له‌م نووسراوه ئه‌وه‌یه که ئه‌و (خ‌ۆ‌په‌رستی) یه‌ له‌ ره‌گ‌ور‌یشه‌وه ده‌ر‌یک‌یت‌شین تا «ئازادی» و (یه‌ک‌یتی) مان پ‌ۆ پ‌یک ب‌ی.

ساخ‌ا ئهم ئاواته‌م ب‌ن‌ی‌ت‌ه‌ دی و و‌ینه‌ی ئهم ج‌ۆره‌ که‌سانه له‌ناو ن‌ی‌شت‌مانه‌ نازداره‌که‌مدا ز‌ۆر ب‌ی‌ن‌یم!

س‌ل‌یمانی: ١٩٦٨

شا‌کر فه‌تاح

پالەوانىكى نەناسراو

كە تەماشاي مېژوو ئەكەين، ھەموو دەم ناوى «گارىبالدى» شان بەشانی بەخت رەشى ئەروات. كەچى لە راستیدا ئەم بەخت رەشىيە؛ لە زۆر جاردا لە ئەنجامى كەردەو و كارەكانى خۆيەو پەيدا بوو... چونكە گارىبالدى ھەموو دەم بەدواى ئەو كەينە و بەينانەدا ئەگەر كە كەلكيان بۆ خۆى تيانەبوو، كەچى ئەچوو پشتىوانى ئەكەردن و لەسەرىشى ئەكەردنەو...

ھەموو دەم پەلامارى چەكى ئەدا و لەسەر نەتەو كز و بېچارە و كۆلەكانى ئەكەردەو، كە ئەيان نالاند بەدەست زۆردارەو. جا لە ھەر شوپىتەك نەتەو بەكە داکىركراو ھەبووبى و چاوەروانى كەسپىك بوو بى كە ئازادى بكات، سا ئايا لە جىھانى كۆندا بوو بى. يان لە جىھانى تازەدا، گارىبالدى دەمەدەست، ئەچوو بەھاوارىيەو و لەسەرى ئەكەردەو سەركەردەبى ھىزە. چەنگىيەكانى ئەو نەتەو بەكە ئەكەرد بۆ ئەمەى ئازادى بۆ بسپىنەتەو...

گارىبالدى، كە ئەو ھىشى ئەكەرد، بۆ مەبەسى گەورەبى ياخود پاداشى ئەكەرد، ئەو بۆيەكا لەسەر راستى و دروستى و مافى ئەكەردەو چونكە راستى و دروستى ماف بوون بۆيەكا نەچو بەگژ زۆردارى دا، چونكە زۆردارى بوو ئەو لە پىناوى ئەم بىروباوەرەدا خۆى ئەخستە تەنگانە و ناخۆشى ژيانەو. كەچى ھىچ باكىشى نەبوو... بۆ وینە: كاتى گارىبالدى لە سالى ۱۸۴۲دا، خۆى ھاویشتە ناو چەند جەنگىكەو و تىاشيا سەركەوت بۆ كەلكى فەرمانرەوايى (ئۆراگواي):

خۆى و ژنەكەى لەناو زنجىكا ئەژيان ئەمەندە پەرىپوت بوو نە دەركى ھەبوو، نە پەنجەرە!... جا شەوئىكيان، سەردارى زرى (لەيتىيە) كە سەركەردەى ھەموو ھىزەكانى فەرەنسە بوو لە ئەمەرىكاي خواروودا؛ ئەگەر ئەو گارىبالدى بىدۆزىتەو و پىرۆزىيى لى بكات بەبۆنەى سەركەوتنەكانىيەو لەناو ئەو جەنگانەدا. كاتى كە بردپانە سەر ئەو زنجەى جەنگاوەرى دلپىر تىبا ئەژيا، زنجەكەى دى تارىك و نووتەك بوو. سەركەردە (لەينىيە) چووە بەردەرگاگەى زنجەكە و ھەستا؛ بەدل ناخۆشەيەكەو پەرسى: بۆچ سەركەردە گارىبالدى لىرەدا ئەژى؟» كە گارىبالدى گوتى لە دەنگى بوو ناوى ئەبرد، پرووى كەردە ژنەكەى خۆى و پىتى گوت: ئەتىنا چرايەكەم بۆ بەيئە! «ئەنىتا»ى ژنىشى وەرەمى داىيەو پىتى گوت (داخەكەم چرامان نىيە!) گارىبالدىش بەم جۆرە پىنەى كەرد، بەساكارىيەكەو گوتى: «سەرى كە چۆن لەبىرم چۆتەو كە مۆم لە ناو رستەى ئەو شتانەدا نىيە كە ئەماندەن» جا لە دواى ئەو

سەر لى دانە، سەركەردە فەرەنسەيەكە نووسى، گوتى: بەم رەنگە بۆم ھەلەكەوت كە دەنگە زىرپەكەى گارىبالدى لە گوتىما بزرنگىتەو بەلام نەمتوانى زەردەخەنە زىرپەكەى تەماشيا بكەم!»^(۱)

چىرۆكى كراسە سوور

لە ھەموو شوپىتەكى خۆيدا زەردەخەنە زىرپەكەى گارىبالدى ناويانگى دەرەكەردبوو، چونكە دىمەنەكەى ئەو تىكەلەك بوو لە خۆى شەر «مارس» و لە خۆى ھۆنراو (ئەپۆلۆ). لە خۆى دا ھىزى لەش و جوانى دەمەچاوى كۆكەردەو. گارىبالدى كەلەگەتەك بوو، چوارشانە، لەشەكى توندوتۆلى ھەبوو. قىزىكى رەنگ زىرپى و قاوھىيى ئەملاو ئەولاي پرووى داپۆشەبوو. لە چەناگەيشەو رىشىكى چەشنى ئەو دوو رەنگانە شۆر بووبووەو خوارى. لەبەر ئەو «گارىبالدى» ھەر لە وینەكە لە وینەكانى (مىكل نەنجىلۆ) ئەكەرد... ياخود لە يەكەك لەو خويانەى ئەكەرد كە لەسەر گوزشتەكانى كۆن دا ئاويان براو و، كراسى سوورى لەبەر كەردو! گارىبالدىش كە ئەم كراسە سوورەى بۆ لەشكەرەكەى خۆى ھەلپژاردبوو؛ چىرۆكىكى خۆش و سەيرى ھەيە گىروگرفتى بەرگىپۆشەنى ناچارى كەردبوو كە ھەرزان ترين بەرگ بۆ سەربازەكانى خۆى بدۆزىتەو... دوايى ھەندى كراسى خورى سوورى چا و پى كەوت كە بازىرگانىكى شارى (مونتفیدیو) ئامادەى كەردبوون بىان نىرئ بۆ كوشتى خانەى شارى (بۆنس ئايرس) بەتايەتەى رەنگى سوورىشى ھەلپژاردبوو بۆ ئەو كراسانە، بۆ ئەمەى ئەو پەلە خوينانە بشارىتەو كە جاروبار لە كراسەكانى كوشتىار «قصاب»ەكان ئەكەون. گارىبالدىش ھەر لەبەر ئەم مەبەسە ئەو كراسە سورانەى ھەلپژاردبوو بۆ لەشكەرەكەى خۆى. تاكو ھەردەمى سەربازەكان لە گورى شەردا برىندار كران و خوين پژا بەلەشياندا بەھۆى سوورى رەنگى كراسەكانىيەو ئەوپەلە خوينانە دەرەكەون!

(۱) يان راستەر: بىينم.

منالی گاریبالدی و پیگه‌یشتنی

گاریبالدی له پوژی ۷/۷/۱۸۰۷ دا لهشاری «نیس» دا له دایک بووه دوو جوړه ههست و تهزوو لهناو خوینی لهشیا هه‌بوو. یه‌کیکیان ته‌و‌بو: هه‌زی له ناسمانی پان و فراوان ته‌کرد یه‌کیکیشیان ته‌و‌بوو هه‌زی له نازادی و سه‌ره‌ستی ته‌کرد. ئەم دوو ته‌زووه‌یش له‌ناو هه‌موو که‌شتیوانه‌کاندا په‌یدا نه‌بن. دوورنیه که ئەم ته‌زووانه‌ی له باوکییه‌وه بۆ ما بیهته‌وه که ته‌ویش سه‌رکرده‌ی که‌شتیه‌ک بوو له ساله‌کانی منالیدا، گاریبالدی هه‌زی له‌وه ته‌کرد که هه‌لگه‌رێ به‌سه‌ر گرد دا، که مه‌له بکات له ناو ده‌ریادا. یاخود هه‌روه‌ک خۆی ده‌ری بری له گفتگو‌یه‌کا که له‌گه‌ل «ئه‌لیکسه‌نده‌ر دۆماس» ی فه‌ره‌نسه‌ییدا کردی (وا ده‌رئه‌که‌وێ من له په‌گه‌زی ته‌و گیان له به‌رانه‌بم که له‌ناو ته‌و و سه‌ره‌زی دا ته‌ژین!) (۱) که گاریبالدی بۆ به‌کو‌ر چاوی له هیچ نه‌ئه‌ترسا. جاریکیان به‌که‌نار روبریکدا ته‌گه‌را، به‌لای کۆمه‌لیک ئافه‌رته‌دا تیه‌په‌ری. میوه و گولیان ته‌شته‌وه، یه‌کیک له ئافه‌رته‌کان پیتی هه‌ل‌خلیسکا و که‌وته ناو ته‌و‌که‌وه هه‌رچه‌نده مه‌له‌کردن له‌و شو‌ینه‌دا مه‌ترسیی زۆر تیا‌بوو به‌هۆی ته‌وه‌وه که پر بوو له شه‌پۆل و گی‌ژاوی ته‌ووژمدار، به‌لام گاریبالدی لاو به‌بی وه‌ستان ده‌مو‌ده‌ست خۆی فری دایه ناو ته‌و‌که‌وه و دوا‌ی ئافه‌رته‌که که‌وت؛ تا پر‌گاری نه‌کرد له ده‌ست خنکان نه‌هاته ده‌روه له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ته‌مه‌نی له هه‌شت سالان تیه‌په‌ری نه‌کردبوو!.

واز له خویندنگاه دینی و ته‌چینه ده‌ریاوه

کاتێ گاریبالدی گه‌یشته ته‌مه‌نی پانزه سالان وازی له‌خویندنگاه هیتا!.. له‌م باب‌ه‌ته‌وه ته‌لێ: «سه‌ره‌ستی ناو ناسمانی پان و فراوان له‌ژوو‌ره ته‌نگ و ته‌سه‌که‌که‌ی ناو خویندنگای زۆرتر کیش کردم!»

دوا‌ی ته‌وه کو‌ره‌که به‌ته‌نیا هه‌ره‌تاو زری دا گه‌شتی ته‌کرد چوو بۆ «جاوا». مه‌به‌سیشی هه‌ر ته‌وه بوو که بگه‌رێ به‌دوا‌ی جه‌ره‌زه‌یی و شتی نه‌ناسراودا... ته‌مه‌یش به‌لای باوکیه‌وه زۆر ناخۆش بوو چونکه ته‌و ئاواتی ته‌وه‌ی نه‌خواست که گاریبالدی ئاماده بکات و بیهته که‌شیشی!... له‌گه‌ل ته‌مه‌شا، که باوکه‌که‌ی په‌یی به‌وه ته‌برد که کو‌ره‌که‌ی بۆ ته‌وه له‌دایک نه‌بووه که ژینیکی ئاسووده و پر سه‌ره‌وت بژی. دلێ خۆی ته‌دایه‌وه. ملی بۆ کاره‌ساتی

(۱) واته: (برمائیات).

پوژگار دانه‌نه‌واند. کو‌ره‌که‌ی خسته ناو که‌شتیه‌وانه‌کانی که‌شتیه‌که‌ی خۆیه‌وه، که هه‌ر خۆی سه‌رکرده‌یی ته‌کردن.

زووبه‌زوو گاریبالدی، تیه‌که‌ل به‌گه‌شتیه‌وانه‌کان بوو بویه‌سه دۆستیان هه‌ر چه‌ند گاریبالدی له مه‌له‌کردن و نوقوم بوونی ناو ئاودا بۆ ده‌ره‌یتانی گیان له به‌رانی ناو ته‌و له‌وان به‌کارتر و هونه‌رمه‌ند تر‌بوو، به‌لام توانی خۆی له هه‌ست و روژان و چاوپه‌یسی ته‌و که‌شتیه‌وانانه بپاریزی. ته‌مه‌یش بۆیه‌کا سه‌ری گرت چونکه کرده‌وه و په‌وشتی جوان ته‌چریسکایه‌وه بۆ ته‌وان هه‌روه‌ها له ده‌نگه‌که‌شیا، هه‌موو ده‌م، هه‌ستی به‌رز و خوشه‌ویستی ته‌زرنگایه‌وه...

به‌لام گاریبالدی؛ هه‌ر له هونه‌ره‌کانی زری بازیی دا سه‌رو و هاو‌ری کانی خۆی نه‌که‌وتبوو. له گه‌لیک هونه‌ری زانیاریشدا پێشیان که‌وتبوو وه‌ک:

می‌ژوو، راستی په‌رستی و به‌تایبه‌تی هۆنراوه!.. خوشترین ده‌م ته‌و ده‌مه‌بوو، به‌لای زرتوانه‌کانه‌وه، که دانه‌نیشتن و گوتیان له ده‌نگه زرتینه‌که‌ی گاریبالدی ته‌گرت؛ که له بی ده‌نگی شه‌وا! هۆنراوه‌کانی (دانسی) و (فولیترا)ی بۆ ته‌خویندنه‌وه. یاخود گۆرانییه‌کانی شو‌رش کی‌ره‌کانی فه‌ره‌نسه‌ی ته‌گوت که ده‌ماری پیاوایان ته‌بزو‌اند، به‌ساز و ئاوازه ناسکه‌کانیه‌وه، که ته‌مه‌نده دل‌کو بوون و کاریان له هه‌ست و هۆش ته‌کرد پتویست به‌وه‌رگیرانی وشه‌کانیان نه‌بوو بۆ سه‌ر زمانی ئیتالیایی.

ئه‌چی به‌گژ پێگه‌کانی ناو‌ری دا. ته‌گه‌ری بۆ شه‌پو‌ش

گاریبالدی ده‌ سالی خستی به‌م جو‌ره رابواره: هه‌ر خه‌ریکی کاروباری زرتوانی و گه‌شتو‌گوزار و گۆرانی گوتن و... به‌لام له‌م ماوه‌یه‌دا پێشکه‌وت له‌زرتوانیه‌که‌وه کرا به‌سه‌رکرده‌یه‌کی که‌شتی.

نه‌چاوی له ته‌نگوچه‌له‌مه ته‌ترسا نه‌ئه‌یشی زانی ترس چییه. کاتێ که تورکه‌کان و یۆنانیه‌کان چوون به‌گژ به‌کتردا. له نزیک گۆی ئاوی خاکی لوبانه‌وه، گاریبالدی به‌هه‌لی زانی بۆ جه‌ره‌زه‌یی ده‌مو‌ده‌ست به‌خۆی و که‌شتیه‌که‌یه‌وه خۆی گه‌یاند کۆری کوشتار و ده‌ستی کرد به‌شه‌پکردن!

هه‌ر ته‌وه‌نده له‌و شه‌ره‌ بووه‌وه؛ ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو زرتیکاندا کوشتاری له‌و پێگه‌ری ده‌ریایانه نه‌کرد که هوروژمیان ته‌برده سه‌ر که‌شتیه‌که‌ی. به‌خۆیان و پاچ و خه‌نجه‌ره‌کانیا نه‌وه. به‌م په‌نگه ژبانی گاریبالدی وای لیه‌تایه‌بوو که‌بوو بوو به‌زنجیره‌که‌ له

جهره زهیی و تنگوچه له مهی سامناک، که له هۆنراوه کانیدا لۆردبا یروڤ هونه رمه ندانه به خوین گهرمییه که وه لیتی دوا بوو به ناوی گه وره کردن و ریزگرته وه له پالنه وانان و پالنه وانیتی.

بیینی مازینی

له وده مه دا گاریبالدی بهرگویتی که وته وه که یه کییک له ئیتالیاییه کان، که ناوی (مینوتی) بوو به دهستی نه مسه ییه کان کوژرابوو. بۆیه کا بهم سزایش گه یشتبوو، خهریکی ئه وه بوو بوو که ئیتالیا بکات به یهک و رزگاریشی بکات له ژیر دهستی نه مسه ییه کان. به لām کوشتنی -مینوتی- به پێچه وانه ی مه به سی نه مسه ییه کان. کاری کرد. له باتی ئه مه ی که گیانی نیشتمان په روهری له دلی ئیتالیاییه کاندا بکوژینیته وه، زورتر ناگری تی بهردا... رۆژیکیان گاریبالدی گه یشت به لاویکی سهر به مینوتی که گوتی: (به سه دان له پیاوه کا ئمان به دهستی نه مسه ییه کان کوژراون. به لām گه وره ترین پیاوی کۆمه له که مان که ناوی مازینییه هیشتا زیندوه)

ده موده ست؛ له پاش ئه وه، گاریبالدی به خووی و که شتییه که وه چوو ه مارسیلیا: له وئ چاوی که وت به مازینی که ئه وساکه دوور خرابووه بو ئه وئ، بی ئه مه ی ده ست له سه ره ستی که سایه تی بدرئ. پاشه جار گاریبالدی، له م بابه تی پێکه یشتنه ی وه نووسی: «له راستیدا کۆلۆمبوس که کامه ران بوو به دۆزینه وه ی ئه مریکا، ئه مه نده ی من دلخۆش نه بووه که ئه م پێغه مبه ری به لێن له سه ر دراوه م دۆزییه وه؛ که هه ر بو ئه وه نیراوه که نه ته وه که ی ئیمه بگه یینیته ئه و خاکه ی که گفتمان پێ دراوه وه ری بگرین!». هه ر ئه و چاوپێکه وتنه بوو، که بووه سه ره تای یاریده دانیکی به ردار له پینا و ئازادیی ئیتالیا دا، که هه تا مان، ژیا هه رچی... «مازینی» بوو خه وی ئه دیی به ئازادیی نیشتمانه که یه وه هه رچی (گاریبالدی) ش بوو ئه و خه وه ی ئه گورییه سه رکرده وه که خه م گه وره تر بوون له قسه کان، هه م کاریگه رتریش بوون!.

به ره و یه کییتی ئیتالیا

به لām له و ده مه دا ئازادکردنی پارچه خاکه کانی ئیتالیا و یه کخستنیان ئاواتیک بوون وه ک ده رئه که وت که نه یینه دی! چونکه سویند خواری فه رمانه وایییه گه وره کانی ئه وروپا که له سالی ۱۸۱۵ دا پێکهاتبوو؛ خاکه کانی ئیتالیای له ئا و که مه ره ی خووی ده رهاو یشتبوو. دانیشی به ئیتالیا دا نه نابوو که فه رمانه وایییه کی یه ک بووه. له بهر ئه وه خاکه کانی (پیدمۆنت) و (ساردینیا) له ژیر چنگی خونکاره کانی به ره ی (ساقووی) دا مابوونه وه. له لایه کی تریشه وه خاکه کانی (لۆمباردیا) و (قینیسیا) خرابوونه سه ر نه مسه هه رچی (تۆسکانیا) و (مۆدنیا) و (بارما) یش بوو خرابوونه ژیر چنگی خانه دانه ده سداره کانی نه مسه ییه کانه وه به لām (رۆما) و (ئه میریا) و (رومانا) ملیان که چ کردبوو بۆ ده سه لاتی پا که له شکرکی داگیرکه ری فه رنه سه یی له و ناوه دا بوو، یارمه تی ئه دا. مایه وه سه ر (ناپۆلی) و (سجیلیا)، ئه وانیش که وتبوونه به رده ست به ره ی (بۆریۆن) به م ره نگه ئیتالیا ئه و قسه یه ی پێ نه برا که (مه ته رنیک) ی زۆر زانی نه مسه یی و که له پیاوی کۆنگره ی (قیه ننا) ده رباره ی کردبوو، که گوتی: هه رچی ئیتالیایه نه ته وه که ی پچر پچر بووه یه کیتییه که ی نه ماوه هه ر ئه و نده ی پێ ئه برئ که بلێن بریتییه له ناوی خاکیکی سه ر زه مین!..»

که وای لێهات گاریبالدی و مازینتی رووبه رووی کاریکی سهخت و گران وه ستابوون. کاره که یش بریتی بوو له وه ی که ناویکی بی جی بگۆرئ و بکری به نه ته وه یه کی وریا و زیندوو! گاریبالدیش هه موو دل و گیانی خووی بۆ ئه م کاره گرنگه ته رخان کرد. جاری له سه ره تاوه ده ستی کرد به هه لگێرانه وه ی که شتییه وانه کانی (جه نه وه) له سه رداره کانی خوین... به لām یه کییک له و زیتوانانه به دگۆبی ده رباره کرد. گاریبالدی ناچار بوو، ده ربازیبی بۆ (مارسیلیا)، که گه یشته ئه وئ چه ند په ره یه کی له چاپدراوی دی؛ که له بابه ت ناوی ئه وه وه نووسرابوون، فه رمانه وایی (پیدمۆنت) بلاوی کردبوونه و به ئاشکرا تیا ئه نووسیون هه رچی که للی (گاریبالدی) ی بۆ به ینی؛ پاداشتیکی گه وره ی ئه داته وه!... بێجگه له وه کار به ده سه تکه کان به یاری کوشتن یاخود له ناو بردنیشیان دا بوو!...

ئەچى بۆ ئەمەرىكا

كە گارىبالدى ئەۋەدى دىيى؛ تەماشايى كىرە ناتوانى بەدلى خۆى لە ئىتالىيادا گوزارىيى بىۋىنى... خۆى پەنجەرۆ ھاتە پىش چاۋ... لەۋە پىش ئەۋەشى بىستىۋو كە چەند شۆرىشك لەۋ بەرى كەنارى رزىي ئەتلاتىكەۋە ھەلگىرساۋە لە ھەندى لە خاكەكانى ئەمەرىكاي خواروودا؛ كە تەنگەتاۋ بوۋىۋىن بەدەست زۆردارىيەۋە. لەبەر ئەۋە بەخۆى و چەند كەسىكى دىلسۆزى پىشتىۋانى خۆىۋە بەناۋزىدا كەۋتە پىگا پوۋى كىرە ئەۋى... تا دوانزە سال لەۋ ناۋەدا مايەۋە (۱۸۳۶-۱۸۴۸) سەر كىرەدىي لەشكەرەكى خۆى ئەكرد كە كراسى سوورىان لەبەر كىرەۋى بۆ پەنجى نەداۋەتى ئەكۆشا بۆ نازاد كىرەنى خاكەكانى (ئۆرۈگۈي) و (رېوگراند)...

چىرۆكى جەرمەزەبىيەكانى گارىبالدى لە ئەمەرىكاي باشووردا، لە چىرۆكەكانى ھەزار و يەك شەۋە سەرتىر و سەر سورھىنەر ترە. گارىبالدى لە سەرەتادا شەرەكى خۆى لەكۆرى زىرىدا ئەكرد ھورۋىمى ئەبىرە سەر دۆرماننى ئازادىي و ئازادەرانى براكانىيان لە مەۋقايەتەدا ئەمىش لەسەر شىۋەي رېگرانى ناۋ زىر دابوۋ بەلام پاش ئەۋە چەند مانگىك بەسەرپىشتى شەۋەلەكانى زىۋەۋە مايەۋە، كەشتىيەكەي خۆى بەجىيەشست و سوارى ئەسپ بوۋ بەخۆى و پىۋە ئازاۋ دلىرەكانىيەۋە پىي گىرەبەر، بەناۋ چۆل و بىبابانەكاندا ھەندىكىش لە شۆرەسوارە ھەرە ھونەرەندەكانى (رېوگراند) ىشيان ھاتىۋە سەر كە يەجگار ئازا و جەنگاۋەرىۋىن. ھەموۋىان بەگىشتى تاۋىان ئەدایە ناۋ كىلگە و زوىرەكاندا بەتىرۋەكەۋان و پەكانىيەۋە ھەرچەندە مانگىكىشى پى چوۋ، گارىبالدى لەۋ خاۋەن پىشانە ھەموۋىان ھونەرەندە تر دەرچو لەسوارچاكى و پىبازىيەدا خۆى و پىۋەكانى؛ دۆرمانىيان لەھەر كۆي يەكدا بدىايە، بى وچان ھورۋىمىيان ئەبىرە سەرىان و پاۋەدوۋىيان ئەنان. لەھەلگوتانەكانىياندا ھەرۋەكۆ تىزەكى تەفەنگ گورج و گۆل بوۋى... پانە ئاۋالىكىشيان بەدۋاي خۆيانەۋە كىش ئەكرد لە ھەر شۆپىتىكا برسى بونايە لىيان سەر ئەبىرەن و گۆشتەكانىيان ئەبىرەندەن و ئەيان خوارەن؛ دلىرى ئەۋ جەنگاۋەرانە ئەمەندە سەرى بوۋ، ھىندە سەر سورھىنەر بوۋ نەئەچۈۋە مېشكەۋە، كە ئەكەۋتەنە بەردەست دۆرمانەكانىيان، ھەرچى ئىش و ئازاپك ھەيە ئەدران لە كۆرى شەردا نەكۆرزان بەلام زەردەخەنە لەلىۋىيان جيا نەئەبوۋە!.

لە راستىدا ژمارەيەكى زۆرىان لى مرد. بەلام لە جىياتى ئەۋ مردوۋانە دەمۇدەست

كۆمەلىكى تر لە زىندوۋان ئەھاتنە پالىيان. سەر كىرە ئازا كەيان؛ ھەموۋ دەم ۋەك ھىزىتىكى مۇگناتىسى پىتۋە بوۋىي، كىشى ئەكردنە لاي خۆى! گارىبالدى خۆىشى، خۆى ۋا ئەنۋاند كە ھىچ ھىزىك نىيە لە جىھاندا بتوانى نازارى بدات ياخۇد پەكى جەنگى بخت!

جارىكىان گارىبالدى كەۋتە دەست ئەفسەرىكى دۆرمان. ئەفسەرەكەيش ئەبىۋىست ناچارى بىكات ھەرچى لە دلدایە و ھەر زانىبارىيەكى ھەيە كە بەكەلگى دۆرمانەكەي بىت بىلىي. لەبەر ئەۋە دەستى كىرە بەئازاردان و داركارىي كىردى. تا دوۋكاتىش بەپەنجە ھەلىۋاسى لەناۋ زىندانەكەيدا، كەچى لەگەل ئەۋەشدا گارىبالدى ۋرتەيەكى لە دەمەۋە نەھات پاز و نەھىيەكانى خۆى پى بلىي لە بابەت جەنگەكەۋە! گارىبالدى ئەۋە پاش كە لە بابەت ئەۋ ئازاردانانەۋە ئەدۋا ئەيگوت «لە راستىدا ئەۋانەيش جۆرىك بوۋىن لە گىيان كىشان كە ھەرگىز ناتوانم پىشانى بدەم!»

شۆرەسواری ئازا ملگەج نەكەت بۆ دلداریي

لەگەل ئەۋەشا گارىبالدىش مەۋقەيىك بوۋ، بۆ خۆى چەشنى ھەموۋ مەۋقەيىكى تر خاۋەنى دل بوۋ. ئەۋىش ۋەك ھەموۋ كەسىك دلى ئەدا بۆ دلداریي...!

ئەۋكاتە رۆژىك بوۋ لە رۆژانى سالى ۱۸۳۹ گارىبالدى ۋازى لە سوارىي ئەسپ ھىنا بوۋ گەپاۋەۋە سەر ژيانى ناۋ كەشتى و زىۋانى رۆژىكىيان لەسەر پىشتى كەشتىيەكەي خۆى بوۋ؛ بەدورىيىتىكى شت گەۋرە كەر تەماشاي كەنارى ئاۋەكەي ئەكرد ھەرۋەك خۆى ئەلى:

(بەپىكەۋت گىردىكى بلىند ھاتە بەرچاۋم كە چەند خانوۋىكى بچوۋكى بەسەرۋە دروست كرابوۋ. خانوۋەكان ھەم جوان بون، ھەم ساكار لەبەر دەرگانەي يەكىك لەۋ خانۋانەدا كچىكى جوانم ھاتە پىش چاۋ؛ زۆر چوۋ بەدلما. دەمۇدەست فەرمانم دا بەكەشتىيەۋانەكان كە كەشتىيە كە بگىرەنەۋە بۆ لاي كەنارى ئاۋەكە. پاشان لە كەشتىيەكە دابەزىم و چوۋمە سەر وشكانى روىش كىرە ئەۋ لايەي كە بەلامەۋە ۋابوۋ مالى كچەكە لەۋى دابوۋ بەلام ھەر پەنجىك بۆ دۆزىنەۋەي كچەكەدا بەبا چوۋ!)

بەلام لەۋكاتەدا كە خەرىك بوۋم بەرپەنجەرۋىي بگەرپىمەۋە جىيى خۆم پىۋىيى ھاونىشتمانى خۆم توش ھات كە دەمىك بوۋ ئەناسى. بانگى كىرەمە مالى خۆيان كە فەنجانى قاۋەي لا بخۆمەۋە. كە چوۋم ھەتا بلىي سەرم سورما لە كارى خوا و خوشىش

هاته دلمه‌وه چونکه دهموده‌ست چاوم بهو کچه کهوت که بوی نه‌گه‌رام و له دهریاکه‌وه کیشی کرد بووم بو که‌ناری ناوه‌که! منیش تا دهمیک ههر سه‌یرم نه‌کرد و چاوم تی نه‌بری. نازانم زوری پی چوو، یان کهم، دواپی هاتمه‌وه هوښ خوم. به‌زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه چاک و چونیم له‌گه‌لدا کرد و پیم گوت: «تو بهر من نه‌که‌ویت!»

نه‌وه‌ی گاریبالدی گوتی هاته‌دیی کچه‌که بوو به‌ژنی! ناوی کچه‌که (نه‌نیتار بیرا) بو ههرچه‌نده ته‌مه‌نی له هه‌ژده سالان تیپه‌ری نه‌کرد بوو، به‌لام باوکی نه‌بوو له باوکی به‌رپه‌چی قسه‌که‌ی باوکی دایه‌وه که نه‌یوست بیدات به‌پیاویتی تر!^(۱) ژینی خو‌ی و چاره‌نوسی خو‌ی دایه ده‌ست هیژی موگناتیسی نازادکه‌ری نیشتمانه‌که‌ی خو‌ی ههر نه‌وه شه‌وه خو‌ی گه‌بانه‌ی گاریبالدی که له‌سه‌ر پشتی که‌شتیه‌که‌ی بوو ههر دووکیان پی‌که‌وه به‌ره‌و دوا رژیکی پر له کامه‌رانی ته‌واو و هرک و نازاریکی زور و نه‌نجامیکی ناسور و سامناک به‌ناو زریکاندا ریگیان گرت به‌ر! گه‌لیک زریان بری! ریگای گه‌لیک چول و بیابانیان به‌سواری نه‌سپ ته‌واو کرد شان به‌شانی به‌کتری شه‌ریان نه‌کرد. ههر به‌که‌یشیان نه‌وی تری نه‌پاراست له رمی دوزمن! دواپی له جه‌نگیکا ژنه‌گیرا و کرا به‌دیل ژنه‌که‌ی وای نه‌زانی می‌ره‌ده‌که‌ی له کو‌ری جه‌نگا کوژراوه‌ریان دا به‌ژنه‌که‌ که به‌گه‌ری بولاشه‌ی می‌ره‌ده‌که‌ی خو‌ی به‌لام دوو سه‌ربازی به‌هیز و ههره‌تیشیان بوو دانا که چاویان لی بی و دهریاز نه‌بی ژنه‌که‌یش له ناوه‌ند ههر دووکیان دا نه‌ریششت! کوژراوه‌کانی نه‌پشکنی پرووی وهره‌گیران بو به‌ر پروناکی، تاکو بیان ناسیته‌وه به‌شیه‌وه و ده‌موچاویان دا له پر ههر دوو یاساوله‌کانی خو‌ی چه‌واشه‌ کرد به‌دزی نه‌وانه‌وه خو‌ی فری دایه سه‌رپشتی نه‌سپیک که له ده‌ست جووتیاریکی راپسکاند هه‌لات و خو‌ی گه‌یانه‌وه ناو جه‌نگه‌لیکه‌وه و خو‌ی ون کرد!

له پاش غارکردنیکي چوار رژی به‌سه‌رپشتی نه‌سپه‌که‌وه به‌ناو دارستان و مه‌له‌کردن به‌ناو پروواره‌کاندا که بی خواردن و بی سه‌روت مایه‌وه دواپی گاریبالدی می‌ردی دوزیه‌وه به‌زیندووتی!

کاتیکی ژن و می‌ره‌ده‌که‌ منالیان بوو ناویان نا (مینوتی) مه‌به‌سیان نه‌وه بوو که یادی دلیری به‌که‌می شو‌ری ئیتالیا زیندو و به‌که‌نه‌وه.

ژنه‌که له می‌ره‌ده‌که‌ی دل پیس نه‌کات. می‌ره‌ده‌که دل‌سوزی نه‌نوین

گاریبالدی پیاو‌یک بوو له پیاوان. پیاو‌یکیش بوو له ریزه‌ی ژنان!... کام ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی سامناک هه‌بوو، خو‌ی تی فری نه‌دا. کام جه‌نگ سه‌خت و خو‌ینریژانه بوو کوشتاری تیا نه‌کرد. بی‌جگه له‌وانه، کاره‌ساتی وایش پرووی نه‌دا پاک‌ی و دل‌سوزی نه‌وی تا‌قی نه‌کرده‌وه به‌رامبه‌ر ژنه‌که‌ی خو‌ی. به‌لام هه‌موو ده‌م نه‌وه‌ی پیشان نه‌دا که چاکترین می‌ره‌ده‌وه، له دل‌سوزی و داوین پاکیشدا بی هاوتایه‌!

به‌لام ژنه‌که، زورجاری واریک نه‌که‌وت، که دلی له می‌ره‌ده‌که‌ی خو‌ی پیس نه‌کرد... به‌لام گاریبالدی به‌بزنه‌ی نه‌و جو‌ره کاره‌ساتانه‌وه، چه‌ندی له ده‌ست به‌تایه‌ی ژنه‌که‌ی خو‌ی دل‌یا نه‌کرد که له ناپاکی ژن و می‌ردیه‌وه دووره: ته‌نانه‌ت، جاریکیان! نه‌و دل‌یاکردنه‌ی بوو به‌هزی نه‌وه‌ی که قره‌ زیرینه‌ی جوانه‌که‌ی خو‌ی بتاشی تا بی‌خه‌که‌ی! جا بو نه‌مه‌ی پاکانه بو نه‌م کرده‌وه‌ی خو‌ی بکات پیی گوت: (وا به‌م رهنه‌که تو نه‌توانیت له من دل‌یا بیت که ئافره‌ته‌کان دوام ناکه‌ون!...)...

گه‌رانه‌وه‌ی شه‌شون بو ئیتالیا

که گاریبالدی، له کارو‌فرمانه‌کانی خو‌ی بووه‌وه، له نه‌مه‌ریکای خوا روودا! که بو سه‌ندنه‌وه‌ی «نازادی» نه‌ته‌وه‌کانی نه‌وی خه‌باتی نه‌کرد. دهموده‌ست گه‌رپه‌وه نیشتمانه‌که‌ی خو‌ی، بو ئیتالیا. کاتی گه‌یشته نه‌وی به‌گه‌رموگوریه‌کی ناوازه‌وه پیشوازی کرا هو‌ی نه‌مه‌یش نه‌وه‌بوو، که له‌وده‌مه‌دا که نه‌و دوورکه‌وتبووه‌وه له ئیتالیا ناگری نیشتمانه‌په‌رستی له دلی هاو‌نیشتمانه‌کانیا وه‌ک خو‌ی مابووه‌وه. ههر نه‌وه‌نده‌ی نه‌ویست فو‌یه‌کی لی بکری تا ههر له خو‌یه‌وه کلپه‌ی بسیتی.

گاریبالدی له پیاوه‌کانی خو‌ی که مابونه‌وه نه‌زیکه‌ی هه‌زار که‌سیکی بو کو‌کرایه‌وه به‌خو‌ی و نه‌وجه‌نگاوه‌رانه‌وه که هیرشیان برده سه‌ر شاری «روما» به‌رامبه‌ر به‌سی ۳۰ هه‌زار سه‌ربازی فه‌رنسه‌یی داگیرکه‌ر وه‌ستا! نه‌م جه‌ریه‌زه‌یه‌ی گاریبالدییه‌ نه‌مه‌نده شیتانه نه‌هاته پیش چاوی هه‌ندی که‌س، پییان نه‌گوت: «مه‌گه‌ر شتی که له خوا‌یه‌وه پروو بدات گاریبالدی و پیاوه‌کانی رزگار بکات نه‌گینا سه‌ربازه فه‌رنسه‌یه‌کان له‌وانه‌ن بیانخون و قوتیان بده‌ن!»

که‌چی کاری خوا‌یی پرووی دا. ههر نه‌وه‌نده گاریبالدی چه‌ند هیرشیکي شیرانه‌ی برده

(۱) له‌وه ده‌چی لی‌ره‌دا هه‌ندی رسته په‌ریی، وه‌ک له نه‌سله‌که دایه.

سەریان، لەشکری سەرکردە (ئودینو)ی فەرەنسەیی شکاند، بەم ڕەنگە (پلنگی مونتەفیدیۆ) کە ھەروەک لە ئەمەریکای خواروودا پێن یان ئەگوت بەسەرکەوتن شادبوو. ھەر لەدوای ئەم سەرکەوتنە ی بلای کردووە بەھەموو لایەکدا کە «ئیتالیا» (فەرمانەرە وایبە کە؛ نەبەندیخانە ی تیا یە و نەچەندوچوون کردنی دادگای تیا یە و نەزۆرداری!) ھەروەک فەرمانەرە وایبە کە بوو بێ، وەک فەرمانەرە وایبە کە «یوتوبیا» کە وێنە ی نەبێ لە جیھان دا بۆ چاک ی و پاک ی و دادپەرورە ی وای ئەھاتە پێش چاو و اتا: چۆن (سیرتۆماس مۆر) ی ئینگلیزی چاکەخواز (یوتوبیا) کە ی خۆی ھاتبوو پێش چاو کە لەسەر پەرپراو نووسیبوو یەو ئەمیش ئەم فەرمانەرە وایبە ی خۆی وا ئەھاتە بەرچاو!

بەلام گاریبالدی زۆر بەم گەشکەدارییە یەو نەمایەووە چونکە لەو دەمدا لە ھەموو لایەکەو لەشکری دۆژمنانی لێ کۆئەبوووە کە ھەموویان نوێ بوون ڕەنگپێژی شەڕپێکی نوێیان پێ درا بوو (ناپاکی) ی نوێ نوێ و تازە داھاتوویشیان بەدەستەو بوو! سەرکردە فەرەنسەییە کە زۆری پێ نەچوو شەڕ وەستانی ئاشکرا کرد کەچی سەر راستی گاریبالدی بەکارھێنا بۆ کەلکی ناپوختە ی خۆی پێش ئەمە ی ماوێ شەڕ وەستانە کە ی دوایی بێت لەناکا و پەلاماری گاریبالدی دا ئەم ناپاکییە تەنگ و ناپەسندە بەئەنجامی خۆی گەشت لەشکری پاراستنی گاریبالدی سەرۆمر کوژران بەلام گاریبالدی توانی خۆی ڕزگار بکات لەگەڵ ئەوێش کە کەلە کە ی گوللە یەکی بەرکەوتبوو و ژنە کەیشی لەگەڵ ئەودا خۆی دەرباز کرد بەلام بەسکی پرەو کە منالە کە ی دووہمی تیا بوو!

ھەر چەندە ئەم کارەساتە سەرگەردانییەکی گەورە ی تیا بوو بەلام ئەوانە ی ماپوونەو لە لەشکرە کە ی گاریبالدی دڵسۆزییان بۆ نوواند پڕ بەدڵ دوا ی سەرکردە کۆلە کە ی خۆیان کەوتن ملکہ چیان کرد بۆ ھاواری ناسۆر و کاریگەرە ی کە بۆی ھێنان: (ھەر کەسێ ئە یەوئ شەڕ لەگەڵ فەرەنسەییەکاندا بکاتەو بە دوام کەوئ بەلام نابێ چاو بپێتە ھیچ شتێک کە لە منەو دەستی کەوئ چونکە من ھیچم نییە بیدەمئ).

نە پارەم ھە یە بیدەمئ نە پاداش نە کەلوپەلوخورشت لە برسیتی و تینویتی و ڕیگا برینی بەئەرک و ئازار و شەڕو شۆڕ و مردن بەولایە ھیچی ترم نییە بیدەم بەکەس... جا ھەر کەسێ لەکانی دلیەو، نەک لە سەری لیبووە؛ نیشتمانە کە ی خۆی خوش ئەوئ؛ با بێت و دوام کەوئ!...».

فرمیسک و خۆین و خۆدی (١) ناوچەوان

ئەو ی کە گاریبالدی چاوەروان بوو بێتە دی، لە پیاوکانی کە زۆر کەم بوون ھاتە دی... وایان لێھات، بوون بەکۆمەلێکی ئاوارە و بێچارە بوو ھەر شوێنێک ئەچوون دۆژمن بەدوایانەو بوو دەری ئەپەراندن. نەجییەکیان ھەبوو تیا بحەوینەو. نەخورشتیکیشیان دەست ئەکەوت، ئاھی سکی خۆیان ی پێ بشکێن... بەلام نیازیکی بەھێز ھەبوو لە دلیاندا. ھەموو دەم پالێ پێو ئەنان بۆ پێشەو. ئەوانە ئەو نیازەیان لە ئازایەتی سەرکردە بریندارەکیان و ژنە بەجەرگە کە یەو پێ گەیشتبوو کە ھەر چەندە نەخۆش بوو بەھۆی سەکە کە یەو کە منالێ تیا بوو، کە ھەر چەندە مێردە کە ی لەگەڵیا خەریک بوو لیتی ئەپارایەو کە لەگەڵیاندا نەبێ و بێنیتەو؛ بەلام بەگوتی نەکرد، لەگەڵیا خۆی تووشی ئەو ھەموو ئەرک و ئازار و مەترسیی ژیانە کرد ئەویش ھەر بۆ ئەمە ی تا سەر ھاوسەر و ھاوئەردی مێردە کە ی بێ.

کاروانە کە، ھەر ئەوئەندە لە ڕیگادا بەلای مالتیکا تێپەرێ؛ ژنە کە ی تکای لە کە یانوی مائە کە کرد کە وەک پیاوان قژە کە ی ھەلپاچی پاشان جلویەرگی پیاوانەشی پۆشی و سەرلەنوئ سواری ئەسپە کە ی خۆی بوووە کۆمەلە جەنگاوەرە کە، ھەر بەرۆیشتنی خۆبەو خەریک بوو. بەرۆژ خۆی ئەشاردەو. بەشەویش ئەرۆیشت بەرۆیشت بەرۆیشتا. تا لە توانیدا بوا یە خۆی ئەپاراست لەو ی کە بکەوێتە چنگی دۆژمنەو؛ کە ھەر بەدوایانەو بوون ڕاوە دوویان ئەنان. دۆژمنەکیان ڕۆژ بەرۆژ بەھێز تر ئەبوو ژمارە سەریان گەیشتبوو حەفتا و پێنج ھەزار کەس!.

لە کاتی ئەو ڕاوەدووناندا کە دۆژمن ئەیکرد و زۆریش سامناک و پڕ لە مەترسی بوو، چەند جارێک گاریبالدی و کۆمەلە کە ی نزیک ی چوار لاگیران بوونەو. بەلام ھەموو جارێک، لە دوا ی ھەناسەدا، لە تەلە و داوێکانی دۆژمن دەرباز ئەبوون. ئەمەیش بەسایە ی زوو ھەست پێ کردنی سەرکردەکیانەو بوو؛ کە ئەمەندە زبەرک و نەبەرد بۆ ھەموو دەم پەیی بەو تاکە ڕیگایە ئەبرد کە دۆژمنەکانی بەرەللایان کردبوو پاسەوانییان ئەئەکرد!.

ھەموو جارێکیش سەرکردە دلیرە کە، بەھیوا یەکی تازەو ڕیگای ئەگرتەو بەر، کە ھەرگیز کز ئەئەبوو، نەیش ئەکوژایەو دوا یی کۆمەلە کە گەیشتنە کەنار دەریا، کەلەوئیدا کەشتییان بۆ ئامادە کرا بوو بیانگوێزیتەو بۆ خاکی ئازادی.

به لّام ژنه که ی گاریبالدی؛ که سکی پر بوو بو به منالی دووه می، نه خوشییه که ی تینی سندن مه ترسی له ژبانی نه کرا... جا له بهر نه وهی کومه له که، هیچی تری له دهست نه ته هات نه وه نه بی که له سهر راکردنی خوئی پروات؛ به ناچار بی چوونه ناو که شتییه کانه وه و دهستیان کرد به کوچ کردن.

بی نه مه ی نان و ناویک له گه لّ خویندا بهرن بیخون... هیچ شتییکش نه بوو؛ تاریکی ژبانیان بۆرۆشن بکاته وه، رۆشنایی نه و باوهره نه بی که هه یانبوو به راستی و دروستی که ی نه وه به یه که ی نیشتمانه که یان و، به پرووناکی مانگ! گاریبالدی، له هه موو ژبانی خویدا، له مانگی نه و شه وهی گهش تر و جوانتری نه دیوو! تیشکی مانگه که ی نه و شه وه، نه که وه ته سهر ده موچاویکی زهره هه لگه راو، که ده موچاوی ژنه که ی بوو ژنه به سه زمانه که له تاو گری تایه که ی، لیوه کانی نه له رزین. به لّام به زور زهره خه نه یه کی کزی لی پچرین و به میرده که ی خوئی گوت:

«خوشه ویسته که م؛ هه رچییه کم به سهر بی، پتیوسته تو ههر له سهر ریگی خوته وه برۆیت تا کاری خوت ته واو نه که یه ت!»

به لّام پش نه مه ی ژنه که له قسه کانی بیته وه، گپژه ی گولله له م لاو له و لایانه وه پهیدا بوو... گه له که شتییه کانی دوزمن بوو، هوروژی نه برده سهریان! گاریبالدی هه ر چ که شتییه کی پی بوو، هه موویان گیران، سیانیان نه بی. له ناو که شتییه که له و سی که شتیانه دا؛ خوئی دانیشتیوو، ژنه که یشی له باوه شیاوو گیانی نه دا! که شتییه که یان، له به ره به یاندا؛ گه یشته که نار ده ریایه کی چۆلوهۆل. گاریبالدیش ژنه که ی خوئی هه لگرت و گه یان دیه سهر وشکانی له ویدا له ناو کومه له کانداینا. به لّام زوری پی نه چوو مه رگی به ناو چاویه وه دی. په نگی مردووی لی نیشتیوو... که دهستییشی دا له مه چه کی زیندوویتی تیا نه ما بوو!...

گاریبالدیش گۆرپکی بوو «نه نیتا» ی ژنی هه لکه ند و ملی نایه وه به ریگاوه...

له ناوه ند نه نیایی و کوشتاردا

نه وه ند هه بو، مه رگه ساته که کاری له دلی گاریبالدی کردبوو. وایشی لی کردبوو؛ که نه توانی له سهر خه بات کردنه که ی خوئی پروات. پر به دلّ هه زی له ژینیکی بی دنگ و سه نگ نه کرد، داماو ی سره وت و هه سانه وه یه که بوو... له بهر نه وه کوچی کرد بۆ خاکه یه که گرتوه کانی نه مه ریکا.

له ویدا خوئی گه یانده کارخانه یه کی میو دروستکردن؛ خوئی دامه زراندا!... به لّام دیسانه وه یادی نه و ژبانیه ی نه کرده وه که پیوه ی راهاتیبوو. له بهر نه وه زوری پی نه چوو سه رکرده یی که شتییه کی گرتنه نه ستوی خوئی، که به ره و رۆژه هه لات نه چوو... کاتی که شتییه که گه یشته ناوژیی ناوه راست، ههستی کرد به وه رس بونی که له ژبانی جه ره به زیی وه به نار ه زوویه کی به هیز که ژبانی پیری خوئی نزیک به نیشتمانه که ی خوئی رابویری. له بهر نه وه خانوویکی ته خته ی کپی له دوورگی «کابرا» دا که نزیک به «ساردینیا» بوو. ویستی تا ماوه له ویدا بژی...

به لّام هاواری هاو نیشتمانه زور لی کراوه کانی له پشت نه و هه موو زریانه وه که وته وه به رگویی. که ته ماشای کرد و نه مجاره ییش دلّ و دهروونی نه وروژیته وه. ههست به گلارایی و دلته نگی نه کاته وه، ههست به بی ئارامی نه کاته وه... کاتی که دهنگوباسی راهه رینی تازه ی ئیتالیا ی به رگویی که وت. که له ژیر پی شه وایی «کافور» دا خه ریکه خوئی له دهست زۆرداری (نه مسه) رزگار بکات و هه موو خاکه کانی ئیتالیا بکاته وه به یه که و فه رمانه واییه کی گه وره یان لی پی که به یینی، هیوا و ناو ته نیشتمانییه کانی خوئی بیرکه وته وه... گاریبالدی ههستی به خوئی کرد که خوینی لاویتی سه ره له نوئی، گفه نه کاته وه به ناو ده ماره کانی له شیا. ده موده ست خوئی له دهست خاو و خلیچکی رزگار کرد و، دورگه که ی به جیه ییشت؛ بۆ نه مه ی خوئی بگه یینیته هیزه کانی «کافور» و له گه لیاندا خه بات بکات...

شەڕ و دلداری

ههروهك به‌لای گاریبالدییهوه؛ شەڕ و دلداری، پێکهوه نووسابن وابوو. هه‌ر له‌و کاتانه‌دا، چاوی به‌کچیک کهوت له‌ ته‌مه‌نی نۆژده سالان دابوو. ناوی (مارشینا را کموندی) بوو. دلی پیاچوو. گاریبالدی دلی کچه‌که‌ی بزواند، تا دوا‌یی به‌دلی خۆی شووی بچ کرد. هه‌ر چهنده له‌ته‌مه‌که‌ندا جیاوازی یان زۆر بوو، به‌لام له‌ مانگی یه‌که‌می سالی ۱۸۶۰دا له‌ یه‌کتر ماره‌ کران.

به‌لام ئەم ژن و می‌ردییە زۆر نه‌ثیا. چونکه‌ چهند رۆژیکی به‌سه‌را تێپه‌ری، گاریبالدی پیتی زانی که‌ ژنه‌ بچوکه‌که‌ی له‌ ژیره‌وه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ لاوتیکدا هه‌یه؛ که‌ له‌پیش شووکردنیا به‌خۆی، خۆشی وبستوه‌!. که‌ گاریبالدی به‌م که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ی زانی ده‌موده‌ست له‌ ژنه‌که‌ی جیا‌بووه‌وه، به‌لام به‌دلیکی شکاوه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ کۆری جه‌نگ به‌هێز و گورپکی نوێشسه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ کۆری جه‌نگ تاكو دلی شکاوی خۆی، له‌ریزه‌ جه‌نگیکی یه‌ك له‌دوای یه‌ك و چهند سه‌رکه‌وتنیکی به‌ره‌ و دوا‌دا ته‌خت بکات له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگه‌کانیدا دوورگه‌ی (سجیلیا)ی له‌ژێر ده‌ستی خونکاری «ناپولی» ده‌ره‌ینا و ئازادی کرد، له‌ ئەنجامی شه‌ره‌کانیشیا ئاواته‌ کۆنه‌که‌ی خۆی ه‌ینایه‌ دی: که‌ بریتی بوو له‌یه‌ك خستنی هه‌موو خاکه‌کانی ئیتالیا، له‌ژێر شاه‌ کلاویک دا. شاه‌ کلاوی خونکار «ئامانوئیل» که‌ له‌ خونکاره‌کانی به‌ره‌ی «ساقوی» بوو.

که‌چی له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو شاکارانه‌یشدا که‌ نوواندی، ئەم پالنه‌وانه‌ نه‌به‌رده‌یان له‌بیرچوه‌وه پاداشی ئه‌ویان خسته‌ پشتگوێ و، خۆیان تی نه‌گه‌یاندا. گاریبالدی له‌ هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی دا هه‌روای لی ئەکرا. گوێی نه‌ئه‌دایه‌: که‌م ته‌رخه‌می له‌گه‌ڵدا ئه‌نوێنرا، سپله‌یی له‌گه‌ڵدا ئەکرا.

هه‌موو ده‌م له‌ جه‌نگ دا ریزی پێشه‌وه‌یان ئەدایه‌. پایه‌ی سه‌روویان پێشکesh ئەکرد که‌چی که‌ شەڕ دوا‌یی ئەهات و کاتی ئەوه ئەهات که‌ خۆشی له‌به‌ری سه‌رکه‌وتن ببینری، گاریبالدی ئەخرايه‌ پشتگوێ و ئەخرايه‌ ریزی هه‌ره‌ دواوه‌! که‌چی له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا، گاریبالدی هه‌رگیز بۆله‌بۆلی نه‌ئه‌کرد!.

هه‌رچه‌ند کاره‌ جوان و ره‌نگینه‌کانی ئه‌ویان به‌ریه‌رچ ئەدایه‌وه و له‌بیر خۆیان نه‌برده‌وه ئه‌و به‌پێچه‌وانه‌وه به‌زهرده‌خه‌نه‌ زیرینه‌ گه‌شه‌که‌ی خۆی به‌رامبه‌ری ئەکردن، که‌ بریتی بوو له‌ زهرده‌خه‌نه‌ی پالنه‌وانیکی ئازا و چالاک و نیشتمانپه‌روه‌ریکی ناوچه‌وان به‌رز، که‌ له‌

پیناوی چاکه‌ و که‌لکی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی دا ئەیزانی چۆن خۆی له‌بیر خۆی بباته‌وه‌!

دوا‌یی له‌ سالی ۱۸۷۵دا گاریبالدی یان هه‌ل‌بژارد که‌ ببچ به‌ئه‌ندامیک له‌ کۆری نه‌ته‌وه‌ی ئیتالیا‌دا. گاریبالدی به‌مه‌ که‌میک مافی خۆی ده‌ستکه‌وت له‌لایه‌ن نیشتمان‌که‌ی خۆیه‌وه که‌ له‌ کانی دلیه‌وه دلسوزی بۆ ئەنواند و له‌پینا و ئازادی ئه‌ودا گوێی ته‌مه‌نی خۆی بۆ له‌ناو ئەبرد!

له‌ ۱۸۸۲/۶/۲دا مه‌رگ په‌رده‌ی دادایه‌وه به‌سه‌ر ژینه‌که‌یا که‌ پر بوو له‌کاری گه‌وره‌ و به‌رز و پیروۆ!

ته‌واو بوو

مادام کوری

میژووی ژیانی ئەو ژنەى که له کۆری زانست و خەباتى پیرۆزدا لەپیتناو (یاربەدەدانى مرۆڤایەتیی) و (لابردنى ئازارى نەخۆشان) و (چاکەپەرەریی) دا خۆى بەکوشت دا

نووسەری: دانالی

ئەم نووسراوە

ئەم نووسراوە که ژيانى (مادام كورى) پيشان ئەدات، بەنرخترین دیارییه؛ که لەم سالەدا، پيشکەشى خوشکە خويندەوارەکانى کوردی بکەم. چونکە (مانيا سکلو دوفسکا)، ژنيى خۆى گەياندە ئەوپەرى بەرزى و گەورەى، لە کچينييدا، جوان و شەنگوشۆخ بوو، بزێو بوو، حەزى لە يارى و زرمە زلێ ئەکرد لە سەماکردن و هەلپەڕکيدا باوى لە هەموو کچانى (پۆلەندە) سەند بوو. که بوویش بەشاگردى خويندنگا زيرەكى و چستوجالاکى و پيشکەوتوبى خۆى گەياندە ئەوپەرى بلنديى. وەک ئافرەتپکيش وینەى سەرەرزى و مەردايەتتى و خۆبەختکردن و سەر راستى بوو: لە کۆرى خيىزانى و نيشتمانپەرەرى و مرۆڤايەتيدا. که شوويشى کرد بە (بیر کورى) لە شارى (پاریس) دا ئەوپەرى دلدارى و دلسوژى و داوین پاکى و چاکەکارى بۆ نوواند. لە کۆرى زانست و هونەريشدا، لە دوو سێ زانستدا پلەى (دکتۆرا)ى وەرگرت و جیى خۆى لەناو زانا هەرە گەورەکاندا کردەو. بيجگە لەو کاتى (راديو)يشى دۆزییەو، که بەو دەرگایەكى گەورەى کردەو بۆ چاککردنەوێ نەخۆشانى شێرپەنجە و برینداران.

بەکورتى: کاتیک زانرا؛ (مادام كورى) لە سالى ۱۹۰۳ دا بوو یەکەم ئافرەت و یەکەم زانا و دۆزەرەوێ بەناوبانگ لە هەموو جیهاندا.

ئەو گێروگرفتانهى هاتنه بەردەم (مادام كورى) و، ئەو تەنگوچەلەمانەى تووشى ئەو هاتن و، ئەو ئەرك و ئازار و ژيانە سەختەى بەرەنگارى ئەو بوون، نەك هەر لە توانای ئافرەتاندانە بوون، لە توانای پیاوانیشدا نەبوون که بەرگەیان بگرن.

لەگەڵ ئەمەيشدا؛ (مادام كورى)، بێ ئەمەى بەدواى كەلک و چاکەى خۆیدا بگهڕێ. کۆلى نەدا و؛ وەرەى بەر نەدا هەموو لەش و گیان و تێکۆشانىكى خۆى لەپیتناو بەكەلک

هاتنى زانست و هونەر، لە نيشتمانپەرەرى و مرۆڤايەتيدا بەخت کرد تەنانەت ژيانى خۆيشى خستە پیتناو ئەو تيشكى (راديو)وێ که هەژارانى کۆل و بېچارانى پێ چاک ئەکردهو.

بەلێ: (مادام كورى) بەژەهرى تيشكى ئەو راديو، لەناوچوو که بۆ چاککردنەوێ دەردى نەخۆشانى دۆزییووەو. که چى لەگەڵ ئەو هەموو رەنج و کۆتەرەوێيشدا که ئەو هەموو سالانە دابووى و دىبووى، لەپیتناو ئەو دۆزینەوێ گەورەدا، مزیكى^(۱) داوا نەکرد؛ پاداشىكى نەويست، بەرپەرچى ناوونيشان و رێزگرتن و ئاهەنگ و زەماوێنديشى ئەدایەو که پيشکەشى ئەکران.

(مارى كورى) که لەناو جەرگى برسىتى و هەژارى و دەستکورتيدا خوشکە گەورەکەى و خۆيشى پيگەياندا، ئەگەر بىويستايە بەهوى دۆزینەوێ ئەو (راديو)وێ لە هەموو کان فرۆشەکانى جيهان پارەى وەرئەگرت و بەکلور پارەى بۆ کۆ ئەبۆو بەلام ئەو دەستى نا بەهەموو کەلک و چاکەيەكى تايبەتى خۆبەو و ملی دايە کەلک و چاکەى گشتى. پرى دايە زانست و هونەرمەنديى، (مارى كورى) وەك گەوھەريكى گەنجينەى مرۆڤايەتتى و با بوو. کەوتە ناو جيهانەو و، پيشنگيدا و، جيهانى خستە کامەرانييەو بەلام بەتەنگ کەلکى خۆبەو نەبوو. بەچەشنى مۆمىک داگيرسا و رێگای کامەرانى بۆ جيهان رۆشن کردەو. بەلام خۆى سووتاند، که ئەمەيش بەگران کەوتە سەر مرۆڤايەتتى، که هەرگيز تۆلەى بۆ ناکرێتەو. منبش که لەم نووسراوەدا (ژيانى مادام كورى) پيشکەش بەنەتەوێ کورد ئەکەم، هيوادارم که ببێتە نمونەيەكى شەنگ و پيشنگدار بۆ دەستەخوشکەکاڤمان رەوشت و کردارە جوان و بلندەکانى و خەباتە پيرۆزەکانى و، خۆبەختکردنە پەسندەکانى ئەو بکەن بەسەرمەشق بۆ خۆيان. تا نەتەوێکەمان لە سايەى خەبات و تێکۆشانى نيشتمانپەرەرانە و مرۆڤەپەرەرانەى ئەوانەو؛ پيشکەوى و نيشتمانەکەيشمان ئاوەدان ببێتەو.

سليمانى - ۱۹۶۸

شاکر فەتاح

(۱) مز: کرێ، پاداشت (اجرة).

ناوبانگیکی گهوره

به‌ناوبانگترین ئافرهت له جیهاندا؛ له سالی (۱۹۰۳) دا کەس نه‌بوو (مادام کوری) نه‌بێ چونکه له‌و ساله‌دا، به‌هاوبه‌شی می‌تێده‌کە‌یه‌وه (بیر کوری)^(۱) پاداشی (نۆبێل)ی وەرگرت له‌ زانسته‌کانی سروشتدا. له‌ ماوه‌ی شه‌و و پوژتیکدا ناوی (مادام کوری) په‌رییه‌ ناو سه‌ر په‌ره‌کانی یه‌که‌می پوژنامه‌کانی جیهانه‌وه. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه، به‌لێشاو نامه‌ی پیروزیایی به‌سه‌ردا دانه‌باری. له‌ هه‌زاران که‌سه‌وه داوای به‌خشینی مۆرکردنی ناوی خۆیان لێ نه‌کرد. له‌ هه‌موو لایه‌کی سه‌ر زه‌وییه‌وه بانگیان نه‌کرد و تاربان بۆ به‌خوێنته‌وه، له‌ناو هۆله‌کانی و تارداندا... ته‌نانه‌ت به‌هۆی مام ناوه‌ندییه‌ گیانییه‌کانیشه‌وه، گه‌لێک نامه‌ی بۆ نه‌هات له‌ لایه‌ن گیانی نه‌و مردووانه‌وه که‌ له‌م جیهانه‌وه کۆچیان کردووه...! خۆ پاش ناوی رێز لێگرتن و بانگکردن بۆ نانخواردن و خۆ کوتانی گرفتارانێ شتی ناوازه‌ کۆکردنه‌وه له‌ گه‌وره‌ گه‌وران بۆ بیهینی نه‌و، بێجگه‌ له‌وانه‌ پوژنامه‌ گه‌وره‌کان و وێنه‌کێشه‌کان نه‌مهنده‌ زۆر بوون؛ له‌ ژماره‌ نه‌نه‌هاتن، مادام کوری به‌سه‌زمان بۆ هه‌ر کۆتیه‌ک نه‌چوو نه‌وانه‌ لێی کۆ نه‌بوونه‌وه و لێی نه‌تالان هه‌ر وه‌ک له‌ناکا و گیه‌ژێه‌لووکه‌یه‌کی پڕ له‌ دهنگی قاوو قیژێ لێ هه‌لکرد بێ، له‌وانه‌ی که‌ سه‌رسام بوو بوون له‌ بلیمه‌تی نه‌و، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی که‌ له‌به‌ر سه‌رچێ خۆیان نه‌یانویست بێناسن و تێبێگه‌ن، به‌و جوژه‌ شله‌ژا بوو، په‌شوکا بوو، سه‌ری لێ شێوا بوو ته‌نانه‌ت خاوه‌ن چشتیریکی^(۲) نه‌سه‌پیش هه‌لێ کوتا بووه‌ سه‌ری، نه‌یویست (مادام کوری) پێی بدات ناوی نه‌و بێی له‌ نه‌سه‌په‌ هه‌ره‌ باشه‌که‌ی که‌ بۆ گه‌وه‌ی پاکردن ئاماده‌ی کرد بوو!... چهند سالیکی دوور و درێژ، که‌سایه‌تی مادام کوری له‌ناو جیهاندا پڕشنگی نه‌دا... به‌ئافره‌تێکی هه‌ره‌ به‌ناوبانگی هه‌موو جیهان دانه‌نرا... دوا‌یی مادام کوری له‌ ته‌ختی ناوبانگه‌که‌ی خۆی هاته‌ خواره‌وه و دایه‌ ده‌ست یه‌کێکی تر!...

ئاخۆ نه‌و که‌سه‌ کێ بێ، که‌ ناوبانگی زۆرتر ده‌رکرد بێ له‌ مادام کوری و نه‌و جیگا گه‌وره‌یه‌ی لێ داگیر کرد بێ...؟

(۱) کوری - بیار - Curie ۱۸۵۹-۱۹۰۶ زانیه‌کی بواری فیزیکی و کیمیایی فه‌ره‌نسی بوو، له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌یدا پێکه‌وه - رادیۆم-یان دۆزییه‌وه. هاوسه‌ره‌که‌ی: ماری که‌ له‌ فه‌رسۆقیای له‌ هه‌ستان له‌ دایکبووه ۱۸۶۷-۱۹۳۴، له‌ پاریس ده‌ژیا و له‌ ته‌ک می‌تێده‌کە‌یدا له‌ ۱۹۰۳ پاداشتی (نۆبێل)یان به‌ده‌ست هێنا، له‌ ۱۹۱۱ دا ماری خۆی نه‌م پاداشته‌ی به‌ده‌ست هێنايه‌وه.

(۲) چتیر: ته‌ویله، شوێنی به‌خێوکردنی ئاژه‌لی به‌رزه - إسطلب-.

تۆ بلیتی نه‌و که‌سه‌ نه‌نیشتاين نه‌بێ... گاندی نه‌بێ!... چارلی چاپلن نه‌بێ؟ تۆ بلیتی به‌رناردشو نه‌بێ؟.

نه‌... هه‌یج که‌سه‌یک له‌وانه‌ نه‌بوو که‌ نه‌و ناوبانگه‌ گه‌وره‌یه‌ی ده‌ست که‌وته‌بێ... ته‌نانه‌ت مادام کوری خۆشی نه‌و که‌سه‌ی نه‌نه‌ناسی، به‌لام پوژتیکیان به‌ریگای ئاسندا نه‌هات، تا گه‌یشه‌ ئیستگه‌ی (به‌رلین) ته‌ماشای کرد ژماره‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر رێبازی ئیستگه‌که‌ کۆبوو‌بوونه‌وه. به‌لام خۆیان تی نه‌نه‌گه‌یاندا. مادام کوری، نه‌مه‌ یه‌که‌م جاری بوو که‌ تێبگات، کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌ خۆیانی تێناگه‌یه‌نین ته‌نانه‌ت که‌ له‌ ژووری کاروانی رێی ئاسنه‌که‌یش هاته‌ خواره‌وه و له‌ ئیستگه‌که‌یش چوو ده‌ره‌وه؛ که‌سه‌یک خۆی تێنه‌گه‌یاندا. چونکه‌ نه‌وانه‌ هه‌موویان به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یانده‌بووه‌ نه‌و، تا به‌ره‌و پیری که‌سه‌یکی تر بچن که‌ هه‌ر له‌ناو نه‌و کاروانه‌دا سوار بوو‌بوو. کابراکه‌ (چاک دیپسی) بوو که‌ نه‌وساکه‌ له‌ هه‌موو جیهاندا به‌پاله‌وانی زۆرانبازی دانه‌نرا!... له‌ راستیدا (مادام کوری) هه‌یج رووکه‌شێکی ناوبانگ و گه‌وره‌یی پێ خۆش نه‌بوو و اتا خۆنوواندن نه‌نه‌ویست نه‌و خۆی و نه‌هاته‌ پێش چاو که‌ کراوه‌ به‌به‌نده‌یه‌کی پێوه‌ندکراو به‌زۆر کێشی نه‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی پێشانی کۆمه‌لانی بدن به‌لام له‌ شێوه‌یه‌کی وا دا بوو وه‌ک ئاهه‌نگی سه‌رکه‌وتن بۆ سه‌رکرده‌ داگیرکه‌ره‌کان کرا بێ و بوو جا له‌به‌ر نه‌وه‌ له‌گه‌ڵ پۆشینی کلاو و کۆلوانه‌ی زانسته‌کوێیدا که‌مه‌ترخه‌م بوو. هه‌روه‌ها به‌پاش ناوونیشانه‌کانیش بایه‌خێکی نه‌نه‌دا، له‌پاش ده‌ستکه‌وتنیان خۆی لێیان دوور نه‌خسته‌وه!...

له‌ناو نه‌م هه‌موو رووکه‌شانی رێزگرتن و ئاهه‌نگانه‌دا که‌ به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتوویی نه‌وه‌وه‌ نه‌کرا، (مادام کوری) هه‌ر به‌ته‌نگ شتێکه‌وه‌ بوو. نه‌ویش سه‌ره‌په‌ره‌ی نه‌و خورشانه‌ بوو که‌ له‌ ئاهه‌نگی نانخواردنه‌کان بۆ نه‌و دابه‌ش نه‌کرا... (مادام کوری) که‌ نه‌هاته‌ ناو نه‌و ئاهه‌نگانه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ به‌ناوی نه‌وه‌وه‌ کرابوون به‌لام نه‌و خۆی و نه‌هاته‌ پێش چاو که‌ بۆ سه‌ره‌پینی نه‌به‌ن... مادام کوری نه‌و سه‌ره‌په‌ره‌یه‌ی هه‌ل نه‌گرت. چونکه‌ له‌ قاقه‌زێکی نه‌ستوور دروستکرا بوو پشته‌که‌یشی سپی بوو به‌کاری نه‌وه‌ی نه‌و نه‌هات که‌ ژمێرکارییه‌کانی خۆی له‌سه‌ر بنووسی!... (ئه‌لبه‌رت ئینشتاین) که‌ له‌ هه‌موو ناو‌داره‌کانی جیهان زۆرتر ملکه‌چی نه‌نوواند. بیروباوه‌ری خۆی ده‌رباره‌ی (مادام کوری) که‌ له‌ هه‌موو ئافره‌ته‌ ناو‌داره‌کانی جیهان ملکه‌چتر بوو به‌مجۆره‌ ده‌ره‌په‌ری: (مادام کوری). ته‌نیا که‌سه‌یکی گه‌وره‌یه‌ له‌ هه‌موو جیهاندا؛ که‌ ناوبانگ کاری خرابی تی نه‌کردووه‌!).

به‌لێ (ئه‌لبه‌رت ئینشتاین) راستی نه‌کرد (مادام کوری) و بوو!...

منالیهکی خه بهارانه

(مادام کوری) له سالی ۱۸۶۷دا له دایک بووه ناوی تهوسای (مانیا سکلوفسکا) بووه. له خیزانیتکی پۆلنډهیی له دایک بووه که له ناوچهیده له جووتیاره ههره سهر بهرزهکان ژمیرراون. باوک و دایکه کهی - مادام کوری - توانیویانه له چینه کهی خویان بهرتر بیتته وه. چونکه له ئاسمانی خوینده وارییه کی بهرز و پهروه ده کردنیکی پیشکه وتوانه دا هه لفری بوون باوکی (مادام کوری) ماموستای زانسته کانی سروشت بووه له خویندنگای بهرزی (وارشو) دا... دایکه کهیشی له پیاو لیدندا یه جگار شارهزا بووه...

(مانیا) یش له باوکییه وه هۆشی بۆ مایه وه. له دایکیشه وه دهس و پهنجه رهنگینه کهی بۆ مایه وه. له بهر ته وه ههر له زووه وه ئامادهیی خۆی له زانسته تاقیکراوه کاندایه درخست ته وه نډه هه بوو باوک و دایکه کهی ماوه یان به هیچ منالیککی خویان نه ئه دا له ههر پینج مناله که که زۆر له خویندنه کانیاندا لیکۆلینه وه بکه ن یاخود خویانی تیا کۆل بکه ن ته مه یش سه بهارت به وه بوو که خیزانه که هه موویان سنگیان درده دار بوو. هه موویان ئاماده بوون تووشی نه خووشی سیل بن. جا هه رچه نډه (مانیا) له منالیدا خۆی له ناو خویندنه وه دا ون ته کرد. به لام دایکه کهی به نه رمییه وه دهستی ته خسته بان سه ری و به شیرینییه که وه پیتی ته گوت:

(مه نیوشا. هه سته به چۆره ناو باخچه که وه یاری بکه. رۆژه کهی خوشه با و باران له ئارادا نییه یارییه که ت لی تیک بدات!) دایکه کهی خووشی نه خووشی سنگی هه بوو. هه موو ئیواره یه ک نوژی مناله کان به مجۆره بوو: (خوایه تکات لی ته که یین دایکمان چاک بکه ره وه!)

به لام خوا به جۆریکی تر خواستی خۆی پیشان دا. دایکه که یانی برده وه بۆ خۆی، له دوا ی خۆی چوار منالی به جیهیشت منالیکیشیان له پیش مردنی خۆیدا نه خووشی گرانه تپی گرتبوو مرد بوو...

که دایکی مرد (مانیا) ته مه نی ده سالان بوو!

له دوا ی مردنی (مادام سکلوفسکا) که خیزانه که له ملا و له ولای خوانی ناخوار دنه که وه کۆ ته بووه وه. به ماتیه که وه دائه نیشته. باری ئابووریشیان تیکچوو بوو چونکه له و کاته دا باوکه کهیشیان دهستی له فرمانه کهی کیشرا بووه وه. له خویندنگا بهرزه کهی (وارشو) درکرا بوو ههر له بهر ته وهی که خوین گهرمی ته نوواند بۆ

نیشتمانه کهی خۆی و لایه نگیری ته وه بوو که پۆله نډه له دهست داگیرکه ری روسیا رزگار بکری... له پاش ته وه ده موده ست خویندنگایه کی ناو خۆی کرده وه به لام سه رکه وتنیکی وا سه رنه که وت ته نانه ت ژبانی خیزانه که یش ته مه نډه گران بوو بوو. بوو بوو به باریک به سه رشانی باوکه به سه زمانه که یانه وه... ته و باوکه که ده بوو نان و بهرگ و خویندنی چوار که سی تر په یدا بکات... که واته چۆن نابن به ئه رک به سه رییه وه؟...

باوکه که ناچار بوو هه رچی پاره یه کی که می بۆ کۆبووه وه له کاروباری ده رامه ت په یدا کردندا بیخاته گه ر تا بتوانی ته رکی ژياندنی ته و خیزانه بخاته ته ستۆی خۆی که تا ته هات په ری ته سند به لام له م کارانه یشدا ههر سه رنه که وت... له بهر ته وه هه موو ده رگایه کی هیوا له روویدا داخرا!....

زیره کی و سه رکیشی

هه رچه نډه رۆژگار له گه ل خیزانی سکلوفسکا دا دلی ره قی ته نوواند. به لام چوار مناله که له باریاندا هه بوو که بهر دنگاری ته نگوچه له مه و ته نگانه بکه ن. چونکه سروشت، زیره کییه کی ته وا و نیازتیکی راستی پین به خشیون. ته وانه زۆری پینه چوو زالبوون به سه ر ته نگوچه له مه کانی خویاندا. بهرگه گری و ئارامه که له خاکی پۆله نډه خۆیه وه فیربوون، که توانی بووی به رامبه ری زۆر و سته م بکات و، تۆوی شۆرش و سه رکیشیش له ناو خۆیدا به یلته وه و بپاریزیت بۆ چهند پشتیک تا هه لی بۆ هه ل ته که ویت و دوزمن پایه مال ته کات!

(مانیا) له باوکییه وه گیانی سه رکیشی وه رگرتبوو، هه روه ها زیره کی و بلیمه تی... که ته چوو بۆ خویندنگا له رتگادا چاوی به په یکه ریک ته که وت، زۆرداره داگیرکه ره کانی روس دایانمه زرانده بوو، له سه ره شیان نووسی بوو (رۆژباشی له و پۆله نډه بیسانه ی که بۆ شاهه نشاهی خویان دلسۆزیان نوواند) و اتا له وانه ی که ناپاکییان له گه ل نیشتمانی خویاندا کردوه (مانیا) یش هه رچه نډه به لای ته و په یکه ره دا تیتسه په ری؛ له چوونیا بۆ خویندنگا و له هاتنه وه یدا بۆ ماله وه، تفتیکی له و په یکه ره ته کرد. گه لیک جاری وایش هه بوو زۆر له په یکه ره که تی ته په ری و له بیری ته چوه وه تفی لی بکات. له پر بیری ته وه ی ته کرده وه ده موده ست ته گه راپه وه سه ر په یکه ره که و به لینی دلی خۆی به جی ته هینا تفتیکی لی ته کرد و ته چوه وه به رپی خۆیدا، که جاری وا هه بوو له سه ر دواکه وتن له کاتی خویندن تووشی سزادان ته بوو!.

به لّام ئەم سەرکێشییه نه بووه به رهه لّست له بهره مهيا که نيشانه زيرينهى سهرکهوتنى دهست بکهوئ. له برانهوى خويندنى خويندنگاي دووه ميندا نهوه له سالى ١٨٨٣دا رووى دا، دهستکهوتنى نهو نيشانه بۆ خيزانى سکل دوفسکا، بوو بووه دهستورتيک که هيچ کاميکيان لتي بئ بهش نه بوو بوون که (مانيا) نهو نيشانه زيرينهى وهرگرت. پيش نهو له خيزانى سکل دوفسکا سئ کهسى تريس وهربانگرت بوو!

باوک تهگه يشتوه که له مه ترسييه هوشيار بووه وه، که هه ره شهى له تهن دروستى (مانيا) نه کرد به هوئ نهو دهردى سيله وه که له هه ره تى هه زه کاريدا تووشى داىکى بوو و، کوشتبوى، کاتى که (مانيا) نيشانه زيرينهى هينا و به شانازييه که وه پيشانى باوکى دا، باوکى پتي گوت: (ئيترو واز له خويندن بهينه برۆ لادئ له ويدا سالتیک، بمينه ره وه تا هه نديک ببوژتيته وه و به خوتا بيتته وه و گه شه يه ک بکه يت!).

(مانيا) يش به دلخوشييه که وه به گوئى باوکى خۆى کرد؛ چونکه نهو لهو کچانه بوو که حه زيان له ياربکردن نه کرد. هه ره وه گرفتارى فرمانکردن بوو بوو ناوه هاش گرفتارى ياربکردن بوو بوو (مانيا) به جاريک گيان و له شى خۆى خسته سهر سره وت و خاوبوونه وه و ته مه لئ. خووشى ليوه رگرتن. کاتى خۆى به وه به سه ره نه برد به ناو چر و چنوور و دارستانه کاندا نه گه را، مه لهى نه کرد، خۆى نه دا به ره رۆژ؛ راوه ماسييشى نه کرد، به لّام له هه موويان زۆرتر حه زى له هه لپه رکئ و سه ماکردن نه کرد! له ناو نهو له شه لاوازهيدا نا لّوش و خرّوشىکى زۆر هه بوو بۆ نهو هونه ره. زۆرى پينه چوو کوپه جووتياره کان شاره زايى و هونه رمه ندى (مانيا) يان بۆ ده رکه وت له سه ما و هه لپه رکيدا، گه ليک شه وى به وه رۆژ نه کرده وه. که سه ما و هه لپه رکيى له گه ل کاروانى نا هه نگ و زه ماوه نداندا نه کرد و له م گونده وه بۆ نهو گوند نه يگويزايه وه. گه ليک جاريش رۆژ هه ل نه هات و گزنگى لي نه دا، که چى نهو هيشتا هه ره له هه لپه رپنى خۆى نه نه که وت. هه ره وه ک يه کتيک که سه رى گه رم بوو بئ و تاي لي هاتبئ ده ستى لهو هه لپه رکئ ناوازه يه نه ته وه که ي به ره نه دا که پتيان نه گوت: (هه لپه رکيى مازورکاي سپى) تا دوايى ناچار نه بوو پتلاوه ته نکه کاني دابه کنئ؛ له به ره سووانى به نه کانيان!

که ساله که ته واو بوو (مانيا) لادتي به جيته يشت و گه را به وه شارى (وارشۆ) بۆ نه مه ي پاشه رۆژتيکى پر پيچ و په ناي تيا ببيني. چونکه (برونيا)ى خوشکه گه وه رى، ئاواتى وا بوو که خويندنه کهى له زانستکۆى (سۆربۆن)دا ته واو بکات. له (پارىس)دا نه مه ئاواتى

(مانيا) يش بوو به لّام خيزانه که نهو پارديهى له کوئ بوو؟ به شى يه کتيکيان بکات چ جاي نه وى به شى هه ردووکيان بکات؟!.

نه مه ش گيروگرفتیک بوو هاتبووه بهره ميان، چاره کردنى ئاسان نه بوو، به لّام (مانيا) - که له پاشه رۆژدا بووه زانايه کى ته واو - هه ره له سه ره تاي ژيانبييه وه، خاوه نى چاره سه ر دۆزينه وه و، بۆ هه موو گيروگرفتیک! رووى کرده خوشکه گه وه رکه ي و پتي گوت: (من نه بم به داينه نى منالان تا به سايه ي مانگانه کهى خۆمه وه بتوانم يارمه تيت بدهم و تويش بتوانيت خويندنه که ت له زانستکۆى پاريسدا ته واو بکه يت. تويش هه ر کاتى بوويت به پزيشک، ده ست بکه به ياربده داني من، تا منيش بتوانم خويندنه کهى خۆم لهو زانستکۆيه دا ته واو بکه م. به م ره نگه هه ريه که مان نه ويتر پي نه گه يتيين...).

له راستيدا نه مه کارتيکى سه خت بوو!... به لّام (مانيا) بۆ کارى سه خت دروستکرا بوو. که سايه تيبه به هيزه کهى و گه وره ييبه کهى به هوئ نهو کاره سه ختانه وه پتيکه اتبوو!.

خاغه کهى يه که مى (مانيا) که ناوى (مادام ب) بوو؛ ئافره تيکى دل ره ق و در و زمان دريژ بوو... له به ره نهو ژيانى دا به نه کهى مالى نهو له تواناي که سدا نه بوو بيباته سه ر!... که چى له گه ل نه وه يشدا (مانيا) به نا به دلتيکه وه نهو ژيانه ي نه برده سه ر. هه ره لهو کاته يشدا چاوى نه گيپرا بۆ مالتىکى تر که تيا ببينه دا به ن... دوايى به کامى خۆى گه يشت. به لّام نه م خانى دووه مه يشى له به دسروشتى و درييدا له وى پيشووى که متر نه بوو!. که چى له ناشيتى و نه زانيدا له م که متر بوو... هه نديک له مناله کانيشى نه م خانه له سه رخۆ و زرنگ بوون. مانيا يش به وانه دلي نه کرايه وه و له گه لياندا نه سازا، له به ره دلي نه وان له ناو نهو ژيانه ناخۆشه دا خۆى رانه گرت.

دلدارییه کی سه رنه گرتوو

به تاییه تی دلی به کوره هره گه وره که یان زور ئه کرایه وه... کوره که شاگرد بوو له زانستکۆی وارشودا. به بۆنه ی پشوو یه کی زانستکۆوه گه را بۆه وه ناو خیزانه که ی خۆی. ئه یویست سره وتیک به خۆی بدات و ببوو ژیتته وه. کاتیکی به خۆی زانی که وته ناو ته نگوچه له مه یه کی زۆره وه که یه جگار پیتانه وه خه ریک ما. که چی له و ته نگوچه له مه یه ییش خوشییه کی یه جگار بێ هاوتای وه رنه گرت. کوره که دلی چوو بوو به دایه نه کرده وه شیرینه رووخۆشه که دا. مانیا، به لای کوره که وه ته نیا که سییک بوو که ئه یتوانی گفتوگۆی له گه لدا بکات له بابته زانست و هۆش و خۆتنده وارییه وه... به لām له وانه گرنگتر و خوشتر ئه وه بوو که خاوه نی ئه و بیرو هۆشه ناوازه و پیتشکه وتوو، له شیکه هره ناوازه و شاره زایشی هه بوو له هونه ری هه لپه رین و سه ماکردندا له بهر ئه وه شاگردی لاوی زانستکۆ گرفتاری ئه قینی مانیا بوو. دلداریی هه راسی پێ هه لگرتبوو.

جا ئه م باره بوو بووه ته نگوچه له مه یه ک! بوو بووه که تنیک! خیزانی به ریزی ده وه لهند نه یویست کوره نوخشه که ی کچی خیزانی سکا و دوفسکا ماره بکات. نه ک له بهر هه یج، هه ر له بهر ئه وه ی که مانیا دایه نیکه هه ژار بوو! دایکی کوره که ئه وه ی له بیر چوو بووه وه که خۆشی رۆژیک له رۆژان دایه نی مناله کانی خه سووه خوالی خۆشبووه که ی خۆی بوو بوو. که خۆشی شوی کرد بوو به کورپیکه ئه و ماله...

مانیا بیرى له وه ئه کرده وه که خۆی بکوژێ!... به لām له و جوړه هه رزه کارانه نه بوو که به نازداریه وه په روه رده کرا بێ و ئه و نه ده شل و شیوا و کز و بێ نیاز بێ، خۆی له و ریتگا پڕووچه وه له ناو بیات. ژبان هه رچه ندێ سخته بووایه؛ مانیا به رگه ی ئه گرت به م رهنکه زوو به زوو برینی دلی داپۆشی و دهستی کرد به گه ران بۆ دۆزینه وه ی مالتیکه تر. به و مه رجه ی ئه و ماله کورپى وا گه وره ی نه بێ که شاگردی زانستکۆ بێ و دلی به بیر و هۆشی پیتگه یشتوو و له شی تونده وتۆل و گورجوگۆلی ئه ودا بچێ!.

مانیا توانی فرمانیک بۆ خۆی بدۆژیتته وه په یتا په یتا پاره ییش بۆ (برونیا) ی خوشکی بنیڕێ، که خه باتی ئه کرد له هۆله کانی سۆربۆندا بۆ ئه مه ی پله ی به رزی زانستی ده ست که وێ... مانیا له پیتناوی ئه ودا خۆی فرێ دا بوو بهر برسیتی و سه رما... ئه و سه رما یه ی که هه یج گه رمیه یه ک چاره ی نه ئه کرد: نه گه رمی خورشته نه گه رمی ئه و ژووره ی که پر بێ له سووته مه نی!.

دوایی (برونیا) پله ی زانستکۆی وه رگرت هه روه ها میتردیکه لاویشی ده ست که وت که له کاتی خۆتندن پزیشکایه تیدا هاوړتی بوو بوو، له پاریسدا جیتی خۆی کرده وه و دامه زرا. ئنجا ئه ویش بۆ خوشکه هه ره بچوو که که ی خۆی نووسی؛ که بێته پاریس بۆ ئه مه ی یارمه تی بدات و بخوینێ؛ به پیتی ئه و به لێن و نامه یه ی که چه ند سالتیک له وه پیتیش له و شپوه سه ر سۆرپه نه رده دا دابوو یان به یه کتری!...

له شاری رووناکیدا... ژیانیکه تاریک

دوایی گه یشته سۆربۆن... هۆله کانی وتاردان و کارگه کانی زانستگای زانسته کانی دی. ئه مه تا (مانیا سکلو دوفسکا) ی له شولار باریک و قژ زهرد، وا له ژووری پۆلی یه که مدا دانیشتوو له ته مه نی بیست و سێ سالاندا یه... له گه ل که سدا نادوێ! که وتاری مامۆستا که ته و او بوو، زوو خۆی ئه کشیتیتته دوا وه و له وێ نامیتن. کاتییک ئه زانیت گه یشتوته ژوورپیکه هه ژارانه له چینی شه شه می خانویه کی کۆندا که له گه رپه کیکی هه ژارانه دایه ژووره که هه روه ک به ش براو بوو بێ که له لپه ل وا بوو... نه رووناکییشی تیا بوو، نه ناگر، نه ئاو!...

مانیا لێره دا وانه کانی خۆی ره وان ئه کرد خواردنیشی بریتی بوو له پارچه کولپه ریه ک و تۆژی که ره و چه ند پیا له یه ک چاپی. جار به جار یکیش هیلکه یه کی به خۆی ره و ئه بینی له گه ل تۆژیک میوه دا (مانیا) نه یویست له گه ل خوشکه که ی و میتردی خوشکه که یدا بژی. ئه وه ی پێ خوشتر بوو که له ناو ئه و کونه دا بژی. بێنیتته وه تا کاتی دووه می نیوه شه و، ئه و سه رماوسۆله سخته ی شاری پاریسه بچێژێ. په ره له دوا ی په ره له ژمیرکاری پر بکاته وه. که ئه مه نه ده ی نه ئه ما په نجه کانی له سه رمادا بته زین! رۆژیکه یان دهسته خوشکیکی پۆله نه ده یی مانیا خۆی گه یانده (برونیا) ی خوشکی و پیتی گوت: مانیا له ناو هۆلی وتارداندا له هۆش خۆی چوو!... میتردی ژنه که ییشی ده موده ست خۆی گه یانده ژووره که ی (مانیا) و له کۆلی نه بووه وه، هه تا پیتی لێ نا که چه ند رۆژیکه ده می له هه یج خواره مه نییه ک نه که وتوو!... له پاش زۆره ملییه کی زۆر، مانیا، ها ته سه ر رێ و بۆ چه ند رۆژیک له مالتی خوشکه که یا مایه وه... به لām هه ر ئه وه نه ده ستی کرد به خۆی که بوورا وه ته وه؛ ده موده ست گه رپه وه ناو ژووره سارده که ی خۆی، که له ویدا له ته نیایی و برسیتی و لا په ریه ی نووسرا وه کان به و لا وه هه یجیتری ده ست نه ئه که وت!...

مامۆستا کانییشی له سۆربۆندا، هه ستیان به زیره کی و تیکه یشتوویی مانیا کرد بوو.

هه موو دهم به گهرمیکه وه هانیان ئەدایه سەر خویندن. ئەیان خسته سەر ئەوهی که له بابەتیک زۆرتدا لیکۆلینه وه بکات. مانیا له وانه وه پشت ئەستور بوو بوو به خووی رۆژتکیان نیازی دلای خووی ئاشکرا کرد و بریاری دا که له دوو لقی زانستیدا پسپۆری دەست خووی بخت. ئەمانهیش ههردووکیان له یهک کاتدا دەست پێ بکات. بۆ ئەمهی دوو پلهی مامۆستایی دەست بکهوئ: له زانستهکانی سروشت و له زانستهکانی ژمیرکارییدا! مانیا قسهی خووی برده سەر و به لێنی خووی به جێ هێنا. له پێدانی زانستهکانی سروشتدا، له سالێ ۱۸۹۳ دا به یه کهم دهرچوو. له سالێ ۱۸۹۴ یشتدا له پێدانی زانستهکانی ژمیرکارییدا به دووهم دهرچوو!

دلداریی دووهم

له دواي ئەو سهرکهوتنه دوو لاییه، به ههله دهوان گهرايه وه نیشتمانکهی خووی، تا بۆ چهند رۆژتیک له ویدا سهرهوتتیک به خووی بدات و بسوژیتته وه... پاش ئەو گهرايه وه (پاریس) و بۆ جاری دووهم کهوته وه جهره زهیی دلدارییه وه! که دلدارییه کهی یه کهمی خووی تاقیکرده وه و سهری نه گرت، کهوته گێژاوتیکی بێ ئامانی ههست و تاسهی خۆیه وه، که ئەنجامی به وه گهیشته به دلتشکاوییه که وه سهری خووی کز بکات و سویند بخوات هه موو ماوهی ژبانی خووی له پێناوی یهک تاسه دا به خت بکات؛ که ئەویش خۆشهویستی زانست بوو...

مانیا؛ له جیهانی خۆیدا، جیگای بۆ پیاوان نه هیشتهبوو. لهو کاتهدا لاوتیک له (پاریس) دا ئەژیا ناوی (بیر کوری) بوو ئەویش له ژبانی خۆیدا جیگای بۆ ئافرهت نه هیشتهبوو وه!... ئەویش ژبانی خووی بۆ لیکۆلینه وهی زانست دانا بوو!

رۆژتکیان، ههردووکیان له خانووی مامۆستایه کی پۆله ندهییدا چاویان به یه کهتر کهوت... مامۆستاکه خهریکی زانستی سروشت بوو ناوی (کۆفالکی) بوو... (مانیا) لهو بابته وه نووسیبویه، ئەلێ؛ (که چومه ژووره وه، (بیر کوری) به بالا که له گه ته که یه وه وهستا بوو، له نزیک دهرگایه که وه که له سهر بهر بانکه که ئەکرایه وه هه رچه نده له ته مهنی سی و پینج سالاندا بوو به لām له تافی لاوتییدا ئەهاته پێش چاوم... دهمودست ئەوهم به دلā چوو، که چاوهکانی گهش بوون و ئەوهیان دهرته خست که له ناو دلā بوو. خۆشی له دیمه ندا وای ئەنوواند که لاوتیکی که مته رخمه مه. خۆشیم به و دیا چوو که له سهرخۆ و هیتاش قسهی ئەکرد. لاوتیکی ساده و راست و رهوانی ئەنوواند. پێچ و په نای نه بوو. له پیکه نینیشدا

زرنگی و هه رزه کاریی پێوه دیار بوو!... دهستمان کرد به گهفتوگۆکردن له بابته کهینه وهینهی زانسته وه. پێش ئەمهی له کهینه وهینه که ته واو تیبگهین، بووین به دۆستی یه کهتری!...

(بیر کوری) کوری زانایه کی فهره نسهیی بوو، له ته مهنی شانزه سالیدا پلهی (به کالۆریای زانسته کان) ی وهرگرت له ته مهنی ههژده سالیدا پلهی مامۆستایی وهرگرت له زانستهکانی سروشتدا... کاتێ که چاوشی کهوت به (مانیا) کارگێری کارگه یه کی تاقیکردنه وه بوو له خویندن گای (پاریس) دا که بۆ زانستی سروشت و کیمیا دانرا بوو... لیکۆلینه وهکانی پێشوو له شێوه یه کی وا دا بوون؛ که له ریزی پێشه وهی زاناکانی سروشتی فهره نسه دا جیتی بۆ دانه نا که چی له گه لā ئەم هه موو ره نجه به که لک و سهرکه وتوانه یشتدا که دابووی، مانگانه کهی له دوانزه دینار تێپه ری نه کرد بوو!

(بیر کوری) ئەمهنده مانگانه کهی کهم بوو؛ به شه رمیکی زۆره وه، هاته پێشه وه له (مانیا سکلو دوفسکا)؛ تا داوای ده زگیرانی لێ بکات... (مانیا) پش هه ر به شه رمیکی واوه ئەو شووکردنه ی په سهند کرد! ژن و میتردی یه کهیان له شێوه یه کی سه یردا پیکهات... نه که شیشی کلێسا دهستی تیا بوو، نه پشتیوانتیک هه بوو که بوو بێته نوینه ری یاسا. نه تۆمارکه ری ماره کردنیک هه بوو که بێته نوینه ری فهرمانه وایی!... هیچ کامیک له مانه ئاگیان لێ نه بوو ژنه یاننیک سهریه ستانه بوو، له سهر ره وشتی خاوهن بیره دهروون نازاده کان پیکهاتبوو! مانگه هه نگوبنه که یشیا ن بریتی بوو له گه شتیک به سهر دوو ئەسپه ئاسنینه وه، که به ناو ناوچه ی (ئیل دی فرانس) دا کردیان! رهنگه بووک و زاوا شه ویکیشیا ن له ژیر دره ختیک شهنگوشو خدا رابوارد بێ که له سهر ره یگای خۆباندای به لایدا تێپه ری بوون یاخود له ناو خانیک هه ژاراندا ئەو شه وه یان به سهر برد بێ!.

دوایی ژن و میترد گه رانه وه (پاریس) بۆ ئەمهی دهست بکه ن به کاریکی دوو لایی؛ که له ئەنجامدا ناوبانگیککی گه وه یان تیا دهرکرد به لām هه زاران دهرده دارانی سهر زه ویش له و کاره که لکیان وهرگرت.

ژن ... دایک ... خاوهن لیکولینهوه

(مانیا) کاروباری ماله که هی هه لته سووړاند، به کچه ساواکه یی که می شیر ی ته دا. دوا ی ته وه شیر ی دهر خواردی کچه ساواکه یی دووهمیشی ته دا. جاروبار ټیکش لیکولینه وه یی ته کرد له بابته ماوه یی موگناتیسسییه وه به سهر پولا دا. کات یی که می ترده که ییشی نه هاته وه مالتی و له فرمانی خوی ته بووه وه، پیکه وه دهستیان ته کرد به لیکولینه وه له سهر بنچینه یی تاقیکردنه وه له کارگه که یاندا. ته م جوړه خو ماندوو کردنه ییش ته نجامی ناخوشی لی پیدا بوو. پزیشکه کان مه ترسییان خسته بهر (مانیا) که له سی چه پیا نیشانه یی دهر دی خراب دهر که وتوو ته ناموژگاریان کرد چند روظیک واز بهیته له تهرک و خو نازاردان و خوی بخاته سهر وته وه له جیگاهه کی ته ندروستیدا که بو چاره کردنی نه خوشییه کان یی سنگ دروستکراون، به لام (مانیا) گو یی ته دایه ناموژگارییه کان یان. خوی به وه وه خهریک کرد بوو که له راستی په رستی (فلسفه) دا خوی ناماده بکات بو وهرگرتنی پله یی (دوکتورا) ته بوو بو ته وه ییش بابته ټیک یی زانستی تازه داهینراو ناماده بکات که کهس له پیش ته ودا لپی نه ودا بی. دوا ی ته وه نوو سراویک له سهر ته وه ته نجامه ییش بنووسیته وه و پزیشکه ش به زاناکانی زانستکوی بکات، له و کاته ییشدا کو مه له زانستییه کان به وه وه خهریک بوون که رازیکی زانستی دهر بخن له باره یی ته و لیکولینه وه ته وه که (ههری پیکویل) ی زانا ته نجامی پیگه یانند بوون. ته و رازه ییش ته مه بوو که ته وه هو به بدوژیت ته وه که کات یی (یوړانیو م) و ل لی ته کات پرشنگی پووناکی شارراوه بدات و بچیت به ناو قاقه زی ره شی ته ستووردا و به ناو هه ندی پرووی تاریک و نووته کدا!

(مادام کوری) ته م راژه یی به نامانجی خوی دانا له بهر ته وه دهستی کرد به خو ماندوو کردن له لیکولینه وه یی ته م بابته دا تا بگاته ته نجامی ټیک دروست و نوو سراوه که یی خوی له سهر ته وه بنووسیته وه بو وهرگرتنی پله یی (دوکتورا). ته مه بووه سهر ته یی ته وه جهره به زییه زانستییه گه وره ییه که خوی و می ترده که یی پیوه خهریک بوون له راژه نه زانراوه کان یی کیمیدا. دوا یی (مانیا) به کامی خوی گه یشت و ته نجامی ټیک زانستی گرنگی دهر خست بو هه مووان. له راستیدا ته وه نوخشی ته وه بهر هه مه بوو که جیهان پیی تیگه یشت که تیشکه نه بییراوه کان توانایان هه یه بچن به ناو هه موو که رهسته ییه کدا تا ته گه نه ته و دیوبانه وه!...

(مادام کوری) له پیته دا به مجوره دهستی کرد به لیکولینه وه کان یی خوی، که هه موو جوړه که رهسته و کات یی ناسراوی تاقیکرده وه: بو ته مه یی بزانی ته وانیش وهک (یوړانیو م) ته و

تیشکه نه بییراوه ته دهن یان نا، یاخود ههر (یوړانیو م) ه به ته نیا که ته و تیشکه نه بییراوه ته دات و ته هاو پیی!...

(مانیا) له مه سهر ی زور سوړما، که له نا کاو له کات یی تاقیکردنه وه کان یی؛ هیز ټیک یی پرشنگدانی وای بو دهر که وت که گه لیک له و هیز یی پرشنگدانه زور تر بوو که به هیوا بوو له و توژه (یوړانیو م) وه پیدا بی که ته و کاته تاقیکردنه وه کان یی خوی له سهر ته کرد! ته مه ییش ته وه ته گه ییته که ته و توژه یوړانیو م، یوړانیو می پاکژ نه بووه. تی که له به که رهسته ییه کی تر بووه که پرشنگدانه که یی له هیز یی پرشنگداری یوړانیو م زور تر بووه! جا له بهر ته وه یی له کات یی تاقیکردنه وه کان یی له هه موو کاته ناسراوه کاندایه یی کات یی تری نه دوزیو وه وه که هیز یی پرشنگدانی هه بی؛ بیگومان ته و توژه که رهسته ییه کی له لهر تر دهستی بوو و تاقیکردنه وه یی له سهر ته کرد، ته بی هه ندیک که رهسته یاخود کان یی تری (تازه) ی تیا بی که هیشتا کهس نه یی دوزیو ته وه!...

لیکولینه وه که لک و لوی زور لی بووه وه. بوو به لیکولینه وه ییه کی خوش و سهرنج راکیشهر. مادام کوری و می ترده که یی ههستیان پی کرد، که خهریکن دوزینه وه ییه کی زانستی تازه یان بو بیته بهر هه م... به لام چون ته گه نه ته و دیو دهر گانه یی ته م دوزینه وه ییه وه؟ لهر دا بیر کوری می تر دی مانیا ناچار بوو، دهستی له تاقیکردنه وه تاییه تییه کان یی خوی هه لگرت و دهستی کرد به هاوکاری ژنه که یی له لیکولینه وه گرنگه کانیا... له پاش ره نجامی ټیک چه ند مانگی له سهر یه ک، ژن و می تر د (بو مبا) یه کیان فری دایه ناو ناوچه یی زانستییه وه. دهنگی کی زوری دایه وه بو هه مووان تاشکریان کرد که خهریکن کات یی تازه بدوژنه وه. که ته و کاته هیز یی پرشنگدانی دوو ملیون جار له هیز یی پرشنگدانی (یوړانیو م) زور تره... ته م کانه کات یی وایه، که تیشکه کان یی له توانایاندا هه یه بچن به ناو ته خته و، بهر د و، پولا و، مسدا. ته نیا یه ک شت بهر یهستی ته کات ته ویش دیوار یی ته ستووره له مز!... ژن و می ترده که، ناوی کانه تازه که یی خو یان نا (رادپوم)، واتا پرشنگدان که له وشه یی (Radio AGturity - پرشنگدان) وه وهر گیراوه له راستیدا ته مه شاکاریک بوو ههر له دهست ته و دوو پزیشکه ته وه شایه وه!...

به لام کو مه لانی زاناکان ته م دهن گه یان به درو ته هاته پیش چاو گومان یان تی ته برد. چونکه ته م دوزینه وه ییه پی تشبیه ییه کان یی ته وانی سهر و ژیر ته کرد و هه ل ته گپرایه وه، که له سهدان سالانه وه پشت له سهر پشت باوهر یان پی کرد بوو!... له هه موو لایه که وه دهن گ بهر ز بووه وه. له هه ردو زاناکان یان ته خواست که دوزینه وه که یی خو یان بخه نه روو؛ بو هه موو

لايهكى دهرېخه تا راستى دهركهوئى تهوئيش بهوه پيكدئى كه (نمونه) يهكى پاك و پوختهئى هم كانه تازهيه پيشكهش بكهن تا ههر كهسئى بيهوئى تاقيكرندنهوهكانى خوئى لهسهر بكات!.

زورانبازيهكى سهخت

مادام كورى و ميتردهكهئى وهرامى تهو توانج و پلارهيان دايهوه له چوار سالهكهئى دواييدا (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) ههموو هيژ و توانايهكى خوئيان خسته پيئاو چهند تاقيكرندنهوهيهكى سهخت و گران وه تا بتوانن بوونى (راډيؤم) بچهسپيئنه دلى ههمووانهوه چوار سالى خشت هم دوو زانايه خهباتيان كرد، بئ وهستان و بئ كوئل دان خهريكى تاقيكرندنهوه بوون تا توانييان (ده) يهكى گراميتك لهم كانه تازهيه بهيئنه بهرهم، كه له لكه نوكيتكى بچووك كه مئر بو!

توئه زانيت هم (نمونه) بچووكهيان چوئن بو پيدا كرا و؛ چهند ئهرك و كهشمهكه شيان تووش هات تا بهرهميان هينا؟

تهو گلى كانهئى كه كانى يوړانيؤميان لئ دهرئه هينا و، به پيئى تاقيكرندنهوهكانى خوئيان، زورتر بيربان بهلائى تهوهدا تهچو كه تيكل بو بئ بهگهردهكانى كانه تازهكه كه هيشتا نه ناسراو بو، له راستيدا له ناو كانگاكانى (بوهميا) دا زور دهست تهكهوت بهلام نرخى گران بو. چونكه خوئى يوړانيؤمى تيا بو، كه بو دروستكردنى شووشه بهكارئه هيترا. كهواته چوئن تهو ههموو كوئمهله گله پيدا بكهن كه بو دهرهينانى كانه تازهكهيان بهكارى بهيئن؟ تهو كانه تازهيه له ناو گلهكهدا يه جگار كه م بو! كهواته ته مهيان چوئن بو سهر بگرئ؟.

ژن و ميتر، و ايان ته هاته پيش چاو؛ كه هم گيروگرفتهيان پئ چاره ناكري! كهچى له گهل تهو هيشدا چارهيان بو دوزيهوه! گوتيان: كه هم كانه تازهيه؛ برىتى بئ له كانيتكى سهر بهخو و هيچ فريكى بهسهر يوړانيؤمهوه نه بئ، كهواته بوچ خهريكى تهوه نه بئ كه لهو تلپهيه دهرى بهيئن كه له پاش دهرهينانى يوړانيؤمهكه ته مينيتتهوه؟ هم تلپانهئيش نرخيان نيه. بهجوړيكى تيكرابى، ههر تهوهنده شيمان لهسهر تهكهوئى كه بيگوتيزينهوه بو تهو شوئنهئى كه فرمانى تيا تهكهين؟

ئا هم پهنه بو، كه ههر دوو زانكان دهستيان كرد بههينانى تهو تلپه كه م نرخانه، تن له دواى تن بهوئى كه شتيهوه تهيانگوتيزايهوه بو كارگهكهئى خوئيان. كهسانى تر به شيتيان

دائه نان. و ايان ته زاننى پيژگا و بوون. ئيتر ههر تهوهنده تهگهيشتنه كارگه ههژارانهكهيان، كوئمهل كوئمهل تهيانخستن مه نجهلى گهوره گهوره وه؛ لهسهر ناگر تهكولپنران. دواى تهوه له ههر كوئمهله تلپهيهكه كه مكهئى لهو كانى راډيؤميان دهرئه هينا، كه ته مهنده كه م بو له مليؤنيك بهش به شيكى لهو گله كانيه خاوهئى تيا ته دوزرايهوه! بهلام ناخو تهو دوو زانايه له چ جياگيهك و له چ باريكدا تهو كارديان تهكرد؟. له خانويهكى له تهخته دروستكراوى ويرانه و چولوئول و بهرهللاكرادا فرمانيان تهكرد. زهوى ژوورهكه بهردريژ نهكرا بو، بنميچهكهيشى رووخا بو، نه بارانى تهگتريايهوه نه سهرما! روو بهرووى تهو كوره ناگران كه دووكهلى قهترانى له كول و كه رهستهئى كيميائى لئ ههل ئهسان، كه چاويانى پر تهكرد له فرميسك و قورگياني وشك تهكرد و ههناسهيشياني توند تهكرد؛ هم دوو كلوئه چوار سالى خشت له ناو تهو فرمانه پر ئهرك و بازارهدا كاريان كرد. دوايى ميتردهكه وائى ليهاهت خهريك بو ئارامى له بهر بپري و وهرس بئ و؛ وره بهر بدات و، واز لهو خهباته سهختهئى خوئى بهيئى. بهلام ژنهكهئى خوئى نهدا به دهست ههناسه ساردييهوه، وهرس نه بوو. كوئى نهدا و به زورهملى ويستى دريژه بدات به خهباتهكهيان. ههر لهسهر فرمانى خوئيان رويشتن تا دوايى بهكامى خوئيان گهيشتن. دهيهكى گراميتكيان له كانى راډيؤمى پوخته لهو تلپانه هينايه دهرهوه... ئنجا سهركهوتنه گهورهكهئى خوئيان بو جيهان ئاشكرا كرد!.

گهورهئى تا سهر

بهم دوزينهوه تازهيه جيهان له رتيهوه (مادام كورى) و ميتردهكهئى پاداشى نوئلى زانستيان درايه تهوه له سالى ۱۹۰۳ دا بو نافرته خهباتكارهكه ناوبانگى له جيهاندا دهر كرد و گهيشته سهره لووتكهئى گهورهئى... ته مهيتمان له وه پيش پيشان دا. په زيشكايه تى زورى پينهچو، هم كانه تازهيه بهكار هينا؛ بو له ناوبردى نه خوئى شيرپه نجه. جا ليتره دا ههر دوو زانكه بهرنگارى سهرگهردانيهكه گهوره بوون، ته بو يهكيكيان له دوو كار ههلبزاردايه؛ يان ته بو خوئيان به ته واوه تى دهوله مهنده بكن و سامانيان بگاته راډيهكه كه تهوپهري ديار ته بئ. يان ته بو بهگهورهئى زانستى وازبان بهينايه و له ژيتر ستيهري ژيانيتكى ئاساييدا بژيانايه! له ههموو لايهكى جيهانهوه بو كانى (راډيؤم) تهگهړان. چ له لايهن خسته خانهكانهوه، چ له لايهن پزيشكهكانهوه، چ له لايهن نه خوئشهكانهوه. له ههموو جيهانيشدا كه س رازى تهوهئى نه زاننى راډيؤم بپالتيوئى، تهو

دوو زانایه نهبن. ئەو دووانه ئه یانتوانی له هه موو تۆزه رادیۆمیک به شی خۆیان پاره وهریگر له وانهی که ده ری ئه هیتن. به لام ئه مه کاتێ بۆیان ئه لوا، که هیشتا رازی دۆزینه وهی رادیۆمیان له کارگه و کارخانه کان ئاشکرا ئه کرد و، که هاو به شیه بازرگانییه کان بهو رازهیان نه زانی بوو. خۆ ئه گهر وایشیان بکردایه که سی نه بوو توانجیان تیبگرێ، یاخود گله ییان لی بکات. ئه وساکه ئه یانتوانی به ری ره نجی چهند ساله ی خۆیان بخۆن و، پاشه روژی هه ردوو که چه که ی خۆشیان بپاریزن. خۆ هیچ نه بی ئه و دیان پی ئه کرا، که بهو پاره یه کارگه یه کی باش و به که لک و ئاسووده بۆ خۆیان بکه نه وه، تا بتوانن به ئاسانی و ریکو پیک لیکۆلینه وه کانی خۆیان درێژه پی بدن خۆ ئه مه ییش ئاشکرا بوو که وده مه، یه ک گرام رادیۆمیان ئه فروشت به سه د و په نجا هه زار پاوه ند!

ده رویشیه ک وه ک هی پیغه مبه ران

به لام ئه وهی باوه ری مروث به هیت ئه کاته وه و تازه ئه کاته وه به وهی که تۆوی چاکه کردن له ناخی سروشتی مروثایه تیدا هه یه؛ ئه وه یه که بۆمان ئاشکرا بی؛ که (مادام کوری) نه یو بست یه ک پوول له پاداشی ئه م دۆزینه وه گرنگ و نه مرهیدا وهریگری له م رووه وه قسه نه مره کانی خۆی دووباره ئه که ینه وه که له و دۆزینه وهی زۆتر ئه می نیته وه، له بیر و هۆش و دلاندا!... (مادام کوری) گوتی:

(ئه گهر له پاداشی دۆزینه وه که مدها پاره وهریگر، بیکگومان پیچه وانه ی گیانی لیکۆلینه وهی زانستی ئه جوو لیمه وه بیجگه له وه (رادیۆم) بۆ نه هیشتنی نه خو شی به کار ئه هیتن. ئه بیته که له یه لیکۆلینه ی به زه یی بیا ها ته وه و دلسووتان به نه خو شدا. رادیۆم هی هه موو که سی که که له سه ر ئه م زه و بییه دا ئه ژێ له به ر ئه وه هه رگیزا و هه رگیز له پاداشی ئه م دۆزینه وه یه مدها هیچ مزیک، وهرناگرم!) ئه وده مه ئه مه باو بوو که هه ر که سی پاداشی (نۆیل) ی پی ببه خشرایه ئه چوه شاری (ستوکه هۆلم) له خاکی (سوید) دا. له وێ له نا وه ند ئاهه نگیکێ گه وردها که بۆی ئه گیسرا پاداشه که یان ئه دایه، به لام خیزانی (کوری)، هه ردووکیان خه باتییان ئه مه نده کرد بوو، به جاریک شپه زه و ماندوو بوو بوون له به ر ئه وه له توانایاندا نه ما بوو که ئه و کوچه ی بۆ بکه ن سه به رته به وه له شاری (پاریس) دا مانه وه ئه و تۆزه ته ندروستییه ی به له شیانه وهی ما بوو، پاراستیان له له ناوچوون، هه رچی ده سته که و تیکێ که میشیان هه بوو له درێژه پیدانی تاقیکردنه وه کانیاندا به ختیان ئه کرد. هه ر که لکیکێ تابه تی خۆیان هه بوو، له پیناو فرمانه که یاندا له بیر خۆیان برده وه... له گه ل

ئه مه یشدا ملکه چانه، ساکارانه، خۆنه ویستانه ئه ژیان و ئه جوو لانه وه به راستی خۆ به ختکردنی وه ها و خۆ له بیرچوونه وهی وه ها مه گهر هه ر له ده ست پیغه مبه ران مابیت!... به وده یسه وه نه وه ستان: هه ر به هۆی ئه و گیانه بلنده وه که هه یانبوو و، سامان و ده سکه وتی ره وایان نه ویست که له ئه نجای ره نجی شانی خۆیان وه بۆیان پهیدا بوو بوو دیسانه وه هه موو نیشان و با به تیکێ گه وره کردنیشیان نه ویست و به ره ره چیان دایه وه!. ئه وان له هه موو دارایی جیهاندا هه ری که شتیان ئه ویست. ئه یان ویست له به رامبه ر ئه و دۆزینه وه که لک به خش و دلسۆزانه یه دا که پیشکه ش به جیهانیان کرد بوو؛ جیهان (کارگه) یه کی ئاسووده و ریکو پیک و ته وایان پی ببه خشی، تا بتوانن تا سه ر لیکۆلینه وه زانستییه کانی خۆیان تیا جیه جی بکه ن... کاتێ که جی باوه ری زانستکۆی (سۆرۆن) بوو (بیر کوری) نووسی و موژده ی دایه که کار به ده ستی زانیاری پالا و توویه تی بۆ ئه وهی فه رمانه وایی نیشانی - ده سته ی سه ره رزی - پی ببه خشی - بیر کوری - له سه ر ریکه وتنی مانیای ژنی له سه ر ئه و قسه یه به م ره نگه وهرامی دایه وه: تکای من ئه وه یه گه وره ی خۆم که له رووی پیاوه تی خۆته وه سوپاسیکێ کار به ده ستی زانیاری بکه یت و پیتی بلایت که من هیچ ئاره زوویه کی ئه وده م نییه که سنگی خۆم به و نیشانه برازینه وه هه ر پیتووستیشم به و نیشانه نییه ئه وهی من پیتووستمه کارگه یه که تا بتوانم لیکۆلینه وه کانی خۆمی تیا جیه جی بکه م!.

راکردن له ناوبانگ

بیر کوری و مانیا، هه ردووکیان له ودها سه رکه وتن که به ره نج و ته قه لایه کی زۆره وه له ده ست ناوبانگ خۆیان رزگار کرد (مانیا) جاری وا هه بوو خۆی ئه گوپی و شپوه ی خۆی ئه شارده وه له ناسیوان. تا بتوانی جار به جاریک روژتیک له لادیدا پشویه ک بدا و به سه یته وه. ئه وده مه مروث پروای به وه نه ئه کرد که ئه و ئافه رته هه رزه کاره ی که کراسیکێ ساکاری ژنه جووتیار له به رته کات هه ر ئه و ئافه رته یه که له ناو هه موو جیهاندا ناوبانگی ده رکردوو و له هه موو ئافه رته تیکیش به ناوبانگتره. هه ر ئه و ئافه رته یه که پاداشی زانستی (نۆیل) ی دراوه تی!.

که واته ئه مه ئاشکرایه که (مانیا) چه زی له بینینی روژنامه گه ره کانیس نه ئه کرد. جاریکیان وا ریکه وت که روژنامه گه ریکێ ئه مه ریکایی له دووی ده نگوباسی (مانیا) ئه گه را دوایی زانی که (مانیا) له گوندیکێ بچووکدا خۆی گرتوته وه. گونده که یه کیک بوو

له گوندی ړاوکه ره کانی گوټی دهلبای ناوچه ی (بریتانی) کابرایش ړووی کرده ئو گونده. پرسى کام ړیگا نه ړوات بۆ کولیتی (خیزانی کوری) له ویدا نافرته تیکى چاو پى كهوت له دیمه ندا ناسایی بوو، له ناو دهرگانه ی کولیت ته که دا دانیشتبوو، هه ردوو پتی ړووت بوون هیچی له پیدا نه بوو ئه ویش وایزانی نافرته ته که کارگیتړی خانووه که یه. یاخود سه روکی کاره که ره کانه. جا بهم ړهنگه گفتوگو یان له ناوهندا په یدا بوو:

- توی کارگیتړی ئه م خانووه؟

- به لى.

- خانم له ژووره وده یه؟

- نه. له دهره وده یه.

- تو بلتی بهم زووانه بیتنه وه؟

- پړوا ناکه م.

ړوژنامه گهره که یش به ته نیشته وه دانیشت له سه ر پلیکانه نزمه که ی خانووه که و پتی گوت: (ئه توانیت له بابه ت ژيانی تایبه تی خانم وه بابه تیکى ناوازم پى بلتیت؟)، (مانیا) یش وهرامی دایه وه گوتی: (هیچم لا نییه له و بابه ته وه پیت بلیم. هه ر ئه وهنده هیه ماده م کوری ړووی لى ناوم که ئه م ئاموژگارییه گرنگه به هه موو ړوژنامه گهره کان بلیم: (ئه وهنده به تنگ دهنگوباسی که سه وه بن، که زوری له ړووی سه رچلیه وده یه. زورتر به تنگ بیروبا وړه وه بن!)

له به یانییه کی پر له باراندا

له گه ل ئه مه یشدا ناوبانگ و شاکاری ړیزگرتن له کولیان نه ئه بوونه وه تا ئه هاتن په ریدان ئه سه ند (بیر کوری) خرایه (کومه لى زانستی) یه وه دواپی هاته ناو ناوانه وه. هاوړیکانی که له خوی که متر بوون. له زانیاری و کارگوزارییدا؛ دانیان پیا نا، له بهر ئه وه تا بلتی ئه مه یان پى ناخوش بوو و چاویان پى هه ل ئه هیتا. به لām بوونی (بیر کوری) به ئه ندām له (کومه لى زانستی) دا که لکیکى هه بوو، ړیگای بۆ کرایه وه که بیته ماموستا له زانستکوی (سوربون) دا. له ئه نجامی ئه مه دا کارگه په کی ته وای که وته ژیر دهسته وه که لیکنولینه وه زانستیه کانی خوی تیا جیبه جى بکات... بهم ړهنگه هیوا و ئاواته دوور و دریژه که ی خیزانی کوری هاته دی!.

به لām له به یانییه کی پر له باراندا، له مانگی گولان (نیسان) ی ۱۹۰۶ دا بیر کوری له مال دهریاز بوو. چوو بۆ سه ردانی ئه و که سه ی که نو سراره زانستیه کانی له چاپ ئه دا... به پى ړویشته دهره وه. به لām له پاش چهند کاتیک له سه ر دهست هیتانیانه ماله وه له شی وهک لاشه ی مردووی لیها تبوو. ړتیا زه که باران ته ر و لووسی کرد بوو (بیر کوری) یش پتی لى هه لخلیسکا بوو که و تېوو سه ر زه وی ژیر چهرخی ئوتومویلیکی گرانى شتومه ک هه لگر. که ئه ویش که و تېوو به سه ر که لله یدا شکاند بووی میشکیشى پژاند و که و تېوو سه ر ته ختی ړیگا که!.

ئه مه دواړوژى مانیا بوو که هه ست به کامه رانی بکات به لām وازی له فرمانکردن نه هیتا. خرایه جیگای میږده که ی خوی و کرا به ماموستا له زانستکوی سوربون. ئه مه یه که م جار بوو له میږووی زانستکوی فهره نسه دا که ړى به ژنیک درا بى و ماموستایی بکات!.

له وه پیتش بیرى میږدی فرمانی تیا ئه بینى. دهستی کرده وه به لیکنولینه وه کانی خوی. ئیستا که خوی بوو به کارگیتړی کارگه که... بیجگه له وه ئه بوو خه می په روه رده کردنی هه ردوو که چه که یشى بخوا ت. هه روه ها ئه بوو وتارانی زانستی و ېریاره کانی خویشی ئاماده بکات له بابه ت ئه نجامی لیکنولینه کانیه وه....

نامه ی شیوه

ئه بوو شتیکی تریش بکات: ئه بوو هه موو شه ویک پیتش نووستن له شوینیکا بمینیتته وه؛ تا بیره وهری ئه و ړوژه و کاره ساته کانی له شیوه ی نامه دا تومار بکات بۆ میږده جوا نه مه رگه که ی، هه روه ک میږده که ی مابى له ژياندا و ئه ویش نامه ی بۆ بنووسی وا بوو: (ئى بیرى خو شه ویستم! پییان گوتم بیجمه سه ر ته ختی دانیشتنه که ی تو له زانستکودا... منیش پیتم په سه ند بوو... به لām نازنم له وه دا چاکم کردوو یان خراپ؟)

(بیری خو شه ویستم! من هه موو ده م توم له بیردایه. بیرت لى ئه که مه وه... سه رم گهرم بوو، ئه وهنده ی نه ماوه بته قى... هوشم لى تیکچوو، ئه وهنده ی نه ماوه شیت بیم... هه رچهند ئه که م ناتوانم ئه وه تیبگه م یاخود باوهری پى بکه م، که ئه توانم به بى تو بژیم...)

(ئى بیره بچکوله که م!... دره ختی (لا برنم) ه که گولی کردوو... به لām (سوسه ن و، وه ستاریا و، لاولا و) هکان تازه خه ریکن ئه پشکووین... تویش دلت به وانه؛ به هه موویاندا ئه چوو...)

(وام لېھاتووه ئىتېر ھەز لە رۆژ و لە گول ناكەم تەنانت كە ئەيانبىنم دلتەنگ ئەبم...
وام لېھاتووه ھەرچەند ئاسمان ئەبىتە تەمومژ و ھەورەتريشقە، زۆرتەر ھەست بەسەرەوت
ئەكەم چونكە رۆژى مردنى تۆ وا بوو... جا ئەگەر ھىشتا وام لى نەھاتىبى كە قىنم لە
ئاسمانى پاك و بى گەرد و خۆشيانى ھەلبسى، ھەر لەبەر ئەو ھەيە كە منالەكانم
پىتويستىيان بەوانە ھەيە).

(مادام كورى)، لەپىناو مەرقايەتيدا و لەبەر كەلک و چاكەى منالەكانى دەستى كردهو
بەفرمانكردن لەبەر گەلېك ئەرك و ئازاردا خۆى رانگرت ئەويش لەپىناو سووك كردنى
ئازارى مەرقايەتيدا. كاتى كە بۆ جارى دووم پاداشى (نۆيل)ى درايە، لە سالى
١٩١١د؛ ھەر لەبەر ئەو ھەريگرت، كە ئەو ھىشى بەھەلېكى تر دانا كە يارمەتى بدات و
ماوھى لىكۆلېنەوھەكانى خۆى فراوانتر لى بكات. كورى لىكۆلېنەوھى ئەمجارەى
(كارىگەرى رادىۆم بوو لە يارمەتيدانى بىرەكاندا كە زووتر سارپىژ بى!).

فرىشتەى دل پى سووتان

كاتى كە ئاگرى جەنگى جىھانى يەكەم لە سالى ١٩١٤د ھەلگىرسا، گەلېك
ئۆتۆمۆبىلى ئامادە كرد و كەلوپەلى چاككردنەوھى نەخۆشەكانى تىخست، كە بىرەكانيان
بەھۆى تىشكى رادىۆمەوھە چاك بكا تەوھ. خۆى بەسەر ئەو ئۆتۆمۆبىلانەوھە بوو ئەگەر بەناو
ھەموو كۆرى جەنگەكاندا، لە ھەموو خاكى فەرەنسەدا، سەرپەرشتى ئەو كارانەى ئەكرد
ھەروەك فرىشتەى بەزەبى پىا ھاتنەوھ و دل پى سووتان بوو بى وا بوو، فەرى
چاككردنەوھى نەخۆشى ئەبرد بۆ بىرەكان ھەرچى خەموخەفەت و ئازارى دللى خۆشى
ھەبوو، لەودىو رەوھ جوانە زەرد ھەلگەراوھەكەى خۆى و، زەردەخەنە ھانەدەرەكانى و،
گفتوگۆ نەرم و شىرینەكانى و دەس و پەنجە ناسكەكانى ھەو ئەشاردەوھ كە دەرمان سووتاند
بوونى!...

كە بىرەكان سەرسامەكان ئەو مەكىنەى تىشكى رادىۆمە گەورەبەيان ئەدى؛ لىيان
پرسى: (ئاخۆ ئازارمان ئەدات؟...)

(مادام كورى) بەدلنبايىبەكەوھ وەرەمى ئەداتەوھ ئەيگوت: ديارە ئازارتان ئەدات... بەلام
ھەر ئەو ھەندەى پى ئەچى كە وىنەبەكتان بگرم!...

جەنگ پرايەوھ... (مادام كورى) دەستى كردهوھ بەھاتوچۆكانى خۆى؛ وتار بدات ئەچوھ
ھەر جىگايەك ئاھەنگيان بۆ ئەگىرا و، نىشانىان ئەدايە و، گفتوگۆى رۆژنامەبى لەگەلدا

ئەكرا و؛ خوانى بۆ ئەپازانرايەوھ كە لە سەروو ھەمووانەوھ دابنىشى... بەلام ئەو تازە دللى
سارد بوو بووھە؛ گيانى دامركا بووھە، ھەموو دەمىكىش خۆى لە ساماندارى و ناز و
جىازى دەولەمەندانە ئەپاراست!... يان ھەروەك خۆى ئەيگوت:
(ئەوانەى خەوالوون؛ ھەلناگرن سامانىان بى، چونكە خۆيان ئارەزووى ناكەن!).

دوايى پىگا

(مادام كورى) خەوھەكەى، دوايى ھات. ئەويش رۆژىك بوو لە رۆژانى سالى ١٩٣٤...
ئەو رۆژە كە لە كارگەكەى گەپايەوھ ھەستى بەخۆى كرد تەواو ماندوو بوو، تەواو برستى
لى برراوھ بۆ بىيانى دوايى، ھەرچەندى ئەكرد نەى ئەتوانى لە پىخەفەكەى راست
بىتەوھ... پزىشكەكانىش ھەرچەندىكيان كرد و كۆشان نەخۆشەكەى ئەويان بۆ
دەرنەكەوت!. بەنىشانەكانىا وا دەرنەكەوت كە لە نەخۆشەكەى پزىشەى بزن (ئەنفالوزە)
و سىل و خوين كزى بكات بەلام نەخۆشەكەى ئەو لەو سى نەخۆشەكانە، ھىچ كامىكيان
نەبوو!... راستىيەكەى ئەو بوو، نەخۆشەكەى نەزانرا چىيە، تا پاش مردنى. (مادام
كورى) ژەھرى تىشكى رادىۆم لى دابوو. ئەو ھەندە خۆى دابووھ بەر تىشكى رادىۆم،
تىشكەكە كارى لە ھەموو ئەندامە گرنەكانى لەشى كرد بوو، بەرە بەرە پزاندىبونى، تا
بەيەجگارىيە مرد بوو!.

بەم رەنگە (مادام كورى) لەپىناو نامە گەورەكەى خۆيدا؛ يارىدەدانى مەرقايەتى و
لابردنى ئازارى نەخۆشان و چاكەپەرەرىي، خۆى بەكوشت دا...

(مادام كورى) ھەروەك مۆمىك وا بوو، لايەكى تارىكايى جىھانى رەوناك كردهوھ...
بەلام ئەو ھىش زۆر گران كەوتە سەر مەرقايەتى چونكە خۆى سووتا!.

تەواو بوو

پېرېست

5	دواړوؤى مروؤنايه تى
7	سالى يه كه م
33	چاره دى دلدارى
63	ميژووى جيهان
155	رؤژ و فرمان
171	ويتزه يى
173	دون كيشؤت
203	گرؤزى
243	ئه ليا ده و ئؤديسسسه
265	ئؤديسسسه
281	پياوى چاره نووس
311	مه م و زين
449	به زمى خوايى
511	چيرؤكى هه لېزارده له ويتزه ي هيندى
585	نيشتمانپه روه رى
587	لويس پاستير
607	گاريبالدى
625	مادام كورى